

clviii

sub tectū cedūt & ē figura q̄a mutatus ē calus. Bibē
ni: hoc nomē seruauit antiquitatē. Nā ueteres pēnas di
cebāt & nō pīnas. Vellit: nō deicit nā sequit paulo
post. Labat ariete crē: s; mouet ut cithius aurē uellit
& adinouit. Ingētē lato dedit ore fenestrā epitheto
augēt sapinolosim ut solet. Armatoq; uidēt stātes: Vt
supra: & trictis mucronibus imas obseclere fores. At
domus itenot: De albāo ex cidio locus ē. Tumultus:
q̄ timor multus dī. Misero: Bñ additū q̄a ē tēri
bilis: Miscet; turbat. Caur̄a edes: tēta camerata i
singulari tēplū tīm significat i plurali tēplū & domū.
Ferit: scdm̄ yhos q̄ dñt uocē corpus eē. Aurea syd.
Multi stulte ad laquearia referūt. Pavidā: p̄ pauen
tes. Pavidus n. q̄ sp̄ timet pauēs q̄ ex cā. Amplexæ
.q. t. p. Ex appollonio q̄ ducit Medea p̄rre salutatissē:
dū domū relinqt. Vi priā: Est testionū generi sui. ut
de Hercule Salue uera iouis proles. Nō sic: Grauius
uastata ē troja q̄ agni fluuior; erupit e uastatē. Cu
mulos: augmetio. Vidi: ut quæq; ipse miserrima uidē
Gemios: Duos. Nā eodē partu nati n. egēn
P̄rimo q̄ i limine pyrrhus: Ferocia m̄ra. u
onit q̄ plene uictoria fiducia cerner
de scripturus hostē natura ferrū atate m̄ra

su supbū & ipse aeneas hostilē aium ī aduersariū geres huic alii illū cōparadū putauit. Scīvel
q uomit uenena q nescit aliqñ miserū q captat ipa qbus pcedat aut lateat. Hāc igit cōparatiō
format: Na ut serpes. Nō uirtute sed ueneno cōfidit ita huic nō arma sed īsidia ad uictoriā pferūt necunq
pīis uitus ē nisi cū alienis dolis pcurata ē uictoria. Dura limina: q facile supari nō possent. Pōt tñ mideri dī
xisse durā bipēnē. Idoneā q frāgere potuerit firmitatē eratōz postū alisit aut de hostio ad fenestrā sed de
buit dicere
ma factā ī hostio p quā nō īgrederetur sed uidgret iteriora. Ergo uidebāt trus armati. Inter
cepta atq
usa ante domus patuit. Plangebāt q
latibus pdebāt hostibus sua formidi

[illegible]

Epigramma

Dns hortorum puteus aquarum

f rum viuentiū ipse altissimus (p quē cuncta subsistunt et sine q̄ nihil est va-
lidum nihil sanctū) manū sue bonitatis et elementie aperire nobis digna-
tus est dieb̄ istis in filio suo: licet non vnigenito ac consubstantiali et coe-
terno, sed multo minoꝛe stigmati gereq̄ paginis a mūdo transmissio iusto palmitē
venerando patre vicz fratre Nicolao denq̄ nuper Francoꝝ puincia/ in Vinoꝝ ob/
seruantia (iuxta Constā concilij nominis impositionē) vice secunda vicario puincia/
li benemerito. nunc p̄o Rothomagen. eorundē minoꝝ conuent⁹ gardiano admodū
venerando. Cuius fama non mediocris est inter pui giles patrifamilias vinee condu-
cticios excultores/ cui⁹ vocis numerosa sonoritas/ cuius man⁹ operosa sedulitas/ sui
affectus quanta sub iudicis arcano stet adhuc scrinio meritoꝝ sublimitas: non modū
cā nobis afferunt desiderabilē longanimitatis nre spei expectationē. Quis si iubar cla-
rissimū: suis non abs re videat in resolutionib⁹: validū iuuenib⁹: necdū aut mediocri/
bus afferens auxiliū in gemmario p̄ predicatorib⁹: Suis tñ in sermonib⁹: q̄s dum ex/
clamaret ad pplm̄ (pplm̄ clēuē dīxero: imo verius tam prelatoꝝ doctoꝝ pncipum q̄
reliquoꝝ quozūcūq̄ fidelium cetū necdū vrbium aut p̄uinciaꝝ sed pluriū etiā re-
gnoꝝ) manuali non pigra sollicitudine conscripsit. Sole clari⁹ liquet/ q̄mordaces in
malignos humani generis hostes latratus ediderit: q̄q̄ patenter latentes eorundē
versutas fraudes p̄palauerit. Ac in eisdē arma gladium scūtū et bellū nō tñ ferrea vo-
ce (potius imo manuali exēplari) vibauerit. Ut eisdē tenebray p̄ncipatib⁹ ac p̄a/
tibus profligatis: e diaboli p̄stibulo sordib⁹ teris templū dei effecerint. quantūq̄ in
repentib⁹ actoz p̄tentib⁹ multis ignez quē in terra attulerat dñs volens vt arderet dul-
ci succenderet sibilo: multos non amodo tam timore pene q̄ zelo iusticie (vicioꝝ sp̄e/
ro cubili) surgere concitauerit. Hi nanq̄ admodū clare p̄cedunt actu triplid hierar/
chico. Immundos nēpe (sp̄etis cubiliū suoꝝ spurcijs) purgant: Illuminatos (igno-
rantie nequitiē et abiectis tenebris) caligantes efficiunt/ remissiusq̄ agentes (succen-
so tepore torpore ve suo) p̄ficiunt: ad p̄fectionem saltem tendere cogūt. Hi p̄uolus ele-
gantē stilo (vt non humana sperantis sed clare certius speculantis) seraphica arte (put
estimari potest) tradūt. quanta dei erga nos fuerit benignitas: quantaq̄ aduersus de-
um nra fuerit ingrata malignitas: q̄nta p̄uolus seu rugientisq̄ inimici ad nos frau-
dulenta dolositas: q̄q̄ in ipm̄ deses aut repens nra fuerit incauta sedulitas: q̄q̄ red-
dende rōnis formidada nobis sit op̄ez seuera necessitas. Deficientib⁹ rursus q̄terri-
bilis ac tremēda snie p̄ferende penalis ac dānosa incōmoditas. Sed sufficientib⁹: q̄n-
ta q̄q̄ diuturna p̄meritis numerosa speret felicitas. His opus exclamatoꝝ singu-
lū singuloꝝ (salua pace) sternit: laudis p̄meritis altitudo supponit: ac eorundē p̄ q̄ntita-
te p̄is remuneratio minor censet. Sed nunq̄ ad modū iōne iuste irascit ip̄e p̄: cū sic
clam se (q̄d forsan nunq̄ p̄misisset) imp̄munt: dū (vt sibi videt) pauciorib⁹ munitū sen-
tentis: auctoritatib⁹ fulciunt: mendisq̄ incorrectis: ac q̄rationib⁹ aliq̄tens fortuitu mi-
nus numerate allegat: dedecorant. Quis eū nouerit: q̄ bene (cū exp̄miorib⁹ ingenij
ei⁹ desudationib⁹ exciderint) correcti fuerint (nō inuect⁹ h̄mōi mēdis) ignoret. Sz nec
tā modestus ac mit⁹ suspicet p̄bosam mordaciū garrulitatē: vt eoꝝ telis inidie liuore
venenat⁹: signū stet erectū. Sz sati⁹ op̄ez ei⁹ reliquoꝝ pond⁹ in publicū p̄dat p̄ciosuz:
in q̄b⁹ q̄ntū sui fuerit ingenij exercitiū p̄z. Pro nūc p̄ntiū saltē cedat publicatioi fmo/
nū. Quoꝝ tabulatura app̄me notāda Sz mltitudini calam⁹ parces: irriguo iundate
q̄ ex puteo paucula traxit: ad modū lucicinis in aceruo tritici verere soliti ex inumer⁹
paucul⁹ (sz forsan nō p̄ncipaliorib⁹) sumpt⁹: vt saltē mēte rōnisq̄ cāllu stratiōi q̄ inflā/
matiōi lector⁹: p̄uida sedulitas intēdēs. semp inueniat q̄ se illuminatioꝝ feruētioꝝ nō
abs re gaudeat: ac rectitudis p̄tutum callem citiori gradu cōscendat. Tant⁹ igit au-
toris p̄meritis die (nō absq̄ ch̄o) claudere sup̄emū. Sed beatoꝝ tandē aggregat⁹ cō-
fortio tot p̄fect⁹ beatificet a q̄t eius exclamatioꝝ voces audite fuere.

Tabula Alphabetica

Incipit tabula:

tum quoddā repertoriū quorundā floscu-
lorum in horto sermonū venerādi p̄is fra-
tris Nicolai denigse repertorum sub dupli-
ci quotatione designatorum quarum prima
folium significat: reliqua p̄o eiusdem folij
columnā. vt facilis pateat p̄ncip̄ materi-
arum (absq; lectoris grauiamine) q̄sita.

Primo de incipientib; ab A.

Incipienda

a sunt opera tenebrarū vt para-
ti sumus ad tria. folio. xxvij.
col. ij.

Abundantia iniquitatis ex tribus causatur
fol. xxxvj. col. j.

Accusatio triplex in finali iudicio. fol. xlv.
col. j.

Adquisitio triplicis boni ex deuota passi-
onis christi meditatione prouenit. fol.
clxxij. col. iij.

Aduentus christi triplex. s. in carnē: in mē-
tem: et ad iudiciū. fol. ij. col. iij.

Aduentus christi i carnē declarari potest
triplex. fol. xij. col. ij.

Aduentus ad iudiciū tria nobis addu-
cit p̄sideranda. fol. ix. col. iij.

Etiam circa idem iudiciū notande sunt se-
ptem alie p̄utiles cōsiderationes. folio.
xxxiij. col. j.

Aduentus christi in mentē sextuplex manife-
stari p̄t. fol. xvij. col. iij.

Afflictio confusibilis executionis repro-
borū in supplicii triplex ē. fol. liij. col. iij.

Agenti cuiuslibet p̄ cognitionē sui finis: tri-
p̄ta cognitio ē necessaria. fo. cvij. col. j.

Amaritudo comparendi in iudicio in tri-
bus erit. fol. xxxix. col. iij.

Amicus hoīs q̄druplex. fol. clxxij. col. ij.

Angeli tria accipiūt a christo. fo. xxvj. col. iij.

Antichristus ad subuertendos hoīs via
triplici vtef. fol. xxxvij. col. j.

Apparitio christi post resurrectionē solis bo-
nis facta est. fol. cxcvij. col. iij.

Armatura dei triplex. fol. lix. col. iij.

Aromatica mulierū vnguenta ex quib; spe-

chism inungere querebant in matutino
resurrectionis vnice quid significet et ex
q̄b; conficiant. fol. cxcvij. col. ij.

Ascendere hierusalem cū populo debem⁹
triplex. fol. clxxij. col. j.

Auditus triplex. fol. xliij. col. iij.

Auersio a fine ultimo potest intelligi du-
pliciter. fol. xxij. col. j.

Aurū a magis christo oblatū triplicē habet
significationē. fol. lxxvij. col. j.

De incipientib; a B.

Septisimus nō

b iterat sed penitentia: cui⁹ triplex
est rō. fol. cxcvij. col. j.

Beatitudo iustorū tria continet notanda.
fol. lxxvij. col. ij.

Benedictio triplex iustorū in finalis iudi-
cis sententiatione. fol. xlix. col. ij.

Benignitas dei ex trib; p̄cipue cōditur
fol. xxv. col. ij.

Triplex filij dei in carnē venientis beni-
gnitas. fol. lv. col. iij.

Trium p̄sideratio ad obtinendā dei p̄is
b̄ndictionē. fol. cxxxvj. col. ij.

B̄nficiū triplex ex dñi natuitate nob; p-
uenit. fol. lxiij. col. j.

Bona triplicia vānt surgentib; a somno
pecti. fol. xliij. col. j.

Bona triplicia pueniūt ex spe. fo. xv. col. j.

Bonum tripliciter seu triplex reperit i no-
bis. fol. xix. col. iij.

De incipientib; a C

Charitas ne-

c cessaria ē cuiuslib; actui siue oris
siue cordis aut operis si trivite

eternae debeat ēē meritori⁹. fol. cxliij. col. iij.

Charitas ad tria valet. fol. cxv. col. ij.

Caro de massa p̄ditionis seu d̄ genere ade-
a christo potius assumpta ē q̄ aliūde q̄r-
tuorū p̄gruentis seu rōnib;. fo. xlix. col. j.

Causa fuit a trib; q̄ ad nos venit christus p
carnis assumptionē. fol. xv. col. iij.

Circūcisio triplex. fol. lxxvij. col. j.

Alphabetica

Circūcisio 2 grue instituta fuit fo. lxxvij. co. (iiij)
Circūcisio triplici dē cā p̄cipie //
 bat fieri octauo die. fol. lxxvj. col. iij.
Circūcisio a ch̄zo accepta fuit septe dē cau
 sis. fol. lxxvj. col. iij.
Comphensio ch̄zi ex septe pbat fuisse inu
 riosa. fol. clxxvij. col. iij
Cōpunctio ex tribz inducit. fo. cyij. col. iij
Ad compunctiōē inducunt tres p̄sidera
 tiones. fol. cxxxv. col. ij.
Conditioes necessarie ad pueniendū ad
 lumen glie. fol. lxxvij. col. j.
Confitentes septe p̄ditōes (p qnqz panes
 z duos p̄sces designas) habere debent.
 fol. clxxvij. col. iij.
Conformatio dūisti ad homines triplex
 fol. clxij. col. iij.
Conditioes septe dispositiue ad resectio
 nē spūalem cū exēplo morali. fol. clxxvij.
Cōgregatio iustoz in finali (col. iij)
 iudicio erit valde honorifica triplici de
 cā. fol. clxij. col. j.
Congregatio reproboz i finali iudicio tri
 plicat erit horribil. fo. clxij. col. j.
Cōsensus q̄druplex. fol. vj. col. ij.
Consideratio triplex ad compassionē in
 ductiua. fol. clxxij. col. iij.
Consideratio triplex in pctō dormientibz
 afflictionē dolorz i gerit. fo. iij. col. iij
Consideratio triplex q̄ hoīem ad p̄ritio
 nē maxie laborare facit. fo. cxxxij. col. j.
Septe p̄ncipales p̄siderationes passionis
 ch̄zi. fol. clxxv. col. iij.
In p̄ritiōe tria sunt. fol. cxxix. col. ij.
Eor triagūlū qd significet. fol. xxxj. col. ij
Eor carnali lasciuie deditū: vie seclari tri
 plici rōne assimilaf. fol. cx. col. iij.
Eorda hoīm a deo idurari triplr pōt intel
 ligi. fol. cxj. col. iij.
Eorda multoz: triplici rōne petre compa
 rant. fol. cxj. col. iij
Correctio aliqñ debz omitti et p̄cipue in
 qnqz casibz. fol. cxj. col. iij.
Credere ē triplex. fol. xcvi. col. j.
Currētes ad brauiuz necessario pugnare
 hñt 3 triplicē hostem. fol. clxij. col. iij.
Tria faciūt hominē velociter currere. fol.
 cj. col. j.
Tria faciunt ad cursum fieri spiritualem.
 fol. clxij. col. iij

De incipientibz a D

Efectus natu

rales alia de causa fuerunt in ch̄zi
 sto hūanato z alia de causa in no
 bis. fol. xlix. col. iij.
Defectus naturales multiplices quorum
 quosdam non: alios p̄o ch̄ristus incar
 nat⁹ assumpsit. fol. liij. col. ij.
Delitio dei cē cum filijs hoīm tribz p̄sup
 positis. fol. cxxix. col. ij.
Deordinatio q̄libet ē a voluntate triplici
 de cā. fol. xvj. col. ij.
Desertū p̄niam significat triplici ratione
 fol. cxxj. col. iij
Triplex seculare desiderium fugiendum.
 fol. lxxij. col. ij.
Detenti in inferno: quoz nullum ch̄rist⁹
 in sua passione liberauit: erāt in triplici
 differentia. fol. cxxvj. col. ij.
Deus dicitur esse vbiqz tripliciter. folio.
 lxxx. col. ij.
Deus aduentū suū rōnabilē tādū distu
 lit triplici rōne. fol. xliij. col. iij.
Diabolus male societati triplicif p̄est.
 fol. xxvj. col. iij.
Dies triplex. s. conuersationis honorifice:
 legis euangelice: et natiuitatis dñice.
 fol. vj. col. iij
Triplex differentia veteris legis et noue
 fol. clvj. col. iij.
Dispositio triplex ornatua necessaria ad
 ch̄im int⁹ suscipiendū. fol. xxx. col. iij.
Dispositio triplex opposita receptiōi p̄bi
 diuini. fol. cx. col. iij
Circa visionē ch̄zi ad iudiciū venientz di
 positio triplex. fol. lvj. col. iij.
Dispositio ad spūalē refectionē septuplici
 ter p̄ditionaf. fol. clxxvij. col. iij.
Diuitie triplr pungūt. fol. cxij. col. ij
Dolēdū ē de pctō plus q̄ de q̄cunqz pena
 triplici rōne. fol. cxxx. col. ij
Dolorē p̄ritiōis esse maximū p̄t intelligi
 triplr. fol. cxxx. col. iij.
Dolor ch̄zi int⁹ oēs dolores fuit acerbissī
 mus triplici rōne. fol. clxxij. col. iij.
Dolor septuplex crucifixionis ch̄risti. fol.
 clxxxvj. col. iij.

Tabula

Dñs ppe ē tribz modis. fol. xiiij. col. iij.

De incipientibz ab E

Effectus spiri

e tualis circūcisionis sunt tres. fo. lxx. col. ij.

Esca spūalis triplex est. fol. cvj. col. ij.

Esse sub lege potest intelligi tripliciter. fol. lxxv. col. ij.

Eradicatio triplex phibet. fol. c. col. j.

Extractio de cōmissis fiet triplex i iudicio. fol. xlvij. col. iij.

Extractio de omisissis triplex fiet in iudicio. fol. xlvij. col. ij.

Executio iudicialis sententiatiōis reproboz fiet triplex. fol. lxx. col. iij.

Exigit circa nos chris duo q sunt timor et amor. fol. lxx. col. iij.

Exprobratio triplex in finali reproboz sententiatione. fol. l. col. ij.

De incipientibz ab F

Fides mulier

f ris chananee triplici testimonio fulcit. fol. cxxix. col. j.

Ad adoptionis filiationem tria pcurunt. fol. lxx. col. ij.

Fletus dñi cum a ppo honoraret ex tribz pcessit. fol. clxxv. col. j.

Formatio corporis chri subita triplicē habuit causā. fol. xl. col. ij.

Fortificatio animi ex meditatiōe passiōis chri triplex. fol. clxxj. col. iij.

Fruer pncipales pueniētes ex deuota meditatione passiōis christi sunt tres. fol. lxx. col. iij.

De incipientibz ab G

Studiū triplex

g fol. xxij. col. j.

Gaudiū in dño triplicē habet vtilitatē. fol. xxij. col. iij.

Glari scē pē qd tri. fol. cxij. col. iij.

Gradus sunt septē p qd chris descendit vtnos exaltaret. fol. lxxj. col. j.

Gia triplex. fol. cxxj. col. ij.

Gia triplex in chro. fol.

Gia vniōis pē triplr vici. fol. cxxvij. co. iij.

Tres sunt pditiones ad iueniendū grāz ad ascedēdū hierlīmā. fo. cxxvij. co. iij.

De incipientibz ab H

Habitatus dupli

h cē pē hīe magnitudinē. fo. lxxij.

Hō p pētm mortale tria. (co. iij.)

amittit. fol. lxxj. col. ij.

Honestas tria hz pna. fol. vij. col. ij.

Horror triplex i citatiōe ad iudiciū generale. fol. cxxvij. col. j.

Horror triplex i reproboz condēnatione. fol. xliij. col. j. et. ij.

Hortatio triplex ne dñm derelinquam. fol. clxxij. col. ij.

Hūanū gen? p aduent? dñi ad triplex bonū pmouet. fo. cxxij. col. ij.

Hūilitas ioānis imitāda manifestat tripliciter. fol. xxiij. col. ij.

Triplex ioānis hūilitas. fol. lviij. col. iij.

Hūilitas chri nascētis in tribus apparet. fol. lxx. col. j.

De incipientibz ab I

Iherusalēmy

i hīce triplici sēu expōit. fo. lxxij.

Illuminatio magoz. (col. ij.)

ex tribz causabat. fol. lxxij. col. iij.

Imitari ioāne i tribz sōem? fo. xviij. co. iij.

Incarinatio duplici de cā appropriat spūi scō. fol.

Iniquitatē abūdāz triplex cā. fo. cxxvj. co. j.

Ex iniuria oriunt tria. rancor vici affectiōis. signū indignatiōis z ius psecutiōis p recōpēlatōe dñi vlt iurie. fo. cxlij. col. j.

Instructō triplex d. charitate. fo. cxlij. co. iij.

Instructiones tres ad custodiendā dñi p sentiam. fol. lxx. col. iij.

Intētiō mentis i duplex bonū ferri pōt. fo.

Interrogatiōis ioānis tri. (xviij. col. ij.)

plex negatiua rñsio. fol. lviij. col. ij.

Induere debem? dñm iesū chm pē tres pditiones seu poti? causas. fo. lxx. col. iij.

Indumēti tres vtilēs act? fo. lxx. col. iij.

Inductiū chm triplex pditional. vtilitas ioānes baptista cōmēdat a. (fo. lx. col. j.)

dño pcpue ex tribz. fol. lviij. col. iij.

ioānes respectu chri se tripliciter humilitat. fol. lxx. col. j.

Alphabetica

Iudei confutant a dño p̄cipue ppter tria.
fo. lxx. co. iij.

Iudicatio facinorosa cōtra ch̄m ex septē
impia reddīt. fo. clxxij. co. ij.

De incipientibus ab **L**.

Lachrymas

La cōpūctiōis educēdas tria sunt ne/
Triplr pōt fieri (cessaria. fo. cxliij. co. ij.
ri hō leprosus spūatr. fo. xc. co. j.

Libertas. fo.

Lre tres quibz triū religiosoz alter totuz
fructuose ac sine tedio tps p̄rāsibat. fo.

Loc⁹ triplex finalis su⁹ (lxxxj. co. iij.
dicij. fo. xli. co. iij.

Liberti in cruce pendentz locutio septupli
ater gratiosa. fo. cxxix. co. j.

Locutio triplex de p̄ritiōe. fo.

Lumen triplex. fo. lxxj. co. ij.

Luxuriosi sunt leprosi p̄ inuidie fedita/
te ppter rōnes p̄cipuas. fo. xcj. co. iij.

De incipientibz ab **M**.

Milia duplici

Mter execat intellectū. fol. lxxvj.
Salū ad op⁹ pōt referri du⁹ (co. j.

Mplaciter. siue de malo ē loqui duplr. fo.

Malū p̄trari bono pōt i⁹ (xviij. co. ij.
telligi duplr. fo. xvj. co. iij.

Malū in bono triplr vincit. fo. xciiij. co. ij.

Matrimonii duplr p̄t accipi. fo. lxxxiij. co.

Matrimonii tria habet bo⁹ (iij.
na. fo. lxxxiij. co. ij.

Matrimonii esse viciosum p̄tingere pōt
tripliciter. fo. lxxxy. co. iij.

Mebriū ch̄i vt q̄s fiat duo req̄runt. folio

Mercatores duo quō di⁹ (xxvj. co. iij.
uersimode h̄nt anias. fo. cij. co. iij.

Mercedis brē q̄tuor sunt excellētie. fol.

Ministri dei esse debem⁹ p̄p̄ (cy. co. ij.
ria q̄ nos ad hoc iducūt. fo. xvj. co. ij.

Miseria h̄ūana q̄ ch̄s liberauit genus
h̄ūanū assignat septuplex. fo. xx. co. j.

Miserie tres ante peccatricis p̄ palyticiū

Mysteriū icarna (d̄signat. fo. xciiij. co. iij.

Mysteriū p̄t p̄siderari q̄ ad tria. fo. xv. co. iij.

Mysterio incarnationis possumus lo

qui tripliciter. folio. xv. col. iij.

Mysteria tria notantur ad hoc vt domi/
nus iesus maneat in nobis vt in hieru/
salem. fo. lxx. co. iij.

Myrtha triplicem habet mysticā signifi/
cationem. fo. lxxv. co. ij.

Modalitas triplex ch̄sti in carne veniē
tis. fo. lv. co. iij.

Modestia homis tria habet consideran/
da. fo. xxiij. co. iij.

Modus reuelationis peccatoz in finali
iudicio triplex erit. fo. xliij. co. j.

Mundus p̄ mare significat p̄pter tria.
fo. xcviij. co. iij.

Mundus plenus est triplici tenebray ge
nere. fo. xxxviij. co. iij.

Multi retrahunt a ch̄sti seq̄la p̄cipue
ppter tria. fo. xxviij. co. iij.

Murmur duplex. fo. cv. co. ij.

Mutatio admirabilis septuplex in mor/
te ch̄sti. cxcj. co. j.

De incipientibz ab **N**.

Nitinitas do

Nitini triplex. fol. lx. co. j.

Natura h̄ūana potius assumpta est a ver
bo q̄ angelica. fo. xv. co. iij.

Nitini triplex est nauis spūalis. fo. xcviij. co. j.

Nitini necessaria ad hoc q̄ ch̄s veniat in
aiam. fo. lxxij. co. j.

Necessaria fidei dei ministro sunt tria fo
lio. xvij. co. j.

Negligentia ex tribus aggrauat. fol. ciq.
col. ij.

Nitini nouissimi sunt p̄mi potest intelligi tri
pliciter. fo. cvj. col. j.

Nox triplex in veteri testamēto. s. ignorā
tie: culpe: et miserie. fo. iij. co. ij.

Nitini sunt ch̄i noia ipm in duplici natu/
ra subsistente significanta. fo. lxx. co. j.

Nuptiarum tria sūt genera. folio. lxxxiij.
colūna. j.

Nuptie criminales p̄cauēde sunt p̄pter
tria. Ibidem.

Nuptias carnalis copulationis ch̄s tripli
citer honorauit. fo. lxxxiij. co. iij.

Nitini req̄runt ad hoc vt fiat nuptie spiri/
tuales fo. lxxxy. co. ij.

Tabula

Nuptie spūalis ynonis triplices sunt. fo. lxxxvj. co. j.

De incipientibz ab O

Oratio chri

Osti ad mortē ex septe testat eē voluntaria. fo. clxxv. co. iij.
Oblationis magoz triplex pōt esse rō. fo. lxxxvj. co. iij.
Obligamur dño seruire triplici ratiōe. fo. lxxxvj. co. iij.
Offensa triplex pōt ptingere i nuptijs. fo. clxxvj. co. iij.
In ope meritorio fieri potest comparatio ad tria. fo. cxvj. co. j.
Orans in orōne sua triplicē debet habere conditionē. fo. cxxx. co. iij.
Oratio triplicē debet habere conditiones necessarias. fo. xcij. co. iij. et. cxxx. co. iij.
Tria in orōne obseruari debēt. fo. clxxij.
Ordinatio triplex erit i finali iudicio. fo. xli. col. iij.

De incipientibz a P

Historiā ab an

Pgelo ad chm visitādū montoz triplex cōdicio. fo. lxiij. co. j.
Pauci saluant triplici rōne. fol. cvij. co. ij.
Paupras euāgelica fa prier q mltū pferit ad opa tenebray abijciēda. fo. xlvj. co. 3
Pax dei triplex. fo. ccvij. co. j.
Tribz modis peccare pōt q̄s contra p̄tatem. fo. clxj. co. j.
Peccata dicunt opa tenebray triplici ratione. fo. vj. co. j.
Peccator sit insensibilis fm oēs sensus. fo. lxiij. co. iij.
Peccatoris obligatio seu subiectio triplex. fo. cxxxj. co. iij. 2. iij.
Peccatū duo dicit. fo. xvj. co. ij.
Pecm p somnū designat triplici conuenientia. fo. ij. co. iij.
Peccatū est a volūtate deficiēte tripliciter. fo. xvij. co. ij.
Peccatum peccato alio maius esse potest

tripliciter. folio. xix. co. ij.
Pecm p leprā triplici rōne ligat. fo. xc. co. j.
Penitentia p̄exigū tres condiōes. fo. lxiij. co. j.
Tres considerationes ad p̄nam inducunt. fo. cxxxvj. co. iij.
De principali in penitentia notatur ex plurim valde notandum. folio. cxxxj. co. lxxij.
Penitentis et agni quem vidit Ioannes in Apocal. septuplex similitudo. folio. cxxxj. co. iij.
Petitiones nostre per tria apud deū innotescunt. fo. xxvj. co. j.
Possibilitas habendi deum inhabitantē ex tribz patet. fo. lxiij. co. iij.
Prelati dormiunt tripliciter. fol. xcix. co. lxxij.
Preparari debemus ad suscipiendū chri stum venientē triplici ratione. fo. xxvij. colūna. ij.
Preparatio ad iudicē aduentū acceleranda est ppter tria. fo. xij. co. j.
Presencia dei nobiscum triplex. folio. lxiij. colū j.

Priuatō triplex in separatione reproborum ab habitatione celesti. folio. lxiij. co. lxxij.
Trina consideratio hoīem ad promptitudinē diuine volūtatis exequende inducit. fo. cxxxvj. co. ij.
Proprietates columbe in cuius specie spiritus sanctus apparuit supra chm baptizatum q̄s quilibet baptizat⁹ debet habere sunt tres. fo. lxiij. co. ij.
Circa diaboli potestatem quam in homines ante chm passionem exercebat / tria sunt consideranda. fo. clxxj. co. j.
Triplex est potus spūalis. fo. cvj. co. ij.

De incipientibz ab R

Ratio triplex

Rexiget in die iudicij. fo. xlvj. co. iij.
Ratio triplex a somno excitatiua. fo. xlvj. co. iij.
Ratio triplex inducit nos ad chri stū induendum. fo. lx. co. iij.

Alphabetica

Receptio verbi diuini tripliciter est virtuosus. folio. cxij.

Recordatio iudicij tam particularis quam generalis utilis est precipue propter tria. folio. xxxij. col. iij.

Circa remuneratione triplex est consideratio. fo. cv. col. j.

Reprobatio iudeorum ex tribus ostenditur. folio. cxlij. col. iij.

Reprobatio christi a iudeis septupliciter fuit iniuriola. fo. clxxix. col. ij.

De incipientibus ab S.

Sacrificia i ve

Terri lege erant triplicia. fo. clxxij. columna. ij.

Tres saluatores hoc nomine iesu reperiuntur insigniti. fo. lxx. col. ij.

Salus nostra propter triplici de causa. fo. v. col. ij.

Salutatio gloriose virginis tria continet singularia privilegia. fo. xlv. co. ij.

Satisfactio duplex. fo. cxlix. col. iij.

Scriptura tria ostendit ad nostram doctrinam necessaria. fo. ix. co. j.

Semen salutis quod verbum dei est recte debet cum triplici condicione. fo. cix. columna. ij.

In separatione finalis iudicij reproborum ab honore glorie triplex erit danosa peruatatio. fo. liij. co. iij.

Triplex terribile signum aduentu iudicis precedens. fo. lvj. co. ij.

Iudeorum et suorum similium duo signa reprobationis. fo. clvij. col. ij.

Signum triplex aduentus christi in mentem. fo. xliij. co. ij.

Signa septem christi in mentem aduentus. fo. lvij. co. ij.

Similitudo triplex inter petram deserti et christum. fo. cvij. co. j.

Spes triplex nostre salutis. folio. lxx. co. columna. iij.

Sponsus in sponsa septem requirit. folio. viij. co. iij.

Status triplex per mulieres christum inungere volentes designat. fo. cxcvij.

columna. j.

Stola byssina triplici proprietate christi signat. fo. lix. co. iij.

Sublimitas supremi iudicis tres habet condiciones. fo. xl. co. iij.

Surgentium a somno tres sunt comoditates. fo. x. co. ij.

De incipientibus a T.

Entatio pau

Triplex triplicem sibi attulit fructum. folio. cxj. col. j.

Tempus incarnationis/temporis plenitudo triplici de causa dici potest. fo. lxxv. columna. iij.

Triduum post quod christus inuenitur mystice tripliciter exponitur. fol. lxxij. columna. ij.

Triplex tenebre operiunt terram. folio. lxxij. co. j.

Testimonium Joannis de christo triplex. folio. lix. col. j.

Testimonium supernaturalis manifestationis de christo triplex. fo. lxxix. co. ij.

Testis triplex de remissione peccatorum. fo. vij. co. j.

Thus christo a magis oblatum tripliciter habet mysticam significationem. folio. lxxvij. col. iij.

Tumor in triplici differentia. fo. clx. co. ij.

Triplex est tristitia. fo. clx. co. ij.

De incipientibus ab U

Estimenta po

Ursa comitantur demones: exemplum valde notabile. fo. lxxvij. co. ij.

Verba in sui commendatione aliquem dicere licet tripliciter. fo. cvij. col. iij.

Verbum dei tripliciter est fornicatiuum. fo. cxij. co. iij.

Triplex verbum audiendum. fo. cvij. co. ij.

Via domini tripliciter est dirigenda. fol. lxxij. co. iij.

Vigilia noctis quadruplex. fo. cxx. co. iij.

Tria virtutis exempla. fo. cxxij. co. ij.

Tabula Alphabetica

Tres virtutes que principem decet maxi-
me fieri in christo. fo. clxx. co. iiij.

Vitio triplex circa filium dei venientē ad
iudicium. fo. x. co. iiij.

Vitioratio dei triplex. fo. vij. col. j.

Vitioratio dei triplex aliter. fo. vij. co. iiij

Vita eterna triplicis est desiderabil' con-
ditionis. fo. liij. co. iiij.

Triplex est vnio inter mēbra corpis my-
stici. folio. lxxij. co. iiij.

Triplex hominū ad salutem vocatio. fo.
lio. cvj. co. ij.

Voluntariū aliquid potest dici tripliciter
fo. xv. co. ij.

Triplex christi in carnem venientis vili-
tas. fo. lvi. co. j.

plici de causa. fo. cxcix. co. iiij.

Xpm creuisse tripliciter potest itelligi. fo.
lxxij. co. iiij.

Xps conueniēter dicit flos triplici ratio-
ne. fo. xx. co. iiij.

Xps dicit indumentū iusti triplici simili-
tudine. fo. cxi. co. iiij.

Xps in sua circūcisione triplex exemplum
nobis dedit. fo. lxi. co. iiij.

Xps in triplici loco inuenit. fo.

tripliciter cōueniebat chm ex obedien-
tia mori. fo. clxxij. co. ij.

Xps reqrendus est cum triplici condiciōe
folio lxxj. co. iiij.

Xps tentatus fuit tripliciter in deserto.
folio. cxxij. co. iiij.

De incipientibus ab X

De incipientibus ab y.

pūs assūpsit

pro nobis defectus penales p-
pter tna. fo. xvj. co. iiij.

Xpm naturā humanā cum defectibus et
passibilitatib' assumere congruum fuit
triplici ratione. fo. li. co. ij.

Xps inter viros pmo apparuit Petro tri-

Drie sex posi

et sunt his qui post baptismum
in peccata relabuntur. fo. lxxvj. co. j.

y drie sex in sup'rib' spūalib' dici pnt sex
cōditiones timoris inductiue. fo. lxxvj.

y drie sex sunt sex genera luctu-
gemit. folio. lxxvj. co. j.

Finit Tabula

Sermones magistri Nico
lai deniuse sacre pagine pro
fessoris. fratrum Rinor de
obseruantia patris: et pro
uincie Francie prouincia:
lis vicarii.

De Tempore

Hyemales

In Aduentu per singulas Dñicas ⁊
ferias Sermones duplices

In Quadragesima pariformiter per
singulas ferias.

Sermones ad:
uentuales venerabilis pa-
tris fris Nicolai denise.

Bñica prima aduent?

Dura est

b

lā nos de somno sur-
 gere. Rom. xij. **U**s-
 qquo piger dormis
 vsq de somno sur-
 ges. parum inq dor-
 mies modicu dormi-
 tabis. Prover. xxiij. Verba thematis sunt
 verba Pauli q hodie ppo unt in istola
 ab ecclia nos excitare volent ad pñdera-
 tionē aduent? dñici z nri pparationē ani-
 mi. Ad qd etiam spectant pba pthemat?
 nri vic? **U**sq q piger zc. Pro cur? intelli-
 gentia tria sunt ibi cōsideranda. s. pctōis
 increpatio/increpati excitatio/excitati p-
 munitio. Primū cū dicitur piger. s. q tādū
 tardas pñiam agere: neq vis: aut tepide
 vis bñ facere. Prover. xij. **U**ult etia vult
 piger. Hec est dura illa increpatio q feriet
 iudex erem? tepidos z negligentes: dñcs
 illud **D**at. xxy. Serue male z piger zc.
 Et sequit terribilis sñia. Seruū illū eij. in
 tene. exteño. zc. Scdm cū dicitur **U**sqquo
 dormies. z itez: vsq de somno nō cōsur-
 q. di. **M**iser cur tandū in pctō dormis?
 Audi qd dicit Prover. vj. **V**ade ad for. o
 piger z disce ab ea sapientiā zc. Tertiū
 cū dicitur **P**ax inq zc. q. d. **N**isi temetipm ex-
 citaueris cito: tñ velis nolts excitaber? cū
 hora mort? veniet sup te ira dei. **N**ā dicit
 iudex ille terribilis **A**poē. vl. **E**cce ego ve-
 nio cito zc. **I**do sic hñ. **R**egū. xx. **E**ito
 vide qd facias. Hec bñ pñderata nos im-
 pellunt ad executionē aplice exhortatiōis
 quā habem? in verbis q durim? p sermo-
 nis exordio premittre. vic? Hora est zc.

Fiat saluatio.

b

Dura est zc. **S**up his pñbis pro ser-
 mone pñi z alijs sequētib? tres ar-
 ticulos statuē. **I**n primo dabit

qñtionis theologicā resolutio veritat? de
 claratiua z ad cordis pparationē impulsī-
 ua. **I**n scdo fiet nri thematis specialis ap-
 plicatio nre fragilitat? pñmunitiua z ad sal-
 uatoris receptionē dispositiua. **T**ondē in
 tertio subiunget breuīs qdam parabolica
 exhortatio nre volūtāt? excitatiua: ad dñi
 gentē executionē efficacit? inductiua. **E**a-
 dem autem forma ipsis in sequentibus est
 obseruanda.

Pro primo articulo querit: an possit
 pctōr a pcti somno p libe arbitriū
 surgere absq grā. **R**. sic. qz inter grām z
 culpā mediat innocentia **C**ontra. **R**. iij
 Justificati gratis p grām ipsius. **R**ñder
 Bonauen. in. ij. di. xxiij. **I**n huius qñti-
 onis determinatiōe aliter senserunt phi:
 aliter heretici: z aliter catholici. **P**hi enī
 ignorantes qliter p pctm offendit diuina
 maiestas dixerunt q hō p exercitatiōē fi-
 eri pōt iustus: sic p inordinatiōez a recta
 rōne fit iniustus. **U**n Arist. ij. **E**th. **P**ius
 ad meliores exercitationes deductus aut
 multū pficiet: aut pfecte in pñiam habitū
 restituet. **H**eretici pō aliqd lūmē fidei ha-
 bentes: cognouerunt qd q per pctm offē-
 ditur diuina maiestas: sed nō cōsideraue-
 runt qualiter ex culpa infirmat. **I**do dixe-
 runt q ad resurgendū a pctō nō ē necessa-
 ria aliqua grā curās: s. sufficit sola dei mi-
 sericordiā: merito dñice passionis. **C**a-
 tholici autē cognouerunt qm pctm est dei
 offensiuū z quodāmodo damnificatiuum
 dñ se transferret hō de dei seruitio ad fructu-
 tē diaboli: z etiā diuine imaginis deformati-
 uū. **I**do dicit q ad resurgendū a pctō pcur-
 rit gratuita dei voluntas z donans offen-
 sam: z chñ passio curans morbū z satiffa-
 ciens: et grā gratum faciens et reformans
 imaginē. **S**ic em decreuit largitas diuine
 misericōdie auferre mediū per qd deo displicet
 vt simul det bonū p qd deo placet. ideo
 nunq de facto expellit culpā quin sanctifi-
 cet aīaz: z inhabitet eā p grāz. **H**oc **B**onū.

Pro fundamento dicendorum premittit
 te q homo ex libero arbitrio potest peccā-
 tum detestari: aut etiā pctō delectari. **I**do
 Arist. ij. **E**th. **I**n nobis est vt prauū effici
 amur: aut bonū. **E**t **H**orac? in eplis. **N**eo
 adeo fer? ē q n mitescere possit. **E**st qd.
An pctōr zc **D**ic rñsionē vt ā **E**t q pclude

Unica. I. Aduentus Mane

nulla esse peccati excusatione his qui in peccatis dormiunt: quod vix deum et animam obliuioni tradunt. Nam ut dicit Augustinus super Psalmum lxxij. Somnus anime est obliuio dei. Audite o peccatores lubrici: qui propter voluptatem carnis deum obliuiscimini/auari/raptores/vsuarij/sacrilegi/quod propter diuitias temporales. superbi qui propter honorem vanitatem/inuidi/iracundi/periuri etc. qui propter inordinatas affectiones deum animam postponitis. Expergiscimini quod et videte quid facitis: et quoniam in periculis subiacetis. Sed heu de multis dici potest illud psalmi. Rescuerunt neque in tenebris ambulat. Rescuerunt inquit. id est scire seu considerare noluerunt. Quia grauius dei offendit maiestatem: neque intellexerunt/sue conditionis vilitatem: et quantis subiiciunt periculis. *Figura Ione. j. Ionas sopore depresso in nauis dormiens repperit mare et periculum non aduertebat/ cui tamen erat in causa. Expone de peccatore etc.* Similes sunt certe peccatores ceco stercore iniquato qui nihil horum videt. Unde psalmus. quod in persona peccatoris. Comprehenderunt me iniquitates mee: et non potui ut viderem. Attendite o peccatores/ quoniam hec omnia si bene considerent nobis palam ostendunt voluntatem apostolice propositiois quam superius diximus pro sermonis exordio prefigere vix. Hora est etc.

P Ro secundo articulo. Notanda est triplicis aduentus consideratio palam ostendens quod hora est iam nos etc. Ex cuius triplicis aduentus consideratione sunt sumenda tres potissime rationes a somno peccati excitatione.

Prima est stimulatio feruentis amoris.

Secunda est afflictio virgentis doloris.

Tertia est sollicitatio pungentis timoris.

Hec enim sunt tria a somno excitatiua. Patet de primo. Genesim. xxxij. Jacob per Rachel fuens dicebat. Fugibat somnus ab oculis meis. De secundo per: quod infirmi doloribus morbi/ et pueri cum virgibus excitant. Genesim. j. Nachab. vij. dixit antiochus. Recessit somnus ab oculis meis etc. Sequitur. In quoniam tanta tristitia deueni. De tertio per: quod vigilantes sunt se sentiant ab hostibus circumdari: et quod vehementer periculum imminens timet. Ideo dicit Baruch. xij. Vigilate/ ne scitis enim quando spiritus sit. l. comparandi coram iudice.

Debet autem esse in nobis sollicitatio amoris ex consideratione primi aduentus. scilicet carnis afflictio autem doloris ex consideratione secundum aduentus: qui est aduentus in mentem. Cum enim sic velit in nos venire: multum dolendum est de peccatis quibus eum repellimus. Sollicitatio autem timoris ex consideratione tertij: quod est aduentus ad iudicium. Primum quod aduentus est valde admirabilis. Scilicet valde desiderabilis Tertius valde terribilis. De his vante deo dicemus in sequentibus iuxta exigentiam materie occurrentis. Sed per monibus hodiernis declaraturi sumus. Quod aduentus est per somnum delinquentem peccatum. Cuius quidem conuenientie in hoc considerabimus triplicem rationem.

Prima quoniam aufert facultatem operationis.

Secunda quoniam aufert praeuiam defensionis.

Tertia quoniam aufert vigiliam considerationis.

Prima igitur ratio est quoniam aufert etc. Dormiens enim quippe seipsum mouere nec aliquid lucrari potest aut operari. Sic dormiens in peccatis nihil meritorium operari potest. Unde de talibus dicit Ecclesiastes. lxx. Opera eorum opera inutilia. Et de tali potest exponi illud Hieremias. xvij. Erit quasi mirice in deserto. quia scilicet sine fructu vtili. O vere inutilis oino stat peccati. ad nihil enim valet nisi ad mortem. Romanus. vj. Stipendium peccati mors. Quod autem dormiens in peccato nihil meritorium agere possit per triplicem rationem. Prima dici potest ratione exclusionis. quia vix peccatum excludit radicem meriti. scilicet charitatem et gratiam. iij. Cor. vj. Que conuersio iusticie cum iniquitate. Secunda dici potest ratio indignationis. quod vix homo per peccatum incurrit indignationem dei quod impedit ne sit opus bonis deo gratum. Nam sic dicit Sapientia. xij. Odio est deo impietas et impietas eius. et sic eius operatio non potest esse deo placens neque meritoria. Tertia dici potest ratione obligationis. quod scilicet per peccatum obligat homo ad penam eternam. iuxta illud iudith. ij. ad Theb. j. Qui non obediunt euangelio domini nostri Iesu christi: penas dabunt in interitum eternum. Ideo non potest peccator facere opus dignum vite eterna quod vocamus opus meritorium. Secunda ratio est quoniam peccatum aufert etc. Dormiens autem se defendere non potest. Unde legitur. j. Re. xxv. quod saul dormiens amiserit seipsum et hastam. Et Iudith. v. Saul dormiens perdidit fortitudinem. Sic dormiens in peccato amittit fortitudinem spiritus

uales et p̄tatem defensionis: qđ p̄bart p̄tē
triplici rōne. Prima est rō permissioe subie
ctiois: qđ vīz homo p̄ p̄ctm diabolo subij
cti rang seruus qđ dñō resistere non p̄t. qđ
De. ij. A quo quis superatus est: et? et seru
us est. Dicunt naturales qđ ex quo ceru
victus est ab alio ceruo nunq̄ ei postea re
sistit. sed ei postea occurrenti caput incliat
et cornua tāq̄ dñō. Sic p̄ctōr diabolo. Au
di aliud sile. Piscis p̄ se intrat in nassam et
qñ vult: sed tñ exire non p̄t qñ vult. Sic
p̄ctōr intrat rete diaboli. Psal. Spūs va
dens et nō rediens. s. p̄ se. Scđa est rō da
mnose priuationis. qđ vīz hō p̄ p̄ctm pri
uati adiutorio diuine gr̄e. Ideo sicut nautis
fracto gubernaculo. nō qđ vult nauis duci
tur: s. qđ eā ventus impellit. Sicut dicit L̄ry.
Hō qui est in p̄ctō diuine gr̄e auxilio p̄di
to nō qđ vult agit s. qđ diaboli? Thien.
j. Abierunt sine fortitudine an facie subse
quent. Tertia est ratio ruinose debilita
tionis: qđ vīz per p̄ctm debilitat hoīs in
clinatio ad bonū virtutis et declarat Tho
mas. j. ij. q. lxxv. p̄ quāto p̄ p̄ctm inclinā
tur ad opa p̄cti. qđ contrariā bono virtutis.
Vñ p̄ctm dici posset paralytici spiritualis
Vñ exponi p̄t illud Matth. viij. Puer
meus iacet in domo paralyticus. Ter
tia est rō qm p̄ctm rē. In somno em̄ sepe
illudis hō p̄ sonia: sicut p̄ctōr per ea qđ iordi
nate diligit: diuitias vīz delicias et emi
nentias qđ cito transeunt vt somnia Eccli.
xxij. Somma extollunt imprudētes Et
Job. xx. Velut somnū aduolans nō iue
nit trāsbire sicut visio nocturna. Pone ca
sum et expone de hoīe qđ somnians putat se
regē eē: et diuitijs: et delitijs et honorib⁹ af
fluere. qđ a sōno excitat⁹: nihil apt⁹ videt
Sic de hoīs quocunq̄ et quancūq̄ diui
te cū per mortē excitat⁹. qđ prius p̄ inconsti
derationē dormiebat Job. xxv. Diues cū
dormierit nihil secū auf. ape. os su. et nihil
inueniet. Nota exēplū de salagdino qđ mul
ta regna tenebat qđ laborans ad exitū iust
fit sudariū p̄ plateas ciuitatis deferri pro
clamādo. Tātū et nō plus de bonis suis
secū aufert princeps magn⁹ salagdino? Vi
cite quēto quid secū tulerunt oēs pape: et
epi: oēs imperatores: reges: principes: et
dñi: oēs mercatores: oēs generalit̄ qñtū
cūq̄ opulenti. Certe sicut dicit ps. Dor

miserunt somnū s. et nihil inueni. oēs vīr
di. i. manib⁹ s. Hunc ḡ expurgamini nec
tardetis executioni dare qđ apls hortat i
prima p̄positione quā vīz duximus p̄ ser
monis exordio ponere vīz Hora ē iā rē.
p̄ Ro tertio articulo. Audistis qm cō
uenient significat p̄ctm per somnū: et
certe periculosus est talis somn⁹ qđ homi
nē diuino priuat auxilio ad operandū et re
sistendū p̄uidendū. Jura em̄ dicūt. Vi
gilantib⁹ et nō dormientib⁹ s. iura subue
niendū est. De rerum p̄mutatione c. Luz
vniuersoz. et de dona. c. Inter dilectos et.
ff. ad velleianū. l. ij. Notate verba. Vigi
lare solent paupes p̄ victu lucrando: vigi
lare solent qđ aliquid graue dispendium ti
ment: puta obsessi ab hostib⁹ et in periculo
constituti. Expone multo magis vigilan
dum est p̄ vīta eterna adquirenda: et dāna
tione vitanda: nec differendū est. qm hora
est iā rē. Matth. xxv. Vigilate: qđ nescit
diem neq̄ horā. Hō vīq̄ p̄ger dormis.

Dñica prima aduent⁹ post meridiē.

Ura est iam

b. ec. Surge qui dormis et exur
ge a mortuis et illuminabit te
chris. Eph. v. Qm hora est iā rē. Hō bñ
dicit Paulus. Surge qui dormis. vbi sūt
tria notanda.

P̄ctōris excitatio.

Excitati miseranda p̄ditio.

Excitatiois desideranda p̄clusio.

Primū cū dicit. Surge et exurge de quo ex
poni p̄t illud. Prouer. vj. Discurrē festi
na suscita amīcū tuū scilicet christum ne
dederis somnū ocul. t. Et illud Para. xxij.
Surge et fac et dñs erit tecū. Scđm cū
dicit. qui dormis et a mortuis. de qđ expo
ni p̄t illud ps. Sicut vulnerati dor. i. sep
pul. rē. sic supple sunt p̄ctōres. Tertiū
cū addit illuminabit te chris. ad qđ spectat
illud Esa. lx. Surge et illuminare hierlm
rē. Saluatio fiat. Hora est rē. Tres
articuli vt s.

p̄ Ro primo an possit p̄ctōr ex seip̄ se
sic a somno p̄cti excitare vt sit sufficiē
ter disposit⁹ ad susceptionē gr̄e iustificanti
Q. sic. dñs em̄ nihil p̄cipit impossibile: s.

Domínica. I. Aduētus

deus hoi h̄ p̄cipit vt ad eū se conuertat Sa-
 charie. j. Conuertimini ad me. et hoc est
 ad gr̄am se disponere Contra Joā. vj. di.
 saluator. Nemo p̄t venire ad me nisi p̄f
 q̄ misit me. Rñder Tho. j. ij. q̄. c. p̄
 paratio ad habendū donū gr̄e nō presūp-
 ponit aliqd donū habituale qz sic p̄cedere
 tur in infirmitatē sed oportet p̄supponi aliqd
 auxilii dei interius mouens et bonū p̄posi-
 tum inspirans. Deus enim cū sit sum. et p̄i-
 mū mouens oia conuertit ad seipm vt di-
 cit Dionys. lib. de diu. no. Specialiter tñ
 hoīes iustos ad se conuertit sic ad spera-
 tā finē cū cupiunt adherere fm illud Ps.
 Vbi autem adherere deo bonū est. Icc
 Tho. Pro fundamēto. Naturales ha-
 bemus potentias. q̄ sunt p̄māpta tenden-
 di ad ea q̄ sunt virtutis et gr̄e. qd etiā alon-
 ge supiebant poete et p̄bi horzātes tenden-
 re ad ea q̄ iursum sunt. Vñ Arist. et Eth.
 Hō trahere se debet ad diuina q̄rum p̄t
 Et Lucan. poeta. Nunq̄ sit cura deorsū.
 Sed questio est. An possit p̄tōr. et vt s.
 Et qua recollige q̄ vituperandi sūt mase-
 ri p̄tōres in p̄tis dormientes. q̄ sicut diē
 Aug. lib. de ecclesiasticis dogmatibz vt sa-
 lutori inspirationi ad quiescam. nre p̄tāz
 est. ideo Esa. j. Ve genti peccatrici popu-
 lo graui iniquitate se. ne. fi. sic. et. ab alienari
 sunt retrorsū. Fac inuēctiās q̄ inq̄s p̄tis
 plenos et sceleribz assueos: fornicatores
 adulteros et incestuosos: raptos: sacrile-
 gos: usurarios: blasphemos: ebriosos: ini-
 dos. Sed heu miseri voluptate sopiti
 nō p̄cipiunt suā vilitatem. Figura Bēth.
 fir. Vob post vinū a filiabz p̄natū dor-
 miens nō percepit feditates suā qñ cū illis
 p̄cubuit. Expone lozb interpretat vacans
 siue declinās: et significat cū q̄ a bonis ope-
 ribz vacat et se inclinat voluptatibz sibi a fi-
 liabus. i. a potentis sensuiuis p̄natz et ob-
 litz q̄ eis in tān p̄decedit vt simul cū eis
 cōmittat p̄ti feditatē. Iō anie peccatrici
 bz. Hierē. ij. q̄ vilis facta ē nimis sic vitz
 fe. ara ē nimia p̄defectio ad carnē. Tu
 aia q̄ spūalis es errare iqt. et.
 p. Rō scdo articulo. In p̄cedenti fmo
 ne assignata ē rō p̄pter quā p̄ somnū
 significat p̄tīm. Ite sup addenda ē alia rō.
 qz vitz p̄tīm aufert actualitatē sensatiōis.
 Dormiēs q̄pe nō vitz sensibz corporeis:

et p̄tōr amittit sentimentū spūale: et spūali-
 ter insensibilis fit fm q̄nq̄ sensus. P̄mo
 quantū ad visū. Soph. j. Ambulabunt vt
 ceci qz dño peccauerūt. In cū? figura To-
 bias dormiēs ex stercore hirundinis visū
 p̄didit. Tob. ij. P̄tōr enim nō videt dei ma-
 iestātē quā offendit. Deu. xxxij. Deū q̄ te-
 ge. vere. et ob. es do. cre. t. Et Esa. j. Logi
 nouit bos pos. su. et asin. p̄re. do. s. istl. aut
 me nō cognouit Audi o i grate p̄tōr. Irē
 nō videt miserabile sui vanitatē. Greg. Eo
 ipso hō vehementer decipit q̄ seipm nescit.
 Irē nō videt sui stat. et vilitatē. paupertatē/
 piculositatē et multimodā miserā. Apoē.
 iij. Nescis qz miser es et miserabilis et paup
 et cec. et nudus. Miseri p̄tōres cito ex-
 per. gūstamini di. nō d. Thren. vi. Ve nobis
 qz peccamini. nō obtenebrati sūt oculi nri.
 Scdo q̄ ad audiri. P̄tōr enim nō audit
 vocē dei vocant. ad p̄mā. Hierem. vj.
 Non audierūt neq̄ inclinauerūt aurē suā:
 sed abierunt vniūq̄q̄ in p̄mātatē cordis
 sui. P̄tōres enim indurati. et si q̄nq̄ aure
 corpis audiunt p̄bū dei: nō tñ aure cordis
 Hierē. xvj. Non audierūt s; indurauerūt
 ceruicē suā ne audiret me et ne acciperet di
 sciplinā. Audite o p̄tōres et timete ne tan-
 de vobis dicat a dño illud Prouer. j. Vo-
 caui vos et remissis. et. Et sequit. Ego i
 interitū vestro ridebo. Tertio q̄ntū ad
 tactū. Luz cū p̄tīm sit moribz grauisimū
 et periculosū vulnus aie: p̄tōres tñ non
 sentiunt: similes illis q̄ habent mēbra stu-
 pida. Bern. Scio longe esse a salute mē-
 bz qd obstupuit et egrum sese nō sentien-
 tem piculosis laborare. Audite vos qui
 p̄tōz grauitatē non sentis. et. Item cum
 p̄tōr grauitē verberet a diabólica sugge-
 stione et in via p̄ditionis trahat ipse tamē
 non dolet: nō plangit: nec sentit. Iō dicat
 Prouer. xxiij. Eris quasi dolens in mari/
 et quasi sopit gubernator: amisso clauo et
 dices Verberauerūt me et ego nō dolui/
 traxerunt me et ego nō sensi. Sed qñ hoc
 dices o peccator: certe tarde dices lūgēs in
 inferno nisi festines cito exper. gūstā a sōno
 Item cū p̄tīm sit onus grauisimū. iuxta
 illud Ps. Sicut onus graue grauate sunt
 super me. s. iniquitates. Onus inq̄ sic gra-
 ue q̄ nec firmamentū vna hora potuit illū
 sustinere. Vñ Luc. x. Videbā sathanā qñ

fulgur d' celo cadentē. Et tamen miser hō
non sentit illud onus s; tñ sentiet postea.
sicut ille q' portat vel trahit onus in aq' nō
sentit pondus donec d' aq' exierit. sic onus
pcti in aquis delitiaz nō sentit sed illud
sentiet hō cū de aq's volupratū hui' vite
exierit. Sentiet inq' tunc sed tarde quāta
sit gravitas pcti. Audite. Si grossas tur
res z magni montes z rupes sup pctōres
caderent nō sic eos deprimerēt. sic vnum
pctm mortale. Relinqrent em eū in supfi
cie terre. pctm aut vsq' ad centrū terre: et
carcerē inferni descendere compellit. Heu
heu qd de centrū. qd de mille grauius
pctis. Q' p' funde labi faciunt. Audite o
pctōres z onus hoc deponere festinetis.
Viderē eos q' supra collū graue onus por
tant nō cessant currere donec ad locū veni
ant vbi deponēdū est onus. Sic currite o
pctōres ad p' tritionē z p' fessionē z on' pec
catoz deponatis. Heb. xij. Deponentes
oē pondus z circūstans oē pctm curram'
zē. Et hoc maxie in scō dñici aduent' rē
pore faciendū est in reuerentiā dñi p nob
incarnati vt digni sim' ipm in mentē susci
pere ac securi possim' ipm iudicē venientē
videre Amos. x. Preparare in occursum
dei tui israel. Quarto amittit pctōr sen
timentū q' ad gustū Peccatū em z p' fertim
p' tinuatū auferit dulcedinē spūalium infici
ens palatū cordis sic vt spūali videantur
amara. Ps. Vem esca abominata ē ania
eoz. Et glosa sup illud Ps. Quā magna
multitudo dulcedinis tue zē. di. Non sen
tiunt hanc dulcedinē q' palatū cordis ha
bent infectū febre iniquitatis. Ex opposito
cū pctā sint amara in rei p' tate. iuxta Hie
re. ij. Scito z vide q' malū z amāz est re
liquisse dñm deū tuū zē. tñ multis in pec
catis assuetis videt dulce quēadmodū pi
scib' aqua maris. Esa. vi. Ue q' dicit' bonū
malū: z malū bonū ponentes amāz i dul
ce: z dulce in amāz. Quinto quantū ad
odoratū. Cum em i virtutib' sit odor sua
uissimus. iuxta illud Can. j. Surremus in
p' dorem vnguentoz tuoz. tñ miserrimus
pctōz n' p' cipit. Ex opposito cū pctm sit feri
dissimū: miser tñ pctōr n' p' cipit ei' fetorez
Ani. Tolerabili' fetet canis putrid' corā
dominib' q' ania peccatrix corā deoz an
gelis eius. Audite o peccatores z erubesci

te z notate exemplū qd legit' in Viraspā
trum. Dormio enim peregrino in silua ap
paruit eremite angelus dicens. Veni me
cum ad sepeliendū peregrinum ad quē cū
venissent. eremita nares obturabat p' feto
re. Angelus vero sepulto peregrino obuia
uit cuidam compto iuueni in cuius occur
sum angelus nares obturabat dicens q' fe
tor luxurie illius grauius erat ei: s; fe
tor cadaueris peregrini suauissimi odoris
Attendite o peccatores z cogitate q' con
fusi biliter a facie domini et angeloz eici
entur reprobi propter se torem peccatoz
cum illis dicer' illud terribile verbū Da
thai. xxy. Ire maledicti in ignez eternum
zē. Expergiscimini ergo velociter. z nunc
peccatoz fctorem percipite et diligēt
abiq'ate zē.

p Ro tertio articulo. Audistis zē. No
tare quoniam lex dicit. Quilibet debet
p negotiis suis vigilare. ff. de p'sti. l. Si
ma. sin autē imputanda est cui libet sua ne
gligentia. Cauere q' ne sit illi similes q' ve
latis oculis ad patibulū ductus nō curat
neq' sentit. Aut ei qui gladiū habet super
caput vibratū: aut inter stercoza fetida i
acet: aut cui p' p' nant amara z venenosa po
cula z nō p' cipit neq' curat. Expone o pec
catore in pctō dormiente. Festinetis igit'
fugere. Hiere. ij. Fugite de medio baby
lonis vt saluet vnusq'sq' animā suā. Et di
ligēter exequi studete apli p' bunt qd a p' n
cipio p' misim'. vitz Surge q' dormis zē.

Feria. ij. post dñicā p' mā aduent'.

Hra est iam

b zē. Nox p' cessit dies at appre
pinquit Ro. ix. Hora est iam
zē. quoniam nox p' cessit zē. Nox inq' i. tps
veteris testamenti in quo luxerunt sancti
patrarche et prophete quasi stelle noctis
Dies autem dicitur tempus nō testamē.
in quo lucet lucidissimus sol iusticie chri
stus qui dicit Jo. viij. Ego sum lux mūdi
Iam hora est surgendi ad opē virtutis
exercenda. In tempore autem vete. testa.
triplex erat nox. vitz ignorantie: culpe: et
miserie. Et in nō. test. venit tps sapie: grē
z glorie. In veteri cū test. non erat apē

Feria. II. post dominicā

veritatē noticiā: regnabat nequitiā: et depri-
mebat miseria. qz oēs ad miseriā ihermī de-
scēdebāt. In nouo autē testa. facta est ap-
pāratz reuelatio: grē cōicatio: grē apertio.
De pmo et secūdo Joā ij. Grā et veritas
pictum chm facta ē. De tercio Apo. ij.
Ecce dedi corā te ostiū apertū zc. Cū sit grā
clara dīes tps est surgendi a somno: iuxta
applicam ppositionē quā zc. Fiat saluta-
tio. Hora est zc. Tres articuli.

P Ro pmo An sine gratis gratif data
possit qd a somno surgere: pparando
se ad gratiā gratūfaciēte. **Q** sic. **P**rouer.
xvi. Hōis est animū ppare. **C**ōtra. Jo.
xv. Sine me nihil potestis facere. **R**ndet
Rich. in. ij. dist. xxiij. Dispositio ad talē
grām duplex ē. Quedā est remota et indi-
recta. Et alia ppinq et directa. Quādo de
pma: pōt libe iudicariū p suā naturalia cū
sua generali motiōe se disponere. sed de se
cūda non potest. Cum em cognitio gratie
gratūfaciētz sit supra facultatē nature: nō
pōt intellectus p solā pture naturalē ad et
cognitionē eleuari. et p psequens nec volun-
tas pōt eā desiderare. qz desiderii psuppo-
nit aliquā rei desiderate cognitionē. Nun-
q̄ aut directe et de ppinq se disponit hō ad
gratiam gratūfaciēte: nisi illā aliq modo
cognoscat et desideret. Pro tāto autē dicit
qz hōis est animū ppare. qz illam pparatio-
nem facere pōt liberū arbitriū: sup natura-
liter tñ. **Hec Richar.** Pro fundamēto.
Hō inqntū rōnalis inclinationē habet ad
bonū pture. **Uñ Senec.** ad Lucil. Virtus
est fin natura. Et **Quidi.** j. meta. Pro-
nāq cū spectent anialia cetera terrā. Os
hōi sublime dedit: celūqz videre iussit: et
erectos ad sidera tollere vult. Sed qstio
est: An ex suis naturalibz sine grā gratis
data sufficēter se disponere possit ad gra-
tiā gratūfaciēte. **Dic rñ.** vi s. Ex q̄ pclu-
de q̄ iexcusabilis est pctōr in pctis dormi-
ens q̄ possit vigilare et nō vult. Et silis ē
illi q̄ oculos clausos tenēs nihil videt: scit
tñ lumē sibi adesse si veller oculos apire.
De q̄ p s. Noluit intelligere vt bñ ageret
Audite o insensati pctōres lubrici: gulo-
si: blasphemī zc. qui nō vultz intelligere et
ascicere lumē diuinū sed timō cogitatis
nūc qd vob ē placitū Sicqz miserabilē ce-
citātē incurritz p maliciā vestraz. **Sap. j.**

Excecauit eos malicia eoz. qz vīcz n̄ ad-
uertit lumen doctrine et grē sibi oblatūz.

Figura Gen. xix. Sodomite noluerūt
adq̄scere p̄bis scēi Loth. sed mali cōse i-
stābāt: ideo p̄cussi sunt cecitate et igne sul-
phurei pierūt. **Expone.** Sūt illis similes
Hōsodomite interpretant fului vt steriles
q̄ volūt loth oppmēre et ei p̄ba p̄eminūt
et oppmūt p̄ba doctrine et inspiratōes si-
bi a deo missas. iō dei vindicta pcuriunt
p̄rio obstinatōis cecitate. **Scdo** ignis sul-
phurei infernalis acerbitate. **Audi o** pctōr
indurate zc. **Qm** sicut dicit **p s.** Dñs in ira
sua cōturbabit eos: et de. e. ignis. **Ex p̄gi**
scimini zc.

P Ro scdo articulo. Premissim⁹ in p̄ce/
dēti sermone rōnem triplicē a pctōrū
somo excitatiū. Quaz pma est stimula-
tio feruētis zc. **Uñ de zc.** Hūc aut declara-
tionē eaz special⁹ sumus facturi: incipiē-
tes a scda q̄ est afflictio vrgentis doloris
q̄ sumēda ē ex p̄sideratiōe scdi aduēt⁹ qui
est in mēte: vt s. dictū est. q̄ alios aduēt⁹
excedit tripli. **Primo** qz ille est tot⁹ trini-
tat⁹: nō aut aliq. **Joā.** xiiij. **Ad** eū veniem⁹
et mā. apd eū fā. **Scdo** qz ille ē tñ ad bo-
nos: vt dicit **Haymo** sup Joā. **Quid⁹** liba-
bitatoz mudā querit domū. **Tertio** quia
aliq ad nos: iste in nos est. **Joā.** xix. **Vos**
cognoscetis qz apd vos manebit et i vobis
erit. **Dagna** certe securitas: magn⁹ the-
saur⁹ h̄c deū in se. **Circa** hūc aut aduen-
tū notāde sūt tres p̄cipales p̄sideratōes
q̄ pctōribz in pctō dormiētibz doloris af-
flictionē igerere debēt p quā a pcti somno
Prima est p̄sideratio fā (erit excitati
cillume possibilitatis.

Scda est p̄sideratio certissime necessari/
Tertia est p̄sideratio fru- (tat⁹.
ctuossissime vtilitatis.

Prima igit est p̄sideratio facillime zc.
quā satis ostendit dñs **Joā.** xiiij. **Siqs** dili-
git me zc. et ad eū veniem⁹. **Facilis** autē
possibilitas hñdi deū habitandū p grām
in corpibz n̄ris: manifeste patet ex tribz

Primū est capacitas receptiua
Secundū est liberalitas collatiua.
Tertiū ē benignitas formatiua
Primū est capacitas receptiua ipsi⁹. **f. aie**
recipient⁹. **Est** em ania dei capax. **Bern.**
Ad imaginē dei facta est alia rōnalis: et cē

seris oibz occupari pōt: iplei autē nō pōt. Capax em dei ē: et qdqd deo min⁹ ē eam nō implebit. Idē sup can. ser. lxxxiij. Quid nō tute psumat aia apd eū cui? se insignē tērnit imagine: illustrem similitudine nouit: tū est vt curet nature ingenuitatē vite honestate seruare. Attendite g o miseri peccatores anie dignitatem z erubescite zc.

Secūdu est liberalitas collatiua. s ipsi dei seipm liberaliter pferet. Un audi di: unā sapiam di. Prouer. viij. Delitie mee esse cū filiis hoim. et Apo. iij. Ecce ego sto ad ostiū z pulso: si quis pvo. me audiat. et ape. ta. introibo ad illū z ce. cum illo z ipe mecu. Vide bñ q libentē se offert. Et can. v. clamat. Api mihi soror mea: imactata mea: colūba mea. Vide bñ q dulcē iuitatē pctor indurate q̄nexatibiles si gra z n habes. oibz eā offert quēadmodū sol lumen suū offert vbiq: aperit fenestraz z intrabit. Un dr Innocē. Gram qdē pmere nemo pōt qz gratz dat. sed demereri qz qz p. Et An. Hō non hz gram: non qz bāc nō dat de⁹: sed qz non accipit hō. i. nō se disponit ad recipiendū. Tertium est benignitas cōformatiua. Et benignitate nāq̄ iestimabili aduētū suū pformat dist. ppositiōi recipientis. Expan⁹ ad Donatū. Quantū illic capax fidelē afferim⁹: tantū inde grē inundatē haurim⁹. Et Bern. Qualē te ppauer⁹ deo: talē oportet vt tibi appeat de⁹. Exēplū. Alit appuit dñs di: seipulis euntibz in emaus Lu. vii. et aliter discipulis clausis: ibidem. z Jo. xxi. Vere g z nos ex anio disponam⁹ et pfecto neb veniet grāz largitur⁹. O vere (sic dr Bern. in meditatioibz) brā mēs apd quā de⁹ iuenit reqem z i cui⁹ tabnaculo q̄sāt. Brā q dicere potest: q creauit me redeuit in tabnaculo meo. negare ei siqdē celi retez nō poterunt.

p Ro tertio articulo Audi. zc. O qsa cui q ad deū suscipiendū se nō disponit. Dicit regla iur. Dānū qd quis sua culpa sentit: sibi nō alteri dz iputari. ff. de reg. iur. l. Qd qd. Nō ē g dānū subtractio: nis grē seueritati diuie iputādū: sed būa ne negligentie. xi. q. iij. Aud. Laue g ne sis sic paupci offert denarius aure⁹: nec tñpult man⁹ apire vt recipiat. Si talis me morit: nōne inexcusabilē ē qz sua culpa

est si non hz qd comedat. Caue etiā nefis sicut vincit⁹ cui cū apit carcer nō vult exire. aut sic infirm⁹ cui offert medicina z renuit recipere. aut sic ille cui lumē offert z reclusat oculos apire. si em cadit: sua culpa ē. Expone qm grā oibz offert. S; heu heu sic dr Joā. iij. Lux venit i mūdū z di. hō. magz te. q lucē. q ex h sūt magz vitupabiles q tenebras eligunt tpe plene diei. qm sicut dixim⁹ a pncipio Nox precessit: dies aut appropinquauit zc.

Feria. iij. post pmā dñicā aduentus.

Vra est iam

b zc. Nunc aut prior est nra salus qz cū credidim⁹. Rho. xij. Hec est rō bona qre hora est zc. quia nūc prior est zc. qz cū credidim⁹. s. a pncipio qn fidē recepim⁹. Et hoc triplici de causa. Tū qz via salutis luminosior. Tū qz certior. Tū qz securior. Luminosior inquā. qz sic dr Jo. iij. Lux venit in mūdū. Certior: qz ipsam de⁹ oñdit. Jo. iij. Exēplū dedi vobz vt quēadmodū zc. Securi⁹: qz vici⁹ hostis nō debili⁹. ideo dr Joā. xi. Nunc pnceps mūdi huius ejciē foras. Nūc g olli genter satagite zc. Salutatio.

Hora est zc. Tres articuli.

p Ro pmo articulo. An prior sit hois excitatio siue a peti somno surrectio qz illuminatio a luce grē: Q, sic. Pz est recedere a malo qz accedere ad bonū. Contra. Amb. Quēadmodū intrās aīm sapiētis disciplina/imprudētiā tollit: ita pfecta virt⁹ iniquitatē. Rūdet Bona. in. iij. di. xviij. De expellit p gram pām sic sol p radios tenebras. Un Act. xv. Fide purificās corda. Et cū cā pcedat effectū: infusio grē pōr est naturalit expulsiōe culpe. Infusio em gratie nō dicit pfectionē subiecti: sed grē pductiōez ab agēte. Prior em natura ē grē pductio qz culpe expulsio facta p gram. sic causa prior/prior est causa: to. Prior q̄ppe ē naturaliter culpe expulsio qz anie p gram informatio. Nō em infirmari pōt grā nisi pū expulso pno. s; his duobz prior est grē creatio. Hec Bona.

Pio fundamento. Nō pnt sil esse pām z gra. Nā vt dr Arist. in pdicamentz. Lōa

Feria. III. post. I. dominicā

maria se inuicē ab eodē subiecto expellunt.
 Nō pōt g recipi balsamū diuine grē nisi p
 us ablato pcti fetore. Nā vt dī Horacius
 in eplis. Sincerū nisi vas qd cūq; infūdis
 accipiat. Eū g qrit An pctōr zc. Die rñ.
 vt s. Ex q pclude qmiseri sūt q negligūt
 excitari a pcti somno. Et sic puati rema-
 nent luce grē z tenebrosi. Jō Prouer. iij.
 Via impiorū tenebrosa: nesciūt vbi corru-
 unt. Existēs em̄ in tenebris nō videt q va-
 dit: nec pcepit q in tenebris sunt. Ideo p̄
 interdū esse inter serpentes: aut in feridis
 imūdicij: aut iuxta p̄cipitiū: z nihil cogi-
 tare. Sic est pctōr in pctis dōrmiens. At-
 tēdite o miseri: videte zc. Quasi rē. Ape-
 rite g mentis oculos z fulgebūt vob lumen
 grē. Figura Act. xij. Petro vincito cate-
 nis lūmē refulsit in habitaculo carceris: z ce-
 ci. ca. de ma. ei. Spūali pctōr catenis li-
 gar? in tenebris ē: expectat vt trāseat vi-
 te pñis pascha: et sic miser tradat p̄plo iher-
 sali. quēadmodū Herodes volebat post
 pascha Petz pducere p̄plo: vt hī ibidem
 Sed diuina benignitas lūmē grē infundit
 p quā cōtēnt z p̄fiteat. et sic cadunt catene
 pctōr. Et tūc cogitās picula p̄cedētia di-
 Nūc scio v. q. m. d. an. suū zc. Aug. in so-
 liloquijs. Cōuersus sum z vidi tenebras
 in qb fuerā: z abyssum in q iacuerā: z dixi
 Ne ve ve tenebris in qb iacui. Ne ceata
 ti in q lūmē celi videre nō poterā. Ne p̄te-
 nte ignorantie in q nō cognosceba te dñe.
 Sic faciat z dicat o pctōres z festinet zc.
 P Ro scōo art. In p̄cedēti sermone di-
 xim? de p̄ma p̄sideratiōe zc. Nūc de
 scōda dicēdū est q est p̄sideratiō certissime
 necessitat. Oib em̄ certū est q p̄necessita-
 ria est dei p̄ntia p grāz. Sicut em̄ o. s. cre-
 atura in seipsa est defectibilis z indiget cō-
 seruatōe vt subsistat z p̄maneat in esse na-
 ture: sic omnis creatura rōnalis grā indī-
 get vt sit in bono esse. Grego. Nihil valet
 humana industria sine adiūte dei grā.
 Et Aug. li. retract. Volūtas nra nisi ad-
 iuuet dei gratia: pie recteq; viuere nō pōt
 De hac grā dī aplūs. j. Cor. xv. Abun-
 dantius oib his laborauit nō ego: sed grā
 dei mecū. Est aut grā siue dei p̄ntia p gra-
 tiam nobis necessaria ppter tria.
 Propter expellendā demonis inhabi-
 tationē.

Propter manutenendā esse spūalis cō-
 ditionem.

Propter euadendā eterni iudicis cō-
 fusionem.

Primo ppter expellendā demonis iha-
 bitationē. Habitat em̄ diabolus in his in
 qbus nō habitat de. Apoca. xviij. Ecce
 dīr babilon z facta est habitatio demoni-
 orū. Nō pōt aut a corde hois expelli diā-
 bol? nisi veniat de. Qmiseri q diabo-
 lū a se expellere negligūt: marie in hoc sa-
 cro tpe dñici aduent. Beñ. in p̄ma dñi-
 ca. Quid caue ē q inimico meo vestroq;
 pon? vult? fuit q mibi Tales inq; mīsi
 sūt: q vt dī Guller. lugdun. saluatorē ve-
 ntentē qm̄ manib; a se expellūt: qm̄ muruz
 faciētes int se z saluatorē. Esa. l. Iniquita-
 tes v̄re diuiserūt inter vos z deū vestrum
 Miseri in quā qui sic diaboli ce seruituti se
 subiciūt. Joā. xij. Qui facit pctm̄ seru? ē
 pcti. i. diaboli. Miseri in quā q sic abutun-
 tur diuine incarnatiōis z dñice natiuitat;
 bñficiis: qd debite celebrare nō valent? nī-
 si dñs ipe spūali concipiat z nascat in cor-
 dib; nostris sic vt dicere possim? illud Joā.
 j. Verbu caro fa. ē z h. in no. Scōo ppter
 manutenendā esse spūalis cōditionē. Non
 em̄ pōt aia h̄re vitā spūalē nisi p dei grāz.
 Ip̄a em̄ est q viuificat aiam p hoc q eam
 deo vnūt z p talē vnionem dei forme facit
 Aug. sup p̄. lxxij. Sicut corp? sine aia vi-
 uere nō pōt: ita nō nisi deo p̄ntie aia vi-
 re valet. Ecōuerso p̄o dīr idē Aug. iij. d.
 trini. Aie mors impietatis ē: qz vīz scpat aiaz
 a deo. Tercio ppter euadendā eterni iu-
 dicij p̄fusionē. Nā scribit Hier. xviij. Dñe
 oēs q te derelinquūt p̄fundent: recedent
 res a te in terra scribent zc. Qntā volo-
 ris z tristitie causam h̄nt tales. Exēplū: si
 duo sunt in carcere qz vn? sperat se liberā-
 dum qñ iudex venerit. Alius p̄o credat se
 morte damnādū: z dicat vñsq;. Eras iu-
 dex veniet. sic vn? h̄z causam gaudij. alter
 p̄o causam doloris. In Virap̄atz. vi. ab-
 bas Amon cundā frat̄i interroganti fmio-
 nē. Uade z fac talē cogitationē tuā qlem
 habent hī q iunt in carcere. It̄ si em̄ sepi-
 interrogar: vbi est iudex z qñ veniet. et in
 expectatiōe suaz penaz plozāt. Sic debēt
 facere pctōres cū audiūt dñm venturū ad
 iudiciū. Tunc yebēnter cōfundent impij

ed q dñm ase abiecerūt. vñ dicit eis. Qm me derelictis: ideo abijcio vos. iuxta illud 2a rñj. Discedite a me oēs oparj iniqui. ibi erit fletus et stridor dentium. Hunc ergo festinate etc.

P Ro tertio art. Audistis etc. Cauete ne tñro dño infideles sitis. habet enim xxij. q. v. Si apud. q. fidelitas seruanda est omis tñp. lib. 8. multo magis sūmo dño. Vñ sicut dicit. E. de hereti. l. Basaros. grauius est eterna q. tñpale ledere maiestatem. Pone casum. Rex dedit cuidā domū magnificā: sibi mādā: volo apd te recipi: ille negligit: imo aduersariū regj in domo recipit vt regi resistat veniēti. Nōne talitū pessime ingratitude re et graui punitōe dignus? Expone 2 applica: qm sunt dura i crepatione feriendi et horrenda iniā dñan/ di q diabolo poti? q deo cordis hospitium aperit. Ecce sicut dicit Ps. Tunc loquitur ad eos in ira sua. et in furore co. eos. Tanc/ toq. p. fustiores erunt qnto maiora habuerunt salutē media q. p. cēperunt. Vñ p. ceteris graui? p. fundent falsi chīant: qbus si veller tāppinē est sua salus. Iuxta qd a pncipio diximus. Hunc aut propior est nostra salus.

Seria. iij. post pñā officā aduentus

Hora est iam

H rē. Abijciam? opa tenebrarū et induamur arma lucis. Rho. xij. Ideo abijciēda sunt opa tenebrarū: qz hora est iam etc. Dicunt aut pctā opa tenebrarū: qz pcedunt a tenebris spūalis nequie. s. a suggestiōe diaboli/ tenebrarū pncipis: et causant tenebras mētalis ignorantie: atq. ducūt ad tenebras infernal miserie. De his expone illud Prover. ij. Relinquant iter rectum et ambulāt per vias tenebrosas: contra apli doctrinā di. Ephe. v. Nolite cōmunicare opibus infructuosis tenebrarū. Et opposito aut virtutes dicūtur arma lucis. qz q. muniūt et pcedunt a luce recte rōnis siue cognitionis/ faciūt lucē sancte crepationis: et ducunt ad lucem eterne glonationis. Jo. ij. Qui facit veritatem venit ad lucem. Saluatio fiat.

Hora est etc. Tres articuli.

P Ro primo. An ois somnus peccati pcedat a suggestiōe diaboli? Q. sic Diony. iij. ca. de diu. no. Multitudo de monū causa ē omniū maloz et sibi et alijs.

Contra. Aug. li. 8. di. dogma. Non oēs cogitationes male a diabolo excitant: sed aliquiens ex nri liberi arbitrij motu emergunt. Rñdet Tho. j. pte. q. xij. Indirecte qdem diabolus est causā oim peccatorum. quia ipse instigant primū hominē ad peccatū ex cui? peccato transseuta est humano generi prouitas ad omnia peccata. Directe aut non est causā omnis peccati. quia qdam ex liberalitate arbitrij committunt et carnis corruptiōe. Hic Tho.

Pro fundamento. Et si nullus esset diabolus: verum est quod ait Sene. ad Lucillū. In vicia alter alter trudit. Et qd dicit Aristot. iij. Ethic. In nobis. i. in nostra potestate virtus est: similiter et malicia. Caro etiam ppria etiā non esset diabolus/ in viciū trahit. Unde Balte. in alexan. Allicit illecebris animā caro: nō sinit esse pncipij memorē vel cuius imaginis facta sit. aut quo rursūm resoluta carne reuerit debeat. Inde homi subijit ignorantia veri. Cum q. querit. An omnis etc. Dicitur. vt s. Et qua conclude q. si a diabolo cauendū est: iuxta illud. j. Petri. v. Aduersari? vester diabolus sicut leo rugit etc. Tamen etiā maxime cauendū est a ppria carne. qm vt dicit Paulus ad Gal. v. Caro concupiscit aduersus spūm. Et multo magis cauendū a pueria voluntate. qm sicut dicit Bern. A corde sicut a radice pcedunt bona et mala. Videre q. p. cor/ dis quales sint affectiōes. Q. q. affectiōnū prauitates. In multis resident odia: inuidie: et cupie etc. Et vt breuiter dixerimus ibi est radix totius mali et inuidie. Figura Item. v. z. xj. Incurrebat aliquis in iudiciū ex mortuis nō vidēdo sed tāgēdo. In q. significat q. neq. a tēratione diaboli: neq. carnis aut mōi incurrit in iudiciū pcti nisi rōne voluntarij cōsensūs. Quō etiā incurrit in iudiciū respectu pcti p. alios cōmissi aut cōmittēdi siq. i. illō p. nentiat. Vñ. xj. q. iij. Qui p. sēt peccatibz et dēfēdit alii dīnqntē maledict? erit ap. d. oēs et hoies. Audite faciores criminū: lenones maledicti: aduocati non veridici. calumnia

Feria. v. post. I. dñicani

dores/falsi testes/adulatores. Et aduer-
te quadruplicē ē p̄sensū fm̄ glo. extra de
officio delegatī. viz
Auctoritatis
Cooperationis.
Consilij.
Et negligētie.
Et videat quilibet si aliquo horū modoz
offendit.

P Ro secdo z tertio articlo dic d̄ sancto
Andrea cuius festū hac die occurrit
tpe p̄lixioris aduentus. Vel si festū h̄ alia
die occurrerit in eadē fiat de festo illo. z q̄
p̄ illa assignant sumant in sequenti.

Feria. v. post. j. dñicā aduent⁹.

Vra est iam

b zc. In die honeste ambulem⁹
Ro. xij. Hora igit zc. vt i die
zc. In die inq̄s triphci. s. conuersionis ho-
nificē in die legis eua. relicte in die nati-
uitatis dñice. De p̄mo. j. Qui ambu-
lat in die nō offendit. De secdo. Ps. Hec
d. q. f. d. De tertio. ij. Eldre. ix. Sanct⁹ ei
dies h̄ t̄ n̄z nolite molesti ēē: dñs ei clari-
ficabit vos. Fiat saluatio. Hora est zc.
Tres articuli.

P Ro p̄mo articlo. Supra questitū ē
zc. Hūc aut̄ An possit diabolus ma-
las cogitationes inmittere quibz causat so-
minus p̄cti. Q. sic. Jo. xij. Cū diabol⁹ mi-
sisset in cor vt traderet eū iudas zc. Con-
tra. Matt. vij. sup̄ illud. Qd̄ in os intrat
zc. dicit glo. Bede q̄ diabolus nō est ma-
lay cogitationū inmissor. Rūdet Bona-
uen. in. ij. di. vij. Immissio diē actū cui⁹ ef-
fecit terminat in eo qd̄ intus ē. Aut q̄ di-
cit hunc actū sic cause p̄ncipaliter agent⁹:
aut sic exarantis vel impellens. P̄mo mō
actio p̄prie soli deo conuenit respectu aīe.
Ipe em̄ solus p̄t in inimis ei⁹ cogitatio-
nes formare. Secdo mō accipit min⁹ p̄prie
z sic competit demoni respectu aīe quier⁹
puerū studiū est malas cogitationes sug-
gerere. Non p̄t aut̄ eas p̄prie inmittere. q̄
si sic q̄ p̄t qñ vult malū facere cogitare: s̄
ipe p̄mū nobis optat malū. q̄ nūq̄ nos
sinceret a malis cogitationibz deistere qd̄
est salū. Hoc Bonauen. Pro funda-

mēto de facili recipim⁹ cogitationes malas
Iuuenal. Faciles mutādis turpibz ac pra-
uis oēs sum⁹. Et id̄ marie rex ē in his q̄
talibz sunt assueti. Vñ Sen. li. de moribz.
Educatio z disciplina mores facit. Et idē
Sap̄s q̄s qd̄ didicit. Sed q̄tuo ē. An dī
abolus zc. Dic rñ. zc. Et q̄ p̄cludē. q̄ dīa-
bolus ē sic canis latrās q̄ ligat⁹ ē cui si ap̄p-
ropies p̄t te ledere. Si autē fugeris nō
sed tñ p̄t te latrare p̄t. Laue ḡ ne ab eo re-
cipias turpes z pueras cogitationes q̄ sūt
q̄li nūq̄ sui aduent⁹ p̄curoris. Nā vt dicit
Sap̄. j. P̄uerse cogitationes separant a
deo. Audite q̄ cor v̄m turpibz cogitatio-
bus occupatis: nō hūanis sed porcinis: q̄
de corde facitis bordellū aut diaboli coq̄
nā. Hec dubiū qñ vos accusaturus sit dīa-
bolus in iudicio. Audite hoies scientes se
hic hostē et p̄diorē nūq̄ debēt ēē tñ qñ
caute ab eo se custodiant. Habem⁹ hostē
diaboli q̄ nos palā sup̄are non p̄t: ocul-
tet p̄diorē conat̄ decipere Aug. in solilo.
Diabolus nūc hic: nūc illic: nūc agnū: nūc
lupū: nūc lucē: nūc tenebras se ostendit: et sin-
gulis q̄busq̄ loc⁹ z t̄pibz fm̄ varias rerū
mutationes varias exhibet tentatiōes.
Figura Iudicū. xviij. Fily dan miserū ex-
ploratores in lachis q̄ viderūt p̄lm̄ fectū
rū z quietuz. quibz regressis z qd̄ viderāt
narrantibz: congregat⁹ ē exercitus sc̄cen-
toz viroz q̄ venerūt in lachis ad p̄lm̄ qd̄
escētē z secur⁹ z p̄cusserunt eos in ore gla-
di⁹ v̄bēq̄ incendio tradiderūt. Nec antea
inter ceteras tribus isrl. tribz dan se: tē ac-
ceperat. Sp̄ūaliter dan est diabolus q̄ in-
ter creaturas celestes nullā celest⁹ heredita-
tis sortē accepit. Vñ Apoca. vij. Nulla
inter ceteras tribz fit mentio de dan. de q̄
dicit Gen. xlij. Fiat dan coluber in via zc.
Iste mittit exploratores in aniam q̄ p̄ la-
chis notat. Lachis q̄ppe filia leonis in-
prat. Iste exploratores sunt appetit⁹ inoz-
dinati per quos inuestigat diabolus quō
sit aīa parata se defendere. Non em̄ i rerū
nā cordis dispositionē potest cognoscere.
Augusti. de diffi. eccl̄asti. dogmatū. In-
ternas aīe cogitationes diabolū nō videre
certi sumus: sed moru eas corporis ab il-
lo et affectionum indicij colligi experit⁹
mento didicimus. Cum ergo diabolus p̄-
bos exploratores aīam vacante z per tera-

renas cogitationes dispersa inuenit & gre-
gato exercitu illa subintrat & oēs bonas af-
fectiones & cogitationes occidit & igne lu-
purie/aut cupiditatis/aut alteri vicij ani-
mā succendit. Fatuum igit nō est adhibe-
re custodiam. Aug^o. Pessima infania nra
cum q̄tidie videmus draconē contra nos
ore aperto paratū ad deuorādū/nihilominus
dormim^{us}: et lasciuim^{us}: & in pigritijs
nris tanq̄ securi an̄ eū q̄ nihil aliud desi-
derat q̄ vt nos p̄dat. Inimic^{us} iste vt occi-
dat semp vigilat absq̄ somno. & vt nos cu-
stodiam^{us} nolunt^{us} euigilare a somno.

p Ro scdo articulo. Supra d̄ duab^{us}
p̄mis rē. Hic de tertia q̄ est p̄side-
ratio fructuosissime vtilitat^{is}. Quis em̄ du-
biter p̄sit fructuosū atq̄ honorabile habere
deū in hospitio cordis Sap. viij. Vene-
runt mihi oīa bona pariter cū illa. s. gratia
dei. qd̄ euident^{er} patebit si p̄siderem^{us} tres
modos sue visitatiōis. Visitat em̄ tripl^{iter}.

Primo mō vt iudex incurtēs timorē.

Scdo vt medicus sanās languorem

Tertio vt consolator ingerens spūalis
leticie dulcorē.

Primo vt iudex rē. Et hoc in p̄ctōz cō-
uersione. qm̄ audit peccator illd̄ Esa. xlvj.
Redite p̄uancatores ad cor. Iste ad-
uenit^{us} amarus q̄ dē ē sed vtilis. Figuraf
aduent^{us} iste Datib. xij. vbi d̄r: Cum in-
traffet iesus hierosolymā cōmota est vni-
uersa ciuitas. Et Exodi. xx. Vt probaret
vos venit de^{us} & vt terror eius esset in vo-
bis & nō peccaretis. Scdo vt medic^{us} sa-
nans languorē. Et h̄ in p̄ctōz remissione
Audi ḡ illud Eccl̄i. xxvij. Da locū medī-
co & nō discedat a te: qz opera eius sunt ne-
cessaria. Et dñs ipse dicit Esa. lxj. Visi-
tate me vt mederer & sanare p̄ritos corde. Et
nota ordinē qm̄ contritio p̄cedit sanationē
Vñ Datib. xx. Postq̄ ingressus est dñs
cōmota est vniuersa ciuitas/sanauit cecos
& claudos accedētes ad se. De remissione
aut p̄ctōz adducunt tres testes. Primus
est fides veritatis. Ezach. xviij. Si auer-
terit se impius ab impietate sua rē. omni-
um iniquitatū eius nō recordabor. Scds
est spes diuine pietatis. j. Joā. iij. Si cor
nrm̄ nō respēdit nos fiduciā habemus
ad deum. Et. ij. Lox. j. Gloria nra hec est
test. p̄cie nre. Bern. Quē p̄cia descendit

inter accusatores liber est. Vñ h̄c tes-
tis lz det fiduciā nō tñ certitudinē. Idcirco
Eccl̄s. ix. Sūt iusti atq̄ sapiētes & e. o.
in manu dei. et tñ nescit homo an odio vel
amore dignus sit. Terti^{us} est amor chari-
tatis. Cum em̄ q̄s se totum deo offert in
ch̄l obsequiū gemens & supplicans vt de^{us}
faciat cū eo miscōiam. Ad hanc supplicati-
onē p̄r misericordiāz mītat triplicē testēz
scz charitatē in q̄ infundit sp̄m̄ sanctū Ro.
vij. Ip̄e pater reddit testimoniū sp̄i nro
q̄ sum^{us} filij dei. qz. j. Petri. iij. Charitas
operit multitudinē p̄ctōrū. Prim^{us} testis
p̄scientiā alleniat/scds seruat/terti^{us} asse-
curat. Desidera ḡ medicū & clama cū Hie-
remia. Hier. xviij. Sane me dñe. & sana-
bor rē. Tertio venit vt consolator rē.
Esa. li. Ecce ego consolabor vos. Et. lxj.
Sp̄s dñi misit me vt p̄solarem oēs lugen-
tes & po. co. lu. siō. Et. xlvj. Quō sicut mī
blandiaf: ita & ego p̄solabor vos & in hie-
rusalē p̄solabimini. Vere magna p̄solatio
q̄ sepe mortē dulcē facit. Exemplū d̄ mar-
tyrib^{us} q̄ gaudebant in torment^{is} Et d̄ apo-
stolis Act. v. Ibant apli gaudētes a cō-
consi. qm̄ di. ha. sunt p̄ no. iē. p̄tumeliā pa-
Uñ Ro. v. Gloriat^{ur} in tribulationib^{us}.

p Ro tertio articulo. Audistis rē. Ca-
ueatis ne per negligentia vestraz
priuemini tali merito: talicq̄ consortio. Vi-
cit lex ciuilis. Si quis sua culpa eger: indi-
gnum est ei subuenire. ff. de positi. l. bona si
des ar. in oppo. lxxvj. dist. Non satis. Si
q̄s egrotus ianuā claudit medico aut sibi
resistit & p̄radicit/aut si tribulat^{us} a se eum
abijcit q̄ vult & p̄t p̄solari. Nōne talis mi-
ser est & vituperandus: Erpone & applica.
& nota illd̄ Esa. xxxij. Ne q̄ spernis nōne
et ip̄e sperneris.

Feria. vij. post pmā dñicam aduent^{us}

Hora est rē.

b Non in comestationib^{us} & ebrie-
tatib^{us}: nō in cubi. & impudi. nō
in cō. et e. Ro. xij. Hora est rē. vt vtz de
cetero nō ambule. in comes. rē. Vbi tria ex-
cludunt mox honestati p̄ria. vīz
Victus corporalis sup̄fluitas
Luxus carnalis fēditas

Feria. VI. post. I. dominicā

Odij fraternalis malignitas.
Primum cum dicitur: Non in comestationibus et ebrietatibus. de quibus Lu. xxi. Videte ne grauentur corda vestra crapula et ebrietate. Secundum cum dicitur: Non in cubi. et ipudii. in delictis et immundicijs. Rho. viij. Si enim carnem vixeritis morietemini. Tertium cum dicitur: Non in co. et c. i. non in discordia et inuidia. Iaco. iij. Ubi zelus et contentio: ibi inconstantia et ope opus prauum.

Pro primo articulo. Supra quod est an diabolus? et. Nunc quid sit an possit diabolus compellere ad malas cogitationes semini peccati inductiuas. Sic. Si enim aliquid prestat aspectui oculorum nostrorum. necessarium est videre. quod a filiis si diabolus aliquid prestat alii: necessarium est cogitare. Contra si sic. sequeret quod a malis cogitationibus non possemus cauere: et mala cogitare non sit reprehensibile: cum tamen dominus reprehendat. Mat. ix. Ut quod cogitatis mala in cordibus vestris. Rndet Bona. in. iij. di. viij. Dicitur quodammodo quod necessario possumus compellere ad cogitationes malorum: non tamen malas. Cogitatio enim de malo non est mala nisi ea comites affectio mala que est in potestate nostra. Alijs autem videtur quod probabiliter quod non possit aliquid facere: quod facto necessario cogitemus malum nisi in casu vicez cum cogitatio aie non est circa vtilia occupata. Cum enim euasgat et est ociosa: tunc potest ei diabolus offerre imaginem turpem et vanam. Et ideo volenti malas cogitationes fugere/ solliciti cauendum est ne peringat aliqui animi a bonis cogitationibus renouari. hoc autem difficile non est ei quod solitum est in bonis animi exercere: cui multo facilius est et delectabilius in bonis fructuari cogitationibus quam sit vtrius carnalibus in sedis et turpibus imaginibus. hec Bona. Pro suis clamet. Non dubium quod possimus cauere a malis cogitationibus saltem morose. Ad hoc autem nos hortatur Arist. ij. et b. Cauendum est ne in his que sensum delectant cogitatio imoretur. Et manifestum est quod peccatores qui voluntarie se subiacent diabolo. Jo. Eian in puerbijs. Cum propterea secus enim caput. cur spiritus cate nar demonis inaurit cum sua iussa subis. Cum ergo quid sit an diabolus et. dicitur. vt s. Et quod clude quid debent timere peccatores in inferi coram summo iudice copere/ de malis cogitationibus que libere recipiunt et in quibus delectantur se ratione reddidituri. Nam vt dicitur Sap. i

In cogitationibus ipsius interrogatio erit. Et eiusdem. vij. Ipse cogitationes vestras scrutabitur. Fac inuectiuas. Vigilate ergo ad statim repellendum cogitationes malas antequam nimis cresecant. Ps. Btus qui tenebit et allidet puulos suos ad petram. Nam per oppositum ad hoc nisi diabolus vt statim bonas cogitationes extinguat. Quidem in plantis et arboribus quod si in floribus ledant/ produunt oes fructus. quia destructa causa non potest fieri effectus. Spiritus si ledant bone preceptores ani in nobis: tam boni operis fructum non producant. ideo ad hoc conat diabolus vt occidat bonas ani preceptores cum non dum sunt roborate. Figura Exo. i. Ne filij israel cresceret in egypto: precepit Pharaos filios israel interficere et sumergi. Spiritus diabolus bonos preceptores conat suffocare per illam bene delectationem. Petrus rauem sup. matt. Diabolus ipse boni pmoordia pulsat. Attende: possides tyrannice ciuitate: quod scit alii que tractati fieri per ei expulsiōe: se munit gentibus et armis. Spiritus diabolus possidetens aiam quod videt aliquam bonam inspirationem a deo imitari: suggerit mala: percupiscitias insinuat et. Figura Exo. v. Postquam moyses cepit loqui de educatione populi: tunc cepit eos Pharaos magis affligere. et. Spiritus diabolus videns aiam peccatricem trahi per predicationes vel alis vt exeat de egypto peccati: tunc ad eam detinenda suas vires exercet. Greg. Hostis noster quanto magis nos rebellare conspiciat: tanto amplius expugnare contendit.

Pro secundo articulo. Supra vicez in sermone mone primo diximus quod in aduentu dominus visitat vt iudex: vt medicus: vt consolator. Nunc dicturi sumus quod visitat alijs tribus modis que sequuntur.

Primo vt socius viatorum alieuas laborum. Secundo vt magister et doctor corrigens errorem. Tertio vt spiritus dulcis inflammans ad amorem.

Primo vt socius et. et hoc in vice ostensione. Hier. xviij. Quasi colon futurus es inter rari: quasi viator declinas ad madducandum: vt sciz aia deuota ex dulci psabulatione et gaudijs celestibus percurrat cum discipulis carnis in emanis. quod interpretat desiderium celestium. Macrobius in saturnalijs. Comes secundus in via per vehiculo est. Qui libenter et sepe de diuinis cogitant et loquuntur: si

hñ hñt diuie pſentie. Dic ex oppoſito zc.

Secundo vt mſr z doctor corrigens er/ rore. et hñ in interna illūinatioe. Pone exē plū de mſro ſcholarū: cū pñs eſt eos cor/ rigit z icitat zc. Ex oppoſito ſit qñ ē ab/ ſens zc. Un dñs cū preſens eſt arguit in/ tus qñqz defectus zc. qñ diceret illud Prouer. xj. Fili mi ne obliuiſcar legē mee z pcepta mea cor tuum cuſtodiat. Bern. Ipe illūinat intellectū: accendit z affectū: docet effectū. Tercio vt ſpōſus zc. Et hoc iñ ſincera dilectioe. Spōſus inquā ze/ lator. Ero. xx. Ego dñs zelotes. Ideo ſp/ geſt z cōditiōes anie cōſiderat ad modū viri zelat⁹ vxorē. Dic vltent⁹ vt videbitis. De hoc ſponſo dicit Bar. xxy. Ecce ſpōſus venit exite obuiā ei. Dicit: ecce. q. d. Mi/ rabile eſt hñ. Quid em mirabili⁹ qd de/ imenſus anie paupcule deſponſari velit z amore cōiūgi. Reuera magnū eſt qd cre/ ator ita ſuauiſter cōiūgi velit ſue creature. Bern. Lū guſtat qñ ſuauiſ e dñs: tunc aia non deſiderat qñqz alia bona: ſed lāguen/ te deſiderio affectat ſolus. Neſcio etiā qd delicat⁹ hñ in ſe de⁹ qd anie dñs ſponſus. Narrat Jacobo de vitriaco ſe vidīſſe aliqz deuotas mulieres qñ ſic extra ſe rapiebant⁹ qd p totā diē non erat eis vox neqz ſenſus ad aliqz exteriora: nec ad vllū clamorē po/ terāt excitari: nullā leſionē etiā ſi vehemen/ ter pūgerent ſentiētes. Redcūtes aut ad ſe: plauſu etiā corpali gaudiū oſtēdebant. Nec mīz ſi gaudiū ſentiebat cūſe ſic dul/ citer amari a ſpōſo chñs pcepiebāt. Bern. Quis digne pſare poterit qñto nos affe/ ctu diligat qñ am ſponſam dicit z vocat. Cane gñia ne adulteret⁹ cū diabolo.

P Ro tertio. Audistis zc. Cane poti⁹ ne diaboli qñ chñi ſocietatē qñas. Se ipm qdē tibi offert chñs qd z pro te offerri voluit. Sz audi qd lex dicit. Bñficiū nō cō/ fert in iuitū. ſ. de re. iur. l. Inuito. Cui etiā concordat qd hñ. xxiij. q. vj. Vides. Inui/ tus nemo bon⁹ eē pñ. Attēde ſi tu pfectu/ rus p viā periculōſam ſapientē pductorez reſpuit/ eligēs poti⁹ e⁹ inimicū pductorez: nōne iuſte ab eo relinqz. Aut ſi iunēcula reqñit a nobili: dulci: z benigno vt ſit ei⁹ ſponſat: et ipſa magis adheret miſero cui dā egenti z infirmi: nōne iuſte cōtemnit a nobi/ lē. Expone et applica zc. ij. Paralipo.

xvj. Si dereliqueritis eum et ipſe derelin/ quet vos.

Sabbato poſt pñā dñicā aduentus.

Hora eſt iam

b zc. Induimini dñm ieſū chri/ ſtū. Rhoñ. xij. Hora eſt zc. vt induamini zc. i. formā z cō

uerſationē dñi ieſu chñi. Sic indutus erat Paul⁹ q dicebat Gal. ij. Quis ego ſā non ego: viuit ſo in me chñs. Nota aut in ver/ bis pñat⁹ tres pñitiōes deſiderabiles. p/ pter qñs tota mēte deſiderare debemus ſic indui. Prima eſt pñitiō venerāde ſubli/ mitat⁹: dñm. Scōa eſt deſiderāde vtili/ tat⁹: ieſum. i. ſaluatorē. Tercia eſt obſer/ uande neceſſitat⁹: chñm. i. vñctū plenitū/ dine grē a qñ ois alia grā deriuatur. Et ſic grām hñe nō poſſum⁹ niſi ipm induamur. De pñmo Apo. c. xij. Dñs dñantū. ſo ipz induim⁹ p ſubiectionis reuerentiā. De ſcōdo Bar. j. Vocabis nomē ei⁹ ieſū. Ipe em ſaluū faciet pplm ſuū a pctis eoz. i. dō ipm induim⁹ p affectiōis beniuolentiā. De ter/ tio Jo. j. De plenitudine ei⁹ oēs accepim⁹. ſo ipm induim⁹ p pformatiōis efficaciam. qz chñiani dicimur a chñs. hoc itaqz ē indu/ mētū digniſſimū: vñctiſſimū: z maxie neceſ/ ſariū. Salutatio. Hora zc. Tres articli p Ro pñmo articulo. Sup qñ ſit⁹ eſt zc.

Hic qñſ An diabol⁹ poſſit malas af/ fectiōes impmere qñ ſpūal ſomni iducti/ ue. Sz ſic Oſee. vij. Dēs adulterātes ſic cliban⁹ ſuccēſus a coqñte. Et glo. exponit qd cliban⁹ eſt fornicator: z coqñes ē diabo/ lus. Cōtra. Nō pñt intellectū cogitare de⁹ imittere. Sz multo min⁹ affectionē incēde/ re. Itē ſi ſic. Sz poſſz nos pñtinue peccare fa/ cere. Rñdet Bona in. ij. di. vij. Incēd/ dere ē act⁹ trāſſat⁹ a corpali ad ſpūalia. In corporalib⁹ aut incēdere eſt nō ignem generare: ſed poti⁹ ignis pabulū min⁹ ſtrare vel applicādo ignē combuſtibili vñ/ econtra. Sic z in ſpūalib⁹. Ignis autēz iſte eſt concupiſcētia ſue libido puerſa. pa/ bulum hui⁹ ignis ſunt cogitationes z af/ fectiōes terrene z carnales: z etiā delecta/ tiones fede. Et ita incēdere in ſpūalib⁹ nō tñ agit reſpectu affectionū: imo etiam et

*Horas
in forma
ſingul*

Sabbato post. I. dñicani

cogitationū: et respectu vtrariūq; nō dicitur
actum sicut pñcipaliter agentis: sed soluz
sicut exercitans et subministrans. qm̄ igit dīa
bolus pōt nos ad malas cogitationes et
affectiones exercitare. lz nō possit eas i no/
bis sua potestate efficere. ideo recte pprie
et sancte a doctorib; sacre scripture incens/
for dicit: nō immissor. *Hec Bonauen.*

Pro fundamēto radix malicie est ppria
volūtas. Inuencalis. Ventis causa male
est et origo penes te. Et *Aristo. ii. Eth.*
Volens malus qñq; malus est. Eū ergo
querit An diabolus? et dicit rñ. *Et q; cō/
clude q; nulla penit' erit maloz exausatio
si vineant a diabolo. qm̄ vt dicit Greg. De/
bilis est hostis q; nō vincit nisi volentem.
Nā ipse diabolus cui se volūtarie subij/
cit accusabit eum. Hic potes facere inue/
ctiuas. Vñ Apoca. iij. dicitur accusator fratrz
Sicut q; dicit *Jaco. iij.* Resistite diabolo et
fugiet a vob; qd; vey est si pseuerāter resi/
stis: als nō. imo a pñcipio cum vider ali/
quē sibi resistentē: fortis impugnat: vt in
pcedenti sermone dictū est. Si autē q; ob/
dormiat nō se custodiēs: tūc a diabolo i/
uadit. *Figura d; Reg. iij. Hifbofeth q;
in tanua palatij p custodia mulierē posue/
rat: ipsa dormiente: et ipso hifbofeth qescen/
te: duo pñcipes latronū Rechab et Ba/
naa occulte intrauerūt in domū et pculse/
runt in iguine. Spūaliter palatiū illud est
cor nostrū qd; custodiē non debet mulier
mollis: sed fortis custodia rōnis. qz si doze/
muer: demones p vicia carnalia aut spūa/
lia latenter intrant et occidūt animā pua/
tam gratia: et auferūt spicas oim fructum.
Sicut q; dicit *Proverb. iij.* Omni custodia
serua cor tuū: qm̄ ex ipso vita pcedit et.**

P Ro scdo articulo. In pcedenti sermo/
ne dictum est q; chris aīam visitat vt
in sponsa. Que sūt septem. Requirit em̄
Pulcritudinis venustatē
Discipline moralitatē
Diuitiaz vbertatem.
Corpis sanitatē et agilitatem.
Eo:dis fidelitatem.
Obedientie humilitatem
Affectionis charitatem.
Primo igit requirit pulcritudinis venusta/
tē. i. pscie puritatē. *Aug. de pgnib;.* Nō

qrit deus pulcrā carnē: sed pulcrāz mentē.
Sicut ergo sponsa carnalis aliquā faciē la/
uat ne sponso displiceat: sic tu psciētiā et.
Esa. j. Lauami: mundi estote. Secun/
do requirit discipline moralitatē: in pñs scz
et opib; *j. Timo. iij.* Ecceplū fidelis esto i
verbo et puerfatiōe. Tercio diuitiarum
vbertatē. i. virtutū. *Greg. Vere diuitie nō
sunt opes sed pñtes. Richar. Ania pñtū
tib; plena est dei spōsa: trinitat; cathedra.*
Quarto corporis sanitatē et agilitatē scz.
vt ania sit agilis ad bona opa. *Eccl. xxxj.*
In oib; opib; tuis esto veloc. Quinto
fidelitatē. et hec ē ad deū hñda fidelit/
tas vt nulli desideret placere nisi sibi et ei/
sp glīam grat. *j. Cor. x.* Dia in glīam dei
facite. *Bern.* In oī opē intēde ad deū: et
ppter deū. Sexto obedientie hūilitatem
Mat. xvj. Qui vult venire post me abne/
get semetipm̄. Ideo *Deut. vij.* Peribit;
si iobediētes fuerit; Septio affectio/
nis charitatē. *Col. iij.* Sup oia charitatez
habere: qd; est vinculū pfectionis. *Aug.*
Charitas est q; valet ad oia: sine q; nil va/
leat oia. *Jde.* Magna res est amor. Nam
pse fiducialr inheret deo: pconat que dei
sūt. De dulcedine autē amoris diuini Ro/
ta exemplū quod narrat *Viridari?* Erat
virgo nobilis amoz. xij. Marie pginē
valde deuota: quā qñdie rogabat vt sibi
dignaret oñdere filiū suū: que cū in die na/
tiuitat; dñice sola introisset capellā causa
oñonis: apparuit pulcherrima virgo tenēs
filiū pulciorē: que dicit ei. Accipe filius et
lude cū eo. Quod cū feciss; gaudens cum
reuerētiā et deuotiōe: dīat ei puer. Dilig/
ne me: Et illa: diligo. Dicit puer: qñtum:
At illa: plus q; cor meū. Et ille Quō me
plus diligis corde tuo: Rescio dicere: sed
ipm̄ cor loquat: dīat illa. Quo dicto: mox
cor virginis scindit p nimio amore. et pñ/
er accepta ania: cū centu angelozū pdu/
xit eam in celum. Ad cantū pñ angelozū
famīlia pcurrit ad capellā: et mortuā vir/
ginē inueniētes: odoze mirabili oēs reple/
ti sunt. Et qui tūc aderant cor ei? scissum
inueniētur: et in eo scriptuz aureis. litteris
Diligo te pl' q; me: qz tu creasti me et do/
cisti me. *Hec viridari?* O aīa exēplo ill/
us dilige spōsum tuū. O chīane dicas cū
Bern. O aīa mea vñ bec tibi glia vt dī.

taris dei sponsa, utiq; nō ex meis meritis sed ex fragrantia sue charitatē.

P Ro tertio articulo. Audistis rē. Notare qm̄ vera obediētia oēs alias cōditiones continet. Un̄. viij. q. j. Sciendū. in fine. Obediētia sola fidei meritū possidet sine q̄ infidelis aliq; iudicat hoc ē qd̄ dñs pmissistis in baptismo qm̄ anias v̄as desponsauit. Attendite q̄ qd̄ lex dicit. Bona fides in contractib; seruanda ē. **L.** d̄ actiōib; z obligationib;. **I.** Bonam fi. Et. ff. eodē titulo. **I.** Bona fides. Pone casum d̄ puella paupere filio regis desponsata q̄ multū tenet sibi fidelis esse. Expone notando tandem illud Ecclesiastes. v. Displicet infidelis z stulta pmissio.

Dñica. ij. aduent. **D**ane. Sermo.

Vra est iam

b rē. Quēcūq; scripta sūt ad nostrā doctrinā scripta sunt. **Ro. xv.** Surgam⁹ q̄ a somno vt considerem⁹ q̄ scripta sunt. Ostendunt q̄ppe ea q̄ scripta sunt tria ad n̄ram doctrinā. viz qd̄ credēdum ē. quid fugiendū z qd̄ agendū. De primo **Heb. xj.** Credere oportet accedentem ad deū qz est z qz indigentib; remunerator sit. De secdo et tertio **P̄s.** Declina a malo z fac bo. Vel de secdo **Ja. iij.** Resistite diabolo z fugiet a vobis. De tertio **P̄s.** Querite dominū z cōfirmamini rē.

Salutatio.

p Ro pmo arti. An possit hō per liberarbitriū diaboli vicere fugiēdo sōnū p̄cti vel ab eo surgendo. **Q.** sic. **Ben. iij.** dixit dñs ad cain. Subter te erit appetit⁹ tuus et tu dñaberis illi. **Sz** constat q̄ iam erat in p̄ctō mortali. Itē **Bernar. lib. de libero ar.** Liberarbitriū est potentissimū sub deo. **Contra. j. Cor. xv.** Deo gr̄as q̄ dedit nobis victoriā p̄ iesum ch̄m. **Rñ.** det Bonauē. in. ij. di. xxiij. Differt dīce revincere aduersariū resistere aduersario. Plus em̄ importat victoria q̄ resistentia. Nā resistentia in hoc consistit q̄ qd̄ non cōsentiat suggestioni diabolice. Sed victoria est in assequendo oppositū ei⁹ qd̄ diabolus intendebat. Intendebat autē diabolus reddere hominē inimicū deo z facere

dignū eterno supplicio. Tunc q̄ homo vincit aduersariū qm̄ sic resistit q̄ efficit maior dei amicus z meret regnū eternū quod absq; gr̄a gratūfaciente eē nō pōt. Cū autē dicit Bern. liberarbitriū eē potentissimū: hoc ver⁹ est p̄ p̄uationem coactionis / nō p̄ potentia seruande rectitudinis. Hoc Bonauen. Pro fundamento. In p̄tate liberarbitriū est non opari malū. Un̄ **Aristo. iij. Eth.** Non opari malū in nobis ē. Et q̄dū a malo cessam⁹: diabolo resistim⁹ / sed non plene vincim⁹ nisi cū sic ex n̄ra resistentia fundit cū iam ampl⁹ seuire non audet. Quidē in tristib;. Pugna suū fratrem cū iā iacet hostis habet. Cū q̄ querit An possit rē. **Dic rñ. rē.** Ex qua satis apparet q̄ iuxta nostrā possibilitatē resisten⁹ dū sit sperando cū dño z suo auxilio diuino victoriā que multū ē nobis necessaria. Et tandē in diuino iudicio si victi fuerimus a diabolo audiamus terribilem illā sniam. Itē maledicti in ignē eternū q̄ p̄. est dīa. et an. ei⁹. **Q.** q̄formidāda est illa maledictio. Attendite o p̄ctōres lubrici / supbi / auari / sacrilegi rē. Expellite q̄ diligenter diabolum ne v̄ie anie ciuitati dñet et cū eo tandem pereatis. Cauete solliciti ab ei⁹ astutia ne vos impediat ab agenda p̄nia. Attendite Tyrannus vi obtinēs ciuitatē conat⁹ oēs p̄tates extinguere. vt liberior dñet. Sic diabolus dū preualet in ania conat⁹ maxie oēs v̄tutes extinguere quib; posset ania de manib; ei⁹ effugere cuiusmodi sūt act⁹ p̄nie. **Figura. iij. Reg. xv. Et Hiere. xxxix.** Nabuchodonosor capta hierlm̄ et succēsa z capto sedechia rege fecit interfici p̄ncipes iudar filios regis ante oculos patris: oculosq; regis eruit: vinctūq; duci in babilonē z positus est in carcerē vsq; in diem mortis sue. Moraliter p̄ nabuchodonosor diabolus intelligit: per sedechiā qui iustus dñi interpretat⁹ quēlibz iustū quem diabolus p̄ p̄ctm̄ decipit z oēs fruct⁹ anie z opera bona extinguit et eā excecatur et sic in babilonē ducit ligatā catenis rē. **Aug. li. confes.** Suspirabā ligatus nō alieno ferro sed mea ferreavoluntate. Melle meū tenebat inimicus et de illo mihi catenam fecerat z cōstringerat me. Ex voluntate q̄dem mea facta ē libido: z ex libidine facta est p̄suetudo: z ex p̄suetudine facta est neq;

Dominica. II. s. duētus

cessitas a q̄ hominē sola ḡra liberat.

Pro scdo articulo. In precedentibus sermonib; aliq̄ diximus sup scdo aduentu dñi. q̄ est aduentus in mentē. ex cuius consideratione in nobis esse debet afflictio vrgentis doloris vt supra diximus. Nunc dicendū aliquid d̄ tertio aduentu. scilicet ad iudiciū. ex cuius consideratione in nobis esse debet sollicitatio pungentis timoris a somno pcti excitatio. De hoc autē aduentu ad iudiciū dūtaxat dicem⁹ iuxta textū euangelij. vbi sunt tria p̄templanda mysteria quoz consideratio nos debz a somno pcti excitare. Vbi sūt tria p̄siderāda.

Prīmū est terrifice p̄signatiois.

Scdm est m̄rifice appanitionis.

Tertiū ē euāgelice instructionis

Prīmū est corporum elementariū trāsformatio.

Secundū est corporum celestij trāsformatio.

Tertiū p̄ritū superiorū cōmotio.

Prīmū igit̄ p̄siderandū est corporū elementariū transmutatio. Nā vt habet Luc. xxi. Erunt terremotus magni p̄ loca crebriores vitz z incomparabilē vehementiores solito: adeo vt ciuitates turres z castra destruent z montes a fundamentis euertēt.

Tunc implebit illud Esa. xliij. Terra cōmotiōe cōmouebit: agitatio agitabit terrā. Audire o corda terrenaz ex p̄sideratiōe diuini iudicij tremite z c. In terra etiā erit fames z sterilitas. vt habet Luc. xxi.

Et hec erunt nō in vna regione tm̄: s; vbi q̄. Vñ dicat euangelij q̄ hec supuenient vniuerso orbi. Fames illa et sterilitas significat famē z sterilitatē reproborū i dei iudicio. Esa. lrv. Ecce serui mei comedēt z vos esurietis: serui mei bibēt z vos sitietis. Præterea erūt in mari z in fluminib; inundationes insolite: sonit⁹ inaudit⁹: eleuationes ac depressiōes z tempestates tā in auditu terribiles q̄ in aspectu. Vñ in euangelio. Præ confusione sonit⁹ maris fluctuum arescentib; hominib; præ timore z c. Vñ sicut refert Hieron. se inuenisse in annalib; iudeorū. Dare se vna die erigeret super altitudinē montiū quindē cubitis stans in loco suo quasi murus. Sequēti etiam die tansi descendit vt vix videri possit. Dehinc matutē belue apparētes su-

pra mare dabunt mugit⁹ vsq; ad celum et exhinc ardebit mare z oēs aque. Et ppter hec signa que dicta sunt z dicenda erūt homines aridi stupidi tabescentes et velut amentes loq̄ mutus non valentes. Prædicti autē maris z aquaz p̄fusio z turbatio figura est turbationis horribilis quā i iudicio inuenient supbi qui nunc inflātur ad modū maris z voluptuosi q̄ in aq̄s voluptatū viuunt Apoca. viij. Multi mortui sunt in aquis. Insuper erunt epidimie z pestilentie in aere z tonitrua z conuulsiones z tempestates: grandines: estus intolerabiles: ventoz p̄curus z turbines. Et hec oia tanta z tā crebra erunt qualia nūq̄ ant fuerunt. Vñ Sap. v. Vbunt directe emissiones fulguris z tanq̄ ab incuruato arcu nubib; exterminabunt⁹ z ad certū locū insilient z a petrosa ira plene mittent⁹ grandines. Hec autē p̄dicta figura erunt horrende tempestatis ventura sup impios q̄ aeris. i. vanitati bonoz z vanitatū mundaliū seruiuerūt. Deniq̄ venturū iudicium p̄cedet ignis qui faciet diuis mūdi comburet z tantū ascendet iste ignis pambulus iudicij quantū ascenderunt aq̄ diluuij vitz q̄nō decim cubit⁹ sup cacumina montiū vt hāc mundi partē purget a foridib; pctoz. Ps. Ignis an̄ ipm̄ p̄cedet z inflamabit i circuitu inimicos ei⁹. Hic igit̄ ignis figura erit ignis infernal⁹ q̄ deuorabit reprobos viuentes in igne cupiditatis z luxurie aliorum vicioz turpiter exarserunt. Secūdū est corporū celestium trāsformatio. qm̄ fm̄ euangelij. Erunt signa in sole z luna z stellis Lu. xxi. Et sic habet Matt. xxij. Sol obscurabit⁹ z luna nō dabit lūmē suū Et p̄phetatū est Joel. ij. Sol z luna obnebrati sunt. Vbi notandū fm̄ Alexan. iij. pre. et Rich. in. iij. dist. xlvij. Solem z lanā obscurari p̄or̄ intelligi vel in ipso aduentu iudicis. Et sic dicunt obscurari non sui luminis p̄uatione sed supueniente maioris luminis claritate. scilicet claritate corporis christi qd̄ p̄dictū est Esa. xliij. Erubescet luna z p̄fundet sol cū regnauerit dñs exercitū. vel an̄ aduentu iudicis: z sic patient eclipsim mirabilē. De qua Joel. ij. Sol vertet in tenebras: z luna in sanguinē an̄ q̄ veniat dies dñi magnus et horribilis: et sicut dicit Matt. h. xxij. Stelle cadent⁹

celo. Sicut dicit Aug. xx. de ciuit. dei. ca. xxiij. Credendum est quod tropica sit illa locutio. quod proprie loquendo verificari non possit quod: pa celestia non sunt graua neque corruptibilia. ut dicit Arist. j. de celo et mundo. Sed aut dicunt cadere de celo quod videbunt suo lumine puri adueniente claritate maiori. Ioc. ij. Stelle retraxerunt lumen suum. Ut potest dici quod cadent de celo secundum apparentiam: quod inflammati vapores in tanta multitudie descendent ut videantur aspicientibus quod sint stelle de celo cadentes. Mystice sol. i. lux scientie et fidei vertentur in tenebras peccati. quod ubi maior lux scientie: ibi pessimi mores. Et luna. i. ecclesia sine autoritate ecclesie. in sanguine. i. in crudelitate. vel in sanguine. i. in peccatorum horrorem. Et stelle cadent de celo. i. (ut dicit Amb.) quod fulgere videbantur in ecclesia: et etiam firmi turbabuntur a sanctitate vite et veritate fidei cadentes. Hec etiam figura erunt ruine et confusionis et turbationis quas habebunt in iudicio multi qui fuerunt scientia et autoritate fulgentes quod tunc videbunt obscuri et cadere de celo ecclesie triumphantis. Tertium est celestium futurum comotio. Lu. xxi. Nam virtutes celorum mouebuntur. Angeli dicuntur virtutes celorum: quod eorum habitatio in celis est. Tunc autem mouebuntur motu reuerentie ex consideratione maiestatis iudicis resistentes in propriam paruitatem. Ipsi etiam videntes cum iratum se reprobos quasi timere videbuntur. sicut prefamilias vehementer irato omnes eius amici mortuam quendam et signa formationis ostendunt. Aut mouebuntur ex plene ministerii formationis mundi resurrectionis generalis. Matt. xxiij. Erubunt angeli et separabunt malos de medio iustorum. vel virtutes celorum. i. angeli illius ordinis quorum officium est alii qua insolita facere ad reuocandas hominum mentes in deum. Per modicum autem tempus aut aduentum facient opera maiora admirationis quam nunquam ante fecerunt. Hec autem scripta sunt. et sic implebuntur ut nos semper timor sollicitet et in bono opere sollicitudo nos confirmet. ut dicit Grego. in homel. Quod terribile erit iudicium quod antecedentia terribilia signa. idem vehementer timendum. Expleti in iob quod dicebat Job. xxi. Quid faciam cum surrexerit ad iudicandum deus. et cum quaesierit quid respondebo illi. Et idem dicit Job.

xxij. Considerans enim timore sollicitus. p. Ro tertio arti. Audistis etc. Quis non terri debet cum audit aduentum iudicis tam terribile futurum: nec potestis per ignorantiam excusari. quod sepe denunciantur palam terribiles huius aduentus predicationes. Iura dicunt. Habet per citato aliquis denunciatione facta publice ad domum suam vel ecclesiam. extra de clericis non residentibus. c. Ex tuo. Et. ff. de emptionibus. l. Si dictum. Audite. Si denunciet vobis per certo et publice quoniam rex venit terribiliter indignatus contra eos qui officiis sibi commissis abusi sunt: et iam morte crudeli plures puniunt. Nonne timeant qui se tales sentiunt. Exponere et nota illud Ecclesiastici. xviij. Ante iudicium para iusticiam.

Domica. ij. aduentus post meridiem.

Hora est iam

h. etc. Per patientiam et consolationem scripturarum spem habeamus.

Ro. xv. Surgam a somno ut meditares in scripturis per patientiam et consolationem. scri. spem habeamus. Ubi surgentium inuenerunt tres comeditates.

Prima soliditas tenende patientie per patientiam.

Secunda suauitas interne leticie. et scripturarum consolationem.

Tertia securitas obtinende glorie. habeamus spem.

De prima. j. Pe. ij. Si quis parumini propter iustitiam beati. De secunda gaudete et exultate. q. m. y. co. e. in ce. De tertia Ro. v. Gloria in gloria spe filiorum dei. Fiat saluatorio.

Hora est iam etc.

p. Ro primo. An somnus peccati causet maculam in anima. No. Natura superior non inquinatur ex tactu corporum fetidorum. ut Aug. de lib. hereses. scilicet anima superior est quam res commutabiles ad quas conuertitur peccando contra Ecclesiam. Rudee Tho. j. q. lxxvj. In corporalibus de macula quoniam corporum mundum patitur suum nitorem ex tactu alterius corporis sic vestis et aurum et huiusmodi. In spiritualibus autem ad similitudinem huius oportet maculam dici. Habet autem anima duplicem nitorem. Unum ex refulgentia luminis naturalis rationis. Alium ex refulgentia diuini luminis. scilicet sapientie.

Dominica. II. aduentus post

grē p quā pficit ad bñ agendū. Est autē qñ qdā aie tact⁹ qñ inheret aliqb⁹ reb⁹ p amorē. Cū autē adheret aliqb⁹ reb⁹ p lu-
mē rōnis r dñie legē: vñ detrimētū nito-
ris ex tali p̄actu pueniēs/macula aie me-
taphorice vocat. Hec Tho. Sco. aut in
iij. dist. xliij. dē q trāseūte actu pcti in pec-
catoze solū remanet relatio rōnis q est ob-
ligatio ad penā q est a diuio intellectu et
diuia voluntate sic obligāte. Et habet tria
noia. Dicit em̄ macula: qz discōuenit aie.
Dicit offensa: qz eā vult de⁹ vīdicare. Et
dicit reat⁹ format⁹ inqñtū talis obligatio. r
ab illa dicit pctōz format⁹ pctōz. Hec Sco.

Pro fundamento. Non dubiū qñ sit in
pctō turpissima vilitas. Vñ Seneca dīc
Sicirē deos ignoscituros r hoies igno-
scituros: adhuc ppter pcti vilitatē peccare
dedignaret. Ad qd pōt expōni illd Qui/
dij. de ponto. Turpe referre pedem. s. ca/
dendo a statu p̄tutis: nō passū stare tena/
ci. Turpe seq casum. Cū ḡ qñt An pctm
causet rē. Dicit rñ. rē. Et q sequit⁹ q gra-
uiter erubescēt impij cū corā iudice r co/
rā tanta assistētia palā manifestabūt suo/
rū pctōz vilitas r imūdiā. Huius. iij. Re-
uelabo pudenda tua corā facie tua: r ostē-
dam gentib⁹ nuditatē tuā r regnis igno-
mīā tuā. Audite raptōzes: iracūdi: inui-
di: gulosi: piuri rē. Studeat⁹ pot⁹ nūc eru-
bescere. Hec em̄ est misera pcti cōdicio vt
erubescere cōpellat aut h: aut in futuro.

Figura Gen. iij. Adam r Eva postq̄
peccauerūt statim erubuerūt cognoscētes
nuditatē suā r qrentes se abscondere a fa-
cie dei. Eerte nudus est pctōz puta vesti-
ment⁹ grē r p̄tutū spoliat⁹. idō erubescere
debet. Ps. Cōfundant oēs inīq agētes.

P. No scdo. In p̄cedenti sermone rē.
Nūc de scdo qd est mysteriū mirifi-
ce appetitiōis. qz dē enāgelij. Tūc videbūt
filij hois venientē in nube cū p̄tate mag⁹
r maiestate Vbi ē p̄siderāda triplex visio

Prima est visio naturalis hūanitatē.
Scda est visio supnaturalis claritatē.

Tertia est visio diuinalis maiestatis.
Prima est visio naturalis hūanitatē: que
oib⁹ cōis erit iustis r reprobis. Vnde dē
mag⁹ in. iij. dist. xxvij. In forma serui in-
dicabit q omnib⁹ iudicio appebūt: vt vide-
ant mali in quem pupugerunt. iuxta illud

Apoē. j. Videbit enī oīs oculus r q enī pu-
pugerūt. Vñ sup illd Tūc videbūt filium
hois. dē Theophil⁹. tā fideles q infide-
les. Qñta cōfusio miser⁹ pctōzib⁹ cōpa-
rere coram tanto iudice r cū videre quez
tā grauiter offenderūt r p suis voluptati-
bus p̄p̄erūt. Vnde etiā tūc videbunt
passiōis ch̄i insignia. Hiero. Crux ch̄i/
sti pugnabit p̄tra te. cicatrices p̄tra te lo-
quent⁹: clauē de te cōq̄rent. O heu qd im-
pi⁹ pctōz dicere possit: luxuriosi: supbi rē.

Scda est visio supnaturalis claritatē.
scz glie humanitatē ch̄i. Et hanc visio-
nem etiā habebūt reprobi. Vñ dē mag⁹
vbi s. Forma filij hūana cunct⁹ appebit i
iudicio non infirma sed gliosa. et appare-
bit terribilis impijs: et mitis iustis. Hec
itaqz visio impijs erit ad ampliozem eorū
cōfusiōē r desolatiōē. Tristabunt enīz
videndo gliam eius quē odiūt. Damnat⁹
aut veb⁹ mēter odiūt deū: nō sub ratiōe q
bonus est: sed quia eos punit. Tūc s̄c dī-
cit Mat. xliij. plangent se sup oēs trib⁹
terre. Ch̄ys. Plangent iudei vidētes vi-
uentē r iudicantē quē mortuū cristimaue-
runt. Plangent r gentiles qui disputatio-
nib⁹ vanis phōz decepti/irrationalē pu-
tauerunt esse stulticiā colere hominē cry-
stifigum. Plangent se ch̄ristiani peccato-
res q mundū r carnem magis dilexerunt
q ch̄m. Plangent se heretici qui purum
hōiem crucifigum dixerūt: cū videāt ipm
esse iudicem in quem iudei transfixerunt.
Q qz gravis tūc erit omnib⁹ pctōzib⁹ con-
fusio r intolerabilis angustia. Q q̄tremē-
da tāti iudicis visio. Ideo Bern. Expa-
uesco qdem multū iudicis venturū vultū
quem latebit nil occultū: nec relinquet qd
inulcum. Et qd nostrū non timebit quan-
do iudex appebit/ignis ante quē ardebit
pctōzes q delebit. Et idem dicit. Cum re-
cordoz moritur⁹ quid post mortē sum fa-
cturus/terret terroz me ventur⁹ quē expe-
cto non securus. Terret dies me terroz
dies ire r furoris: dies lucus r meroris:
dies vltit⁹ peccatoris. Tertia est visio
supnaturalis maiestatis. Hanc visioē nō
habebunt reprobi. Vñ magister vbi sup.
Diuinitatē iudicis mali nō videbūt. Vñ
Esa. Tollat impius ne videat gloriā dei
Humanitatē itaqz videbūt reprobi vt rē

meant. diuinitatem po nō ne gaudeant. Diuinitas em sine gaudio videri nō pōt. Cogitet tñ dñati diuitatē chī nō pvisio nē sed per effectus. vt dicunt docto. Quā tñ aut ad oēs generaliter tam reprobos q̄ malos supernaturaliter fiet vt ita eū videat et audiant q̄ erunt a remotis sic p̄pinq̄. Q̄ntus pauor: quant⁹ horroz: quant⁹ reprobos dolor Greg. Horz pauorē q̄s ex plicet cū contigerit miseris culpas suas z intra se cernere z aū se iustū iudicem vide// re. Cogita o p̄ctōz miserrime q̄terribilia sunt hec. Cogita inq̄ q̄dū habes tps re spiciendi. Cogita attentissime q̄si iā p̄ ocu lis cernens hanc iudicij dispositionē quaz pculdubio tu aliqñ videbis. sed tunc iā vl tra tps penitendi nō habebis. Q̄ iterū q̄ terribile erit reprobis videre faciē iudicis chī. Facilius esset mille fulmina sustine// re q̄vultū eius mansuetudis plenus: nob̄ at aduersantē videre. Exēplū. Imocētes z p̄gines. s. Joannes euāgelista z daniel viso vnico angelo tanq̄ mortui ceciderūt. vt h̄r Apoc. j. et Dan. x. Cum tñ venirēt angeli ad eoz p̄olationē. Quid ḡ facient in iudicio p̄ctōres miseri videntes tot an gelos tot sanctos astantes ad eoz p̄dēna tionē/ z sup oia videntes eternū iudicē ir/ reuocabile maledictionis sniam p̄ eos pfe rentē. Vere quilibet poterit dicere illō ps̄ Timor et tremor venerunt sup me z pte. me tenebre.

p Ro tertio art. Audistis zc. Certe i// explicabilis erit reprobis horroz vi// dere faciē iudicis p̄ quē p̄tumaces fuere. Nā fm iura. Inobediētes z rebelles mā// datis principis morte digni sūt. vt p̄tz. ff. de re militari. l. Desertoze. §. bello. Et in// tra diuinū oraculū. Contumacia parentz morte luit. vt h̄r. lxxxvj. dist. c. Non satis. Cogita quanta esset angustia atq̄ vere// cundia si velis nolis adductus sis coram p̄ncipe sniam mortis recepturus ab ea pro tua rebellione z p̄ditione: multo maḡ co ram eterno iudice zc. Qm̄ vt habet Bar thei. x. Ip̄e est q̄ p̄t animā z corpus mīr tere in gehennā. Ideo bene d̄r Heb. iiii. Horrendū est incidere in manus dei viuc tis. Audite itaq̄ q̄ predicabat Joannes phariseis Barth. iij. Pro genies vipera// tū quis ostender vo. su. a. v̄. ira. Facite er

go fructus dignos penitentie. Nunc er// go penitentiā diligenter agam⁹ z iraz dei placare studeam⁹ vt sic iuxta qd̄ in p̄inci pio dixim⁹. Per patientiā z p̄olationem scripturaz spem habeam⁹.

Feria. ij. post. ij. dñicā aduent⁹.

Vra est iam

b zc. De patientie z solacij det vobis idipm̄ sa. in al. fm̄ iesuz chīm vt vnani. vno. ore. ho. de. et pa. dñi n̄ri iesu chī Ro. xv. Hora est vt a somno surgat⁹. vt deus patientie et solacij zc. In quib⁹ apls p̄mo ostendit sui cordis affecti uam dulcedinē: cū dīc. Deus aut pa. z so. patientie in aduersis: z solacij post tribula tionē/ det vobis idipm̄ sapere. i. me cū desi derando mutuū p̄fectū. Scdo sue affecti/ onis confirmatiua certitudinē: cū dicit. fm̄ iesum chīm. i. fm̄ doctrinā eius que est cer tissima. Tertio sue intentiōis regulatiua rectitudinē: cū dicit. vnani. zc. Propter p̄/ mū dicebat Phil. j. Testis est mibi deus quō cupiam vos oēs in vis. iesu chī. Pro// pter scdm̄ dicebat petrus ad dñm̄ Joā. vj. Verba vite etne habes. De tertio. j. Pe. iij. In omnib⁹ honorificet⁹ deum p̄ iesuz chīm dñm̄ n̄rm̄ Salutatio Hora ē zc. Tres articuli.

p Ro p̄mo. An somnus ignorantie ex cuset ne gravitatē peccati: Q̄, nō. su p̄ illud Ro. ij. An ignoras zc. Dicit glosa Ambrosij. Grauiissime peccas qz ignoras Contra. Ignorantia causat inuoluntari um. vt dicit P̄hs. iij. Eth. igit zc. Re// sponder Durand. in. ij. sen. dis. xxi. Igno rantia pōt se h̄re ad actū p̄cti dupl̄r. s. cau/ saliter vel concomitant. Causaliter qñ si nō ignoraret nō faceret. Concomitant qñ ali quis est ignorans z nihilo min⁹ faceret si non ignoraret. Primo mō d̄r aliq̄s agere ignorans z p̄ ignorantia: vñ absente igno rantia ē penitiuus. Scdo modo d̄r agere ignorās/ sed nō p̄ ignorantia. Vñ nec absē/ ti ignorantia penitet. Et hec clare patēt. iij. Eth. De ignorantia cōcomitant se ha bente dicendū q̄ non excusat p̄ctm̄ nec alle uiat nec tñ aggrauat. Cui⁹ ratio ē/ qz omis circūstantia excusans vel allenians vel ag grauans est p̄ditio operis ipm̄ informas:

Feria. II. post. II. dñicani

et non solum conditio operantis concomitans. sicut actus fidei informis est bonus. quia informitas fidei non est conditio fidei informis: sed concomitans ratione credentis. quod caret gratia. Sed ignorantia quod solus concomitans se habet ad actum non est conditio operis sed operantis. igitur etc. Ignorantia autem casualis: aut est eorum que nec tenemur scire: aut non possumus quod dicitur inuincibilis: aut est eorum quod possumus scire et tenemur quod dicitur inuincibilis. Primo si excusatur si sit inuincibilis: secundum se: et secundum suam causam. quod dico propter ebrium ex ebrietate peccantem cum? ignorantia est inuincibilis secundum quod tunc iudicare non potest quod agendum vel non: tunc non est inuincibilis secundum suam causam. quod potuit se non ebriare et ita non ignorare. et ideo non est excusatus. De ignorantia autem vincibili dicemus in sequenti sermone. Verbum autem Ambrosij super? allegatum secundum Bonauenturam. non dicitur ratione maioris culpe: sed ratione insanabilitatis magis periculosum: quod cum non habet quod scientiam de morbo non querit medicinam. Et hoc est quod dicitur. Augustinus libro 2. de Insanabili peccata quomodo me peccare non arbitrabar. Pro fundamentis. Magna peccatoris abusu et excusatione querit in peccatis. De hoc Iuuenalis. Huius generis humanum quod tecto gaudet et umbra. scilicet excusationis. Et Seneca de remedijs fortunatorum. Tolle excusationes nemo peccat inuitus. Vlex est tamen quod quis in peccato non possit esse excusatio a toto: potest esse excusatio a tanto. Ideo querit: An possit esse aliqua excusatio per ignorantiam. Dicitur. v. s. Ex qua satis sequitur quod si peccator ex sua negligentia sit ignorans non erit excusatus: et multo minus si propria voluntate noluit ea considerare quod sunt consideranda. De talibus Epistolam. Alieni sunt a vero deo propter ignorantiam quod est in eis et propter cecitatem cordis eorum. Audite peccatores somnolenti quod nihil cogitatis nisi ad voluptatem etiam lubrici auari etc. Certe si nunc negligitis considerare turpitudines peccatorum velitis nolitis in diuino iudicio considerabiliter eam videbitis. quod vult dicit Ambrosius libro de officiis. Unusquisque reus re clargutus erit in seipso. Figura 1. Eldredix dicebat eldras. Domine deus profundus et erubescite leuare faciem meam ad te quoniam iniquitates nostre multiplicatae sunt et in iniquitatibus nostris tradidisti me in gladium et captiuitatem

et in rapinam et in confusionem. Vere tradidit peccator in gladium quoniam per diuinum iudicium mittitur in infernum in captiuitatem durissimam per se. Erubescite inquit et deducant in infernum.

Pro secundo. Supra de duobus primis etc.

Hic de tertio dicendum est quod est mysterium euangelice instructionis quod triplex est.

Prima est delectabilis consolationis.

Secunda est inuolabilis confirmationis.

Tertia est utilis exhortationis.

Prima igitur etc. Unde in euangelio. Hic autem si erit incipientibus respici. et le. ca. v. quoniam ap. re. v. Greg. Et promissa reprobus dicta sunt mox ad consolationem electorum verba vertuntur. Nam subdit. Hic autem fieri incipientibus respiciet eos electi per fidem et diligentem attendite: et leuate per spiritum cap. v. i. mentes vestras a terrenis ad celestia expectatio dei gaudio ergite et corda vestra exultate. Et sequitur ratio quoniam appropinquat. re. v. plena. scilicet. quam expectatis quod erit in glorificatione anime et corporis: et liberatione ab omni corruptione et miseria. Ro. viij. Ipsa creatura liberabit a miseria futuri corruptionis in libertate glorie filiorum dei. Nam licet sufficienter iam solutus sit precium humane redemptionis per christum: plenitudo tamen huius redemptionis effectus erit in die iudicii in glorificatione anime et corporis. Et per maiorem certitudinem veritatis ponit similitudinem dicit. Videte ficulneam et oves arborum. cum. p. iam ex se fructus. satis quoniam iampe est estas. ita et vos cum videritis hec fieri scitote quod prope est regnum dei. Secunda est instructio inuolabilis confirmationis. Mat. xxij. Amen dico vobis: quod non preteribit generatio hec. scilicet. spiritualis filiorum dei donec oia fiant. Celum et terra transibunt. scilicet. a dispositione accidentali in quam nunc sunt: quod cessabit motus celorum magis luminosus fiet. verba autem mea non transibunt. Et idem habet Lucas. xxj. Grego. Omnia predicta sub magna certitudine confirmant: cum dicit. Amen dico vobis: quod non preteribit etc. Tertia est instructio per utilitatem exhortationis quod est triplex. Prima est fugiende abusionis. Cum enim sit futurum terribile dei iudicium. ideo cum omni sollicitudine fugiende sunt omnes carnis et mundi huius abusiones: omnesque peccatorum occasiones. Id post predicta dicit dominus Lucas. xxj. Attendite vobis ne forte grauiet corda vestra a crapula et ebrietate et curis huius vite ne superueniat in vos

Oratio est iam

repentina dies illa. Tanq̃ laqueus em̃ su
perueniet in oēs q̃ sedent sup̃ facie ois ter
re. Scda est exhortatio frequentā de ozo
nis Lu. xij. Vigilate itaq̃ oī tpe orantes
vt digni habeamini effugere oia q̃ futura
sunt z stare aī filiūz hoīs. Tertia ē exhor
tatio accelerande p̃parationis Mat. xxij.
Vigilate itaq̃ qz nescitis q̃ hora domin⁹
uesteryen. sit. illud aut̃ sci. qz si sci. paterfa.
q̃ ho. fur ve. vi. ytiqz z nō si. pfo. do. su. Tō
qz et vos estote para. qz qua ho. nō pu. si.
ho. venturus est. O saxeū pectus. O cor
insensibile peccatricis anie q̃ talia audien
do nō compungit nō reuertit ad dñm. O
insensati q̃ post malā vitā putatis bñ mo
ri z corā iudice comparere securi. Notate
exemplū d̃ eremita centū annoz quē mer
catoz p̃ siluā transiēs interrogauit. Quid
hic facis? Cui eremita. Disco mori. Et
mercatoz. Que necessitas ait cū sis senex
nā velis nolis oportet te cito mori Et ere
mita: hoc est qd̃ timeo: qz scio me cito mo
riturū: z tñ nescio mori. Dicit g̃ mercatoz.
Quid est scire mori? Rñdit eremita. Cō
scientiā purgare diligenter z cauere prudē
ter: z bona opa facere. O q̃ fatui q̃ disse
runt hoc facere. Et vnde hoc qd̃ non cogi
tant terribile dei iudiciū. De q̃ Chrysost.
Terribile est illud iudiciūz inuitabilis ē
pena z intolerabile est tormentū. Si aut̃
vis euadere decerne d̃ teipso: z a teipso no
tas expere. Audi Paulū di. q̃ si nō sinet
ip̃os d̃ iudicarem nō vtiqz iudicarem
si hoc feceris viam p̃uenies z ad coronā
deuenies.

P Ro tertio audistis zc. Nolite g̃ dis
ferre. Jura dicunt. Precauendū ē fu
turi periculis. xxiij. dis. In nomine circa
principiū. Et p̃mittere debet qd̃ qd̃ con
tingere pōt. ff. Locati. c. Si qd̃ domū. §.
j. Audi. Si p̃uideres te in p̃petuos car
ceres detrudendū nisi diligenter p̃uideres
Credo qd̃ nō multū dormires donec recō
ciliatus esses principi si reconciliatiōis me
dia posses inuenire. Exponet. Notando
tandē illud Eccl. v. Ne tardes p̃uerti ad
dñm zc. Non g̃ amplius differat̃ vt de
pa. z so. det vobis idip̃m sapere zc. sic a p̃n
cipio exposui.

Feria. iij. post. ij. dñicā aduēt⁹.

b zc. Suscipite inuicē sic z chri
stus suscepit vos in honorem
dei. Ro. xv. Hora est igit̃ vt a somno sur
gamus vt hanc exhortationē impleamus
Suscipite inuicē zc. Per fraternam vlt
delicet charitatem inuicē subueniendo si
cut et ch̃stus suscepit vos in curam: nō
stram humanitatē sumendo. Membra ei
debent cōformari capiti. Tñ nota q̃ sicut
dicit Bern. super Lān. p̃moe. xx. Dilex
nos dominus dulciter: sapienter: z fortit.
Dulce nempe dixerim q̃ carnem induit.
Sapienter q̃ culpam cauit. forte q̃ mor
tem sustinuit. Amicus dulcis consiliari⁹
prudens adiutor fortis. Sic g̃eum z nos
diligamus inuicē zc. Hora est iam
nos zc.

P Ro primo articulo. An ignorantia vin
cibilis semp̃ aggrauet somnū peccati
Q. sic. Valum additū malo semper ag
grauat z auger illud Cōtra. Talis igno
rantia aliquando diminuit voluntariū.

Respondet Durandus in. ij. distin. xxiij.
Ignorantia vincibilis. Aut est in vnuer
sali et dicitur ignorantia iuris. Aut est in
particulari que vocat̃ facti. Prima est di
recte affectata vt homo liberius peccet: et
hec aggrauat. Aut non directe affectata:
sed ex quadam negligentia. Et hec lz non
excuset a toto: alieuiat tñ. Ignorantia aut̃
particularis siue facti. Aut ē achibita de
bita diligentia: dādo operā rei licite. Et
hec omnino excusat sicut fuit de iacob cog
noscendo liam quā credebat esse rachel in
quā p̃senserat. Aut est nō adhibita debita
diligentia vel nō dādo opam rei licite. Et
hec nō oīno excusat. Plus tñ vel min⁹ al
leuiat si nō fuerit directe affectata. Horū
omniū talis est rō. Nā sicut se habet igno
rantia ad causandū vel nō causandū volū
tariū ad augendum vel minuendū: sic se
habet ad excusandū peccatū vel nō excu
sandū: aggrauandū vel alieuiandū.
Eo enim ip̃o aliquid imputatur ad meri
tum vel culpam quia est voluntariū. et
quantum est voluntariū tantum est im
putandū. Sed ignorantia se hz ad causan
dū voluntariū vt nō causandū ad augendū

Feria. III. post dominicā. II.

ipm vñ minuedū modo q̄ dictū est igit̄ rē.
Cū aut̄ malū additū malo sp̄ auget̄ rē.
hoc nō est vez cū addit̄ malūz pene malo
culpe Ignorātia aut̄ sub rōne q̄ ignorātia
tm̄ est pena: nō culpa. Hec Durādus.

Pro fundamēto Et negligentia bone
cōsideratiōis plerūq; puenit magna peti
ruina. Et talis incōsideratio pertinet ad
ignorātiā. De hoc exponi pōt qd̄ ait Bal
te. in alexan. Parua solēt magnis causam
p̄stare ruinis Cum neglecta fuit modica
scitilla lucerne. Et certe talis ruina turpis
est. Sene. ad Lucil. Turpissima ē tactu/
ra q̄ negligentiam fit. Sed q̄rit An ois
defect? cōsideratiōis z generat̄ ois igno/
rantia vincibil̄ sp̄ aggrauet petm̄: Dic m̄.
vt s̄. Ex qua apparet q̄ multa est adhibē
da diligētia vt ea sciant̄ z cōsiderent̄ q̄ sūt
saluti necessaria: cuiusmodi sūt p̄cepta di/
uina. Deut. vj. Erūt p̄ba hec q̄ ego p̄ci/
pio tibi hodie in corde tuo z enar. ea filiis
tuis z me. ea ser. i deo rē. Videte quō ser
uer. Fac inuictiuas z trāsgressores. Attē
dite: de his est reddēda rō in dei iudicio.
O terribile erit petōribz ad iudiciū vo/
can. p reddēda rōne de diuinis mandat̄z.

In eu? figura Exod. xij. z. x. In da/
tione legis ceperūt audiri tonitrua et vo/
ces z tuba terribil̄ tonās: z erat mōs to/
tus terribilis ad on̄dendum aduentū dñi
venient̄z ad dationem legis. Qd̄ erat figu
ra terribilis aduentus dñi ad rōnem q̄rē/
dā de trāsgressione leḡ. Dicit̄ tūc cuil/
bet reproboz illud Osee. iij. Quia sciam
scz mandatoz repulisti: repellā te.

p Ro scdo. art̄ Dicendū de scro Nico/
lao cui? festum hac die occurrit anno
plūxioris aduēt̄. Vel de h̄ dicas alia die
vt occurreret. Dicendū q̄ b̄ris Nicola?
fuit exempt? a somno peti. Dicam? q̄ de
bri Nicola? luminosa p̄fectione. Scdo de
hui? lumine p̄fectionis gratiosa datione.
In hoc finone dicendū de p̄mo. Vbi p̄si
derādā ē lūinosa ei? p̄fectio laudabil̄. Tū
propter inchoationis celeritatē. Cum p/
pter durationis longeuitatē. Tū p̄pter san
ctificatiōis integritatē. s. fm̄ oēs p̄tutes.
Vide vbi de hoc festo.

·Feria tertia post dñicam secundā ad/
uent? post meridiem.

Quia est iam

b rē. Noua lux ori vīsa ē. He
ster. vij. Hora ē surgēdi a so/
mno qñ no. lux s. vi. ē. Qd̄ pōt exponi de
brō Nicolao. Et sunt ibi tria cōsideranda
viz sua luminosa claritas. lux claritatis
nouitas. noua nouitatis vtilitas vīsa est:
scz ad alioz vtilitatē. De p̄mo Matt. v.
Vos estis lux mundi. De scdo Matt. xj.
Noua creatura. De tertio Lu. xj. Sic lu
cerna fulguris illuminabit te.

Hora est rē.
p Ro p̄mo articulo. An ignorātia con
comitet oēm somnū peti: Vel: an cū
luce scie possint esse pueri mores: Q. sic.
Quia sup illd̄ psal. Forte viuos deglutit/
sent nos. dicit Aug. Sic viui sorbent qui
sciūt malū eē z tñ p̄sentit̄. Contra. Vo/
luntas nō pōt velle nisi qd̄ est sibi ab itel/
lectu p̄ntatū. Itē. ij. etb. Vis mal? igno/
rans. igit̄. Rñdet Alex. in. ij. pte: q̄ fm̄
q̄ ignorantia est in actu speculatiuo nō est
necesse ignorantia sp̄ esse cū petō. sic patet
in theologi q̄ noticiā h̄nt faciendoz nibis
lumin? peccat. Sed bñ fm̄ q̄ ignorantia ē
in intellectu pratico: fm̄ quā aliqd̄ cū pec
cat/nō h̄z electionē boni q̄ precedit expiē/
tiam. Et hoc modo ois malus ignorās.
Hec Alex. Sco. aut̄ in. ij. dist. xxvj. de
clarat quō cū vera scia potest esse malicia
moz: di. q̄ malicia excecāt intellectū. s. p/
uatiue z positue. P̄uatiue: qz auertit a
vera cōsideratiōe recta. Positiue aut̄: qz
volūtas malū finē eligēs impat̄ itellectuz
cōsiderare media necessaria ad cōsequēduz
illū finem. De tali autē q̄ scit̄ z p̄uū facit
dicit Aug. sup illud ps. Occupauit anima
mea. Precedit intellect? sequit tard? aut
nullus affect? Hec et Sco. Pro fūda/
mento Experiētia satz docet q̄ nō ex igno
rantia sed ex industria multi peccāt. Ido
Alan? d̄ de plāctu nature. Deu p̄p̄cipi
tē passa ruina virtus sub vicio victa labo/
rat: p̄tutz spēs exultat: ois laxant̄ vicio fre
na furor. Hox fraudis fidei nubilat astz.
Et Aristo. etiā on̄dit q̄ cū scia pōt eē mo
rū prauitas di. vij. etb. Incōtines qd̄ scī
ens agit praua. Cum q̄rit An ignoran
tia rē. Dic m̄. Ex q̄ p̄clude q̄ scia non fac

bonū virū: imo si malus ē/ q̄nto plura scit
tāto corā deo peior ⁊ grauius puniendus.
Lu. xxi. Seru⁹ scies volūtātē dñi sui ⁊ nō
facies: plagis vapulabit mult⁹. Fac inue/
ctiuas. Q̄ graue iudiciū sustinebunt ra/
les de q̄b pot exponi illud Job. v. Com/
phēdit dñs sapiētes in astutiā eoz: et con/
silia prauoz dissipat. Figura talū fūit
egypti: qui (sicur h̄ Exo. x.) sole etiam lu/
cente erāt in tenebris horribilib⁹ adeo vt
nec se mouerent a loco. Tenebre pfecto
horribiles sunt tenebre culpe in q̄b multi
inoluunt: l³ lucē scie pntem habeāt adeo
vt nec se moueāt a statu piculoso in q̄ sūt.
Et de talib⁹ dici potest illud Ps. Oculos
habent ⁊ nō vident.

p Ro scdo die de sc̄to Nicolao. s. de sue
luminose pfectiōis gloriosa radiatōe
triplīci vīz radio sue lu. Vide alibi vbi d
sancto Nicola.

Feria. iij. post sc̄dam dñicam aduent⁹.

Vra est iam

b zc. Dico em̄ iesum ch̄m mī/
nistruū fuisse circūcisiōis ppter
veritatē dei ad pfirmādas pmissiōes pa/
tri: gētes aut sup misericōdia honorare dei.
Rho. xv. Hora est zc. vt p̄sideremus dei
misericōdiam ad nos. Dico em̄ (inq̄t apls) ie/
sum ch̄m zc. Vbi sūt tria p̄siderāda apo/
stolice informatiōis snia. Dico em̄ iudatce
vocatōis iusticia iesum ch̄m mistruū fu/
isse zc. Paganice vocatōis misericōdia: gen/
tes aut sup misericōdia zc. De pmo Rho. xij
Dico em̄ p grāz q̄ data ē mibi oib⁹ q̄ sunt
inf vos. De sc̄do Mat. xv. Nō sū missus
nisi ad oues q̄ pierāt dom⁹ ist⁹. De tertio
Ps. Laudate dñm omēs gentes zc. vsq
omnes populi. Hora est iam zc.

p Ro pmo. An somn⁹ ignorātie sit ali/
qn somn⁹ pti: Nō. qz si ignoran/
tia sit pti: ignorare est peccare. sed de vi/
ro ignorāte vez est dicere q̄ in oī instan/
ti ignorat. q̄ in oī instanti peccat. Cora.
j. Cor. xij. Ignorās ignorabis. sed null⁹
ignorabis nisi ppter culpā. Rūdet Bon.
in. ij. di. xij. Ignorātia q̄ ē puatio cogni/
tioni ad salutē necessarie pot ēē duplicif
Aut ita q̄ est in nob: sed non a nob. ⁊ hoc

mō culpa nō est: sed pena. Aut est in nob
et a nob. et sic est culpa ⁊ pena. Ignorare
itaq̄ dī culpa ea ten⁹ q̄ q̄s scire tenet qd
ignorat. Preceptū aut affirmatiūz nō ob/
ligat nisi p loco ⁊ tpe: ideo nō oportet q̄
in q̄libet instāti q̄ ignorat dicatur peccare
Hec Bona. Pro fundamēto. Ignorā/
tia sepi⁹ est vitupabil. Vñ Horaci⁹ in epi/
stolis arguit eū q̄ citi⁹ discit inutilia q̄ vti/
lia: imo vtilia ignorat: di. Dīcat hō citius
meminitq̄ libet⁹ aliud qd q̄s veridet q̄
qd pbat ⁊ venerat. cum tñ Sen. dicat ad
Lucil. Nemo brē viuere pōt nec tolerabit
qdam sine sapie studio. Ex q̄ patet q̄ vi/
tupabile est ignorare q̄ ad verā sapiāz ne/
cessaria sūt. Querit q̄ An ignorātia zc.
aliqui sit pti: Dic m. Et pclude q̄ mltū
cauendū est ne sim⁹ eā ignorantie q̄ priuat
sciam eoz q̄ ad salutē nrām necessaria sūt.
Talis aut ignorantia detrudat in infernū.
vñ Sap. v. Bemētes dānati dicunt: viam
dñi ignorauim⁹. Q̄ zc. Fac inuectiuas p
eos q̄ dei precepta ⁊ alia salutē necessaria
ignat. ⁊ eos q̄ nō p̄siderāt finē zc. Tales
pfecto q̄ lucē p̄tēnt p̄ se scie puabunt lūine
glie: et excludendo eos a cōsortio brō eis
dicit illud Mat. xxv. Nescio vos.

Figura. ij. Reg. v. In puerbio dī. Ecce
et claudus nō intrabit i rēplū. Tales p/
fecto ceci sunt ppter ignorātia: ⁊ claudi p/
pter impotentia: que tñ est ex defectu bone
volūtātis. Ideo etiā dī Esa. v. Propterea
captiu⁹ duc⁹ est populus me⁹: qz non ha/
buit scientiam.

p Ro scdo. Supra in pōri aduent⁹ he/
bdomada dixim⁹ de aduentu in mē/
tem. et occasiōe euāgelij dñice pcedent⁹ vī/
ctū est aliqd de aduentu in iudiciū. Nunc
dicendū de aduentu in carnē. Ex cui⁹ cōsi/
deratione in nob debet esse stimulatio, fer/
uentis amoris q̄ est vna de trib⁹ causis su/
peri⁹ assignatis q̄ sunt excitatiue a somno.
Et circa hunc aduentū in carnē tria sūt cō/
p̄mū est aduentus opor⁹ (siderāda

tunitas Circa quā tria sūt declarāda

Aduentus oportunitas.

Veniendi causalitas

Veniēntis benignitas.

Prīmū ptra iudeos ipm iam venisse

Secundū rōnabil⁹ aliqd diu distulisse

Tertiū non vsq̄ ad mudi finem expecta/
b s

Feria. III. post dominicā. II

re debuisse.

Primum igitur contra iudeos declarandum est ipsum iam venisse per solatorem fidei nre, Quod si ei potest tripliciter

Primo per iudeorum captiuitatem.

Secundo per ecclesie stabilitatem.

Tertio per miraculorum claritatem

Primo igitur per iudeorum captiuitatem. Nam iam mille quadringenti quingenta et eo amplius annis dispersi vagant per diuersas mundi nationes. nec habent ciuitatem: nec templum: nec regnum: nec aliquam dignitatem. Et cum tanto tempore ira dei seculum contra eos: certe nulla causa alia assignari poterit nisi quia christum in lege promissum recipere noluerunt: sed usque ad mortem persecuti sunt. Ad quod manifeste facit prophetia iacob Gen. xlix. Non auferet sceptrum de iuda: nec dux de femore eius donec veniat qui mittetur est. Et ipse erit expectatio gentium. Nec valere poterit quod iudei dicunt prophetiam illam intelligendam esse de rege babilonis Nabuchodonosor qui Sedechiam regem cepit et filios eius occidit et ipsum et populum captiuauit: quia etiam post captiuitatem babilonicam iudei habuerunt duces et barones principes. sicut patet de Tobababel. i. Esdre. iiij. Spirituali non auferet sceptrum de iuda. i. regia dignitas. de iuda. i. vero profetia etc. Esdre. iiij. Patet etiam de Reemia. nec per totum. et de machabeis: ut patet in libris Mach. Habuerunt etiam reges. quia Johannes hircanus filius Symeonis machabei imposuit sibi diadema regni. et extrinsece regnauerunt filij eius usque ad herodem. ut patet per Eutropium. li. vj. Regnate autem herode alienigena natus est christus: iuxta prophetiam predictam. Secundo per ecclesie stabilitatem. Nam a tempore christi stabilis et firma permansit: licet multas feruissimas multorum tyrannorum persequentes sustinuerit. Et illud profecto satis mirabile est quod tot impatores quibus olim mundus resistere non potuit non valuerunt christi fide delere de terra: quam tamen nullus defecit armis aut pecunia. Certe nullatenus poterit resistere ecclesia nisi celitus defendere: nec deus ita sibi assisteret si mediocriter predicaret christum venisse. Quod admirabilis virtus christi crucifixi. Quod igitur potest. Ipse enim est deus qui Daniel exposuit visionem nabuchodonosor. Daniel. ij. Nabuchodonosor vidit statum magnam cuius caput ex auro optimo erat: pedes et brachia ex argenteo: venter et femur

ex ere: tribus autem ferree: pedum autem pars quidam ferrea: et quidam fictilis sive terrestis. Et seculum quies. Abscissus est lapis de monte sine manibus: et percussit statuam in pedibus et continuit eos. Per statuam designantur quatuor regna. Primum chaldeorum quod signatur per caput aureum: ut exponit ipse Daniel. Secundum persarum: quod signatur per argentum. quia in illo regno multum vacabant sapientie et eloquentie que signantur per claritatem et sonoritatem argenti. hoc autem sibi subiecit regnum chaldeorum. Et quia in regno illo persarum et medorum primo fuerunt duo regna in quorum vno regnabat Darius: et in alio Alexander: ideoque signata sunt per illa duo brachia. Tercium quod fuerunt simul iuxta tempore cyri mortuo dario: ideo illa brachia iuncta erant in vno pectore. Tertium est regnum grecorum quod sibi subiecit regnum persarum tempore Alexandri magni: et signatur per es propter sonoritatem. Quarta est regnum romani quod designatur per ferrum. quia seculum subiecit regnum grecorum per oia regna inuicem: sicut ferrum domat oia alia metalla. Per lapidem autem abscissum sine manibus signatur christus natus de virgine: signatus per monentem propter excellentiam vite. natus in qua sine humano opere. Cui christus subiiciendum erat regnum romano. quod maxime impletum fuit tempore Constantini qui a beato Siluestro baptizatus: romani impium christum subiecit. Spirituualiter ubi habitat lapis iste ois frangitur mundanitas. Ezechiel. Non est super terram quod amaret quod donum dei in veritate gustauerit.

Tertio per miraculorum claritatem. Nam ipse dominus multa miracula fecit: nec ipse tantum: sed et apostoli: martyres: persequentes: et persequentes multa fecerunt in christi nomine. Et precipue illud est vnum miraculum miraculorum omnium clarissimum quod multi deus totum per apostolos in christum crediderunt: nec tamen simplices et vulgares crediderunt: sed etiam literati viri et docti patres philosophi: oratores: principes et reges et impatores. Vnde Augustinus. xxij. de ciuitate dei. ca. v. Jam ergo sunt tria incredibilia que tamen facta sunt etc. vide ibi. Et sequitur post. Si homo per apostolos ut eis crederet christi resurrectione et ascensione per discipulos ista miracula facta etiam non crediderunt: hoc nobis vnum grade miraculum fuit: ut quia iam terrarum orbis sine miraculis crederet. Hec Augustinus. Exempla etiam innumerabilia sunt virorum sanctorum qui in tanta simplicitate vixit deo seruientes: ut patet de ana-

chozetis et alijs plurimis in multa car-
nis austeritate viuentibus: quod non videt
possibile absq; dei gra: que non potest da-
re testimonijs falsitati. Et sup oia nobis
sufficiat testimoniū ipsi dñi dicentis Joā.
xij. Ego sum via: veritas. infallibilis et
vita. f. immortalis. Certissimi itaq; d suo
aduentu: ipsi toto corde famulemur: et ad
ei aduentū et natiuitatē celebrandā corda
nostra deuotissime p̄pemus. S; heu et c.
p Ro tertio. Audistis et c. Laetene ne
sitis ingrati et incarnationis fructu p̄-
uandi. Nam sicut dr. xij. q. ij. c. Eps q mā-
cipiū. et c. Liberti ecclesie. Ingratitudo re-
trudit manumissus in seruitutē. Et lex ci-
uilibis di. l. de reuocadis donatiōib; l. fi-
nali. Immemor bñficiū p̄uadus est bñfi-
cio. Pone casum. Si fili regis quēpiā vi-
rū in carcere suo iuste detentū misericordi-
ter liberauerit. et ille liberatū liberatorem
sui maliciose impugnet: nōne merito re-
trudendus est in carcerē? Eerte sic. Expo-
ne ad ppositū. Notando tandem illō Ber.
Nihil ita deo displicet presertim in filijs
gratie quēadmodū ingratitudo. Recog-
noscam? g dei misericordiam qua vocauit. De
qua dr Paulus. Scites aut sup misericordia
honorare deū. put a pncipio exposuimus
pba apli. Dico em chm et c.

Feria quinta post secundam domini-
cam aduentus

Eia qnta occurrit festum purissi-
me cōceptōis sacratissime dei ma-
tris anno p̄lixioris aduent? Fiat
ergo hac die de ipsa conceptōe sermones.
vel alia die q festum cadet.

Feria. vij. post. ij. dñicam aduentus.

Oratio est iam

h et c. Deus spei impleat vos oi
gaudio et pace i credēdo. Ro.
xv. Hora est vltia somno surgatis: vt de-
spei repleat et c. In quib; tāgē tria bona q
dant surgētib; a somno peccati.

Primū est dei securitas: cū dr. de? spes.
Secundū est mentis iocūditas: reple-
at vos oi gaudio.

Tertiū pacis tranquillitas: et pace

De pmo Heb. vij. Confugim? ad tenen-
dam ppositā spem et c. De scdo Rho. xij.
Spe gaudētes. De tertio Rho. v. Iusti-
ficati ex fide spem et c.

Hora est iam nos et c.

p Ro pmo. An infusio lumis gre et ex-
pulsio somni culpe sint vn? et idē mo-
tus? Supius q dem quēsitū fuerat de or-
dine inter eas. et dictū est q ibi nō est or-
do nature et nō t̄pis. Nūc g querit An de
beat dici vna et eadē mutatio? Q sic. Q
idē videt esse mor? q aer illūinatur et tene-
bra expellit. Cōtra. Hūc distinctos ter-
minos. Rūdet schola cōis dist. xij. iij
q sunt idē mor? Sed doctor subtili oppo-
sitū tenet triplici rōne. Primo: qz infusio
gre dr mutationē reale. Expulsio aut cul-
pe solā rōnis mutationē. Transeunte em
culpa actuali nihil remanet i p̄tore a q di-
cat p̄tō: nisi relatio ratiōis. Scda ratio
est: qz expulsiōes culpaz possunt esse plus
res. vna aut sola est infusio gre. Tercia ē
quia pōt esse infusio gre sine expulsiōe cul-
pe: vt patet in angelis. Et possz esse expul-
sio culpe sine infusioe gre: vt patet si par-
ceret de? peccatori i relinqndo euz in puris
naturalib; di. g q nō sunt idē motus.
Sed h modo bñ vez ē q nunq sit expul-
sio culpe sine infusione gre. Hec ex Seo.

Pro fundamēto. Se inuicē pcomitan-
tur abiectio culpe et infusio gre: quēadmo-
dū et in naturalib; dr Aristō. ij. de genera-
tione. Generatio vni? ē corruptio alteri?
et e cōtra. Qd intelligendū est nō causat
sed pcomitatur. Et de p̄tute et vicio dicit
Horat? in eplis. Vir? est viciū fugere:
et sapia p̄ma stulticia caruisse. Cū g qrit:
An g infusio et c. di. rñ. vt s. Post quam
dicas. Multū certe laborādū vt expellan-
tur p̄tōz tenebre: vt sic nob de? lumē di-
uine gre: quā cū hūerimus videbim? qn-
ta sit et q̄trenchrosa p̄tōz feditas: et nū
Anf. li. de similitudinib; Cōsuetudo vlti-
ei est vt non facile videat ab eo qui eo p̄-
mitur: sed mox vt ab eo se alienauerit: tūc
demū considerat in quanta miseria et fed-
tate iacuerat. Hoc attendite miseri pecca-
tores: lubrici: auari: gulosi et c. Eerte non
bene videbitis p̄tōz vestroz horrozē qz
usq; ea reliqueritis. Figura Exodi
xij. Leuātes filij israel oculos viderunt

Feria. VI. post dominicam. II.

egyptios post se. Egyptus interpretatur tenebra et significat peccatum quod est semper in tenebra quia tunc homo primo cognoscit cum ab ea recedit per contritionem et veram confessionem. Osee. v. vidit iudas. i. verus confitens vinculum suum.

Pro secundo articulo. In precedenti tractatu. Auctor dicitur quod non debuit expectare finem mundi et tamen aliquis diu rationabiliter distulit. Primum potest significari. Si enim expectasset finem mundi. ut dicit Theodosius. iij. pre. totaliter dei notitia et reuerentia et morum venustas seu honestas abolita fuisset in terris. Cauete ergo vos peccatores ne usque ad finem mundi. i. usque ad mortem differatis spiritualiter recidere. Immo ut dicit Esaias. lvi. Auerite enim diu inueniri potest. Hoc itaque breuiter dicto quod non debuerit finem mundi expectare. Dicamus quomodo rationabile fuit ipsum aliquis diu distulisse. Et hoc potissime apparet per tres rationes.

Prima est propter offensionis punitionem. Secunda est propter transgressionis condemnationem.

Tertia est propter promotionis ordinationem.

Prima est propter tractatum. In hoc enim maxime manifestatur diuine ultionis seueritas per peccatum quod clamores et luctus humani generis tanto tempore sustinuit antequam remedium dare vellet. In hoc euidenter patet quod grauiter per peccatum irascitur. ij. Paral. xxiij. Insustentabilis ira tua super peccatores. Secunda propter transgressionis condemnationem. Homo enim per superbiam peccauerat. ideo per humilitatem liberandus erat ut viceret infirmum cognosceret et liberatore indigeret. Unde super illud Gal. iij. Ordinata per angelos in manu mediatoris. tunc dicit glossa. Magno consilio factum est ut post hominis casum non illico dei filius mitteretur. Reliquit enim deus prius hominem in libertate liberi arbitrii in lege naturali ut sic vires suas cognosceret ubi cum deficeret legem accepit quod inualuit morbum non legis sed nature vicio ut ita cognita sua infirmitate clamaret ad medicum et gratie quaereret auxilium. Hec glossa. Ubi nota quod humanum genus conuictum est de ignorantia ante legem dationem et deinde de impotentia post legem datam. Tunc autem conuincit de malicia quia venit filius dei tollens tenebras ignorantie et fortificans fragilitatem nostram dando arma spiritualia quibus nos

protegere possumus. Ideo maiorum christianorum peccata sunt magis imputanda malicie quam peccata ante christum aduentum commissa. Unde malo christiano dictum est christus quod dicebat philosophia. Boccio lib. de consol. Et talia tibi contulcramus arma quam nisi prius abieceris inulcra te firmitate tuerentur. Tertia propter promotionis ordinationem. ut viceret ab imperfecto ad perfectum pcederet. Unde dicit Paulus. i. Cor. xv. Non prius quod spirituale est sed quod animale. deinde quod spirituale. Primus homo de terra terrenus. Secundus de celo celestis. Unde etiam decebat figuras et prophetias tanti mysterii prenuntiarias pcedere ut sic commendaret tanti beneficii excellentiam. Et si istas quod charitas non tardat subuenire amico necessitate patienti finem illud Prover. iij. Ne dicas amico vade et reuertere cras et dabo tibi cum statim possis dare. Dicendum finem Theodosius. quod charitas salua oportunitate et personarum conditione. Si ei medicus statim a principio egritudinis daret infirmo medicinam minus quandoque perficeret vel magis lederet quam iuuaret. Non ergo voluit deus statim a principio remedium incarnationis exhibere ne illud homo ex superbia contemneret si prius suam infirmitatem non cognosceret. Quod felix quod iocunda dici potest hec etas nostra. Quod vere seculum aureum in quo experimur dulcedinem incarnati verbi quam ante per multa milia annorum expectantes petierunt Adam noe/ abraam/ isaac/ iacob/ Moyses/ dauid/ elias/ daniel/ et alij plurimi patriarche et prophete nec tamen viderunt. Hinc saluator dicebat discipulis suis. Matth. xij. Vestri oculi beati qui vident que vos videtis: et aures vestre beate que audiunt que vos auditis. Amen dico vobis quod multi prophete et iusti cupierunt videre que vos videtis: et non viderunt. et audi. que audi. et non audierunt. Somnolenti peccatores exasperati mini ad tanti mysterii contemplationem. Sed heu pauci faciunt. Negligens anima contemplantur quod ad postquam vixit nongentis triginta annis. ut habet Gen. v. In sacrificijs et orationibus semper clamans veni pie iesu non tamen videre meruit quibus cum lachrymis postularet sed moriens ad loca tenebrarum descendit. id ipsum fecit filius eius. scilicet viuentis annis nongentis

Hoc omnes alij iusti ab Adam vsq; ad Noe. Interficiat abel innocens et clamauit eius sanguis ad deū: tū ad celū ascendere nō valuit. Noe vir iustus cum diu christū desiderasset nongent; et quingenta annis vt h̄ Gen. ix. moriens luce diuina priuatus est. Sic et abraham scilicet centesimo septuagesimo quarto etatis sue anno moriens vt h̄ Gen. xxv. descendit ad inferos. Ibi Isaac: ibi iacob: ibi oēs illius t̄pis vsq; ad mortem ch̄i. O q̄ felix si penitere velis. Et sume exemplū in Sēphano q̄ int̄ p̄se eius oēs clamauit. Uideo celos ap. Comburit Laurenti; et statim volat ad celū. Rōgū esset ap̄loz: martyz et p̄fessor; atq; vir ginū exēpla narrare. Sed illud p̄recedū nō est q̄ latro crucifigis qui mltā flagitia p̄petrauerat. et ip̄e se cōmendans ch̄o: ip̄a die eadē in paradiso ē recept; O q̄ miseri q̄ cito ad dñm nō p̄fugiūt. Audite ip̄m fontem gr̄e clamantē in tēplo Ioan. vii. Si q̄s sitit veniat zc.

P Ro tertio art. zc. Consideretis q̄ nos q̄ sum; t̄pe legis gr̄e et p̄bi in car nati multo stricti; obligamur deo q̄ q̄ an fuerūt. Et ideo si ingrati fuerim; grau; puniēdi. Dicit em̄ lex. Vbi grauior est malicia: grauior dz esse et pena. ff. d̄ seruis fugitiuis. Et extra. c. Frequenter vt līre nō cōtestata. §. si. Considerate q̄s ē magis obligatus: aut cui solū est p̄missum b̄nificiū: aut qui iam recepit. et q̄s eoz grau; offendit b̄nifactori si fuerit ingratus: certuz est q̄ ille q̄ recepit. Expone zc. notādo illud q̄ d̄r ap̄ls Pau. Col. j. Ḡras agētes deo et p̄ri q̄ dignos nos fecit in p̄tē sort; sanctorū in lumine. Nec dubiū si gr̄as egerit; zc. Replebit vos dñs sp̄e oī gaudio et pace i credendo. vt ab exordio exposuim;.

Sabbato añ tertiā dñicam aduentus.

Oratio est iam

H zc. Abundetis in sp̄e et virtute sp̄scti Rho. xvi. Hora est zc. vt abūdetis zc. Vbi nota q̄ ex sp̄e veniunt tria bona

Primū est ment; cōfirmatio cōtra turbinem aduerse tentationis.

Secundū est mēt; fornicatio ad p̄m;

ptitudinē virtuose opationis.

Tertiū est mentis eleuatio ad dulcedinem future p̄templationis.

De p̄mo Heb. vi. Spem sicut ancorā habem; zc. seruante. s. a p̄cella t̄rationum et tribulationū. De secdo Esa. xl. Qui sperant in dño mutabūt fortitudinem zc. De tertio Heb. vi. Spem habem; incedente vsq; ad interiora velamis vbi p̄n. p̄ no. in tro. iesus. Vñ spes q̄dā mō añ t̄ps nos i troduct in possessionē paradisi.

Nota est zc. Tres articuli.

P Ro p̄mo articulo. An oīs somn; peccati sit voluntari;? R. nō. Proverb. xxiij. Septies in die cadit zc. Vbi d̄r glo sa. Singulis dieb; p̄ fragilitatē vñ necessitatē carnis vel nolētes vel inuiti peccam;

Cōtra. Aug. Adeo p̄ctm est voluntariū vt nullo modo sit p̄ctm nisi sit voluntariū.

Rūdet Bona. in. ij. di xij. Volūtariz pōt aliqd dīci tripl̄r. Aut volūtare aliena Aut volūtare p̄pria. Aut partim volūtare aliena: et partim volūtare p̄pria. Primo modo p̄ctm originale est voluntariū. Secundo modo p̄ctm actuale mortale. Tertio modo veniale: illud maxime quod puenit ex repugnantia carnis ad sp̄m. Ido p̄m Aug. tenet q̄dā mō rōnez pene: et q̄dā modo rōnem culpe. Est aut veniale aliqd simpl̄ voluntariū: sicut qd sit ex deliberatione. vt mēdaciū iocosum. Ad illud aut qd obijcit Dicedū: q̄ d̄r aliq̄s inuit; peccare nō p̄ p̄uationem volūtar; oīmodam: sed p̄ p̄uationē volūtar; plene seu cōplacētie. Hec Bona. Pro fundamēto. Hec est em̄ p̄hoz snia q̄ vicia sunt voluntaria. Aristot. ij. Eth. Volūtarie prauope/rans prau; efficit. Ad qd etiam applicari pōt illud Quidj de ponto. Anim; tñ oīa vincit. Sūt tñ aliq̄ p̄ctā alijs grauiora et leuiora et q̄si digna venia. iuxta illud Horacij in poetria. Sunt delicta qdam in q̄bus ignouisse velim;. Nā neq; chorda sonum reddit quē vult man; et mēs. Poscēt; t̄q; grauē p̄sepe amittit acutā. Cum ḡ q̄rit An oīa p̄ctā sint voluntaria: Dicit n̄. vt sup̄. Ex q̄ pater q̄ nō sunt in p̄ctis excusatiōes q̄rede. Ido p̄s. Reuēla dño viā tuā scz apte sine excusatiōib;. Sequit. Et sp̄e ra in eo et ip̄e faciet et deducet q̄si lumē iusticiā tuā sed n̄ alias. Audite q̄ excusatiōes

Babbato post dominicā. II.

qritis in pfeſſiōibz vestrz z palliatōes zc. z q pctā vestra alijs iputatz zc. Certe vos indignos dei miscdia facit. Figura Be nef. ij. Adā voluit excusare pctm suum. f. ppter mulierē: di. Mulier quā dedisti mi hi zc. Et mulier se excusabat ppter serpentē dicēs. Serpēs decepit me zc. Ideo de pa radiso voluptatz in miserā z laborē deieci sunt. Sic illi q voluit pctā excusare ppter carnē aut sensualitatē quā de rōni sociam dedit excludunt a paradiso celesti z detru dunt in miserā inferni. Ideo dicebat ps. Nō declines cor meū in verba malicie ad excusandas excusatiōes in pctis.

p Ro scdo ar. Supra de dñici aduen tus oportunitate. Nūc dicēdū de vē turi causalitate Que triplex est

Prima est diuine miseratiōis liberalitas
Secunda est nostre liberationis neces sitas.
Tertia est nostre promo (sitas.

Hic de causa prima circa quam triplex ent consideratio.

Prima declaratiua.

Secunda compatiua

Tertia instructiua.

Prima igit est consideratio declaratiua. Ubi declarādū quō diuina liberalitas cau sa fuit filio veniendi in carnē. Berni. in q dam ser. Porro inextimabilis dignatio ac proorsus inenarrabilis q in carcerz huius fe tore horrore dignata est descendere celsi tudo. Jam qd dubitet magnū aliqd fuisse in causa q tanta maiestas in locū tāin dignū descendere dignata ē. Plane magnū aliqd: qz miscdia mag: qz miseria mul ta: quia redemptio copiosa. Nō g ex hūa nis meritis: sed ex dei liberalitate processit iste aduentus. Verūtū fm Bonauē. in. ij. di. iij. Notandū: q de mysterio incarnatiō nis possum loq triplr. Aut qntū ad rps circumstantiaz. Aut qntū ad eius efficacā. Aut qntū ad ei substantiā. Primo modo potest cōcedi cadere sub merito pcedētis ecclie. Scit em patres flāgrāntissimis desi derijs meruerūt incarnatiōis acceleratiō nē. De quibz Berni. sermone. ij. sup cant. Ardore desiderij patz suspirantiū christi incarnatiōē frequentissime cogitans: cōpū gor z confundor i memetipso: z vix p rineo lachrymas: ita pudet repōisq miserabi

liū tempoz hoj. Cui nancz nostrz tātū gaudiū ingerat gratie huius exhibitio: qntū sancti veteribz accēdit desiderii pmissi soj. Si aut loqimur qntum ad efficaciam que erat liberatio a fuitute diaboli: cadit sub merito. Si pō qntum ad substantiaz: dicendū q transcendit oim sanctorz merita ppter qd non est iuste distributiōis: sed di gnationis eminentissime. Nam si p gre ge tur in vñū hūilitas oim sanctorz: nūq po terit in minimo compari hūilitati illi q dei filius apparere voluit in forma serui. Si colligant oia suspiria: oēs pene: oēs la chryme: oia genera mortz: qntq passi sunt sancti: z collocent ex vna pte: z ex pte alia ponat vna lachryma chri vel nascētis vel fugientis p egypti nemora vel orantis vl patientz: plus vna lachryma valet ex for naceo illo corde pcedens qz oia ista bona que dixim z q cogitare possumus in qui buscumqz amicis dei. Ideo bñ dr Paulus Titum. ij. Apparuit benignitas z hūa nitas saluatoris nostri dei nō ex opibz iu. q se. nos: sed fm suā miscdiaz saluos nos fecit. Berni. in qdam sermone. Si psonaz venientis intueor: nō capio excellētiā ma iestatz. Si cōsidero ad qd venient: digna rionis magnitudinē expauesco. Si atten do ppter quid venerit: amplexor qad possū sum latitudinē charitat. Venit siq dē fili us dei. venit ad homies. venit ppter ho mines. Secūda est cōsideratio cōpati ua. Ubi pnderandū q plus fecit de pro natura hūana qz p natura angelica. qz sic dr Heb. ij. Nusqz angelos appbēdit sed seme abrae. Quare aut potius naturā hu manā qz angelicā sumpsit: triplex est pced pua rō fm theologos doctores. Prima su mit ex naturali cōditiōe. qz libez arbitriū um hois an electionem volūtat z post rā habet mutabilē. Libez pō arbitriū ange li etsi an electiōem se hz ad vtrūlibet: post electiōnez tñ se habet inmutabilē: vt tenet brūs Tho. ideo non potest penitere. et sic ei culpa deleri nō pōt Nunq em deleri po test culpa actualis sine penitentiā. Scda sumit ex criminali offēsiōe. s. ex cōditiōe peccati. Tum quo ad genus pcti: qz pctm homis fuit in appetitu sciētie dei. peccat tum pō angeli in appetitu oipotentie. Nā est aut ita cōicibilis dei omnipotētia sicq

Dei scientia. Tum quoniam ad circumstantiam. Quia in Adam fuit aliqua ignorantia: quia peccatum quod erat mortale credebatur veniale: Item Augustinus et habuit propositum et voluntatem penitendi et petendi veniam de illo. Tum quoniam tum ad occasionem. quia angelus per se peccat: homo autem alio suggerente. Tercia ratio sumitur ex diuina misericordia: cui non erat condignum decens nihil beatificari de humana natura ad beatitudinem ordinata. Datum est ergo ex liberalissima dei misericordia homini lapsio tempore petendi veniam et agendi penitentiam. Tercia est consideratio instructiva. Ubi considerandum quoniam ex predictis habemus recognoscere dei misericordiam qua seipsum nobis dedit Col. j. Gratias agentes deo et patri qui eripuit nos de potestate tenebrarum. Legitur de quodam religioso qui requisitus in morte de causa sui risus: respondit. Nunquid non summe gaudere debeo quia instat christi natalis dies in qua deus omnium beatitudo nostram assumpsit penam: pater omnium nostrum in fantiam: deus suam creaturam: summa vita omnium mortem nostram: gloria dei patris nostram ignorantiam: quibus congratulari oportet: quia coram deo fratres meos nunc cernimus: ideo sequendo eos sic gaudeo. Dignas preces debemus gratias pro tanto beneficio. quod dicitur. i. Machab. j. De magnis precibus a deo liberati magnifice sibi gratias agamus.

Pro tertio. Audistis etiam. Sicut ergo seipsum nobis libere dedit: sic et sibi libere debemus famulari. Nam ut dicitur xxij. q. vj. Jam pro non placent deo coacta seruicia. Et notate quoniam sicut dicit lex. ff. de bonis libertorum. l. qui tamen magis. Et. ff. qui satisfacere cogantur. l. ut fidei iussor. §. vi. necessaria. Beneficium voluntarium magis recognoscendum est quam necessarium. Nam si filius regis vos aduocatus per aliquem suorum: nonne plus obligati estis quam etiam. Expone notando tandem illud ad Titum. ij. Apparuit gratia dei qui dedit semetipsum pro nobis ut nos redimeret etiam. Hec consideretis ut abunde sit in spe.

Dominica tertia Aduentus Hanc

etiam. Sic nos existimet homo ut ministros christi et dispensatores ministeriorum dei. j. Cor. iij. Hora est etiam. ut sumus veri ministri christi. Hoc principaliter intelligitur de viris ecclesiasticis qui ministrant sacramenta et sunt quasi dispensatores in domo: medij inter deum et familiam. Potest tamen exponi de singulis christianis. Sunt autem tria notanda que nos ad hoc inducere debent ut sumus veri dei ministri. Necessitas. scilicet reddende rationis dignitas: et utilitas. De primo dicitur unicuique illud Lu. xvj. Redde rationem villicationis tue. De secundo Ioan. xij. Siquis mihi ministraverit hoc. eum pater etiam. De tertio Eia. lxxvj. Ecce serui mei comedent et vos etiam.

Hora est etiam.

Pro primo articulo. An omnis forma peccati sit in voluntate aut circa voluntatem? Non. In omni peccato deformatur imago que non est tamen in voluntate. Contra In illa sola potentia est culpa que cogit non potest. Nullus enim peccat nisi in eo a quo libere potest abstinere. Respondet Bona. in. ij. dist. xij. Per tamen duo dicitur. scilicet de ordinatione actus: et quia illa sit digna vituperatione seu punitione. Primo modo habet rationem vicij. Secundo modo rationem culpe et demeriti. Si ergo de peccato loquimur in quantum culpa: sic peccatus se respiciat liberum arbitrium cui commissum est reus: tamen hominis. Sed si ibi sit aliqua deordinatio: sibi imputatur. Unde si oia membra per que culpa presumpta est: et oes potentie in quibus est deordinatio aliqua traherent in causam: omnia conquirent de libero arbitrio cui sunt omnia subiecta: et ei deus totum imputaret. Si autem loquimur de peccato in quantum est vicium: hoc dupliciter contingit. Aut comparatur deordinatio ad actum potentie tanquam ad materiale circa quod. et sic non consistit solus circa actum voluntatis: sed etiam circa actus aliarum potentiarum subiacentium voluntati qui possunt deordinari aut tanquam ad causam a qua. et sic ois deordinatio est a voluntate. Cum tamen triplex est ratio. quia penes voluntatem consistit regiminis dominum. impat. enim et non imperat. Secundo quia in ea reperitur rectitudinis principium. Amor enim est principium rectitudinis et

Dominica. III. aduētus

obliq̄tatis. vt dicit Aug. Et hui⁹ rō ē. qz amor est radix oim affectionū z tante adherentia vt transformat amantē in amatū Tertia qz ad eā p̄inet regiminis completū: qm̄ eius obiectū est bonū bonū at z finis sunt idē. In directione autē ad finē est bonitas completio. In obliq̄tatione vero bonitatis amissio. Hec Bonauent. Sco. autē dicit ibidē qz formaliter nō ē malicia nisi in actu voluntatis. Probat. Malicia que dicitur p̄ctm̄ est multicia hec autē ē in voluntate. Item quicūqz alia causa in vniuerso est actiua talis est naturalis in agendo. q̄ nulla alia est vituperabilis. Non ē q̄ p̄ctm̄ in cogitatione vel f̄mone nisi materialiter Hec Sco. Pro fundamēto. Voluntas est cā ois p̄cti. Trahit tñ sepius a voluptate appetitus sensitīui Juxta illud Virgilij in buc. Trahit sua quēqz voluptas. Nihilominus tñ ipsa voluntas libera est et sui actus dñā. Vñ Salustius i iugurtino. Dux atqz imperator vite mortaliū animus ē Cum q̄ querit. An oē peccatū sit zc. Dic tñ. vt s. Ex q̄ apparet qz tota culpa est voluntati imputanda. Est q̄ si ne excusatione p̄tenda. vt sic faciat p̄ctōz iusticiā de seipso z apud deū inueniat misericordiā. iuxta illud ps. Dixi p̄firebor aduersū me iniustū me. z tu re. ip̄ic. pec. mei. Debet autē fieri tantūmodo itegre p̄fessio de p̄ctis omnibz mortalibz z oibz circumstantijs nouā specie p̄cti inducentibz. Vide in xl. z facinuēctias q̄ indebite cōfiteres. Audi o p̄ctōz qz nisi confitearis itegre i dignus eris dei misericordia. Figura in cain q̄ superbo p̄ctm̄ suū confiteri noluit. vt h̄i Gen. iij. Ideo vagus z pfugus exiit a facie dei. Sic oēs q̄ p̄ctā sua itegre nō recognoscunt z cōfiteri nolunt eiciunt a facie dei Prover. xxiij. Qui abscondit scelera sua non diriget. qui autē ea cōfessus fuerit z reliquit misericordiam p̄sequet zc.

P Ro scdo. Hac die fiant duo sermones super euangelio. Vbi sunt duo mysteria p̄templanda. s. interrogationis z r̄mōnis. In hoc f̄mone dī. de p̄mo. Qm̄ viciū cū audisset iohannes in vinculis opera christi. mittens duos ex discipulis suis ait Tu es qui venturus es an alium expectamus? Quod accipere possumus f̄m̄ triplicem sensum.

Historicum.
Allegoricum.
Tropologicum.

Primo f̄m̄ sensum historicū. Qm̄ iohannes in carcere p̄stitur? sollicit⁹ de discipuloz salute de ch̄zo dubitantiū misit duos ex ipsis q. d. Si mihi nō creditis q̄ testimoniu de ch̄zo perhibui vobis dicite illi Tu es qui venturus es. s. ch̄s in lege p̄missus an alium expectam⁹. Aug. Amantiss p̄conē p̄firmamini a iudice Hilari⁹. Iohannes nō sciebat sed discipuloz ignorantiē p̄sultit. Scdo f̄m̄ sensū allegoricū f̄m̄ quē vt ait Aug⁹. Iohannes fuit figura veteris test. z in se forma p̄ulit legis. et iō iohannes p̄nunciat saluatore ventur⁹. sic lex grām p̄currit. Qz iohannes constituit⁹ in carcere ad christum suos discipulos destinauit. lex ad euangelium transmittit⁹: q̄ lex iuxta typū iohannis q̄ si ignorante clausa carcere in obscuritate bar: z iudice cecitat⁹ sensus intra frām iudicis tenebat. Et Amb. sup. Lucā. fortasse isti duo discipuli sunt duo ppli. Vñ q̄ ex iudeis credit. Alter q̄ ex gentibus. Tercio f̄m̄ sensū tropologicū siue morale f̄m̄ quē Iohannes in vinculis. ē spūs iusti ligatus in aliq̄ p̄peditus ne libere veritate diuinorū p̄templet. q̄ mittit duos discipulos. spem sc̄z et timorē q̄s orando transmittit ad dñm dī. Tu es qui venturus es zc. q. d. tu es ip̄e q̄ venturus es in me vt liberes me ab his vinculis ne calū expecto p̄solationē. spero te q̄dem venturū sed timeo ne p̄pter p̄ctā mea venire differas. Qm̄ vel nō ad vos. Si autē efficaciter volum⁹ dicere cū iohāne. Tu es q̄ venturus es zc. Studemus p̄ posse imitari iohāne. Et p̄cipue in tribz de quibz a dño laudat⁹ in euangelio. Hic est d̄ q̄ scriptū Malach. iij. Ecce ego mitto angelū meū an̄ fa. tu. q̄ p̄pa. vi. t. an̄ te. Sic z ois purā habēs p̄scientiā angelic⁹ est. Fedā autē habens p̄scientiā diabolic⁹ est. Vñ dñs Iohā. vj. Vnus ex vobis diabolus est. Scdo in p̄statiue firmitate propter quā de iohāne dicit dñs in euangelio. Quid existis in desertū videre. q. d. qualē illū creditis? Existis inq̄ videre arundinē vento agitatam. q. d. Non fuit mobilis sicut arundo. Reg. Dilectam⁹ fratres z nos arundinē vento agitatā non efficit solūdem?

animū in auras linguarū postū. Stet infle-
xibilis status mentis nostre. Tercio in vi-
te austeritate. Un̄ dicit dñs de isāne. Sz
quid existis videre hoīem mollib; vestitiū
s. per curam carnis delitiosam. q. d. nō/ qz
scz iōānes vestimentū habebat de pilis ca-
melop: et esca eius erat locuste et mel sil-
uestre: et in deserto manebat. Un̄ subdit:
Ecce q̄ mollib; vestiunt et delitijs vtunt
in domib; regum sūt et nō in deserto. Sy-
stet p̄ molles vestes adulatoros signant.
sicut enīz se adaptat carni: sic adulatoros
querunt malis complacere. et ad h̄ multi
magnatib; adulant vt in eoz domib; deli-
tijs vtant: sed homines virtutū talia asper-
nant. Un̄ narrat valerius q̄ qdā dixit di-
ogeni olera lauanti. Si tū Dionysio adu-
lari velles: ista non cderes. Tū r̄dit. Si
tū ista edere velles: dionysio adulari nol-
les. Et sequit. Hic viridicus veritatē ad-
ministrator mallens olerib; sustentari q̄
magnatib; adulari. Sed heu hodie multi
contrariū faciunt.

p Ro tertio. Audistis rē. Notate q̄ de
siderandus est ille aduent⁹ dñi q̄ ani-
mā sanat et dicat vt alias dixim⁹. Attendi-
te Iura dicunt. Ania est p̄ferenda q̄buscū-
q̄ reb;. L. d. sacrosanct; ecclesiastic; .l. San-
ctus Et. xij. q. j. Precipim⁹. q̄ ardenter
desideraret; aduentū alicui⁹ dñi potētis-
simi q̄ suo aduentu veller vobis dare ioca-
lia p̄ciosa cū hereditate notabili pinguissi-
ma. q̄ ardenter q̄ desiderare debet; aduen-
tū dñi rē. Ps. Querite dñm et p̄firmami-
ni: quīte faciē ei⁹ semp vt vīz veri ei⁹ mi-
nistri sitis et vere dicere possitis. Sic nos
existimet rē.

Dñica. iij. aduent⁹ post meridiē.

Quia est iam

b rē. Hic iā querit inter dis- en-
fatores vt fidelis q̄s inueniat
j. Cor. iij. Hora rē. vt s̄m⁹ veri fideles
dispensatores q̄ vident eē pauci. qz hic iā
querit int̄ dispensatores rē. qm̄ vīz multi
sūt dispensatores bonoz dei Sū autē tria
necessaria fideli ministro dei.

Puritas p̄cientie
Humilitas obedientie

Sedulitas diligētie.

De primo Ps. Ambulans in via immacu-
lata hic mihi ministrabit. De scdo Psal-
Non habitabit i medio dom⁹ mee q̄ facit
supbiā. De tertio. ij. Para. xx. Lū diligēt-
tia cuncta facite. Jo Col. iij. De q̄dcūq;
facitis ex animo opamini. Hora est rē.

p Ro primo. An somn⁹ peti sit a volū-
tate efficiēte vel deficientē. Qz ab effi-
cientē. Voluntas n̄ra magis sufficit ad ma-
lū q̄ ad bonū. sed bonū est a voluntate vt
ab efficiente. Contra. Aug. n̄ ench. Hec
mo q̄rat causā male voluntat; nō em̄ ha-
bet causā efficiētē. R̄ndet Bor auē. in
ij. dist. xxij. Lū q̄ dubio petm̄ est a vo-
luntate vt deficientē. Et h̄ tripl̄. Primo
a voluntate deficientē defectu naturali et
talis est p̄ambululus. Scdo a voluntate de-
ficientē defectu penali annexo culpe. Tū
q̄ em̄ ē dedecus culpe sine decore iusticie
Tercio a voluntate deficientē defectu cul-
pabili nō tñ alia culpa sed eadē. Unde sic
conceditur eē a voluntate deficientē sicut
act⁹ a substantia agente. Propterea quippe
volūtas se conuertit ad id q̄ vult et sicut
vult. Est indebite se conuertit tunc pech-
cat nulla superinducta noua dispositioe a
ptevolūtāt; q̄ sit p̄ambula ad culpā quē-
admodū ille q̄ stat erect⁹ stat p̄ si uelut si
ne noua dispositione supueniente dimitte-
re se cadere. Hec Bon. Pro fundamē-
to. Sic defect⁹ fructuū ex defectu florū: sic
defect⁹ culpe in ope ex defectu bone affecti-
onis in voluntate. Arriger⁹ poeta. Quā
male fructificat que nunq̄ floruit arbor.
Spes q̄z in mellis abijt cum male gramen
obit. Certe vt dicit Seneca ad Lucillum
Pars magna bonitat; ē velle fieri bonū.
Sed querit An petm̄ rē. Dic rñ. vt s̄. Et
q̄ apparet q̄ petm̄ p̄cedit ex defectu volun-
tat; q̄ negligit imperare rōni. vt actu consi-
deraret ea q̄ possent a pctō retrahere. Et
qz nunc posset resistere et nō vult: idco sū-
dei iusticiā veniet tps qm̄ libenter veller re-
sistere tortori sed nō poterit Chrys. Ibi n̄
erit resistendi p̄us nec p̄nie locus: nec de-
fensiois tps. Audite et attendite o pctōres
rē. Nunc euadere potest; s; veniet tps qm̄
nullaten⁹ poteritis. Apo. Tps ampli⁹ non
erit. s. satisfaciēdi/ penitēdi/ aut merēdi. Fi-
gura Iudic. xvj. Sanson potē ar nō vīz

Dominica. III. Aduetus post

a philistim si bene vigilasset cauendo a fraude dahlie. s3 pmo volēs obdormiuit in gremio dahlie/et tūc fortissime spoliatus ē a philisteis capt⁹ ⁊ ligat⁹. Spūaliter vo/ luntās rōnalis p ossz nō cōdescēdere sensu alitati ⁊ cauere ab ea ⁊ demombz resistere. s3 qñ rō nimis cōdescēdēs sensualitati ob dormit p defectū cons. derationis/amittit vim resistēdi ⁊ capit⁹ a demombz ligat⁹ fu nibz petōz. Prouer. v. Fumibz petōz suorū ynuisq⁹ qz constringit.

p Ro scdo In pcedenti ⁊c. Nūc dicē dū de scdo qd est mysteriū rñsionis. Et rñdens iesus ait illis. Euntēs renūci/ are iōam q audistis ⁊c. Et h. s. dñi rñsio/ nem sicut et questionē possum⁹ expliciter accipere.

In sensu historico.

In sensu allegorico.

In sensu tropologico.

1. Primo in sensu historico. qz rñdens iesus ait illis scilz xbis ⁊ factis. Ire renunciare iōam q audistis ab alijs etiā añ q venire/ tis: ⁊ vidistis ad pceptū meū fieri ⁊ vos d me certificem⁹ p cū vel q audistis in p dicatione ⁊ vidistis in miraculoz opatione. qz cecos illumino ⁊c. Jo. x. Opa q ego facio ipa testimoniū phibent de me. Et aut nō rñdū q in rñsione dñi cū dī paupes euan gelizant idē est acti dicere p euangelii i/ struunt ⁊ ad fidez conuertunt. vt impleat illud Esa. lxj. Euangelizare pauperibz mi su me. paupibz in qua spiritu. Et sequitur. Et brūs ē q non fuerit scandalizat⁹ in me. i. in hūilitate mea dubitando de diuinita te. Et sic dicit Ch. yf. Ibi internūcios p/ eunt q etiā scandalizabant in ipso: dubitati onē eoz nō diuulgās. Scdo in sensu al legorico. qz iesus. i. lex euāgelii. auit renū ciari iōann. i. legi veteri. qm q p ea p dictiona sūt cōpleta sunt i euāgelio. ⁊ p cordia ē mē vtrāqz legē. iō dicebat dñs Mat. v. Non veni soluere legē sed adim. Nā tunc cōple tur figura cūpitas adest. V. g. qz pscura est salut⁹ via ⁊c. Tercio in sensu tropo/ logico sūm quē dicim⁹ q chīs in mentē spi ritualit⁹ veniēs aduentū suū manifestat p signa pūalia proportionabilia his q narran tur i euange. Prīmū ē cognitiōis illustra/ tio. Leuider. Reg. viij. mo. Dñi grā lu gni respect⁹ illumiat cūcta mentē nre etiā

occulta manifestat vt q se heri non cognūce hodie se p lūmē grē cōgscat ⁊ doleat. Au gust. li. p. f. Irradiasti ⁊ coruscasti et fū/ gasti cecitātē meā. Scdm ē dīne iusticiā i/ pleris. Laudā ambulāt. Pedes aie sunt affect⁹. Aug⁹. Sic eoz p gradit⁹ pedibz sic aia affectibz. Isti pedes sūc grā sūt rardi ad bonū siue claudt. Ro. ix. Nō est volentis neqz currentis s3 miserant. est dei Bēf. sup. Eā. Horve veibū int⁹ venit exper/ gēatit dormitancē aīaz. Tertiū ē culpaz purgatio. Leprosi mundant i. vñctes in turpi pēpiscētia carnis. Bēf. Luz in timore dei inflāmar⁹ ⁊ in affectu mutatis: pñtē deū tūc p grām nō dubites. Quar/ tū est xbi dei diligens auditio. Sicut au diunt. Reg. sup. Ezech. Dñs nō solū req nit aures corpis sed mentē. Quintū ē inte rioris hoīs ynnificā renouatio. Dñi re surgunt Reg. Sic animā habitare in cor pore pbant sensus vitales corpis: sic grāz habitare in mēte pbat vita pūosa ⁊ spūa lis. Serrū est pauper euāgelizatio. Pau peres euāgelizant Bēf. Paupras pū/ riosa ē mentēz penuria: s3 veniēte gratia hō se in bonis excitat operibz p q dicitur. Ista aut mirabilia spūalia maiora sunt q corpalia. Mat⁹ em ē sūm Aug. iustificare impiū qz creare celū et terrā. In p⁹ ē iu/ stificare aīaz in eternū victurā qz suscitā/ re carnē itēz morturā. P⁹ em in aīa ē re formare imaginē dei qz in corpe reformā/ re. Tertiū aut pōt dici passionis chī filii delis p tēplatio. Libent em dō passiōe chī meditat et loquit⁹ aīa in q chīs habitat. Et h designat cū dicit. Et brūs ē q nō fuerit scan. in me. sic accipiendo brūs ē. sūm spe. p/ prer grāz chī inhabitantē. q nō fuerit sca dalizat⁹ in me ppter mortē meā. imo mag⁹ accēdit ad dulcedinēz meā. In cui⁹ figura ascēdens hierosolymā discipul⁹ loqbat de passiōe sua futurā. vt hī Mat. xx. et Luce xix. Nota exemplū de fratre teutonico magne vite ⁊ fame q sūt hī in Thrastratū a puericia pscuerat hīe passionēz chī in magna reuerētia ⁊ amorē ⁊ singulis die/ bus ad qnqz chī vulnera dicebat. Ador/ mus te chīe et bñdicim⁹ tibi: qz p cruce et vulnera tua redemisti mūdū. Dicēdo qnqz des Pē n/ chīm rogāve sibi daret timo rē pām ⁊ amorē. Quicq postea sicut ipse

narravit visibilis apparuit chris dās sibi d
singul' vulnerib' suis bibere mirā dulcedi
nē. q' pcepta mūdi dulcedo i amaritudinē
est pueris illi. Recordatio itaq' dñice pas
sionis signū ē dñice pñtie. Rod. xx. In oi
loco in q' fuerit mēoria nois mei veniā ad
te et benedicā tibi.

P Ro tertio. Audistis zc. Quid g ex
pectatis o miseri q're nō cito expgā
scimini. Cur nō pparatis domū cordis vři
dño: visũ: auditũ: vitā: gressũ: atq' mūdi
ciā reparaturo. Notate qm̄ dic regula iu
ris. Hora sua cūlibz ē nociua. ff. de regu
lis iuris. l. In pdenatione. Et extra d ele
ctioe z electi pte. li. vj. Inter vniuersas.
Audite. Si q's surdus cecit cecus ac lepro
sus z sciret medicũ beniuolũ: peritũ: potē
tē reparare: qui statim veniret si manderet.
Aut si nouerit se peccā si tñ nō veniat añ tri
duũ: forte alibi pificet: nec vltra iā habet
ri poterit. An expectaret die crastinũ ad
ipm̄ petendũ: Certe nō. Exponet zc. notā
do illd' Bar. xxiij. Vigilate/ nescitis em̄
qn̄ tps sit. vt vici sitz fideles dispēatores
chri q's nō ē facile inuenire. 3o dicit Pau
lus. Nūc iā q'rit int' dispēatores zc.

Feria. ij. post dñicā. iij. aduent'.

Hora est iam

b zc. Nihil aut p minimo est vt
a vob' iudicet aut ab humano
die sz neq' meipm̄ iudico. Nihil em̄ mihi
p'sci' sũ: sz nō in h' iustificat' sũ. j. Cor. iij.
Si a sōno pecc' surrexerit' tūc securi pore
stis dicere. Nihil aut p minimo ē vt a vo
bis iudicet Berni. Quidit hūani iudicij i
certitudo z insufficiētia. Et ponunt tria p
ordinē. Primũ ē p'dicte dubietatz pposi
tio: cū d'r. Nihil aut p minimo ē zc. i. paz
h' curo. aut ab hūano die. i. ab hūana opa
tione. siue ab hoie qn̄ ē i die suo. i. i vita p'se
ti qn̄ tñ videt exteriora. j. Regū. xvj. Ho
mines vidēt ea q' parēt: de' aut ituer' cor.
Scdm̄ ē p'dicte ppositionis pfirmatio:
cū d'r. sz neq' meipm̄ iudico. i. iudicare sus
ficiō. i. mltō min' aliũ. Petrus putabat se
bene cōgicere qn̄ dicebat Bar. xxvj. Et si
opozuerit me mori tēcā: nō te negabo. Et
in decept' fuit. Sz p' h' videt qd' d'r. j. Co.

ij. Si nosmetipsos dñiudicarem' nō vtiq'
zc. Dicedũ q' loquit' d' iudicio examinati
onis. hic aut d' iudicio diffinitiois. Ter
tiũ ē pfirmationis declaratio: cū d'r. Nihil
ei mihi p'sci' sũ sz nō in h' iustificat' sũ. q. d
Nulli' quis delicti p'sciam habeo. sz nō p'p'e
h' iustificat' sũ in oculis dei. qz forte aliq' d'
pctm̄ occultũ habeo. Prover. ij. Quis pōt
dicere: mūdũ ē cor meũ: pur' sum a pctō.

Hora est zc.

P Ro pmo. An pctm̄ sit a volūtate p
ter intētiōē v'l fm̄. Q. pter. Dicit'.
Nemo opat' ad malũ aspiciēs. Itē intētiō
ē respectu finis g respectu boni. igit'. Cō
tra. Qd' sit ab agēte pter intētiōē ē a ca
su vel a fortuna. Sz malũ culpe nō ē a ca
su nec a fortuna. igit'. Itē n' iudicat' hō ma
lus a facto sz ab intētiōē. Rūdet Boni.
in. ij. sen. di. xxxij. De malo ē loq' duplr.
Aut d' eo qd' est malũ: aut d' malo sub rō
ne mali. Prio mō ptingit malũ intēdere
tāq' finē sic intēdit aliq's finalit' luxuriari.
z tāq' id qd' est ad finē sic intēdit facere fur
tũ vt inde viuat voluptuose. Si vero intē
tio cōparet ad maluz sub rōne mali pōt eē
duplr. Aut intēdit h' facere tāq' malũ sim
pliciter z malũ sibi. et h' mō nullus intēdit
malum qz nihil appetit a volūtate nisi sub
rōne boni simplr: aut boni sibi. Aut inten
dit h' facere tāq' malũ simplr. verũ tāq'
bonũ sibi. z sic aliqñ ptingit fieri p intētiō
nē licz nō ab oibz sz a maliciosis qd' ppter
corruptionē palati interioris mala sapiūt
vt bona. Hec Boni. Pro fundamento.
Intētiō volūtatz fert' i bonũ vez v'l appa
res. Vñ d'r Arist. iij. Eth. Intētiō volū
tatz ē respectu boni: sz p'uis p'p'e desideratā
delectationē ptingit deceptio. Et qz dele
ctatio mltos alliat iō freqns ē deceptio.
p'p'erea bene dicit Quidius de arte. Ma
gnū opus est mores composuisse suos.
Ad hoc quippe maxime facit intētiō. Sz
questio ē An peccatũ zc. Dicit' n'. Qd'cuq'
dices nulla certe excusatio sed magis ag
grauatio siquis opus peccati facit p'p'e
suam voluptatem. Vñ Apo. c. xviij. Quā
tūm se glōrificauit z in delictis fuit tātũ da
te illi tormentũ z luctum. Audite o super
bi et voluptuosi zc. Vltimū certe cauē
dum est a delectationibus carnis que ra
tio nem sopiunt. Figura. Iudicij. j. iij.

Feria. II. post dominicā. III.

De Sifara q postq lac bibit sibi appositū a iabel obdormiuit. et tūc iabel infixit clauum p rēpora capitis et terre affixit: et sic occidit. Sifara interpretat exclusio gaudiū et sūgt eum q prauas delectatiōes qrit ppter q̄s excludit a vero gaudio. Iabel i terprat ascendēs: et sūgt diabolū q nimis voluit ascendere: et ppinat lac delectatiōis carnalis et mūdane p quā hō sopit et occidit. Ideo bñ dīr Ps. Filij hominū vsq̄ q̄ graui corde rē.

P Ro scdo. Supra de prima causa rē. Hunc de scda q̄ est nre liberationis necessitas. Ubi sunt tria p̄siderāda.

Primū necessitatis qualitas.

Secundū opinionis diuersitas

Tertiū recognitiōis securitas

Primū igit est necessitatis qualitas. quia sicut declarat Tho. in. iiij. parte. q. j. Non erat simplr et absolute necessariū dñi i car nari p nra liberatione. sed dici pōt necessariū ad id cōuenienti p̄ficiendū. Aug. xij. de trini ostendam⁹ nō aliū modū possibīle deo defuisse cuius prāt oia equaliter subiacent: sed sanande miserie nre pueniētiore alū modū nō fuisse. Secundū est opinionis diuersitas. qz vīcz dicunt qdā q si hō nō peccasset. i. filius dei carne mortalem nō assumpsisset: tū assumpsisset carnem. Tu ppter vīnēti p̄fectionē q̄ est in hoc vīcz q̄ vltima creaturā vīcz natura hūana cōiungit pmo pncipio. Tu ppter nature humane capacitātē que nō fuisset minor seclis p̄cto q̄ post p̄ctm. Est autē capax talis vīdīs Tum ppter nature hūane dignitatē que nō est p p̄ctm augmētata. Maxima autē dignitas q̄ est in illa assumptione. Dicunt q̄ si hō nō peccasset nihilomin⁹ dei filius incarnat⁹ fuisset et venisset nō vt redēptor: sed vt glorificator.

Alq̄ autē vīcunt oppositū q si hō nō peccasset nunq̄ dei filius incarnat⁹ fuisset. Nec valet qd̄ dictū est de vniuersi p̄fectione. q̄a deus nō includit intra p̄fectionē vniuersi. Uū dīr Anstō. xj. metaph. q de sup oēs vniuersi ordinē ponēdus est. Utraq̄ opinio est p̄babil. Prima est Scoti. Secunda Thome. Tertiū est recognitiōis securitas. qz vīcz secur⁹ est recognoscere vīcitatē eo modo q̄ facta est vīcz q̄ dei filius incarnat⁹ est et nat⁹ vt hoīem p̄ditum redi

meret. nec cura nobis esse debet inuestigare que fieri potuissent si hō nō peccasset: cū deus sup hoc nihil reuelauerit: qd̄ tū me re cōtingēter est in voluntate sua. Agam⁹ ergo gr̄as deo q̄ tābenigne succurrere voluit homi p̄dito. Dicit nāq̄ Aug. lib. de p̄bis dñi. Venit filius hōis q̄rere et saluū facere qd̄ pierat. Si hō nō peccasset / filius dei nō venisset. Et idem sup Ioan. Nulla fuit causa ch̄s veniendū nisi p̄ctōres saluos facere. Tolle morbos: tolle vulnera: et nulla est cā medicine. Et Pau. j. Tim. j. Ch̄s iesus venit in hunc mūdū p̄ctōres saluos facere. Ista nob̄ debēt eē cordi impsa. O p̄funditas diuine bonitatis. Leci⁹ dimus in captiuitatē inferni: et de vt nos liberaret misit nō angelū: nō archāgelū: sed vni genitū filium suū. O mysteriū dulcissimū et opus amorosissimū Ioā. iij. Sic deus dilexit mūdū vt fi. suū vni daret: vt oēs q̄ cre. in eū nō pere. sed habeāt vi. et. Qd̄ Greg. p̄sideras cū admiratiōe decātabat. Inextimabilis dilectio charitatis: vt seruū redimeres filiū tradidisti. O qu tū ex hoc b̄nficio debent⁹ laudare deum et ei gr̄as agere. Nā et b̄ura aialia suos re cognoscunt b̄nfactores. Legit in historia hierosolymitana q cū extra mare eēt exercitus ch̄ian⁹: miles qdam leonez a casu ligatū a serpente inuenit: et serpentem occidens pietate mor⁹ leonē liberauit. Leo in quā non ingrat⁹ / seruituti militē se mācipauit. Ibat em̄ accipe p̄edas p nemoza militi deferens. Quid vltra: Milite ad p̄zia redeunte et nauem intrante: leonē dimittere volente: eo mare ingredit⁹ et magistru vīcz ad nauem sequit⁹ et ibi aliq̄diu detinet. sed tādē deficiētib⁹ victualib⁹ leo i mare p̄iit. Vīcgitur nobis rōnalibus si ingrati nostro liberatozī fuerim⁹. Et vere sicut dīr Aug. li. confes. Vere felix es q̄ posset diuine laudi semp̄ insistere. Et col. j. B̄as agentes deo rē. qui trāstulit nos in regnum dilectiōis sue.

P Ro tertio articulo. Audist⁹ rē. Cōsiderate itaq̄ qm̄ ch̄s tali lege nos redemit vt ei fideliter seruamus. Si ergo volumus tante redēptiōis esse participes seruemus hanc legē. Nam sicut dicit. L. de legib⁹. l. leges. Leges ab omnibus sūt obseruāde. Et extra de consue

aduentus Berno Fo. XIX.

Monito. e. Canonum. Canonū statuta ab omnib; custodiant. Nam siq; soluerit p/ cium p ciuitate que tributaria erat et ser/ ua tali lege q oēs q sibi voluerint adhere re libertate vtent/ qui vero noluerit in ser uitate manebit. Quid ualeat solutio precij his q sibi adherere nolent. Quid g pdeser set nobis chm uenisse in carnē nisi ueniat in mentē et ei adhereream. Nā vt dicit pau lus. j. Co. vj. Empti estis pco mag. glo. et pōr. deū in cor. vro. Et tūc secure dicat. Vbi p minimo ē rē.

Feria. iij. post. iij. dñicā aduent?

Vra est iam

b rē. Qui autē me iudicat dñs ē. j. Co. iij. Hora ē vt a sōno sur gamus. et hanc sententiā p/derem. Qui me iudicat dñs est. Est autē illud iudicium certissimū qm oia infallibilē uidet iustissimū irrevocabilissimū. De pmo Heb. iij. Dia nuda et apra oculis. De scdo Tob. iij. Dia iudicia tua iusta. De tertio Da/ lach. iij. Ego dominus et nō mutor.

Hora ē iam nos rē.

p Ro pmo. An pctm voluntatē et opis sint duo vel vnū. Q. plura. Vagis puenit volūtas cū voluntate q cū ope ex teriori. sed volūtas interior et alia volun tate interiori fac duo pctā. igit. Contra. Cū qd volūtariū op/ nefariū pperat nō sunt duo pemptus s; vnus est: neq; due auer siones s; vna. Rñdet Bonauē. in. ij. dist. xlij. Quis sint plura ibi opa culpabilia tñ qz est vna rō deordinādi: nec vnus act/ est culpabilis nisi ppter aliud. iō vnū est pctm. Cū autē dicit magis puenit volūtas cū vo luntate: vñ est de puenientia formali sed nō de puenientia ordinis. qz nō sic est vo luntas a volūtrate sic exterior opatio ab in teriori voluntate. Pro fundamēto. Ler te pctm siue ope impleat siue volūtrate tm torū interimit hoiez. Arrige. Vñ volo co sup hoc q mentē perdis et oim brute sas sensu bestia fac/ hō Et phs. j. politic. Vñ per pctm alienus a lege pessimū est antali um. Sed qñt An pctm rē. Dic rñ. Ex q sequit q pctm rē nō complet ope in spio cū voluntatē p/ sensu comitit. Vñ Augus.

xlij. q. v. Si qd. de/ interro gat cor nō mā num. Audite. O miser. Si nūc latent vře voluntates/ tandē in diuino iudicio coraz omnib; patebūt: prauē vīcz pcupiscētie: iū iudiciodia rē. Hieron. ad Asellā de fictis amicis. Ante tribunal chm stabim/ ibi pa tebit q qsq; mēte vixerit. Figura Apo. xx. Joānes vidit libros aptos et terra de dit mortuos suos: et mare dedit mortuos suos. Expone rē. Hier. ij. Arguet te ma licia tua et ierepabit te auersio tua.

p Ro scdo et tertio de scda Lucia cñ/ festū hac die cadit anno p/rioris adq uent/ vel alia die q occurrer rē. vi. in lo. s.

Feria. iij. post. iij. dñicā aduent?

Vra est iam

b rē. Dabit dñs ipe vobis signū. Esa vij. Surgēdū est a somno vt cognoscam/ tantū mysteriū de q pphes/ ratū fuerat. Dabit dñs ipe vobis signū. Signū inquā declaratiū diuine potētie diuine sapientie: diuine clemētie. De pmo Damaf. in pncipio tertij. Nihil ē mai/ q deū fieri hoiem. De scdo idē ibidē. Per i carnationis mysteriū monstrat dei sapien tia qm sic inuenit difficillimū decentissimā solutionē. De tertio idē ibidē. Per incar nationis mysteriū monstrat dei bonitas qm nō desperit p/ij plasmatīs ifirmitatē.

Hora est iā nos rē.

p Ro pmo. An pctm operis addat su pra pctm volūtatē. Q. nō/ Brauitas pcti p/stit in qntitate contemp/ s; qñ vo luntas oino p/ sentit tūc plena est auersio et contemp/. Contra. Qui peccat interio ri voluntate solū nō peccat nisi in deū qve ro peccat exteri/ in ope: peccat frequēter i proximū vt prj i adulterio homicidio rē. Rñdet Bonauē. in. ij. dist. xlij. Si loqua mur de voluntate q non peccat in opus eo q plene nō vult: respectu tal/ absq; dubio malicia opis addit. cū em p/sumat pctm i ope tunc est plenus p/ sensus. Si pō loqua mur de volūtrate plene volente dicendū q pctm pōt esse malus alio triplr: aut ratioe maioris contemptus dei: aut rōne maio ris delectationis: aut ratione maioris da nificationis. Prio mō opus nihil addit

Feria. v. post. iii. dominicam

ad maliciā volūtātē. Scđo mō addit ma-
xime q̄tū ad genus pcti carnalis q̄ dē
peccat hō in seipm. Tercio mō. p̄se consi-
derat de? contemptū sui in pctō/imo etiā
dānū p̄mi z delectatiōē peccantē. Hec
Bonauē. Pro fundamēto. sc̄iā sepius
dixim⁹. P̄cipalē cā gravitatē pcti ē ex p-
te volūtātē. Tullī? in rhetor. In oi revo-
luntatē spectari oportet, et Iuven. Nam
scelus intra positū tactū q̄ cogitat vllū fa-
cti crimē habet qd si conata p̄git. Sed q̄
rit. An pctm operis zc. Dic rñ. vt s. Ex q̄
sequit q̄ si tota rō maliciē dānificatiōis i
pctō sit ex voluntate simplr tñ pelus est: qz
p̄iculosius z dānosius cū etiā complet ope
Un facili⁹ est sacrificatio vbi sola ē volū-
tas z nō accūs vt p̄z de furto actuali z d
voluntate furandi. Aut de q̄cūq; iniuria
actuali z de voluntate iniuriādī/qm vbi ē
iniuria actualis requirit restitutio alias n̄
reparat iusticia. De pctis aut q̄ in volūta-
te p̄sistunt. p̄z: qz dicit Bern. Voluptas
habita libentē repetit. repetita blandit. Eo
suetudo ligat: rō consopit. Et generalr h
vex est de pctō q̄cūq; actualit cōmissio si
frequentē generat habitū. Et q̄ difficult? re-
surget hō. Un Hircal cocus. Dēs as-
sueti malo firmi? heret ei. Figura Ge-
nesis. xix. Generi totū qm affueri erant vi-
uere in ciuitate sodomorum nō potuit eos
loth extrahere sed p̄tenebant p̄ba ei⁹ z vlti-
debat eis qm ludēs loq. Iō igne z sulphu-
re cū alijs pierunt. Spūaliter pctis assue-
ti verba correctionis p̄temnūt z terribiles
sc̄pture cōminationes de igne infernali p
illū ignē sulphureū figuratū in ludū p̄tunt
iō miserabilis perit. Apoē. xxi. Timidis
z supbis zc. sequit: ps illoz erit in stagno
ar. igne z sulphure.

p Roscō dicit de angelica salutatio-
ne rōne hodierni euāgelij. In q̄ salu-
tione tria sunt p̄uilegia marie virginis de
notissime p̄templanda. De his videas in
fmonibz sup Ave maria. et accipe qd vide-
bis. Primū gratiose p̄fectionis plenitudo
Ave gfa plena. Scđm gloriose sociatiōis
claritudo Dominus tecum. Tertiū fru-
ctuose p̄fectionis celsitudo B̄ndicta tu i
mulieribz.

Feria. v. post. iij. dominicā aduent⁹

Ora est iam

b zc. Nolite añ tps iudicare q̄.
ve. z il. ab. tene. et mani. consi.
cordiū. j. Cor. iij. Hora est zc. qm veniet
dñs q̄ et illuminabit zc. In illis aut p̄bis
sunt tria p̄siderāda.

Primū veniendī certitudo. Nolite ante
tps iudicare qd. veniet.

Scđm venientē celsitudo. dñs.
Tertiū iudicij celsitudo. q̄ et il. zc. De
pmo Heb. x. Adhuc modicū aliq̄ntulū. q̄
venturus est veniet z nō tardabit. De se-
cūdo. Apoē. xix. Rex regū z dñs dñantiū
Et ps. Iudicabit dñs orbē terre. De ter-
cio. Olee. vij. Iudicia mea qm lux egredi-
entur. Salutatio.

Hora est zc.
p. Rō pmo. An malū qd dī somn⁹ p̄
neual sit in bono sibi opposito. Q.
Aug. In p̄ijs q̄ vana et mala vocantur
deficit regula dialecticōz q̄ dicūt nulli rei
simul inesse p̄ria. Contra. Dionys. de di.
no. Malū nō est existens neq; in existenti-
bus: sed esse bonū est de genere existentū
Rūdet Bonauen. i. ij. dist. xxxij. Tripli-
citer in nobis repent bonū. s. bonū ordina-
bile qd est bonū nature. bonū per qd ordi-
nat. s. virtus vel gfa. et bonū fm q̄ natu-
ra est ordinabilis qd est a gfa. z hoc est ha-
bilitas media. Intelligendū q̄ malum
culpe nō opponit bono nature qz ipaz sub-
stantiā non corrumpit. Illi aut bono qd ē
virtus et gratia simpliciter opponit z dire-
cte. iō mutuo se expellunt. Na illa habilitas
tas habet comparari ad naturā cui⁹ est. z
sic non habet oppositū ad malū. Illa em̄
vr est talis nature indifferens est ad bonū
et malū. et sic est subiectū malī. Aut cōpa-
rat ad gratiā vel virtutē. et sic habet oppo-
situm ad malū. Nam z maluz colit ei res-
ctā ordinationē ad virtutēz redit min⁹ z
minus habilē. Et hoc modo dicit Aug⁹
malū esse in bono sibi opposito. Verbū ac
Dionysij di. q̄ malū non est in existentibz
intelligendū est fm q̄ sunt existentia sz po-
tius fm q̄ sunt deficientia. Hec Bonauē.
Pro fundamēto. Dicit p̄hs in postp̄di-
cament⁹. bono malū semp esse p̄ium. Et
fm eundē ibidē. Q̄ p̄p̄ita nō se compa-
rat

antur in eodē. Un etiam de pte et victo
dicit Horaci in eplis. Virtus est viciū
fingere. Ad hanc etiā intētiōē dicit Dauid
theus vindocinē in Tob. Spiritus et tri
bulis purgare noualia debet q̄ serit vt se
men fructificare queat. Cū q̄ qrit An ma
licia rē. Dicit rē. Et q̄ clude vitupera
bilē pcti pditionem. qm prius hoīem dei
grā et oi merito qm dicit Sap. xiiij. Odio ē
deo impi⁹ et impietas ei⁹. Audite o pctō
res rē. et notate qm malū sit esse i odio dei.
Qd terribile erit impijs cōparere coram
tanto iudice cui⁹ grām amiserūt p maliciā
suā. Qmiseri pctōres bonis diuis sic p
uati. Hec em hostis antiq̄ conditio aīaz
ptutib⁹ spoliare. Sic hostis veniens et su
perans aliquā ciuitatē capta pda dirūpit
et reddit eā deinceps inhabilē ad pugnā.
Spūaliter diabolus aīam a ptutib⁹ spo
liat⁹ deicit vt ampli⁹ resistere neqat et q̄ si
stabilū inimic⁹ exponit. Figura. iij. Re
x. Nabuzardā obēta ciuitate hieru
salem et ablati ornamenta tēpli oīm spurci
ciā induxit in tēplo. Spūaliter diabolus
intrās aīam. Primo extinguit candelā
brū luis. i. rōnis. Scdo destruit et aufert
altare aureū. i. charitatē. Tercio mensas
ppositionis id est meditatiōes sacre scptu
re. Quarto coronas faciei tēpli. i. testimo
niū bone pscientie. Quinto vasa incensi. i.
deuotionē oīonis. Sexto vasa aq̄ sacrifi
cij. i. lachrymas compunctiōis. Septio ve
stes sacerdotales. i. aīe innocentia. His
aut destruct⁹ remanet aīa brutaz et imun
daz cogitationū et affectionū spelunca. Et
post tanta mala ducit pplm captiuū in ba
bylonē qz mēoriā/intelligentiā et volūta
tē et oēs sensus pfundit et ligat.

p Ro scdo. Supra dixim⁹ qm dñs ve
nit ad liberandū genus hūanū a mise
rijs. Nūc dicendū de hūmōi miseriaz mul
tiplicitate que possunt assignari septem so
lēs antiphonas quib⁹ ecclia petit adue
tum domini.

- Prima ē miseria infatuatiōis.
- Scda est fūilis pditionis.
- Tercia est hostilis impugnatiōis
- Quarta renebroso detentiōis.
- Quinta mental' excecationis
- Sexta culpālis offensiōis
- Septima spūalis debilitatiōis

In hoc igit sermone dicendū de trib⁹ pri
mis. Prima ē miseria infatuatiōis. Ec
cidit em hō p pctm de sapia in insipientiā.
Ps. Hō cū in honore esset nō intellexit cō
est iū. insi. et si. fa. ē. Apparebat hec infatu
atio qm oēs ad idolatriā declinabāt appa
ret et nunc qm multi pl⁹ de corpe q̄ de aīa
curant: plus de mūdo q̄ de deo rē. Con
tra hanc miseriā venit dñs vt doctor. Co
tra hanc q̄ petit ecclia in psona patrū anti
quoz aduentū dñi in carnē. vt in psona de
uoroz aduentū in mentē vt doceat nos vi
am prudentie: di. Sapia q̄ ex o. al. patri.
a si. vsqz ad fi. forti. sua. qz disponēs oīa ve
ni ad docendū nos viā prudentie. Hāc do
cunt dñs Dauid. x. Estote prudentes sic ser
pentes. Scda est miseria seruilis pditionis.
p pctm em hō factus est fūus diabo
li. j. De. ij. A q̄ q̄s supat⁹ ei⁹ fū⁹ ē. Q tur
pissima fuit? Contra hanc miseriā venit dñs
vt redēptor. Et vt redēptor qz de ppio
sanguine pctū soluit. j. Cor. j. Non corrupci
bilib⁹ auro et ar. re. estis: s; pct. san. agni i
conta. Contra hanc miseriā petit ecclia ad
uentū dñi: d. Adonai. i. dñe nostri dñā
tor et dux dom⁹ israhel q̄ moy. i ignē flā. i. ru.
ap. et ei. in signa. legem dedisti veni ad redi
mendū nos in bra. exten. Tercia est mi
seria hostilis impugnatiōis. qz p pctm dīa
bolus acceperat prātez impugnādi hoīez
spūaliter per tentationes: et aliquando
etiā corporaliter p vexationes: per pec
catum etiā homo incurrit rebellionē car
nis ad spū itum. Gal. v. Caro concupiscit
aduersus spū itum. Ante aduentum au
tem domini acriores erant huiusmodi im
pugnationes quia non tōt nec tanta reme
dia erant ad resistendum. Contra hanc veh
nit christus vt defensor. Psalm. Domin⁹
protector vite mee. Contra hanc cantat ec
clesia. Radix iesse. Iesse quippe interpre
tatur incendium vel incendens qm ex in
cendio diuine charitatis processit incarna
tionis beneficium. Et venit domin⁹ ad in
tendenda corda igne charitatis. Luce. xij.
Ignem veni mittere in terram et quid vo
lo nisi vt accendatur. Ideo et subditur. quā
stas in signum populorum scilicet in signū
ardentis charitatis erga genus humanū
sup quē ptinebūt reges os suū. i. a blasphe
my sperendis: cognita scilz veritate fidel

Feria. VI. post. III. dominicā

Esa. xliij. Reges videbunt pietatem. s. a. chro
p. dicatā z p. iurget p. napes. s. ex reuerētia
z adorabunt dñm zc. que gētes deprecabū
tur sperantes ab eo misericordiam. Veni ad li
berandū nos iā noli tardare. qz vīz ho
stis instanter infestat a q nō possum libe
rari: z quē vincere nō possum sine te. Sz
si veneris ad nos/victoriam obtinebimus.
Exēplū de brō Paulo z alijs aplis q p fi
de certātes ptra hostiles impugnaciones
victoriā inuenerūt: ipsi et iā demonibz im
perando z eos expellēdo. Jō sic dī Eph.
vj. Lōfortamini in domino z in potentia
virtutis eius.

P Ro tertio. Audistis zc. Ue igit vob
q diaboliū potius qz chm recipit z
eligit. Notare qd lex dī. Imputandū est
ei q tale elegit ff. d. minoribz. l. cū in cōmo
nito. i. fi. Acc pōt pēdi excusatio p igno
rantia. qz si sit ignorantia est affectata. de q
ij. dist. vi. Ignorantia affectata est qñ qñ
nō vult itelligere vt bñ agat. Notare pa
rabolā de incarcerato dura seruitute detē
to z grauit afflicto: oīno ignorante qd de
beat agere Liberato tandē misericorditer
p filiū regis: q etiā offidit ei viā quā teneat
ne de cetero ab inimic capiat. Pensate qñ
tū est sibi obligat: et qmiser cit fact? si el
git z accipit cōtrariā viā. Qd si fecerit et
capiat ab inimico: cui imputadū est: nōne
sibi z nō alijs: Expone z applica notādo q
mltū recognoscere debem? illō Lu. j. Vi
sitauit nos oīes ex alto. Illuminare his
q in tenebris z in zc. tandem aut vt. z il.
abscōn. tene. zc.

Feria. vj. post tertiā dñicam aduentus

Hra est iam

D zc. Egrediet virga de radice
fesset: et flos de radice ei? ascē
det. Esa. xj. Hra ē q zc. qm egressa ē zc.
Ubi nota q chīs cōueniēssime dī flos.
Tū ppsue puritatē nitore. Tū ppter sue
scritatē odore. Tū ppter sue prātē vigore.
In flore em est prās ad fructū. De pmo
Sap. vij. Lādor lucē eterne z speculū sine
macula. De scdo Eccl. xxiij. Quasi myr
rha electa dedi suauitatē odoris. De ter
tio Jōā. xvij. Dedit ei prātē oīs carnis.

Hora est iam nos zc.
P Ro pmo An somn? pcti sit in bono
rang? pura puatio? Q. nō/ qz si pec
catū nihil ē: et de? punit hoīem p pctō q p
nihilō. q iniuste Lōra. Jōā. j. Sine ipō
factū est nihil. glo. i. pctm. Rñder Bo
nauc. in ij. di. xxvij. Salū siue pctm pōt
duplt accipi. Uno mō cōcretiue. et sic dī
res mala vt actio mala. Et hoc mō est alt
qd in esse nature. Si autē aliqñ dicat res
mala siue etiā pctōz nihil esse: hoc dī qñ
tū ad bñ esse: qd qdē est esse ordinatum.
Alio mō abstractiue. z h modo malū siue
pctm in recto sine pōcatōe formali nō est
aliqd sed nihil. qz nō est ens nec bonū sed
puatio boni. Nō em est forma nec habēs
formā. i. pulcritudinē: cum sit deformitas
In oblig tū dī alicui? vt opposit: z alicui
ius vt subiecti. Sic em puat bonūz grē q
relinqt bonū nature. Sic puat bonū qñtū
ad effectū vt tū in subiecto relinqt debitiū
Pctm aut dī meritū pene nō solū rōne p/
uatiōis. sed rōne debiti relicti z boni pu
ti. Hec Bona. Pro fundamēto. Loq
mur de pctis. sed meli? est ea mortificare
qz de eis disputare. Mortificare inq an
teq ipsi moriamur. Sene. ad Lucil. Hoc
deniq circa diē mortē pstarante te morian
tur vicia. Hā sic dī Terent? Jstud sage
est nō qd an pedes ē mō videre: sed z ea q
futura sunt pspicere. Et qdā disputatiue
loqmur de vicij: ad hūc finē ordinari de
bet vt ea fugiam? Sic rosa ē pulcritudo
rosarij: sic flos chīs aīe. eius autē exclusio
deformitas. De malo aut ē qstio An ma
lū zc. Dicm. vt s. Et q pclude qsfugien
dū sit pctm qd est deformitas vilis z tur
pitudine in aīa. Q qz cōfusa erit aīa peccat
trix in iudicio dī. Hi ere. ij. qnullis facta es
nimis. Audite o raptores z fornicatores
zc. Q qsturpis ē aīa vīa. **Figura Thre.**
j. Egredia ē a filia sion oīs decor ei? Tur
pis eet hō cui? caput inferi? deflecteret vsq
qz ad pedes. sic aīa cui? intellect? z volun
tas ad carnalia z mūdāna deflectit. Et iā
sicut turpis est leprosus: sic aīa pcpiscē
tīs fedata. Ad istam filia sion dī ciuitas
hierlm q erat destructa z depopulata: z ci
ues ei? ducti in bābylonē. Ideo puata est
glia z fortitudie z pulcritudie sua. Spū
autē filia sion est aīa rōnal? q p pctm pu

tur pulcritudine grē et virtutū et in babilo-
nem ducit. Ideo bñ dicit Prover. xiiij. Vi-
seros peccatores facit peccatū.

¶ Uo alij articuli sicut de euāgelio ho-
diearno. s. de visitatiōe Marię ad He-
lisabet. Uide in festo visitatiōis.

Sabbato añ q̄rtā dñicam aduentus

Oratio est iam

h. **Oratio est iam** qui tenet nūc teneat do-
nec de medio fiat. ij. Thef. ij.

Si bñ a somno surrexerit tenere qd habe-
ris. iuxta illud: Quilibet nūc teneat zc.

Ubi tria sunt consideranda.

Primo considerāde passiōis tērio: q̄ tenet
Secundo continuāde tentiōis exhorta-
Tercio obseruāde exhor (tio: teneat,
atiōis cōditio: donec de medio fiat.

De pmo Baruch. iij. Qui tenet eam
pueniet ad vitā. De scdo. j. Thef. v. Qd
bonū est tenere. et Apoc. iij. Tene qd ha-
bes. De tercio Lan. iij. Tenui eū nec di-
mittā. et Prover. iij. Tene disciplināz ne
dimittas eā: custodi illā qz illa est vita ef-
na. Salutatio. Hora est tā nos zc.

p. Ro pmo An malū sit p se corruptio
boni: Q. nō. Aug. xxy. ptra Faustū
Pctm est factū vl dictū vl pcupitū cōtra
legē dei. qdlibet aut istoz ē positū. Co-
tra. Anf. pcep. vii. et casu diaboli: ex
intentiōe pbat malū esse corruptionē boni
c. Ideo. Rñdet Sco. in. ij. di. xxy. Pec-
catū est corruptio rectitudinis i actu scdo
nō aut boni natural' nec cuiuscūqz habi-
tuali. sed nō intelligo de corruptionē q̄ est
mutatio de nō esse ad esse. potest em pctm
manere post talē mutatiōez iusticie ab esse
ad nō esse. sed intelligo corruptionē forma-
liter. sic puiatio dicitur formal' corruptio sui
habiti. Hoc gmo pctm est corruptio re-
ctitudinis in actu scdo q̄ opponit illi rectitu-
dini vt puiatio habitui. nō qdē rectitudi-
ni q̄ inest: qz tūc duo opposita siml' iessent.
nec q̄ pui' iessit tali actui. qz act' nō manet
vt possit alterari ab opposito i oppositiū.
sz q̄ deberet iesse. Cū aut dicitur Aug'. Pctm
est dictū zc. dictū factū z pcupitū accipit
tanqz materiale. sz dictū z factū vt materiale
remotū. sz pcupitū dicitur materiale p̄xim: z le-

gē dicitur formale. Hec Sco. Pro fūda-
mento. Miser est certe pctōr q̄ nō p̄sides
rat q̄nta bona amittunt z corrumpunt p pec-
catū. Uñ p̄ctōrez dicitur Arrig. Ergo vide
qd agas: sapiens deliberat anteqz faciat:
sic p̄meditare miser. Qd etiā p̄firmat per
illud. ij. phyl. Finis in agibilibz ē sic p̄ncip-
piū in speculabilibz. Et certe si pctōr pui-
deret qd p pctm corrumpit credo q̄ corrige-
ret errorē suū. Grē rectū ille est q̄ dicit. Ego
sum via zc. Est aut q̄stio An malū siue
pctm zc. Dicitur. Ex q̄ appet q̄ sic tenebz
sunt puiatio lucis: ita pctm est puiatio iusti-
cie siue rectitudinis in actu. Uñ de ip̄is dicitur
Prover. ij. Reliqui iter rectū Q̄m nūc
sunt tales rectitudinē iusticie relinquentes:
raptores: usurarij: fornicatores zc. Sz at-
tēdite qm oia tā dē rectificabunt. Eccl. iij.
Uidi sub celo i loco iudicij impietate z i lo-
co iusticie inq̄tate. et dixi i corde meo: ius-
tū z ip̄i iustificabit dñs. Nūc g vosmet
iustificate: rectificate. al's non habitabit dñs
spūal' in vob. qz nō venit nisi vbi ē rectitu-
do iusticie. In figura hui' dicitur. Eia. x. et
in euāgelio. hodiearno. Luc. ij. Parate viam
dñi: rectas facite semitas ei'. Dis vallis
implebit: z ois mōs z coll' humiliabit: z eff-
pra. in di. z aspa in vi. pla. z vl. o. ca. sa. dei.
Erpone Notādo q̄ via corp'al' reddidit dif-
ficil' ad ambulādū qm nō est recta sed dis-
torta: z p̄p' pfunditate valliū z eleuatiōez
collū z p̄p' ip̄i' vie aspiratē. Ut g reddat
via spūal' facil' vt de' ingrediat corda hūa-
na: obet rectificari p affectū iusticie. et illa
q̄ erat praua. i. distorta p iusticias fieri di-
recta. Debet etiā amoueri de p̄ssio terrene
cupiditate: et sic vall' implebit. et eleuatio
mūdane vanitatis: z sic collis humiliabit.
Exēplū de pmo in zacheo z mattheo. De
scdo in mūdi p̄ncipibz q̄ colla ch̄zo subie-
cerūt. Debet etiaz amoueri aspitas siue i-
duratio cordiū p mollificationē. et tunc fi-
unt aspa in vias planas. Exēplū in paulo
Act. ix. Et his fact' videt ois caro z ois
hō cuiuscūqz p̄ditōis sit disposit' salutare
dei. i. ch̄m sibi p̄ntē ad saluādū: quē. s. vi-
det in lūme fidei. Sed heu pauci student
sic disponi. Eccl. j. Peruersi difficile cor-
rigunt: z stultoz iñuit' est nūc?

p. Ro scdo. Sup d tribz p̄mis zc. Nūc
de alijs q̄rtuor zc. Prima ē miseria

Babbato post dominicā. III.

tenebrose detentiōis. Per pctm em detru-
debat gen⁹ hūanū in carcerē tenebrosū:
oēs etiā qntūcūq; iusti. Ps. Posuerūt me
in lacu inferiori in tenebrosis z in ymbra
mortis. Cōtra hāc miseriam venit chīs vt
educator et liberator. Zachar. ix. Tu qz in
sanguie testamēti tui emisisti vinctos de
lacu. Cōtra hanc carat ecclia vi. O clauis
david (Hūanitas certe chī clauis fuit ad
apiendū regnū celoz z sceptrū dom⁹ isrl. i.
regia dignitas) q aperis et nemo claudit:
claudis z nemo apit. qz vīz nō est q possit
tue resistere voluntati: veni z educ vinctos
de domo carceris seden. in te. z ymbra
mortis. Scda est miseria execratiōis. et
hec differt a pma. qz pma ē p puariōez sa-
piētie: hec autē p caligatiōez naturae inrel-
ligētie. Rho. j. Obscuratū est cor insipies
eoz. Per pctm qppe execratiū erat genus
hūanū: qz recessit a sūma luce. Execratur
etiā erat amore frenoz declinādo ad aua-
ritia Cōtra hāc miseriā venit chīs vt illu-
minator. Esa. ix. Ppls q amb. i te. vi. lu-
ma. zc. Illūinavit em chīs mūdū i cogni-
tiōe pītatis: oñdēs pbo z exēplo ipalia cē-
ptēnēda z celestia appetēda. Cōtra hāc
miseriā petit ecclia aduentū dñi vi. Oñes
splēdor lucis etne in quē vīz (vt bz. j. pe. j.)
desiderāt angeli. pspicere: et sol iusticie il-
luminās. s. creaturas rōnales radijs rectis/
simis eqratz z iusticie: z causans diē salu-
tis z gfe: veni z illūina seden. in te. z ym-
mortis. Tertia est miseria culpabilis offen-
sōis. Per pctm em offēdit hō diuinā ma-
iestatē z icurrit ei⁹ inimicitia. Eccl. xij. Al-
tissim⁹ odio hz pctōres. Cōtra hanc venit
chīs vt mediator: saluator: z recōciliator.
j. Tim. iij. Un⁹ ē dei z hoim mediator hō
chīs iesus q dedit seipm in redēptionez p
oibz. Cōtra hāc igit petit ecclia aduentū
dñi vt saluet hoim vniēdo z reconciliādo
hoim cū deo vi. O rex gēnū z desiderā-
tus eaz: lapisq; angularis qui facit vtraq;
vniū vniēdo. s. vtrūq; pplm. iuxta illd Ro.
xij. Vultū vniū corp⁹ sum⁹ i chzo. veni sal-
bo. quē de li. formasti. Quarta est mise-
ria spūal debilitat⁹ siue debilitatiōis. Per
pctm em debilitat hō ad bonū. Jo dr ps.
Videte mei dñe qm infirm⁹ sū. Cōtra hāc
venit chīs vt fortificator z cōsolator qui
pro corroboratiōe nra ppriū corp⁹ dedit in

alibū. Joā. vj. Caro mea vere ē cib. Cōtra
hāc igit petit ecclia aduentū dñi vt nos
biscū sit nos reficiēdo tāq; viaticū nre pe-
grinatiōis nos cōducēdo vsq; ad mōrem
eterne salutis: vi. O emanuel. i. nobiscū de-
us: rex z legis nre. Iaco. iij. Un⁹ ē legis
lator z iudex q dēdere pōt z liberare: expe-
ctatio gēnū z saluator eaz: veni ad saluā-
dū nos dñe de⁹ nre. Postea in quā z nobis
dat⁹ in nre pegrinatiōis sociū: in nre redē-
ptiōis pciū: z in nre refectionis eduliū qd
reuera fortificatiū est. Et p lum narrat
Cesari⁹ q in ciuitate Remēdi miles qdā
cōsobrinā suā p cubinā hēbat cui tāto con-
glutinat⁹ fuit amore vt nec admonitiōne
nec excōcitiōe nec aliq; humana pēcūdia
veller ab ea separi. tandē tac⁹ infirmitate:
timore mortis vocauit sacerdotē: cui cū la-
chrymis p fessus ē. Quē cū sacerdos mo-
neret illā psonā a se amouere: rēdit. Dñe
nō possum. Vultū itaq; in sua obstinatiōe
pseueratē: sacerdos recessit cum corp⁹ dñi
qd secū ad cōcādū militē attulerat. Exer-
uite autē de domo: occurrit btis Bernar-
dus interrogās eū qre infirmū nō cōcasset
Causaz q intelligēs: ait sacerdoti. Reuer-
tere mecū ad infirmū. Cū autē reuersi fuiss-
sent: vir scūs militi iā mortituro ea q salu-
tis erāt statuit. Ille autē in oibz obedientiā
pmisit pterq; in iā pdicto casu. Tūc ait vir
scūs. Nunqd doles qz volūtātē resisten-
di nō habes: Rēdit ille. valde doles dñe.
Quo audito abbas ait sacerdoti vt corp⁹
dñi daret infirmo. Vtra res: statim vt sal-
uator intrauit: salus facta est huic domui.
Ab illa em hora pfecte odire cepit quā il-
licite amauerat. Ait autē: Bñas ago deo q
me libauit: qz mō libent⁹ diabolu videre
qz illā. licet i bōa p fessioe z p trūoe migra-
uit ad dñm/ spūal fortificat⁹ tali viatico.
Nec mīz si ex dñi pntia fortificat aia. qm
vt dr Ps. Dñs fortis z potēs zc.

p Ro tertio. Audistis zc. Vultū q tū-
mere debet⁹ ne remaneat in cecitā-
te: debilitate z infirmitate vīa: cū habeat
tis medicū tāpotētē z benignū. Rex dñe.
Enē mortis nō est ipurādus ei q diligē-
fuit. ff. de offi. pdis. l. illicitas. q. sicut. z
sufficit diligētiā hēre quā pōt. xlvj. dist. c.
vl. Vere diligētiā maximā adhibuit me-
dic⁹ nre. Pone casū iuxta supdicta de icarō

cerato ceco et debili qz regis indignatio/
ne incurrerit: Liberato illuminato et regi re/
cōsiliato p benignissimū medicū filiū re/
gis qz et illi deditur pū fortificatiū et p/
seruatiū: qm ille māsū erat in regione
egrotatiua et pūlosa: qz sūpō si voluerit
viti: ab oī morbo et mortis pūlo pseruabit
O qūlis sūpō. O pāmabil medic. Ex/
pone et applica tē. Notando tandē illud
Reg. Scipm iterum qui pcepta medi/
ci observare non vult.

Dūca quarta aduentus.

Vra est iam

D rē. Gaudete in dō nō sp Phil
iij. Surgite a somno vt gau
deatis in dō. Notandū est aut qz triplex
est gaudiū. Extremū: internū: et eternum
De pmo Job. xx. Gaudiū hypocrite in/
star pūti. De scōdo Esa. lxj. Gaudēs gau
debo in dō: et exul. ania mea in deo meo
De tertio Jo. xvj. Gaudium vestz nemo
tollet a vobis.

Nota est iam rē.

P Ro pmo. An auersio sit magz de ra
tione pēti qz puerio: Q. nō. qz si sic
quō pū pēti mortalia specie distingui: cū
auersio in oībo sit eiusdē rōnis. Contra.
Carētia rectitudinis in qz pūstīt formatr rō
pēti est inordinatio voluntas p quā a fine
auertit. Rūdet Sco. i. ij. di. xxxv. Auer
sio a fine vltimo potest intelligi dupl: for
maliter et virtual. Formatr aut contrarie
vel negative. Contrarie: si volūtas nolit il
lū finē: et tale nolle est odire. Negative: si
nō velit cū deberet velle: et tale nō velle ē
omittere illud pceptū Diliges dñm deuz
tuū rē. Virtualr aut qn aliqd est necessa
riū ad psequēdū finē vltimū: volūtas auer
sa ab illo pūat a fine auertit. Pūa auer
sio. f. formatr fm se ē eiusdē rōnis: nec in/
cludit formatr in qlibet pēto. Est em odi
um dei speciale pētm. et etiā omīssio illi p/
cepti Diliges dñm deū tuū. est etiā spāle
pētm. Scōda autē auersio. f. virtualis cōis
est oī pēto mortali. qz i oī tali volūtas ior/
dinatē se bz respectu alicuius necessarij ad
finē. Vñ est aut illd necessariū: Dico qz a
volūtatē diuina pūpiēre nō ab alio syllogi

smo practico. Hic em nō oportet qzere mo
ralē pboz doctrinā. sed pcepta dei in scri/
ptura. Hec Sco. Pro fūda mō. Vñ
perādā ē multū pētois fatuitas relinq/
tis bonū infinitū ppter sensuales delicias
aut tpales diuitias. imo qd pēti ē ipm deū
psequēz ppter breuissimas vanitates. Nā vt
ait Arriger. En iterū toto chīs crucifi/
git orbe. En itez patif dira flagella deus
vitz ppter pēti ipia. Quid igit faciendum
Audi Sene. ad Lu. Vicia sine mō sine fi
ne psequē. Nā illis qz nec finis ē neqz mo
dus. Et h vtiqz qz a vero bono auertunt
Sed qstio ē An auersio rē. Dic rā. vt s.
Et qz sequit qz si relinqs dei pcepta a deo
te auertz et ad diaboli curz. iō tādē cū dē
abolo in infernū deiciat. Vñ Eccl. v. Vt
vob ipij qdē rē. In maledictione erit ps
vīa. et Esa. j. Vt gēti peccatrici. et Bar.
ij. Vt tibi corozaim rē. et Amos. v. Dic
dñs exercitū dñator: in oībo plateis plā/
ctus: et i cūctz qz foris sūt dicet ve ve. Fac
inuectiuas. Miseri pētores recedite a dē
abolo et ad deū cōuertimī. Saragite g de
cetero ad diuioz mādātoz ipletionē: et sic
pūderz diaboli qz vos nūc ipe dē. Fi
gura Hūe. xij. Cū Seon rex amor corū
noller filios isrl pmittere transire p fines
vrbū suaz: filij isrl irati dato plio p regē
obtinuerūt rē. Vñ. Spūalr seon interp
tat elat: et sūgt diaboli. Filij isrl sunt fide
les volētes ire ad vitā repromissā: qz etiā
pūmittit nihil velle de rebz diaboli tāgere
Nā in baptismo renūciant opibz sathan:
quo nō obstante: diabolus cū exercitū ten
tationū conat eos impedire et detinere ca
priuos. sed tunc ascendere oportet in iasa
qd interpretat mandati adimpletio: p quā
notat charitas. j. Tim. j. Finis pcepti est
charitas. Vbi em pūstīt diabol? et exer/
citus eius. Cassiodor? sup ps. Charitas ē
mors criminū: vita pugnantiū.

P Ro scōdo. Super euangelio hodiern
no duo sunt consideranda. scz inter/
rogatio ponderanda: et responsio memo/
randa. In hoc sermone de primo dicen/
dum: et de scōdo post meridiē. Sicut er/
go habetur in euangelio Jo. an. j. Vñ
iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuī/
tas vt interrogarent eū. Tu quis es? Be
lias es tu? Propbeta es tu? Et iterum.

Dominica. III. Aduentus post

Quis es vt nſum dem? his q̄ miserunt nos. Faciat q̄sq̄ sibi q̄pi hāc interrogatio/ nem vt p̄sideret q̄lis sit: iust? an iniustus zc. Et p̄cipue tu quis es quantū ad tripli- tem p̄ditionē.

Primo q̄rū ad p̄ditionē naturālē
Secdo q̄rū ad cōditionē legalē.

Tertio q̄rū ad p̄ditionē moralem.

Primo q̄rū ad p̄ditionē naturālē. q̄r̄vīz hō es fragilis. iuxta iud. Est hō res fra- gilis res durans tpe paruo. Est hō res si- milit florī q̄ crescit in aruo. Cōsidera igit̄ triplicē tui p̄ditionē. Primo p̄ditionē cor- poralis vilitat̄. Bern. Si diligēt p̄side- res qd̄ per os: qd̄ per nares: ceterosq̄ cor- poris meat̄ egredit̄: nunq̄ vili? sterq̄lini- um inuenisti. Et Greg. home. xij. Quā- tūlibet auri z argenti monilibz circūdet̄: q̄ntūlibet p̄ciolis vestibz induat̄ caro: qd̄ est aliud q̄ caro Polite ḡtendere qd̄ ha- beret̄ qd̄ est. Dat. h. vindociū. in Tob. Sperma pri? / nūc lateus olē / post ver- / mibz efca in tumulo p̄ q̄ dore sup̄. homo Secdo p̄sidera p̄ditionē iustit̄alis digni- t̄. q̄ ad aiaz Aug. Nobilit̄ creatura es aia q̄ ad dei vissionē z fruitionē es ordinata. Jo- Deut. xij. Aiaz tuā solcite sua. et Dat. xvj. Quid p̄dest hōi si mun. vni. lu. a. po f. de. patiat̄. Tertio p̄sidera p̄ditionē mise- rabilis breuitat̄. Job. xij. Breues dies hōis sunt. et Ya. iij. Que est em̄ vīayita. vapor ē ad modicū parens. et Sen. ad luy- cil. Punctū est qd̄ viuim? z adhuc puncto min?. Secdo tu q̄s es q̄rū ad p̄ditionē legalē. s. q̄ ch̄rian? es obligat̄ ad r̄ndēdū d̄ lege ch̄ri. Ch̄rian? inquā a ch̄ro. z sic ob- ligat̄ ad imitationē ch̄ri. Aug. lib. d̄ doc. ch̄riana. Ex sacro vinctiōis ch̄rianorū voca- bulū descendit: qd̄ nomē ille frustra s̄ouit̄ q̄ ch̄rim minime imitat̄ Ch̄rian? inquā z re- gnatur? ē cū ch̄ro. z h̄ consolatiōis ē. Vñ vere ch̄rianis dicit̄ illud Dat. xxv. Pos- sedit̄ regnū. Tertio tu q̄s es q̄rū ad p̄ditionē morales. q̄r̄ q̄lter inclināt̄ q̄lter operās z qd̄ intēdes. Est ḡ p̄siderāda cō- ditio inclinatiois/opationis/et itentiois. P̄mo p̄ditio inclinationis. siue illa iclinatio sit ex complexiōe naturali. siue ex assuefactio- ne. Dat. xij. Videte vosmetipsos. Secda p̄ditio opationis. Hier. ij. Vide vias tuas z i cō. s̄uto qd̄ fecer̄. Tertia p̄ditio itentiois

q̄ sp̄ ordināda est ad gl̄iam dei alias opatio nō pōt esse meritoria. Greg. Ome bonū qd̄ agim? p̄ intentionē ad celestia le- uem?. Eredo siq̄s has interrogatiōes fa- ceret ex corde. Vbi vere hūilitat̄ causā i- ueniret: q̄ qd̄ hūilitas p̄maxie est nfe sa- luti necessaria. Bern. Scio neminē absq̄ sui cognitione saluari de q̄ nimiz nfe salu- tis hūilitas orit̄. Notate exēplū qd̄ narrat Holkor sup̄ librū Sap. de qd̄a rege q̄ nū- q̄ p̄misit sibi in alijs vasis sibi mistrari nī si de luto fact̄. Cū aut̄ a qd̄a familiari in- terrogaret̄ r̄ndit q̄ Quis est? rex Salie: fuit tñ filius cuiusdā figuli. z vt h̄er mēo- riā generis sui ne p̄ter statū regii sup̄biret ordiauit q̄ sibi in vasis ficilibz seruiretur. Sic z vnusq̄sq̄ debet p̄siderare vñ venet- rit. Bern. Cōsidera vñ venis z erubescet.

p Ro tertio. Audistis zc. Notate qm̄ soli hūiles exaltādi s̄t i gl̄ia: hūilitas aut̄ vt dictū est puenit ex cognitōe sui. Vi- dere ḡ ne respectu p̄p̄i stat̄ sitis vt ceci. Sz notate qd̄ h̄r. xlij. dist. c. vi. Cuius nō est ordinādas: in q̄ signat̄ q̄ cecus. i. igno- rans p̄p̄i p̄ditionē nō est ordinand? i or- dimbz angelorū. Studeat̄ ḡ circūferre i- pos vt q̄les estis addiscat̄. Nam sic dic- ler. Semp est bonuz addiscere. ff. de fidei- cōmissis. l. j. et. l. apud iulianū. Et ibi h̄r. Si habere pedē in sepulcro adhuc vellem ad discere. et Seneca ait. q̄ nulla etas sera addiscendū. Studeat̄ ḡ q̄sq̄ vt discat̄ q̄- lis est z qualis debet esse. Cauete ne sitis siles ceco q̄ vndiq̄ sordidat̄ seclibz z circū- datus draconibz nihil videt z iō nō curat. Expone zc. Notādo illud Bern. Vultū multa sciūt z seipos nesciūt.

Post meridiem.

Dra est iam

b zc. Itey dico gaudete Phil. iij. Si surrexerit̄ a sōno: itez dico gaudete. Baruch. v. Gaudētes: dei mēoria. Hui? aut̄ gaudiū triplex ē vilitas Prima q̄r̄ hō sit fortior ad inimicū ex- pugnadū. Acemie. vij. Gaudiū dñi ē for- titudo nra. Secda p̄ hoc sit promptior ad bonū operandū. Ps. Seruite dño in leti- aa. Tertia p̄ hoc sit hō grator ad deum.

glorificandum. Esa. liij. Gaudete et laudate filii. Et nota q pmo dicit: gaudete Salutate. Hora est iam zc.

p Ro pmo An origo mali sit a bono increato: sic. Esa. xlv. Ego dñs et nō alter formās lucē z creās tenebras: faciens pacem z creās malū. Eōtra. Et char. in. ij. dist. xxxij. Valū qdrupliciter accipit. Vel p malo culpe. vel p malo peccati. vel p malo afflictionis vt in animalibus brutis: q nō est culpa nec pena ppe loqn/da. qz pena est lesio ad pueniendū inflicta. Vel p malo qd nō est pena: nec culpa: nec afflictio: cuiusmodi est rex corruptio cog/ nitione carentiū. Valū q culpe nō est a bono increato. qz iustus iudex non culpat aliquē p eo qd fecit. pprea malū culpe ex defectu actōis causat. Defectus aut actōis ex aliq defectu bilitate agēz: qñs nō est in deo. Valū aut pene afflictionis z corru/ ptionis bene reducit ad bonū increatū sic ad causam. De eñ in reb creatis inten/ dit bonum comune vniuersi: cuius ordo req/ rit q sint qdam res q deficere possint z in/ terdiū deficiant. Et sic intendēdo bonū or/ dinis in vniuerso: ex cōsequēti intendit cor/ ruptionē in aliqb reb. Ad ordinēz etiam vniuersi ptenet ordo iusticie q req/ritur vt pctoribz infligat pena. Hec Rich. Pro fundamēto. Certū est q oē pficiū est a bo no primo. Ideo poeta. Proficit absq deo nullus in orbe labor. Et Arist. ij. metaph. Prīmū in vnoqz genere sp est cā posterio/ riu. Sed de malo qñ An origo zc. Dic rñ. Ex q pclude qterribilis erit iudex et/ nus miserz pctoribz q p pccā sua dei crea/ turā. i. seipsos interficiunt. Audite qd loq/ tur Judas in canonica Ecce venit dñs in scis militibz suis facere iudiciū p oēs et arguere oēs impios de opibz ipietatz eoz qbus impie egerūt: z de oibz duris q locu ti sunt pctoribz p dñm. Fac inectiuas. Nec mirz si dñs terribilē vindictā factur⁹ est d pctor qd sic ei repugnāt z ab eo raturpiter declinat z separat ppter qd tā dē p sniaz dif/ finitiūā pñciē in tenebras exteriores: vt bñ Matt. xvj. Notate. Reo cōuicto solet iudex ferre sniam: q facto militi mortz so/ lent reū ligatū ducere ad patibulū: et ali/ qñ ponat furta sua secū vl signum sui cri

minis ad suā pfusionē. Sic in iudicio pec/ catore pulcto p testes legitimos: profert dñs sniaz di. Ite maledicti in ignē eternū quod zc. Audite o miseri zc. Figura Apoca. xvj. dixit vn⁹ angelus ioāni. Ve ni z ostendā tibi dñationē meretricz ma/ gne. Et vidi mulierē magnā sedēre sup be stiā coccineā plenā nomibz bla. ha. capita septē z cornua decē: q sedet sup aqs multas: cū qua fornicati sunt reges terre. Per mulierē intellige amorē sui cū q fornicant pctorēs. Spūaliter p hanc bestiā mōstru/ osam intellige culpā q mōstruosa res est z aliena ab oī specie boni. Per septē capita nota septē vicia capitalia. Et p decē cor/ nua trāsgressiōes decē pceptoz. Per mul/ lierē intellige naturā humanā cōdenāram suis exigentibz demerit⁹ demonibz social/ tā: quā dñs ornauerat dotibz pulcritudis Bern. Qd erit cū se viderit illa miserā/ da pditio oī p solatiōe nudatā in illas te/ nebras extiores excuti: ab illa bñz eccle/ sia ppetua exercitaciōe excludi.

p Ro scdo. In precedenti sermone zc. Dicendū nūc de missione memorāda. Vbi pater tripliciter Joānis humilitas imitanda.

Primo negando.

Secundo affirmando.

Tertio comparando

Primo negando se esse christum: belia: et pphetā Gre. Hic nob ioānis hūilitas cō/ mēdat: q cū tāte pcur⁹ esset vt chīs credi potuissz: elegit solide subsistere i se: ne hu/ mana opinione rapet sup se inaniter. Heu bodie mlti imitant nō ioannē: sed lucifēz vt ambitiosi. Et qdaz pfigurāt antichrīm vt hypocrite simulātes scitātē: ac menda ces z dolosi negātes veritatē. Audito au tē a Joāne q nō esset chīs: interro gaucte Si helias: Et rñdit. Nō sū. Greg. Joā nes in spū helias erat. In psona helias n erat. Hoc autem audito: rursus interro/ gauerūt eū. Propheta es tu: Quia eñ ne gauit se eē heliā quē an chīm nouerat eē venturū: qrebāt si ppha eēt. Ille de q mo/ yses locut⁹ ē Deut. xviij. Propham susci/ tabit tibi deus de filijs vris zc. Et rñdit: Nō. Orige. Joānes eñ sciuit qm chīs il le ppha eēt. Nō sic faciūt vt ioānes q se de genere: scia: z vita iactāt z glāf. Scdo

Feria. II. post dominicā. III

affirmādo. Dixerūt em̃. Et q̃s es: vt res
spōsum dem? his q̃ miserūt nos: Quid di
tis de teipso: Alit. Ego vox cla. i. de. pa.
vi. d. sic dicit. Et. ppha. Dige. Dixit ioan/
nes se eē vocē nō clamantē: s; clamāt; in
destro: ei? s. q̃ clamabat Si q̃s sitit veniat
ad me z bibat. Alij qdē pphē fuerūt vt so
nus: sed ioānes vt vox pphē. qz illi d remō
tis: iste de ppinq; chīm pdicauit z idicauit
di. Ecce agnō dei. Appet aut̃ ioānis hūi
litas ex eo q̃ se vocē dixit. Vox em̃ modi
ce stabilitat; est z pmanēt. q. d. Ego sū
modicū qd vēti. Spūalr p ioāne intelli
git q̃libet pctor q̃ puenit spūale chī adue
tū. Et pōr did vox clamāt; in destro. s. p/
sent; vīte Dirigite viā dñi o vos ptores
Hec aut̃ viā triplē est dirigēda. Prio tu/
morē supbie de corde amouēdo vt sit viā
plana. Greg. Illā quā nō inuenit hūilem
veritas mētē fugit. Scōo spinas auaricie
extirpādo. Gre. Profecto diuitie spine sūt
qz cogitationū suaz aculeis mētē pūgūt.
Tertio lutū luxurie egēdo siue emūdan/
do. Gal. v. Qui chī sunt carnē suā cruci/
fixerūt cū vicijs z concupiscētijs. Tertio
cōpando. s. ad chīm. Interrogauerūt em̃
eū dīcētes. Quid g baptizās si tu non es
chīs: neq; helias: neq; ppha: Rndit ioā
nes. Ego baptizo i aq. s. pparue cor: pora
tū ablucēdo: ad significādū illū q̃ vētur? ē
baptizās i spūscō: alias sacrificādo. Iō sub/
dit. Vedit? autē vestr; stetit. i. pns ē inter
vos quē pdico: q. s. baptizabit in spūscō.
ideo baptisim? me? solū est vmbra z figu/
ra baptisimi sui. Theo. Vedit? phariseorū
erant volēs illos pūgere deo: s; ipi nesci
ebāt eū. Sequit. Ipse ē q̃ p me vētur? ē:
q̃ añ me fac? Est. Greg. Post me venit qd
postmodū nat?. Añ aut̃ me fac? ē qz mi/
hi plac?. Sequit. Cui? n̄ sū ego dign? vt
soluā corrigiā calciāmi ei?. Chrys. Int̄ a/
tū est an̄ me vt ego neq; i vltimis mistro/
rū ei? vocari sum dign?. Greg. Incarnat?
dñs veniēs q̃i calciat? appuit q̃ in diuita/
te sua morticina nre corruptiōis assūpsit.
Corrigia igit calciāmi est ligatura my/
sterij. ioānes g soluere corrigiā calciāmi
tū nō valet. qz incarnationis mysteriū nec
ip̄e inuestigare sufficit. Parer igit ioānis
hūilitas. Studeam? igit ad ei? exēplū hu
miliari vt mereamur cū eo exaltari. Exē

plū legit. Cū qdā hō dñi laboraret i extre
mis: randē rap? putabat eē mortu?: q̃ p?
aliqd tps spaciū reuersus mltum flebat.
Interrogat? qre fletet z qd vidisset: di. Vi
di q̃ de? specialr diligit hūiles z magnaz
cōplacentiā habet in opib; eoz. Flet g p
gaudio: qz qd in dei seruitio feci/ totū cum
hūilitate feci qre de? multum acceptauit.
Sicut em̃ supbia instiū ē ois mali: sic hūi
litas fundamētū ois boni. Quicūq; g vult
saluari debet audire chīm d. Bar. ij. Vi
sate a me qz mitis sum z hūilis corde.

p Ro tertio. Aud. zc. Notate g si cū
ioāne vult; exaltari/studeatis cum
ioāne hūiliari. Iura dicunt. De silib; site
debet eē iudiciū. de electōe. dudū. L. ad. l.
falcidiā. l. vl. Si dixerit vobis sapiens ali
qd/credendus est: Si tenuer; viā hāc al/
tiorē in latere montis absq; dubio turpis
corruēs. sic em̃ ptingit oib; illac trāsētib;
Si pō tenuer; viā hāc bassiorē: secur? ice/
des: et i fine multū honorē hēbis. Ercdo
q̃ viā inferiorē eligeretis zc. Expone zc.
Notando illud Bern. Festinemus ad lo
cum tutiorem.

Feria. ij. post q̃rtam dñicam aduent?

Vra est iam

b zc. Modestia viā nora sit ois
bus hoib;. Phil. iij. Surgat
tis a somno: vt modestia viā nō. zc. Vbi
sunt tria notanda.

Sanctitas cōuersationis.

Claritas exemplationis

Et puritas intentionis.

De pmo. j. Pe. iij. Estōre modesti: hūi
les: nō reddentes malū p malo. De scōo
Luc. xij. Sint lucerne ardētes in manib;
vris. De tertio Bar. v. Vt deest opa ye.
bo. z glo. pa. ye. q̃ in celē. Greg. Per hoc
qd a gūmus/laudes exteri? nō qramus.

Hora est iam zc.

p Ro pmo. An actio mala p quā sopi
tur hō sit a deo: Nō. Vis actio q̃
est a bona volūtate vt opans p charitatez
est bona. ois actio q̃ est a deo ē hñōs. igit
Cōtra Vis entitas ē a deo. igit. Rndet
Bona. in. ij. di. xxxvij. Opre pntelligere
q̃tuor xpōnes tanq; infallibiles. Prima.

De qđ dicit positionē aliquam est a deo. Scđo. oē qđ dē ordinē aliquem inq̄ntum h̄mōi est a deo. Tercia. null' defect' inq̄ntū tū h̄mōi est a deo. hoc em̄ repugnat diuine potētie. Quarta. nullū inordinatū inq̄ntum h̄mōi est a deo. qz h̄ repugnat diuine sapie

Ad q̄stū r̄sder inq̄ntū in s̄ra s̄m diuerſas op̄mōnes q̄ adeo fuerūt magnorū virozū et adeo rōnales q̄ inq̄ntū nō ausus fuerit dīf finire q̄ eaz magis p̄tineat p̄tate. Atq̄ qz p̄ dīfinitionē multa dubia ducunt ad manifestatōnē. Nāc cōt̄ tenet q̄ illa op̄mō verior est que dī q̄ ois actio siue substrata p̄tō siue s̄m id qđ ē actio/est a deo: nec imerito. oportet em̄ illō ponere si p̄setur em̄mētia diuine potētie z idīgētia creature. Quē em̄ de' ē cā p̄ordinatissima rōne islu/entie in causas scđas: nullū est ens q̄ntū/ cūq̄ p̄m qđ p̄cedat a cā creata nisi coope rate diuina potētia. Lū aut̄ dī q̄ ois actio q̄ est a bona volūtate vt est op̄ans p̄ cha/ritate/est bona. Hoc est v̄z de op̄atione op̄ante q̄ est act' ip̄s' volūtatz vt velle. et sic nō habet instantiaz in deo. qz velle dei de' est sed n̄ est vera de ope op̄ante q̄ tale sit bonū bonitate cōpleta z meritoria: sed sufficit q̄ sit bonū bonitate nature: sic opa dei sunt bona bonitate nature. Hec Bo/na. Pro fundamēto. Nō est dubiū quī de' sit causa principalis cuiuscūq̄ realitat' p̄ h̄s li. de caus'. Prima cā p̄ influit i es/fectū q̄ q̄cūq̄ cā scđa. nō tū est cā malicie cū sit iūne bon'. Ad qđ trahi p̄r illō Ho/racj in ser. Nil facies sceleris pia dextra. Lū q̄ q̄nt' An actio zc. Dicim̄. vt s̄. Et q̄ p̄clude q̄ solliciti eē debem' n̄rā volūta tē diuine volūtati p̄formare q̄ est reglā n̄ra. Ideo p̄ueniēter orabat p̄s. Doc me fa cere vo t. qz de' in es tu. Nam q̄cūq̄ ab hac reglā deuam' n̄ nihilū deadiū'. Jo p̄s. in p̄sona p̄tōris. Ad nihilū redact' sū z nesciui. Audite p̄tōres zc. Attēdite. Nō potest saluari nisi p̄ oia conformetis vos diuine volūtati. suis p̄cept' p̄ oia obe/ diēdo. Figura Sēn vii. Hoc fecit oia q̄ p̄cepit ei d' z sic saluatus est tpe diluuij. Spūalr. Hoc est q̄libet ver' obediēs in q̄ reſectit de'. z soli tales saluant'. Dat. xij. Si vis ad vitā ingredi serua mādāta.

p Ro scđo. Supra dixim' de duab' p̄/ nīs causis zc. Hunc de tertia. s. de

n̄e p̄motionis vilitate. Per aduentū em̄ dñi p̄mouet gen' hūanum p̄cipue ad tri/plex bonum

Primo ad bonū honoris sublimioris. Scđo ad bonū p̄tatz p̄fectioris.

Tercio ad bonū salutis z glie amplioris.

Primo ad bonū honoris sublimioris. Bēf. in ser. Si modū veniēdi cogito: exaltatiō/ nē agnosco hūane p̄ditiōis. Mirabil' em̄ exaltata est hūana natura in hoc q̄ sic ē p̄/sonaliter vnita diuinitati. Jo Leo papa in ser. d̄ nāc. dñi. Agnosce o ch̄iane d̄gnita tē tuā z diuine p̄tatz nature fact' nōi i veltēre p̄cti vilitatē tuā degeneti cōuertatōe redire. Scđo ad bonū p̄tatz p̄fectioris qđ maxime declarādū est in triu' p̄tatz theologicis. Primo q̄ntū ad fidē q̄ maxi me p̄ h̄ certificat q̄ h̄s deo loquēti credit. Aug. ij. de ci. di. Ut h̄s fidēti' ambīaret ad p̄tate: p̄ia p̄tatz dei fili' h̄s afflato cōstituit atq̄ fūdaui fidē. Scđo q̄ntū ad spem q̄ p̄ h̄ maxie roborat. Aug. xij. de trim. Nihil tānecessariū fuit ad engend' z spē n̄rā q̄ vt demonstrat' nōb' q̄ntū nos diligit de'. Quid aut̄ hū' rei: dicim' ma/ nifesti' q̄ q̄ dei fili' n̄e nature dignat' est imire p̄tatiū. Tercio q̄ntū ad charitatem q̄ maxie p̄ h̄ roborat. Aug. de rudib' ca/ thezizadis. Que maior causa aduēti' dñi q̄ vt ostenderet dilectionē suā in nob'. Et postea subdit. Si amare p̄gebat: saltē res damare nō p̄geat. j. Jo. ij. In hoc appa ruit charitas dei qm̄ filiū suū mīst in mūdū vt viuam' p̄ eū. In h̄ aut̄ est charitas nō q̄ nos dilexerim' deū. sed qm̄ ip̄s p̄/ or dilexit nos. Tercio ad bonū salutis z glie amplioris. Et hoc em̄ plurim' modis b̄tificat h̄s. s. in vīsiōe diuinitat' z h̄az/ nitat' ch̄i. Nec dubiū quī sit beati us do magna videre hūanitatē sic deitati cō iuncta. n. Aug. sup̄ illud Joān. Ingredietur z egredietur zc. Joān. x. Propterea de us fact' est h̄s vt totum hō. minē in se bea tificaret. Om̄is i quos impedit mūdus a contemplatione tante dulcedinis diuī/ noz beneficiorū. Legit q̄ virgo quedam habitu seculari sed vita religiosa valde tes timus et obsecrationibus vacans: mente sepissime excedeb' ita vt celi secreta et re gem regum cum celi cūbus frequenter videret. In quadam igitur solennitate

Feria. II. post dñicam. III.

epiphanie cū interesset matutinis christū infantē panis involutū z in p̄sepe positū vidit. Et circa illū thronū aureū ad similitudinē tridīs. Eratq; ex utraq; p̄e multitudo angeloz eū adorantiū z oculoꝝ suoz acti/es in illū ideclinabiliter figentiū. Nec mirū. Ip̄e est em̄ sp̄cosus forma p̄ si. ho. In quē teste ap̄lo desiderant angeli p̄picere. Bern. Plenū prorsus oīs suauitatꝝ videt re hoīem hoīs p̄ditore.

P Ro tertio. Audistꝝ zc. Forte gl̄iar? i ho p̄cōz dicēdo q̄ dī fili? iā tibi adq̄ sunt hereditatē celestē. Sz nota q̄ lex dr. ff. de adq̄rendo reruz dñio. l. res empta ab aliq̄ q̄d iū manet penes venditorē in periculo e. Et. xxiij. q. iij. Nabuchodonosor. Vasis ire nūq; daret dñs iteritū si nō sp̄o taneū inueniret h̄re hō p̄ctm̄. p̄t q̄d vicz est cā volūtaria in amissioe hereditatis celestis. Forma parabola siue casum iuxta legē d̄ re empta quā venditā nōduz tradidit emptori. iō in piculo venditoris ē. Expone zc. Horādo illud j. Coz. vij. Empti enim estis p̄cio magno. Sz ps. vi. Anima mea in manib; meis semp. Si p̄pent in manib; v̄is/ ad periculū erit v̄e dānationis. Nā vt habet Matt. xxiij. Ibunt impij in sup̄pliciū eternum.

Feria. iij. post. iij. dñicam aduentus

Dra est iam

D zc. Domin? p̄e est Phil. iij. Quia dñs p̄e ē iō hora est zc. vt eū reuerentē suscipiam? Est at̄ p̄e trib; modis. Generaliter/ specialit̄/ singularit̄. P̄mo generalit̄ oib; creatur; p̄e ē p̄ cēntiā p̄ntiā z potentia. Act. xviij. In ip̄so em̄ viuim? mouemur z sum?. Scdo specialit̄ iustis p̄e ē p̄ grām Apoc. xxi. Ecce tabernaculū dei cū hoib; z habitabit cum eis. Tercio singularit̄ p̄e ē hoib; p̄ hūanitatꝝ assumptionē. Ps. Dñs p̄tutū nobiscū zc. Hora est zc.

P Ro p̄mo. An somn? p̄cti formalr̄ dī ci possit priuatio boni nature. Q̄ sic. Lu. x. Plag; impos. tis zc. Glosa. P̄ctm̄ vulnerat i naturalib; q̄d nō eēre p̄t si nihil auferat a p̄fectione nature. Contra si sic

p̄ctā nō differrent specie. qz eēnt p̄uatiōes eiusdē boni. Rñdet Sco. in. ij. dist. xxi. re citās p̄mo op̄inione Bonauē. dī. q̄ p̄ctm̄ ē p̄uatio illi? boni in q̄ ē qz illi nocet/ qz fm̄ Aug. li. xij. d. ci. dei. Valū illud bonū corꝝ rūpit cui nocet: sz nō nocet nisi illi in q̄ est. Sz h̄ reprobāt Sco. qz cū illi bonuz in q̄ est sit finitū/ p̄ ablationē alicui? finiti boni ab eo aliq̄tens facta formalr̄ possit p̄su/ mi. Ad Aug. at̄ rñdet q̄ nocet illi in alio ū in se ab eo auferendo aliquā p̄fectionē sibi p̄ueniēte. Ad arg. at̄ v̄dm q̄ q̄ vulnerat nullā p̄e sui amittit sz p̄tuitas soluit et p̄ h̄ res dat min? habil ad op̄atōes suas. Natura igit̄ integra manēs fm̄ Diony. d. di. no. vulnerat q̄n sit ihabit ad v̄sū rectū q̄d sit p̄ crebriā carentiā rectitudinis actuali. Hec Sco. Pro fundamēto inuērabiliū icōmoda veniūt ex p̄ctō. iō sūme est fugiē dū Arrige. Virtutē pete sz viciū fuge: q̄d sit honestū q̄re q̄d v̄tile: q̄d turpe fugando fuga. Et Sen. ad Lucil. Proijce vicia que cor tuū iamāt q̄ si aliter extrahi negrēt cor ip̄m cū illis euellēdū erat. Vide q̄ q̄tum inficiūt vicia natura hūanaz. Sz q̄tuo est An p̄ctm̄ formalr̄ zc. Dic rñ. vt s. Ex q̄ p̄clude q̄d retēstā dū sit p̄ctm̄ q̄d sic natura ip̄am inhabilē reddat ad bonū. Q̄d v̄rū sustinebūt a iudice sūmo opprobriū q̄ natura rōnalē a deo sibi datā sic inficiūt Bern. Ele mibi si talē mibi traditū negligēte suauero/ p̄cioso sanguie agni icōtaminatū mag; appciatū. Audite miseri p̄ctōres q̄ p̄p̄ia aiaz inficiūt imo interficiūt/ auari/ luctuosi zc. Vere magna fatuitas seipm̄ p̄prio gladio. i. p̄p̄ia volūtate vulnerare deq̄ bilitare z morbidū reddere. Recte figurat p̄ctōr per illū q̄ descēdebat ab hierlm̄ i b̄s richo q̄ incidit i latrones q̄ exp̄o. eū z pla. impo. abierūt semiuuo relicto. Lu. x. Expone zc. Amb. li. de offi. Que pena gūior q̄ vulnus p̄cie. J̄s̄b. li. de sum. bo. Nulla grauior pena q̄ mala p̄ciētia

P Ro secundo dicās d̄ sancto Thoma ap̄lo vel alia die quo festum occurrer de quo sunt tria contemplanda. Prīmū ē subiectiue obediētionis promptitudo. Secundu; est charitatiue affectionis magnitudo. Tertiū est honorificatiue condescensiois celsitudo. Vide alibi scz in alio volumine. in loco suo.

p. Ro tertio. Audistis rē. Exēplo ita
q̄ bti Thome studeatis dño inhere
re si vultis inter amicos eius nūerari. Et
nota q̄ lex dī. ff. d. inoffi. testa. l. liberi. Qui
cū inimicis meis est: amicus meus non est.
Si ergo estis cū diabolo nō estis amici dī
Et. xxi. q. v. ca. Si apud. Regibz et dñis
spalibus debet fidelitas: multo magis dō.
Attendite: Si rex p̄ciperet alicui dī. Ser
ui mihi fideliter et veni mecum: et ille iret cū
rege aduersario: nōne grauit ille punien
dus esset tanq̄ regis aduersarius. Expo
ne rē. Notādo illud Luc. xii. Inimicos
meos q̄ noluerūt me regnare supra se ad
ducite huc ante me et interficite.

Seria. iij. post. iij. dñicam Aduen.

Quia est iaz

b. rē. Nihil solliciti sitis p̄hil.
iij. Si surgere vultis a so
mmo peccati. Nihil solliciti sitis. f. sollici
tatione sup̄flua mūdanoz: aut sollicitudie
nimis anxia p̄ remissione p̄ctōz. Cui rō
affigri pōt q̄ dñs p̄e est. Tū p̄ mysteriuz
incarnatiōis q̄ ad primū aduentū. Tum
p̄ beneficiū visitatiōis q̄ ad scdm. Tū per
iudiciū retributiōis q̄ ad terciū. De p̄mo
Esa. vii. Vocabit nōmē eius emmanuel. i.
nobiscū deus. De scdo Barth. vi. Ecce
ego vobiscū sum rē. De tercio: Ecce ego
venio cito et merces mea mecum est rē:

Quia est rē.

p. Ro p̄mo. An p̄ctm sit formalit̄ pua
tio boni gr̄e. Q̄ sic. Per p̄ctm morta
le destruit gratia. Cōtra. Gr̄a a solo deo
p̄ creatione est et ab eo solo p̄suat: et quā
do destruit̄ ānihilat: q̄ culus p̄ductio est
creatio: illi destructio est ānihilatio. Re
spondet scōf. in. ij. di. xxxv. Dicunt aliq̄ q̄
p̄ctm est puatio boni sp̄ialis siue sup̄natu
ralis vicz gr̄e: sed p̄ primū peccatū torat̄
tollitur gr̄a: q̄ scdm p̄ctm nō erit p̄ctm: q̄
nihil corrūper. Item seq̄retur q̄ oīa p̄ctā
mortalia essent eiusdē rōnis in formali ra
tione puatiōis. Ad argumentū aut̄ dico:
q̄ p̄ctm nō p̄t effectiue corrūpe gratia: sed
tm demeritorie: ita q̄ volūtas p̄us natu
raliter se querit q̄ deus cessz conseruare
gr̄am. Non est igit̄ p̄ctm formalit̄ puatio
gr̄e quā nō ex incōpossibilitate destruit: sed

vt demeritū. Hec Scor. Pro funda
mento. Venenū mortiferū est malicia p̄cti
De q̄ Sene. ad Lucil. Saliccia ip̄a maxi
mā p̄tē sui veneni bibit. Venenū q̄ spen
tes hnt in alienā p̄ferūt p̄niciā: siue sua cō
tinēt. nō ē huic sile hoc. hñtibz pessimū ē.
pe pessimū qm̄ aie mortificatiū. Dat.
vindocin. in. Tob. P̄ctm mors ē aie: mors
debita pena p̄cti: sana vulnera moribz ab
est. Sz de p̄ctō qd̄ est: An sit formalit̄ rē.
Dic rē. rē. Et q̄ p̄clud q̄tū tiere dñt p̄cō
res diuinū iudiciū q̄ volūtarie p̄cōz p̄mittē
tes gr̄am dei p̄diderūt et ei? irā incurrūt.
Dichee. v. Faciā in furore et in indigna
tiōe vltionē tui. Ro. ij. Scd̄z duriciā tuā
et impe. cor: thesaurizas tibi irā in die iu
diciū ire rē. O p̄ctōres audite rē. O p̄ster
ribile irā dei incurrisse: q̄dānosuz gr̄az dī
amisse p̄ p̄ctm. Figura. j. Dab. j. Anti
och? intrās templū spoliavit illd̄ o: namē
tis suis et diuitijs suis. Antioch? sctiūz
paup̄tat̄ interpretat̄: et signat p̄ctm qd̄ silec
ad q̄ntam paup̄tatē adducit: et cuz intrat
templū cordis spoliat illd̄ donis gr̄e et me
ritis. Ber. Paup̄tas p̄niciosa ē meritoz
penuria. Et Apoē. iij. Heliūz q̄ rē.

p. Ro scdo. Sup̄a dixim? de duobz p̄
mis p̄posiis circa aduentū dñi in car
nē rē. Nūc de tercio qd̄ ē veniētis benigni
tas. De q̄ Ber. in f. de epipha. Apparue
rat dei potētia in rez creatōe. Apparebat
ei? sapia in eaz gubernatiōe. Benignitas
aut̄ ei? maxie apparuit in hūanitat̄ assū
ptione. In q̄ em maḡ p̄medare poterat
benignitatē suā q̄ suscipiēdo carnē meaz
Quid tātope declaret ei? misericōdiam q̄ q̄
ip̄am suscepit miserā. Quāto em se mino
rē fecit i hūanitate: tāto maiorē se exhibu
it in bōitate. Et q̄nto p̄ me vilior: tāto mi
hi charior ē. Hāc aut̄ benignitatē tria p̄ci
pue oñdūt ad p̄ns p̄templāda.

Primū est naturalis p̄figuratio.

Scdm est figuratiōis sublimatio.

Tertiū est sublimatiōis ordinatio.

In hoc p̄mone dicendū de p̄mo Vbi est
p̄siderāda p̄figuratio siue assilatiō triplex

Prima in nature veritate.

Scda in gñis p̄formitate.

Tertia in passibili q̄litate.

Prima igit̄ p̄figuratio est i nate veritate
Q̄rā ei hūanitatē assūpsit eiusdē speciei

Feria. III. post. III. dominicā

eum nostra. Athanasius. Perfectus de-
fectus? homo ex aia rōnali et hūana car-
ne subsistēs. Mirandū sane qm̄ vt ait Au-
gusti. Deus factus est hō vt homo fieret
deus. Scda figuratio est gn̄is p̄formi-
tate. qz fm̄ doctores catholicos p̄ficemur
deū filiū nō tm̄ verā hūanitatē assumpsisse
sed etiā de massa nobis p̄formi. s. de gene-
re Adā. Heb. ij. Qui em̄ sacrificat ⁊ qui
sacrificatur ex vno oēs. In hoc certe appa-
ret dei benignitas mira qz naturā huma-
nā sibi inimicā sibi iungit. fuit tñ huma-
nitas in ch̄zo oīno sine infectōe pcti aut cō-
cupiscētie: sed cum plenitudine gr̄e. Ideo
Paul⁹. j. Cor. xv. Factus est om̄nis Adā
in aīam viuente. Houissim⁹ aut in spm̄ vi-
uificantē. Voluit aut nobis sic se figura-
re vt se p̄stitueret tanq̄ ep̄clara nostrā
ad qd̄ possem⁹ securi aspicere. Nā vt d̄t Au-
gusti in Adā fmo. de Nat. dñi. Hō seqn-
dus nō erat q̄ vidēri poterat: deus seqnd⁹
erat sed videri nō poterat. vt ḡ exhiberet
et qui ab hoīe videret et q̄c hō sequebatur:
deus factus est hō. Sicut vitupabiles et
miseri qui diaboli poti⁹ ḡ ch̄zm̄ imitāt.
Tertia figuratio est in passibili qlitate
Assumpsit em̄ nedū nostrā humanā natu-
ram: sed etiā defectus eius penales: nō qd̄
dem inducentes ad culpā: vt sunt p̄nitas
ad malū et difficultas ad bonū. Nec etiā
defect⁹ penales: cuiusmōi sunt egritudines
speciales: hoc em̄ nō erat nobis expēdiēs
sic em̄ se potius inutilem ḡ vtilem reddi
differ: sed generales defectus penales qui
vix respiciūt totā naturā humanā: sicut
famescere sitire: algere: ⁊ cetera h̄mōi. Ex
alia tamē causa fuerunt in ch̄zo ⁊ in nobis
sunt. vt dicit August⁹ sentent. In nobis em̄
sunt ex necessitate contracti: sed in ch̄risto
voluntarie assumpti ex dispensatione vix
assumentis: currere siml̄ acceptioe ip̄ius
anime rōnalis que in p̄mo instāti sue cre-
ationis habuit vsum cognitiōis ⁊ placuit
sibi tali corp⁹. s. passibili vni⁹ p̄pter salutē
gn̄is humani. Considerem⁹ ḡ nos qd̄ p̄
saluari cupim⁹. qliter aīa eius ab instāti
sue creatiōis p̄viderit omnes labores q̄s
passur⁹ erat in frigiditib⁹ annis in bulis
vite pegrinatione q̄ in p̄sepio: in frigore ⁊
paup̄ate nascere: q̄ in desertis egypti cū
matre paup̄cula pegrinaturus esset: ⁊ sic

de alijs, et hec omnia benignissime accepta
uit pro salute nra. **O** pelagus amoris **I**e
su chri: **O** fornax succenta charitatis. **A**b
infanti certe perceptiois semp habuit p no
bis mortē in corde. **Q**uomō g tanto redē
ptorū debitas agemus gratias qui nō nū
si ex amore tāstupendo p nobis in carne
operari dignat^r est. **A**mor fecit eū lachry
mari: amor fecit eū peregrinari: amor fecit
eū vulnerari siue vulnera ppeti: amor fec
it eū in cruce mori. **O**ania insignita dī
immagine dilige eū a quo tantū dilecta es:
qui defectus penales sit p nobis assum
psit. **E**t hoc ppter tria vt tangit **T**ho. in
i. ij. par. q. xiiij. **P**rimo ppter precū nostre
salutis: quia pposuerat nos redimere san
guine suo. **S**ecūdo ppter fulcimentū nre
fragilitatis. s. ad pfirmatōz nre fidei ad cre
dēdū vicijs vitatē nase affupte. **T**ertio ppter
exēpluz pcutis. **I**n hoc em dedit nob exē
plū tolerādē penalitatē. j. **P**e. iij. **C**hri i
carne passor vos eadē cogitatōe armamū
Iā qdē tpales pēas timere nō debem^r:
ex eo q dō eas ipse i forma nra pculit. **E**xē
plū de martyribz d qbz cārat ecclia: **H**i p
te furias atq ferocia calcasit hoim zc. j. **P**e
tri. iij. **E**dicatēs chri passioibz gaudent vt
in reuelatōe glie ei^r gaudeat^r exultatēs.
P **R**o tertio audite^r. **O** miferi pctorū
res si dei fili^r sic se voluit vob p^rgū
rare: cur nō expgiscimi ad ipz imitādum.
Qd si facere voluerit: nullaten^r erit vob
dissidēdū de pmissō grē z glie. **N**ā dicūt
iura: **B**enificia large sunt inperatā de p.
si. **O**lim. **D**e donatiōibz. **C**ū dilecti. z. s. s.
de p^rst. pncipū. l. vi. **A**udite **S**i vellet rex
accipe tunicā alicui^r v^rm pauperē: vilē z
turpē z vob afferret suā tunicā sericā nō
bilissimā gemis ornata zc. z sciret^r qm oī
nō est ei^r biplacitū: an recusaret^r. **E**redo
q nō. **Q**uomō cū oī diligēta ad h^r festinaret^r.
Igimiseri cur nō surgit^r a sōno: cur nō
exuit^r arma diaboli: cur nō accipit^r tunicā
aureā. s. grē z charitatē quā fili^r dei v^rm
vilē hūanitatē induēs vob obtulit. **V**os
igit^r q i puluere est^r expgiscimi z laudare.
Ecce dñs vēit cū vnguēt^r: vēit cū glia: neq
q ei sine salute vēit^r iei^r neq p^rst sine v
ctioe: neq sine glia vēit ipse fili^r dei. **S**i
qdem ipse est saluo: ipse vinctio: ipse glia.

Seria. v. post. iij. dñicam Aduentus

Ora est iaz

B rē. In omī orōne z obsecra-
tione cū grāuāctione peti-
tiones vīe innotescāt apud deū. Phil. iij.
Hora est iam nos de somno surgere vt in
oi orōne rē. Dicunt aut petitiōes rex de
terminataz postulatiōes. Et ad hoc q a
pud deū innotescāt tria requirūtur q tan-
guntur in verbis p̄dictis

Primū est spiritualis affectio: In omī
oratiōe.

Scdm est sacre rei inuocatio siue adiu-
ratio: In obsecratione.

Tertiu est grāuāctiōe. s. de p̄teritis bñfi-
cijs: et grāuāctiōe. De p̄mo. j. Cor. x/
iij. Orabo spū orabo z mēte. De scdo. ij.
Dach. viij. Facta obsecratiōe misericor-
diter deū postulabāt vt in finē seruis re/
cōciliaret. De tertio. j. Tim. iij. In oibus
grās agite.

Hora est rē.

P Ro p̄mo An p somnū p̄cti p̄tingat
formalr auferri habilitatē nature ad
bonū. Q. sic. qz data q̄ntacūqz q̄ntitate est
mita si p̄tingat eā diminui: p̄tingit etiā
eā tandē totalit̄ formalit̄ p̄sumi. Contra
De nemine desperandū est in viā: q̄ q̄ntū
cūqz peccet: habilitatē habet bene faciēdi

Respondet Bonuentu. in. ij. dist. xxxv.
Absqz dubio p culpam nō cōtingit omnis
no p̄uari habilitatē voluntatē ad bonū: si
cur nec potest voluntas peccādo desinere
esse. Qualiter aut p peccatū p̄tinne minui
tur h̄mōi habilitas z nūqz consumitur:
hec videt esse ratio: qz elōgabilis est a re/
ctitudine in infinitū: sicut linea curua pōt
in infinitū plōngari siue elōgari a rectitu/
dine. Q. illū em corrupit inclinatioez siue
habilitatē illā p elōgationē a bono sic dē
Aug. Nō ei corrupit eā fm id qd est: alijs
quā ei p̄ parte auferēdo: sed reddēdo aiaz
min⁹ idoneā ad bonū z p̄noiez ad malū.
Planū est at q nūqz est alijs ita indign⁹
grā qn adhuc possit eē indignior: z tñ ni/
hilomī⁹ est susceptibil grā. Hec Bona.

Pro fundamēto. Nō pōt p̄ p̄ctm h fieri
qn maneat hūana aīa rōnal z ex nafa sua
habilitatē h̄mōi ad remurmurādū p̄ malū

z ad bonū agēdū. Un Arist. j. eth. Rō sp
depcat ad optia. Et Peris. Cur mibi nō
liceat iussit qd cūqz volūtas stat p̄ rō z se/
creta garrīt i aurē ne liceat facere id qd vi
elabit agēdo. Publica lex hoim nafaqz cō
tinet h̄as. Cū q̄ grīf: An p̄ p̄ctm p̄tingat
rē. Dic rñ. vt s. Ex q̄ p̄clude q̄rimēduz ē
p̄ctōribz corā iudice eterno p̄pere q̄ dedit
naturā rōnalē de se ad bonū tendere quaz
ex p̄uis opibz n̄is facim⁹ ad malū magis
magisqz p̄liuem. P̄state o mīsi qm vt dē
P. u. ij. Cor. v. Des nos māifestari oī an
tribūal xpī vt reci. vñ q̄s. put ges. i cor. su.
siue bonū rē. Audite auari: lubrici: inui/
diosi rē. Q̄ q̄ grauis p̄fusio malis q̄ sic na
turā hūanā vilificauit quā tñ dei filius rā/
excellēs honorificare voluit. Et certe ista
vilificatio nature hūane p quā sic ibabit
reddat ad bonū: qd est aliud q̄ qdā assitātō
ad diabolū. S. j. j. Dach. j. Antiochus
edificauit abominandū idolū s̄ altare dei.
Spūalr: p̄ctm ē idolū diaboli Idolū inqz
p̄ilus abominādū. Jō p̄s. Iniquitatē odio
habui z abominat⁹ sum. Et Eszech. xvj.
Abominationē feci de. r.

P Ro scdo. In p̄ced. f. dictū ē de nafa
p̄fignōe rē. h de p̄fignōis sublimati
one. Assumēdo ei naturā hūanā sublimat
uit eā p grē p̄fignōis z oīs scie z sapie p
fectionē vt sic fieret xps hō caput tot⁹ ec
clesie tā militāz qz triūphāz. Ubi notā/
dū s̄ Aug. li. de p̄a relig. c. xxiij. q triplex
est gratia in ch̄o.

Prima est grā p̄sonalis vnionis

Secda est grā singularis p̄fectionis

Tertia est grā capital trāsfusiōis.

Prima est p̄sonal vniois s̄ quā nafa illa
vnita ē deitati. Aug. s̄ Jo. In rebz p tpa
or̄ illa sūma ē grā q hō vnit⁹ ē dō i vnio
tate p̄sone: z hec ē grā infinite libalitatē.
Aug. i omel. xxiij. Susceptiōz illā hūanā
tatē illa merita p̄cesserūt: s̄ ab illa cūcta
merita p̄cesserūt z iceperūt. Secda ē grā sin
gular p̄fectionis q̄ aīa ch̄i ē repleta. Col.
j. In ipso p̄placuit oēs inhabitare p̄fignōis
ne. Aug. li. d̄ p̄a reli. c. xxxviij. Totū ch̄is
ab istāti suz p̄ceptiōis accepit qd ad rōz
grē potuerat p̄tinere Tertia d̄ grā capi
tal trāsfusiōis siue infusiōis iōr̄n ab illo re
dūdat grā i alios: sic odor a flore absqz sui
diminutiōe. Jo. j. De p̄fignōe. e⁹ oēs acce. vñ

Feria. v. post. iiii. dominicam

nō est alia realit̃ gr̃a p̃sonalis p̃fectiōis in
ch̃o z gr̃a capitis. Scdm̃ aut̃ h̃ac gr̃a z d̃r
caput oīm bonor̃. Nā sic a capite dirinat̃
virtus motiua z gubernatiua ad alia mē
bra sic a ch̃o dirinat̃ tota gr̃a iustor̃ qua
mouent̃ z dirigunt̃ ad bona opa. Iō d̃r
eph. j. Ip̃m dedit caput sup̃ oēm ecclesiā
q̃ est corp⁹ ip̃ius. Et col. j. Ip̃e est caput
omnis eccle. Sūt ergo oēs iusti membra
ch̃i p̃fecte quidē p̃ gl̃iaz minus aut̃ p̃fē
ere p̃ gr̃am z adhuc imp̃fect⁹ p̃ solā fidē
Nec solū est corp⁹ caput quo ad aniam sed
etiā quo ad corpus qd̃ etiā d̃r mēbz ch̃i
j. Corp⁹. vj. Nescitis qz corpora vestra mē
bra sūt ch̃i. Uñ d̃r glo. Ch̃s caput est.
nō solū aiarū s̃ etiā corpor⁹ q̃ in glorioza
resurrectionē p̃fectionē suā habēt: qz sicut
di. Phil. ij. Reformabit corp⁹ hūilitatis
nostre cōfiguratiū corpori claritatis sue.
O infelix mūdanoz p̃ditio qui pot⁹ vo
lunt fieri mēbra diaboli q̃ ch̃i. Q̃ bea
tus popul⁹ cuius dñs iesus caput est. O
miserabilis societas cui diaboli⁹ p̃ceft.
P̃ceft inq̃ nō in ordinē s̃ in errore: non
in gaudio sed in merore: nō in bono: s̃ in
malo. Studeam⁹ igitur fieri mēbra non
diaboli s̃ ch̃i q̃ caput est oīm iustor̃ z ne
dū hoīm s̃ etiā angelor̃. Uñ eph. j. Eō
stituit eū. scz ch̃m de⁹ pat̃ ad dexteram
suā in celestib⁹ sup̃ oēm p̃ncipatū z pote
statē z virtutē z dñationē: z omne nomē
qd̃ noīatur nō solū in hoc seclō sed etiā in
futuro. Et col. ij. Caput est oīs p̃ncipat⁹
et p̃tātis Uñ angeli ab eo accipiūt illu
strationē veritatis z honorē ac dulcedinē
iocunditatis. Uñ j. pe. j. In quē desiderāt
angeli p̃picere. Q̃ igit̃ q̃ fatiū q̃ a ch̃o
recedūt mūdo adherētes q̃ sic sūt mem
bra diaboli q̃ p̃nceps est mūdi hui⁹: vt
h̃r Jo. xiiij. Attēdite. Malign⁹ est mūd⁹
Q̃stedit placitū vultū s̃ finis est amar⁹.
p̃ditio certe est mūdus. Notate exēplum
Erat quidā nobilis in austria totus mun⁹
do dedit⁹ quadā nocte solus aī castrū in
virgultū pulcrū de floribus vt melius de
mūdi pōpa po s̃z cogitare descendit: qdā
igit̃ oīa sup̃ hūanā estimationē formosa
se ei p̃tānt dīctis. Ecce assum quā tāto
amore dilexisti. Ille gaudēs eam p̃spexit
Et illa ait. Sicut me ante vidisti ita re
tro p̃tuearis. Vidit itaqz eam in dorso

plenam verimb⁹ putredine z fetore. Et
illa. Ego (ait) sum gl̃ia mūdi. Et sic ima
go disparuit: z nobilis ille de cetero mun
di gl̃iaz p̃tēpit. Et Jo. ij. Mundus trā
it z cōcupiscentia eius.

p Ro tertio. Audistis zc. Notate qz
ch̃s solūmā p̃ mēbris suis venit: iō
studeatis mēbra eius fieri. h̃r cū de p̃tia.
dis. j. Omnis qui nō diligit: solūmā bea
tudo mēbris ch̃i paratur. Neqz suffi
cit ad h̃ q̃ aliq̃ sit mēbz ch̃i q̃ receperit
characterē baptismalē z vocetur ch̃istia
nus nisi fidem ch̃o custodiat quā promi
sit. Nāz sicut p̃z l. ff. de re. iur. l. Cōtract⁹.
Cōtract⁹ ex cōuentōe seu mutua p̃missio
ne legē accipiunt. Nec dubitetis. Multū
ch̃isto displicet q̃ in eius exercitiū sint ro
p̃ditores scz in eccle. gerentes arma vicz
z insignia aduersarij. Audite: quis in exer
citu regis p̃sumeret gerere arma aduer
sarij: certe nemo. Multo igit̃ magis ti
mendū est zc. iuxta qd̃ h̃r matth. x. Eū ti
mete q̃ potest animā z corpus perdere in
gehehnam.

Feria. vj. post. iiii. dominicam aduētus.

Vra est iā

b zc. Pax dī q̃ exuperat oēm
sensum ci. cor. z intell. ve.

Phil. iij. Surgatis a semno vt pax dei
zc. Notāda est aut̃ triplex pax q̃ dici pōt
pax dei. s̃ interna: s̃ externa: s̃ sup̃na. De p̃tia
Heb. xij. Pacē seq̃mini: z sermōniā sine
q̃ nemo videbit deū. De seclā. Eph. iij.
Solliciti suare vnitatē spūs in vinclo pa
cis. De tertia. Esa. xxxij. Sedebit ppl̃s
me⁹ in pul. pacis.

Hora est iā. zc.

p Ro p̃mo An p̃cti somn⁹ ex eo q̃ cor
rūpit bonū p̃trariet bono increato. Q̃ sic
P̃cti facit hoīem dō rebellē z p̃trariuz.
Cōtra oipotētī nihil sp̃ugnare p̃t. Rūdet
bonū. in. ij. dis. xxxvj. Valū p̃trariari bono
pōt intelligi dupl̃r: Aut in se z fin formā:
z sic cū sumū bonū sit bonū p̃ essentia oī
no nihil ē ei p̃trariū. Aut in suo effectu et
opatiōe. Et sic qdāmo pōt p̃trariari z q̃
dāmo nō. Nāz dupliciter pōt aliqd̃ alicui
repugnare in effectu. Aut ex parte virtut⁹

As ipſi, et ſic nihil pōt deo repugnare i ſuo
ope qm̄ dī p̄tus oīpotētia eſt. Aut ex pte
donatiz ipſius ſuſcipiet. Et hoc dupl̄
pōt intelligi. Aut ſimpl̄ et ynuerſaliter aut
in pte. Primo mō nihil pōt deo p̄riari in
ope ſuo: qm̄ talis et tante eſt ordo ynuerſi
ſitatz quē ei p̄dītor dedit vt nullo malo
p̄urbari poſſit ſm̄ q in pl̄bus locis vult
Aug. Scdō mō pōt aliqd̄ repugnare dō
in effectu ſuo: q p malū p̄tingit aliquem
dei effectu reddi min⁹ habile ad ſuſceptōz
diuine inſuētiez ad obrentū p̄fectōis et bri
tudinis ad quā ordinat de p̄maria ſui cō
ditione. Qm̄ igit p̄ctm̄ facit hoīem rebel
lē et p̄rūm deo: idō hoc mō poſſimie con
trariat deo. Hoc Bonauē. Pro funda
mēto. Propne loq̄ndo Nihil pōt eſſe p̄ri
um deo. Nā ſm̄ p̄hm̄ Unū p̄rariū ē cor
ruptiū alteri⁹ inq̄ntum agūt et patiunt
i inuicē. Sed certū eſt q p̄ctm̄ reddit ho
mīnē ſordidū et abominabile corā deo. O
miferi q in tali ſeditate iacēt. Contra q̄s
Alan⁹ in puerbijs. Sus de ſorde ſaltem
dū colligit eſcas. Cur nunq̄ ſurgit ſorde
volūt⁹ hō. Sed q̄ſtio eſt: An illa ſordes
p̄cti ſit p̄ria deo. Dic rñ. vt ſ. Et q̄ p̄clud
p̄terribiles vindictā faciet de⁹ de ſetidis
p̄ctōib⁹ ſibi rebellib⁹ et p̄rijs. Erte ſicut
dicit p̄s. Tūc loq̄tur ad eos in ira ſua: et
in ſu. ſuo p̄tur. eos. Audite o p̄ctōres et.
O q̄cōſuſibilit̄ eijciet eos di. illō Jte ma
ledicti et. q. di. Nō poſſūz vos videre. p̄p̄
ſeditatē v̄ram p̄pter quā indigni eſtis cō
ſortio dei et angeloz. Figura. Levi. xij.
Leproſus et imund⁹ egreſſus extra caſtra
ſilioz iſrl̄. Spūaliter: leproſus eſt p̄ctō: q̄
tandē eijdet extra ſocietatē brōz. Matt.
xij. Exibūt an. et ſe. ma. de me. iu.
p Ro ſcdo. Supra de naturali p̄figu
ratioe et de p̄figuratiois ſublimatōe
hic de ſublimatiois ordinatioe. Vbi cō
ſiderandum quomō incarnatiois myſte
rium in q̄ tāexcellēter ſublimauit de⁹ na
turā humanā ordinatū eſt ad ſatiſfacien
dum p̄ genere humano i quo apparet ma
xīma ch̄iſti benignitas. Leo papa ſer. de
Nati. dñi. Suſcipit a virtute infirmitas;
a maiestate mortalitas: vt quod n̄ſis re
medijs cōgruebat vnus atq̄ idē dei et ho
mīnū mediator: et mori poſſet ex vno et reſ
urgere ex alio. Et circa hāc ſatiſſationē

Notāde ſunt tres p̄cluſiones.

Prima congruitatis.

Secūda poſſibilitatis.

Tertia copioſitatis.

Prima eſt p̄clo p̄gruitatis. ſ. q mag⁹ cō
gruū fuerit gen⁹ humanū repari p̄ viā ſatis
factiois q̄ p aliū modū. Nā ſicut dī Bo
nauē. in. y. di. xx. In h magis ſeruaf ordo
iuſticie. Congruū em̄ erat iuſticiā currere
cū miſcōia. iuxta illō p̄s. Miſcōia et p̄ritas
obuiauerūt ſibi. Decuit q̄ deus ſatiſſa
ctōz exigeret p̄ iniuria ſibi facta. Eſt hō
nō poſſet tunc miſcōia diuina ſubueniret
dando mediatorē q̄ p eo ſatiſſaceret in q̄
nos plus aſtringit ad honorē et laudē dei
in hoc q vnigenitū dedit redēptōrē q̄ ſi
p̄ctm̄ ſine ſatiſſactioe diſmiſſet. Scdō ē
p̄cluſio poſſibilitatis: vīz q nulla pura cre
tura potuit p hoīe ſatiſſacere: ſol⁹ ip̄s.
p̄batur. Oīs creatura qcquid p̄t dō debz
Jdō nō habz vñ poſſit p alio ſatiſſacere:
maxime ſatiſſactioe tali. q̄ et. Jte nō ſin
ſet hō p̄fecte repar⁹ niſi reſtitueret ad dī
gnitatē illam quā habitur⁹ erat añ p̄ctm̄.
ſed ſi p angelū aut creaturā aliā reparet:
nō poſſet reſtitui ad illā dignitatē: qm̄ ſi n̄
peccaſſet eſſet eq̄lis angelis dei in celis: et
idē nobis p̄mittit poſt repationē et reſur
rectionē. Lu. xx. Erit ſicut angeli dei i ce
lo. Si aut̄ reparetur p angelū: angel⁹ per
p̄ns eſſet hoīs dñs: vt dī Anf. Quēcūq̄
alia p̄ſona hominem a morte redimeret:
ei⁹ ſeru⁹ idē hō recte iudicaret. Q̄ autēz
ch̄is p̄digne ſatiſſacere potuerit dclarat
Anf. Sic em̄ ſatiſſaciat deus q̄ pōt: et hō
qui debet. Deus igit humana curios
inſpectionib⁹ diſmiſſis ſatiſſactori ch̄io gra
tias agat. Ipſe em̄ vt dicit. j. Jo. ij. eſt p
pitlatio p̄ p̄ctis noſtris: nō p noſtris tm̄:
ſz p totū mūdū. Tertia eſt p̄cluſio copi
oſitatz. Sicut em̄ dicit p̄s. Copioſa apud
eū redēptio. cuius tñ efficacia ſolū ad eos
ſe extēdit qui ch̄io incorporant p fidē et cha
ritatē. Nō dormiāt q̄ p̄ctōres: hora ei eſt
iam nos de ſomno ſurgere et. Curram⁹
om̄es ad eum qui oēs vocat dī. Matt. h.
xj. Venite ad me om̄es qui labo. et. O re
phēnſibilis multoz pigricia. Aperta eſt
vena clemētie ch̄i et p̄ctōres nō curant.
Deu q̄ multa miſera animaz deſcendē
tium in infernū que ſi vellent merito ch̄i

Feria III. post. III. dominicā

facillime posset saluari. **O** multi retrahuntur a christi sequela precipue propter tria. Primo propter fidem dubiam: quia quilibet nihil credit nisi quod hic videt: quod Gregorius in libro dialogorum exemplo valde notando prouincit. Si calu mulier in fouea obscura parit et ibi filium educet usque ad annos discretionis et postmodum ei dicat quilibet super eos est celum: sol: luna: stelle: plantae: edificia: fontes: maria: et huiusmodi: Fatum esset ille si non crederet dicere. Non credo quia ea non vidi. pariformiter stultus est homo qui ecclesie per predicationibus non credit de futura vita. Secundo propter humanam uoluntatem recundiam. verendum ansem fieri humiles: tamen metum malorum desiderios qui sepe numero derident eos qui bene facere student. Tercio illud Prouerbia. xxix. Derident stulti illos qui recta sunt via: Et Prouerbia. xxiij. Ambulans recto itinere et timens deum: despicit ab eo qui infami gradit via. Sed reuera deridendi sunt illi qui diabolum: non christum imitantur. Tercio propter spem deceptoriam qui diu sperant viuere. Hieronymus ad hieronichiam. Nemo est ratiocinator viribus ac ratione crepente senectutis ut non se putet annum adhuc superuicturum esse. Unde surrepit obliuio conditionis sue. **O** multi in hoc falluntur. Nota exemplum quod habet Luca. xij. de stulto dicente. Aia mea multa bona habes re. in an. plu. re. Cui diu crux est: Stulte hac nocte repetet aia tua qui aut parasti cui erunt: Expugnauimus ergo ad videndam vitam vanitatem: labilitatem: et instabilitatem. Et excitamini ad christum imitandum qui ad hoc venit in mundum ut sequamur ipsum. Unde ipse de Ioh. viij. Qui sequitur me non ambulat in tenebris.

P Ro tertio. Audistis re. Videat ergo quanto amore vos dilexit dominus et quanto amore debetis eum diligere et mandatis eius obedire: nedum ex timore penae: sed potius ex amore. Unde dicit regis iuris. Et sunt verba Augustini de re. lu. ca. Qui ex timore. Qui ex timore facit preceptum: aliter facit quod debet: et ideo iam non omnia facit. Dicit autem: quod solutio partis non facit liberationem. Et de subtractione pignorum. l. diu. Pone causam de eo qui tenet pro viginti et soluit decem. Expone et applica. Notando quod principaliter deo debemus: est amor. Deuter. xj. Diliges dominum deum tuum re.

Sequitur alij sermones de Aduentu. Dominica prima aduentus mane.

Bucianus

a opera tenebrarum et indiamur arma lucis Rom. xij. Populus qui ambulat in tenebris vidit lucem magnam ha. in re. vii. mor. lux orta est eis. Esa. ix. Exhortationem multum ponderandam nobis ingerunt Apostoli verbarum eius exhortationis rationem addunt verba prophetica in quibus sunt tria consideranda. Primum generis humani iudicio tenebrosa. populus qui ambulabat in te. Et itez: habi. in re. vii. mor. Secundum redemptionis visio luminosa. ibi: vidit lucem Et itez: lux orta est eis. Tercium illustratio copiosa: magna. De primo Epistolae. ij. Eratis aliqui tenebre. De secundo ibide: Nunc autem lux in domino. De tertio Ioh. i. Erat lux vera qui illuminat omnem hominem ven. in hac mundi.

a Bucianus re. Tres articuli in quolibet sermone. In primo questionis theologiae galis resolutio/memoranda veritatis declaratio quae vix erit de primo aduentu. In secundo theomatici nostri specialis applicatio miserrande fragilitatis humanitatis: vix contra tertium aduentum. In tertio brevis pabotica exhortatio stimulare voluntatis excitatio vix ad secundum aduentum.

p Ro primo. An possibile fuerit naturam humanam diuine uniri per incarnationem. Quid non: quia dei ad creaturam nulla est proportio. Contra. Deus est aeternus maxime intus et amabilissimus. Rndet Bonauentura in libro. di. j. Absque dubio hoc est impossibile. Ratio. Quia sunt diuine potentie attribuenda quae sibi non derogant: et talia sunt quae ea posse est posse Naturam autem humanam diuine uniri in unitate personae non est aliud quam diuinam personam quae ab eterno est hypostasis respectu diuinae naturae esse in tempore hypostasim respectu humane naturae. Hoc autem non dicit aliquam imperfectionem: sed potius dignitatem et nobilitatem: sicut quod deus qui ab eterno est beatus: sit causa beatitudinis create in tempore. Nec ad istam unitatem requiritur proportio quae est in mensuratione quantitatis: sed sufficiat proportio quae attenditur in convenientia ordinis. Rich. ait hac possibilitatem declarat d. quod nulla creatura substantia potest subsistere in seipsa nisi per seipsum.

ita influētia p̄me cause. Et q̄ talis influētia est volūtaria: itō sicut p̄t adesse ad h̄ vt suba maneat z nō opetur: Ita ad h̄ q̄ existat z non in seip̄: z sic subsistit natura hūana in filio dei. Hec Rich. Pro sim damē. Quia sunt deo facilia. Quidē de arte. Facile est om̄a deo posse. Et Aristo. de regimie p̄ncipiū. Deo nihil est difficile sed sine eo nihil est possibile. Querit g. An possibile zc. Dicit rñ. Et q̄ p̄clude q̄n timere debem⁹ offendere diuinā maiestātē. Nam vt dicit Daniel. iij. Potestas ei⁹ p̄as sempiterna zc. Iuxta em̄ volūtātē suā facit tā in vir. celi q̄ in ba. terre z nō est q̄ res. ma. ei⁹. Audite o p̄cōres qui nūc diuinis p̄ceptis resistit: certe velitis nolitis sub manu dei cadetis: lubrici: auari zc. O miseri cur deū oipotentē nō timeatis. Hec tñ debz esse solus timor: qz vt dicit Augusti. Inimic⁹ est iusticie q̄ solo timore nō peccat: amic⁹ autē eius est q̄ ei⁹ amore nō peccat. Sint ḡ pariter timor: offendit et amor iusticie. Figura Hester. xv. Hester ingressa est ad Asuep cū duabz ancillis sup quaz vnā innitebat q̄si p̄ nimia tēneritudine corp⁹ suū q̄ ferre nō sufficiens. Altera autē seq̄bat dñam desuētia in hūmū indumēta sustētans. Cūqz ex ardētibz oculis furore p̄toris indicat⁹ regina corruit. Rex autē festin⁹ exiit de solio sustentās eā vlnis donec rediret ad se: et his verbis sibi blādiebat. Quid habes Hester: Ego sum fratr tu⁹. Noli metuerē. Nō mouer⁹: accede z t̄ge sceptz. Tulit ḡ aureā virgam z posuit sup collū eius et osculat⁹ est eā. Expōe. Hester est nā hūana in sc̄is patribz īgressa hūiliter ad deū p̄ orōez petēs hūani gñis salutē. Duce ille sc̄ior z amor. Tior sustētāt vestimēta p̄ritū desuētia. Amor p̄o sustētāt ipaz aiām. Rex indicās furore est deus iratus cōtra naturā humanā quare corruit p̄ timore. Sed rex ip̄e se humiliās descendit sustentās eaz p̄ hypostaticā vnionē p̄ quā frater noster factus est z natura humana deo vnita z reconciliata. Sic et vnusq̄qz nostrū cupiens deo reconciliari z deū spiritaliter ad se venire: oī cū timore z amore ad eum p̄fugere. Deut. x. Et nūc israel quid dñs deus israel petit a te nisi vt timeas eum z diligas. Et ad hec duo indu

ct debem⁹ ex cōsideratiōe dñice incarnatōnis in qua diuina potētia et eius bonitas tā aperte manifestat⁹: que nos excitare debet vt apostolicaz exhortatiōe impleam⁹ que habetur in verbis p̄ sermo. exordio premissis Abijciamus opera tenebrarum zc.

p Ro secundo. Abijciamus zc. Ut sim⁹ parati ad tria

Primo ad celebratiōē deuotissimam respectu p̄mī aduentus.

Secūdo ad receptionē suauissimā respectu secundī.

Tertio ad expectatiōē certissimā respectu tertiū. Sic em̄ dicit Bernard. in quo dā sermo ne de aduentu. Triplicē domini aduentū nouimus. Ad homines. In homines: Cōtra homies. Ad homies quasi indifferenter: nō autē ita in homies aut cōtra homies. Primus et tertius notī sunt: vt p̄te manifesti. Secūdos spiritalis et occultus in quo delectabiliter dormiūt qui norunt eum. Primo igitur Abijcienda sunt opera tenebrarū zc. vt sim⁹ parati ad celebratiōē deuotissimā p̄mī aduentus domini. j. Regū. vij. Preparete corda vestra domino et illi soli seruite. Ad hoc autē nos hortatur ecclesia per verba Apostoli in epistola hodierna cum di. Hora est iaz nos de somno surgere. id ē de peccato: qd aufert rectam cōsideratiōē atqz defensionis aut etiam operatiōis meritorie facultatem: quēadmodū somnus aufert vltimū sensū: et facultatem se protegēdi: et etiam operandi. Ioan. ix. Venit nox: scz peccati in quo etiam est tenebrositas per priuationē bone cōsideratiōis quādo nemo potest operari. In epistola autē hodierna circa hanc preparatiōē tria sunt notanda: scz faciēde preparatiōis ratio: et intelligēde ratiōis cōclusio: z exequēde cōclusiōis cōfirmatio. Est autē hui⁹ preparatiōis triplex ratio consideranda.

Prima clarioris ratiōis.

Secūda efficacioris opatiōis.

Tertia p̄mptioris saluatiōis.

Prima est rō clarioris rōnis: rōe cui⁹ vetus testamētū dicit nox: nouū autē dies. Vbi dicit Ap̄ls Nox p̄cessit dies autē appropinquat. i. obscuritas figuraz p̄cessit i veti testamēto: venit ille q̄ ē lux mōi. Jo. j. Erat lux

Dñica. I. Aduētus post

vera q̄ illu. o. ho. ve. in b. mūdū. Jo. be. b.
j. Multifaria multisq; modis scz figura/
tionib; z obscuris: olim de? loquēs patri/
bus in pphs nouissimis dieb; istis locu/
tus est nobis in filio suo qui scz oia figu/
ralia elucidauit. Scda rō est efficacia/
ris opatiōis z hec seq̄ ad pcedentē. Effi/
caciū em̄ z securius operari possum; ve/
ritate declarata: facili; em̄ z securi; amy/
bulamus de die q̄ de nocte. Jo. ij. Qui
ambulat in die nō offendit. Nō solū autēz
nobis veritatē declarauit sed exemplo p
prio viam salutis demonstrauit. Jo. xij.
Exemplū dedi vobis vt quēadmodū zc.
Videte ergo si eū seq̄mini. Tertia est
rō p̄p̄toris saluatiōis. Vñ dī. Apls.
Nūc autē p̄p̄or est nostra sal; q̄ cū credi/
dimus. i. q̄ a principio nre cōuertiōis:
z ibi loquit in psona totius eccl̄ie. Nā an
filij dei aduentū p̄res oēs et scripsim; de/
scendebant in infernū. Vñ dicebat iacob
Ben. xxvij. Descendam ad filiū meū lu/
gens in infernū. Nūc autē iustis patet in
troitus in regnū. Apoc. ij. Ecce dedi cō/
ram te ostiū apertū. Exemplū in latrone
iusto: cui dicit dñs. Hodie mecū eris in
paradiso. Luce. xxiij. Ideo fiducialiter
dicebat paulus. Hebr̄eor. iij. Ingredie
mur in requiē q̄ credidimus.

p Ro tertio. Audistis zc. Lauete ne
propter peccata v̄ra priuēmini salute
vobis tam p̄p̄nq̄. Notate quod dicit lex
Delicta et maleficia nō debēt manere im/
punita. ff. ad. l. aq̄leaz. Ita vulneratus.
Et eadē sententia habet de p̄nia. distin. j.
Medicina. s. p̄mo. Nam si venerit rex
et dixerit toti citati. Dñs vos honorare
volo et in plena libertate viuere: si tñ repe/
riat aliquē sibi rebellē cōdēnabit ad mor/
tē. Expone: Ch̄us venit zc. Jo. vt dicit
paulus Ro. vi. Liberati a peccato: serui
autē facti deo hab. fru. i. sacrificatiōē zc.
Sequit̄ Stipēdia autē peccati mors. Jo
abijciam; pctm̄ vt lumen videre possum;

Dñica p̄ma aduent; post meridiē.

Būciamus

zc. Venit lux in mūdū z dī.
ho. ma. tene. q̄ lucez. Jo.

ij. Abijcere debemus opera tenebrarum
qm̄ venit lux in mūdū. S; beu. dīle. ho.
zc. Vbi sūt tria cōtemplanda.
Christi venient; cōtemplanda claritas: lux.
Sui aduentus admiranda benignitas:
venit in mūdum.
Tertiū humani generis cōdemanda sa/
uitas: dilexerunt zc. De p̄mo. Joā. viij.
Ego sūz lux mūdī. De scdo. Jo. xvj. Exi
ui a patre z veni in mūdū. De tertio. Pro
uerb. j. Sapientia atq; doctrinā stulti de/
spiciunt.

Abijciamus zc.

p Ro p̄mo. An cōgruū fuerit diuinaz
psonā incarnari. Nō: qz carnē de li/
mo formatā assumere: videt̄ p̄tinere ad p̄/
ceptū. Contra. Eō grūū fuit ad rerū cōple/
mētū vt fieret cōiunctio p̄imi cūz vltimo.
Rūdet Bona. in. ij. dist. j. Abisq; dubio
deciuit deū incarnari. Tū ppter sue poten/
tie: sapiez bonitatz eminentē manifestā/
tionē. Tū ppter diuinorū operū excellen/
tem cōsumationē qz tūc vltimū cōiunctū
est p̄mo. sic in circulo (q̄ est p̄fectissima fi/
guraz finis cōiungit principio. Tūc p̄p̄/
sup̄abundantē p̄cēq; solutionē p̄sonam
diuinā et sup̄effluentē hois gl̄ificationē vt
nō tñmō inueniret hō pascha interi; i dō
s; etiā exteri; Ad argumētū autē dicendū
qz nec decens nec possibīle est deū hūana
ri in se: s; rōe sibi vniti ad maiore māifesta/
tione sue altitudinis: qz p̄ talē hūiliationē
sup̄biā diaboli deiecit z hoīem humilem
exaltauit. s. Bon. Pro fūdamēto. Val/
de mirādū incarnationis mysteriū sue op̄/
s quo exponere possum; qd ait p̄gill; in
bucol. Magnus ab integro scloz nascit̄
ordo. Itz noua p̄genies celo demittitur
alto. Nec dubiū quin p̄ueniētissime factū
fuerit tātū opus. Nā vt ait Arist. j. de ce/
lo. Deus nihil facit frustra. Tū ergo q̄rit̄
An cōgruū zc. Ex q̄ cōclude q̄ta sit hois
ad deū obligatio p̄ suo aduentu: ppter qd
dicebat Jo. j. Jo. iij. Diligam; deū q̄niā
ipse p̄ior dilexit nos. Dicitur miseri qui
nō diligūt S; forte dicetis. oēs Diligim;
Sed dico Date ergo testimoniū operū:
q̄niā vt dicit Gre. Probatio dilectōis ex
hibitiō est operis. Audite superbi: fures:
fraudenti. inuidi: z alij h̄mōi. an opa dī.
facitis zc. Quid ergo facturi sumus deus

te contemplari studeamus quoniam dñs p incarnationis humiliatōe superbiam diabolī deiecit et hominem humilē exaltauit. **Figura.** **Reg. xvij.** Dauid missus a p̄re suo Isai venit ad fr̄es suos q̄s nō p̄t̄re armorū regiorū sed humilitate pastoralis hirtus liberauit de manu philistinorū deuincēdo et occidendo goliath. **Expone.** Isai salus mea inter p̄t̄at: et figura est dei patris q̄ oēs vult saluare per filiū. Dauid inter p̄t̄at vultu desiderabilis: ip̄e dñs ch̄s solas trans migrāuit trāsmigratio ip̄t̄at et h̄ge diabolū. **Applica ergo.** **zē.** Un leo papa elegantissime loq̄tur in ser. de natī. **Sollicitus.** p. nō bis inīto: magno et mirabili equitatis iure certatū est dum oīp̄ores de cū se uisū mo hoste nō in sua maiestate s̄z in n̄ra humilitate cōgreditur obijciēs sibi eādē formā eādēq̄ naturā: mortalitatis quidē noīstre participē sed totius peccati expertē.

P. Ro scdo. Abijciamus zē. In p̄cedēti zē. Hūc de secūdo qd̄e intelligēde rōnis cōclusio cū d̄r Abijciam⁹ opa te. zē. **Tibi tria sunt consideranda.** **Cōclusio cōmēdabilis:** Abijciamus opera tenebrarū.

Intentio laudabilis: sic ut in die. **Specificatio notabilis:** nō in cōmestatio nibus.

Prīmū est cōclusio laudabilis cū dicitur Abijciamus opa te. qz p̄cedunt a tenebris spūalis nequicie. s̄a suggestione diabolī principis tenebrarū: et causant tenebras mentalis ignorātie atq̄ ducūt in tenebras infernalis miserie. **Prouer. xxj.** Reliquit iter rectū zē. et ambulant p̄ vias tenebrosas. **Virtutes autē dicunt arma lucis:** qz p̄tra peccati tenebras muniūt: p̄cedūt at a luce recte cognitiōis: faciunt lucē sancte exemplatiōis seu p̄uersatiōis: et ducūt ad lucē eterne gl̄ificatiōis. **Jo. iij.** Qui facit veritatē venit ad lucē. **Scdm̄ est intentio laudabilis:** cum dicit. Sic ut in die ho. am. zē. sicut decet in statu noue legis que dies est. vel in die natiuitat⁹ dñi statim future ad quā deuote celebrandū nos p̄parare debemus opera tenebrarū abijciēdo. alias non essemus digni festum illud celebrare et deū laudare. **Domīn⁹ enim per os psal.** increpat peccatōrē diuinas laudes proferentē. **Dicit em̄. ps.** Immo

la deo sacrificiū laudis zē. **Sequitur** Peccatori autē dixit deus: quare tu enarras iustitias meas et assumis. me. p. os. t. q. d. **Indigne hoc facis.** **Sequitur ratio.** Tu vero odisti discipulū et pie. ser. m. retro. si vi. fu. curre. cū eo et cū adul. por. tu. po. os tu. abū. ma. et lin. tu. cōci. dolos. **Cōtra etiā peccatores d̄r.** **Isai. j.** Iniq̄ sunt cetus vestri: solēnitates vestras odiuit anima mea: facta sūt mibi molesta zē. **Cū extenderitis manus vestras auertam oculos meos a vobis.**

Tertiū est specificatio nobilis vici de aliquib⁹ sp̄alib⁹ peccatis honestati maxime p̄trarijs. **Dicit igitur.** Non ambulamus in cōmestationib⁹ et ebrietatib⁹ q̄ ad peccata gule que mentē hebetāt et obsecurant. **j. pe. v.** Sobrii estote et vigilate: **Nō in cubilib⁹ et impudicijs et in delicijs et immundicijs carnis quo ad peccata luxurie q̄ rationē excecant.** **Hierony.** cōtra Iouinianū. Amor femine rationis est obliuio et insanie proximus. Non in cōtentione et emulatione quo ad peccata spūalia q̄ fraternā charitatē dissipant et sic animas forā deformant. **Iaco. iij.** **Tibi zelus et cōtentio ibi incōstantia et omne opus prauū.** **Hec itaq̄ et oīa alia vicia p̄pter honorem dñi sūt abijcienda** ut sic debite simus p̄parati p̄ solēnitatē futura. **Se beu beu mūti in solēnitatib⁹ solliciti sūt parare cibos ventris s̄z nō curāt de p̄paratiōe aīe.** **Ber. ser. de o. s.** **Secularib⁹ id moris est:** ut diebus istis festiuis sibi quīnia parēt. **Et q̄nto fuerit solēnitas clarior tanto splendidius epulant.** **De huiusmodi.** **Phil. iij.** quorū deus v̄ter est. **Tales faciunt festū ventris et non dei.** **Multi etiam sollicite parant nō corda dño sed vestimēta ostēda mundo: p̄tra quos.** **Matth. xxij.** **Ne vobis q̄ mundatis.** id qd̄ de foris est int⁹ autē pleni estis rapina et omni imundicia. **Ne vobis quia similes estis sepul. desu. q̄ a fo. appa. ho. speci. intus vero sunt ple. os. mor. et omni spuricicia.** **Notate.** **Exemplū de forore bti bernardi q̄ venit ad eum visitandū in ornatu vano.** **Quod videns bernardus negauit eā eē fororē suā.** **At illa cōpuncta r̄didit etiā lachrymis perfusa.** **Esti peccatrix sum: tñ pro talibus ch̄us mori dignatus est.** **Veniat igitur frater meus seruus iesu ch̄i et iubeat qd̄ vult**

Feria. II. post primā dñicam

Deposito igitur ornatu venit beatus bernardus ad eam: et ait Sufficit enim tibi matrem christi imitari. Nam stultissimum est christum tali ornatu puocare: quod ornatu vultus non est aliud quam rete diaboli et gladii igneus bifacutus occidens labentis animam per superbiam: et aspicientis animam per luxuriam de quibus animabus redditura es rationem. Illa ergo ex his verbis puncta seculum deseruit et cum licentia mariti religionem intravit ubi laudabiliter vivit: preparatam ergo non corpora sed corda. *Eccl. ij. Qui timet dominum parabitur corda sua et in conspectu eius sanctificabunt animas suas.*

Pro tertio. Audistis etiam quod iura dicunt xxij. q. v. Scriptum est. de pe. dis. v. c. j. h. Semp offerat. Abel placuit deo: et ideo oblatio. q. d. Non placuisset oblatio si persona non fuisset grata. Et lex dicit. Nullus indignus deus salutare principem. *L. de servit. c. ubi. l. Cum introissent. Pone casum de eo qui inimicus est regis qui tunc presumit coparere coram rege in festo regio: et constat quod regi displicet et. Expone. Notando illud. Esa. j. Lavamini mundi estote auferte malum cogitationum vestra ab oculis meis.*

Feria secunda post primam dñicam aduentus.

Benedicimus

a et. Ambulate dum lucem habetis ut non tenebre vos comprehendant et qui ambulat in tenebris nescit quid vadat. *Jo. xij. Abijcere debemus et. quoniam ait ipse dominus. Ambulate. et. Ubi sunt tria consideranda. Salutaris exhortatio. Ambulate d. l. b. Exhortationis ratio: ut non te. et. Rationis confirmatio: et qui am. in te. et. De primo. Eph. v. Ut filij lucis ambulate. De secundo. Matth. xxv. Servum inutile projicite in tenebras exteriores. De tertio Prover. i. Uia impiorum tenebrosa nesciunt ubi corruunt.*

Benedicimus et.

Pro primo. An necessarium fuerit ad reparationem generis humani deum incarnari. Quod non: quod incarnationem nihil virtutis deo accreuit ergo absque incarnatione reparare potuit. Contra. Necessarium fuit divinam proportionem in scripturis expressam implere. *Rudet tho. in. iij. par. q. j.*

Ad finem aliquem aliquid deus necessarium duxit. Uno modo sine quo non potest esse sicut cibum necessarium est ad preservationem vite. Alio modo per quod pervenitur pervenit in finem sicut equus dicitur necessarium ad iter. Primo modo non fuit necessarium deum incarnari ad humani generis reparationem: sed secundo modo. Dicit enim Augustinus. xij. de trinitate. Ostendam non alium modum possibilem deo defuisse cuius preceptum cum crederetur subiaceret: sed sanande miserie convenientiori alium modum non fuisse. h. ex tho.

Pro secundum. Vis divina operatio circa creaturas voluntaria est et continua. Unde de omni tali opere ubi dici potest in eis persona illud juvenalis. Sic volo sic iubeo sit pro revo luntas. Sicut enim traiecit Aristoteles. v. meta ph. Alii qui absolute sunt contingencia necessaria dici possunt ex suppositione finis sic alii quod dicitur alicui necessarium sine quo non potest bene esse ut homo sine vestibus. De hoc ergo modo necessarii quidam An necessarii et. Dicitur. v. l. sup. Et qui concludit in homines miranda benignitatis suavitatem. *Jo. xij. Sic deus dilexit mundum ut si. l. v. daret ut o. qui credit in eum: non pereat. h. vi. eter. Videte si creditis in eum. forte dicitur quod sic. Sed nosate quod credere in eum (ut dicitur Augustinus) est credendo sibi adherere: credendo in eum: quod revera esse non potest nisi fuerint ei mandata. Audite o peccatores et. Erubescatis ergo recognoscetes: dei benignitatem qui propter miranda est cum posset aliunde reparare genus humanum. Noluit tamen hoc aliter facere nisi sibi uniendo naturam humanam. Figura. *Barth. xij. Cum posset dominus aliter sanare leprosum noluit tamen nisi tangendo benigne. Ex quo tractu leprosus ille credens mundatur est. Expone. Eerte benignissime tetigit deus naturam humanam cuius eam sibi assumpsit. Ex quo tractu mundari possunt omnes in eum credentes. Prover. xv. Per fidem purgantur peccata.**

Pro secundo. super de duobus et. nunc de tertio quod est exequenda conclusio confirmatio cum deus. Induimini dominum iesum. l. formam et quiescentem dominum nostri iesu christi. sic induitur erat paulus. qui dicebat. Gal. ij. Quis ego inquit non ego: vivit autem in me christus: sed autem non potest fieri nisi prius abijciat opera tenebrarum. Certe nescit autem deus dominus iesus indumentum per christum. Indumentum enim est corporis circumdata.

tiuitate caloris cōsuatiū: z exterioris
nocumēti expulsiū siue repulsiū. Sic
dñs iesus pñs cordi hūano p gratiā ipm
circūdat. feruorē charitatis cōseruat z ab
hostib⁹ p̄suat. iō recte dicit indumētū no
strū. Eph. iij. Renouamini in spū men/
tis v're z induite nouū hoīem. i. chīm q̄ f̄z
deū creat⁹ ē scz q̄ ad hūanitatē. Sūt autē
p̄siderande tres hui⁹ indumētū p̄ditiōes

Prima est venerāde sublimitatis.

Secda est desiderande utilitatis.

Tercia ē obseruande necessitatis.

Prima est cōditio venerāde sublimi/
tatis q̄ signat p h̄ nomē dñm. Apoē. xix.
Dñs dñantū. iō ipm induimini p subie/
ctionis reuerētiā. ps. Nōne subiecta erit
deo aīa mea. Secda est p̄ditio deside/
rande utilitat⁹ q̄ iesus. i. saluatorē. Mar.
j. Vocabis nō nē ei⁹ iesum. ipē em saluū
faciet populū suū a pctis eoz. iō induimini/
ni eū p affectiōis beniuolentiā. j. Jo. iij.
Diligam⁹ dñm qm̄ ipē p̄ior dilexit nos.

Tercia est p̄ditio obseruande necessita/
tis cū dñs chīm. i. vñctū plenitudīne gr̄e a
q̄ ois alia gr̄a dirinat⁹: sic gr̄am q̄ nobis
p̄maxime necessaria ē: h̄re nō possum⁹ nī
si ipm induamur. Jo. j. De plenitudīe ei⁹
oēs accipim⁹. iō ipm induamini p confor/
matiōis efficacīā: q̄ chīani dicūt a chzo
iō formā z cōuersatiōē chīi induere de/
bemus. Prēdicte ergo cōditiōes nos ex/
citare debent ad induendū dñm hoc ē ei
indumentū dignissimū vtilissimū z maxi/
me necessariū. Sed heu multi diabolum
magis q̄ chīm induunt: diabolo se cōfor/
mātes. j. Jo. iij. Qui facit pctm̄ ex diabo/
lo est qm̄ ab initio diabol⁹ peccauit. Ado
q̄ppe cōfigurant diabolo vt vere dicant⁹
filij diaboli: imo etiā pctōr diabolus p̄t
dici. Exemplū de iudeis quib⁹ dicit dñs
Jo. viij. Vos ex patre diabolo est⁹ Et de
iuda p̄ditore de q̄ dicit dñs. Jo. vi. Un⁹
ex vobis diabolus est: iō bene dñs eph. iij.
Nolite locū dare diabolo.

p Ro tertio. Audistis zc. Cauete ne
mag⁹ diaboli q̄ chīi gerat⁹ signa sic
em nō possetis nūerari inter mēbra chīi
sed diaboli. Nam sic h̄f. xij. dñs. nō decet.
Mēbra cōformāda sūt capiti. Et Inſti/
dere. mil. Dilites dñm habere signa sui
principis. Pone casuz. Sūt duo capita

nei p̄trari⁹ alter gerit insignia p crucē alo/
bam. alius autē figurā nigrā hirci: inueni/
es aliq̄ue gerētē signa scdī querēs cui⁹
es. Si dixerit talis capitaneū: vīz q̄ crucez
albā gerit. Non statim dices: mētiris qm̄
habes insigniū alteri⁹ zc. Expone. Notā
do m̄ illud. j. pe. iij. Dñm chīm sc̄ificare
in cordibus vestris.

Seria. iij. post p̄mā dñicā aduent⁹.

Būciamus

De lux est z tenebre nō
sunt in eo vñle. Si dixerim⁹

quoniā societate habemus cū eo z in tene/
bris ambulamus: mētirm⁹ z veritatē nō
facim⁹: si at in luce ābulam⁹ sic rīpe i luce
societate hēm⁹ ad iūicē z sāguis iesu chīi
filij ei⁹ emūdat nos ab omni pctō. j. Jo. j.
Abjicere debem⁹ zc. qm̄ deus lux est. zc.
Ubi sūt tria p̄siderāda. vīz. Diuine ma/
iestatis luminosa p̄fectiō. Deus est lux zc
Hūane fatuitatis tenebrosa abusio. Si
dixerim⁹. Noīre fragilitatis gr̄osa infor/
matio. Si aut in luce zc. De p̄mo. Sap.
vij. Inextingūibile est lumē ei⁹. De scdo
ij. Eoz. vij. Que societas luc⁹ ad tenebras
De tertio Jo. xij. Dñ lucē habet⁹ credite
in lucem vt filij lucis sitis.

Abjiciamus zc.

p Ro p̄mo. An sola hoīs liberatio a
miseria fuerit rō p̄pter quā fili⁹ dei ē
incarnat⁹ sic q̄ si adam nō peccasset fili⁹
dei incarnatus nō fuisset. Q. nīhilo min⁹
incarnat⁹ fuisset: q̄ dignitas hūana natu/
re nō est augmētata p pctm̄: maxima autē
dignitas est in hoc q̄ a deo est assumpta.
Cōtra Augu. li. de. s. dñi. Si hō n̄ peccas/
set fili⁹ hoīs nō venisset. Uide rñ. in alio
aduentuali p̄cedenti. Feria. ij. post. iij.
dñicā Articulo. ij. Pro fundamēt. Luz
volum⁹ rē aliquā cognoscere inq̄rendū ē
de cā ei⁹. Vñ aristo. j. phyl. Tūc vñq̄d
q̄ arbitramur cognoscere cū cās ei⁹ z p̄n/
cipia cognoscim⁹. Et p̄git. di. i geo. gicis.
Felix q̄ potuit rex cognoscere cās. Querit⁹
d̄ incarnatiōis cā. An p̄cisa cā fuerit libatio
hoīs zc. Dic rñ. Et q̄ recollige q̄ deuote
do dēm⁹ gr̄as agere q̄ tā benigne voluit su/
curere hoī p̄dito q̄ vt dñs. j. Ti. j. chīs iet⁹

Feria. III. post. I. Dñicā aduētus

venit in hūc mundū pēiores saluos facere
 O vitupādī pēiores ingūssimī q̄ nō erūt
 bēlētīz chīm offendere q̄ tñ venit ppter a/
 morē vestri. O fornicatores: avari zc. re/
 cognoscite dñm q̄ venit ad saluādū vos.
 Aug. sup. Jo. Nulla cā fuit veniēdi chzo
 dño nisi pēiores saluos facere. Figura.
 Hic dñs benigne Raphaelē ad Tobīā
 solandū: pducendū. z a demōe ptegendū
 zc. vt p̄t̄z Tob. v. z q̄si p totū deinceps vs
 q̄ ad. xj. Raphael medicina dei interp̄/
 tatur z sige chīm. Tobias bonus dño seu
 ducit ad luctū. Venit itaqz chīs ad eos
 q̄ s̄t boni dño seu ad pēiores q̄ ducūt ad lu/
 ctū pnie. Expone zc. Porādo illō Lu. xij.
 Venit fili? hoīs q̄rere z saluare zc.

p Ro scdo. Supra de pparatōe ad ce/
 lebrationē deuotissimā respectu pmi
 aduētus. nūc de pparatōe ad receptionē
 suauissimā respectu scbi: q̄ est duplex: viz
 pparatio ornatiue dispositiōis: et ap̄itiue
 affectiōis. Est em̄ p pncipe recipiēdo do/
 mus ornāda z cū venit sibi apienda. Hoc
 de pmo vbi nota q̄ nō vult de? habitare
 nisi in corde mūdo z ornato. ps. Tu aut̄ i
 scro habitas. Vbi z notāda triplex orna/
 tiua que necessaria est zc.

Prima est dispositio immūdoz purga/
 tiua.

Scda est necessariorū ordinatiua
 Tertia est ornamentoz custoditiua.
 Prima est dispositio zc. Greg. Si amic?
 diues z potēs domū vīam intraret: cū oi
 festinātia rōta dom? mūdaret. Tergat q̄
 sordes prauī opīs q̄ deo pparat domū me/
 tis. Bern. ser. de aduētū. Sicut ad opan/
 dū salutē in medio terre sēl venit in car/
 nē visibilis de? ita q̄eidie ad saluādas a/
 nīmas singloz in spū venit inuisibilis: Nec
 te optz o hō maria trāsire nō penetrare
 nubes: n̄ trāsālpinare necesse erit: vsqz ad
 tēmetipm accurre ad orīs p̄fessionē z cor/
 dis p̄punctōz vt saltē ex eas de sterq̄lino
 miserie p̄scie: qm̄ indignū ē autorē purita/
 tis illic intrare. Scda est dispositio neces/
 sariorū ordiū. In hospitio em̄ pncipis re/
 q̄runtur vtensilia z paramēta: nec em̄ suffi/
 cit mūdatio. Domū em̄ mūdātā si fuerit
 vacans esto ingredit spūs immūdus: vt
 habet Lu. xj. z Matth. xj. Quid aut̄ bo

spiti chzo puidendū est? Figura. iij. Re/
 gū. iij. Vbi de Heliseo dī mīler sunamī/
 tis viro suo Adadueto q̄ vir dei scētus est
 iste q̄ transit p nos frequēter. Faciam? q̄
 cenaculū parūū z ponam? ei in eo lectulū
 et mensam z sellam z cādelabz vt cū ve/
 nerit ad nos maneat ibi. Sunamitis in/
 terperatur misera vl captiua mortificans
 vel mortificata. Et sicut aia rōnalis i cor/
 pore exīs q̄ misera est vel captiua q̄ debz
 esse mortificās corpus z mortificata q̄ ad
 affectiōes sensuales. Col. iij. Mortificate
 mēbra vīa q̄ sunt sup terrā: fornicatiōz: i/
 mundiciā et auariciā. Helise? aut̄ de? me/
 us saluator interpretat z formā chīi gerit.
 Si q̄ Heliseū. i. chīm vis habere hospiti/
 tē ppara sibi pmo cenaculū parūū. i. cor bu/
 mule. Aug. li. p̄fē. O ḡstauis es dñe: bu/
 miles corde sunt dom? tua. Scdo ppara
 lectulū. i. cor q̄etum in q̄ quiescat. Est aut̄
 p̄sciētia q̄etā vt dicit Hugo li. p̄sciētie.)
 que oibus est dulcis nullis grauis vtens
 amico ad grām: inimico ad patientiā: cū/
 ctis ad beniuolentiā: quibz pōt ad benefi/
 centiā: seipā ad iusticiā. Tercio ppara sel/
 lam. i. spēs soliditatē. Sedens q̄ppe in sel/
 la nec oīno erectus nec oīno deplūsus: Sic
 spēs nec oīno eleuat cor p securitatē: nec il/
 lud finit oīno deprimi p despationē. Spēs
 em̄ diffidentia excludit: nō timorē: imo
 timor eam pcomitat. ps. Beneplacitum
 est dño sup timētes eū: z in eis qui sperāt
 sup misericōdia eius. Vnde quō spem z timo/
 rem p̄iungit. Quarto ppara mēsz. i. obe/
 dientiam. Sicut em̄ mensa recipit cibaria
 et iterū de mensa assumuntur vt inde ori/
 applicentur: sic obedientia recipit inīucta
 mandata: z de obedientia pcedit inīucto/
 rum impletio que est quasi cibus chūsti:
 id est gaudiū eius. Esaie. lxxv. Gaudebo
 in populo meo: id est p obedientiaz mibi
 subdito. Quinto ppara candelabz: id est
 rectam cordis intentionē. Sicut enīz can/
 delabrum portat lumen: sic intentio recta
 lumen portat bone opatōis. Hec est aut̄
 intentionis rectitudo vt fiat bonū opus
 propter gloriā dei. Threnoz. iij. Leuem?
 corda nostra cum manibus: id est openb

Tercia est dispositio ornamentozz cus/
 toditiua: ne. s. aliq̄ feditate mactent: vt ce

ne hostes p[er]trari ibidē ingrediat. Est em
cor mūdū z immaculatū z ornatū diligēter
custodiendū. Proverb. iij. Omī custodia
sua cor tuū q[ui] ex eo vita pcedit. Bern. A
corde tōq[ue] a radice pcedūt bona z mala.
Sume exēplū de zachēo q[ui] h[ab]mōi ppara
tiones hūit vt ch[ri]m susceperet nō pncipali
ter i domo materiali s[ed] i domo p[er]scie. Un
p[er]itas sue pnie z intētois rectitudo ac bo
ni ppositi firmitas p[er] ex h[ab] qd d[icitu]r Stās at
zachēus dixit ad iesum. Ecce dimidiū bo
noz meoz dñe do pauperib[us] z liquem
defrau. reddo q[ui]druplū.

p Ro tertio Audistis zc. Sciat[ur] autē
dñm gūiter offēdēdū si neglexerit[ur]
zc. Morate qd d[icitu]r lex. L. de hereticis. l. ga
zaros. Graui[us] ē eterna q[ui] tpale ledere ma
iestatē. Et extra d[icitu]r excessib[us] p[er]ator. c. Tā
ro. in glo. q[ui]to maior ē ille q[ui] offēdit : tanto
maior ē offēsa z offēdēs gūi[us] puniēdus
Attēdite. Si rex vētur i hac ciuitatē mā
det sub pena capitis q[ui]libet mūdet vias
p quā trāsitur. Aut alicui q[ui] mūdet do
mū in q[uo] vult hospitari al[iter] nullaten[us] itra
bit[ur] s[ed] eū q[ui] mūdare debuit p[er]petuo carceri
detruere. Nōne diligēter zc. Expone nō
tando q[ui] oēs p[er]ctōres indurati repp[er]iū
sūt in infernū. ps. Couertāt pec. in infer.
o. g. que zc.

Feria. iij. post p[ri]mā dñicā. aduētus.

Būcianus

a zc. Iustorum semita q[ui] lux
splēdens procedit z crescit
vsq[ue] in pfectā diē. Proverb. iij. Abūcia
mus ē vt sim[us] de nūero iustoz q[ui]m iustoz
semita zc. Ub i sūt tria p[er]siderāda Lucis
iustoz inchoatio Iustoz semita q[ui] lux zc
Inchoatiois augmentatio. pcedit z cre.
Augmētatiois cōsumatio. vsq[ue] in pfectā
diē. Pro his trib[us] pōt exponēde aia iusto
rū illō can. vj. Que est ista q[ui] p[er]gredit[ur] q[ui]
auroza cōsurgēs q[ui] ad p[ri]mū. pulcrayt luna
q[ui] ad scdm. electa vt sol. q[ui] ad tertiū. p[er]pter
hec oib[us] iustis d[icitu]r illō. j. t[er]rēssat. v. Oēs
vos filij lucis estis et filij dei.

Būcianus zc.

p Ro p[ri]mo. An pueniēs fuisset a p[ri]m[us]
cipio generis hūani deū incarnari. Q[ui] sic
Charitas nō tardat subuenire amico neq[ue]

cessitatē patiēti. Vide in alio aduē. Feria
vj. post do. ij. articulo. ij. Pro sūdamen
to in applicatione remedij p[er]ra morbum
requirit pueniētia medij. Quid[am] de rem[edi]o
Trib[us] medicina valet data t[em]p[or]e p[er]sūt rōa
ta nō apto t[em]p[or]e viua nocent. Un z p[er]physici
siue medici cōsiderant temp[us] iuxta r[ati]as
sue artis ad medicinas morbidis exhiben
das. Querit ergo de spūali medicina An
cōueniēs zc. Dic r[ati]o. vsq[ue]. Ex q[ui] cōdude
q[ui] brā dici pōt hec etas nra q[ui] of plenitū
do t[em]p[or]is. Gal. iij. Q[ui] miseri p[er]ctōres q[ui] non
cognoscit[ur] grām t[em]p[or]is hui[us] q[ui] plus ad vo
lūtātē p[er]p[et]uā q[ui] ad beneplacitū p[er]p[et]ui les
su respicit[ur] zc. Vide q[ui] pueniēter pactū
est nostre redēptiois opus z cōueniēti t[em]p[or]e
nō a pncipio gñis humani. Figura. Non
statim missus est moyses ad pplm liberā
dū de egypto quousq[ue] clamaue[re]t ad deū
p misericōdia vt p[er]z in ego. Talis q[ui]ppe dila
tio figura fuit dilatiois aduētus ch[ri]i ad
liberādū gen[us] hūanū de captiuitate dia
boli. Q[ui] vere seculū aureū in q[uo] experimur
dulcedinē incarnati verbi : hinc saluator
dicebat discip[ulis]. su. Dacth. xij. V[est]ri ocll b[er]i
q[ui] vi. zc. z aures vestre zc.

p Ro tertio. In pcedēt[ur] zc. Nunc de
scda q[ui] est p[er]paratio apiritue affectōis
Est em cor mūdātū z ornatū deo apien
dū. Et petit ipe dñs. Can. v. Aperi mibi
for. me. amica me. Et apo. iij. Ecce sto ad
ostiu[m] : z pulso siq[ui]s audierit vocē meā t[em]p[or]e
ruerit iannā : intrabo ad illuz zc. Cordis
aut materialis dispositio figurat q[ui]l[icet] mēs
d[icitu]r esse apra ad sup[er]iora. Col. ij. Que sur
sum sūt q[ui]rite nō q[ui] sup[er] terrā zc. Itē cor est
triangulū in q[uo] signat[ur] q[ui] mēs hūana d[icitu]r
apta ad tria. Ad p[er]ctōz p[er]niam. Ad man
datoz intelligentiā. Ad bñficioz memod
riā. P[ri]mo ad p[er]ctōz p[er]niam. Hiere. ij. Vt
de vias tuas in cō. z scito qd feceris. Et
apo. iij. V[est]ro est vñ excideris et age pe
nitentiā. Et ezechias dicebat. Esa. xxxvij
Recogitabo tibi oēs annos meos. zc.
Scdo ad mandatoz intelligentiā. Eccl.
ij. Que tibi precepit deus cogita semper.
Et deutero. vj. Erunt verba hec que ego
precipio tibi hodie scripta in corde tuo et
narrabis ea filijs tuis z meditaber[is] ea se
dens in domoz ambulās in via z dormi
ens z cōsurgens. Tertio ad beneficior[um]

Feria. v. post primā dñicam

memoria ad regratiādū z amplius in eo sperandū Deute. xxxij. Nūquid nō ipse est pater tuus q̄ pos. z fe. z creauit te zc. Demēto dierū antiquoz zc. Et ecclesiastes. ij. Demēto creatoris tui. Sup omia rememorandū est bñficiū reparatiōis hūane z p eo grē semp reddēde. Col. j. Gr̄ias agentes deo z p̄ri q̄ dignos nos fecit seruis scōz in lumine. Studeamus ergo cū diligētia corda p̄parare q̄ten⁹ sic aduentū ei⁹ in carnē celebrem⁹ vt ei⁹ aduentu in aīas n̄ras obtinere valeam⁹. Nec em̄ ali⁹ quid nobis p̄desset illū p̄mū aduentū celebrare nisi in mētib⁹ n̄ris faciam⁹ spūalis aduent⁹ solēnitatē. Sed heu q̄ pauci faciunt q̄ pauci ad hanc solēnitatē veniūt iuxta qd̄ exponi pōt illud Thren. j. Ne sion lugent eo q̄ nō sint q̄ veniāt ad solēnitatē. Multi etiam q̄ veniāt z q̄ grām recipiant tū nō diu custodiūt. Luc. viij. Ad tps credūt z in tpe zc. Exēplum. Legitur in lib. de apib⁹ de quodā q̄ i iuue tute fuit satis bone indolis. S; cū puer⁹ sis puerus est. Aliqñ tñ aliqñ diu abstīnebat s; paulo post fuertebat vt canis ad vomitū: z sus lota in volutabro luti. ij. pe. ij. Quid plura: Cū magnū fecisset cōiulūz amīcis (qz canonicus erat) z secessisset in camerā: ecce hospites terribiles. s. demones sibi visibiliter apparentes quoz horrore cōcussus ita terribiliter clamauit q̄ oēs domestici accurrerūt q̄retes qd̄ ei cōtigit. Ille q̄si insensat⁹ clamare nō cessabat. Venit decanus⁹ z canonicus. Decanus⁹ monebat eum dicens. Frater: confide in dño qui pro te mortuus est: peniteas z miserabitur tui. Respondit eiulans. Nō possum. Demones me impediūt. Faciat⁹ (inquit decanus) signum crucis: auocate nomen iesu z marie. Nō est mihi (ait) possibile. Nolui de hospitio voluntat⁹ demones et peccata eijcere. Nunc cogunt me intrare in hospitū suū infernale cuius iam vides os apertū ad me deglutiedū. Et hoc di. miserrime obiit. Excite ergo peccata z domum cordis christo p̄parate qui solus antīfavestras saluare potest: S; notate quod dicitur Matth. xxiij. Non qui inceptis sed qui perseuerauerit vsq̄ in fine saluus erit. Sicut ergo dicit sapiens. Eccl. i. clesiasti. v. Esto firmus in via dei.

p Ro tertio. Audistis zc. Et certi esto te de aduentu eius in vos si corda sint p̄parata sed non alias. Si ergo nō veniat totum vobis imputabitur. Dicit regula iuris. Imputari nō debet ei per quē non stat si non faciat quod p̄ eū fuerat faciendū. ff. de l. cōmissaria. in fine. Ad hoc facit qd̄ habet. xlvij. dist. 8. Quid tunc fiet et. c. Quantūlibet. Si paterfamilias facit quod in se est ad directionē filioz z tamē sunt mali: tibi nō imputabitur. Similiter sic de prelato: de medico: sic de aduocato. Audi. Si rex dederit tibi palatiū z manū dat di. Venio ad te tali die zc. z clausam portā reperiāt si nō intrat nō est ei impetandū Imo tu ingratiſſimus reputand⁹ es attenta principis benignitate. Expo⁹ ne zc. Preparate ergo corda q̄rentes do⁹ minū. Nam vt ait Bern. super can. Da⁹ gnū bonū querere deū: nō autē pedū palatib⁹ sed desiderijs querit. Augusti. Ne misere anime que ch̄m non querit.

Feria. v. post p̄mā dñicā aduentus.

Buciamus

a zc. Qui seq̄ me nō ambulat in tenebris. sed habebit lumen vite. Jo. viij. Abijcite q̄ z seq̄mini ch̄m q̄ dicit. Qui sequit me zc. vbi sunt tria notanda. Primo veri ch̄iani dignitas honorabilis Qui sequitur me. Scdo securitas impetrabilis: non ambulat in tenebris. Tertio vilitas desiderabilis: s; habebit lūmē vite. De p̄mo eccl. xxiij. Magna gloria seq̄ dñm. De scdo. Jo. xj. Qui ambulat in die nō offēdit. De tertio. ps. In lumine tuo vi. lu. zc.

Abijciamus zc. p Ro p̄mo. An decuisset incarnationē differri vsq̄ ad finē mundi. Q; sic. Perfectū posteri⁹ est imperfecto sūma autē p̄fectio ē in vnioe ad p̄bū. Cōtra Abacuc iij. In medio ānoz notum facies. Rūder Tho. in. iij. par. q. j. Nō fuit p̄ueniens zc. P̄z p̄mo ex vnione diuine nature z hūane. Imperfectū em̄ in vno et eodem p̄cece dit tempe perfectū eo q̄ de imperfecto fit

perfectū. In eo autē qđ est pfectiōis cau-
sa efficiens pfectū tempe pcedit imperfec-
tū. In incarnatiōe autē utrūq; concurrat
qđ p h natura hūana pducta est ad sum-
mā pfectionē. Et iō nō deuit qđ a princi-
cipio fuisset z qđ ipm hūm incarnatū ē hū-
mane pfectiōis causa efficiēs. iō nō debuit
differri incarnatio vsq; ad finē sed pfectō
glie ad quā vltimo pducēda ē natura hu-
mana p hūm incarnatū erit in fine mūdi.
Scđo ex effectu hūane salutis. Si em̄ dif-
ferret vsq; ad finē mundi: totaliter dei no-
ticia z reuerentia z morū honestas aboli-
ta fuisset in terris. Tercio ex diuine boni-
tatis manifestatiōe et pteritis qđ pluribus
modis hoies saluauit nō solū p fidem vē-
turi s; etiā p fidē pteritis pteriti. hoc tho.

Pro fadamēto. Bñficiū incarnatiōis ex
hibuit dñs tpe oportuno. Nam vt phus
dicit. viij. Erii. Amicū bñfacit amico fm̄
oportunitatē loci z tps. Et p de tpe in-
carnatiōis potest bene dici illud onidij in
lib. fastoz. Dia nūc florēt nūc ē noua tem-
poris etas. Queritur tñ An decessisset zc.
Dic rñ. vltup. Ex qđ clude qđ tñ oēs nō
fuerūt de tpe illo qđ chīs erat in mundo:
oēs tñ z pcedentes z sequētes saluari po-
tuerūt p chīm. Un pau. j. Cor. v. Lōis
mortu? ē p oibus. Qm̄ miferi pctōres cur
nō penitentini: auari. fraudulēti zc. Certe
si vicia abijceritis: oēs p chīm saluari po-
teritis: qđ oēs venit saluare tā pcedentes
qđ sequētes eius aduentū. Figura. Dat
xij. Lūsto veniet in hierusalē tam qđ p-
cedebat qđ qđ seqbant. Clamabāt O san-
ne filio in excelsis. Expone zc. norando il-
lud Col. iij. Oia z in omnib? chīs.

p Ro scđo. Sup zc. Nūc de pparatio-
ne ad expectationē certissimā respe-
ctu vltimi aduentus vīz ad iudiciū tā par-
ticulare qđ vniuersale. De qđ pparatiōe vi-
cit saluator. math. xij. Vos similes ho-
minib? expectantib? dō. su. qñ re. a nuptijs
Et seq. Vos estote parati. Acceleranda
est aut hec pparatio ppter tria.

Primo ppter pueniendā tps breuitatē.
Scđo ppter euadendā demonis calliditatē
Tercio propter mitigandā iudicis sa-
ueritatem. Primo ppter zc. Jo luc. xij.
postqđ dī. vos estote parati subdit qđ ho-
ra qua non putatis fi. bo. ve. Et. Dat

thet. xxiij. Si sciret pater familias qđ ho-
ra fur veniret zc. Sicut ei dī. Sen. ad lit.
Multos vitā differētes mors incerta pre-
uenit itaq; omnis dies velut vltimus iu-
dicandus est. Et greg. Horam vltimā iō
nobis voluit dñs esse absconditā vt semp
habeat suspecta z quā puidere nō possu-
mus sine intermissione preparemur. Se-
cūdo ppter euadendā demonis callidita-
tē. Callidus em̄ diabolus impugnat ho-
minē in articulo mortis Bre. Tanto de-
mon grauiorē tentationē ingerit qđ
magis peccatorē appropinquare finī cō-
spicit. Ps. Ipsi scz demones calcaneum
meū. i. finē vite mee obseruabūt. Prep-
aratur animā diligenter z diabolū repelle-
ne forte in morte nō possis eū repellere cū
volueris. Qm̄ sicut dicit Beda. Diabo-
lus qđ diutius possedit tanto difficult-
dimittit. Tercio ppter mitigandā iudicis
seueritatē nisi em̄ tunc mitiget tūc erit im-
placabilis ira. Sap. xix. Impijs vsq; in
nouissimū sine misericōdia ira supuenit Jo si-
cut habet ecclesiastici. xviij. An iudiciū
ppara iusticiā. Qđ fatui qđ dei iudiciū nō
cogitant qđ ad placandā iram iudicis non
pudent. Deutero. xxxij. Gēs absq; pñlio
z sine pudentiā vtrā saperēt z intel. ac. no.
p. Considerate o pctōres qm̄ post mortē
impossibile vobis erit vestre salutis pui-
dere: qđ tñ nunc esset facile. Audi ergo o pec-
cator terribilē iudicis cōminationē. Apo.
iij. Si nō vigilaueris veniā ad te tāq; fur
z nescies qđ hora veniā ad te. Audite. Ex
ēplū qđ ponit saluator. Lu. xij. de eo qđ di-
cebat Aia mea mul. bona habes zc. Cui
dictū est. Stulte hac nocte repetent a te
animā tuā zc. Illi qđpe oia mūdi gaudia
pversa sunt in luctū. Un de qlibet repro-
bo verificatur illud qđ habet. j. Zach. j.
Dies festi eius pueri sūt i luctū. sabbatū
eius in opprobrium. honores eius in nibe-
lum: z in gloriā eius multiplicata est igno-
minia eius. Et sabbata eius cōuersa sunt
in luctum.

p Ro tertio. Audistis zc. Cauete et
go ne tantum iudicem impugnetis.
Fortē dicetis. Neq; impugnamus. Au-
dite: lex dī. In maleficijs voluntas: non
exitus inspicitur. L. ad legem corneliā
De siccaris. l. j. Et. L. his qui cum toto

Feria. VI. post Dominic. I.

ambulare: Et sicut dicit. xlii. q. v. scripsit. Deus p^o p^ontat voluntate q^o factu. Et t^o tendit. Si q^o vest^o machinat^o est in p^o ditione regis r^o audiret q^o r^o p^o certo venit de p^o ditione suis inquisitione factu^o r^o eos punitur^o: quantum tineret^o e^o adventu^o p^o s^orum si cruce vest^o sit notoru. Expone. Et nota q^o ois p^ocor q^ontu^o est in se p^o ditor est magni dei q^o conat^o ponere in manu diaboli d^o futu^o deo debitu^o diabolo exhibet. Propter q^o d^ot Ber. in p^ona d^oi Quid cause est q^o iunio r^o meo^o poti^o vultis servire d^o mibi.

Feria. vi. poſt primā dñicaz Ziduēt?

Bicimus

zē. Luceat lux vestra coraz
hoibus vi vi. o. ve. bo. z glo.
pa. ve. q̄ in ce. est. Dat. v. Abijce ḡ zē
vi imple. e possit q̄ saluato. ait. Luceat
lux vestra zē. Vbi sūt tria notāda. Op̄a
tionis claritud. Luceat. Affectus sc̄i
tudo: vt vi. o. v. zē. Intentio rectitudo:
z glo: iij. zē. De pmo. j. Tū. iij. Exēpluz
est fidelibz in xpo z quersariis. De scdo
Lu. xi. Qui ingrediuntur lumē videat. De
tertio. j. Lōz. r. Om̄ia in gl̄iam dei facite.
Abuciam zē.

P Ro pmo: An vna psona potuerit in carnari sine alia. Q, nō. Qpa trinitas sunt indiuisa ad extra. Cōtra. Zncar/ qatio est vnio in psona. Alia aut est psona patris: alia filij. rē. Rūder Bona. in. ij. di. j. Absqz dubio vna psona incarnari p̄t absqz hoc q̄ alia incarnet. Rō. Deus ad creaturā pōt duplx pparari. In rōne p̄nci p̄j creatis: et suppositi sustentificatis. In p̄ma autē pparatione necessariū coicant tres p̄sonae: qz in deo vnica est virtus op̄e ratua. Secūda p̄o ppatio pōt respicere aliquā personā distincte. qz p̄sone differūt p̄prietate p̄sonali. Qm̄ ō in incarnatione vnio nō tm̄ dicit habitudinē dei ad creaturam p̄ modū cause: imo p̄ modū suppositi. Hinc est q̄ incarnatō pōt puenirē vni p̄sone et nō alteri. Exempto. Si tres p̄uēlle vestiant vnā: in durtū est a tribus: nō tamē tres induitū: s̄z vna sola. Hec Bonauentū. Pro fundamēto. Potest de?

circa creaturā q̄quid vult ⁊ eo mō q̄ vult.
Hacth. vindocin. in Tob. Qui ppe crea-
turis vt diuila p̄tās iure porectat; ad sua
iussa p̄t. Est dīcam q̄ possit facere vt
terminet relatō hūane nature ad vnā p̄so-
nam ⁊ nō ad aliā. Hoc etiā est p̄sonū dō-
ctine phoy q̄ dicit; q̄ distincta supposita
terminat relatōes vltimas. Cū ḡ q̄ritur:
An vna p̄sona tē. Dic rñ. vt s. Ex q̄ con-
clude; q̄ opus incarnatiōis multis mōis
est sublimi admiratiōe dignissimū. Aug⁹.
in quodā ser. Sacramentū multū mira-
bile q̄ sic factū est multū amabile; q̄ pro
nobis factū est. Eucam? ḡ ne sim? ingra-
ti. Nā sic dicit Bern. Auiul ita deo dī-
plicet p̄fuit in filijs ḡre quēadmodū m̄-
tudo; vias em̄ obstruit ḡre; ⁊ vbi fuerit:
ḡra accessum nō habet. O miseri p̄cōres
q̄p̄cis vestris deū impugnatīs q̄ vos t̄h-
tū dilexit q̄ p̄ vobis boiem se fecit. O lu-
bici auri tē. Heu q̄ntus in x̄o; est nud-
iterus q̄ liberatore suū p̄cinnū turpiter
p̄sequitur ⁊ q̄ntum in se est hostib; tra-
dant. Figura. j. Re. xxiij. de habitatorib;
his ceyle q̄s liberauit David de manib;
p̄ph̄stinoz; et tñ ingratī fuerūt et ita euz
p̄p̄serūt q̄ veller eū tradere in man⁹
Saul aduersarij sui. Vide ibi. Saul in-
p̄tatur abutēs siue abusiui eoz; et signat
diabolū. Ceyle interpretat tollens subinet
aut tollens seipm; ⁊ signat ingratū q̄ p̄ in-
gratitudine sibi nem tollit ḡram. Expone.
⁊ p̄ David intellige ch̄m q̄ de manibus
p̄ph̄stinoz; i. demonū inmissus a deo libe-
rauit gen⁹ humanū; s; multi eū p̄cinnū
et q̄ntū est ex se: ipsuz ch̄ristū diabolo tra-
dunt cum seip̄os q̄ nomen christianitatis
habent operib; implicat diaboli. Ideo of-
fina gratia omnio p̄uāci sunt. Nam vt
dicit Ber. Ingratitudo est ventus vrēs
siccas fontem p̄ccatis; rorem misericor-
dię diffuena gracie.

Respondit: In precedenti sermone dictum est de pparando ad expectationem victim aduentus. Nunc g et de cetero dicendum est de hoc victimo aduentu et nos amplius diligamus et diligenti nos pparemus. Erat hunc aduentu notande sunt septē pndicatoriēs. Prima est approbative certificatiōis. Secūda est pmostratiue significatiōis

Tertia est impatiue citationis.

Quarta est ordinatiue dispositionis.

Quinta est reuelatiue manifestatiōis.

Sexta est discussiuere redditiōis.

Septima est retributiue sententiatiōis.

Prima est consideratio approbatiue certifi-
cations q̄ est duplex. s. p̄ testificatiōez z per
rationē. In hoc sermone dicem⁹ de prima.
Est aut̄ de hoc aduētū triplex testificatio
p̄stōrāda: p̄phetica: euāgelica: applica. Pri-
ma est p̄phetica Esa. xij. Ecce dies domi
veniet crudelis et indignatiōis plen⁹ z ire
furorisq̄. Et Joel. ij. Conturbent oēs habi-
tatores terre: q̄ venit dies dñi: q̄ p̄pe est
dies tenebrarū z caliginis. Et Ecce. iij.
Iudici sub sole in loco iudicij impietate: et
in loco iusticie iniquitate: z dixi i corde meo
iustū et impiū iudicabit dñs z tps omnis
rei tūc erit. Scda est testificatio euāgeli-
ca. Hā Mat. xxv. sit exp̄ssa mentio de
futuro iudicio. Et Mat. xj. Uerbi cor-
zaūm: ve tibi Betsaida: q̄ si in tyro z si-
done facite essent p̄tutes q̄ facite sunt i vo-
bis: olim. in cinere z cilicio p̄niāz egissent.
Uerūtamē q̄ tyro z sidoni remissus erit
q̄ vobis in die iudicij. Et Mat. xij. Uir-
miniute surgēt in iudicio cū generatiōe ista
et p̄demnabūt eā: q̄ p̄niāz egerūt in p̄di-
cationse Jone. Ubi nota iuxta doctrinam
ingr̄i in. iij. di. xj. q̄ min⁹ mali iudicabūt
magis malos p̄p̄tiue. i. eos p̄denabiles
ōndent sui p̄p̄tiōe. Tertia est testifica-
tio applica. j. Pe. iij. Reddet rōem ei q̄ pa-
ratus est iudicare viuos et mortuos. Et
Ro. iij. An ignoras q̄ benignitas dei ad
p̄niāz te adducit Tu aut̄ s̄m cor tuū dur⁹
z impe. the. ti. irā in die ire z re. iusti iudi-
cij dei q̄ reddet unicuiq̄ s̄m opa sua: his
q̄dez qui sic p̄ bona opa gl̄iam et honorē:
his p̄o qui nō adq̄seūt p̄tati irā z indi-
gno: tribulatio et angustia. Itē. ij. Cor. v
Oēs nos manifestari op̄z aī. tribu. chū.
Et hūc Judas in canonica sua di. Ecce
dñs venit cū s̄ctis milib⁹ suis facere iudi-
cij p̄tra oēs z arguere oēs impios de opi-
bus impietatis eoz q̄bus egerūt: z de oi-
bus duris q̄ locuti sunt p̄tra deū p̄tōres
imp̄. Q̄nta tūc erit p̄fussio p̄tōrib⁹ du-
ri et p̄taces eo ḡtate futurū iudiciū. Hā
sicut dicit Aug. li. x. de ciuit. dei. Tenet ois
eccl̄ia dei ch̄m de celo esse venturū ad iud-

dicādū vi. z mor. O p̄gri et carnales ho-
mines recordemī v̄ p̄mo aduētū de q̄ per
multa milia annoz clamatū est veniet: ve-
niet: veniet inq̄ fortis z terribil⁹ ad hūiliā-
dos sup̄bos: ad reprobādos luxuriosos: z
tandē venit. Nūc de scdo aduētū tota scri-
ptura clamat veniet veniet veniet inq̄ for-
tis et terribil⁹ ad hūiliādos sup̄bos: ad re-
probādos luxuriosos: ad arguēduz auar-
ros: ad p̄denāduz tandē eternis ignibus
in corpe z aīa q̄sq̄ in fōs p̄tōres. O pec-
cator cur nō times: Audite angelū clāmā-
tem Apo. xij. Timete dñm et date illi
gl̄iam z honorē q̄ venit hora iudicij ei⁹.
O p̄lati et viri eccl̄ie. O p̄ncipes z milites
O iudices z doctores: o p̄hi et aduocati:
o iuuenes delicati: et senes inueterati: O
mercatores z artifices: o agricultores tū-
mere deū timete deū: q̄ venit hora iudi-
cij ei⁹. O p̄miserimī q̄ nō timēt: q̄ p̄niāz
nō agūt q̄si p̄sumētes q̄ de⁹ nollet eos da-
mnare. Exēplū de hoc in li. de dono tior⁹.
Sacerdos vsurariū monebat q̄ grauit⁹
infirmabat di. Tria sunt tibi necaria vic⁹
de p̄ctis dolere: et plene p̄fiteri: ac iniuste
habita restituere. Et ille ait: Eri duo p̄-
ma feceri: tertiū tū nūq̄. Acq̄ ait sacer-
dos saluari q̄ poteris. Et ille ait: Dicunt
ita sacerdotes: sapiētes z scripturē. Et ait
illi sacerdos: ita certe: Et ifirm⁹ ait: Uo-
lo p̄bare an vez dicāt: q̄ nihil restituā: et
sic misere mortu⁹ est. Pensate itaq̄ q̄ nō
sunt vane voces scripturarū q̄ ve p̄tōrib⁹
sonāt. Esa. j. Ue gēti peccatrici. z Apo. c.
vij. Ue ve habitā. in ter. i. terrēis deditis
p̄. Ro tertio Audist⁹ zc. (lux. zc.)

Caute nedū venerit inueniat in vo-
bis signū aduersarij sui. Et notate qd̄ or-
lex. Insignia nobilia inuēta sunt ad distin-
ctionē dñioz z nobilitatū. ff. de rex diui-
sione. l. sc̄m. Et attēdite qm̄ grauit⁹ regē of-
fendit q̄ aduersarij sui insignia capit: z gra-
uiter puniēd⁹ est. Hā vt b̄. vj. q. j. Quero
h. sigs. Graui pena punit crimē leue ma-
iestatis. Notate: Si rex hāc ciuitatē libe-
rauerit a dura p̄tute z tū post ei⁹ recessū
ciues se subijcerēt inimicis z insignia ini-
mici ponerēt sup̄ muros z portas ciuitat⁹
z nūciatū esset eis pluries: rex veniet cito
zc. An nō timerēt p̄tōres. Expōe notā-
do illō Heb. j. Qui ventur⁹ est veniet zc.

Sabbō post. I. dominicā

Sabbato post primā dñicā aduent⁹.

Biucianus

27. Virtutes annūciat⁹ e⁹
q̄ de tenebris vos vocavit i
admirabile lumē suū. p̄me. Petri. ij. Abij
cite ḡ rē. vt vici⁹ p̄tates ei⁹ rē. Ubi tria
notāda: Primū saluatoris exhortatō: vir
tutes annūc. rē. Exhortatōis rō: q̄ de tē/
ne. rē. Et rōnis p̄firmatio: in admirabile
lu. rē. De p̄mo Ps. Annūciate de die in
diē salutare ei⁹: annūciate inter gētes glo.
eius. De scdo. ij. Thē. v. Vb⁹ nō est: in
tenebris. De tertio Col. j. Dignos nos
fecit in partē sortis sc̄tōp̄ in lumine.

Abijciam⁹ rē.

P Rō p̄mo An magis decuerit filium
icarnari q̄ patrē aut sp̄m sanctū. Q,
nō. Creatio attribuit imagine potētie pa
tris: ḡ et recreatio. Contra. Magis decet
mediā p̄sonā tenere rōez mediator⁹. Re
spondet Bonauē. in. iij. di. j. Cōueniēt⁹
fuit triplici rōne sumpta ex p̄sona repante
Persona em̄ verbi dī imago: fili⁹: et p̄bū:
Quia imago: sibi p̄gruebat r̄pare hoiez q̄
ad imaginē dei fac⁹ ē. Quia fili⁹ natural⁹:
reducere debebat hoiez ad filiatiōē ad/
optiū. Quia verbū sibi p̄tebat nobis
manifestare patrē cū verbū sit noticiā de/
claratiua. Et sic p̄ p̄bū oia fecit: sic p̄ p̄bū
oia refecit. Hec Bona. Pro fundamēto
Præmittam⁹ admirationē q̄ndam de my
sterio incarnatiōis iuxta p̄ba B. it. vin/
docinē. in Tob. Ponit in orbe fator gen
trix sit filia patr⁹. Et genitrix lactat filia p̄/
go patrē. Et p̄pter qd oia: vt p̄ eū q̄ est fi
lius dei natural⁹ efficiētem⁹ filij adoptiui:
qm̄ vt dī Aristo. ij. metaph. Qd qd est t̄le
p̄ participationē reducitur ad id qd est tale
p̄ essentiā: Cū ḡ q̄ritur An magis rē. dic
rū. rē. Ex q̄ p̄clude q̄nta sum⁹ obligatiōe
astricti ei q̄ tāzueniēter nr̄e miserie p̄de/
scendit. Iō bñ dī Ap̄ls Titū. ij. Apparuit
benignitas et hūanitas saluatoris nr̄i dei
Q̄ facti p̄ctōres q̄ nō timetis tā benignuz
redēptōrē offēdere: lubrici: auari rē. Ser
te si in ḡtū tāto bñficio dñm d̄relinq̄tis ip̄e
abijdet vos. Figura Iudic. ij. Fili⁹ fract
in ḡtū deo q̄ eos eduxerat de terra egypti
fecerūt malū in p̄pectu dei Pulentes dñs

alici⁹ baal et astaroth: d̄relinq̄ntes dñm.
Iō dñs irat⁹ deiecit eos et tradidit i ma
nib⁹ decipientū rē. Baal interpretat⁹ deuo
rator: et signat auariā. Astaroth interp̄
tat cubiculū: et signat libidinē. Expone: qm̄
m̄lti in ḡtū nō recognoscētes dei misericordiaz
quā ondit i r̄dēptōe ḡn̄is hūani fuit iſt⁹
vici⁹: iō dñs eos abijcit a se et reliq̄t i ma
nib⁹ demonū. ij. Paral. xv. Si d̄relinq̄ri
tis eū ip̄e d̄relinq̄t vos.

P Rō scdo. In p̄cedeti rē. Hūc d̄ alta
approbatione certificatiua. s. p̄ rōem.
Recta q̄ppe rō satis p̄cludit futurū esse dī
iudiciū. Dicit ei An̄. De⁹ est q̄ nihil ma
ius aut meli⁹ cogitari pot. Vis ḡratō bñ
ordinat⁹ dicit deū esse sumū bonū: sū
me iustū: sūme sapientē: sūme potētē: et
sūme misericordē. Cū ḡ sit sūme bon⁹: oia
p̄ctā sibi sūme displicēt. Cū sit sūme iust⁹:
sūme vult ea punire. Cū sit sūme sapiēs:
oia clarissime videt et oia vult reducere
ad rectū ordinē. Et cū sit sūme potēs: ni
hil est qd possit eū in his impedire. Cum
p̄o sit sūme misericors: sūme vult oia bona
remunerare. Manifestū est aut q̄ in p̄nti
nō sit oim p̄ctōp̄ punitio: nec oim bonorū
remuneratio cū multos magnos p̄ctōres
vides m̄ltas hie p̄sp̄ritates: et m̄ltos dō
fuentes graues sustinere tribulatiōes: ḡ
necesse est vt alibi fiat oim iudiciū in q̄ rē.
Forte dices: Nā. j. dī: Nō iudicabit dñs
bis i idip̄m: sed in morte de singl̄is iudi
cat: ḡ nō erit aliud iudiciū in fine mūdi.
R̄sio s̄m Rich. di. xlvij. Iudiciū qd fit in
morte est singulare. i. de p̄sona singulari: et
partiale. i. sup̄ partē hois. s. aiām. Est etiā
multis ignotū. Iudiciū aut finale hēbit
p̄diciōes oppositas. Er̄t ei ḡniale. s. oim:
totale. s. sup̄ totū hoiem: aiām vici⁹ et cor
pus: et cūctis manifestissimū. Nō ḡ punit
deus bis in idip̄m: sed qd deerat sup̄ad/
dit. Attendite ḡ: Pensem⁹ q̄nta sit nobis
necessitas bñ viuēdi si volum⁹ securi p̄pa
rere tam in particulari q̄ in generali iudi
cio: et damnatiōis sniam euadere. Utilis
p̄fecto est m̄ltū huius recordatō: p̄cipue
p̄pter tria.

Primo ad emolliendā cordis duriciā.
Secundo ad agendā p̄o delictis peni
tentiam.

Tertio ad excitādaz bone opatiōis dñi

ligeriam

Primo 22. Ex consideratione em iudicij
terref cor et sic emollit Job. xvi. Dñs ei
molluit cor meum et ops p̄turbauit me.
Breg. xvi. moral. Ex diuino munere cor
emolliri dicit qñ sup̄t iudicij timore pe/
netrat: Nec miqñ qñ sicut dñs Eccl. xi. Cor
dus male hēbit in nouissimo. Et Bern.
in qdaz epla: Veniet dies qñ plus vale/
būt corda pura q̄ astuta p̄ba: p̄sciētia bo/
na q̄ maripia plena: qñ qdaz iudex ille
nō flectet donis: nec falsis p̄bis faller. Et
Hiero. ad helio. de p̄ceptu mūdī: Veniet
dies illa in q̄ corruptibile d̄ et mortale in/
duet incorruptionē et immortalitē 22. Se
quit: Potētissimi qñdā reges corā illo iu/
dicio nudo latere palpitabūt. Exhibebit
cū ple sua ven? tūc agnit? iupiter: Aristo
telis argumēta nō pderūt. Tūc tu rusti
canus et paup exultabis et dices: Ecce cru
cifixus de? meus est: hic est q̄stuarie fili?
hic m̄ris gestatus sinu: hōim de? fugit in
egyptū. Scdo valet ad agendū p̄ deli/
ctis p̄nias. In Act. xvi. dicebat Paulus.
De? n̄ annūciat hōibz vt oēs vbiq̄ pe
nitentiā agāt: eo q̄ statuit in q̄ iudicatur?
est orbē terre in eq̄tate. Ido Hieron. ad
Sabinianū diaconū lapsū: Parce q̄s aie
tue et crede futurū dei iudiciū. Itē idē hie
ron. ad asellā de futuris amicis: An tribu
nal ch̄i stabim? ubi patebit q̄ q̄sq̄ mente
vixerit. Audite q̄ p̄cōres illud Job. xix.
Fugite a facie gladij qz vltor inq̄tatum
gladius est: et satore esse iudiciū. Tercō
ad excitandā bone opatiōis diligentia nō
saluator Mat. xxiij. postq̄ locut? est d̄
suo aduentu ad iudiciū: postea dixit: vigila
te. s. in bonis opibz: qz. s. nescit q̄ hora dñs
v̄t ventur? sit. Ido dñs Pau. Gal. vi. Duz
rps habem? ope. bo. Harrat Petr? alfon
sus: q̄ quidāz ictūs eremita ne obliuioni
traderet: hec habebat sc̄pta p̄ oclis et fre/
q̄nter ea in orōne et meditatiōe ruminā/
bat dī. O aia mea recognosce qd opar?
dū potestas est in manu tua anteq̄ moue/
aris de loco tuo: anteq̄ venias ad locū in
quo est iusticia et iudiciū vbi leges om̄ia q̄
fecisti in rotulo p̄sciētes: vbi agel? a dextris
et a sinistris tuū denud. abūt p̄siliū: vbi oēs
amici tui te deserēt et obliuioni te tradent
Memeto q̄ dum potes creatoris tui: bec

sepe renouēs fremebat tremēs et flebat:
Nec miqñ qñ sicut habet Eccl. xi. Si ml/
tis annis vixerit hō et in oibus his let? fue
rit: meminisse debet tenebrosi tps et diez
mltoz q̄ cū venerint vanitat? arguent p/
terita: hec crebri? cogitare. Talis em me
ditatio sollicitū facit hōiem in bonis agē
dis. Et multū valet ad alleuandū p̄ntis
vite labores. Brego. in omel. Dñe illū fra
tres charissimi an oculos v̄os ponite: et
q̄cquid mō p̄rariū inuenit: in eius cōpā
ratione leuat.

p Ro tertio. Audistis 22. Nūc q̄ ventū
humilr ab eo postulate vt corā eo se/
cū valeatis p̄parere. Et notare q̄ dñs lex
L. desum. trini. et fi. ca. lvi. Delicti veniā
penitētiis indulgem? Et. xxiij. q. ij. le/
gatur. Peccati venia nō datur nisi corre/
cto. Et. xxiij. q. vij. Quēadmodū nemo p̄
gaudere se correctū nisi prius doleat se fu
isse p̄uersum. Cauete ne sitis similes in/
sensato qui localia regia furat? cum beni/
gne suaderet a rege vt restitueret venia:
postulans: et sic ei misericordia fieret: als
iudiciū mortis incurreret. Sed omnino
ille nō curat: p̄pter quod durum iudiciū
mortis incurrat. Expone 22. Et nota q̄
om̄is peccator est fur respectu dei: quoniā
bonis eius abutit. Agite ergo peccatores
penitentiam. quoniā vt habet Luce. xij.
Nisi penitentia egeritis om̄es siml? peri
bitis.

Dominica. ij. aduentus Dñe

Abiciamus

a 22. Populus sion ecce do/
minus veniet ad saluandas
gentes. Esaie. xxx. et in Introitu missę.
Abiciamus ergo 22. qñ dominus 22.
Sunt autē ibi tria notāda. Populi exci/
tatio populus sion. Excitati informatio:
ecce dñs 22. Informati consolatio: ad sal
uandas gentes. De p̄mo Ps. Elegit do
minus sion. De secūdo Heb. i. Qui ven/
turus est veniet et nō tardabit. De tertio
Mat. ij. Ipse saluū faciet pplm suū.

Abiciamus 22.

p Ro primo. An filius dei veram
carnein assumpserit. Q. non

Dñica. II. Aduentus post

Bat. v. Caro concupiscit aduersus spūm: sed in christo nulla fuit concupiscētia. Contra Lu. vi. Palpate et videte quia spūs carnē et ossa nō habet sicut videns me habere. Rūder boni. in. iij. dis. ij. Circa hoc fuit triplex modus dicēdi. Primus quod christi caro fuit phantastica quia indecens videt deum vniri nature corporee. Secundus propterea si sic non fuit perfectus homo nec peccatus. Scdōs quod habuit verā carnē: sicut dicit christum eā attulisse de celo. Sicut scriptura testatur eū fuisse de semine dauid secundum carnē. Isti sunt duo modi heretici. Tertius modus dicēdi est verus et catholicus. scilicet quod christus verā carnē habuit. Nec enim decebat inuenire deceptōne nec impfectionē. Quod autē dicit Apostolus. Caro concupiscit: hoc intelligit de carne in qua viger fomes concupiscētie. Hoc bona. Pro fūdamēto. In mysterio incarnationis. nihil fuit phantasticum: sed pura veritas. Ad hoc facit quod dicit commentator. iij. metaph. Deus est prima veritas a qua omnia alia et veritatem et esse accēperūt et accipiūt. Propterea elegans dicit Hieronymus vindocin in iob. Felix coniugium dum sacra maritant. Auricule verbum sit caro prope carus. Cui ergo gūritur. An filius dei. Dicitur. ut super. Ex quo cōclude mirandā in nos dei misericordiam et benignitatem. Ber. in ser. de epi. Apparuit dei potentia in rebus creatione: apparebat eius sapia in eorum gubernatione. Benignitas autē eius marie apparuit in humanitatis assumptione. In quo enim magis poterat commendare suā benignitatem quam suscipiendo carnē meam. O miseris et stultissimis peccatores. Filii dei assumptis carnē vestram et vos respicitis imitari puritatem suā. O fatui fornicatores: raptores fraudulenti: mercatores. Agnosceite dñi benignitatem quā eū euidenter ostendit in hūane carnis assumptione. Figura. Matthei. ix. Mulier sanguisua quā iunuda erat secundum legem se permisit tangi: sicque eā sanauit. Spūaliter sic a muliere sanguisua se tangi voluit quā carnē humanā assumpsit similē vtrique carni quā in peccatis defluit sicque eā sanauit. Ipse est enim deus qui ait ps. Qui sanat omnes infirmitates eius.

Pro secundo. Supra de primo: hic de secundo quod est consideratio primō stratiue signationis: vbi sunt tria consideranda.

Primum est elementorum et superiorum creaturarum mirabilis mutatio.

Secundum est hominū signorum notabilis expositio Tertium est iniquitatis et vicioz vanabulilis inundatio.

Hic de primo: vbi sunt tria consideranda corporum elementarium transmutatio. Corporum celestium transformatio. Virtutum superiorum commotio. Primum igitur est corporum elementarium transmutatio. Vide in alio aduentuali in hac dñica.

Pro tertio. Audistis. et. Caute ne maneatis indurati. Et notare quod lex dicit. Omnis contumacia est puniēda. ff. de re militari. l. Omne delictum. §. Contumacia. Et. ij. q. iij. Quāto. In contumacia persistētibz seueritas est ostēdenda. Notare. Siquis regē et curiā grauiter offenderit: et reuolēs eū ad emendationē trahere ostēdit ei plures nūcios et modos alios quod grauius est de eo vindicta facturū vt sic timore correptus veniat ad misericordiam hūiliter postulandā: et nihilo minus in errore permaneat fatuū dicit eū an prudētē. Certe credo quod fatuū et grauius puniendū. Expone. et. Sicut sicut dicit puer. xxiij. Viri iniqui non cogitant iudiciū.

Dñica secūda aduentus post meridiem.

Bucianus

et. Audiat faciet dñs gliaz vocis sue in leticia cordis vestri

Esai. xxx. Abijciamus. et. vt audiamus gliaz vocis sue. Vbi tria sunt consideranda.

Promissiois sublimitas. Audiam faciet dominus gloriam.

Sublimitas securitas: vocis sue: que mentiri non potest.

Securitas iocunditas: in leticia cordis vestri. De primo. ij. pe. j. Paxima et preciosa vobis promissa donauit. et. De secundo. Jo. xiiij.

Ego sum via: veritas: et vita. De tertio. ps. Letetur cor querētium dñm.

Abijciamus. et.

Pro primo. An filius dei assumpsit aīaz rōalē. Q. ii. Jo. j. Verbum caro factū est: vbi fit mētio de sola carne. Contra dicit athanasius. Perfectus deus perfectus homo ex aīa rōnaliter hūana carne subsistēs. Rūder boni. in. iij. dis. ij. Circa scripturam fuit modus

meridiē Bermo Folium. XXXIII.

dicēdi. Duo heretici et terti^o catholicus. Prim^o est Ennoing dī. q^{ui} diuinitas erat ei loco anie. Sed p^{ro}tra. Diuinitas nullius pōt esse forma pfectiua. Scōs q^{ui} ch^{rist}is ant mā habuit sed solū sensificatē: nō rōnalez q^{ui} ad actus partis intellectiue sufficiebat virtus psonē increate. Sed p^{ro}tra. Si aīaz rōnalem nō habuit: g^o nō fuit ver^o hō. 3° est tertius modus dicēdi catholicus: q^{ui} ch^{rist}is assumpsit verā carnē et verā aīam cū suis potētīs vegetabili: sensibili: et rōnabili. Rō. Ch^{rist}is assumpsit naturā humanāz vt esset mediator dei et hōim. Et q^{ui} pfect^{us} mediator: iō pfectus p^{ro}prehē^{ns} for et pfectus viator: pfectus hō: et q^{ui} pfectus hō iō habuit corp^{us} cū oib^{us} mē^{ti} b^{us}: et aīam cū oib^{us} potētīs. Rursus: q^{ui} pfectus mediator: iō pfectus p^{ro}prehē^{ns} for et pfectus viator: pfectus hō in p^{ro}ceptatō ne et pfectus in actiōe et pfectus in passi^one. Et ad hec oīa sequit^{ur} q^{ui} habuit veraz subam anie. Cū autē dīat: Verbū caro factū est: accipit caro p^{ro} tota natura hūana p^{ro} synechdochen. Nec Bonauen. Pro fundamto: Decētissimū fuit vt redēptor n^{ost}r^{us} esset ver^o hō. Galfred^{us} in poetria nouella reglā iuris dīcat: vt sicut hoīes falla^{ci} ceter hostis mortificauit: ea forma subit^{ur} hostē mortificaret hō captū diuinitatē ab hāmo. Et cū in hoīe sint due partes. s. cor pus et aīa. tū iuxta p^{ri}mā tā in. j. q^{ui} in. ij. de ania: Ania est melior et nobilior corp^{or}e: et ita p^{ri}ncipalior pars hoīs. Cū g^o q^{ui}rit: An fili^{us} dei zc. Dic^{it} r^{es}pon^{dit} vt s. Et q^{ui} p^{ro}clude q^{ui}de uote nos totalit^{er} in ei^{us} reuerētia debem^{us} impedere q^{ui} se nobis in tota n^{ost}ra hūanita^{te} reuoluit p^{ro}formare vt nos solueret a vinculis diaboli. Iuxta illō Phil. ij. In similitudine hoīm factus et habitu inuētus vt hō. O p^{ro}ctōres miseri q^{ui} vos potius diabolo p^{ro}figuratis q^{ui} ch^{rist}o cū se ch^{rist}is vobis sic p^{ro}figurare voluerit. Audite fraudulētī mēdaces: raptōres zc. Et generalit^{er} oēs p^{ro}ctōres p^{ro}formari ch^{rist}o studeatis q^{ui} se vobis p^{ro}formant vt vos a captiuitate liberaret. Figura Dan. ij. Cū sidrac: missus est et abdenago ep^{ist}itibus in fornace appa^{re}uit angelus in forma hūana soluens eos a p^{ro}pēdib^{us} et liberās eos ab ardore ignis zc. Exponet: quia filius dei in forma hūana soluit gen^{us} humanū et liberauit ab ardore ignis ire dei. Et nota: sidrac interp^{re}t^{ur}

tatur decorus vel decor. Abdenago: q^{ui}s vel risus: vel q^{ui}s de gaudio. Abdenago seru^{us} tacens. In his figurat^{ur} q^{ui}m hī p^{ri}ncipat^{ur} fructum incarnatiōis dōice q^{ui} sunt decori in p^{ro}sciētia et in leticia spūali deo seruūt tacētes cū patientia zc. Ps. Jubilate deo oīs terra. s. p^{ro}pter incarnatiōis mysteriū: seruūt te dño in leticia.

p^{ro} Rō scōdo. In p^{ro}cedēti fmo. dictū ē de creaturaz mirabili mutatiōe. Hunc de hīoī signoz notabilī expōne. Vbi sūt tres instructiōes notāde.

Prima memorande ratiōis.

Scōda desiderande p^{ro}solatiōis.

Tertia obfauande exhortatiōis.

Prima est memorāde rōis p^{ro}pter q^{ui}d talia p^{ro}cedunt iudiciū. Est autē triplex rō: Prima p^{ro}pter fiende p^{ro}sumatiōis designatiōē. Nā sicut a p^{ri}ncipio lumīaria lucētia posita sūt in celo q^{ui}si oīdētia mundū inceptū. Sic in fine amittēt lumē suū vt ostēdant mundū deficere. Chrys^{ostomus} sup^{er} Matth. Patrefamilias moriente domus eius turbat^{ur} et famila plāgit^{ur} et nigris se vestib^{us} vestit. Sic hūmāo genere (p^{ro}pter quod facta sunt oīa mnia) circa finē cōstituto: celi lumīaria lu^{mi}gent et candore deposito tenebris induit^{ur} tur. Et sic dicendū p^{ro}pter eandē causam futuras esse transmutatiōes insolitas in elemētis et alijs. Secūda est p^{ro}pter horrē de vindicatiōis p^{ro}minationē: sicut quādo paterfamilias vehemētē p^{ro}tra aliq^{ui}dē irascitur: omēs eius domestici ad domū vīno dictam animant^{ur}: et iniuriāt^{ur} terribiliter p^{ro}minant^{ur}: sic (vt dicit^{ur} Sapie. xvj.) omīs creatura factori defuiens exca^{re}ndescit in tormētum contra impios ad vindicādas scz iniurias creatoris. Mutaciones ergo terribiles in creaturis erūt quasi horribiles cōminationes. Sicut em^o dicit^{ur} Sapie. v. Armabit^{ur} deus creaturā ad vītionem inimicōz. Nāz hoc exigit iusticia: Sicut dicit^{ur} Sapientie. xj. Per que quis p^{ro}ccat per hec et torquet^{ur}. Peccant autē homīnes omnib^{us} creaturis abutendo. Ideo vt dicit^{ur} Gregorius: quia in cunctis delinquimus: in cunctis ferimur: vt impleatur q^{ui}d dictū est: Pugnabit^{ur} p^{ro} eo orbis terrarū. p^{ro} insensatos: Sapie. v. Omnia namq^{ue} q^{ui} ad vsum vite accepimus: ad vsum cōuertim^{us} culpe zc. Tertia p^{ro}pter t^{er}rende

Feria. II. post. II. dominicā

sententiationis p̄figurationē. q̄ sicut dicit
Sic. Multa mala debēt p̄currere vt ma
lum valeat sine fine nūciare. Si itaq̄ tre
ment homines vidētes isolas tenebras:
pensate q̄horrendū erit tenebras inferni
irremediabilē intrare si tāhorribiles erūt
elementorū et aliarū creaturarū cōmotiōes
Etiā timēt hoīes nocturnos strepitus: co
gitate q̄ntus erit horroz p̄probos audire
vocē filij dei exprobrātis: ad cuius vocis
sonitū celum et terra mouebunt. Sicut ḡ
p̄mius ch̄i aduētus multipliciter fuit p̄figu
ratus vt cum maiori deuotione suscipēs:
sic et sc̄ds aduētus multipliciter procla
matus et multis terribilibz signis p̄mon
strabit: vt qui boni sunt ad meliora. puo
cetur: mali p̄o ad penitentiā citius p̄uer
tatur. Impenitētes aut inexcusabiles oi
no reprobent. Biego. in omel. Saluator
noster nos paratos inuenire desiderās se
nescētē mundū q̄ mala sequitur denūciat
vt nos ab amore eius p̄pescat. Sc̄da in
structio est desiderande p̄solatiōis. de q̄
vide in alio aduēuali sc̄. ij. post. ij. dñicaz
Tertia est obfauande exhortationis: de q̄
vide ibidem.

p Ro tertio. Audistis zc. Audi p̄cōr:
velis nolis corā summo iudice cōpa
rebis: Vigila igit ne ania tua cum vicioz
feditate ibi p̄pareat. Nā sic habet. l. Ju
lianus. ff. ad exbi. §. P̄tererea. Condenan
dus est aliq̄ vt exhibeat rem cuz oibz
suis vilitatibz et cōcomitantijs. Videte
ḡ ne sitis de numero seruorū inutiliū. Nec
solum respiciēda sunt opa: sed etiā circū
stantie opoz: vltz t̄ps: causa: volūtas: p̄so
naz differentia. xxiij. q. viij. Occidit. Et
de pe. dis. ij. Ut cognouerūt. §. Opponit.
Audire. Si sentiretis vos offendisse re
gem vel ex ope vel ex opis circūstātia: et ti
meretis q̄ regis indignatio vos a regno
deiceret aut in carcere detruderet: aut le
onibus deuorādū traderet: Nōne facere
tis quod possibile esset p̄o vestra recōci
liatione: Certum est q̄ sic. Expone zc. Q
miseri cur sic aīas negligitis de q̄bz p̄ cete
ris curam habere deberetis. Deuter. iij.
Sumā tuā sollicitē serua.

Feria. ij. post dñicam. ij. aduētia.

Abiciamus

z c. Qui regis israel intende
qui deducis velut ouē Jos
seph. Ps. xij. et in Introitu misse. Abici
amus ḡ zc. vt securi dicam? dño: Qui re
gis israel intende zc. Vbi tria notāda
Saluatoris inuocatio frequēdanda: inten
de. Inuocati p̄dicio memorāda: qui reg
et qui deducis. Inuocātis dispositio. p̄cu
randa: israel et Joseph velut ouem. De p̄
mo Ps. Intēde in adiutorij meū domie
deus salutis mee. De sc̄do: Hic est deus
deus noster in seclū et in seclū seculi ip̄e
reget nos in seclū. De tertio. Num. x. Do
minus p̄misit bona a isrl. Et Zach. x. Do
mū Joseph saluabo zc.

Abiciamus zc.

p Ro p̄mo. An caro fuerit nature diuī
ne vīta mediate ania. Q̄ sic. auto
ritate Damasc. Vnitū est carni verbū dī
p̄ mediū intellectū. Soluta media solu
tur extrema: ḡ si dicas Vnitur carni me
diantē ania. facta separatiōe anie a carne
fiet sepatio a deitate: q̄d falsum est: vt pa
tuit in morte ch̄i. Rēdet Bonauē. in. iij.
dis. ij. Dupl̄ p̄currere p̄t mediū ad vni
onez aliquoz. Mediū colligantē p̄ quod
extrema ligant ad inuicē: sicut duo corpa
glutino. Et mediū p̄gruetie rōne cui? cō
gruū est aliq̄ vni: sicut mlier nobilis me
diantē congruetia habz q̄ sit sponsa regis
P̄mo mō non mediat anima in vnione
carnis ad verbum: quia immediate et in
separabiliter verbū vnitur tam anīme q̄
carni. sz bene sc̄do mō: qz p̄ueniēs nō erat
q̄ dei verbū acceperit corpus inanimatū
Hoc Bonauē. Pro fundamēto: vilis
condiciōis est caro aīa seclusa. Vñ mat.
vindocinē. in Tob. Est caro vas luteuz
vas lamērabile: fenū aridulū: fragilis gle
bula: sacculus olēs. Nec est in corpe vita nī
si ab aīa. Vñ dī Arist. ij. de aīa. q̄ aīa est
cā cop̄is in triplici ḡne cause. s. formalis:
efficientis: et finalis. Querit ḡ An caro zc.
Dic rñ. vt s. Et q̄ p̄clude q̄ p̄pter bonorē
ch̄i q̄ carnē assūpit et aīaz debem? sp̄ car
nē subijcere sp̄ui q̄ facit? est ad imaginē dī
Nā vt Paul? dī: Qui ch̄i sunt carnē sū
am crucifixi: p̄erit cū vi. et p̄cu. Gal. v. Audi
te carnales zc. Ch̄us em verbo et exēplo

Aduētus Bermo Fo. XXXIII.

Ademnauit sensus carnales in subiectioz
spūs. Figura Josue. x. Gabaonite men
tietes pactū fecerūt cū filiis israel ne inf
ficerent: sed fraude ptra Josue pdemna
uit eos ad portandū aqua z ligna cedēda
Gabaonite interpretantur valles mesticie
seu pcliues iniquitatis. Et recte significāt
carnales sensus: q spm ad iniquitatez z val
lem gehēne inclinare conant. Et volunt
pactū facere cū ratioe z volūate ne mori
tificentur. Josue interpretatur saluatio
siue saluator: z est christus qui pdemna
uit eos ad aquas tribulationū portādas:
et labores suscipiēdos in seruitiū diuinūz
et obsequiū anime. Naz vt dicit Ambro.
lib. de offi. Incastrum ptra exteriores in
micos bellum geritur si intra vrbis me
nia insidie habeatur. q. di. Si velim⁹ vin
cere mundū et diabolum pmo depmendi
sunt sensus corpales qui sunt spiritus pdi
tores.

p Ro scdo. Supra in scda plderatōe
pncipali pposuimus tria deducenda
Et ita dictū est de duobz pmissis. Nūc ergo
dicendū de tertio qd est iniquitatis et vici
oruz inundatio: qm vt dr saluator Dat.
xiiij. Abundabit iniquitas: Cuius abunda
tie ad pns est triplex cā plderāda.

Prima dolenda charitatis infrigidati
tio.

Scda fugienda suppius dilectio
Tertia horreda sathane solutio.

Prima zc. Dat. xiiij. Refrigescet cha
ritas mltorū. Sic ei senescēte microcosmo
s. homie solet calor naturalis dimmuti: sic
maiori mdo senescēte charitas q est calor
vite spūal refrigescet z pene deficiet: Aut
em Arist. q senū est frigidū z siccū z mo
ribundū. Erit g mundus senescens frigi
dus p defectū charitatis: z siccus p defect
tum deuotiōis: deu heu infrigidata ē cha
ritas in deū: qd patz si plderem⁹ qm de
uote seruit deo: qm multiplici⁹ contemnit
et blasphemaf: de charitate p. pxiimi qn
tum tā friguit: clamāt nudū: clamāt fame
licū: clamant inedia moriētes: relegata est
misericordia a filiis hominū: clausa est ia
nua pietatis: cōtracta est largitas nisi illa
que vanitati deseruit: Aut fons cōpal
sionis. Et quid restat nisi vt cito fiat iudi
cium sine miscdia bis q nō fecerūt miseri

cordiam. Iaco. i. Satis nūc videm⁹ im
plectū illud Osee. iij. Nō est veritas: nō ē
miscdia: nō est sciētia dei in terra. Se
cunda est fugienda suppius dilectio. de q
.ij. Tim. ij. Scito qz in no. rēponibz instāt.
t. pi. z erūt hoies seipos amātes. s. fz car
nem: q amor ptranat charitati. Et sicut
ex charitate omes pures pullulant: sic ex
inordinato amore sui oia mala Aug. xiiij.
de ciui. dei. Ciuitates duas fecerūt amo
res duo: ciuitatē dei amor dei vsqz ad cō
temptūz sui. ciuitatē p. diaboli: amor sui
vsqz ad ptemptū dei. Vn post illa verba
Erūt hoies seipos amātes: subdit apls:
Supbi: cupidit: elati: blasphemū: parētibz
nō obediētes: ingrati: scelesti: sine affecti
one: sine pace: criminatores: impatiētes:
inimītes: sine benignitate: p. dītores: p.
terui: tumidi: voluptatū amatores magz
q dei. Vt qd occulta cordiū videret: oc
currerēt certe crimina multa tāto forsitan
grauiora qnto secretiora. Sed hec z si nō
habeāt iudicē mortālē: habebūt tamē iu
dicē summū p. sciētiāz inspectōrē q nihil
relinquet impunitū. Sed videam⁹ q pa
lam sole gerūtur quoniā multi hodie im
pudēres peccāt fornicatores: adulteri: v
surarij: p. iuri: blasphemū: ebriosi: cubina
rij publici zc. Et sicut ait Eypa. Cōsen
sere iura peccatis: iura iniurijs militāti
iurie p iuribus inducūtur. Abusiue con
suetudines sancīntur: legem habentes si
ne lege viuūt: et sic legibz abutuntur. Di
ues pauperē suppeditat: z potens opprī
mit impotentē: lupus deuorat agnum: et
accipiter passerem: in mare pyrate p. danf
in vjs isidiāt p. dōnes: latrōes i nēonibz:
fures i domibz: in vrbibz abundāt seditiofi
in curijs proditores: seuit inuicē discor
dā tium malicia: litigijs replent omnia: veri
tas odio habet z paul abijcit: iusticia per
uertitur: et regnat impietas: z rapacitas
cupiditasqz dominatur. Quid pla: Que
lingua posset exprimere q: qualia: et qnta
flagitia cōmittuntur: Quia em vt dicitur
Eccl. viij. Eo q nō cito ptra malos pfer
tur sentētia: absqz vllō timore filij perpe
trāt mala. Tertia est horreda sathane so
lutio z p. tratis ei⁹ relaxatio q virtute dñice
passionis religata ē vt nō noceat qntum
vellet et qntū añ solebat. Tūc autē o3 mo

Feria. III. post. II. dñicam

dicū solui modico tpe. Apoc. xx. z xij. dñ. Ue terre z mari: qz descendit ad vos dñs volus hñs iram magnā sciens qz modiciū tempus habet. Et hoc fiet deo pmittere te ad maiore impioz damnationē z maiorem bonoz purgationē. Nā tūc boni erūt optimi z mali pessimi. Vñ pñt hanc sathane solutionē erūt mirabiles z insolite turbationes inter hoies. Tolle vicz pax in terra: vbiqz plia mouebunt: ciuitas in ciuita tem: domus in domū: z psona in psonā amabit. Tūc iplebis illō Hier. ix. Vñus qsqz a primo suo se custodiat z in omni fratre suo nō habeat fiduciā: qz ois frat supplantās supplantabit: ois amic⁹ fraudulenter incedet: z vir fratrē deridebit et veritatē nō loquēf: docuerūt em linguas suas loqui mendaciū. Certe iā ista hodie cōplentur. O peccatores forte vobis vñ det q dñs dormiat z nō curat punire delicta. Certe cū diu expectauerit tūc grauius vindicabit. Exemplū. De⁹ diu expectauit iudeos postqz chm occiderant (vt habet in scholastica z ecclīastica hystoria) per q dragita annos. Sed ad vltimū impenitentes gladio romanoz tradidit z opprobrio sempiterno p mundū dispōs. Morate qd Greg. vi. Illos de⁹ graui⁹ dñat qd hic diu longanimitē portat.

P. Ro tertio. Audistis zc. forte dicit⁹. Et q tot z tanti declinant. Nōne erit nobis aliq excusatio: Certe nō. Jura dicunt. Nō qd fiat sz qd fieri debeat cōsiderandū est. ff. de officio pñ. l. Sed licz. Et xij. q. ij. Gloria epi. Et de ele. Cū causam si em sint mlti pñtores regni: in regno certamla multis anis: qd pdeset alicui eorū dephenso multitudinē socioz z cōsuetudinē allegare. Certe nihil. Expone nō tando illud ecclī. j. Ne pecces in multitudiē ciuitatis.

Feria. iij. post. ij. dñicā aduent⁹.

Abhiciamus

z. Lux in tenebris lucet z tenebre eam nō cōphenderūt. Jo. j. Abhiciamus zc. et induamur arma lucis. i. chñ qui est ipa lux q in tenebris. Id ē in mundo tenebroso lucet: z tenebre. i.

psecutores ecclīe eā nō cōphenderūt. In his autē verbis tria sunt notāda in chñō.

Luminis excellentia. iō dñ. lux.

Luminis refulgentia: in tenebris lucet

Luminis efficacia: z tene. eā nō cōpre. De pmo et scdo. Jo. j. Erat lux pñ q illu minato o. bo. ve. in hūc mundū. De tertio. Sap. vij. Sapientia nō vincit malicia Abhiciamus zc.

P. Ro pmo. An anima mediante aliq habitu gratuito sit assupta a pbo. sic. Aug⁹. xij. de tri. In rebus p tps oz tñs sūma est grā q deus in vnitae pñone nullis pcedentib⁹ meritis hoim copulat. Cōtra si sic. Cū corpus nō sit. illi⁹ gratie suscepibile q nō cōrūmibile Rñder b. bon. in. ij. dñ. ij. Cū querit. zc. hoc pōt dupliciter intelligi. Aut q ille habet in illa vñō ne teneat rationē cōgruentie z sic concedi pōt q nō decet animā vñiri pbo nisi sibi al similef habitu pfecte deiformitatis. Aut q teneat rōnem cause z sic veritatē nō hz qñā vñō q est p habitū infusū sic ē vñō cognōis z amoris: respiciat cōiter tres psonas. S. bo. Pro fūdamēto. Aia rōalis ex natura sua est capax dei p intellectū et volūtātē. Jo poete etiā hortant nō appli care aiam reb⁹ infimis sed diuinis. Lucas. Nūq sit cura deozum. Et Aristo. p. ethi. Hō se oz trahere ad diuina z imoz talia qñt pōt. Querit g. An ania sit deo vñibilis sine habitu medio. Dic rñ. Et q cōclude q vituperādū sūt pctōres miseri q post tantā grām hūane nature factā nō verent pcti vilitatē in aiab suis ponere in magnū dedec⁹ hois chñi ptra documenrū Leonis pape in ser. de na. dñi. Bgnosce o hō chñiane dignitatē tuā z diuine cōsors factus nature: noli in veterē pcti vilitatē tuā degeneri puerlatōe redire. Audi te fornicatores: raptōres. O q miseri q pñolatiōes spūales respuūt qd facile repñrē possent diuine incarnationis mysteriū cōtēplando z mūdanas pñsus z carnales pñolatiōes qñr. Figura de filiis israel. Nūeri. xj. Qui māna a deo datū fastidiebant z carnes pcupiscebant. dedit aut eis dñs carnes sz in malū eoz: qz adhuc elce erat in ore ipoz z ecce furoz dñi pcussit eos z ibi mortui sūt. Expone: verū certe manna celicū est corp⁹ chñi in verō virginis

cōceptū sed multi non cognoscūt z carnis desideria sequūtur qđ pmittit dñs sz tan dem grauit̃er puniēnt. Talib⁹ dī. dō. Jo. viij. In pctis vris moriemini.

p Ro scđo. In pcedenti ser. dictū ē de triplici causa inundatiōis viciōz. h de vna alia causa scđz de tremenda anti chri pditione. Erit em̃ antichri pditio da mnabilis. Nam sic habet. ij. Thessal. ij. Erit eius aduentus fm̃ operationē sathane. Et ibi vocatur hō pcti filius perditio nis. Utet autē triplici via ad subuerten dos hoies. Prima est phāstifica blādictia rū ostensio. Scđa mīrifica pđigioz opa tio. Tertia terrifica tormentoz infliccio. Prima ergo via zc. siue deceptiua simula tio. Nam sic habet. ij. Thess. ij. Aduent⁹ eius erit in omni seditiōe seu seductiōe ini quitatē. Un volēs vtriqz populo cōplacere veniēs hierlm̃ vt dicūt aliq̃ circūcidet se vt ex hoc adquirat grām iudeoz ppter quod etiā faciet sabbatū custodiri. Diem pō dñicū p̃cipiet etiā p̃f chriānos: vtrūqz se cōformare volēs vt vtrozqz decipiat. Hac autē via blauditiōis vtr̃ tripliciter. Primo in sanctitatē simulatiōe. In aper to em̃ scititatē castitatē simulabit dicens etiā se esse messiam in lege pmissum. Qđ credētēs iudei puerent ad ipm: quibz ar sanctitatē simulabit: erit tñ in cōcupiscen tijs muliez. vt dī. Dan. xj. Et cor eius in tantā effereť supbiām vt legez z cursum rpm se mutare puter. vt dicit Dan. vij. Et in deū proferet blasphemias dī. se deū esse: chriū autē dicet fuisse seductore. Un ij. Thess. ij. Tūc reuelabit hō pcti fili⁹ p ditiōis caput omnū iniquitatū q̃ aduer sator z extollitur super omne illud qđ di citur de⁹ aut qđ colitur ita vt in tēplo dei sedeat ostendens se tanq̃ ipse sit de⁹. Ue niens em̃ in hierlm̃ sedebit in templo z fa ciet se adorari vt deū: qđ vtriqz tēplū reedi ficabūt iudei sibi adherentes. Scđo i cal liditatis p̃suasiōe: qz sicut dicit Dan. vij. Dirigetur dolus in manu ei⁹. Extortas enī z fallaces expōnes scripturaz addu cer: falsitas ergo tūc publice p̃dicabit nec pmittetur veritas tūc p̃dicari. Un de il lis qui per antichriū decipiētur dicit. ij. Thess. ij. Eo q̃ charitatē veritatis nō re ceperunt. id est legem euangelicā vt salu

fierent ides. mittet illis deus operationē erroris vt credant mendacio vt iudicent omnes qui nō crediderint veritati sed cō senserunt iniquitati. Et licet futurus sit vnus antichristus pessim⁹ omnū: tñ nūc certe multi sunt iam antichristi: cōmōnē scđz habētes illi⁹ pessimi: supbi videlicet lu xuriosi: seductores: veritatis subuersores et falsitatis defensores. j. Jo. ij. Nūc an tichri multi facti sunt. Tercio in largita tis exhibitōe. Sicut em̃ dī. Thess. ij. Ue niet in omni virtute. s. potestatis hūane z opulentiē tpalis. Creditur q̃ reuelante magistro suo diabolo thesauros occultos inueniet qbus vtetur ad gloriā z dece ptionē. Cū em̃ in multis tūc regnatura sit cupiditas: hoc modo ad eū facile incli nabūt. Scđa principalis via ē mīrifica miraculoz operatio. Nam dicit. ij. Thes. ij. Erit eius aduentus in signis z p̃digis mendacib⁹. Dicunt autē mēdacia vel qz non erunt vera sz phantastica qz viciō dia bolus p̃stigiabit oculos videntū. Vel di cunt mēdacia qz ostendēt ad cōfirmandū mēdaciū licet vera sint a parte rei. Nec tñ dici debent miracula qz virtutē creatā nō excedūt: sed mirabilia dici possūt. Dia bolus em̃ subtilem hñs intelligentiā z lon gam experiētiā qđ natura facit: successi ue: ipse scit subito operari. Sic magi pha ras rais vīrgas in serpentes subito mutat se legūt. Ero. xj. Inter cetera autē simu labit se mortuū z postea suscitātū. Nec so lus ille p̃dicabit sed etiam discipuli eius. Apoē. xj. Hi ciuitates hierusalē calcabūt mētib⁹ quadraginta duob⁹. i. trib⁹ anis z dimidio ecclesiā psequēnt. De his dicit dñs. Matth. xxij. Surgent pseudo chrii z pseudo pphete z dabunt signa magna z p̃digia vt in errorez inducant. etiā fieri pōt electi. Tertia via est terrifica tori mentoz infliccio. Nam sicut dī. Matth. xxij. Erit tūc tribulatio magna q̃lis nō fuit ab initio mundi nec fiet. Et hec innui tur. Apoē. j. vbi dicit Et pedes similes auricalcho: sicut in camino ardētī. Per pe des: chrii (qui sunt vltima eius) membra. q̃ caminū ardētē tribulationis vehemen tia designatur. Exhibebit enim antichri stus in torquēdis fidelibus oīa gñā tori mentoz que antiquitus in scris martyri

Feria. III. post. II. Onicam

bus sunt impleta et fm ingenij sui subtili-
tatem nouis et inauditis supplicijs affli-
get. De quibz dicit Greg. xxxij. mo. Pen-
temus que erit mentis humane tentatio
illa qñ et pius martyr penis subicitur et
en ante eius oculos tortor miracula facit
Inter tñ tot tribulationes aliquā cōsola-
tionē mittet dñs p. enoch et heliam q ad
huc viuentes reseruati sūt in paradiso ter-
restri. Et sicut habet Apoc. xj. Prophe-
tabūt dieb? mille ducētis sexaginta ami-
cti saccis. i. tribus ānis cū dimidio. Erit
etiam et alia electorū consolatio qz nō diu
durabit tñ grauis tribulatio. Vñ Batt.
xxij. Nisi breuiati fuissent dies illi nō fie-
ret salua omis caro sed ppter electos bre-
uiabuntur. Ipse em maledictus antichri-
stus tandem veniens in montem oliueti
simulabit se velle in celū ascendere. Sed
sicut dicit apls. ij. Thessal. ij. Dñs iesus
ipsum interficiet spū oris sui. Post interitū
autē eius non statim veniet dñs ad iudici-
cium vt vicz electi q in tanta tribulatione
titubauerūt temp? habeant penitēdi: qñ
tō aut tempore postea sit ventur? ignora-
tur. Tūc aut mali temporalit gaudebūt
quasi securi licet eoz pceptor mortuus sit
Vñ Batt. xxij. De die illa et hora nō
scit neqz angeli celoz nisi solus pater. Et
ponit exemplū. Sicut fuit in diebus noe:
ita erit et aduentus filij hominis. Sicut
enim erant ante diluuiū comedentes et bi-
bentes ac nubentes et nuptijs tradentes
vsqz ad illuz diē in quo intrauit noe in ar-
ca et non cognouerūt donec venit diluuiū
et tulit oēs. Ita erit aduentus filij homi-
nis. j. Thess. v. Cū dixerint pax et securi-
tas: repentinus eis supueniet interitus.

P Ro tertio. Audistis rē. Laetene-
ritis antichristo similes et eius mem-
bra: quoniam fm leges. Qui simili delicto
delinquūt: simili etiā pena sunt torquendi
ff. de legibz et se. p. l. l. Non possunt. Et
C. de nuptijs. Si libertā. Et qd de vno
dicitur necesse est vt de alio simili intelli-
gatur. Extra de cōstitutiōibus. c. Trans-
lata. Et caput debet sequi mēbra. xij. dis.
Nō decet. Et de cōsecra. dis. ij. Celebri-
tati. Notate. Si eēt aliqz puerissim? la-
tronū princeps et mandaret rex: capiat
calis cū oib? socijs suis q cūqz reperiēt ge-

rere insignia et et irrevocabili morte dāne-
tur. Credo q statim exuerēt insignia mali
pncipz. Expone notādo q sic hñ matt. xij
angeli mittēt oēs malos in caminū ignis
Feria. iij. post scđam Onicā aduent?

Buciamus

2c. Exortū ē in tenebris lū-
mē recte corde: Ps. cxj. Abij-
ciam? rē. qm exortū ē rē. In tenebris. i. in
mūdo isto tenebroso. Plen? ē em triplici
tenebrarū genere. Primo tenebz igno-
rantie q puant lūmē vere sciētie. Osee. iij.
Nō ē sciētia dei in terra. Vñ de mūdatis
di. ps. Nesciūt neqz intellexerūt in tene-
bris ambulāt. Scđo tenebris culpe si-
ue malicie. Gen. vj. Repleta est terra iniq-
tate. Et puer. iij. Via impiorū tenebro-
sa. Tertio tenebris miserie q sūt puatō
lucis glie de qbus tenebris intelligi pōt
illud. Job. xvj. Post tenebras spero lucē
Qm igit tōt et rare tenebre sūt in mūdo id
exortū est in tenebris lumen rē.

Abijciam? rē.

P Ro pmo. An nature hūane affūptō
debeat pot? dici incarnatio q aia-
tio. Qz nō qz a digniori debz fieri denoi-
tio. Cōtra. Jo. j. Verbū caro factum est.
Rūdit bon. in breuisloq li. iij. c. ij. Qm
magis nota est nobis ps carnis et magis
a deo distat vt vicz expmior fiat denoiatō
et maior expmāf hūiliatio: et pfundior ex-
plicit dignatio: hic est q op? illud nō aia-
tio s; incarnatio noiāf. hec bon. Pro fū-
damento qvis denoiatio fiat a digniori:
aliqui tñ pueniēs est q fiat a manifestio-
ri. Nemo em noiare pōt nisi qd nouit Vñ
di. Quid? in li. de tristibz. Qd minimuz
nouit nemo docere pōt. Et aristo. vj. me-
taph. Disciplina fit oibus nobis p ma-
gis nota. Cū g qñf. An nature hūane rē.
Dic rñ. Ex q cōclude dei inestimabilē in
nos benignitatē. Ber. in qdā ser. Porro
inestimabilis dignatio ac pñsus inenarra-
bilis q in carceris hui? fetore horrore
tanta dignata ē descendere celsitudo. Lab
ue g ne carne abutamini quā tāto dñs do-
tauit honore. Audite carnales lubrici rē.
Abusio qppe magna est vt tāta def an-
cille. i. carni libertas vt insurgat in dñam

Id ē rōnem z eā despiciat. Figura. Ben. xvj. Sara sic p̄descēdit agar ancille vxo luit q̄ abraā vir su⁹ eā acciperet: q̄ se vidēs plenā p̄cepit sarā q̄ cū affligeret a sara fu gā in⁹ s; ab angelo edocta z hūiliata re dīt ad obediētiā dñe. Expone. Abraam interpretat p̄ multaz gētiū ip̄e est de⁹ qui a Tumpit aliam signatā p̄ sarā q̄ interpreta tur p̄nceps: carne signatā p̄ agar q̄ ancil la erat z interpretat solēnitās vigiliē. Car ni aut nimis p̄descēdit aia a deo vt rebel let sed sp̄ est hūilianda sub rōnis imperio. Rom. vij. Debitor es sumus nō carni vt sūm carnem viuam⁹.

p. Ro scdo. Sup̄ zē. Nūc de terciā p̄n cipali p̄sideratiōe q̄ p̄sideratio im peratiue citatiōis. Ubi sē tria p̄siderāda. Citatiōis q̄litas horribilis.

Cause arduitas incōparabilis.

Cōgandi necessitas leuitabilis.

Primo igit est p̄sideranda citatiōis q̄litas horribilis. Ubi est p̄siderād⁹ triplex horroz. Prim⁹ ē horroz terrificē noīatiōis. Scos ē horroz mirificē p̄figuratiōis. Tert⁹ ē horroz p̄phetice descriptionis. Primus est horroz terrifice noīationis. Noīatur em̄ tempestas deiciēs sup̄bos z ambiciosos. ps. In circuitu ei⁹ tēpestas valida aduocauit celū desursum z terram discernere pplm̄ suū. Itē dī turbo inuolūtes seductores fraudulentos z proditio sos. Hier. xvj. Dñs de excelsu rugiet zē. Sequitur. Egrediet ecce afflictio z ecce tur bo magn⁹ egrediet a summitatib⁹ terre Itē citatiō illa dicit comitruū pcutiēs raptos res z maliciosos. ps. Vox tonitruū tui in rota. Itē dicit. Iussus z vox angeli z tu ba dei. j. Thess. iij. Ip̄e dñs in iussu z in voce arch̄ angeli zin tuba dei descēdet d̄ celo. Dicit inq̄ iussus dei efficaciter cōpel lens eos q̄ diuine iussioi rebelles fuerunt. Sap. xvj. Tuā manū effugere impossibi le est. Itē dī vox arch̄ angeli violenter ergo faciēs eos q̄ in pctis dormierūt. Eph. v. Surge q̄ dormis zē. Itē dī tuba triū phantis inuitās victores ad p̄mū z vict⁹ p̄fusione ingerēs z opprobriū. Apo. iij. Qui vicerit dabo ei sedere meū in re. m. Et p̄ oppositū. Qui victi fuerit ei ciēntur foras. De hac tuba dī dñs. Matt. xxiij. Mittet angelos suos cū tuba z voce ma

gna z p̄gregabūt electos a q̄tuor plagis terre. De voce illa dī Chrys. Vere ma gna ē vox illa cui oīa obediūt elemēta q̄ pe tras scidit: monumēta aperit: vincula mor tis dissoluit: vniuersas monuos resurge re facit: z ad iudiciū venire p̄pellit. Scos est horroz mystice p̄figuratiōis. Nā exod. xix. In datiōe legis ceperūt audiri tonitrua z vocēs z tuba terribilis sonās. Erat etiā mōs tor⁹ terribilis ad ostēdēdū. f. ad uentū dñi veniet⁹ ad legē dandā. Pensa igit q̄ terribiliter veniet ad rōnē exigēdā de p̄cept⁹ z vindictā d̄ trāsgressōrib⁹. Ter tius ē horroz p̄hetice descriptionis. So pho. j. Iuxta ē dies dñi magn⁹ iuxta ē et velox nimis. Vox diei dñi amara: tribula bitur ibi fortis dies illa dies ire: dies tri bulatiōis z angustie: dies calamitat⁹ z miserie: dies tenebrar⁹ z caliginis: dies nebu le z turbis: dies tube z clangoris. Uerū ba sūt ponderanda. Ubi primo est p̄side randa inexcogitabilis velocitatis promi ptitudo: cū dicit Iuxta zē. Propterea ēc ezech. vij. Afflictio vna: afflictio ecce ve nit: v̄t finis: p̄e ē dies occisiōis: nūc de propinquo effundam irā meam sup̄ te: et cōplebo furore meū in te: z iudicabo te iuxta vias tuas. Scdo in cōparabilis anxi etatis amaritudo: cū dicit: vox diei dñi amara. Amara certe vox citatiōis videlz cet Surgite mortui z venite ad iudiciū dei. Amari⁹ vox disceptatiōis cū dicitur Euriū zē. s; amarissima vox diffinitiois cū dicitur Discedite a me maledicti zē. Tertio inexplicabilis calamitatis plenitudo. cū dicit: tribulabit ibi fortis: dies il la dies ire zē. q. d. Ibi oīm miseriāz cū mulatio. O igit q̄ tremēdū iudiciū. Exē plū. Job licz scitissim⁹ dicebat. Job. xxiij. Quid faciā cū venerit ad iudicandū dñs zē. Et iob. ix. Verebar oīa opa mea sciēs q̄ nō parces delinquenti. Exēplum etiāz notabile de hieronymo q̄ dīc sup̄ Matt. Quoties die iudicij cōsidero toto corpore contremisco. Siue em̄ comedā siue bi bā siue qd aliud faciā sp̄ videfilla tuba ter ribilis intonare in aurib⁹ meis Surgite mortui venite ad iudiciū dei. Et idē ad cromachiūz heliodor. Ego i scelex meos rū latēs sepulcro z pctoz victis alligat⁹ q̄ tidie dñicū illū clāorē expecto. hieronymo

Feria. v. post. ii. Dnicā

veni foras. Ego dens q̄ omnia tuta timeo. Audi o p̄dō: q̄d Hieronym⁹ angelic⁹ vir dicat: 7 tu amato: seculi nō times. Sed hec est iustoz p̄dicio: timere. Proverb. xij. Cogitationes iustoz iudicia.

P Ro tertio Audist; zc. Prouidete q̄ dū tēpus habet; q̄ q̄ hora nō putat; velit nō lītis corā iudice p̄betis hora vīez mortis. Dicit em̄ reglā iuris: Hora sua cuiuslibet est nociua. ff. de regu. iur. l. In p̄denatōe. Et extra de elec. 7 electi p̄ate li. vj. Inter vniuersas. Credo si amic⁹ vitar diceret cuiq; vest; fuge cito: quia si hic diu sis nescies q̄ hora irruent in te ini mīci tui inuitabilē te interfectori: 7 quic q̄d habes deuoratur. Credo q̄ statim fugeris. Expone: Uer⁹ amic⁹ ch̄s vos hortat fugere a regiōe p̄ti ne rapiat vos diabolus Hiere. li. Fugite de medio baby lonis vt saluet zc.

Feria. v. post. ij. officiam aduent⁹

Bucianus

a zc. Uide ne lumen quod in te ē tenebre sint. Luc. xj. vt vīez abijcias opa tenebray zc. Ubi nota triplex lumē. s. Cognitiōis. Operatiōis: et Intentiōis. De p̄mo Bern. ser. de vigi. Natui. dñi. Illuminem⁹ nos lumine scie p̄ us q̄ de huius mōdi tenebris exeam⁹: ne de tenebris trāscam⁹ ad tenebras 7 tene bras sēp̄itnas. De sc̄do Jo. ij. Qui facit veritatē venit ad lucem. De tertio Luce xj. Lucerna corp̄is tui. i. cōgerici op̄ez est oculus tuus. i. intentio tua

Abijciamus zc.

P Ro primo. An gratia illa q̄ fuit i in carnatione in cōparatione ad digni tatez nature humane assumpte teneat ra tionē p̄prietatis naturalis vel gratuite. Q. naturalis: Aug. In nature humane assumptōe fiebat q̄damō illi bon. i. grā na turalis vt nullū possz admittēre peccatū. Cōtra: vnū oppositū nō determinat altē. Sed gratia 7 natura ex opposito diuidū tur. Rñdet Bonauē. in. ij. di. iij. Gracia vnionis p̄t triplē dici. Vno mō grā d cō gruo disponēs ad vnionē. Alio mō ipa v nio gratz facta. Tertio mō ipa grā siue p̄ tus facies vnionē: Et q̄libz istoz modoz

q̄dammodo tenet rationē gratuite: 7 aliq̄ modo rationē naturalis. Prima quidē q̄ eā habuit a p̄ncipio 7 eaz p̄dere nō potuit. Dicit autē naturalis p̄parationē ad sub iectū: nō autē per cōparationē ad causam: quia ortum nō habuit a p̄ncipis nature: sed a diuina voluntate. Secūda similr di citur naturalis p̄pter inseparabilitatem: sed gratuita ex mera dei voluntate. Tertia limiliter que est virtus spiritus sancti fuit q̄ damno illi homini generalis. Nō enim habuit filius spiritus sanctum p̄ influentiā imo potius q̄a habet infē a patre vim spi ratuam. Et p̄terea dicit in euangelio: q̄ nō est datus ei spiritus sanctus ad mensuraz. Per p̄parationē autē ad naturā assumptā illa gratia nō erat naturalis: quia spiritus sanctus nō erat in illo homine p̄ principia nature creatē: sed p̄ spiritus sanctū inhabi tantem. Hec Bonauentura. Pro fun⁹ damēso. Omnia nedum gratuita sed etā naturalia dependēt a dei bonitate. Boetius lib. de causa: Vnus pater rerum est vnus qui cūctā ministrat. Ille dedit phe bo radios 7 cornua lune zc. Illud tñ dicit alicui naturale quod ex p̄ncipis sibi p̄ue nit. vt dicit Aristo. ij. de Anima. Querit ergo zc. Dicit tñ. vt s. Ex q̄ cōclude q̄ con sideranda est illa grā quā nature humane fecit in inca natiōe: et q̄nta beniuolentia ostensa. Vñ Dam. in p̄ncipio terty. Per incarnationis mystēriū demonstrat dei bo nitas qm̄ nō desepit deus p̄ij plasmatz infirmitatē. Q̄danandi peccatores q̄ post tantā dei bonitatē 7 benignitatē dei et p̄ cepta ei⁹ p̄remnūt: fornicatores: auari zc. O miseri q̄ di pietatē 7 grāz virtutē in irā et indignationē. Figura Exod. xxxj. Po pulus hebreoz ingrat⁹ fuit deo de libera tione ex egypto: liberationē illā attribūēs vitulo aureo vnde puocauit irā dei: vna die ceciderūt q̄i. xxiij. milia. Sic multi in grati de liberatōe genens humani seruū tium q̄d inde debet deo: exhibent vitulo aureo. Alij q̄dez p̄ auariciā q̄ notat in vitu lo aureo p̄pter aur⁹ Alij p̄ supbiām q̄ in h̄ f.atur q̄ vitul⁹ nō castrat⁹ indomit⁹: est ai al supbissimū. Alij p̄ luxuriā: q̄ vitulus nō castrat⁹: est ai al lasciu⁹: 7 his oib; pecu rat ira di. Ex. h. v. p̄f hec vēr ira di in fū os dissidauit zc.

p Ro scdo. In pcedenti sermone de ci-
tatiōis q̄litate hic dicēdū ē de cause
arduitate p̄t quā arduitatē d̄t Jobel. ij.
magnus dies dñi: z terribil' valde. Et q̄s
sustinebit eū. Magn' inq̄ qz p magna cā
trahet q̄libet ad hoc iudiciū. P̄t aut hu-
lus cause arduitas p̄pter tria.

Primo p̄pter pponēde materīe multi-
plicitatē innumerabilē.

Scdo p̄pter p̄plende iusticie seuerita-
tem terribilem.

Tertio p̄pter ferende sententiē qualita-
tē formidabilē. Primoprop̄t zc. Tra-
het eū vnusq̄sqz in cā ad rēndendū de oibz
bonis dñi cōcessis: z de oibz bonis omis-
sis et de omnibus malis cōmissis vt post-
ea dicitur amplius. Tunc autem vt au-
dierint tubam illā terribilē occurrerit vni-
cuiqz tota p̄tōz suoz cōgeries: q̄ qdē re-
cordatio tōmētū erit amarissimū. In ei
afflictio pudoris importabilis. Hier. ij.
Sic fur cōfundit ita z tu cōfuderis qz p̄t
dū nūc viuis erubescere nō vis inde affli-
ctio timoris incōsolabil'. Ps. Audite hec
oēs zc cur timebo in die mala: scz in die
iudicij. Et rīdet iniquitas calcanei mei cir-
cūdabit me. Inde etiā afflictio doloris i-
portabilis z insanabilis vermis. scz p̄cie
omni serpente mordacior. Esa. vi. vermis
eoz nō moriet. Et hiere. xv. Fact' est do-
lor me' p̄petuus. Om̄ eū nec erubescere
nec timere nec dolere i hac vita p̄ peccat'z
voluerūt: nō perpetua p̄fusione: perpetuo
timore: z p̄petuo dolore rectissimo dei iu-
dicio cruciabunt. Scdo p̄pter cōplen-
de iusticie seueritatē terribilē. Nam ibi ni-
hil relinquet inultū. Job. xxiij. Deus in-
ultū abire nō patit' Jo etiā apoc. xix. dicat
Qui veniebat ad iudiciū vocabat' fidelis
z verax: z cū iusticia iudicat z pūgnat z d̄
ore elus procedat gladius ex vtraqz pte
acutus vt ex ipso pcutiat gētes. Iste gla-
dius est rigor diuine iusticie qui satis p̄t
in angelis peccantibz z originali mūdo q̄
bus nō peperit de'. Uñ. ij. pe. ij. Si de'
angelis peccantibz nō peperit sed ruden-
tibz inferni detractos in tartarū tradidit
cruciandos in iudiciū reservari. Esti ori-
ginali mūdo nō peperit zc q. d. q̄to ma-
gis nec modernis p̄tōibz parceret. Ideo
etiā di. pau. Ro. xj. Noli altum sapere

sed time. Si enim deus naturalibus ra-
tis nō peperit: ne forte nec tibi parcat.
Vide dñi bonitatē z seueritatē dei: in eos
q̄dem q̄ ceciderūt seueritatē: in aliis boni-
tatē si pmaneris in bonitate. alioq̄n z tu
excideris. Nota bene q̄ dicit seueritatē vt
timeas sicut cum respicis iusticia q̄ fit de
latronibz in patibulo. Tertio p̄pter se-
rende sententiē q̄litate formidabilē. Erit
eū irremocabilis nec ab ea appellare lice-
bit: z pena q̄ taxabit erit interminabilis.
Eritqz sup totū hoīem. s. sup corp' z aīaz
Uñ heri. in meditatōibz. Hic caro rep-
borū vermibz: in inferno autē anime eoz
deputantur ignibz eternis donec rursus
infelici collegio colligant' sempiternis in-
uoluant' incendijs. Et q̄ socij fuerit in cul-
pis: erunt etiā in penis. V igit q̄tū est tre-
menda illa diuini iudicij snia. Exempluz
de agarhōne in vitaspatriū: q̄ cū mortur'
esset p tres dies mansit immobilis apertos
oculos tenēs. Ad quē frēs. Ubi es abba?
Qui ait. In p̄spectu diuini iudicij afflito
Et illi. Et tu times? Et ille. Quauirtute
potui in diuino fūctio laboraui sed homo
sum z nescio si placuerunt opera mea co-
ram deo donec venero corā eo. Vere ti-
menda est illa sententiē expectatio. Heb.
x. Terribilis est expectatio iudicij.

p Ro tertio. Audistis zc. Pensate q̄n-
tū periculū. Cesta tout perdre. Ius-
ra dicit. Ubi mai' piculū fuit: cauti' et
diligenti' est agendū. vij. q. ij. c. vi. Et cir-
ca maiora mai' vertit' periculum xij. dis.
Quiescam'. Et. ff. de carbo. edicto. l. j. §.
Si quis. Attendite. Siquis vestrū ha-
beret causam arduā cito corā iudice decla-
dendā z h̄ret astutū aduersariū zc. Nōne
diligenter vigilaret z p̄silij q̄reret zc. Ex-
pone zc. Et nota q̄ maius est piculū anie
q̄ vite corporalis z astutū habemus ad
uersariū. j. Pe. v. Vigilate qz aduersari'
vester diabolus zc.

feria. vij. post. ij. dñicā aduent'.

Bucianus

z. Dū lucē habet' credite in
lucē vt filij lucis sitis. Ro. xj.
Abijcimus zc. vt filij lucis simus exeq̄n

Feria. VI. post. II. dominicam

tes illud saluatoris. Dū lucē habetis rē. Ubi sūt tria cōsideranda.

Christianoꝝ luminosa conditio: cū dicitur Dū lucem rē.

Gratiōsa exhortatio. credite in lucē.

Fructuosa p̄dictio: vt filij lucis sūt. Propter p̄mū dī. paul⁹ veris ch̄ianis. j. thess. v. Nō estis noctis neq; tenebrarū. Propter scdū dī saluator. Jo. ix. In me credite q̄ sit lux mūdi. Propter tertiu dī paul⁹ j. thess. v. Des vos filij lucis estis.

Abijciamus rē.

P Rō p̄mo An maior sit cōgruitas assumptionis in natura hūana q̄ angelica Q, sic. Qd de⁹ facit: cōgruentissime facit. Sed de⁹ nūq̄ angelos apprehendit sed semen abrahe. Cōtra natura angelica dignior est rē p̄ cū deo puenit. Rūder bonauē. i. ij. dī. ij. Absq; dubio maior fuit p̄gruitia in natura hūana q̄ angelica: hō em̄ magis indigebat: q; totus lapsus erat Et minus indign⁹ erat q; p̄ aliu corruerat: plus ei p̄derat q; adhuc in malo obstinatus nō erat. Qm̄ igit diuina iusticia ista tria pensat in bñficijs q̄ impēdit hunc est q; de⁹ q; diues est in misericōdia p̄p̄ nūciā charitatē q; dilexit nos magis assumpsit naturā hūanā q̄ angelicā rē in h̄ p̄futura est supbia luciferi. Qui etiā magis elegit pauperes rē ignobiles q̄ potētes vt p̄fideret alta rē fortia vt nō glisc̄ in p̄spectu ei⁹ ois creatura. h̄ boni. Pro sūdāmēto. Tertū est q; angeli sūt nobiliores aīa dī. ei phs. j. phy. Forma ē q̄ dī diuinū. Et. j. de aīa In relect⁹ ē q̄ dī diuinū. Angeli aut sūt actua liores rē formaliōres q̄ aīa rē magis intellectibiles. S; diuina misericōdia p̄p̄ miseriam respexit q̄ nobilitatē. Arriger⁹. Verus amor miserū nō dedigat amicū. Lū ergo q̄rit. An maior rē. Dic rē. Et q̄ p̄clude q; ch̄i incarnatio nullaten⁹ p̄derit p̄tōrū h̄ obstinat⁹ imo vt dī. Eccl. ij. Eorū q; male hēbit in nouissimo. Audite indurati fornicatores falsi p̄sutores rē. Nō creditis q; de⁹ p̄ incarnationis mysteriū vob̄ p̄cat mīi sub deo hūilitemur rē emolliant corda p̄ p̄niam. Figura. Dan. x. de nat buchodon. p̄pterea clamat. P̄s. Hodie si vo. e. au. no. ob. c. v.

P Rō scdo. Sup̄ rē. Nūc de cōparen di nēcitare. Qm̄ sic h̄t Rō. ix. oēs sta

bim⁹ an tribunal ch̄i. Electi ad locū iudicij cū pace rē leticia deducēt. Esa. lv. In leticia egrediemini rē in pace deducemini Rēp̄b̄p̄o cū turbie rēpestuosissima rama ra cordis agustia ibid⁹ p̄gregabūt. Erut at hec p̄parēdi necessitas amarissima p̄pter tria. P̄mo p̄p̄ astātis p̄fortij nūerosita tē inexplicabilē. Scdo p̄p̄ adiuuātis rē/ medij impossibilitatē irremediabilē. Tertio p̄p̄ suffragantis auxilij vacuitatē irremediabilē. P̄mo rē. Astabūt em̄ oēs āgeh̄ rā hom̄ q̄ mali oēs hoies q̄ sūt fuerut rē erūt tā rep̄bi q̄ electi. Ex visioe oīm gñaliter rep̄bi hēbūt p̄fusiōes ineffabilē Hier. xvij. Die oēs q̄ re dereliquit p̄fudent Ex visioe bonorū sp̄salit hēbūt intolerabilē afflictionē. Nā p̄ inuidiā de eorū glā dolebūt. ps. p̄tōr videbit rē trasces dēribus suis fre. rē. Dolebūt et vehemēter se vidētes tāta glā p̄uatos p̄p̄ suā neq̄ciā. Sap. v. Virabūt in subitatioe in sperate salutē vidētes. i. eos q; despicabiles fuerāt in mūdo tūc ad modū solis imo sup̄ solē fulgentes seq̄t dicēt intra se p̄niaz h̄ infructuosas agētes rē angustia sp̄s genētes. Hi sūt rē. Ex visioe aut malorū sp̄salit hēbūturbationē horribilē vidētes se demonib⁹ et alijs dñatis tā miserabilis iocū. rē. Sap. v. Videntes turbabūt timore horribili. Et iob. xx. Vadēt rē veniēt sup̄ eos horribiles. Q; amara erit dies illa p̄tōrib⁹ dicēt vtiq; heu heu cur nati sum⁹. Q; miseri q; nos trahimur. Scdo p̄p̄ adiuuāt rē remediū impossibilitatē irreparabilē. Pro uer. xj. Fortuo hoie impio nulla erit. vlt̄ tra spes. Intelligite hec q; obliuiscimur deū. Qm̄ hec p̄siderant p̄tōres miseri: blasphemū: adulteri: sacrilegi rē. Iuuari p̄ppe nō poterūt rep̄bi p̄p̄p̄ie facultatis opationē. Erūt em̄ q̄ ligat⁹ manib⁹ rē pedib⁹. vt dī. Matt. xxij. Esti forte aliq; merita habuēst tū mortificata sūt. Qm̄ vni⁹ ueritas malorū q̄nq; facis p̄ginib⁹ cōparat q; lampadib⁹ vacuis venerunt obuias sponso rē sp̄se. Nec tunc agere potuerūt ali qd meritorū: q; vt dicit eccl. ix. Fortuo nō h̄nt vlt̄ra mercedē. i. merēdi facultatē Et apoc. x. Tps iā ampli⁹ nō erit. i. merēdi. Item nec iuuari proprijs orationibus quia scribitur Prouer. xxvij. Qui oculis nat aurē suam ne audiat legē: oratio eius

aduentus Vermo Fo. XXXVIII

erit execrabilis. **Un. Dat. x. Fatuis** virginibus clausa est ianua ne intraret ad sponsum. Et frustra orauerunt dicentes. **Dñe dñe aperi nobis.** Imo dictum est eis. **Nescio vos Item nec se iuuare poterunt** satisfaciendo de peccatis p penitentia qz tñc nulla poterit esse mutatio de statu cul pe ad statum gratie. **Eccles. xj. Si ceciderit lignu ad austru aut ad aquilonē: in q/ cunqz loco ceciderit ibi erit.** scz in pperuu. **Ideo dicit chryso.** Ibi nō erit resistendi virtus nec pnie loc⁹ nec defensionis tēpus nec fugiendi facultas nec latēdi possibili tas: nec apparēdi securitas: nec satisfactō nis utilitas: et ex angustia omni nihil ma net ibi nisi luctus. **Teneam⁹ ergo docu/ mētū sapiētis Eccl. ix. di. Qd cūqz potest man⁹ tua instanter opare: qz nec op⁹: nec rō: nec sapiam: nec scia valet apō q iheros tu pperas.** Tercio p suffragat⁹ auxilij va cuitate irremediabile: qz sicut di. **Chryso.** Ibi nec diuitie diuitibz nec parentes pa/ rentibus. poderunt: nec angeli p homi/ nibus intercedēt. **Ideo dñ. Esa. x. Quid facietis in die visitatiōis et calamitat⁹ de longe venient⁹: ad cui⁹ cōfugietis auxiliū** Tūc repbis oīno erit clausa via misericōdie q nūc est aperta. **Aug⁹. vel Greg. Dñe/ rōdite nūc tps sz iusticie postea tps erit.** scz in iudicio. **Un. aut misericōdie tps: vocat modo auerfos: donat pctā quersis: patiet est sup pctōres donec pueriant⁹: qñcunqz pueri fuerint pteritā obliuiscit⁹: donat vñ sibi sacrificet: tribuit vñ placet** Hoc ergo misericōdie tps nō nos trāseat frēs qz vcturū est iudiciū qñ iudex a seueritate sua flecti nō poterit. **Qz amare tūc flebūt qui mō misericōdie tps inutilit⁹ psumūt.** **Exēplū. Hu bertin⁹ narrat in tractatu de septuplici tñ/ more q qdā deuot⁹ exis in orōnibz suis audiuit vocē lugubrē. Et qrens quid hoc esset audiuit. Ego sum vna anima dāna/ ta. Et ille. Cur tam amare fles? Et illa re spondit. Ego et anime damnate de nulla re tam dolem⁹ sicut de tpe misericōdie qd in utiliter cōsumpsim⁹ vbi in vna hora po/ tuissēmus penitusse et penā eternā quam nūc patimur euasisse** **Iddico duz temp⁹ habemus operemur bonū Gal. vj.**

p Ro tertio. Audist⁹ zc. Velis nolis in ppria persona cōparebis. Naz vt

dicatur extra de pe. c. **Tue fraternitatis** In causa criminali nō potest cōstitui pecu rator: nec iudex aut assistēs ibi corrūpi po terunt pecunia. Nam sicut bñ in l. **Frej si ob stupra. ff. de cōditiōe ob turpē causam §. Qz si a fugitiuo. Iudex accipiēs pecu nia ne iudicet criminosuz fur est et solutū ab eo vt a fure repetitur.** Pensate qñ an gustiat criminosus cū scit iudicē de pprā quo venturū et assistentiā magnā ptra se animatā et casum suū oīno irremediabile. **Expone zc. notādo: qz tūc vnusqz dicit illud Tbren. iij. Perijt finis me⁹ et spes mea a deo.**

Sabbato añ. iij. dñicā. aduentus.

Buciamus

zc. Domus iacob venite et ambulem⁹ in lumine dei nri **Esa. ij. Abūciamus opera tene. zc. vt am bulamus in lumine dei nri. Sūt aut ibi tria notanda.**

Imitatio amorosa. Venite.

Imitatorū cōditio grōsa: dom⁹ iacob. **Imitatiōis pclusio fructuosa: vt am/ bulēm⁹ zc. De pmo. Esa. ij. Venite asce damus ad montem dñi et ad domū dei iacob. De scdo Esa. xliij. Discrebitur dñs iacob. De tertio Esa. ij. Docebit nos vi/ as suas et ambulabim⁹ in semitis ei⁹.**

Abūciamus zc.

p Ro pmo. An membrorū chñi forma tio facta sit subito vl successiue. **Qz successiue. Heb. ij. Per oia debuit fragi/ bus assimilari. Qz subito. Aug. De trin. Ut verbū dei in vterū venit factū est ca/ ro seruata ppietate nature: et pfectus hō in veritate carnis et anie. Respōdet boñ. in. iij. dñ. ij. Absqz dubio (sic di. Aug) cor pus chñi ab instanti cōceptiōis habuit per fectionē originatiōis. Cui⁹ ratio pōt as/ signari. Primo ex parte verbi assumētis quia non decebat illud assumere partē na ture hūane vt esset homo fin qd. Scdo ex parte virtutis operantis q ibi opabat mirabiliter. hoc em est miraculū miraculo rū q femina cōcipiat deū. Tercio ex par/ te virginis cōcipiētis q stativē p̄sensit mor effecta ē mī dñ: et mī dei nō erat nisi qz de⁹ erat ille quē cepat: zñ zgruebat carnē nec**

Babbato post. II. Dnicā

deo nec alie vnti nisi haberet mēbroz dñi
 functionē puenientē. Cū autē dñ. Debut
 poia fratribz affluat: hoc intelligit qñtuz
 ad ea q̄ faciebāt ad gñis hūani redēptioz
 seu repationē. Hec Bonanē. Pro funda
 mento. Nō est q̄rendus ordo nature in for
 matōe corpis ch̄is cu p sp̄sanctū facta
 sit eius formatō. Deuotissime autē p̄tēpla
 ri debet corpusculū illd sic subito forma
 tū minimū vt dñ Holgorth) inter om̄ia
 hūana corpa sed in clarissima nobilitate
 dotatū: de q̄ dicere possum? illd itaq̄. Re
 gnat i ex: gñis p̄clara potētia mēbz: Ha
 ioz in eriguo regnabit corpe virtus. Sic
 q̄ppe Alb. mag. phs. Quid mihi de mira
 culis dei cū de naturalibz differā. Sz nūc
 ecōtra dicere debem? Quid nobis de na
 turalibz cū de miraculz dei differam? Na
 turaliter quidē successiue fit organizatio
 fetus: sed corpis ch̄i formatio facta ē mi
 raculose. Querit q̄ An mēbroz rē. Dic rñ.
 vt s. Et q̄ p̄clude mirandā filij dei humi
 litatez qui voluit oim minor fieri vt nos
 magnos faceret. Phil. ij. Semetip̄z eria
 nunt formā sui accipies. Euanituit inq̄
 vltra modū cōez alioz. Audite elati pec
 catores z indurati: inobedientes rebelles
 deo. Q̄nta erit vobis p̄fusio qñ p̄pere
 oportebit corā eo. Nunc q̄ humiliari stu
 dere filij dei humilitatē p̄tēplantes qui in
 tanta venit humilitate ad liberandū ge
 nus humanū. Figura Iudic. vj. Bedeo
 hūilis purgās tritici missus est a deo ad
 liberandū pplm de manu madian. Unde
 angelo rñdit Ecce familia mea est infima
 in manasse et ego minim? in domo patrz
 mei. Bedeon interpretat circūciens in vtero
 et signat ch̄im mūdi liberatōrē q̄ a p̄nci
 pio p̄ceptiois fuit vir p̄fectus q̄ ad aniaz:
 et in corpe q̄ ad liniamēta mēbroz. Ma
 dian inq̄tas aut p̄radictio interpretatur.
 Ch̄is itaq̄ inter oēs mīm? missus est a
 deo patre ad humani gñis liberatiōz. No
 tate q̄ qñ nō sup̄bos sed humiles saluat.
 Ps. Tu pplm humilē sal. fa. rē.

P. Ro scdo. Supra in p̄cedēti s̄mo rē.
 Nūc autē addenda est alia rō. s. p̄pter
 indicatōis ip̄erū sublimitatē inestimabilez
 Cū? vicz sūt tres p̄dicōes m̄strū tribiles
 Potētia inuincibilis.
 Scientia infallibilis.

Ira implacabilis

Prima est potētia inuincibilis. Eccl. xliij.
 Terribilis dñs z magn? vehemētē z mi
 rabilis potētia ip̄ius vicz q̄ se extendit ad
 om̄ia. Jo dñ. Matth. x. Nolite timere eos
 q̄ occidunt corpe: animā autē nō p̄nt occide
 re. Cū autē timere q̄ po. cor. z a. p̄dere i ge
 hennā. Q̄ntimēda est hec potētia qñ oi
 no est ineffugibilis. Sap. xvj. Tuā manū
 effugere impossibile est. Scdo sua scia
 est infallibilis oia infallibilē vidēs. Aug.
 Quicqd fecero de? assistit: vtpote p̄petu?
 inspector oim cogitationū: itentionū z a
 ctionū. Cū hec diligēt p̄sidero: ingēti tre
 more p̄ter z rubore p̄fundoz: qz cū vbiq̄
 p̄sentē et oia occulta mea videntē intueor
 Et Proverb. xv. In oi loco oculi dñi p̄tē
 plantur bonos et malos. Jo bñ dñ. Boe
 tius in fine de p̄olatione. Magna rē.

Tertio ira sua est implacabilis. Ideo
 Pau. j. An facit indignatōis eius q̄s sta
 bit z q̄s resistet in ira furoris ei? Et Eze
 chie. xij. Immittā furorē meū in ter iudi
 cabo te iuxta vias tuas et ponā p̄ te om̄es
 abominatōes tuas z nō parcer oclis mei
 us et nō miserebor. z Esa. xxx. Ardēs fu
 roz ei? z grauis ad portanduz. Jo etiā dñ.
 Apoc. vj. Reges terre: p̄ncipes z tribu
 nū: diuites z fortes: ois finis z liber dicēte
 mōtibus z petris cadite sup nos z absco
 dite nos a facie sedentis sup thronū z ab
 ira agni qñ venit dies magn? ire ip̄ius z
 q̄s possit stare. Et nota bñ q̄ dñab ira a
 gni: qz ip̄e ch̄is in se est agnus mitissim?
 ip̄is tñ reprobis videbitur terribilissim?. vñ
 Aug?. Deus in seipm est alpha z o: p̄nci
 pium et finis: un mōdo creator et rector: in
 angelis decor z sapor: in electo liberator z
 adiutor: i reprobo terror et horroz. Et no
 tanter dicif: reprobo terror z horroz: qñ
 sciūt eū ampli? tā sibi misereri nolle. Vñ
 Sap. xix. Imp̄is vsq̄ in nouissimuz sine
 misericōdia ira supueniet: nō quidē sine misē
 ricordia iratōis: vt dñ Bona. in. iij. dñ.
 xlvij. quia sp̄ in iratōe pene est aliq̄ mīa
 sed sine mīa relaxatā pene carate. Dul
 tū pon. berāda sum: hec: quia nūc si aliqñ
 iuste nobis irasit deus: multa tamē faci
 litat: nūc placari pōt qñ tūc erit implaca
 bilis. Exemplū? Legim? Erod xxvij. q
 deū punire volentē filios israel: Moyses

deriuit. Et Nume. xvj. Aaron ipm iam pimentē ppeleuit. Et. ij. Reg. xxiij. Dauid angelū pcutiente ipm humilitate placuit. Et Esa. xxxvj. Ezechias sententiā de sua morte reuocari impetravit. Et Jo ne. iij. Amittitaz penitētia sententiā de ex terminio ciuitatis iam pmulgatā reuocari pmeruit. Caueam⁹ fratres ne hanc misericordiā amittamus et implacabilē irā incurrā⁹. Audiam⁹ ḡ Joannē phariseis di. Matth. iij. Progenies viperaz q̄s oñdet vobis fugere a ventura ira. facite ḡ dignos fructus penitētie. Et sequit. Iaz securis ad radicē arboris posita est. Vis arbor zc. Ubi est cōminatio mortis z iudicij.

p Ro tertio Audistis zc. Hec igit set plus cogitate. Dicit lex. Qualitas negocij est p̄siderāda. ff. de iudicijs. Nō nūq̄. z L. Un vi. l. si qñ. Et de appel. Cū sit romana. z de iurei. c. vi. in fine. Terribilissimuz oim negociorū est hoc. Notate parabolā quā vt recitat Jo. Dam. Barlaam pposuit iosephat. Rex quidā sedēs in curru aureo obuios habuit duos pauperes in habitu fordido q̄s exiliis de curru osculatus est. Magnis aut p̄ncipibus nullā videbat reuerentiā exhibere: sed tristes in seipo et meditat⁹ erat. Qua de re indignati sunt p̄ra eū. Qd sciens frater ei⁹: petijt ab eo huiusmodi rei cām. Dicit rex: Regredieris cras et causam tibi patefaciā. Erat aut ei⁹ p̄suetudo: qñ aliq̄ erat morti adiudicatur⁹ tibiēnes ad portam eius mittebat: hos ergo misit ad portam fratris: Quos audiens tremefactus expauit timēs mortis sententiā. Totaz ḡ noctē in ciuitate trāsies cū filijs vxore: et familia. Hanc facto ante fores palatij la chrymis pfusus adest: curuatis genibus: p̄loisq̄ manib⁹ veniaz postulas. Suberat ipm rex nudari: ligari z ex oi pre applicatis gladys mortez expectabat lugens. Iussit rex ioculatores z musicos corā eo cātare: sed nihilomin⁹ flebat: Et regi causam fletus req̄renti rñdit: Quomō nō flere possum cum video gladys vndiq̄ circumstantes. Tūc rex ei clementer ait: Frater charissime si tu nullius offense sis p̄cius et tamē p̄crepante tuba terribili expauis: At z a facie mortalis hominis corruisti: quō

nō magis timeā multoz scelez meoz repparere coraz eterno iudice cuius gladys in vndiq̄ circumstant: cū sapiētia est in deceptibilis: potētia insupabilis: z ira implacabilis. Ubi autē p̄ncipes terreni me iuuare non poterūt: hi paupes q̄s vidisti mediatores mei erūt. His auditis circūstantes p̄fusi sapiētiā regis admirātes extiterūt. Sic itaq̄ et vos timeatis corā sūmo iudice p̄pere. Nā vt dicit Paul⁹. Heb. p. Horrendū ē incidere in man⁹ di viuētis

Dñica. iij. aduentus Hanc.

Abhiciamus

zc. Tu es qui venturus es. Matth. xj. Abhiciam⁹ zc. vt ipm suscipe digni sumus. Possunt autē verba p̄dicta exponi d̄ triplici chā aduentu. s. de aduentu corp̄alis apparitiōis: qñ. s. apparuit in corpe hūano. De aduentu spūalis visitatiōis. Et de aduentu finalis retributiōis. De p̄mo Gen. xxiij. Nō auferetur script⁹ de iuda zc. donec veniat q̄ mittendus est. De scdo Joā. xiiij. Ad eū veniemus z mansionē apud eū faciem⁹. De tertio. j. Lox. iij. Veniet dñs z illu. abscon: te zc.

Abhiciamus zc.

p Ro p̄mo In incarnatiōis op⁹ magis debeat appropriari spūsancto q̄ alteri p̄sone. Q. nō. Incarnatio filij dei ē eius missio z donatio: sed missio z donatio magis cōpetit patri q̄ spūsancto. Iuxta illud Joā. iij. Sic deus dilexit mundū vt filiū suū vnigē. da. Rñdet Bona. in. iij. di. iij. Opus incarnatiōis manifestatiū est diuine potētie: sapie: et bonitat⁹ fm diuersas p̄paratiōes. In p̄paratione em̄ inter vnibilia inter q̄ est infinita distātia manifestat diuina potētia. In p̄paratiōe p̄o ad vnionis modū p̄gruentissimū. put p̄petebat ad humani generis remediū manifestatur dei sapiētia. In p̄paratiōe p̄o ad fructum siue effectū p̄sequētes q̄ se obrulit dō in odore suauitat⁹ manifestat diuina misericordia et charitas. Potest ḡ incarnatio appropriari trib⁹ p̄sonis fm diuersas consideratiōes: scriptura tamē magis appropriat spūsancto Tū p̄pter erroris exclusiō

Dñica. III. Scluetus

onem: ne dicereceptus in cupiscētia fe-
ditatis. Tū ppter veritatē manifestatiōis
vitz q ppter amoris diuini singularitatem
brā virgo singulariter pcepit deus de deo.
Nā sicut dicit Hugo de san. vict. qz amor
singulariter ardebat in corde: ideo in car-
ne eius mirabilia faciebat: cui dilectio qz
in corde nō suscepit sociū: opatio in carne
illius nō habebat exemplū: Hec Bona.

Pro fundamēto. Certū est q spūsan-
ctus est cā incarnatiōis. Galfred⁹ in poe-
tria nouella: Ergo parader⁹ auctor pce-
pt⁹ pua manu pteruit illi hūanos habi-
tus. Certū est aut q nihil facit spūscētus
qđ nō faciat pater z filius: imo sunt vnuz
pncipium z vna potētia opatiua. Und z
Phs. xij. metap. pcludit esse vnū pncipiū
Querit g An incarnatiōis opus zc. Dic-
rū. Et q pcludit q charitas ineffabilis ē
causa diuine incarnatiōis tā ex pre dei ve-
nitatis q ex parte pginis pceptis. De p-
mo Jo. iij. In hoc apparuit charitas dī
qm filiū suū vnig. misit in mundū. De se-
cūdo Cant. v. Annūciate dilecto qz amo-
re languo. Audite g si desideratis aduē-
tū in vobis: necesse est vt eū diligat. Jo.
xij. Qui diligit me diliget a pte meo et
ego diligā eum z manifestabo ei meipm.
Videte g si diligatis eū: p quo videndo
notate illud qđ dicit dñs Jo. xij. Qui hz
mādata mea z fuit ea ipse est q dilig. me.
O diuinor mādatoz transgressores qui
dicis vos diligere deū: audite: Certe o-
pera vestra oñdūt pcrariū. O pūri: bla-
sphem: raptōres: fornicatores zc. In vo-
bis certe nō dñs sz diabol⁹ inhabitat. Apoc.
xvij. Cecidit babilon z facta est habita-
tio demoniorum. Sed ad qz veniet dñs:
Certe dūrat ad aias deuotas q diligūt
eū et desiderāt. Sap. v. Preoccupat eos
qui se pcepserūt. Figura Watt. ij. In
euāgelio hodierno Joānes inclusus in car-
cere misit duos discipulos ad dñm dices
Tu es q ventur⁹ es an aliū expectamus.
Spūaliter Joānes est spirit⁹ inclusus in
corpore corruptibilī tanq in carcere: et
in aliq ppeditus ne in deū libere tendat
qui mittit duos discipulos. s. spem et amo-
re n: qz vitz ex spe z amore rogādo dī. Tu
es qni ventur⁹ es zc. q. di. Tu es ille qui
ventur⁹ es in me vt liberes me ab his vin-

culis nec aliū expecto p solatorē: nec dubitā
qn ad hmoi veniat iuxta pmissum suū m.
Jo. i. xij. Sigs diligit me zc. sequit: Ad
eum veniem⁹ zc.

p Ro scdo. Supra detrib⁹ pms pñ-
deratiōib⁹. Nunc de qrtā pncipali q
est pñderatio ordinatiue dispositiōis: vbi
est pñderāda triplex ordinatio. s. dispositi-
ōis localis: visualis: et modalis. In oi-
bus qppe dei opib⁹ est debita ordinatio.
Rho. xij. Que a deo sunt: ordinata sunt.
Erit g pncipua ordinatio in finali dei iud-
icio qđ oim erit ordinatissimū. In hoc igit
sermone dicendū de pma ordinatiōe sup-
posita. s. de ordinatiōe dispositiōis localis
Vbi pmo notandū q sicut dē m q in. iij.
di. xlvij. Aliq parauerūt dñm descensur
in vallem iofaphat eo q p pphām Joel lo-
quitur di. Congregabo oēs gētes z deducā
eam eas in vallem iofaphat z cū eis disce-
prabo. Sed magis quē alij theologi sequi-
tur repēdit eos q sic fraliter dicitū illd in-
telligūt qm nō oēs in valle illa pphend i
possent. Id est pñm mystice intelligēduz
in valle iofaphat. i. in valle iudicii: qz iosa-
phat interpretat iudiciū: qz nō pñse i illa valle
iofaphat ad lram erūt oēs iudicādi: sz tot
q in illa valle capi poterunt: aliq aut circa
vallē qđē ppinqui⁹: quidā pō reotius. Et
p ampliori declaratiōe pñderāda est hec
ordinatio dispositiōis localis q ad tres lo-
coz differēcias.

Prim⁹ est loc⁹ adorāde maiestatz.

Scds est venerāde societatis.

Tertius est pñderāde impieatis

Primus est zc. s. locus ipi⁹ summi iudicij
q erit sup montē oliueti. Und dicit magis
vbi sup: q sedebit nō in terra: sed in spacio
aeris illi⁹ ex q ascedit in celū. Sedebit inq
qz z pñsimile est q sedebit in illo loco ex q
apli desiderūt eū videre corporaliter qm asce-
dit in celū. Sedebit inq in aere nube lū-
cidissima ministeriū sibi exhibēte sic Act.
j. legit⁹: q in ei⁹ ascēsiōne nubes suscepit
eum ab oculis eoz. Nam ibidē dicit: Hic
iesus qui assumptus est a vobis in celum:
sic veniet quēadmodū vidistis eū euntem
in celū. Et Luc. xxi. Tūc videbūt filiū ho-
minis venientē in nube zc. Veniet g ad
iudiciū circa loca in quib⁹ nōstre redēptio-
nis impleuit mysteriū. Tū vt ibi manifest⁹

stetur eius potētia ubi est sua infirmitas
offensa. Tū vt euidentius appareat q̄nta
dei bonitate saluabunt electi. Tū vt oibz
innotescat q̄nta iusticie rectitudine impij
dānabunt. Conuenienti⁹ aut erit q̄ iudici-
catur? sedeat sup montē oliueti vnde ascē-
dit q̄ supra locū in quo passus est: qz pas-
sus est in forma infirma: iudicabit autē in
forma gloriosa. Secundus est locus ve-
nerande societatis. s. electoz qui ibi erūt
ad dexterā iudicis: nō in terra sed in aere
Vnde dicitur magi vbi sup: q̄ iusti nō de-
scendent in vallem: sed in nubibz eleuabū-
tur obuiam ch̄o. Vnde Isai. i. Def.
iij. in p̄sona eoz q̄ tūc rep̄tēt viui: dicit:
Nos qui viuim⁹ qui residui sum⁹ siml' ra-
piemur cum illis in nubibz obuiā ch̄o in
aera. Si cū nō rapiemur in aera donec ef-
fer completū iudiciū nō dicerē rapti ob-
uiam ch̄o: sed post ch̄m. Conueniēter at
erunt electi sursum in aere vt sic corpus
conformet sp̄itui qui quiescit que sursum
sunt. et tūc omnino in supiora feret. Sic
ergo honorabit domin⁹ amicos suos pl⁹
vel minus s̄m meritoz exigētiā. Vnde
erunt perfecti in loco cūmetiori et magis
prope christum tanq̄ assessores iudicis:
Sicut ipse dicit Matth. xix. In regne-
ratione cum sederit filius hominis in se-
de maiestatis sue sedebitis et vos sup se-
des duodecim iudicātes duodecim tribu
israel. Licet hoc videri possit solis aposto-
lis. p̄missum: tamē intelligendū est de oi-
bus viris perfectis: alioq̄n Paulus ibi nō
sederet. Vnde. j. Corinth. vj. Nescitis q̄
sancti de hoc mundo iudicabūt. Et Sa-
p̄ientie. iij. Iudicabūt sancti natiōes. Quia
ergo duodenarius numer⁹ est numerus
abundans: partes em̄ eius superexcessit.
Ideo p̄ duodecim sedes intelligitur iudi-
cialis tribunalis perfectio: id est vniuersi-
tas p̄fectoz iudicantiū. Vel aliter vt
dicit Bonauentu. in. iij. dist. xlvij. Nume-
rus duodenarius diuidit in duos senari-
os in quo signatur perfectio in duplici vi-
ta. s. actiua z contemplatiua cum supero-
gatione consilioz: et ista est que vendi-
cat sibi iudiciali potestate. Tertius
est locus condemnande impietatis. s. tur-
be impioz qui erunt in terra deozum

Ut p̄ntē Dagister vbi supra. Nam si
cut electi corpora habebunt agilitate v-
probi ex opposito. ponderosa et terrestria
Ideo super terrā erunt: quā etis omni v-
uerent plus q̄ celum dilexerunt. Sic er-
go sepabit eos iudex sicut separat pastor
oues ab hedis. vt habetur Matth. xxv.
Boni quidē dicunt oues p̄pter simplici-
tates: secunditatem: et mititatem. Reprobi
p̄o dicunt hedi p̄pter feditatē: carnalita-
tem: et sterilitatem. Quāta tunc confusio:
quātus horroz miseris sic deozuz deb-
iectis. Q̄terribilis erit eis beatoz affli-
stentia tā venerabilis a qua duram incre-
pationē sustinebunt: quia dominuz mai-
statis offenderunt. Si enim Helias zelo
dei occidit p̄phetas baal. iij. Regū. xix. q̄n-
to magis credendū est tūc omnes electos
vindictam facere de impijs. Psalm. lxxv.
q̄n accipies in manibz eoz ad faciendaz
vindictā zc. Lxxvj. Si rex terrenus p̄o-
cessurus contra aliquē: expeditionē man-
dat in populo: dignitates: omnes exerci-
tus: oēs excitat: tota ciuitas feruet: quāto
magis celesti rege exurgente iudicare vi-
uos et mortuos angelice virtutes cōmo-
uentur: terribiles ministri: terribiliozē do-
minū precedentes ante ipm: p̄ candelabz
fulgura viua p̄cedunt: Et p̄o tubis hor-
renda tonitrua. Q̄terrendi sunt exacto-
res: depredatores: et excoatores: atq̄ op-
pressores simpliciū cum videbunt in tan-
ta potestate quos oppresserunt: vt habet
Sapie. v. Stabunt iusti in magna con-
stantia ad. e. qui se. zc. Exemplū in pas-
sione Hipoliti legi: q̄ Decius et Valeri-
us p̄fecti traditi sunt Laurentio et hipo-
lito cruciandi quos cruciauerant. Item
Bregio. in. iij. dialogoz narrat: q̄ quidaz
eremita vidit Joannē papā z Simeonē
patriciū quos Theodorico rex afflixerat
et occiderat ducētes eū vinctum caremis
et in vulcanū projiciētes. Esa. xliij. Erūt
capientes qui se ceperāt z subijcient exa-
ctores suos.

p̄ Ro tertio. Audistis zc. Satagite
ergo vt mereamini esse de parte bo-
nozum. Sed ne presumatis crimina ve-
stra manere impunita. Jura em̄ dicit: publi-
ce vtilitatē ne crimina maneāt impūta. d. sē.

Dñica. III. Aduētus post

erco. vt fame. Et. ff. ad legē aq̄litz. l. Ita
vulneratus. Cauete itaq; ne sitis similes
eis qui seruiunt aduersario et sperant ho
morem cū fidelib⁹ seruis eius quod omni
no irrationabile est. Applica notando il
lud. Sap. iij. Vacua spes illoz. Et puer.
p. Spes impiorū peribit.

Dñica tertia post meridiē.

Abiciamus

zc. Ceci vident: claudi am
bulāt leprosi mūdā. Hatt.
ij. Abiectis operib⁹ tenebray dicere pos
sumus. ceci vident. zc. Vbi sunt tria notā
da signa aduētus dñi in mentē. Primū
est cognitiois illustratio. ceci vidēt. Gre.
xviij. moral. Omnis vir iustus dei illumi
natioe iustus est. lumē q̄ppe dei est gr̄a p
ueniens. Scdm ē diuine pceptiois ex
ecutio. claudi ambulant. Ber. super can.
Hoc vt verbū int⁹ venit ergo facit dor
mitantē animā. Tertiū est infectionis
purgatio: leprosi mūdant. Ber. Intus
in me cognoui gr̄e p̄sentia ex fuga vicioz
que opprēsserunt affectum.

Abiciamus. zc.

p Ro pmo. An verbum sit vntū anie
mediante spūsancto. Q̄ sicois vnio
voluntaria est mediāte amore. vt dī. dīo.
Hec autē vnio est volūtaria ergo median
te amore nō creato. Amor em̄ creat⁹ non
potuit facere talem vnionē. p quā homo
sit deus. ergo amore increato qui est spū
sctus. Contra magis vnū mediū extre
mo q̄ extremū extremo. ergo si vnio verū
bi ad naturā humanā est mediāte spiritu
sancto. magis est vnio in spūsancti psona
q̄ in psona verbi quod falsum est. Respō
der boñ. i. ij. dī. ij. Cū q̄rif. An. zc. Hoc
potest dupliciter intelligi: aut mediāte
spūsancto tanq̄ vinculo interueniente: z
sic nō est verū. Aut sicut principio efficien
te per modū cuiusdā subauctoritatis rap
propriatiois z sic veritatē habet. Nec est
huiusmodi vnio volūtaria quia sit fm cō
formitatē voluntatū cū sit potius fm con
funtionē naturarū in vna psona: s; bñ
dicit volūtaria: qz est a voluntate efficien
te. Nec boñ. Pro sūdamēto. Nulla p̄t

esse spūsancti operatio q̄ non sit etiā pa
tris z filij. Nam vt dī. Aristo. in li. de sen
su z sensato. Vni⁹ potērie est vn⁹ actus:
patris autē z filij z spūsancti vna est po
tentia: vt etiā dicit⁹ ē in ser. pcedenti. Nō
plus ergo facta est illa vnio hūanitatē cū
deitate a spūsancto q̄ a patre z filio. Er
tū est tñ q̄ illa fuit vnio eximij amoris vbi
dñs ipse sumpsit miserā nostrā. Dicit q̄p
pe galcerus in alexand. Que fastidit hō
non vere diligit. Ille est verus amor qui
serū qui nō fastidit amicit. Cum ergo ad
mor appropiet spūsancto. Nō querit An il
la vnio sit facta mediāte spūsancto. Dic m.
vt sup. Ex q̄ cōclūde cōreplandā ineffabilē
lem dei charitatē in nos in tanti oper⁹ ma
gnificentiā. Ber. in q̄da ser. Si personā
venieris intueor: nō capio excellentiā ma
iestatis. Si cōsidero ad quos venerit di
gnatiois magnitudinē expauesco. Si at
tendo ppter quid venerit amplector: quo
ad possūm latitudinē charitatis. Venerit
siquidē filius dei: venit ad homines: vel
nit ppter boies. Q̄ miseri qui ppter pecca
ta sua z indurationē cordis tam dulcē ad
uentus fructu puantur. Q̄ auaricio lubri
ci zc. Quā stultū q̄ diabolo magis portā
aperiūt q̄ ch̄o venienti. Et attēdire qm̄
sicut p charitatē in carnē venit. itaz p cha
ritatē spūaliter venit in mentē. Figura
Gen. xviij. Abraz sedenti in officio taber
naculi in ipso seruoze. diei apparuit dñs.
Humilib⁹ em̄ in dei amore feruentibus
spūaliter adest dñs. Joā. xiiij. Qui diligit
me diligitur a patre meo et ego diligā eū
z manifestabo ei meipsum.

p Ro scdo. In pcedenti ser. dictū ē de
ordinatioe dispositiois localis. Nūc
dicē dū est de ordinatioe dispositiois mo
dalis. Vbi est cōsideranda triplex modo
rum differentia.

Primus est modus admirabilis deu
scensionis.

Secund⁹ ē mod⁹ honorabilis cōuēctiois
Terti⁹ ē mod⁹ horribilis pgregatiois
Primus est zc. scz ipius ch̄i qui sicut. dī.
j. Thef. iij. In tuba dī descendēt d celo mi
rabiliter in nube lucidissima. In quo deu
scensu pmo est p̄deranda celsitudo glo
riose maiestatis quia venit in potestātē.
magna z maiestate vt dī. Lu. xxi. z Mat.

xxv. Cū venerit filius hoīs in maiestate. Aduentus gl'ie erit manifestissim⁹. Scundo est gl'iderāda pulcritudo numero/se societatis. Dat. xxv. Et oēs angeli cū eo. Qd venerabile forū. Tertio est cōsiderāda magnitudo impiose autoritatis. Dat. xxv. Tūc sedebit sup sedē maiestatis sue. Et sicut dicit Chrys. Angeli ante eum portabūt signū crucis. Unde etiam in euāgelio. Dat. iij. Tūc apparebit signū filiū hominis in celo. Et eccl'ia cātat. Hoc signū crucis erit in celo cū domin⁹ ad iudicandū venerit. Item ipse Chrys. Crux apparebit sole lucidior existens. Et quod dicitur de cruce verisimile est de alijs instrumentis passionis: qm̄ vīz angeli ante eū deferēt hmoi instrumenta miraculose: vīz coronā spinē: clauos: spongiā: et lanceam: qd erit ad p̄mendationē diuine misericordie in salute electorū: et manifesta/tione iusticie in dānatione impiorū. Hec o peccator qd poterit tūc dicere luxuriose: auare etc. Hiero. Crux chri pugnabit contra te: catrices p̄tra te loq̄ntur: clam de te cōquerent. Scd⁹ est modus honorabilis p̄uentionis. s. societatis electorū: in q̄ ad p̄ns est p̄replanda triplex corporalis dispositio multū honorifica q̄ erit reprobis erit manifesta. Prima est aromatica suauitas. Unde cantat eccl'ia. Sancti tui domine florebit sicut lilii et sicut odor balsami erūt ante te. Scda est glorifica for/mositas. s. p̄ dotē claritatē: quia fulgebūt iusti sicut sol. Dat. xij. Tertia est mirifica virtuositas: qz p̄ dotē impassibilitatē erūt virtuosa ad resistendū omnib⁹ p̄trarijs. Et p̄ dotē subtilitatis erūt virtuosa et potentia penetrare sine fractione: fm̄ scōf. Et p̄ dotē agilitatis erūt virtuosa ad obediendū omnino spūi vt moueantur q̄cuq; spūs voluerit: qm̄ vt dicit Aug. Vbi voluerit spūs: prius erit et corpus. Tertio est modus horribilis p̄gregationis. s. reprobos. Vbi est p̄positū p̄sideranda triplex horribilis dispositio. Prima est abominabilis feditas. Et. xxij. De cadaueribus eorū ascēdet fetor: vt vīz sit p̄positio corporis ad fetorē p̄sentie. Scda est horribilis deformitatis. Anf. Quilibz eorū erit omni ceno et omni cadauere fetidior et omni fuligine turpior. Tertia est inexpli-

cabil' ibecillitas. Nā p̄ oppositū ad agilitatem: subtilitatē: et impassibilitatē beatorū: erūt corpora dānatorū ponderosa: grossa et vehemētissime passibilia. De ponderositate dicit Anf. Impius tanto penaz punitur pondere vt nec pedē nec magnū nec aliqd corporis possit mouere. Erīt q̄ppe corpus sarāna ipotabil' quā deponere nō licebit. De grossitudine autē siue terrestretate dicit idē Anf. Sic imbecillis erit q̄libet reprobos vt nec vermē possit ab oculis remouere siue amouere. De passibilitate autē dicit Job. xx. Omnis dolor irruet in eum. s. in damnatū. Erīt ergo misera et horribilis dispositio dānatorū qui tūc p̄scurabunt capiti suo. s. diabolo quēadmodū homi chulto. Erūt q̄ reprobi turpissimi in corpore et ania. Exemplū: Abbas sanct⁹ Agathon venit coloniā ad q̄dam obsessam et adiurauit demones vt exiret. Qui rēdit: Nondū vult altissim⁹: adhuc duob⁹ annis ero in ea: et tūc liberabit: qd et factū est. Ad rogatū autē assistentiū dicit ei abbas. Precipio tibi in virtute chri vt nobis ostendas horrore p̄dicionis tue. Tūc ergo cepit mulier in oculis turgescere et instar turris ascendere: et stillabant oculi ad modū fornacis ardentis fumigantibus: quib⁹ visis ceciderūt territi iassisteres. Et ipse abbas si nō p̄cepisset diabolo p̄stinam figurā resumere: qd et fecit. Et dixit diabolus: Nunq̄ ita stulte precepisti. Pro certo scias: si hodie diuinis nō comunicas: nullus vestz euasisset. Q̄ igit q̄ horreda erit reprobos facies et q̄ grauis vndiq; angustia. Et. xij. Unusquisq; stupebit ad p̄mū suū: facies cōbuste vulcus eorum.

p̄ Ro tertio. Audistis etc. Q̄ igit q̄nta tūc gloria iustorum: sed o q̄nta infamia reprobos. Et merito: dicitur em̄. ff. de re. i. l. Seruitutē. q̄ cap⁹ desinit esse dominus rerum suarū cum fiat seruus capit⁹ entis: et si vltro seruituri se subdit cū possit resistere: videtur infamis esse. Expone de reprobis qui diabolice seruituti se voluntarie subiecerūt. Et nota itez: quod habetur. vj. q. j. Infames. Qui chriſtiane legis formā abiciunt et statuta ecclesiasticā contemnūt: et qui aduersus patres aſſeruantur: et de bellis publice fugientes: et

Feria. II. post. III. dominicam

omnes ab ecclesia pro sceleribus suis repulsi sunt infames. Pone casus singulos et applica ad reprobos qui idcirco erunt turpissimi in corpore et anima. Unicuique ergo illorum dici poterit illud Ezech. xvj. Abominacionem fecisti decori tuo.

Feria. ij. post. iij. dominicam Adventus.

Benedicamus

2c. Surdi audiunt. 2d. At. rj. Abiectionibus tenebra rum. Surdi audiunt. Ubi nota triplicem esse auditum.

Primus est nature sensitivæ siue exterioris potentie.

Secus interioris intelligentie.

Tertius proprius obedientie.

De hoc triplici auditu dicit Ps. Audi filia. q. ad primum. et vide: q. ad secundum. et inchoa: q. ad tertium. Unde Luc. xj. Beati qui audiunt verbum dei et custodiunt: et ope implent ut possideant vitam eternam.

Benedicamus 2c.

p. Ro primo. An verbum assumpsit personam humanam. Q. sic dicit Boetius q. persona est intellectualis nature indivisibilis substantia: sed christus assumpsit indivisibilem substantiam nature intellectualis. Contra. Aug. de fide ad Pet. De natura turam hominis assumpsit: non personam.

Respondet Bonaventura. in. iij. dist. v. Quid non falsum est q. persona personam assumpsit. Hoc enim potest intelligi tripliciter: Aut q. ipsum assumptum fuerit persona: aut q. fuerit persona in assumptione: aut q. fuerit post assumptionem. Primus modus repugnat veritati conceptionis. Si enim fuerit persona ante conceptionem: deus: virgo Maria non concepit deum. Secundus modus repugnat veritati assumptionis. Si enim in assumptione fuit persona et desinit esse persona: potius in assumptione persona presumebatur q. assumebatur. Tertius modus repugnat veritati unionis. Si ei assumens differt ab assumpto et illud quod assumptum est: est persona: et etiam assumens est persona: q. in christo sunt due persone: Et contra stat q. eo sunt due nature: q. nulla est ibi unio. In hunc autem errorem pessimum incidit

Eutices: ut dicit Boetius: quia nesciunt distinguere inter personam et naturam. Nestorius ex eadem erravit: sed alio modo: quia nesciunt inter personam et naturam distinguere. Videtur q. in christo non poterat esse nisi una persona: ex hoc impulsus est ponere q. in christo est enim una natura. Sicut ergo ipse ignorantia istius distinctionis duo fuerunt errores in divinis: videlicet Ariani. et Sabellij. sic etiam fuerunt duo errores circa incarnationem christi. Catholica pro ecclesia: per medium istorum errorum pertransit dicens in divinitate esse plures personas et unam naturam. Et in christo plures naturas et unam personam. Eadem autem dicit Boetius. q. persona est intellectualis nature indivisibilis substantia: ibi indivisibilis importat triplicem additionem: videlicet singularitatis: incomunicabilitatis: et superioris dignitatis. Hec Bonaventura. Pro fundamento. Tertium est q. christus veram humanitatem assumpsit. Galfredus in novella poetria sua: Hæc ratione deus in veram carnem morari nobiscum venit. Et hæc certe valde mirandum est consideratis humane nature inferioribus. de quibus Aristoteles. j. metaph. Humana natura multipliciter est servata. Sed questio est de persona An videtur. Sic respondetur. Et q. cuius admiratione præcipue: quoniam ut dicit Thomas. j. parte. Hoc est miraculum miraculorum: ut videtur natura creata personam personam in se creata. Et hec tanta mirabilia facta sunt pro nobis. O peccatores miseri ut quod quod cessatis laudare deum. Audite Mal. Ecce domus non cantantibus novis quia mirabilia fecit 2c. O maledicti peccatores pro tanta benivolentia et misericordia rependentes deo tantum triplicem iniuriam. O avari: luxuriosi: invidi: 2c. Recognoscite errores vestros et peccata vestra deponentes studete laudare deum per tantis sui adventus beneficiis. Et sicut per adventum suum victoriam de inimicis suis obtinuit: sic et nos cum de huiusmodi adventu laudando victores erimus. Figura Iudicij. vij. Bedeon et qui cum eo erant cum clangore tubarum vicerunt madianitas. Spiritualiter Expone. Et. ij. Paralip. xj. Josaphat post laudem invenit hostes prostratos: scilicet filios Amon: moab: et montis seir. Amon interpretatur onerans vel onustus. Moab ex patre vel de patre. Seir: birlutus vel bispidus. filij amon sunt 20

Aduetus Bermo Fo. XLIII

uari: Anaricia ei onerat sollicitudinib. *Fili*
li moab luxuriosi z carnales. Nam moab
 gentus a patre matris sue: Fili montis
 Seir superbi: qui sunt asperi et rebelles.
 Hec autē vicia et eoz tentationes deuī
 cemus si de incarnationis dominice be-
 neficio deum deuote collaudem? *Psal.*
 Laudans inuocabo dominū: et ab inimi-
 cis meis saluus ero.

P Ro scdo. Supra de dispositione lo-
 cali et modalī zc. Restat dicendū de
 dispositione visuāli. Sed quoniam de ea di-
 ctum est in alio aduentuali dominica secu-
 da sermone post meridiem: ideo transeam?
 ad qntam pncipalem considerationē su-
 perius positam: que est cōsideratio reue-
 lative manifestationis. Ubi pmo *Horan-*
dum: q diuini iudicii equitas erit manife-
 stissima *Osec. v.* Iudicia mea quasi lux e-
 gredientur. *Et. j.* *Corinth. iij.* Illumina-
 bit abscondita tenebrarū et manifestabit
 consilia cordium. *Et Eliae. xlvj.* Revela-
 bitur ignominia tua z videbit opprobriū
 tuum. *Naū. j.* Reuelabo pudenda coram
 facie tua z ostendam nuditatē gentibus z
 regnis ignominia tuā. Singula verba di-
 ligenter attendite. Si hec ponderarent
 fraudulentī: luxuriosi: enīmes: et impudi-
 cos contactus faciētes: latrones z huius-
 modi. Hinc *Hieronym?* ad *Palmachiū*
 et *Heliodor.* *Modo* vident forsan qui-
 dam deo dissimulante peccare: sed aderit
 illa dies in qua facta nostra quasi in qua-
 dam tabula depicta monstrata sunt deo:
 demonibus: et angelis: et hominibz vni-
 uersis. Qntis in illa die expeditet oīm
 membrorū vsu in hac vita caruisse. Qn-
 ti inuiti z elingues tūc feliciores nugacibz
 erunt. Quot pastores vici rudes et sim-
 plices beatiores philosophis et poetis ap-
 parebunt. Ut autē euidentius appareat
 reproborū cōfusio: p̄siderandus est triplex
 modus reuelatiōis peccatorū in diuino iu-
 dicio.

Prima ē accusatiue p̄ditionis.

Scda iniuriatiue offensionis.

Tercia exprobratiue abusionis

Prima igit zc. q mali malos accusabunt
 eos p̄dendo. Mali inq̄ consē p̄torū z q
 fuerūt aliq̄ modo causa ipsorū prodēt ac-

cusabunt eos q hmoi p̄tā p̄miserūt. Erat
 aut hmoi accusatio triplex papua. Prima
 est p̄prie p̄sciētie. Cōsciētia em seipaz vel
 lit nolit: p̄det et accusabit se corā omnibz.
Ro. ij. Testim ill' p̄bi. p̄scia ipsorū: z inf se
 inui. cogitationū accusantiū aut etiaz de-
 fendentiū in die cū iudicabit dominus oca-
 culta cordiū. Tūc implebit illud *Apocal.*
xxj. Libri ap̄ti sunt: Tūc apparebunt co-
 gnationes male: p̄sumptiones: hypoeri-
 les: turpes d̄lectatiōes: puerse volūtates:
 inuidie: odia: et hmoi peccata cordis: blas-
 phemie: adulationes: seminatiōes discor-
 die: diffamatiōes: et cetera oīs peccata:
 Omnes ininuidie et turpitudines i ma-
 trimonio et alias facite. Fraudēs: furta: et
 omnia alia mala. Videant singuli q nunc
 in libro p̄sciētie scribunt: quia tūc palam
 ap̄ietur. Tūc ḡ sicut habet *Hiere. xj.* *Ar-*
guer te malicia tua z auersio tua increpa-
 bit te. Sicut em furtū ligatū in collo fu-
 ris prodit et accusat euz: Ita tūc peccata
 accusabūt miser peccatore. *Bern.* Tūc
 opasum loq̄ntia dicēt ad miser peccato-
 re: Tu nos egisti: Opa tua sumus: nō te
 deferemus: tecū erimus: tecū ad iudiciū
 ibimus. *Idē.* Opa eoz sequūtur illos sed
 opa malorū p̄sequūtur eos. Ideo vt dicit
Amb. in lib de officiis. Unusquisq̄ reus
 redargutus erit in seipso. p̄pter qd bene di-
 cit *Aug?* O homo si times iudiciū: corri-
 ge consciētiā. Scda est accusatio suppo-
 ratiue nequicie: quia. s. illi qui p̄ adulationē
 aut vanū feruorē: Aut etiā p̄ negligentia
 suoz supiorū fuerūt ab eis in suis viciis
 supportati: nō correcti: nō puniti: p̄dent z
 accusabunt eos: vt subditi platos: filij pa-
 rentes: discipuli m̄stros: z hmoi. *Un Eccl.*
ij. De impio p̄e p̄querunt filij. *Idē* *diat*
Sap. vj. Horrende et cito apparebit qm̄
 durissimū iudiciū fiet his q̄ p̄iunt. z *Ber.*
sup Cant. Terribilis de? sup filios hoīm
 veniēt pastores añ tribunal ch̄i z audiet
 grauis platos: q̄rela z accusatō dura quos-
 rū vixere stipedijs nec diluere peccata: qd
 bus facti sūt duces ceci z mediatores frau-
 dulenti. Tercia est accusatio diabolice p̄-
 sucie. Accusabunt em eos diaboli qui su-
 is p̄uis suggestiōibz adheferunt. Sūt igit
 p̄ditores. Hūc ei suggerūt p̄tā fieri sed
 de ipso p̄misso accusabunt: sicut z soci? su-

Feria. II. post. Onicam. II.

ris interdū accusat eū. Un̄ apoc. xij. Diabolus dī accusator fratꝝ qꝫ accusat illos ante p̄spectu di die ac nocte. Et Aug⁹. dī. Abstabit omēs ante tribunal chꝝi z p̄sto erit diabolus z recitabit verba n̄re p̄fessōis z obijciat nobis in facie qđ fecimus z in quo peccauimus z in q̄ loco z quid facere debebamus. Dicitur⁹ est em̄ ille aduersarius noster. Equissime iudex. Iudica istū esse meū ob culpā qui tuus ēē nō hūit p̄gratīā. Un̄ z chꝝyso. dī. Habes accusatorē acerrimū obtura os ei⁹. scz p̄ cōfessionē q̄ claudis os diaboli. Exemplūz narrat celsarius q̄ qđā demōnē audire desiderans. ppter turpia q̄ cōmiserat appropinquare nō audebat timēs illa sibi corāz oibus improperari. Cōfessus ē volūrate peccandi reuerētia tñ locū adijt. Vira res Horv̄t limē dom⁹ attingit demō clamauit. Amice veni bene te de albasti z turpia q̄ cōmiserat recitauit. Tristis autē z cōfictia accusante reuersus est ad sacerdotē cū vero pposito emendationis cōfessio nem iterauit. Tūc sacerdos. Redi inq̄t nūc securus nō plus demō te confunder. Intraute autē illo: quidā circūstantiū dīxerūt demoni. Ecce amicus tuus iterum venit. Rīdit demon. Quis est ille. Et dīxerūt ille est cui paulo an̄ tā turpia improperasti. Et demon ait. Ego nil ei iproperasti z de eo nihil mali noui. Et sic extrema uerūt demōnē esse mēritū q̄ ipsi⁹ p̄fessio nem ignorabant. sicqꝫ p̄ notā p̄fessōis euasit ille notā cōfusions. Un̄ amb. Tan te p̄ntis cōfessionē dixerim q̄ p̄ctā q̄ per p̄fessionē delent demones scire phibēt.

p Ro t̄tio Audist⁹ zc. Et certe p̄ ceteris grauissima ē p̄fictie accusatio. Un̄ dēte ergo qđ in libro p̄ficientie scripsistis. Dicit em̄ lex. Sentētia debet ēē p̄formis libello. ff. de cōi diuidendo. l. vt fund⁹. Et notare bñ qđ bñ. xj. q. iij. In cunctis. Cōficientia sola si accusat: liber sine accusa tione esse nō pōt. Caueat ne sitis similes ei q̄ vadens ad curiā plamēti testes p se deposituros alios abijciat: alios occidit: de posituros vero ptra se nutrit z cōseruat. Et cōsimiliter facit de instrumentis. Ex pone. qm̄ multi bonos angelos abijciunt z opera bona mortificāt: mala autē nutriūt zc. Et si id fuerit boni in libro cōficientie

deleat z maculas peccatorū ibi impleant de qbus dicit pōt illud Ibrēn. iij. Denigrata est facies eoz super carbonēs nō sunt cogniti in plateis: cognitione scz approbatiua a deo.

Feria. iij. post. iij. Onicam Aduetus.

Abijciamus

z. Horv̄t resurgūt Dar. xj. Abiectis operib⁹ tenebra rū dicit pōt: mortui resurgūt. Pro quo nota triplicem esse mortē: scz nature culpei z gehēne. A p̄ma oēs resurgunt. A scda aliqui sic. aliqui nō. A tertia nulli. De p̄ma. ij. Re. xij. Oēs morimur z q̄si aque in terram dilabimur. De scda. Apoc. ij. Homen habes q̄ viuas z mortuus es. De tertia. ps. Vires peccatorū pessima. Hūc ergo laborent peccatores a scda morte surgerene cadant in tertia a qua resurgere nullatenus licebit.

Abijciamus zc.

p Ro p̄mo. An vnitas p̄sone chꝝi ex cellat oēs vnitates. Q̄ sic. Ber. ad eugenīū. Inter oīa q̄ dicunt vnū arcē te/ net vnitas trinitatis. Scdo. Illa vnitas p̄cellit q̄ tres substantie in chꝝo sūt vna p̄sona. Cōtra. Diuinitas z hūanitas maxime distant. Rīdet bon. in. iij. dist. vj. Si loq̄mur de vnitāte p̄ cōuenientiā in p̄sona: sic simpliciter loq̄ndo vnio q̄ est in chꝝi isto super oēs est sup̄ma.

Tū ppter persone simplicitatem.

Tū ppter vnibilitū dignitatem.

Tū ppter vnioz inseparabilitatem.

Tū ppter vnionis singularitatē. q̄ fuit excellentissime dignitatis. Licet autē diuinitas ab hūanitate maximā habeat distātiā in natura: tñ q̄ntū ad influentiā z creature sustentationē maximā: tñ hz appropinquationē. Hoc bon. Pro fudamento. Singularissima est hmoi vnitas z natu re hūane incōprehensibilis. Un̄ cū p̄hs multos ponat modos vnitatis: nullus tñ ibi ponit ad quē h vnitas p̄tineat. De q̄ sic ait galfredus in sua poeria nouella. Non aliter p̄t hōis p̄sterneret hostē nī de⁹ ino dueret carnē: q̄ sic erat vna cū p̄tite di p̄tus hūana. Querit q̄ An illa vnitas zc.

Dicunt. Ex q̄ p̄cludē mirādū eē q̄ nō con-
tinuēsum? in admiratiōe suspēsi de tan-
to mystērio vniōis hūanitatē cū diuinita-
te. Q̄ntū exinde z q̄ securā fiduciā p̄nt
h̄re iusti. Grego. Prebet apud deū homi-
ni fiduciā de? hō. Sz o q̄ timere dñt oēs
eū offendere q̄ tā benigne dignat? est nob
p̄descēdere. Audite o p̄ctōres maledicti q̄
n̄ timetis displicere deo ch̄zo. Auaris: vsura-
rij: lubici zc. Multū certe timere debetis
ne irā suā effundat sup vos q̄ ad h̄ venit
vt miscōiam z ḡram daret. In p̄replatio-
ne ḡtati mystērij causam habemus sp̄ei z
timoriz. Figura. Gen. xlii. In b̄ndictio-
ne ioseph dixit iacob. Dñs benedicet tibi
b̄ndictiōib? celi desuper z abyssi? deorsum
Ioseph iterptat? augmētū siue accrescēs
z s̄ḡe ch̄zm q̄ est cor? ḡre augmētū q̄ a dō
p̄re suscepit b̄ndictionē sursum z deorsum
scz p̄atē saluā di iustos sursum: z cōdēnā-
di impios deorsum. Ex cui? p̄sideratione
in eis q̄ volūt augmētū ḡre recipere z in
bonis crescere p̄formando se ch̄zo puenit
ex vna parte spes z ex alia timor: de quib?
h? debite aggregatis fit hō deo placens
ps. B̄nplacitū est dño sup ti. eū z in e. q̄
spe. sup miscōia eius.

p Ro secūdo. In p̄cedēti ser. zc. Hūc
dicēdū de sc̄da q̄ ē reuelatio iniuriā/
tiue offēsiōis q̄ vltz iniuriati z offēsi ac-
cusabūt eos q̄ offenderūt ipsos. Erit autē
hec accusatio triplex.

Prima oppresse simplicitatis.

Secūda offēse maiestatis.

Tertia inhonorate sanctitatis.

Prima est opp̄sse siue scandalizare sim-
plicitatis. Accusabunt eū impios z im-
pios testificabunt illi q̄s opp̄sserūt v̄l lese-
runt t̄p̄aliter vel sp̄ualiter p̄bis: moribus
aut exemplis occasionē ruine p̄bentes et
pacē eoz aut amicitā turbantes. iuxta il-
lud Sap. v. Tūc stabunt iusti in magna
cōstantia aduer. e. q̄. se lāgu. Un̄ z ps. Lo-
gnoui qz faciet dñs iudiciū in op̄is z vin-
dictā pauper. nūc exurgā dicat dñs. Ido
d̄r puer. xxiij. Nō facias violentiā pauperi
iudicabit dñs cām eius. Ad hoc valet ex-
emplū d̄ vidua z iudice inq̄rtat? Lu. xviij
Post qd̄ subdit saluator. Deus aut faciet
vindictā electoz clamantiū ad se die ac no-
cte. Dico vobis quia cito faciet. Sc̄da

est accusatio offēse maiestatis: ip̄e enim
iudex q̄ per p̄cā offendit: accusabit pecca-
tores z p̄ra eos testificabit Hierc. xxiij.
Ego sum iudex z test? di. dñs. Et ps. Ar-
gua te z statuā p̄ra faciē tuā. Et ezech.
viij. Ponā cōtra te aboiationes tuas.

Tertia est accusatio inhonorate sancti-
tatis: qz scz sp̄ealiter accusabūt eos sancti
q̄ se inhonorauerūt z p̄tempserūt purādo
eoz noia violando festa: loca sc̄ta impie p̄-
phanādo: frangendo vota: nō soluēdo de-
bita zc. h̄mōi. Un̄ Apo. vj. Interfecti p̄
pter verbū dei clamabāt voce magna vi-
uentes. Usquequo dñe ver? z sc̄tus non
vindicas sanguinē nostrū de his q̄ habi-
tant in terra. Ad p̄positū valet exemplū
qd̄ narrat vincent? in speculo morali. li.
ij. In teutonia q̄daz archidiaconus
ambiēs ep̄atū insidiabat ep̄o viro bono z
seni ac simplici quomō eū occideret. Eo
sueuerat aut ep̄s ire ad maruinū z alios
p̄uenire ad saluā dū beatā virginē z intra-
re p̄ quādā portā veterē: De nocte ergo
collocavit archidiacon? lapidē supra portā
tam. Veniēs aut ep̄s vt solitus erat ape-
riens portam: lapide cadente exerebrat
et morit. Archidiacon? aut cū multo la-
bore obtinet ep̄atum. Lūqz cōfirmat? fa-
ceret p̄uuiū receptiōis sue: princeps qui-
dā seruiens in mēsa corā eo flexis genib?
subito rapitur ante tribunal sūmi iudicis
z videt ibi beatā virginē cū magna multī-
tudine angeloz z sc̄toz adducētē dictū
ep̄m portantē cerebrū suū in manib? suis.
Et dixit brā virgo. Fili adhuc recēte san-
guine z vulnerib? z cerebro hui? mei mili-
tis ille crudelis p̄ditor z homicida gau-
det se obrinere eius ep̄atū. R̄ndit dñs.
Quē mittā? Tūc beata virgo ait. Ecce h̄
fuitoz suus. Cui p̄cepit dñs sub pena mor-
tis citare dñm suū pemptorie vt cito ve-
niat corā eo de tā nefando crimine respon-
surus. Qui statim rediens fremuit turba-
tus tremuitqz ac cultellum quez tenebat
p̄iecit flens amarissime. Rogatus a cū-
ctis etiā ab ep̄o. cām pandit q̄ audita ep̄s
subita morte percussus ibi corā omnibus
mortuus est. O terribilis cōparentia co-
rā sūmo iudice z horribilis sententia quā
cōtra se habuit z habituri sunt omnes im-
pij Ecce sicut habetur Prouer. x. Spes

Feria. iiii. post. iiii. dominicam

impiorum peribit.

P Ro tertio. Audistis. etc. Et si sola esset ibi iudicis testificatio nihilominus terribile est ibi comparere. Nam sicut habet. xxiij. dis. Erubescat. Et. y. q. v. Confuluisti. Secretorum de iudex est recognitor. Et sicut h. l. de ureiu. l. i. iururandi. ipsi domini sunt victores. Pone casum. Aliquis in presentia regis non tamen aduertens regis presentiam grauerit eum iniuriarum et pactum fecit cum aduersario de regis potestate quo facto aduertit regem presentem esse: qui statim eum compellit coram eo comparere in iudicio. Quod perhibet. etc. Expone. Et nota quoniam omnia factus in dei presentia. Prover. xv. In omni loco oculi domini contemplant bonos et malos.

Feria. iiii. post. iiii. dominicam Aduert.

Benedicamus

etc. Que gratia plena dominus tecum benedicta tu in mulieribus. Luc. j. et in euangelio hodierno. Abijcimus etc. ut digni sumus salutationem offerre sacre virginis. In qua sunt tria singularia eius privilegia contemplanda. Primum est gratiose perfectionis plenitudo. Que gratia plena. Hiero. Ceteris pro partes: sed in maria se totam infudit gratie plenitudo. Secundum est gloriose sociationis claritudo. Dominus tecum. Ber. Dominus tecum: non tamen dominus filius quem concipis: sed dominus pater qui genuit eum quem concipis: et dominus spiritus sanctus per cuius operationem concipis. Tercium est fructuose perfectionis cellitudo. benedicta tu. etc. in Aug. plus quam omnes mulieres que viram et viris et mulieribus in petrastris.

Abijcimus. etc.

P Ro primo. An ista sit admittenda. Deus factus est homo. Quid non. Hec est falsa. Deus est mutatus: sed factio est mutatio: igitur. Contra. Jo. j. Verbum caro factum est. Ubi dicit Aug. quod stat ibi caro non pro pre: sed pro toto homine. Rndet. bonum in. iij. dis. vij. Predicta locutio multipliciter est distincta: quando ex eo quod illud participium factus potest ponere rem suam supra totum vel circa alterum extremum absolute: vel circa unum extremum in comparatione ad alterum. Primo modo

vera est locutio. Et est sensus. Deus factus est homo. l. factum est ut deus esset homo. Secundo modo etiam potest esse. Et est sensus. Deus factus est homo. l. deus est homo. quod quidem factus est siue productus. Tercio modo etiam potest esse. Et est sensus. Deus factus est homo. l. deus fecit seipsum hominem per humanitatis assumptionem sicut homo facit seipsum doctum per doctrine acquisitionem. Et iste sensus est secundum locutionis proprietatem. Dicit autem scilicet quod illa locutio est simpliciter vera. Deus factus est homo: quod factio quoniam ponit secundum adiacens dicit factionem simpliciter: quoniam autem predicatur tertio adiacens: dicit factionem secundum illud quod specificat: sicut dicitur de deo esse quoniam est secundo adiacens vel tertio. Deus autem per actionem alicuius facilitatis est homo: et prius non fuit homo: ergo factus est homo. Hec ex se. Pro fundamento. Libet tamen animo debemus loqui de incarnationis mysterio. Terentius quippe dicit. Quod nihil refert precontari velinas. Sed hoc locum non habet in proposito. Nam in contemplatione mysterii huius iudicatur nostra spes pueniendi ad deum. Sen. ad lu. Viraris homines ad deum ire: deus ad homines venit. Sed queris. An sic venerit ut vere dicatur: deus factus est homo. Dicimus. ut superius. Et quod concludere in explicabilis in nos dei benevolentiam. quoniam ut ait Aug. Ad hoc deus factus est homo: ut homo fieret deus. O miseri peccatores qui vos tanto bono facitis indignos: inuidi: detractores etc. Sed queris. poterit fieri homo diuinus per deitatis participationem. Attende. Si cut speculum mundum et purum versus sole conuersum recipit in se quasi speciem solis: sic homo purus ad deum per sancti desiderium conuersus participationem in se recipit diuinitatis. Figura. Cum beata virgo corporaliter concepit filium dei in utero: erat in galilea in nazareth. Spiritus uirginis marie signat puritatem anime. Et galilea interpretatur transmigrationio: et nazareth interpretatur flos. Galilea igitur signat transmigrationem a vicibus. Nazareth vero flos boni desiderii. Alia igitur sic in se disposita concepit deum et particeps diuinitatis efficit. y. pe. j. Maxima et preciosa nobis promissa donauit ut per hoc efficiamini diuine consortes nature.

P Ro secundo. Supra etc. Hic de terra que est reuelatio approbatiue ab

aduentus Bermo Fo. XLVI

tionis qz. scz diuina qbus abusi sūt peccatores accusabūt eos. Erit autē hec accusatio siue exprobratio triplex.

Prima est diuine scripture.

Secūda est angelice cure.

Tertia est vniuerse creature.

Prima igit̃ rē. Scripturā em̃ sacraz iō dedit de^o vt per eā hoies discerent qd agē dū quid fugiendū qd timēdū z qd sperandū. Jō dicebat dñs iudeis. Jōā. v. Est q vos accusat moyses. i. lex moysi q̃ accusabit impios q̃ eam audire z exequi cōtempterūt. Jō dī Jā. ij. Sic loq̃mini z sic facite q̃si p̃m legē liberatis incipietes iudicari. De q̃libet igit̃ reprobis dici poterit illud. Jō. xij. Scdm̃ legē dī mori. Secūda ē exprobratio angelice cure. Accusabit em̃ angeli eos q̃ sub cura sua ac custodia peccauerūt q̃ scz eoz monitiōes salutare p̃repterūt. Vñ orig. Vniūsq̃q̃ angeloz in extremo iudicio aderit pducens illos q̃b^o p̃fuit. Qui autē tradidit eis animas custodiēdas rationē ab eis exquiret de h̃mōi custodia. Cū autē nō mentiantur nec sibi iputare debeāt culpā alienā: dicturi sūt q̃ nō fuit culpa sua s̃z aniaz obedire nolētū. Sicut nō ē culpa medici q̃ nihil omittit de necessarijs si nō curat infirmū nō obediētē. Vñ vox illa Hieremie. v. Curauim⁹ babilonē z nō est curata. Dicitur esse angeloz quasi dicentiū. Fecimus qd nostra intererat cura circa babilonez vt curaret s̃z culpa sua fuit q̃ nō est curata.

Tertia est accusatio vniuerse creature Greg. Si q̃ris q̃s te accuset: dico q̃ tot⁹ mūdus. Vñ deute. xxxij. Inuocabo celuz z terrā p̃tra vos. i. oēs creaturas q̃ sūt in celo z in terra. Et iob. xx. Reuelabūt celli iniquitatē. scz impij z terra aduersus euz p̃surgit. Cū em̃ de^o oēs creaturas fecerit ad hoies vtilitatē z oēs deo obediēti seruiendo hominī: ipe p̃o fuit inobediēs creatori suo. Jō eū accusabūt. Clamabit em̃ celū suo mō. O deus op̃s. Ego hoi⁹ mini⁹ strauī cū planetis meis z altris: influēdo sup̃ terrā z alia faciendo q̃cqd mihi iussisti ipe vero tibi rebellis fuit: q̃ vindica iustis sime iudex. Clamabunt sol luna z stelle. Sūme deus dedimus peccatorib⁹ lucem vt tuū impleremus imperiū. Illi vero te cōrepterūt. q̃ fac vindictā. Clamabit suo

mō aer: clamabit ignis: clamabit aq̃: clamabit terra: clamabūt specialiter ea quorū specialem vsum habuit z possessionē. Abac. ij. Lapis de pariete clamabit. Jō Jacob. v. Agite nūc diuites plorate vultantes in miserijs que sup̃uenient vobis: diuitie vestre putrefactę sunt: z vestimenta vestra a tineis comesta sunt. Aurum z argentū vestrū eruginauit z erugo eoz in testimonij vobis erit rē. Tot igitur z tantis testibus multiplicatis contra impios quid respondere poterit peccator. Lerte poterit dicere illis Jōb. x. Instauras testes tuos p̃tra me. Vñ hugo d̃ sc̃to victore. In illa die vltiōis nihil erit qd respondere possit homo peccator: vbi celū z terra sol z luna dies z noctes totus mūdus stabūt aduersus impios. Vultusce⁹ modi p̃sideratio multū esset necessaria in duratis ad emolliendū corda. Exempluz legi in vi. pa. Quidā interrogauit senex. Vñ abba mihi hoc cor mundū durum et non timet deū z quomō timebo. Dicit senex. Puto q̃ si homo in corde suo teneat increpationē possidebit timorē. Dicit ille frater. Quid est increpatio pater. Dicit ei senex. Ut in omni re increpet homo animā suam: z cogitet q̃ necessario oportet ipam deo occurrere z increpationē dei ei⁹ oim̃ sc̃toz imo z totius mundi sustinere. Q̃ aretati tunc erunt reprobi. Nō poterunt negare: non excusare: non appellari: non fugere: non impetrare veniam: nō habere refugium. O flebilis eozū conditio. Non valebunt preces: non clamores: non gemitus: non amica: non q̃cquid aliud. Vñ. in meditationibus. et Gregori⁹. Fere per eadem verba in homel. Erunt vñ diq̃ angustie reproborū vie. Super⁹ erit iudex iratus. inferius patens horrendum chaos inferni. A dextris peccata accusantia. A sinistris infinita demonia ad supplicium trahentia. intus conscientia vres exterius mundus ardens. Tunc vixit⁹ stus saluabitur: Miser ergo peccator sic vñ diq̃ deprehensus. in quam partē se recipiet Latere erit impossibile. apparere intolerabile.

p. Ro. tertio. Audistis. rē. O miseri peccatores. Tam multipliciter con

Feria. v. post. III. dominicā

vincendi de peccatis vris: qd dicere poteris: Jura dicunt: Nemo potest venire contra actum suum. ff. de adoptionibus. l. post mortem. Et rñ. q. ij. Donem? Pensate quantum eo fundit fur qui capis furto oneratus: et pedit tot litterarum manu propria scripta et signata: pertinet pditione regis. Aut homicida in ipso homicidio dephensus. Expone et ap publica. Notando tñ illud Hieron. ij. Quod confundit fur cum comprehensit: sic p fuisse sum domus israel.

Feria. v. post. iij. dominicam aduentus

Abjiciamus

22. Pauperes euangelizantur Matth. xj. Tunc vere euangelizant. i. p euangelium instruuntur: si abijciant opera tenebrarum. Paupertas quippe euangelica tria includit: q etiam multum pferunt ad abijciendum opera tenebrarum. Primum est mundanorum despectio. Na sicut dicitur j. Jo. iij. Si quis diligit mundum: non est charitas patris in illo. Secundum est superbius vilipensio. Unde Aug. Recte dicuntur pauperes: spiritus humiles et timores dei. i. non habentes instantem spiritum Tertium est recta intentio: ut viz hoc fiat propter dei gloriam: propter quod dicebat Petrus in persona sua et aliorum Bar. xix. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. Abjiciamus 22.

p Ro primo. An incarnatio sit ex mera dei voluntate. An impetrauerunt hoc patrum antiquorum merita. Q, ex meritis sanctorum Quia super illud ps. Propter misericordiam inopum 22. dicitur glo. ibidem Exurgat. i. mirtaz filium propter gemitum pauperum q p peccatis suis pterit et gemit. Na aliter non essent digni auxilio. Contra. Titu. iij. Apparuit benignitas et humanitas saluatoris nostri dei: non ex operibus iusticie q fecit nos: sed ex sua misericordia saluos nos fecit. Rñdet Bona. in. iij. di. iij. Ut de in alio aduentuali sabbato an. iij. dominicam aduentus ante. ij. Pro fundamento. Cordeplemur benigna et misericordia dei vere ad se p fugientibus. Un Sen. ad Lu. Non sunt opus fastidiosi non inuidi admittuntur et ascendunt: manum porrigunt. Et Bar. vñdociñ. in Tob. Nescit abesse de? in se sperantibus: egros vi

sitat: elisos erigit: arcet on? Querit q An ex pura misericordia dei absque meritis 22. Dicunt. Et q clude q tale beneficium non est iuste retributio: sed dignatio emineat me. id bene dicit Paulus? Apparuit benignitas 22. O maledicti peccatores ingrati tanto beneficio q quotidie pssimum omnium offenditis q tantam vobis sue pietatis dulcedinem exhibuit. O lubrici: o auariti psumi 22. quod terribile est facie in iudicio videre poteritis qui nunc eius ineffabilem misericordiam et benignitatem premitis: quam vtiq benignitatem euidentissimè me in sua incarnatione declarauit. Figura Exod. iij. Cum venit dominus liberare populum hebreorum de egypto: apparuit moysi in flamma ignis in medio rubi: Et videbat q rubus arderet et non perureret. Et hoc factum est in monte oreb in deserto. Quid interpretatur hoc q signat ardorem diuine charitatis q et signat p flammam ignis q rubum non psumebat. Est enim flamma dulcis ardens in bonis Sed sic dicit Malach. iij. Ipse quasi ignis coctans est: supple respectu malorum.

p Ro secundo. Super 22. Hic nunc de sexta q est consideratio disculsiue redditiois sue reddende rationis. Tunc enim vniciq dicit illud Lu. xvj. Redde rationem villicationis tue Na enim non poteris villicare. Erit aut tunc reddenda ratio generaliter de omnibus donis pcessis: malis pmissis: omnibus bonis omissis. Primum dicendum de omnibus donis pcessis. Via siquidem a deo accepimus? j. Cor. iij. Quid habes quod non accepisti: Et Grego. Cum crescunt dona: rationes etiam crescunt donorum. Exigetur ergo ratio de omnibus donis

Primo de donis spiritualibus.

Secundo de donis corporalibus.

Tertio de donis temporalibus.

Primo 22. puta de donis spiritualibus in natis. scz de anima et eius potestis naturalibus. Ideo de anima dicit Bern. Ne mihi si talentum mihi creditum negligenter seruauero pccioso sanguine agni incraminatus et magis appreciatus. Item de donis spiritualibus adquisitis: cuiusmodi sunt scientie quibus multi abutunt. Ideo. j. Cor. iij. Comprehendam sapientes in astutia eorum. Et Luce. xij. Seruus sciens voluntatem domini sui et non facies: plagis vapulabit multum. Item de donis spiritualibus gratiis

culi modi sunt virtutes theologicæ et do-
na spūs sancti: grā sacramentalis et remis-
sio peccatōz et hmoi. Jo. vi. paul. ij. Cor. vi.
hortamur vos ne in vacuū grām dei re-
cipiatis. Secūdo de donis corporalibus
culi modi sūt fortitudo pulcritudo vali-
tudo q̄b? multi abutūt. Est em corp? q̄si
castrū q̄b a deo tenem? in feudū: debem?
illud custodire caste et scē: qz tēplū dei
est. j. Cor. vj. An nescitis qz cor: pora v̄ra
tēplū sūt spūs sancti. Triplici aut rōne debe-
mus deo fuisse de corpe et mēbris ei? Tū
rōne cōditiōis: qz corp? n̄m ip̄e de? con-
didit. Tū rōne expositiōis: qz totū corp?
suū p nobis exposuit. Tū rōne pmissiōis:
qz tantā remunerationē corpori sibi serui-
enti repromittit: nō d̄r. j. Cor. vj. Corp?
nō fornicationi debet s̄z d̄no. Tercio d̄
donis sp̄alib? Ecclia. xj. In bonis sit cor-
tuum: et scito qz pro his oibus adducet te
de? in iudiciū. s̄z p diuitijs: delicijs et ho-
norib?. De diuitijs d̄r iob. xj. Diuitias
quas deuorauit euomer et de ventre eius
extrahet eas de?. Et chrys. sup matth.
Diuitias accepisti: nō vt lasciuie viuas s̄z
vt in elemosinis expendas. Que em ha-
bes pauperū sūt sed nbi sūt credita etiam
si ex laborib? iustis et hereditate p̄na suc-
cessor corz factus es. Horate ergo qm di-
uitie bene expositæ erūt in testimoniū pro
bonis. Iob. iij. Quomō poteris esto
misericos et sequit. Bonū em thesaurū
tibi thesaurizas in die necessitatis. Diui-
tie aut maloz erūt in testimoniū sue da-
minatōis. Jo. avaris d̄r. Iaco. v. Thesau-
rizatis vobis iram in die nouissimo. De
delicijs autem et honorib? d̄r. Apoc. xviij
qntū glificauit se et in delicijs fuit tantum
date illi tormentū et lucrū. Q̄ tremen-
da est huius ratiōis redditio de oib? do-
nis. Exemplū de iob qui adeo misericors
fuit vt diceret. Iob. xj. Pater erā paupe-
rū Et tñ dicebat. Iob. xxi. Quid facia-
z cū surrexerit d̄ns ad iudicandū: et cū que-
sierit quid respondebo illi. Nunq̄d non in
v̄tero fecit me.

p Ro tertio. Audist? rē. Pensate qm
res est magni ponderis velis nolis
rationem habes reddere de oibus cōces-
sis. Sic lex. Qualitas negocij est p̄siderā-
da. Et de iudicijs nōnūq̄. Et L. vñ. vi. l.

vj. qñ Et de appel. Cū sit romana. Et de
iureiurā. c. vl. in fine. Nam si q̄s haberet
rationē reddere prudenti et sēno principi
de mille florenis sub pena capitis Credo
multū eēt sollicitus. et multo magis p red-
denda rōne de rota vitā corā deo et ange-
lis et sanctis oib?. Vñ iob dicebat. Iob.
xliij. A facie eius turbatus sum et cōfide-
rans eum timore sollicitor.

Feria. vj. post. iij. dñicā aduent?

Bucianus

et. Abijt in mōrana cū festi-
natiōe Lu. j. Abijciamus g
et. vt ire possimus in mōrana. Vbi sunt
tria cōsideranda: vicij necessaria recessio.
Abijt: recedentis accessio in mōrana: ac-
cedentis festinatio cū festinatione. De. j.
Esa. lv. Derelinquat impius viam suā et
vir iniquus cogitationes suas et reuertat
ad dñm. De secūdo. Esa. ij. Venite ascē-
damus ad montem dñi et ad domū dei iā
cob: De tertio. Heb. iij. Festinemus in-
gredi in illam requiem.

Abijciamus et.
p Ro pmo. An p̄destinatio ch̄i respe-
ctu nostre sit causa exemplaris. Q̄
nō. Exemplaris nō est exēplar: sed p̄desti-
natio nō ē aliud q̄ p̄missio pertines ad exē-
plar igitur. Cōtra. Aug. de p̄destinatiōe
sc̄tōz. Preclarissimū lūmē p̄destinatiōis
est ies? ch̄s. Rūdet bonū. in. iij. dñ. xj. hoc
pōt intelligi dupliciter. Aut de p̄destina-
tione q̄ntū ad principale signatū q̄b ē di-
uina essentia et sic nulla p̄destinatio exem-
plar habet ab alia: qz oēs vnū sunt. Aut
q̄ntū ad cōnotatū quod est grā et gloria: et
tūc dicendū q̄ duplex est exēplar. Quod d̄
dam interius in mente artificis. Aliud ex-
terius ad quod aspiciens artifex regulari-
ter: sicut patet in his q̄ faciunt calciamē-
ta. Dicendū itaqz q̄ p̄destinatio ch̄i re-
spectu dei p̄destinantis nō est nostre p̄des-
tinatiōis exēplar. deus em nō p̄destina-
uit nos aspiciens ad aliquid aliud a se sed
vnūquodqz p̄iudit in se et disponit s̄m ra-
tionē p̄p̄iam. Sed bene ip̄a ch̄i p̄desti-
natio ē exēplar exten? directū respectu no-
stri: tam in credendis q̄ in expectandis

Feria. VI. post. III. dominicam aduen

q̄ etiā in operandis. Tūc em̄ in nob̄ vere est gratia dei q̄n ch̄o efficiūtur cōformes. Et ad illud qd̄ obijcit dicendū qd̄ nihil phibet aliquid esse aliquo mō exemplar: taliquo mō exemplariū. Hoc bonū. Pro fūdamēto. Certe esse debemus de diuina bonitate erga nos si ad eū voluerim? refu gere. Un̄ etiā p̄hs in lib. de causis. Causa p̄ma influit bonitatē oib̄ rebus vna in fluxione: s̄z eā res ip̄e nō recipiunt eq̄liter sed s̄m suā capacitatē. Sz attēte notan dū qd̄ diuine gratie capacitas est in nobis ex nostro desiderio. Si ergo sit bonū dei sideriū secure sperandū est z nullatenus diffidendū. Eop̄. Sp̄e decet amplecti: spes est via p̄ma salutis. Ex hoc aut̄ ma/ gis sperare dē? qd̄ dñs n̄ fieri voluit frater noster. Circa qd̄ q̄ritū est. An ip̄a ch̄i p̄destinatio zc. Dic rñ. Et q̄ p̄clude qd̄ quēadmodū se ch̄us nobis cōforma/ uit. ita z n̄ eesse est nos sibi p̄formari. Nā vt d̄t Grego. Qui ch̄i vestigia sequi de/ dignantur cū temeritate sperant ad eius claritatē p̄sequēda gaudia puenire se pos se. Audite o p̄ctores q̄ magis diabolo q̄ ch̄oyos cōfiguratis. Inuidi: luxuriosi zc. Audite z vos qd̄ nō ch̄i: s̄z mundi z car/ nis figurā geritis. Auari: lubrici zc. qd̄ nō sursum sed deorsum affectū habetis. Ue/ nit q̄ppe dei fili? in terra: vt nos de fra ad celestia eleuaret. Figura. Statim vt cō ceptus est in vtero virginali fecit ascēde/ re in mōtana iudee cū festinatione. vt habe tur. Luc. j. z in euangelio hodierno. Spi ritualit̄. Si in aia spūalis p̄cipitis ch̄m statim exurgēs a terrenis z carnalib? et ad celestia ascēdetis p̄ scrip̄m desiderii. In mōtana inq̄ iudee. i. p̄fessiois diuine lau/ dis. Sed heu pauci sic ambulant. I deo ph̄t. iij. d̄r. Dulci ambulant quos sepe dicebā vobis. Nūc aut̄ z flens dico inimi cos crucis ch̄i q̄rū finis interitus quoz deus venter est zc.

p Ro scdo. in p̄cedenti zc. Nūc de red denda ratioe de oib̄ malis cōmissis. Ecce. xij. Lūtra q̄ sunt sub sole addu cet deus in iudiciū pro omni errato. Et sup illud. ps. Eū accepero t̄ps ego iustici as iudicabo. d̄t. Ber. Si iudicabit deus iusticias: quomō ergo iniusticias. Cogno scetur tūc dñs iudicia facies qd̄ nunc igno/

ratur iniustas paties. Tūc ergo exigitur de omnibus malis cōmissis.

Primo de cordis cogitatione.

Scdo de ois locutione.

Tertio de operis executione.

Primo zc. Sap. j. In cogitationib̄ im p̄q̄ interrogatio erit. Et eiusdē. vj. c. Ip̄e cogitationes nostras scrutabit. Audire zc.

Scdo d̄ cōmissis ois locutione. Matt.

xij. De omni verbo ocioso qd̄ locuti fue rint homines reddent rationē in die iudi cij. D̄t aut̄ p̄bū ociosum s̄m hierony. qd̄ sine vtilitate loquētis vel audientis pro/ fert. Si ergo de p̄bis ociosis reddēda est rō: pensate qd̄ districta ratio eriget de ver bis diffamatozib̄: deceptorib̄: z blasph̄e matozib̄. Notate etiā qd̄ dicit grego. sup illud. Matt. xxiij. Oēs capilli capitis ve stri numerati sūt. Sic de? vias n̄ras p̄si/ derat z gressus dinumerat vt nec mini/ me cogitationes z minutissima p̄ba q̄ ap̄d nos visu viderūt in eius iudicio nō rema neant indiscussa. Tertio de cōmissis operis executione. Arbanas? Ad cuius aduētū oēs hoies resurgere h̄nt cū corpo rib̄ suis z reddituri sūt de factis. p̄p̄is ra tionē. Et iob. xij. Obseruasti omnes se/ mitas meas z vestigia pedū meoz p̄side rasti. Et eiusdē. iij. Oculi ei? sup vias ho minū z oēs gress? eoz dinumerat. No ta exemplū de angelo numerante passus heremite. Hic em̄ heremita aquā habebat ad duodecim milia passū distantem a sua cella. Ubi dum semel iret ad hauri endū defecit. Et ait. Quid necesse est vt hūc laborē patiar? Veniā z habitabo iux ta aquā. Tunc retro p̄uersus vidit quen dā sequentē: numerantē vestigia sua. Et interrogauit quis esset. Qui ait. Ego suz angel? dei missus numerāre vestigia tua vt des tibi merces p̄ labore. Qd̄ audies heremita: promptior z fortior fact? ē ad laborandū z adhuc longius ab aq̄ posuit cellā suā. Notate qm̄ sicut oēs passus m̄/

stoz numerant ad mercedē: sic oēs pass? z oia facta maloz ad vindictā exigendam j. Pe. iij. Reddent rationē ei qd̄ parat? est iudicare viuos z mortuos.

p Ro tertio Auditis zc. Studeat q̄ peccator dū san? est rōnem de p̄ctis reddere ne post mortē inuit? reddere cōq̄

tus Kane Bermo Fo. XLVIII

pellat: et tunc sine spe misericordie. Quod sic dicitur
ff. ad senatusconsultum turpiliani. l. qd
poterat Beneficiū iure amittere debet qd
compulsus facit qd iure facere debebat. Ad
hoc facit qd dicitur de pe. dis. vij. Si quis in ex-
tremā necessitate constitutus penitere velit
penam dare possumus: securitate pro non.
Audite. Si maderet rer. p. d. i. r. o. n. d. i.
Veniat ad me veniat petitur infra triduum
et tibi parco. Si autem pretempseris: velis no-
lis venies rigorē iusticie recepturus. Cer-
te ut opinor non tardaret. Expone rē. no-
tando illud ecclia. v. Ne tardes conuerti
ad dñm rē.

Sabbato añ. iij. dñica Aduetus.

Buciamus

zē. Parate viā dñi. Lu. iij.
Parafvia dñi abijciendo opa
zē vicij timore supbia amouendo: spinas
guaricie extirpando: lutū luxurie emundā-
do. Propter pñm dñi Grego. Illa cū non
inuenit hūile pñtas refugit mentē. Pro-
pter scdm dñi Aug. Hūi est amor mudi:
nō est qd intret amor dei. Propter tertiu dñi.
apls gal. v. Qui cū sunt carnē suā cruci-
fixerūt cū vicijs z concupiscentijs.

Abijciamus zē.

p Ro pmo. An in chñi pdestinatioe re-
spectu nre sit vera rō causalitatis. Qd
nō. Eternū em nō hz cām: pdestinatio at
cutuslibz ē etna. Cōtra. Eph. j. Pdesti-
nauit nos in adoptionē filioz p iesuz chñi
filiū. Rūdet bonū. in iij. dis. xj. Si loqmur d
pdestinatioe rōe pnotari z de cā in gene-
re cāe efficiētijs: Dicēdū qd hec ē in triplici
differentia. scz effectiua: dispositiua: z exci-
tatiua. Si de cā effectiua pñe sic chñi p
destinatio nō pōt esse cā respectu nre qm
effectus pdestinationis a solo deo ē tanq
a pncipio effectiui. Bñam em z glām da-
bit dñs. Si p loqmur de causa dispositi-
ua p rōem meriti: z excitatiua p rōem ex-
empli: sic chñi pdestinatio qntu ad pnota-
tū ē cā nre. Chñs em meruit nobis grām
z glāz. Chñs etiā p sue grē z glie emine-
ntiā manifestā: excitauit nos ad currēdum

ad pñam supnā ad quā pordinati sumus
p electionē eternā. Cū aut dñs qd pdestina-
tio cuiuslibz ē etna huerū ē rōe pncipalis
figū. h. bonū. Pro fūd. Multū nos ex-
tare dz ad bonū pdestinatio de chñi de q
quētiēter exponere possumus qd ait sen.
ad lu. Eligēdus ē nob vir aliq bonus at
sq añ oculos habēdus vt tāq illo spectante
viam z oia tanq illo vidēte faciamus et
h pncipalis. nō timore pene sz magis amo-
re pñtis. Hāvt Hōza. in eplis. Odet peccare
bonū pñtis amore. Odet peccare
mali formidine pene. Consideratio qd hec
excitare nos dz ad amorē pñtis. Sz iuxta
h qntū ē. An in pdestinatione rē. Dic rā.
Ex qd pclude qmiseri sūt qd diaboli mā-
gis qd chñi sequat cū chñs ad h venerit
vt nos ad se vocaret. Un marth. xj. dice-
bat. Venite ad me oēs rē. Qmiseri luxu-
rioli avari detractores rē. qd nō vult audire
tā dulcē chñi inuitationē. Sz vñ h qd eā
multi sūt nō audiētes. Profecto qd amīz
retrahere nolūt a pñis voluptatibz: mā-
danis curis. Hā dñs Jo. ix. Spūm pñtatis
mūdus nō pōt accipere. Figura. Luce.
ij. Et in euāgelio hodierno. Factū ē verū
bū dñi sup ioāne zacharie filiū in deserto
et tūc venit in oēm regiōē iordanis pñ-
cans baptismū pñie in remissionē peccato-
rū. Zacharias qd ppe interpretatur rememo-
rans dñm sūt qd efficaciter hñū dñi super
eū qd pñue memoriā dñi hz in deserto. i.
in corde abstracto a curis mūdānis: z vo-
luptatibz carnīs: z tūc venit ad iudicandū
seipm agēdo pñiam ablutiua pñtis: qd
qdē iudiciū intelligit p iordanē qd interpreta-
tur riuus iudicij. Et pñia signat p baptis-
mū quia lauat. At qd diu qd negligit ad
cor redire: nō pōt sup eū dei sermo effica-
ciā habere Jo audite illō Esa. xlvj. Ois
pñuicatores redire ad cor.

p Ro scdo. In pñe. rē. Hñc de rōe red-
denda de oibus omīssis bonis. Un
seru? inutilis dure icrepat. Matt. xxv. qz
noluit operari in talento z in tenebras ex-
teriores mittitur. Exigitur autem ratio
de triplici omīssione.

Primo de omīssione virtuose exercita-
tionis respectu pcepto-ū diuinorum et cō-
silio-ū. Secundo de omīssione fructu-
silio-ū.

Dñica. III. Aduentus Mane

se correctiōis et instructiōis respectu subditiōum.

Tertiū de ommissione amorose miseratiōnis respectu pauperū et egenorū.

Primo rē. Erit em̄ tūc rō reddēda de tpe totius vite qđ dedit deus petōibz ad agendā penitētiā Apoc. ij. Dedit illi dñs pñie tps et nō vult penitere. Vñ Anb. de meditatiōe ad p̄citandū timorē. Q lignū aridū et inutile eternis ignibz dignū qđ nō debis in illa die cū erigeret te vīqz ad ictū oculi oē tps vīdēdi tibi ipensūz q̄ter sint a te expensum. Secdo de ommissione correptionis et instructiōis respectu subditoz. Sicut pater reddet rationē dñi hōi ommissione respectu filioz. Vñ. j. Re. iij. Heli punitus est quia nō corripuit filios. Nam Proverb. xxi. p̄cipitur. Erudi filiū tuū. Itē curat et p̄latus respectu subditoz. Ezech. xxxij. Fili hominis dedit te speculatore domui israel rē. vīqz ibi: Sanguinez autē eius de manu tua req̄raz. Itē Ezech. xxx. Ecce ego visitabo sup̄ pastores et req̄ram gregē meū d manu eoz. Ibidē. Vē pastozibz israel rē. Et Hier. xij. Ubi est grex qđ dat? est tibi pecus in lectu tuū. Itē domū? terren? respectu subditoz suoz. Vñ Rūm. xxi. Principes iusti sunt suspēdi in patibulis ppter peccm̄ ppli. Videant igit qui curā alioz gerunt q̄ter verbo et exēplo instruit. qm̄ vt dī Sap. vj. Horē de et cito apparebit qm̄ durissimū iudiciū fiet his qui p̄sunt. Tercio mō de ommissione amorose miseratiōis. qz vt dī Jaco. ij. Iudiciū sine misericōdia fiet ei qđ nō fecerit misericōdiam. Eriget itaqz rō de ommissione miseratiōis pdonatiue. i. iuriaz. Vñ Dat. xviij. Seru? nequā qđ noluit miseri p̄seru in sui inerepat a dño et torzozibz mācipat Itē de ommissione miseratiōis supportatiue. i. alienaz impfectionū et defectū. Qui ei noluerit fratrē supportare: qđ rōne poterit a dño supportari? Dat. xij. In q̄mensurā mensuri fueritis remicet vobis. Vñ Gal. vj. Alter alteri? onera portate rē. et Col. ij. Supportātes invicē. Itē d ommissione miseratiōis distributiue. i. bonoz sp̄alium egentibz. Vñ dicit eis iudex illō Dat. xxi. Esuriui et nō deditis mihi māduca re rē. vt ampli? deo dante postea dicturi sumus Exemplū notate de diuice in mīse

ricorde Lu. xvj. qđ nullā oīno misericōdiaz potuit obtinere. Qui qđ misericōdiam dei deliderat inuenire: studeat nunc p viribz se alijs nūc misericordē exhibere Dat. v. Bēi misericordes qm̄ ipi mīse. p̄sequitur. Audi qđ petō: cū de tot et tantis hora qđ nescis es ratioz redditur? Seing qđ vigila et diligenter examina p̄sciam tuā: iuxta illud Eccl. xviij. Ante iudi. intro ga temetipm̄ et in p̄spectu dei inuenies p̄tationē.

Ro tertio audistis rē. Laetate qđ ne p̄pter negligētā p̄daris aias vias. Itā sicut iura dicūt: Aia est p̄ferenda quibz cūqz rebus. L. de sacrosanctis ecclis. l. Sancimus. et xij. questio. j. Precipimus. Vigilate ergo p animā saluandā qm̄ nescitis qm̄ tps sit. vt hī Dat. xij. Et nota te qđ ibi sequit exemplū sine pabolaz Sicut homo qđ p̄gre p̄fectus reliq̄t domū suā dedit seruis suis p̄tatem cuiusqz opis et ianitori p̄cepit vt vigilet. Beda. Hō qđ p̄gre p̄fectus reliq̄t domū suā: chīs est: qui ad patrē post resurrectiōez suā victor alēdens: eccliam corp̄aliter reliq̄t quā tñ nūqz diuine p̄sentie subsidio destituit Be go. in omel. Dedit autē seruis p̄tatem cuiusqz opis: qz fidelibz suis concessa sp̄ūscī grā facultatē tribuit bonis opibus seruēdi. Ianitori autē. i. ecclie rectori p̄cepit vt vigilet. Nec solū rectores ecclie sed etiam oēs vigilare p̄cipiunt ianuas cordū euz stodiētes ne antiqđ hostis mala suggestio subiret: ne dñs nos dormiētes inueniat Vñ ex hac silitudine pcludit. Vigilate qđ nescitis em̄ qm̄ dñs veniat rē.

Dñica. iij. aduentus Mane.

Bucianus

rē. Tu qđ es? rē. Jo. j. Hec interrogatio subinet sepius facta inducit ad abiiciēdū opa tenebriarū Proponat qđ quilibet hāc questionē triplē Tu qđ es? naturalit: legalit: et moraliter. Ad primā q̄stionez rñde: quia hō es. i. de humo. Ps. Sicut gētes qm̄ homines sunt Ad scdā rñde: qm̄ ch̄ianus es: iō rñsus de lege ch̄i. Ideo sicut dicit Paulus Col. ij. Vbō domino seruite. Ad tētiā rñde: qm̄ peccator es et legis transgressor.

Ideo Hiere. ij. Vide vias tuas in conspectu
ualle scito quid feceris.

Abijciamus zc.

p Ro pmo An decuerit filium dei car
nem sumere de massa pditionis siue
de genere Ade. Q. nō. Alterius q̄tatis
debet esse morbus et medicina. Contra:
Heb. ij. Qui sanctificat et qui sanctificat
ex vno omes. Rndet Bonauē. in. ij. di. xij
Magis cōgruebat q̄ de genere Adam
carnē assumeret q̄uis sine dubio aliunde
potuiss. Et licz sint multe congruētie q̄
nos latent iuxta multiplicatē sapiētie di:
tamē fm dicta sanctorū q̄tuor possunt ra
tiones assignari. Prima ppter pseruan
dam iusticie rectitudinē: vt vici essz eius
dem generis satisfactor: z puricator. Iu
sticia enī ab illo genere requirit emendaz
in quo repat offensam. Scda ppter ma
nifestandaz misericōdie dulcedinē. In hoc q̄
ipse domin⁹ qui fuerat ab homine offen
sus tanq̄ ab inimico: idē genere humano
vnitur in chzo in vnitate p̄sone in quo ap
paret misericōdia dei z p̄descensio. Iuxta illd
Rho. v. Cōmendat in nobis charitatem
suam deus. Tertia ad declarandū ordi
nem sapiētie cuius ordinatio nullo pōt i
fringi vicio. Decreuerat enī deus vt to
tum humanū genus multiplicaret et v
no ppter representatiōē illius vniversalis
pncipiū quod est de⁹. Quarta est ad cō
siderandū altitudinē humane nature quā
deus in tāta dignitate cōdiderat vt nulli
alteri generi creature: sed soli deo obno
xia esset. Si ḡ nō modicū sit obnoxia re
demptori decens erat vt redēptor: aut so
lum deus esset: aut si haberet in se genus
nature create: hoc essz de genere illi⁹ ma
se que ortum habet a lymbis Ade. Cuz
autē dicis q̄ alteri⁹ nature debet esse mor
bus et medicina: Vt est in medicina
opatio est p vīn nature: nō p actum volū
tatis deliberatiue. Hoc Bonauentura

Pro fundamēto Cōsideremus qm cō
uenientiori q̄ fieri potuit modo ad hūa
nū generis reparatiōē filius dei carnē as
sumpsit. Nā z iuxta p̄bi doctrinā. ij. phy.
finis imponit necessitatē his q̄ sunt ad fi
nem. Et Iuuen. Imponit finē sapiēs re
bus honestis disponēs ad hec media cō
ueniētia. Querit ḡ An decuerit p libera

tione gñis hūani zc. Dicm. Ex q̄cludē
Quanta humilitas: q̄nta benignitas filij
dei apparuit in eius incarnatione. Bern.
Descēdit q̄ntum potuit. Humanū q̄pe
genus pditū fuerat p supbiā: tō repān
dum erat p humilitatē. Audite o superbi
pctōres: legis dei trāsgressores incorrigi
biles zc. Lerte si vult redēptōis et p̄ci
pes z chzm i vos spūalr venire: necessaria
ē vobis humilitas. Aug. li. p̄fessio. Q̄
suauis es dñe hūiles corde sunt dom⁹ tua
Hic Joā. j. Joānes de se dicebat. Ego
vox clamātis in deserto dirigite viā dñi.
Et itez: ego baptizo in aqua. Spūalr: so
la humilitas figurata p Joānē in hoc q̄
voci seu vento se pparat dirigit seu ppa
rat viā dñi: et ipa vere baptizat spūalr
i. abluit. Ideo Proverb. xj. Ubi humili
tas ibi sapientia.

p Ro scdo. Sup de sex p̄mis zc. Nūc
de vltima q̄ est p̄sideratio retribuē
de sententiatiōis. Terribilis prius exp
ctatio illius sentētie. Circa quā p̄sideran
da siue p̄templanda sunt tria mysteria
Primū est sentētie desiderabilis bene
dictionis.

Scdm est sentētie formidabilis male
dictionis.
Tertiū est p̄orsus infallibilis executio
onis.

Primū est zc. Primo enī p̄fertur snia
benedictiōis de gl̄ificatiōe bonoz. Nam
summi iudicis bonitatē magnificā magis
debet p̄ferre stipendia q̄ inferre supplicia
De hac igit snia benedictiōis hz Matt.
xxv. Venite benedicti patris mei p̄cipite
regnū qd vobis paratū est a p̄stitutione
mūdi. Hec est snia dulcissima in qua tan
gitur triplex benedictio iustoz.

Prima est benedictio amorose inuitatō
nis: Venite.

Scda est gratiose p̄mendatiōis: Be
nedicti patris.

Tertia est gl̄iose remuneratiōis: Perci
p̄ite regnū.

Prima est igit zc. qm. s. leta facie ad des
xterā se vertēs aspiciet suā dulcissimā ma
trem ceterosq̄ omes electos. Possumusq̄
denote p̄templari eū sic dicentē: O geni
trix mea b̄ndicta z dignissima regina celo
rū: ecce iā tps est vt cūctis inorescat gl̄ia

Dominica .III. Idue.

tua. Et apłs dicit: *O* discipuli et filij et fratres charissimi qđ oia ppter me derelictis: fideliter laborastis: et tandē mortem patient sustinulistis. Et vos seruētes martyres qđ p amore meo tot grauia tormēta prulistis. Et vos sancte qđ scām castitatē tantope amastis. Et vos o sanctissimi cōfessores qđ corpa uestra dura pnia macerastis. *O* vos omnes sancti religiosi qđ ppter me ppriam voluntatē reliquistis et abnegastis. *O* vos generalit̃ amici mei qđ misericordie opa primis exhibuistis: venite ad me fontē oim bonoz: ad me summā pulcritudinē: ad me summū gaudiū: vēite inqđ ad fontē vite et lucē eterne glie. *O* Inuitatorū gratiosuz: amorosum: et iocūdissimū. Venite inqđ vos qđ fuisse humiles seruī mei añ hū: liter fūedo: obsequendo: milites mei strenui p me viriliter dimicādo. Fideles amici mei sincerit̃ diligēdo. Venite inqđ vt inseparabilē vniamini sicut mebra capiti: sicut amici amico suauissimo: sicut sponsa sponso dulcissimo. Venite inqđ oia parata sunt: venite ad nuptias: vt h̃z *Mat. xxij.* Et tūc qđ faciet miseri reprobi qñ nō vocabunt: angustiabunt certe vebemēter et dicēt: *Ve nobis cur nati sum?* *Ve* qđ vocati sunt illi et nō vocamur: imo iniam horribilē expectam? Scđa ē bñdictio gratiose cōmendatiōis: cū dē: bñdicti patr̃ mei. Bñdicti inqđ bñdictiōe grē et glie sempiternē. *O* cōmendatio gaudio sa: honorabilis: verax et irreprensibil. Est em̃ a dño maiestaz qđ nō pōt mēiri. Non talis est hūana pmedatio: qđ soluz vident hoies qđ foris apparēt: de? aut̃ intuef cor. *j. Reg. xvj.* Vera igit̃ est laus qđ est a deo. Tūc em̃ vnicuiqđ laus erit a deo: vt h̃z. *j. Reg. iij.* Bern. Magn? laudator et vebemēter ambiēda laudatio. Felix pmutatio laudis vbi et laudare bonū et laudari. Dicit qđ oibz illud *Ps.* Bñdicti vos a dño qđ fecit ce. et ter. Sic aut̃ h̃z *Mat. xxv.* Specialit̃ pmedabit electos dñs de opibz micdi. Esuriim̃ em̃ et dedistis mihi mādū. sitiui et. Vide textū. Iusti aut̃ se tāta glia in dignos reputātes dicēt dño: *Qñ vidim?* te esuriētē et. Hec dicēt nō dubitādo: sz admirādo sup dei demētia. *Chry.* *O* humilitas qđ nec post mortē deficiet. Hō em̃ malus etiā falsis honoribz delectat. Vir

aut̃ bon? etiā sibi debita laudē fugit. *Iude* aut̃ illis rñdebit: Amen dico vobis: qđ diu fecistis et. *Chry.* Putas qñto gaudio extollunt sancti qñ in p̃pectu oim angeloz qđ fecerūt hoibz: dñs fatef se accepisse. Nō est aut̃ intelligendū electos solū pmedādos esse p misericōdie opibz: imo generalit̃ p omibz bonis opibz. Sed dñs in euāgelio specialit̃ loquit̃ de opibz misericōdie: vt sic oñdat tūc implendā pmissiōē qđ misericōdiā misericōdiis repromisit *Mat. v.* Beati misericordes qm̃ ipi misericordiam psequuntur. Itē vt oñdat qđ cūqz in diuio iudicio saluabit: magis ex diuina misericōdiā qđ ex pprijs meritis. Itē si opa misericōdie tanta pmedatiōe referunt: qñto magis que sunt difficiliora et meliora. Tertia ē bñdictio glie remuneratiōis: cū dē. *pep̃te regnū.* Hec est glia et honorifica possessio. *Jo* nōie regni designat *Sap. v.* Accipient regnū decoris et diadema speciei de manu dei. Regnū inqđ in qđ est ois iocunditas: omis suauitas: oim bonoz plenitudo: ois pax: ois concordia: plena satietas: nulluz prius in cōmōduz: nulla tristitia: nullus labor: nullū fastidiū: nullus error: nullā discordia: nullū oīno malū. Est qđ regnū sūme desiderabile: Tū qđ summe delectabile ppter oimodā iocunditatē. Tū qđ summe honorabile ppter inextimabile dignitatē. Tū qua prius interminabile ppter duratiōis ppetuitatē. *O* petōres infensati: cur nō conami regnū illud adq̃rere cui pfecto ois mūdus cū suis oblectamētis in nullo pōt ppari. *O* iocūdū: qđ honorificū cū illd regnū introduci. Exemplū *Lz. xvj.* de paup̃ Lazaro quez honorifice ab angelis susceptū legim? qđ et de multis legit̃ *Aug.* *O* glisum est regnū qđ tē cū dñe regnāt oēs sc̃i.

p Ro tertio. Audistis et. Si vultis qđ vocari ad hāc bñdictiōēz glie: nūc audite vocatiōē ad bñdictiōēz grē: Et caute ne recusetis. Forsā dicat: Nequaquā recusam? imo desideram? Audite: Nō satis est ligua dicere: desidero. sed sic h̃z de *pe. di. j. s.* Hec aut̃ sba. Et extra de de. non res. ca. Relatū. Verba cū effectu sūt accipiēda. Videte ne sitis siles homi infrigidato qđ diceret se desiderare ignē: et tamē ostenso igne ac parato: tergū vertit et suū

git: vel ille q̄ dicit se famescere et sitire: et panē vinūq̄ oblatū respuit zc. Expone z applica. Potēdo tandē ne dicat illō Pro uerbio. j. Vocauit et renouit.

Dñica. iij. aduent⁹ post meridiē.

Bucianus

a zc. Accipe prothema vt in alio aduentuali.

p Ro primo. An decuerit ipm Adam assumi. **Q.** sic. Nullū magis decet satisfacere q̄ eū q̄ peccauit: Contra: Talis debuit satisfacere q̄ nullius debitor esset pe ne: sicut dicit An. quia satisfactio est cuz sit opus alas indebitū: sicut dicit in li. de regulis fidei. Rñdet Bonauē. in. ij. vil. xij. Nō decuit filiū dei assumere ipm Adam: Primo qz non pueniebat oim creatori vt hoīem pccōez assumere cū ipē in forma assumpta haberet hoīes iudicare: z nullas tenus de pccō argui possēt. Scdo: nō pueniebat pmo hoī vt qui se tantū deiecerat p culpā: tantū exaltaret vt de⁹ esset. Tercio: nō expediebat humano gñi qz cuz ille reus esset oim aniaz nostraz nō esset passio adeo grata sicut si esset oīno innocens et vix sufficeret ad satisfaciendū. p se. Lū autē dicit: Nullū magis decet penā portare: q̄ eū qui culpā pmissit: Vlex est de pena diuine vltiōis: nō autē de pena diuine placationis. Hoc Bonauē. Pro fundam. Adam pceptibilis erat ppter pccm suum licz nō ex sua creatōe. Galter⁹ in alex. Nō nos natura creatrix sed pceptibiles hostis violentia fecit. Iō nō erat pueniēs eū sublimari ad tantū honorē. Nā vt dicit Pbs v. polit. Nō est pueniēs pncipi dare subdito pceptibili magnos honores. Cum ḡ q̄ritur An decuerit zc. Dic rñ. Ex q̄ celu de: q̄ deus si miscōiam extollar: nō tamen iusticiā dimittit: uno vt dicit Pbs. Misericors z miserator z iustus dñs. Audite o peccatores q̄ de miscōia psumitis z iusticiā nō timetis. Indurati: fornicatores: vsurarij: adulteri: raptōres zc. Lerte non minor est dei iusticia q̄ miscōia sua: vnde et vtrūq̄ ostēdit in sua incarnatiōe. Nam licz Adā nō assumpsit: assumpsit tū natu-

ram humanā ad hoc vt adā et filios eius in glām suā assumeret: Ideo iuxta Psal. Miscōia z veritas obuiauerūt sibi: iusticia et pax osculate sunt. Unde de ineffabili sublimitate: modo et p̄dicatione sui aduentus potest exponi illō Hylach. ij. Quis pōt cogitare diem aduentus eius. Figura Jo. j. Joānes baptista dicebat: Post me venit qui post me natus: ante me factus: qz mihi platus. i. incarnatus dñs q̄si calciet⁹ apparuit q̄ in diuinitate sua morticina nostre corruptionis assumpsit. Corrigia autē calciamēti est vnio huius ineffabilis mysterij. Joānes ḡ soluere corrigiam calciamētoz nō valet: quia incarnatiōnis mysteriū nec ipē inuestigare sufficit. Bene ergo cantat ecclia: Mirabile mysterium declarat: hodie innotatur natus: re: deus homo factus est. i. qd nō fuit zc.

p Ro scdo. In pcedenti zc. Hunc de secūdo quod est mysteriū formidabilis maledictionis: quādo. s. iudex eternus facie terribili ad sinistraz prospiciēs profert illud grande tonitruū horrende maledictionis contra impios dicens: Ite maledicti in ignem eternū qui parat⁹ est diabolo et angelis eius. Tunc sicut ait Pbs. Loquetur ad eos in ira sua z in furore suo cōturbabit eos. Lerte tūc vox domini in virtute: vox domini in magnificentia: vox domini cōfringentis cedros. Nam tūc cōfringeret dominus cedros libani: id est superbos eleuātes eius inimicos qui cū fuerūt exaltati quēadmodū sumus deficient. Sunt circa hoc secūdū mysteriū notandae due p̄siderationes

Prima est p̄fusibilis reproborū exprobrationis.

Secunda est horribilis p̄dennatio.

Nūc de prima Vbi considerandū est: q̄ tunc iudex p̄cipue exprobrabit tria: Primo: que receperunt. Secūdo bona q̄ omiserūt. Tercio: mala que p̄miserūt. Primo zc. scz beneficiū creatiōis. q. d. cuilibz eoz illud Deu. xxxij. Deū q̄ re genuit dereliquisti z oblit⁹ es dñi creatoris tui. Bñficiū gubernatiōis z instructiōis p angelos: p p̄archas z p̄phas z aplos: p tot ecclesie doctores. Bñficiū redēptiōis etiā exprobrabit: dices illō vt ei⁹ sile qd in e⁹ psona

Dnica. III. Aduetus po st

Et Chryso. sup. matth. Ego ppe vobis ho-
mo factus sum alligatus derisus cesus et
crucifixus: vbi est tantarum mearum iniuriarum
fructus. Ego precium sanguinis mei dedi
pro redemptione vestra vbi est fructus quem
mihi pro tanto pretio fecistis. Ego vos super
gloriam meam habui cum essem deus appa-
rens homo: et vilior me omnibus vestris ha-
buistis. Nam rem vilissimam terre amplius
dilexistis quam iusticiam meam et hinc: Hec Chry-
so. Ingrati peccatores. Quid pro vestra
salute debui facere et non feci. Videte ca-
put meum nunc splendidum: hoc est illud quod pro
vobis fuit spinis coronatum: faciem meam nunc
sole splendidior habui fetidissimis spu-
ritibus pro vobis desputam. Corpus hoc gloriosum
quod aspicitis fuit pro vobis dure flagellatum
et in cruce confixum: ecce signa aspiciate loca
clauorum. Videte manus videte pedes. Con-
siderare latus quod pro vobis apertum est sed
intrare noluitis. Secundo exprobrabit bo-
na quod omiserunt: quasi dicit. cuiuslibet illorum illud
Matth. xxv. Serue male et piger. Specia-
liter autem exprobrabit opera misericordie omis-
sa ut habet Matth. xxv. Esuriui et non refeci:
vscq; et non visitastis me. Increpant autem ex
defectu misericordie ut indigni misericordia appa-
reant. In hoc autem est considerandum sicut dicit
Grego. Si tanta pena puniat qui sua non
dedisse puniuntur quod pena ferendus est quod alie-
na redarguit abstinuisse. quasi dicit. Si tantum pu-
niet qui esurientes non pavit: quantum ergo ferien-
dus est qui vscq; et rapinis et homicidiis esurien-
tes fecit: et sic de alijs. Tunc autem responde-
bunt impii dicentes. Domine quando te vidimus
refectum? vscq; ibi: et non ministravimus tibi: brevis-
ter repetitur: quod ut dicitur origen. Malorum et super-
borum est culpas suas aut nullas esse: aut
leves: aut paucas. Et tunc ridebit illis.
Amen dico vobis refectum? vscq; ibi: nec mihi se-
cristis. Tercio exprobrabit mala quod commi-
serunt. Ite ecci. xlv. Ue vobis impii qui de
reliquis legem altissimi refecistis. Sequitur. Et in
maledictione eritis pro vestra. Dicit itaque. O
maledicti avari qui me spero adhesistis: ter-
renis: usurarij: raptores: fures: fraudulentij:
qui pro mundi amore tot fallacias et menda-
cia commisitistis. O maledicti fornicatores
et adulteri qui more porcino carnis volupta-
tes quaesivistis. O maledicti piurimae blasphemie
qui deum non timuistis. O generaliter maledi-

cti omnes et singuli peccatores qui a divinis man-
datis recessistis. Ps. Maledicti qui decli-
nant a mandatis tuis. O qui confusibilis ex-
probratio. Quam quippe honoris et ab ore
divino laudari: tanti est opprobrij iab eo
increpari. Nunc quippe deus offendit et tacet
imo et misericordiam offert. Tunc homo palam ar-
guet et iusticiam faciet dei. illud. Esa. xlvj. Ta-
cut: semper filij patris fui quasi parturientes lo-
quar. O qui grauis confusio in cordibus super
borum: et immoderatum impiorum ab ore tanti in-
dicis in conspectu tante multitudinis op-
probrij et maledictionis iacta sustinere. In
status quippe homo adhuc vivens plus elige-
ret et tolerabilis sustineret gravi pena tor-
menti quam maledictionibus et opprobrijs obiur-
gari. Talis autem exprobratio semper durat
et durabit in eternis: quoniam semper punietur pe-
nis correspondentibus suis delictis. Exem-
plum dicitur visioe monachi cisterciensis. in anglia
quar narrat vincentius in Spec. moralium.
li. ij. Iste grauius perierat a demone ian-
uens tribus diebus velut exanimis apertis etiam
oculis nihil vidit: et deus multa per angelos
lumen reuelavit. Inter cetera duxit eum angelus
in regionem tenebrosam. vbi videns frater qui
dam horribiles putavit ibi infernum esse. Sed
angelus dixit. Non est hic infernus. Sed
ille turres infernales camini sunt. Dehinc
videt hominem sedentem in cathedra ardenti
ante quem pulcre mulieres erant quarum singule
le ardentes cereos in os eius et faciem impingebant
et eius intraneam sibi extrahabant. Hic homo autem angelus fuit in seculo carnis
sue amicus: et ante sue inimicus: gulosus
viciis luxuriosus. Cathedra significat quoniam portus
fuit in malicia amavit mulieres: id mulie-
res in tali specie torquent eum. Post hec
videns hominem super equum ardentem clypeum
ignem gerentem qui supra collum equi capraz
ferebat et ad caudam equi sui habitum mona-
chi trahabat. Hic autem angelus pauper fuit
semper de rapina vixit inter cetera rapuit
capram unam a quadam paupere muliere. Cir-
ca finem vite sue voluit fieri monachus non
tamen vere penitendo: sed per ignominiam suam
parum tegeret idem habitum religionis traxit.

sicut rem quā parūpēdebat. Post hec videns diuersas personas religiosorum: moniales: et sacerdotū ac clericorum quorum quidā ridebāt et cachinabāt: Alij libidini sue pplede vacabāt: nō qz post mortē sint ibi hmoi voluptates: sed ad maiore psumptione et tormentū pteritorum criminū silitu: dīnes representant demonibz ad hoc eos cogētibz: qui etiā eos postmodū pcutiebāt cū sultibz sup capita vsqz ad excussione ce rebroz et eiectione oculoz: et hoc incessanter agebant. Vidit et alia gēna tormētorū mīro modo diuersimode disposita fm diuersitate variā peccatorū. Nā sicut habet Deut. xxv. Pro mensura delicti erit et plagarum modus.

P Ro tertio. Audistis rē. Ne credatis honore et laudē vos recepturos euz bonis si tāqz mali vicerit. Dicit lex: Bene viuētibz pūilegia et virtutū pmiā tōcedi oportet. Et de statuis et imaginibz. Et virtutū pmiā. Et sicut hī dī. lxj. Dīramur. honores mūdi si sine merito laboris nō assequitur aliquis: qto magis honores celestīū dignitatū. Audite: An milles qui seruit aduersario ptra regē postqz rex victoria obtinuerit: sit honoradus cū fidelibus regis militibus. Expone et applica Rotando tandē illō Gal. vi. Nolite errare. Quēcūqz seminauerit hō hec et metet.

Feria. ij. post. iij. dñicam aduentus.

Būciamus

a opa tenebrarū rē. prothema put in alio aduentuali.

P Ro pmo. An decuerit: qz filiū dei de sola muliere carnē assumpserit. Q. nō. Heb. ij. Debutit p oia fratribz assilari. Cōtra. Hec est pcpua dignitas Marie: vt sit mater et virgo quam sibi nō debuit chīs adimere. Rñdet Bonauē. in. iij. sen. dī. xij. Chīs absqz dubio potuit assumere carnē si voluisset de viro et muliere: vel ē de viro tm. Sz magz decuit qz de sola muliere: Et hoc mltiplici rōne. Prima est ad seruandū dignitatē mris qz nō amisit pūilegiū dignitatis. Scda est ppter seruandā bonēstatē pīs. Chīs em patrē habebat in celis: nō em venit in terris q̄rere patrē:

sed solā matrē ne qdāmodo fieret insurta primo p̄ri. Tertia ppter pplendā pfectiōz vniuersitatis in modis educēdi hoīem in esse. Et cū sit qdruplex modus. s. de viro et muliere: nec de viro nec de muliere: de viro sine muliere: de muliere sine viro.

Tres pmi tā pcesserāt: et nō restabat nisi vt qrtum deus adderet nascēdo. s. de muliere sine viro. Quarto ppter cōtridictiōz pgruitatis lapsus et repatiōis: vt sicut lapsus factus est in vtroqz sexu: sed pmo in muliere est inchoatus et in viro est psummatus. Sic esset in repatione vt mulier credendo et p̄cipiēdo inciperet diabolu sūperare in abicōdito: et postea filius ei⁹ in manifesto eū viceret i duello. s. i crucis patibulo. Cū aut dicit: Debutit p oia fratribz assilari: Vlex est in his qz ad nrām salutē et p̄dicationē sunt ordinata. Hec Bona.

Pro fundam. Decebat vt qnqz essz hō pductus de sola muliere. Dicit em p̄s in postp̄dicamētis: et in. ij. de celo. Si vnuz oppositor est in natura: reliquū est vl' pōt esse. Fuerat aut mod⁹ pductiōis hoīs ex solo viro. s. eua ex adā. Id ppter pplemētū vniuersi. decuit vt esset mod⁹ oppositi⁹: scz ex sola muliere. Et hoc factū est cū chīs nat⁹ est ex sacra virgine. De qz sic dr in liō bello de p̄reptu mūdi. Fili⁹ ḡ dei descēdit ab arce supna: nūqz descēdēs a maiestate supna: Qui corp⁹ sumēs aliatū numē ne saluo pcessit nat⁹ sacro de p̄ginis aluo. Cū ḡ q̄ritur An decuerit rē. Dicit rñ. v. s. Ex qz clude diuine sapie ineffabile relictū centiā in repatione gñis hūani qz et p̄ginis matrē puritatē integrā seruauit et sacranisimā illi secunditatē donauit qz etiā operatā sublimia ppter nrē spūalis gñitionis m̄ysteriū fecit. Vñ Leo papa in qdā sermone. Nascēs itaqz dñs iesus chīs hō verus qz nūqz destitit esse deus verus noue creature in se fecit exordīū: et in ort⁹ sui forma dedit hūano generi spūale p̄ncipiū vt ad carnalis generatiōis abolēda p̄tagia essz regenerādo origo sine semine criminis: de quibz dr: Qui nō ex sanguinibz neqz ex volūtate carnis neqz ex volūtate viri sed ex deo nati sunt. Que ḡ sacramentū valeat mēs p̄phēdere: que hāc gratiā valeat lingua enarrare: Redi in innocentiaz iniquitas: in nouitate vetustas: in adoptōz

Fer. II. post. III. Dñicam

veniunt alieni: et in hereditate ingrediuntur extranei: de impijs iusti: de avari benigni: de incontinentibz casti: de terrenis incipiunt esse celestes. **Hec Leo papa.** Indurati peccatores: lubrici: cupidi etc. qd tot bonis vos ipsos puat. Redite ad domum qd ad vos redimendos descendit nascens de virgine purissima. **Figura autem** virginitatis fuit porta qua vidit Ezechiel de qd dicit Ezechiel. **Uidi porta in domo dñi clausa.** Et dixit angelus ad me: Porta qua vides si aperietur et homo non transiet per eam et clausa erit in eternum. **Aug.** in quoda ser. **Mirabilis prophetie visio: sed mirabilior est prophetie adimpletio.** Quid est porta in domo dñi clausa nisi qd **Maria** virgo semper erit intacta. Et qd est: Homo non transibit per eam: nisi qd **Ioseph** non trahit per ea. Et qd est: domus in solus intrat per eam et egreditur: nisi quia spūs sanctus impregnabit ea: et deus angelorum nascet per eam. Et quid est: clausa erit in eternum: nisi quia **Maria** virgo est ante partum et post partum. **De hoc autem dicit Aug.** lib. de virginitate. **Oporebat caput nostrum insigni miraculo nasci de virgine: sed corpus vrs significat sua membra: sed spiritus de virgine esse nascitur: scilicet de matre ecclesia.**

P **Ro scdo.** In pcedenti etc. **Hic de horribili eorum pdenatione** qñ. scilicet eis dicitur a iudice **Ite maledicti in ignem eternum etc.** **Ubi est considerandus triplex horror.**

Primus est horror psubilis delectationis. **Ite.**

Scds est horror terribilis maledictionis: **Maledicti.**

Tertius est horror irremediabilis punitiois **In igne eternum.**

Primus est etc. Chrys. Quasi qd non suffert pñtia eorum vel aspectum sic dicit: **Discedite.** **Aug de** qui in sanctitate animarum delectat: peccatrices animas aspiciet qñ grauatius non suffert: tanqñ si dicat eis: **Quasi putredo et spurcia estis: ideo ite.** **Qd dux verbu: aspera vox: Ite.** **Uox est benedicta: Venite. Ver.** **Qd graue: qñ mite erit a sinistris Ite: cu a dextris vos venite dicet rex largitor vite.** **Tuc sic i dñi col. puer: hic qñq sibi ferit pñtis rps vite: hoc sibi melle erit dux dixerit rex: ite: venite.** **Qd formidanda est nobis vox ista: Ite.**

P **Desertum cum saluator dicat Matt. vñ.** **Multi dicet mihi i illa die Dñe dñe nonne in nomine tuo pphetauimus: et demonia eiecimus: et multas virtutes fecimus: et tunc pñtebor illis quia nunq noui vos: discedite a me qui opamini iniquitatez.** **Certe nunc multi iusti credunt se se bonos arbitrantur qd tunc reprobi inuenient.** **Ido sicut dñs Ite.** **Iusti omne qd agunt metuunt dñm tñ pñderant ante qñtum iudicem stabunt.** **I. Penitij.** **Si iustus vir saluabitur: impij et peccatores ubi parebunt.** **Scds est horror** terribilis maledictionis. **Cut. xxv. q. Maledictus qui non pmanet in sermonibz legis huius: nec eos ope pficit.** **Et Tob. xij. Maledicti erunt qd pñtulerunt te.** **Tertio est horror** irremediabilis punitiois: **In igne eternum etc.** **Matt. iij.** **Palcas pburet igne inextinguibili.** **Uñ Deute. xxxij.** **Ignis succensus est in furore meo et ardebit vsq ad inferni nouissima: deuorabitqz terram cum germine suo. i. hoies tertenos: et montium fundameta pburet. i. supbos.** **O tremendum iudiciu: o sententia diffinitiuamodis omnibz metuenda: locis oibz meditanda: et totis viribz declinanda: Et qs poterit illam sustinere: Illa cuz plata fuerit nulla poterit potētia infirmari: nulla sapia reuocari: nulla pce vel pñcio mitigari.** **O sententia omni amaritudine plena: omni remedia puata.** **Qd vñqz clarius videre poterimus si eius singula sicut pōderada sunt sic anio ponderem etc.** **Practica.** **Considerem itaqz qñ reprobi vidētes se non vocatos ad regnū cū bonis: poterūt ita dicere cū anxio: Heu dñe non sum digni possidere regnū tuū: sz hoc salte ex tua pietate pcede qd ad pedes maiestatis tue maneamus.** **Tuc iudex iratus dicit Ite: discedite a me.** **Scdo dicere poterūt: Heu dñe: etsi nos infelices a te repellis: tñ in nostro recessu tuā benedictione nobis tribue.** **Cōtra subdit terribile maledictione dñi.** **Maledicti. q. dñ. nullā habebitis bñdictionez.** **Tertio poterūt dicere: O immēsa pietas si nos cū maledictione repellis: saltē in loco refrigerij nos colloca.** **Ar ptra dicit: in igne. q. d. nullū habebit refrigeriū: sed in igne acerbissimo eritis.** **Quarto si dicat Heu heu dñe rex pietatis et misericordie: statue breuē terminū. Cōtra subiungit**

git: eternū q. d. Nunq̃ inde recederē. Qui
rō: Si lachrymabilis subdāt: O: o: o: si in
tantis sum? cruciatibz eternāl pmanu-
rī: saltē pncipem et rectorē nobis tribue q̃
nos humane gubernet. Cōtra: Sup eos
statuet diaboli dominationē. dī. qui para-
tus est diabolo. Ulteri? Si gemētes et
vlulantes dicāt. O o iustissime iudex et
misericordissime si talē nobis pfcis dñā/
torēm: saltē nobis exhibe gratā societate
vnde aliquā habere possum? Polationez.
Cōtra subiūgit demonū societate dī. Et
angelis eius. Pfortiū horribile. Exē
plū. Religiosus quidā ad extrema veniēs
horribilē clamauit Maledicta hora in q̃
religiosus fact? fuit: siluit. Et post pau-
lulum facie serena ait: Nō sed bñdicta ho-
ra in q̃ ordinē intraui: et itē tacuit. Fra-
tres autē astātes orabāt p eo. Post duas
autē horas dixit fratri q̃ astabat ei: Voca
fratres meos qm̃ audiuit de? orationem
ipōz. Quibz ingressis ait: Vos de primo
verbo qd̃ audistis turbati estis. Sed hec
est causa verbī: Apparuerūt mihi demoni-
nes terribiles parati ad recipiendā aiām
meā z p timore extra me raptus maledi-
xi horā in qua intraui religionē. Dico autē
vobis: q̃ si factus esset ignis de ere mixto
cum sulphure q̃ duraret ab hoc loco vsq̃
ad finē mūdi z dareſ optio: an p̃ mediuz
illum ignē vellē trāsire: aut itēz demōes
sub forma videre: eligere potē? p ignē trās-
ire: Postmodū venit illa regina celi mā-
misdie: et fugauit demones: z ea vñā cel-
pi spem: z p̃ gaudio risi: z horāz q̃ intraui
ordinē: et ipam q̃ me liberauit benedixi.
Et his dictis feliciter postmodū obiit. O
igit q̃ horrendū demōibz sociari zc. Ber.
Quis putas tūc meror erit: quis luct? : q̃
tristida cū sepabunt imp̃ a p̃sortio iusto-
rum z a dei visione: z traditi p̃tati demoni-
nū ibūt cum eis in ignē eternū.

p Ro tertio. Audistis zc. Terribilissī-
ma sunt hec nec dubiū: demones et
q̃ plurimī reprobī sunt tā in illo igne col-
locati. Cur q̃ nō timez o p̃ctōres. Dicūt
iura. Pena vnius debet esse mei? alteri?
ff. de penis. l. Capitaliū. §. famosus. Et
ij. q. viij. Quapropter. Quis vestz reus
lese maiestatis p̃diti: regis audies q̃ sui
siles sunt morte crudelissima pempti: nō

timeat z angustaret si sciret crimē suū la-
tere nō posse: et velit nolit p̃pere eū optē
corā rege. Expone et applica. Morādo illi-
lud Bern. in medita. Qui focū fuerūt in
vicijs: erūt z in penis.

Ferla. iij. post. iij. officiam aduētus.

Glucianus

a opera tenebrāz zc. Prothe-
ma vt in alio aduētuali.

p Ro primo. An decuerit filiū dei affu-
mere defectus et passibilitates misē-
rie nre. Q. nō. Nulla debet esse pena vbi
nulla est culpa. Cōtra. Heb. iij. Nō ha-
bemus pontificē q̃ nō possit p̃pati infirmi-
tatibz nris tentari p̃ oīa p̃ similitudine absc-
q̃ p̃tō Rñdet Bona. in. iij. vi. xv. Abs-
q̃ dubio cōgruū fuit chīm assumere ipaz
naturā cū defectibz suis z passibilitatibz.
Et hoc triplici rōne. Primo p̃pter salutis
nre p̃cū: qz p̃posuerat nos redimere san-
guine suo. Scd o p̃pter nre infirmitatē sul-
cimentū. scd nre fidei p̃firmatiōez: qz vñz
p defectus tales manifestat nobis veri-
tas nature assumpte. Tertio p̃pter verita-
tis exemplum. In hoc enim dedit nobis
exemplum tollende penalitatis. j. Petri
iij. Christo in carne passō z vos eadē co-
gitatōe armamini. Cū autē dicat Vbi nul-
la est culpa: ibi nulla debet esse pena. ver-
est de pena necessitate inflicta: nō de volū-
tate assumpta. Hec Bonauē. Pro fun-
damēto. Decuit vt chīs rex ver? nobis
donaret exemplū tolerādi labores. Salte-
rus in alexand. Exēplo moneāt fortes do-
cumēta vigoris. Exhibeat q̃cunq̃ regit.
Qm̃ sicut dicit Aristot. lib. iconomicoz. Im-
possibile est negligētibz dñis seruos soli-
citos esse. Voluit q̃ dñs exemplo sui nos
reddere sollicitos in bonis opibz agēdis:
z penis tolerādis. Cum q̃ q̃ritur: An de-
cuerit zc. Dic rñ. Ex qua sume denotā cō-
tēplationē: qz si volumus esse de numero
mēbroz suoz non timeamus laborare in
operibz virtutū z labores et penas susti-
nere. Nam sicut dicit Augustinus. Recu-
sar esse i corpe q̃ odiū nō vult sustinere cū
capite. z Bre. Ad magna p̃mia pueniri nō
pōt nisi p̃ magnos labores. Audite deli-
4

Feria. III. post. III. dominici.

cati voluptuosi: pigri. Et vos q̄ de tribu-
lationibus murmurat. Nā sicut dicit Ber.
ser. de ra. palma. Presens tribulatio est
via vite: via glie: via ciuitatis habitaculi:
via regni. Figura iij. reg. i. Helias. id ē
vir iust? ascendit cū turbine zc. Expone.
Jo. i. pe. iij. Locūtes chri passiōibz gau-
dete vt z in reuelatiōe glie ei? gaudeatis
erulantes.

p Ro scdo. In pcedēti zc. Nūc de ter-
tio qd est mysteriū inenitabilis exe-
cutiōis. qz ibūt hi. f. reprobī in supplicii:
iusti autē in vitā eternā. Vbi est cōsiderā
da triplex executio.

Prima est sententiā desolabilis disces-
sionis. Ibunt hi.

Secūda ē sentētie miserabilis afflictio-
nis: in supplicii eternū.

Tertia est snie cōsolabilis introductio
nis: iusti autē in vi. eter. Prima est zc.
Qz ibūt hi. scz reprobī descendēt a deo et
sanctis ei? Et nota qz licet p̄us sit posita
sentētia p̄ bonis qz snia p̄ malos: tñ in exe-
cutione prius nominat pena maloz. In
dicis em̄ sūme boni p̄uū est prius z ma-
gis recordari bona facta bonoz qz mala
facta maloz. Sed prius in executiōe no-
minatur pena vt nos prius qz timoris sūt
euadere mala studeamus: postmodū ap-
petere bona discamus. Vel qz reprobī ex
se damnationē suā meruerūt: electi vero
magis ex dei miscdia gloriā suā. Itē p̄us
erit purgandus mūdus reprobos expellē-
do: oēs qz mūdī feces z fetores cū eis i ba-
thzū deuoluēdo vt mūd? pulcr z nitidus
appareat z remaneat ad cōsolationē
bonoz. Ibunt ergo reprobī. i. separabun-
tur a p̄ortio beatorū. Et erit eis hec sepa-
ratio grauissima. Vñ chrysosto. sup illud
matth. iij. Qis arbor qz nō fa. fru. bo. exci-
det. dicit. Horredū est gehēne supplicii
z res intolerabilis: tñ si decies mille ge-
hēnas ponat aliquis nihil tale dicitur? est
qle est ab illi? bte glie honore z chzo epo-
sum esse. In hac autē separatione triplex
est damnosa p̄uatio.

Prima est p̄uatio celestis habitatiōis:
et hec multū damnosa.

Secūda est p̄uatio gloriose associatiōis.
Hec damnosior.

Tertia est p̄uatio diuine visiōis z frui-

tiōis. Hec dānosissima. Prima ē zc. Ex-
clusio a celo empyreo qd ē luminosū apris-
simū z delectabilissimū hui? loci tā amē-
ni ianua erit clausa reprobis in ppetuum
Nā sic dicit Apoc. xxi. Nō introibit in ea al-
qd cōinquinatū aut abominationē faciēs z
mēdaciū nisi qui scripti sūt in libro vite z
agni. Cōsidera qntū erit bris gaudiū tan-
te speciositate locū habitare. At p̄. qnta
tristitia reprobis tā delectabile habitatiō-
nē sua negligentiā z malicia p̄didisse. Hic
Greg. in homel. Q si qd palato cordis sa-
pere possit qd admirationis habeat. Ecce
sponsus. Quid dulcedinis. Et q para-
crant intra. cū eo ad nuptias. Sed quid
amaritudinis. Et clausa est ianua. Se-
cūda est p̄uatio gloriose associatiōis scz an-
geloz z scōz oim. Nā sicut dicit Apoc. vi.
Foris canes z venefici z impudici z ho-
micide: z idolis seruientes: z ois q amat
z facit mendaciū. Cōsidera o qnta erit
bris iocūditas angeloz z scōz oim esse
cōciues. Vñ greg. in homel. Que lingua
dicere aut qd intellex? capere sufficit illa
supne ciuitatis qnta sint gaudia angeloz
choris interesse: cū bris spiritibz glie cō-
ditoris assistere: p̄sentē dei vultū cernere.
Alit ēz. qnta erit reprobis āgustia a tā nobi-
li collegio i ppetuū reijci. Ber. Qd erit
eū seviderit illa miserāda cōcio reproboz in
illas exteriores tenebras excuti z ab illa
beatoz ecclesia ppetua excommunicatione
excludi. Tertia est p̄uatio diuine visiō-
nis z fructiōis in qua p̄sistit b̄tudo ple-
na. Sicut ei dicit Sap. xij. Sūt deo odio
impius z impletas ei? Jo admitti nō va-
lent ad visiōē diuine maiestatis qz nō vñ
def nisi mūdo corde. Barth. v. B̄i mū-
do corde qm̄ ipi deū videbūt. Inexplica-
bilis proisus dulcedo beatoz erit videre
facie ad facie regē glie z eius frui infinita
bonitate. Jo ex magne deuotiōis spiritu
dictū est de bris Virant nec deficiūt in
illū quē prospiciunt: fruūtur nec fastidiūt
qz frui magis sicut Ecōtra qz anti? dolor
reprobis diuina visiōe z fructiōe p̄uari.
Vñ di. ri. vl. di. liij. qz inter penas damni
carētia diuine visiōis est maxima z tristis-
cia cāta ex illa carētia apprehensare pue-
niens ex p̄pria malicia: est maxima in pe-
nis sensus quia q̄uis dānat nō appetant

videre deū ppter amorē sue bonitatis: tñq̃ miser est hō qui a deo se auertit z tā in-
vehementer appetit videre ppter deside-
riū p̃prie delectatiōis: eo q̃ firmiter crede-
re cōpellunt ex illa visione maximā dele-
ctationē in vidente causari. Earentia igit̃
illius visionis app̃rehensa vt pueniēs ex
actuali malicia p̃prie voluntatē maxima pe-
na damnatorū. In paruulis aut̃ cum solo
originali descendentibus mitior est hec pe-
na damni: nec ex h̃mōi p̃uatiōe est in eis
bulusmodi tristitia quia non est in eis ex
actuali malicia p̃prie voluntatis. Hec ex
rich. Sūmū ergo beatorū gaudiū est vide-
re deū Sūma reproborū tristitia est illavi-
siōe p̃uari. Exemplū legīt q̃ mag̃ iorda-
nus q̃ fuit p̃ior g̃nālis ordinis predicator
rū per quādam villā transiens rogatus est
visitare quādam obsessam: q̃ accedente de-
mon eū litteraliter salutauit cū tñ mulier
nūq̃ litteras didicisset. Interrogauit ex-
go eum magister 3or. di. Quare affligis
hanc mulierē. Cui demon. Ad hoc p̃pel-
lor a creatore meo. Ad quē 3or. Dic mihi
hī vbi velles esse si tibi daret optio. Cui
demon. Cū tātus sis clericus miror q̃ tā
simpliciter interrogasti. Et adiecit. Et tu
dic mihi vbi velles esse si optio tibi daret̃
tur. Cui 3or. Vellem esse in celo. Ad quē
demon. Sic vellem z ego. Cui 3or. Et q̃
re velles ibi esse. Et demon. vt videre il-
lam clarā faciē creatoris. Quod audiens
3or. q̃si extra se raptus corruit z fleuit. Tā-
dem ad se reuersus interrogauit dicens.
Dic mihi quid velles sustinere vt posses
illā faciē videre. Rūdit. oēs penas q̃s sus-
tinuerūt oēs socij mei a die qua electi sūt
de celo z sustinebūt vsq̃ in diē iudicij. Ad
quē 3or. Eredo te esse vnū de melioribus
demonib⁹. Cui demon. Vñ? fui de sera-
phim. Cui 3or. Dic mihi aliqd̃ d̃ claritate
vult⁹ dī. Ad quē d̃mō. Nō sufficio tibi ali-
qd̃ de hoc dicere cū etiā angelī eū intuen-
tes ad hoc nō sufficerēt. Dicā tñ p̃ aliquā
similitudinē. Si oēs flores p̃reriti z futuri
oim arborū z oīs g̃minū p̃ditas tois co-
lor: z pulchritudo oim lapidū z metalloꝝ
z splendor solis: lune z stellaz: z oīs clari-
tas oim luminū q̃ vnq̃ ab initio splēdue-
rūt sūt lucerēt: oīs illa claritas respectu dīne
claritatis: non est aliud q̃ tenebrosa nox
respectu clarissimi solis. Tunc 3or. ait. Q

effabile gaudiū nō adq̃rit. Patz g̃ g̃ gra-
ue est damniū a dei vīsiōe p̃uari. In chry-
so. Due q̃dē sunt pene: ignis gehēne z ca-
sus glie. Nouim⁹ aut̃ q̃ multi gehēnas
abhorrēt: ego aut̃ casum glie multo ama-
riorē gehēna esse dico.

p Ro tertio. Audistis. zc. Vultū ca-
uere debetis ne ppter culpā vestram
tale damniū incurratis. Dicit q̃ppe regu-
la iuris. Damniū quod q̃s sua culpa sen-
tit: sibi nō alteri imputari debet. ff. de
re. iur. l. qd̃ q̃s. Nō imputetis ergo damniū
illud p̃uatiōis glie diuine seueritati aut
diuine p̃scientie: sed culpe p̃prie qm̃ diuina
p̃scientia nulli est causa labendi. xxiij. q.
iij. Nabuchod. Attendite. Credo multū
caueretis p̃petrare casum ppter quē p̃u-
uandī essetis terrena hereditate p̃sertim
nobili z pingui ac etiā bonis oib⁹ z oi-
bus charis vestris z amicis. Expōe zc. Vi-
dere ergo Est a tout perdre. Tūc sic di.
Ber. in meditatiōib⁹ dici poterit de rep̃-
bis. Quid istis p̃ofuit inanis gl̃a: breuis
leticia mūdi potētia: carnis voluptas: fal-
se diuitie: magna familia: vbi risus vbi io-
cus vbi iactantia vbi arrogantia:

Feria. iij. post q̃rtā dñicam. Aduentus

Bucianus

a opa tenebray zc. Prothet
ma vt in gl̃io aduentuali.

p Ro p̃mo. An ch̃s assumpserit oēs
defectus ñros p̃ter peccatum. Q̃ sic
di. Bern. Descendit q̃ntū potuit descen-
dere. Cōtra. Nō assumpsit defect⁹ mē-
broꝝ aut sensuū exteriōꝝ aut egritudinū.
Rūdet rich. in. iij. dis. xv. Defectū natu-
re hūane quidā sunt culpabiles z qdā pe-
nales. Culpabiles aut̃ assumere non po-
tuit ppter sūmam rectitudinē q̃ est in eo
Penales autē quidā sunt ex peccato p̃fo-
ne in qua sunt p̃sequētes: quidā autem ad
peccatū disponētes: z quidā p̃fectiōi gra-
tie repugnātes: z istos sumere nō debuit:
qz nec ip̃sum decebat: nec ad opus nostre
redemptiōis expediebat. Vñ nō assum-
psit difficultatē ad bonū z p̃zonitatem ad
malū: nec ignorantie viciū. Alij aut̃ sunt

Feria. III. post dominicam. III.

defectus pure penales. Et istorum quidam sunt personales: et istos dei filius non assumpsit: sicut sunt paralyticus: leprosus: freneticus: et sic de alijs defectibus qui respiciunt aliquos personarum specialiter. Alij vero sunt tota naturam consequentes: et istos filius dei cum natura humana assumpsit. Generat ei Christus contra redimere naturam humanam sine personarum distinctione. id est defectus naturales non personales assumpsit. hec rich. Cum autem dicitur. Berni. qui descendit quantum potuit. Rident bonaure. qui humilitatio preciosa est ex discretionis rationis. Et quod de aliquibus defectibus non erat rationale ut Christus per illorum assumptionem humiliaret se: quod se potius ex illa humilitatione in unum quam vult reddidisset: sicut si fuisset cecus gibbosus et humilis. Non tales defectus nullo modo debuit assumere: sed illos tantum qui respiciunt naturam humanam et prebent viam ad iustitiam non ad culpam. Hec boni. Pro fida merito. Tertium est quod in Christo nihil fuit inordinatum. Cum enim secundum philosophum. i. metha. deus sit maxime sapiens. Et ibidem. sapientis est omnia bene ordinare: et non ab alijs ordinari: certum est ergo quod perfectum non assumpsit. Unde galsfredus in poetria noua. Nobis venit: a carnis sed labe notari non potuit. Sed queritur An assumpsit omnes res. Dicitur. vltima. Ex qua concludit contemplationem admittit. Et quia humilitationis in Christo qui se nobis tantum humiliter conformauit Audi ergo superbe. Audi. Berni. dicitur. Intolerabilis impudencie res est ut ubi se exinanivit maiestas inflexit vermiculus vilis et intumescat. Audite elati: inobedientes: contumeliosi anio inflati. Reuera Christus docuit quod quicunque voluerit cum eo exaltari: discat et cum eo humiliari. Vnde Luca. xxiij. Qui se humiliat exaltabit. Figura. j. Reg. ix. et x. Saul cum humilis esset qui reus a sinibus patris: in regnum est exaltatus Cum autem superbiuit a regno est eiectus cum potestate sua. vide. j. Reg. xv. et xvj. Saul petitis vel expectis interpretatur. Exponit ne quoniam humiliter petens dei gratiam expectis a deo et exaltat in regnum celeste. Luc. xij. Nolite timere populi. quia copla. p. v. da. vobis regnum.

P Ro scdo In precedenti res. Huc de seculis quae est executio miserabilis afflictio in supplicium eternum: ubi nota quod triplex est afflictio grauissima.

Prima est afflictio horribilis in carcerationis. In.

Secunda est afflictio intolerabilis cruciationis. Supplicium.

Tertia est afflictio interminabilis durationis. Eternum.

Prima res. Ibi enim in terra tenebrosam et operam mortis caligine vbiui. et n. ordo res. ut dicitur Job. x. Vnde Matthei. xxv. Seruum inutilem pergit in tenebras exteriorum res. Vnde horroz cum illa tenebrosam carcerem intrabit nunquam inde egressuri nunquam lumen visuri. ps. Erubescant impii et deducant in infernum. Secunda est afflictio intolerabilis cruciationis quod ibi in supplicium. id est in ignem. ps. Pones eos super calicem ignis. v. d. in i. f. et d. e. ignis. Idem. Ignis sulphur et spiritus peccatorum pars calicis eorum. Et apoc. xxi. Timidis et incredulis et ex cratis et homicidis et peccatoribus et veneficis et idolatris et oibus medicibus pars illorum erit in stagno ardenti ignis sulphuris quod est mors secunda. Et exech. xxx. Congregabo vos in medio fornacis succendat vos in igne furoris mei. Sic ergo plura sunt peccata malos vehemens ignis flammis impios inuoluentis eos pariter in infernum demergit. Sicut itaque diabolus cum toto corpore suo et innumerabili multitudo ne reproborum subito precipitabitur in infernum. Sicut ait Grego. in moral. exponens illud. Job. xij. Videntibus cunctis precipitabitur. Tertia est afflictio interminabilis durationis. Ibi enim in supplicium eternum. Esa. xxxij. Quis poterit habitare de vobis cum igne deuorante: quis habitabit de vobis cum ardonibus sempiternis. Grego. in moral. Horrendus tunc erit miseris dolor cum formidine: flamma cum obscuritate: mors sine morte: finis sine fine: defectus sine defectu: quia ibi mors semper viuunt: et finis semper incipit: et defectus deficere ne scit. Non venit ad metas mortis miserrabilis etas. Nescit finire semper videtur oriri. Semper vexando: semper gemis renouando. Quod lugubus considera. Heu heu quid tunc dicturi sunt reprobi: certe illud Sap. v. Nos insensati errauimus a via veritatis. Quanta homines demerita: pro diuitijs delicijs et honoribus transitorijs perpetua corporis et anime tormen-

aduentus Sermo Fo. LIIII

ta subire. **U**n chryso. de reparatiōe lapsi
di. Dic q̄nta tempora luxurie que delicia
rū spacia vīs cōparari penis sempiternis.
Entū si placet dem⁹ ānos delictis adde
alios: adde rōdes cētū qd̄ erit ex his ad
eternitatē cōparatio. **N**ōne omne tps vite
huius qua delictis frui videmur quasi no
ctis vnus sonniū eternas eligit subire pe
nas: **Q**uid dicemus ad repositas penas:
Quid dicem⁹ ad hoc q̄ delicta velut vni
bra p̄tererūt z velociter fugiunt: pene au
tem eternaliter manent: **E**tiam si equale
tps et idem spaciū delictis esset positū et
peneret: aliquis ita stultus z demens vt
eligeret pro vna die delictaz vnā diē sub
ire penaz. cū soleat dolor vnus hore z q̄
libet corporis cruciatus in obliuionē mit
tere omne tps in voluptate trāsactū. **H**ec
chryso. **Q**uid ergo dicendū de illa inter
minabili pena. **O** horrendū nūq̄ finē ha
bitūz corporis: anie tam durū supplicii:
non potest verbis exprimi nec intellectu
apprehendi: hec pene eternitas. nec vlla
imaginatio eam attingit. **P**osito enim q̄
sit lapis de arena minutissima cōpactus
tante q̄ntitatis sicut infra cōcauitatē vlti
me sphere p̄teriri posset: z p⁹ millesies mil
le ānos arenula vna de illo tolleretur. **E**t
deinde post millesies mille ānos alia are
nula: z sic cōsequenter donec totū in nihilū
redigeretur: nūquid p̄sumpto lapidei: illa
penaz eternitas erit: **C**erte dico q̄ vix erit
inchoata. **N**am finiti z infiniti nulla est p
portio: vt h̄. viij. **P**hysicorū. **S**i certe p̄e
scirent dānati q̄ illo lapide cōsumpti: a
penis liberarent: mirabiliter sub illa redē
p̄ois diē gauderent: q̄uis post incōpre
hensibiles ānos tardissime esset aduentu
ra. **D**ic charissime: intelligis veritatē de
eterno supplicio: quid sentis de lapide su
perius descripto: **E**ogita varias terrarū
provincias: imaginare regiones singulas
perpende fluuios et mare: mundū mente
terne z totū perambula: ascende vsq̄ ad
celū: aerem transuola: descēde in abyssūz
z profunditatē considera: et pone in corde
tuo lapidem ex minutissimis arenis / totū
illum ambitū replentē: huius lapidis pp̄e
de q̄ntitatē: qua corde cōcepta / dic amice
quid sentis de lapide isto: quid sentis de
perpetuis z infinitis reprobos penis: pu

to respondebis: vere nescio loqui. **A**udi
ui et turbatus sum: veritatē video vnde
mirari nō sufficio. **P**one ergo lapidē illūz
tanq̄ signaculū sup̄ cor tuū ad illud emol
liendum z timorofum reddendū z deinde
de amori sui creatoris inclinandum. **E**t si
diuin⁹ amor te non reuocat a malis: saltē
huiusmodi speculū pene infernalis aliq̄n
do te cohibeat a peccatis. **E**xemplūz de
fulcone marciensi quē talis cōsideratio
conuertit: z postea factus est vir eximie
sanctitatis et episcop⁹ rhodolofan⁹. **I**lic em
narrat de seipso di. **E**ū effem iocularor z
mundi vanitatibus deditus: cepi semel
cogitare de eternitate pene infernalis di
cens in corde meo. **O** fulco. **S**i tibi pro
poneretur semper iacere in lecto molli et
delicato ita q̄ inde nulla occasione recede
res: non posses hoc sustinere: quomō er
go sustinere poteris iacere in illa pena eter
naz intolerabili carceris si te cōtigat illuc
demergi. **H**ac ergo occasione reliqui oīa
et factus sum monachus. **E**xemplo ergo
eius talia cogitare. quoniā sicut habetur.
Prouerbioz. xij. **D**ortuo homine impio
nulla erit vltra spes. **I**ntelligite hec qui
obliuiscimini deū z ad peccata curris ne
aliquando vos infernus accipiat z non sic
qui eripiat.

P **R**o tertio. **A**udistis rē. **E**uete er
go ne modo diabolū societis in cul
pa: quia si sic sociabimini in pena. **N**am vt
habetur extra de ser. nō oz. et eo. ma. c. q̄n
te p̄sumptionis. **P**articipes in crimie dñe
eē p̄ncipes i pena. **E**t ius ciuile. ff. p̄ socia
l. p̄ duobz. §. j. **D**icit sibi malū sociū eligit
de sep̄ari debet z non de alio z sibip̄si im
putare. **A**udite. **S**i quis esset proditor z
inimicus regis adeo vt quicunq̄ eum co
mitatur: regis indignationē incurrit: pro
pter quod irreuocabiliter diffinuit rex: q̄
cunq̄ talē sociabit simul cū eo crudeli mor
te morietur. **P**uto nō libenter eum sociab
retis: aut si forte sociastis relinqueret⁹ eū
Expone notando qd̄ d̄t Bern. de repro
bis in meditationib⁹. **I**bunt cū demonib⁹
bus in ignē eternū. ibiq̄ erunt sine fine in
luctu: in gemitu: procul quippe a beata pa
radisi patria exulati cruciabunt in gehē
na perpetua nūq̄ lucem visuri: nūq̄ refri
gerium adepturi.

Feria. v. post. iiii. dñicam

Feria. v. post. iiii. dñicam aduentus.

Buciamus

opa tenebrar. Prothema
vt in alio aduentuali.

P Ro pmo An defectus naturales in
chro fuerint a natura an a voluntate.
Q, a natura fuerit in eo quia a pma sua
origine. Contra. Dagr in lra in. iij. di. xv
Et sola voluntate miserandis in se trāstu-
lit verā infirmitatē sicut accepit verā car-
nē. Rūdet Bona. vbi s. sicut dr mgr in
lra. Et alia et alia causa fuerūt isti defectus
in chroz in nobis. In nobis em sunt ex ne-
cessitate ptracti. sed in chro ex voluntate
assumpti. Nos em istos defectus trahim?
a parentib? ppter legem ppagationis et cō-
cupiscētie q militat in illis mēbris. Nam
passibilis generat passibile: et hñs legem
pupie in mēbris: generat filiū subiectuz
pupiscētie: Et cuius pupie reatu insūt
proli omnes penalitates. Et ppterea di-
cuntur ptracte qñ ex pcurfu duoz ptracte:
viz ppagationis nature: et corruptōis cō-
cupiscētie. Christus autē neutro modo fu-
it conceptus seu ppagatus: nec fm ppaga-
tionē legis naturalis: nec fm ardore libi-
dinis. Ideoq in illa carne penalitas hec
fuit ex dispensatiōe ipsius assumētis: cō-
currente simul acceptatione illius anime
rōnalis que in pmo instanti sue creatōis
habuit vsum rōnis plenissimū et sibi cō-
placuit vniri tali corpi ppter salutē gene-
ris humani. Cum autē dicat q huiusmodi
defectus fuerūt in christo a pma origine:
verū est nō tanq a causa sed p pcomitan-
tiam tñ. Hec Bonauen. Pro funda-
mento. Id maxime pñderare debem?: q
tāmbenigne dignata est nobis succurrere
diuina maiestas q nobis se tā amicam et
ppitiam exhibuit. Et certe magnuz sola-
tium nobis est tamdulciter amari a deo.
Nam vt dicit Tullius li. de amicitia. Nō
tam vtilitas p amicum parta q amici ipse
amor delectat. Et certe in pposito verum
est quod ait virgilius poeta in bucolicis.
Omnia vincit amor. Amor em dei in nos
vicit indignationez ipsius dei contra nos
adeo vt assumpserit neduz naturā huma-

nam sedetā defectus nostros. Sed quet-
ritur: An huiusmodi defectus rē. Dic re-
spondend. rē. Ex qua concludē deuotam
contemplationē: Consideremus nos qui
p eum saluari volumus qualiter ania ei?
bñdicta ab instanti creatōis puidit omnes
labores quos passurus erat et p salute no-
stra benignissime accepauit. Pelagus
amor? iesu xpi ab instanti pfecto pceptōis
semp pro amore nostro habuit mortem
in corde. Ergo o anima rationalis dilige
eū a quo tantū dilecta es. Hinc dicit Au-
gustinus. Ne misere anime q christū nō
querit nec amara arida manet et misera: p-
dit quod viuit que deū nō diligit. Audi
te diuine legis transgressores: fornicato-
res: adulteri: vsurarij: fraudulēti rē. Q
gratitudo inexcusabilis peccatoz: venit fi-
lius dei: in nube nostre humanitatis ap-
parens vt viā salutis nobis ostenderet: et
eum sequi dedignamur: qpropter miser-
rime pibimus. Figura Eros pluribus
locis: nubes lucida conducebat filios isrl
in egressu de egypto ac etiā p desertum:
sed ingrati et rebelles fuerunt: ideo terrā
pmissionis nō intrauerūt. vt habet Num.
xiiij. Expone: p nubem lucidam chz huius
manitātē suis exemplis et doctrinis mun-
dum illuminantē. per filios israel christia
nos peccatores rē. Et nota illud Bern.
sup Lanti. q pauci sunt bone Iesu q post
te ire velint cum tamē ad te pueniente: ne-
mo est qui nolit: scientibus cunctis quo-
niam delectationes in dextera tua vsq in
finem.

P Ro scdo. In precedenti rē. Nunc de
tertia que est executio summe conso-
labilis et introductionis: quia iusti ibunt
in vitam eternam Sapie. v. Iusti autem
in perpetuū viuunt: et apud dñm est mer-
ces eoz. Et ad Gal. vj. Qui semiat in spri-
tu: d spū meret vi. eternā. De hac autem
vita sunt tres desiderabiles cōditiones.
Prima est inestimabilis bonorum ple-
nitudo.

Secunda est inexplicabilis iocundita-
tis dulcedo.

Tertia est inextremabilis ppetuita-
tis certitudo.

Prima rē. De q Ber. Berces scōp
tāmag est q nō pñ melurari: tāmta ē q

pōt numerari: tā copiosa est: q nō pōt firi: tam preciosa q nō potest extimari. **Uñ** ps. Replebimur in bonis dom⁹ tue. Item inebriabunt ab ybertate dom⁹ tue. zc. qm apud te est fons vite: fons indeficiens oim bonoꝝ: hec est ciuitas dei oib⁹ bonis refectissima. De q̄ **Esā. xxxij.** Oculi tui videbūt hīrlm ciuitatem opulentā. Scda est inexplicabilis iocūditas: dulcedo. **Esā. xxxv.** Veniet in sion cū laude: leticia sempiterna sup capita eoz⁹ gaudiū z leticia obtinebūt z fugiet dolor z gemitus. **Q̄** ista leticia qñ nō solum in ania s; etiā in corpore gloriificabūt. **Prouerb. vj.** Dēs domestici eius vestiti sūt duplicib⁹ id est duabus stolis scz glia corpis z ani⁹ me. Tūc cuiuslibet bñi gaudiū plenū erit. Nam intus z extra subitus z supra. imo circūquaq⁹ mirabiliter gaudebit. **Int⁹ de puritate cōscientie.** Extra de corporis glificatione. Subitus de celi visione z aliaz creaturarū pulcritudine z inuouatione. **Sup⁹ de dei visione.** Et circūquaq⁹ de angeloz z oim sanctorū societate iocūda z delectabilia atq⁹ honorabili associatioe. De quoz omnū z singuloꝝ meritis z pmijs gaudebūt. **Uñ** nemo sufficeret cogitare qñtū sit ibi gaudiū. **Ber. in medi.** Ibi solū leticia: totū exultatio possidet hoiesq⁹ angelis sociati sine vlla carnis ifirmitate manebunt. **Ibi** iocunditas infinita. **Ter⁹ tia est interminabilis perpetuitas** certitudo. **Berū.** vbi supra. **Ibi** beatitudo sempiterna in qua qui semel suscipitur semper tenet: ibi requies a laborib⁹: amenitas o nouitate: securitas de eternitate. **August.** Beatitudinē oim bñoz perficit securitas eterna q si sola deesset: oia bona celestia qñtūcūq⁹ dulcia vanescerent z vilescerēt ex timore amittendi. **Jo. xvj.** Gaudiū vestrū nemo tollet a vobis. **Et Prouer. j.** Qui me audierit absq⁹ timore requiescet zabūdantia pfruet: timore maloꝝ sublaro. **Q̄** igit stultissima mundanoꝝ malicia z pessima eozū stulticia q sempiternis neglectis tpalibus inheret incertis z insistent: certissimis omisissis: mortē diligūt z vitā fugiunt: deū cōtemnūt z demoni cōsentiūt vlam eternoꝝ gaudiorū relinquit z pene interminabilis iter arripiunt. **Q̄** si quis.

hec meditare: attente: nullatenus pſentē vite labores formidaret: sed deuotissime semper deo seruiret. **Exemplū** in quodaz libello de initio cisterciē. ordinis. q̄ cum quidā religiosus tentaret de exitu ordinis: apparuerūt ei pater eius z mater iaz defuncti dissuadentes exitū. Quib⁹ cum nollet acquiescere dixit q nō poterat tā tā penā sufferre. Dixit ei mater. **Et** quomō poteris portare penas inferni? **Et** ille quia est grauior inferno pena hui⁹ ordinis. **Et** mater. **Uis** aliqd experiri de penas inferni? **Et** ille. sic. **Et** ecce son⁹ porcorū terribilis adeo q visum est ei q celuz scinderet z caput eius tūd eref. **Et** cū qñ deficeret: cessauit sonus. **Et** mater cōforatās eū dixit. **Uis** aliqd experiri de gaudijs paradisi? **Et** ille. sic. **Et** ecce cantus dulcissimus excedēs omne dulcedinē musicoꝝ. **Tunc** mater ait ei. **Si** vis ad gaudia peruenire z euadere tormēta inferni: pſeueres in ordine. **Et** sic fecit. **Nō** est credibile quin sit gemit⁹ z ululat⁹ corporali ter futurus in inferno sicut cantus in celo. **Q̄** fatui q bonoꝝ et maloꝝ sine non pſcogitant. **Jo** bene dī **Deute. xxxij.** Bēs absq⁹ cōsilio z sine prudentia vitā sapienter z intelligerent ac nouissima provide rent.

p **Ro** tertio. Audistis zc. **Si** vultis q ad hmoi gaudia peruenire: satagite deo fideliter seruire. **Causa** em̄ debet pre cedere suū effectū. **l.** **Si** neq⁹. ff. que res pſgnori obligari nō possunt. **Et** cessante causa: cessat effectus. **j. q. vij.** **Quod** p reme⁹ dio. **Notandū** autē q bona opera sūt causa beatitudinis psequēde q sine ipis neq⁹ q haberi potest. **Attēdite.** **Quis** nō gaudenter seruiret: vna die regi si certus exinde esset totū vite residuū peragere in delicijs. honore: z quiete. **Expone.** notando illud **Lhry.** **Si** tempestas nautis: si vul⁹ nera militib⁹: si frigoꝝ agricolis leuia sūt ppter premiū tempale: qñto magis leuia debēt esse christianis ppter premiū eter⁹ num. **Quod** nobis cōcedat benedic⁹ dei filius per sue incarnationis z natiuitatis meritum. **Amen.**

Dñica. I. aduentus

Bermões super euāgelia toti' ani

Dominica pma aduentus.
Sermo super euangelii.

Ece rex tu

e us venit tibi mansuetus.
Zach. ix. et Matthei. xxi.
Notadi q' euangelii ist' dñica in ram' palmar' qñtū ad sensum et factū h' storie: pma dñica aduentus qñtū ad factū allegoricū. Nā per hunc aduentū chñ in carnē. Nūc igitur exposituri sumus diuina spirante gra euangelii istud de aduentu in carnē. Dicebat g' ppheta zacharias. Dicitur filie sion. Ece rex tuus rē. qñ dñ. Vos pphete et p'dicatores dicite filie sion. id ē ecclesie militāti: filie sion. id ē ecclesie triumphantī: uel etiā dicite filie sion. i. cuiuslibet aie fidelī q' filia est ecclesie. Et qd dicat subiūgit. Ece rex tu' uenit tibi. i. ad utilitatē tuā: et subdit mansuetus. Tale ei perierāt feri p'fes Esa. lvi. Emitte agnū dñe. q. d. Emitte filiū tuū piūm et mansuetū de petra destr. i. de brā p'gine: q' petra dñi p'p' cōstantiā. Desertū etiā dñi. brā uirgo q' nullo uirili semine fuit corrupta sic desertū nullo aratro aperit: ad mortem filie sion. i. ad sublimitatē eccl'ie et cur' ipe chñs est caput. De h' aut aduentu filij dei in carnē tria nobis in euāgelio iuxta allegoriā insinuant p'teplanda q' etiā satis intelligi pñt in uerbis p'sumptis.

Primū est ueniētis benignitas.
Scdm est ueniēdi modalitas.

Tertiū est sui aduentus utilitas.

p Rimū ē ueniētis benignitas. Ber. In q' em magis cōmendare poterat benignitatē tuā q' suscipiēdo carnē meā: qñto em se minore fecit in hūanitate tāto se maiore exhibuit i bonitate. Et qñto p me uiliore: tāto mihi charior est. Hec ille. Signat at bñdī benignitas in euāgelio cū dñ. Cū appropinquasset iesus hieroso

lymis et uenisset etc. vsq' ibi adducite mī h' r' bñdī designat triplex filij dei in carnem ueniētis benignitas.

Prima ē benignitas cōsiderāde mīseratōis Scda est uenerande dilectōis.

Tertia est admirande p'iuictōis.

Prima igitur est etc. ps. Benignus et misericors est. hec benignitas signat cū dñi cū appropinquasset iesus hiero. et uenit. ber. ad mō. oli. hierlm em visio pacis inf' p'rat. bethpage dom' buccē: mōs autē oliueti excellentiā mīseratōis figt. oleū em lenitiū ē et suauē. Per h' ergo q' appropinquauit iesus hierlm et uenit bethpage ad montē oliueti: signat allegorice q' appropinquauit tps in q' disposuerat dñs facere pacē cū hōie quā ānūciauerat loquēs p buccā. i. p os pphetarū et sic uenit ad montē oliueti ad excellentiā sue mīseratōis huiusmano generi impendendā. Uñ ipe uocatur princeps pacis. ut h' Esa. ix. Et ibi dñ. Et pacis ei' nō erit finis. Scda est benignitas uenerande dilectōis q' dilexit nos: et hec signat cū dñ. Tunc misit duos discipulos dicēs eis: ite in castellū qd p'ra uos est. etc. Hi duo discipuli sūt sapientia diuina q' filio appropinquat: et amor diuinus qui appropinquat spūi sancto. Hos misit in castellū. i. in mūdū eis p'ratū. Nā sapientia mūdāna p'ratat sapie dei: et amor mūdāni amor dñi. Opus q'ppe reductōis p qd adducta est asina. i. hūanitas ad filiū dei est op' amoris inextimabilis et sapie inextimabilis. Hiere. xxi. In charitate p'p' tua dilexi te. Id attraxi te miserās tuas. Et de sapia dñ. ps. Omnia in sapientia fecisti.

Tertia est benignitas admirande cōiūctōis: q' uicē sibi cōiūxit naturā nram. Ad xxi. iij. Apparuit beni. et hūa. saluatiōis n'ri dei etc. Et hec figt p h' q' dñ. solū uite et adducite mihi nō simplici tñ reco ciliādo mihi s' etiā psonalit ueniendo qd est opus sūme mirabile inter opera dei.

f Eccl'ia principale mysteriū est ueniēdi modalitas: q' uenit mansuetus: uenit sedēs sup asinā uestimētis strātā q' tñ prius soluta fuit a uinculo. Ubi tria p'ci pue designātur circa hūanitatē quā assūg pñt filius dei.

Primū est inuolabilis puritas.
Scdm est admirabilis bñlitas.

Tertium est inextimabilis scititas.

Primum est inuolabilis puritas: q̄ signat per h̄ q̄ asina soluta est et deinde ad ch̄m adducta. i. h̄uitas ab omni culpe vincta soluta est et sic filio dei vnita p̄sonalit̄. Vñ glosa ordinaria sup̄ illo. Jo. iij. Qui de celo venit sup̄ om̄es est. dicit q̄ h̄uitas ch̄i sumpta est de altitudine h̄uane naturae. scilicet de statu innocentie in quo nō fuit polluta aliqua macula. Scdm̄ est admirabilis h̄uitas in tali h̄uitatis assumptione q̄ designat p̄ h̄ q̄ ch̄s sup̄ asinā ascendit q̄ est animal h̄ile. P̄bit. ij. Semetipm̄ exinanivit formā serui accipiens in similitudinē hoim̄ factus et habitu inuenit? vt bō. Incōparabilis p̄fecto h̄uitas deuz hoim̄ fieri. Tertium est inextimabilis scititas: qz vicz assumpsit h̄uitatē omni scititate et virtute plenissimā et h̄ in euāgelio designari pōt: per h̄ q̄ dicit. venit sedens sup̄ asinā strātā vestimētis discipulor̄ supradictor̄. Videlicet sapie et charitatis q̄bus excellentissime adornata est ch̄i h̄uitas ab ipso instanti cōceptiois sue. Jo. bene p̄phetatū fuerat. Hier. xxxij. Noui faciet dñs sup̄ terrā. mulier circū dabit virū. i. virtuosum hoim̄ et perfectū scdm̄ mentem.

Et tertium principale mysteriū est sui aduentus vilitas q̄ pōt signari p̄ h̄ q̄ dicit plurima aut turba vestimēta. zc. vsqz in finē. Vbi intelligi pōt triplex vilitas pueniēs nobis ex aduētū filij dei in carnē.

Prima est exemplatio contemnēde mundanitatē.

Secda est exercitatio diligēde scitatis.

Tercia est affectio appetēde felicitatē. Prima est exēplatio p̄tēnēde mūdānitatē q̄ designat p̄ hoc q̄ dicit plurima turba strauerūt vestimenta sua in viā qz sicut dicit Grego. Quid sūt terrena oīa nisi qdā corporis indumēta. Jo. vestimēta in viā sternere p̄pter reuerentiā ch̄i est terrena p̄pter eius amorē p̄tēnere: qd durū nulla tenus videri dicit p̄pter exēplū ch̄i qui pro nobis paup̄ fieri voluit. ij. Cor. vij. Scitis gratiā dñi nostri iesu ch̄i qm̄ cū diues esset paup̄ esset voluit vt illius inopia diuites esset. Secda est exercitatio diligēde scitatis. Nam p̄pter amorē quē nobis ch̄s in carne exhibuit multi mirabilis ac

censi fuerūt ad opa sanctitatis. Et h̄ signat p̄ h̄ q̄ cedebāt ramos de arboribz ei sternebant in viā. Rami em̄ virides designāt opa virtutū q̄ cedunt de arboribz. i. de bonis volūtariis. Volūtas em̄ bona siue affectio dicitur arbor bona. Matth. vj. Nō pōt arbor bona fructus malos facere. Sed vt sint virides semp̄ manere debēt in radice charitatis. Grego. Nihil h̄z viriditatis ramus boni operis si nō m̄scrit in radice charitatis. Tercia est affectio adgrēde felicitatis q̄ signatur p̄ hoc q̄ turbe q̄ p̄cedebāt et q̄ sequebantur clamabāt dicens. Osanna filio dauid zc. In quo signat q̄ oēs et p̄cedētes ch̄i aduētū et sequētes saluari nō pōt nisi p̄ eū et in eius fide. Jo. tota affectio n̄ra dicitur in eū extendi: qz vt dicit Act. iij. Nō est aliud nomē sub celo datū hoibz in quo nos oporteat saluos fieri. Vultū q̄ppe accreuit hominī spes et affectio salutis obtinēde ex ei? aduētū in carnē. Hec pauca dixim? sup̄ euāgelium p̄ allegoriā q̄bus multa alia sup̄addi poterūt p̄ arbitrio p̄dicantis et iuxta exigentiā assistentis audientis. Semp̄ aut̄ mēores sum? qm̄ p̄ nobis in carnē venit ch̄s et p̄ nobis hō fact? ē vt nos sue diuinitatē participes efficeret. Studeam? itaqz per fidē et amorē sibi adherere vt tandē in regno suo nos dignet cū angelis suscipere. Amē. Dñica. ij. aduētus. Ser. sup̄ euāgē.

Inc vide

būt filiū hois veniētem in nube cū p̄tētemagna et magna testate. Lu. xij. O q̄ frequenter p̄meditari debem? illud dñc. Si em̄ attēte p̄p̄dere mus q̄ terribile erit illō tūc: p̄fecto nō sic negligētes eēm? circa p̄ns nūc. Er̄it ei illō tūc: qm̄ nulla fieri poterit p̄nia fructuosa: nulla opatio meritoria. Nūc at si volum? et fructuose penitēre et glām mereri possumus. ij. Cor. vj. Ecce nūc t̄ps acceptabilis ecce nūc dies salutis. Ne q̄ infructuose nobis transeat salutis dies q̄s habem? in p̄nti nūc: sp̄ studeam? in mēte p̄uidere illud terribile tūc. Sunt aut̄ tria p̄sideranda circa hec mysteria iuxta textū euāgelii cum q̄ si h̄n penset sum̄ omnis corporis et negligentie excussus.

Primum ē mysteriū terrifice p̄ngitiōis.

Dñica. III. Aduētus Bermo

Secundū est mysteriū mirifice apparitionis.

Tertiū est mysteriū euāgelice instructionis.

Prīmū igit̃ rē. In euāgelio tangit̃ triplex signū terribile pcedens aduētū iudicij.

Prīmū elementoz turbatio.

Secūm celestiu corporū trāsmutatio.

Tertiū supnāz statū p̃mōtio.

De his aut̃ vide in opusculo de finali iudicio. Secūm est mysteriū mirifice apparitionis quā vicz apparebit summ⁹ iudex venies ad iudiciū de q̃ mysterio de euāgelii: Tūc videbūt filiū hoīs venientē in nube cū prāte magna ⁊ maiestate. Circa qd̃ p̃siderāda ⁊ determināda est triplex visio.

Prima est visio naturalis humanitatis.

Secūda est visio supnatural̃ claritatis.

Tertia est visio diuinalis maiestatis.

De his vide vbi s̃. Circa h̃ etiā scōz mysteriū tria p̃nt p̃siderari.

Prīmū est videntiu dispositio specialis vicz corporalis et localis.

Secūm est visionis distinctio sic h̃ p̃nt

Tertiū videndi iudicis p̃dictio

Tertiū est mysteriū euāgelice instructionis que est triplex in euāgelio hodierno.

Prima est instructio delectabilis cōsolationis.

Secūda est exemplaris declaratiōis

Tertia est inuolabilis p̃firmatiōis.

Prima instructio dat̃ ibi: His aut̃ fieri incipientibz rē. Secūda ibi: Et dixit illi similitudinē. Videte ficulneā rē. Tertia ibi: Amē dico vobis rē. De his vide vbi sup̃. De cor nequā si ad talū p̃sideratiōez nō emollit̃ nec ad p̃niam puocat̃: duri es lapide: duri adamāte. Terribilia vti q̃ signa q̃ pcedēt iudiciū: sed mltō terribilius erit ipm iudiciū. Chry. Terribile est illd̃ iudiciū ⁊ inenitabil̃ ē pena ⁊ intolerabile illd̃ tormētū. Si aut̃ vis euadere: de/cerne de teip̃o ⁊ expete a teip̃o noxas. Audi Pau. dicēte: Qm̃ si nosmetip̃os dyudi carem⁹ nō vtiq̃ iudicemur. Si h̃ fecerz viā puenies ⁊ ad coronā duenies. hec ille. Iudiciū itaq̃ de nobis ip̃is faciam⁹ vt tūc qm̃ veniet i prāte mag̃: supmū iudicē securi videre mereamur ⁊ ab eo eterne bñdictionis sententiā audire. Amen

Dñica. iij. aduent⁹ Sermo sup̃ euāgē.

tu es qui vē

tur? es an aliū expectam⁹.

Barth. xj. Duo inter cetera a nobis exigit dñs que sunt timor ⁊ amor. Deut. x. Et nūc israel qd̃ dñs deus tuus petit a te nisi vt timeas eū ⁊ diligas. Idcirco sc̃a mater ecclesia in hoc sacro tpe nobis ad memoriā reducit aduētū filij dī in carnē vt ex eius p̃sideratione p̃ficiam⁹ in amore dei: p̃ponit etiā ante mentis nr̃e oculos vltimū eius aduētū q̃ venturus est ad iudiciū vt sic p̃ficiamus in timore. Unde de hoc scōdo aduentu possum⁹ dñō dicere: Tu es q̃ vētur⁹ es. Quasi dicere/mus: O bone Iesu scimus q̃ iam venisti ostendens nobis cordis tui dulcedinē in/effabilem in ope nostre redēptiōis. Et certe tu idē ipse ventur⁹ es nec aliū expectamus ad faciendū iudiciū vbi p̃tra impios manifestabis iusticie tue rigore in ope retributiōis. Veni ḡ in nos interim spiritus aliter nos visitas ⁊ gratiā tuā nobis in/fundens in ope nostre iustificatiōis vt et participes fieri possum⁹ redēptiōis quā tu in primo aduentu tuo fecisti: et euade/re rigorem vltiōis in vltimo aduentu.

Tu es enī ipse qui venturus es in mentes nostrā nec aliū ibi ventur⁹ expectamus. Licet autē sic accipe possumus verba p̃dicta: tamē ad litterā aliter accipienda sunt put a Joāne p̃ discipulos ch̃o sunt p̃posita et in euāgelio hodierno recitata. In q̃ euāg. tria s̃ p̃ncipalia mysteria p̃replāda

Prīmū est mysteriū interrogatiōis.

Secūm est mysteriū responsiōis.

Tertiū est mysteriū cōmendatiōis.

Prīmū est rē. quia cū audisset Joānes in vinculis opa ch̃i mittēs duos de discipulis suis ait illi: Tu es q̃ venturus es an aliū expectamus: quod possumus accipe fm̃ triplicē sensum.

Primo fm̃ sensum historici.

Secūdo fm̃ sensum allegoricū.

Tertio fm̃ sensum tropologicū.

Primo fm̃ sensum historici Quoniā Joānes in carcere p̃statur sollicitus de discipuloz salute dubitantū de ch̃o: misit

duos ex istis ait illi. s. chris. p. discipulos illos. q. di. Si mihi non creditis q. testimonium de chris. phibui: vos ipsi dicite illi: Tu es q. venturus es: chris. s. in lege pmissus: an alium expectamus ad saluandum? Aug. Ite dicite illi: non quod ego dubito sed ut vos instruat. Ad ego soleo dicere ab ipso audite: audistis preconem? Firmamini a iudice. Hilari. Joanes igitur non sue sed discipulorum ignorantie consuluit. Chrys. Joanes in carcere sciens se iam in exitu constitutum quasi pedagogus alienos filios quos ad ipsos accepit ut erudiret: eruditos discipulos volebat chris. reddere quasi proprio patri ipsorum. Dist. discipulos ad chris. ut miracula eius viderent q. tot fecit ut paucorum animas lucraret: quia melior est apud deum vnus iustus q. totus mundus peccatoribus plenus.

Secundo secundum sensum allegoricum: secundum quem ut dicit Aug. Joanes figura fuit veteris testamenti et in se prout forma legis. Et ideo Joanes pronunciat saluatorem venturum: sic lex gratiam precucurrit. Ergo ideo Joanes constituitur in carcere ad chris. suos discipulos destinavit: lex ad euangelium transmittit: q. lex iuxta typum iohannis quasi ignorantie clausa carcere in obscuro et in occulto iacebat et iudaice cecitatis sensus intra legem inclusos tenebat. Et Hilarius. In iohanne forma legis lata est. Chis. enim lex annuntiavit et remissionem peccatorum predicavit et regnum celorum spopondit: et iohannes totum hoc opus legis expleuit. Igitur cessante iam lege que peccatis plebis inclusa ne chris. posset intelligi quasi vinculus et quasi carcere continebat ad euangelia pertuenda transmittit ut infidelitas fidem dictorum contempletur in factis. Ambrosio. super Lucam. Et fortasse isti discipuli quos misit sunt duo populi: vnus qui ex iudeis credidit: alter qui ex gentibus.

Tertio secundum sensum tropologicum siue morealem: secundum quem iohannes in vinculis est anima siue spiritus iusti ligatus in aliquo et prepeditus ne libere veritatem diuinorum contempletur: q. mittit duos discipulos. s. spem et timorem quos oratio transmittit ad deum minui dei. Tu es qui venturus es etc. q. di. Tu es ipse qui venturus es in me ut me liberet ab his vinculis: nec alium expecto solatorem. Spero equidem te venturum: sed timeo ne propter peccata mea venire dif-

feras. Quando venies: quando recipias consolationem tuam? Nonne tu venturus es? Nam et tu dixisti Ioan. xiiij. Ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus.

Secundum. Eundem est mysterium rationis: quia ratio. Iesus ait illis: Eritis renunciate Joanni que audistis etc. Et hanc domini rationem sicut et iohannis questionem possumus accipere secundum triplicem sensum.

Primo secundum sensum historicum.

Secundo secundum sensum allegoricum.

Tertio secundum sensum tropologicum.

Primo secundum sensum historicum siue litteralem: quia respondens Iesus. s. verbis et factis: ait illis: Ite et renunciate Joanni q. audistis ab angelis etiam antequam veniretis: et vidistis prima littere ad preceptum meum fieri: et vos de me certificemini per eum: vel q. audistis in predicatione: et vidistis in miraculorum operatione: quia cecos illumio etc. Io. x. Opera que ego facio ipsa testimonium prebent de me. Est autem intelligendum q. cum dicitur in ratione domini: pauperes euangelizant: fide est acti diceret: per euangelium instruuntur et ad fidem pervertunt ut impleat illud Euangelizare pauperibus misit me. Hiero. Pauperes euangelizantes intellige vel pauperes spiritus: vel certe operibus pauperes: ut nulla inter nobiles et ignobiles: inter diuites et egenos in predicatione distantia sit. Hec magistri rigor: hec preceptorum comprobant veritatem quia omnis apud eum q. saluari potest equalis est. Hec ille. Subiungit autem dominus: Et beatus est qui non fuerit scandalizatus in me. s. in infirmitate et humilitate mea: dubitando de deitate credens me purum hominem esse. Chrys. q. ait: Beatus est q. non fuerit scandalizatus in me in ternuncios percutit: quia enim scandalizabant in ipso dubitatione eorum non diuulgans: sed eorum conscientie derelinquens redargutionem eorum latenter induxit.

Secundo secundum sensum allegoricum: quia Iesus: id est lex euangelica vult renunciare Joanni. i. legi veteri: quonia que per eas predicata sunt complentur in euangelio: et per corda est inter veterem et legem. Ideo dicebat dominus. Matth. v. Non veni legem solui uere sed adimplere. Nam tunc implet figura cum veritas adest.

Tertio secundum sensum tropologicum seu morealem: secundum quem dicimus: q. chris. ius ipse

Dnica. III. Aduentus Berno

qualiter in mentē veniens aduentū suum manifestat p signa spiritalia pportionalia illis que narrantur in euāgelio. Priū signū est: recognitiōis illustratio: que tangit cum dicitur: Ecce videt. Vens ei in puris naturalibz est in cognitione diuinorum quasi ceca. Unde Phs. ij. meta/phys. Sicut se habet oculus noctue ad lumen solis: ita se habet intellectus noster ad ea que sunt nature manifestissima: scz ad diuina. Grego. xviij. moral. Omnis vir iustus: dei illuminatiōe iustus est. Lumē quippe dei est gratia pueniens. Grego. viij. moral. Dum gratia supni respectus illuminat cūcta etiā mētis nostre nobis abscondita manifestat: vt qui heri se nō cognouit: hodie p lumē gratie se cognoscit et vult. Aug. lib. pfeh. Irradiasti: coruscasti: et fugasti cecitatem meā. Secundū est diuine ordinatiōis expletio: ibi Laudam bulant. Pedes em anime sunt affectus. Aug. sicut corpus graditur pedibz: sic et anima affectibus. Isti pedes sine gratia sunt tardissimo claudi. Rho. ix. Nō est volentis neqz currentis: sed miseris est dei. Bern. sup Lanti. Vox vt verbuz intus venit expergeficit dormitantē animam. Ambrosius. Hec tarda molimina: spiritali sancti gratia.

Tertiū ē: defectuū culpabiliū depuratio. ibi Leprosi mundantur: id est viuētes in inordinata concupiscentia carnis. Bernar. Intus in me cognoui gratie p/ sentiam et fuga vicioz carnaliū que oppresserunt affectum. Bernar. Cum in timore domini inflāmaris et in affectu mularis: deū esse p/ sentē p gratiā nō dubites.

Quartum est: verbi diuini diligens auditio. Grego. sup Ezech. Deus nō solum requirit aures corpis: sed mētis. Apocal. ij. et. iij. Qui habet aures audiendi audiat quid spiritus rē. Ille habet aures audiendi qui habet intellectū intelligendi et affectum diligendi ea que dicunt et promittuntur. Aug. li. confes. Vocasti: clamasti rupisti surditatē meam. Quintū est interioris hoīs viuifica renouatiō. ibi Vox rui resurgit. Gal. ij. Vius autē iam non ego: viuit pō in me christus. Grego. Si cut animā inhabitare in corpe pbant sensus vitales corporis: sic gratiā habitare i

mente probat vita virtuosa et spiritalis.

Sextū est pauper euangelizatio. Ibi: Pauper euangelizant. Bernar. Paupertas p/ niciofa est meritoz penuria: s; p dei gratiam hō in magnis opibz se exercitat p q ducit. Ideo de gratia dici pōt illd Sapient. vij. Venerūt mihi omnia bona partiter cum illa: Ista autē miracula spiritalia sunt maiora qz corporalia. Valius est enim fm Aug. iustificare impiū qz creare celū et terrā. Plus etiā est iustificare animā in eternū victurā qz suscitare carnē itez morturā. Plus est in anima reformari in agnē dī qz in corpe reformare miseriam nri limi. Septimū at pōt dici passiois chrii fidelis p/templatio. Libet enim de chrii passione cogitat anima in qua habitat chris. Et hoc signat p hoc q dicit: Et beatus est qui nō fuerit scandalizatus in me. Sic accipiendo: beatus est. s. in spe ppter gratiam chrii ipsum inhabitantē: qui nō fuerit scandalizatus in me ppter passionē et mortē meā: imo qui ppter huiusmodi passionem amplius accendit ad diligendum me.

Et tertiū est mysteriū p/ mendationis quia illis abeuntibus cepit Iesus dicere ad turbas de iōane: Quid existis rē. Chrys. Propter hoc abeuntibz eis vt nō videat hōi adulari: non fecit dñs sicut qdā blanditores qui libent hōiem in facie laudat: aut qñdo videt amicos et aut domesticos qz credūt illi nūciaturos qd quid audierint. Nā qui insipiens est gaudet laudatus in facie. Vir autē sapiēs qñ laudat in facie: flagellat in corde. Propter duas ergo causas homo in facie laudari nō debet. Primū si sapientem illū putas. grauitur suscepturus est: et quare illi laudibus tuis molestiam facis? Si insipientem illum existimas: quare insipienti ei laudibus tuis nutris? Hec Chrys. Com mendat autē dominus iōannē in euāgelio precipue a tribus.

Primo a constantie inflexibilitate.

Secūdo a vite austeritate.

Tertiō a p/ sone dignitate.

Primo a stantie inflexibilitate: cū dicit: Quid existis in deserto videre. q d. qualē creditis illū esse quē frequēter existis videre. Chrys. Ac si diceret: Non plebs rā

ta cum tanto desiderio in eorum venisset
nisi magnū quēdam et mirabile se vide-
re existimās. Existis inq̃ videre arundi-
nem. vento agitātā: q. di. Non fuit mobi-
lis sicut arundo. Hoc dixit ne occasiōe in-
terrogatōis p̃ discipulos Joānis facile
suspicerentur turbe ioannē de ch̃zo dubi-
tasse postq̃ de eo testimoniū phibuerat.
Grego. Discamus et nos fratres arundi-
nem ṽeto agitātā nō esse. Solidem⁹ ani-
mū inter auras linguarū positi: sicut infle-
xibilis status mentis nostre. Nulla nos
detractio ad iram. puocet: atq̃ ad remis-
sionē inutilis gratie nullus fauor inclinet:
nō nos prospera eleuent: nō aduersa ptur-
bent: vt qui soliditate fidei figimur: neq̃q̃
rerum transcurrentiū mutabilitate moueamur.
Hec Grego. Secundo cū com-
mēdat a vite austeritate: qz nō fuit molli-
bus vestitus nec delicijs vsus. Unde d̃r:
Sed quid existis videre: hominē molli-
bus vestitū. s. p̃ curam carnis deliciosam:
quali dicat: nō. quia vicz Joannes vesti-
mentū habebat de pilis cameloz: et esca-
eius erat locuste et mel siluestre z mane-
bat in deserto: ideo subditur: Ecce q̃ mol-
libus vestitūz delicijs vtuntur in deser-
to sed in domibz regū sunt. Ad hoc enim
multi magnatibus adulant̃ vt cum ipsis
cōmorantes delicijs vtantur: sed homines
veritatis talia aspernantur: Unde nar-
tat Valerius q̃ quidā dicūt Diogeni o-
lera lauanti: Si tu Dionysio adulari vel-
les: ista nō ederes. Cui respondit: Si tu
ista edere velles: Dionysio adulari nol-
les. Et sequitur: Hic veridic⁹ veritatis
annūciator: malens oleribus sustēari q̃
magnatibz adulari: sed heu multi homi-
nes faciunt cōtrariū. Chrys. Molli-
stis rigidam dissoluit animum: etsi rigi-
dum corp⁹ assumat et aspey: d̃ facili p̃ hu-
ius molliciem delicatuz reddit et fragile.
Facto autē corpore molliori: necesse est z
animā participare lesione. Nam vt pluri-
mū opationes ipsius consonāt dispositio-
nibus corpis. Hec Chrys. Dyssice p̃ ve-
stes molles signantur adulatōres: sicut
enim indumentū adaptat se illi cuius est:
sic adulatōres adaptat se malis q̃rentes
eis in omnibz cōplacere. Sed s̃m Grego.
Joānes sic molli-
bus vestitus nō erat: quia

peccantiū vicia non blandiendo fouere: s̃
increpando castigare nouerat. Tertio
cōmendat eū a p̃sone dignitate et noticie
sublimitate: Cū dicit: p̃phetam: etiā dico
vobis et plusq̃ p̃pheta: nū qz ab ṽtero ma-
tris p̃phetare cepit. Tum quia finis p̃phe-
tarum fuit. Tum quia ch̃m ab alijs p̃e-
nsum z p̃dictum d̃gito demonstrauit: z
in iordane baptizauit z specialis eius p̃e-
cursor: et p̃eco fuit: ideo subdit dominus
Hic est enim de quo scriptū est Mat. iij.
Ecce ego mitto angelū meū ante faciē
tuā q̃ p̃parabit viam tuā ante te. Chrys. O
ditto ante faciē tuā: hoc est p̃pe te. Sic
enī qui p̃pe regis currū incedunt alijs sūt
clariiores: ita et Joānes p̃pe ch̃i p̃sentiaz
Hec ille. Recte autē dicit ioānes angel⁹:
Cū p̃pter officiū dignitatē: qz ch̃i nūcius
quod est officiū angelicū. Cū p̃pter vite
angelice puritatem: quia virgo purissim⁹
et excellenter contemplatiu⁹. Chrys. Be-
atus Joānes qui talē meruit habere lau-
datozem: Audi nūc et intellige dignitatē
Puto si nō esset audacie dicerē q̃ glori-
osior est ioānes: qz homo fuit: et p̃pter me-
ritū virtutis angelus est vocat⁹: q̃ si noie
angelus z natura fuisset. Angelus cū hoc
ipm q̃ angelus est nō tantū est virtutē p̃-
miū q̃ntum nature p̃feras. Iste autē mi-
rabilis est: qz in natura humana angelicā
trāsgressus est scitratē. Et hoc obtinuit p̃
dei gratiā: quod natura nō habuit. Hec
Chrys. Parz itaq̃ mirabilis cōmēdatio
Joānis a ch̃zo. ex q̃ etiā sequit̃ q̃stionez p̃
discipulos suos ad ch̃m trāsmissam dicē-
do: Tu es qui venturus es: an aliū expe-
ctamus. Nullaten⁹ ex ignorantia Joānis
p̃cessit: siue ex eius dubietate circa p̃sonaz
ch̃i: sed t̃mmodo p̃pter discipuloz instru-
ctionē. Simus itaq̃ in fide stabiles cum
Joāne deuote cōtemplantes ch̃istū iam
venisse. p̃ redemptionē humana et certissi-
me expectantes ipsum ad iudiciū venturū
vt sic motiū habeam⁹ z amoris et timo-
ris et timendo z amādo ad ipsum quēti-
re mereamur. Amen.

Dominica. iij. aduentus.
Sermo sup̃ euāgelium]

Unica. III. aduētus.

Quis es

Jo. j. Hanc interrogationē frequē libimet facere vnus quisq; debet vt sic cognoscat seipm: quoniam sicut dicit Berni. Scio neminē absq; sui cognitōe saluari de qua nimiz mater salutis hūilitas orit̃ z timor dñi q̃ z ipse incitū est sapie. Hec ille. Interroga ergo teipm. Tu quis es: z rñde qm homo es de humo: terra de terra. Vñ quidā. Luz fer cū limus cū resvilissima sim⁹. Vnde sup̃bimus in terrā terra redimur. Hec g̃ interrogatio docet nos hūilitatē quā z ex emplo iōanis addiscere z sectari debem⁹ si bene cōsiderem⁹ textū euangelij hodierni vbi triplex onditur iōanis hūiliatio.

Prima est hūiliatio negatiua.

Secūda est hūiliatio affirmatiua:

Tercia est hūiliatio cōparatiua:

Prima est hūiliatio negatiua q̃ vics apparuit rñdendo negatiue ad interrogatiōes sacerdotū z leuitarū qz miserūt iudei ab hierosolymis sacerdotes z leuitas ad iōanem vt interrogarēt eū. Tu q̃s es. Chry. Sic em̃ fide dignū existimauerūt esse iōanem vt ei de seipso dicēti crederent. Aug⁹. Nō mitterēt nisi mouerentur excellētia auctoritatis ei⁹ qz ausus est baptizare. Hec ille. Interrogatiōē autē triplicē pposuerūt iōani q̃rentes q̃s esset: ad quā triplicē interrogatiōē respondit neq; tunc.

Primo si esset christus.

Secūdo si esset helias.

Tercio si esset ppheta.

Primo igit̃ interrogat si ipse est ch̃us. Cū em̃ q̃rūt tu q̃s es. sicut dī Chryso. licz nō querant expresse an ipse esset christus. Bt̃m intēdebāt in corde. Vñ z iōanes ad mētē eoz intendēs cōfessus est qz nō sum ego ch̃us. Greg. Hic nobis iōanis hūilitas cōmēdatur q̃ cū tante p̃tutis esset vt eb̃is credi potuisset: elegit solide subsistere in se ne hūana op̃intione raperet inanis sup̃ se. Hec ille. Sed attēde qz iudei exi⁹ stinabāt iōanē esse ch̃m in lege pmissū patz q̃ fm̃ scripturas tps messie adesse fuit eis notū: sed mira cecitas iudeoz qui cū crederent iōanē et ch̃m credere nolēz

bant ipsi iōanni testimoniū danti de ch̃o. Supradicta autēz iōanis hūilitatē multo gnus ille nō habuit q̃ se extollens diuinū sibi honorē vsurpabat. Et adhuc hodie qdā imitantur luciferū vt tyranni q̃ seutē doviolenter p̃sunt: et ambiciosi q̃ se extollendo nequiter superioritatē q̃rūt. Quidā imitant̃ proplastū vt heretici z homines mūdane sapiētie q̃ pl⁹ volūt sage q̃ opozt. Quidā vero p̃figurant antich̃m vt hy⁹ pocrite simulātes sc̃ritatem ac mendaces z dolosi negantes veritatē. Sc̃do interrogant dī. Heliasq; tu: Aug⁹. Nouerāt em̃ q̃ p̃cessurus erat helias ch̃m. Ideo audietes q̃ iōanes ch̃us nō esset q̃runt si ipse est helias. Et rñdūt. Nō sum. Greg. Iōanes in ip̃u quidē helias erat: in persona helias nō erat. Tercio querūt Propheta es tu. Qz em̃ negauit se esse heliaz quē ante ch̃m nouerāt esse venturū: quē rebāt si ppheta eēt sc̃z ille de quo moyses locutus est quē etiā ante ch̃istū venturū Credebant. Erat famosa op̃inio tūc tē⁹ poris q̃ ante ch̃istū veniret vn⁹ magn⁹ ppheta singularis p eo q̃ scriptū ē deuter. xviij. Prophetā suscitabit de⁹ de fratrib⁹ vris ip̃m tanq̃ me audietis qd̃ tñ fm̃ veritatē intelligendū est de ipso ch̃o licet iudei intelligerēt de alio. Interrogauerūt ergo iōannē si esset ille ppheta. Et rñdūt. Nō. Orig. Iōanes em̃ sciuit qm̃ christus ille ppheta esset. Hec ille. Pr̃z itaq; iōanis hūilitas qui cū tam famatus esset vt christus si veller crederef. noluit tñ nō solum ch̃us: sed nec helias: nec ppheta alius reputari: z hoc est p̃tra eos q̃ se iactāt de genere: vita: sciētia z b̃mōi.

Secūda ē hūiliatio affirmatiua q̃ vī delicti: apparet in respōsiōe quā dedit iōanes phariseis. Dixit em̃ ei. Quis es vt responsum dem⁹ his q̃ miserūt nos. Quid dicis de teipso: Ait. Ego vox clāmantis in deserto. dirigite viā dñi sicut dicit Esaias propheta. Chry. videntis hos vehementius insistentes z interrogantes. Hunc autem cum mansuetudine eas que non erant vere suspiciones destruentē et eam q̃ est vera ponentē. Orig. Dicit autē iōanes se et vocē nō clamantē sed clamantis in deserto: eius sc̃z qui clamabat. Si quis sitit veniat ad me z bibat. Hec ille.

Alij quidē pphete fuerūt tanq̃ sonus: sed
Iohannes vt vox verbi: q̃z illi de remotis
Iste de p̃p̃quo ch̃istū indicauit dī. Ecce
agnus dei. Apparet autē ioh̃is humi-
litas in eo q̃ se vocē dicit. Vox em̃ modū
te est stabilitatis: modūcē p̃manētie. Ido
fragilitatē suā p̃siderans se vocē dī. q. dī.
Ego modicū qd̃ ventī. Spūaliter at̃ p̃ io-
annē intelligit p̃dicatōr qui puenit spū-
tualem ch̃i aduentum. Et dicit pōt Vox
clamantis in deserto. s. p̃sentis vite. dirigē-
te viam dñi. s. o vos p̃ctōres. Hec autem
via est tripliciter dirigenda.

Primo timore superbie d̃ corde amo-
uendo.

Secūdo spinas auaricie de corde euellen-
do.

Tertio lutum luxurie virtuose cohibē-
do.

Primo timore sup̃bie p̃planādo ⁊ hu-
miliando: vt sit via plana. Grego. Illam
quā nō inuenit humilē: p̃ritas fugit mentē
Et Prover. xj. Vbi hūilitas ibi sapia rē.

Secūdo spinas auaricie extirpādo. Gre.
Profecto diuitie spine sunt: q̃z cogitatio-
nū suarū aculeis mentē pungāt. Tertio
lutū luxurie emūdando. Gal. v. Qui ch̃i
sunt carnē suā crucifixerūt cū vicijs ⁊ p̃cu-
piscētijs. Ideo Paul⁹. j. Cor. ix. Castigo
corpus meū et in seruitutē redigo: ne rē.

Etia est humiliatio cōparatiua: q̃
vicie hūiliauit in p̃paratōe ch̃i: q̃z
interrogauit eū dicētes: Quid g̃ bapti-
zas si tu nō es ch̃is neq̃ helias neq̃ p̃phe-
ta. R̃ndit ioh̃es dī. Ego baptizo vos in
aqua rē. vsq̃ in finē. Vbi ioh̃es se humi-
liat respectu ch̃i

Primo q̃ ad effectū baptizatiōis

Secūdo q̃ ad fastigiū p̃lationis.

Tertio q̃ ad actū reputatiōis

Primo q̃ ad effectū baptizatiōis: cū dicit
Ego baptizo vos in aqua. s. p̃paratiue cor-
pora t̃m abluēdo: ad significandū illū qui
uenturus est q̃ baptizabit in spūsancto et
anias abluendo. Unde subdit: Medius
autē vest̃z stetit. i. p̃sens est inter vos quē
p̃dico: qui. s. baptizabit spūsancto: ideo ba-
ptisimus me⁹ solū est vmbra et figura ba-
ptismi purgatiui anīnarū. Theoph. De
dñs quidē erat inq̃ntū mediator dei exi-
tens et hominū ch̃is iesus medius ph̃a

risetorum extitit volens illos deo iūgeret
sed ipsi nesciebant eū. Secūdo q̃ ad fa-
stigiū p̃lationis: quia vicē ioh̃es testat⁹
tus est ch̃im esse sibi p̃latum dicēs: Ipse
est qui post me venit: qui ante me factus
est. Grego. Post me venit: quia postmo-
dū natus. ante me autē factus est: q̃z mibi
p̃latus. Tertio quo ad actū reputatiōis:
quia omnino se indignū reputabat:
vel minimū obsequiū ch̃io exhibere. Vñ
dicit: Quis ego nō sum dignus vt solū
corrigiā calciāmeti. L̃ h̃yl. Ne existimes
p̃parabilem esse excellentiā hanc/incōpa-
bilitatē ostendere volens: subiūgit. Qui
ego nō sum dignus vt solū corrigiā cal-
ciāmeti. q. dī. In tantū est ante me vt e-
go neq̃ in vltimis ministrorū eius vocari
dignus sum. calciāmetū em̃ soluere vlti-
mi ministerij res est. Grego. Incarnat⁹
dñs veniens q̃s calciatus apparuit qui in
diuinitate sua morticina nostre corruptio-
nis assumpsit. Corrigiā ergo calciāmeti
est ligatura mysterij. Ioh̃es ergo soluere
corrigiā calciāmeti eius nō valet: q̃z in
carnationis mysteriū nec ipse inuestigare
sufficit. Hec ille. Ex dictis ergo apparet
humilitas iohannis: quā imitari debemus
pro viribus. Hec em̃ maxime dispōit hōi
minem vt ad eum spūaliter dominus
veniat et in eo p̃maneat. Aug⁹. Q̃ sua-
uis es domine: humiles spiritu sunt do-
mus tua. Studeamus igitur veram ha-
bere humilitatem vt puenire valeamus
ad repromissā humilibus celestis glo-
rie sublimitatē. Amē

Aliud thema pro Ad
uocatu.

Aduimini

dominū Iesum ch̃istum
Rhoma. xij. Induite nouū
uūm hominē qui fm̃ deū
creatus est in iusticia et sanctitate veri-
tatis. Ephes. iij. Eadem est sententia in
themate et prothemate. In quo prothe-
mate tria sunt consideranda. Primo est
salutaris exhortatio: Induite nouū homi-
nem: id est ch̃istū imitandū: sc̃z sanctū e⁹

Dñica. III. Inductus Bermo

conuersationē. Secūdo exhortationis ratio: qui sū deū creatus est. i. sū naturā humanā. Tertio ratiois fortificatio: in iusticia et sanctitate ueritatis: qz. s. in christo non fuit aliqua duplicitas uel hypocrisis. De pmo Ephē. v. Estote imitatores dei sicut filij charissimi. De scdo Jo. iij. Scimus quia a deo uenisti magister. De tertio. j. De. ij. Qui peccatū nō fecit nec inuentus est dolus in ore eius. Cetera ut in alterutro precedentū.

Induimini zc. Induite uos armaturā dei Ephē. vj. Triplex est armatura ad repellendū siue euincendū: ad ptegendū: et ad sustinendū. De pmo ad Hebrē. xj. Sancti p fidem uicerūt regna. De secūdo Ephē. vj. In omnibz sumētes scutum fidei in quo possitis omnia tela inimici nequissimi ignea extinguere. De tertio Ephē. vj. Galeā salutis assumite et gladium salutis quod est uerbū dei ad sustinendum. i. ictus tribulationum.

Induimini dominū Iesum Chm zc. Dominū chm sanctificare in cordibz uestris. j. De. ij. Tūc induimini chm si sanctificetis ipm in cordibz uestris. Ubi nota q sanctificatio siue sanctitas aliquādo significat puritatē: aliquādo firmitatem: aliquādo dignitatē: eo modo q sanctificari dicunt sacerdotes et uasa et omnia ornāmēta templi. De pmo Leui. xx. Sanctificamini et sancti estote: qz ego sanctus sū dñs deus uester. De scdo. j. Theb. v. Ipse deus pacis sanctificet uos p omnia. i. pmer. De tertio. Ero xx. Bndixit diei sabati et sanctificauit. i. dignificauit euz sibi dicādo. Et. iij. Re. viij. Sanctificauit rex mediū atrij. Potest aut homo sanctū dici q sanguine tinctū. Uñ et in ueteri testamēto qui sanctificabant dño sanguine tangebant: siue aspergebant. Sic q mens nostra sanguine chm tincta ut sit sancta. His ergo tribus modis debem⁹ sanctificare dñm iesum xp̄m in cordibz nostris. s. corda nostra ipi purificando: ipsi purgando: boni propositi firmitatē tenendo: et per mortuam sanguinis christi corda nostra omnino ipsi dedicando. Et adimplebim⁹ quod dicit Ap̄lus Induimini dominū iesum christum. Induimini zc. Quicumqz in christo baptizati estis chm induistis.

Gala. iij. Propterea dicitur christus indumentum. Indumentū enim est corporis ornatiū: caloris conseruatiū: nocui menti exterioris repulsiū: sic christus ornatur animā: calorem charitatis conseruat: et nociua repellit. De pmo Apocalyp. xj. Uidi ciuitatem sanctam iherusalem: id est animā iustam a deo paratā sicut sp̄sam ornata uero suo. De secūdo Heb. xij. Deus noster ignis consumens est. De tertio. Psalmi. Protector est omnū sperantium in se. Induimini zc. Indurus erat Dauid stola byssina. j. Paral. xv. Byssina vestis est alba: suavis. s. preciosa. Illa ergo christum signauit ppter innocentie puritatem: propter beniuolentie suauitatem: ppter excellentie dignitatē. De pmo Hebrē. vj. Sanctus: innocens: impollut⁹. De secūdo Psalmista. Suauis domui nūc uniuersis et misericordia eius super omnia opera eius. De tertio Apocalyp. xix. Rex regum et dominus dominantium.

Induimini zc. Induite uos sicut electi dei et dilecti. Colos. iij. Electi p eternā pdestinationem: n: beati id est sanctificati per baptismi susceptionē: dilecti p gratie augmentationem. De pmo ad Ephē. j. Predestinauit nos in adoptionem filiorū per iesum Christum. De secūdo ibidez. Ut essemus sancti et immaculati in conspectu eius in charitate. De tertio Eph. quinto. Christus dilexit nos et tradidit semetipsum pro nobis: ut uidelicet mereret⁹ nobis gloriā et gratie augmentum.

Induimini zc. Induite uos viscera misericordie: benignitatis: humilitatis. Col. iij. In tribus debemus chm conformari: ut sic christū induamus. Dicit ergo: In4duite viscera misericordie qntum ad pietatis affectionem: benignitatem qntum ad eius executionē: unde benignus: quasi bene ignitus ad beneficiendū proximo in effectū: humilitatē quantū ad suipsius uilipensionem que est uirtutum custos et fundamentū. De pmo et secūdo Eph. iij. Estote inuicē benigni: misericordes. De tertio Barth. xj. Discite a me quia mitis sum et humilis corde. Induimini zc. Induti lorica fidei. j. Theb. v. Si loriceam fidei fuimus induiti et christū induiti erimus: quia p fidem christo cōformam⁹

mur et in nobis habitat chīs. Per fidem
em̄ significat anima tripliat. Primo di-
gnitate diuine desposationis: qz p fidem
ponsa chīs. Secdo dignitate diuine filia-
tionis: qz filia dei. Tercio dignitate diui-
ne inhabitationis: qz sit tēpli dei. De pri-
mo *Sec. ij.* Sponsabo te mihi in fide.
De secdo *Gal. ij.* Filij dei estis p fidem.
De. ij. *Eph. ij.* Habitare p fidē chīm in
cordibz vestris. Omnia alia p totū sicut i
alterutro pcedentiū aduentualū. *ser. xij.*
Sūt qstōes de mysterio incarnationis quē
admodū in scdo aduentualle erūt dulcē
inductiue ad hoc vīez: induamur dñm ie-
sum chīm: hoc ergo ostēdit indutōis ne-
cessitatē. Tercio at articuli? q est pat. in-
ductiue ad pparationē anī p scdo aduen-
tu declarat huius indutōis vilitatem.
Patet ergo forma diuisionis p illo pmo
aduentuali. Si pō fiant qstiones vt in p-
mo aduentuali. Primus articulus erit in-
ductiue ad peti expullionē seu excussio-
nem. Secundus ad indutōis affectionē
Tercius ad huius indutōis acceleratō-
nem. Et formet qstio p scdo sermōe sub
hac forma An possit hō ex libero arbitrio
exuere pctm vt sic ad chīm indutōz se di-
ponat et sic pformiter. dicas in alijs.

Pro natiuitate dñi Sermo. j.

Induim̄ do

1 minū iesum chīm. *Rho. xij.*
Elerbū caro factū est et ha.
in nobis *Joā. j.* Qm̄ q̄ verbū carnē ei in-
dunt iō deuotissimo corde debem̄ ipsum
induere. In illis at verbis triplex dñi no-
tatur natiuitas: Eternalis: tpalis: spīrita-
lis. Prima cū dī: verbū: qd idē est q̄ intel-
lectualiter natū siue genitū. Tpalis: cū ca-
ro dī: factū est. et Spīritalis cū dī: et habi-
tauit in nobis. De duabz p̄mis *Aug. 9.* f.
ix. de natiuitate dñi. Natus est chīs deus a
patre: hō de matre de p̄is immortalitate: d
matris p̄ginitate: de patre sine matre: de
matre sine patre: de patre sine tpe: de ma-
tre sine semine: de patre pncipiūz vite: de
m̄se finis mortis: de p̄e ordinās oēm dīe:
de m̄se p̄fectās istā dīe: De tertia aut na-
tiuitate loquit̄ ipe dñs *Mat. xij.* Quicūq̄

q̄ fecerit voluntatē pa. me. q̄ in ce. est ipe
me? frat et sor. et m̄f est. *Mat. inq.* qz cō-
cipit et nascit̄ spūaliter ipe chīs in corde il-
lius. *Un̄ Aug. ser. xxiij.* de nati. dñi. Ex
ultate virgines chīs p̄sors v̄sa est m̄f p̄p-
chīm parere nō potuistis: sed ppter chīm
parere noluit: v̄p̄t̄ si verbū ei? mem̄
nistis sicut meminisse debetis: estis etiā ma-
tres ei? qz volūtate facitis p̄is ei? *Ipe*
em̄ dicit: Quicūq̄ fece. vo. pa. me. q̄ in cel
est ipe me? frater et soror et mater est.

Induim̄i rē. Tres pncipales articu-
li. In pmo videbit̄ qstionis th. ologica-
lis resolutio veritatis declaratiua. In se-
cundo thematis special applicatio diuice
natiuitatis cōmendatiua. In tertio sub-
iūgetur quedā parabolica exhortatio nō
stre volūtatis excitatiua.

p Ro pmo An chīs sit attribuēda tē-
poralis natiuitas. Q. nō: Natiuitas
em̄ puenit p̄sone. *Un̄ Aug. 9.* de fide ad
Petrū. Natiuitas hypostatis est nō na-
ture: sed i chīs tñ est vna p̄sone q̄ est eter-
na: igit. *Cōtra. Damasc. dicit lib. ij.* Lō-
fitemur chīm duas natiuitates: vna q̄ ē ex
patre eternā: et vnā que est in vltimis tē-
poribz ppter nos. *Rūder Tho. q. xxxv. ar.*
ij. Natura p̄pat ad natiuitatē sicut termi-
nus ad motū. *Thor* aut diuersificat̄ fm̄
diuersitatē terminōz. vt p̄z p p̄m. v. p̄ly.
In chīs aut est duplex natura: quāz vnā
accepit eternaliter a p̄e: aliā accepit tpa-
liter a m̄se: iō necesse est attribuere chīs
duas natiuitates: vnā eternā: aliā tpalē. hec
Tho. Pro fundamēto. Tercū est q̄ dō
in se nihil tpaliter cōuenit. Quia vt dicie
p̄hs. viij. p̄ly. *Opōrtz* p̄mū moto ē cē
omnino imobilē tā p se q̄ p accidēs. Tps
aut fm̄ eūdē. iij. p̄ly. est numer? no-
tus. sed bene deo aliqd tpale puenit rōne
humanitatē assump̄te: de quo dici potest
illud *Alam̄* in antichid. Hic eleuata silent
languescit semina rerū: sidus hebet: natu-
ra iacet. Cum ergo queritur: An chīs
et. Dic respōsiōz. Post quā dicas *Virā*
da plurimū vtrāq̄ natiuitas: scz eterna et
temporalis: sed multū in nobis est desides-
randa tertia que est spīritualis. Et ita na-
tiuitas nob̄ rēp̄sentat tñā in hac sacra so-
lennitate. Eternalē vīez in missa q̄ cēntat̄ i
nocte: qz illa est hūano intellectui icōp̄hē

De natiuitate domini

libilis vnde in introitu misse cuius cantatur illud Psal. Dñs dicit ad me fili? me? es tu ego hodie genui te. Vbi notandū fm Alexand. de ales. q notant dicit hodie genui te: nō olim genui te q sic videtur praterisse. Conueniēter aut ait ego hodie genui te vt p hodie expmeret gnationē nō pterisse; p genui nō, recēter inchoasse. vñ ibi exprimit necessitas et eternitas huius natiuitatis siue gñatōis. Spūritualē aut natiuitatē repñtat ecclia in missa q dñs in auroza. Q: spūalis natura q est p lucē grē expellit tenebras mētis et est inuitū pueniendi ad clarā visionē diuinę glie vñ in introitu illi? misse cantatur Lux fulgebit hodie sup nos. Vñ dñs Pro uerbio p. iij. Justoꝝ semita. q. lux splēdēs pcedit et creuit vsq in perfectā diē. Temporalē aut natiuitatē repñtat ecclia in missa q cātāt in diē in cui? intruoiu cātāt Puer nat? est nobis et fili? dat? est nobis. Esa. ix. In qualibet em istarū missarū fit aliqua mētio de qualibz illarū natiuitatū. Qñta est pñs solēnitas in quam sc̄r̄a et tam sublimia mysteria repretentant. Sy attendite quid nobis proderit eterna ch̄i natiuitas ac etiā temporalis sine spūali. Certe nihil nisi dñtaxat ad cōfusiōis aggrauationē qm huiusmodi oīa mysteria cedent malis in augmentū peccatū quēadmo dū bonis erunt in augmentum glorie. Audite o peccatores miseri q potius in cordibus vestris diabolū oziri facitis q̄ ch̄m. Q supbi: lubrici peccatis ceterisq̄ dediti notate bñ q nūq̄ cōcipit ch̄us? spūaliter nisi i corde puro et sc̄tis desiderijs pleno sciētia Jo. j. Ch̄s corporaliter cōcepit? est in virgine et in nazareth. Spūaliter nazareth interpretat flos et signat bonū desiderij qd est qñ flos ex q pcedit fruct? boni op̄is. Virgis arc̄ puritate cordis sūt puritate: in q spūaliter cōcipit ch̄s. vñ baimo sup Jo. Dñm suscepturus in habitaculū cordis: emunda prius cōsciētiā tuā ab opib? mortuis.

p Ro secundo. Circa presentem dñice natiuitatis solēnitatē notande sunt tres rationes inductiue ad hoc q ch̄istū induamur et accipiamus armaturam et que quidē cōtēplationes notantur in verbis. Verbū caro factum est et habitauit

in nobis. et similiter tres nati. tales de quibus locuti sumus. Prima verbum.

Secūda caro factum est. Tercia et habitauit in nobis. Prima est veneranda de sublimitatis. Secda est admiranda humilitatis. Tercia est speranda vtilitatis. Prima igitur cōtēplatio cui vacandū est in hac sacra solēnitate est cōtēplatio venerande sublimitatis. q̄ sublimis et q̄ veneranda sit hec dñi natiuitas temporalis specialiter cui dedicat pñs festiuitas. Est aut cōtēplanda eius sublimitas ex parte triū. Primo ex parte matris parturientis. Secūdo ex parte modi conuenientis. Tercio ex parte ipsius pueri nascētis. Primo zc. Quia virgo sanctissima in partu et post partum: iō sibi cantat ecclia Post partum virgo inuolata permansisti. Vñ sic pphetatur fuit Esa. vii. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū. Quod et figuratū erat per virgam aaron que sine omni humano studio et sine humore floruit et fructū fecit. Ut habetur Numeri. xxi. De hoc aug? super Joā. ser. lxxix. Omnia quidē ceterozū miraculoz superat q ch̄us? natus est de virgine: matrisq̄ integritatem solus potuit nec conceptus violare nec natus. Huius autē virginittatis testis certissim? fuit ipse sc̄us ioseph q de tāto mysterio p angelū ē instructus dicentē sc̄z Mat. j. Ioseph fili dauid noli timere accipere mariā coniugē tuā. Non quidē ad carnalē copulaz: sed quo ad habitudinē et ministratiōē deuotā. Quod em in ea natū est de spirītū sancto est. Pariet enim filiū zc. sicut stella lucēt sicut virga florem. Insuper huius virginittatis magnū testimoniū et euidentē extitit miraculū quod narrat Innocti? papa. iij. Rome em duodecim annis fuit pax. Ea ppter romani tēplū pacis pulcherrimū construxerunt. Et ibi statuā romulū posuerunt consulentes autē apolinem qñ tum duraret: acceperunt responsum qñ q̄ virgo pareret. Quod audientes dixerunt ergo in eternum durabit. Impossibile em credebant virginē parere. Vñ p solib? tēplū titulū hūc scripserunt. Templū pacis in eternū. In ipsa autē nocte natiuitatē dñi funditus corruit: et ibi modō est edificata ecclia sc̄e marie noue. Set

cundo apparet sublimitas huius natiuitatis ex parte modi conuenientis. Quia sine dolore et cum leticia uirgo peperit. Augustinus sermone de natiuitate alloquens uirginem nec in conceptioe inuenta es sine pudore nec in partu inuenta es cum dolore. Nec mirum sicut dicit Thomas in tertia parte questioe. xxxv. Dolor parietis causatur ex aperitioe meatuum per quos proles egreditur. Christus autem egressus est clauso uirginis utero: et sic nulla fuit ibi apertura ideo nullus dolor: sed maxima iocunditas: et mentis suauitas. Credendum est enim quod appropinquante hora partus sensit uirgo purissima tantam mentis leticiam quantam antea non senserat: et omnes sensus eius corporales et spirituales quadam inenarrabili suauitate replebantur et eleuata super humanas vires in abyssum diuine contemplationis cum immenso dulcore perierit filium suum: quem ut vidit natus mox adorauit ut deum. Virginitas indicibile gaudium: cum corporeis oculis uidit se sine corruptione sine dolore peperisse quem sancti patres tam ardentibus desiderijs desiderauerant videre. Tercio apparet euidenter sublimitas huiusmodi ex prepuerit natiuitate. Contemplandum est enim deo te quis qualis et quantus est qui pro nobis nasci voluit quia uidelicet ipse deus noster dominus maiestatis et rex eterne glorie. Origenes magne admirationis gratia o ienarrabilis suauitas o ineffabile magnitudo sacramentum. Et Augustinus in sermo. Ille qui natus est uerus deus ex deo: idem natus est ex homine uerus homo. Secunda natiuitas ineffabilis Leo papa in sermo. Excedit quidem dilectissimi multumque supereminet humani eloquij facultate diuini operis magnitudo et inde oritur difficultas fandi unde adest ratio non tacendi. Quia in iesu christo filio dei non solum ad diuinam essentiam sed etiam ad humanam spectat naturam quod uictus est per prophetam. Generatione eius quis enarrabit. utrumque scilicet naturam in unam conuenisse personam ubi fides credat homo non explicat: et ideo nunquam deficit materia laudis quia nunquam sufficit copia laudatoris hec ille. Discamus ergo magis ac magis pro uiribus de tanto mysterio laudare deum qui tam benigne carnem nostram sue maiestati uniuersum. O felix fructuosa nobis unitas

per quam nostra salus peracta est: et tota diaboli uolentia confusa. Exemplum in libro de uita christi narrat cartusien. diabolus aliquando dixisse cuidam sancto homini quoddam esse uerbum euangelij valde tremebundum. Quo interrogante quod esset illud uerbum noluit dicere. Vir autem ille cum perduceret in medium plures auctoritates diabolus respondit ad singula non esse illud. Tandem interrogatus an esset illud uerbum. Uerbum caro factum: non respondit sed cum clamore disparuit. hoc ergo mysterio maxime vincitur diabolus. j. Corinth. xv. Deo gratias qui dedit nobis uictoriam per iesum christum dominum nostrum.

Pro tertio. Audistis etc. Pensate ergo quod reuerenter colere debetis dictam natiuitate. nec ad hoc sufficit habere pulcra indumenta. venire ad ecclesiam. clamare nos nisi sit pura conscientia que christum induerit. Audite quod iura dicunt. Qui allegat contraria non debet audiri. 1. de lib. ca. l. Cum precor. Et de appellatione. Sollicitatione et. lxx. di. gesta. Creditur si quis pergens obuiam regi indutus vestibus preciosis clamer: bene uenerit et uiuat rex. Et tamen dicat ei nolo tibi obedire aut seruire: sed magis aduersario tuo. An sit audiendus certe non quia pertraria allegat. An talis occurfus talis reuerentia regi placeat: certe non imo displiceret. Expone etc. Et nota quicquid extra feceris an dixeris: non cor loquitur deo. Vide ergo ne cor peccato ad herens: ori diuinas laudes perferenti contra dicat. Nam ut habet. j. Regum. xvj. Deus intuetur cor.

De eadem natiuitate domini. Ser. ij.

Adiuuini

etc. Multifaria multisque modis olim loquens de patribus in prophetis nouissime dei. i. locutus est nobis in filio quem constituit heredem uersorum per quem fecit et secula Heb. j. Verba hec nos satis hortant induere dominum iesum christum. Ubi sunt tria consideranda. Propheticæ denunciationis ueritas Multifaria etc. Evangelice purificationis securi

De natiuitate domini

tas nouissime diebus istis lo. Dagnifi-
ce approbationis sublimitas que constituit
zē. De pmo. Act. x. Huic oēs pphetez
stimoniū pphibent zē. De scdo Joā. viij.
Principiū qui z loquor vobis. De tertio
Matth. xj. Dia mibi tradita sunt a pa-
tre meo z illud Joā. j. Omnia p ipm fa-
cta sunt. Induimni zē.

p Ro primo an concedendū sit chīm
bis ee natū. Q, nō Sel z bis dicit
vicissitudinē que nō est in dō. Cōtra. Da
mascen. In chōo naturas duas ptemur
Rūder Bo. in. iij. distinc. viij. Sicut vult
phus. Actus habet tripliciter numerari.
scz subiecto: tpe: z spē sine termino. Cū er-
go aduerbiū nūcradi dicat nūcr act? nec
cesse est vt dicat ipm numerari aliq istoz
trū modoz. hoc est aduerbiū bis/ impos-
sat nūcrū ex parte mensure. Quod patet
p ipm modū loquēdi. nō em dico: bis co-
medisse ppter duas res quas comedisse
ppter plurificatiōez ex parte subiecti: sed
ppter multitudinē ex parte tps sine mē-
sure: qz comedi in alio z alio tpe. Quoniā
ergo chī natiuitas eterna mensurat eter-
nitatem natiuitas tpsalis tpe: hinc est q cō-
cedi pōt z debet chīm bis esse natū. Cū
aut dī q bis z semel dicit vicissitudinem
Dicēdū q semel de signatiōe fo: mali non
dicat vicissitudinē: sz act? cōpletionē: Qz
aut dicit vicissitudinē hoc est solū: qz ad-
facit actui temporali. Et iō qntū ad ge-
nerationē eternā nō oportet q dicat vicis-
situdinē. hec Boñ. Pro fudamēto cer-
tū est: q ē alia z alia natiuitas vbi est alia
z alia natura p natiuitatē accepta. Nā vt
di. Arist. v. phis. Motus z mutatiōes di-
uisione accipiunt a termino. Et idē videt
iudiciū de pductiōibus z natiuitatibus.
Alia autē alia ē natura in chōo q ē terminū
natiuitatis eterne: q ē termin? na-
tiuitatis tpsal. Inexplicabilis est nobis il-
la eterna natiuitas. De qua Alan? in an-
ticlaudia. Nara patrē natūqz parēs cōce-
pit honore Virgineū retinēs nec pdes iu-
ra parentz. Sed qrit an ppter illam dupli-
cē natiuitatē debeat dici bis natus. Dic
respon. Et qua cōclude qntā nobis dñs
ōndit benignitatē in hac scda natiuitate
in qua nō p se sed pro nobis nāci voluit.
Nō inq: pro se qntū ad vtilitatē licet pro

pter eius glām sed ppter nostrā vtilitatē.
De hoc ppheticē Plak. dic. Dñs dabit
benignitatē z terra nra dabit fructū suū.
Natus est inq tpsaliter p nobis. Quia vi-
delicet humana natiuitate nat? est vt nos
diuina nascamur. Aug. Natus de? homo
fecit vt nos hoies nasceremur ex deo. O-
pctōies miseri/ raptōres/ dtractōres/ blas-
phemi z q nō ex deo: sed per maliciā ve-
strā ex diabolo nascimini abijate peccata
purgate corda vt hac diuina natiuitate pos-
sitis renasci. De qua na. Jo. j. Qui nō ex
sanguine? neq ex voluntate carnis neq
ex voluntate viri: sed ex deo nati sūt. Quia
viz hec natiuitas nō ē ex virili semine ne-
q ex carnis opatione sed ex spūs sancto.
Est tamē ex matre desponsata viro: scz ex
matre ecclia desposata chōo. Filia de ma-
tre chī dī Matth. j. Cū esset desponsata
mater iesu maria Ioseph: anq cōuenirēt
inuenta est in vtero habēs de spūs sancto
Spūaliter: cū sit mater ecclia militans
chōo desponsata: anteq traducatur ad ce-
lestes nuptias inuenitur habens fructūz
multū nō humano opere sed de spūs sancto.
Quod z exponi potest de qlibet an-
ma: pro cuius intellectu nota q ioseph in-
terpretat? augmentū siue accrescens. Cum
ergo anima est desponsata spirituali pro-
fectu (qui cōsistit in augmento virtutum)
que quidem desponsatio fit per bonū de-
sideriū z fidem: anteq conueniant. id est
anteq veniat ad huiusmodi augmentūz
gratie inuenitur habēs de spūs sancto quia ne-
diz augmentū sed etiā boni instiū ē a spūs
sancto Vel aliter sic. Cū sit ania de-
sponsata anteq intret sponsi thalamū in-
uenitur habens fructū sancti desiderij ex
spūs sancto Et nota bene q nō prius q de-
sponsaret qz talis desponsatio spūalis ex
pte dei fit ex misericordia eius. Ex parte autēz
nostra fit ex fide. Osce. ij. Sponsabo te
mibi in fide: sponsabo te in misericordia z mi-
seratiōib? Nulla ergo infidelis anima ē
christo desponsata nec in vtero habēs de
spūs sancto. Quot sunt infideles etiam
inter christianos: quia videlicet. vt dicit
Aplē ad Titū. j. Cōfiteent se nosse deum.
factis autē negat cū sint aboiati z incredi-
(biles z ad omē op? reprobi.

p Ro secūdo articulo. In pcedenti zē

Anc de secūda que est cōtemplatio ad mirande humilitatis que notatur in euāgelio cū dicit. Et verbū caro factum est. **A**ttēdite cū dicitur verbū caro zc. Nō pōt quis altius ascendere. Cū autē dicit verbum caro factū est. non potest ulterius esse descensus. Apparet autē humilitas chriſti in nascētis ex triplici cōsideratiōe.

Prima est temporalis.

Secūda est localis.

Tercia est modalis.

Prima igit cōsideratio temporalis : quia videlicet frigidissimo tempore hyemali z nocturno : z eo tunc longissima erat nox et frigidissima a noctis hora. quando scz sol ē maxime elongatus a nobis : scz media nocte nat⁹ est z sic iam cepit pati pro nobis. Sap. xvij. Dum mediū silentiū tenerent omnia z nox in suo cursu mediū iter haberet oipotens fmo tuus pōne a regalib⁹ sedi bus venit. **U**bi nascitur dei fili⁹ in cui⁹ arbitrio erat quodcūqz vellet eligere : tempus elegit quod molestius est : presertim paruulo : z pauperis matris fili⁹ que vir pannis haberet ad inuoluendū. Hoc preterea humilitati eius attestatur q⁹ natus est pacis temp⁹ : per quod satis inuif q⁹ ipse pacis princeps pacem z humilitatez amauit. Prophetizauerat q⁹pe psal. vi. **Q**uietur in diebus eius iusticia z abundātia pacis. Legitur etiā in hist. seo. q⁹ octauianus rex. xij. annis regnauit. in anno xij. ante mortē suā fecit pacē i oibus regio nibus romano imperio subiectis. Et ad literā videretur impletū tunc fuisse illud qd⁹ habetur Esa. ij. **C**onstabūt gladios suos in vomeres z lanceas suas in falces. Et ibidē. **N**ō leuabit gens ptra gentē gladiū **U**nde ait Bed. **N**asciturus em⁹ dei fili⁹ in carnem : sicut de virgine natus virginit⁹ carnis decus ostendit sibi esse gratissimū : sic pacatissimo sui tempore cōcreatur : qz pacem docuit et pacis sectatores p gra tiam suā inuifere dīgnatur. **S**ecūda ē cōsideratio localis. **U**bi pmo cōsideran dum q⁹ in via nasci voluit : vt ostenderet q⁹ vita presens nō est nisi quedā via Heb vltimo. **N**on habemus hic ciuitatem manentē sed futurā inquirimus. **Q**uāta eoz fatuitas qui de edificiorū magnificentia

gloriantur de celesti mansiōe parum solliciti. **I**tem nasci voluit in ciuitate paruula : scz bethleem. **L**eo papa smone de epiphania. **C**hrisus qui serui formā suscep erat bethleem preelegit natiuitati : hie⁹ solymā passioni. **I**te notandū q⁹ nasci voluit in presepio seu spelunca. **B**er⁹. **U**id de qualiter pro te natus est rex celoz : vbi aula regia vbi throni sublimitas presepe est. **H**ieronym⁹. **E**cce in hoc paruo terre foramine celozū conditor natus est : hic in uolutus pannis : hic demonstratur a stella. **H**ic adorat a magis. **T**ercia est cōsideratio modalis. **U**bi cōsiderare debemus modum sub quo natus est quia videlicet sub forma serui pauperrimi **I**n forma in quā serui : quia sicut habetur Phil. ij. **E**cclinauit semetipsum formā serui accipiens. **I**n forma paruuli **E**sa. ix. **P**aruulus datus est nobis. **I**n forma pauperrimi quia reclinatus fuit super fenū in presepio z pannis scz vilibus inuolutus. **E**c sic dicit Hierony. aduersus **N**ulla omnino obsterit : nulla mulier sedulitas intercessit : ipsa virgo pannis inuoluit infantē ipsa sola mater obsterit fuit. **H**ere potuit dominus dicere illud psal. **P**auer sum in laboribus a iuuentute **H**ic dā manantur huius mundi honores : pomperac vanitates. **I**te delitiae mollicies : et carnis delectationes insup diuitie abundantie superfluitates. **Q**uid erat vidē re filiū dei pannis inuolutum lachrymantem z pre frigore tabescētem. **N**am licet nox z hyems / nulla tamen sit mentio de igne. **O** humani cordis duricia cur non molliris. **S**unt nempe mentes humane congelate z ferro duriores : que chm paruum nō audiūt clamantem z dicentē **P**eccata deponite : peccata deponite : quia propter peccata incipio peregrinari ad mortem. **S**ed quid faciebas o virgo piffima videns creatorē omnū in loco tam humili tam ignobili natum. **C**erte flebāt oculi tui que tāto magis eras pietate deuicta quāto certior eras de altitudine secreti. **M**iranda propterea chri humilitas q⁹ tū sibi oim mūdī dñationē subijcit. **E**x eplū h declaratur q⁹ narrat. **I**nnocēti. p. papa. ij. di. **O**ctauian⁹ vniuerso mūdo dicio⁹

De Trinitate dñi

ni romane subligato intantū senatui pla-
cuit vt eū pro deo colere vellent. Prudēs
autē imperator se mortale intelligēs: im-
mortalitatis nomē sibi noluit viurpare.
Ad illoz pō importunam instantiaz Sib-
yllam pphetissam aduocat: scire volens
p eius oracula: si in mundo maior eo na-
sceretur aliquādo. Cum ergo in die Pa-
truitatis domini consiliū sup hac re con-
uocasset et sibylla sola in camera iperato-
ris oraculis insisteret: in die media circu-
lus aure⁹ apparuit circa soles: et in medio
virgo pulcherrima puerum gestans in gre-
mio: Tunc Sibylla hec celari ostendit.
Tuncq; imperator ad talem visionē pluri-
mū miraretur: audiuit vocem dicentēz sibi:
Hec est ara celi. Dixitq; ei Sibylla: Hic
puer maior te est: et idō ipm adora. Eadē
camera in honore beate Marie dedicata
est. Unde vsq; bodie dicit Sancta ma-
ria de ara celi. Intelligēs igitur imparoz
q; hic puer maior se erat: ei thura obtulit:
et deus de cetero vocari recusauit. De ter-
tio sicut dicit Orsius: Octauiani tpe zc.
Un postq; Eliae. ij. dictū est: Paruulus
nat⁹ est nobis zc. Sequit⁹: Et fact⁹ est pñ-
cipatus sup humer⁹ eius et vocabit nomē
eius admirabilis de⁹ zc. Multiplicabit
eius imperiū zc.

P Ro tertio. Audistis zc. Si q̄ tantū
se humiliant p nobis. Pēfate q̄bu-
milis debem⁹ sibi seruire et hoc festū deuo-
te celebrare. Forte dicis: Sic facim⁹: au-
dim⁹ missas et smones: deū oram⁹: ad ec-
clesiam puenim⁹: lz qñq; peccem⁹. Audi-
te: habet de pe. di. v. frēs vno pctō mor-
tali demeret vita etna: etiā q̄q; fiat aliū-
de bona q̄ fiūt in mortali: nō sunt vera bo-
na q̄ ad rōez meriti s; sūt sicut falsa mone-
ta. Lex ēr dī. Qui falsificat monetā pñci-
pis dign⁹ est adustioe. Et de falsa mone-
ta. L. li. j. Et q̄ falsificat monetā ciuitatis
punit capite. L. eo. zc. Done casum: et ap-
plica Porādo q̄ orōnes et alie bone op-
tiones sunt moneta p quā possum⁹ vitaz
eternā hīe sed illa est falsa moneta qñ ca-
ret sigillo siue forma charitatis: sicut est in
eis q̄ sunt in peccato mortali. Un Aug⁹.
Vbi nō ē charitas: qd ē qd possit adesse.

De eadē Trinit. dñi Sermo. iij.

Induimini

zc. Qui cū sit splendor
glie et figura sube ei⁹ por-
tanq; omia verbo pū-
tis sue: purgatioēz pctōz faciens sedet ad
dexterā maiestatz in excelsis. Heb. j. Eō
sideratio istoz verboz nos multū hortā-
ri debet vt induamur dñm q̄ vicz est splē-
dor glie et figura substātie eius. In quib⁹
verbis notāde sunt tres venerāde p̄dicio-
nes de chio: vicz Incōprehensibil magni-
ficentia. q̄ cū sit splēdor glie et figura sube
eius: Inexplicabil potentia: portāq; oia
verbo virtutis sue. Inextimabil beniuo-
lentia: purgatioēz pctōz facies. De pmo
Joā. x. Ego et pater vnū sum⁹. Ad h̄ ē
spectat qd in fine p̄bemar⁹ dicit⁹: sedet ad
dexterā maiestatz in excelsis. De scdo Jo.
j. Oia p ipm facta sūt. Et ps. Quis loq̄-
tur potēcias dñi. De tertio Jo. j. Ecce ag-
gnus dei: ecce qui tollit pctā mundi.

Induimini zc.

P Ro pmo. An in christo sint due filia-
tiones. Q̄, sic in chio est duplex ge-
neratio. Cōtra. Filiatio est p̄prietas p̄io-
nalis: in chio autē tm̄ est vna p̄sona: Res-
ponder Scotus in. iij. di. viij. In christo
est vna filatio ad patrē: et alia ad matrem:
et vtraq; realis. Prīmū p̄bo. Filiatio est
habitudō pducti naturaliter similis pro-
ducē in natura intellectuali. In hac de-
scriptioē nihil p se et pmo respicit supposi-
tū nisi rōe pductōis passiue: s; pductō pas-
siua plurificat ad plurificatōz nat⁹ actus
aliter existentiz et acceptaz p generatio-
nes plures: q̄ et filiatio. et sic p̄z ex funda-
mētis pluralitas filiationū. Patz etiā ex
terminis: qz ad duos terminos nō potest
esse eadē relatio. Scdm vicz q̄ vtraq; sit
realis. Patz satis de eterna. De tpali autē
sic ostēdit⁹: qz illa rō ē real q̄ p̄scq; naturā
extremoz sine actu itellect⁹. Posita autē
m̄re gñante et supposito hñte istā naturā p
gñationē: ex nata extremoz sine actu itel-
lect⁹: seq̄r h̄ filiatio sit ibi infinitas: S; q̄
reret aliqs: An xps p⁹ resurrectōz sit fili⁹
marie eadē rōne q̄ an: siue eadē filiatioē q̄
pius. Et dicendum q̄ sic: quia filatio non
fundatur sup existentiam naturē acceptē

De generatione non ut interrupta sed absoluta. Et ideo quicunque ista existetia eadem et ad idem extremum eadem est filiationis: et actio illa que redit secundum materiam et relationem: licet alia relatio afficit ratione resurrectionis. Hec ex se. Pro secundum materiam. Cum beata virgo sit realiter mater domini non dubium quin Christus sit filius eius: quoniam ut ait Aristoteles in posthumeris. Relatio uero posita se ponit. Certissimum est autem quod ab eterno ipse est filius dei. Unde aliam in anticiplaudum. Filius est a patre deo deus unus et idem. Principium de principio: de lumine lumen. Cum ergo querit. An in Christo. Respondeo. Dicendum. Et quia concludit deuotam contemplationem sue humilitatis inexplicabilis quoniam ipse sumus deus omni uoluit fieri filius seruorum suorum ut nos a diaboli seruitute liberaret. Ioannis. viij. Si filius uos liberauerit uere liberi eritis. Audite o peccatores serui diaboli uos fornicarios: uisum rari: fraudulenti etc. Non potestis ab hac seruitute aliter liberari nisi per filium dei. Redite ergo ad deum ut consequi valeatis libertatem. Figura huius liberationis habet Iudith. xij. ubi de Sansone dei. Angelus missus fuit. Erat nazareus dei ab infanzia sua et ex matris utero: ipse incipit liberare populum israel de manu philistinorum. De quo etiam dicit Iudith. xvj. quod moriens interfecit principes et magnam multitudinem philistinorum. Spiritualem Sanson interpretatur sol fortis: uel sol eorum: et signat Christum: philistini interpretantur cadentes et per eos signat demones. Et per hoc ergo et applica. Si uolueritis auferre libertatem datam a Christo obtinere: Audite quod ipse dicit Io. viij. Si manseritis in sermone meo uere discipuli mei eritis et cognoscetis ueritatem et ueritas liberabit uos. Pro secundo. In precedenti. Respondeo. Hic de tertia que est contemplatio sperande ueritatis ubi erunt due considerationes. Prima est consideratio declaratiue distinctionis. Secunda preparatiue seu dispositiue conditionis. Hic autem dicendum de prima ubi est consideranda conditio multiplicis utilitatis ex domini natiuitate puenientis. Est autem triplex huiusmodi beneficium. Primum est beneficium pacificatiue reconciliationis. Secundum est beneficium illuminatiue instructionis. Tertium est beneficium deificatiue filiationis.

Primum igitur etc. In cuius mysterium natus est dominus ipse pacis: et statim ipso nato cantauerunt angeli. Gloria in excelsis deo. Et in terra pax hominibus bone voluntatis. Unde prophetam. Ipse est pax nostra qui fecit utraq; unum. Secundum est. beneficium illuminatiue instructionis. In cuius mysterium nox illa illuminata est. Luc. ij. Claritas dei circumfulsit illos. Et ipse dominus. Io. i. Ego sum lux mundi qui sequitur me etc. Ante tenebre erant in mundo ante huiusmodi lucis aduentum. Et. ix. Populus qui ambulabat in tenebris uidit lucem magnam huiusmodi. in re. vii. mor. lux orta est eis. Sed heu nunc dicere possumus illud Io. ij. venit lux in mundum et dilexerunt homines magis tenebras quam lucem. Tertium est beneficium deificatiue filiationis Augustinus. Deus factus est homo ut homo fieret etc. Io. i. Quoties autem receperunt eum dedit eis potestatem filios dei fieri his qui credunt in nomine eius. Et. j. Io. ij. Videte qualem charitatem dedit nobis deus ut filij dei noiemur et simus. Hec et alia innumerabilia beneficia que nobis ex Christi natiuitate pueniunt hortantur nos ad hanc solentiam cum omni deuotione et leticia spirituali celebranda. Exemplum legitur in libro petri cluniacensi quod in nocte natiuitatis domini cuidam deuoto monacho uigilanti sancto hugoni abbati cluniacensi. apparuit beata virgo tenens filium in gremio et colludens cum eo. Cui filius. Mater dulcissima quanta est leticia hominibus de natiuitate mea in qua uite innocentia: doctrine affluentia: miraculorum frequentia sacramentorum celestium preeminetia gratis eis dedit. Et contra quoniam dolore et inuidia cruciat diabolus uidens deum incarnatum. Quanta est consolatio contemplatio diuine natiuitatis. Exemplum legit quod cum mulier quedam lubrica ad cor tandem rediisset: uenia quam desperabat. Non cogitans de iudicio uidebat se esse ream. De inferno reputabat se esse ibi iuste cruciandam: cogitans de paradiso sciebat se esse imundam. De passione reputabat se esse ingrati. Cogitans uero de Christi infanzia: cogitauit quod pueri de facili placant. Christum ergo per suam infantiam adiurauit et uoce de sua uenia audire meruit. Gaudeamus ergo domini saluatoris infantiam et natiuitatem uenerantes. Leo papa in ser. Saluator noster hodie dilectissimus

De natiuitate domini

mi natus est gaudeamus. Reges em̄ locū
fas est esse tristitie vbi natus est vite.

P Ro tertio. Audistis zc. Lauete ne
per negligentiam aut maliciā vram
tantis priuemini bñficijs. Notate qđ di.
Ca. de iudicijs. l. vi. Iuste pñat vnusq̄q̄
eo cōtra qđ agit. Pone casuz de eo qđ agit
et peccat p̄tra rēpu. pñatur enim vtilitate
reipu. p̄ mortē vel exiliū. Expone z appli
ca. Videte ergo ne agatis p̄tra bonū pa
cis p̄ dissensioes/ discordias/ zodiacu
iulmodi ne agatis p̄tra bonū lucis spūal
tam doctrine q̄ exemplor. quā quidē lu
cē attulit ch̄s. Videte insup ne irreuerē
tiā z iniuriā faciatis patri celesti qz sic p̄
habimini beneficio pacis z filiationis. j.
Reg. ij. Qui me p̄tinent erūt ignobiles

De natiuitate dñi. Sermo. liij.

Adumini

I zc. Euāgelizo vobis gau
diū magnū qđ erit oī po
pulo qz natus est vobis hodie saluator mū
di qđ ē ch̄s dñs. Luc. ij. Ut induamur do
minū horant p̄ba angeli. di. Euāgelizo
zc. Vbi tria circa natiuitatē sūt p̄sideran
da: vitz Amplexanda iocunditas. Euā
gelizo vob zc. Desiderāda vtilitas: qz na
tus est zc. Veneranda nobilitas. Qui est
ch̄s zc. De pmo act. viij. Factū est gau
diū magnū in illa citate. De scdo. Eia. ix.
Filius datus est nobis. De t̄tio. Joā. vj.
Nos cognouimus z credimus: qz tu es
filius dei.

I Adumini zc. Pro pmo. An ch̄s
sic filius naturalis rōne vtriusq̄ natus
est. nō. q̄ em̄ ch̄s sit filius p̄ginis h̄ fuit
dignatiois z ḡfē: nō est filius? et? natura
lis. Rūdet bon. m. ij. distin. viij. Penes
vtrāq̄ natiuitatē ch̄s est filius? naturalis
Ratio qz vtrāq̄ natiuitas p̄sistit in p̄du
ctioe similis ex simili fm̄ p̄ueniētiā in na
tura: nō facendū est ch̄m ēē filiū naturale
virginis. Eū autē d̄r qđ hoc fuit dignatio
nis z ḡfē: Dicēdū qđ nō d̄r naturalis filius
virginis fm̄ naturā diuinā s̄ fm̄ naturā

hūanam. Hec bon. Pro fundamento.
Mirabilis certe saluatoris natiuitas. de
qua Galfredus in poetria nouella. E
gressus ab aula p̄gina: porta clausa: res
vndiq̄ mira Ingressus mi? egressus mi
rus et omnis p̄gressus vite mirus. Lij
cet tñ hec omnia sint tam mirabilia: pōt
tñ cōsequēs filiatio dici naturalis qz sicut
di. aristo. ij. phy. naturale d̄r qđ alicui ex
natura p̄uenit. Eū ergo querit. An ch̄s
zc. Dic rñ. Ex qua p̄clūde deuotā cōtēpla
tione diuine charitatē. De? ei hūanā car
nē sumpit vt diuine nature efficeremur p
ticipes. Strū d̄ppe qđ verbū dei sic factū
caro vt caro deficeret. Contēplemur itaq̄
qđ f̄bū caro factū est fm̄ carnē sup̄ carnē
p̄ter carnē: p̄t carnē? carnē: fm̄ carnē in
q̄. i. fm̄ p̄t carnē quā assūpsit. Sup̄
carnē. i. supra merita totius carnē qz nō ē
opib? iusticie qđ fecim? nos Tit. iij. p̄ter
carnē. i. p̄ter opationē carnē: qz p̄ opera
tōez spūalē p̄t carnē. i. p̄t salutē carnē
qntū ad fidē z efficacit viuētes. Cōtra
carnē. i. p̄ maliciā carnē qz ad grauiozem
dānationē malor. Jo. xv. Si nō venissem
z locutus eis fuisset p̄ctm nō haberēt. scz
tā graue. Audite p̄ctōres lubrici inuidi:
periuriz: qđ inexcusabiles estis qđ nō reco
gnoscatis tantā charitatē dei ad vos ve
nientis qui venit tanq̄ dñs ad seruos vt
corrigeret tanq̄ magister ad discipulos
vt instrueret tanq̄ medicus ad egros vt
sanaret. Et in primo potētia. In scdo sa
piētia. In tertio benignitas manifestat
clemētia. In nat. em̄ dñi apparuit benig
nitas de triplici latibulo. i. de sinu patris
in qđ latebat sine celabat. De vmbra legis
in qua figurabat. de vtre matris in qđ for
mabat. Qđ miseri qđ carnē z mūdī volu
ptatib? seducti tot bñficijs pñant: tot di
uina mysteria paruipendūt qđ ch̄iane le
gis obliuiscunt z pñiam nō curāt. Figu
ra Gen. viij. Coruus nō est reuersus in ar
cam inuento cadauere. Expone. p̄ conuiz
craftinantes pñiam intelligēt p̄ cadauer
voluptatē fecidā mūdī z carnē. Et per
arcā dei gratiā seu matrē ecclesiā ad quā
multi peccatores redire cōtēpnūt iso in
p̄ctis putrescunt Joel. j. Computruerūt
iumenta in stercore suo,

p Ro secundo. In pcedenti zc. Aunc
de cōsideratōe dispositiue cōditōis
vbi est considerāda triplex cōditio ad vti
lirates superius in pcedenti ser. positas
disponens: q̄ sumēda est exemplo pastoz
quibus est ab angelo nunciata natiuitas.

Prima est humilitatis z simplicitatis
rectitudo.

Secda est vigilis custodie sollicitudo.

Tertia est seruentis diligentie prom
ptitudo.

Prima est ergo. zc. Erant enim pasto
res viri simplices z humiles. Q̄ multi
tunc sapientes phi. multi principes multi
q̄ diuites in lectis iacebant z eis non est
reuelatus ortus saluatoris: sed pastozib⁹
simplicibus. Matth. xi. Abscondisti hec
a sapientibus z prudentib⁹ z reuelasti ea
parvulis Ideo sicut dicitur Sap. i. In
simplicitate cordis q̄rite illū. Secda est
vigilis custodie sollicitudo. Erant enim
vigilantes z custodientes vigilas noctis
supra gregem suū. vt habet Luce. ij. Bis
quippe in anno. s. in breuiorib⁹ z longiori
bus noctibus anni vigilare cōsueuerant.
Nos em̄ fuit antiquis gentibus in vtro
q̄ sollicitio vigilas noctis custodire ob so
lis venerationē q̄ forte mos z apud iude
os ex vsu cohabitantiū inoleuerat. Et h̄
ergo q̄ pastozibus vigilantib⁹ sup̄ gregē
suū natiuitas saluatoris fuit reuelata de/
signatur q̄ ortus saluatoris illis prodest
qui suas z sibi cōmissas animas sollicitē
custodiūt. Deut. xij. Animā tuā sollicitē
serua. Et hier. vj. Pascet vnusquisq̄ eos
qui sub manu sua sunt. Et act. x. Atten
dite vobis z vniuerso gregi in quo posuit
vos dñs regere eccliam. Nō p̄derit aurē
dñi natiuitas dormientib⁹ in peccatis et
negligentib⁹ neq̄ cupidis z avaris terre
nis inherētib⁹. Bern. Vigilantib⁹ pa
storibus annunciat̄ gaudiū lucis z eis
dicitur saluator esse natus. Pauperibus
atq̄ laborantibus non vobis diuitibus q̄
hic habetis cōsolationem vestram nō di
uinam. Sicut itaq̄ in dñi natiuitate ma
teriam inueniunt gaudiij sollicitē vigilan
tes in bonis sic z timoris materiaz ibi ha
bent tepidi et negligentes. Bernardus
Anna de celo descendit gaudeant esu

rientes. de vinea celi botrus erupit. gau
deant sitientes. oleum effusum est. gau
deant egroti sanitatem querentes. lapis
sine manibus de monte precipitatus est. time
ant negligentes. Tertia est seruentis
diligentie promptitudo. Pastores enim
desiderio seruentes promptē z diligenter
venerunt in bethleem iuxta monitionem
angelicā. Unde vt habetur Luce. ij. 204
quebantur adinuicem dicētes. Transca
mus vsq̄ bethleem z videamus hoc ver
bum quod factum est. id est istaz rem di
gnam verbo z recordatione. Evenerunt
festinantes z inuenerunt mariā z ioseph
z infantem positū in presepio. iuxta quod
pater verbū angeli dicentis ad eos. Et
hoc vobis signum: inuenietis infantē pan
is inuolutū z positū in presepio. Cumq̄
eum adorassent reuersi sunt cum gaudio
glorificantes deū in omnib⁹ que audierāt
z viderant sicut dictū est ad illos. Ut ha
bet Luc. ij. Circa predicta notandū q̄
chris cōcipitur in nazareth: sed in bethleē
nascitur. Nazareth quippe interpretatur
ros. Et bethleem domus panis. Cum
ergo quis habet florem boni propositi in
eo christus concipitur: sed cum facit fru
ctum boni operis christus in eo nascitur.
Sed pro dolor multi faciunt abortiuū:
conciipiunt quidem quandoq̄: sed min⁹
me pariunt. Iḡitur vt dicit Beda. Trā
seamus etiam z nos exemplo istorum pa
storum vsq̄ bethleem ciuitatem dauid
cogitando ac recolamus amando z nati
uitatē domini dignis honoribus celebra
do. Transcāmus etiam abiectis concupi
scentijs carnalibus toto desiderio men
tis vsq̄ in bethleem supernam. id est do
mus panis vini non manufactā: sed eter
nam in celis: z recolamus amando quia
verbum caro factum est: z habitauit in
nobis: z illuc carne ascendit ibiq̄ sedet ad
dexteram patris. Illuc enim tota virtu
tum instantia sequamur: et sollicita cor
dis ac corporis castigatione percurremus
vt quem illi in presepio videre vagiērem
nos in patris solio increamur videre reg
nantem. Hec ille. Nos itaq̄ iesum sic q̄
ram⁹ cū pastozibus in simplicitate cordis
z inueniemus eum in cordibus nris. sicq̄

Dñica infra octās natitatis

Dicere poterim⁹: qz verbū caro factū est ⁊ habitauit in nobis. Ad cui⁹ sentētie cōsiderationē multā debemus habere reuerētiā sicut ptz in p̄dictis. Exemplū narrat Barth. in libro de vita chū: demonacho qui audiēs hoc euageliū: In p̄ncipio erat verbū ⁊c. et puenit ad illud: verbū caro factū est: nō genu flecteret nec aliquā reuerentiā faceret: diabol⁹ alāpam ei dedit dicens ei: Si legeres: verbū demon factus est: nunq̄ genu flectere cessaremus. Dultū p̄fecto valet sentētia illa ad diabolum p̄utandū. Exemplū narrat idē Barth. ibidē: qz cū dā abbatī apparuit diabolum in forma pulcherrime mulieris allucens eū ad p̄bitum cū essent soli in q̄dāz viridario. Et aduertēs abbas maliciā diaboli signauit se dicens: Verbū caro factū est et habitauit in nobis: et mox demō cū magno strepitu disparuit. Magna p̄fusa solatio et certissima spes hominib⁹ ex eo qz verbū caro factū est. Aug⁹. de ciui. dei. Gratia dei nō potuit hominib⁹ grati⁹ cōmendari q̄z vt ipse vni⁹ dei filius in se in cōmutabilis manēs indueret hoiez spem dilectiōis sue hominib⁹ daret mediū q̄ ad illum ab hominib⁹.

P Ro tertio. Audistis ⁊c. Cauete q̄ negligētia: ⁊ notate diligētē qm̄ huiusmodi p̄dicta bona nunq̄ alleq̄ poteris nisi diligētē laboreris in hac vita. Audi⁹ te qd iura dicūt. Die assignata alicui ad aliqd faciendū: tenet sine alia monitiōe: qz tūc dies iterpellat p̄ hoie locato. L. de cōtrahenda ⁊ cōmittēda stipulatiōe. l. Magna. Attendite. Si veniret mercator aliquis ex mandato regis habens merces p̄ciosas quas p̄ vili p̄cio daret: puta vinū optimū p̄ aqua turbida: aut sericū pannū zauro textū p̄ veteri burello: p̄ciosas margaritas pro lapidibus torrentis: tali tñ cōdiciōe qz nundina nō durat nisi p̄ vnum diem assignatū: quis si trāsierit iam nō erit possibile res tam p̄ciosas recuperare. Dicitur te quēio An negligeretis mercari nundina durante. Credo qz nō. Erpōne: qz chūstus viles merces a nobis sumpti: vt det p̄ciosas: sed ne differat⁹ emere: nam veliet temp⁹ quādo nullatenus habere poteritis. Adcamus igitur diligētē hunc negociatozem. De quo Augustin⁹: Vle-

nit ad nos celestis negociator accipere cōtumeliā et dare honorem: subire mortē et dare vitam: dare gloriā et haurire ignominiam: Accipit quod hic abundat nasci Laborare et mori: Dedit renasci resurgere et in eternū regnare

Dominica infra octauas
natiuitatis domini.

Isit deus

In filium suūz Gal. iij. Puer crescebat et p̄fortabatur plenus sapientia. Luce. ij. Tripliciter pōt intelligi ipsum creuisse. Extensiuē p̄ augmentum quātitatis corp̄alis: et sic in eo fuit reale augmentū. Intensiuē. s. p̄ intensiōem realem siue augmentatiōē gratie ⁊ virtutis: ⁊ hoc modo nō creuit. Q̄tē siue. s. p̄ manifestatiōē virtutis et sapientie: et sic etiā dicitur creuisse. De Primo Genē. xij. Creuit puer et ablactatus est. De Secūdo Hierē. xij. Nouūz creabit virum. i. virtuosum et p̄fectum fm̄ mentē ab ipso instanti conceptiōis. De Tertio: Ioan. r. Multa opera bona ostēdi vobis ex patre meo.

Isit ⁊c.

P Ro primo An conueniēs fuisset corpus p̄ductum fuisse ad p̄fectam molem ab ipsa natiuitate: ⁊ sic qz sicut habuit p̄fectam virtutem ita videtur qz habere debuit p̄fectam quātitatem molis. Contra. Luce. ij. Puer crescebat. Respondet Bonauentu. in. ij. dist. ij. qz conuenienter successiuē p̄ductū est corpus xpi ad p̄fectam molem: Hoc enim factū est per naturam cuius est operari per successiōem temporis. Et hoc sic voluit dominus: qz quis potuisset aliter facere. Hoc em̄ decebat: Primo ad confirmandam fidei veritatem: scilicet qz non p̄basticāz sed veram carnē assumpsit. Secundo ad cōmendandā humilitatis virtutem: dum ille qui est rex regum: factus est paruulus: et qui p̄ius nullis indigebat sicut aliq̄ paruulus lacte materno pascitur: ⁊ pannis inuoluebatur. Tertio ad cōseruandam vniuersalis legem. Deus em̄ sine cā nō

ut miracul' ubi natura sufficient' p't opa/
ri Et i b' infirmat q' maior p'tas v'su inferior'
p'tatis n' debet absq' cā puare. Hec Bon.

Pro fund. P'rio p'siderem' i nob' v'ile ac
miseriā carnis p'ditionē. Arrige. Hec ca
ro n'ra dolor pl' flore caduc' caduco q' par
uo spacio fit atq' fener. Et h' naturalit' fit
fm phm. j. de g'natione et. ij. de aia vbi dicit
q' per augmentatiōē p'ducit' successiue cor'
pus viues ad debitā q'ntitatē. Querit' g.
An ita occuerit i cor. ch'zī zc. Dicrū. vt s.
Et q' p'clude q' diligēt' a p'mordio sue i/
carnatiōis z natiuitat' ch'us nos docuit
hūilitatē tanq' n're saluti p'ncessariā. Un'
postea dicebat Lu. xviij. Dis q' se hūi. ex.
z q' se exal. hu. Audite supbi rebelles deo
z cecle z attendite i oī p'cō supbiā cē. Nō
credat' vos posse fieri de ch'zī familia nisi
supbiā deponat'. Nō em' de familia sua
erūt qui sunt de aliena stirpe. s. diabolica.
Stirps enim diaboli supbia est. Job. xij.
Ipe est rex sup oēs filios supbie. Figu
ra Lem. xij. Pieceptū est sūmo sacerdoti
vt acciperet vxorē p'ginem de genere suo.
Spūaliter gen' ch'zī est hūilitas Un' ipse
dicit Mat. xj. Discite a me q' m'is sū z hu.
cor. Hūilitas g' est ei' sponfa.

p Ro scdo In epla hodierna tria sunt
contemplanda.

Primo veter' leg' infirmitas.

Scdo noue leg' sublimitas.

Tertio mira ei' vtilitas.

Primo veter' zc. q' oñdit' p'stitudinē hūa
ne p'ditionis cum d'r. Quanto tpe heres
puulus est etate. s. z scia nihil differt a ser/
uo q' s. cogit' z p'berat' vt fuus / z nō habz
p'tatē rex suaz q'uis sit eaz dñs s'z sub tu/
toribz actoribz est q' eū ab hostibz tueant'
z p' eo causas agāt z bona eius peurent z
sp'm moribz informēt vsq' ad p'finitū tps
a p'te. i. a iure instituto a p'zibz. Ita et nos
cū essem' paruli in cognitiōe dei z viribz
resistendi p'tis sub element' mūdi eram'
fuientes. i. sub legalibz observatiōibz q' di/
cunt' elementa q' fuerūt p'ia institutio ad
iusticiā sic ab element' i. p'mū vsū addiscēdi
sumunt' puuli. Eram' inq'ā q'si fui territi
s. penis a vicis z p'missibz t'paliū ad bo
nū incitati. Notandū aut' q' adhuc tempo
ribz istis mlti sunt puuli puerilitē viuētes.
iō flagellis z virgis indigētes. Sunt em'

tpalia pl' q' eterna diligentes / sic puulus
p' diligit pomū q' regnū Prouer. j. Vites
q' puuli diligēt' infantiam z stulti ea q' sit i
noxia sūt cupient. Itē sūt q'ridie ludis ma
gis et spectacul' q' p'prie salutē intrēdentes
Baruch. iij. Qui in aubz celi lu. zc. Itē
sepi' in die p'rios affect' habētes sic puu/
lus q' mō ridet modo plorat. Prouer. xij.
Vult z nō vult piger. Scdo i epla notat'
noue leg' sublimitas: cū d'r. Et vbi venit
ple. t'pis mī. d. f. i. Vbi p'z c'cellētia noue
leg' / q' mediator eius ē ipse v'ri fili'. In q'
mediatore tria notant' p'teplanda / vicz di
gnitas incōparabil' q' vicz ipse ē dei filius
natural'. vñ di. Vult de' f. su. Benigni
tas admirabil' q' se nob' cōformare voluit.
Un' di. factū ex mu. Et Ro m. j. Qui fac.
ē ex semie dauid fm carnē. Hūilitas imi/
tabilis q' legē p'seruare voluit ipse dñs leh
gis. Un' di. factū sub lege. Tertio in epla
notat' mira noue leg' vtilitas ex filij dei i /
carnatiōe p'cedēs: cū d'r. vt eos q' sub lege
e. re. Gal. iij. Ch'is redemit nos d' maledi
cto leg' fact' p' nob' maledictū. Sequit' vt
adoptiōē filioz reciperem'. Eū' filiatio
nis testioniū euident' oñdit': cū subdit' q'm
aut' estis filij dei misit de' s' in filij sui i cor
dazā clamāt. i. clamare faciētē. Abba p'z
q' nūq' facere p'sumerem' nisi p'fūllētūs
doceret z faceret dicere: Sequit'. Vñ si fi
lius z heres p' deū Ro. viij. Si filij z here
des: here aut' deū: cohere aut' ch'zī Ex his
p'z cū d'nt' q'ra est in nos benignitas qui
nos filios suos z heredes ordiauit. Ex
plū lucidissimū talis benignitat' h'z Joā.
xx. Vbi ch'is discipulos postq' eū reliqrāt
vocat' frēs tāq' s. cecle est hereditat' partici
pes futuros inf' dei filios nūerādos Gal.
iij. B'ia filij dei estis p' fidem

p Ro tertio. Audistis zc. Lauete g'ne
pueriles sit' z sic noue legis p'ueni
filiatiōe z itroitu regni. Acmo em' i statu
veter' leg' padisū intrauit. Et certe h' val
de timēdū ē q' int' ch'ianos mlti reb' viliō
ribz se occupant / vtilioribz omisiss q' mē
to dei grā z gl'ia p'uandī sunt. Iura em' dī
cunt. Et q' laborare pōt nō est elemosyna
eroganda. L. de mendicantibz validis. l.
vna. s. j. lxxij. di. cr. v. q. v. Non ois. Vñ
dere ne sitis filies cū dā qui cū posset labo
rare in capiendis bonis p'fūibz imo etiā in

Unica infra oct. natiuitatis

reperiendis lapidibus preciosis in litore maris
et tota die se occupat ludendo in spuma mari-
ris. Expone et applica. Porro illud Ber-
nar. Sic stulti extimatores de minimis ma-
ximam et de maximis minimam curant gerunt.

De eadem unica. Sermo. ij

Hic deus fi-

Illi. 22. Venit plenitudo temporis.
Gal. iij. Incarnationis ipsa
est plenitudo temporis propter triplicem plenitudi-
nem que tunc facta est. Primo propter pleni-
tudinem coeificationis: quia tunc deus bonitatem suam
plene coeificauit hominibus. Antea quippe coeificauerat
suas creaturas: tunc autem seipsum etiam coeificauit
Col. ij. In ipso habitauit omnis plenitudo diui-
nitatis corporaliter: quia diuinitas non tamen alie-
na est etiam carni est unita: vel id est corporaliter
quia secundum rem et veritatem non tamen separabiliter. Unde
christus se habet ad figuras veteris test. sicut
corpus ad umbram Heb. x. Umbra habens
lex futurorum bonorum 22. Secundo propter ple-
nitudinem liberationis a miseria. scilicet a pena.
Antequam enim uenisset filius dei non poterat homo
plene liberari etiam quantum ad iustitiam a mise-
ria damnationis. Nunc autem liberari potest si christi
sto velit veraciter adherere, ideo dicit Col. j.
In ipso placuit omnem plenitudinem inhabitare
reus per eum reconciliari. Tercio propter pleni-
tudinem promotionis. scilicet ad bonum spirituale. vixit
ad cognitionem veritatis quantum ad intellectum: et
participationem gratie et charitatis quantum ad affe-
ctum. 30 dicit Jo. j. De plenitudine eius omnes
accepimus.

Primus autem. An filiatio adoptionis
nobis pueniat per filium dei incarnatum.
Quod non. Ante incarnationem dei habuit ho-
mines filios sicut dicitur de salomone. Ego ero
illi in patrem. Contra Gal. iij. Hic deus
filius suus est. sequitur ut adoptione filiorum reci-
perentur. Rndet notando. id est secundum Sco. i. ij.
dist. x. Nomen adoptionis imponit a iuri-
stis apud quos filius adoptiuus dicitur quod non est na-
turaliter genitus ab aliquo nec ex generatione na-
turali huius ius succedendi in hereditatem
Sed ex gratia pordinatur ut habeat ius succedere
di. Ita quod ibi tria concurrunt. scilicet extraneitas

ex naturali generatione et gratia que est gratuita.
voluntas ipsius adoptantis. Et tertio bonum
ad quod pordinatur. scilicet hereditas ad quam habet
ius succedendi ex adoptione. Ex his patet quod
christus non potest dici filius adoptiuus dei: quia ut
dicit Bonauentura. Nullo modo habuit extraneitatem
etiam secundum naturam assumptam. Nec potest dici
filius nec negatiue nec prius. quia nec per se
habuit nec habere potuit. Ad quod si quis responderet
idem Bonauentura. quod sumus filii adoptiuus dei per
christum siue ppositio p importet causam meriti
toris siue dispositiuam. Nam ipse nobis habet
meritum inquantum est caput ecclesie siue importet
causam effectiuam. Patet enim nos adoptauit per fi-
lium et spiritum sanctum. Et si per appropriationem loqua-
mur per filium nos adoptauit quod ad inchoatio-
nem quia redemptio nostra facta est per filium missio-
nem. Et per spiritum sanctum quod ad psumationem: quia
glorificatio fit per spiritum sanctum missionem. Cum autem
dicitur quod etiam ante aduentum filii dei erat aliquid filii
dei adoptiuus rex est non ante fidem christi vetu-
ri. Et si quidem de angelis quod sunt filii dei. Distin-
gendum quod etiam non sunt filii dei mediatis: meri-
tis christi homines sunt tamen per pformitatem filii dei
Nec Bonauentura. Pro sum. Inexplicabilis erga
nos diuine benignitatis dignatio. voluit ei
filius dei fieri filius hominis ad hoc ut homo fieret
filius dei. Unde Bartholomaeus. vindocinensis. i. Tob.
Natus ab ancilla dei ut baptizatus almo.
Fonte renascatur et renouetur homo ut sic vixit per
filium naturalem fiat filius adoptiuus. Nam secundum
philosophum. ij. metaph. Quod est maxime tale: est cau-
sa alius ut sunt calia. ut ignis qui est maxime cal-
idus est alius causa caloris. Cum ergo quidam. An fili-
liatio 22. Dicitur non. 22. Ex quo pcludit quod atten-
te ppendere debemus quod stricte obligamur
christo: quod nos tamen per pietatem redempti et hoc nobis me-
ruit et dedit ut sumus filii dei. j. Jo. i. ij. Vi-
dere quale charitatem ostendit nobis deus ut fi-
lii dei nominemur et sumus. Attendite o in-
grati peccatores qui propter peccata vestra vos tanta no-
bilitate puatis. Quod lubia: auari 22. Timotheus
qui potest vultus esse de numero filiorum diaboli quod
de numero filiorum dei. Non dubium certe sicut
dicitur adoptat bonos sic psumibiliter eijciat
et conteret malos. Figura. Hester. ij.
Mardocheus adoptauit hester in filiam quam et
sapia eiusdem mardochei fuit desponsata re-
gi assuero. Spiritualliter mardocheus inter-
pretatur amare contentens impudentem seu ama-
ta pntio impudentie: et significat christum qui

amare coneret impudētes perōres. Sed adoptat hester. i. animā deuorā Hester ei interpretat abscondita seu eleuata i. p̄lis: aut p̄parata in tpe. z despōsat afuero. i. ip̄i ch̄o. Afuerus em̄ interpretat b̄ritudo siue supbeat. A ch̄o ei est ois vera b̄ritudo Saragite ḡ vt sit aia v̄ra p̄parata in tpe vt esse possit dei filia z christi sponsa vt sit de m̄ero ḡginū prudētū. De q̄bz Dar. xxv. Que pa. c. intra. cū eo ad nuptias.

p Ro scdo. Contēplabimur quantū se p nobis hūilauit vt ei⁹ exemplo hūilari discam⁹ vt sic exaltari mereamur ad dignitatē filiationis adoptionis. P̄z q̄p pe euidentissime ch̄ri hūilitas ex p̄bis apli in epla hodierna: cū d̄r. factū ex muliere/ factū sub lege. Sz vt euident⁹ hūilitatez ei⁹ p̄tēplamur cōsiderem⁹ quō p septe gradus descendit nos in celestia sublimaret. Primus qz descendit de patria in exiliū. s. hui⁹ mūdi Joā. xvj. Exiit a patre z veni in mundū. Bern. Inextimabilis dilectio charitat⁹ qm̄ in hui⁹ carcer⁹ horrore descendit altitudo diuitar⁹. Scōs qz descendit de dominio in finitū. Scōs. x. Nō veni m̄strari s̄ m̄strare. iō oñ debem⁹ ei finire. Esa. lx. Bens z regnū qd nō fuerit tibi peribūt. Tert⁹ de diuitijs in paup̄ra/ tē. ij. Lox. vij. Satis grām dñi n̄rī Iesu ch̄ri qm̄ cū diues eet p nobis egen⁹ fact⁹ est vt illi⁹ inopia diuites essem⁹. Bernar. Paup̄ nat⁹: paup̄ vixit: paup̄ obiit. vñ in p̄p̄io nasci voluit int̄ aialia. Liril. Rep̄ perit hoim: bestiale factū in aia z iō in p̄p̄io loco pabuli ponit vt vitā bestiale imi/ tantes ad p̄sonā hoī pducamur sc̄ia: p̄tinētes nō fenū s̄ panē celestē vite eterne. Quare⁹ de potētia in infirmitatē. Leo pa pa d̄nati. Suscipit a maiestate infirmitas Et Esa. liij. Vere languiores nō. ipse tu. z do. nō. ipe pot. et h̄ vñqz facere cepit a suantitate. Quine⁹ d̄ pulcritudine in deformitate. sic em̄ testat p̄s. Speciosus forma p̄ filijs hoim fuit. Sz conspu⁹ in facie z deturpatus est Esa. liij. Non erat ei species neqz decor. Sextus de gloria in ignominia. De gloria eius dicit Joā. j. Vidim⁹ gl̄iam eius glo. q̄i vnige. zc. Ignominia aut̄ eius p̄z qz irrisus est vt bis z factis. Esa. liij. Consideram⁹ eū nouissimū vi. zc

qd et verificatus est ab ip̄a sui natiuitate. qm̄ supra fenū positus est in p̄p̄io: z inter bruta aialia reclinat⁹: quē em̄ audistis in loco tā abiecto reclinatū. Seprim⁹ de leticia in tristitia adeo vt diceret Dar. xxvj. Tristis est ania mea vsqz ad mortē. Hāc aut̄ mortē semp in corde habuit etiā a cōceptione sua. Hec dubiū qm̄ plorans in p̄p̄io statim post natiuitatē tristitiā multā tam habuit. Non quidē p paupertate aut frigiditate quā pro nobis iam patiebat⁹: sed magis pro p̄ctis q̄ videbat in mundo. Patz itaqz mira christi humiliatio. Qm̄ tum confundi deberet supbi diuine maiestatis humilitatē considerātes Bernard. Intolerabil⁹ ipudentie. res vt vbi se exinanuit maiestas inflex vermiculus vilis et intumescat. Exemplo ḡ christi humiliari discamus vt possimus diaboliū vincere quē z christus sua p̄funda humilitate deuicit. Exemplū ad p̄positum legim⁹ in Vltima. qz abbas Zachari⁹ dū diluculo ad cellam reuertere occurrit ei diabol⁹ cum falce volēs eū pcutere: sed nō audebat nec valebat. Et exclamās di. Magnā vim patior a te Zachari: q̄ cum cupiā tibi nocere non valeo. Omnia q̄ tu facis ego magis experior. Ieiunās interdū ego nunqz cibo vto: sepe vigilas: ego nunqz dormio s̄ fa teor in vna re me viciis. Luncqz ab eo requi uisset rem. Rūdit in hūilitate tua sola me vincis. hec dicēs euauuit. Vñ Aug. c. vij. Rom. Nemo pōt vincere sp̄uales neq̄ti⁹ as nō armis hūilitatis.

W. s. p Ro tertio. Audistis zc. de adoptione filiorum et de humilitate per quā nos in hanc adoptionis dignitatem sublimauit. Videte ne tanta dignitate p̄u nemini. Forte dicis Jam facti sum⁹ filij dei per baptisimū. iō debet nobis hereditas. Audite leges dicentes qz filius ferēs auxiliū patris aduersario: exheredari meretur. L. de offi. test. l. liberi. Et Inisti. eo. ti. s. In hereditate. similis sententia habetur extra de in. i. c. quinta vallis in glof. z ibi ponūt cal⁹ ppter q̄s quis meret exheredari. Pone calum de filio comitis in pugnante patrem stando z militando cūz aduersario patris. Expone et applica q̄ niam omnes qui peccant mortaliter m̄

De Circūcisione domini

litat eū diabolo impugndo deū. Esa. xlv.
De q̄ p̄radicit factori suo.

Pro festo dominice circūcisionis

Ustquā con

sumati sūt dies octo vt circūci-
deret puer: vocatū ē nomē ei?
Iesus. Lu. ij. Appuit gr̄a saluatoris dī nrī
oibz hoibz/erudiens nos. Tit. ij. In p̄bis
themat̄z appet ch̄z beniuolētia q̄ p̄t nos
circūcidi voluit. et iesus. i. saluator eē z vo-
cari: q̄ etiā beniuolētia sar̄z i p̄bis aplī ostē-
dit. i. Appuit zc. Tbi tria sūt considerāda
Primū gratie suauitas Apparuit.

Secūdū suauitatis vtilitas. eru. nos.

Tertiū vtilitatis generalitas. oibz ho.

De p̄mo Eph. ij. Qui gr̄a vos estz sal. zc.

Et. j. Pe. j. Spate i eā q̄ vob offerit gr̄az.

De scdo Job. xxiij. Apit de aures viro z

et erudiēs nos instruit disciplina. De tertio

Joā. xij. Via trabā ad meipm. et Rho. x

Dis q̄ iuocauerit nomē dñi sal. e. Salu.

p Ustq̄ zc. Tres art. In p̄rio q̄stiois

theological resolutio p̄itarz declara-

tiua. In scdo thēat̄z special expositio nre

fragilitatz isomatiua. In tertio pabolica

exhortatio nre volūtatz excitatiua. Pro

p̄mo An ch̄z debuerit circūcidi: Q. nō.

qz circūcisio erat i remediū origial p̄ti qd

ch̄z n̄ p̄xit. Cōtra. Lu. ij. Postq̄ p̄sum

mati sūt di. octo vt cir. puer. Rūdet r̄ho.

in. iij. p. q. xxxvij. P̄lib de caus ch̄z de

buit circūcidi. P̄rio vt ostēderet p̄itatem

carnis hūane: q̄ manicheū q̄ euz habuisse

corp̄ p̄bātasticū dicbat. Et q̄ apolinarū

q̄ dī corp̄ ch̄z esse diuitati p̄subale. Et q̄

valētinū q̄ dī ch̄m corp̄ de celo attulisse.

Scdo vt cōprobaret circūcisionē. Tertio vt

pbarer se cē de genere ade. Quarto vt iu-

deis excusatoz tolleret si eū nō recipient si

nō esset circūcis.

Quito vt obediētie p̄tu

tē nob suo exēplo cōmēdaret. Sexto vt q̄

i similitudinē carnis venerat p̄ti remediū q̄

caro p̄ti m̄bōri p̄sueuerat n̄ spneret. Se-

p̄tio vt legz on? i se suscipiēs icu sustinēs:

alios a legz onere libaret. Gal. iij. Ust

de filiū su. fa. ex mu. fa. sub le. vt eos q̄ zc.

Lū aut dī q̄ circūcisio erat i remediū zc.

Dicēdū q̄ sic p̄pria volūtate mortē nram

suscepit q̄ est effectus p̄ti nullū h̄ns in se
p̄tin vt nos a morte libaret z spūalr nos
mori faceret. Ita circūcisionē q̄ ē remediū
origial p̄ti suscepit absqz h̄ q̄ h̄et origi-
nale p̄tin vt nos a legz iugo liberaret z i
nob spūalē circūcisionē efficeret: vt. i. susci-
piēdo figurā/ritatez ipleret. Hec Tho.

Pro fund. Decētissimū est legē iustam

obseruare. Uñ Aristot. iij. Top. Illō ē ma-

gis eligēdū qd lex recta eligit. Lex aut re-

cta p̄cipiebat circūcisionē: idō voluit ch̄z

circūcisionē suscipere iā nra onera portans.

Uñ in li. d. p̄c. mii. Pōdera nra ferēs pe-

nit? nos exonerauit. Et q̄cqd criminis vet?

attulerat repauit Lū q̄ q̄rit An ch̄z zc.

Dicr̄n. zc. Et q̄ p̄tēplada ē ch̄z benigni-

tas q̄ nō p̄ se sed p̄ nob circūcidi voluit vt

p̄ circūcisionē corp̄alē doceret circūcisioz

spūalē facere. O festid p̄cōzef q̄ h̄ac circū-

cisionē p̄tēniz p̄tis indurati. Hec ē circū-

cisio de q̄ dī Pau Ro. ij. Circūcisio cordis

nō lra sz spūal? laus nō ex hoibz sz ex dō

ē. Et hec sola ē q̄ facit pacē cū deo z p̄fede-

rationē. Figura Ben. xviij. Circūcideret

carnē p̄puri vzi in signū federis int me et

vos. Spūalr Circūcisio spūs a vicijz ē i

gnū z remediū pacē cū deo z celestz hūde

hereditatz. Dec ē mltū fructuosa circū-

cisio. Esa. xxvij. Iste ois. fruct? vt auferah

p Ro scdo. In euāgelio (tur p̄tin.

hodierno qd etiā p̄ thēmate sūpsim?

tria pponunt p̄siderāda. i. Tpalis det m̄i

natio/ cū dī: Postq̄ p̄sū. i. dies octo. Les

galis circūcisio. cū dī: vt circūcideret puer

Homial p̄mulgatio. cū supaddit: vocatū

est nomē ei? iesus. Circa p̄mū triplex est

rō notāda p̄pter quā mandatū erat circū-

cisionē fieri octauo die.

Prima est rō historial siue historica.

Scda est rō spūalis anagogica

Tertia est moralis siue tropologica.

P̄ria zc. qm vt dī Bon. in. iij. dī. Si

an octauū diē fieret circūcisio/ piculū esset

p̄pter pueri teneritatez. et si vltra differret

esset piculū p̄tē mortē. et libēter parētes dis-

ferret p̄tē dolorē. nā corp̄alr diligūt filios

Idō voluit eis dñs p̄figere timū. Scda

est rō anagogica: qm vics plena circūcisio

ab oi culpa z misia fiet in octaua resurre-

ctiois. Tunc em vt dī Ro. viij. ipsa crea-

tura libabit a fuiture corruptiois i libratē.

glie filioꝝ dei. Tertia ē rō moral' siue tro-
pologica vt intelligat q' infās octo dierū. i
annoꝝ p diē intelligēdo annū iā est circū-
cidend' spūaliter z a vanis delectationib'
seqstrand' z discipline supponēd'. Aliter
p octo dies signant octo p'siderandōes illu-
minatiue q' sunt q' d'ies q' b' videt q' p'icu-
losus est z detestand' stat' p'ci. Et i octa-
ua sit vera circūcisio a p'cis. In h' s'mone
dūtarat dicem' d' trib' p'mis d' alijs q'nc'
sum' d'icturi in sequen'. P'ia dies ē p'side-
ratio turpissime vilitat' q' s' ē in aia p' p'ctm
Hier. ij. q'vilis facta es nimis. et Thien.
j. Egressus ē a filia sion ois decor ei'. Et
ibid. c. iij. Benigrata ē facies eoz sup car-
bones z nō sūt cogniti i plateis. Scda est
p'sideratio miserie futuri' quaz. i. i currit
aia p' p'ctm Jo. viij. Qui fac p'ctm su' ē p.
i. diaboli. Tertia est p'sideratio certissime
mortalitat' ps. Quis ē hō q' uiuet z non
videbit mortē. q. d. null'. Tres iste p'side-
ratiōes oñdūt q' erubescere debet hō p'p'
p'ctm cū p'p' p'ctm fac' sit hō s'lis diabolo
in turpitudine p'ci z ei' f'misp' tā vili dele-
tandōe. q' cito trāsit cū z ipe hō sit necessa-
rio mortur'. Multū certe vitē ē tal' p'side-
ratio necessitat' moriēdi. Aug. li. exhorta-
tionū. Nihil sic reuocat a p'cis sic frequē
meditatio mort'. Eccl'ij legi' in li. d' do-
timoriz q' q'dem magn' p'bus dat' mū-
di vanitatib' audies i matutinis legi' d' lō
ga vita patrū de q' q'libz sp' dicebat i fine
z mortu' ē sic gen. v. d' q' adā vixit nō gē-
tis duodeci annis z mortu' ē. enoch nō gē-
tis q'nc' annis z mortu' ē zc. Hec itaq' co-
gitās p' h' ille q' z ipe: veller nollet: mori
tur' erat q'ntocūq' tpe viueret. Et q' p'ci
p'cis p'ctōz p'nam z mūdi p'ceptū: itrauit
ordinē p'dicatorū in q' floruit doctria z eri-
mia scitrate. Nec mir' si mortē p'siderans
mūdū contēpsit. qm sic h' Eccl'ij. Si an-
nis mult' vixerit hō z in his oib' letat' fu-
erit meminisse debz tenebrosi tps z dieꝝ
m'ltōz q' cum venerit vanitat' arguentur
preterita.

P Rō tertio. Audistis zc. Notate qm
magnū inconueniēs est nolle talibus
p'siderationib' vt. Dicit em lex. L. d' testi-
bus. l. fi. Illud est inconueniens ad qd seq-
tur inconueniens. Ad defectū aut hui' cō-
siderationis sequit magnū inconueniēs er-

roz v'ic' z viciōz. Vñ d' di. xxxviii. Igno-
rantia est mala z p'iculosa q' m' ē cunctoz
erroꝝ: z nutrit oim viciōz. Cauete g' ne si-
tis siles ceco sordidato secib' infimicos
existenti z gladiū z caput vibratū habēti
q' tñ nō curat q' nō videt. Expone. Notan-
do illud Ps. nescierunt neq' intel. zc.

Sermo. ij.

Ustquā con

p sūmati zc. Abnegantes impi-
etate z secularia desideria. Ti-
tū. ij. Sic faciem' spūale circūcisioē si ab-
negem' impietate z seclaria desideria. Est
aut' triplex seclare desiderū fugiēdū. i. di-
uitiaz: delitiaz z honoz. De p'mo Eccl.
v. Qui amat diuitias fructū nō capiet ex
eis. De scdo Hier. xxxj. Vsq'q' delitij
dissoluer' silitavaga. De tertio ps. Homo
cū in honore essz nō intel. zc. ex q' h' q' ap-
petit' honozis aufert intelligentiā. iō fu-
giendus.

P Rūm' art. An ch'rs debuerit esse sub
lege. Q. nō. q' ipe ē dñs legis. Co-
tra. Circūcisioē accepit z alia onera legē
Rūdet Tho. i dubijs l'ral. b. j. di. ij. Esse
sub lege pōt' itelligi triplr. Primo quo ad
causā z sic q' nati sunt i p'cto dicunt' eē sub
lege. Scdo q'ntū ad motuū z sic sūt sub le-
ge q' timore legi' obediūt. z sic d' j. Tū. j.
Iusto nō est lex imposita. Tercio q'ntū
ad obfuantia z sic etiam iusti sunt sub le-
ge. hoc ergo modo ch'ristus fuit sub lege.
Hec Tho. Pro fund. Laudabile semp
est legē suare z multo eligibil' q' opposi-
tū cum h' viri p'uos eligant. Vñ Arist. ij.
Topit. Illd est mag' eligēdū qd viri vir-
tuosi eligūt. Elegit itaq' ch'rs: e' sub lege
vt nob daret exemplū p'utis. Vñ i libel-
lo de contēptu mūdi. Uer' saluator n'eq'
salut' amator viuendiq' volens nob ostē-
dere normā. Se dedit exemplū rectaq' p-
oia formā. Cū g' q'rit An ch'rs zc. Dic rñ.
zc. Ex q' nobis ostendit' p'templanda hūi-
litas ch'ri. atq' benignitas q' se voluit legi
subijcere vt nob daret libertatem z palam
oñderet qm nō nisi p' diuine legē obseruan-
tiam mēbra ei' fieri possum'. Nam oibus
legē p'uaricatorib' dabit maledictio Eccl'.

De Circūcisione domini

xij. Ne vobis impij q̄ dereliquistis legem altissimi. Hoc ponderate miserrimi p̄cōres legis dei transgressores/peruiri/adulteri zc. Non putetis vos absq̄ legis obseruantia posse saluari. Circūcidatis q̄ aios p̄cā oia rescindētes. vt sic diuinā legē implere valeatis quā nullus implere pōt in peccato mortali existens. Vñ et ip̄e dñs carnaliter circūcidi voluit q̄ ad hoc venit vt celestis regni ianuā nobis aperiret vt nos doceret ianuā illā nō posse intrare nisi sp̄s ritualiter circūcisi. Figura Ezech. xliij. Q̄s alienigenarū incircūcisi nō ingredietur sanctuariū meū. Expone. Alienigena ē oēs p̄cōr. Est em̄ de gñatione diabolicarū incircūcisi sp̄ualiter: iō nō intrabit templum celeste Apoc. xxi. Non intrabit i eā s. ciuitatem celestē aliquid coinquinatū aut abominationē faciens.

p Ro scdo. In p̄cedēti zc. Hūc d̄ alijs q̄nq̄ cōsiderationibz dicturi sumus. Quarta q̄ cōsideratio varie instabilitatis Job. xij. Nunq̄ in eodē statu p̄manet. et Eccl. ix. Nescit hō finē suū sed sic p̄sces capiunt hamo: et sic aues comprehendunt laqueo: sic capiūt hoies tpe malo zc. Quia est cōsideratio diuine seueritatis. s. in finali iudicio Heb. x. Horrendū est incidere i man⁹ dei viuētis Job. xxiij. De⁹ inultū abire nō pōt. Sexta cōsideratio infernal acerbitas. Mat. xxiij. Ibi erit fle. z stridē. Tres iste cōsiderationes on̄dunt q̄nq̄ tū timere debeant p̄cōres vt si cōsiderent q̄ instabilis est vita p̄s z incert⁹ ei⁹ exit⁹ q̄n necessario habēt cōparere corā summo iudice eterne dānationis sniam accepturi nisi p̄niam egerint Lu. xij. Nisi p̄niaz egeritis sūt oēs peribit Septia ē cōsideratio. Amisse siue perditę felicitatis. Per p̄tīm em̄ amittit celestis bñtudo. Ne ve ve va por est ad modicū parens q̄ eterne felicitatis aditū intercludit. Octaua est cōsideratio offense maiestatis. Deut. xxxij. Deū q̄ te genuit dereliquisti z oblit⁹ es dñi creatoris tui. Due iste cōsiderationes on̄dūt q̄dolendū sit de p̄cis nō p̄pter timorē dei. Quis em̄ amore dei inflāmati nō debeat si cōsideret q̄ta sit felicitas quā diligenti bus reproinuit/et q̄nta est suauitas z dulcedo ip̄i diuine maiestatis. iuxta illud ps. Quā magna multitudo dulcedis tue dñe

quā absq̄. ti. te. Nō sufficerent aut timor z pudor inducti ex sex p̄mis cōsiderationibz vt fieret sp̄ualis circūcisio nisi affit dñi uinus amor quē accendere debent due vltimę cōsiderationes z p̄sertim octaua. Exēplū. ij. Mach. ix. Legim⁹ de antiocho quī cū diuinā vltione in tantā decidisset miseritā vt de corpore ei⁹ vermes scaturirēt ac viuentes in doloribz carnes ei⁹ effluerent et ex fetore illi⁹ grauaret exercitus: cepit ad agnitionē sui venire. Et iā nec ip̄e fetorem suū ferre posset. dicebat iustū esse subdiditū deo. Et q̄uis doleret z satisfationez pmitteret nō tñ verā circūcisionē sp̄ualem accepit neq̄ veniā obtinuit. Nā dicit text⁹. Quabat scelestus antiochus dñm a q̄ non erat misericordiaz p̄secutus: qz vicz nō p̄pter dei amorē sed p̄pter afflictionis horrore penitentia agebat. Aug⁹ em̄ dicit de p̄nia di. vij. c. nullus. Scriptū ē neminē absq̄ charitate saluari. Vporer q̄ nō solum timere deū iudicē: sed etiā diligere iustū deū.

p Ro tertio audistis zc. Nolite negligere qm̄ n̄ remanebūt p̄cā via ip̄nita. Dñs em̄ de p̄nia di. j. medicina. s. primo. P̄cā nō dimittunt sine pena qz aut deus punit aut hō. Et attendite q̄ diligētē sine p̄cā vitanda qm̄ sic dicitur ciuit. ff. qd̄ in cōtus cā. l. Isti qd̄ez. Aliq̄s debz magis velle mori q̄ peccare: nec mīz cū p̄tīm faciat hoīem reū mortis eterne. Cauete ne sitis sicut mules hoi sub pedibz habētī caminū ignis nec detinet qn cadat nisi ex ligno putrido in q̄ sulat nec tñ curat qz nō cōsiderat. Exponē. Camin⁹ ignis est infern⁹: lignū putridū est corpus hoīs. iō p̄cōres audite illud Job. xix. Fugite a facie gladij qz vltorū iniquitatis gladi⁹ est.

Sermo. iij.

De iniqua con

p sumari zc. Sobrie z p̄ter iuste ste viuam⁹ in h̄ seculo. Titū ij. Sobrie in quā nob. Iuste ad primū: z pie ad deū. Ibi q̄ notant tria q̄ sūt necessaria z sufficiūt ad circūcisionē sp̄uālē ad bene viuendū. s. i seipo temperatā/sobrie. ad p̄mū iusticia/iuste. Ad deum reuerētia/z pie. De p̄io. j. De. v. Sobri⁹ estote z vigi

21. De secundo Leui. xix. Iuste iudica primo tuo. et ps. Bui qd fa. iust. et iudicium i oī tpe. De tertio Eccl. xliij. Pie agentibus dedit sapientiam.

p Rim^o art. An circūcisio pueniēter fiebat cū cultro. Q, nō qz in institutiōe circūcisiois facta ab abraā: nlla sit mētio de cultro petriño. Contra Josue. v. Fac tibi cultros lapideos. Rñdet Bon. in. iij. dist. j. In expositiōe lrali cult^o petri^o est d substantia circūcisiois qntū ad obseruatia sed nō qntū ad efficacā nec qntū ad significatiā. Et hoc p^o qz si qd circūcidere^t cultro ferro idē eēt effect^o. Et est signum hui^o nō fuit facta mētio in institutiōe: s; in pcepti renouatione facta sub iosue: facta ē mētio de cultro petriño. In q signat q p petriā chm oēs erant circūcidēdi. p h etiā signat duriciā eozz duriciā leg^{is}. Hoc aut^o aggruat^o erat nō necessitat^o. Hec Bon.

Pro sumo. tenēdū ē q circūcisio iſtituta est mō pueniēti respectu finis ad quē ordi nabat. Un Arist. iij. topic. Illud est mag^{is} eligendū qd pueniēti^o et p^o p^o accēdit ad finē qd credendū ē factū fuisse i oī bus dei opibz z sacramēt^{is} ab eo iſtitut^{is}. Jo bñ dic^o Sathre vindocinē. i. Tob. Quicqd agat dñs regnat bñ dic^o in oī tpe laus ei^o i ore meo. Lū g qñt An pueniēti^o 2c. Dic rñ. Ex q clude dei ad nos benignitatē q sic p corpalia iudicare nobis voluit spūalia iuxta nature nre pditionez cur^o ē p corpalia aſcēdere ad spūalia. ppter ea d^o paul^o. j. Co. x. Dia i figura ptinge bāt illis. Circūcisus itaqz ē chīs cū cultro petriño vt ſigret q pctōres indurati z lapidei circūcidunt chīm auferēdo ab eo ali q mēbra. s. seipōs z aliqz ad pctm inducūt Audite o pctōres 2c. In h etiā figurat q salutar^o circūcisio spūalis fit a petra. chō q oīno a pctō imunis oēs purgare venit. Unde z i pncipio sue pditionis clama bat vt hē Dat. x. Pnam agite 2c. Fi gura Joā. q. z Dat. xij. Chīs eiecit a tē plo auaros z sacrilegos negociatores venētes z emētes anialia z alia. Spūaliter chīs purgat templū spūale ejiciendo auariciā/carnalitatē z alia vicia Heb. j. Pur gationē faciens pctōz.

p Roscō. Supra de primo 2c. Rñc

de secundo qd est mysteriū legalis circūcisiois qd notat ibi. vt circūcidere^t puer. Jam p nobis cepit sanguinē suū fūdere puer iesus. Nec dubium hodie plorauit ppter dolorē quē in carne sensit. oīa tamē fecit ex deliberatione rationis z pro nobis. Sed eo plorante credis q mater lachrymas contineret Lerte nō. Erit aut in hoc ser. contemplāda triplex circūcisio.

Circūcisio pfiguratiōis anterior^{is}

Circūcisio purgatiōis interior^{is}

Circūcisio opationis exterior^{is}

Prima est circūcisio. s. que antea in veteri lege imo etiam ante legē scriptā iſtituta est. Circa quā tria sunt consideranda vīz instrumentū de q dictū est in solutione qñstionis. Ratio quare in illo mēbro fiebat: hec est qz ibi regnat concupiscentia z inobedientia neqz mēbrū illud est inhonestuz de sua natura imo nobile. sed factū ē ignobile ppter culpam. Unde per remediū nobilitatur. vt dicit Bonauentura. Ideo pſiderāda ē finis iſtitutiōis qz vīz in remediū p originale in signū distinctiū gētis illius ab alia gente. Et in pactum quoniam ex ea christus nasciturus erat in meritum obedientie et in signum repressiōis concupiscentie vnde signabat quid esset agendum z a quo cessandū. Hec Bonauentura in. iij. dist. Secunda est circūcisio interior que vt dicit Bernardus. i tribus consistit. In cogitatione. vt sit sancta. In affectione vt sit pura. In intentione vt sit recta. De primo Genes. viij. Cogitatio humani cordis prona est ad malum. ideo circūcidenda est. Hieremie. iij. Usqz quo morabuntur in te cogitationes noxie. De secundo. j. Thesal. iij. Nō i passione desiderij sic er gētes que ignorant deum. Et Proverb. xj. Desiderium iusto:ū omne bonuz. De tertio Heb. xij. Rectos facite gressus pedibus vestris 2c. Tertia est circūcisio operationis exterior que vt dicit Bernardus. consistit in tribus. In finone ne sit contemptibilis. In actu ne sit reprehensibilis. In habitu ne sit notabilis. De primo Job. xj. Nunquid vir verborum iustificabitur. De secundo Col. iij. Euentes veterem boiem cū actibz suis. De tertio Greg. Si cultus piosorum

De Circūcisione domini

vestitū nō esset culpandus: sermo dei non sic vigilāter exp̄meret q̄ diues purpura i/ dur? apud inferos torq̄ret. Exēplum ad p̄positū narrat Lefari? q̄ die q̄dā do/ mīnīca cū sacerdos asp̄gēdo p̄lm aq̄ bñ/ dicta ad ostiū ecclīe venies/ m̄ronā q̄dā cū p̄pa veniente ad silitudinē patonis vanis ornamentis z varijs p̄ctā obuiā ha/ buit. in cui? vestimētoz cauda longissima mltitudinē dmonū sedere p̄spexit z erāt parui vt glīres: nigri vt ethiopes: ore ca/ ebinnātes: manibz plaudētes: et sic p̄sces intra saganā p̄clusi saltantes. q̄s vt vidit pleban? ille vocauit p̄lm/ demones ne fu/ gerent adiurant. Territa illa stabat. Et vt visionē p̄plus videre mereret (q̄ vir bo/ nus z iust? fuit) suis orationibz obnauit. In elīgēs igit̄ mulier se ob vestimētoz supbiā sic a demōibz associatā: domū redi/ it z vestē mutauit. et tā ipsi q̄ alijs femi/ nabi vīssio facta est occasio hūilitat̄. Eph. iij. Jā nō ambulet̄ sicut gentes q̄ ambu/ lant in vanitate sensus sui.

p Ro tertio. Aud. zc. Pensate q̄ q̄ne/ cessaria est vobis circūcisio spūalis si/ voluerit̄ esse de p̄p̄o dei. Sed heu durū est multz circūcadere suas p̄suetudines. Nā durz ē assueta relinq̄re. ff. de edictio curri/ litū edicto. l. Precipiūt. Cōsuetudo tñ ma/ la diligentissime est extirpāda. q̄ q̄d cre/ bro male pullulat/ crebrius succidat̄. iquit Hiero. super plo. Ps Et vt hī. xxiiij. q. j. Scilicet. Cōsuetudo puerfa ex dnturmi/ tate nō leuiat crimē: sed auget. Caute ne sit̄ similes cuidā pusillanimit̄ quē volebat rex honorare in palatio suo/ dū tñ macu/ lā quandā quā in facie p̄traxerat ex cōta/ tu ferri q̄ eū turpē faciebat z regi inacce/ ptū abstergeret: quā tñ ille auferre noluit q̄ iā assuer? erat sic eē. Expone qm̄ durū est multz circūcadere suas malas p̄suetudi/ nes. Juue. Cōsuetudo mala tenet insa/ nabile vulnus

Sermo q̄rtus de circūcisione domini

Ustquā con

p sūmati zc. Expectam? beatz spem z aduētū glīe magni dei et saluatoris nrī iesu ch̄i. Tit. ij. Sispū/

aliter circūcisi fuerimus: tūc erimus exp̄/ ctantes brām spem zc. Vbi tria multū cō/ solabilia ad spem spectātia habem? cōside/ rare. viz. Spei certitudinē siue securitatē Expectātes brām spem. Magnitudinē siue sublimitatē. et aduētū glīe magni dī. Dulcedinē siue suauitatē. et saluatorz nrī iesu ch̄i. De p̄mo Ro. v. Spes nō p̄fun/ dit. De scdo ibidē. Glīamur i spe glīe filioz dei. De tertio Phil. iij. Saluatorem expectamus zc. Saluatio.

p Rim? Par. An circūcisio cōgrue fue/ rit instituta? Nō. De em nō dele/ ctat in penis nrīs. q̄ mādara dei debēt ē/ suauia. circūcisio aut̄ erat penalis. Cōtra Contraria p̄trarijs curant. q̄ cū originale p̄trahat p̄ delectatiōe circa mēbz illud: in passiōe mēbz illi? curatio p̄grue designat

Rūder Boni. in. iij. di. j. Institutio cir/ cūcisiois fuit p̄grua. q̄ fuit signū ex m̄/ simū curationis originis peccati. Tum p̄pter ablationē a mēbro p̄pagatiōis. Tū p̄pter penalitātē corporē. Tū etiā p̄pter ob/ lationē circularē. q̄ viz originale ē mor/ bus currit circularit̄. q̄ sic dī An? perso/ na corrūpit naturā: z natura p̄sonā. Cum aut̄ dī De? nō delectat in penis zc. Dīcē dū q̄ pena cōpat ad punitiū. et sic nō placet deo. Cōpat etiā ad demeritū. s. ad cul/ pam. et sic ē ibi manifestatio iusticiē z ozi/ dinis. et sic placet inq̄ntū est iust? Cōpat etiā ad finē vel effectū: puta ad iustificatiō/ onē puniti. et sic placet deo inq̄ntū est m̄/ sericors. Dicendū q̄ de? nō delectat in pena fm̄ q̄ pena: sed fm̄ q̄ iusta vel fm̄ q̄ iustificatoria. Et si diceret q̄ originale nō meruit penā sensus. Dicendū q̄ verū est de illa pena q̄ est pena tñ et nullo mō viā ad salutē: v̄puta infernalis. Dec Bona.

Pro fundamēto. Velior z eligibilior ē spūalis circūcisio q̄ corporalis Nā fm̄ p̄bm i Tob. Finis est eligibilior his q̄ sūt ad finē Spūalis aut̄ circūcisio finis est ad quē ordināda erat corporalis: sic figura ad rem fi/ guratā. Spūal aut̄ circūcisio necessaria ē ad h̄ vt frutes inferant̄. Unde Bar. vin/ docū. in Tob. Spūis z tribulz purga/ re noualia debet Qui ferit: vt semen frui/ tificari queat. Et q̄b appet q̄ cognitio circūcisiois corporalis ducit in cognitiōez circūcisionis spūal. Ideo q̄rit An circūci

sio rē. Die rñ. rē. Ex q̄ p̄cludē q̄ circūci-
sio illa ex dñia iñstitutōe ordinata erat ad
salutē cor̄ q̄ sic circūcidēbant. vñ dñr Bo-
nauē. In illa circūcisioe dabat grā: l3 par-
uula respectu illi q̄ dab in baptismo: hñs
tñ plenū effectū ad pctm̄ delēdū: s3 sem-
plenū ad habilitandū potētias ad p̄ficien-
dū. Ex q̄bus colligendū est q̄ necessaria
sit circūcisio spūalis p̄ cam̄ s̄gta q̄ est ipsa
pn̄a purgāis pctā: sine q̄ nō pōt pctōr sal-
uari. Eccl. ij. Si pn̄iam nō egerim? incide-
mus in manū dñi. Audite o pctōres q̄ non
vultis penitere. Ecce si pn̄iam nō egeritis
oēs sunt pibit̄. Figura Gen. xvij. Da
sculus cui? caro p̄putij circūcisā non fuerit
delebit de p̄plo suo. Spūalr oēs in pctō
exñtes nō sunt de p̄plo dei: sed de p̄plo di-
aboli. De q̄b p̄s. Deleant de libro vite:
et cum iustis nō scribant.

p Ro scdo. Supra rē. Hic de tertio
q̄ est mysteriū noīalis pmulgarōis
q̄ vocatū est nomē ei⁹ iesus. Est aut̄ spe-
cialiter p̄siderāda expositio triū noīm sal-
uatoris q̄ int̄ cetera ipm̄ s̄gn̄t vt i duplici
natura subsistētē. s. Emanuel. ch̄s. iesus.

Prīmū est admirande celsitudinis.

Secundū venerāde sanctitatis.

Tertiū desiderāde dulcedinis.

Prīmū rē. In h̄ aut̄ finone dicem⁹ de pri-
mo q̄ est hoc nomē emanuel. De q̄ Esa.
vj. Vocabit nomē ei⁹ emanuel. q̄ s̄gn̄t il-
lā sup̄admirabilē vnionē deitatis et hūmi-
tatis in p̄sona saluatoris. Emanuel enim
interpretat nobiscū de⁹ vel nobiscū dñitas
Est aut̄ ipse de⁹ nobiscū triplici p̄ntia

Prima est p̄ntia p̄sonalis vnionis.

Scda sacramentalis refectionis.

Tertia specialis p̄tiationis

Prima igit̄ rē. Per quā p̄ntiā nobiscū est
sic q̄ n̄ illo mō cū angel. q̄ vt dñr Heb. ij.
Autq̄ angelos apphēdit sed semē abraē.
q̄d multū cedit ad honorē toti⁹ nature hu-
mane. Laue gō hō ne deo inuitā p̄ hono-
re regeras. Scda ē p̄ntia sacramental̄ re-
fectionis: p̄ quā sic est cū nob̄ ch̄rianis q̄ n̄
cū infidelib. ideo dñr Matt. vi. Ecce ego
vobiscū sum oib⁹ dieb⁹ vsq̄ ad p̄sumatio-
nē seculi. Et vide inextimabilē charitatē
ch̄i. Qd̄ em̄ de n̄ra sumpsit hūanitatē, to-
tū p̄ nob̄ p̄i obtulit totūq̄ nob̄ reliq̄t pro
aiar̄ salute. Tertia est p̄ntia spūalis p̄p̄i-

tiationis. Nūc em̄ p̄mptior est ad miserā-
dū nob̄ q̄ an̄ filij dei incarnationē. Est r
go spūali mō nobiscū fm̄ quem modū non
erat cū his q̄ tpe veteris leḡs fuer̄: qm̄ nūc
facili⁹ p̄cedit misericōdia penitētib. iuxta illd̄
Esa. xlij. In oi tpe placito exaudiat te: et
in die salutis auxiliat⁹ sum tui. q̄d expōnē
Paul⁹ d̄ tpe no. le. d. ij. Cor. vj. Ecce nūc
t̄ps acceptabile: ecce nūc dies salutis. Nūc
q̄ppe cū leuorū satisfactioe pōt pctōr mise-
ricordiā obtinere q̄ tpe veteris leḡs. et hoc
p̄tute illi⁹ acceptissime oblacionis quā fe-
cit ch̄s de seip̄o. p̄ oib⁹. Heb. ix. Sāguis
ch̄i q̄ p̄ sp̄m̄ sc̄m̄ se obtulit immaculatū deo
em̄. co. no. ab opib⁹ mor. Possumus gō
cere illud p̄s. Dñs p̄tutū nobiscum: susce-
ptor noster de⁹ Jacob. s. ad misericōdiaz. Et
pla m̄lta p̄stringat br̄is Bern. ser. xvj. su-
p̄ canf. et int̄ alia de dei misericōdia dñr. Propt̄
misericōdiaz et m̄suetudinē q̄ de te p̄dicatur
dñe iesu currem⁹ post te: audietes q̄ non
sp̄nis pauper: pctōrē nō horres: nō hor-
ruisti cōfitemē latronē: nō lachrymātē pec-
catricē: nō supplicatē chananeā: nō dep̄-
hēsam in adultio: nō sedentē in teloneo: n̄
supplicantē publicanū: nō negantē discipu-
lū: nō p̄secutorē disciploꝝ: nō etiā impios
crucifixoꝝ tuos. Aug⁹. De⁹ misericors
parat⁹ ē saluare misericordia quos nō pōt
saluare iusticia.

p Ro tertio. Audist̄ rē. Vos ḡ stude-
atis esse cum deo. Forte ita dicat̄: sic
facim⁹. Videre ne vos incip̄os seducatis
Non em̄ sufficit q̄ lingua dicat̄. Nā quid
valet dicere: volo eē cū deo: et tñ ire cū di-
abolo. Plus est facto p̄sentire q̄ verbo. ḡ
plus ē dissimulare facto q̄ p̄bo. q̄ arguere
tñ a p̄rio sensu est fortissimū in iure. ff. d̄ of-
ficio ei⁹ cui manifesta ē iurisdicio. l. ij. s. hu-
ius rei. Audite quid valeret si miles dice-
ret regi. Vltre rex: tecū ero. et tñ iret ad ad-
uersarij seruitiū. Applica qm̄ q̄cqd̄ dixerim⁹
mus ore: deus intuet cor. j. Reg. xvj.

Sermo quintus de circūcisione

Est quā con-

p sñ. rē. Qui dedit semetip̄m pro
nob̄ Tit. ij. Ille ē q̄ nos circūci-
cidit. scz qui dedit se pro nob̄. Ubi sunt

De Circūcisione domini

tria notāda vere circūcisiōis gratissima. scz
Saluatoris liberalitas: dedit.

Liberalitatis suauitas: semēipm
Suauitatis vtilitas: p nobis.

De pmo Rho. viij. Dia nobis donauit.
De scdo z tertio Ephef. v. Tradidit
semēipm p nob omib hostiā deo in odo-
rem suauitatis. Salutaris

p Rim^o articulus. An chris aliqd noi
bis meruit in sua circūcisiōe: Q. n.

Quia grām z glām nobis meruit in sua
passiōe siue p suā passiōē. q nō p circūcisi-
ōē. Contra. Dis tolerātia passiōis vo-
luntaria voluntate p charitatē informata
et in dei gloriā tendente est meritoria. hu-
iusmodi fuit in christo tolerantia circūcisi-
ōis. igit rē. Respōdet fm Sco. in. iij.

dist. xvj. q chris etiam ab instanti sue con-
ceptionis meruit. qz tunc fuit ania ei^o pfe-
cta p grām: obiectū pns p intellectū. s. ro-
ta trinitas: cum potuit velle bonuz ppter
se: z nō impedita: z act^o volendi perma-
nens. Hec Sco. Et ppter eandē rationēz
nō est dubitandū qn in circūcisiōe merue-
rit quā libere suscepit ppter dei gliaz z ho-
minū salutē. Pro fundamēto. In chris-
ti mysterijs illud est credendūz qd magis
attestatur efficacē humane redēptiōis fru-
ctuose. Nā vt dicit Aristot. ij. Top. Qd est
verissimū^o est magis pcedendū. verissimū ē
aut z credendū q oēs tales dolores susce-
pit chris p nob ordinās eos ad nostrā sa-
lutē z vtilitatē. Vñ in de pte. mudi. Insu-
per z mltos voluit sufferre labores. Atqz
labore suo nobis auferre dolores. Cū er-
go qrit An chris rē. Dic rē dēdo. Ex q cō-
cludē: q nedū semel sed oib actib suis et
passiōib nob s meruit grām z glām: vt
euidēt^{er} oñderet qntū nos diligeret. Hie
re. xxxj. In charitate ppetua dilexi te. O
miseri pctōres q chrim nō diligitis: imo ei^o
mādata spūis: nūc reuertimini ad deū qui
tor z tāta signa charitatis vob oñdit. Nō
em poterit aliqs saluari nisi ex ei^o merito:
qd pncipare nō possum^{us} nisi sibi adhere-
amus p charitatē z fidē. Figura Ero.

plūb cap itūs z alqs seqntib pentateuchi
libris fili isrl nō ppter vrbis liberari sē
ex egypto: sed in manu dei. et uedum vno
actu sed pluribz nec ppta industria cōdu-
ci sūt p desertū: sed dei sapia. neqz sua po-

testate s diuina terrā pmissionis ingressi
sunt. Expone ad ppositum: qm pctōi non
erit ppro merito d statu pcti neqz rē. De
bie. r. Habem^{us} fiduciā in introitu sancto-
rum in sanguine chri.

p Ro scdo arti. In pcedenti rē. Hunc
de hoc noie christus qd est nomē ve-
nerāde sanctitudinis: qd sūt illā plenissimā
grē vncionē que est in ania chri. Christ^{us}
aut interpretat vnc^o. Per antonomasiā au-
tē dicit chris. qz cū tres psonē antiq^{ue} vnge-
rent z christi dicerent. s. reges: pphete: et
sacerdotes. Dñs ipse est sumus rex: sumus
mus ppha: z summus sacerdos ppter ple-
nissimā totū grē z scitatis vncōēz. Chri-
stus ergo nō est nomē ppiū sed appellati-
ciū. p antonomasiā tñ dño appropriat.

Ab hoc noie chriani dicunt. qd nomē ppi-
mo ab aplis z discipulis fuit introductū
apud antiochiā: vt dicit in ecclesiastica histo-
ria. Antea qppe credentes vocabant disci-
puli. Quia q nomen debet esse psonū rei
Insti. de dona. s. est z aliud. Et. xij. dist.
c. cleros. Et extra de pben. z dig. c. cū fm.
Ideo oportet vt q chriani dicunt / christi
imitent. hinc est qd cauet extra de sa. vnc.
c. cōuenisse. A christo chriani dicunt: vt q
si vnci deriuant ab vncio: vt oēs currant
in odore vnguetoz illi^{us} cui^{us} nomē est oleū
effusum. Vñ z ipse dñs dixit Ioan. xij.
Exemplū dedi vobis vt quādamodū ego
fecit: ita z vos faciāt. In sue aut circūcisi-
ōis mysterio dedit nob pcpue triplex sa-
lutare exemplū nobis imitandū.

Primū sectandē obedientie z hūilitatis.
Scdm refecandē malicie z prauitatis.
Tertium est tolerandē angustie z pena-
litas.

Primū rē. Dulci em se hūiliauit p no-
bis obediens legi / cum nullaten^{us} teneret.
Audi q Aug. dicentē. Medicina timoris
hois est hūilitas chri. Erubescat hō esse
supbus quia chris humilis fact^{us} est. Terre
frustra nomen chriani hēs nisi z humilita-
tis z obedientie formaz teneas veraciter.
Nam vt dicit ipse Aug^{ustinus}. li. de doctri. chria.
Ex sacramento vncionis christianorum
omniū vocabulū descendit: qd nomen ille
frustra fortis qui christū minime imitat.

Secundū est exemplū refecandē mali-
cie z prauitatis. Cum em voluit carnalit^{er}

circūcidit: docuit nos spūaliter circūcidit de bere: ne similes simus iudeis iduratis q̄ bus dicebat b. Stephanus Act. viij. Du ra ceruice et incircūcisi cordibz et auribz zc. Notate q̄ quod dicit Esā. j. Lavami: mūdi estote: auferre malū cogitationū vestrarū ab oculis meis dicit dñs. Tertiū est exē plū tolerande angustie et penalitatis Tūc em cepit p nobis pati et sanguine fūdere. j. Pe. iij. Christo in carne passio et vos ea dem cogitatione armamini. Nam vt dicit Bern. Fidelis christi miles vulnera non sentit dum benigni ducis vulnera cōspicit.

Exēplū manifestū in sanctis martyribz qui tā graua tormenta hilariter sustinuerunt: nihil pōderantes oēs hmoi penas cō paratione illius quam p nobis passus est christus etiam a circūcisione sua. Q, si du biteris circūcisionis dolorem esse magne grauitatis: legite in Gen. xxxij. ca. quō post circūcisionem illoz qui erant in sichē ciuitate die tertio grauissimus erat dolor vulnez adeo q̄ nullaten⁹ poterāt resistere duobz filiis iacob: symeon et leui dñe ra pre a sichem filio emor: imo oēs interfe ci sunt: etiam ipse emor et fili⁹ eius. Non dubitandū q̄ quin paruulus puer Iesus q̄ viuacissimū sensus erat et complexiōis te nerime grauissimū senserit dolorē in sua circūcisione. Non sit ergo nobis durum p eo pati. Et vniuersalr necesse est nob eum pro viribus imitari: si volumus inter ve ros christianos numerari. Aug. Christi anus iusticie et bonitatis: pudicie et casti tatis: patientie et humilitatis: innocētie et pietatis est nomen. Et tu istud nomē quo modo tibi defendis et vendicas cui de tā plurimis nec pauca subsistunt. Christia nus vere est qui non nomine tm sed opere christianus est.

p Rortio zc. Audistis zc. Forte p̄su mitis de nomie christianitaz. Sed no tate: quod dicit extra de reg. et transf. ad re li. c. Porrectum. Habitus non facit mo nachum: sed efficax p̄fessio. Ad hoc facit l. sub p̄textu. E de sacrosan. ec. re. et p̄m. eorum. Pone casum et expone. Et appli ca: Notando qualem professionem faci mus in susceptione baptismi quod est sa cramentum christianitatis. Ideo audiat

quilibet illud. ij. Timot. ij. Labora sic bo nus miles christi.

Sermo sextus de Circūcisione dñi.

Quā con

p summari zc. Et nos redime ret ab omni iniquitate et red deret populum acceptabilem sectatorem bo noz operum. Tit. ij. Voluit quippe chri stus circūcidit vt nos redimeret zc. Vbi nota tres effectus spiritualis circūcisionis Primus est habende dispositionis pu ritas: vt nos redimeret ab omni iniquitate id est mūdaret. Secundus est diuine ac ceptabilitatis suauitas: sibi populū acce ptabile. Terti⁹ virtuose opatiōis sedu litas: sectatozē bonoz operum. De pmo Apocal. j. Dilexit nos et lauit nos a pec catis nostris in sanguine suo q̄ sibi est p̄ciū redemptionis nostre. De secundo Apo c. xxi. Ipsi populus eius erunt. De ter tio Gal. vi. Opemur bonum dum tēpus habem⁹.

p Rimus ar. An uenienter christus fuerit vocatus Iesus: Q, non. Ve ritas debet correspondere denūciatiōi p̄ phetice. sed prophete de christo aliud no men enūciauerūt. Dicitur enim Esā. viij. Vocabitur nomen eius emanuel. Ac ibi dem. ix. cap. Vocabitur nomen eius ad mirabilis consiliarius: deus fortis. Eō tra. Luc. ij. Vocatum est nomen eius iesus. Respondet Thomas. iij. parte. q. xxxvij. Nomina debent p̄prietatibus re rum respondere. nomina tamen singula rium quandoq; imponunt a tempore: alii quando a cognatiōe: aliquādo ab euentu Nomina aut que diuinitus imponunt ali quibz semp signat aliquod gratuitum eis datum diuinitus. Sicut quando Benēd xviij. dictum est abraē: appellaberis abra am: quia patrem multaz gentiū constitui te. quia q̄ homi christo hoc mun⁹ grē col latū erat vt p ipm oēs saluarent: Ideo cō uenienter vocatū est nomen eius Iesus. i. saluator propter rationem vniuerse salu tis. In omnibz autem alijs nomibz pro phetice p̄nunciatis intelligitur et signat

De Circūcisione domini

hoc nomen iesus quod est significatiuum salutis. *Hec Tho.* Pro fundamento. Ad cognitionē pitat multū facit cognitiōis hoīs. *Arist. ij. elenē.* Qui nō sunt p̄tū tū nominū ignari sūt ppe videre vep. *In cerera aut noia vñū est qđ p̄cipue venerari debem.* s. hoc nomen iesus cui suauitatem nemo sufficit p̄templari. Sed heu qđ multi sunt qđ p̄ de terrenis et carnalibz euant: qđ s. *Perfius.* O curas hoīm o qđ est in rebo inane. *Querit qđ An chīs zc. Dic rñ. vt s.* Et qđ potes notare qđ iesus s. tria idiōmata. ma hz nomia vt notat *Alid. lib. vij. etym.* In greco sother/in hebreo iesus in latino saluator dī. Tres aut saluatores in ye. test. reperiunt hoc nomine insigniti. *P̄mū* p̄pter potentiā p̄loz. s. iosue. *Secundus* p̄pter sciam et doctriā scilz sirach qđ composuit ecclesiasticū. *Tertius* p̄pter bonitatem iesus ioseph qđ fuit sacerdos. *Poster* aut iesus nos saluauit hīs tribz. s. p̄tentia/scia/z bonitate. *Idē* iesus merito dī. *Bñ* aut dī. euā gelista. Vocatū est nomē ei⁹ iesus: nō ab hoībz impositū. A deo ei fuit impositū: p̄ angelū aut denūciatū marie et ioseph: et p̄ eos alijs diuulgatū. *Ex qđb* omnibz p̄clude qđta sit habēda reuerētia ad hoc nomen iesus. *Miseri* p̄tōres qđ nō verent offendere p̄ssimū iesum. *luz* b̄ric/auari zc. *Considerate* qđo dulcedinē hui⁹ nois iesus. *De qđ Bern.* Si scribas n̄ sapit mihi nisi lego ibi iesū. Si disputes aut p̄scras nō sapit mihi nisi sonuerit ibi iesus. et *Rich.* d̄ serō *Uict.* Iesus est nomen dulce/nomen delectabile/nomen confortans p̄tōrē et b̄rē sp̄i. et qđ est iesus nisi saluator: qđ iesus esto mihi iesus. In quo nomie est ois suauitatis sapor. *Figura* *Exo. xvj.* *Māna* dulcissimū datū est filijs isrl̄ in deserto. de qđ māna dī *Sap. xvj.* Angeloz esca nutriti p̄lū tuū et patū panes d̄ celo p̄stitisti illis iune labore oīe delectamentū in se habentē et ois saporis suauitatem. *Expone* de nomie iesu. de qđ *Bern.* Iesus dulcis mēoria dans vera cordis gaudia: sed super mel et omnia dulcis eius presentia.

p. Ro scdo. In p̄cedenti zc. *Hic* d̄ hoc noie iesus qđ signat desiderabile nostrē salutis opationē. *Uñ* *Hatt. j.* *Di* eit angelus ad ioseph: vocabis nomen ei⁹

iesum. Ipse em saluū faciet p̄lū suū a peccatis eoz. hoc est qđ nomen desiderāde dulcedinis qm̄ vitz in eo fundat totalis spes nostre salutis. *Spes* in qua triplex. *Spes* venie. *Spes* gracie. *Spes* glorie. *P̄io* i noie iesu fudat spes venie. *Quis* em peccator non timeat nomen diuine potentie? *Quis* audeat sustinere dñm virtutū: *Sz* ecce iesus dulce refugū i qđ exinanit diuina maiestas et dulcescit p̄as. *Uñ. j. Jo. ij.* *Scribo* vobis filioi mei: qm̄ remittit vobis p̄tā vestra per nomen eius qz aduocatū habem⁹ apud patre iesum chīm. *O* dulce confisio: iū p̄tōrē penit⁹ plorat et postulat: fili⁹ interpellat et impetrat: pat con donat: et spūsanct⁹ mēre lētificat: testimo niū p̄bens remissiois p̄tōrē. *Ideo* bñ dī. *Act. xxi.* *Ablue* p̄tā tua inuēto nomie iesu. *Sicut* itaqz s̄ncti dulcis est fons aq̄ viue: sic p̄tōrī molle p̄tōrē depresso dulce est nomen iesu. *Scdo* in nomie iesu fudat spes gfe. *Joan. j.* *Etia* z veritas p̄ iesum chīm facta est. *Spes* in qua gfe illuminatiue qz ad meditationē nomis iesu illuminat intellect⁹: nō solū sup̄ficie ten⁹ aut p̄bōz folijs: sz sniaz medullis. *Ipse* em est lux vera qđ illuminat oēm hoīem venientē in hūc zc. *Joā. j.* In hoc siquidē nomie. *Antonius* et alij patres antiqui qui p̄ cōtemplationē studuerunt et non in mortuū is litteris et diuinis mysterijs fuerūt mirabiliter eruditi. *Et* tu quantū te a terra subtraheris et ad iesum solum conuerteris: tanto magis recipies lumen verum. *In* cuius mysterium *Hatt. xvi.* *Disci* puli in montis supercilio oculos levantes neminē viderunt nisi solum iesum. *Trē* spes gracie inflammatiue. *ideo* *Lantic. j.* *oleum* effusum nomen tuum. *ideo* adole scentule dilexerūt te nimis: quia videlz ipse anime de nouo in penitentia laborantes que adolecentule dicuntur ardentissimē: excitantur per nomen iesu in amorem eius ad currendum post dilectum. *Item* spes gracie corroboratiue. *Unde* *Rom. viij.* *Certus* sum qđ neqz mors: neqz vita zc. poterūt nos separare a charitate dei qđ est in christo iesu. *Unde* *Actū. xxi.* *Agabus* propheta tulit zonam Pauli et alligans manus sibi et pedes ait. *Uñ* cui⁹ zona hec sic alligabunt iudei in hierusalez.

Et sequit. Rñdit Paulus z ait. Ego nō solū alligari sed z mori par sum in hierl'm p noie dñi iesu ch̄i zc. Hec aut sunt intel ligēda nō de noie iesu ch̄i ad sonū vocis pncipalit vel qñtū ad iras sc̄ptas: s; inqñ/ tum est significatiū dei z hois saluatoris mōi. Tercio. In noie iesu fundat spes glie. qz sicut dī Act. iij. Nō est aliū nomē sub celo datū hoib; in q opoz. nos sal. fieri. Hoc est ḡ nomē gl̄iosum de q dicere pos sum? illud p̄. Dñe dñs nr̄ ḡadmirabile est no. t. in vni. terra. Mirabile inq; z an gelis z hominibus z omni creatura. Est em̄ mirabil' hui' nois gl̄ia in terra. i. in re/ gione yincentiū. s. in celo. Est mirabil' hu ius nois gl̄ia in terra pegrinātiū. Est mi/ rabilis hui' nois iusticia in terra monētiū et peccatiū. Ideo dī Pau. Phil. ij. In no mine iesu oē ge. flec. ce. ter. z ifer. O nomē triūphale. O gaudiū angeloz. O leticia iustoz. O pauoz ifernoz. O spes vere pe/ nitentiū. In te ois spes venie: gr̄e: z gl̄ie. Ad hoc nomen deuoti p̄fugite o pctōres vt p̄fissim' iesus ad se vos alliciat z cōuer tat. Exēplū. Cōtigit sacerdotē lubricū euntē ad scēl' ppetrandūz transire nocte p siluā in q latro stabat oēs spoliāns z occi/ dens. Qui es tu q hac transis? Audiret: di xit. Quis es tu q hac transis? Sacerdos rñdit. Ego sum paup seru' iesu ch̄i. Pre timore em̄ nesciebat qd rñderet illi. Iterū latro. Quis es tu? Et ille. Ego sum indi gnus seru' iesu ch̄i. Tercio. Quis es tu? Et sacerdos. Sū inuit' seru' iesu. Latro ḡ intra se cogitās: dixit clerico. Propt no men iesu vade in pace. Et tūc latro intra se cogitabat z rememorabat dicēs Iesus iesus iesus. Et ecce p̄tute nois Iesu latro puerus: latrocinū z homicidiū postea n̄ ppetrauit. De mane igit venit deuotissim' me ad eundē clerici q erat pleban' vicin' oz hui' silue petēs suā p̄fessionem audiri. Pleban' aut audiens eū tot flagitia ppe/ trasse: q̄sunt dicēs. Vñ hec tibi contritio q tot mala fecisti? Rñdit latro Hac nocte qdā trāsiuit p siluā: quē cū vellē spoliare: dixit. Seru' sum iesu. quē dimisi ppter no men iesu Tandēq; nomen iesu replicando cōtrī sum: z de cetero nō diaboli: sed iesu seru' ero. Sacerdos dixit. Ego sum q p̄trāsiui siluā. Bñdictū ḡ sit nomen Iesu

qd mea p̄iculo liberauit et te iustificauit. Et ego de cetero ero viliōz seruus Iesu: qz amodo cessabo a fornicatiōe. Patet ḡ q̄reuerendū est nomē iesu: r̄venerabile ē q apls dī Col. iij. De qdēq; facit; i p̄bo aut in opatiōe: in nomē iesu facite. Sit ḡ cuiuscunq; verbi z opis initiū pariter z fi nis. Vñ z ecclia in fine orationū cōter dē Per dñm nr̄m iesum ch̄m zc.

p Ro tertio. Audist; zc. Magna ḡ cō solatio penitentib; in h noie iesu. Er ti em̄ esse debent de venia. Hoc est em̄ lex a deo instituta q̄ p̄pterea redemptoz volu/ ti hoc nomē imponi vicz Iesus: qd vtiq; lex est benigne interpretāda. Dicit em̄ iu/ ra. Benign' sunt leges interpretāde q eaz volūtas p̄seruet. ff. de legib; z senatuscō. l. Benign'. Sed tñ multū notādū ē qd h̄i. xij. dist. c. Diaconi. in fi. Si duri col/ li fuerim? assidue peccantūz nō miserebif de? Audite. Magna esset criminosis cō solatio si rex statueret q qdēq; cū reueren tia tunicā suā r̄ageret: misericōiam iueniret z gl̄iaz. Sed z mltū timere deberēt negli geres si addiderit q si criminosus distu/ lerit tunicā regiā r̄agere: irreuocabilt mo/ reret. Expone z app̄ia notādo illd Eccl̄i v. Ne tardes conuerti ad dñm: z ne disse/ ras d die in diē. subito em̄ veniet ira illi?.

Pro Epiphania dñi Sermo p̄m?

Urge illum

inare hierl'm. Esa. ix. Venit lu me tuum. ibidē. Lumen in quā

Supnaturalis scie. (triplex
Spūalis gratie
Eternalis glorie.

De pmo Esa. ix. Populus q ambulabat in tenebris. s. ignorātie vidit lucē magnā. De scdo ibidē. Habitātib; in regide ym/ bze mort; lux orta est eis. De tertio Ps. In lumine tuo videbim' lumen.

Surge zc. Tres articuli. In p̄mo vt in alijs. In scdo fiet themat; specialis ap plicatio p̄niz solēnitat; cōmēdatiua.

p Ro p̄mo An possit hō ex liberoarbitrio surgere a pctō absq; di gr̄a. Vñ sic. Inter gr̄am z culpā mediāt inocētia q h̄i pōt sine gr̄a. Cōtra. Rom. iij. Iustū

De Epiphania domini

fiat p grām ipsius. Rñdet Richar. in
h. di. xxiij. q. nō. **Lup?** rō est. Resurgere a
pctō est ad ea restitui q hō amiserat p pec
catū. Tria aut p pctm mortale amittit. scz
qndā speciale diuini lumis silitudinē: ppe
culus amissionē ania peccatrix dī tenebra
Un Aug. iij. de trini. Tenebre sūt stul/
te mētes hoim praua cupiditate atqz infi
delitate excecate. Per pctm etiaz amittit
hō naturalē habilitatem z ad glām z ad
gratiā. **Un Aug.** in ench. Anioz qz vi/
cia naturalū sunt puatio bonoz. Per pec
catū tertio amittit idoneitātē ad vitā eter
nā. Ad neurz aut hoz restitui potest nisi
p grām: que gratia est qdā specialis simi/
litudo diuini lumis. Per ipam etiā trahit
volūtas hois ad deū: sine q tractu nō re/
stituitur habilitas ad bonū. Per ipam etiā
remitit dei offensa z ex psequi obligatio
ad penā eternā: et reddit hō dign⁹ heredi
tate eternā. **Hec Rich.** Pro fūdamen
to. Natura rōnalis ex se inclinationē ha/
ber ad bonū. **Un Ansto.** iij. **Eth.** Rō de/
pctat optima z psuadet. Et ex h etiā sedē
q retrahit et dissuadet a malo. Persius.
Lur mibi nō liceat iussit qdēqz volūtas.
Stat contra rō z secretā garrat in aurem.
Ne liceat facere id qd qd vicia vult agē/
do. Publica lex hoim naturaqz timet hoc
fac. **Sed** qrit An possit hō zc. **Dic rñ.**
vt s. Ex q pclude qmiseri sunt pctōres i
pctis suis dormiētes. viliiores certe porz
q in luto volunt. Ideo aie peccatrici dī
Hiere. ij. q vilis facta es nimis. **O** lubri
ci: auari zc. **Ecce** inexcusabiles estz. **Nā**
est nō possit hō oīno resurgere de se sine
grā: tñ in ei⁹ ptāte est seipm excitare et ad
deum redire: et sic grām recipere. Ideo dīc
dn̄s **Sach.** j. **Conuertimini** ad me z ego con/
uertar ad vos. **Sz** heu heu mlti negligūt
in pctis dormiētes: z in mortis articulo pe
nitentiā differētes: cū tñ talis pnia multū
sit pīculosa. **Aug.** Penitētia in hoīe sano
est sana: in infirmo infirma: z in mortuo mor
tua. **Figura** **Dat.** xxiij. dicit saluator.
Orate vt n fiat fuga vestra i hyeme vlt sab
bato. **Hyems** est tps difficile viatoribus.
Et sabbatū est dies vltima. **Ideo** p hec sili/
gnificat mortis tps. **Irem** in hyeme ca/
dūt arborz folia: et sic patent nidi auium.
Sic in morte cadūt folia excusationum et

nidus diaboli patet. **Irem** in sabbato nō
licet ire nisi p miliarū. sic in morte nō pōt
aliqs multū a diabolo recedere: ad deum
accedendo. **Audi** qo pctōr qd tibi dicit
Apo. iij. **Si** nō vigilauerz veniam ad te
tanqz fur: et nescies q hora veniā ad te.

p **Rō** scdo. Surgere debet hiehm. i.
deuota ania: vt illūinet per cōrepla/
tionem mysterioz hui⁹ solēnitatis. **Nam**
sicut dicit **Bern.** Festis z maxime pīpu/
is solēnibz magis circa ea q solēnitatis
sunt imozandū videt vt pariter z erudia
tur animus: z exaltet affect⁹. **Quomodo**
em celebratis si nescitis? **Primo** in hoc
sermone fienda est contemplatio genera/
lis triū mysterioz ad h festū spectantiū.

Prīmū est mysteriū vocatiōis.

Secundū mysteriū pparatiōis.

Tertium mysteriū nuptialis celebra/
tionis.

Prīmū zc. **Magi** em veniētes ad chri
stum adorandū fuerunt signa vocatiōis
gentiū ad fidem. **Aug.** ser. huius solēni/
tatis. **Illi** magi fuerūt pmitte gētiū. nos
populus gentiū. **Ha** nativitatē pīmozdio
cepit chīs gentes ad se vocare. cū ad se tra
xit tres illos magos qui z postea omnes
vniuersatū vocauit: vt dī **Dat.** xi. **Veni**
te ad me omnes q la. z one. estz zc. **Propt**
hoc mysteriū magoz vocat festū hoc **Epi**
phania: ab epi qd est supra: z phanes ap/
paritio. quia tūc stella desup apparēs ma
nifestauit eis oīzū saluatoris. **Secundū**
est mysteriū pparatiōis. i. sponse ecclesie:
que qdem pparatio seu purgatio figurat
in baptismo. **De** qua purgatiōe **Ephe.** v.
Eccl̄s dilexit ecclesiam z tradidit seipsum
p ea: vt illā scificaret mundans eam lau
cro aque in pbo vite vt exhiberet sibi glo
riofam ecclesiam non habentē maculā neq
z rugam. **Propter** hoc mysteriū dī hoc
festum theophania: a theos. id est de⁹: z
phanes apparitio. quia rota diuina trini/
tas apparuit in baptismo chīi eadem die
qua est a magz adorat⁹ vīgesimono nono an
no fm multos: vel trigesimo fm **Chrys.**
Aug. z **Bedā.** **Tertū** est mysteriū nup/
tialis celebrationis. i. inter chīm z eccle
siam. **Et** hoc figuratū est i nuptijs illis in
quibz chīs mutauit aquā in vīnū. **In** nup/
tījs em celestibus mutat aqua triblatio

nis in vinum consolationis. Joā. xvj. Tri-
sticia vestra cōuerteret i gaudiū. Propter h
aut mysteriū vocat hoc festum beth phar/
nia: a beth. i. domo: et phanes. i. apparitio
quia in domo apparuit verus deus qñ mu/
tauit aquā in vinū: eadē die q baptizatus
est reuoluto anno. Attende bñ quanta sūt
hec mysteria et totā summā nostre salutis
continentia. Vide etiam ordinē inter illa.
Primo em fit sponse inuitatio. Scdo in/
uitate pparatio. Tertio pparare in thala/
mū nuptialem introductio. De his tribus
cantat ecclesia Hodie celesti spso iuncta ē
ecclesia: qm in iordane lauit chrs eius cri/
mina. Currūt cū mīeribz magi ad re. nup.
et ex aq facto vino letant cōmūe. Audia/
mus g nunc deuote benignā nostri a chri/
sto inuitationē. Diligenti faciam? prepa/
rationē: vt sic tandē veniamus gaudētes
ad nuptiale celestē celebrationē. Exēpluz
de vīr ginibz sacris que cāferuenti deside/
rio pudiciā amātes et abstinētiā obser/
uantes: orationibz instantes et tribula/
tiones multas sustinentes festinarunt di/
ligenti pparatōe ad celestes nuptias. Vñ
Mat. xxv. Nuptie erant intrauerūt
cum eo ad nuptias.

p Ro tertio. Aūd. zc. Cauete ne pue/
mini tanto honore celestū nuptiarū.
Iura em dicūt. Vilibz psonis nō sunt cō/
cedēdi honores. L. de dilatiōibz. l. neqz fa/
mosis. Et extra. de ex. p. Inter dilectos. et
de elec. p. inq̄sitionē. Cauete ne sitis siles
rustico ad nuptias filij regis inuitato: q p/
gens sitibūdus stomachū impleuit aqua
turbida. Et veniēs ad ostiū palatij/puo/
catus est ad vomitū. et sic turpis repulsus
est et iussu regis incarcerat. Expone. Vi/
uitie: delitiae: et honores sunt sicut aq tur/
bida quā in ingressu alteri mūdī oportet
euomere. et tūc vater feditas ppter quam
pctōr cūct zc. Apoc. vi. Foris canes et im/
pudici venefici et idolis seruientes: et ois
qui amat et facit mendaciū.

Sermo secundus de Epiphania.

Urge illumi

nare zc. Gloria dñi sup te orta ē.
Ela. lx. Ideo debes surgere qz

glia dñi zc. Gloria dñe dr clara noticia cū
laude. In incarnatōe igit et nitate z appa/
ritione dñi saluatoris dr Gloria dñi orta est.
Tū ppter declaratōez sue potentie. Tum
ppter declarationez sue sapie. Tū ppter de/
claratōē sue bēuolētie. De qbz dr Mat/
masce. In pncipio tertij. Per incarnatōis
mysteriū mōstrat simul bonitas et sapia et
potētia dei vīr. Potētia qdē: qz nihil
est maius q deū fieri hoīem. Sapia: qm
sic inuenit difficultatū decētissimā solutionē.
Bonitas po: qz nō desepit ppr q plasma/
tis infirmitatem.

p Rīm? art. An cōueniens fuerit ma/
gos ad chm puulū venire adorādū?
Q. nō. Magi nō erant de regno iudeoz.
Et vīdē aut stelle cognouerūt natū re/
gē iudeoz. Eōra. Ela. ix. Ambulabunt
gētes in lumine tuo zc. Rūder tho. iij. p.
q. xxxvj. Magi illi fuerūt pmitie gentiū
in chm credentiū: in qbz apparuit in qdam
psagio fidel et deuotio gentiū venientiū a
remoz ad chm. Et o sic deuotio et fides
gentiū est absq errore p inspiratōem spūs/
scti: ita etiā credēdū est magos a spūscō i/
spiratos sapient chzo reuerentiā exhibuisse
hec tho. Pro fūdamto. Certū ē q isti
magi pia mētē intētiōe et deuotōe veneūt
Ido eoz aduēt? fuit deo grissim. Nā vt
ait Sen. Nō qd fiat: s; q mēte refert. Et
Quid. li. faltoz. Nā deo pietas p mūere
diuine grata ē. Tū g qrit An ueniēs zc.
Dic m. zc. Et q clude mirabilē et lauda/
bilē dei puidētiā q sic a pncipio natitatis
chzi voluit pfigurare vocatōez et salutē gē/
tiū. vñ et postea clamabat oēs vocās Jo.
vj. Siqs sitit veniat ad me et bibat. Nāc
etiam omnes p pdicationes et internas i/
spiratōes vocat. sed heu heu multi resis/
tūt. O miseri pctōres idurati: vsurarij zc.
Vñ et dñs dicebat iudeis: Quotiēs vo/
lui gregare filios tuos quēadmodū gal/
lina cō. pul. su. sub alas et nolūisti. Notā
q aliqui supponunt galline oua anatis fo/
uenda: et nati pulli sequunt eā. Inuēta tū
aqua relinquunt gallinā: eo q eoz natura
sit in aqua conuersari. Gallina po eos in
litore expectat et eos aduocat: sed renū/
unt. quia plus diligunt aquam qz terram
Spūaliter deus oēs fouet. Sed cū yiget
discretio i hoīe: tūc apper q sunt ei? et qui

De Epiphania

sunt diaboli. Inuenta aq̄ delectatiōis mū-
dane plurimi nolunt redire deo vocāte ad
pniam. Figura Num. xxiij. Reuerſis ex-
ploratoribz cū moyses vellet pplm cōgre-
gare z in terrā pmiſſionis introducere: vo-
luerunt eū lapidare. ſō diſperſi ſunt p de-
ſertū z fere oēs mortui ſunt ibi. Spūalit̄
deus vult pgregare pctōres per pniam z
p viā miſericordie ducere ad terrā celeſtis pmiſ-
ſionis ſed pctōz duricie volunt chīm lapi-
dare. Talibz ḡ dicit illud Proverb. j. Glo-
raui vos z renuiſtiſti extendi manū meā z
nō fuit q̄ aſpiceret zc.

p Ro ſcdo. In pcedentiz. Nunc ſpēa-
lit de pmo myſterio ſeu d̄ pma appa-
ritiōe vbi ſunt tria pſideranda. Juxta tel-
ptū euangelicū. viz

Bagoz illuminatio.

Illuminatorz adoratio.

Adorantiū oblatio.

Circa primū pſiderāda ſunt duo. Illumi-
nationis veritas: z illuminatorz ſedulitas
Hic de pmo qualiter magi fuerūt illumi-
nati ad cognoscendū chīm natū. Notanda
eſt q̄ triplex cā illuminationis magozū.

Prima eſt ſtelle apparitio.

Scda pphetie cognitio.

Tertia diuine gr̄e inſpiratio.

Prima q̄ eſt ſtelle apparitio. de q̄ dicit Leo
papa in ſer. Tribz magis in regione orien-
tis ſtella noue claritat̄ apparuit q̄ illuſtri-
or ceteris pulcriorqz ſideribz in ſe intuenti-
um oculos animoſqz puerteret pſeſtim
aduerteret nō eſſe oculoſū qd̄ cā ſolitū vi-
debat. Fulgenti⁹ aut̄ dicit qd̄ ſtella illa ab
alijs papue differebat in tribz. ſ. in ſitu: q̄a
nō erat localiter ſita in firmamēto: ſz pen-
debat in mediuſculo aeris p̄ime terre. In
fulgore qz ceteris erat ſplendidior. Splen-
dor em̄ eius nō poterat ſolis ſplēdore of-
fuſcari imo etiā in meridie ſplendidiffima
apparebat. In motu qz pcedebat magos
more viatoris. Dyſtice p ſtellā ſignat lu-
men fidei qd̄ non conſuevit in hierlm ſup-
nā. De q̄ fide dicit Aug⁹. Fides eſt illu-
minatio mentis ad ſupnā veritatē: cogno-
ſcendā viz z amandā. Tertia fuit pphe-
tie cognitio Nam ſic dicit Remig⁹. Licet
de magis ſit variā opīniō: tñ magis credē-
dū eſt magos fuiſſe nepotes balaā. Ba-
lam em̄ inter cetera q̄ ppterquerat diē ſic

hī Au. xxiij. Oriet ſtella ex iacob z exura-
get bō ex iſrael. Illi ḡ habentes hanc pro-
phetiā mox vt viderūt ſtellā nouā intelle-
xerunt regē natū z venerūt. Hec Remig.
Sicut em̄ dicit mgr̄ Rico. d̄ lyra. Iſti ſūt
dicti magi nō a magica arte: ſed a magni-
tudine ſcie. Et etiā dicti ſunt reges: qz illi
lo tpe pbi et ſapientes regnabant. Sicut
aut̄ p ſcripturā pphetiā chīm nouerūt: ita
z nos p ſcripturāz expoſitiōe Pſal. De-
claratio ſermonū tuoz illuminat: z intelle-
ctū dat paruit. Tertia cā z principalior
eſt diuine gr̄e illuminatio: inſpiratio ſine q̄
nihil puiſſent alie cauſe. Videtes em̄ ſtel-
lam cognouerunt p inſpirationē diuinā q̄
illa erat q̄ per balaā dicta fuerat. Leo pa-
pa in ſer. Dedit aſpicientibz intellectū q̄ p-
ſtitit ſignū. Sic et nos p dei inſpirationē
poſſum⁹ cognoscere diuinā: q̄ qd̄ em̄ inſpi-
ratio oibz offert nedū illuminādo ſed etiā
excitando ad ea que ſunt ſaluti neceſſaria
Apoca. iij. Ecce ſto ad oſtium z pulſo zc.
Sed heu multi reſpiciunt z ptemnūt z in-
teriores monitiones z extēq̄res exhorta-
tiones. Exemplū narrat mgr̄ Joānes
de abbatiſſilla ſabineſ eps cardinalis: q̄
fuit quōdā fenerator quē cū ſacerdos mo-
neret ad pniaz: ſemp dicebat. bñ adhuc fa-
ciā/qz ſatis ē adhuc tps. Infirmirate eti-
am verat⁹ z ſacerdote monit⁹ ſic ſemp re-
ſpondebat bñ adhuc faciā Et cū importu-
ne inſtaret ſacerdos vidēs piculū: ille ſubi-
to rapiſ q̄ſi mortuus. Cūqz rediret et ſtatū
adhuc clamaret ſacerdos: clamauit eger.
Opnia vbi es/decetere penitere nō valco
(h̄ iudicante iuſto iudice) qz dum potui nō
lui. Et hec dicens miſerrime mortu⁹ ē deſ-
ſperat⁹ z damnat⁹. Iſte ē de nūero illorū
q̄b p̄tinet illō Jo. viij. In pctō v̄io morie-
mini. Qd̄ multū vnicuiqz formidandū ē.

p Ro tertio. Audiſtis zc. Nō credat⁹
excusari ppter negligentia pſideratio-
nis p quā incurrit⁹ ignorantia: qz dicit re-
gula iuris. Ignorantia facti nō iur⁹ excu-
ſat. Pone caſus de ignorantia facti de ori-
nato ignoranter a ſimoniaco. j. q. iij. Si q̄s
a ſimoniaco. Et lex dicit. ſ. de origine iu-
ris. l. ij. Turpe ē alicui ignorare ius circa
qd̄ verſat. Laete ne ſis ſiles cui dā q̄ pin-
guē habet hereditatē pendens in litigio.
cui cū velle aliquid declarare media pueniē

na pilla obtinēda noluit audire et cogita-
re et. Vel ambulanti de nocte et ignoran-
ti viā: cui cū vellent aliq̄ viā ostendere et lu-
minare ante eū deferre noluit aspicere. idō
corruit in foueā. Expone et applica notan-
do q̄ de multis pōt dici illud ps. Noluit i-
telligere vt bñ ageret.

De epiphania dñi. Sermo. iij

Virge illumi

hare et. Ecce tenebre opiet ter-
rā et caligo p̄pos. Esa. ix. Sur-
gere debes vt illumineris: q̄ ecce tenebre
operiet terrā et. Triplices tenebre operi-
unt terrā. vīz tenebre ignorantie/ tenebre
malicie/ et tenebre miserie. De primis ps
Nescierunt. s. spūalia/ neq̄ intellexerūt sc̄s
abusionē suā circa mundana/ in tenebz am-
bulant. qm̄ vt bñ Osee. iij. Non est scien-
tia dei in terra. De sc̄dis Prouer. iij. Uta
improz tenebrosa nesciunt vbi corruunt.
His tenebz terra operata ē. qm̄ vt habet
Osee. iij. Maledictū et mendaciū: furtū:
et homicidiū: et adulteriū inundauerūt. et
Ben. yj. Repleta ē terra iniquitate. De ter-
tij pōt intelligi illud Job. xvij. Post te-
nebras spero lucem. s. post tenebras p̄nt̄
miserie spero lucē gl̄ie. Salutatio

p Ro pmo art. An ch̄i natiuitas oibz
debuert esse manifesta. Q. sic. De
noster manifeste veniet. inqt ps. Con-
tra Esa. xlvj. Tu es de abicondit? sc̄us
israel et saluator. Rñder Tho. in. iij. pre.
q. xxvj. Natiuitas ch̄i nō debuit oibz cō-
uenienter esse manifesta. Primo qdem q̄a
p hec impedita fuisset hūana redemptio q̄
p crucē eius pacta est. q̄ sicut dē. j. Loz.
ij. Si cognouissent: nunq̄ dñm gl̄ie cruci-
fixissent. Sc̄do q̄ hoc diminuisset meri-
tum fidei p quā venerat hoies iustificare.
fm̄ illud Rom. viij. Iustificatio dei p fi-
dem iesu ch̄i. Tertio q̄ per h̄venisset i du-
bium p̄itas humanitatis eius. Qd̄ aut ait
ps. De? n̄ manifeste veniet/ loquit de se-
cūdo aduentu. Hec Tho. Pro funda-
mento. Dia q̄ a deo pcedunt: ordinare fi-
unt. Nam de his q̄ a natura fiunt dē p̄bs
xvj. de animalibz. Qd̄ sit a natura nō ē si
ne ordine. Sic ḡ impleta sunt ch̄i m̄y ste-

riayt nec ibi fuerit supabundantia neq̄ de-
fect? Vñ Horac? in eplis. Est mod? in
rebo: sunt certi deniq̄ fines. Quos vltra ci-
trags neq̄ p̄sistere rectū. Non dubiū ḡ qn̄
circa natiuitatē saluatoris oia ordinare fa-
cta sunt. Cum ḡ querit An ch̄i natiuitas
et. Dic tñ. vt s. Ec q̄ p̄templemur q̄con-
uenienter facta sunt n̄re salutis mysteria.
Primo qdem pauci de p̄lo gentiū vocati
sunt vt significaret gentiū plenitudo in fi-
dem ch̄i ingressura. Vñdem? em̄ in ope/
ribz nature q̄ in paucis gr̄atis seminatīs
colligit multa messis. q̄s aut paucis ma-
nifesta voluerit fieri suā natiuitatē tñ vtri-
q̄ p̄lo tā iudeoz q̄ gentium manifestari
voluit q̄ veniebat p salute oim̄ pati. Leo
papa in ser. Hec ab omnibz voluit agno-
sci q̄ p omnibz dignat? est pati vt p hoc eni-
denter oñderet qm̄ sic dicit Paul? . j. Tim.
ij. De? vult oēs homies saluos fieri et ad
cognitionē veritatis venire. Sed heu licet
oēs vocent: tñ pauci ch̄m audiunt/ et m̄l-
to plures diaboli sequunt q̄ ch̄m. Q̄ q̄
sunt lubrici: auari et. Figura. ij. Regū.
xv. Plures erant cū absalone q̄ blandimē-
tis eos seduxit: q̄ cū david q̄ verus erat
rex isrl. et. j. Nach. ix. Non remanserunt
cū iuda nisi octingenti. Et in exercitu ba-
chidis et alchimip̄ditoris viginti multa pu-
gnatoz. Expone et. Jo Matt. xx. Vul-
ti sunt vocati pauci s̄o electi.

p Ro sc̄do arti. In pcedenti et. Hūc de
illuminatoz sedulitate: quō diligenter
inquisierunt et venerunt festināter. vbi sūt
tria p̄sideranda.

Primū est velox itineris aggressio

Sc̄dm est sollicita inq̄sio.

Tertium est perficiendi itineris acce-
leratio.

Primū est velox itineris aggressio. Sta-
tim em̄ visa stella et habita intelligētia ag-
gressi sunt iter vt ventrēt ad adorandū pu-
erū natū. Vñ Mat. ij. Cū nat? esset iesus
in bethleē iude in diebz herodis regis ecce
. i. in p̄mptu et statim magi ab oriente hic/
rosolymā venerunt. Gra et nos habita dei
noticia n̄ tardem? aggredi salutis iter. Imo
vt dē Greg. in qdā hom̄. Iesum quē men-
te cognoscam? ope sequimur. Sc̄dm est so-
licita inq̄sio. Venerūt em̄ in ciuitatē regi-
am. s. bethleē q̄rentes et dicētes Vbi ē q̄ na-

De Epiphania domini

sus est rex iudeorū venim⁹ zc. Nota quō i istis p̄bis ch̄m v̄x hoīem v̄x regē: z v̄rum deū p̄fessi sunt sic dicit Remig⁹. Et Chrys⁹. dicit. Nunq̄d nesciebant q̄ in hierusalē regnabat herodes/ numq̄d nō intellegebant q̄ h̄cūq̄ rege viuente/ alterū regem p̄nunciat aut adorat p̄m̄ in sanguine: sed dū p̄siderabant regem futurū non timebant p̄sentē: adhuc nō viderant christū z iam parati erant mori p̄ ch̄so. O beati magi q̄ ante conspectū crudelissimi regis priusq̄ ch̄m viderent facti sunt confessorē ch̄i. Hec Chrysost. Audiens autē hec herodes turbat⁹ est et oīs hierosolyma cū illo. Chrys⁹. Sicut ramū arboris in excelso positum leuis etiā aura mouet: sic sublimis hoīes in culmine dignitatū existētes: leuis etiā fama cōturbat. Greg. Eli regenato rex terre turbatus ē q̄ nimis altitudo terrena p̄fundit cum celsitudo celestis aperit. Aug⁹. Quid erit tribunal iudicantis qm̄ sup̄bos reges cum terrebant i fantis. Non solū autē herodes turbat⁹ ē s̄ z omnis hierosolyma cū illo. i. maiores ciuitatē fauentes ei: oēs p̄ncipes sacerdotū z scribas sciscitabat ab eis vbi ch̄s nasceret. Ad q̄d illi dixerunt. In bethleē iude ciuitate dauid. allegātes p̄phetiā q̄ h̄c dicitur. v. Et tu bethleem terra iudazc. Miseri q̄ alijs locū natiuitatis oñdunt nec tñ ad eū adorandū venerunt seu prexerunt Aug⁹ in ser. Alijs demonstrato vite fonte ip̄i mortui sūt siccitate: siles facti sūt lapidib⁹ miliaris q̄ hominib⁹ viā ostēdūt nec ip̄i ambulare possunt. Siles etiā fab⁹ arce noe q̄ alijs vbi euaderent p̄stiterunt z ip̄i in diluuiō perierunt. Siles illis q̄ sunt multē litteratores q̄ sepe sunt ad dñm q̄rendū tardiores. Audito itaq̄ loco natiuitatis ch̄i. herodes clam vocat⁹ magis diligenter didicit ab eis tps stelle q̄ apparuit eis. Chrys⁹. Oculre vocauit eos: vt nō viderēt iudei q̄s habebat suspectos ne forte q̄si regē sue gentis amantes p̄derent cōsiliū ei⁹. Dicens igit̄ eos in bethleem dicit. Ire z interrogare diligēt de puero zc. O astutia serpentina: q̄ sic d̄t Greg. in hom. Adorare cū se uelle simulat vt hūc si inuenire possit extinguat. Et Chrys⁹. super Barth. Deuotionē p̄mittebat z maliciā cordis sui humilitatē colore depingebat.

Talis em̄ ē p̄suetudo malignorū oīm qm̄ aliquē in occulto gram⁹ ledere volunt humilitatē z amicitias illi fingūt. Leo papa. Quā felix foret si magorū imitaret fidē z p̄uerteret ad religionē q̄d disponebat ad fraudē. Scdm̄ est p̄ficiendi itineris ac celeratio: statim em̄ cū audissent regē abiērunt. z ecce stella quā viderant in oriente antecedeat eos vsq̄ dū veniēs staret super b̄bi erat puer. Chrys⁹. Et h̄ ostendit q̄ cū stella p̄durisset eos magos p̄p̄e hierlm̄/ abscondita est ab eis vt relicti a stella cogerent in hierlm̄ interrogare de ch̄so simul z manifestare/ p̄pter duo. Primo ad p̄fusio nem iudeorū. q̄ gentiles stella tñmō p̄firmati: ch̄m per alienas puicias req̄rebat. et iudei ab infantia p̄phetias legentes de ch̄so/ etiā in suis finib⁹ natum nō suscepērūt. Demū interrogati sacerdotes vbi nasciturus foret ch̄s: in suū p̄iudiciū rñdē rūt. In bethleem iuderūt. Solet et alia rō assignari. q̄ vt dicit glo. Auriliū q̄rentes humanū/ iuste p̄diderūt diuinū. Sicut at dicit Remig⁹. Stella signat grām dei. herodes diaboli. Qui at per p̄ctm̄ se diabolo subdit/ grām dei p̄dit. q̄ si p̄p̄iam a diabolo recesserit/ grām inuenit: que non dimittit donec p̄ducatur ad domū pueri. i. ecclesiam. Magi igit̄ videntes stellā gauisi sunt gaudio magno valde. Chrys⁹. Gauisū sūt: q̄ spes illoz nō erat decepta s̄ amplius p̄firmata/ p̄ mysteriū em̄ stelle itelligēbant quoniam digit⁹ magni regis excedebat mensurā omnium mūdiculū regū. iō addidit magno. Legit̄ autē in legenda lōga Eclonie q̄ reges isti p̄mo venerunt ad pastores/ qm̄ pastores vidētes claritatē stelle: i terro gauerūt occurrētes/ qd̄nā hoc esset. Audiētes autē q̄ natū puer q̄rentes dixerunt eis q̄liter angelus eis apparuit nocte natiuitatē ch̄i cū claritate magna annūcians hoc mysteriū/ z quō inuenerūt puerū iacentē in p̄sep̄io z pannis inuolutū. Quo audito gauisi sunt z venerūt stella duce ad locū z totū iter p̄fecerunt in tredecim diebus in q̄ apparet eoz diligentia z deuotio magna. Scdm̄ Hiero. Hi venerūt i dromedarijs q̄ s̄ velocissimi cursus/ z tātū vna die currunt q̄ntū equus valid⁹ in trib⁹. In p̄dicta autē legenda h̄c q̄ lux ibi continuo aderat vbi ambulabāt: nec ip̄i: nec iumen

Virge illumi

ta curiebant: nec comedebat. s; die noctu
q ambulabāt. Et notandū q isti reges vi
cunt venisse ex arabia. Due sunt arabie:
vna contigua z vicina iudee: z respicit hic
rusalē ab oriente de q vident magi venisse
Alia cōtigua indie q distat ab hierlm qsi
vni anni itinere: z de hac infra tredecī di
es nō poterant venire nisi ex speciali mira
culo. Un Remig^o. Sciendū q aliq solēt
dicere q puer q tunc nat^o est in tam breui
spacio tpis d extremis finib; terre eos ad
se pducere potuit: vel si fuerint successores
balaā: regio istoz nō d; distare a terra pro
missionis tātū. Jō in tā breui spacio tpis
venire potuerūt: vnde cūq; aut venerūt: id
p certo tenendū ē qm diligēt accesserūt.
Sic etiā nos debem^o festinare: cūtes ad
chr̄m videndū in bethlē ciuitatē supnam
alias in magnū periculū inaddm^o. Exē
plum in Ulaspa. Senex qdā venit in qn
dā ciuitatē vt venderet vasa que fecerat.
Lūq; sederet an ianuā diuitis laborantē
in extremis: vidit eqtes cum eqs magnis
horribiles: hñtes i manib; baculos igne
os: relicis aut eqs an ianuā intraverunt.
Et ecce infirm^o cepit clamare dicens. Dñe
adiuua me. Illi aut accedētes et ridentes
dixerunt ei. Nunc chr̄i mōz es qn obscu
rat^o est sol. Non ē iam hora solationis z
spei: z hec dicētes rapuerūt aiam ei^o. Jpe
qpe miser nō seruauit mōz ecclie: q dicit
a pncipio. Deus in adiutoriu meū intēde
Jō bñ dicit Aug^o lib. d pnia. Null^o expe
ctet qn peccare nō pōt

p Ro tertio. Audistis zc. Sed heu q
pauci sunt solitari de spūalib; mlti at
de tpalib;. Et certe sollicitudo tpaliuz ex
tinguit sollicitudinē spūaliū cum sint Jrie.
Ad positōnē vnius sequit destructio al
teri^o. vt hñ ff. de institozia actōe. l. Si pu
illus. et. xlvij. dis. Qēs dilectores diuitia
rū fortes sunt in terrenis: debiles aut in ce
lestib;. Attendite. Nōne vituperandū est
ille q sollicitoz esset de domo plena festi
cis q de domo plena sericis z auro textis
Exponet applica notādo dictū Bernar.
Sic stulti eximatores de minimis maxi
mā z de maxis minimā curaz gerunt.

Sermo. iij. de
Epiphania.

8
nare zc. Sup te hierlm orientur
dñs: z glia ei^o te videbit Esa.
lt. Jō surge zc. qz sup te zc. Pōt aut hic
rusalē exponi mystice triplici sensu. Allego
rico Tropologico et Anagogico.
Primo sensu est ecclia militās.
Secdo ania deuora.

Tertio triūphans ecclia
Sup vtrāq; orit^o ē dñs. De pmo. s. sanctā
eccliaz militārē. vñ pastorib; q figurabāt
pastores ecclie. dicit angel^o Lu. ij. Hic ē
vob hodie saluator zc. Sup aiam deuorā
nasat cui d; Esa. lviij. Quies in tenebz lux
tua. i. chr̄s q est lux tua in tenebris. i. in te
nebris pñtis vite: vel in tenebz. i. in pñcia
q pus erat tenebrosa. Sup triūphantem
eccliam orit^o dñs. de q Apoc. xj. Claritas
dei illu. eā z lucet. et^o ē agn^o. Salutatio.

p Rim^o ar. An chr̄i hūanitas fuit ado
rata a mag^o adoratiōe latrē. Q. nō.
latrē ē soli deo exhibēda. Cōtra Dam.
Chr̄s ē ver^o ac pfect^o de^o pfect^o hō quez
adoram^o vna adoratiōe cū pñe z spūscō z
incōtaminata carne ei^o. Rñsio sicut dicit
Guillerm^o durādī. Latrē ē cult^o sine fuit
tus q soli deo rependit i recognitionē vñi
uersi dñij qz fec^o z creauit nos. Dñc g bñs
Bon. in. iij. di. ix. Caro chr̄i multipl^o ach
cipit vno mō p toto illo hoie z h mō quia
hō ille de^o ē rōne pñone vni^o adorand^o est
adoratiōe latrē. Alio mō vt nominat pñe
hūanitatis p se nō vt vñtam: et h mō p se
nō sibi debet adoratio latrē sed dñie.

Tertio mō qñ medio mō vt noiat ipaz na
turā creatā z sic pcedēdū ē q adorādū est
adoratiōe latrē. Et qz caro chr̄i nūq; ē se
parata a pñe. iō sp ē pñderāda vt pñcta
z sp adorāda adoratiōe latrē. Hec Bon.
Un h mō credēdū ē q sunt adorata a ma
gis. Lū aut d; latrē ē soli deo exhibēda.
Dñc docet subtil^o q ly soli pñ accipi carego
rice vt syncategorice. Pñio mō latrē ē soli
deo exhibēda qz i solo dō ē rō sūmi adora
bit^o vicz rō sūmi dñij. Syncategorice at ly
soli notat exclusionē ab oī alio qd nō ē de^o:
z rōc distiguēdū ē aut excludit a termino
adoratiōis vel a rōne adorandi. Pñio mō
nō solū de^o ē latrē adorand^o qz a termino
adorationis nō debet excludi natura buq

De Epiphania domini

mana: qm̄ ip̄am excludendo nō p̄tē adō-
rari cor' ch̄is. Secūdo mō solus de⁹ est
latia adorāndus. qz nihil aliud a deo ē ra-
tio talis adoratiōis. **Hec Sco.** Pro fū-
damento. Humanitas ch̄i inter oēs cre-
aturas est p̄fectissima. Dicit d̄ppe phus
histo. meta. Omne attingēs finē est p̄fē-
ctū. hūanitas aut' ch̄i finem attingit mo-
do p̄fectissimo ⁊ excellentissimo adeo ut
vix sit dicere: hō est de⁹. Un̄ in libello de
p̄p. mū. **Her.** hō verusq; de⁹ pius ⁊ mi-
serator. **Querit ḡ An** ch̄i hūanitas rē.
Dicrū. v̄t ḡ. **Ex q̄** cōtemplare q̄ magni-
ficata sit hūana natura in p̄sona ch̄i. Un̄
etiā ip̄e hō ch̄ist⁹ dicebat **Mat. vi.** Para-
est mihi ois p̄as in celo ⁊ in terra. **Mi-**
seri hoīes qui dei maiestatem cōtemnitis
q̄ tantū exaltauit n̄rā hūanitatē: **Q̄ in-**
sensati p̄ctōres: lubrici rē. cognoscite dei
bonitatē q̄ n̄rē hūanitati in ch̄o subiecit
oīm creaturā. **Figura** **Gen. j.** Ip̄i ade-
a deo immediate formato erant subiecta in
statu innocētie oīa animātia tā in terra q̄
in mari q̄ in aere: et figurabat q̄ ip̄i ch̄i
sto diuini? in vtero formato flectendum
est oē genu celestīū: terrestriū: ⁊ infernoz:
et ois lingua confiteat q̄ dñs iesus i glo-
ria est dei patris. **Phil. ij.**

p **Ro scdo.** Supra de magoz illūina-
tione. Nunc de illūinatoz adoratiōe.
vbi apparet magoz fides: hūilitas: ⁊ de-
uotio. Sic em̄ de euangelīū. Intrares do-
mū inuenerūt puerū cū **Maria** m̄re eius.
Chryḡ. Nō cū matre diademate corona-
ta: aut in lecto auro recumbentes: sed vix
vnā tunicā habente nō ad ornamētū cor-
poris: sed ad regumētū nuditat⁹: quales
potuit h̄re carpentarij vxor p̄gre cōstitu-
ta. Si ḡ reges terrenū querētes venissent
magis fuissent cōfusi q̄ gauiſi: qz tāci it̄i-
neris laborē sine causa suscepissent. Nunc
aut' qz celestē req̄rebāt: essi nihil regale vi-
debāt in eo: tñ solius stelle testimonio cō-
tenti gaudebant eoz oculi cōtempribiles
puerū aspiciere. q̄a spūſctūs in corde ip̄oz
terribilem eū mōstrabat. vnde p̄cidentes
adorauerūt eū. vident em̄ hoīem ⁊ agno-
scūt deū. **Hec Chryḡ.** Q̄nta tunc fuit in
eoz cordib⁹ lenicia. Proidentes ḡ ⁊ ge-
nua flectētes sup̄ terram: faciē demittē-
tes: cū magna cordis deuotiōe et oīs be-

nedictione ip̄m adorauerūt: agentes gra-
tias de bñficio stelle rē. ip̄m esse v̄x deū
credentes. **Hinc** exclamat **Aug⁹.** Q̄ stu-
penda infantia cui ⁊ astra subdunt: cuius
est ille magnitudinis ⁊ glie sup̄ne ad cui-
us pānos ⁊ angeli excubāt ⁊ sidera obse-
quū dant: ⁊ reges trepidant: ⁊ sectatores
sapientie gemulant: Imitari itaq; debet
mus deuotiōē ⁊ reuerētiā magoz coraz
deo hūiliter p̄sternētū: p̄cipue p̄pter tria.

Pr̄o in recognitiōē nostre vanitat⁹ ⁊
miserie.

Secundo in rēp̄sentationē humilita-
tis ⁊ erubescētie.

Tertio in p̄statiōē sup̄ne maiestatis
et excellentie.

Pr̄mo quasi recognoscentes nos nihil
esse coram deo. **Esa. xl.** Dñs gētes quasi
nō sint sic sunt coram deo: ⁊ qñ nihilum ⁊
inane reputate sūt. **Exemplū** habem⁹
Job. j. Qui tonso capite corruit in terraz
adorauit ⁊ dixit. Audus egressus sum de
vtero matris mee ⁊ nudus reuertar illuc.
Et aduerte ibi q̄ inflicta tribulatio cōpel-
lit ad plen⁹ recognoscendū vitē p̄sentis
miseriā ⁊ ad deum adorandū. **Secundo**
in rēp̄sentatiōē hūilitat⁹ ⁊ erubescētie:
quia vix ip̄m deum multipl̄ offendim⁹.
Exēplū in publicano q̄ nec audebat oculi-
los ad celū leuare: vt habet **Lu. xviij.** **Et**
in filio p̄digo ad patrē reuerente **Lu. xv.**
Pater peccauit in celum ⁊ corā te: iam nō
sum dignus vocari filius tuus. **Tertio**
in p̄statiōē sup̄ne maiestatis ⁊ excellētie
Esa. xliij. Terribilis dñs ⁊ magn⁹ v̄x
hemēter: ⁊ mirabilis potētia illi⁹. **Exem-
plū** i **Salomone. iij. Reg. viij.** Qui adō-
rauit vtrūq; genu flexū in terra et manib⁹
expassis di. Dñe de⁹ isrl' non est sili⁹ tui
de⁹ in celo desup ⁊ sup̄ terrā deorsum rē.
Sequit. Faciēs vnicuiq; fin oēs vias su-
as: sic vider⁹ cor e⁹. ecce excellētiā diuine
iusticie. sequit. qz tu solus nosti corda oīm
filioz hoīm: vt timeant te cunctis diebus
Ece excellētiā diuine sapie. Sequitur.
Audietur etiam nomen tuum magnum
et manus tua fortis et brachium tuū extē-
sum vbiq;. ecce excellētiā diuine poten-
tie. **Patet** ergo quomō cōfitebat' excellē-
tiā diuine maiestatis. Sicut ḡ dē **Ps.**
Venite adorem⁹ rē.

P Ro tertio. Audistis rē. Nō dubiūz qn cū magna hūilitate debeat pctōz corā deo se pferne miscōiam petetur. Nam vt hz. vi. q. Quero. s. Sīqs. Graui pena puniendū ē crimen lese maiestatz. et ff. ad. l. cor. de sicca. vltimo tradi iperam? supplicio q sicarij insidiatores cōtincunt. iō humil? postulare debem? grām q qti die sum? isidia pensato sicarij aie nre. Po ne casum de paupe cur? oia bona confisca/ ta sunt: imo z ipe reus ē moriz z stans corā rege q si speret miscōiaz posse confēd? gre uerent supplicaret z cū qnta erubescētia staret ibi. vltēri? si iā data sit ei venia z pē diligēt regē qntū aī: erubescit qtiens ita s aī regē recordat regē offendisse. Expone rē. Notando illud Eccl. x. Est p fūsiō ad/ ducens grām: grām.

Sermo. v.

Urge illumini

I re rē. Ambulabūt gentes in lu mine tuo. Et reges in splendo re orit? tui Esa. lx. Tria ibi notant? p his q surgunt a pctis. Spūalis p fessionis veri/ tas. Ambulabunt gētes. Ambulatiōis il lius securitas. In lumie tuo. Ambulanti/ um nobilitas z reges rē. De pmo Esa. ij. Fluēt ad eū oēs gentes z dicent. Veni/ te ascendam? ad mōtē dñi: z ad domū dei iacob: z docebit nos vias suas z ambula/ bīm? in semit? ei?. De scdo Joā. xij. Am bulate dñi lucē habetis. De tertio Apoc. v. Fecisti nos deo nro regnū z regnabimus sup terrā. Hoc vere dicere pnt oēs chri/ a ni. De ttrio p dicitis pōt exponi illd Apo. xij. Ambulabūt gētes i lu. ei? z reges ter/ re afferent glām suā.

P Rimus ar. An possit illuminari abs q grā speciali. Q. n. sup illd. j. Co. xij. Nemo pōt dicere dñs iesus nisi a spū. dic glosa Amb. Qē vep a qcuqz dicat/ a spūscō est. Contra pōt hō pctōz multa vera cognoscere. Vñ Aug. lib. retrā. Non approbo qd in oīone dixi. De? q non mū dos pascere noluit. Rūderi em pōt mul tos nō mundos mltā scire vera. p grāz ac hō mundus effici. Rūder Thō. in. j. ij. q. xc. Lumen intellectuale sufficiens de se

ad qdam intelligibilia cognoscenda ad q rum vicz noticiā possum? p sensibilia vene nire. Altiora pō intelligibilia intellect? hu man? cognoscere nō pōt nisi fortiori lumie pficiat. s. lumie fidei vel pphetie vel sapiē tie infuse. z hoc dñ lumē grē. inqntū est na ture supadditū. Eū autē dicit glosa Amb. Omne verum a qcuqz rē. hoc intelligen dū est a spūscō infundēte lumen natura/ le z mouente ad intelligendū z loquendū p itatem/ nō sic ab inhabitāte p grāciā sed vel sic a largiente aliqd habituale donum nature supadditū. Hec Tho. Pro fūda mento. Non pōt hūanus intellect? ex se at tingere. nisi tūmō ad cognitionē sensibili/ um Vñ fm p h m. j. metaph. Nihil est in i/ lectu qd pñ? nō fuerit sub sensu. Et ter/ tio de aīa. Necesse est vñūqzqz intelligē/ tem phārasinata speculari: naturaliter tū capax ē diuinoz intellect? human?. Iuue nalis. Venerabile soli sortiti ingenū diu/ nozqz capaces. Cum q qrit An possit hō rē. Dicit. vt s. Ex qua ppēde qntas age re deo obnoxij sum? grās q nos itellectu/ alis luminis voluit efficere pncipes. De q ps. Signatū est sup nos lu. v. tui dñs. Et quis ex naturalib? nō possum? oīm verita tē cognoscere: certi tñ esse debem? q p gra tiam speciale illustrabit nos cognitōe oīs p itatis nobis necesse si tenebras viciozum studeam? abicere Eph. v. Surge q dor/ mis z chris illuminabit te. Audite pctōres miseri q dormitis in tenebz vicioz: lubri ci rē. Non videtis periculū vrm: nō psidea tis neqz capitis remedia necessaria qre: qz a dño separati estis neqz tenebras pctōz abicere curatis. Nā si a pctis qscere vel/ letis dñs vos illuminaret. Figura Gen. vj. Dñs instruxit noe quō faceret arcā i q saluaret tpe diluuij. Spūaliter noe inter/ ptaf requies: et sūgt eū qui a pctō reqescit quē instruit dñs d omnib? ad salutem ne/ cessarijs. ps. Accedite ad eū z illuminamī.

P Ro scdo. s. rē. Nunc de adorantium oblatione. Adorauerunt em dñm nō solum ex anima z corpe: sed etiam ex tpāl substantia. Iuxta illud Prouer. iij. Hono ra dñm deū de tua substantia. Obtulerūt ei aux thūs z myrrhā. Remig? Scien/ dum q isti nō singuli singula obtulerūt: s. singuli tria: et singuli cū suis munerib? re

De Epiphania domini

gem dei / et hominem predicarunt. Est autem triplex ratio quare ista tria obtulerunt.

Prima scilicet spiritualis et historica.

Secunda spiritualis et allegorica.

Tertia moralis et tropologica.

Prima ratio. In hoc sermone dicendum de rationibus primis quod in tres parti potest / prima sub divisione in duas. Prima est ratio antiquitatis traditionis. Secunda est ratio necessarie subventionis. Tertia est ratio deuote prestationis.

Prima igitur ratio quod videtur Remigii. Traditio antiquorum fuit quod nullus ad regem cuius introiret. Perse et chaldei talia munera consueuerat offerre. Ipsi autem videtur in historia scholastica venerunt de finibus persarum et chaldeorum. Secunda est ratio necessarie subventionis quod secundum Bernardum. Aux obtulerunt propter inopiam subleuationem. Tunc loci fetorem. Syrrha propter membrorum pueri consolidationem et hominum expulsionem. Circa quam rationem nota quod christus per suam inopiam dedit nobis exemplum continentem mundanitatatis. In hoc pro quod in stabuli fetore enutriti dedit nobis exemplum tolerande penalitatis. In hoc pro quod nasci voluit in forma pueri cui corporali debilitate fragilitate dedit exemplum sectande humilitatis. Tertia est ratio deuote prestationis quod secundum Augustinum. sermo dei epiphania. Aux sibi offerunt ut regi magno. Tunc imolant sibi ut deo. Syrrha propter sibi tanquam pro salute omnium morituro. Quod hilari facie puer iesus eos aspiciebat non credendum quod absque magna leticia eos abire permiserit. Et progo dulcissima mater videns in eis tanta fide et deuotione multa eis verecundo sermone de filio suo locuta est narrando eis qualiter ei angelus annuntiauerat et ipsa progo conceperat et pepererat angelis cantantibus et mundantibus pastoribus eius natiuitatem et quomodo ipse deus sic incarnatus erat pro salute humani generis. Commendabat magorum prudentiam et diligentiam dei. Sciatis quia quem adoratis deus est: ipse in brachijs suscipite quod homo est. O virginis profunda humilitas. O filij dei nimia benignitas. O gratia precellens omnium regum et orientalium et occidentalium quod filium dei incarnatum in brachia sua susceperunt. Conemur et nos mentem disponere et nec se nobis negabit piissimus iesus. Tandem in somnis ammoniti ut rediret

ad herodem per aliam viam reuersi sunt in regionem suam. Et sicut dicit Chrysostomus super Mattheum. Cum reuersi fuissent remanserunt colentes deum magis quam antea. Et predicantes multos erudierunt. Et denique cum thomas iussisset ad puincia illam sibi adiuncti sunt et baptizati facti sunt executores predicationis ipsius. Gregorius. Magni nobis aliquid magis inuunt quam in regione suam per aliam viam reuertuntur. Regio qui ipse nostra paradysus est: ad quam iesu cognito redire per viam qua venimus prohibemur. A regione enim nostra superbiendo visibilia sequendo cibum vetitum gustando discessimus: sed ad deum necesse est flendo / obediendo / visibilia contemnendo / atque appetitum carnis refrenando reuertamur. Et certe non erit nobis graue voluprates carnis reprimere: et visibilia contemnere / si memoria mortis teneamus.

Exemplum in vita balaam quam scripsit Ioannes Damascenus. Rex quidam fuit in india christianorum valde persecutor qui filium nomine iosephat inclusum in palatio educare fecit timens ne christianus fieret. Qui ad etatem adultam veniens admirans cur sic inclusus esset vni ex seruis dixit se ex hoc multum angustari. Quod pater audiens et dolens equos parari iussit / choros plaudentes ante eos mittens: et ne aliquid seductus sibi occurreret prohibuit. Iuueni igitur illis taliter procedente: cecus vnus et vnus leprosus sibi obuiauerunt: quos videns et stupens quid sint et quomodo sic essent inquisiuit. Tunc ministri ei dixerunt. Passiones sunt que hominibus accidunt. Valde ergo anxius esse cepit pro inconstitutine rerum. Alia vice quendam senem valde rugata facie et dorso incuruato et dentibus cadentibus inuenit. stupuit ergo plurimum pro tali visione. Et cum didicisset omnes homines aut iuuenes moriantur ad simile statum venire: cepit multum tristis esse mundanusque voluprates contemnere. Cum enim didicisset se senescere et mori iam non poterat consolari mundanis nec delectari in buis vite oblectamentis. Ideo bene dicit Hieronymus in epistola ad Paulinum. Facile contemnit omnia que se semper cogitat esse mortuum.

Pro tertio. Audistis ratio. Forte dicam

tis. Nos etiam adoramus; nos genufle-
ximus: et huiusmodi. Audite iura dicen-
tia: q̄ destructo principali destruitur et ac-
cessorium. L. depositi. l. Siquis deposita
pecunia. Et. ff. de rerum venditione. l. Ex
diuerso. et de elect. qualiter. et de fide in-
stru. Dilectos. Discite ergo qualem ha-
beris voluntatem que principalior est q̄
operatio exterior. Si re^o aliq̄s corā rege p-
stratus misericordiam petit et tamen in-
terrogatus. si voluntatem habet nunq̄ of-
fendendi regem dicit se habere voluntatē
iterum offendendi quid valet illa prostra-
tio. Expone et applica norando illud Au-
gustini quod habetur. xij. q. v. Deus in-
terrogat cor nō manū.

Sermo. vij. de
Epiphania dñi.

Urge illum

S nare et. Lena i circuitu oculos
tuos et vide. Esa. lx. vt surgēs
illumineris. Lena in circuitu oculos tuos
et. Vide inquam tuū p̄suis miserabile q̄li-
tatez. Dei inexplicabile sublimitatē. Pec-
cati vituperabilem prauitatem. De p̄mo
Bernardus. Respice vnde veneris et eru-
desce: vbi es: et ingemisce quo vadis et con-
tremisce. De secundo. Rom. xi. Vide dei
bonitatem vide et eius seueritatē. Deter-
tio. Bernardus. Considerare debet pec-
cator quid offendit: quia deum: quid ami-
sit: quia celum: quid incurrit: quia infernū.

Salutatio.

Primus articulus An cum lumie ve-
re scientie adquisite possint eē peruer-
si mores. **Q** sic. Augustinus super illud
Psalm. Forte viuos deglutissent nos: sic
dicit. Sic viui sorbentur qui sciunt malū
esse et tamen consentiunt. Contra: volū-
tas non potest aliud velle nisi illud quod ē
sibi ab intellectu presentatum. Respondet
Scot. in. ij. di. xxxvj. declarando quomo-
do cum recta scientia possit eē malicia mo-
rum. Malicia excecatur intellectum duplici-
ter. p̄uatiue et positue: P̄uatiue q̄ auer-
tit a cōsideratione recta: Positiue autē q̄
voluntas malū finem eliges imperat in-
tellectuz cōsiderare media necessaria ad

consequendum finē illum. De quo bñ dī.
Augustinus de ciui. dei. ca. xli. Luitates
duas fecerunt amatores duo. Hec Scot.

Pro fundamento. Multi abutunt sciē-
tia sua. Vñ dicit P̄bs. vij. Ethic. Incon-
tinens quod sciens agit praua. Dicit etiā.
Quidius de tristibus. Omnia peruersas
possunt corrumpere mentes. Cum ergo
querit. An cum lumine et. Dicit rñ. vt s.
Ex qua conclude et perpende q̄ inexcusa-
biles sunt peccatores. non em peccant ni-
si ex libero arbitrio cuius est eligere hoc vl-
lud Eccli. xv. Apposui tibi ignē et aquā:
ad quodcunq̄ volueris porrige manum.
Et tante libertatis est humana voluntas
vt etiam contra iudicium intellectus pos-
sit eligere quod malum est. Tales quippe
et licet veram scientiam habeant: tamē im-
eam non satis considerant. De quibus
Psalm. Oculos habent et non videbunt.
Q̄ multi sunt tales et. hñmōi. quippe so-
mno capiunt. Figura Iudiciū. xvj. San-
son obdormiuit in gremio dalile: et fortis-
tudine spoliatus capitur a philistēis. Spt
ritualiter: Sanson interpretatur sol fortis.
et s̄gt eum qui scientia lucet ex se fortis:
sed dormit in sinu dalile id est proprie vo-
luptatis et concupiscentie: et spoliatur for-
titudine cadit i manus philistīm. i. demo-
nū. De tali P̄s. Noluit intelligere vt be-
ne ageret.

P Ro secundo. Supra et. Hunc d̄ ter-
tia ratione que moralis est et tropo-
logica que triplicanda est fm triplicem ob-
lationem. In hoc dicemus de significatio-
ne myrrhe q̄ triplex est.

Primo enim signat mortalitatis chr̄i
sti compassionē.

Secundo carnis mortificationē.

Tertio cordis amarā p̄titionē.

Primo enim signat mortalitatis chr̄i com-
passionem eo q̄ vt dicit Grego. Myrrha
mortuū et corpora condiebant. Nec dubiū
qn multū grata sit chr̄sto hec compassio-
nis oblatio. Ad quam faciendā nos hor-
tat deus Thren. ij. Recordare pauperta-
tis mee et transgressionis et abstinth: et fel-
lis. **S**ecundo carnis mortificationē. Gre-
gorius. Myrrham offerimus si carnis vi-
cia p̄ abstinentiā mortificam. Per myrrhā
em agis ne mortua caro putrescat. **T**er-

De Epiphania domini

et cordis contritione. Verba enim amara
 est. Greg. in homel. Statu deo sacrificium
 est afflictio cordis et perit: ps. attestante
 q. ait. Sacrificium deo spiritus contrib. cor co. et
 hu. et non despicit. Non dubium quod contritio ve
 ra sit oblatio christo gratissima. Exeplum
 narrat Esau. Erat iuuenis in studio pa
 riter et erubescens. Cogitans tamen para mul
 tis tormentis et timoribus iudicii dei super se habere
 die ventris: intus remorsu torquens et scierat
 foris tabescebat in corpore. Quid placeat. Tamen
 de deo miserare timor ille servilis veretur
 diu viciat. et sicut feta filium: sic charitate in
 cor eius introduxit. Veniens ergo ad sanctum vi
 rorem: priorem eiusdem conventus vocavit gratia con
 fitebatur. Venit ille et sedit in loco deputato.
 promissaque exhortatione iuvenem perferri volen
 tem expectavit. Mira res. Tanta in illa ho
 ra per dominum (cuius natura bonitas: cuius volun
 tas patris: cuius opus misericordia est) cordi eius
 contritione contulit ut hinc inciperet: totiens
 singulis vox intercepit. In oculis la
 chryme: suspiria in pectoribus: singultus erant in
 gutture. Hec ut per vidit: dixit scholari.
 Scribe peccata tua in scedula et asser mihi
 Placuit consilium iuveni. abijt et scripsit. Die
 altera redijt et si posset confiteri iterum retiens:
 defecit. scedula ergo priori porrexit. Legit per
 or et obstupuit. dixitque iuveni. Non solum suf
 ficio tibi dare consilium: vis ostenda abbatem.
 Et licentiauit eum. Venit ergo per ad abbatem:
 scedula ei porrigens: et ei re per ordine expo
 nens. Quid gestum sit: audiat patres et con
 solentur despati. Hec ut chartula legendam
 aperuit: tota eius scriptura deleta invenit. Im
 pletus est in eo quod dominus per Esau dicit. Esa.
 xliij. Delebo ut nubes iniquitates tuas et ut
 nebula peccata tua. Et ait abbas per. Quid
 legam quia nihil habet scriptum est. Prior autem intro
 spexit et stupens ait. Scias per certo iuvenem
 ne illum in hac scedula sua peccata scripsisse quod
 ego legi. Sed video quod misericordia dei accen
 dens eius maxime contritione ea deleuit. Det
 lecto enim scripti oblacionem sunt omnes peccati.
 Vocatus autem scholaris scedula ostendit: quam
 perspicies: cor eius tanto gaudio est dilatatus
 quanta prius tristitia fuerat angustiatum. nul
 laque satisfactione iniungentes: monuerunt de
 preceptis beneficis gratias deo agere et de cetero
 ro cavit vivere. Poterat ergo dicere illi per

Sed multitudinem dolorum meorum in corde
 meo consolationes tue iustificaverunt aiaz me.
 per Ro. tertio. Dicitur est in precedenti ser.
 de his qui forte dicunt. Voleo ex corde
 deus offendisse: et iam ultra offendere nolo.
 Sed quod An ex amore vel timore. quia di
 citur iura. Non facere ex timore et non ex amo
 re non reputat per bonum facere: sed per non facere.
 xxiij. q. v. Ad fide. Et. xxxij. q. v. Sic enim.
 de pse. dist. v. Quicquid de reg. iij. Qui ex
 timore. ubi sic dicit: (et sunt perba Augustini)
 Qui ex timore preceptum facit: aliter facit quod
 debeat. et ideo iam non omnia facit. et ideo remanet
 obligatus. Nam ut dicit. De subtractione per
 quod. l. q. diu. et. ff. de p. ob. l. in executione.
 Solutio parum non possit liberationem. Pone
 casum de eo qui tamen vult solvere partem pen
 sionis et non totam. totum quod tenet aufert ab
 eo. Non enim potest aliquid solui nisi totum soluat
 sed propter voluntatem recipiens. Expone etiam. no
 tando quod ex amore dei penitere de peccatis de
 bemus et bona agere. Nam precipit Deus. viij.
 Diliges dominum deum tuum ex toto corde et. et.

Sermo septimus de Epiphania.

Urge illum

I nare et. Omnes isti congregati sunt
 venerunt tibi: filij tui delonge ve
 nient: et filie tue de latere surgent. Esa. lx.
 Tria ibi notant inductiva ad surgendum.
 Primum est christianorum collectio. Omnes
 isti congregati sunt.
 Secundum est collectorum adiunctio. I. in
 vno corpore unitio. venerunt tibi.
 Tertium est adiunctio regressio siue red
 ductio. filij tui delonge venient et.
 De primo per. Congregate illi sanctos eius.
 De secundo Ro. xij. Multi vnum corpus sumus
 in christo. Et Gal. iij. Omnes vos vnum estis in
 christo iesu. De tertio Ioan. x. Alias oves
 habeo que non sunt ex hoc ovili et illas oportet
 me adducere et.
 per Rm. articulo. An lumen sapientie possit
 esse sine lumine gratie. Sic. Sapientia im
 portat cognitionem divinum. sed aliquid in per
 cario mortali per hanc cognitionem divine veri
 tatis: secundum illud Ro. j. Veritatem dei in in
 iusticia detinet. igitur. Contra. Sap. j. In
 aiam malivolam non introibit sapientia et.

Rūder Tho. in scda scde. q. xliij. Sa-
pientia q̄ est donū spūscī importat recti-
tudine iudicij ex q̄dā vniōe ad diuina que
est p̄ charitatē: ideo p̄supponit charitatez.
nec pōt eē cū pctō mortali. Rō aut̄ in op̄/
positū pcedit de cognitiōe diuioz q̄ h̄t p̄
studii. Hec Tho. Pro fūdamto. Ne-
mo est bñ sapiēs q̄ differt bñ viuere. Har-
cialis. Non est crede mihi sapiēs dicere
vniā. Sera nimis vita ē crastina: viue ho-
die. Vñ d̄t Sene. li. de reue. fortu. Dul-
tos vitam differētes mors icerta puenit.
Lū ḡ querit An lūmē sapie zc. Dic rñ. vt
s. Et q̄cludēdū est q̄ oēs pctōres z im-
pij sunt de nūero fatuoz. de quibz Eccl̄s. j.
Stultoz ism̄r ē nūer. Et puer. j. Stul-
ti ea q̄ sibi notia sunt cupiūt: z imprudentes
odibūt sciam. Et ibidē. Sapiam atq; do-
ctrinā stulti despiciūt. Q̄m̄tī sūt tales
suā correctionē negligentes: indurati zc.
Vnde est em̄ talis induratio nisi q̄ veraz
sapiam despiciūt: nō ruminātes p̄ba sacre
scripturē iuste despiciūt a deo. Figu-
ra Lem. xj. De aial qd nō rumiāt reputat
immūdū. Spūalr aial nō ruminans sūt
hoiem sine discretiōe sapie: q̄ nō ruminat
p̄ba saluz: sine q̄ ruminatiōe nō pōt in do-
ctrina pficere. Vñ Alan. Dentibz acce-
pras bos rumiāt rursus efcas zc.

P Ro scdo. In pcedēti zc. Hic de sig-
tione auri: q̄ est triplex. Primo em̄
sūt regie dignitatis reco gnitiōe. Se-
cundo sapie claritat̄ splendorē. Tercio
verā charitat̄ affectionē. Primo enim
sūt zc. Greg. i. hoim. Aux regi cōgruit. q̄
cham timet z reueret vt regez: aurum sibi
offert. Hier. x. Quis nō timēbit te o rex
gentiū. Scdo sūt sapie claritat̄ splen-
dorē. Greg. in homel. Auro nēpe sapiētia
designat̄: Salomone attestāte q̄ ait The-
saur̄ desiderabil̄ req̄scit in ore sapiētijs.
Et hoc pueniēter. Sicut em̄ aux est p̄ci-
osum: speciosum: z delectabile: ita sapien-
tia. De pmo Prouer. viij. Sapia est p̄cio-
sior cūctz opibz zc. De scdo Sap. vij. Cla-
ra est z q̄ nunḡ marcescit sapia. De tertio
Sap. viij. Nō em̄ habet amaritudinē cō-
uersatio illius: nec tednū cōuictus illius.

Tercio sūt veram charitatē. Sicut em̄
aurū ceteris dignū est: et ip̄a ceteris dignū
ornat z dignificat: Sic charitas ē dignū

or z excellētiōr cunctz p̄tutibz: z eas ornat
et dignificat. j. Cor. xij. Maior aut̄ hoz
est charitas. Et Amb. Charitas ē forma
p̄tutū. Itē sicut aux pbat in igne: sic cha-
ritas pbat in igne tribulatiōis. Greg. Pe-
na interrogat siqs in aduersitate positus
deū veracit̄ amat. Itē sicut aux h̄ns in ar-
ca diues est t̄paliter: sic habens charitatez
diues est spūalr: cū habeat ip̄m deū. Au-
gust. Aux habēs in arca diues nō est. de-
im h̄ns in conscia diues est. In hac auri
oblatione nihil deo gratū z cēte nihil of-
ferenti suau. Aug. Amore dei nihil sua-
uius. Et amor iste nihil desiderat nisi di-
lecti p̄tiam. Exemplū narrat Thridari
de qdā virgine cū cor p̄ nimio amore dei
scissum est. Vide in pmo aduentuali sab-
bato post p̄mā dñicam. Vel p̄pone exem-
plū de multis deuotis p̄sonis oino suspiran-
tibz ad p̄tiam dilecti: adeo vt omnia mū-
dana p̄terentis in fastidium. Vñ Paul
de Phil. j. Desiderium h̄ns dissolui z esse
cum ch̄o. Hoc aux charitatis cōcupisca-
mus fratres vt vere diuites esse possim
Apoca. iij. Suadeo emere tibi aux igni-
tum vt locuples fias.

P Ro tertio. Aud. zc. Nihil ḡ desidera-
bilius auro sapie et charitatis. Iura
em̄ dicunt. Qualitas negocij est cōsiderā-
da. de ap. Lū sit rhomana. Et. ff. de iudi-
c̄ijs. Rōnūq̄. Et de iurciurā. c. xl. in fi.
Audite. Si esset lapis p̄ciosus excedens
in precio z pulcritudine atq; virtute q̄cqd
in rebz mūdānis repiri posset talis esse vir
tutis q̄ eā habet grat̄ ē p̄ncipi z toti curie
Rōne multū desideraret lapidē illū zc.
Spūaliter Lapis ille est aux sapientie et
charitatis. Sap. vij. Venerunt mihi oia
bona pariter cum illa.

Sermo octauus de Epiphania.

Urge illumini

f nare zc. Videbis z affluēs et
mi. et dila. cor tuū. Esa. lx. Si
bene nunc surgas tunc videbis zc. Vbi
tria sunt noranda de beatitudine iustoz
viz Cognitiōis claritas, tunc videbis.
Possessionis copiositas, et affluēs. Hā-
tionis iocunditas. z mira. et dilatabit zc.

De Epiphania Domini

da gaudiū est dilatatiū cordis De pri
mo. j. Joā. ij. Videbim⁹ eū sicut ē. De
secūdo Ps. Replebimur in bonis dom⁹
tue. De tertio Joā. xvj. Gaudebit cor
vestrū: et gaudiū vestrū nemo toller a vob

Salutatio.

p Rimus art. An lumē sapie sit in oi/
bus hūcib⁹ lumē grē. Nō. Vā?
est em habere sapiam q̄ sapiāz audire. sed
solis pfect⁹ p̄tinet sapiam audire: fm illō
j. Coz. ij. Sapiam loq̄mur inter pfectos
Nō aut oēs habentes grām sunt pfecti.

Cōtra. Sap. vij. Reminē diligit de⁹ ni
si eū q̄ cū sapia inhabitat. Rūder Tho.
xxij. q. xlv. Sapiētia de q̄ loq̄mur impo/
rat rectitudinē iudicij circa diuina cōspiciē/
da et cōsulēda. hūmōi aut rectitudo tā in cō/
templatiōe diuioz q̄ in ordinatione rerū
humanaz fm reglas eternas q̄ntū est ne/
cessariū ad salutē nulli deest in grā existen/
ti. qz si natura nō deficit i necessarijs: mul/
to min⁹ grā. Un. j. Joā. ij. Unctio doce/
bit vos de oib⁹. Lū aut dī apls. Sapiam
loq̄mur inter pfectos. loquit de sapia fm
q̄ se extendit ad occulta diuioz mysteria.

Hec Tho. Pro fundamēto. Et hoc p/
cipue cōsensus est aliq̄s sapiens: qz ei qd
est maxime necessariū p̄ncipaliter intēdit.
Tercio. Porro istud est sage vt vbiq̄/
q̄ op⁹ fuerit animū sēctas. p̄cipue aut est
nobis necessariū vitare p̄cā et bona face/
re. Un ad p̄positū possem⁹ exponere illō
Tul. in parad. Dis sapiens liber et omis
stult⁹ seruus. intelligēdo de libertate grē
et seruitute culpe. Sed q̄stio est An oib⁹
habētib⁹ lumē grē zc. Dic rñ. vt s. Et q̄
pater q̄ omnes boni et iusti sunt de nūero
sapiētū. Tales em sunt qui timent deū
offendere. Dicit aut Eccl. j. Radix sapi/
entie timere deū. Et ibidē. Plenitudo sa/
pientie timere deū. Sed heu de mlt⁹ pōt
dia illud Ps. Nō est timor dei an oculos
eorz. Fac inuectiuas. Tales igitur sūt de
numero fatuoz executoz: lumē sapien/
tie p̄uatoz. Figura tatiū. iij. Reg.
xv. Sedechias excecatus ducit⁹ est in baby/
lonē. Sic peccatores excecati ducuntur in
infernum. Nam dicit Augustinus libro d
natura et gratia. P̄uicatorē diuine le/
gis lux delectat⁹ veritatis: q̄ desert⁹ sit vti

q̄ cecus.

p Ro secundo. In p̄cedenti zc. Nunc
de sigtione thuris que triplex est.

P̄rio em sigt diuitaz ebri⁹ recognitiōez.
Secdo diuine laudis oblationem.

Tertio orationis deuotionem.

Primo em zc. Pater p Breg. in hom. eo:
q̄ thure deo sacrificamus: Si q̄ chm esse
vez deū credim⁹? thur ei offerim⁹. Se/
cundo sigt diuine laudis oblatiōem. Sicut
em thur est odoriferū et p̄ ipm bonoz
ramus deum: et odore suo feroces expel/
lit: sic sacrificium laudis est odorifer⁹ deo
Ps. Deo nostro iocunda sit laudatio. i. p̄
ipm honorat de⁹. Ps. Sacrificiū laudis
honorificabit me. Et vigore suo feroces
tentationū viciat. Ps. Laudabo nō. dō. et
ab inimic⁹ meis saluus ero. Tertio sigt
oratiōis deuotionē. Breg. Thure quod.
deo incendit et offert virt⁹ orationis. exp̄/
mit. Ps. attendite quid ait. Dirigat dñe
oratio mea sicut incensum in conspectu tuo.
Et hoc cōuenienter. Sicut em thur suaz
uis est odoris: sic oratio coram deo. Apo/
cal. v. Seniores habebāt singul⁹ phialas
aureas plenas odoramētoz que sūt ora/
tiones sanctorz. Itē sicut thur non emit/
tit odorem nisi incendat⁹: sic nec oratio ni/
si feruore deuotiōis et igne charitatis. j.
Coz. ix. Si orem lingua. i. timens mea
sine fructu est. Et nota hos versus. Wy/
stica sicut vas thur ignis nam vase notat.
Vens pia thure p̄ces ignis sup⁹ amor.
Itē sicut thur p̄ odore suū feroces fugat:
sic oratio feruens fugat tentationes ma/
larum cogitationū. Hierony. Sicut tācre/
bie orationes vt omnū cogitationū sagit
te huiuscemodi clypeo repellant. Exē/
plū i vitaspaz. Quidā necromāti bea/
to Antonio inuidēs ad cellā eius mul/
tos demones adiuratoz miserunt: qui cū
irruerent in eum diuersas ei et turpes ima/
gines et multas cogitationes intulerunt
quas omnes beatus Antoni⁹ virtute san/
cte crucis et oratiōis amouebat: et nihil in
eum p̄uidentes cōfusi: reuersi ad necro/
mānticos dicentes se nihil p̄ficere posse:
quoniā nos omnes suis oratiōib⁹ repulit.
Quo audito necromāntici ad beatū An/
toniū venerunt: et veritatem p̄fitemes ad

fidem cōuersi sunt: sicut scriptū est Mat. xxvj. Vigilate et orate ne intretis in tēta.
p Ro tertio. Audistis zc. Sed notare qm nulla nostra oblatio poterit deo esse grata nisi prius persona nostra sit deo accepta. Unde. xiiij. q. v. Scriptū. Et de peni. dist. v. c. j. §. Semp offerat. dicitur: Abel placuit deo et eius oblatio. Ad p/ positum valet quod dicit ius ciuile. L. de desertoibz et depopulatoibz agrozum. l. Cum introissent. Nullus indignus de/ ber principem salutare. Pone casum de eo qui regi displicens tanqz regi proditor p/ ces ipsi porrigit et dona offert. Non eniz potest eius oratio aut oblatio siue saluta/ tio regi placere. Expone zc. notando illd p/ Iniquitatē si aspecti in cor. m. nō exau/ diet dominus.

Sermo nomus de Epiphania.

Urge illumi

I nare zc. Quādo conuersa fue rit ad te multitudo maris: for titudo gentiū venerit tibi: inun. ca. opi. te: dro. ma. z effa. Esa. lx. Tunc vitz illumi/ naberis quando pueria fuerit zc. Ubi no ta tres condiciones necessarias ad pueni/ endū ad lumē glorie. Prima Penitentie amaritudo. Quādo conuersa fuerit ad te multitudo maris. Cōstantie fortitudo. s. in aduersis tolerandis z tentationū insi/ dijs euincendis. fortitudo gentiū venerit ti bi. Diligētie promptitudo. si bonis exe quendis. inundatio cameloꝝ operiet te: dro. ma. et effa. Hadian quippe interp/ tat cōtradictio. z effa mēsurā. In quo si/ gnat q diligētia boni opis bene notat p camelos z dzomedarios que sunt anima/ lia velocissimi cursus. De pmo Hiere. ij. Scito z vide quia malum z amarū est re liquisse te dñm. De secundo Tob. v. For ti animo esto. De tertio. ij. Paral. xix. Cū diligētia cuncta facite.

p Ritus articulus An cōuenienti tpe fuerit christus baptizatus: Q. non. Ad hoc baptizatus est christ/ vt suo ex/ plo alios ad baptisimū prouocaret. sed ali baptizant ante tricesimū annum. scz in in/

fantili etate. Contra. Lu. ij. Factum est cum baptizaret omnis populus: et Iesu baptizato zc. Et ipse Iesus erat incipiens quasi annoꝝ triginta. Respōdet Tho/ mas in. ij. parte. q. xxxix. q. christus con/ uenienter in tricesimo anno fuit baptiza/ tus. Primo qdem ratione exhibende mo/ ralis exemplationis. quia christus bapti/ zatur quasi z tūc incipies docere et p/ dica/ re: ad quod requirit pfecta etas qualis est triginta annoꝝ. Unde Gen. xlij. legitur q triginta annoꝝ fuit Ioseph cum suscepit regimē egypti. Similiter. ij. Reg. v. legi/ tur de Dauid q. xxx. annoꝝ erat quando regnare cepit. Ezechiel etiam in anno tri cesimo pphetare incepit: vt habet Ezech. j. Hic ergo fm Rabanū instruimur nul/ lum debere sacerdotē aut p/ dicatorē fieri vel ecclie prefici: nisi virilis z pfecte fuerit etatis. Secundo ratione signande lega/ lis cessatiōis. Quia sicut dicit Chrysosto. sup Matt. futurū erat vt post baptisimū chā lex cessare inciperet. Et tōo hac etate christus ad baptisimū venit qua pōt omia precepta suscipere: vt lege soluta nullus di cat q ideo eam soluit qz implere non pō/ tuit. Tertio ratione signande baptisima/ lis perfectionis. quia per hoc q christus in etate perfecta baptizatur/ datur intelli gi q baptisimus parit viros perfectos: fm illud Ephes. iij. Donec occurramus oēs in vnitare fidei et agnitōis filij dei in vi/ rum pfectū fm mēsurā plenitudinis eta tis christi. Unde z ipsa p/ pteras nūeri ad hoc p/ nire videt. Cōsurgit em triceanus numerus ex ductu ternarij in denarium. Per ternariū aut intelligit fides trinita/ tis. Per denariū pō impletio mandato/ rum legis. Et in his duobus perfectio vt te christiane consistit. Ad illud autem qd obijctur dicendū: q (sicut dicit Gregori/ nazāzen) christus baptizatus est non qā indiget purgatione: nec ei aliquod timi/ neret periculū differendo baptisimū. Hec Thomas. Pro fundamēto. Omnia fe cit domin/ cōuenientissime: et quo ad tem/ pus: et quo ad alias circūstātiās: ita q in omnibz opibz suis neqz parū neqz nimīū fuerit. Terentius in andria. Id approbo appime in vita esse vtile vt neqz d. nimis.

De epiphania domini

chris g nō min⁹ cito baptizari voluit s; tpe illo q̄ sciebat baptisimū suūz magis pdesse posse Arist. ij. Topic. Unūq̄q; est magis eligendū tpe q̄ magis valet ⁊ est magis utile. Cum ḡ q̄rit An puenienti tpe ⁊c. Dic rñ. vt s. Ex q̄ conclude q̄ sic dictū est ad hoc q̄ aliq; fiat minister sacramentoz aut pbi dei req̄ris etas pfecta qd̄ tñ est magis intelligendū de pfectione moꝝ q̄ annoꝝ. Un sacerdotibz ⁊ ministris templi dictū est illud Esa. j. Fundamini q̄ fertis vasa domini. In cui⁹ etiā figura ip̄e dñs pns baptizari voluit q̄ legē euangelicā pdicaret ⁊ alia redemptionis nre mysteria pficeret vt oñderet qz nō nisi lot⁹ ⁊ mund⁹ ad ministeriū sacramentoz accederet. Fac inuectiuas. Figura Leuit. xij. Hō q̄ habuerit maculā nō accedet ad misteriū dei sui. Expone supra pdicta. vel generalit⁹. q̄ d̄. cūq; pollut⁹ macula pcti indign⁹ ē q̄cūq; ministerio respectu dei. Puta: indignus ē offerre oñones aut aliā opationem pcuris. Hāc d̄ Sap. xij. Quid est deo impi⁹ ⁊ impietas ei⁹.

¶ Ro scdo articulo. Supra de pma appositione siue pmo mysterio ⁊c. Hic de scda que facta est in baptismo vbi chris apparuit verus saluator verus de⁹ ⁊ ver⁹ hō duplici testimonio. s. pphetis denūciationis: ⁊ supnaturalis manifestationis. In h̄ s̄mone dicem⁹ de primo. vbi notandū ē q̄ circa chri baptismū iohannes dedit de eo testimoniū q̄tū ad trīa.

Prō q̄tū ad dulcedinē pietatis.

Secdo q̄tū ad certitudinē hūanitat⁹.

Tertio q̄tū ad celsitudinē deitatis.

Primo quantū ad dulcedinē pietatis: cui dicebat Matth. ij. Ego baptizo vos i aq̄ qz vt dicit Greg. Pctā soluere nō valebat Qui aut post me venturus est baptizabit vos spūsancto q̄ ē spūs dulcedinis ⁊ pietatis. Sap. xij. O q̄suauis est domie spiritus tuus in nobis. Et Joannis. j. Ille est qui baptizat. i. lauat alias. Magna pietatis dulcedo in christo qui venit animas nostras lauare a sordibz viciorum. Et ibidem. Ecce qui tollit peccata mundi Apo. j. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Psal. m. Magna multitudo dulcedinis tue domine. Secundo quantū ad certitudinem humanitatis

quando dicit Joan. j. Ecce agnus dei id ē a deo missus immolandus vt hostia acceptissima quod ei competit fm̄ humanitatem. Dicitur potius agnus q̄ aliud animal immolatiū propter tres rationes. Pri⁹ ma sumitur ex naturali conditōe: qz agn⁹ est animal mansuetum: sic christus. Hier. m. xj. Ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimā. Secundo ex paschali immolatione. Agnus enim paschalis inter figuras veteris testamenti expressius figurabat passionē christi: quia ille agnus erat sine macula: ⁊ per eius immolationē filij israel liberati sunt ab egyptiaca seruitute. Et sic per passionē christi qui peccatorum nō fecit liberati sumus a seruitute diabolī. Tertia ex figurali duratiōe quia iuge sacrificiū quod figurabat perpetuitatē beatitudinis fiebat de agno. Chrs autē est beatitudo nostra. Tertio quantū ad celsitudinē deitatis: cum dicit Matth. ij. Qui post me venturus est fortior me est: quia scz habet fortitudinē diuinitatis: cuius non sum dignus calciamenta soluere. i. sibi exhibere minimū obsequium. ⁊ Ioan. j. Hic est de quo dixi. Post me venit vir qui ante me factus est quoniam prior me erat ⁊ ego nesciebam eum. s. quantum ad determinatā personam. Sed vt manifestetur in israel: veni ego i aqua baptizās. Sed qui me misit ille mihi dixit: Super quē videris descendente spiritum ⁊ manentem super eum in signo visibili colūbe: hic est qui baptizat in spiritu sancto. Et ego vidi et testimoniū perhibui quia hic est filius dei. scilicet naturalis. Sed cum esset verus deus ⁊ homo purissimus quare voluit baptizari? Respondet Aug⁹ sermo 4 ne de epiphania. Voluit facere quod omibz faciendum imperat. Et hoc est quod ipse dicit. Sic enim decet nos implere omnem iusticiam id est (vt dicit Remig⁹ ns) ostendere exemplum omnis implendi de iusticie in baptismo. Chrysostomus. Ibi non hoc signat vt q̄ si fuerit baptizatus impleat oēm iusticiā. sed sic. Id quē admodū prius factis impleuit iusticiā baptizatus et postea pdicauit. sic et oēm aliam iusticiā. fm̄ illud. Lepit ielus facere et docere. Et Ambrosius super Lucā dicit. Hec est iusticia vt quod alteruz facere

velis: ipse prius facias: et tuo alios horret
ris exēplo. Baptizari est ergo chris n̄ vt
sanctificaret ex aq̄s: sed ecōuerso (vt dicit
Chrysostom⁹) vt eas sc̄ificatas relinq̄ret
postmodū baptizādis. Contēplemur er
go deuore quō iōānes diuina inspiratione
sciens eū vix deū ex reuerentia phibebat
eum di. Ego a te debeo baptizari et tu ve
nis ad me. I. et iā iōānes sc̄ificatus esset
ab vtero: tñ indigebat baptismo ch̄i non
ppter ablutionē culpe originalis: sed ppter
imp̄fictōem characteris p quā ch̄s p̄figura
ret: vt dicit Nicola⁹ de ly. Rndens aut̄ ier
sus dixit. Sine mō. i. perimite mea te ba
ptizari in aq̄. In q̄ fm̄ Chrys⁹ ostēdit q̄
ch̄s postea baptizauit iōāne. Qd̄ etiam
testat̄ Hiero. sup̄ Matt̄. Qd̄ audiēs iō
annes eū cum mlt̄a reuerētia baptizauit.
vñ cantat ecclia. Baptista tremuit et nō
audet tangere sanctū sc̄ificē. Exēplū acci
piam⁹ iōāne: inuitemur ad dei tremorē
et reuerentiā nos q̄ sum⁹ pctōres. iōan
nes aut̄ sc̄ificat⁹ erat ex vtero. B̄r. In
clinat sub baptizār manib⁹ caput adorā
dū angelis: reuerendū potestatis: treme
būdū p̄cipatib⁹. Quid mir⁹ si tremūt hō
et nō audet rē. quis vel ipsa cogitāde cō
tremiscit. Q̄ saltu⁹ erit in iudicio caput
istud quod mō sic inclinaret vertex q̄ mō
rāhumilis videt̄ q̄ sublimis et erect⁹ tūc
apparebit. Hec Bern.

p Ro tertio. Audistis rē. Voluit itaq̄
dñs abluī vt ostēderet nos p̄mptos
esse debere: sordes abluere pctōr⁹ et dilige
re puritatē. Nā qd̄ pdest m̄ise abluere et
statim in lutū ire et plus q̄ ante sordescere.
Sed hoc timendū est qd̄ iura dicunt.
Delicta iterata plus p̄p̄t punire. ff. de
iurepatronat⁹. l. j. Et Greg. in pastoz. et
b̄ de p̄nia di. ij. Qui admissa plāgit nec
tñ desinit: grauiorē pene se subiicit. Pone
cām de eo cui rex pluries grām fecit: et tñ
semp addit offensam recidūdo. Expo
ne notando illud. Irasor est et non peni
tens qui adhuc agit qd̄ peniteat.

Sermo. xj. de Epiphania.

Urge illum

are rē. Dēs de saba venient:

aux et t̄his deferētes et laudē dñi annun
ciantes. Esa. ix. In his p̄bis tua tangunt
que faciūt pctōres a pctō surgētes et gra
tia illuminari. Primū est n̄ra p̄uersatio
Dēs de saba veniēt. Saba interpretat̄ ca
ptiuitas: aut leua siue sinistra. Ecōuersoz
oblatio. aux et t̄his deferētes. Parū p
desset t̄his orōnis sine auro charitat⁹. Ec
vix aut nunq̄ possit custodiri aux chari
tatis sine t̄hure deuotiōis. Oblatōis or
dinatio. et laudē dñi annūciātes. Via em̄
sunt in laudē dei ordināda. De p̄mo Hie
re. ij. Fugite d̄ medio babilonis. De sc̄do
j. Coz. xij. Orabo spū: orabo et mēte. De
tercio. Greg. Dē bonū qd̄ agim⁹ p̄ intē
tionem ad celestia leuem⁹.

p Rim⁹ art. An cōueniens fuerit ch̄i
stum baptizari in iordane. Q. non.
Veritas debet r̄ndere figure. sed figura
baptismi precessit in transitu maris rubri
vbi submersi sunt egyptij: sicut peccata de
lent in baptismo. Cōtra. Matt. ij. Ba
ptizatus est iesus in iordane a iōanne.

Rndet Tho. ij. parte. Flui⁹ iordanis
est p̄ quē filij israel in terram p̄missionis
intraverūt. hic aut̄ baptism⁹ ch̄i intro
cit in regnū dei qd̄ p̄ terrā p̄missionis fi
gurat. Unde iōan. ij. Nisi q̄s renat⁹ su
erit ex aq̄ et spūsc̄to: non potest introire in
regnū di. Ad qd̄ etiā p̄inet q̄ Helias vi
isit aq̄s iordanis q̄ erat i curru igneo ra
piēdus in celū. q̄ p̄t̄a sēntib⁹ p̄ aquas ba
ptismi et p̄ ignē spūsc̄ti patet adit⁹ in celū
Ideo cōueniens fuit vt ch̄s in iordane ba
ptizaret. Trāsit⁹ em̄ maris rubri figura
bat baptismū q̄ntū ad hoc q̄ baptism⁹ pec
cata delet. Sed transit⁹ iordanis q̄ntum
ad hoc q̄ apit ianuā celi q̄ est p̄ncipalis ef
fect⁹ baptismi et p̄ solū ch̄m imp̄t̄. Hec
Tho. Pro fundamēto. Nō est credēdū
q̄ in vno loco pl⁹ valeat q̄ i alio. vel q̄ ibi
esset aliq̄ sc̄ p̄pter quā pl⁹ valeret bapti
smus ch̄i ibi face⁹. vñ Sene. d̄ remedijs
fortuitoꝝ. Id p̄ qd̄ bñ est m̄ hoīe nō est in
loco. Qd̄ hoc ch̄s magis baptizari volu
it in vno loco q̄ in alio. hoc totū fecit p̄
significationē mysticā ad informatōēz no
strā. Q̄ igit q̄libet cōreplanda sunt hec
mysteria q̄ in nob̄ accēdere debent ignem
diuini amoris quē admodū ignē ligna ma
triat. Iuxta illō P̄p̄bili. Perpetuo tibi

De Epiphania domini

fit lignis crescētib; ignis. Detrahe ligna
foco prius ignis obit. *Ubi* crecit amor
ois decreuit et vsu *Dis* et impactus atte/
nuat amor. Contēplemur g rōnem ppter
quā chris in iordane baptizari voluit. *Lū*
ergo qrit An rē Dic rñ. rē. Et q cōfide/
randū est qmagna reuerētia est habenda
ad sacm baptismi. Audite vos sacerdo/
tes: audite vos patrini et ali; assistētes: au/
dite vos chriani q baptismū suscepistis:
qm nō sufficit baptismū recepisse nisi ope
impleam? qd in baptismo pmissimus deo
Nā vt dr *Eccl. v.* displicet deo stulta et i/
fidelis pmissio. Sed qd pmissum? Lerte
pōis diaboli renūciare et obseruare omnia
mādata dei q oia sunt mādata charitat;
sine q nemo pōt saluari. *Figura. iij.* Re
gū. ij. Helias nō solū in trāitu iordanis ra
ptus est in celū: sed etiam in curru igneo.
Expone Spūal: qm baptizari necessari?
est cur? chantar; vt rapiant in celū. *Aug.*
Scptū est nemine absq; charitate saluari.
p. Ro scdo. In pcedēti rē. Hic de scdo
qd ē testimoniū supnalīs manifesta/
tionis. quod triplex est.
Primū est testimoniū mysterialis ap/
Secundū est testimoniū cor/ (tionis.
poralis apparitionis.
Tertium est testimoniū paternalis at/
testationis.
Primū igit rē. qz vt dr *Dart. iij.* Ba/
ptizat? iesus p fessim ascēdit de aq; et ecce
apti sunt celi. Et *Lu. iij.* Et iesu baptiza/
to etiā orāre aptū est celū. Pico de ly. dr:
q talis aprio nō fuit in corpe celesti: sic q
celū fuerit diuīsum: sed in aere. sic fieri so/
let in coruscatione in q vulgares dicūt ce/
lū apiri. Nec tñ sunt aliq; falsitas. sed hoc
sufficiens erat ad signandū apriōnē celestis
ianue p baptismū. *Glō. Tani?* fulgor cir/
cūfulsit chm i baptismo vt celū empyreū
videret et referatū. In h aut significabat
q baptism? efficaciaz a pte celesti: et q
ad efficacā baptismi dispositiue opaf fi/
des ecclie per quam celestia aspiciunt q ra
tionē hūanā excedūt: et q p baptismū pa
ter adit? celi. *Lz* em apt? sic adit? celi per
passionē chri qntū ad amorōez ipedimēti
generalis: tñ applicat vult? passiois ad sin/
gulares psonas p baptismū p qd chris in/
corpant: vt dr *Tho. in. iij. pte. q. iij.* Se

cundū est testimoniū corporalis appitōnis
spūcti in colūbe scē. *Lu. iij.* Descēdit spu/
ritus scūs corpalī specē sic colūba in ipm
Et hoc ad designandū grē plenitudinem
in chris quā nō tūc accepit: s; quā ab istari
pceptōis habuit. In q etiā signū est bap/
zatos accipe spūctm. Appuit aut spūctan
ctus i specie colūbe tanq; i sig; repitatio
et nō p yniōnē ad colūbā. qd et factū est ad
signandū aliq; ppterates eis puenientes q
hnt spūctm q inueniunt in colūbā. quaz
tres h notabim? Prima ē simplicitas
māfuerudo. Est em colūba avis sine dolo
simplex et māfuerudo. Sic et spūctus hoiez
facit simplicē et māfuerudo. *Sap. i.* Spūs
em scūs discipline effugiet fictum rē. Et
Dart. x. Estote simplices sicut colūbe.
Scda ē pueniēs pfectudo. Colūba
em est avis amīcabīl? et gregalis. Sic qui
hnt spūctm sunt vniti p charitatē. *Rho.*
v. Charitas dei diffusa ē i cordib; nrīs rē.
Tertis est gemit? pfectudo. habet em ge
mitū p carū. Sic hns spūctm gemitū bz
p pfolatiōe diuina. *Ro. vi.* Ipse spūctus
postulat p nob gemitib; inenarrabilib;. i.
postulātes nos facit et gementes. De hac
colūba dr *Lz. iij.* In diluuiū appuit hoc
animal ramū ferēs olue/ et cōem oib; terra/
rū tranquillitatē annūciās: q oia typ? erant
futuroz. Et em nunc colūba appet libera/
tozē nob demonstrās: et p ramo olue ado/
prieōnē generi hūano offert. Tertū est
testimoniū pñalis ptest a tōis. qz descen/
dente colūba et descēte sup illū: ecce vox d
celis dīcēs. Hic est fili? meus dilect? in q
mibi cōplacui. i. in q cōplebit volūtas mea
de salute generis hūani: siue in q bñplacitū
meū cōstitui iplere: vt dr *Aug. de cō. euā.*
Rōnē hui? appitōnis pñis in voce affigt
Tho. in. iij. parte. q. xxxix. q in baptismo
chri q fuit exēplar baptismi nrī demonstra
ri debuit qd in baptismo pfect. baptism?
aut fit in pte trinitat;: sm illud *Dart.*
vl. Lūres docete oēs gētes. ba. eos in no.
pñis et fi. et spūcti. Et iō in baptismo chri
(vt dr *Hiero.*) mysteriū trinitat; demon/
strat. Pñis em filius ipē in natura hūanā
baptizat. Spūctus descendit in colūbe
specie. Vox aut pñis testimoniū pñibēt; au/
dit *Hoc Tho.* Per hoc etiā signatū est q
suscipientes baptismi sacm efficiunt filij

dei adoprini q̄ est p̄cipatio q̄dā filiatio/ nis naturalis q̄ ch̄s est fili⁹ dei. Nulli em̄ dubiū esse debet q̄n baptizati sint ab om̄i culpa mundati ⁊ inf̄ filios dei cōputandi. Est ḡ baptism⁹ sac̄m̄ imagine dignitat⁹ ⁊ efficac̄ie. Exēplū narrat Petr⁹ d̄ amore li. ij. Quedā m̄fona h̄ns in māmilla morbū incurabilē ⁊ mortale de sanitate despa/ ta/ ad deū se totā p̄tulit ⁊ ad fontes bapti/ smar⁹ vbi baptizabant cathecumini p̄pera/ uit: ⁊ ab vno q̄ de fonte exiuit signari se fe/ cit: q̄ signatione totatī curata est. Vbi im/ plerū est ad lram q̄b de baptizari ⁊ credē/ rib⁹ d̄. Bar. vi. Sup̄ egros man⁹ iponēt et bene habebunt.

p̄ Ro. tertio. Audist⁹ zc. Si ḡ volue/ ritis ad ch̄m cōuertere: credite ⁊ spera/ te qz aptū est vobis ostiū celi. Sed hoc ti/ mendū est ne p̄ iniquitates v̄as claudat⁹. Esa. lix. Iniquitates v̄re diuiserūt inf̄ vos et deū v̄m. Nec valet dicere: Jā est nob̄ adq̄sūtū regnū. Jus habem⁹ ad illō qd̄ d̄ lex. Iuri p̄se introducto q̄libet renūciare p̄ot. l. Siq̄s. l. de pact⁹. Et iuri suo renū/ ciare p̄sumit q̄ iuri suo p̄trariū facit. ff. de minorib⁹. l. Si fili⁹. Et extra de testi. Cū venisset. Et de appellationib⁹ Sollicitatē. Cauete ḡ ne sit⁹ illi siles cui apit⁹ ostiū vt intret ostiū palatij reg⁹ ibi dicit⁹ ⁊ hono/ rādus: et ipsemet claudit ostiū q̄ se zc. Expone zc. O q̄miseri erūt q̄b tādē vice/ tur illō Bar. xxy. Clausa est ianua.

Dominica p̄ma post epiphaniā
Sermo p̄mus

Emāsit puer

Ies⁹ i hierl̄m Luc. ij. Obsecro vos per misericordiā dei vt exhi/ cor. ye. host. vi. f. deo pla. rōna. ob. vestz. Rho. xij. Nec p̄ba docēt nos q̄lic efficiē/ mur replū dei ⁊ aia n̄ra sit hierl̄m fm̄ sen/ sum mysticū: vt in ea remaneat puer Ies⁹ sus. In q̄b p̄bis tria sūt notāda. scz
Affectiois bēuolētia. Obsecro vos zc.
Exhortatiois efficac̄ia: vt exhibeat⁹ zc.
Discretiois prudētia. rōnabile ob. v. zc.
De p̄mo. ij. Cap. v. Obsecram⁹ p̄ ch̄o. i. loco ch̄i recoaliāmi deo. De scdo Bar. v. Qui ch̄i sunt carne suā crucifixerūt cū yi/

c̄s ⁊ cupiscēt⁹. Notandū autē q̄ corp⁹ n̄m sit hostia imolata deo p̄ carnis mor/ tificationē: viuēs p̄ charitatē seruorē: sc̄a p̄positi firmitatē: deo placēs p̄ cordis h̄i/ laritatē. ij. Cap. ix. Hilarē datorē diligit de⁹. De tertio autē. f. de discretione Ber. Discretio oī virtuti ordinem ponit.

Salutatio.

p̄ Rim⁹ ar. An de⁹ sit in determinat⁹ to loco: an vbiq̄: Qd̄ ideo querit⁹. qz d̄ remāsisse ies⁹ i hierl̄m. Qz nō vbiq̄. quia nō videt⁹ eē in malis. Corra. Dicit Greg. sup̄ Lan. De⁹ ē cōi modo i reb⁹ oī/ bus p̄ntia: potētia: ⁊ substantia. cū familiā/ ri modo d̄ eē in aliq̄b p̄ grām. Rūdet Tho. in. ij. p̄re: q̄ de⁹ est in oīb⁹ reb⁹ p̄ potē/ tiā inq̄ntū oīa sue p̄tati subdunt. Per p̄re/ sentiā inq̄ntū sunt oīa nuda ⁊ apta oculis ei⁹: et sic oīa sunt in ei⁹ p̄spectu. Per essen/ tiā autē inq̄ntū adest oīb⁹ vt causa essendi. Cū em̄ de⁹ sit ip̄m esse p̄ essentia: oportet q̄ esse creatū sit p̄ effect⁹ eius: sic ignis est p̄ effect⁹ ignis. Hūc autē effectū cau/ sat de⁹ in reb⁹ nō solū q̄n p̄mo icipiūt: sed etiā q̄dū in esse p̄seruant. sicut lumē cau/ sat in aere a sole q̄dū aer manet illumia/ tus. q̄dū ḡ res manet in esse: oportet q̄ de⁹ sit in oīb⁹ reb⁹ etiam intime. Hec Tho. Frāc̄s autē de maro. in. j. sen. dist. xxxvij. ostendit deū esse vbiq̄ p̄ h̄ q̄ termi/ nat respectū p̄ntialitat⁹ ad se. qz q̄cqd̄ cō/ uenit deo ex tpe: cōuenit ex eo q̄ terminat respectū creature sicut esse creatorez. P̄t autē hec p̄itas theologica sic oīdi. Ois li/ mitatio d̄ inspectionē sicut ⁊ finitas. Sz si de⁹ esset alicubi ⁊ non vbiq̄: esset localit̄ limitat⁹ sicut creatura: quēadmodū si pos/ set eē q̄nq̄ ⁊ q̄nq̄ nō: ⁊ nō sp̄: esset limita/ tus fm̄ durationem. Dices forte: qz deus nusq̄ est: qz trāscēdit oīem habitudinē ad locū. Sed j. lz trāscēdat oīem habitudi/ nem ad tps: tū est p̄ns oī tpi. Et idō si cō/ cedis esse sp̄: et vbiq̄ est Hec Frā. Pro fundamēto. Nō solū a theolog⁹ sz etia⁹ a p̄bis ⁊ poetis habetur hec veritas deum esse verum. Vñ hermes seu merc. li. diffi. dei. Deus est sphaera intellectualis cuius centrū vbiq̄ est ⁊ circūferētia nusq̄. Hoc etiam sentire viderur Virgi. in bucol. vi. Iouis oīa carmina plana. Cū ḡ q̄rit An de⁹ zc. Dicitū. vt s̄. Ex qua p̄ludatū est

Tom. vñ
p̄m grām esset

per essentia
in tpe
p̄m p̄fectū

Dnica. I. post epiphaniā

quantū debz erubescere hō pccōr. Nā oīa
in pntia z in sp̄ctu diuine maiestatis fa
cim⁹. Quicqd fecero de⁹ assistit vt ppetu⁹
de⁹ inspector oīm actionū: cogitationū: et
intentionū. Cū hec diligenter p̄sidero in/
gēti tremore parit⁹ rubore p̄sindor: qz cū
vbiqz pntē z oīa occulta mea videntē itue
or. Heu hoc nō attendūt lubici: raptōres
z c. Notate qm̄ certū est illud Prouerb. xv
In oī loco oculi dñi p̄templant bonos et
malos. Figura Apoc. iij. Joānes vi/
dit in circuitu throni sedis dei Attor ani
malia plena oculis an̄ et retro. Sp̄ualiter
oculi diuine maiestatis oīa vidēt Heb. iij.
Dia nuda z a. o. et⁹.

P Rō scdo iuxta euangeliū siue textuz
euangelicū tria sunt p̄templanda my/
steria qz p̄sideratio dispositiua est ad h̄y
iclus maneat in nob tanqz in hierlm.

Primū ē mysteriū dolēde derelictiōis.
Scdm̄ est faciēde requisitiōis.

Tertiū ē appetēde inuictiōis.

In h̄ smone dicem⁹ de pmo qd ē mysteri
um dolēde derelictiōis qm̄ vicz de⁹ aliqz
derelinq̄t et derelinq̄t ab eis. ij. Paral. xv.
Si derelinq̄rit eūz ipe derelinq̄t vos. Vo
luit etiā i p̄p̄ia m̄re z ioseph figurare quō
est a nobis custodiend⁹ z q̄diligent cauen
dū ne nos derelinquat. Et h̄ figurat i euan
gelio: cū d̄r. qz ascendētibz illis hierosoly
mā fm̄ p̄suetudinē festi p̄sumant qz diebz
cū re. pu. ie. zc. Et nō co gnouerūt. i. nō ad
uerterūt. Orig. Nō miremur parētes vo
catos quoz alter ob partū: alter ob obseq̄
um p̄is z m̄is meruerūt vocabula. Be/
da. 2. Hōis fuit fili⁹ isrl vt seorsuz viri et
seorsum mulieres t̄pibz festiuis vel hieroso
lymā p̄suentes vel ad p̄p̄ia redeuntes: se
orsum viri z seorsuz femie incederēt. Infā
tesqz pueri cū q̄libz parente indifferenter
ire poterāt. Jōqz mariā vl ioseph vicissim
putasse puez iesum quē secū nō cernebant
cū altero parēte reuersū. Orig. Sic qm̄ infā
diabant ei iudei elapsus ē de medio eoz z
nō apparuit sic etiā nūc puto remansisse pu
erum iesū z parentes ei⁹ vbi manserit igno
rasse. Derelinq̄t ḡ iesus parentes suos cor
poraliter sz sp̄ualiter tñ nō. Illa tñ dereli
ctio corporalis figura ē derelictionis sp̄u
alis in alijs. Jōdo iuxta textū p̄missū eua/
gelicū notāde sunt tres instructiōes ad cu

stodiendā dñi p̄ficia ne nos derelinq̄r.

Prima est instructio sectā de hūiliatōis
Scda est seruāde q̄tatiōis.

Tertia ē euitande detractiōis.

Prima igit⁹ zc. Humiles em̄ diligo. Aug.
li. p̄f. 2. q̄suauis es dñi: hūiles sp̄s sūt
domus tua. Hāc instructiōē nobis dedit
dñs exēplo suo qz legem voluit obseruare
Gal. iij. At vbi venit plenitudo t̄pis zc.
Beda qz dñs p̄ oēs annos euz parentibz i
pasca hierosolymā venit: hūilitat⁹ hūane
est indicij: fecit em̄ inf̄ hoies hō natus qd
faciendū homibz p̄ angelos imperauit de
us. Sequimur igitur iter queratiōis eius
hūane si deitatis gl̄iam delectamur inue
ri. Aliud etiā exemplū humilitat⁹ in ch̄o
in q̄ ex q̄ zc. circa finē euangelij d̄r de eo qz
erat subdit⁹ illis. i. parentibz suis. Et igit
exemplū hūiles sim⁹: qm̄ ipe d̄r Amos. vj
Derestor ego supbiā iacob. Scda ē zc.
siue pacis interne. Non em̄ habitat dom⁹
pacis nisi in locis pacis ps. In pace fact⁹
est loc⁹ ei⁹. hoc nobis innuit qz nō derelin
q̄t parentes euz iret in hierlm: neqz q̄dū
ibi manserūt (festo durante) hierlm autē
interpretat visio pacis. Et festū erat depu/
tatū ad quietē mentis in deo. Quādiu er/
go pacifici erim⁹ z ad deum per affectū q̄
escences: non nos derelinquit de⁹. ij. Cor.
vl. Pacem habete z de⁹ pacis erit vobis
cum. Tertia est instructio euitāde distra
ctionis circa vanitates mundi. Eccl. xxx.
Contine z aggrega cor tuum in sanctitate
vt ibi maneat dñs. Et hoc signat qz cum
redirent a hierlm in nazareth remāsit pu
er iesus in nazareth. que interpretat flos: et
signat mundi vanitatē que cito euanesat. In
voluptatibz autē z vanitatibus mudi cito
amittit iesus. Aug⁹ super illud ps. In i
quitatem in cubili suo zc. Tria sunt que ex
pellunt hominē de domo sua. i. ch̄ristū de
corde humano. i. finis stillicidiū vzpor ma
la: et primo fumus supbie que quanto ma
gis ascendit tanto magis euanesat sic fu
mus. Stillicidiū auaricie que facit hominē
ne de loco ad locum ire sicut stillicidiū aq̄
Malaypor luxurie q̄ insatiabilis est 2 qz
faciliter contemneret quis mundi vanita
tes si finem z cognitionē diligenter atren
deret Exemplū. Erat quidā nobilis in
austriā totus mudo deditus hic in qua

da nocte solus iuit in virgultu an castru su
um plenu floribz vt ibi delectabili possit
mundi popa cogitare. Queda igit dña
sup huanā estimacionez formosa z ornata
se ei pñtavit dicens. Ecce assum quā tan
tum dilexisti. Ille gaudēs diligenti p spe
rit se beatu reputas q aspectu z affatu ta
lis dñe pñui dignus esset. Et illa sic me an
te asperixisti ita me retro aspicias. Vidit ita
q in dorso eā plenā vermibz putredine im
mūdia z fetore. Quo visio territ est ille.
Ad quē illa. Ego sum glia mundi. Et ca
les sunt fruct mei. Ad hec pba illa dispa
ruit z nobilis emendat rediit z mūdo re
miciavit deo viues: vicz attendens qd di.
Joānes. j. Joā. ij. Mundus transiit z cu
piscencia eius

P Ro tertio. Audistis zc. Notate qma
rimū est piculū a deo separi. Jura di.
Ubi mai piculum vertit cauti z diligen
tius est agendū. vij. q. ij. c. vlt. Et in autē.
Apud eloquentissimū. L. de fide instru.
Considerate qtu timere separi a nobili
pncipe z ab eo sine cui pñentia euadere nō
potestz manu aduersarij. Expone z appli
ca. Notando illud Hierē. ij. Scito z vide
qz malū z amaz reliquiste domz nō eē ti
more ei an te.

Sermo. ij.

Emasit puer

zc. Nolite conformari huic se
culo: sz refoz. in no. sensus vñt
pberis q sit volūtas dei bona bñplacēs z
pfecta. Ro. xij. Ibi notāda sunt tria neces
saria ad hoc q chūs veniat in animā. Vicz
mundane affectiōis exclusio. Poli. pfor.
huic se. Interne dispositiōis reformatio
Sed refoz. in no. sensus vñ. Divine voli
tionis degustatio vt pberis. i. gustu inte
riori q sit volūtas dei. Bona inquā q ad
dedinacionē a malo bñplacens q ad ope
rationē boni qd est de precepto. Et perfe
cta q ad operationē boni qd est d consilio.
De primo. j. Joā. ij. Nolite diligere mū
dum. De scdo. Eph. iij. Renouamini in
spū mēz vñe. De tertio. j. Tessa. iij. Hec
est volūtas dei scificatio vñe.

P Rimus arē. An de habitat spūal

liter z maneat in ania iusti. Q. nō in fin
tū nō pōt claudī in eo qd est finitū: g nec i
eo manere: ergo zc. Contra Joā. xij.
Saluator dr de spūsancto. In vobis ma
nebit z in vobis erit. Rñdet Bonauen.
in brculo quio in pma parte. c. j. q omnis
q fruit deo deum habet. Iustus aut fruit
deo. Cum grā q que sua deiformitate dis
ponit ad dei fructiōē: dat. dat increatur
qd est spūscitūs qd qui habz deū bz. Hec
Bonauen. Pro fundamento. Non ē du
bium qn de spēaliter assistat iustis. Bar
cheus vindocinē in Tob. Nescit abesse
de iustis. z Seneca ad Lucillū. Viraz
homines ad deū ire. De ad hoies venit.
Imo qd pius est in homines venit. Sed
querit An sit ita pñens q inhabitet in eis
Dic rñ. vt s. Et q contemlemur quanta
sit in nobis dei benignitas q sic aias inha
bitare dignat. Vñ Prover. vij. di. dñia sa
pientia. Delitē mee esse cū filiis hominū
Q qd desiderandus ē talis hospes. et sicut
di. Bern. in medi. Felix ania q dicere pōt:
q creauit me requirit in tabernaculo meo.
Contra. Infelix hec aia cuius hospes
est diabolus. Audiāt supbi. luxuriosi: aua
ri zc. Sed qd faciendū vt nos de inha
biter. Mundate domū: qz vt dicit haimo
sup Joā. Mundus inhabitator mūdā
querit domū: z cū humilitate tantū hōpi
tis qrite aduentū. Figura Lux. xij. Sa
cheo statura pusillo cupienti videre dñm
dñs di. zachee festinās descende qz hodie
in domo tua oportet me manere. Spūalit
pusilla statura est hūilitas q etiam p descē
sum sūtur zc. Aug. v. ser. Videte frēs ma
gnū miraculū. Altus ē de hūilia te zc.

P Ro scdo. In pcedēti zc. Hic de scdo
qd est mysteriū fauende reqsitiōis.
Nam dicit euāgelis. Cū maria et ioseph
venissent iter diei reuertētes a hierlm. z se
ro venissent ad locū hospitij. Videns dñs
mīna ipm ioseph sine puero: dolore vebē
menti concussa cū lachrymis qdcenter
poterat circūdar: z puez requirebat. Jo
seph p se nē cum fieri eaz associabat. Q
quāta desolatio dulcissime mī perdidisse
ptiez iesum. Nō mīret igit qui spūaliter vi
uit si aliqū mente arida manēs: videatur
sibi q a deo sit derelictus: cum hōi man
tr contigit. Non g mente tabescat sed per

Dominica. I. post Epipha.

continuu exercitiu in sacris meditationibz
z oronibz ac bonis operibz diligenter; euz
reqrat. Est aut reqrendus cu triplci con-
ditione.

Primo humiliter.

Secdo lachrymabiliter.

Tertio celeriter.

Primo humiliter. Sic em reqrebat beata
pgo maria p ceteris humillima q di. Lu.
j. Respexit humilitate ancille sue. Sic q
suerunt eu reges de qbz di. Mat. ij. Pro-
cidentes adorauerunt eu. Sic g di Sap. j.
In simplicitate cordis qrite illum. Se-
cundo lachrymabiliter. Sic eum qrebant
maria z ioseph. Un postq inuenerunt eum
di. m^r eius ad illu Fili qd fecisti nobis sic:
Ecce p^r tuus z ego dolentes qrebam^r te.
Orig. Cur aut dolentes qrebant eu. An
ex eo q perisset puer. An erraret. Absit.
Aliqd em fieri poterat vt perditu formi-
darent infante que dnm esse cognouerant.
Sed quo tu qn scripturas legis qris i eis
sensum cu dolore non q scripturas errasse
arbitreris: sed pntem qua intrinsecus ha-
bent queris. Ita illi qrebant iesum ne for-
te relinqueret eos reuersus esset ad celos cu
illi placuisset iteruz descensurus. Hec ille.
Lachrymabiliter qrebat dnm Ps. di. Si
tuit aia mea zc. Fuerunt mihi lachryme
mee panes zc. du diceret mihi vbi est de-
tuus. Tertio celeriter siue diligens qd
est contra pcrastinates. Unde maria z io-
seph statim vt eu abesse cognouerunt dili-
genter reqrere ceperunt. Sic Luc. ij. Pa-
stres ad eu venerunt festinantes. Orig. n.
Oportet eu q querit iesuz no negligenter
z dissolute transire sic multi querunt z no
inueniunt. Bern. Si volum^r non frustra
qrere qramus veraciter vt no p illo aliud
feruerit: vt no cu illo aliud pseruater: vt
no ab illo ad aliud pvertamus. Facili^r em
esset celum z terra transire q vt sic qrens
non inueniat: sic petes no accipiat: sic pul-
santi non aperiat. Queramus g dnm dili-
genter sanctz meditationibz vacantes: z cr-
ti esse debem^r q eum inueniem^r. Ecce
plum notandu ad pposituz. Tres milites
mutuo sibi fidelitate pmiserunt q in qam
q se non desererent. Contingit aut eos q
dam die silua qndam transire. Cum aut ia
essent extra silua: vn^r eoz dixit. Viror q

re sic obmutuimus in transitu silue. Et ol-
xit causam sui silentij ee: qz videns ameni-
tate silue meoz sui amenitatz celesty. Quaz
qdem causa z ceteri pfecti sunt. Quibz se-
nior dixit: Eredo no sine ca hoc factu ee:
sz nutu dei vt sicut acten^r mudo. ita de ce-
tero deo seruiam^r. Cosulo igit vt claustru
ingrediamur. Qd z factu est: et ibi lauda-
biliter p aliqz tps vixerunt. Tandem duo
iuuenes ceperunt repescere z hoc inuice co-
fessi. Et p solatione qrentes venerunt ad
tertiu de statu suo qrentes. Et inuenerunt
eu deo seruiente hilariter z deuote. Et vi-
dens eos tristes dixit. Vides q ex multo
tedio tristes estis: mihi aut totu tps bre-
ue videret qz semp occupor. Illis aut mira-
tibz qbz exercituz tps impederet cu vir ef-
fer illiterat^r: dixit. Tres tm lras iueni qz
docuit me m^r m^r in ingressu meo qz leg-
gens qndie nullo tedio afficio: sed p desu-
derio legendi deficiat mihi tps. Una e scri-
pta nigro colore q signat pctā mea q deit
grauerit aiaz mea: z falsitate mudi: z pe-
nas inferni. hac lego a mane vsqz ad mi-
sam. Secda scripta est colore rubeo que sy-
gnat passionē saluatoris: hac lego a missa
vsqz ad nonaz qn emisit spm. Tertia scpta
e aureis lris. Et hoc e amenitatz mltipli-
citas gaudij celestis. hac lego vsqz ad co-
pletorium. Et sic tps expendo sine tedio.
Quo audito mlti accessi z ipi de cetero p-
fecerunt. Hoc g exeplo discam^r qre pso-
lotione in deo z h q diligenti^r poterim^r
Esa. lv. Querite dnm du inueniri pot.
p Ro tertio. Audistis zc. Notate qd hf
ry. q. j. Relatio. z d pse. di. iij. Ne qd
absit. Acceleratio comendabilis e in lucr-
animaz p motione. Et p oppositu multuz
est vituperabilis negligentia. Un dicit lex.
Dissoluta negligentia ppe volu est. ff. ma-
d. vi. l. Si fideiussoz. Audite. Si viator p
via periculosā incedēs sociu pdidit sine eu-
ius pntia vltra pcedere neqz qn a draconi-
bus deuoret qz feruenter deideraret ei^r p-
sentia: z quantu doleret eius absentia. Et
si sciret se eum inuenire quantu ad hoc dili-
gentiam adhiberet. Expone zc. notando
illud Ps. Querite dnm z pfirmami: qz
te facit eius semp.

Sermo. iij.

Emāsit puer

P **re.** Dico em p gratia q dara e mibi oibz q sunt inter vos non p sapere q oportet sapere: s3 sapere ad sobrietate. Rho. xij. Informar nos apls ad h vt in nob remaneat vera sapia q chris e. Vbi nota informatiois securitate. Dico p gratia re. i. pscipio. Hic aut precipit qa piculosus e errare in fide q in ostia offerenda. Nota etia informatiois generalitate: oibz q sunt int vos re. De pmo. j. Co. xv Non aut ego sed gra dei mecu re. De seculo. j. Tim. ij. Deus vult oes ad agnitione pitaris veni. De tertio. Prouer. xxiij. Pudentie tue pone modum. et Prouer. xxv. Sicut q mel comedit mltu no est bonum: sic persecutor maiestas opprimef a gloria.

P **rimus** ar. An in deo sit psonaz acceptio cu per gratia habitet in vno no in alio. Et ex hoc videt q sic. Contra Act. x. Non est psonaz acceptor deus. Rñso. Notandū fm Alex in. ij. pte sume. et Joānes de rupella in summa de vicij. q acceptio psonarū est plectio seu platio alius psonae rōne parentele vel patrie vel alian cause irrationabil cu interuentione debiti. Hoc supposito dicit theologi. dist. xlv. j. sniaz. q nulla est acceptio psonarū apud deu. q oes vult ad agnitione pitaris venire. Esi velint coopari p libez arbitriū saluabunt. Nec valet q de elegit alijs: alijs nō. q de nulli debitor e. Hoc pñso. Pro fun. De gñalit ad oes respicet omnibz adest. Quidius lib. fastoz. Jupiter arce sua totū conspexit in orbē. Et Seneca ad Lucil. Sacer spūs int nos sedet mltorū bonorū obseruator et custos. hic put a nobis tractatus est ita nos tractat. Cum g qñt re. Dic rñ. re. Et qua cōclu de inuetiuas p malos z sue salutis negligentes: q oes generaliter si velint saluari possunt: nec paupes z pusilli pl debent de deo diffidere q maiores. Imo pusillis dicit dñs Lu. xij. Nolite timere pusilli grex qm cōplacuit pī vō dare vobis regnum. Figura Dat. xij. vbi dicebat dñs. Si nite puulos venire ad me: z nolite phibe

re eos qm talitū est regnum dei. z imponebat eis man. Spūaliter pusilli sunt humiles z simplices qb libenter imponent dñs manus auxiliatrices. Nā vt dicit Jaco. iij. Supbis de resistit: humilibz aut dat graz.

P **Ro scdo** ar. In pcedenti re. Nunc i hoc de scdo qd est mysteriū appeten de inuentionis. Sap. vi. Sapientia inuenit ab his q querunt illā. Unde cū maria z ioseph regressi fuissent in hierlm regrentes cum post triduū inuenerunt eū in templo in medio doctorū audientē illos z interrogantē re. Unde circa dñi inuentione notanda e triplex pñtio. tpalis viz z localis. In hoc sermone dicemus de prima q viz post triduū inuenerunt eū. Glosa. Una qdem die reuersi sunt a hierlm. Secunda qñt inter cognatos z notos. Tertia die regressi sūt hierlm. In scsū aut mystico possum hoc exponere tripli.

Primo allegorice.

Anagorice.

Tropologice.

Primo allegorice fm glosa. Quēst adnētus chz a pñarchis nō ē inuent. Quēstus a gētibz sub gra inuenit. Quēstus a phetis z iustis sub lege nō ē inuent. Secūdo anagorice fm Amb. Post triduū inuenit in teplo vt eēt indicū q post triduū triumphalis passiōis in celesti z diuio honore fidel nostre se oñderet resurgens quē mortuus credebāt. Tercio tropologice siue moraliter Post triduū penitentie inuenitur chz. s. post contritiōe: confessio: nē: et satisfactiōe. Ego. iij. Vñ triū dierū ibimus in solitudine z imolabimus dño. Vel post triduū. i. post consideratiōe triplicē que ido dicit dies q animā illuminat. Prima ē pñsideratio inductiua timorū putā diuine iusticie. Ps. A iudicijs em tuis timui. Timor aut dñi sicut hñ Eccl. j. expellit pctm. Nā qui sine timore ē nō potest iustificari. Scda est pñsideratio inductiua pudoris siue pñsionis: puta pñsideratio diuine sapie omnia videntis. Heb. iij. Quia nuda z aperta sunt ocul ei. Tertia est pñsideratio inductiua amoris: puta pñsideratio diuine bonitatis z clemētie. Et in hac inuenit christus. Vñ ipse dicit Jo. an. xij. Qui diligit me diliget a pte meo z ego diligā eū z manifestabo ei meipsum.

Dominica. I. post Epipha.

Nō sufficeret autē secūde z pme cōsidera-
tiones sine tertia. Exemplū de iuda z ca-
in q habuerūt p̄sideratōes inductuas ri-
moris z pudoris. sed nō venerunt vsq ad
tertiā. s. ad cōsideratōne inductiua amo-
ris z dilectionis: ideo p̄ierunt. Aug. Ubi
nō est charitas: qd est qd possit p̄desse zc.

p Ro tertio. Audistis zc. Sed notate
Non manebit dñs nisi in p̄cia pura.
Nec fit pura nisi post triquū p̄nie aut con-
sideratōnū zc. Non differat ergo penite-
re et p̄sideratōes p̄missas sumere. Dicit
em̄ regula iur̄. Hora sua cuiuslibet est noci-
ua. ff. d. reg. iij. Et extra de electōe z elec-
p̄ate. li. vj. c. Inter vniuersas. Audite: si
iam esset aliq̄s lepra p̄cussus: nōdū tñ ir-
regabiliū infect? et de facili posset inue-
nire remediū si veller: sed negligit. Nōne
talīs negligētia est nociua: qm̄ se exponit
p̄culo nunq̄ recipiendi sanitatē. Expone
zc. Porcōdo illud Bern̄. Abscōdi ignem
in sinu meo: et exusto iā latere z nudat̄ iā
visceribz: cōsulēdū est ante illū.

Dñica p̄ma post Epiph. Ser. iij.

Emanavit pu-

er zc. Sicut in vno corpe mul-
ta mēbra habem? oia aut mē-
bra nō eundē actū habēt: Ita mlti vnum
corp? sum? in ch̄o: singuli aut zc. Rhoñ.
xij. Vnio illa disponit ad hoc vt ch̄s ma-
near i nobis. Est aut notāda triplex vniō
inter mēbra corpis mystici. scz Naturalis
cōueniētie. Spūalis gr̄e: quā oēs per dei
grām regenerari sumus p eūdē baptisimū
Et obedientialis reuerētie. s. ad ch̄m q
est caput oim. De p̄mo Malach. ij. Nun-
qd vn? est pater oim nostr̄: q̄re igit despi-
cit vnusquisq̄ frēm. De sc̄do Eph̄. iij.
Vna fides: vniū baptisima. De tertio Ga-
lat. ij. Oēs vos vniū estis in ch̄o iesu.

r Emanavit zc. Prīm? art. An deus
eq̄liter habiter in omnibz iust̄z p gra-
tiam. Q. sic. Gratia em̄ causat i nobis ex
dilectōe diuina. Sed Sap. vj. dr. Eq̄lit̄
est ei cura de omnibz. Contra. Eph. iij.
Vnicuiq̄ vest̄z data est grā s̄m mensurā
donatiōis ch̄i. Rñdet Tho. j. ij. q. xij
Habit? duplicē pōt habere magnitudinē

Vnam ex pte finis siue obiecti s̄m q̄ sz
vna altera nobilior inq̄ntū ad maius bo-
num ordiat. Aliā pō ex parte subiecti s̄m
q̄ magis vl min? participat habitū iherē-
te. Scd̄z p̄mū modū grā gratū faciēs nō
pōt esse maior vel minor. qz grā s̄m sui ra-
tione p̄iūgit boiem sūmo bono qd est de?
Sed ex pte subiecti pōt grā suscipe magis
et min? put. s. vn? magis illustrat lumine
gr̄e q̄ ali? p q̄nto se magis p̄pat ad grām
qd z p̄ncipalit̄ puenit ex pte dei q̄ diuer-
simode dona grāz dispēsat ad h vt ex di-
uersis gradibz pulcritudo z p̄fectio eccle-
sie p̄surgat. Sic etiā diuersos gradus re-
rū instituit vt esset vniuersum p̄fectū. Qd
aut dr q̄ eq̄liter est ei cura de oibz: hoc sic
intelligendū est q̄ vniuersalit̄ se bz ei? cu-
ra ad oēs. qz. s. vno actu simplici z maio-
ra z minora dispēsat. Sz ineq̄litas est ex
pte eoz q̄ creatur̄z a deo dan̄t. Nec Tho-
mas. Pro fundamento. Certum est de
gratia humana q̄ potest esse maior z mi-
nor. Et hoc exp̄ientia docet. Unde dicit
Quid? de ponto. Difficile est fateor: sed
tendit in ardua vir? Et talis meriti grā
maior erit. Et certe hoc exponi posset de
gratia que est maior z minor s̄m cōditio-
nem z dispositionē suscipiētis. Qm̄ vt dē
Aristo. ij. de anima. actus actiuoz sunt i pa-
tiente disposito. Eū ergo querit An de-
us zc. Dic rñ. zc. Ex qua cōclude. Si grā
apud homies puta apd p̄ncipes tantope
querit: quanto magis querenda est apud
deum. Unde dr Chrysost. Qui gratiam
meret apud deū non habet qd timeat. O
miseri peccatores qui anias vestras priva-
tis gratia. Quari: lubrici zc. Penitemi et
ad deum redire vt inueniatis gratiā: quā
si habuerit̄ perire non potest. At contra
sine gratia nemo periculū euadere potest.
Figura de Roē de quo dicit Bern̄. vj.
q̄ inuenit gratiā coram deo: solus cum fi-
lijs saluatus est tempore diluuii: vt patet
Gen̄. vij. Hoc figura est cuiuslibet iusti.
Filij aut eius sunt bona opera que p gra-
tiam viuificant et salus sibi manent. Idō
bene dicit Bernard? Sola est gratia qua
egenus. Admiruz sola est gratia qua sal-
uamur. Quid vos concipiscitis: quera-
mus gratiam sed apud deum. Nā gratia
apud homies fallax.

Bermo III Fo. LXXXIII

P Ro scdo. In precedenti rē. Hic de cō
ditione localis. in q̄ loco inuenit. In
uenit aut̄ in triplici loco. scz
In loco hūane seq̄strationis.
In loco ylli z abiectionis p̄uentionis.
Primo igit̄ rē. vñ maria et ioseph nō iue/
nerunt eū in comitatu multoz. sz in tēplo.
et Luc. iij. Turbe req̄rentes ip̄m inuene/
runt eū in deserto. p̄ qd̄ s̄ḡtur q̄ ch̄s in/
uenit in corde elongato a tumultu secula/
rū rex. z a sollicitudine mundi. Gregori⁹
Tanto q̄s efficit deo p̄pius q̄to ab amo/
re mundi fuerit alien⁹. Gladant em̄ ad pō
pas z honores q̄ voluerint. vtant fraudib⁹
diuites z cauidici hauriant voluptates/
oēs vtriusq̄ sexus clerici z laici nobiles z
ignobiles: nō ibi reperient iesum. Sc/
cundo inuenit rē. Job. xxvij. Non inue/
nit in terra suauiter viuentiū. Vñ Luc. ij.
Pastores inuenerūt eū p̄anis inuolutū et
positū in p̄sepio vñ maria z ioseph nō iue/
nerunt in cognatos z notos. Puer iesus
inter cognatos z notos q̄rit z nō inuenit.
Fuge fr̄es tuos si tu vis inuenire salutē et
obliuiscere p̄p̄m tuum z domū p̄ris tui vt
p̄cipiscat rex decorez tuū. Idem. O bone
iesu si nō es inuenit in cognatos z notos
quō te inueniā in meos. qualiter te inue/
niā in gaudio quē vir m̄ tua dolentē iue/
nit. Tercio inuenit rē. In hierl̄m qd̄ in/
terp̄cat visio pacis. Si ḡ eū volum⁹ inue/
re: reuertamur in hierl̄m. i. in eccliam mili/
tantē cui oportet p̄ctōrē reconciliari a n̄q̄
ch̄m inueniat. Item in hierl̄m. i. aiam. p/
p̄riam in q̄ est inueniendus dñs. Berni. in
medi. Cū dei reminiscor in mēoria eū inue/
nio. Itē in hierl̄m. i. in ciuitatē celestē in q̄
nos oportet p̄ affectū ascendere si dñm cu/
pim⁹ inuenire. Col. iij. Que sursum sūt q̄
rite vbi ch̄s est in dextera dei sedēs. Pre/
terea p̄siderandū q̄ inuenerūt eū in tēplo
qd̄ est locus diuine p̄emplatiōis sedentē
in medio doctoꝝ rē. Et cū diceret estimat
ei⁹: fili quid fecisti nobis sic rē. At ad il/
los. Et qd̄ est q̄ me q̄rebat⁹. Respondebat
q̄ in his q̄ p̄ris mei sunt oportet me esse.
Si ḡ in corde tuo uerfent ea q̄ dei sūt: ch̄i/
stus ibi aderit. Ip̄i autem nō intellexerūt
Aug. Respondebat vtz dicens: in his q̄ pa/
tris sunt s̄ḡret in templo vel aliqd̄ altius

Et qd̄ magis edificat vnusq̄sq̄ n̄m si bo/
nus fuerit pot⁹ sessio dei p̄ris est. Si q̄s
aut̄ sessio dei p̄ris est habet i medio sui iel/
sum. Ad hoc pōt aptari qd̄ dicit euange.
Iesus p̄ficiebat sapientiar etate z gratia
apud deuz z hoies. i. nō p̄augmentū sapie/
z gr̄e vt dr̄ Greg. nazanzen⁹. sz quantum
ad ei⁹ manifestationē. Et nos igit̄ si ch̄m
nobiscū h̄re volum⁹ studeam⁹ p̄ficere sic
etate sic z gr̄a z sapia q̄ aiam efficiunt tem/
plū dei: q̄ vt dr̄ Sap. vij. ip̄e sapie dux est
z sapientiū emendator. Inuenit igitur ie/
sus in templo. vt p̄t̄ ex dict⁹. Exēplum
in Jitaspā. Abbas paulus simplex ex ip̄a
facie cogitatiōes vnusculiusq̄ cōf̄icebat.
Vidit ḡ senes ingrediētes eccliam leti fa/
cie z leto aio z eoz angelos parit̄ gaude/
tes. vñ aut̄ vidit nigrū z nebulosū habē/
tem corp⁹: z demones hincinde trahētes
eū: z angelū eius delongesequentē tristē.
Cepit ḡ paulus flere: sedens añ eccliam.
Alij aut̄ rogabant eū vt si qd̄ vidisset ma/
nifestaret cū ingrederet in congregatiōē
Ille aut̄ nolens ingredi semp̄ flebat. So/
luta aut̄ p̄gregatiōe: quē antea viderat ni/
grum ingrediēte: vidit clara facie egredi/
entē: z demones alonge sequētes: angelū
vero suū p̄pe eū gaudentē. Paulus igit̄ cū
gaudio exurgens vociferabatur b̄dicēs de/
um: ac dices quāta dei miscōia z bonitas
Et ascendit in locū altiorē z voce magna
dicebat. Glidete opa dei qm̄ vult oēs ho/
mines saluos fieri: z eis exposuit qd̄ vide/
rat. Interro gavit aut̄ fratrē illū vt ei ma/
nifestaret cogitationes suas. Et ille coraz
oib⁹ cepit referre dicēs. Ego miser mult⁹
cp̄ib⁹ fornicatiōē gessi. Ingressus at̄ ec/
clesiā audiui p̄ba Esa. imo dei loquentis.
Mund⁹ estote z tollite malicias de auias/
bus v̄ris. Esti fuerint p̄ctā v̄ra vt coccinū
velut nix dealbabitur: q̄ fm̄ oē compunct⁹
dixi corde misero ad dñm. O dñe tu es q̄
venisti saluare p̄ctōres. hoc ḡ complei me
misero qd̄ p̄ p̄phetā p̄misisti. Ecce ex corde
confiteor q̄ v̄lenti⁹ hoc malū nō faciā: sed
fuiā tibi ab hac hora dñe. Suscipe me pe/
nitentē. Et sub hac s̄p̄sione regressus sū
de ecclia. Tunc oēs senes exclamauerunt
dicētes. illud Ps. q̄ magnificata sūt opa
tua domine rē.

Dominica. II. post Epipha.

Pro tertio. Audistis rē. Semp nota-
te. Non qrit chrs nisi p pscientie pu-
ritate siue purgationem. Ad qd ordinant
oia iurum statuta. vii. xxiij. q. v. Prodest.
hoc solū bñ agi vt vita hoim corrigatur.
Et imperator dicit. Legibz nris mores i-
tendim⁹ corrigere. L. de scdis nuptijs. l. j.
Nam qd pdesset alicui ad qrendā gratiaz
pncipis si ad oēs dños curie refugiat: rñ
regem se offendisse nō doler: nec offende-
re cessat. Expone rē. Quid valet multas
oñones: r elemosynas: r alia hñōi facere
nisi purget pscientia. Certe nihil p salute
inuenienda. Notate qd dicit dñs Hiere.
viij. Bonas facite vias vras r studia vra
r habitabo vobiscū.

Dominica. ij. post Epiph.
Sermo. j.

Nuptie facte

N sunt in cana galilee. Jo. ij. Ha-
bentes donationes fm gratiaz
q data est nobis differentes siue pphetiam
se. rat. fi. siue mi. in mi. siue q doc. in doc.
Qui exhor in exhor. Qui imbuir in simp.
Qui pceest in soli. qui mise. in hilaritate.
Rom. xij. Hec disponūt ad nuptias spūa
les q fiunt in cana galilee. i. in zelo trāsmi-
gratiōis. Dependet autē intelligentia ver-
boz pdictoz ex fine eple dñice pcedentis
vbi habet q fideles debent esse mēbra in-
uicē. Dicit q habentes donationes rē. q.
v. Sitis inuicē mēbra in diuersis gratijs
a deo vobis collatis. Et ponit septē dona.
Prīmū ppheta cum dicit. Siue pphē-
tiam. s. habeatis. Et hoc fm rōnem fidei
i. fm q exigit fides eoz quibz pphetantur
futura. s. pdicendo vel occulta reuelando.
Scdm est mysteriū in sacramentis eccle-
sie q dicit. Siue ministeriū in ministrādo.
j. Cor. iij. Si nos existimet hō vt mini-
stros chrsi rē. Tertiū est doctrinā (gno-
rantes docendo. Prover. xj. Qui abscon-
dit frumenta in tpe maledicet a pñis: be-
nedictio autē sup caput vendētū. Quartū
est exhortatio ad pñia implēda. Titū. ij.
Hec loquere r exhortare. Quintū ē abun-
dantia rez ad necessitates pauperz suble-
uandas qd fieri debet simplicitate: r solū

pro gloria eterna nihil aliud qrendo i ele-
mosyna Prover. xj. Simplicitas iustoz
dirigit eos. Sextū est eminentia stat⁹ ad
alios gubernandos: ad qd reqrit sollicitu-
do. ij. Tim. ij. Solcite autē cura teipm p
habilem exhibere deo operariū (inconfusū
bilem. Septimū est miseratione ad compa-
tiendū miseris r oppressis: r hoc debet fie-
ri in hilaritate Eccl. iij. Declina pauperi
aurē tuā sine tristitia r redde debitū t.

Primus ar. An nuptie siue matrimo-
niū sit sacramentū. Q. nō/ qz p ipm
nō conformat hō passioni chrsi q fuit pe-
nalis. Contra Eph. v. Sacramentū h
magnū rē. Rñdet Tho. Sacramentū i
portat aliqd remedium sanctitatis hoim p
pctm exhibitū p sensibilia signa. Vñ cum
hec inueniant in matrimonio oportet ma-
trimoniū inf sacramenta cōputari vel nu-
merari. Az autē p matrimoniū hō nō pfor-
met passionē chrsi qntū ad penā: tñ quatuz
ad charitatē Hec Tho. Pro fundamē-
to. Dicit regula topica pboz. Qui compe-
tit descriptio r descriptum. Sacramentū
aut cōiter describit esse sacre rei signum vt
postea dicit. Vñ r ppter matrimoniū san-
ctitatē dicit Barth. vindocinen in Tob.
Felix pñugū par copula dñi sociat. Quo-
rum par pietas: par gen⁹ vna fides. Cū
ergo querit rē. Dicit rñ. vt s. Et q conclus
de qnta est habenda reuerentia ad matri-
moniū r qfideliter obseruandū: et qvini-
perabiles matrimoniū violatores. Pro q
notandū q licite pōt trahi matrimoniū
triplici de cā. Primo in nature officii scilz
ad plus pcreationē siue ppagationē. Et il-
la de causa fuit institutū in paradiso qñ vi-
ctū est ade r cue. Crescite r multiplicamī
rē. Et hec est nubendi cā potissima r me-
ritoria. Scdo in remediū vt hoc mō excu-
set a pctō mortali ppter fidē thoz. j. Cor.
vij. Melius est nubere qz vñ. i. qz a concu-
piscencia supari. Tercio in solatiū. vt vñ
alteri solariū exhibeat sine carnali cōmix-
tione. Et tale fuit matrimoniū inter mariā
r beatissimū ioseph qd fuit vñ matrimo-
niū. vt dicit mgt in. iij. dis. xxvj. xxvij. et.
xxi. In vero ergo mñimonio ē pncipalior
cā vñio animaz q p charitatē fieri debz vt
vñz ibi affit iesus q dixit Barthel. xviij.
Vbi sunt duo in uoie meo pgregati ubi

Sermo I FO. LXXXIII.

In medio eoz. Figura In euang. hodi-
erno. Vocat^r est iesus z discipuli eius ad
nuptias q^{as} facere sūt i cana galilee. Spūal^r
In nuptijs debite celebratis in zelo chari-
tatis diuine z fraterne ad est iesus dirigēs i/
tentione: z discipuli ei⁹. i. filij bene morige-
rati. Et opposito qm sunt nuptie ppter car-
nalitatem aut alia causā indebitā: multa ma-
la ptingunt in mīmonio. qm vt dicit Leo
papa. Qux bono pagunt exitu q malo sūt
inchoata pncipio. Et hī. lxx. di. Miramur
p Ro secundo consideranda sunt tria ge-
nera nuptiaz.

Prime sunt criminal^{es} adheſiōis
Scōe carnalis copulationis.
Tertie spūalis vnionis.

Prime sunt criminal^{es} adheſiōis. Iste sunt
nuptie adulterine qm scz ania relicto spon-
so christo adheret diabolo sibi pcrīm sugge-
rent. Ad has nuptias venit diabol⁹. Et
de his pōt exponi illud Iudicij. xliij. Vo-
castis nos ad nuptias vt spoliaret. Sūt
aut hmoi nuptie pcauende ppter tria

Primo qz est inchoatio vituperabil^{is}
Scōo qz ratificatio est detestabil^{is}.
Tertio qz pclusio est miserabilis.

Primo qz inchoatio est vituperabil^{is}. In-
choatio em fit qm aia incipit attendere i/
morari delectabiliter suggestiōibz diaboli
Sic em incipit separari a christo z adhe-
rere diabolo. Sap. j. Peruerſe cogitatio-
nes separant a deo. Bern. Cogitationes
male cum in aia ludūt illudūt Scōo qz
ratificatio seu pfirmatio est detestabilis.
qm. s. aia pſentit suggestiōi diabolice. Cō-
sensus em matrimonij facit. Greg. diſ. vj
Sed pensandū. Cum caro delectari cepe-
rit: tunc pcrīm nasci incipit. Si aut ex deli-
beratione pſentit pcrīm dī perfici. Ter-
tio qz pclusio est miserabilis. vīcz associā-
tio cū diabolo in penis eternis z ppetuis.
O qmiserabil^{is} nuptiaz celebratio / qz hor-
ribilis pūctio. qz crudelis sponsus. Hie-
re. vj. Crudelis est z nō miserebit. In his
nuptijs neqz iesus est neqz mater ei⁹: s. sa-
thanas z discipuli eius. In his mutat aq
in vinū. Sed qtis aq in qlyino / aq fetida
in vinū turbidissimū / aq delectatiōis pcrī
in vinū ire dei. Sep etiā hydrie plene sunt
aq turpis delectatiōis circa diuitias: cir-

ca delicias terrenas: circa honores mūdā-
nos z supbias ois pſusionis quaz vtrazq
duplex est fm q delectatio est i cordis co-
gitatiōe vel opīs executiōe: sūt in vinū
amarissimū. Nā sic dī Apo. xij. Qui acce-
perit characterē bestie. i. diaboli p cui⁹ vi-
delicet characteris impressiōe fit huiusce-
modi matrimonij: Hic biber de vino ire
dei z cruciabit igne. Deut. xxiij. Fel draco
nū vinū eoz z venenū aspiduz insanabile.
Exemplū de illo qui ducit post mortē ad
pſentiā luciferi / qz biberat de calice ba-
bylonis in hoc mundo: iussus fuit bibere
de calice ire dei. In primo haustu q erat s
plumbo bullienti: z resina z sulphure i os
Tunc dicit lucifer deſis ei de alio vino: dī
abolus q ministras ei / horribilē alij cal-
cem ppinauit. Et tunc scōo clamauit miser
ille vt clamare potuit. Maledicta hora in
q creatus sum / genit⁹ / et alitus. Fiant ex
clamatōes. Dicit tertio lucifer de vino
meo querite. Et ecce tertio hauriens mi-
nister infernal^{is} ex vase horrendissimo ma-
teriā liquefactā atqz bullientissimā. Ter-
tio dicit aperit gulā. Et tunc clamauit mi-
ser ille: maledicat de⁹: i despectū dei ē hoc
vinū meū. Dicit lucifer. In eternū de hoc
bibatis. Audite z vos miseri pcrōres: qz
de hoc vino vobis reſeruat portio vestra:
rota em aq delectatiōis vestre in tale vi-
nū mutabit. Greg. Momentaneū est qd
delectat: sed eternū qd cruciat.

p Ro tertio Audistis zc. qmiseri q sic
aiam diabolo desponsat christo con-
repto. O qmiseri aia q fit diabolo adul-
tera. Adulteriū ei dī qm ad aliū thoz ac-
cessio. xxxvj. q. vj. s. Lū g. Scdm Jmo.
aut extra de procur. Pena adulteriū aliqui
erat pena capitis. vt p. s. L. de adulterijs.
l. Castitatem. Dicite. Siqs vestrū haberet
filiam honestā quā nobilis comes pius z
dulas p vxore perit. An vellet eā expone-
re ribaldo inhonesto / paupi z misero. Cre-
do q nō. Expone zc. Notando q qdli-
bet pcrīm mortale est adulteriū spūale.
vnde anie peccatrici dī. Hiere. iij. Tu for-
nicata es cum amatoribus multis tamen
reuertere zc.

Sermo. ij.

Dominica. II. post Epipha.

Nuptie facte

n 2c. Dilectio sine similitudine: odi
entes malū: adherētes bono:
charitatē fraternitatē inuicem diligentes
Rho. xij. Hec sunt obseruanda circa dilec-
tionē vt sūt nuptie spūales: vix vera di-
lectionis exhibitio. Dilectio sine simula-
tione Recta dilectiois discretio. Vdi. ma-
adhe. bo. Mutua dilectiois affectio: cha-
ritatē fraternitatē 2c. De pmo. j. Joā. iij.
Nō diligam? s̄bo neq; lingua: sed ope et
veritate De secdo Aug. Sic diligēdi sunt
hoies vt eorū odio habeant errores. De
tertio Joā. xv. Hoc est pceptū meū vt di-
ligat inuicem.

p Rm̄ ar. An m̄rimoniū sit sacramē-
tū noue legē. Q. nō. qz institutū est
an̄ legē. Cōtra. A doctorib; nūerat int
facta noue legē. Rūder Rich. in. iij. di.
xij. M̄rimoniū dupl; accipi p̄r. Aut qm̄
rū ad eī institutionē. et sic nō est sacm̄ no-
ue legē. Aut qm̄ ad eī effectū. et sic lz fu-
erit an̄ nouā legē institutū: non tñ habuit
vim p̄ferēdi grām sic mō in lege noua in
q̄ nō est euacuātū sed p̄firmatū: 2 factū ē
grē causatiū. et sic ē sacm̄ no. legē. Hec
Rich. Pro fundamēto. Vultū nobi-
litarū est m̄rimoniū in lege noua S; heu
nouit dñs qm̄ sunt ibi abusus grauiorē
forte q̄ in lege veteri. Vñ de coniugio To-
bie iunioris cōparato ad cōiugia moderna
Dat. viñd. Quātrū cōiugij p̄fati forma
a modernis distat coniugij q̄s sine labe-
rhor. Et vnde hoc: qz plerūq; regnat ibi
carnis voluptas q̄ est ratiois suffocatiua.
Vñ Gene. ad Lu. Voluptates inter res
vilissimas habet q̄ latronū more ad h̄nos
amplectunt vt strāgulēt. Est aut ad hoc
institutū m̄rimoniū vt voluptates regu-
let. Sed qm̄ 2c. Dic rñ. vt s̄. Et q̄ delu-
de quāta sit seruanda honestas in m̄rimo-
nio: ne qd p̄ legē 2 p̄pter legē est institutū
ordinet ad legē corruptionē: cū vix de et
spūalia postponunt: 2 carnalitati prius
hō subiacet. Hiero. Ribil fetidi? q̄ vxorē
amare adulterie. Talis aut amor adul-
teri s̄ h̄g: cū nimis pl; q̄ decet ad vanita-
tes apit manū: cū cōparijs ocul; aspiciat: in-
honest; q̄ s̄bis alloquit: cū p̄t eā p̄ntes

despicit: 2 eā esse oclosam in domo nō cul-
rat. Talis certe amor multū viciosus est
in ch̄iano. Prop̄tea d̄r Pau. j. Thep. iij.
Nō in passiōe desiderij sicut 2 gentes que
ignorāt deū. Tales em̄ q̄ carnis desideria
absq; freno sequunt: cito deū obliuiscunt:
et spūalia gustare non valent. Figura
Lu. xij. Ille q̄ de nouo duxerat vxorē
inuitat? ad cenā: rñdit se non posse venire.
Hec dixit sic ali; habere me excusatū. Spū-
ritualiter p̄ hoc s̄gntur qm̄ retrahit libi-
do a diuīs. Propterea dixit angel? tobie
Tob. vj. Eū accepis sarā ingressus cubi-
culū p̄ tres dies cōtinens esto ab ea. et ad
nihil aliud vacabis cū ea nisi orationibus
Ipsa aut nocte incēso iecore piscis fugabit
demoniū. Spūalr p̄ piscē intellige ch̄isti
hūanitatē in aqs tribulatiois nutritam.
Per secur piscē cor p̄ssimi redēptoris: qd
incēsum est. Et hec est incēso charitatē q̄
etiā ch̄im duxit ad crucē 2 fugauit demo-
niū. Recordatio igit deuota hui? incēso/
nis spūalis demoniū abijcit 2 concupias
carnalis voluptatē. Audite 2 notate vos
coniugati 2 cōiugadi. Tandē aut dixit an-
gelus Tobie. Trāsacta tertia nocte acci-
pies s̄ginē cū timore dei magis amore fili-
orū q̄ libidine ducet. Vñ p̄ssimū est ecclie
xrij. dist. Spūsus. q̄ saltē p̄ma nocte cō-
iuges abstineat ab ope carnis.

p Ro tertio. In precedentiē 2c. Hic de
nuptijs carnalis copulationis quas
ch̄is fin euangelij tripl; bonorauit

Primo p̄ficia sue humanitatis.

Secdo clementia sue pietatē.

Tertio potentia sue diuinitatis.

Primo igit 2c. qz in ipsis nuptijs hūilitē
interfuit: sedens p̄fecto nō in pmo sed i vi-
timo loco. qz dicitur? erat postea Lū inui-
rat? fueris ad nuptias: recūbe in nouissi-
mo loco. Ipse p̄pus cepit facere q̄ doce-
re Act. j. Quāuis aut dubium sit cur? ille
nuptie fuerint: nos tñ meditemur eas fu-
isse Joānis euāgeliste. de q̄ d̄r Hieron. in
plogo sup Joā. Iste est Joānes euāgelis-
ta quē de nuptijs nubere volentē dñs vo-
cauit. Et extitit Joānes p̄t p̄nētiā vir-
ginalis mūdicie ch̄io magis familiar; fuit
De hūilitate aut ch̄i in nuptijs d̄r Aug.
in li. de s̄bis dñi. Erubescat hō esse supbi-
q̄m fac? ē hūilis de? Ecce int cetera s̄q

lius pignus venit ad nuptias: q̄ cū ap̄d pa-
trē esset instituit nuptias. Sc̄do hono-
rauit nuptias clementia sue pietatis. ex q̄
subuenit indigētie nuptiaz. nec tñ hoc sta-
tim fecit qm̄ m̄r dixit ei: vinū nō h̄nt. In q̄
ōndit sapiam suā. **De** em̄ ei? ex corde pi-
ssimo puenire volens totale vini defectū
ne apperet p̄fusio: inuitauit filiū quē scie-
bat ad hoc esse potentē: dī. Vinū nō h̄nt.
sc̄z ad sufficiētiā. Et dī ei Iesus. Quid
mibi z tibi m̄lier: fm̄ Chryz. qz br̄a p̄go
ex pietate mora voluit p̄occupare tps de-
bitū faciendi miraculū. Debut em̄ h̄ mi-
raculū esse notū assistentibz. Fuit aut̄ ma-
gis euident qd̄ factū est post totale vini de-
fectū. Ideo dī Iesus m̄ri sue. Quid mibi
z tibi m̄lier: qd̄. Scire tps ad faciendū mi-
racula ap̄rū nō est mibi z tibi cōe: sed m̄-
bi soli cōuenit. p̄pter qd̄ subdit. Nōdū ve-
nit hora mea. i. tps cōueniens ad faciendū
miracula: mibi soli notū. Vñ mater p̄is ex
hac r̄s̄iōe intellexit nō esse repulsam peti-
tiōe suā: sed pueniēter dilata. Jō dī m̄-
nistrz: Qd̄cūq̄ dixerit vob̄ facite. **Ter-**
tio honorauit nuptias potētia sue diuini-
tat̄ p̄ quā puerit aqua in vinū. Vñ dicit
mistris. Implete hydrias aq̄ zc. vsq̄ in fi-
nē. Chryz. Fecit aq̄s in vinum nō simplr
sed vinū optimū. Generale est em̄ oibus
ch̄z miraculis q̄ sp̄ ad aliud meli? termi-
nāt q̄ possit fieri p̄ naturaz. Cū ḡ ch̄z sic
m̄rimoniū honorauit: ḡ vitupandi sunt q̄
m̄rimonio abutunt. Sed o q̄ plures sunt
abusōes in illo: z p̄ infidelitatē p̄iugū: z p̄
inhonestatē. de q̄bz postea ampli? dicem?.

Exempl Sed attēdite qm̄ h̄mōi inhonestates in
m̄rimonio p̄petratas multū abomiāt de?
nec relinq̄ unpunitas. Exemplū narrat
Breg. in dial. Mulier inuitata ad dedica-
tiōe ecclesie fcti Sebastiani: de nocte p̄uo-
cauit maritū ad actū p̄iugale ex p̄cupiscē-
tia carnis p̄pter voluptatē. de mane p̄pter
h̄ timebat iurare eccliam z appere coram
reliquis fcti Sebastiani. Intrauit tñ: et
cū portarent reliq̄e in p̄cessiōe: arrepta ē a
diabolo z grauif̄ verata corā oī p̄b̄: q̄ du-
cta ad domū p̄p̄tā z diebz mltz sic verata.
randē p̄cibz b̄ri donati ep̄i a demonio libe-
rata ē. Alio exēplū in .li. ap̄ū in villa
cameracen. qd̄a erat cui nō sufficiebat co-
it? cū p̄p̄ta vxore: q̄necia cū tactibz illicitis

eā molestauit inuitā. Nocte qd̄a reclamā-
te vxore et dei vindictā imp̄care: pessim?
ille p̄petrato violēter scelere: cū ad ventrē
officiū surrexisset: mor̄ soluto vētre p̄ secre-
ta nature in doacā ei? viscera descēderunt.
Nec mora clamās reportat ad lectū: z pu-
blica voce p̄fessus est plagā dei ex hoc vi-
cio icurisse. Et cū durissimo cruciatu ma-
nyū q̄s q̄si ignibz vizerent abscondi petijet:
et hora diei tertia miserabiliter expirauit.
Hoc attēdite q̄ forte talia ac grauioza vi-
dente deo facit: qm̄ vt h̄ Luc. xij. Nisi
p̄niam egerit? oēs simul p̄ibit?.

p Ro tertio. Aud. zc. Lauac̄ ḡ ne de
m̄rimonio faciat? inhonestatē palliū
et turpitudinis ifulā. Palliū in quā sub q̄ q̄si
cōponit? libellū famosū z dñm q̄ m̄rimo-
niū instituit z ordinauit ac honorauit. No-
rate q̄ fm̄ leges Cōponēs libellū famosū
decapitat siue deportat. L. de famosis li-
bel. l. vnica. Et fm̄ canonē est p̄berādus.
vt in c. j. v. q. j. et anathematizādus. v. q.
j. c. His q̄ inuēti. Attēdite: si rex dederit
alicui chlamydē auro textā: monilibz deco-
ratā vt honesti? corā regi assisteret. Et ex
ea facit palliū sub q̄ cōponeret libellum fa-
mosum in regē iniuriā. Nōne grauius re?
esset ap̄d regiā maiestātē: Expone qz sub
palliū m̄rimoniū multi in p̄cia sua scribūt
q̄si libellū famosū z dei honorē. Et sic dī
Amb. li. d̄ p̄iarchis. et nota. xij. q. iij. c.
nullū. Nullū gram? crimen est vbi celibati
cōiugij iura remanent: z vxoris pudor sol-
uitur.

Sermo. iij. dñice sc̄de post Epipha.

Optie facte

n zc. Sollicitudine nō pigri: spū
feruentes: dñō seruientes: spe
gaudentes: in tribulatōe patientes: oīnī
instātes. Ro. xij. Zbi notant tria ad hoc
req̄sita vt h̄nt spūales nuptie. Diligentie
sedulitas. ibi: Sollicitudine nō pigri: spū
seruientes: fugiēdo mala z faciēdo bona.
Incentiōis sinceritas. ibi: dñō fūctes. i.
ad honorē dñi. Patientie serenitas. ibi
spe gaudentes: in tribulatōe patientes.
De p̄mo. j. Thez. v. Spūm nolite extin-
guere. De sc̄do Col. iij. Dñō d̄zō ser-
uē.

Dominica. II. post Epipha.

iste De tertio Heb. x. Patientia vobis necessaria est &c. Est enim patientia facit meritum: et quanto plus excrescit: tanto plus capit. Sed quodam scindunt hunc sacrum et oia merita effundunt. Aggei. j. Qui congregat merces mittit eas in sacrum primum. Salutatio. p. Rim. arti. Querit An in matrimonio pferat gra. Q. no. Quia si sic stultum esset a matrimonio abstinere. Contra. De sacrum noue legis confert gram. Rndet Tho. in. iij. q. iij. Matrimonium in quantum in fide est: et trahit habet ut conferat gram adiuturam: uant ad illa opa que in matrimonio requiruntur: quia unicuique datur aliquid facultas. Dant etiam auxilia quibus homo ueniret ut per illa facultate, sicut patet per oia potestates anime correlative: sicut membra quibus in actu exire possunt. Unde cum in matrimonio des homo ex diuina institutione facultas videtur uxori sua ad precreationem plus: datur etiam gra sine qua id ueniret: nec si potest facere. Cum autem dicitur quod si sic stultum esset &c. Dicendum quod bene pcederet: nisi hoc concupiscentie morbum efficaciter remedium posset adhiberi. Adhibet autem maius remedium per opas spiritualia. Hec Tho. Pro fundamentum. Alium perendum qua de voluntate vult nubere. Unde de Tullio in rhetorica. In omni re voluntate spectari oportet. Nec dubium si recta voluntate in matrimonio de iungit: gram recipit a deo per quam regulari potest in usu matrimonij. Unde notanda sunt verba Raphaelis ad Tobiam: ut ponit Mattheus vincto. Adheret tibi grata remedia: gratum antidotum moris: pape tur per. Cum ergo querit &c. Dicendum. ut s. Ex quo complentur diuine pudentie beniuolentia erga genus humanum quod in matrimonium ad humani generis multitudinem instituit. sed ne in tali actu nimis caro duraret: spiritualis gra. in matrimonij tractu confert: nisi forte fuerit tractus viciosus. Quod potest contingere tripliciter. Primo propter defectum bone intentionis. Rubentium quippe interno deesse ad precreationem plus. Secundo tamen potest esse ad euitationem fornicationis: puta de apostolus. Propter fornicationem. scilicet vitandam vniuersis uxori sua habeat. Cum ergo aliquis magis contrahit causa satiationis libidinis: grauissime peccat. Et de talibus dicit Raphael in Tob. vi. Qui coniugium ita suscipiunt ut deum a se et a sua mente excludant et sue libidini ita vacent ut equus et mulus: habet demonum

potestatem super illos. Unde et ibidem habet de septem viris qui propter concupiscentiam voluerunt praterit Sarai accipiant coniugem interfectum a demone. Talibus autem ac etiam eis qui in matrimonio suo attendunt auariciam aut superbiam: bonis matrimonij aut exclusis: aut neglectis vix bene succedit in matrimonio: imo multe contingunt miserie. Quia ut dicitur in decretis. dist. lxx. c. d. Namur. 2. j. q. j. Vix bono pagum tur exitu qui malo sunt inchoata principio.

Secundo propter defectum debite preparationis. Quicquid enim aliquid de sacramentis recipit scilicet ter in peccato mortali: mortaliter peccat. nec ei confertur gra sacramentalis: ut patet. xl. dist. c. d. Vult. et. xij. q. iij. Audi. Cum tamen nubentibus magis sit necessaria gra sacramentalis propter difficultatem obligationis et iuramentum necessarium in operibus matrimonij. Tertio propter defectum legitime permissionis. Que aliquid qui attendit ex parte temporis: puta si fiat tempore interdicto ab ecclesia. Talis enim tractio est vitiosa: et teneat. Aliquid ex parte modi faciendi: si fiat clandestine. hoc enim iura prohibent. Aliquid ex parte iugum. scilicet ratione impedimentorum: propter quod non potest aut debet contrahi matrimonium inter eos. Que quidem impedimenta sunt in multiplices differentia: ut tradit iuxta ista ac etiam theologia. m. iij. sen. Et hoc quod impediat contrahendum: sed non dirimunt contractum. Alia vero impedimentum et dirimunt contractum. Unde dantur tales plures. Error conditio votum cognatio crime. Cuius disparitas vis ordo ligamen honestas. Si sis affinis: si forte coire nequebis. Hec socianda verant conubia: facta retractant. Ecclesie vetitum nec non tempus feriarum. Impediat fieri: permittit facta teneri. Inter hec autem impedimenta satis expedit loqui de tribus magis occultis. quia ut plurimum tamen sciunt ab his qui resistunt: contra septem ea renitentes misereabiliter laqueo se innectunt damnationis. Primum ratione pcedens permissionis sacre. scilicet cum illa eadem puta ut uxore assumit quoniam. scilicet est permixtio facta adhuc viuente priori altero coniuge interueniente etiam adulterina coniunctio. Aut si non interuenierit talis coniunctio: facta est tamen per aliquem eorum in potestate coniuge mortis acceleratio. Si enim post talem permissionem contrahunt: contractus est nullus finitura. Secundo ratione alieni tractus. quod scilicet per contrahit cum alia per verba de prius et per verba

de futuro carnali copula subsecuta cū intē
tione cōsummādi matrimoniū: z hoc non
obstātē p̄rabit cū alia: h̄ secundū m̄fimo
niū nullū est. Tertiū est rōne carnal̄ co
pulationis cum aliq̄ cū? co gnātā in gradu
p̄hibito postea in m̄fimonio accipit: h̄ nō
est m̄fimoniū: sed adulterium. z oēs ples
sunt illegitime. Pōt tñ excusatio esse in al
tero cōiugū p̄pter ignorantia talis impe
dimentū. Videant ḡ quō cōtraxerint q̄ in
m̄fimonio sunt. Et videāt de cetero p̄tra
bentes ne def̄ impedimentūz ḡre dei que
multū est necessaria nubentibz. Als in cō
iugio saluari nō p̄nt p̄pter corruptiōes car
nis. Figura hui? necessitatē ḡre patet in
7 euangelio. qz nuptijs voluit iesus intesse
in q̄bz mutauit aquā in vinū. Spūalr per
iesum sūt ḡra dei q̄ mutat aquā. i. delecta
tione carnalē in vinū. i. in amorē spūalē p
intentionis debita ordinationē. Hec ḡra
facit vt vbi esset demeritū: vbi esse possit
meritū. Propterea d̄t Pau. Ephes. v. U
ri diligite vxores sicut ch̄s ecclesiam. ac si
diceret: nō carnalr sed spūaliter.

p Ro scdo: In precedenti zc. Nūc de
nuptijs spūalis vniōis q̄ sūt p̄ nū
ptias sacramētales. Et iste sunt triplices
fm̄ triplicē nuptiaz sūtione sacramentalū.
Prime sunt nuptie hypostatice vniōis
Scde sūt nuptie (fm̄ sensū allegoricū.
gratifice p̄ueriatiōis fm̄ sensū tropologicū.
Tertie sunt nuptie brifice fm̄ (cū.
tionis fm̄ sensum anagogicū.

Prime igit̄ zc. Allegorice em̄ m̄fimo
niū sūt indissolubile vniōe hūanitatz cū
deitate in p̄sona ch̄i. Aug. Quid mirū si
in illā domū ad nuptias venit qui in hūc
mōm ad nuptias venit. Habet em̄ spōsā
quā in vtero p̄gis sibi p̄cipit. Verbū em̄
est spōsus: et spōsa caro hūana. vter? viri
gimis thalam? est. In his autē nuptijs aq̄
mutata est in vinū. i. insipiditas figuraz z
cerimoniaz veterē legis in sapore z dulce
dinē p̄itatz. Si em̄ legant ve. le. volumia:
null? est ibi sapor nisi ibi intelligat̄ ch̄is?
Intellecto autē ch̄is? aq̄ mutat in vinum.
Sext ḡ hydrice sunt p̄phetie z figure ve. le.
et q̄: tūo genera cerimoniaz q̄ sunt sacri
ficia q̄ in dei reuerētia offerreb̄nt: z istru
menta q̄ erant sacra vt vana z hūmōi sacra
menta p̄ q̄ fiebat p̄secratio p̄p̄i vel muni

stroz. Et obseruatie pura i cibis z hūmōi
q̄ p̄tinebat ad diuinā cōuersationē coletū
deū ab alijs. Hec em̄ a dño fuerūt institu
ta. sed hydrice tñ erāt plene aq̄. In lege at̄
euāgelica mutata est aq̄ in vinū. Scde
sunt nuptie gratifice p̄ueriatiōis. Tropo
logice em̄ sacramentū m̄fimoniū sūt p̄uer
sione anie cū deo p̄ ḡram De his nuptijs
d̄t Osee. q. Spōsabo te mihi i miscdia et
miseratiōibz: spōsabo te mihi in fide. Haz
nuptiaz p̄ma despōlatio fit in baptismo:
vbi aqua baptismalis mutat in vinūz ḡre
spūalis. Dehinc fit ei? reformatio siue res
cubatio si factū sit ad diuortium p̄ cordis
cōpūctionē: vbi aq̄ cōpūctiōis mutat i vi
nū charitatz z dilectionis. et p̄ p̄nie sacra
vbi aqua pudoris z p̄fusiōis mutat in vi
nū spūalis p̄solatiōis. Et sic d̄t Bern. sex
hydrice posite sunt his q̄ post baptismū in
p̄ctā labunt. Prima hydra ē p̄ma purga
tio in cōpūctiōe. de q̄ legimus: qm̄ in q̄cūq̄
q̄s hora ingemuerit p̄ctōr: oēs ei? iniūtra
tes n̄ recordabūt. Scda p̄o ē p̄fessio Dia
siqdē in p̄fessioe lauant. Tertia elemosy
naz largitio. Hinc em̄ hēs i euāge. Dare
elemosynā z oia mūda sūt vob Quarta ē
remissio iniūriaz: fm̄ q̄ orātes dicim? Mi
serere nob de nra zc. Quinta ē afflictio cor
poris. Vñ oram? Ut mihi p̄ abstinentiā
ip̄i canam? glia. Sexta est obiecta p̄ces
ptoz sic audierūt discipuli: qd z nos me
reamur audire. Et vos mūdi estis: p̄p̄ ser
monē quē locut? sūt vob. Hest sex hydrice
posite in purificationē nram: z q̄ vacue sūt
z plene v̄eto si p̄p̄ vana gliaz obuiant. aq̄
aut̄ replēt̄ si i timore dñi custodiūt: qm̄ timor
dñi fons vite. Aq̄ in q̄ timor dñi est. Esti
min? sapida i optie refrigerās nortis de
siderijs estuante. sed diuina p̄tute aq̄ mu
tat in vinū: qm̄ p̄fecta charitas foras mit
tit timorē. Hec inq̄t Bern. P̄nt aut z hy
drice sex i his nuptijs dici sex p̄sideratiōes
timorē i ductione. P̄ma ē p̄sideratio pena
lis acerbitatē: cui. i. p̄ctōr se p̄ p̄ctm̄ obliga
uit. Scda est t̄p̄alis breuitas. i. vite p̄ntē.
Tertia est horrende deformitatis: quā
pōnt in aia p̄ p̄ctm̄: et sic violant̄ imāgi
nem dei. Quarta est reddende ratiōis de
oibz in dei iudicio. Quinta est diuic sapie
tia cōtēplanti. Sexta est diuic iustitiz: a
p̄ctā v̄ndicantis. D̄sunt hydrice plene

Domínica. II. post Epipha.

aq: sed qñ diffundit p spm scñ charitas i cordibz vris. vt hñ Ro. v. Tunc aq mutat in vinu optimu. Tercie sunt nuptie bñfi cñfructiois. Nuptie em sacramētales ana gōrificānt inseparabiliter coniunctionē ecclie triumphantis cū chzo in qbz sex hy dñe plene aq mutant in vinu. i. ois dolor z genit⁹ in leticiā ppetuā. Numer⁹ qppe senari⁹ ē nūerus pfectus. Iō senari⁹ pfect⁹ sñt oēm varietatē dolor q in nuptijs cele stibz mutat in vinu leticie. Esa. li. Gaudi umz leticiā obtinebūt z fugiet dolor z ge nit⁹. Ad has igit nuptias debemus toto corde anhelare. Exempla de martiribz / ginibz sacris q etiā p sponso vt cū co in ce lestes nuptias introirent rosmēta z mo: tē sustinuerūt. Ois gāq in eis mutata fuit i vinu amoris z pfolatiois. Aug. Dia seuat inmania facilia ac ppe nulla facit amor. p Ro. tertio. Audistis. Sz norate q iu ra dicit vroz ppter adulteriū oibz bo nis vñt pvari debet. Ac etiāz vorē pdere tēpalem. Ad legē iuliam de adulterijs. Cane q o aia peccatrix ne cadē a dño spō so tuo reprober. Et tibi dicat illd Hiere. iij. Frons mulieris meretricis facta est tibi noluisti erubescere.

Sermo. iij. p eadē do.

Nuptie facte

sunt zc. Bñdicite z nolite ma ledicere: gaudere cū gaudētibz flere cū flentibz: nō alta sapientes: sed hu milibz pñtientes. Ro. xij. Ibi notāt tria obseruanda erga pñmū ex qbz disponitur aia ad nuptias spūales vicz. benignitatis affectio. Bñdicite z nolite maledicere Af fectiois pfortatio: gaudere cū gau. flere cū flentibz. Confortatiois bñlicatio: nō alta sapientes zc. De pmo. Matth. v. Orate p psequētibz z calūniātibz vos. De se cundo. Eccl. vij. Ne desis plorantibz in cō solatione z cū lugentibz ambula. De ter tio. Ro. xij. Noli alta sapere sz time. i. noli oñdere te magna alijs despectis sapere.

Uptierē. Pro pmo An in nuptijs siue mñimonio sit sacmz res sacramē ti. Nō. Res em sacri ē gñs pōt ēē sa cramentū sine gñ. igit. Corra. Doctores

cōiter assignāt in qlibet sacro aliud qd est sacm. z aliud qd ē res sacri. Rñ. Rich. in. iij. dist. xxvj. Q. expressus pñsus p pba de pñti ē sacm tantū. Res z sacm ē vno pñsensu z mutua obligatio causata p pñ sum mutuu p pba de pñti expressi. Nec em est res respectu pñonis exterioris q ē p sensibilia signa. Et est sacm respectu rei. i. charitatis quā sñt: dispositiue efficit et vnionis chzi z ecclie quā sñt z nō efficit. Ipa aut charitas ē res tñz nō sacm: obli gatio pō interior p mutuu pñsensu expñsa siue vnio interie est res z sacm. Hec Rich. Pro fund. Multū est venerabile sacm matrimonij. Sed heu hui⁹ sacri ho nestatē pñtis i curpiudine z abusu. Vñ diē Matthe. vñdociñsi. in Tob. Que nubit aut q s vir nunc vrozat amore plis.

Quis veneris arua igit ēē negat. Sz heu tales abusiones apud plerosq pñtibz lo reputant. Q coniugati videte qso ptra sit matrimonij reuerētia ad qd declaradū qñtū est zc. Dic rñ. Et q cōtemplare qmī rabilis apparet dei sapia in sacramētis i q bus sub figura rez sensibiliū nō s signat vñtas spūalium mysterior. Et attēde bñ quō p mñimoniū signat coniunctio aie cum chzo q inseparabil z idissolubilis ē ad mō dū vinculi matrimonij: qñ sic nō pōt vroz relin q a viro nisi ppter fornicationē vt dicif Mat. xix. Sic nec aia deo relinquit nisi ppter spūale fornicationē q est in qlibet pcto mortali per qd anima relicto vero sponso chzsto / adheret per amorē creaturis in q bus inordinate delectet. Omnis gā anima in peccato existens adultera est dū ē pec catū mortale z a sponso chzsto dimissa: a diabolo aut accepta. Vñ iudeis dicebat dñs Matth. xij. Generatio praua z adul tera. Q misera peccatrix anima q vilis fa cta es nimis. vt habet Hiere. ij. Audite lubrici avari zc. Horate certū est q nō pōt anima chzsto desposari z ad nuptias ad mīcti nisi fuerit ab omni peccato munda.

Figura Leviti. xix. Precipit q sumus sacerdos non ducat sponfam nisi virgñē. Spiritualiter chzst⁹ est sumus sacerdos: virgo est anima imunis a corruptione pec cati et prauitate affectionis. Aug. De vir ginibz non qñt deus pulcrā carnem: sed pulcrā mentē.

P Ro fcedo. In pcedenti zc. Nūc iterū amplius dicendū de illis nuptijs bñfici fructuōis quō ibi sex hydris plene aq̄ mutant in vinum. Sūt aut̄ sex iste hydris sex genera luctus et gemitus que in celestibus nuptijs mutant in vinū leticijs sempiternis. Juxta illud Joā. xvj. Tristitia vestra vertet in gaudium. Et ibidem. Gaudium vestrum nemo tollet a vobis.

Primus est fletus meditative recordatiōis.

Secundus est fletus emulative zelatiōis.

Tertius est charitative compassionis.

Quartus est afflictive tribulationis.

Quintus est amaritative cōpunctiōis.

Sextus suspicative deuotionis.

Primus est meditative recordatiōis. s. dñi/ce passiōis et mortis. Ad qd̄ horrat dñs Thren. iij. di. Recordare paup̄at̄ mee et transgressiōis et absinthij et fellis. Et respondet p̄sona deuota. Memoria memor ero et tabesce in me aia mea. Tres at̄ metretas ibi inuenies flendo ex cōsideratiōe extreme paup̄at̄is: extreme vilificatiōis: et extreme afflictiōis. **Secundus** est gemitus emulative zelatiōis: p̄ zelo vicz honoris diuini: qñ p̄tra ipm̄ aliq̄s videt mala fieri. Exēpluz habem⁹. ij. Esdre. vij. Cū vidisset esdras filios isrl̄ p̄tra legē dei acceperisse mulieres alienigenas: scidit vestimenta et lacerauit capillos capis sui et barba et sedit dolens et mest⁹. Erāt aut̄ i hac hydra tres metrete: si fleas p̄pter diuioz p̄ceptoz negligētiā: p̄pter nois dei blasphemias: p̄pter diuioz irreuerētiā. s. rēplōz: solēntatū: et p̄sonaz. Aug sup̄ Joā. Quis cōi dei zelo nisi q̄ oia q̄ ibi videt p̄uersa fatagit corrūpere et cupit emēdare: si emendare non potest: tolerat et gemit.

Tertius est fletus charitative cōpassiōis. Exēplū in Job q̄ dicebat Job. xxx. Flebā q̄ndā sup̄ eo q̄ afflic⁹ erat: et aīa mea cōpaticbat paup̄i. In hac hydra tres metretas habebis si fleas p̄pter egenoz miseria: p̄pter pctōz infātiā: p̄pter obstinatioz maliciā. Exēplū in dño q̄ cōpaties sup̄ futura ruina ciuitat̄ hierusalē et plangens iudeoz iprudētiā atq̄ duriciā flebat Lu. xij. **Quartus** est fletus afflictive tribulationis. Est em̄ dolor infligēte aduersitatis p̄ deo patienter sustinēdus: et dolor corporis afflictiōis alieu volūtariē assumēdus

p̄ satisfactiōe pctōz. Erūt igit̄ tres metrete. Dolor vicz tp̄alis aduersitatis. Corporalis infirmitas. Penalis austeritatis. Et cū q̄. In dolore sustine et in hūilitate et patientia habe. **Quintus** est fletus amaritative cōpunctiōis. vbi erūt tres metrete. s. flendo p̄pter incursiōē turpis deformitatis: p̄pter offēsiōē diuine maiestatis. p̄pter amissioē etne hereditatis. cis piectis dixit Dauid lecta hora in q̄ vnq̄ peccauit. Aug. Do leat pctōz et nō sit sat̄ ei q̄ doleat: sed nō sp̄ se doluisse doleat. **Sexta** hydra ē fletus suspicative deuotiōis in q̄ sunt metrete: flendo sez ex cōsideratiōe miserāde conditionis vicz vite huius. Et affectiōe sperāde liberatiōis a p̄culis et angustijs huius vite. iuxta illd̄ Ro. vij. Infelix ego hō q̄s me liberabit de corpore mortis huius? Et ex dilatiōe desiderāde cōiunctiōis. s. cum ch̄o: vt d̄ sapiēs. Spes q̄ differt affligit aīam. Et Ps. Sup̄ flumina babilonis illic sedim⁹ et fleuim⁹ zc. **He** oēs aq̄ in nuptijs celestib⁹ mutant in vinū optimū. s. iocunditatē et leticiāz q̄ signat p̄ vinū: eoq̄ letificatiū est. Un̄ Apoc. xij. Absterget de⁹ oēs lachrymā ab ocul⁹ eoz: et mors vlnō erit neq̄ luct⁹ zc. **Q**uēdēdū gaudii vbi nulla p̄sus inuenit tristitia. q̄ feruētē nūc esset laborandū vt illuc pueniri possit. Exēplū. Quedāz monialis in morte ad septē integros dies agonizabat in maris infirmitatib⁹ p̄stinis: q̄ p̄ mortē appuit sup̄posuisse sue: dicēs se fore saluatā. Et addebat q̄ si fas esset adhuc libeter vellē passionari tāz infirmitatib⁹ p̄stinis p̄ alios septē dies vt vnū **Aue maria** vale: rē diceret ei⁹ p̄miū inde p̄seq̄. Esti tātū ē p̄miū p̄ vno **aue maria**: cū vicz d̄r cū p̄scia mūda: q̄ntū est p̄ mltz bonis opib⁹ diu cōtinuat⁹ gaudii: certe iestimabile i illis celestib⁹ nuptijs. Jo Apoc. xij. Gaudeam⁹ et exultem⁹ et gl̄iam deo dēmi⁹ qz venerūt nuptie agni.

P Ro tertio. Aud. zc. Agnosce q̄ dei bonitatē zc. **Hec** em̄ sē tue salutis nuptie. Cōsidera q̄nta sit dei dulcedo o aīa qm̄ respōsaz suā vocat. sed attēde: sp̄s iste zelotes ē. Ero. xx. Ego sū dñs de⁹ et zelotes iudicās p̄ba et inq̄rēs affectiōes et itētiōes: quēadmodū facere solet hō zelotyp⁹ circa vxorē suā. Nota qd̄ d̄r. xij. di.

Dominica. II. post Epipha.

Erubescat. Et. ij. q. v. Cōsulisti. Sece-
roz de iudez et cognitor ē. Et si ē b. L. d.
iurem. Iurissuradi solū dei hñc vltorem.
Attēde. Nōne mltū timeret iunēcula nu-
pta alicui nobili gladiū sp in manu hñti et
ei? zelatori in aspectu ei? cū capitali inimi-
co. Expone et applica notādo illd puer. vj.
Zelus et furor viri nō parceret i die vidicte.

Officia. ij. post Epiph. Sermo qnr?

Nuptie facite

zē. Tu fornicata es cū amato-
ribz multis: tñ reuertere ad me
et ego suscipiā te. Hierē. ij. Tria notāda
sunt circa spūales nuptias.

Humane preuaticatiōis pueritas. ibi:
Tu fornicata es.

Diuine renocatiōis benignitas. ibi: tñ re-
Benigne receptiōis iuertere ad me.
suauitas. ibi: et ego suscipiā te.

De pmo Deut. xxxij. Deū q te genuit
dereliqisti et oblit? es dñi creatorz tui. De
scdo Can. vj. Reuerse reuertere suna. zē.

De tertio Luc. xv. Hic peccatores reci-
pit zē. Nuptie facite sunt zē.

p Ro primo. An mrimoniū siue sacm
nuptiaz debeat hñe aliqd ipedimēti:

Q. nō. Strimoniū est remediū q morbu
pupie q se extēdit ad oēs nullo ipediēte.

q cū medicina debeat ex opposito rñdere
morbo: videt q mrimoniū possit eē i oibz
nullo ipediēte. Cōtra. Leuit. xvij. pbi-
bet mrimoniuz fieri int mltā genera pso-
naz. Rñsio Bon. i. iij. dist. xxxij. Da-
trimoniū bz ipedimēti multiplex. Qua-
re aut magis q alia sacra: ratio est duplex.

Vna ex pte efficiēz. qvis em omia sacra
sint a diuina institutiōe: tñ hoc sacm marie
cōsistit in hūana dispēlatiōe: qz p psum
p trahit: nec bz dispēlatiōe determinatū.

Alia ē rō ex pre finis. qz cū oia sacra sint i
remediū: istd nō solū est i remediū: sz etiā
in officiū. Et cū alia sint spūalia: huic pui-
cta ē actiō corpāl. et iō facit? recipit ipedi-
mēta. Cū aut obijct q ē remediū q mor-
bu pupie zē. Dicedū q morbo ille alit re-
mediabil ē q p mrimoniū: puta p pñen-
tiā Nec Bon. Pro fundamēto. In oibz
bus pspiciēdū est quō fiat ne deit aliq cir-

cūstātia debita ad bonitatē rei. Jo Arrio-
get? Ergo vide qd agas: sapiens delibat
antēqz faciat: sic tu pmeditare miser. Et

Sen. d. pñribz. Si tu prudēs q pñt pñm-
gere in aio tuo cuncta pñt. Cū q qñt zē.

Dicm. p? quā dicas Sic et mltā sūt iped-
imēta mrimoniū spūal int q nora q quē-
admodū pñt fornicatiōem soluūt spōsalia

vt bz extra de infiu. Sic pñt fornicatiōez
spūalē soluunt spōsalia cū chio. Attēdite

h pñtōres miseri zē. et notate illud Hierē.
xvij. Dñe oēs q te delinquūt pñdāt zē.

Figura Sen. ij. Primi pñtes statz ve-
dereliqñt dei pceptū? pñli erubuerūt: et

a deo relictī reiectī extra padisū sūt expulsi.
Expone zē. notādo illd. j. Re. ij. Qui me

pñtūt erūt ignobiles. Ut ponat figura
de abrahā Sen. xliij. q voluit filiū suū hñe

vporē de filiabz alienigenaz. Spūalr ali-
enigene sūt oēs pñtōres respectu di: qbz pñ-
tinet illud Joā. vij. Vos ex pñe diabolo.

estis: et desideria patris vestri vultis sa-
cere.

p Ro scdo. In pñcedēti zē. Nūc attēde
de sūt due pñsiderationes de nuptijs.

Prima est pñsideratio deestade offētiōis.
Scda est pñsideratio obseruade cōditiōis.

Pñt aut triplr pñtingere offēsa q h sacm.
Prima est offēsa indebite pñtōis. Scda

est offēsa inordinatē exēcūtiōis. Tertia
est offēsa iniuste violatiōis. h de pma.

Prima igit est offēsa indebite pñtōis
Et hec multiplr pñtingit: vt dictū ē i ser. ij.

hui? dñice art. j. Sz h nota q tato qñtor ē
offēsa hec et alie seqñtes qñto ē maior mri-

moniū pñdario. Patz rōne institutiōis. qz
ds ipe immediate mrimoniū instituit Sen. ij.

Et in loco digniori sub celo. i. in padiso. ex
statu puriori. i. inocentie. Itē rōne appro-

batiōis. Lbz em mrimoniū approbauit
nasces de fgie in mrimonio cōstituta. vt

patet Lu. j. Approbauit etiā illd Mat. ix
et. xxij. et Lu. xij. celeste pñuuiū mrimoniū

alibz nuptijs assimilāt. et Jo. ij. nuptijs i-
terfuit. Itē rōne sigñiōis. Nā vt dī Tho.

in. ij. pñe. q. lxx. ar. ij. i solutiōe ar. vl. Da-
trimoniū bz qñda excellētiā sup alia sacra

rōne. i. sigñiōis. qz. i. sigñt pñuictiōem chū et
ecclie. De sigñiōe eiusdē est in pñmōibz pñ-

cedētibz. Scda est offēsa iordinatē exē-
cūtiōis q aliqñ pñtingit pñt inordinatā in-

etione q. s. p. ad alia/ea cogitatio z ap/
petendo du p. ad co. g. f. i. t. Aut sic cu accedit
inordinatio ad ea q. inordinatio transit limites
inordinatio: q. etiam si no esset sua vellet eam
cognoscere carnali: z peccaret mortali fm
Alex. Aliq. n. ptingit offensa ppter inordi/
natā affectioem: q. vici p. s. omittit do
servire z ea facere q. sunt saluti necessaria.
Aug. li. de bo. coniugali. Si mag. i. sua co/
luntioe diligat illud qd honestū ē q. illd
qd est inhonestū. i. qd ē impiaz: h. dicere
aplo eis fm venia pcedit. Si ho eqparet
et pferret deo: mortale ē pctm. Et Hiero.
xxij. q. iij. Oigo. Oigo qdem amoris
erat honesta: s. magnitudo dformis. Ecce
plū est ad h. Si em q. mebiat de vino in
ste adq. s. iro: z p avariciā inheret rebz iuste
adq. s. iro plus q. deo: mortale est. Idē g. co
tingere pōt cu p. iro vxore. Aug. Adul/
ter est in sua amatoz ardentior. Preterea ali/
q. ptingit offensa in executione inordinatio
ppter inordinatā modificationē: q. n. s. mo/
dū z regulā honestatē excedūt z p. iro
tunt: multa turpia ppetrā do. Sed quō pos
sent hec sine peccundia noari: q. nra plerūq.
inordinatio occultoz se inuicē nudos stu/
diose z turpissime inspiciunt: q. nra inho/
nestas p. iro z modis incōpositis z turpis/
simis: q. illicit p. iro nedū facere sed qd
pudet dicere: pudēda impudētissime tra/
ctādo: qd ē signū fornicatoz z adulteroz
magis q. coniugatoz. Et deniq. bestialita
tes it. i. iugēs plerūq. sūt n. expedit eas cla
re loq. hmoi. De his caute loq. re: puta n. ē
pctm os vxozū osculari. s. alibi valde pi/
culum esse pōt. Et de modis inhonestis di
cit Aug. Usus q. est p. iro natura execrabilis
fit cu meretrice: sed execrabilis cum vxore
Unō p. iro natura extra vas marie debitū q.
esse cum mife. Et i. vase debito si fuerit si/
tuatio talis q. fer. nō possit generari: tūc
fm Tho. ē pctm mortale z p. iro naturā.
Tertia est offensa iniuste violationis: q.
p. iro vocat adulterū. et pōt esse ex pte vi
ri tūc: aut ex parte vxozis tūc: aut ex parte
vtriusq. qd est gravissimū. Quidā autē
adeo fati sunt vt existimēt viri adulterū
pctm aut forte leue n. impurari. Contra q.
est dictū Innocētiū pa. xxij. q. v. Chriana
religio adulterū in vtroq. sexu pari rōne
cōdenat. Et Hieron. ad oceanū. Quod

non licet feminis: eque non licet z viris: z
eadē sernitus pari rōne censet. Quia vt de
ap. l. j. Cor. vij. mulier non habet potest/
statē sui corpis: sed vir. et vir nō hz potest/
sui corpis: sed mulier. Tūc et si mulier ne/
garet debitū viro ex p. iro vel alia cau/
sa irrationabili: non excusat a mortali. Et
idē dicendū de viro. De adulterio autē no
randū q. maxime abominandū est ppter
tria. Primo ppter p. iro. quia con/
trariat bono inordinatio. Nā fm Aug. li. d.
bo. coniugali. et no. vij. q. vj. c. omne. Tria
bona iueniunt in inordinatio. s. fides: ples/
et sacm. Per adulterū autē frangit fides
debita coniugio. per hoc etiam tollit certitu/
do plis. p. iro etiam fit derogatio sacramē/
to inq. tum sūt desponsationē chri cum ec/
clesia quam nunq. dimisit. Vere vne/
rabile sacramentū. sed probpudor timen/
dū his tēporibz ne sit pallium z refugiu/
abominationis z fetoris. Et certe viola/
ri aut dehonestari nō potest hoc sacramē/
tum absq. contumelia dei christi z homi/
nis et ecclesie. Secundo ppter multiplicā/
tionē in multis erroribz in quibus diffici/
le imo impossibile est. p. iro et cōsulere:
quoniam filij illegitimi matre sciente succe/
dunt in hereditatē. Nam in ciuitate assisij
aliquādo fuit homo (vt recitat Ro. d. Li/
cio) qui ex alterius vxore habuit tres fili/
os: que tamē adultera de p. iro viro duos
alios habebat. Vir autē credebatur omnes
esse suos. adulterātes autē cum diu simul
familiaritatē habuissent lz secreto: decre/
uerunt virum interficere. Quo facto: eam
accepit in vxorem: et bona omnia viri p. iro/
oris pro q. nq. filijs quozum duo legitimē
tūc erant dispensabat. Quot erroribus
iste implicatus peccauerat adulterando:
peccauerat matrimonij contrahendo: in
contractu p. iro: et bona dispensando.
Heu quoniam accidit filios adulterinos
ab extraneo nutrire z eius hereditatem ca/
pere: ad sacros ordines p. iro. o femi/
ne reprobate. o mulieres indiabolatē q. n/
ta mala facitis ad cooperiendū ignominia
vestram. Tertio ppter scandaliza/
tionem. Unde em prouenit multa pericu/
losissima scandala. Sceleratissimū crimē
quot per te regnant odia: quot inuidie:
quot detractiones: quot p. iro perpetrata

Dominica. II. post Epipha.

homicidia. Exemplū legit de qdam dña q fidem frangebat marito qd marit⁹ ppe dens finxit se ad villā abire nocteqz sequē si inuenta vxore cū adultero: eā interfecit pariterqz cū eo. Et exiens ostiū aliū adulterum inuenit expectantē q suspiciās q verū erat: sociū suū cū interfectū / maritū ipm interfecit. Ecce fructū dolorosū adulterij. Matt. xviij. Ele hoi illi.

P Ro tertio. Audistis rē. Vultū certe cauere debens aut honestatē aut falsitatē cōtatis p sacm mīmonij. Jura dicunt. Qui moneta alicui⁹ pncipis falsificat dign⁹ est aduisione. L. de falsa moneta. l. ij. Et q falsificat monetā alicui⁹ ciuitatis capite punit. L. co. ti. l. j. hmoi aut falsificatio monere obligat ad restitutionem fm iura cano. de iurciur. qnto psonā tuam. Pone casum ⁊ expone notādo q sacra sūt moneta sumi pncipis ⁊ totius cōtatis idō multū cauendū est a violatione: aut dehonestatione seu falsificatione eoy. Nam dicit Ezec. v. Pro eo q sanctū meū violasti nō parceret ocul⁹ me⁹.

Sermo. vij.

Optie facte

n sunt rē. Reuertere aduersatrix istl di. do. ⁊ nō auertā faciē meā a vob⁹ qz sanct⁹ ego sū di. dñs et nō irascar in ppetuū. Hier. iij. In his pbis notat benigna sponse reuocatio a sponso chzo. vbi tria notant. Prio: ipsa benigna reuocatio. Reuertere aduer. istl. Secdo reuocatiois pfirmatio ⁊ nō auertā rē. Tertio pfirmationis rō: qz sanct⁹ ego sum rē. De primo et secdo. Zach. j. Conuertimini ad me et ego puerar ad vos. De tertio. Ps. Nunq̃ in eternū irascer⁹ nob⁹ aut extendens irā t. rē. Ruptie rē.

P Ro pmo An coact⁹ consensus faciat mīmonij. Et sic p sile. Qui baptizari consentit timore mort⁹ baptizari⁹ est ⁊ p baptizato hī q sūt in mīmonio. Cōtra. Nunq̃ fit aia sponsa chzī nisi ei vnias per amorē q mulier nunq̃ fit spōsavi nisi vniatur p amorē: s; vniō q est p coactū p̃sensū nō est p amorē q rē. Rūdet Bon. in. iij. di. xxi. Consensus coact⁹ pōt eē dupl. s.

vi vel metu: vis ē maior⁹ rei ipet⁹ q repel⁹ li nō pōt. Vetus est instant⁹ piculi tresp̃dari. In illo aut metu q caderet in constā: tē virū: dicit iura p̃sensū nō facere mīmonij: s; rō hui⁹ sumit a diuersis diuersimod⁹ de. Quidā em dicit eē ex indulgentia iur⁹ Jura em indulgent tales sepan. Primus qz p̃sumit p̃sentientē ore / nō p̃sensisse cor de. Et qz p̃sum dicit solū vt penā redime ret: vel et rōne finis: qz coacta mīmonia pessimos fines p̃suerūt hīc. Alij dicunt q nō ex iur⁹ indulgentia sed hī facit psonari⁹ ⁊ liberabitur p̃sensū q debet eē in mīmonio qz debet eē plenus. Et hī videt pba bñ. S; tñ si post coactionē p̃sensit i carnalē copulā tunc incipit eē mīmonij. Cū aut dicit q baptizari rē. dicit dū q baptism⁹ est op⁹ dei nō hoim: s; mīmonij ē a p̃sensu hoim: vel dicas q nō est sile: qz nō tāta libertas ibi requirit quāta in mīmonio. totū em eē mīmonij a p̃sensu causatur. Hec Bon. Pro fund. Sic dicit Aristo. iij. ethic. Nilū fit p̃uofe aut laudabilē nisi voluntarie fiat. in hūanis operib⁹ maxie i spicienda ē volūtas qd maxie necessariū ē in mīmonio. qd p p̃sensū cōtrahit. Et qn tū ad hī p̃t exponi illd p̃sij. Gelle suū cui⁹ qz est. s. ad p̃hendū mīmonij. Sed querit rē. Dic rē. Post qz dicas sic p̃sensu coact⁹ timore mort⁹ vel inferni mīmonij spūale impedit. Nō em vult de⁹ coacta fuitia. ij. Co. ix. Hilarē datorē diligit de⁹. Audij te q nūq̃ p̃sit emini nisi forte in qdragesimā ⁊ forte pl⁹ coactione qz deuotiōe ⁊ qui p̃nam in mort⁹ articulū differt. Magna certe piculo aias vīas exponit. Vos lu bzici o auari incorrigibiles. Et plerūqz tales morte p̃occupant. Figura Dauid. v. De balthasar q cū fecisset magnū pululū ⁊ crederet se fore securū apparuit man⁹ scribens in pariete hec tria pba. Vane thes rel phares. vide ibi. Spūaliter p balthasar q interpretat venit turbatio: notat p̃etōr ingrat⁹: q dū qetem sperat hīc / repentina cadit in eū turbationis calamitas. Aburi mur aut vasis tēplī. s. mēoria: intelligētia: ⁊ volūtas. Et cū credit se s. cup. in delictis ⁊ diuitijs / mors aduenit ⁊ vanis gaudijs sine imponit. Per manū aut scribit eē subaudi determinationē diuie iusticie. rō dicit Petardes p̃uertit ad qm.

p Ro scdo rē. In pcedenti rē. Hūc d
scda q̄ ē p̄sideratio obseruāde p̄diti
onis in m̄fimonio vīcz iam p̄trator rato
Que q̄dem p̄ditiones sunt tres p̄ncipalit̄
notande.

Prima respectu diuinitat̄ recolende.
Scda respectu conuersationis inuicem
habende.

Tertia respectu plis nutriēde.
Prima igit̄ rē. vt vīcz caueant ne aliqd̄ fa
ciant q̄ dei honores. Primo oia ad gl̄iam
dei sic boni seruī dñi. Caueat inquit̄ cōiūx
ne plus afficiat̄ ad cōiūgē q̄ ad deū. Hie
ro. Sapiens iudicio debet amare cōiūgē
q̄ nō habentis. s. libidinis. ne etiā laxet ad p̄ba
turpia. sed magis ad sp̄ualia. nec etiā fre
quentet actū coniugale sic z ardent vt de
um p̄ponat. qz dñ. j. Coz. vii. Tps breue
est. reliquū est vt q̄ habent vxoꝝ sint tā
q̄ nō habentes. p̄erit em̄ figura huī mū
di. Scda respectu p̄uersationis inuicem
habende. qz vīcz debet inuicē h̄re concor
diē charitatē Eph. v. Viri diligite vxoꝝ
v̄ias. et Eccl. xxv. In tribz bñplacituz est
sp̄m m. q̄ sunt p̄bata corā deo z hoīb. Cō
cordia fratrū amor p̄mo. vir z mulier
sibi p̄sentientes Hmōi aut̄ dilectio s̄ḡtur
in anuli subarratione q̄ ponit in q̄to digi
to. de q̄ dicunt Phisici q̄ q̄dam vena p̄ce
dit a corde ad ipm p̄ q̄d signat̄ q̄ amor ille
debet h̄re p̄cordialitatē quā tñ debent in
uicem oñdere expter in oi honestate. Ne
ter em̄ coniugū debet aliū turbare. neqz fa
cto. neqz verbo. An Col. iij. Viri dili. vt
v̄ias. z nolite amari esse ad illas. Et certe
vbi est discordia coniugū. ibi ē habitatio
diaboli. nō dei. qm̄ vt dñ p̄s. In pace fac.
est lo. ei. Item debet h̄re inuicē iusticie fi
delitatē tā de corpe q̄ de bonis. In bonis
qdē h̄re debet vxoꝝ p̄tātē q̄tum ad neces
saria vite sic ipe vir. Et fm̄ dictū ch̄i mar
thei. xij. et marc. x. Non sunt duo. sed vna
caro. Mulieres tñ sic dñ. j. Pe. iij. sunt sub
dite viris. s. q̄ntū ad gubernationē dom.
An dñs ad euā dñ. Gen. iij. Sub viri po
testate eris. quantū aut̄ ad fidelitatē cor
poris eq̄les sunt coniuges. qz dñ aptus. j.
Coz. vii. Vxoꝝ viri debitū reddat. similr
aut̄ z vxoꝝ viro. Mulier p̄tātē corporis non
habet sed viri z vir sui corporis p̄tātē nō ha
bet s. mulier. Itē debent inuicē h̄re tempe

rātie honestatē. vīcz sic q̄ nec nimis frequ
ter exercent actū coniugale. z caueat ne ali
qñ p̄sentibz. vel nō longe ex̄stibz. pueris.
fuis. aut ancillis. exerceat actū m̄fimonij.
Ex h̄ em̄ plerūqz exatant ad enormia. q̄
uis simulent se nō itelligere. Caueat iō ne
ita sint intemperati i actu illo q̄ inde incur
rant detrimentū deuotiōis z p̄cutū. Naz
vt dñ Hiero. li. j. iouinianū. Amor semē
ne rōnis obliuio ē z infanie. prim. animū
sopit. turbat p̄silia. altos spūs frāgit. a ma
gnis cogitationibz ad ifimas trahit. De
bent aut̄ iuuenes instrui a parētibz. aut cō
fessōibz an p̄sumationē m̄fimonij vt sciāt
q̄ sibi licent z q̄ nō Tertia est p̄ditio re
spectu plis nutriēde. quā. s. tenent ex iure
naturali nutrire corporaliter. Nec deberēt si
ne rōnabili cā ifirmitat̄. aut alteri bone
ste rōnis dare filios nutritibz. Quia puer
cōiter prauas p̄ditiones nutritis retinet.
Videm. em̄ q̄ si agn. lactet a capra du
niores pilos habz. Et hedus lactatus ab
oue teneriores. Aug. q̄. dis. c. Ad ei. Pra
ua p̄suetudo in moribz p̄ugaroz surrexit
vt filios q̄s gignunt mulieres. nutrire con
tēnant. Qd ex sola incōtinētia videt inue
tū. qz dñ p̄tinere nolunt despiciūt lactare
q̄s genuerūt. Tenent etiā parētes nutri
re filios suos sp̄ualr. s. in doctrina z mori
bus. Nam sic dñ ingt̄ in. iij. di. xxx. Ma
trimonij bonū est p̄les educāda ad cultuz
dei. et Deu xj. Docete filios v̄ios. Itē
tenent valde cauere ne aliqd̄ infidelit̄ adq̄
rant p̄ filiis suis. Exemplū. Arnoldus in
narratorio dñ q̄ fuit q̄dam miles sar̄ bo
ne z honeste p̄uersatiōis z vite q̄ infirma
tus obiit. Et vir q̄dā deuot. rap. i extra
si vidit eundē stantē in scala q̄dā inferni z
q̄siuit ab eo cur in tali pena staret. cū liben
ter ieiunasset. orasset. z laudabile testimo
niū req̄sisset. Rndit ille q̄ solum p̄pter aliq̄
bona t̄palia ab ecclia parochiali alienata
p̄ suos p̄decessores. qz illa bona ecclie nō
restituit. s. ea scient possedit. idcirco dāna
tus eet. z decim. in ordine in illa scala lo
cat. Et addidit q̄tāt de parentela mea il
la bona scient possederint. ad hāc scalā p̄
uenient vbi nlla ē redēptio. s. eterna dāna
tio. O heu heu sic dñ. Lxxv. Multi desi
derāt filios suos valere in h̄ seculo. z non
curant qd passi in alio. corpus natorum

Dominica. III. post Epipha.

amāranias autē contemnūt.

p Ro tertio Audistis zc. Nec putetis q̄ ignorantia oīno excuset. Teneſ em̄ vnusq̄q̄ scire regulas sine q̄b̄ nō pōt bñ exeq̄ ea q̄ spectāt ad statū suū. et sic habet. xxxviij. dist. Ignorantia est m̄ cunctoz erroz: z nutrit oīm vicioz. et lex dicit. Turpe est alicui ignorare ius circa qd̄ p̄stat. ff. de origine iur. l. ij. Nā siq̄s artifex ppter sue artz imperitiā aliquē dānificauit: nō p̄ p̄terea excusādus. Applicā notādo fm̄ doctorē Ignorantia iur. siue eoz q̄ teneſ hō scire nō excusat.

Dñica. iij. post Epiph.
Sermo. j.

Olo: munda

r re. Dat. viij. Nolite esse prudes apud vosmetipsos Ro. xij. Hoc est obseruandū si volum⁹ mūdāri. Potest autē h̄ exponi triplr. Primo de prudentia maliciosa q̄. s. d̄ astutia: nocendi p̄mo: z sustinendi seipm̄ inordinare. d̄ qua d̄r Esa. xxi. Intellect⁹ prudentiū reprobabit. Scdo de prudentia acidiosa. sic Nolite esse prui. apud vosmetipsos. Prudentiam vestrā nolite sic p̄tinere intra vos q̄n eā cōciteris alios dirigendo. Ephibet habere prudentiā inutile. Eccl. xx. Sapiētia abscondita z thesaurus inuītus: q̄ utilitas in verisq̄. Tertio de prudentia p̄sumptuosa sic Nolite esse pruden. apud zc. i. noli te p̄sumptuose vos reputare prudentes: q̄ dicit Esaie. v. Ne q̄ prudentes estis in oculis vestris.

Olo: mundare zc.

p Ro p̄mo art. An omnis pctōr p̄niaz agens ab imundicia culpe mundet a dño etiā q̄ntūcūq̄ peccauerit. Non. ij. Zachab. ix. Orabat scelestus dñm a quo nō erat misericōiam p̄secutus. Cōtra. Misericōrdia dei superexcellit oē pctm̄ intensiue. Rñder Bon. in. iij. dist. xiiij. Agere p̄niam siue dolere de culpa commissa pōt q̄s duplr. Aut ppter lesionē nature. Aut ppter offensionē maiestatz diuine: z ip̄i iustificie. Primā p̄niam pōt q̄s h̄re ex sola natura. Naturalr em̄ se hō diligit. z ido odit omē illud ppter qd̄ malū incurrit. Et hec pe-

nitentia etiā ē in mal⁹ z dānatis: z erit aliq̄ qñ in angel⁹ mal⁹ cū absorpti fuerint a p̄nīs. Alia p̄niam nō ē sine grā gratū faciere: aut grā gratis data q̄ disponit ad p̄niam: ita q̄ null⁹ est p̄nie: sic penitēs q̄ nō inueni arueniā. Iō nllī dat eā de⁹ nisi cū q̄ pponit facere misericōiam. Esti p̄ impossibile pōne ref q̄ diabol⁹ hāc h̄iet vtiq̄ daret ei dñs grām. Cū autē d̄r q̄ antiochus orabat zc. Dicendū q̄ penitebat ppter lesionē nūc: nō ppter diuinā offensā. Hec Bon. Pro fund. Differz insensat⁹ est q̄ negligit a peccati luto surgere. Alan⁹ de puer. Sus de sorde leuat saltē dū colligit escas. Tur nūc q̄ surgit sorde volut⁹ hō. Et h̄ certe valde vituperandū ē. Cū dicat Seneca ad lucil. Proſce vicia q̄ cor tuū laniāt: q̄ si alit extrahi neq̄rent cor ip̄m cū illis euellēdū extra erat. Sed q̄rit An zc. Rñ. vt s. Ex q̄ concludē q̄ nō sufficit dolere d̄ pctō ppter dolorem pene nisi p̄ncipali⁹ insit dolor ex amore bonitatis diuine. Vñ Aug. Inimicus ē iusticie q̄ solo timore nō peccat. Amicus autē ei⁹ ē q̄ amore nō peccat. Et id quia vir poterat boies ad deū ascendere p̄ amo rē. Iō voluit dñs ad nos descendere vt ad ip̄m possem⁹ p̄tingere. Vñ q̄ vituperādi sunt q̄ ch̄m seq̄ negligunt: q̄ nos ad se sequendū tā dulat iuitat. d̄. Iō. viij. Ego sū lux mūdi q̄ sequit me nō am. zc. q̄ nō sequit eū in tene. ambu. Audist⁹ supbi: luxuriosi zc. Inexcusabiles pctōres venit ad vos q̄rendos dñs z vos magis vultis seq̄ sathanā q̄ ch̄m diuinā beniuolentiā contēnentes q̄ ad vīam venit h̄manitatē vt ad ei⁹ pueniatis deitātē. Figura in euāgelio hodierno. Cū descendisset iesus de monte secute sūt eū turbe multe. Vñ gen. Descendere eo d̄ mōre turbe secute sūt eū q̄. s. i mōre ascendere neq̄q̄ poterāt vt p̄gri ppli vt negligētes vt ip̄fecti. Quia q̄s sathanā d̄icroz d̄pm̄it: ad mysterioz solumia (nisi abiecto onere) minime scādere valent. Idareo z filij isrl̄ in mōre d̄pm̄it⁹ ascendere nō valuerūt. Dyſtice ḡ tūc dñs descendit d̄ mōre qñ semetipm̄ exinanīuit formā serui accipiesz tūc secute sūt eū turbe multe. Vñ nisi de⁹ sic descendisset hō ad seq̄lā. Cñ ascedisset sz venit. s. ad oēs inuitādos. vñ dicebat Dat. xj. Veni. ad me o. q̄ la. zc

p Ro scdo. Primo dicendū ē de leproſi

mūdādi pditione: z debine de ipi emūda
tione. Circa pmiū dīcēdū generat q abo/
minabilis leprosi pditio sūt abominatio/
nē pctorz. Illa vtrqz aia leprosa ē q supbia:
inuidia: gula: ira: acidia: auaricia: z luxu/
ria sordescit. Nam in carnis timore sūt
supbia: i purgīe inuidia. In exultōe iracu/
dia. In ponderositate acidia. In siti auari/
cia. In putredine gula. In fetore anhelit/
luxuria. Est autē pēpue notāda triplex rō.
ppter quā p lepra sūt pctm.

Prīa qz lepra ē faciei deturpatiuā

Secda qz est alioz ifectiuā:

Tertīa qz ē ab alioz pfortio sepatiuā.

Prīma igit qz est faciei deturpatiuā. Pec/
catū em facie pfectie horribilē deturpat.
Thren. iij. Quō obscuratū ē aux mutar/
est color optimus. et Ezech. xvj. Abomina/
tione fecisti decorē tuū. et Thren. iij. De/
nigrata ē facies eoz sup carbones. Est
autē h notandū q lepra qnto studiosi o/
cultat: tanto turpior ebullit. Sic pctm qnto
pt occultat: tanto pt crescit z turpi ap/
parebit. Aug. Nullū pctm adeo parvū qd
nō crescat neglectū. Reg. Pctm qd p pe/
nitentiā nō diluit mox suo pondere ad ali/
ud trahit. Secda ē q lepra ē alioz ifecti/
ua: sic z pctor sua ferida pueratione alios
infectit. Eccl. xij. Qui tetigerit picē inqna/
bit ab ea. Et q cōcauerit cū supbia induet
supbia. Jo dīc. Au. xvj. Recedite a tabna
culis ipioz: z nolite tangere q ad eos pti h/
nēt neiuoluam i pctis eoz. Tertīa qz le/
pra ē ab alioz pfortio sepatiuā. Uñ Levi.
xij. Leprosus a societate alioz ddebat eē
diuisus: z sepat: z hīe vestimēta diffusa:
caput nudū: os veste pectū: z solus extra ca/
stra habitabat. Talē pctor qd p pctm a cō/
muniōe fidelīū ē sepat. Veltes sue exte/
riorz pueratiōis p isolētiā diffuunt. caput
s. itē dīs p iactatiā denudat. os. s. locutio/
nis p simulationē z fallaciā operit. Solus
etiā extra castra. i. societate charitat. p p/
tialitate z inuidiā cōmorat: z tādē irratio/
nabilē sepat a deo: z angel: z oibz bonis
Dat. xij. Erībūt angeliz sepabūt malos
d medio iustoz. i. mittet eos in caminum
ignis. Q qnt erit dolor irrepabilē sepa/
ri a iustoz pfortio z horredē demonū tur/
be sociari cū audiēt illā terribilē sniaz mat/
thei. xxvj. Jte maled. in ig. eter. q par est

dia. z angel ei. Exēplū legī i lib. d do/
no timor q religiosus qdā i dormitorio
cū alijs iacēs cepit horribilē clamare etiaz/
tūc cū mlti surgētes ad eū venissent: vide/
bāt eū fixis oculis imobilē respiciētē ad pa/
rietē: nec eis aliqd loqntē: s; horrore mira/
bili pculū. Hanc autē seqnti reqsīt a po/
re qd habuisset rñdūt sevidisse demonem.

Interrogat d forma cui? ait. Nō posset
forma ei describi: s; hec dico si eēt furmus
ardēs ex vna pre z tal forma demonis ex/
alia. m. g. eligere furnū ardētē irrare q si/
gurā tā horribilem videre. Q igit pctorēs
audite dictū Berni. Quid erit cū seviderit
illa miserāda pditio oi p solatiōe nudatā i
illas tēbras extiores cū dīmōibz excuti: z ab
illa brōz ecclā ppetua excoicatione excludi.

p Ro tertio Audistis zc. Nōlī qd pctor
negligē aiaz tuā q tā dformis p pctm
efficit. Nā iura di. Aia ē pferenda qbuscū/
qz rebz. L. de sacrosctis ecclīys. l. sancim.
et. xij. q. j. Precipim. Altrēdite si aliqz ve/
strū lepra hīet in facie: z sarei mediū q pos/
set z yeller eū curare. Nōne diligentissime
accesitretz eū zc. Berni. Q mira hoim isa/
nia: pudet abluī: z n pudet inqñari. pudet
sordes abstergere: z n pudet phere. abster/
git caliga: z ptemit aia.

Sermo. ij. peadē. iij. do.

Dlo: mūda:

v rezc. Nulli malū p malo red/
dētes Ro. xij. Tales sūt q vere
mūdatis. nota h ē plice redditiōe. s. igit
tudis silitudis: scititudis. Prīa ē eoz q red/
dūt mala p bonis qd valde iniqui ē: sic fa/
ciebāt iudei dñō. Ps. Retribuebāt mihi
ma. pb. zc. Secda ē eoz q reddūt mala
p mal: z bonap bonis. Primū ē phibitū qz
de sibi vidictā refuauit Deu. xxxij. Dea
ē vltior ego retribuā. Scdm po naturale
dbitū. vñz publicani h faciūt. vt hī mar. v
Tertīa ē eoz q reddūt bōa p mal z hec
ē charitat: sic fec chīst docuit mat. v. Bñ
facite his q o. v. Uolozc. Saluatio
p Ro primo An sine pnia possit pctor
emudari a pctor: Q sic maior est dei
miscdia q bonis: s; hō p remittere boni offē
sā z n pēntēti Jgī. Cōtra lu. xi. Nū pe.
ege. o. zc. Rñdet Tho. i. iij. pte. q. xxxvj

Dominica. III. post Epipha.

Impossibile est peccatum actuale mortale re/
mitti sine penitentia. Offensa enim peccati mor/
talis ex hoc procedit quod voluntas hominis est aversa
a deo per questionem ad bonum commutabile.
Ideo requiritur ad remissionem offense divine
quod voluntas hominis convertatur ad deum cum detesta/
tione predicte conversionis et cum proposito emende/
re quod pertinet ad penitentiam veram. Potest autem deus sine
penitentia facere remittere offensam. Cum autem dicitur:
Maiores estis mihi et cetera. Dicitur quod misericordia dei
est maioris pietatis quam misericordia hominis in hoc quod im/
tat voluntatem hominis ad penitentiam: quod miseri/
cordia hominis facere non potest. Pro funda/
mento. Non est dignum dulcedine gratie quod non vult
gustare amaritudinem penitentiae. Vnde Gal. i. alex.
Blasphemus indignus erat: mollior potiri
Fortuna qui dura pati vult amara recusar.
Qui vult ergo delere peccatum: necesse est quod sic
peccatum per actum voluntatis iordiate delectationem
quasi sit circa creaturas: ita studeat detesta/
ri peccatum et abominationem prave delectationis
sumere: ut sic iuxta regulam medicorum. Con/
traria spiritus curent. Vnde Aristot. i. eth. Si
voluit adipisci optus nosse in virtutibus obno/
tios attrahere. Cum ergo quis dicit. Dicitur. v. s.
Ex quibus patet odiositas eorum quod dicitur quod pe/
nitentia negligit. Nam sic dicitur. Eccl. i. Si pe/
nitentia non egerim incidem in manum dei: et
non in manum hominum. Audite idurati peccatores
lubrici: avari et cetera. nec est aliud remedium quam pe/
nitentia per quam hominis cor compungatur et cum tali
compunctione confiteatur. Ad quod induci debet per
memoriam diuine passionis et proprie fragilitatis con/
ditionis: merito etiam eleuando ad considerationem
diuine bonitatis: ut sic tamen non ex timore pe/
niteat: sed magis ex charitatis ardore. quod si
ita fecerit: paulo dubio mundabitur. Figura
Leuit. xiiij. Quia leprosus erat ex toto immu/
dandus multa requirebant. vix aqua: sanguis:
vas fictile: cedri: isopos: cocculus: lotura cor/
poris: et rasio capillorum. per aquam signat lau/
chryme compunctionis. per sanguinem memoria
sanguinis christi. Heb. ix. Via fere in sanguine
mundantur. Per vas fictile memoria condi/
tionis fragilitatis. per cedrum alta celestium prepla/
tio. Vnde Ezech. xxxvj. de domus loquens mo/
ribus. Effundam super vos aquam mundam et mun/
dabimini. Et per isopum humilis affectio. Ps.
Asperges me isopo. Per cocculum quod est panis ar/
dens et ruber: ardor charitatis signatur. Epiph.
v. Christus dilexit ecclesiam mundans eam. Per lo

turam corporis signatur ablutio penitentiae et passionis
Vnde Leuit. xiiij. Lauabit ea aqua quod munda fuit
secundo et munda erunt. Secundo dicitur: quod primo la/
uari debet homo per compunctionem. secundo per passi/
onem. Per rasionem capillorum signatur ois abster/
sio superflue et inutilis affectionis et exterioris
veteris conversationis. Vnde Leuit. xiiij. dicitur. Glir
de capite capilli sunt: caluities et mundities.
per Ros secundo. In precedenti et cetera. Nunc spallat
de aliquibus peccatis plebs signatur. Vbi no/
tandum quod lepra corporalis ex diuersis causis
causatur. et sic lepra spiritualis. i. peccatum ex diuersis
causis causatur sicut generatur. Vnde cum lepra
quicquid ex corruptione sanguinis: quandoque
oritur ex corruptione phlegmatis: quicquid ex cor/
ruptione cholere: quicquid ex corruptione melancholic.
Et sicut ista quatuor possumus infligere
re quatuor genera vicio. scilicet simonia: super/
bia: auaricie: et imundicie. Leprosia enim idu/
cit horrorem: tumorem: ardorem: et fetorem. Quia
vix per lepram potest intelligi horror simonie:
tumor superbie: ardor auaricie: et fetor imu/
dicie. In hoc autem sermone dicitur est de tribus
peccatis. Primo de simonie prauitate.
Secundo de superbie vanitate. Tercio de
auaricie grauitate. Primo fit hoc spiritualiter
leprosus per simoniam prauitatem. Sicut enim le/
pra habet corrumpere non solum proprium subiectum: sed
et illos qui habitant cum leprosis. sic et simonia
non solum inficit unum sed plures. scilicet non solum
lum beneficiatum: sed et eum qui beneficiu dedit:
et eos qui mediatores fuerunt. Hoc est ergo ge/
nus lepre quod dicitur terna sicut serpentina. quod so/
let generari ex sanguine corrupto interi/
us quia quicquid sanguis affectionis in hoste per auari/
ciam corrumpitur: tunc lepra simonie generatur. Et sic
serpens tortuose et suauiter graditur: mordet et
est venenosus: Sic simonia? fraudulenter
ecclesiam ingreditur ubi alios intoxicat: cor/
rodit: et persequitur. Ista lepra signatur in lepra gi/
ezi qui propter gratiam dei factam per heliseum in cui/
ratione naama pecunia recipiens et regrens
lepra ipsius secum traxit. iij. Reg. v. Et certe
timendum ne forte hodie ecclesia possit vici/
domi? simonis leprosi. iuxta illud. iij. Reg.
v. Non deficiet in domo tua leprosus. Ista
est lepra in domo siue ilapide: de qua fit me/
tio Leuit. xiiij. ubi dicitur quod si in aliquo lapide do/
mus apparuit lepra in aliquo corrosio vel
maculatio: ille lapis amouendus erat: et alius lo/
cus ei statuedus. Sic si in domo ecclesie ali

q̄ p̄sona in lepra simonie sit infecta. Ipa de/
bet eijā. Hūc. v. P̄cipie filiis isrl̄: vt eijā
ant de castris oēm leprosum. Sc̄do sit hō
spūal̄ leprosus p̄ sup̄bievanitatē. Sicut
em̄ leprosus carne habz tumidāz lucentē:
sic sup̄b⁹ interius tumer: inflat p̄ p̄sumpti
onē exteri: iō lucet z ornāt p̄ curiosā con
uersationē: Lep̄ra talis figurat in lepra iō
sie regis iuda. Qui p̄sumens sacerdos of
ficiū voluit exercere. Iō imēdiate lepra p
cussus est q̄ apparuit in frōre eius. Hec est
lepra q̄ d̄r leonina q̄ ex cholera ignea (que
est humor lenissim⁹) generat. q̄ leonina d̄r
eo q̄ more leonis corrodit: z deuorat totā
carne: sic sup̄bia q̄ ex lenitate cordis nascit:
leoni cōparat q̄ tota patria p̄ eā rapit et
deuorat. Au. xij. Ecce tā medū carnis ei⁹
deuorati est a lepra. Tercio sit hō spūal̄
leprosus p̄ auaricie gūitatē: sic em̄ lepro
sus grauis ē z ponderosus: z in carne sen
tit puritū z ardorē: sic auarus est grauis
z ad terrena z spūalia inclinatus: z ardore
auaricie p̄tinue inflāmat⁹. Un̄ p̄prie aua
ricia est lepra q̄ elephāina d̄r q̄ ex humo
re grosso: z terreno: z melancholico gene
rat. Et iō elephāti aiali graui z ponde
roso z melancholico (q̄. s. postq̄ ceciderit n̄
pōt surgere) cōparat. Hec em̄ lepra figu
rat in lepra naamā q̄ interpretat cōmōtio eo
rū. d̄ q̄ d̄r. iij. Reg. v. Erat naamā diues
z fortis: sed leprosus. Quia vere illi q̄ ho
die in h̄ mūdo ceteris sunt ditiores: z p̄tra
paupes fortiores: z q̄ paupes cōmouent:
cōiter sunt lepra auaricie infecti: q̄ vicz p̄fe
cto difficilis ē ad curandū: q̄ vt plurimi
tales etiā tā fere morientes nihil aliud q̄
spūalia cogitare sciūt. Exemplū narrat ber
nardinus de quodā diuite q̄ visitat⁹ a q̄dā
fratres moni⁹ vt p̄fiteret dicebat. Quā
tū valet lana. Et frater ait: amore dei pui
deas aie tue. Et ille: An venerint naues.
Sic em̄ fuerat spūalib⁹ implicat⁹ q̄ nihil ni
si de spūalib⁹ audire aut loqui poterat. Et
cū itez moneret: rōdit nō possū: z sic mor
tuus est: nō cōfessus a trib⁹ annis. p̄pter
ea bene d̄r. Eccl. xxxij. Qui auruz diligit:
nō iustificabit.

p̄ Ro tertio. Audistis zc. Notate q̄pe
riculosa est talis lepra: certe mltō pe
riculosior q̄ corporalis. Nam circa maiora
maius periculū versat. xij. vi. Quiescam⁹

z. ff. d̄ carbonario edicto. l. j. §. Siq̄s. Si
q̄ p̄ posse ciuitatis picula incurrendi lepraz
corporale: puta fugiendo leprosoz p̄sortia
z h̄mōi: multo magis debetis euitare peri
culū incurrendi leprā spūalē q̄ inficit aiam
Nam vt d̄r. Bart. xvj. Quid p̄dest hōi si
vniuersū mundū lucret zc.

Sermo. iij. de eadem.

Volo: munda

v re zc. Prouidētes bona nō tm̄
corā deo: s̄ corāz hominib⁹ Ro.
xij. Tales sūt q̄ mūdi sūt. In his aut̄ ver
bis: tangit triplex exhortatio.

Prima sancte exercitatiois puidētis.
ibi/ bona.

Sc̄ta certe intentiois. ibi/ corā deo.
Tercia fraterne edificatiois/ nō tm̄ co
rā deo: sed etiā corā oib⁹ hominib⁹

De primo. j. Tessal. v. Qd̄ bonū ē te
nere. De sc̄do. j. Cor. x. Dia in gl̄iam dei
facite. De tertio Luc. xj. Nemo accendit
lucernāz in abscondito ponit: sed sup̄ can.
zc. De trib⁹ simul Bar. v. Luceat lux ve
stra corāz hominib⁹ zc.

Volo: mundare zc.

p̄ Ro primo An de⁹ velit oēs mū dare

Q̄ sic. j. Tim. ij. Vult de⁹ oēs ho
mines saluos fieri: z ad agnitioē veritatē
venire. Contra. vi. Ps. Omnia q̄cumq̄
voluit d̄s fecit. Certū est aut̄ q̄ nō oēs
mundant: neq̄ saluant. Rūdet Bonauē.
in. j. dis. xvj. Q̄ dictū illud apli de⁹ vult
zc. tripl̄r exponit. P̄ia ē expositio Aug.
quam etiā inducit m̄gr in textu vt. s. ibi sit
distributio accōmoda. vt cuz dicim⁹. Q̄s
hō timet in mari: fm̄ cōmunē modū loqn̄
di intelligendū est q̄ est in mari: sic in p̄posi
to pōt esse sensus. q̄ deus vult oēs zc.
q̄ vicz nullus saluat nisi velit. Sc̄da est
expositio m̄gr i rex. vi. q̄ ē ibi distributio
p̄ generib⁹ singuloz: z nō p̄ singulis gene
rū: sic cū d̄r: omne aial fuit in arca noe: q̄
de oib⁹ generib⁹ aialitū fuerūt aliq̄ indiut
dua ibi. Et sic de⁹ de oī genere hoim̄ vult
aliq̄s saluari de grecis: de latinis: z hebze
is: de platis z subdit: z sic de alijs. Ter
tia est expositio Dam. vi. q̄ de⁹ vult oēs
hoies saluos fieri: voluntate antecedente:

Domínica. III. post Epipha.

nō psequere. Volūtas aſcedēs fm eum/
dē r reliq̄s theologos eſt q̄ vult aliqd ab/
ſolue. Eoſq̄s eſt q̄ vult aliqd pādera/
tis circūſtātijs fm pīdētiā meritoꝝ. Pu/
ma tñ dī a magiſt. cōditional. q̄ vīz de/
veller q̄ntū in ſe ē. Scda dī abſoluta. Dif/
ferentia aut inf hāc r illā nō ē fm diuerſi/
tate affectiōis ſue mō volēdi. q̄ ſit in deo
fm rōnem cōnotādi r intelligēdi. put q̄n
dī. Velle oīm hōi n ſalutēz cōnotat oēm
hōiem eē ordinabilē ad ſalutē. r ſaluari vo/
lenti nō deſſe. Velle aut p̄s ſaluare cō/
notat ſalutē euentū. Hec Jhōi. Pro ſu
diamēto. Multū pīdandus hīc poſſum?
in hac vita miſera ex ſpe ſalutis pſeq̄nde be/
atitudis celeſtis. Vñ Seneca in declamati/
onibz. Spes ē vltimū rez aduerſarj ſola/
tū. Et hoc enī roborat animū. iuxta illd
Quid. lib. heroidū. Spes bona dat vires
Et h̄ aut augeri multū debet ſpes nra q̄
de vult oēs hōies ſaluare. Idcirco q̄ſituz
eſt An deus velit rē. Dic m. Et q̄ cluſe
cū q̄ta ſecuritate debem? deo ſurre. At J
ſi ab ei? ſinitio deſiſtum? q̄ntū debemus ti/
mere. hoc attendite rē. Et nota q̄ dīc pau/
lus Gal. vj. Quuſq̄s on? ſuū portabit.
Nolite errare de? nō irideſ. Quēcūq̄ ei
ſeminauerit hō: hec r meret: et q̄ ſe. in car.
meret corruptionē: q̄ pō ſeminat in ſpū d
ſpū metet vitā eternā. Vult q̄ de? oēs ſal/
uare ſi velint penitere: ſed q̄ idurant corda
vt impenitētes ſiant: vult eos in infernuz
perire. Figura Dñs oēs volēs a dñu/
vto ſaluare: dedit tps. c. annoz p peniten/
tia agēda. vt hī Gen. vj. Sz qz induraue/
rūt cernicē r nō curauerūt de p̄bis noe Jō
voluit eos miſerabiliter p̄ire. Applica notā/
do illud Prouer. xxi. Qui corripientē du/
ro cernicē cō. re. e. interit?

p Ro ſcdo rē. In pcedenti rē. Hūc d
q̄ta. ſ. d fetoze imūdicie. vīz quō lu/
xurioſi ſunt leproſi p imūdicie ſeditatē. p̄p̄
tres rōnes p̄cipuas.

Prīa ē q̄ lepra ē carnis corruptiua

Scda ē q̄ piloz carnis ablatiua.

Tertiā ē q̄ fetoze exhalatiua.

Prīma igit rē. Sic luxuria corp̄is et aīe.
Hierō. Ele miſeri nō agnoſcit. qd facit/
aīaz p̄p̄ corp̄ vilipendit. Et corp̄ aī tps
deſtruit: r ecce corp̄ r aīam ſil in infernum
detrudit. Jp̄a etiā luxuria corruptiua ē i

ducēdo ad mltā mala. Et ea em pcedunt
homicidia. Q̄t mlti hōim tā greeoz q̄
romanoz gladio ei? corruerūt. Et p? bel/
lū decēny troia magna incēdio perit poſt
raprū helene a paide vt ſcribit p̄gil? va/
te s. et ſic hī Gen. xxiij. Suben et emor/
cū oi p̄lo ppter violentiā dīne oculi ſunt r
in captiuitatē ducti. Jtē luxuria p̄cipit at i
idolatriā. Nam ſic dī. xxi. q. iij. c. Jn ea.
Per viciū fornicatiōis marie demones i/
colunt. Quāta em ſacerlegia: q̄ cōturatio/
nes demonum: q̄ maleſicia ſūt ad h̄mōi
maledicte libidis affect? in q̄b oibz ado/
rat diabol? Vñz ſalomon cū iā ſener eēt
ppter luxuriā fact? ē idolatra vt hī. iij. Re/
gū. xj. Scda eſt rō qz lepra ē piloz car/
nis ablatiua. Sic luxuria facit pilos p̄u/
tū cadere etiā mīdicatē moꝝ r p̄tutū ſol/
ta eſt generare. Et ideo lepra figurat inue/
ſte de q̄ dī. Leuit. xij. qz ſez lepra luxurie:
ſam. i ſetē puerſatōis corrodit r capillorū
i. p̄tutum carentiā introducit. Vñ devo/
lūate carnis dī. Job. xxi. Ignis eſt vīz
ad p̄ſumationē deuorās r omnia eradicās
germinat gemmina ſupernoꝝ operum/
q̄ ſunt dona p̄ſſeti r p̄tutes. Tertiā eſt
rō qz lepra eſt fetoze exhalatiua ſic luxu/
ria. q̄ etiā facit p̄boꝝ ſpiracula fetida r ſoz/
dida. Hec ē q̄ lepra q̄ dī alopecia ſeu vul/
pina. q̄ out de corrupto p̄blegmate r totū
corp? facit d̄pilari. Vñ ſic vulpes fm Jſi/
doꝝ eſt aīal fetidū r corruptū anhelitū ha/
bens: loca in q̄b habitat reddit ſterilita et
corrupta: ſic luxurioſus: q̄ p infamiā valde
feret. Et malis p̄bis et exemplis loca q̄ i/
habitat r tota vicina inficit r corrūpit: et
anhelitū p̄boꝝ habet p malas ſuggeſtiō/
nes fetidū r imundū. Predicta aut q̄ttu/
or genera pctōꝝ vīz ſinomacoꝝ: ſupboꝝ:
r auaroꝝ: de q̄b in pcedēti ſer. r luxurioſo/
rū de q̄b in h̄ ſer. figura hī in illis q̄ttuoꝝ
leproſi q̄ ad exereitū ſyrie pcedētes lau/
tiſſime comederūt qz. ſ. h̄mōi pctōres i ex/
eratu maloꝝ p ceterz ſatiāntē r p̄alibz im/
plēti. Jō de talibz pōt dici illud Luce. iij
Multi leproſi erant i iſrl r nemo ex eiſ cu/
rat? ē. Tales em p̄ ſe ſunt icurabiles. So/
lus em de? p̄t p̄ ſe pctōre curare: ſic q̄ndie
p gram ſuā facit. Vñ Hart. vij. Lepro/
ſos mūdare: demones eycite Q̄ genera/
liter q̄ ſetidi ſūt oēs pctōres: ſed p̄cipue ſe

tidus est luxuriosus corā deo hoībo et an-
gelis. Et replū in Vitispa. inuenit q mor-
tuo pegrino in silua: angelus apparuit ere-
mite dī. Veni mecum. Qui cū venisset ad se-
peliendū pegrinū: eremita nares obtura-
bat: nō potes ferorē cadaueris ferre. Scilicet
pulto illo obuiauerūt cū dā inueni cōpro:
et angelus tūc obturauit nares dī. q feror
luxurie grauiſſim⁹ et erat: et cadauer pere-
grini suauissim⁹ odoris Anſ. Tolerabili⁹
feteret corā hoībo carnis putrid⁹ q aīa pecca-
trix corā deo et angelis ei⁹.

P Ro tertio. Audistis rē. In pcedenti
rē. q piculohor ē lepra spūalis q cor-
poralis qm circa maiora maus pnt peric-
culū. Sznorare vltim⁹ qm iura dicūt. vbi
maus piculū pnt: cauti⁹ et diligenti⁹ e agē-
dū. vij. q. ij. Et apud eloqñtissimū. L. d si
de instrui. Attendite si vobis offerretur
poculū intoxicatū: de q vobis pstat q si bi-
bitis moriemini: nōne caueretis ab eo qm
dulcissimū eēt gustui. Lerte credo q sic.
Multo magis igit a voluptate carnis ca-
uendū: in q later venenū multū mortifex.
Aug⁹. Omne seminarium voluptatis: ve-
nenu puta.

Sermo. iij.

Deo: munda

V re rē. Si fieri pōt: qntū ex vo-
bis est cū oīb⁹ hominib⁹ paces
habentes. Ro. xij. Tales erim⁹ si munda-
ti sum⁹. Hoc autē multū desiderare debe-
mus: qm pace nihil iocundi⁹: nihil securi⁹:
nihil vtili⁹. De pmo. Ro. xij. Nō est re-
gnū dei esca et por⁹: sed gaudiū et pax i spi-
ritu. Nota q ibi pponit gaudiū paci. De scdo
Lu. xij. Pax vobis ego sū: et sequit. Nol-
lite timere. De tertio ps. Fiat pax in vir. t.

Volo rē.

P Ro pmo qrit An de offerat oīb⁹
grām mundabilē a peccatis: et ea q sunt
saluti necessaria collatina. Q. nō. De ali-
qib⁹ sbrabit grāz eos idurādo. Iuxta illd
Exo. vij. Indurātū ē cor pharaonis. Cō-
tra Dicit Anſ. Hō nō habz grām: nō qz
deus hanc nō dat sed qz hanc nō accipit hō
Rūder Bonauen. in. j. di. elv. Videns q
oīnib⁹ decet: de ordinabilitatē ad salutē

Tum ex pte grē nūc date. Tum ex parte
grē oblatē: nā dedit de⁹ oīb⁹ naturam: fin-
quā possunt intelligere illūz cognoscere: et
cognitū q̄rere: et q̄ritū inuenire ac inuentū
diligere ac p hoc salutē obtinere. Grām si
milit oīnib⁹ obtulit: dū filiū mīit: cuius
meritū oīm salutē sufficit: leges: mandata
salutē oīb⁹ dedit: tpe insup psto est oīnib⁹
inq̄rentib⁹ eū. Hec Tho. Pro funda-
mento. Tertū est q pius et beniuol⁹ ē dñs
Lucanus. Causa iubet melior supos spe-
rare securos. Et sic pbi dicūt q natura nō
deficit in necessarijs: h̄ habet p̄tate de na-
tura creata: multo fort⁹ de natura creati-
ce. Querit q An de rē. Dic rē. Ex q sat⁹
patz q miseri sūt peccōres q domis sibi pro-
pina salute pcellis et oblat⁹ tā turpiter abu-
tunt ad suā dānationē. Magna certe in-
gritudo de domis deipm impugnare. Ido
scriptura terribiliter cōminat peccōib⁹ dī.
Esa. j. Ne genti peccatrici: p̄lo graui int-
grate: semini nequam: filijs sceleratis rē.
Cognouit bos possessore suū et asin⁹ p̄sepe
dñi sui: israel autē me nō cognouit. et Ecclī.
xliij. Ne vobis impijs q dereliquistis le-
gē altissimi rē. O peccōres miseri rē. Fugi-
te q iam horrendas maledictiones. Nam
dñs parat⁹ est in grām vos recipere si pec-
cata volueritis deponere. Figura. ij. Re-
gū. xij. in receptiōe semet a dauid. Ille ve-
nit in occurſū dauid ad iordanē: et cū iam
trāsisset iordanē: prostravit se corā rege ve-
niā humiliter petēs: eo q prius maledixe-
rit ipsi dauid fugienti a facie absalon. Et
rex dixit veniā petenti: nō morieris. Expo-
ne de peccōre q peccando: deo maledicit li-
ue iniuriā facit. Veniat q vsq ad iordanē
id est riuum iudicij et humiliter veniā pet-
tat: et parcer ei dñs dī. ei Nō morieris sed
vives. Here. iij. Reuertere ad me et ego
suscipiam te.

P Ro scdo. Supra de leprosi munda-
tione et signione: nunc de eius emun-
datione. vbi iuxta textum euangelicū tria
sunt p̄sideranda mysteria.

Primū ē mysteriū affectuose supplicati-
onis.

Secundum ē mysteriū grōse creatiōis
Tertū ē fluctuose instructiōis.

In hoc sermone d̄cendū est de primo
quod est affectuosa supplicatio. Et ecce le-

Dominica.III.post Epipha.

profus venies adorabat eū dī. Dñe si vis
potes me mūdare. Ubi tria p̄sideranda.

Prīmū leprosi accessio.

Scdm accedentis adoratio.

Tertiū est adorantis postulatio.

Prīmū igit̄ rē. q̄a ecce leprosus accedens
nō tā passibz corpis q̄ mēt̄. Sic r̄ p̄tōr
sanād' accedere d̄z ad chīm p̄ fidei deuot̄
tionē. Ro. v. Per fidē accessū habem' ad
chīm. Secundū est accedēt' adoratio.
q̄ accedēs adorabat eū. Et sic d̄r Bar. j.
genus flexo adorabat. Amb. q̄ in facie p̄ci
dit hūilitat' est r̄ pudoris. et vnusq̄s de
vite sue maculis erubescēbat. sed p̄fessio/
nē p̄cūdia nō rep̄ssit: vult' ostēdit: remedi
um postulauit. Sic sc̄z p̄tōr d̄z coraz deo
se hūiliare r̄ adorare eū ex p̄sideratiōe dī
uine maiestatz. sic fecit publican' de q̄ legi
tur Lu. xviij. q̄ nec audebat oculos ad celu
lenare. Tertiū est adorant' postulatio.
q̄ d̄r Dñe si vis potes me mūdare. Chry
sost. In h̄ q̄ d̄r: si vis. nō dubitat chī vo/
lūtate ad oē bonū op' patā: sed q̄ nō oibz
expedit corp̄alis integritas: mēciebat vtz
ei expēdiebat curatio illa. P̄tōr aut̄ si cō/
trīt' fuerit de p̄tō/cert' esse d̄z de diuina
volūtate. ideo d̄z dicere dño. Dñe scio q̄
vis r̄ potes me mūdare: nisi fuerit ipedi/
mentū. Nā sic d̄r Aug. Plus vult ille mi
sereri q̄ nos a miseria libari. De mia dei
erga penitentes mltā hēm' exēpla. Exm̄
in brā magdal. in paulo: r̄ mliere in adul/
terio dephēsa. Ps. Miseratiōes eius sup
oia opa eius.

p̄ Ro tertio. Aud. rē. Cauete q̄ ne sitz
negligētes accedere ad dñm q̄ solus
pōt p̄scias vias mūdare. Nā fm iura: In
his q̄ sunt de necessitate salutis. i. de p̄cepto
negligētia ē p̄ctm̄ mortale de natura: sicut
colligi pōt ex eo qd̄ h̄. lxxij. dīc. Dictū.
Et. xj. q. iij. Placuit. et. xij. q. iij. Indigne
Negligētia aut̄ d̄r esse vbi q̄s est in mora.
de electōe. c. vl. r̄ fm legem fm qd̄ mibi vi
des. ff. cōmodati. Cōmodatari' tenet de
deterioratōe rei qñ sua culpa deterior' fa/
cta est. Pone casū de eq̄ vel alia re. Ep̄o/
ne r̄ nota q̄ aia p̄tinue deteriorat' p̄ leprā
p̄ci nisi cito emēdet. Vide q̄ ne p̄ negligē
tiā pereat. Sic q̄ hortat sapiens Eccl. v.
Ne tardes p̄uerti ad dñm.

Sermo quintus

Glo: munda

re rē. Nō vosmetip̄os defendē
tes charissimī: sed date locū ire

Septū est em̄. Vibi vindictā r̄ ego retrā
buā. Ro. xij. Tales sunt q̄ bñ mūdari sūt
In illis aut̄ p̄bis tria notare debemus. s.
Salutare exhortationē. Nō vosmetip̄os
defē. cha. Exhortatōis specificatōez. sed
date lo. ire. Specificatōis rōnem. septuiz
est em̄ rē. De primo Eccl. viij. Ac stes
faciē p̄tuneliosi. De scdo. puer. xv. Rñsio
moll' frāgit irā. De tertio Qui vindicare
vult: a dño vindictā accipiet. Hiero.

Glo: munda re rē.

p̄ Ro pmo. Si vis formare q̄stionē d̄
p̄cti immūdictia: Vide in p̄ma aduē
tuali s. Hora ē rē. Ut sit ista q̄stio An de
cuerit chīm miracula facere: Nō. Chīs
venit in infirmitate: fm illd̄ Ela. liij. Virū
doloꝝ r̄ sciētiē infirmitatē. Contra. Jo.
xj. Nichō mltā sūg fac. Rndet Tho. i
ij. p̄. sūme. Diuic' p̄cedit hōi miracula fa/
cere p̄t duo. P̄rio qd̄ d̄r p̄ncipalr ad p̄fir
mādū p̄tate quā docet q̄ rōnibz hūanis p̄
bari nō posset. Scdo ad ostēdendū dei po
tentia in hōie per grām. Utrūq̄ erat circa
chīm maxie manifestādū. Vñ ipe d̄r Jo.
r. Simibi nō vult' cre. saltē op̄. cre. Lū
aut̄ d̄r: venit in infirmitate. Dicendū q̄ lz
venerit in infirmitate carnis/ qd̄ manife/
stat p̄ passionē: tñ in p̄tute dei/ qd̄ erat ma
nifestandū p̄ miracula. Hec Tho. Pro
fundamento. Miraculū d̄r aliqd̄ factū p̄
nature p̄tātē p̄ solā dei potētia. cui (vt dic
Arist. de regimie p̄n.) nihil ē difficile. Et
Dat. vindo. in Tob. Sol' vtiq̄ potēs:
solus reg' oia potes. Justicie sol es: sol sū/
ne nube nitens. Querit q̄ An rē. Rñ. rē.
Ex q̄ p̄cludē q̄ ad h̄ fecit miracula vt do/
ctrinā suā nulli certā ostēderet in q̄ bonis
p̄mittit p̄mia r̄ malis supplicia. et etiā sue
diuitat' potētia manifestaret. ex cui' cōsi/
deratiōe etiā ad sp̄z r̄ timorē inducimur.
In h̄ etiā patz q̄ potēs reddere vnicui/
q̄ fm opa sua. Vñ d̄r Ber. in qdam ser.
Tria p̄sidēro in q̄b tota spes mea p̄sistit
Chantatē adoptiōis. Veritatē passiōis.
et p̄tātē redditiōis. Sz ex p̄sideratiōe ti
mendū est ne vicz chantate adoptiōis p̄
ueniur r̄ de numero sim' eoꝝ q̄b p̄mittit

eternū supplicii. Un̄ sicut verax est et po-
tens reddere iustis p̄mia: ita et impijs sup-
plicia. Jo. Apo. c. xij. Timete deū qz v̄it
hora iudicij ei⁹. Audite pec. zc. Hec itaqz
duo. s. timor et spes: sūt duo necaria p̄ctōri
ad h̄ q a p̄ctō p̄p̄iam purget. Figura
p̄p̄oc. xij. Cū draco p̄segr̄et mulierē q pe-
perit masculū: date sūt m̄l̄eri due ale aq̄le
magne vt volaret i desertū. Sp̄ialit̄ Hu-
lier q parit masculū. i. dū ania virilē et fir-
mū p̄positum p̄cipit: et dant ei due ale. s. ei
moris et sp̄ei vt volēt i desertū p̄nie. Ps.
B̄n̄placitū est dño sup timētes eū: et i eis
q sp̄ant sup misericōdia ei⁹.

p. Ro scdo zc. In p̄cedētī zc. Nunc de
scdo qd ē m̄ysteriū gr̄atiosē creatiōis
quā vicz ille leprosus meruit p̄p̄ fidei: dei
uocatiōem: et hūilitatē. Exēdes em̄ Iesu
manū tetigit eūz. Mira vtiqz hūilitas in
dño iesu leprosum v̄lē et abiectū tangens
benigne soluit d. Volo: mūdare. Quāvis
em̄ l̄ram leḡ soluerit: p̄positū tñ ei⁹ n̄ sol-
uit. Et p̄festum mūdara est lepra ei⁹. Vbi
tria nob̄ p̄ponunt cōsiderāda

Primo saluatoris hūilitas

Secundo hūilitatis benignitas.

Tertio benignitatz vtilitas

Pr̄io l̄git zc. qz extēdes manuz tetigit eū.
Mira vtiqz hūilitas i dño Iesu zc. qz
uis ei l̄ram leḡ soluerit: p̄positum tñ ei⁹ n̄
soluit. Jo em̄ lex iussit leprosu nō tangere:
qz nō posat facere vt lepra n̄ sordidaret tā
gentē. qz venit tāgere leprā nō vt leprosi sa-
narent: s. vt tāgens n̄ inq̄naret. Idē dñs
demonstrat: qm̄ nō vt seru⁹ s. vt dñs tāgit
et curat. Helise⁹ aut̄ obseruās diligētiā le-
gis: nō exiuit nec tetigit naamā: sed misit
eū ad iordanē lauandū. Notādū aut̄ q le-
prā corp̄is curatā qnqz modis legimus.
Pr̄io p̄ ablutiōem. sic. iij. Reg. v. de naa-
mā: et s̄git lachrymaz effusiōem. Scdo
p̄ oñsione. sic. Lu. xviij. d. decē leprosi q eun-
tes vt sacerdotibz se oñderēt: mūdati sūt. et
hoc s̄git p̄fessionē. Tertio p̄ separationē:
sic pz i maria forore moysi Aue. xij. et s̄git
excoicatioēz q ad istar cauterij d. zc. medi-
cinal. Quarto p̄ exclusiōēz: sic. Exo. iij.
de māu moysi q extracta ē sinu leprosa ap-
paruit: s. in sinu reposita curata fuit. Sic
m̄l̄ti q in scdo spū erāt leprosi: mūdāt clau-
strū ingressi. Quirō p̄ tactū: sicut hic. Et

s̄git tactū diuine inspiratiōis: v̄l tactū tribu-
laciōis. Tob. vij. In tpe tribulaciōis p̄ctā
dimittit. Scdo p̄siderāda ē hūilitatz be-
nignitas et bona: cū dr. Volo. Joel. ij. Be-
nign⁹ et misericors est. Un̄ p̄p̄ benignita-
tē suā p̄ctōres expectat. Ro. ij. An īgras
qz benignitas dei ad p̄nias te adducit: tu
aut̄ zc. Tertio p̄siderāda hūilitatz benigni-
tatz hūilitas: cū dr. mūdare: qd ē impari-
tū vbi passiui. Un̄ Hiero. Nō em̄ vt ple-
riqz latinoz putat legēdū ē Volo mūdā-
re. s. z separatiz: volo. deinde impans ait: mū-
dare. Et p̄festi mūdara ē lepra ei⁹. Orig.
qz em̄ nō dubitauit credere: nō tardat sana-
rio. qz nō distulit p̄fessionē: nō differt mū-
datiō. Nolite q negligere aut tardare con-
fessionē si vultis iuēire anie purgationē
Exēplū narrat Lesari⁹ i dial. Cum facer-
dos qdā subditoz p̄fessionē audiret inter
expectātes qdā stabat qntū ad appentiāz
corpe iuēntis. Alijs expedit: ip̄e nouissim⁹
mus accessit: genua flectēs. q p̄fiter: tāno et
mīa p̄fessus qz se dicebat incertorem seu
suggestorē vt tā horrore qz tedio sacerdos
grauat⁹ diceret ad illū. Si mille eēs ānoz
nimis esset tā grauiā et tā m̄l̄ta te cōmisisse
Ad qd ille r̄ndit. Ampli⁹ sū qz mille ānoz
Tunc sacerdos ampli⁹ territ⁹ ait. Quis q
es tu: R̄ndit demō. Ego sū vn⁹ ex illis q
cū lucifero ceciderūt. Sciēs aut̄ sacerdos
p̄ctm̄ diaboli esse isanabile: dixit. Quid q
p̄fiter: R̄ndit. Stabā ex opposito tui: vi-
dicz ad te p̄ctōres accedere: et redire iu-
stos: auscultās qd dixerint: et qd illi r̄ndit
sit: et q p̄ grauiā p̄ctā p̄m̄issa sit eis idul-
gētia. Ego q idē sperās: veni p̄ctā mea cō-
fiteri. Vidi em̄ eos claros et mūdōs a cō-
fessiōe recedere. Et sacerdos. Si voluerz
p̄niam agere silem illi: indulgētiā p̄sequerz
R̄ndit demō. Inūge: et parebo. Et sacer-
dos. Ego tibi inūgo q̄tidie vt tribz vicibz
bus in die te iactes in terram et p̄strat⁹ di-
cas. V̄ne de peccauit īḡte mihi. Diabol⁹
ait: Nō possū h̄ facere: nō possū intarū me
hūiliare. Sacerdos q ait Si tāta ē qz cor-
dis tui supbia: recede. qz neqz h̄ neqz in fu-
turo misericōdiam p̄segr̄. Ad quā voce mor-
ille euāuit. Audistz in hac historia quō
p̄fessionem purgat ania. Bern. in eplā
ad Sophiam. Ama p̄fessionē si affectas
decorem.

De alia historia eiusdē dñice

p Ro tertio. Aud. zc. qmiseri zc. q re manebūt i lepra peti: cū tāp? sit me/ die? z tāpotēs. Sed notare qd dī. Nō est in medico vt sp releuet egnum. qz qñqz vi/ cū est marenē nō artificē, extra de loca. et pduc. ppter qd etiā. ff. ad. l. aq. Si pū. q Si caluē. et. xliij. di. Ephesus. Audite: li medic? seipm z medicamū offert gratz: et egrot? respuit z horret. si nō curat: non est defect? medicī: sed egroti. Expone z nota q cōfessio est medicina pctōz. Hiero. Ue lox cōfessio velocē fecit medicinā.

Sermo sextus de eadē dñica.

Volo: munda

v re. Si esurierit inimic? : ciba il lū. si sitit: potū da illi. Rho. xij Hoc multū facit ad emūdatiōez. Vbi no ta q inimico aliqd dare tpale pōt esse tri/ pliciter. Aliqn est necessariē obseruatōis scz in articulo necessitatē. Aliqn merito/ rie superogatiōis. s. extra necessitatē articu lū. Aliqn impie subuertiōis. s. cū ex h pei? venire credit. De pmo Dar. v. Bñfaci te zc. De scdo illd apli qd subiūgit i hac epla: Hoc em facies pgeres zc. Pro ter tio Sen. His peccas cū peccādi obsequz accomodas. Volo zc.

p Ro pmo. An chīs circa corpalia de buit facere miracula? Nō. qz nō ppter corpa: sed ppter anias venit. Contra. Dar. vij. Bñ oia fecit de. Rñder Tho. iij. pte. q. lxiiij. Ea q sūt ad finē debēt finē eē pportionata. Chīs aut ad h in mūdū ve/ nerat z docebat vt hoies saluos faceret. Jo. iij. Nō em misit de? filiū suū in mūdū vt iudicet mūdū zc. Jo rōueniēs fuit vt chīs hoies miraculose curādo: oñderet se esse vniuersalē z spūalē oim saluatorē. Cū aut dī: venit nō ppter corpa sed ppter anias. Dicēdū q ea q sunt ad finē distinguunt ab ipo fine. Miracula aut ab ipo facta ordina bant ad finē sicut aliqd ad rōnal pgs salu/ tē que pñsit in sapie illustratiōe z hoim i/ stitutiōe. qz pñū pñsuppōit scdm. Et vt dī Sap. j. In aiaz maluiolā nō introibit sapia. Iustificare em hoies nō pueniebat nisi eis volētibz. Sic itaqz chīs qñ voluit ptece diuina aias hoim imutauit non solū

iustificādo z sapiam infundēdo: qd perti ner ad miracloz finē: scz eas etiā exten? ab hādo z terrēdo vlt stupēdo: quod pñcet etiā ad ipa miracula. Hec Tho. Pro fū damēto. Ea q ordinate sunt in corpe sunt ppter aiam. Corp? aut est ppter aiam taqz ppter finē: vt ait ihs. q. de aia. Nam z ipa aia multo nobilior ē corpe. Vñd cū corpe sit corruptibile: aia est immortal? Vñd? li. mera. Vnde carēt aie. z Plai o i Timco Aia est immortal. et fin qz vicerit passiones vel victa fuerit pñiabit vlt pñcet p hanc vitā. Cū qñt An chīs zc. Rñ. Ex q cō clude q finis miraculoz chū sal? est aiarū Ad h em fecit miracula circa corpa vt ho mines pctōres ad se alliceret. Vñ Jo. vij dī. Et mlti crediderūt i eū videres signa q faciebat. Si q voluit corpa creare: tā nō debem? diffidere qñ aias ppter qz vengerat curare velit. Q miser pctōres cur ad eum nō redit? supbi: luxuriosi zc. Audite vult? cūmā voce dī? Jo. vij. Si q sūt veniat ad me z bibat. Hec itaqz miracula fecit vt secū ad eū accedam? z p eū icebam?. Si gura Exo. plūb. ca. Vltā fecit miracula vt ppls seqret eū in colūna ignis z nubes p desertū vsqz in terrā pmissiōis. Spūalit chīs nos pcedēs in nube lucida i hūanit ate pura. Vltā fecit miracula circa cor/ pora: obfessos liberādo: egros curādo zc. vt eū secure sequimur p desertum pnie: in q etiā nob donat refectiōem spūalis māne. Dar. xj. Venite ad me oēs q la. z o. e. et ego reficiā vos.

p Ro scdo. In pcedēti zc. Hic d scdo qd est mystēriū fructuose instructiōis qz ait Iesus: Glide nemi dixerz: sed vade ostēde te sacerdoti. z offer. qd pcepit moy ses in testimoniū illis. Vbi datur triplex instructio.

Prima est cauēde elatiōis.

Scda est tenēde humiliatiōis.

Tertia est faciēde oblationis.

Prima zc. qz dī ei: nemi dixerz. Chrysost. Nulli em iussit hoc faceri: docēs qñtū essz alien? ab aura glie: pōpaz: iactantie. et tñ nouerat q ille nō erat taciturn?. Vbi notā dū q triplex pcepz tū est. Laurele. Probatiōis. et excutēis. In pmo nō interdicit aq? q iust? est: sed glia q se imiserit actibz bonis: tale pcepz iussit h. In scdo nō, vult

de actū: sed ostensione virtutis q̄ latet in eo cui dat p̄ceptū. sic i p̄cepto facto abrae de imolatioe filij. Un̄ d̄r ei dñs. Nūc cog noui. i. re et alios cogitare fecit: q̄ timeas dñm. In tertio aut̄ de? vult actū: vt parz Eto. xi. p. totū. Scda est instructio tenē de hūiliatiois. cū d̄r: Sed vade z oñde te sacerdoti. Qd̄ ei inuicit ppter triplicē rōnem. Prima: qz nō debebat fm legē resti- tui ad cōem hitationē hoīm: nisi p̄us p̄ sa- cerdotē iudiciū mūdā? eē demonstraret. Scda: vt dñs sacerdotibz deferēs hono- rē: n̄ videret eoz gl̄iam rapē: vt oñderet exhibēdā esse sacerdotibz reuerentiā. Ter- tia ē: vt oñderet q̄ etiā q̄s p̄ contritiōez sanar̄ esset a pctō: tñ teneret oñdere se sa- cerdoti p̄ fessione. De q̄ fessione nota- re debem? tres p̄sideratiōes in illis ver- bis: Vade oñde te. P̄ia est q̄ sit volūta- riā: d̄r. vade: nec tract? nec coact?. Se- cūda ē q̄ sit nudaz apta: d̄r. ostende. i. pctā tua sine excusatioe aut p̄boz pallia- tione. Tertia q̄ sit pura: ideo d̄r. te. z non alios: p̄ illos q̄ alioz pctā recitat. Ter- tia est instructio faciēde oblatōis. cū dicit Et offer mun? tuū qd̄ p̄cepit moyses zc. Ebr̄y. Nō sic intellige q̄ moyses p̄cepit i testimoniu illis. sed vade tu offer in testi- moniu illis. Horaz. Lōrit? z p̄fessus d̄z offerre mun? i. sacrificiū laudis z dare glo- riā deo. De oibz em opibz n̄is deus vult vt habeam? totū meritū: z prim? habeat bonū exemplū. sed ipe de? vult h̄e gl̄iam et laudē. T̄ia em tibi reseruauit. Gl̄iam/ Gl̄indictā. et iudiciū p̄cātē. Gl̄iam auferē re volūt vaniglozi. Gl̄indictā supbi z ira- cundi. iudiciū temerarij z p̄sūptuosi q̄ de alioz occultis iudicant. In oibz ḡ debem? dare gl̄iam deo. Un̄ cū p̄cepisset leproso vt taceret de sua curatione: tñ egressus dis- famabat. i. diuulgabat: vt h̄i Mar. j. Nā ex eo q̄ h̄o fugit gl̄iam: adq̄nt eā. Bern. Hoc solū h̄z gl̄ia mūdi gl̄iosum q̄ inseq̄n- tes se fugit z fugientes inseq̄nt. Et iō cō- parat vmbre: quā si secut? fuerz nō appre- hēdes: et si p̄currez n̄ effugies. Exēplū de laude fugiēda in vitaspa. Quidā senex di. Qui ab hoibz ampl? honorat nō puā damnu aie patit. Qui s̄o ab hoibz penit? non honorat: gl̄iam a deo accipiet. J̄c d̄r. Sicut thesaurus manifest? minuitur.

Ita virt? depit publicata. Nam sicut cera soluit a facie ignis: ita z aia p̄ laudē reso- luta perit ab intētiōe sua. Et Bre. Quidis quis ideo semiat vt laudis vel m̄ieris h̄ mercedē recipiat: p̄culdubio eterna merce de se puat.

P Ro tertio. Aud. zc. Notate quante sint date vobis instructiōes vt a le- pra mūdement z in futuro p̄seruem. S̄z et sicut dicunt iura: nō sufficit diu fuisse in scholis: sed laudabit vixisse inq̄rendum est. xij. q. ij. Epi. in fl. ar. L. d̄ his q̄ veniā etatis impetrauerūt. l. ij. Pone casum siue exēplū et expone. Ideo Ro. ij. Nō audi- tores legē: sed factores iustificabunt. Aut si vis sic dicas. Aud. de curatione leprosi in qua patet q̄ sit diligens medicus n̄ in emendatione aniaz. Et notate qd̄ lex d̄c Euentus mortis medico q̄ diligens fuerit imputari si d̄z. ff. de of. p̄. illicitas. §. Si- cuti. Et sufficientē diligentia adhibuit quā p̄r. xlvij. di. vl. Expone ḡ de leproso mū- dato cui dedit medic? antidotū p̄seruati- uum a recidiuo: q̄ tñ vti p̄cepit Quia ḡ re- cidiuatio nō medico: sed egro est imputan- da. Expone z applica Notādo illd̄ Eia. xxxij. Ne q̄ sp̄is: nōne z ipe sp̄neris.

De alia historia eiusdem dñice euan- gelij Sermo primus.

Idē et sicut

v credidisti fiat tibi. Matth. viij. Noli vinci a malo: sed vince in bono malū. Ro. xij. In bono fidei vincit malū tentatōis z tribulatōis. Tripl̄ aut̄ vincit in bono malū. i. Per viā exēplatiue euidētie Per viā toleratiue paciētie. Per viā satisfactiue iusticie. P̄io mō qñ p̄ci- mi malū trahim? ad bonitatem n̄ro bono exēplo. j. Pe. ij. Cōuersatiōem v̄iaz inf- gētes h̄ites bonā. Scdo mō qñ ex ma- lo pene p̄ paciētiā augem? meritū. Lu. xxi In paciētia v̄ia possidebit aias vestras Tertio mō ex ipso malo penz soluiū? p̄ci- nas pctōz. Tob. iij. In tpe tribulationis pctā dimitte. Vide zc. P Ro p̄mo. An fidei possit subesse fal- sum: Q. sic. Fidei subest cōtingēs: z contingens potest esse falsum. Contra.

De alia historia eiusdem

illi? est sol? fides in via cui? est visio ipia: sed visioni in pia non potest subesse falsum: ergo nec fidei in via. Rndet Bon. i. ij. dist. xxiij. Cum habet fidei ipaz mentē illumi- net ad assentiendū pīatī causare fz illustra- tionē vine pīcie: vine pīcie nō possit subē falsū necesse ē dicere qd neqz fidei pōt subes- se falsū. vīna pīcientia ex rebz nō dependet z certissime cōgscit nō solū ea q̄ ventura sūt necessaria: sed etiā pīngentia. Un̄ et si de eo qd pīcitur / cedi possit qd possibile sit ipm nō euenire i se z absolute: nō tñ est cō- possibile cū pīstōe: qz hec duo nō possūt sūt stare: deū pīuidere vnū z euenire opposi- tū. Et p hūc modū q̄uis creditū pīngēs i se possit nō euenire: hec tñ duo nō possūt sūt stare qd sit creditū z nō eueniat. Pro- fund. nō est sile de cōgnitiōe pīngentīuz habita p viā hūanā z p reuelationē diuī- nā. Pia est dupla z plerūqz sibi subest fal- sū. Un̄ apud phos opinio z fides huma- nī? habita ē dupla noticiā cū formidie dō opposito: fz fides a deo habita est noticiā certa sine formidine dō opposito: qz de? pa- lā oīa videt etiā futura. Poeta Pāphul? Soli? est ppriū scire futura dei. Cum ḡ q̄ rit An fidei. Dic rñ. Ex q̄ clude q̄stabil- sit fides nra. Un̄ et p fidei stabilitatē q̄si p scutū fortissimū possum? repellere oīa re- la tribulationū z tentationū Eph. vi. In oībz sumētes scutū fidei in q̄ possitis o. te. ne. extinguer. Sz heu mlti hnt fidē sopi- tā: qz pīntē fidei minime pīderant Ber. Putasne filiū dei reputat illū q̄sqz ille ē qd nec ipsi? terret cōminationibz nec allēcī- pmissionibz: nec pceptz obtemperat: nec pī- lijs adq̄scit. Certe si duras chrī cōmina- tiones attenderēt hoies nō essent luxurio- si: nec auari: nec fraudulentī zc. Per fidem itaqz viuā sit distinctio fidelīū ab infidelī- bus. f. gura Gen. vij. Facta ē lux z vi- dit lucē qd esset bona z diuīsit lucē a tene- bris. Spūalr lux ē fides q̄ diuīdit bonos a mal? quā de? videt. i. acceptat zc. Heb. xj Sine fide ipossibile est placere deo. p Ro scdo. De scda historia posita in euāg. f. de paraly: icī curatiōe vbi sūt tria cōsideranda. Prīmū est centurionis affectuosa sup- plicatio. Scdm ē supplicatiōis pītuosa p̄ditio.

Tertium est conditionis gratiosa ap- probatio.

Hic dō pmo: qd est centurionis affectuo- sa supplicatio. Et accessit cēturio rogās et dicens. Dñe puer me? iacet i domo para- lytic? z male torquet. Orig. Accessit alie- nigena gnatione: sed domestic? corde: alie- nus natiōe sed pīm? fide. Qm̄ autē genti- lis nō est ausus accedere ad ipm: seipm re- putans indignū pītia chrī. fz sic dī Luc. vij. Visit pmo seniores iudeoz rogans p eos d. Dñe i cui? pīte ē mors z vita. puer me?: quē curialit loqns vocat puer suū: ab etate z familiaritate pot? qd p̄ditōe. p supbos q̄ designant famulos: iacet i do- mo paralytic? i inhumanos dños q̄ dō do- mo suos expellunt suos infirmos: z male torquet. i. grauit. Chyph. Infirmītatē tan- tūmodo exponit: sed remediū sanitatis in manu misericōdie eius reliq̄t. In p̄dictis autē p̄bis centurionis dant itelligi tres miserie peccatricz aīe q̄ p puer paralyticū figuran- tur. Que qdem miserie compellere debēt ad supplicandū affectuose.

Pria miseria ruinosē deiectionis.

Scda miseria dānosē puatiōis

Tertia est pīnitiole afflictionis.

Prima zc. Cum dī. iacet. Ania em̄ pecca- trīx iacet deorsum deiecta a sublimi statu gratie z naturalis dignitatis Hierem. iij. Leua oculos tu. in directū z vide vbi pro- strata sis. et Apoc. ij. Demor esto vñ ex- cideris z age penitentia zc. Scda ē mi- seria dānosē puatiōis q̄ est priuatio facul- tatē merēdi. Et notat cū dī paralytic? Sic enī paralytic? mouere se nō potest: sic ania iā- cens in peccato seipam mouere nō potest ad opus meritorizū: imo etiam si quod me- ritū antea habuerit p pccm amittit. Apo. iij. Nescis quia miser es: z miserabil? pau- per: cecus: et nudus. Tertia zc. cū dicit? z male torquet. Reuera male torquet pec- cator ppter vernē pīcientie q̄ pungit. Au- gustin? Pīssisti dñe z ita est vt sibi pī pe- na sit omnis inordinatus anim? . Et alio etiā torq̄tur pccōr dū angius sit quō adq̄- rat: honores: diuitias mūdī oblectamēta corpis. Torquet in pīspira p curā supflua z inf aduersa p ipīcientiā. Itē male torq̄t qm̄ pīderat turpitudinē viciorū i qbz iacet z penas ifernales i qbz oportēbit eū per-

petuo subiaceret: nisi priam faciat. Et tñ
mli miferi pctores priam fugiūt Audi zc.
o pctōr hñs palyticā aniam roga scōs vt
pce intercedat. Et clama cū cēturione di.
Dñe puer me facit in domo palytic? zc.
Et certe rñdebit dñs qđ z cēturioni di.
Ego veniā z curabo eū. Quāto timore
pcti deberēt qđ pfaras miseras habēt in
ania. Bñ certe dñs prouer. xij. Miseros
pctos facit pctm. Festiēt qđ pctōres a pec
caris vñs egredi: miseriā vestraz cogno
scētes: qđ iam est i porta inferni. Ps. Ap
propinquērit vñs ad portas mortis. Et
plū ad ppositū. Quidā solenis pđicator: re
phendit eos in sermone qđ pseuerāt in pec
caris: di. qđ pctm in septura vocat porta in
ferni: et pduxit tale exemplū. Si qđs hodie
venitēs ad monasteriū viderit vnū schola
rē sedentē in porta z similit cras z sñr mul
tis dieb: nōne de facili cogitare: iste scho
larz intrabit ordinē. Quō gñ nō est credibi
le qđ hi tandē intrabunt infernū qđ tādū se
dent in porta inferni. i. in pctis. vñ Aug.
in qđam ser. Hūmā est peccare: sed dia
bolici est in pctis pseuerare

P Ro tertio. Aud. zc. Timēdū est qđ
mli sint qñ palytic: morbi pcti nō
sentitēs: z iō remediū nō curantes. qđ nō
putant se indigere. qđ ptingit ex defectu
expientie z cognitiōis in cōsideratiōibus
bonis qđ nō considerant qđ suis similibz
ptigerit. Vñ notāter dñs Arist. j. metaph.
Expientia facit artē: inexpientia cām. Et
in c. qđ sit. de electiōibz. li. vj. in pn. Expien
tia dñs rex magra. Et. ff. de lega. z fideicō.
l. legat. qđ ordinatricibus. dñs qđ expientia
cuiuslibet artificio pbet nutrimentuz. Pone
casum de eis qđ hñt nauigare p mare z sūt
expti circa picula. Et ecōtra de inexptis.
Expone zc. Vultū sūt inexpti circa cām
apile pñe/non morbi neqz artēdētes pi
culū. Ps. Nesciēt neqz intellegēt i te. zc.

Sermo secundus

Idē et sicut

V zc. Credidit abraā deo z repu
ratū ē ei ad iusticiā. Gen. xv. et
ad Ro. iij. Exēplo patet meritum fidei.
Vñ nota qđ fides est illūminatiua: gratifica

tiua: z fortificatiua. De pmo Aug. Fi
des ceterz pñtibz inde mīstrat quā multū
diabol? conat extiguere. De scō Eccl
j. Bñplacitū est deo fides z māsuetudo.
Fides qđ subicit intellectū deo: z māsue
tudo affectū. De tertio Heb. xj. Scī p
fidē vicerūt regna. Et ibidē. p. fidē fortes
facti sunt in bello. Glade zc.

P Ro pmo. An oēs teneāt explicite cre
dere oēs articulos fidei: Q. sic. Deut.
xxvij. pāpī. qđ lex lucide z apre scribat sup
lapides. Et ibidē dñs glo. qđ laic? z simpli
ces sunt lapides. Cōtra. Pauci sūt qđ sci
ant articulos fidei bñ digerere. si gñ oēs ad
hoc tenent: valde pauci saluarēt. qđ videt
incōueniēs dicere. Rñdet Bon. in. iq.
di. xxv. Oēs chñiani p? chñi aduētū tenen
tur credere: oēs articulos fidei. simplices qđ
dē qđdaz iplicite: alios explicite. Ad illos
aut tenent explicite qđs manifestat eis nō
solū pđicatio: sed etiā ecclēstic? vsus z cō
suetudo de vñitate z trinitate: de chñi na
tiuitate: passiōe: resurrectione. Hos enim
articulos agscere pñt ex solēnitatibz qđs ec
clēstia celebrat. Iō in hñtibz vsus rōnis
nō pōt esse istoz igrātia sine negligētia et
pñptu. Alios aut articulos nō ita mani
festos tenent credere saltē implicite: vt in
generalī credant vniuersalit oē qđ credit
sacroscritā mī ecclēia. Credere aut oēs arti
culos directe z explicite est fidei iā puecte
Et hoc pñpue necessariū est illis qđ fidem
alqs mīstrare tenent vt qđ officia docēdi et
pđicādi assumūt. sed hñ nō credo necessari
um oibz qđ saluant. Vñ em sunt boni sim
plices qđ qñs sint pue cognitiōis: sunt tñ
magne deuotiōis. Lū aut dñs qđ Deuter.
xxv. pāpī. zc. Dicendū qđ istud mandariū
nō erat datū laicis: sed eis qđ debebant eos
docere legē. Hec Bon. Pro sūdamto.
Vultū est dānosa z piculosa negligentia
in his qđ sunt salutē necessaria. Sen. ad Lu
al. Turpissimū est iactura qđ p negligentia
fit. Iō bñ dñs Teren. Porro istud est sape
vt vbicqz op? fuerit aim fleccas. Hmōi ac
sunt articuli fidei. Sz qñt An oēs zc. Dic
tñ. Et qđ clude qđ mli sūt increpādi qđ neg
ligūt addicere pñcipales articulos fidei.
Vñ Aug. de pñe. di. iij. Statutū est qđ pa
trini tenentur docere filios de symbolis
aploz. Nō tñ articuli fidei sūt psumptuose

Dominica. III. post Epipha.

scrutadi: sic Aug. an quersione fecit. **Be.**
Scrutari temeritas est: credere pietas: no
scere vita eterna. Audiant q temerarie ser
tant loquuntq de diuis. et erubescat ni
hilomin⁹ puenire: q noticiam chri no ha
bent neq: eoz q p nobis gessit. Lerte hoc
est bene viam ostendens et mihi christum
diriges. **Figura** **Mat. ij.** Stella duxit
magos ad chm: ostendens eis cr⁹ nativita
te et via pueniedi ad locu nativitat⁹ eius.
Sp⁹ual. stella est fides q ducit ad bethlee
emitar⁹ sup⁹ ad chm: ostendens etiā eius
nativitatē nedū hūanā sed etiā diuinā.
Pōt itaq fides dici stella matutina: solē
iusticie et itelligēcie puenies: p quā oritur
lux grē quā sequit⁹ lux glie q est dies pul
cra. De hac luce fidei dr apls. **j. Cor. xij.**
Videm⁹ nunc p speculū in emigra: tunc
aut facie ad faciem.

P **Ro scdo.** In pcedenti **zē.** **Nūc** d se
cundo qd est supplicationis virtuosa
peditio. qā rñdens **L**eturio ait. **Dñe** n sū
tign⁹ **zē.** vsq: ibi et facit. **Aug.** Dicendo
se indignū pstitit se dignū nō inter ei⁹ pa
rietes: s; ill⁹ cor dñs intraret. In pdictis
aut p bis sūt triplex pditio orōni necaria

Prima ē diuie maiestatis recognitio.

Scda pprie indignitat⁹ cōsideratio.

Et tertia est fideitatis cōfessio.

Prima ē **zē.** cum dr **Dñe.** **Ps.** **Magnus**
dñs et laudabil nimis: et magnū ei⁹ n ē fi.
Et q: sūme magn⁹ nō sūme timēd⁹ et re
uerēdus. **Apoc. xv.** Quis nō timebit te o
rēt gentiū. **Scda** est pprie indignitat⁹
cōsideratio. cū dr: non sum dign⁹ **zē.** **Job**
xxx. Ecce stelli nō sūt mūdei spectu ei⁹.
qnto mag⁹ hō putredo et pñis. **Ex cōsi**
deratiōe itoz duozū vitz diuie excellēcie
et pprie indignitat⁹ dicebat **Abraā** **Gen.**
xvij. **Loq** ad dñm meū cū sim pulvis et
cims. **Tertia** est **zē.** cū dr: Sed tñ dic
pbo **zē.** **Bedā.** **Magna** est fides: cōtradi
cere credit eē facere. **Lū** aut dr. **Nā** et ego
sū hō sub pāte pstitutus. **sim** **Lb. yf.** **Int**
se et chm nō cōpātiōis differētiā s; rōnez
silitudis introduce. **Aug.** de p bis dñi. **Si**
hō hz pāte: qd in potes cui oēs seruiunt
pātes: **Nos** igit p salute aie nre pcuri:
diuinā pferem⁹ maiestātē et nram indig
nitatē: et sic cū oī hūilitate orem⁹. **Nam**
teste **ps.** **Respexit** in orōem humilū **zē.**

Orem⁹ insup cū fidei firmitate exēplo cō
turonis. **Jac. j.** Postulet aut in fide: ni
hil hesitās. **Est** difficultatē patiamur in
orōne pp⁹ tētatōes: tñ vult pstenem⁹ et
vincere poterim⁹. **Exēplū** legit in vitas
pa. q duo frēs nobiles genere: sed affectu
nobiliores: vidētes mltas mōi fallacias:
dixerūt **Ecce** p⁹ nō diues fuit auro: fuis et
ancillis: et tñ mortu⁹ est. **Em⁹** et nos et
seruam⁹ deo q dona pferit q nō deficiant.
Venerūt aut ad abbātē scrm petētes ordi
nē intrare. **Ille** pō mltit eos ad eremū ve
ibi vno anno manerēt: viciū de opib⁹ ma
nuū qrentes: volēs eos pbare si pssisterent
hūiliter. **Qui** missa iplētes: venētes ad lo
cū in seruoze deuotiōis annū exēqntes. **P⁹**
annū abbas illoz memor: venit ad eos et
inuenit eos in horto laborantes. **Et** p illa
nocte mlti auerūt ei de his q hebāt. **Dic**
g eis abbas: ne formidetis: sed qēqd p⁹ luc
uist⁹ faciatis. **Ecce** g dū dormientē eū cre
derēt: surgūt et sim puetudine orāt. **Et** p⁹
noct⁹ mediu vidit abbas seniozē lucentes
sic sole: et angelos descēdere ad eum: et
leuare eū a tēra. **Sup** iuniorē vidit mltitu
dinē demonū in specie pmiū volētū itra
re i os ei⁹. **Ille** g cū magno plāctu orauit
donec oīs mltitudo demonū recessit ab eo
Et angeli venerūt q etiā seniozē restitue
rūt in locū pstinū: lux recessit. **Facto** ma
ne festinauerūt ambo ad p⁹essionem. **Et**
cognit abbas q senioz potenter deuicerat
tētamēta: ac pp⁹ ipsi⁹ p⁹replatiōe eleuaba
tur vt delectaret de solatio angelice armo
nie. **Iuuenis** pō adhuc nō vicerat: sed vi
riliter resistebat. **Recepit** g eos i pgregatio
nē: q deo fūietes et mltoz factores mira
culoz qeuerūt. **Sic** et nos resistam⁹ tēta
tiōib⁹ orōni vacantes. **Nā** sic dr **Isid.** **Fre**
qns oīo impugnatiōes vicioz extinguit.

P **Ro tertio.** **And. zē.** Sed notare q n
pōt oīo vīa eē deo grata nisi et psona
vīa sit ei grata. **Un.** **xij. q. v.** **Scptū.** **Et**
de peni. di. v. c. j. s. **Spe**fferat. **Abel** pla
uit deo et ei⁹ oīo. **Nota** ordinē: qm prius
abel: deinde oblatio ei⁹. **Et** lex dr. **L.** de
desertorib⁹. l. cū introisset. **Null⁹** idign⁹ oī
pncipē salutare. **Pone** casum de eo q regi
displēces pces regi porgit. **Non** em pot
ei⁹ salutatio aut supplicatio regi placere.
Expone **zē.** **Notando** illud **Sapie. xij.**

Odio est deo impius et impietas eius.

Sermo tertius de eadem historia

Idem et sicut

Et corde creditur ad iusticiam: ore autem confessio fit ad salutem.

Rom. x. Nota triplex credere, scilicet

Credere deum

Credere in deo.

Et credere in deum.

De primo Tit. i. Cōfiteantur vobis seniores deum: factus autem negat. De secundo. Demones credunt et premiserunt Iaco. ij. De tertio Ioa. xij. Creditus in deum et in me cre. et.

Uade et. Salutatio

p Ro primo. An in demonibus sit fides:

Q. sic. Jac. ij. Demones credunt.

Cōtra. Sup illud. ij. Cor. vj. Que puerio christi ad belial. et glo. Sic christus oia bona: ita diabolus oia male. Accipit autem fidei et informis bonus est. Rūdet Boni. in. ij. di. xij. Fides informis dicitur dupliciter. Quedam innititur per me peccati propter se: quous in ipsam non tendat amando. Et hec dicitur informis non quod careat forma fidei secundum quod est virtus gratuita. et ita est hic virtuosus iustus. Alia est fides informis quod innititur peccati articulo: quous in ipsam non tendat amando. Et hec dicitur informis: quod caret forma fidei: et secundum quod est peccatum: et secundum quod gratuita est. Illa enim credulitas quod habet assensum articulo propter rationem creatam principalem: non solum caret intentione habitus gratuiti: sed etiam intentione huiusmodi peccati. Nullus enim peccatoris videtur esse credere: cum quod credit innititur de persuasioni quam videt. Si ergo huiusmodi accipiat fides informis: hoc modo procedi potest eam regere in demonibus. sed non primo modo. sed secundo modo regitur in malis christianis. demones enim non sunt apti ad suscipiendum habitum iustitiae: et voluntas eorum magis est prona ad extinguendum et impugnandum veritatem quam ad assensum faciendum. Hec Bona. Pro fundamento. Hinc demones ita experti multa credere futurum: puta quod viderunt scripturas impletas quod ea quod sunt preterita. Iam firmius creditur ea que pronuntiant futura etiam infallibiliter euentura. Iuxta illud Claudiani. Premissa futuris dant exempla fidei. Fides tamen quod est in eis nullo modo dici potest virtus. quod dicitur per philosophum. vij. physicorum. Virtus est perfecta dispositio ad optimum. in

demonibus autem nihil est quod disponat ad melius. Cuius ergo gratia An in demonibus. et. Dicunt. et. Et quod concludit quod non sufficit credere ad hoc quod saluari possim. aliter etiam demones saluarentur. Nam ut dicit Iaco. ij. fides sine operibus mortua est. Audite vos qui dicitis vos fidem habere: tamen opera fidei non facitis: sed gratia. O luxuriosi. et usurarii. et. quid proderit fides vestra: certe mortua est. Sola enim charitas est quod vivificat animam. Unde Prosper de vita prelativa dicit. Charitas est vita virtutum. Nullum ergo potest esse opus virtutum et meritorium sine charitate. Figura. ij. Reg. vj. Abul erat in templo quod non auro tegeret. Spiritualem. Nihil est primum ad dei templum nisi sit auro charitatis ornatum. Nihil habet veritatis radicis ramus boni operis: nisi manserit in radice charitatis.

p Ro tertio. In precedenti et. Hic dicitur quod est approbatio gratiosa. quod auditur hec iesus miratur est: et sequentibus se dicit. Amen dico vobis: non inveni tantam fidem in israel. Unde circa humilitatem et fidem Ceteris tribus declarant.

Primum laudabilem excellentiam.

Secundum mirabilem consequentiam.

Tertium desiderabilem efficaciam.

Primum est laudabilem excellentiam. cum dicitur: Audies iesus miratur est. id ad modum admirantis se habuit: ut nos in divinis beneficiis mirari et laudare doceret. Aug. Quod tales mori cum de domino dicuntur: non perturbati animi signa sunt: sed documenta magistri. Sequitur. Et sequentibus se dicit. Amen dico vobis: non inveni tantam fidem in israel. Hoc modo de presentibus loquitur: modo de omnibus retro patriarchis et prophetis. Beda. Presentibus ideo fides certioris antefertur. quod illi legum prophetarumque monitionibus edocti erant. hic autem nemine docere spiritus te credidit. Et hoc ergo erubescere debebat israelite. Secundum est mirabilem consequentiam. In fide enim Ceteris tribus erat prefigurata fides gentium. Unde ex fide eius occasio accepta: dominus concludit voluntatem gentium. Et ex opposito scilicet ex infidelitate reprobatione iudeorum: Amen. i. fidei dei. v. quod ad exemplum israel: qui fides gentium prefiguratur. multaque: non omnibus. quod non omnes obediunt euangelio. ab oriente et occidente veniunt et recumbent et. Ab oriente et occidente. i. (ut dicit Aug.) a toto orbe. Moraliter. Ab oriente veniunt qui ex

Dominica. iiii. post Epipha.

Consideratio eppie origis hūiliter vel ad de
um se puerit in sua iuuetute. Ab occiden
te po q ex mortis pſideratioe pueritū vſ
q pñiam agūt in ſenectute. Sequitur: et re
cū bent cū felicif reſeſcent cū abraā iſaac et
iacob. Illos noiat qz ſpēaliter illis facta ē
repromiſſio de terra pmiſſionis p quā be
atoz patria figurat. Filij aut regni. i. iude
in qbz an regnauit deus. vt dī Hiero. vel
vt dīc Elyſ. Quibz erat pparatū qd ma
gis eos moidebit. vel filij vocatione: non
electione: pmiſſione nō pſecutione: ſua re
putatione: nō re. qz ſe indignos reddidit
eident a facie et viſione dei in tenebras ex
teriores: qz in ſe hnt interiores. Nam ſm
Greg. Exteriores tenebre ſunt cecitas mē
tis. Exteriores aut nox eterne dānatiois
Sequit. Ibi erit ſletus et ſtridor dentiū.
hic imo p metaphorā mēbroz penas exp
mit tormentoz. Solent oculi fumo tacti
lachrymas pducere. Hētes po a nimio
.i. frigore ſtridere. Quid ſi q reprobi i in
ferno et calore intolerabile: et frigus intole
rabile ſuſtinebūt. ſm illō Job. xxij. Trāſi
ent qd aqz mūtū ad calorem nimū. Raba
nus. Stridor dentiū proder indignatō af
fectū eo q ſero ſibi irascat. q tā pñaci im
probitate deliquit. Tertū est deſiderabil
efficacia: qz dī. ieſus centurioni. Vade. i. ſe
curus reuertar: et ſicut credidiſti fiat tibi.
Et ita gſa ſequit: et ſanat? ē puer ex illa ho
ra. Quid miranda ſaluatois beniuolētia. Q
ſtupenda fidei efficacia. Exemplū etiā ha
bes ad ppoſitū de chanaanica cui tandem a
dño dictū ē. Quid mulier magna ē fides tua:
fiat tibi ſic vſ. Matth. xv. Lu. viij. Fides
tua te ſaluā fecit.

P Ro tertio. Audisti rē. Si g vult a
dño laudari ac appropinquare atqz ex
audiri: imitari fidem atqz humilitatē iſti
us. Nam vt dicunt iura. De ſimilibz ſimī
le debet eſſe iudiciū: de electione pudū. et.
E. ad. l. fal. l. vi. Si audierit: aliqz ad re
gem accedens armis regis inſignit? com
mendat? et approbatus ē: et in ſua ſupplica
tione exauditus: atqz honoribz et donis am
pliſſimis dotat. Et ſtatuet rex ille legem
qz qmque ſimili mō ad eū accederet: ſimilit
ſibi donabit. Nonne multi ad hoc diligen
ter ſtuderent et ē. Exponet rē. Securi g ad
dñm currunt. Ad et ipſe dī. Sach. j. Conuer

Dñica. iij.

Sermo .j.

Qualis ē hic

Quia venti et mare obediunt ei.
Matth. viij. Memini qd dē
beat? niſi vt inuicem diligatis Rom. xij.
Si venti et mare obediunt ei qnto magis
a obedire debem? q h nobis inuincit vt
inimicos diligam? Dicit paul? Memini.
q. v. rē. Omnibz reddite debitā et vnicuiqz
qd ſuū eſt ſoluite. Non ſitis alicuius debi
tores: niſi in charitate in q eſtis inuicē de
bitores. Amb. Nullū tps ē in quo non ſit
charitas impendēda: nec cū reddat auertit
tur: ſed reddendo multiplicat: et quāto pl
reddat tanto magis auget. q reddi non pōt
niſi habeat nec haberi niſi reddat. Et idē
dicit Aug? Ad hanc aut dilectionē frat
nam tripliciter hortat. A nature vnitatē.
A ſcripturę auctoritatē. A gratie confort
mitatē. De primo Malach. ij. Nunquid
non ē vnus pz oim qre g deſpicit vnūqz
qz fratrem ſuū. De ſecundo. Ioan. xv. Hoc ē p
ceptū meū vt diligatis inuicē De tertio
Aug? de doctriua chriſtiana. Omnes ſiqui
dem fratres ſm q homines ſumus: ſz ma
gis ſm q chriſtiani.

Qualis eſt h rē.

P Ro primo. An oia ſint ſubiecta diſu
ne prudentie. Q. nō. Sapiens Pro
uſor excludit malū quantū pōt. Videm?
aut in rebz multa eſſe mala. Coz. ix. Non
eſt cura deo de bobz. Contra Sap. viij.
Dicat q diuina ſapia attingit a fine vſqz
ad finē fortiter et oia diſponit ſuauiter. Re
ſponder Tho. in pma pte. Neceſſe eſt oia
q habent qmque modo eſſe: ordiata eſſe a
deo in finē Ro. xij. Que a deo ſunt: ordi
nata ſunt. Sicut aut dicit Boet? iij. de
conſola. Providentia eſt ipſa diuina rō in
ſummo oim pñcipe conſtituta q cuncta diſ
ponit. Unde prudentia nihil aliud ē qz rō
ordinis rex in finem. Ido nec eſſe oia
inquantū participant de eſſe in tantū ſub
di diuine prudentie Cum aut dī: Sapiēs
prouiſor rē. Vex eſt de particulari pui
ſore: nō d vniuerſali q iuſte pmutat aliqz
debitū i aliqz particulari accedere ne im

pediat bonū tot⁹. Non autē esz patienti⁹
martyꝝ nisi esset psecutio tyrānoꝝ. Unde
Aug. in ench. Deus opōres nullo modo
sint aliqđ malū eē i opib⁹ suis: nisi vsqꝫ
deo eēt opotens z bon⁹: vt bñ faceret et
an. de malo. Cum autē dī qꝫ deo nō est cu
ra de bob⁹: dicendū qꝫ creatura rōnalis: co
qꝫ habet dñūm sui act⁹ p liberatib⁹
spēali qđā mō subdī uiuine prudentie ve
s. impuret ei ad culpā vel ad meritū. Et qđ
ad h̄ curā dei remouet apl⁹s a bob⁹. Hoc
Tho. Pro fund⁹. Via sunt ab vno pñci
pio Arist. j. de celo. A pmo ente singulis
coicat eē: his qđem clar⁹. his s̄o obsuri⁹
et Boet⁹ li. de cōsol. Un⁹ rez p̄ ē: vn⁹
cūcta ministrat. Fide dedit p̄beo radios:
z cornua lune Sed q̄rit An omīa zē. Dic
rū. Et p̄clude qꝫ solitici eē debem⁹. in nris
opib⁹: qm̄ si male egerim⁹ nō possum⁹ esz
fugere. Sap. xvj. Tuā manū effugere im
possibile est. Audite o pctōres lubrici: aua
ri zē. Sic ḡ dic b. Petri. j. Pe. v. Hūilia
mini sub potenti manu dei vt vos exaltet
in tꝛeꝛp̄sitatōis. Figurā Dan. iij. Hu
milauit nabuchodonosor z restit⁹ ē i re
gnū: z amplior ei magnificentia reddita ē
Spūaliter pctōr se hūilians restituit i re
gnū celestē zē. Luc. xviij. Qui se hūi. exal.
p Pro sēdo. Cum q̄rit: Qualis est h̄re
spōderi p̄r qꝫ e optim⁹: sapientissim⁹ z
potentissim⁹. Et hec tria oñdunt in euan
gelio p ordinē. Vel etiā dicere possumus:
qꝫ hic ē s̄me amabilis: qꝫ optim⁹: summe
mirabilis qꝫ sapientissim⁹: s̄me laudabi
lis z venerabilis aut est etiā terribilis: qꝫ
potentissim⁹. In h̄ ser. dicēdū de pmo qꝫ
est s̄me amabilis: qꝫ optim⁹. Et h̄ notat
in euangelio cū dī. Ascēdere iesu in nauē
cūlā secuti sunt eū discipuli ei⁹. qꝫ vicz tra
hebant suauitate fmonis eius: z benigna
i. p̄uocatione: ppter quā erat tot⁹ amabil
Vide bñ ei⁹ benignā hūilitatē z humilez
benignitatē. qm̄ vt dī Ehyf. Ascēdit par
uā nauim vt nauigaret ille qꝫ totū mundū
diuina virtute gubernat. Spūalit̄ triplex
est nauis.

Prima ē nauicula eccl'ie.

Scōa est nauicula pnie

Tercia ē nauicula ꝑscie.

Prima est nauicula ecclie: q̄ ad modū nauis in p̄ncipio fuit ar̄ta: q̄ paucos habuit

credentes: et in fine. i. tpe antichri erit angustia: qz tunc pauci erunt infideles. In medio autem lata et multo dilatata. Hanc nauiculam ascendit chris vs rector: in q etiam discipuli pntent. Lxxv. No dubit est nauicula ista ecclesiam figurasse: q nauigantibz aplis gubernante dno: flante spu scro: pdicationis pba vbicq distribuit: portans secu magnu in inextinguibile pciu q totu mundu sanguine chri mercata est. Secda est nauicula pnie: p qua ho ad portu salutis vehit: ex terra qua li pcto inuenit fuerit ipm rinda i fernalis inuoluet. Hec figurata e p arca noe extra qua null saluati est. De hac exponi pot illud Mat. xiiij. Iussit iesus discipulos ascendere in nauiculam. i. discipuli ei sunt q audiunt doctrinam ei exhortant: ad pnam Mat. iij. Cepit iesus pdicare vniuersam agere et. Hanc nauiculam ascendit chris tanq director. Na et tpe penas portauit p pccis nris: p quibz etiam in cruce est mortuus. Que crux etiam dici pot nauicula: cu q transfretauit mare hui mundi plevu fluctibz: vt puenire possemus ad portu celestis patrie. Sequunt autem hac nauim chri discipuli sui: q exemplo animarum ad tolerandas penalitates. Sed nota bñ: per terram multi volunt eu seq: sed in mari p nauiculam soli discipuli: perferendo penas et labores. Tertia est nauicula pscie. Hec nauicula mari exponit. i. corpis sociat: Uel rem cum corpus nrm mare est: qz oia ei opera amaritudinē habent annexa. hanc ascendit chris et in ea p gratia habitat. Sequuntur aut discipuli ei. i. pntes theologice et qtuor cardinales et septē dona pspici. Ecce spulcra chri comitua. De hac nauicula exponi pot illud Prouer. vi. Facta est q nauis infortunioris delonge portans panem suum. Confscientia aut vni deuoti est: q nauis mercatoris spualis volens emere regnu cel: delonge portans panem suu. i. delonge puidens p refectione celesti. Et certe n est labor ille timendus: q pot adqri merces illa celestis. Exemplū in Virga legē de qdam sancto pte q corpus incessant ieiunans: vigilans: et disciplinis affligēbar qm non occens esset: veniens ad eu aliq fies dixerunt. Pater qresit occidis corp tuu: neptu reddis te ad dei feruēti Rñ. Filij. Considero q totus labor quē p mille annos

Dominica. iiii. post Epipha.

possem pati/nō esset cōparabilis vni hore
pene eterne reprobor/vl' vni hore gaudi
beator. **Un' Rōm. viij.** Non sūt cōdigne
passiones hui' t'p'is ad futurā gl'iam q' re
uelabit in nobis.

p **Rō tertio Audist' zc.** Cauete ne ma
gis diaboli q' ch'ri pro ductore in
mari huius mundi assumatis. Nā sic dici
tur. **xxvj. q. ij.** Qui sine saluatore vult salu
tē h'ere: sine sapiētia se fieri prudētē/nō sa
piens sed eger/nō prudens s'z stult' in egrit
tudine assidue laborabit z in ceat' aris de
mentia pmanebit. Et notare etiā q' lex di
cit. Imputādū est ei q' talē elegit. ff. de mi
norib'. Cū in cōmodato. in fine. An poti'
ad transfretandū degeretis fatuū nautāz
maliuolū: sub cui' regimie oēs p'dicant:
q' sapientē potentē z securū: q' z seipm of
fert vob' g'is. **Exponere zc.** notādo illd' p's
2. Sibi aut' adherere deo bonū ē.

Sermo. ij. de eadē dñica.

Qualis ē hic

q **zc.** Qui proximū diligit leges
impleuit **Rō. xij.** Rō hui' q'a
q' diligit proximū diligit deū. Non em di
ligendus ē primus nisi in deo: z ppter de
um: z in deū. **Ex dilectiōe** q' dei causat dile
ctiō primū: sed ppter qd' vniq'q' talē: z il
lud magis. vt dicit p'hs. j. poster. Ergo q'
diligit primū. multo magis diligit deū: In
his aut' duob' mandat' yniuersa lex p'det
vt h' **Dat. xxij.** Hoc aut' declarat apl'is:
q' q' diligit proximū cauet ab eius iniuria
tā in opatione q' in locutione q' in affecti
one. De p'mo di. Nā nō adulterabis zc.
De sc'do Non falsum testimoniūz dices.
De tertio Non concupisces

Qualis est zc.
p **Rō primo** An deus immediate o'bus
pvideat. **N.** nō. Ad dignitatē regis
p'inet q' habeat ministros q' b' mediant'
bus subiectis pvideat. **Cōtra Greg.** in
moral. Quidū p seipm regit: qm p seipm
p'didit. **Rū. Tho. in. j. par.** Ad prudentiā
duo p'inent. s. rō ordinis rex p'uisaz in fi
nē: z executiō hui' ordinis q' gubernatio
d'. Hora q'ntū ad primū. De' immediate o'i
bus pvideat. Quāntū ad sc'dm. De' inferi

ora gubernat p superiora/nō ppter defectū
p'utis: sed ppter abundantia sue bonita
tis: vt dignitatē causalitaz etiā creaturis
cōicet. **Hec Tho.** Pro fund. Tertū est
q' deus oia pspicit z videt. **Quid' lib. fa
stoz.** Jupiter arce sua totū conspexit i o
bem. et Seneca ad lucil. Nihil deo clausū
Sed querit' An immediate zc. **Dic rñ.** Et
q' conclude admirabilē dei sapiamz boni
tatē: q' sic suaz pfectionū p'icipationē cōi
care creaturis dignat'. Sed h' circa dei pui
dentiā est multū mirabile: multū laudabi
le: multūq' amabile. q' p grām suā dat cre
aturis rōnabilib' potentia meriti pducti
uā. p qd' etiam ad ipius deitatis partici
pationē p'ingat. **j. Pe. j.** Magna z p'ciosa
vobis pmissa donauit. vt p hec efficiam'
ni diuine consortes nature: fugientes eā q'
in mundo est corruptiōis p'cupiscētie. **Au
dite** cui dicunt' hec verba: nō certe vob' lu
ruriosis: sup'bis zc. sed humilib' et his q'
ad deū vere conuertunt'. **Figura Ego.**
et **Num.** plurib' ca. **Colūna lux** dicebat
filios isrl'. **Primo** extrahēdo ab egypto: z
p desertum transeūdo vt ad terrā pmissio
nis puenirent. Qui tñ sup'bit rebelles: z in
grati i deserto mortui sunt. Spūaliter co
lūna illa est diuina puidētia et dei gratia
q' nō introducit in regnū sup'bos z carna
les zc. **Au. xv.** Ania q' per sup'abundantiā
aliqd' cōmiserit qm aduersus dñm rebel
lis fuit pibit de p'plo suo.

p **Rō sc'do.** Audistis zc. **Hic** dicendū/
q' est sūme mirabil' q' sapientissim'.
Et fm sapiam suā qnq' p'mittit suos pro
tpe eē in piculis z tribulatione: qd' signat
in eo q' p'mittit nauiculā illam in q' erat: vī
scipuli ei' operiri fluctib': vt sic timerent z
terrarent **Un' d'z** in euangelio. Et ecce mo
tus magn' factus in mari ita vt nauicula
operiret fluctib': ipse p'o dormiebat. In q'
bus p'bis considerāda sunt tria mysteria.
Primū est mysteriū mēozande sig'ificōis
Secundum est mysteriū transuadāde
fluctuationis.

Tertium est mysteriū admirande doz
mitionis.

Primū est zc. qd' vīcz signat p mare. Et
dicim' q' p mare: mūdus signat ppter tria
Primo ppter aquaz multitudinē. **Eccl. j.**
Vīa flumina intrant in mare. z mare nou

Sermo III Fo. XCVIII.

redundat. Et sic in mūdo est miseriarū diuersitas Job. xij. hō natus ē muliere bre. vi. tē. re. multis miseris. Scōo ppter tempestatē. Veni in altitudinē maris et tēpestas demersit me. In mūdo em̄ est tempestas tentationū. Tercio ppter instabilitatē. Sicut em̄ in mari nō est mansio stabilis: sic nec in mūdo. Heb. xij. Non habem⁹ hanc ciuitatē manentē sed futurā inderimus. et Job. xxxij. Nescio q̄diu subsistā: et si post modicū tollat me factor me⁹ Aug. Nō in p̄fita vita est sic hic hospes in domo aliena: ubi cū p̄familias p̄cipit: oportet vt exeat. Item sic in mari est fluxus instabilis: sic et fluxus p̄fite vite p̄s. Hōvanitati similis factus ē: dies ei⁹ sicut ym. p̄. Item sicut i mari est venti instabilitas: ita in mūdo ventus fortune instabilis est. Nam sanus ē alius iam infirmus: nūc diues iā pauper: nūc vivens iā mortu⁹ Eccl. xj. Rex hodie est cras mortu⁹. j. Dac. x. Rex proleus imposuit sibi duo diademata et die tercia mortuus est. Ex p̄dictis q̄ patet mare mōdi hui⁹ multū periculosū ēē zc. Scdm̄ est mysteriū transuadande fluctuationis. qz ecce motus magnus fact⁹ est in mari: ita vt na. o. fluctib. Sic est in mari huius mundi multe sunt fluctuationes ppter diuersitatē ventorū. Dan. vij. Quattuor venti pugnabant in mari. i. in hoc mūdo. i. vana gaudiū: vana tristitia: vana spes: et vana timor. Uel vt dicit Chrys. Dare huius seculi aduersis p̄ctis et varijs tentationib. velut q̄busdam fluctib. estuat. Veni aut nequitie sp̄iales et immundi sp̄is intelligunt: q̄ ad naufragiū p̄ diuersas seculi tentationes. velut p̄ fluctus maris descuiunt. Tertiū est mysteriū admirāde dormitiōis: qz vix ip̄e iesus dormiebat. Origenes. Res mirabilis et stupēda. Is qui nūq̄ dormit neq̄ dormitare dormitare dicit. dormitabat q̄ de corpore: s; vigilabat dei tate. Sp̄ualiter s̄m Chrys. Dormire dñs in nauī ecclie intelligit: cū ad p̄bationē fili dei eccliam suā pressuris et p̄cussionib. mūdi huius tentari p̄mittit. Et s̄m Bedam In nauī p̄nie nobis nauigantib. quasi inter equorū fremitus obdo: mit dñs: qm̄ do crebrescente vel immundoz spirituz/ vel hoim prauoz/ vlt nostraz cogitationū impetu/ fides splēdor obtenebescit. Spei

cellitudo contabescit: amoris flāma refrix gesat. Quod et s̄t intelligi posset de nauī conscientie. Exemplū aut quō p̄mittit de iustos tribulari: habem⁹ de Job p̄ totū. De puerz Dan. ij. De Hieremia Hiere. xxxij. et. xxxij. de ip̄o chusto Dan. ij. et plurib. alijs locis. De paulo. ij. Cor. xj. Gal. ij. Tim. ij. Omnes qui pie volūt vivere in ch̄o iesu p̄secutionē patient.

p Ro tercio Audistis zc. Certe in mari huius mundi periclitant multi ppter concupiscentiarū onerationē: q̄ idcirco sūt abgicēdo Audistis qd̄ dicit. xj. q. ij. Socrates. de socrate pho thebano q̄ dñ p̄ mare athenas p̄geret gr̄a studij p̄iecit a se magis pondus auri di. volo potius sūmergere te q̄ sūmergas me. q̄nto magis christianus debet abgicere pondus concupiscentie ne ab ea mergat in infernū. Nam vt dñ. ff. de his qui notant infamā. l. in libertore. §. j. Cessante cā impediēte cessat impediētū. Concupiscentia aut multa dat impediēta salutis. Audite. qm̄ nimis est onerata nauis/ imminente periculo p̄ficiunt merces et p̄ciola in mare vt salua sit vita. Exh̄ pone et applica notādo illud Eccl. ij. Qui amat piculū p̄bit in illo.

Sermo. iij.

Malis ē hic

q zc. Siquid ē aliud mandatū in h̄ verbo instaurat. Diliges p̄ximū tuū s̄c̄e tēp̄m Ro. xij. Sicut tēp̄m (inquam) tripliciter. Formaliter: materia liter: et finaliter. Formaliter inquam: quo ad formā diligēdi. sicut te diligere debes: amore virtuoso citra deum et supra tem/poralia et proximū. Matthei. x. Qui amat patrem aut matrē plus q̄ me: non est me dignus. Materialiter: vt sicut te principa liter diligis quo ad animā. ita et proximū Augustinus. Unde si iam noscis diligere teipsum: et committo tibi proximū quem diligas sicut teipsum. Sed si iam non nosti te diligere: timeo ne ip̄sum despicias. p̄ximū sicut te: quia videlicet plus diligis corpus q̄ animā. Finaliter id est ad eundem finem scilz ad gratiam et gloriā et in

Dominica.III.post Epipha.

deū. Aug. Qui amat hoīes aut quia iusti
sūt: aut vt iusti sint amare dē. Qual' rē.
p Ro pmo. An tot' mūdus gubernet
a deo: Q. nō. Id qd in se habet ne/
cessitate qd determinat ad vñū non indiget
exteriori gubernatore. sed principaliores
mūdi ptes qdam necessitate determinant
ad vñū in suis actibz et moribz. g rē. Cō
tra. Sap. xliij. Tua autē pī pudentia ab
initio cūcta gubnat. Rūdet Tho. in. j.
pte. Cū optimi sit optima pducere: nūc cō
uenit sūme diuine bonitati q res qd pdu
cit ad pfectum pducatur. Ultima at pfecti
ctio vniuersitatis rei est in psecutiōe finis.
Vñ ad bonitate diuiaz pñet vt sicut res
pducit in esse: ita res ad finē pducatur: qd ē
gubernare. Cū aut dicit id quod habet rē.
Dicendū q illa necessitas est impellio qdā
dirigent in finē. Hec Tho. Pro fūda/
mento. Vñus est summ' princeps totius
mūdi. Aristo. xij. metaph. Entia nolunt
male disponi: pluralitas principum mala
est. vnus g pñeps. Ideo dicit Boet' li. d
psol. Qd ppetua mōi rōne gubnas Ter/
raz celoz sator q temp' ab euo ire iubet:
stabilisqz manēs das cūcta moueri. Cū
g qrit An totus rē. Dic rē. Et qd dūde
qdāligēter cauere debem' dei offensam si
volum' pducere ad vitā brām. Solus em il
le est q saluare pōt. Ps. Giam et gliaz da
bit dñs. Sed qbz audī Ps. Tu pplm hu
milē saluū facies: et oculos supboz hūilia/
bis. Audite supbi inobediētes diuīs mā/
datz. in oī em pctō est supbia: qz rebellio ē
deū. i. luxuria: in iudiciāz cetera hūmōi. Si
g vultz saluari/hūiliāmi p pñiam. ipe de'
mūdi gubernator dicit. Dat. viij. Nisi con/
uerſi fueritis et efficiami sicut puuli: nō in/
trabitis in regnū celoz. Nota volēs intra/
re p angustā portā et bassam: necessario hz
inclinare caput: ne forſan erect' caput allū/
dat et frangat. Spūalr Uia q ad vitā du
cit est arcta et porta bassa: ideo hūilianduz
caput. Aug. Excelsa ē pñia: sed hūil' via g
q patriā desiderat vt quid viam recusat.
Figura Gen. xlij. dicit Ioseph fratribus
suis. Nisi adduxeritis vobiscū fratres vestz
minimū: nō videbitis faciē meā rē. Per Iose
ph intellige diuinā sapiam. p frēm mini
mū ipm dei filiū iesum. Si g cū eo ei' hūil'

litate in corde nostro nō habem': faciem
dei nō videbim'. Nam vt dicit Prover. xxiij.
Supbia sequitur humilitas: et hūilem spū
tu suscipiet gloria.

p Ro scdo. In pcedenti rē. Dicenduz
nunc de tertio vīz q de' est sūme lau
dabilis: qz potētissim'. qz vīz ad ei' im
pium subito cessauit tēpestas. Sicut em
dicit euāgel. Accesserūt ad eū et rē. In quo
textu tria pponunt considerāda.

Primo discipuloz timorosa supplicatio
Scdo supplicatiōis miraculosa exaud
Tertio exauditiōis glōsa ad4 (tio
miratio.

Primo discipuloz rē. qz acces. ad eū disc.
ei' et su. e. di. Dñe salua nos pñm'. Ouge.
Tāto metu fuerūt pteriti et aio alienati
vt iruerēt in eū et turbulēter sustinerēt eū
di. Dñe sal. nos pñm'. Idē. Qd veraces di
scipuli: de vita et de morte timerz. Chrys.
Excitatio discipuloz excitatiō dñi: pces
scdoz sūt. Scdo supplicatiōis miracu
losa exauditiō. qz increpans discipulos p
defectū fidei di. Quid timidi estis modice
fidei: surgēs impauit ventz et mari et facta
est tranquillitas magna. sic vt dicit Crillus
In h' q dicit Quid timidi estis modice fidei:
ōndit q timorē nō facit tentatiōnū indub
itio: sed imbecillitas mentis. Sicut em au
rū pbat in igne: sic in tentationibus fides
Spūalr fm Bedā qñ impet' tētationū
crebrescūt tūc ad dñm recurram' qñm' im
pet' tētationū cōpescat: tranquillitatē refu/
dar: et portū salutis indulgeat. Aug'. In
corde tuo somn' chñi/obliuio fidei. Nā si
excites chñm. i. recolas fidē: impabit ven/
tis et fluctibz: et fiet tranquillitas magna.

Tertio exauditiōis glōsa admiratio. qd
hoīes mirati sunt di. Qualis est hic qz vē
ti et mare obediūt ei. Chñi somn' hoīem.
tranquillitas deū ostēdebat. Iō dicit: qñs
est hic: qz sic hō dormit: sz vt de' miracula
fac. Oug. Nō interrogātes dicūt: qñs ē hic
sed asserētes qz iste talis ē cui vēti et mare
obediūt. iubet oī creature: et nō sup gredi
iussioez ei'. soli hoīes resistūt et iō iudicio
pdenabūt. Notate g qñ nob necesse sit obedi
re deo. als p suam oipotētiā quissime nos
punter. Exēplū Gen. iij. de pma trāsgressi
ōne prop' astoz. Et Hūe. ix. de filiis iū

cunctis ad bellū 3 mandatū dñi. Et. j. Re
gū. xv. et. xvj. de saul. 3o Deu. vij. dī perī
bitis si inobedientes fueritis.

p Ro tertio. Audistis zc. Non dubi
um q̄ qn multū sit desideranda chri
pñtia. qz vbi est: ibi est securitas. Sed nos
rate: multo magis est q̄renda aīe q̄ corpīs
securitas. Nam vt dī. xxxvij. dist. Sedu
lo ania corpi pponit 3dē hī. L. de sacro
sanctis eccl̄is Sancimus. Attendite si es
set nauta q̄ de ventis z mari posset facere
q̄d veller: q̄tum desideraretis eius pñtiā
si essetis trāsūti p loca piculosa maris: pu
ta saxosa/vertiginosa/aut pcellosa. Expo
ne z applica. Inuocate q̄cum deuote q̄ vt
dicit Ps. Prope est dñs omnibus inuo
cantibus.

Dñica. v. post Epiph.
Sermo. j.

Inite vtra:

q̄ crescere vsq̄ ad messē.
Mar. xij. Induite vos sicut
electi dei sancti z dilecti viscera misericordie: be
nignitate: humilitate: modestia: patienti
am supportantes inuicē: z donātes vobis
siquis aduersus aliquē habet q̄relam sicut z
dñs donauit vobis ita z vos. Sup om̄ia
aut hēc charitatē habētes: q̄d est vinculu
pfectionis. Col. iij. Si volum⁹ reponi in
horreo dñi tanq̄ bonū triticū/ z i celestes
nuptias introduci: debem⁹ sic indui. sicut
apls dicit Induite zc. vbi apls hortatur
ad trīa.

Primo ad salutarē configurationē/ In
duite vos zc.

Secdo ad pfigurationis specificationē.
viscera misericordie zc. vsq̄ ita z vos.

Tertio ad specificationis pfectionem.
Sup oia aut zc.

De pmo Ro. xij. Indulmi dñm iesuz
chm. De secdo puer. vl. Stragulatā vestē
fecit sibi. i. variā: ex diuersis p̄utib⁹ q̄si di
uersis colorib⁹. De tertio. j. Pet. iij. Ante
oia mutuā in vobismet charitatē mutuaz
habentes. Sintē zc.

p Ro pmo. Quia in euāgelio dī q̄ in
micus supeminauit zizania. Querit
an aliqd pter ordinē diuine gubernatiōis

ztingere possit. Qz sic. qz alias nihil effe
malū in reb⁹. Contra Hester. xij. Dñe
rex optim⁹ in ditione tua cūcta sūt posita
z nō ē q̄ pōt resistere voluntati t. Rñdet
Tho. in. j. p. Lū de⁹ sit cā vniuersalis z p
ma: nō vni⁹ gener⁹ tñ s̄ vniuersali⁹ totius
ent⁹/ impossibile ē q̄ aliqd ztingat pter or
dinē gubernatiōis diuini: s̄ ex hoc apō q̄ ex
vna pte aliqd videt exire ab o: die vni⁹ pui
dētiē q̄ pñderat fm aliquā p̄icularē eam)
necesse est q̄ i eūdē ordinē relabat fm aliā
rōnē. Hec Tho. j. pte. q. cū. Pro fun.

Dis mot⁹ z mutatio in creaturis ē a deo.
Vñ Arist. vij. physc. zcludit vñ: ē: pū
mū motore oīno imobile. z Boe. li. d. cō.
Stabilis manēs das cūcta moueri. Que
rit 3a zc. dic rñ. Ex q̄ zcludit q̄ p̄cōres
essē exeat a diuina puidētia p q̄nto trāsi
grediunt diuina mādāta p sua inobediētiā/
tñ in eādē velint nolint relabunt in q̄ntum
sūt pūiēdi p dei iusticiā. Job. x. Nemo ē
q̄ de manu tua possit eruiere. Audite rebel
les z increduli p̄cōres zc. Nūc q̄pe dñs
tacere videt s̄ tandē dire pcutiet z clama
bit Esa. xij. Tacui semp: silui: patiens fui
q̄n pruriens loqr. Figura Gen. vi. Du
expectauit p̄cōres illi⁹ t̄pis: s̄ tandē eos
submersit aqs diluuij. Applica zc. et nota
illud Hiero. in cōmēto sup hieremiā. q̄n
to maior ē nūerus tempoz q̄b⁹ obliuiscit⁹
mur denz: tanto maior est pena p̄ti q̄ nec
longitudie tempoz potuit edomari.

p Ro secdo. Iuxta exēplū euāgelij trīa
sunt mysteria contēplanda p spiritua
li edificatione nra.

Primū est mysterium discērnēde se
minationis.

Secdm ē mysteriū cauēde eradicationis.

Tertiū est puidēde messiōis.

In h̄ finone dicendū ē de pmo q̄d notat
cū dī. Sile ē regnū celoz. i. negociū quod
agit circa regnū celoz z circa eccliam mī
litantē sile ē negociū q̄d fit ab hoīe q̄ semī
nauit bonū semē i agro suo. Lū aut zc. vsq̄
q̄ ibi apparuerūt z zizania. Vbi sūt notā
de tres p̄sideratiōes.

Prīa ē p̄sideratio obseruāde p̄itatis.

Secda ē p̄sideratio formidāde p̄uitatē.

Tertia ē p̄sideratio notāde diuersitatē
Prīa ē p̄sideratio obfūāde p̄itatis q̄ pbo
nū semē intelligit. idē dīc Sile ē reg. celoz

Unica. V. post Epiphanie

q semiauit bonū semē i agro suo. Iste hō
chis ē q p se: z aplo s: semiauit bonū semē
in agro. i. i mūdo: siue i ecclia: seu i aia labo
resanguie chri exulta. Bonū in quā semē
i. doctrinā catholicā. Ut sic ipse dñs post
ea exposuit bonū semē. hūc filij regni
qra diligētia ē h bonū semē chri custodiē
dū. Scda ē consideratio formidāde pui
tat. q p zizania figtur. iō dicit. Cū dormi
rēt hoies. i. plati ad custodiā ecclie depu
tati qñ sūt negligentes dormire dicunt vt
Aug. exponit. Venit inimic⁹. i. diabol⁹ q
supseminauit zizania seu lolia i medio tri
tici. i. errores z iniquitates seu filios neq.
vt ipse dñs exponit. Nota aut q plati dor
munt triplr. Vt cū corp⁹ inertiā. vlt cū res
soluūt las. i. iūta. z cū p mūt ignominia. Per
hāc etiā dormitiōne figtur negligētia cul
iustiber circa custodiā sue psonē. qz vniē.
qz dñs Deut. iij. Custodi temetipm z
aiāz tuā solcite. Possum⁹ etiā dicere q in
mic⁹ hō dñs susurro z bilinguis qz supsemi
nat zizania discedit int amicos z pñnos
Eccl. xxiij. Susurro z bilinguis maledi
ctus. mltos em turbat pacē hñtes. Ter
tia ē consideratio norāde diuersitatē q notat
ibi. Cū aut creuisset herba: z fructū fecissz
p effectū opis: tūc apparuerūt zizania per
manifestationē error z forditū peti Chry.
In pñcipio em heretici pñmbzāt seipos
Cū aut mltā acceptā libtate ex fñone
aliqz cū eis pñcipauerūt sic venenū effun
dunt. Sic etiā p successuz tps manifestat
zizania discedit ab inqz seminata. Matt.
vij. A fructibz eoz cōfiscetis eos. Exēplū
de supseminatibz zizania. Et de zizaniāz
apparitione: habem⁹ in pñlo iudeoz q pro
tpe chri adheuerunt z ei honorifice obuiā
venerūt: sz scribe z pharisei supseminauē
rūt zizania q apparuerūt cū ppli petierunt
barrabā dimitti z chm crucifigi. Sene
ca. Nemo pē diu ferre psonā fictā: cito i na
turā incidit qbz fñtas nō subest. Qui aut
ex solido nascunt tpe in meli⁹ pñficiunt.
p Ro tertio Audist. z c. Ne credat⁹ me
tere fructū glie si seminauerit semen
neq. tie. Nā vt dicit iura perā suos debent
tenere actores. Extra d pñstitutionibz. ca.
Cognoscētes si. Et de his q sūt a maiori
par. capli. c. Quēsiuit. et. L. d pems. l. Sā
cimi⁹. Morate q stult⁹ cēt q ab aduersario
recipies zizania: supseminaret tritico: z spe re: vt credet⁹ corōnā accipiat: tredituli sup

raret metere puz tritici. Expone: etiā no
tādo illd Gal. vi. Nolite ea arere: nō ir
ridet: qz semiauerit hō hec z metet.

Sermo. ij. de eadē do.

Inite vtra

s qz. Et par chri exulter i cor
dibz vñs in qz vocati estis in
vno corpe et grati estote Col. iij. Ad tria
apla hortat. q faciūt bonū crescere ad spi
ritale exultatiōne. Pax a chro data exulter
i. exultare vos faciat ad supnale vñionē i
q. i. pace vocati estis i vno corpe. i. ad vñiē
dū in vno corpe ad cordiale gñapactionēz
grati estote. De pmo Phil. iij. Pax dei q
exuperat oēm sensū custodiat corda vestra
z. De scdo Ro. xij. Vultū vñū corpe⁹ suū
mus i chro. De tertio Col. i. Sias agen
tes deo pñi q dignos nos fecit in pñe for
tēz i in lumine. Sinite.

p Ro pmo. An de iuste pñmittat supse
minari zizania tritico. h ē bonos i pec
catū ruere: z malos int bonos viuere. Q
nō qz pñi nō dz exponere filiū pñculo.
Cōtra. Iustū ē vt volūtas libera: siue liber
tati relinquat. ex q libertate pdeunt omīa
mala Rñder Bonū i breuiloqo par. j. c. ix.
Cū voluntas dei sit pma cā efficacissima:
nullo mō pōt aliqz aliud efficere nisi ipsa
coopante z coefficēte. Null⁹ deficere pōt
aut peccare: nisi ipsa iuste deferente. Iuste
aut deferit qz iustū ē vt sic mistret res qz
pñdidit vt nō infringat leges qz indidit. et
sic coopet rebo qz erant vt tñ eas agere
pñnos mor⁹ sinat. Et iō si libet ad vtrūli
bet pñibile: d lege nature dimittat i malū
cadere h nō pñmittit nisi iuste. Hec Bonū.

Pro sum. Et h q sunt aliq mali int bo
nos: mag⁹ apparet bonoz iusticia. Arist.
i fine. j. c. lenc. Opposita iuxta se posita ma
gis elucescūt. Et h etiā mag⁹ apparet dei
grā vñz q boni nō pñiis vñibz sz dei grā
bona faciūt. iuxta illd poete pāphili. Pro
ficat absqz deo null⁹ i o: belabor. Cū g qñf
An de iustēz. Dicit. Et q pñclude q vñi
cuiqz sua culpa ē imputāda qz ex libero arbi
rio peccat. Hiero. i qñtionibz ad helbidia
Hoies suo arbitrio dei elicti sūt. Neqz em
bonū aut malū necessitate faciūt sz volūta

pliqs mactipet. Audite o ptores lubrici inuidi zc. Nulla e excusatio. Nave de sen. ad lucil. Galerioz oi fortuna amie: z in vtracq parte ipe res suas ducit: bteq ac misere vite ipe ca e. Est igit volutas inoz diata ougo oim maloz. Figura. Ben. xvj. Esau pria volutate duxit vxores z volutate ilaac z rebecca vn offen st ilaac z rebecca. Spualit esau interpretat vanu ue frustra. Vbi qppe z vani inordinata affectioe adheret tpaliu cupiditati: z carnaliu voluptati: qbz offedit chris z ecclia. Eccl. xv. Apposui tibi ignez aqua: ad qd cuqz volueris porrige manu.

P Ro scdo. In pcedeti zc. h de scdo: scz d mysterio cauede eradicationis qd notat i euangelio: qz accedetes fui priss famillas qretes vn venissent zizania: diu perit ei. Vis im? z colligim? ear. Et ait. No. ne forte col. zizania era. simul z triticu. Sinite vtracqz crescere: vsqz ad messem. Vbi notades tres plderatioes.

Prima e plderatio affectiue ifrogatiois. Scda est cōsideratio discretie rñsiois.

Tertia e plderatio pgrue dilatiois.

Prima igit zc. Qz fui qstet. Vis im? et col. ea. Aug. de pcor. euag. Bz intelligi fuoz noie: ipos fideles: qz bonu semē di cunt. Et diuersis em signatioibz: vna res diuersas silitudines recipit sic z d se dñs ait q ipe sit sanuar: q ipe sit pastor. Bōi igr dñdrāt separoz maloz d medio iusto rñ ne vitz ificiat z corrupat iusti. Scda e plderatio iformatiue rñsiois. cu dr. No ne forte colligetes zizania eradiceris sil et triticu. i. qd e triticu q ad alios Sic si era dices n pmo quic? ex q scadalizat aliq fide les: z sic eradica p scadaliz. vl qd e futuz triticu. Jo dr hiero. Dat loe? pnie z mo/ nemur ne cito apurem? ifem: qz fieri pr vt ille q hodie ep noxio depuat? do gte: cras ifipifcat z incipiat defedere pitate. Est g notad. q tplex phibet eradicatione siue p excōicatione: siue als: vitz festiata. dānosa: z suspiciosa. Festiata e qua n pcedit amo/ nitio Dānosa qñ mltitudo i ca vl pnceps nisi fuerit ca manifeste redūdās i iniuriā ecclie: qz vt dr Aug. Aliqn st toleradi ma li p pace ecclie qñ tūmet d iustmate. Suspi ciosa e qñ n hf certitudo de alicui? heresi vl vicio. Tales g n st eradica di. Itē vt ait

Aug. Vtri pmo zizania sūt: z pōtea tri ticu hūc: q nisi cū mali sūt patient toleret: ad laudabile mutationē nō pueniūt. Ter tia e plderatio pgrue dilatiois: cū dr Si/ nite vtracq. i. bonos z malos crescere vsqz ad messē. i. vsqz ad psumationem. Silr vt ipe dñs exponit Hiero. Vides g h eē tri um illi pcepto. Auferte malū d medio ve stri. Sz notādū q inf triticū z zizaniā est qd nos appellam? lolū: qdū herba ē. et necdū calam? venit ad spicā. Sic fides ē si militudo. Donet g dñs ne pbi/qd ambi guū ē: cito sniaz pferam? sz deo iudici ref/ uem? Aug. Misericozdit corripit hō qd pr. qd ar nō pr patient ferat: z ex dilatioe gemat. Turba autē intiqz: cū facultas ē in ppls pmendi finonē: gnali oburgatione fieda ē. De deo aut certū ē q malos patiē ter expectat vt quertant/ aut vt p eos boni exercitent z purgent. Exēpli. Expecta/ uit dñs pharaonē sed ad vltimū sumersit pharaonē i mari Ezo. xiiij. Expectauit tu deos vt ab idolatria rediret sz tandē pba bylonios captiuauit. vt h. iij. li. Reg. Sz notate Greg. Illos grauius damnat qs h diu longanimitate portat.

P Ro tertio. Audistis zc. Notate. Dif fert dñs punire: vt festinem? penitere Attēdite qd dr lex. Crescente malicia: cre scere dz z pena. ff. d fuis fugitis. l. Quicq. et. c. qñqz frequē. vt lite nō prestata. s. Si nō. Audite: Si rex mādauerit criminoso. nolo mortē tuā veni ad me i pnia z oia rñ bi indulgeo. z ille paz aut nihil curauerit neqz ad regez iuerit: neqz a crimie cessauit. Itēz aut mādāt rex/ z ille nihil curat zc. Nōne quif puniend? ē. Expōe z appll ca notādo pba Valerij. li. j. Vento etenim gradu ad sui vindictā diuina pcedit iraz/ tarditate pene grauitas recompensat.

Dñica. v. post Epiph. Sermo. iij

Sinite vtra:

qz zc. Verbū chri abūdet in vob abūdant: ioi sapia doce tes z cōmonētes vosmet ipsos i psalmis et hymnis z cātic spiritilibz: gā cātantes i cordibz vñs dñi Col. iij. Ut crescat iustu te: audite exhortationē pauli dicentis Ver bū chri zc. i. obuiatio pbi xpi: qd (sic inuit ex sequentibz) tres hz conditiones fructuo

Dominica. v. post Epipha.

fas. Est em illuminatiuū. Ideo dr. In oi sapia docētes. Est excitatiuū. z cōmonētes vosmetipsos. Est letificatiuū. id dicit: in psalmis z hym. zc. De pmo Ps. Lucerna pedibz meis pbbi tui zc. De scdo B: c go. Exaudito diuio fmo exardescit animus: corpis frig' recedit. De tertio Cant. iij. Eloquū tui dulce. Salutatio. Sinite zc.

p Ro pmo An debeat deum pmittere carū malū in vniuerso qntū est dāna/ tio q in euangelio sūt p zizania alligata i fasciculos ad cōburēdū. Q. nō. Q. nō videt diuinā bonitatē docere q pmittat creaturā rōnalē cānobilem fraudari suo fine. Q. sic. qz iustū est q volūtas suo arbitrio relinquat. et si libere peccat iustū est q puniat. Rndet Fran. de mat. in. j. di. xlvi. q lz de potētia absoluta: nō tū de ordinata posset hoc facere vt nullus dānaret. Pctm em in malis/ augeat meritum in bonis fm Aug. dū ipos ipugnāt: z mat' ē meritū in bonis q qn dimittunt sibi pp: z p psequis maiorē glām psequunt. sicut de pte ab/ soluta aliq pnceps possz quēlibet a latro cinis pseruare si eū teneret ligatū: sz decet q dimittat eum libez. Hec Frāsc'.

Pro fundamento. Tertū est infernū esse ad malos puniēdos. Quid. li. meta. Dil/ le capax aditus z apertas vndiqz portas Urbs hz: inqz fructum de tāstūina terra. Sic oēs animas loc' accipit ille: nec vlli Exigu' p'lo ē. Ibi Quid' describit iser nū z ingressum ei'. Et Lactā' li. vj. di/ uinaz insti. Dīc esse iseros zeno stoic'. do cuit z sedes pioz ab impijs esse discretas Et qdem qetas z delectabiles icolere re/ giones. has pō penas luere in tenebrosis loc' atqz in sceni voraginibz horēdis. Sz qrit An debeat zc: Dic rñ. Et q cōcluide Nullaten' ē diuie puidētie imputāda re/ probor dānatio: sed culpe pprie. qz vt dīc Aug'. Diuina puidētia nulli est cā laben di. Notandū igit valde qd dicit Perr' a. Pe. j. Satagite vt p bona opa vīa certā vestrā vocationem z electionem faciatis. Aud. o perōres: blasphemī: piuri: vestra opa dant testimoniū de dānatione vestra quēadmodū boni de sua salute. Heu heu timendū est q plures sunt damndi q sal uādi: quia plures ad mala declināt q ad

bona: et plures sunt filij diaboli q dei.

Figura Gen. xv. Plures erāt filij israh el qz iaac. et. ij. Re. xv. Daioz ps filioz isrl' erāt samarie qz decē tribz. minor autēz in regno hierlm. s. due tribus. Expone zc. Greg. Vlti ad fidē veniūt: sed ad celeste regnū pauci pducunt.

p Ro scdo. In pcedēti zc. Rūc de ter tio qd est mysteriū puidē de messio/ nis insit psumarōis q sepi' vob pmo dī/ cenda est. Circa quā iuxta textū euāgē/ licum tria sunt considerata.

Prīmū necessitas inextimabilis.

Secundū serenitas inflexibilis

Tertiū benignitas inextimabilis.

Prīmū igit zc. q notat ibi: Tpe aut mē/ sis dicā messoribz. Remig'. Messis ap/ pellat tps merēdi. Per mēsez q designat dies iudicij. Hoc aut iudiciū oīno est ine vitabile z vnicuiqz remāct necessitas ibi/ dē cōpendi. Tpe messis dicā messoribus Ego cur' ordinatio z scia est infallibilis

Secundū est serenitas inflexibilis. s. re

spectu inqz q notat eū dī: messoribz. i. an/ gelis: vt ipe dñs exponit. Colligite pma

zizania. i. malos: eos a bonoz pfortio ex/ cludēdo. z hoc q ad penā dāni. Et sequit

pena sensus: cū dr. et alligate ea in fascicu

los ad cōburēdū. Et bñ dr: in fasciculos.

et nō i vno fasciculo: fm Aug. qz vnuqzqz

punit p modo pueritatz sue. z sil erūt imū

di cū imūdis: gulosi cum gulosis: avari cū

auar: supbi cū supbis: et sic de alijs. vt q

soz fuerunt in culpa sil torqant in pena.

De his aut ipe dñs dr exponendo Mat.

xij. Sic colligunt zizania z igit cōburun

tur: sic z erit in psumarōe secl. Vitter fil

lius hois angelos z colligēt de regno ei'

oia scādala z eos q faciūt iniquitatē: z mī

tent eos in caminū ignis: ubi erit fletus et

stridor dētiū. Glo. Per scādala pnt inrel

ligi illi q pbent pō occasionē offēnsionis

z rutine: p faciētes iniquitatē qstūqz peccan/

tes. Tertū est benignitas inextimabi

lis respectu iustoz: cū dr. Criticū aut. i. tu

stos q in area hui' in dī sūt triturati flagel

lis: afflictiōibz: z tēraciōibz varijs: ita vt i

eis nulla remaneat palea aut macula: cō

gregare in horreū meū. s. celestū māsionū

Un Lu. iij. Vēlilabzū in manu ei'. s. dñi

et purgabit areā suā z gregabit criticūz

in horreū suū. Eauete itaq; a malo semine
zizanie. Chīs q̄tidie in agro interiori. s. i
mētē hoīs semiat bonū ppositū. sed supse
minat diabolus praua desideria. Sed oī
q̄s pūderet quō tandē zizania cōburetur
nō esset sibi dūx in hac vita laborare: p pe
nitentiā p̄sciam purgare: z ibi bonū semē
semiare. Exemplū narrat Beda in li.
de gest; angloz. Q; tpe Lōstātinī ipato
ris minoris Quidā paterfamilias cū de/
cessisset in anglia: ei; aīa ante tribunal eter
ni iudic; adducta: tandē obtinuit dei geni
tric; intercessionib; vt p̄r inspect; penis
infernalis post hoc ad corp; rediret. sub/
to igit; reuixit q̄ erat mortu; et enarrās: iā
visis miserabilib; inferni tormentis/ res su/
as statim paupib; erogauit. Dōq; insa
lurat; familiarib; z cognat; pfect; est i q̄n
dā insulā vbi tantā egit p̄niam vt euiden
ter ostenderet q̄ graua tormenta vidisset.
In maxima em̄ hyeme nudū se mergebat
in flumē. Et cū sup hoc arguerēt eū ami
ci: not; r̄debat. Sinite me. Nā grauior
ra vidi. Hec Beda vbi s. li. v. xij. ca. Et
hūc paterfamilias vocat dictioclīmē. Et
p̄tigit vt ait ianno ab incarnatōe dñi sex/
centesimo. Propterea bñ dixit Bern. Ul
gias times z tremas manuūq; labores:
sed hec leuia sūt flāmas p̄petuas meditati
p Tertio. sicut in secūdo aduēuali
seria. vj. post secūda dñicam.

Pro dñica Septuagesime
Sermo primus.

Ec currite vt

1 cōprehendat; .j. Coz. ix. Rescit;
q̄ hi q̄ in stadio currūt: oēs q̄des
currūt: sed vn; accipit brauiū. Vbidē. Cō/
suetudo est aliqñ terraz q̄ in isto tpe cur
rūt p̄p brauiū cōprehēdēdū. hodie aut ec
clesia incipit lamēta p̄nie q̄b; currēdū ē ad
brauiū felicitat; eterne. Ideo p̄uenienter
accipit p̄ba apli q̄b; eos hortat ad veloci
ter currēdū in via p̄nie. Notāda sunt autē
tria q̄ faciūt hoīem veloci; currere. Pri
mū est oner; aggregat; depositio. s. p̄coz
Heb. xij. Deponētes oē pondus z circū/
stans nos p̄ctm; curram; zc. Secūdū
est timor de p̄sequēte aduersario. Aduersa

rius nāq; n̄f diabol; celeriter nos p̄sequit
ideo celerit; est currēdū fugiēdo ad deū p/
rectorē. Thren. iij. Velociiores fuerūt p/
secutores n̄f aqlis celī. Tertiū est spes
de magno p̄mio. Esa. xl. Qui sperat i dño
mutabunt fortitudinē: assument pēnas sic
agle: currēt z n̄ laborabunt zc. Salut.

Sic currite vt zc.

p Ro p̄mo Vtz possit hō cōprehēde
re seu attingere b̄titudinē: Q; n̄. Inf
deū (in q̄ s̄sistit b̄tudo) z naturā hūanaz
mediat natura angelica quā hō trāscēde
re nō pōt. Cōtra. Ber. Btūs hō quem
tu erudieris dñe. Rūdet Tho. in. j. q.
q. v. B̄tudo noīat adeptiōem p̄fecti bo
ni. qd̄ patet. Quicq; ē est capax p̄fecti bo
ni pōt ad b̄titudinē puenire. Nō aut ē cas
pax p̄fecti boni. Qd̄ patet. quia ei; intel
lect; pōt app̄hēdere vniuersalē z p̄fectum
bonū: z ei; volūtas illud appetere. Itō zc.
Cū aut dī q̄ hō nō pōt trāscēdere naturā
angelicā Dicēdū q̄ vtz ē gradu nature:
sed bñ pōt p opationē intellect; aliqd̄ itel
ligere sup angelos. Hec Tho. Pro fun
damēto. Magnū est p̄miū p̄tur qd̄ viciat
b̄tudo. Vñ dī Iuue. Respon; dī man
dant leges: qd̄ curia mādet p̄emia q̄n/
ta bonos maneāt. Et Arist. j. xij. Eth.
tractat de hoīs felicitate: quā dī ē p̄tur
p̄miū z finē. sed loquit; t̄m de b̄titudine hū/
manit; adq̄sibili. Questio at ē de b̄titudi
ne celesti An hō possit illā attingere: Dic
tū. Ex q̄ p̄pēde q̄nta sūt hoīs dignitas q̄
ad tantū finē ordinat. Aug. Nobil; creatu
ra est ania q̄ ad tantā b̄titudinē est ordina
ta. Vultū q̄ cauendū est ne p p̄ctm; vili/
cet: ne sibi dicat illō Ezech. xvj. Abomia
bilē fecisti decorē tuū. Audi luxuriose: in/
uide: gulose. Et o miser; q̄ aias vīas que
rātē sunt dignitat; sic vilipēdit; z dānat;
An credit; saluari: Forte dīat; q̄ sic: qm̄
baptizati est; z sacramenta suscepistis zc
sed vere hō nō sufficit nisi bona opa faciāt;
z p̄ctā relinq̄r. Lu. xij. Nisi p̄niam egeri
tis oēs sūt p̄bit; Figura. Exo. plū ca. 13. 14. 16. 17.
et. j. Coz. x. Dēs nūq; illi mare trāserunt:
et oēs māna māducauerūt: z oēs biberūt
aquā de petra fluētē zc. sed nō oēs terram
p̄missiōis itrauerūt: imo pauci: caleph vīz
et ioseph t̄m de illa rota mltitudine q̄
nebat sexcenta tria milia q̄ngētos z q̄ngēsim;

Dominica in septuagesima

pa: nuerado a. rr. anno z s. vt patet Nūc. j
et. xiiij. Expone z applica. Exit^o de egypto
z manu pharaonis et trāitus p mare
sigt baptisimū. sic patz ex p̄bis apli vbi s.
Māna aut z aq de petra pducta sigt sacra
mentū corpis z sanguis ch̄i. Ingressus in
terrā pmissiōis sigt ingressū regni celestis.
Terribilis ē figura: sed terribilior ē res
figurata: vtz q nō oēs baptizati z sacm
corpis z sanguis recipientes ingrediunt
regnū celeste. Sic ē patet qm nō satz est sa
cramenta suscepisse nisi fiat opera. Nam vt
dr Paul^o Ro. ij. Reddet vnicuiqz fm opa
ei^o. His qdem fm patientiam boni opis
gl̄iam z honorē z incorruptionē q̄rētibz
vitā eternā. his aut q nō adq̄sunt p̄tati
credūt aut iniquitātē: itā z indignatio: tribu
latio z angustia zc.

p Ro scdo ar. Juxta Tercē. z illa tria
in p̄ncipio sermonis p̄missa q faciūt
leuit currete Notāde s̄ tres p̄sideratiōes
Prima inductiua cōp̄ctiōis purgatiue
sqz ad deponendū p̄ctōz onus

Scda rememoratīua passiōis p̄tectiue
sqz contra p̄sequētis aduēarij timorem

Tertia p̄meditatiua z resurrectiōis glo
riose: inducens vtz ad spem certam p̄mij.

Et ita poterit h Tercē applicari septua
gesime: sexagesime: qnq̄gesime: z qdrage
sime: z p tpe paschali. In euāgelio aut ho
dierno tria tāgunt ad p̄mā p̄sideratiōem
spectātia: inductiua vtz ad p̄ctōz purga
tionem seu depositionem.

Primū est cōductio obseruāda.

Secundū remuneratio desiderāda.

Tertium cōclusio admiranda.

Circa p̄mū in p̄ma pre euāg. notāde sunt
due p̄sideratiōes: Inuitatiōis: z Obliga
tiōis. Circa inuitatiōez p̄currēde sūt tres
euāgelij clausule. Prima: sile ē regnū ce
lorū zc. vsqz ibi in vineā suā. Scda: vi
dit alios stātes in foro ociosos. Tertia:
qd h statz zc. In h fmone de prima Vbi
tria sunt consideranda.

Primū patrissimilias expositio.

Secdm sui exitus declaratio.

Tertū vinee sigtō.

Primū sigt zc. De q Bre. i bome. Quis
p̄rissimilias silitudinē recti tenet qz p̄di
cor n̄ q regit q̄s condidit: z electos suos
sic in h mōdo possidet q̄n subditos dñs in

domo. Ex q̄ autoritate satz patet q q̄ bus
ic p̄rissimilias subijci dedignant/ ostēdūt
se nō p̄tinere ad nūez electoz. Audite re
belles zc. qd vlt dr Ezech. xxiij. Constat
m̄ni in medio ignis furoris mei vt p̄stat
argētū in medio fornacis: et scierz quia ego
dñs cū effunderim indignatiōem meā super
vos. q. d. nūc nō recogitatz me dñm qz m̄
hi rebelles estz: sed tūc scierz zc. Iste est g
p̄rissimilias. i. p̄z z dñs familie sue. s. ecclie
q p̄ regnū celoz sigt. nedū ecclia triūphās
sed etiā militās. B. reg. Regnū celoz p̄ntz
tp̄is ecclia dr. Quicunqz etiā sūt filij sicut
mēbra ecclie/ in ill regnāt affectiōes cele
stes: nō terrene. Scdm est sui exit^o de
claratio. cū dr: Exiit p̄mo mane pducere
oparios in vineā suā. Quō em̄ intelli ḡt
de^o exire q vbiqz sp̄ ē z oīno inmutabil est.
Intelligam^o ḡ q dr exire p sui manifesta
tionē z bonitatē diffusionē. B. reg. Quō nō
cogitatz in secreto ē. qn̄ p̄o cogitatz de occul
to pcedit i aptū. Exit^o ḡ ille nō dr aliquā
mutationē in deo: aut aliquā nouā cogni
tionē. qz vbiqz ē p̄ns: et oīa sp̄ sibi patent.
sed t̄m̄nō respectu nr̄i. Et sic stultit ḡ q
p eo q deū nō vident credūt se a deo n̄ vi
deri. Siles paup̄is q cū ceteros nō vident
et oculos claudūt putāt se ab alijs n̄ vide
ri. Frequit^o aut exijt dñs pducere opari
os cū ampliorē sui noticiā fm diuersa tē
porū curricula dedit. B. reg. Hic p̄rissimilias
as mane hora tertia: sexta: nona: z vnde
cima oparios pducere exijt. q̄a a mōi bu
sus initio vsqz ad finē ad erudiendā plebē
suā p̄dicatores mittere non destitit zc.

Tertū vinee sigtō qd vtz sigtū p vi
neā. Vbi nota q̄ difficilis est ad colendū
dū. debilis ad se sustinendū: vtilis ad fru
ctū faciendū. Propter p̄mū sigt eccliam
militantē: cui^o veri palmītes sunt iusti ab
Abel vsqz ad vltimū: int quos sunt z inf
miscent mlti mali ch̄iani q duri sūt capic
iobediētes p̄bo dei: z difficiles ad regēdū
Qz sic dr Ro. x. Nō oēs obediūt euāgel
lio. Hi vinee oparij sunt p̄rarche: p̄pbe:
apli: doctores z p̄dicatores: sp̄alit p̄lati et
curati q regimini ecclie p̄ficiunt. q̄b dr. j.
Pe. v. Pascite q in vob est gregē dei pui.
dētes nō coacte sed sp̄taneē fm deū neqz
corpis lucrī gr̄a: neqz vt videntes in claz:
sed forma facti gregē ex anio. Propter

scdm vinea sige vnusculuq; cōsciam siue
aiam q se ppta fruce sustinere nō pōt sine
dei gra. Joā. xv. Sine me nūq; potest fa
cere. Huius aut vinee cultor esse dī vnusq;
q. Ebr̄y. Quisquis cū recta fide bonis
opib; insistit/huius vinee opar; existit. Co
lēda ē aut hec vinea: amputādo palmites
luxuriātes carnalis cupie: eijcēdo lapi
des supbie: et extirpando spinas auaricie.
In hanc vineā colēdā in diuers; eratib; di
uers; pducunt: qst in diuersis horis diei.
Alij in puericia. ali; in adulescentia. ali; in
virili etate. ali; in senectute. ali; in decrepi
ta etate. Propter tertiu vinea sige peni
tentiā. Nā sic vinea lz nō sit visu multum
placēs: est tñ multū vtilis in fructu si fue
rit bñ culta. Sic pnia de se nō est placens
sed fruct; eius est saluberrimus. Sap. iij.
Bonoz labor; gliosus ē fruct;. Exēpluz
de pnia magdal. erbt; perri q mltuz fuit
fructuosa. Ad hāc vineā colēdā cōduce
bat Joānes baptista Mat. iij. di. Facite
fruct; dignos pnie. Et saluator Mat. iij
Pniam agite appropinquabit em reg. ce.

I Er; articulus. Audistis zc. Scru
deat; g vineā colere: als nō speretis
fructū reportare. Nō em ē illi misericōdia im
pēdenda q pot laborare z nō vult. Qnd
L de medicantib; validis. I. vnica. Siq;
pōt laborare nō est danda elemosyna. ar. 5
j. lxxij. dist. c. Eps. Qui g nō vult labo
rare p salute frustra perit elemosynā. i. gra
tiā a deo. Audite. Siq; cōducat yr colat
vineā / magnū pmiū receptur; cū labora
re possit: si negligit: nōne pmitit; necessi
tatē pati. Expone zc. notādo illō Leonis
pa. Nō dormiētib; puenit regnum celoz.
Nec ocio aut desidīa torpētibus bñtudo
eternitatis pmitit;. Qui em sic tps z vi
tā negligūt: aias suas pdūt.

Sermo secundus pro dominica
Septuagesime.

Ec currite vt

I zc. Dis q in agone pcedit ab oi
bus se abstiner: et illi qdē vt cor
ruptibilē coronā accipiāt: nos aut incorru
ptā. j. Cor. ix. In aliqb; terr; h tpe ago
uiste frequēt agones. Nob aut nūc fort;

ter dmicandū est in agone spūali contra
spūales neqtias. Ideo puenient nos hor
tat hodie ecclia: sumens pba apli vt forti
ter dmicem;. Si em agoniste prudent se
disponūt ppter lucrū tpale: multo mag; nūc
debem; prudēter z diligēter facere opera
pnie z pntis ppter lucy spūale z eternale:
er ab oib; abstinere nre salut; contrarijs.
Dicit g apls. Dis em q in agone cōten
dic zc. In qb; pbs tria sunt noranda

Primū instās inimiciā. ibi: Dis qui i
agone ptenit zc. Hic em habem; cōten
dere: qz nobis hostes aduersant.

Scdm est inimiciā victoriā. ibi: ab oi
bus se abstinet. Contrarijs: et h vt resistere
Tertiu victoriē glo; (possit z vincere.
ria. ibi: Et illi qdē zc. De pmo Job. vij
Vilitia est vita hois sup terrā. De se
cūdo Rom. xij. Nolī vinci a malo: sz vin
ce in bono malum. De tertio Apoca. iij.
Qui vicerit dabo ei sedere mecū i throno
meo. Et Apoca. ij. Esto fidelis vsq; ad
mortē: z dabo tibi coronā vite.

Sic currite zc.

p Ro pmo. An possit hō cōphēdere
britudinem in hac vita: Q. sic. Ps.
Bri immaculati in via zc. Contra. Ti
ra p̄sens est subiecta mltis miserijs. Re
spōdet Tho. j. ij. q. v. Aliqls britudinis
participatio haberi potest in hac vita: nō
aut vera z pfecta beatitudo q omne ma
lum excludit z totū desiderium implet. qd
esse non potest in hac vita. Cum aut dicit
Ps. Beati immaculati zc. Dicendū q illi
dicunt beati in spe vel ppter participatōez
beatitudinis fm aliqlm summi boni fru
itionem. Hec Tho. Pro fundamento
Satis euidenter patet q n potest esse cet
titudo de beatitudine alicuius ante mor
tem. Unde Quid. li. meta. Expectāda vi
es homis: dicit; beat; Ante obitū nemo
supmag; debet. Unde z Aristo. j. Eth.
Nō audes homies in hac vita dicere be
tos simpliciter: sed beatos vt hoies. Eū
ergo querit An possit zc. Dicitū zc. Et q
conclude miserabilē huius vite conditōez
in qua sunt cōditōes beatitudini inco
possibiles: duratiōis breuitas: miseriaruz
multiplicitas: status instabilitas. De qb;
Job. xij. Hō natus de muliere breui vi
ues tpe zc. vsq; et nūq; in eodē statu p

Dominica in Septuagesima

manet. Sed heu heu hō attendūt miferi perōres/voluptuosi/fures zc. Utinā q̄ libet talē h̄erē p̄siderationē vt ps. q̄ dicitur. Dies mei sic ymbra declinauerūt zc. Notate Sole multū a nobis distāre/vide tur ymbra corp̄is eē longior. Lū p̄o sol recto aspectu ē sup nos/tūc apparet breuior: et si nos extrēdam⁹ terrā n̄ erit lōgior ymbra q̄ corp⁹. Spūaliter vita n̄ra compaf ymbre Vn q̄ solē h̄z recte cognitionis sup se recto aspectu. illi videf ymbra breuis Job. ix. Dies mei veloci⁹ transferūt zc. Qui p̄o longe sunt a sole: recte p̄siderātes: dies suos infinitos credunt: q̄n̄p̄o p̄ mortē in terra collocat hō tunc quāta sit vita apparet euidenter. Figura Jone. iij. Jona sub ymbra hedere delectabilis q̄scere: subito vermis radice corrodere cepit z aruit zc. vide Spūaliter Difer hō q̄scit sub ymbra p̄ntis vite: nō cogitans autūm moris: subito aut vermis. i. mors radice rodit. Luc. iij. Jam secur⁹ ad radice arboris posita est.

Sinus

Erasmus. In p̄cedenti zc. Nunc de scōa clausula super⁹ posita: videlicet Egressus circa horā tertiā: vidit alios stātes in foro ociosos: z dicit illis. Ire z vos in vineā meā z qd̄ iustū fuerit dabo vob. Vbi oñd̄r negligentū misera cōditio.

Tum p̄pter loci periculositatē: qz stātes in foro.

Tum p̄pter animi vacuitatē: qz ociosos

Tum p̄pter sui inexcusabilitatem: quia inuitantur.

Primo p̄pter loci periculositatē: qz stātes in foro. Per forū em̄ intelligit mund⁹ fm̄ Chrys. In q̄ calumnie: iniurie: p̄tentiones: diuerſorūq; negotiorū difficultates sunt semp̄ tumultuose: z oia venalia sunt. In hoc em̄ foro anieyēnales exponuntur. Mercatores duo sūt: de⁹ z diabol⁹. Qui dā diabolo vendit aias p̄ vili precio deleatōis carnal: vt luxuriosi z gulosi. Qui dā p̄ re ipali: vt raptōres z auari. Quidā p̄ vanis honorib: vt supbi z vanigloriosi. Talē at̄ mercatorē fugiam⁹: z aias n̄ras reddamus dñō q̄ redemit eas. j. Lopez. vj. Empti estis p̄cio magno zc. Scdō p̄pter animi vacuitatē: qz ociosos. i. a bonis opib: vacantes. Chrys. Qui opa dei nō operat̄ ociosus ē. Q̄ vituperabilis est ociosi

tas Priuat em̄ hominē fructu bone opati onis. Prouer. xxvij. Qui sequit̄ ocium replebit̄ egestate. Item implicat se feditati multiplicis offensionis. Bern. Qm̄ tentationū z cogitationū malaz z inutillium sentina est ocii. Exemplū David dū occuparet̄ in bellis p̄tinens fuit. Tpe⁹o ocii adulterū cōmisit. vt h̄z. ij. Reg. xj. Salomon etiā q̄ diu fuit occupat⁹ circa templū edificandū p̄tinēs fuit: sed postea ocio vacans infatuat⁹ est amore mulierū alienigenaz adeo vt coleret̄ idola earū. vt habet. iij. Reg. xj. Unde etiā Esai. xvj. dicitur. Hec fuit iniquitas sodomie: superbia: saturitas panis: abundantia z ocii. et Quidius de reme. Querit̄ egistis q̄re sit fact⁹ adulter. In promptu cā desidiōsus erat. Jdez. Quia si tollas periere cupidis artes. Ire etiā dicit Hiero. Semp̄ aliqd̄ boni facito: vt te diabolus inueniat occupatum. Ocio sus q̄ppe locum facit diabolo: sed occupatio honesta clypeus est p̄ sagittas diaboli Item ocii facit damnu⁹ irreparabilē amissionis. i. t̄pis. que est amissio multū volenda. Quia vt dicit Bern. Omne t̄ps imp̄sum: eriget̄ a nobis qualiter fuerit expensum. Jō d̄ Eccl. iij. Fili conserua t̄ps et deuota a malo. Lex etiā diuina hoīem cōstringit ad laborē q̄si pro pnia prime transgressionis. Bern. iij. In sudore vultus tui vesceris pane tuo zc. Ibidem. In laborib: bus comedes ex ea scz ex terra. et Job. v. Hō nascit̄ ad laborē: et auis ad volandū. Huius diuine legis transgressores sūt ociosi. Sed notate. qui hic laborare non vult: in inferno sine fine inutiliter laborabit ps. Laborabit et viuet adhuc in fine. Tercio propter sui inexcusabilitatem: quia inuitantur. Vn dicit illis. Ire et vos in vineā meā zc. Audite miseri negligētes quos tam multipliciter vocat dominus z tamen ociosi manentes z penitei e diffimulantes. De talibus dicitur Joannis. xv. Nunc autem excusationem de peccato suo non habent. Exemplum nota de iudeis quos multipliciter vocat dominus sz tandem eos a se reiecit. Prouerbiozū p̄t̄mo. Vocauit vos et renuistis: extendi manū meā zc.

Erasmus articulus Audistis zc. Cauetis ne in foro animas vestras exponatis

diabolo z deris illi prate sup anias vias.
Lex dr. Velius est intacta nra seruare q
post vulnera tam remediū qre. In q
bus causis restitutio in integrū nō est ne
cessaria. l. Sancim⁹. Et re nō integra po
restas. Alij pcessa nō p reuocari. de elec.
et electi prate in causis. Notate: nō liben
ter venderet mercator ad credo merces p
ciosas alicui fraudulentis: cū iā a plib au
dierit q nihil creditorib nisi iniurias z ver
bera soluit zc. Expone z ap. qm fraudulē
tus mltū est diabol⁹. Un Apo. xij. Pro
fectorē serpēs q vocat diabol⁹ z sathanas:
q seducat vniuersum orbem.

Sermo tert⁹ p dnica in Septuagesi.

Ec currite vt

z. Ego igit sic curro nō q in in
certū. j. Cor. ix. Tria ibi sūt no
tanda de cursu apli. Sedulitas diligētie.
curro. Velocitas euidentie. sic. Securi
tas cōsidētie. nō q in zc. De pmo Phil. iij.
Que retro sunt obliuiscens ad ea q sūt p
ora extendens meipm: ad destinatiū psequi
brauiū supne vocatōis. De scdo. j. Thef.
iij. Sic z ambulez vt abūderz mag. De
tertio. ij. Timo. j. Scio cui credidi z cert⁹
sum q potēs ē deponitūz meū seruare. Et
ij. Tim. iij. De reliq reposita ē mibi coro
na iusticie. Sic currite zc.

p. Rm⁹ ar. An possit hō ex naturalib
bus cōphēdere bñtudinē: Qz sic.
Natura em nō deficit in necessarijs. Co
tra. Vltia hois bñtudo excedit intellectū
hois z volūtatē. j. Cor. ij. Oculi nō vi
dit: nec auris audiuit zc. Thoin. j. ij. q. v.
Bñtudo ipsa q in hac vita hūi pōt
ad hoie adqri pōt p naturalia eo modo q
virt⁹ in et opatiōe pstitit. sed bñtudo hō
minis pfecta cōsistit in visione diuine essen
tie. Videre aut deū p essentia est supra na
turā nō solū hois sz etiā ois creature. Cū
aut dr: natura nō deficit in necessarijs zc.
Dicendū q verū est. Un natura dedit ho
mini libez arbitriū q pōt ad deū pueri q
eum pōt facere bñm. Que ei p amicos pos
sum⁹: p nos aliqtr possum⁹: vt dr. iij. eth.
Pro fundamento. Ex naturalib habz
hō initium bñtutinis assequēde. Quid⁹. j

meta. Prona q cū spectet animātia cetera
terram Os homi sublimē dedit: celūq vt
dere iussit z erectos ad sidera tollere vul
tus. Et ideo dr Aristot. iij. Eth. q hō se
debet trahere ad diuina qntū pōt. Sz q
rit An possit zc. Dic rñ. vt s. Ex q cōclū
de q vana z plus vana in nob erit ratiois
facultas si nō laborem⁹ diligēter cōseq be
atitudinē: q vt dr phs. ij. phyl. Vanū sū
ue frustra est qd est ordinatum ad aliquē
finem quē nō attingit. cuiusmodi sūt mli
seri pctōres idurati. Audite o raptōres: lu
xuriosi zc. Audite inqua: qm si idurez aut
mū: non poterit ad illū finem. s. bñtudinē
puenire. Bern. Nemo duri cordis salutē
vnq adept⁹ est nisi forte de⁹ abstulerit ab
eo (iuxta ppham) cor lapideuz: z dederit ei
cor carnen. Un puer. xxvij. Qui mentē ē
dure corruet in malū. Figura Aue. xij.
Filij isrl rebelles fuerunt z duri p dñm: tō
terra pmissiōis non intrauerunt. Expone
zc. Ideo ps. Hodie si vocē ei⁹ audierit
nolite ob. cor. via zc.

Ecūdus ar. In pcedēti zc. Nunc de
tertia clausula. scz. Quid h statz tota
die ociosi. Vbi est notāda triplex cōditio
aggrauas negligentiam.

Prima localis. ibi: Quid h statz.

Scda tpalis. ibi: tota die

Tertia psonalis. ibi: ociosi

Prima igit zc. q. d. Cur p salute laborare
negligit⁹ h. i. In loco tāpēclōso. Ezech. ij.
Subuersores tecū sūt: z cū scorpionibz ha
bitas In loco tātransitorio. j. Jo. ij. Qu
dus transit z cupia ei⁹. In loco tāfido.
Prouer. xv. Abominatio est dño via impij

Scda est pditio tpalis. ibi: tota die. i. p
toto tpe vite vie cū habeatis opandū op
portunitatē. Apoc. ij. Dedit ei tps vt pes
nitētia ageret z nō vult penitere. Quid g
negligit⁹: qd statz cū pot⁹ ire deberetis.
Quia vt dicit Bern. Vltia breuis via lō
ga. Si vis g puenire inape trāsire. He
bre. iij. Festinem⁹ ingredi in illam regem.

Tertia ē pditio psonal. ibi: ociosi: vob. s.
nihil pficiētes: pmissis non subueniētes:
deo nō finētes: hostibz nō resistētes: et in
futurū nō pudentes: imo mala mltā ppe
trantes. Quia vt dr Eccl. xxxij. Dulcē
malicia vocant ociositas. Sicut g dr Di
chee. ij. Surgite z ite. i. diligēter labora

Dominica in sexagesima

te: et oculi fugite, qz nō habet b requiem.
Exēplū ociositatis fugiēde hēm? in oī ge/
nere creaturaz. Prio in creaturaz insensibi/
libz q nō cessant die z nocte volūtate page/
re cōditoris, vt plāte z arbores rēpibz flo/
res: folia: z fruct? pducētes. sol z luna et
stelle cursus suos pagētes. Baruch. iij.
Stelle dederūt lumē in custodijs suis: vo/
cate sunt z dixerūt: assūm? zc. Itē in cre/
aturaz sensibilibz irrōnalibz q qūdie z cōti/
nue p victu z fetibus educandis laborāt.
vt patet i volatilibz z gressibilibz: et sic de
alijs. Un puer. ij. Vade ad formicā o pi/
ger z disce ab ea sapiam: z considera vias
ei: q cū nō habuerit ducē q eā exēplo pce/
dar: aut pceptore q eā instruat: z leges in/
stituat: aut pncipē quē timeat z qui ei pe/
nas infligat aut pnia tribuat: parat i esta/
te cibū sibi z pgregat i messe qd comedit
Sic z nos facere debem? puidētes p vi/
ta futura. Itē in creaturaz irrēligibilibz: pu/
ta angel q nō cessant laudare deū: vt Apo/
ca. iij. Et de virg scitis legum? q diligēter
qūdie opibz bonis insisterēt. Int qd legi/
m? de bō frācisco q feruore spūs adeo
succēdebat: vt qūdie fratribz viceret: Fra/
tres z filiū mei incipiam? facere bonū. Si/
cut em dī Greg. Amor dei nūq est ocio/
sus. i. fm Alex. in ocio morosus: vel ocio/
plen? Nam hīs charitatē si aliqū in ocio
cadit cito excitat.

t Ertius articulus. Audistis zc. No/
tate q iura dicunt. Cessante labore
oportz cessare remūeratōez laboris. de ap/
pella. Cōcessis. Sed bñ merēti bñficiū
debet cōcedi. l. Suos. Regauit. ff. de ma/
numissis in testamēto. Pone casuz de pau/
peribz agricolis q inuitant ad laborāduz
in vinea dñi tali pacto q multā accipient
mercedem si diligēter z infra certos dies
opus compleuerint: alās incarcerabunt.
Nōne tales statim z diligēter laborabūt:
partim ppter timorē incarcerationis: pūm
ppter spem remūeratōis. Expone z appli/
ca notando illud bñmōi. Nullus labor du/
rus: nullum tempus longuz videri debet
quo glia eternitatis adquirit.

Sermo quartus
p Septuagesima

Ec currite vt

z. Sic pugno nō qū aerē z bēras
i. Eoz. ix. Currentibz ad bēritū
neceffe est vt pugnet ptra triplicē hostem
Vidū: carnē: z diabolū. Bre. Tres ho/
stes in hoc mūdo nos infestāt. Vidū: tā/
q syrena dulcē nauigātes submergit. Ea/
ro tanqz dalila blādiens Sāsōnē alligat.
Diabolus tanqz leo rugiens viatorē iteri/
mit. Caro luxuriā. Vidus auariciā. Vi/
abolus ingrit supbiā. Ex his tribz duo
cōiurauerūt tertio submersionē nostram.
Vidus em z caro diabolo auxiliū pber
ptra nos. Vidus est vicin? Caro ē do/
mesticus host? q mltū piculosus est. Bo/
ecius. iij. de consol. Nulla pest? efficacior
ad nocendū q inimic? domesticus.

Sic currite zc.

p Rīm? ar. An bītudo ad quā curre/
re debem? cōsistere possit in aliq bō/
no creato: Q. sic. Quia hō non est capax
nisi obiecti finiti. Cōtra. Aug. xix. de ci/
ui. dei. Ut vita carnis aia est: bñ vita ho/
minis de? est. De q dī Būs pps cui? est
dñs de? eius. Rūdet Tho. xxi. q. ij. Im/
possibile est bītudinē hois cōsistere in al/
q bono creato. Bītudo em est pfectū bo/
nū tripliciter qētās appetitū. Obiectum
aut appetit? irrēligibilis est vniuersale bo/
nū qd non inuenit in aliq creato: sed i solo
deo. qz oīs creatura habet bonitatē parti/
cipata. vñ solus deus hois volūtātē im/
plere pōt: fm q dicit in ps. Qui replet i bo/
nis desiderū tuū. In solo igit deo bītudo
hois consistit. Lum aut dī: homo non
est capax nisi boni finiti. Vex est vt rei in/
trinsece z inherēt: sed bene est capax boni
infiniti vt obiecti. Hec Tho. Prio funt
damento. Querendū est bonū illud in q
vera bītudo cōsistit, nā vt dī phus. j. etb.
Bītudo est pfectissimū atqz p se sufficiē/
tissimū bonū qd nō amplius ppter alterū:
sed p se tū ē amabile. Multū q cauē/
dū neqd amem? tali bono repugnās. Jo/
Quid. d remedio. Quale sit id qd amas
celeri circūspice mēte. Querit q An sit vl/
possit esse aliqd bonū tale creatū quod sit
p se tū amabile in q possit homo veraz
bñ bītudinē. Dic iñ. Ex qua cōclude qd

miseri sunt qui sperto bono increato: rebus creatis inherere. Aug⁹. in li. soli. De cecis oculis q^{ue} te nō videt sol illūmans celum et terrā. De caligantibus oculis q^{ue} te videre nō possunt. De auertētib^{us} oculos vt nō videant veritatē. Neq^{ue}unt oculi assueri tenebris summe p^{er}it^{ur} radios intueri. Nesciunt de lūne aliqd estimare q^{ui} est in tenebris habitatio: tenebras videt: tenebras diligit: tenebras approbat: de tenebris euntes in tenebras: nesciūt vbi cornunt. Hoc autē dīte o miseri p^{er}dores etnis supplicij deputati sūt. Figura. iij. Reg. xv. Sedechias cap^{it} est in reblata: excecatur atq^{ue} inca tenatur dūc^{it} in babilonē. Spūal^{it} reblata interpretat multa hec. et sūt multitudinē tp^{or}aliū occupationū. Expone ergo vt s^{ed} Notādo illud p^{er}. Nesciūt neq^{ue} intellexerunt: in tenebris ambulāt.

I. Scūdus articulus. In p^{re}cedenti rē. Nūc de p^{er}sidētiōe obligatiōis que vniuersal^{it} sequit^{ur} ex p^{er}uētiōe facta cū op^{er}ib^{us} ex denario diuino. Nemo em̄ obligatur in vinea dñi laborare. sed si volumus accipere eterne vite p^{ri}mū. p^{ri}missum: obligamur ad illud cōsequēdū in illa dñi vinea laborare. Est autē h^{oc}notandū q^{ue} triplici ratione obligamur dño seruire.

Primo rōne creationis.

Secdo rōne gubernationis.

Tertio ratione conditionis.

Primo igit^{ur} rē. Nam p^{er} creationē a deo habem^{us} q^{ue} sum^{us}. Ber^o. Totū debes ei a quo totū habes. Quis existimet q^untū est esse in nūero creaturaz nō q^untū q^{ue} sed rōna^{lis}. Nullo q^ude p^{er}io emere posset vnus ex oculis aut ex mēbris v^{er}is: multo magis nec aliqua potentia anie Et q^{ui} ista dedit nisi deus. Et cur nisi ex liberalitate sua. Lactāti^{us} li. q. diuiaz institutionū. Deus veri pat^{ris} officio funct^{us} est. Ipse corp^{is} effin^{it}. Ipse aiam in q^{ui} spiram^{us} infudit. Illi^{us} e totū q^uqd sum^{us}. Et Ber^o. in ser. Paz ne tibi videat o hō: cogita q^ule te fecit: nem^{us} p^{er} fm corp^{is} egregiū creaturā: fm aiam ad imaginē creator^{is}: insignē: rōnis participē: b^{er}itudinis eterne capacē. Porro autē coherere sibi inuicē fecit artificio incomphensibil^{it}: et sapia inuestigabil^{it}: nec h^{ab} an p^{er}meru^{it} ar^{et} q^{ui} nō fuit: nec spes retributionis fuit:

qm bonoz n^{ost}roz n^{on} eget. Scdo rōne gubernatiōis. Sic em̄ deus gubernat hoiez vt cunctas suas creaturas homi dederit. Hugo li. de arra sponse. Respice vniuersum mundū: et considera siqd in eo sit q^u tibi nō seruiat. Omnis natura ad hunc finem dirigit cursum suum: vt obsequijs tuis famulet^{ur} et vtilitati defuiat: tuisq^{ue} oblectamēt^{is} pariter et necessitatib^{us} fm affluētiā indefinētē occurrat. hoc celum: hoc terra: hoc mare: hoc aer cum his q^{ui} sunt in eis vniuersis explorare non cessat. Nec sol las creaturas corporales dedit deus: sed et angelos quos homi custodie deputauit. Hiero. Magna dignitas aiaz: vt vna q^{ui} q^{ui} angelū habeat ad sui custodiā specialit^{er} delegatū. Oura eoz pectora q^{ui} dei b^{er}ificia non recognoſcūt: imo ingrati spm dei cōtemnūt. Nō autē creatur^{is}: sed ex sup^{er}abū dātī charitate dedit nobis filiū suū. j. Jo. an. iij. In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm filium suū vnigenitū misit in mū: dū vt viuam^{us} p^{er} eū. Et Joā. iij. Sic deus dilexit mundū vt filium suū vnigenitum daret. Videamus q^untum tenemur deo seruire qui sic seipm nobis dedit: et seipm pro nostra redēptiōe obtulit et propriū sanguinem fudit. Apocal. j. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Et. j. Pet. j. Non corruptibilib^{us} auro et argento redempti estis: sed p^{re}cioso sanguine agni imaculati. Agnosce igit^{ur} o anima quantum deus te dilexit: et discere eum diligere et fidelit^{er} ei seruire. Tertio ratione p^{er}ductionis. quia fidelit^{er} laborantib^{us} mercedem glorie p^{er}mittit quā si ex pacto se dat^{ur}. Sap. iij. Bonoz labor^{is} gl^{or}iosus est fructus. Et Sap. x. Reddet deus mercedē laborū suoz. Qui q^{ui} deſiderat mercedē non refugiat laborem. q^{ui} sicut dicitur. j. ad Corinth. iij. Quisquis q^{ui} propriam mercedē accipiet fm suū laborem. At cōtra Barth. xxv. D^{er}ingier^{is} uis piger et eq^{ui}at in tenebras exteriores. Scydeat igit^{ur} q^{ui}libet q^udiu uiuit in dei seruitio laborare. Exemplū in vitalpa. Erat q^{ui} senex in eremo iteriori p^{er} multos ānos: in abstinentia et spūali studio nimis laborans. Venientes igit^{ur} ad eum q^{ui}dam frēs admirantes eius p^{er}seuerantiā dicebant:

Dominica in Septuagesima

Quo toleras istū tā solitariū et tā difficilē locū pōt: Quibz ille rīdēns ait. Nis labor totius tēpīs mei nondū vni hore tor mentoz eternoꝝ spaciū est. Oportet inq̃t nos in p̃uo tēpē hui⁹ vite sustinere labores z macerare passiōes vt inueniam⁹ in alio seculo perpetuā recompensationē. Gregg. Dum labore transitorio atterimur a labore p̃petuo liberamur.

P Ro tertio. Audistis zc. Audite q̃ d̃r lex t. Bōa fides i p̃tractibz suāda est: z de actionibz z obligationibz. l. Bōnā fidem. et. ff. eo. ti. l. Bona fides. Ergo etiā vt h̃z. xxiij. q. j. Rōlī. Fides cū p̃mit/ tū hosti seruanda est. Pone casū. Si con/ tractū feceris cū socio: nōne fuandus est: als zc. Multo magis cū dño zc. Estote q̃ deo fideles vt tandē vnicuiq̃ dicat illud Matt. xxv. Euge serue bone z fidelis: q̃ in pauca fuisti fidelis sup̃ mul. te cō.

Sermo. v. p̃ Septuagesima.

Ecce currit

P zc. Castigo corpus meū z i ser/ uitate redigo ne forte cū alijs p̃ dicauerim ip̃e reprobi efficiar. j. Coz. ii. Sibi tria sunt notāda q̃ faciunt ad cursum spiritualem.

Carnis mortificatio/ Castigo corp⁹ m. Mortificationis subiectio. z in seruitu/ tem redigo.

Subiectionis ratio. ne forte cū alijs zc De p̃mo. q̃. Coz. iiij. Semp mortificati/ onē iesu i corpe ṽro circūferētes. De sc̃do Rho. vj. Exhibete mēbra ṽra fūire iusti cie in sanctificationē. De tertio Gal. v. Qui talia. s. opa carnis agunt regnū dei nō p̃se quent. Sic currite zc.

P Rīm⁹ ar. An b̃ritudo ad quā curre/ re debem⁹ p̃sistat in visione diuine es/ sentie: Q̃ nō. q̃z dicit Diong. c. j. mystice theologie. Per id qd̃ est sup̃remū intelle/ ctus: hō deo iungit oīno ignoro. Con/ tra. j. Jo. iij. Videbim⁹ eū sicuti est. Re/ spondet Tho. j. q. iiij. Vltia hoīs b̃ritu/ do nō p̃t p̃sistere nisi in visione diuine esse/ tie. Hō em̃ nō est p̃fecte b̃ritū q̃d̃ iū sibi re/ stat aliqd̃ desiderandū. Inest aut̃ natura/ lis hōi desiderū cū cognoscit effectū: z scit eū h̃re causā: vt etiā cognoscat de cā qd̃ ē:

illd̃ desiderū est quasi admirationis z cau/ sat inq̃sitionē. vt b̃z in p̃ncipio metaphysicē. nec illa inq̃sitiō desit q̃usq̃ pueniat ad cognoscendū essentia cause. Ad p̃fectū igit̃ tur visionem oportet q̃ homo p̃tingat p̃ intellectum ad ip̃am essentia p̃me cause. Cum aut̃ dicit Diong. q̃ p̃ id qd̃ zc. loq̃ tur de cognitione eoz q̃ sunt in via ad b̃ritudinē tendentes. Hec Diong. Pro fun/ damēto. Nobilissima cognitio hōi possibi/ bilis: est cognitio diuinoꝝ. Vñ Cōmen/ rator in. q̃. de ania. Velius est scire modū cū de rebz nobilioribz q̃ multū de rebz vi/ lioribz. Nobilissimū aut̃ ē p̃mū ens a quo oīs alia bonitas p̃cedit tanq̃ a p̃ma cau/ sa effectiua formali z finali. Et iō in e⁹ co/ gnitione marie est hoīs p̃fectia felicitas. Nam sic iuxta virgiliū in georgicis. Felix q̃ potuit rez cognoscere causas. Marie fe/ liz q̃ causam simplr p̃mā cognoscit. Sed querit An in e⁹ visione aut in cognitione e⁹ abstractiua p̃sistat b̃ritudo. Dic rñ. ve/ s. Ex q̃ conclude q̃ desideranda ē illa vi/ sio. Nam vt b̃z i libello de p̃emptu mūdī Quantū gaudebūt q̃s gaudia suma reple/ būt Quos illustrabit q̃s semp letificabit. Vñ s̃o sc̃a dei splendorz sue facie. Vñ s̃o inq̃uā clarissima. j. Coz. xij. Videmus nunc p̃ speculū in enig. tunc aut̃ facie ad/ sa. Ex quo etiā habet q̃ est remediatiuū ma. Attendite o p̃ctōres miseri q̃ tāto bo/ no: vosmetip̃os puatis: adulteri: raptores zc. Sed quid necessariū est vt ibi puenia/ mus. Audi dñm in euangelio Matt. v. Beati mūdo corde qm̃ ipi deuz vi. Hic/ ro. Quid⁹ deus a mūdo corde conspici/ tur. Templū em̃ dei esse nō pōt qd̃qd̃ pol/ lutū. Figura Apo. viij. Illi de turba ma/ gna quā vidit iōānes erant aū thronū z i cōspectu agni amicti stolis albis z palme i manibz eoz. Per hoc q̃ sunt aū thronū diuine maiestatz intelligi q̃ deum vident z intuent thronum diuine maiestatis: alas nō p̃t eēnt aū thronū q̃s reprobi. Dicunt aut̃ eē in p̃spectu agni p̃pter visionē b̃ia q̃ ñtatis chri. Amicti stolis albis p̃pter pu/ ritatē inocētie. z palme in manibz eoz: in signum victorie. Aug. in solit. O regnum b̃ritudis eterne: p̃uitis diuine: spes sc̃oꝝ: z corona glorie: facie ad facie videris a san/ ctis: letificans eos yndiq̃ pace tua.

¶ Eūdu ar. In pcedenti rē. Nūc de scdo pncipali qd est remuneratio desideranda q norat in euāgelio/abī. Cū aut se ro fac. cērtē. Vbi circa remuneratiōē tan gis triplex p̄sideratio.

Prima ē p̄sideratio tp̄alis p̄ditiōis

Scda est p̄sideratio eq̄lis distributiōis

Tertia ē p̄sideratio irrationalis murmuratiōis.

Prima igit rē. qz dī. Cū sero factū ēēt in fine vite vel mūdi. L̄hyf. Cōsidera q nihil nob maneat sero reddit vñs mercedē. qz solū remunerat p̄seuerantē opariūz z fideli. Facto itaqz sero dixit dñs vñce .i. de p̄pcuratori suo. i. ch̄zo: cui p̄ dedit oia in man⁹. vt dī Jo. v. P̄ oē iudiciū dedit filio. Dixit g illi: Voca oparios et redde illis mercedē incipēs a nouissimis vsqz ad p̄mos. q. d. Voca oparios: nō ociosos: d labore ad requiē Apo. xiiij. Amo do tā dīc spūs vt req̄scent a laboribz suis. Vocā d fuiture ad libertatē Ro. viij. Ip̄a creatura liberabit a fuiture corruptionis in libertatē gl̄ie filioz dei. Vocā in quā d paup̄tate ad diuitiaz copiositatē. Matt. xxv. Venite b̄dici p̄ris mei p̄cipite reg.

Scda est p̄sideratio eq̄lis distributiōis Cū em venissent nouissimi: qz fēz circa hora vñdecimā venerāt acceperūt singulos denarios. Venientes autē z p̄mi arbitrari sunt q pl⁹ ēēt accepturi: acceperūt et ipsi singulos denarios. Hora denari⁹ diurn⁹ dī p̄mo dari nouissimis. qz fm Aug. l. de tur oibz sit illi cū q post vñā horā vel paucas ipm accipiūt. dicunt pus recipere qz il li q post mltas horas expectauescē z post ea receperūt. Et vt dī L̄hyf. nimia misericordia ordinē nō asperit. Eql̄e autē accipiūt p̄miū: vt oñdat fēz aplm qz nō ex opere saluari sum⁹. Ber. Eraggera q̄ntū vis opaz extolle sudores. Velioz est mīa domini sup vitas. Et ea sane op̄is z tp̄is dāna mibi refartio. Acceperūt itaqz nouissimi z p̄mi ex p̄cepto p̄ssimilias singulos denarios. I. eql̄e p̄miū qz vicz oim est vñā b̄ritudo obiecti fēz bonū infinitū. Item ē ibi eql̄itas p̄portionis qz qlibet recipit fm merita. Est etiā eql̄itas duratiōis qz oim b̄ritudo erit eterna. j. De. v. De oīs gratie vocauit nos i eternā gl̄iam suā. Tertia ē p̄sideratio irrationalis murmuratiōis.

Cū dī: Et accip̄etes p̄mi murmurabant aduersus p̄ssimilias dicētes. Hi noui simi vñā hora. q. dice. modico tpe labores portauerūt. z pares illos nob fecisti q por taui⁹ pond⁹ diei z estus. Pond⁹ dici si gnat op⁹ iusticie. estus p̄o calozē tentatiō nū. Dic L̄hyf. q nō oportet ea q in p̄a bolis dicunt: fm totū qd dī iustigare sz intētiōē p̄p̄ quā p̄bola posita ē itelligere. Vñ nō est itelligendū brōs murmurare ex inuidia: fēz dī vt oñdat hos tāto p̄tios honore ēē: q inuidia exinde alijs generari posset si possibile ēēt. Notandū tñ q duplex ē murmur scz conq̄stionis z admiratiōis. Primo mō nō murmurāt beati de alioz gl̄ia sz scdo mō: dei vicz miseri cordiā et liberalitatē admirātes. Sequit̄: At ille rñdens vñi eoz dixit: Amice nō facio tibi iuriā qz iuriā locū n̄ hz vbi ē mea gr̄a. Nōne ex denario diurno cōuenisti mecum: tolle qd tuū ē z vade. q. d. Suffice re tibi oz merces tua. An nō licz mibi qd volo facere: q. d. Sic. Quia em vult id licitū ē: qz volūtas dei ē mēsuraz rēctitudo totius eq̄tatz. An ocul⁹ tu⁹. i. p̄sideratio tua nequā ē qz ego bon⁹ sū: ex natura bonitatis abundat cōicans. Si dicat autē brōz p̄sideratio neq̄: hoc nō ē p̄p̄ culpā: sed p̄p̄ p̄sideratiōis eql̄itatē qz admiratiō illa cō surgit ex p̄sideratiōe diuie iusticie magis qz sue misericōie. Greg. Stulta ē hois q̄stio p̄ bonitatē dei. Conq̄rendū qd ēēt si non daret qd debz: si nō dat: nō debz. Magna certe z oino inexplicabil illa merces celestis: q misericordit dat nob oibz in dñi vñā nea fidelz laborātibz. Exēplū. Erāt duo monachi colloq̄ntes d vita eterna: q p̄sen serūt q q p̄mius moreret: de statu suo alteri itimaret. Mortuo vno: altero dolēte apparuit illi mortu⁹ sole clarior: benignē euz salutās: Lūc de vita eterna q̄reret: rñdit Sic audiuim⁹ sic vidim⁹: qd ocul⁹ nō vidit nec aur⁹ audiuit nec i cor hois ascendit q p̄parauit de⁹ diligētibz se. Ber. Mercēs sc̄oꝝ tā magna ē q nō p̄t mēsurari: tam mltā q n̄ p̄t nūerari: tā copiosa q nō p̄t finiri: tā p̄ciosa q nō p̄t extimari.

¶ Tertius ar. Audistz rē. Cōsiderate g hui⁹ magnitudinē p̄mi. Nā vt dicūt iura. Qualitas negocij ē p̄siderāda. ff. de iudicis. Rñnūqz. z. L. vñ vi. l. vi. qñ. Et

Unica in Septuagesima

de appell. Cū sit donatio. et de iureiur. ca. vi. in fi. Et notare q̄libet fuit hoies dñs liberalissimo / q̄ suos suos sp̄ amplissi me remunerat vltra merita. Exponet. ap plica notādo illud Prouer. j. Qui me au dierit absq̄ terrore req̄scet: z abundantia p̄fruct. maloz timore sublato.

Sermo. vij. p. Septuagesima.

Accurrit

z. c. Nolo vos ignorare fr̄es qm̄ p̄es n̄i oēs sub nube fuerūt: et oēs mare trāsierunt: z oēs i moysē bapti zati sunt i nubes in mari. j. Co. x. Tria sūt ibi notāda q̄. Consideratio inuitare debz ad currendū. Informatiōis benignitas. Nolo vos ignorare fr̄es. Informatiōis quali tas / qm̄ p̄es n̄i z. c. Expositiōis p̄itas. et oēs in moysē z. c. i figura. De p̄mo Phil. j. Testis ē mibi de⁹ quō cupiā oēs vos in visceribz ch̄ri. De secdo Exo. xii. ad lon gū. De tertio. j. Co. x. Oia in figura con tingebāt illis. Sic currite.

P. Rimus ar. An b̄tudo illa ad quam currenduz ē in sola dei v̄siōe p̄stare. Q. sic. Aug⁹. V̄siō ē tota merces. Co tra. B̄tudo p̄stet totā aiām z. c. R̄det Bon. in. iij. di. xlii. Oēs v̄res q̄ p̄ ḡam h̄nt actū i deū: h̄būt p̄ gl̄iaz act⁹ p̄fectos euacuat⁹ imp̄fect⁹. Vñ rōnalis (cui⁹ ē mō credere p̄ fidē) tunc videbit apte Concupi scibilis (cui⁹ ē amare) tunc diliget perfecte. Irascibilis cui⁹ ē erigi z iniri p̄ sp̄m tunc tenebit z certe. Vñ fin hos tres act⁹ / di / stinguū tres dotes. s. v̄siō / dilectiō / z cō / prehēsiō siue tensiō / siue fructiō p̄ appropi arionē. Nā fructiō ista tria cōplectit. Luz aut̄ d̄r. V̄siō est tota merces. Dicendū q̄ isti tres act⁹ v̄siō / dilectiō / z tensiō sūt oī / no p̄iuncti z cōnexi. Unde q̄ p̄fecte videt: p̄fecte amat z habet. Et iō in sc̄oz p̄bis: p̄ cōnexionē qd̄ est oīm / attribuitur vñ. Magis attribuit v̄siōi / p̄pter hoc: q̄ i v̄ siōe distinguit stat⁹ patrie a statu vie. Nō sic in dilectiōe qz v̄trobiz est dilectiō. sed in patria ē v̄siō nō in via / sed credulitas ē de nō v̄siō. Hec Bon. Pro fund. Ma gne v̄tilitatis res ē sc̄oz b̄tudinē sepius meditari. Galter⁹ in alex. Felices aīe vñ

vitalis calor artus Erigit infusus: si p̄gu stare daret. Que maneant magna decurso tpe iustos Premia: q̄ reges: z q̄ p̄ria ius tis: Impius expectet: nō vos funest⁹ ha bēdi Irretiret amor: nec carnis amica li bido viscera z. c. Hec mirū si tāte b̄tudiō meditatio retrahit a malo / z ad bonū all / ct: qm̄ illa ē oīs siue totalis hoīs p̄fectiō. Vñ Boe. de p̄so. B̄tudo ē stat⁹ oīm bo noz aggregatiōe p̄fect⁹. De hac q̄ b̄tudo dine q̄rit An in sola opatione intellect⁹. s. v̄siōe p̄stet. Sic r̄a. v. s. Et q̄ p̄cludet fatuitatez mundanoz q̄ p̄p̄ta b̄titudine / mūdantis se miserabili immergunt. B̄rri. Sic stulti eximatores. De minimis ma ximā: z de maximis minimā curā gerūt. Au distis. O miserabiles p̄cōres. Sed quō ad hāc beatitudinē pueniemus. Audi p̄s. Quis ascēdet in montē dñi z. c. sequit̄ In nocēs manibz z. c. Et itez. Dñe q̄s habi tabit in tabnaculo tuo z. c. Et sequit̄. Qui ingredit sine macula z. c. Vbi nota q̄ il luc puenire ē difficile. Iō dicit Quis ascē det. q. d. pauci. j. Pe. iij. Vix iustus salua bit z. c. Irē honorabile iō dicit in montem dñi z. c. et in tabernaculo tuo z. c. Joan. xj. Siq̄s mibi miserauerit honorificabit eū p̄z me⁹ q̄ est in celis. i. in domo celesti. Irē est maxie delectabile. Iō dicit: aut q̄s req̄ scet. Heb. iij. Festinem⁹ ingredi in illam requiē. Sed quō q̄s ingredit. Audi. Qui ingredit sine macula z. c. Figura Exo. xxx. Preceptū fuit vt aaron z filij ei⁹ lau rent man⁹ z pedes in labio eueo qm̄ ingres suri essent tabernaculū a n̄q̄ accederēt ad altare tēmiatatis. s. ad offerendū incēsu. Et addit ne forte moriamur. Sp̄ualtr aab ron interpretat̄ mōs fort⁹ / seu montanus: et sign⁹ virū deuotū volentē sursum ascendere q̄ oīno lauand⁹ ē fm̄ pedes. i. affectiones / et man⁹. i. opa / si velit intrare domū dei cele stē z accedere ad altare siue thronū deit̄. Al's moriet̄ morte ifernali. Apo. xj. Nō introibit in eā aliqd̄ coinq̄natū. s. Secundus ar. In p̄cedēti z. c. Nūc de tertio p̄ncipali qd̄ est p̄clusio admirā da: ibi. Sic erūt z. c. Vbi tria tangunt cuz admiratione p̄p̄. lauda.

Primū ē rectitudo diuine iusticie. Sic erunt z. c.

Secundū est amplitudo beniuolentie.

Multi enim sunt vocati.

Tertium est multitudo humane nequie. pauci vero electi.

In hunc finem de primo. scilicet De rectitudine diuine iusticie. quod dicitur: Sic erunt nouissimi primi et primi ultimi. Quia vicispositas vite presentis nihil facit ad differentiam futuram. Potest autem hoc intelligi tripliciter de nouissimis.

Primo de nouissimis ratione dilatoris.

Secundo ex proprie reputatione.

Tercio ex proprie humane existimatione.

Primo de nouissimis ratione dilatoris. quod sancti diu stulerunt queri. Sic aliqui in itinere: quod tarde distulerunt exire/velocitate moram comperant. Sic quod tarde veniunt ad penam/aliqui sunt feruentiores. Grego. Quid sit hodie aspiciamus? quod quid cras futurum sit nescimus? Pleuricus et quod post nos venire cernimus/nos per agilitatem boni operis antecedimus: et vir cum cras sequitur quod hodie perire videbitur. Secundo de nouissimis ex proprie reputatione: quod quod sunt nouissimi oculis suis: sunt primi in oculis dei. Ambrosius super Beati immaculati. Quanto quis ab hoste secior fuerit in hoc seculo tanto magis exaltabitur in futuro. Iuxta Lucam. xvij. Qui se exaltat humiliabitur et contra. Tercio de nouissimis humane existimatione. quod quod sunt nouissimi in oculis hominum/iudicio dei sepe sunt primi. Unde dicitur reprobi in inferno. sic habet Sapientia v. Nos insensati vitam illorum existimamus? insaniamus? et sine illorum. scilicet bonorum sine bonore. Ecce quod computati sunt inter filios dei et inter sanctos foris illorum est. Grego. Sepe pergitur ut quod videntur stare humano iudicio. tam in conspectu diuini iudicii. iaceant: et quod hic coram hominibus iacet: tam in conspectu diuini iudicii stetit Christus solus. Hec parabola posita est ut quod tarde querantur non desperent: sed audiores fiant: quoniam in hac vita non est ita certa penam quam si corde persequitur fiat possit tanto feruore precedere: ut multum mereatur postea non sic feruentibus: antequam referri. Nullus desperacionis locus. Quod diu homo viuunt. Sed in quoniam in omnibus etatibus incerta est hora mortis: sed paratus esse oportet vniuersis: ne forte si quando poterit et non vult bonum operari: tunc incipiat velle: quoniam non erit posse. Exemplum de usurario quod dum potuit non voluit. Unde de sermone. ij. de epiph. Iohannes beatus dicit Seneca Sic ordinandum est dies omnes: tamquam si agatur agone: ut expleat vitam ille beatissimus: et securus sui possessor: et quod tractum sine sollicitudine expleat

etiam inter cetera mala hoc est stulticia presentium: quod incipit viuere. Quid turpe? quod senex viuere incipiens. Considera quam pulchra res est commutare vitam ante mortem: deinde securissime expectare reliqua sui temporis presentia.

Tertius autem. Audistis etiam. Horate quod beatitudo (quod est merces operantium in vinea domini) solummodo meritis Christi parat ut habet de penam dicit. i. Dis. Nam dignum est operari mercede sua. l. De. ff. quod meretur causa. Pone parabolam de agricolis laborantibus in hortu principis: eos continue respicientibus sanctis: quod vni cuique dabit merces secundum laborem. Expone et applica notando quod dominus omnia videt: et maxime respicit intentionem cordis sibi quis precipue placet vera cordis humilitatio Iohannes dicit per. Tu populum humilem saluum facies etc.

Sermo. vij. p. Septuagesima.

Ic currite ut

et. Quod eandem escam spiritalem manducauerit: et omnes eundem potum spiritalem biberint. i. Cor. ix. Notandum quod triplex est esca et potus spiritualis: iunantes ad currendum: figurati per illam escam et potum etc. Sacramentalis Doctrina Diuina gratia dei. De primo Iohannes. vj. Caro mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus. De secundo Mat. iij. Non in solo pane viuunt homines sed in omni verbo quod procedit de ore dei. De tertio Apo. ij. Vinceti dabo manna abscoditum. Sic currite etc.

Salutatio.

Per Rom. ar. An in illa beatitudine (ad quam currendum est) videtes deum per effectum: ipsi comprehendat. Sic Phil. ij. Sequi autem si quis modo comprehendat. Contra Hier. xxij. Fortissime magne et potentes dominus exercituum in omni me tibi: magnus consilio et incomprehensibilis cogitatu. Rndet Th. j. pre. q. xij. Comprehendere deum impossibile est cuius intellectui creato. Attingere per deum metere quod iterum magna est beatitudo. ut Aug. dicit. Ad cuius euentus sciendum quod illud comprehendit quod per se cognoscit. scilicet quod cognoscibile est. Nullus autem intellectus creatus deuenire potest ad illud perfectum modum cognitionis quod diuina essentia cognoscibilis est. Deus enim cuius esse est infinitum in fine cognoscibilis est. Tu autem dicit Apostolus. Sequor si quis modo comprehendat: loquitur de compre-

Dominica in Septuagesima

hensione large sumpta vt opponit insecutori
et nō p̄prie s̄m̄ q̄ aliqd̄ includit in herente.
Hec Tho. Pro fundamēto. Necessē est
vt qui deum videt, totā trinitatez videat.
Nā s̄ iuxta doctrinā Arist. viij. Phisic.
primus motor q̄ de⁹ ē oīno ē imp̄hibil̄ s̄ tñ
nō totalit̄ videt: cū sit infinit⁹. Vñ Quid.
Immensa est finē q̄ potētia celi non habet
Hoc em̄ nō est intelligēdū de potētia infi
nitē celo: sed de potētia assistēte q̄ est dei
potētia. Arist. aut̄ dr. viij. phisic. et. j. d̄ ce
lo: q̄ finiti ad infinitum nulla est p̄portio.
Ideo intellect⁹ creature q̄ finit⁹ est nō pōt
totalit̄ videre dei essentiaz. Cū ḡ q̄rit An
videntes cōprehēdāt zc. Sic in. Ex q̄ cō
clude q̄ et si visio illi nō sit cōphēnsua: est
tñ ipsi⁹ hoīs totalit̄er satisfatiua p̄pter infi
nitatē obiectiue. Ps. Satiabor cū appue
rit gl̄ia tua. Est ḡ sūme desiderāda. Vñ mi
seri q̄ plus p̄ voluptate p̄nti z vanitate la
borat⁹ ḡ p̄ rāta felicitate zc. Erigite sur
sum corda ad deū: q̄ (vt dr̄ Aug. xxiij. de
ciuit. dei) tūc erit finis desiderioz nostroz
Figura. iij. Reg. xij. Vniuersa t̄ra desi
derabat videre vultū Salomonis vt au
dierit sapiam et. Et. ij. Paral. x. Dēs rei
ges terraz desiderabat videre faciē salo
monis vt audierit sapiam. Spūalr̄ Salo
mon interpretat̄ pacific⁹ vel retributor: et
figt̄ ch̄m. Expone ḡ quō desiderare debe
mus videre faciē ei⁹ in celo z audire secre
ta diuitat⁹. Vel sit alia figura. Exo. xxxij
di. Moyses dñō. Ostende mihi faciē tuā.
Et dñs. Nō poter̄ videre faciē meā. i. cō
phēdere Tertū est tñ q̄ sūme delectabilis
est illa visio. Job. xxxij. Videbūt faciem
eius in iubilatiōe.

I Ecūdu ar. In p̄cedēti zc. Nunc de
scō qd̄ est amplitudo diuine miscōie
siue beniuolētie. cū dr̄: Multi sunt vocati
Et sic dr̄. j. Timo. ij. De⁹ vult oēs hoies
saluos fieri z ad agnitioē pitat⁹ venire.
Idcirco multipl̄ hoies vocat

Primo p̄ pulsū ostij cordis pulsatiōe
Secdo signi ostensione.

Tertio nuncij transmissiōe.

Prō p̄ pulsū. Apoca. iij. Ecce ego sto ad
ostij z pulso: si q̄s mihi aperit it̄rabo ad
illū z cenabo cū illo: z ille mecum. Nunq̄
certe famelic⁹ aut gelu p̄stict⁹ aut ab ho
ste insecut⁹: sic instat̄er vocat pulsando vt

ostij sibi apiat sicut deus cordis nr̄i ad
tū petit. Audist⁹ ne pulsū ampli⁹ dilata
re: dicet⁹ nō. forte vez dicis: q̄ Ps. Voge
a pctōib⁹ sal⁹. Vos q̄ descēdist⁹ i p̄fūdū
pctōz Audist⁹ ne: est⁹ vos in gaudio vlti
pace p̄cier: Aug vo⁹ ne biē ne toyē. Non.
cā remozus p̄cie. Ecce martell⁹ q̄ pulsaf
ostij. S̄z heu mlti surdesunt. Hiere. xij.
Nō audierūt neq̄ inclinauerūt aurē suā: s̄z
abierūt vnusquisq̄ p̄ p̄uitatē cordis sui.

Secdo sui ostēsiōe. Sotemus qd̄ē aliqñ
vocare aliquē signō. De h̄ siḡ dr̄ Esa. xij.
Leuabit signū. gal. Testādat̄ i natōes z
gregabit p̄fugos iit̄ sicut acies castroz
Istō signū z vexillū vere ē corp⁹ ch̄i: tri
color albu denudatū: ruben flagellatū: li
uidū d̄ morte. Couleue aps le sanglat̄ gne
Vñ habuit legiōē plagaz s̄m q̄ renela
uit p̄go maris suo deuoto. B̄f. Istō vex
illū fuit exp̄l̄ctum sur le fust de la croix.
Vexilla reg⁹ p̄deūt zc. Aggregemur ḡ p̄
albedinē castitat⁹: rubedinē charitat⁹: pal
lorē p̄nie z austeritat⁹ Tertio nūcij trās
missiōe. Ab oi em̄ tpe misit nūcios ange
los vīz z p̄dicatores: p̄phas: p̄iarchas:
filiū p̄riū: aplos: discipulos: doctozes: reli
giosos. S̄z heu pauci audiūt. Esa. l. Vo
caui z nō fuit q̄ audiret. Preterea nūcij dī
sunt tribulatiōes spūales z tpales. B̄f. g.
Dale q̄ nos h̄ p̄mūt: ad deū nos ire cō
pellūt. Non ḡ maledicas p̄ncipib⁹ z dñis
et eis q̄ sunt in cā tantaz desolatiōnū: pū
ta exactionū zc. Nā tu tibi forsitan male
diceris Nā qd̄q̄ patimur/pefā n̄ra meru
erūt. Nihil taliū penaz sine dei volūtate ē
vt nos reuocet a pctis. Exēplū quō re
uocauit niniuitas cōminādo subuersionē
ciuitat⁹ Bone. iij. Nolate illō p̄f. Alsi con
uersi fuerit gladiū suū vibra. zc.
p Ro tertio. Aud. zc. Cauete ne cōte
mnat⁹ dei vocatiōem. Nā vt dr̄. xxiij.
q. vij. Vides. Inuit⁹ nemo bon⁹ esse pōt.
Ideo spōte audire debem⁹ quō nos deus
vocat. nō em̄ vult nos cogere. Et. ff. de re.
iur. Inuito B̄ficiū nō p̄fer̄ in inuitum
Nolate: Si rex vocaret aliquem vt hono
res z b̄nficia largiret: credo q̄ gaud̄ter
iret zc. q̄ si p̄tēner̄ z renueret: nōne me
rito illis bonis p̄uandus esset. Expone et
applica notādo illud Esa. xxiij. Ne q̄ sper
nis: nōne z ipe spern̄z:

Sermo. viij. p. Septuagesima.

Accurrite ut

zē. Bibebant autē de spiritali p̄se
chrs. j. Coz. x. Inter petra illā deserti/ et
ipm chrm: triplex est notāda silitudo: cur?
p̄replatio iunare oz ad currendū. P̄tia
est silitudo p̄fluxiois: qz sic a petra illa flu
xit potus p̄tute sp̄s sancti: sic a corpe chri
sanguis fluens oblat? ē deo p̄ sp̄s sanctus
Heb. ix. Sanguis chri q̄ p̄ sp̄i. se ob. zē.

Scda est silitudo consecutiois: qz sic pe
tra illa conseq̄bat p̄p̄m illi: ita chrs p̄p̄m
chriani. Mar. vi. Ecce ego vobiscū sū vs
q̄ ad p̄sumationē seclī. Tertia ē silitudo
sustentationis: qz sic lapis solid? est ad
sustentationē edificij: sic chrs oia sustentat
Heb. j. Portans oia p̄bo p̄tutis sue.

Sic currite zē.

P̄ Rimus ar. An bti vidētes deū p̄ cēn
tiā oia in deo videant. Q, sic. Greg.
lij. dial. Quid est qd nō videat q̄ scientes
oia sciunt. Cōtra. Inferiores angeli pur
gant a supioribz a nesciētia vt dicit Diony.
iij. cele. hierar. Rūdet Tho. in. j. p. q. xij.
Intellect? creat? videndo diuinā eentiam
nō videt oia in ea q̄ de? facit vel facere p̄t
Intellect? em nō pōt in eā cognoscere oēs
cause effect? z rōnes effectui: nisi causam
totalit̄ comp̄hēdat. Null? autē itelect? cre
atus pōt totaliter comp̄hēdere deū. Cum
autē dicit Greg. Quid ē qd zē. Loquit̄ q̄ntū
ad sufficientiā ex parte obiecti. s. dei: q̄ q̄n
rū ē s. se: finalit̄ oia p̄tinet z demōstrat. sed
h̄ facit q̄ntū z qualiter vult. Hec Tho.
Pro fun. De deo certū ē q̄ oia in seipso vi
det. Vñ dicit Qui. li. fastoz. Jupiter arce
sua totū conspēctat i orbē. et Arist. xij. me
taphysice q̄ p̄mū p̄ncipiū extra se nihil in
telligit: s. supple: oia in seipso. Querit̄ q̄ An
illi q̄ tā comp̄henderūt b̄titudinē: ad quas
currim? vidētes deū: oia in deo videant.
Dicit̄. Et q̄ conclude q̄ ampla ē det̄visio
in patria: qz tot? in se videt a b̄tis: z tot? a
creaturis maxie b̄tis tanq̄ in specul? sp̄ia
libz: z creature etiā vident in deo. Et dato
q̄ sol? ip̄e videret q̄ est fons tot? bonitat? z
p̄tutis: ille repletet naturale desiderij q̄
nihil aliud q̄reret. z talis sic vidēs est z be

atus. Aug. li. p̄fēf. Infelix hō q̄ scit oīa
ista. s. creaturas: re autē nescit. B̄tis autē q̄
te scit: etiā ista nesciat. Quisq̄ te scit oia
nouit: nō p̄pter illa beator: sed p̄pter te so
lū beat? Audite o miseri viatores z caue
te ne cor v̄m mundo magis q̄ deo affigat
Audite o pctōres q̄ tā miserabiliter erra
tis. Nā in solo deo est oē bonū. Figura
Ero. xxij. Moyses dixit dño. Quidē mi
hi gl̄iam tuā. Rūdet dñs. Ego oīdā tibi
oē bonū. Q̄ visio semp desiderabilis. P̄f.
j. In quē desiderant angeli consp̄cere. vñ
ex magno deuorōis sp̄u dicit̄ ē. Viratur
nec despiciunt in illū quē p̄sp̄i. fru. nec fa. q̄
fru. ma. si.

S̄ Secūdo? ar. In p̄ce. zē. Nunc de mul
titudine hūane neq̄tie morat̄ ibi: pau
ci p̄o electi. Q, em pauci saluent̄ h̄ p̄uenit
ex multitudine hūane neq̄tie. Vñ z salua
tor Mar. vij. Nata porta z spaciola via q̄
ducit ad p̄ditionē: z multi sūt q̄ intrāt per
eā. Quā angusta z arcta via q̄ ducit ad vi
tā z pauci inueniūt eā. Potest autē declara
ri tripl̄ci rōne.

P̄tia rō originalis infectiois.

Scda rō carnal rebellionis.

Tertia rō mental corruptionis.

P̄tia igit̄ zē. In infernū em vadunt oēs
q̄ cū originali decedunt. Tales em sunt fi
lij ire. Furta illud Eph. ij. Eram? natura
fily ire. Magna autē est multitudo. Se
cūda est rō carnal rebellionis Gal. v. Qui
autē fm carnē viuunt: oēs dānationē incur
runt. Caro em p̄cupiscit aduersus spiritū
Gal. v. Si fm carnē viue. moriemini. Vul
to autē plures eē vident (etiā int̄ chrianos)
q̄ fm carnis p̄cupiscentiā viuūt. In cui? fi
gura Gen. xxv. Plures erant filij h̄smael
q̄ isaac. cū tñ h̄smael nat? esset fm carnē.
isaac p̄o fm sp̄m: z p̄ repromissionē. vt h̄f
Gal. iij. Abraā etiā plures habuit filios
de cerbura q̄ sara. vt h̄f Gen. xxv. Idō si
gnatū est plures esse carnales q̄ sp̄iales.
T̄tē tpe d̄lunij solū inuenti sunt octo casti
Gen. vij. et. vij. Et in quibz ciuitatibz sodo
moz nō sunt inuenti decē viri boni q̄ car
nis vicio nō essent cōtaminati. Gen. xviij
Lerte multū timendū est q̄ p̄pter feridissi
mū carnalis concupiscētie viciū multa mi
lia hoim p̄cipitant in infernū. Nā operis
euidētia docet in q̄libet statu multos eē.

Unica in Sexagesima

depravatos z carnali feditate infectos Un
dic Aug. lib. de decē chordis. Ad h̄ dila-
p̄sa ē hūana pueritas: vt vir habeat q̄ vi-
ctus ē a libidine: z nō habeat p viro q̄ libi-
dinis ē victor. Rousi q̄ppe de? q̄ turpitu-
dinis abominaciones bestiales z in m̄m̄-
monio z extra m̄rimoniū ppetrant: q̄ vix
z raro in p̄fessione detegunt. Multī etias
ppter illā maledictā luxuriā manēt idura-
ti. Nā vt dic Greg. Quē luxuria semel
p̄ti: nihil aliū cogitare p̄mitit. Om̄ib; ac
impudicis dicet illud Apo. vl. Fortis canes
z impudici. Tertia ē rō mental corru-
ptionis. In q̄lib; nāq; statu palā apparet
q̄corrupta sit hūana volūtas: tā erga de-
ū q̄ erga p̄ximū. Erga deū q̄dem quia
pauci sūt deū timētes: paupes diligētes:
sz p̄miti ideo vt dō fuētes Loca sacra in-
honeste tractātes: Dei p̄cepta cōtēnū:
turpiter de? blasphemāt: ea q̄ dei sūt vbi-
q; vālpēdunt. Plures certe cū diabolo q̄
cū deo p̄uersant. In cō? figura m̄to plu-
res erant cū abalone q̄ cū dauid. ij. Re.
xv. Erga p̄ximū q̄corrupta sit hūanē mē-
tis affectio luce clari⁹. Rara q̄ppe frater-
na dilectio: rara fidelitas: rara iusticia: ra-
ra benignitas: rara ad panpes misericor-
dia: rara p̄itas inter hoīes. Nūc impletū videt
illud Osee. iij. Non est p̄itas: nō est mise-
ricordia: nō scia deū in terra: maledictum z
mendacium: z homicidium: z furtū: z adul-
teriū inundarūt. Nūcp̄fecto regnāt rixē/dif-
cordie/odia/inuidie/deractioēs/fraudes
Dñat auaricia z cupiditas: q̄ vt dī. j. Ti-
mo. vj. Radix ē oīm maloz cupiditas. Et
cū fm An̄. in hūana volūate duplex sit
affect⁹. sc̄. cōmodi/ z iusticie: nūc regnat so-
la affectio cōmodi/q̄li oīno seclusa affecti-
ōne iusticie. Cū tñ affectio cōmodi dāna/
bilis sit/si nō regulet p̄ affectionē iusticie.
Nūc sic dī Dierē. vj. A maiorē vīs ad ma-
iōrē oēs auaricie student zc. et Esaiē. lix.
Conuersū est iudiciū retrorsū: z iusticia
longe stetit: corruūt p̄itas in pleris: z eq̄-
tas nō potuit ingredi: qm̄ facta ē veritas
in obliuionē. Et his q̄ patz plures eē da-
mnandos q̄saluandos. Exemplū legi-
t in vita bñ Bern. Q. qdam eremita q̄ fu-
erat decanus ecclie lingonen⁹ z mundū re-
linq̄ns. xxi. annis in eremo manserat. post
quorē annū suū apparuit ep̄o p̄dicte ecclie i

tanta glia q̄ eps mirabat̃. Et inter cetera
dixit illi epo: q̄ in hora mort̃ sue triginta
milis hoim decesserant: q̄z vnus fuit bea-
tus Bernardus. q̄z nullus ascendit i celu
ascendit nisi ip̃e t̃m z beatus Berñ. Res
aut̃ in purgatorii iuerūt: z oēs alij in ifer-
nū descenderunt. Nā vt dicit 3i d. lib. d. sū.
bo. Et multi fidē cupiūt/ t̃n op̃o dissentiūt
et Greg. Pulci ad fidem veniūt: q̄ pauci
ad celestē regnū pducunt. Item multi sūt
q̄ peccant: sed pauci p̃niam agunt. Hiero-
vix. Nullus est q̄ p̃niaz agat sup̃ p̃cto suo
dicēs. Quid feci.

t Errius ar. Audistis ꝛc. Audistis q lex
dicat finis ē attendendꝝ. L. de nouo
codice faciendo. l. i. s. et de officio ꝛ p tate iur
di. delegati. Cum olim: fines nūqꝛati dilu
genter sunt signi. Attend qm h dñs no
bis nūciat q pauci sunt electi. Si māda
ret rez ciuibꝫ alicꝝꝫ ciuitatis paucis exce
ptis: iocōs vos faciā panibꝫ suspēdi. Nō
ne mltū timereꝝ: ꝛ si possitis inuenire me
da reconciliari: nōne ad hec diligenter
laborareꝝ ꝛc. Erpone ꝛc. Tandē notanꝫ
do illud Greg. Sollicite pensare debemꝫ
vt de le qꝛis minime psumat: qꝛ est iā ad
fidē aduocati dignꝫ / ē tñ vꝛꝫ perenni regnō
dignꝫ sit: nesciat.

Dñica Sexagesime.
Sermo.j.

Wi habet au

q res audiendi audiat. Lu. viij. *Li*
benter suffereꝝ insipientes cũ li. ipi
sa. sustinere em siqs vos in ser. re. siqs de
siqs acc. siqs erollis siqs in faciẽ vos ce
dit. ij. *Cap. x.* Ibi apls tangit triplicẽ co
ditionẽ pseudoaploꝝ: q̃s insipientes vo
cat: 2 ondit eos esse q̃stuarios: delicatos:
2 supbos. Qd audire debemꝝ vt caueamꝝ
ne tales simus Spũaliter aut p pseudoa
postolos intelligi puerẽ cogitandẽz
suggestiones: q̃ sunt q̃si apli diaboli. De
quibꝝ iuxta tertiu notãde sunt tres p̃ditio
nes detestande. *Quẽvĩz* redigunt In mi
serabilem subiectionẽ. Siqs vos in future
redigit Et iterz. Si quis extollit: Auserũt
spũalem possessionem. Si quis deuorat: si
quis accipit. Inferunt multiplicẽ turbatiõ

enem seu afflictionē: siq; in facie vos cel/
dit. De primo Hiero. Nunq; vagis cogi/
tationib; pateas: q; si in animo sedcant oīa/
bunt tui: et te ducunt ad delictū maximū.
De scōdo. puerse cogitationes separāt a dō
et p; oīs ab oī bono. De tertio Hiero. iij.
Vlq; q; morabunt in te cogitationes noxie:
q; scz multiplex diuerberant aīam.

Qui habet aures au. zc.

P. Rimus ar. An hōi necessariū sit au/
dire doctrinā aliquā supnaturalē re/
uelatā. **Q.** non. Sensus non indiget aliq;
cognitione supnaturali q; nec intellectus.
Item natura nō deficit in necessarijs. iij.
De aīa Contra. ij. Tim. iij. **Q.** Is doctrina
diuinē inspirata vtilis est ad arguendū.
Et rñdet Sco. in penio seu. q. i. Preter
doctrinā phōz necessaria est doctrina di/
uinit; inspirata: q; negant phi. Sed the
ologi cognoscētes defectū nature/ et neces
sitate grēfic/ dicebāt. Probat. Si agentī
p cognitionē/ necessaria est directa cogni/
tio sui finis. Quia omne p se agens/ appe/
tit finē suū. Ideo agens p cognitionē ap
petit sibi p cognitionē: s; hō ex naturalib; nō
pōt directe cognoscere suū finem. igit zc.
Vnōz pbat. q; phs/ sequendo naturalē
viā: aut errabit in cognitione finis in pri/
culari: sic ponere videt felicitatē in cogni/
tione substantiaz separatā. xj. Ethic. aut
dubius remanebit. Vñ. j. Ethic. dubitan //
do dicit. Si qd est deoz donū/ rōnale ē fe/
licitatē esse. Confirmat. Si agentī p cog/
nitionē/ necessaria est triptita cognitio sui
finis. Primo quoz qliter adgrat: alias ad
eius consecutionē nō posset se disponere.
Scōdo cognitio oīm q ad illū finē sunt ne/
cessaria: alias ppter ignorantā posset defi
cere. Tertio q illa sufficiant ad illū finem:
alias ex dubitationē nō efficaciter pcedē/
ret. Sed hec tria nō pōt viator p naturā
cognoscere. Nō p; q; beatitudo confert
tanq; premiū pro meritis a deo/ nō neces/
saria sed voluntate acceptante: et oīa ad
salutem necessaria et eoz sufficientia depē
dent ex mera dei voluntate. Cum autē dz
q; sensus zc. Dicendū q; superiora ordinā
tur ad maiore pfectionem passive recipien
dam q; possint actiue pducere. Ideo pfe/
ctio illorum est ab agente supnaturali: nō
sic est de perfectiōe inferiorz/ quoz pfectio

ultima potest subesse actioni inferiorz agē
tium. Hec Sco. Pro fundamento Na/
turaliter homo scire desiderat Arist. j. me/
ta. Omnes hoīes naturaliter scire deside
rant: precise autem desiderabilis est sciē/
tia diuinor q; sapientia dz Alanus de plā
ctu nature. Sola sapientia sup oēm posses
sionem: peminet genera possessionū. hec ē
delitiosa anime paradisus. Sz querit An
hōi nō necessarium zc. Dic rñ. vt s. Et q;
conclude qnta sit dei ad homines benigni
tas: q; vīz supra nature sue facultatē vult
homines lenare per doctrinā sup natura
liter reuelatā: vt perueniant ad vitā be/
atam. Unde dicebat ipse dñs. Joan. viij.
Siquis sermonē meū seruauerit/ non gu/
stabit mortē in eternū. Et Petrus sibi di
cebat Verba vite eterne habes. O miseri
peruicaces diuine legis: peruri: ad ul/
teri zc. Videte quid facitis: vitam eternā
perditis. Et vnde tāta vobis perditio: ni
si quia contēntis audire corde et animo ver
bū dei: Audite itaq; zc. Hec doctrina vō //
bis diuinitus est data/ per quā confundit
oīs error et sublimitas. Figura Ero
di. vij. Virga aaron uersa est in serpentes/
et deuorauit virgas magoz. Spirituali:
virga diuine legis sapientia: vertitur i ser
pentem: per quem sūgtur prudentia et dis
cretio. Iuxta illud Matthei. x. Estote pru
dentes sicut serpentes et simpli. zc. Et hu
iusmodi doctrina confutat omnē falsitatē.
Hec est stabilis et firma doctrina quaz q;
recipit et exequit rueri non potest. Unde
Matthei. vij. Omnis q; audit verba mea
et facit ea: assimilabitur viro sapienti q; edi
ficauit domū suā supra petram et descen
derunt pluuies/ venerunt flumina/ et flauē
venti et ir. in domū illam et non cecidit.
Fundata enim erat supra fir. pet. Audite
igitur o peccatores verba vite et vnusquis
q; corde pceptat: iuxta qd dicit dñs in the
mate assumpto. **Qui habet au. zc.**

I. Eandem articulus. Tria sunt quoz
rum nobis multuz necessaria est au/
ditio. vīz

Compunctionis remediū.

Redemptionis pēum.

Glorificationis pmiū.

Propt pmiū Esa. xxx. vij. Reco gitabo ti.
bi a nos me. i. amari. aīe mee. Propt scdm

Dominica in Sexagesima

Thre. iij. Recordare paupertatē mee et tras
gressiōis et absinthij et fell. Propt̄ tertium
Hiere. xxxviiij. Audi vocē dñi et hñ erit ti
bi et viuet anima tua. Et sic posset h̄ thema
applicari p̄ tota sexagesima et paschali tpe.
Triplex est ḡ s̄bū audierū. Cōpūctiōis.
Cōpassiōis. et Cōsolatiōis. In euangelio
aut̄ hodierno notādest tres cōsideratiōes
q̄ ad cōpūctiōez iducere debēt. Prima est
cōsideratiō copiose seminatiōis: ppter quā
m̄ltū dolere debēt q̄ et negligētia portio/
nē hui⁹ semis nō recipiūt. Secda ē cōside
ratiō viciose dispositiōis q̄ m̄ltū dñ illoz
corda cōpūgere q̄ talē dispōnez hñt. Ter
tia ē cōsideratiō fructuose cēpēōis q̄ m̄ltū
tū dñ eos ad fructū iducere q̄ negligētiāz
aut maliciā hñdī fructū amittūt. Circa
p̄mū tria sūt notāda. Beniuolētie suauit̄
tas i serēte. Diligētie necessitas in recipi
ente. Negligētie iniquitas in n̄ exēq̄nte. In
h̄ t̄pōe de p̄mo. Dicit itaq̄ euāgē. Exijt
q̄ seiat et. Seminauit iniqua indifferenti
p̄ oē gen̄ terre: q̄ seminauit bonis et malis
et iduraz. Seiauit inq̄ pla genera semi/
nū. Primo legē nature. Secdo legē figu
re. Tertio legē grē. P̄mo legē nature:
in q̄ dedit potētiā discernēdi int̄ bonum et
malū. P̄s. Vlti dicit: q̄s oī dñt nob̄ bo/
nā: Et rñdet Signatū est sup nos lumen
vult⁹ tui dñe. Dilata declarādo. q̄ etiā
nō est lex septa: omnia legē diuine p̄cepta
seminata sūt i naturali rōne. Secdo seiat
legē figure. s. legē moysiā in q̄ explicauit p̄/
cepta et seiat p̄missiones et cōminationes.
Vñ **Deut. xj.** En p̄pono vob̄ hodie bñ/
dictionē et maledictiōez et. Tertio semi
nauit legē grē q̄ est lex amoris. Vñ dice/
bat **Jo. xiiij.** Si diligit me mādara mea
suauē. Hāc aut̄ exijt seiare fm̄ assūptā hui⁹
manitatem. Vñ dicebat **Jo. xvj.** Exiui a
p̄re et veni i mōm et. Et **Lu. iij.** Alijs ci
uitatib⁹ op̄t me euāgelizare regnū dei. q̄
iō missus sū. Nec cessat etiā seminare i cor/
dib⁹ nr̄is p̄ sc̄tās inspiratiōes: p̄ angelicas
monitiōes. s. p̄ extiozes petitiōes. Vocat
aut̄ s̄bū dei semē. q̄ sic op̄t semē absēdi
in terra vt fructificet: sic et s̄bū dei i p̄fūdo
memorie. Et sic semē sine solis bñficio nō
crefcit: sic nec dei s̄būz fructificat sine dei
grā. Itē sic semē est materia panis p̄ cor
poris rēfectōez: sic s̄bū dei ē cib⁹ aie. Sic.

Lib̄ mēz est s̄bū dei. Et **Deut. viij.** Nō
in solo pane viuit hō: sed in oī p̄bo qd̄ p̄ce
dit de ore dei. **Pieterea** sicut terra semē se
cundat: sic s̄bū dei mentē. Et h̄ semē si ali
qn̄ diu later i corde: tñ qñq̄ post m̄lta tpa
germinat et calefcit i fructū. Exēplū. **Com**
qdā argueret qñdā ribaldū de h̄ q̄ frēqn/
tabat sermones. Rñdit. Eñ mō statū nō
imuter: tñ semē recipio qd̄ aliqn̄ coalefcit i
fructū: et dātē dō erit mibi s̄bū qd̄ audis
salutē cā et emēdaciōis. **Jo. sic dñ Jaco. j.**
Suscipite istū s̄bū qd̄ p̄t saluare aias v.
p̄ **Ro. tertio ar.** Audistis et. Si ḡ fame
moriat nō est deo iputandū q̄ p̄ n̄ ē
Dicit em̄ regla iur̄. Imputari nō dñ aliq̄
p̄ quē nō stat si nō faciat qd̄ p̄t saluare faci/
endū. ff. de lege cōmissoria. in fi. Pone ca
sum de plato faciente qd̄ in se est ad dīre/
ctionē subditoz: et tñ sūt mali: nō ē sibi i
putandū. vt patz. **xlviij. di. §.** Quid tūc si/
et. et c. qñtūlibet. Expone et applica. Et no
ta: si p̄ filios grāz tā ad seminandū q̄ ad
comedēdū copiose distribuat: si q̄s eoz ex
negligētiā recipiēdi aut p̄seruādi fame p/
eat: nō est p̄t iputandū. Expone etiā not/
tando illd̄ **Dat. v.** Solē suū facit oriri su
p̄ bonos et malos: et pluit sup iustos et in/
iustos. s. qñtum in se est.

Sermo secundus p̄ Sexagesima

Qui habet au

q̄ res et. In q̄ q̄s audet in insipien
tia dico andeo et ego: hebrei sūt et
ego: israelite sunt et ego: semē abrahe sūt et
ego: mistri ch̄i sūt et ego: vt min⁹ sapiēs
dico: plus ego. **h. Loz. r.** Qui h̄z aures au
diēdi audiat vñ intelligat quō in his s̄bis
apls se cōmēdat. Vbi nota q̄ p̄t aliq̄s vi
cere s̄ba in cōmēdaciōem sui licite triplr.
P̄mo p̄t fame p̄seruationē. sic fecit **Sa
muel. j.** **Reg. xij.** Cōuertat⁹ sū corā vob̄ et.
loqm̄ et. Si bonē culusq̄ tulerim aut asi
nū: si qñq̄ et. **Hugo** de sc̄to vic. Nō suffi/
cit nob̄ sc̄ta vita: nisi asit bona fama. Au/
gust. Cōicia est p̄t te: fama p̄t p̄mū ne
cessaria ē. Secdo p̄t sp̄s subleuationem.
sic se laudauit **Ezechias** **Esai. xxxviij.**
Tertio ad dei gl̄ificationē et p̄mū edifi
candiōem. Sic paul⁹ se laudauit: vt patz in

ep̃la hodierna. Sic ⁊ dicebat. j. Cor. xv. Abundantioribus laborum. Talia dicebat ad dei gl̃iam: ⁊ vt sue doctrine maior adhiberet fides. Qui habet ⁊ c.

p Rūn? articulo. An doctrina illa supernaturalis homi necessaria sit sufficiēti contineri sup̃flua vitz cerimonie ⁊ historie m̃lte. Cōtra. Aug. d. ciui. dei. li. ij. loqns de sacra scriptura dr. Hinc fidē habem⁹ de rebus q̃s iḡrare non expedit: nec p nos scire idonei sum⁹. Rūder Scor? in. j. sentē. mult⁹ ṽs oñdens p̃tate ⁊ certitudinem sacre scripture. Prima p̃nūciatio p̃phetica: cui euidenter cōtrāderet ei euē? Scd̃a scripturaz p̃cordia in his q̃ nō sunt euidentia ex terminis ⁊ principiis. Tertia autoritas scribētū q̃ maxie dānāt mēdaciū. Quarta diligētia recipiētū. Quinta rōnabilitas cōtētoz. Sexta irrōnabilitas singulorū errorū. Quid em p̃nt adducere pagani p̃ idolatria suā: qd̃ saraceni discipuli mahumeti/expectātes p̃ b̃titudine qd̃ porcis puenit/gulā ⁊ coitū: qd̃ iudei q̃ no. te. da/ minant qd̃ in suo veteri p̃mittit? Septima ecclesie stabilitas inf̃tāvarias tribulationes. O. t̃ua miraculorū claritas p̃ christū ⁊ ap̃los ⁊ alios s̃ctos. Uñ dr̃ Rich. j. d. tri. ñ. Dñe si ē error a te decepti sum⁹. nā tantis signis p̃firmata sūt q̃ nō nisi p te fieri p̃nt. Si aut̃ infideles ista miracula facta ēē nō credūt: hoc nob̃ grāde miraculū sufficit q̃ iā orbis terraz sine vllis miracul⁹ credit. vt dr̃ Aug. xxiij. de ciui. di. Dicendū ē q̃ doctrina catholica est p̃ssima. Dicendū ē q̃ necessaria ē ⁊ sufficiēs viatori. q̃ ip̃a tradit q̃s sit finis hois in particulari: q̃ visio ⁊ fructio dei etiā q̃ntū ad circūstācias ap̃petibiles: puta q̃ habeat ab homie mortali post resurrectionē. Ip̃a aut̃ determinat q̃ sunt necessaria ad finē ⁊ q̃t ad illa sufficiāt q̃ decē mādāta. horū aut̃ explicatio ⁊ q̃ntū ad credēda ⁊ q̃ntū ad speranda ⁊ opanda dat in p̃liis locis scripture. Lū aut̃ arguitur de cerimoniis ⁊ c. Dicendū q̃ dulci⁹ cap̃it qd̃ sub aliq̃ figura latet q̃ si exp̃ss⁹ traderet In historiis pater ordinata gubernatio respectu fondis ⁊ tot⁹ creature. Hec Sco. Pro fundamēto. Nulli ad deum cōfugiētī deest de⁹: q̃ñ sibi de oib⁹ ad salutē necessarijs p̃uideat: Nā dr̃ Arist. iij. de

ais. Natura nō deficit in necessarijs. Qd̃ si vez ē de natura naturata: m̃lto mag⁹ d̃ natura naturate q̃ de⁹ ē. Uñ Watt. vido. in tob. Rescit abesse de⁹ in se sp̃antibus: egros iustitiat: elios erigit: arcet onus. Lū q̃ q̃rit ⁊ c. Dic rñ. Ex q̃ clude mirabile ⁊ sūme laudabile dei p̃uidentiā erga gener⁹ hūani salutē: q̃ voluit oib⁹ ⁊ p oib⁹ seminare oia q̃ sunt ⁊ fuerunt salutē necessaria ⁊ sufficiētia si ē q̃ colligat Nā vult oēs homies saluos fieri ⁊ c. j. Tim. ij. Audite o miseri p̃ctōres. Fauldra il q̃ vobis foras dānez. Luxuriosi ⁊ c. Audite p̃bū dei vocant⁹ vos ad p̃niam Esa. xlvj. Redite p̃ uaricatores ad cor. Sed heu pauca redeūt Pauca p̃ba om̃ie sapie aud iūt. ideo mult⁹ p̃eūt. Figura Gen. viij. Pauca i. octo saluati sunt tpe diluuij. oēs aut̃ alij p̃ierunt q̃ p̃ba Noe iusti audire p̃p̃serūt. Expone ⁊ c. notādo illud Eccl. j. Peruersi difficile corrigunt⁹: ⁊ stultorū infirm⁹ est m̃er⁹.

p Ro scdo ar. In p̃ced. ⁊ c. Nūc d̃ scdo scz de diligētie necessitate in recipiēte Q̃ em ex tāta beniuolentiā dñs semen salutis tribuit: necessariū ē vt illd̃ recipiam⁹ cū deuotiōis diligētia. Ideo dr̃ Hier. xxiij. Terra terra terra audi p̃bū dei. Debet aut̃ hoc semen recipi cū triplici p̃ditōe Primo cū subiectiōis hūilitate Scdo cū retentionis firmitate. Tercio cū affectionis sinceritate.

Primo cū subiectiōis hūilitate: ac si de ore ch̃i p̃cederet: q̃m̃ ip̃e dr̃ Luc. x. Qui vos audit me audit. Uñ ⁊ ip̃e in celū ascendēs p̃ncipalit̃ dixit discipulis suis. Eūtes i mū dū vñuersum p̃dicare euāgelij dī creaturē. Uñ plati ⁊ aniaz c̃p̃rā h̃ntes obligant p̃plo p̃dicare: vt h̃. xxxvj. dī. c. Ecce. Er xvj. q. j. Adh̃cūm⁹. Ex q̃ etiā sequit̃ q̃ populus p̃ loco ⁊ tpe tenet audire. Uñ d̃ cō. se. di. j. c. Sacerdote p̃bū dei in ecc̃lā faciente siq̃s egressus fuerit de auditorio ex coicet Scdo ex retētiōis firmitate. Bie. in homel. Verbū dei qd̃ aure p̃cipit⁹ ne cessitate retinere. Lib̃ em̃ mēt⁹ est p̃bū dei. et sicut acceptus cibus stomacho tan⁹ gustu reijcit⁹: sic q̃ñ audit⁹ p̃mo i ṽtre me⁹ mortē nō tenet. Sed q̃quis alimenta nō retinet: hui⁹ p̃fecto vira despat. Eterne ḡ mort⁹ picula formidatio si cibū sancte p̃dicti carōis reijcit⁹: si p̃ba vite cū alimentis iusti

Dominica in Sexagesima

tie in memoria non tenet. Ecce transiit oē
qđ agit: et ad extremū iudiciū sine vlla i/
termissiōe iudicē velut nolūt vperari
Cur h̄ amat qđ relinquit: Cur negligit
qđ puniūt: Demērote qđ h̄i Siquis h̄z au
res audiēdi audiat. Quia em̄ cūct̄ aures
corpis h̄ntib: siq̄s aures h̄z audiat d̄r: au
res pcul cordis requit. Hec Greg. Ter
tio cū affectiōis sinceritate. qz vt d̄r puer.
xvij. Qui cuitat incidit in mala. Et Tul.
li. y. tusc. qst. Ut ager sine cultura fertilē
nō pōt: sic nec sine doctrina anim⁹. Prop̄
nō pōt: sic nec sine doctrina anim⁹. Prop̄
qđ de p̄bo dei d̄r Aug. et h̄i i decret. j. q. j.
Interrogo vos fr̄es dicite qđ vob̄ videt
p̄ corp⁹ xpi an p̄bū ch̄i. Esti vey vult
rēspōdere: hoc dicere debet q̄ nō sit min⁹
p̄bū dei q̄ corp⁹ ch̄i. Et iō qnta sollicitu
dine obseruem⁹ qm̄ nob̄ corp⁹ ch̄i m̄fra
tur ne ex ipō aliqd in terrā cadat: tāta sol
licitudine obseruem⁹ ne p̄bū dñi qđ nob̄
erogat dñi aliqd cogitam⁹ aut loq̄mur de
corde n̄ro nō debeat. Qz non min⁹ re⁹ erit
qđ dei p̄bū negligenter audierit: q̄ qđ corp⁹
ch̄i sua negligentia in terrā cadere p̄mise/
rit. Archid. aut sup illo verbo capli: d̄r q
cōpatio illa corpis ch̄i et p̄bi p̄dicati n̄ sit
respectu dignitat⁹ et excellēcie: sed respectu
efficacie: qm̄ non minoie efficacia p̄sequit
qđ deuote audit p̄bū dei q̄ cū reuerentia
suscipit corp⁹ ch̄i. Un̄ glo. sup dicto caplo
d̄r. Verbi autem p̄dicatio plures cōuer
tit et plus facit hoīem compungi: ita p̄eā
p̄cā oīa tollunt. Per corpus aut ch̄i tol
lunt tñ venialia: vt h̄i de cōse. di. ij. Itē/
rat. Si itaqz (vt ait Hierony. ad paulinū)
multi p̄hoz auditate discendi nullum ti
muerūt laborē. Legim⁹ inq̄t i veterib⁹ hi
storij⁹ qđ dā lustrasse nouos adyisse popu
los et. qnto magz cū affectiōis sincerita
te recipe debem⁹ oblatā nob̄ doctrinā sa
lut⁹, quā si p̄tēnim⁹: merito p̄tēnemur a
deo. Exēplū scribit mgr̄ Jacob⁹ de vi
triacō. Quidam fuit rusti⁹ nōtē audire
p̄bū dei: sed de ecclia exibat cū sacerdos
sermonē inciperet. Qui sepe a plebano corre
pt⁹ in p̄nacia māsit. Tandē grauit infir
mar⁹: timore qđc mori cōfessus ē. Quo
defuncto et ad eccliam delato: cū p̄ eo feli
ret officiū: imago crucifixi corā oī p̄lo ce
pit eborare aures cū digiti. Qđ vidētes
q̄ circūstabāt mirabantur. Quē sacerdos.

Ut sciat⁹ qle sit h̄ signum. Sic iste noluit
audire p̄bū deuota de⁹ nō vult audire p̄ho
ces p̄ eo et. Sic cessauit oēs orare p̄ eo:
sepultūqz est corp⁹ ei⁹ in capō. Qđ norate
qđ ait sapiēs puer. xij. Audi p̄siliū et susci
pe disciplinā: esto sapiēs in nō. t.

Et ar. Aud. et. Cane ḡa negligē
tētia audiēdi p̄bū dei et qđ negligē
tia sequit saluē ignorantiā. Qz sic iura vi
cunt: p̄pter culpā tenet qđ ad oīa illa que
sequunt ex illa. q. j. placuit ar. ff. ad. l. adl.
Qui occidit. q. in hac. P̄sare qđ affectu
se et qđ humilit̄ indigēs aliq̄s recipet pecu
niā vel grana sibi necessaria: qnto magis
semē spuale et. Expone et. Audite itaqz
qm̄ sicut d̄r Act. xij. Vobis verbū saluē
missum est.

Sermo tertius pro Sexagesima.

Qui habet au

res et. In laborib⁹ p̄mis: et sic
effugi mar⁹ ei⁹. ij. Eoz. x. Audi
te qnta fuerit charitas pauli qđ p̄bū amo
re et zelo salut⁹ aīaz tāta passus ē. Qui h̄z
aures audiēdi audiat vt inde aniet ad to
lerādas aduersitates. Sūt aut in ill⁹ ver
bis tria notanda. Persecutionū inuērab
lis pluralitas. Inf aduersitates impur
babilis iocūditas. Et iocūde constātie
inuoletibilis firmitas. De p̄mo Act. ix. Ego
onā illi qnta oporteat eū p̄noie meo pa
ri. De scdo. ij. Eoz. xij. Liberet gl̄abor i
infirmatib⁹ meis et. De tertio Ro. viij
Quis nos sepabit a charitate ch̄i et.

Qui habet et.

Rim⁹ ar. An sacra doctrina sit oīb⁹
alijs dignior et sic p̄ ceteris audiendaz
Qz nō. Certitudo p̄inet ad dignitatē sci
entie. sed alie scie de q̄ p̄ncipijs dubita
ri nō pōt vidēt eē certiores sacra doctri
na cui⁹ p̄ncipia. s. articuli fidei dubitatio
nē recipiūt. ḡ et. Un̄ alie scie dicunt anil
le. puer. ix. Visit ancillas suas vocare ad
arcē. Rūdet Tho. in. j. p̄e. q. j. Sicut d̄r
p̄ho p̄mis de aīa Una scia d̄r alia digni
or. tñ p̄ certitudinē aut dignitatē matie.
Et qntū ad vtrūlibet sacra scriptura digni
or ē. fin certitudinē qđc: qz alie scie certi
tudine h̄nt ex natura: lūmie rōnis q̄ erra

renō pōr. hec aut ex lumie diuine scie q̄ fal-
li nō pōr. sū dignitate pō materie. qz ista
scia est pncip. alr de his q̄ altitudine sua ra-
tione transcendūt. Alie pō p̄siderant ea q̄
rōni subdunt. Finis etiā hui⁹ doctrine est
britudo etna q̄ trāscēdit fines oim altarū
sciaz. Cū aut dīpncipia hui⁹ scie dubita-
tione accipiūt Dicendū q̄ nō est p̄p̄t incer-
titudine rei: sed p̄p̄t debilitatē intellectus
hūani. Hec t̄bo. Pro fudamēto. Cog-
nitio rez supioz mltō nobilior ē q̄ cogni-
tio inferior. Un p̄hs d̄ aialib. Cogitare
modicū qd̄ de rebz supiozibz desiderabili-
us est q̄ cognitio emēdes rez inferior. Jō
Perf. poeta arguit eos q̄ talibz inferioribz
se occupāt: supioribus neglect. Discite o
miseri causas cōgscere rez Quid sim⁹ aut
qd̄nā victuri gignemur. Lum ḡ q̄rit zc.
Ex q̄ p̄clude q̄nta sit hūda reuerentia ad
sacrā doctrinā. Nā vt dr pau. j. Thef. iij.
Qui hec s. p̄ba scripture sp̄nit: nō hoīem s̄
deū sp̄nit. Q̄ mīrī z duri p̄ctōres icorrigi-
biles q̄ p̄ba p̄dicatoz p̄sentz zc. Audite
qd̄ dñs dr. j. Re. ij. Qui me p̄tēnūt erunt
igibiles. Et timēdū ē q̄n mlti sint tales
p̄ctōres. Eze. viij. de. xxv. vir⁹ q̄s vidit eze-
chiel dōrū hñres z rēplū. Spūalr oīes
p̄ctōres dōrūz hñr z rēplū. vadūt em ad
diabolū z dereliquit deū. Jō p̄ctōrī dicit
Deut. xxxij. Deū q̄ te cre. deret. zc. Certe
deum derelinqt q̄ scīz doctrinā p̄tēnūt
Ecūd⁹ ar. In p̄ce. zc. Nūc d̄ tertio. s.
de negligētie iniquitate in nō exeq̄ndo
Dūz em p̄ctōr iudiciū reportabit d̄ negli-
gētia. s. q̄ iexcusabilē ē. p̄p̄t qd̄ dicebat dñs
Qui h̄z zc. Nō em audierut oēs vt itelli-
geret z bñ agerēt. Ideo sic dr Josue. xxiij.
Estote solliciti vt custodiatz cūcta q̄ sc̄pta
sūt Ad exercitādū ar diligētia z negligētiā
expellendā: patet triplex p̄sideratio.

Prīa ē p̄sideratio spūalis obligatōis
Scda ē spūalis damificatōis
Tertia est finalis retributōis.

Prīma igit̄ zc. Que vicz pūct ex bñficijs
nob collatz. viij. ij. Paral. xxiij. Nolite neg-
ligere qm̄ vos elegit do. vt si. co. e. cā. spec.
e. a. Hoc tñ spūalr p̄p̄t possz d̄ his q̄ alio-
rū curā gerūt: inter quos mlti regunt negligētes.
de q̄bz dr Baruch i. si. Sūt hi sic
formido in cucumerario q̄ nihil custodiat
Et sic in botro spina alba sup quā omnis

avis sedet. Scda ē zc. Si q̄s h̄z vineā
ex q̄ colligere posset centū dolia vini: mltū
stult⁹ reputaret si ex negligētia colēdi eaz
fructū amitteret. Fruct⁹ aut quē hō colli-
geret ex diligēti cultura sui p̄ualeret vīpo-
ton⁹ regni. Jō dr Sen. Turpis ē iacturā
ra q̄ p̄ negligētiā fit. Considera q̄stult⁹
cēt q̄ pedē arreptuz igne cōduri sineret cū
possz extrahere. aut q̄ sup oculos stillicidiū
cadere pmitteret q̄ cececat: cū possz caput
diuertere. aut q̄ panē quē in ore h̄z a mu-
ribz corrodī dimitteret: cum os claudere
possz. Hoc negligēs facit/pedē volūtarie
n̄ retrahēs ab igne/pcti fugiēdo occasio-
nes. nec oculos diuertit a stillicidio carnal-
voluptatz. nec claudit os: s̄z pmitterit vt mu-
res isernales ei panē vite auferāt. Negligē-
tia q̄ppe z tepiditas ē p̄lyf spūalr z le-
thargie liliis q̄ facit hoīe imorū dormiēdo
et nō sentire infirmitatē suā/q̄ deū puocat
ad vomitū. Apoc. iij. Q̄ tepid⁹ es icipiā
te euomere ex ore m. Tertia p̄sideratio
finalis retributōis. Q̄ negligētes acrit pu-
nient. Vigilātes pō i bonis opibz eterna
mercede dotabunt. viij. Matt. xxv. Serui
q̄ in cōmissa sibi pecūia fideh laborauerūt
laudant z remūerant a dño. Serui autē
negligēs ejcti i tenebras extiores. Heb.
ij. Quō nos effugiem⁹ si n̄z negligētiā
salutē. Sic ḡ dr Pau. Heb. iij. Festinē
ingredi illa req̄z. Legimus Jnō. xviij.
quō extrahēbāt exploratores lachis filios
dan. Vidim⁹ terram opulētā z vberē. Et
sequit̄ Nolite negligere: nolite cessare. eaz
mus et possideamus eam: nullus erit la-
bor zc. Venit q̄ppe ip̄e dñs vt nos exci-
taret ad diligēti laborādū: vt possim⁹ i et-
nā hereditatē itroire. Certe si negligētes
fuerim⁹/dura iereparatōe atqz maledictōe
digni erim⁹. Exēpluz Mat. xj. Quō ex-
probrabat ciuitatibz q̄bz p̄dicauit. Ge tibi
corozaim: ve tibi bethsaida qm̄ zc. Eli-
de z appli. notādo illud Jac. j. Estote fa-
ctores s̄bi z n̄ auditores tñ: fal. volmetip.
r Ert⁹ ar. Aud. Notate qd̄ dr. xj. q.
ij. Glia cpi. in si. Non sufficit diu in
schol fuisse: s̄z laudabilr vixisse ingredū ē
Ar. c. de his q̄ veniā erat⁹ ipetrauerint. l. ij.
Done cām zc. Et nota q̄ vanū est audire
mltū seq̄ bonū op⁹. qm̄ vt dr Rom. ij. Nō
auditores legz iusti: s̄z factores iusticia.

Dominica in Sexagesima

Sermo. iiii. p. Sexagesima.

Si habet au

res zc. Scio hoiem an annos.
xiiij. zc. vsqz ibi. No licz ho loq
ij. Co. r. Hic ap'ls oñdit securitatē sue vo
cine vt oēs confident audiat. Et in ver
bis ei sunt tria notāda.

Reuelationis certitudo: qz dixit Scio
hominē zc.

Elevatiōis celsitudo vsqz ad frū celū.
Illuminatiōis claritudo qz au. zc.

De pmo dicebat Scio cui credidit cert?
sum zc. De scdo glo. i. pposito qz cert?
gratus: dr grad? cognitiōis: pñes ad ange
los supne hierarchie. De tertio Aug. li. v.
vidēdo deū ad pan. Ipa di cēntia a qbus
dā videri potuit in vita sic a moyse z pau
lo: qz rap? audiuit ineffabili pba q nō licz
hoi loq: ppterea dicebat Gal. j. Notū vob
facio eua. qd zc. qz nō ē fm hoiem: neqz ab
hoie illd accept: neqz didici zc.

Qui habet zc.

p Rim? ar. An sacra doctria debeat di
ci sapia: Q. nō. Hec em p studiū ad
grif: sapia aut hē p infusiōē. Vñ inf? dona
spūfcti nūerat Esa. xj. g. zc. Sed ē est qd
dr Deu. iiii. Hec ē via sapia z intellectus
corā pphs. Rñ. Tho. in. j. p. q. ij. Cū sapiē
tis sit ordiare z iudicare: z iudiciū habeat
de rebz p altiorē causā: ille maxie sapiens
dr qz pñderat simplr altissimā causā tot?
vniuersitatē q de ē. vñ sapia dr eē dignior
cognitiō vt pñz p Aug. xij. d. tri. Sacra at
doctria pñtissime determinat d deo fm qz ē
altissima cā qz nō solū qñtū ad id qd ē p cre
aturas cognoscibile qd pñi cognuerit vt dicit
Ro. j. s. etiā qñtū ad id qd ē notū sibi soli i
seipso: z alijs p reuelationē cōicatu: iō sacra
doctria maxie dr sapia. Cū at dr. Hec vo
ctrina zc. dicēdū qz iudiciū pñet ad sapiē
tē fm duplicē modū iudicādi. s. p modū i/
clinatiōis: z p modū cognitiōis: z postmo
dū iudicādi d rebz diuis pñet ad sapiam
q ē donū spūfcti. fm illd. j. Co. ij. Spūal
at iudicat oia. Scds at mod? pñet ad hāc
doctrinā: inqñtū p studiū hē. lz ei? pñcipia
ex reuelatiōe habeat Hec tho. Pro fm.
Noticia diuioz dr sapia vñ Arist. j. meta.
Sapia ē scia pmax altissimazqz causaz.

Ex ipositiōe aut nois sapie: sapoie noiat.
vñ sapia qñ sapida scia Nota at qz q sapiūt
diuina despiciūt trena: ad qd pñet illud
De pñepu mudi. Fallit ispiēs vite pñt
amore: Sz sapiēs noscit qñ sit plena vo
lore. Cū g qñt vt s. Et qz elude qñ nobil
z qñ honorabit z qñ saluifera sit hec doctri
na puer. vij. Sapia pñciosior ē cūctz opibz:
z oē desiderabile ei nō valet cōpari. Quā
fatui igit qz ea quipedūt. Igit miferi pec
catores qz corp? aie: mūdū deo. trena cele
stibz: tpalia eternis: carnalia spūalibz pñer
tis. Faciuectinas p lubricos: auaros: tu
pbof zc. puer. j. Sapias atqz doctrinā stul
ti despiciūt. Figura Au. ij. De his qz ce
lestē mānā pñepit: petēret carnes sup qz
venit ira dei. Spūal mānā est doctria ce
lestis reuelata zc. Eccl. vi. qñmata est indo
ctis hoibz sapia.

Scund? ar. In pñe. zc. Nūc d scda q
est Consideratiō viciōse dispositiōis:
qz ē tplex. z intelligit p viā: p petrā: z p spias
Pria est dispositiō carnal? cupiditate.
Scda est dispositiō spūalis superbie.
Tertia ē dispositiō tpalis auaricie.

Pria igit vt s. qz p viā intelligit. Sic em se
men qd cecidit sup viā pculcatū est ab hō
minibz: z volucres celi comedūt illd: sicut
bū dei qd cadit in corde vl? aure luxuriosi:
nullū fructū affert. Vñ dari p triplex sili
tudo inf viā z cor carnali lasciuie dedituz.

Pria ē silitudo difficilis adhesionis.

Scda ē silitudo frequē pculcatiōis.

Tertia ē silitudo multiplis expositiōis.

Pria ē silitudo difficilis adhesionis: Sic em
semē cadēs i viā: nō facile adheret terre illi
p culture defectū: Sic z pñi cordi luxu
rioso mime adheret z mime retinet. Eccl.
xxj. Cor fatui qd ēvas pñactū oēs sapias
nō tenebit zc. Vir ei carnal? nō afficit ex pñ
tute pñi Ro. vij. Qui fm car. sūt: qz carnis
sūt sapiūt. et. j. Co. ij. Zialis hō nō pñt ea q
sūt spūs dei. Stulticia ē illi zc. Scda est
silitudo frequē pculcatiōis. Sic ei via fre
quent pculcat: sic anim? carnal? z luxurio
sus p turpitudiez carnaliū cogitationū af
fectionū. Dicit. ij. qñt facta es nī. Dulci
qz pñt qz cognitiōes nō hūane: sz porcinē
sc: qd d corde suo amica faciūt vl? bordellū:
qd pñt illd ezech. xvj. Facisti tibi imagi
nes. s. cogitaciōes pñatias zc. form. es i est.

Tertia ē silitudo multiplicis expositionis. Et sic semē in via expositum est aucto: ita cor carnali lasciuie deditū z p̄bū in eo receptū expositū est demōibz: id statiz ab eo auferē p̄bū. Eccl. xij. Audiet p̄bū luxuria sus z displicebit ei: z p̄ciat illō p̄ terguz suū. Ip̄a cū luxuria hoīem ifatuat vt nec deū timeat nec hoīem vereat. Hiero. p̄tra Iouinianū. Amor femie rōnis ē obliuio: est ifanie p̄m? Et Quid. i. eplis. Quid deceat nō videt vll' amans. Prop̄ea ap̄d antiq̄s impudic' amor cec' depingebatur Ideo Greg. xxij. moral. p̄ma luxurie filia pomit ecclitas mēz. Exemplū de Salomone q̄ etiā cū iā esset senex p̄p' luxuriā ifatuat' ē: z idolatra factus: vt pater. iij. Reg. xj. Vñ d' eo ibidē dī. Auertēt mulleres cor eius.

1. Erit' articulus. Aud. Lauete ne p̄p' defectum sp̄ialis dispositiōis semia amittatis. dī regla iur. Dānuz qd̄ q̄s sua culpa sentit sibi nō alteri dī iputare. ff. de reg. iul. Qd̄ q̄s. Dānū q̄ puaricatiōis gr̄e p̄p̄m nō est iputādū diuine seueritatis: s; hoīs negligētie. i. q. iij. Audist'. At' rēdite: nōne stultus esset paup̄im? hō cui daret optimū frumētū: z ip̄e spargeret in via auibz expositū: imo z ip̄e sic auibz exponeret q̄ ab eis excecaret. Expone zc. Vñ bñ dī puer. j. Audi fili mi disciplinaz patris tui: et ne dimittas legē matris tue vt addat grā capiti tuo.

Sermo q̄ntus de Sexagesima

Qui habet au

q̄ res zc. Ne magnitudo reuelatiōis extollat me. vsq; ibi: colaphizet. ij. Cor. x. Audiat q̄libet qd̄ paul' vas electionis de se dixit. Ne magnitudo reue. zc. Vbi nota q̄ ex illa rētatiōe reposita triplix fructū s. Fructū rep̄mēde elatiōis. id ē: Ne magni. Fructū obseruatiōis de cōpassiōis. qz vix ex h' mag' sciebat cōpati p̄ris. Fructū memorāde istructiōis. qz p̄ h' magis cōḡsebat ibecillitatez hūānā ac mūdi fallacias z demonis astutias: ac dei gratiam sibi miscēdā. De p̄mo Gre. Vñ vicia nos tētar: p̄ficiētes in nob' p̄ntes hūiliant. De scdo Chrys. Idē

circo pudentie secretū pmisit vt ip̄e p̄m' laberet Petr'. quo circa p̄cates duriorē s̄niam p̄p̄i casus intuitu/ clementia tēp̄aret. De tertio Iud. iij. De sunt gentes q̄s diuisit dñs in terra vt in eis erudiret isrl'. Qui habet zc.

p̄ Rīm' ar. In sacra doctrina q̄ p̄ ceteris est audiēda vti debeat metaphoricis locutiōibz: Qz nō. qz p̄ h'mōi silitudines p̄ritas occultat. Contra. Dīec. xij. In manibz p̄p̄az assimilat' sū. Rūdet Tho. j. q. j. De dat omibz fm q̄ compehit cor nature. Est autē naturale hōi vt p̄ sensibilia ad itellectibilia pueniat. Et ois nra cognitio ab aliq̄ sensu initium habet. Vñ in sacra doctrina pueniēter tradunt nobis sp̄alia sub metaphoris corporalū. Im possibile est em̄ nob' aliter lucere diuinum radiū nisi varietate sacroz velaminū. Spt ritualia q̄ppe sub silitudine corporalū possita facili' z meli' capiunt a rudibz q̄ itellectibilia fm se capiēda nō sunt idonei. Dulcis em̄ rep̄natio naturalr delectabilis ē homi. Cū autē dī q̄ p̄ h'mōi silitudines zc. Dicendū q̄ mens nō permittit remanere in illis sensibilibz silitudibz: sed p̄ eas eleuat ad cognitioē itellectibiliū. Hec tho.

Pro fundamēto. In locutiōe metaphorica p̄ vnū sensibile rep̄rat aliud. nam de vno facile pcedit ad aliud. Vñd' Aristo. j. de generat. In habentibz symbolū facilius est trāsire. Vñ z poete tali mō loq̄ndi vsi sunt ad delectandū z dectē' loq̄ndo docendū. Horac' in poetria. Aut p̄desse volunt aut delectare poete. Aut sūt z iocunda z idonea dicere vite. Querit' ḡ zc. Ex q̄ p̄siderādū est q̄nta sit in nob' dei pietas q̄ tādulciter ad diuioz z sp̄aliū cōḡnitiōē nos eleuat fm modū nre infirmitati cōuenientē. Nam vt dī P̄hs. j. P̄hyf. Innata est nob' via pcedēdi a notioibz nob'. Notiora aut nobis sunt mag' sensibilia. id pueniēter sub silitudine sensibiliū rep̄ntant nob' sp̄alia. Et ex hoc etiā delectabili' reficit mēs hūana p̄pter modū illū nob' p̄sonū. O miseri p̄ctōres q̄ p̄tēnt dñm q̄ tantā cām egit de salute vestra: sciam doctrinā respuitis quā vobis p̄ necessitate salutis tām misericorditer ip̄edit. Notate qd̄ hī Esa. xxvij. Audite p̄bū dñi vñ illuzores. Q̄ p̄mktī sūt illuzores q̄ salu

Dominica in Sexagesima

ris ornamenta prænunt: cuiusmodi sunt sup/
bermudi zc. De qbo Hier. xj. Nō audie
rūt neq; inclinauerūt aurē suā. Figura. ij
Paral. xxx. Misit rex Ezechias nuncios
vt iurarent oēs ad solēnitatē pbase zc. sz
multi prænēbāt ridentes z subsaminātes.
Spūalr mlti prænūt pōdicatores z expo/
sitores sacre sēpturē q sūt nuncy dī. Et cū
inuitāt ad solēnitatē. respōdit. Hier. xvij.
Indurauerūt cernicē. s. ne audirent me: et
neq; ac. disciplinā.

p Ro scdo ar. In precedētī zc. Hic de
dispōne spūalis supbie q intelligit p
petrā. Vbi nota q mltorū corda cōpantur
petre ppter frigiditatē: pōderositatē: z duri
ciā. Prio ppter frigiditatē. lapis em est fri
gidus. sic corda multorū ppter defectū cha
ritatē tā dei q; pximi. Hier. vj. Sicut fri
gidā facit cisterna aquā: sic frigidam fecit
maliciā suā. Eerte iā videt sār impletum
illō dat. xxv. Refrigeret charitas mul
torū. Scdo ppter pōderositatē. Sicut em
lapis est pōderosus z deorsum tēdēs: sic
cor petōris. Unde Ero. xv. Descēderūt. s.
egypci i pfundū qū lapis Vbi z angeli su
pbieres statiz de celo ceciderūt. Lu. x. Vbi
debā sathanā qū fulgur de celo cadentēz.

Tertio ppter duriciā siue soliditatē. Sic
em lapis est durus: sic corda mltorū petōrū.
qd maxie ex supbia ptingit q facit cor re/
belle deo. Job. xl. Cor ei? pgelabit qū la
pis. Sic g semē supra petrā radicari non
pōt ppter hūorū defectū. etiā qnq; germiet
semē arefcit. Sic z pū dei in corde indu/
rato. Talis g qnq; cum gaudio suscipiet
verbū: q; pūre pbi qnq; aff. Et ad bo
rā in q nascit germē compūctōis cū pū
cōmūatōis audiuit: sz feruore psecutōis:
turbatōis aut cuiusumq; tribulationis
aut tentatōis statim arefcit. Tales g ra/
dicem non hēt. qz boni desiderij firmitate
caut. Ideo ad tps credūt: z in tpe tenta/
tōis recedūt. Tales sunt sic arbor q se/
petrā splātat q radices fixas nō habet. Te
ratōe q ppephat si pū dei radices fece/
rit: quēadmodū in ipetū vēti apparet si ar
bor bñ radicat. Tales vtiq; sūt de fami
lia reg. Sicut q; hē in pmo. h. Reg. iij.
pbas erat pū: z inter stultos stultus.
Exēpla mltā hēm. s. de pharaone qui
noluit audire verba moysi: qūis aliqūdo

timeret z diceret se face: e qd moyses ped
tebat. De q dōt dñs Ero. liij. Indurabo
cor ei. Exponit triplr. Prio gāz sub/
trahēdo vlt nō apponēdo. Et sua subtra
ctiōe sequit q mens nō afficitur ad diuina.
Subtrahit autē de? gāz: qz hō ponit peti
obstaculū. Ideo tal induratio ē ab homie
inductiue demeritorie Scdo idurabo
cor ei? iuste pmittēdo. Iustū est ei vt de?
pmittat illū in petō facere q n curat a pec/
cato resurgere. Tertio idurabo cor ei?
signa z pdigia ostēdēdo: z patietet dñi?
expectādo. Aug. Patietia obstinatio sit
mal? anim? Hinc Eccl. viij. Eo q n ci
ro p malos pferit sūia: filij hoīm absq; vl/
lo timore ppetrāt mala. Aliud exēplūz
de his q in diluuiō pterūt q noluerūt cre/
dere pba Noe qb datū est tps centum et
xij. annor vt cōuēterent. de qb hī Gen.
vj. et dat. xxij. Et de his etiā dr. j. Pe
tri. ij. Qui increduli fuerāt aliqñ qn expe
ctabat dei patietia cū fabricaret arca. Ali/
ud exēplū de superbis iudeis: qb dicebat
dñs Joā. vij. Sermo me? nō capit in vo
bis. Et in euāg. hui? dñice Ut videntes
nō videant.

p Ro tertio ar. Aud. Cauete q ab ob/
stinatōe Nā sic hī. xxij. q. ij. Legat.
et c. Dñatōis. Obstinato in malicia de?
nunq; miseref. Nā sic dr. l. Dalcis hō/
minū nō est indulgēdū. ff. de rei veditōe.
l. in fundo. Quis em pnceps tābenign? q
indulgeret pūori viciē se ietp machina
ri ad ei? pditiōem zc. Applica Et nota q
de? volūtate cordis incuet. Iō nunq; par
cit ei q retinet volūtate peccādī p idurati
ōne cordis: imo vt hī Eccl. ij. Cor durū
male habebit in nouissimo.

Sermo sextus de Sexagesima

Qui habet au

q res zc. Sufficit tibi gā mea. ij.
Lor. x. Hanc sniam libēter au/
dire debem. Notā dñi aut q gā tria facit
in aia q ostēdit ei? suff. aetia. Facit em fili/
alē adoprōz. Spūalē inbira dēz. z Eter
nalē glificatiōem. De pmo Gal. iii. Dēs
fily ei? p fidē. De scdo Ang. i fer. Quiba
merit. mli p gām dei meruim? fieri tēplū

dei. De tertio Ro. vij. Sicut dei vita eterna. Saluatio. Qui habet etc.

p. Rm. art. An sacra scriptura sub vna lra habeat plures sensus? Q. nō. Dul-
tiplicitas sensuum sub vna lra p fusiōe pa-
rit et deceptiōem. Cōtra. Breg. xv. mo. Sacra scriptura oēs scias ipso locutiōis sue more trāscēdit. Q. pō eodēq. sūmone dū narrat gestuz p dicit mysterium. Rūdet Tho. j. pre. q. j. Auctor sacre scripture de-
est: in cui p tate est vt nō solū voces ad sign-
dū accōmodet sed etiā res ipas. Et iō cū in oibz sacris voces significet: hoc habet p pte ista scia q res significare p voces ali-
qd significet. Dum igit sermo q vo-
ces signat res p rinet ad sensum lralē. Sen-
sus aut q res signat p vocē res illas signat: s. spūalis siue mystic. Qui est triplex. sic em d capls Lex ver est figura noue legē. Et ipa noua lex vt dicit Diony. de celesti hierar. figura est future glie. In noua em lege ea q in capite gesta sunt/figura sūt eo-
rū q agere debem. Sed q q ea q sunt ve. le. sign-
ficat ea q sūt no. le. est sensus alle-
goric. Sed q q ea q in chō facta sūt vl in his q chm signat: sūt figura eoz que agere debem/ ē sensus moral. Prout pō signat ea q sūt i etna glia/ est sensus anago-
gie. Sēsus aut pabolice sub lrali p tinet. Nā p processu aliqd p pte: et aliqd figurare. Accipit ē sensus lralis ipa figura: sed id qd est figuratur. Vñ cū scriptura noiat dei brachū: nō est sensus lral q i dō sit hmoi mēbz corpale: sed id qd p illō mēbz sign-
fēt p opatiua. Cū aut d q multiplici-
tas etc. Dicendū q nulla ex h sequit cōfu-
sio. qz oēs sensus aliqui fundant sup vnuq. scz lralem. Ex q solo pōt trahi argumētū vt Aug. de in epla j. Uicē. donatistā. De pmo qdrupli sensu notādi sunt illi p sūs. Lra gesta docet: qd credis allegoria. Mo-
ralis qd agas: q tēdis anagogia. Pro fundamēto. Nō est sacra scriptura solūno supficialit legēda. Nā vt dē Sen. ad Lu. Nihil carūle ē vt in trāitu p sit. De his aut q habent in sacra scriptura possz exponi illō dū dū li. fastoz. Felix aie quibz hec cogitare p mū. Hincq. domos supas scan-
dere cā sūt. Sed qnt An etc. Et q pclu-
de diuine sapie manifestationē in sacra scri-
ptura q ex sensibilibz ē. S. deu certe nūc

dicā pōt illud Esa. xxx. Populus ad inat-
cundia p uocās ē: et filij mēdaces nolētes
audire legē dī. Q. fatui pēdōres videre qd
facit/ sacra scripturā siue doctrinā p tēnen-
tes q pfecto scala ē ascēdendi in celū. Fi-
gura Sen. xxvij. Uidit Jacob scalā etc.
Spūali: Jacob interpretat supplātor: ten-
rationū: q vidit scripturā esse scalā: vbi an-
geli contemplant p sensum anagogicū:
et ascēdentes p sensuz tropologicū: et dñm
id est chm scale inirū p sensum allegoricū
Et ait Uere nō est h aliud.

p. Ro scdo art. In pced. etc. Hic b ter-
na q ē dispositio tpal auaricie q intel-
ligit p spinas. Iō de tota sacra scriptura p-
dici Hec oia liber vite etc. Sic em semen
inf spinas et si qñq germinet et oriat. cū a
spinis suffocat. Sic p bū dei inf sollicitu-
dines mūdanas. Cupidi qdā qñq libent
audiūt et afficiunt facere bonū et ichoant
sed nō p ficiūt: qz a sollicitudinibz secti suffo-
cat p bū. Cū em de spūalibz cogitare incip-
piunt: statim in tpalibz se imiscēt a qbus
multipli pūgnat. iō pueniēt p spinas
signat. vñ Chrys. Quodmodū spina vna
decūqz detineat pūgnat eū q detinet: Ita et
secularia vndeūqz detineant p ruitat euz
q ea p stringit et fouet. sed nō spūalia: talia
margarite assimilant. vndeūqz ei ea vol-
ueris delectat oculos. Pūgnat at tripli-
In mūdo In iudicio. In inferno
In mdo. Ad qruñt em cū labore pseruant
cū tiorerelinquunt cū dolore Vñ qd ani-
metrificatoz. Diues diuitias n pgregat
absq labore. Nō tener absq metu: nō de-
fuit absq dolore. De pmo Horreus.
Impiger extremos erit mercator ad idos
Per mare pauperie fugies: p sara: p ignis
Ecce. ij. Lūcti dies ei laboribz pleni sūt
et erānis. Certe p ditor ē mūdus: qetē p-
mittit et sp cruciat: et nunq sariat auarus.
Ecce. v. Auarus non implebit pecunia.
Hierony. ad metriadē p ginem. Diuitia-
rū amor insatiabilis est. Sen. ad Lu. Vñ
disti aliqui canē de mensa dño frustra pa-
nis aut carnis agro ore captatē. qdā ex-
cipit primus integrā deuorat ad spem vch-
turi. Idez Esau nō qdā ex pectatibz
fortuna p pte: illud statim dimittit: ita-
tim ad rapinā alterius attenti et erecti Et
Iuuenal. Crescit amor p mui quantū p b

Dominica in Sexagesima

cuncta crescit. Notat autem deus quod multa insequuntur furta rapine fraudes etc. Virgilius in en. Quid non mortali pectore magis auri sacra fames. q. d. ad omnia mala. Vorax avaricia. De secundo. vi. de timore. Greg. xv. moral. Mens avari qui per us ex abundantia requiem quaerit: postea ad custodiam grauius laborat. Boetius. Opusculum opus mortaliu beatitudo: quam cum adeptus fueris securus esse desistis. Ex quo Iuuenius. dr. Lantabit vacuus. coram latrone viator.

Tertio scilicet de dolore in relinquendo. Gregorius. Nunquam sine dolore potest quod cum amore possides. velut autem nolit avari omnia relinquere. Dormierunt somni suum et nihil in. o. vi. diuitias in manibus suis. et iob. xxvij. Diues cum dormierit nihil secum auferet: aperiet os suum et nihil inueniet. Secundo diuitie pungunt in iudicio. Et hec punctura acrior est multo praecedenti. quia testimonium damnationis faciunt per avaros quod eis abusi sunt. Iacobus. v. Agite diuites plorate ululantes in miseris vestris qui adueniunt vobis etc. Diuitie vestre putrefactae sunt. et vestimenta vestra a tunicis come. sunt etc. Sequitur. Thesaurizastis vobis in die nouissimo. et Ecce. v. Est alia infirmitas peccati quam quodammodo videtur sub sole: diuitie congregatae in malum domini sui. Tertio pungunt in inferno. Unde damnati dicunt in inferno illud Sapientiae. v. Quid nobis profuit superbia aut diuitiarum iactantia etc. Tunc ante sunt ille punctura quod velint damnati non esse. Apocalypsis. ix. Desiderabunt mori et fugiet mors ab eis. Exemplum de diuitie epulone: quantum pungit in inferno qui gutta aqua perijt nec valuit impetrare. Luc. xvj. Quia igitur sunt fallaces huius mundi seculi diuitie. Gregorius. Fallaces diuitias dominus appellat. fallaces enim sunt qui diu nobiscum permanere non possunt. Fallaces sunt qui mentis nostre inopia non tollunt. Sole autem diuitie vere sunt qui nos virtutibus diuites faciunt. Si ergo diuites esse cupitis veras diuitias amate.

Quartus autem. Audistis etc. Cauete quod ne inter spinas ponatur spiritualia semina verbi dei scilicet debite custodiantur. Dicit enim lex. Lucus. stros qui mercedem accipit per custodia alicuius rei: tenet de dolo lato et leui culpa. ff. locati et conducti. l. qui mercedem in glossa quodammodo. xxij. q. siq. tres personas Notate si vobis mitteret rex semina preciosa ut in terra bene culta seminare: tali pacto: quod totum habebitis fructum

et cum his maris stipendia. Nonne libenter assensum aut inter spinas quod polluerit: reus est mortis etc. Expone notando quod cupiditas diuitiarum sunt spinae asperime ut dictum est. Gregorius. quod mihi inquit crederet si spinas diuitias interpretari voluisset: maxime cum ille pungant: iste pro delectatur. Et tamen spine sunt: quod cogitationum suarum punctuibus mentem lacerant et ea ad periculum pertrahunt quasi inflicto vulnere cruciantur.

Sermo. vij. p. Sexagesima.

Qui habet au

res etc. Virgilius in infirmitate perficit. q. Co. x. Audiatur qui sunt in tribulatione: quam prius in infirmitate. Et hoc triplici perceptione est. Interne gratie Externe euidentie: et eterne plenitudinis glorie. De prima Iacobus. j. Omne gaudium existimate fratres cum in variis aspectibus etc. in. i. etc. vltis ibi. ut sitis perfecti: in nullo deficientes. De secunda Iob. ij. Hinc tanta promissit deus: euenire illi ut posterius daret exequi patientie. De tertia j. Petri. j. In deo exultabitis: modicum nunc oportet contristari. Qui habet etc.

Primum autem. Rimus arguit. An sacra doctrina sit speculativa vel practica. Quod non sit practica: secundum commentatorem in libro secundae: habet practica in rebus est operabilia a nobis. Speculativa (de quibus est sacra scriptura) non est operabilia a nobis. igitur. Contra. Sacra doctrina est gratia operis. Rursus. secundum Scotum. et Franciscum. in prima. super secundam. Dicit Franciscus. quod speculatio est operatio intellectualis quod non ordinatur ad aliam operationem vltimam regulandum. Vbi notanter dicit. regulandum quod speculatio bene ordinatur ad finem vltimum. Praxis est autem operatio humana regulata a ratione recta. Praxis quippe apud nos: est operatio hominis ut homo est. Ex quo sequitur quod actus elicitor voluntatis: est primo praxis. quia actus imperatur: nunquam regulatur a ratione nisi per actum elicitorum. quia mensura merito per peccatorum non pensatur finem quantitatem actuum extraneorum scilicet intractabilium secundum illud. j. Regum. xvij. Homo videt ea quod parent. deus autem intrinsecus cor. Dicitur ergo sacra doctrina est practica quod per est praxis et est regula. huiusmodi est sacra doctrina. quia regulatur actum voluntatis nostre circa diuina: quod audit deo non esse vtem

Ad sed fruendū. Cū autē dicitur quod sempiterna
nō sunt opabilia a nobis. Rñr qd cū dele/
ctatio sit opatio: qd delectabile ē opabile:
p locū a coniugatis: et sic sempiterna sūt a
nobis opabilia: Hec Sco. et Fran. Pro
fun. Vera sapia ē qd docet recte agere. In
uenalis. Prima docens rectū sapia. Et d
philosophia dicit Senec. ad Lucet. Facere
docet phia: nō dicere. qd magis verū est d
sacra doctrina. Cum qdrit rē. Et qd con/
clude qd nō satis est diuina pcepta et alia que
sunt in scriptura scire: nisi studeam⁹ ope i/
plere. Nam bñ dicere et scire: et male agere
nihil aliud ē qd se voce sua dñare. Ideo
Luc. xij. Seruus sciens voluntatē dñi sui
et nō faciens vapulabit plagis mult⁹. Au
dite o christiani pctoris rē. Nōne satis qm
d dei voluntatē sunt pcta vīa rē. Ad hūc
itaq; finē venire debet⁹ ad finē: nī sc
aris tñ qd facere debeat⁹: sed magis vt p
positū faciendū concipiat⁹: et in aio cōforte
mini p ptem venie si pñiam agere volueri
tis: Quidem⁹ qd melancholic⁹ multū pdes
se soler son⁹ citbare. ex dulci nāq; melodia
confortant. Sic p̄dicatores de regno dei lo
quens confortat pctorē de venia impetrā
di. Reg. xvj. Sant cū audie/
bat dauid pcuriente citbarā nō agitabat a
spū maligno. Spūalr pctor maligno spi
ritu seduct⁹: confortat cū audit p̄dicatores
dicentē. qd chris nō vult mori pctoris. glo
sa sup illo p̄bo. Lañ. Sonet vox tua i au
meis. Tunc p̄dicatores vox in aurib⁹ audie
tium sonat viriliter: qñ miscdie dulcedinē
ad illā clamantib⁹ pponit hūiliter: et qñ in
pcto obstinat⁹: tartarea supplicia minatur
viriliter.

¶ Secundus ar. In p̄ce. rē. Nunc d ter
tia qd est p̄sideratio fructuose receptio
nis. Et nota triplicē fructū. Est ei p̄bū di

Illuminatiū.
Inflammatiū. et
Purgatiū.

P̄mo em̄ illuminatiū Ro. xv. Quaecunq;
sc̄pta sunt ad nram doctrinā sc̄pta sūt Per
p̄bū qd p̄e dei instruit talis circa credenda.
Ro. x. Fides ex auditu: audit⁹ autē p̄p̄buz
chri. Esti deficeret p̄bū dei: certe deficeret
fides chri. Un̄ qso stabilitas sacroz: vñ se
corvicioz: horroz inferni: amor dei et desi/
deriū eternoz nisi p p̄bū dei: Jō ps. Lu

terna pedib⁹ m. p. r. et lu. f. m. Et itez. De
claratio fimo. et illuminat. Et puer. vj. Lu
terna mādātū et lex lux. rē. Secdo: Uer
bū dei est inflammatiū. Grego. Ex auditu
qd p̄e diuine finis exardescit anim⁹. corpo
nis frigus recedit: fit mens i suo desiderio
anxia: et p̄cupiscentijs terrenis aliena. Un̄
bet em̄ audire p̄cepta celestia. Un̄ Psal.
Ignitū eloquiū t. vebc. Idem. Eloquiū
dñi inflammat eū. Et Hier. xxiij. Nūqd
p̄ba mea sūt qñ ignis ardes Et puer. xxx.
Ois fimo dei clipe⁹ ignit⁹. Jō de helia
Eccl. xlviij. Surrexit qñ ignis: et p̄bū suū
qñ facula ardebat. Jō etiā dat⁹ ē spūsan
ctus in linguis ignit⁹ vel igneis. vt patet
Act. ij. Tercio: Verbū dei est purgati
ū. Purgat em̄ penetrādo cor hois Heb.
iij. Viuus ē fimo dei et efficac et pene. oī
gladio ancipiti. Penetrat em̄ spm vsq; ad
cogitationes: affectiōes: et infētiōes. Jte
purgat ablundo. Jo. xv. Vñdi est⁹ ppter
fimonē quē locut⁹ sū vob. Et Heb. i. Por
tanq; oia p̄bo p̄tutis sue purgationē pec
catoz faciēs. Jte purgat emollicēdo. Lañ.
v. Aia m. liq̄a. ē vt dīle. loc. ē. Un̄ iudith.
ij. Cū loq̄ret angel⁹ fili⁹ isrl p̄ba dei fle
uerūt. Et nec vn⁹ fleuit sz ois ppl⁹ cū audi
ret p̄ba legis. Jte in Ulraspa. Cū qdā qre
ret ab abbate Joāne d duricia cordis. Re
spōdit: Quid dur⁹ lapide: et qd mollius
vnda: et tñ aq sepe cadēdo frangit lapidē.
Sic p̄bū dei cor durū apit ad timorē dei.
Exēplū etiā ibi ponit d hoic imitator: et
in lachrymas resolutū cū audiuit p̄bū dei
Aliud exēplū. Cū semel btus Bern. p
dicaret in qdā ciuitate in qdāz cimiterio:
duo ribaldi sat⁹ ppe erant: āp̄vñ vidēs ali
os ire ad fimonē tūc et ipse voluit. Et al⁹
di. Quo diabol⁹ te ducet mō: qd nunq; ali⁹
qd fecisti bonuz: et cepit dicere opprobria:
ipe tñ iuit. Cūq; p̄dicaret btus Bern. d
vicia: volēs iste cepit flere p p̄ctis: viditq;
btus Bern. circa collū ei⁹ catenā magnā:
et ad quamlibz lachrymā cadebat carūca
vna de catena. Cepit q btus bern. instan/
ti⁹ p̄dicare et vicia detestari: et pctor fort⁹
flere: sicq; radē illa tota catena fuit dissolu
ta. Post fimonē vocauit eū btus ber. et cō
fortauit: illeq; p̄fessus est oia pcta sua. et de
cetero sc̄tē vixit. Ali⁹ p̄o miser q non venit
ad ser. i p̄ctis suis māt: et sic finalr dñs

Onic a in Sexagesima

mus. Audite q̄o petores libent̄ verbū dei/
vt p̄eremini p̄ petis. Nam dicit dñs Hic
re. xxiij. Verba mea q̄si malle? conterens
petras.

Ertius ar. Audistis rē. Caueat̄ ne p
negligentiā maneat̄ ignorātes. Nā
vt h̄i. xxx. vij. di. Et sunt q̄ba h̄i. Ignorā
tā m̄ est cunctoz error̄ r nutrit̄ oim vi
ciop. Et sic d̄i. §. celsus. l. Si q̄s. ff. locati.
Impit̄ia culpe annumerat̄. Morate si itū/
rus cēt q̄s in ciuitatē magnā p magno bo
no: r cēt in piculo errandi a recta via: a q̄
declinādo: veniret ad ciuitatē aliā in q̄ cēt
suspendend̄: nōne libent̄ audiret p̄siliū
alicui? sapientis rē. Et ponere. Jō h̄iere.
v. Audi p̄le stulte q̄ nō habes cor: q̄ ha/
bentes oculos: nō videris: r habētes au/
res nō audis.

Sermo. viij. p Sexagesima.

Si habet au

q res rē. Libent̄ igit̄ gl̄abor in i/
firmitatib̄ me. vt ihabiter i me
ptus ch̄i. ij. Co. x. Audiat q̄s qd̄ dic
pau. Libent̄ gl̄abor rē. Tripl̄r pōt aliq̄s
sc̄t̄s gloriari.

Et testimonio interme p̄scie.

Et testimonio diuine gr̄e.

Et testimonio externe tolerantie.

De p̄mo. ij. Co. j. Gl̄ia n̄ra hec ē testimo/
niū p̄scie n̄re. De sc̄do Ro. viij. Ip̄e sp̄s
reddat̄ testimoniū p̄scie n̄re rē. Et ibid̄. Glo
riat̄ in spe gl̄ie filioz dei. De tertio Ro.
v. Gl̄iamur in tribulationib̄.

Qui habet rē.

p Rimus ar. An sacra scriptura debeat
h̄re modū diffinitiuū r ratiocinati/
uū. Q̄ sic. q̄ iste ē mod? p̄cedendi oi sc̄ie
p̄uenies. Contra In sacra scriptura neq̄
diffinitioes ponunt̄ neq̄ ratiocinationes
nisi rarissime: sic ap̄ls J̄ch̄ xj. ponit diffi
nitioē fidei. Et. j. Co. xv. ratiocinat̄ de
futura resurrectione. Rñ. Bon. i Breuilo.
in pre. peniali. c. vj. Hec ē doct̄ia vt boni
fiam? r saluemur. Et h̄ nō sit p̄ nudā p̄si/
derationē: s̄ pot? p̄ inclinationē volūtar̄:
iō scriptura diuina eo mō debuit tradi q̄ mō
maḡ possem? inclinari. Et q̄ maḡ mouet
affect? ad exēpla q̄ ad argum̄ta: maḡ ad

p̄missioes q̄ ad ratiocinationes: maḡ p̄ de
uotiones q̄ p̄ diffinitioes. Jō ista scriptura si
debuīt h̄re modū diffinitiuū diuiniū aut
collatiuū ad p̄bandū passioes aliq̄s ō sub
iecto ad modū aliaz sc̄iaz: s̄ oportebat q̄
h̄er modos. p̄p̄ios fm̄ varias inclinatioes
aioz: diuersimode aios inclinātes Ut si q̄s
n̄ moueat̄ ad p̄ceptaz phibita: saltē moue
atur p̄ exēpla narrata. Si q̄s at̄ p̄ h̄ nō mo
uet̄ p̄ monitiōes sagaces: p̄ p̄missioes ve/
races: p̄ cōminatioes terribiles: saltē exci
tet̄ ad deuotionē r laudem dei i q̄ p̄cipiat
gr̄az dei directiū. Hec Bon. Pro fun.
Vituperabile ē q̄ plerūq̄ ad q̄ba scripture
p̄p̄atredim? q̄ ad fructū. Senec. ad lucil.
Hoc turpissimū ē q̄ nō h̄ obijci solet: q̄ba
nos n̄ opa tractare. Aud. q̄d Terenti? d̄e
Porro illō ē sape: vt vbiq̄ op? sit animuz
flectas. l. ad fructū scripture. S̄ q̄rit an sa
cra rē. Et q̄ cōclūde q̄nta sit sacre scripture
vtilitas q̄ docet r ostendit qd̄ faciendū: qd̄ fu
giendū: qd̄ sperandū Audite q̄ simplr? r ope
p̄ficare qd̄ scriptura docet: alias terribile iū/
diciū reportabit̄. Jō. ij. Sic loqm̄r sic fa.
rē. q̄. fm̄. l. lib. iij. Judicari. O luxuriosi o
auari rē. Lere ō vno q̄s vīm dices illud
Jō. xij. Scdm̄ legē d̄z mori. S̄z beu do
lendū ē q̄ r̄i mlti seminat̄ q̄ba scripture: tñ
opa n̄ faciūt. Virāda qd̄ aliq̄n dicūt: s̄z
nihil ope cōplēt: nō tales a dño sūt maledi/
cti. Figura. Mat. xj. De ficu habēte folia
s̄z nō fructū: q̄ maledicta a dño statī aruit
rē. Expōc rē. Morādo illō eccl̄. xij. Ele vob̄
s̄. impij q̄ dereliq̄stis leges dñi altissimi.
Sequit̄: In maledictioe erit pars v̄ra
s̄. Eund̄ ar. In p̄c. rē. Hūc ostendit
q̄ verbū dñi etiā ē fortificatiuū. For

tificat aut̄ tripl̄r.

Nutriendo.

Defendendo.

Fructum p̄ferendo.

P̄io nutriendo. Est ei cib̄ mēt̄ vt d̄r Bie.
Est at̄ iste cib̄ dulcis gustui bñ disposito.
P̄s. q̄. vultia faucib̄ me. elo. r. sup̄ mel rē.
Hac dulcedie capri sūt ministri scribar̄ r
phariseoz: nō Lan. iij. Eloquiū tuū dulce
Hac at̄ dulcedine n̄ sentiūt q̄ h̄nt palatū
cordis ifectū febre inq̄tar̄. Sic etiā d̄r q̄
būso n̄ p̄t sustinere bonū odorē vince flo/
rēs. Per hūc cibū excitat̄ hō ad bonū ope
rādū. Ij ei mlti sc̄iāt q̄ opari r sugere tenē

tur. tñ nec bōa faciūt nec mala fugiūt: de/ eñ tepiditate aut sensualitate aut spaliū di/ lectiōe. Alij qñs sciāt penas inferni timen/ das desiderādūq; celū pieq; chñ passionē/ delectā: tñ cor hñt inspidū sine timore: sine/ dñderio/ sine ulla pietate. Eū fō tales audi/ unt pñū: freqñt excitāt ad deponēdū oēm/ tepiditatē: ad fugiēdū a pctis: ad amplectā/ das pñtes: ad cōpatiēdū chñ passio: ad/ timēdas gehēne cruciat: ad dñderiū re/ gnū dñ. Quia vt ait hiero. ad paulinū. Hñ/ nescis qd latet? energie viue vōq; ac? tñ/ aures discipuli dñ auroz? voce trāsmissa for/ ti? sonat. Tñ echines tñ pñs dñt exultaret:/ z legeret demosthenis oīo quā aduersus/ eū habuerat: mirātib; cūq; atq; laudātib;/ ait. Quid si audisses ipaz bestia: sua pñba/ resonā. Itē qñbū dei ē excitatiūū prz ex/ b qd bñ. ij. Zach. xj. Qñ pñdicationē iu/ dei sui pñaluerūt alijs: z hoies z bestias z/ muros ferreos penetrauerūt eū ipetu ruen/ tes i hostes. Scōs fortificat dñcedo ab/ ipugnatōe vīcz carnis z demōis Eccl. xij. Verba sapientū qñ stimuli ad erigēdū a ca/ sur qñ clau i altū dñxi. ad retinēdū a casu/ pcti iō z pñbū dei ē vocat gladi? spūs Eph. vj. Gladiū spūs assū. qd ē pñbū dei. Et. ij. Zach. v. Armavit iudas suos nō clypei/ balteq; munimie sz optis fñonib;. Vñ z/ dñs Zach. iij. Sicut triāgulo sacrescri/ pture repulit tres tētatiōes gñales Nota/ hist. ij. Ebd. iij. dñ trib; fortib; qñ pñtas z c. Tertio fortificat fructū pñferēdo. Nñ vt/ dñ in euāg. Qui corde bono z optio audie/ res pñū retinet/ fructū afferūt. Corde iquā/ bono: pñdustriā naturālē: z optio pñ gñam. Heb. vlt. Optimū ē gñā stabilire cor. Et/ sic bñ Zach. xij. Al? ē fruct. xxx. ali? lx. ali/ us centesim? Que differētia pñ accipi qñ/ tū ad differētiā sapientū/ pñficiētiū/ z pñfe/ ctōz. Al? sz differētiā piugatoz: viduitaz/ z gñitaz. Ali? ē dicam? qñbū dñ. pñfert fru/ ctū triplicē. Pñ? est fruct? gñe Act. x. Ad/ huc loqñte petro cecidit spūs anc. sup oēs/ q audiebāt pñū. Scōs ē fruct? opatiōis/ mentōie Ecl. iij. z quō imber z nix descē/ dit de celo zc. sz ine. sz z infudit eā Et ger/ miare eā facit zc. Sic erit pñbū meū quod/ egrediet de ore meo. Tert? est fruct? glie/ Luc. xj. Bñ q auduit pñbū dei. Et q me/ mouit tenere non pñt q gñunt aliq dicētes

se inutilit audire pñbū dei Sed audiat eay/ les nō pñterea sibi ēē inutile. Exēplū in/ Uitas. Quidā fr ad senē dixit. Ecce ab/ ba freqñt interrogo fñmōes: sz qñqd dixē/ rint nihil retineo. Erāt aut senī duo vasa/ vacua z dixit senex ei Accipe vñū ex ill' va/ sis z mitte aquā: z effunde: qd ita fecit z/ bis. Dixit senex: vtrazq; vasa sūt a ffer. Et dñ/ cit senex Qd illoz ē madidi? dixit fr: vbi/ aquā misi. Tūc dñt senex. Sic ē dñ aia fili q/ freqñt/ audit pñbū dei. qñs etiā nihil reti/ neat tñ pñ? mūdāt z madidat. Exēplūz/ aliō sile ibi. Quidā conqreti q statū verba/ dei obliuioi traderet/ dedit senex calatū i/ mūdū. z dñt ei: vade z affer mibi calatū i/ mūdū plenū aq fontē. Qd cū tētaret facez/ re: sp exibat aq d calato a fonte extracto. Rediit gñ dicēs se inutilit laborasse. Cui pñ/ etiā aqua nō detulisti tñ calatū hñc mūdāq/ sti. Sic qñr ē de corde pñd trāsīt pñbū dñ/ p illō ei mūdāt sz nō maneat. Jo. Joā. v. Et q audierunt viuēt.

Ertr? ar. Aud. zc. Si gñ spūalr moria/ minī nñ ē iputādū medico. Dicit em/ iura. Euent? mortis nō dñ iputari medico/ q diligēs fuit. ff. dñ officio pñi. Illucitas. S. Sicuti. et sufficit diligētiā adhibere quaz/ pñ. xlvij. di. c. vl. Audire si pñalescēs i gñū/ ifirmitate/ respuat a medico expro medicū/ nā corroboratiūā z pñseruatiūā a futur? i/ firmitatib; z pñcul mortalib;: si recidiuer i/ gñiore ifirmitatē z moriat: nñ ē culpa medi/ ci. Expōe pñ medicū doctōrē vl pñdicatōrē: z pñ ifirmū pñalescētē pctōrē pñba pñdica/ ta pñuersū. Qui pñdicatōr dedit mltā docu/ mēta pñseruatiūā a malo. Si pñrenat z rec/ diuer i pctm/ z moriat morte culpe: et qd/ deterit? ē morte etna. nō ē culpa medici scz/ doctōz q ei dedit pñba scitā q st medicū sa/ lutaris aie: nō bñ dicebat saluator Joā. v. Verba q ego loquor spūs z vīta lūc.

Pro Quinquagesima.
Sermo. j.

Ece ascendi

p mus hieroselymā Luce. xviij.
Si ling. ho. lo. z ang. cha. aūt
nñ ha. fa. sū velut es sonās aut cym. ti. Et si/ habuero prophetiā: vsq; ibi: nihil mibi pñ

Dominica in Quinquagesima

dest. j. *Cor. xij.* In his p̄bis oñdit cha-
ritas necessitate ad ascendendū in hierlm
celeste. qz vīz sine ea nihil valet ad salutē.
Qd declarat tā de actu oris q cordis q
opis exterioris. Propt̄ primū. Si linguis
hoim loqr. Propter scdm dī. Etsi habue-
ro pphetiā zc. Propt̄ tertiū dī. Etsi distri-
buero zc. Greg. Nihil hz viriditatē ram⁹
boni opis/ si nō manet in radice charita-
tis. Ecce zc.

Prim⁹ ar. An possit hō mēl̄r ascē-
dat i hierlm celestē. Qd nō Qucūqz
apd aliqū aliqd meret: p̄stituit eū sibi de-
bitōrē. qz debitu est vt merces ipēdat me-
renti. sed de⁹ nulli debitor ē *Ro. xj.* Quis
por dedit ei z retribuit ei. igit̄ zc. Rūdet
Tho. j. ij. q. vi. Reddere mercedē p debi-
to est act⁹ iusticie. iusticia autē eq̄litas qdā
est: vt patet p p̄bm. v. *Eth.* Int̄ deū autē
z hoim ē maxia ineq̄litas: in infinitū enīz
distāt. et totū qd est hois bonū a deo est.
vñ nō pōt ee hois ad deū iusticia fm ab-
solutā eq̄litate: sed fm p̄portionē qdam:
inq̄ntū. s. vterqz opat fm modū suū. Do-
dus autē et mēlura p̄tur hūane a deo ē: et
ideo meritū hois apd deū esse nō pōt nisi
fm p̄suppositionē diuine ordinatiōis: ita. s.
vt id hō cōsequat a deo p suā opationē qd
si mercedē: ad qd ei de⁹ p̄turē opandi de-
bitū. Sic res materiales p suos mor⁹
psequunt̄ id ad qd sunt ordinate. Neqz ex
hoc sequit̄ q sic deus efficiat simplr debi-
tor nob: sed subp̄si: inq̄ntū debitu est vt
sua ordiatio impleat. Nec tho. Pro fū-
damēto. Dis bona opatio deo placēs est
Hāc p̄tate sapiebat Qui. i. li. fastoz. Dī
pia facta vidēt. Ad hoc autē p̄cipue studen-
dū ē vt ei placeam⁹. Sene. Nunqz multis
placeas studēdū sed q̄libz. Sz q̄nt̄ An ex
bonis zc. *Dic. rñ.* Et q cōclūde q qdā a
deo recipim⁹/ nō nris meritis: sed diuine p̄-
sūs benignitati attribuendū est. Nam qd
a nobis hīe possum⁹ cū ex nobis nō aliud
qz nihil sum⁹. *Gal. vj.* Si qz se existimat
aliqd ee cū nihil sit: ipse se seducit. Et re-
ste Greg. Lūta statim in nihilum decide-
rent nisi man⁹ dei oipotent⁹ ea cōseruaret
in esse. O miseri pctōres attēdite z deside-
rez hīe vez z spāle esse. Lauerit ne ab ipso
q est ipm esse recesserit⁹. Nam dī domin⁹
Dsee. ix. Ne eis cum recessero ab eis. Re-

linq̄r autē relinquentē se. Figura Iudicē
plūb ca. Cū filij isrl̄ deo adhibebāt p̄p̄e-
rabant. Ecōuerso autē zc. Expone zc. Si
deo adhibeas p̄p̄e chīane meritis z gra-
tias florebis: sz hoc esse recogites a dei bo-
nitate. Si autē deū reliq̄r: mult⁹ maledi-
ctionibz subiacebis. *Deutero. xj.* En p̄po-
no vobis hodie benedictionem et maledi-
ctionem.

Secūdus ar. Ascensio ista vt loquū-
tur p̄ba themaz habet fieri p viam
triū diez. de q̄ *Ero. ij.* Ibi m⁹ p viā triū
diez in solitudine vt imolemus deo nro.
Isti tres dies sunt tres p̄siderationes ad
hmōi ascensionem dispositiue.

Prima est cōsideratio penal purgatiōis
Scda p̄sideratio dñicalis passiois.

Tertia p̄sideratio triūphal̄ r̄urrectōis
De p̄ma dī *Apoc. xxi.* Nō intrabit in ea
aliqd coīnq̄natū. De scdo *Heb. x.* Fidu-
ciā habem⁹ in introitū sanctorz in sanguie
chīl. De tertia *Phil. ij.* Qui reformat⁹
bit corp⁹ hūilitatis nre/ configuratū corpi
claritat⁹ sue. Ista autē ascensio fit p scalam
Jacob *Gen. xxiij.* Vbi ponam⁹ tria ge-
nera graduū: inferiores: medios: z superie-
mos. iuxta tres p̄sideratiōes p̄dictas. que
erūt in q̄ngelima z hebdomada pascali.

Circa p̄mū iuxta euangeliū hodie sunt
spāles cōsideratiōes ad p̄miam inductiue.

Prima dolorose recordatiōis.

Secunda affectuose dep̄cationis

Tertia gratiose illuminatiōis.

In hoc autē sermone circa p̄mā/ triplicē di-
cem⁹ rōnem p̄pter quā fit mētio in euang.
de chīi passioe. Prima ē: vt carnales de-
litias forti⁹ rep̄mam⁹. Scda vt in q̄drā-
gesima labore p̄nie leu⁹ p̄feramus. Ter-
tia est: vt p̄ vicia z demones viril⁹ resista-
mus. Prima igit̄ zc. *Bern.* Pudeat sub
spinato capite mēbra fieri delicata. Nam
his tribz diebz solēt mūdant carnalibz va-
care delitijs i cibo z potu z hmōi. Ad rep̄-
mendā hmōi fatuitatē sancta mater eccle-
sia ad memoriā reducit mortē amarā chīi
vt sic erubescant qui chīi dñi sui sanguine
sunt redempti/ carnalibz vacare voluptati-
bus. Sed heu multi ceci sunt z forte non
iuxta viam: quē ad modū ce⁹ de quo loq̄t
euangeliū: sedentes. sed lōge a salutē via:
plus ventri seruientes qz redemptōi. De

Ece ascendi

quibz Phil. ij. Multi em ambulant q̄s se
pe dicebā vobis: nūc aut̄ flens dico inimi
cos crucis ch̄i: quoz deus venter est rē.
Q̄sturpe est sic carnalr̄ vivere. Habent
em̄ carnales delit̄ie in executione vilitatē:
in duratione breuitatē: in clusione graui
tate. Dep̄mo Arist. ij. ethic. Petā inconti
nentie sunt maxie exprobrabilia q̄ sūt cir
ca delectationes conueniētes nobis z bu
tis. vñ per eas hō brutalis efficit̄. et Gre.
vj. mo. Petā carnalia sūt maioris infamie
De sc̄do Greg. Momentaneū est q̄ dele
tat sed eternū q̄ cruciat. De tertio Apo
ca. xvij. Quantum se glorificauit z i delitijs
fuit tantū date ei tormētū z luctū. et Boe
cius. Tristes sunt voluptatū exit̄. Se
cunda rō: est: vt in. xl. laborē penitentie le
uius pferam? Heb. xij. Recogitate euz q̄
talem aduersum seipm̄ sustinuit contradi
ctionem vt non fatigemini animis vestr̄
deficientes. Tertia vt contravicia z de
mones virilius resistam? j. Pe. iij. Ch̄o
in carne passio z vos eadē cogitatione ar
mamini. Ch̄i passio recogitata deuote et
contemplata animū fortificat z tentatio
nes. Cassiodorus. Crux est victoria ch̄i/
p̄ditio diaboli. Et hoc facit p̄cipue nos i/
flammare ad amorē dei Berni. Sup̄ oīa
te reddit amabilē bone iesu: calix quē bibi
sti opus redēptionis nr̄e.

t Errius ar. Audistis rē. Pensate er
go quantā debem? h̄ie charitatē fide
litatēq̄ dño q̄ pro nobis mortuus rē. Nā
dicat. xxiij. q. v. Regibz z p̄tātibz fidē et re
uerētiā exhibere tenemur. Si apud rē. Et
si infidelitas obseruanda ē dño tpali: mltō
forti? dño nr̄o iesu ch̄o: p̄cipue nr̄o bñfa
croi Nā et. l. d̄t. ff. de pe. hereditate. §. Sz
si dotarius donatori naturaliter obligat:
Multi ḡ obligamur ch̄isto q̄ se nobis et
p nobis donauit. Notate si quis vestrum
regiam offenderet dignitatē siue maiesta
tem et veniret filius regis ad eum dicens
Amice scio q̄ fili? mort̄ es: sz volo mori p
te rē. vt fias heres regni mihi debiti. qñ/
tū teneret ille filiū regis diligere z qñtū ca
uere deberet ne sibi displiceret. Expōe no
tando illud Jo. iij. Diligamus dñm qm̄
ip̄e prioz dilexit nos.

Sermo. ij. p̄ Quinquagesima.

c mus rē. Charitas patiens est
benigna est/non agit pperam/
nō inflat/non est ambiciosa: non q̄rit q̄ sua
sunt rē. vsq̄ ibi: omnia sustinet. j. Co. xij.
Ibi tangit vtilitatē charitatis p̄ quas rē.
Nam vicz ad pene tolerationē. Ad culpe
euitationē. Ad boni operis executionem
Propter p̄mū dicit Charitas patiens est
rē. Cañ. vl. Forz̄ ē vt mors dilectio. Pro
pter sc̄dm dicit. nō agit pperam: nō inflat
rē. Proverb. iij. Vniuersa delicta operit
charitas. Propter tertii dicit: benigna ē:
z gaudet p̄tari oīa credit oīa sperat Sap.
vj. Venerunt aut̄ mihi oīa bona p̄ter cū
illa z innumerabil̄ honestas rē.

Ecce rē.

p Rimus ar. An sine gr̄a ex naturalibz
bus possit aliq̄s facere meritū ascen
dendi hierosolymā. sic. Diuina libera
litas excedit humanā sed p̄t hō apud hō
minē mereri etiā si nunq̄ habuerit gr̄az su
am: ḡ multo magis apud deum Contra
Rho. vj. Gratia dei vita eterna. Rūdet
Tho. in. j. ij. q. vl. Meritū hoīs est ex p̄or
dinatione diuina. act? autem cuiuslibz rei
nō ordinat diuinit? ad aliqd̄ excedens p/
portionem sui p̄ncipij pductiui: sz vita eter
na excedit p̄portionē nature create. Ecce
dit etiā ei? cognitionem z desiderii s̄m il
lud. j. Coz. ij. Oculus nō vidit nec aur̄ rē
Jo natura creata nō p̄t esse sufficiens p̄n
cipiū productiuium act? meritorij vite eter
ne nisi sup̄addat donū sup̄naturale q̄d est
gr̄a. Est aut̄ et alia ratio. Pro statu corru
pto est p̄ctm̄ dei offensiuū z excludens avi
ta eterna. p̄pter q̄d null? in p̄ctō existens
p̄t illā mereri nisi p̄us reconciliat deo p̄ctō
dimisso: q̄d nō fit sine gr̄a. p̄ctōri ḡ nō de
bet vita sed mors. Ro. vj. Stipendia pec
cati mors. Hec tho. Pro fun. Quilibet
bono op̄i suū dabit p̄mū. Virgil? Intā
tū p̄mia magna feret mens q̄ sibi p̄scia re
cti est. et Senec. ad Lucil. Virt? prestat
gaudiū secū. et Boeci? Nunq̄ sine p̄mio
p̄tutes. Sz q̄rit Utrum sine gr̄a. Dic rñ.
Ex q̄cludet q̄tū fugienda sūt p̄ctā Eccl.
xxj. Quasi a facie colubri fuge peccatū rē.
P̄ctm̄ vt venenū intoxicat aīaz z mortifi

Unica in Quinquagesima

eat oēm p̄tutē. Tangz mortifex ē vt q̄dū
est in aia nihil ibi possit ēē vite. Nihil me-
riti. Jō de pctō dī Hier. xviij. Erit quasi
mirice in deserto qz sine fructu vili nō po-
terit hoīs opatio dō placere: nisi p̄us ope-
rana ip̄e deo placeat. Figura Benek. iij
Respect dñs ad abel zc. ad cain p̄o nō re-
spect. Et nota qz dīc p̄mo ad abel zc. de in-
de ad munera ei. Abel inter p̄ra lucet. z
figt eū q̄ amare luget p p̄ctis: q̄ p tales la-
chrymas deo grat̄ efficit. z p̄ns ei opa
p̄s. De vitā meā annūciaui tibi: posuisti
lachrymas meas in p̄pectu tuo. Et p̄ de
impio nō penitēte dī Sap. xiiij. Odio est
impi⁹ z impietas ei⁹.

Secundus ar. est p̄sideratio affectuo-
se deprecationis p quā sursum ascendi-
mus. Hamyr dī Dam. Dio est ascensus
mentis in deū. In euangelio ponit hec p̄si-
deratio exemplo ceci deprecantis p sua illu-
minatione. Ubi dī in euangelio. Factū est
aut cū appropinquaret hiericho: ceci q̄dam
sedebat secus viā zc. Ubi tria in euange-
lio describunt ibidē nobis cōtēplanda q̄
patent.

Primū deprecant̄ miseranda dispositio.

Secūda deprecationis laudanda cōditio.

Tertiū deuotiōis imitanda p̄nuatio.

Primū igit zc. Cecus: mortu⁹ est pctōr q̄
nō videt vbi corruit. Sophonie. j. Ambu-
labunt vbi ceci qz dño peccauerūt. sedet sec⁹
viā: z non in viā q̄ charitas est. j. Cor. ix.
Adhuc excellentiorē viā vob̄ demonstro.
Sequit. Si linguis hoīm loqr̄ zc. Secus
viā sedet q̄ viā cogit et alijs ostendit: nec p̄
eā ambulat. Sedet in quā qz in p̄re erect⁹
s. q̄ntū ad intellectū: z in p̄re depressus in
terrā. s. q̄ntū ad affectū. Aug. Precipit:
sequit tardus aut null⁹ affect⁹. Est etiam
pctōr mendicans. carēs grā z merit⁹. berni.
Perniciosa paupertas est mentoꝝ penuria.

Secūda deprecationis laudanda cōditio.

Quia clamat. In q̄ ostendit affectionis ma-
gnitudo d. Jesu fili dauid mi. zc. vbi p̄si-
tet saluatoris pietatē cum dīc Jesu. Hūa-
nitatis p̄tate cum dīc fili dauid. Charit̄
tatis p̄tatem cum dīc miserere mei. Dei
cū p̄prium est misereri. Ubi norant ei⁹ de
uotio z fides q̄ sunt p̄ditiones oīom p̄ue-
nientē. cū hūilitate. Que qdē hūilitas no-
tatur in q̄ misericordiaz p̄ntis iūā indigēt i re-

cognosces. De p̄mo p̄s. Desideriū paup̄e-
rū erat. dñs. De secūdo Jac. j. Postulet at
in fide nihil desitās. De tertio p̄s. Respe-
xit i oīone hūilitatē. Tertiū: deuotiōis
imitanda p̄nuatio. qz i increpare a tur-
ba: tū multo magis clamabat. Spūaliter:
p̄reētes ceco silentiū imponere volūt: qz
imūdi spūs p̄ eū q̄ ad lumē grē redire cū-
pit alt⁹ impugnat. nec soli imūdi spūs: s;
et ip̄a peccadi p̄suetudo z turba phantasi-
arū z cogitationū dur⁹ incipit rebellare.
Sed q̄ alt⁹ se sentit impugnat: eo fort⁹
exēplo huius ceci dī clamare in oīone. Et
fin Hugo. Si ad p̄mas lachrymas deus
nō exaudiat: hō clamare nō sinat. Quia
cū p̄ma sunt mult⁹ p̄ba comparada. Ne-
qz cū diuina pietas adiutor in te p̄erit ne-
gabit si ille pctōr ab oīone nō desit. S;
hōi sunt mlti q̄ vellent alios orare p se: s;
seip̄os p oīone p̄p̄iā nolunt viuare. Exem-
plū de q̄drigano/cui⁹ cū q̄driga cecidisset:
z ip̄e sedēs i luto a trāsēntib⁹ peteret adiu-
torū. Quidā nobil⁹ sup̄ueniēs manū ex-
tendit vt eū iuuaret. Qui vidēs q̄ ille mi-
ser surgeret nollet nec ad q̄drigā leuandū
manū apponeret: recessit indignat⁹ dī. Ex
q̄ tu miser nō uiuas tē nec ego curā habes
bo de te. Sic facit ch̄s. Aug⁹. Qui fecit
te sine te. nō iustificabit te sine te.

Po tertio ar. Audistis zc. Studeat⁹
exēplo hui⁹ ceci lumē grē deuote
postulare. Notādo qz Hiero. dī de p̄se. dī.
vi. Nō mediocrit̄. Nūq̄d v̄boꝝ multitu-
dine fleat de⁹ vt hō p̄t. Non em̄ p̄bo t̄m:
s; corde orand⁹ ē de⁹. Orand⁹ ē etiā mul-
tū reuerent⁹: exēplo libertoꝝ q̄ magnā re-
uerentiam tenent suis manumissōrib⁹ i oī-
bus exhibere. L. de i ius vocado. l. j. vīz
Sic homo. Pone casum etiā de eo q̄ a p̄n-
cipe petit grāz siue remissionē eāe criminal⁹
p filio aut seip̄o zc. Exponet applica notā
do illud Lu. xj. Petite z dabit zc.

Sermo. xij. p Quinquagesima.

Ece ascendi

Pmus: Charitas nāqz exadit

zc. v̄s p̄b̄it z cognit⁹ iūm. j.

Cor. xij. Ubi ostendit charitatē stabilitatē
p quā ascendit zc. In illis p̄b̄is notatē

debemus tria. Charitativae dilectionis ppe-
tuatione. Prophetice et scitifice cognitionis
evacuacione. Future cognitionis pfectione
Primum cum de Charitate nunquam excidit. Per-
ficiendum in patria manens in eadem specie. Se-
cundum cum de se siue prophetie et. vlt. ibi pphie
tam. Tercium cum de. Eum autem venit quod p-
fectum est.

Ecce et.

p Rimus ar. In exilis in gratia possit de co-
digno mereri ascendere hierosolymam.
Quoniam: quia in opera nostra et vita illa eternam
nulla est portio. Contra. ij. Tim. iij. In
reliquis reposita est mihi corona iusticie. Co-
rona iusticie vocat quia redditur ex debito siue
ex condigno. Rndet Bon. in. ij. sen. dist.
xxvij. In opere meritorio fieri potest comparatio
ad tria. Primum ad voluntatem operantis: et h
duplex. Aut ratione voluntatis libere et sic so-
lū est meritum de gratia. Aut ratione gratie per quam
vix adoptat homo in filium dei: et sic de condi-
gno. Secundo ad deum acceptantem et h duplex.
Aut ratione liberalitatis: maxime et sic est meritum
grati. Aut ratione permissionis et sic est meritum
p digni. Quia dei permissionis ex parte sui est ius
libile. Tercio quoniam ad statum merentis et hoc
duplex. Aut ratione temporis: et sic est gratuititas: quia
nunc tempus est seminandi ut postmodum meta-
mus. Aut ratione arduitas operis in quo proponi-
mus deum nobis et deum acceptantem: et sic est co-
dignitas. Hec Bon. Quod tamen de condigni-
tate debet intelligendum est semper ex presuppositi-
one diuine ordinationis. quia quod redditur pro est
ex dei liberalitate quod ex debito. id non cadit
in condigni stricte loquendo. ut de Guil. duf.

Pro sum. Quilibet bone operationi rndet
merces condigna. Perromus poeta. Digna
laborantibus rndent premia curis. et Aristoteli. v.
ethic. Secundum iusticiam distributivam reddenda
est unicuique merces secundum dignitatem operis
et operantis. Sed quoniam An de condigno et. Dic-
tum. Et quod plude quod considerabile est dei gratia: per
quam sic facile lucrari potest aliis vitam eternam.
Sed etiam facit aiaz filia dei Gal. iij. Sed filij
dei estis. id est heredes regni celestis. Omni-
seri peccatores qui tali et tanta dignitate privati
estis et lubrici: auari et. Convertimini ad do-
minum ut ei gratiam pleque valeatis et tunc condi-
gnietis vitam eternam. Figura Enoch. Enoch
placuit deo et translatus est in paradysum.
Spiritaliter: enoch interpretatur dedicatio seu edi-
ficans: aut cum deo ambulans. et sige quel

libet iustum cum aia dedicat deo tanquam et re-
plum: et cum deo ambulare: et mandare obediens:
atque idcirco placet deo: et dignum est in paradysum
celestem transferri: quod paradysum terrestre figu-
rat. quod Gen. ij. de loco voluptatis. Tunc de ius-
tis de per. Torrete voluptatis et pota. eos.
p Rosendo ar. In precedenti et. In hoc
aut dicendum est de consideratione doloris
se recordationis. scilicet passionis et mortis domini: de quo
anquam pateret ipse dominus informavit discipulos
suos. Ubi sunt tria consideranda.

Primo informantis benignitas.

Secundo informationis subtilitas.

Tercio informatum simplicitas.

Primum igitur: quia assumpsit discipulos suos
secreto ut de. Mat. xx. quia vix tam benignus
magister traxit eos ad preceptum tanquam speciales ami-
cos. Ps. quoniam magna multitudo dulcedis tue
domine. Secundum est informationis subtilitas quia
vix de mysterio passionis et resurrectionis
sue. Chrysostomus. Dis saltem hominem in christi morte
posita est. Nulla est res quam amplius ad salutem ho-
minum pertineat: quam mors christi. Nec aliud pro-
pter quod magis ipsi gratias agere debeamus: quam
propter mortem eius. Pluries autem dixit dominus di-
scipulis mortem suam ut per. Mat. xvj. et. xvij
et Lu. xvij. et. Mat. xx. et Jo. xvj. ut nos
instrueret quoniam de domini passione frequenter cogi-
tare et loqui debemus. Dicitur in euangelio. Ecce
ascendit hierosolymam. Et presumabunt omnia que scrip-
ta sunt per prophetas de filio hominis et. Ubi
aduertendum quod per hoc aduerbiū Ecce: de-
monstrari solet res digna admiratione. Pre-
dixit autem mortem suam fore affectuosam: ignomi-
niosa: et victoriosam. Primum affectuosam siue
voluntariam: quia dicit. Ecce ascendit hierosolymam
et. Chrysostomus. Ac si dicat. videre quod vo-
luntarie vado ad mortem: nemo me vocat
hierosolymam: nemo me ammonet: nullius
preceptum precepto: nullius violentia compello. Cum
ergo videris in cruce pendente: non existis
metis me hominem tantum. Non enim posse mori
in homine est: velle tamen mori hominis non est. Itaque
predixit mortem suam fore dolorosam quia ignomi-
niosa: cum dicit. tradet gentibus ad illudendum
fla. et con. et postquam flagellatus. occidit eum. Ber-
nardus. Heu fratres. Libertas captiuorum
traditur: sapientia angelorum illudis. specu-
lum sine macula et candor lucis eterne con-
spuitur: deus omnium flagellatur et vita
omnium occiditur. Quid ergo restat nisi ut

Dominica in Quinquagesima

oēs eam? et moriamur cū eo. Et iterum: tra-
dit tanq̃ re? ad illudendū tanq̃ fatuus:
ad flagellandū tanq̃ malefactor: ad con-
spuendū tanq̃ villis: ad occidēdū tanq̃ p̃-
uaticator legis. Et sic tradit dñs a m̃-
mōiacs: illudif ab hypocritis: flagellat a ty-
ranis: cōspuit a blasphemis: occidit ab he-
reticis et apostatis. Preterea p̃dixit mores
fore victoriosam. qz subiūxit: et tertia die
resurget. Apo. v. Vicit leo de tribu iuda
Predixit aut̃ resurrectōez suā/ne absorbe-
rent p̃ tristitia cū viderent eū morientem.
Breg. Redēptor n̄ p̃mōdens ex passiōe sua
discipuloz anios p̃urbādos: eis lōge pas-
sionis eiusdē penā et resurrectiōis gloriāz
p̃dixit: vt dū morientē eū cemerēt/etiā re-
surrectur nō dubitārēt. Aug. Per passio-
nē oñdit qd sustinere p̃ f̃itate: per resurre-
ctiōnē qd sp̃are in tribulatiōe debeam?

Secundū est informatōz simplicitas.
qz nihil horū intellexerūt. s. p̃fecte. Erat aut̃
p̃bū istud absconditū ab eis. simplices em̃
adhuc erant. Rōnez affligit Beda. Disci-
puli aut̃ vitā marie desiderabant: rei mor-
tē audire nō poterāt. Et quē nō solū ho-
minē innocentē: sed et deū vix esse sciebāt:
hunc nullaten? mori vel posse putabāt. Et
qz p̃ parabolas eū sepe loq̃ntē audire con-
sueverāt: q̃tiens de sua passiōe aliqd dice-
bat/h nō ita vt sonabat itelligēduz: s. amo-
re dictate ad aliqd aliud allegorice referē-
dū eē credebant. Sim? aut̃ et nos simpli-
ces et humiles vt et mereamur esse ch̃i di-
scipuli et ab eo iformari. Mat. xj. Reuela-
sti ea puulis. Qd maxime fiet si crebrius
passiōe dñi meditemur: p̃ quā etiā medi-
tationē et tentatiōes armabimur: sic etiāz
in sermone p̃cedēti dixim? Exempluz
narrat Guillerm? Puella qdam nobilitas
amore cuiusdā iuuenis p̃ annos mltos sti-
mulata adeo grauiter vt tandē somnū et ci-
bi appetitū pderet. Quadā nocte cogita-
uit clā adire iuuenē illū q̃ in vicino mora-
bat. Hec mora vt oculos apuit/vidit chri-
stū q̃si plagis recētibz crucifixū sibi qz dicē-
tē p̃afna voce. De diligas qz formos? sū:
bonus: dulcis et generosus. Hec vt dixit re-
pēte dispuir: et puellā in oi pace et gaudio
et gr̃a actiōe ab oi tentatiōe libera reliq̃t
Hac igit cogitatiōe armamini et tentatiōes
Eph. vj. Induite vos armaturā.

Et ar. Aud. zc. Et notate qm illa oia p nob passus est vt nob vitam eternā tribueret. Lauete ne sitis ingrati. Ad lex. Immemor bñfici pñadus ē bñfici. L. de reuocan. donatōibz. l. j. Et d po-
stu. Cū sacerdotz. dr: Ingrat? puāduz est bñficio qd accepit vel retinet ab eo et que est ingrat? Notate si fillus regis postqz se obtulit morti p te etiā ex impio patr/ con-
tingit te inobediente fieri et infidele: nōne merito puād? es bñficijs et accepis et pmis-
sis: Expone et applica: notāda illd Bc. Ingratitudo est ventus vrens siccas fon-
tem pietatis.

Sermo qrtus Quinquagesime.

Ece ascendi

mus zc. Nunc aut̃ manent sū-
des: spes: charitas. i. Cor. xij. Ille sunt
tres virtutes theologice necessarie cuius
bet ascendere volenti hierosolymā. Dicunt
at theologice vt d̃r tho. ij. q. lxxij. qz hñt
deū p obiecto inq̃ntū p eas recte ordina-
mur in deū. p fidem em̃ cognoscim? p spem
in ipm tēdū. p charitatē p̃o sibi p̃iungi
mur et in ipm qdamō trāformamur. Itē
dicunt theologice: qz a solo deo nob ifun-
dunt. Itē qz sola diuina reuelatiōe i sacra. s.
scriptura hñoi p̃ctes tradunt. De fide aut̃
d̃r Heb. vj. Fūdamētū fidei stat. De spe
ibidē. Cōfugim? ad tenendā ppositā spem
De charitate Col. iij. Sup oia charitatē
habete. Ecce zc.

p Rim? arti. An existēs in pctō possit
mereri grām q̃ est necessaria ad ascē-
dendū hierosolymā: Q. sic. De non dat
grām nisi dignis. sed nō d̃r aliqz dign? ali-
q̃ digno nisi illd pmeruerit ex p̃digno. igitur.
Cōtra. Rō grē repuq̃t mercedi ope-
rāz. Rādet Tho. ij. q. vlt. Donū grē
vno mō p̃siderari pōt fm rōnez doni gra-
tuiti. et sic manifestū est q̃ oē meritū repu-
gnat grē. qz vt d̃r ap̃ls Ro. vj. Si aut̃ grā-
iā nō ex opibz: alioq̃n grā iā nō est gratia.
Alio mō fm naturā ipsi rei q̃ donat. et sic
etiā hñ nō pōt p meritū nō hñt grātiā
Tū qz excedit p̃portionē nature. Tū etiāz
qz an grām in statu pcti hz hō impedimēz

tū merēdi. s. ipm pcr̄m. vñ no tū est q exñs
in pcr̄o mortali nō pōt sibi mereri gratiaz.
Cū autē dī q de nō dat grām nisi dignis.
Dicendū q vey ē: nō q pri⁹ digni fuerint
sed qz ipse p grām eos facit dignos q sol⁹
facere pōt mūdū de mūdō Hec Tho.

Pro fundamēto pōt pcr̄or ex naturalib⁹
pcris detestari z ab eo cessare. Jo dī Ju/
uenal. Plurima felix paulatim vicia atqz
errores exiit oēs. Vñ pbs i fine. y. Eth.
docet modū q ex viciosis fieri pnt p̄uosi.
Sed qrit An ita pnt zē. Dierñ. Ex q̄p/
pēde q̄ recoḡscēda z magnificēda libera
litas diuina q vere penitēti nūqz dene
gat grām quā tñ nō meret. Vñ dī dñs
Diere. iij. Reuerſe ad me z ego suscipiā
te. Et Bar. xj. dñs dī Venite ad me oēs
q laborat⁹ z onē est⁹ zē. Sed heu mlti re/
spūit spūalem refectionēz grē: quā tñ de⁹
qntā de se est sp̄elargiret. Figura Ba
na dabat a deo indifferent oib⁹ fili⁹s isrl⁹ i
deserto exñtib⁹: sed tñ mlti respuebāt z fa
stidiebāt zē. q iō in deserto mortui sūt. Ex/
pone z applica. Aug. li. de pnia. Sp̄ p̄sto
est grā si nō fuerit repulsa. Vel si vīs po/
ne figurā de vīsiōe Ezechiel. viij. Qui vi
dit in ostio tēplī dñi int vestibulū z altare
viros doctum hñtes q̄ tēpluz dñi z facies
ad orientē qd erat q̄ pceptū leg⁹. Et seq⁹
tur g. Et ego faciā in furore nō parcer oeu
lus tu⁹ nec miserebor: cū clamauerint ad
aurē meā voce magna: nō exaudiam eos.
Et pone de p̄fenerantib⁹ in pcr̄is q̄ facē: t.
aspectū nō vertunt ad dei tēplū: sed dorſū
et faciē habent ad orientēz. i. diabolu qui
tñ fuit oriēs in bono: z nō crescēs nec p̄fē
uerans: cui dī Esa. xliij. Quid cecidisti lu
cifer q mane oriebaris.

¶ Eūdus ar. In pced. zē. Hic d̄ cer/
tia q̄ est ē p̄sideratio generose illūina
tiōis q nobis necessaria est vt hierosoly/
mā ascēdam⁹. Hec cōsideratio nob i euā/
gelio pponit ibi: Stans autē iesus iussit il
lū adduci ad se. Et in hac cecī illūinatiōe
ostendit nob dñs tria p̄siderāda.

Prīmū est sue clemētie benignolentia.

Secūm est sue benignolētie potētia.

Tertiū est sue potētie gloria.

Primo ostēdit suā benignolētiā. qz stās iussit
illū adduci ad se: et infrogauit dicens.
Quid tibi vis faciā: Vīde eius clemētiā

Nō em̄ dedignat alloqui viles psonas et
paupes z p eis stare i via. Hiero. Cecus
qz seq nō poterat stat dñs z eū vocari iu/
ber: ne turba phiberet. Lirill⁹. Sicut an
chīm vox inuocat⁹ in fide chīs respicit. Et
nota ē: cec⁹ p̄mo clamaret chīs dī trāsire.
Cū autē multo mag⁹ clamaret: stat iesus.
qz cū adhuc turbas phāramatū patimur
in orōne iesum aliquēn⁹ trāsēuntē sentim⁹.
Cū p̄o oratiōt vehemēter insistim⁹: deus
in corde figit z lux amissa repat. Interro
gauit autē dñs cecū qd veller: ostēdens q
nō sanat inuitos. Ambro. Vult oēs sal/
uos fieri: si accedat ad eum: nō em̄ sic vult
vt nolentes saluent. Nō em̄ vera salus est
si nolēti tribuat. Bor. Ste deberēt facere
p̄ncipes maxie cū vident conq̄rentes pau/
peres stare. s. facere vocari ad se vt audi/
rēt eoz q̄rimoniās z facerēt eis iusticiam
expedire. Ille autē cec⁹ rñdens dixit. Dñe
vt videā. Vocauit dñs audire cōfessionē
vt cognoscām⁹ nō nisi q̄ sitentē sanari pos
se a spūali infirmitate. Hec sanauit q̄dñ
in generali clamauit: misere e. sed cū in spe
ciali miserā insinuauit: recognoscēs se esse
cecu: dixit. Vt videā. Bona z discreta pe
nitē. nō aux perit aut argentū: sed lumen.

Secūdo ostēdit sue benignolētie potētiam:
cū dī. Respice. solo p̄bo sanauit. Respice
p̄bū breue sed efficax: fides tua saluum te
fecit. Et cōfestim vidit. Bor. Ex fide em̄
impetrat salus z corpalis z spūalis. Re/
spice z tu pcr̄or teipm. Bern. Respice vñ
venis z erubescē: vbi es z ingemisce: q̄ tē/
dis z tremisce. Respice deum: respice
inqz dei potētiā vt timeas: dī sapiētiam
vt de pcr̄is in eum cōmissis erubescas: dei
bonitatē z clemētiā vt eū sup oia diligas
Itē respice pcr̄ā tuā p̄crita vt doceas: p/
sentia vt deleas: futura vt caueas. Eccl.
xxj. Fili peccasti: nō ad iūctas vltra. Ter
tio ostēdit sue potētie glām. qā glificari
voluit ab illūinato. Nā vt hī in euangelio
Seq̄bat illū magnificās deū: z ois plebs
zē. Hec em̄ fāt⁹ erat lumē recepisse nisi et
lumē seq̄retur: ne ambularet in tenebris.
Hecū g corpāl sed z spūalr illūinat⁹ est
Hec ille sol⁹ glificauit deū: z ois plebs
zē. Greg. Sēg frēs charissim⁹ iam cēcita
tē nre pegrinatiōis cōḡscim⁹: si in creden
do redēptoris mysteriū iā iuxta viā sedēz

Feia. III. in die Cinerū

mus: si orādo quid lucē petim? si opere
sequimur: videamus quod opprobria: spūta:
flagella: alapas: spineā coronam: crucēq;
sustinuit. Et q̄a rex ipaliū dilectōe a gau
dio eterno cecidim: cum q̄ amaritudine il
luc recēat ostēdit. Exēplū igit accipia
mus in ap̄lis: martyrib: et alijs sc̄is q̄ p
vias duras secuti sunt ch̄m: q̄b: nihil du
rum visum est ppter ch̄isti amorē. Aug⁹.
Omnia seua et imania/facilia ac ppe nulla
facit amor.

C **E**rit⁹ articulus. Audistis et. Nota
te q̄ solerter videndū est p lumis spi
ritual⁹ recuperatiōe. Lex d̄r. Quilibet debz
p suis negocijs vigilare. ff. de pactis. l. Si
ma. Et acceleratiō cōmēdāda ē i rex eccle
siarū recuperatiōe. xij. q. ij. Augusto. Et mul
to plus in diuine gracie reparatiōe. Audite
siq̄s vestz p desertū trāsitur? volens pue
nire ad ciuitatē in q̄ gloriose recipiendus
ampla munera acceptur? faciē h̄iet vela
tam adeo vt nec viā videre posset, et hinc
haberet crudelissimas bestias: illinc foue
as pfundissimas in q̄z pfundo sunt serpē
tes et dracones horribiles: statimq; cader
in foueas illas/nisi dirigat. Nonne time
ret: nōne ardēt? desideraret aliquē q̄ ve
lamē a facie auferret et rectā viā ostēderet:
nōne et si posset diligēter pcuraret? Ler
te credo q̄ sic. Expone et applica notando
illud Exo. xix. Salua aiam tuā. Noli re
spicere post tergū: nec stes in oi loco circa
regionem.

Feia quarta in capite sc̄i iunij.
Sermo

Ece ascendi:

C mus et. Conuertimi ad me in
toto corde v̄ro et. Joel. ij. Ne
cesse est vt cōuertamur ad deū si volueri
mus ascendere hierosolimā. Ad qd sunt
tria notanda in tota lectione que hodie p
epistola legitur. Primū est autoritas p
cipiens. qz hec d̄r dñs de⁹ Conuertimi et.
Et in fi. d̄r: dñs oipotēs. Secundū est
benignitas remittēt⁹ Conuertimi ad dñm
deū v. qz benign⁹ et. Tertiū est libera
litas promittēt⁹. Quis scit si pueret et.
Jrē Dabo vob frumentū: vinū: et oleum

Frumentū doctrinalis instructiōis. Vinū
spūalis psolatiōis. et Oleū salutaris dile
ctionis et charitatis. Ecce et.

P Rim⁹ articulus. Qm̄ hodie incipit
pnie tps: ideo de pnia q̄stiones facie
mus iuxta pōrē psideratiōe supra posita
Et pmo q̄rit An Joānes cōuētiēter ice
perit p̄dicatiōe suā a pnia: Q. nō. Ba
ptism⁹ est pma tabula. q̄ debuit incipere a
baptismo. Cōtra est autoritas euangelij
Mat. ij. Rñ. Bona. in. iij. vi. xij. In
expositiōe lre Joānes icēpit p̄dicatiōem
a pnie p̄tute: nō sacramēto: et pnie v̄rtus
in adult⁹ p̄cedit baptismū. Joānes autēz
adult⁹ p̄dicabat: iō recte icēpit a penitētiā.
Hec Bona. Pro fundamēto. Vbi li
beter loq̄ et audire debem⁹ de pnia: qm̄ si
in pctō sine pnia moriamur/irreparabil⁹ p
bim⁹. Festinem⁹ q̄ q̄diu viuim⁹ penitere.
qm̄ sic d̄r Virgil. xj. eneid. Stat sua inq̄
die⁹ v̄ie et irreparabile tps Vbi ēyite famā
extēdere fact⁹ Hoc p̄tut⁹ op⁹. Et sen. ad
Lucil. ait. Pulch⁹ ē p̄sumere vitā añ mori
tē. deide expectare secūz reliquā tps p̄tē.
Nō aut bñ cōsumari pōt vitā absq; pnia.
iō de pnia q̄stū ē An pueniēter et. Dic
rñ. Et q̄ p̄clude q̄ sicut p̄dicatio p̄tut⁹ pe
nitētiē p̄cessit baptismi p̄dicatiōe: sic ne
cessaria est pnia añ p̄ficiē ablutiōe. Jdō in
die q̄dragētime q̄ initū ē recōciliatiōis et
pnie/ ecclesia nos ad pniā inducit p̄ p̄side
ratiōe mortis spargēdo cineres sup capi
ta: et dicēdo. Memento hō qz cinis es et.
Vbi sūt tria psiderāda. Primū instabilis
fragilitas duratiōis: cū d̄r. Memento hō
qz cinis es. Rñ. inq; cinis vitali calore vi
uificat⁹ ad modūz fauillē. Job. xlij. Ipse
me rep̄hēdo et pniāz ago in cinere et fauill
la. qd nihil aliū est q̄ cinerē et fauillā se eē
cōḡscere. Ps. Hō vanitati s̄c̄is fa. ē et.
Scdm̄ ē ineffugibilis necessitas reuer
sionis: qz reuēteret⁹. s. velis nolis. Gen. ij.
In sudore vult⁹ tui vescer⁹ p̄e tuo donec
reuertar⁹ in terrā de q̄ sūp⁹ es. Tertiū ē
miserabilis vilitas p̄clusiōis. qz d̄r: in cine
rē. Job. xlij. Memoria viā cōpabit cinerē
et redigent in lutū cineres v̄ri. Prop̄ p̄di
cta d̄r. Job. xxx. Cōpat⁹ sū luto et a simila
tus sū cinerē et fauillē. Hec igit artēte cogi
ter⁹ vt sic ad pniā hūiliem⁹ et grām inue
niar⁹. Figura Gen. xxiij. Apparuit autē

dñs Abrae in conualle mambre sedenti in ostio tabernaculi. Spūalr mambre iterp tar diuilio. In cōualle g mambre seder qui attēte plderat diuisione anie z corpis zc. etiā in valle p būlitationē. Et ppter heriam dē esse in ostio tabnacti qñ par egredi vlt de egressu cogitat zc. Hieron. ad Helio/ doz de vita Apociani.

¶ Ecdus ar. In euangelio hodierno nos pmunit dñs q intētiōē habea/ mus rectā ad deū si volum⁹ opa pñie nre grata eē deo. Vbi tria facit.

Primo excludit viciōsam affectiōis in/ tentionē.

Scdo pcludit ptuosam intētiōis recti/ tudinem.

Tertio subiūgit rectificatiōis fructuo/ sam rōnem.

Primo excludit viciōsam intētiōē: cū dñs. Cum ieiunat nolite fieri sic hypocrite tristes. Et. em. fa. s. vt p. ho. ie. Amen di co vob recepistis mercedē suā. Nota non solū phibet h fieri: sed velle: di. Nolite fie ri zc. In voluntate em pma radix merendi aut demerēdi. q. d. Nolite velle videri iei/ iunantes vt inde laudes ab hoib recipia tis. Q p fati? est talis ieiunator: qz de h q vni hosti. s. carni subtrahit: duos pascit sez mūdū z diabolu. Diabolus em est sic latro/ qui qñ cogitat mercatores qd pozt/ rare/ sociat se eis vt eos spoliet. Qd aut dñs dñs de ieiunio intelligēdū est de oib bo/ nis opib: ne. s. fiat vt videant ab hoib. sic em puarent celesti mercede. Ideo dñs Amē dico vob recepe. mer. s. Qñle dñū p vtro vane laudis puari reg celoꝝ. Bre. Qui ex bono ope qd agit humanos fauo res reqrit/ rē magni pñi p vili pñio venale expōit. Notat at dñs: receper. zñ recipiūt. qz talis laus adeo breuis ē q qñ nihil de pñi bz. Job. xx. Laus ipioꝝ breuis: gau diū hypocrite ad instar pñi. Scdo cō cludit ptuosam rectificationē intētiōis cū dñs. Tu aut cū ieiunas zc. vsqz ibi: reddet tibi. Aug⁹. Intelligēdū est h pceptūz ad iteriorē hoiez pñinere. vngere g caput ad iteriorē hoiez pñinere. lauare aut facie ad mundici/ am. et iō caput vngit q letat iter⁹ in rōne. Hic em recte accipim⁹ caput qd in aia pe/ miner. z. qd cetera regit. Glo. aut sup illo pbo: patri tuo q est in abscondito: dñ. i. pñi

tuo celesti q est inuisibilis vel q habitat in corde p fidē. Deo aut ieiunat q p ei⁹ amo re se macerat. Et pñ tu⁹ q videri absco di/ to reddet tibi. Remig⁹. Sufficit tibi vt q est speculatoꝝ pñie sit z remuneratoꝝ.

Tertio subiūgit fructuosam rectitudi/ nis rōnem di. Nolite thesaurizare zc. vs/ qz in finē. Lū tendit intentio in opib bo/ nis ad laudē diuinā thesaurizam⁹ in celo vbi nec erugo zc. Raban⁹. Spūalr eru/ go si gē supbia: q decorē pñutum offuscat. Linea q vestes latenter rodit/ inuidia ē q bonū studiū lacerat z cōpactionē pñutuz dissipat. fures sūt heretici z demones qui ad h sunt intenti vt nos spūalib spolient. In celis aut nec supbia nec inuidia nec de/ monum astutia. ibi nulla vetustas: nulla passibilitas: nulla violentia vlt fraud. Vbi g thesaurizandū est: nō in terra: vbi oia re gnant. Chrys⁹. Quid dicā de illo mādato q iubet nō thesaurizare sup terrā: qd forte qdā faciūt pauci. Ceteri pō qñ econtrario audierūt pceptū: thesaurizare sup terrā: re linqntes celū adherēt terre z insaniūt er/ ga pecuniā pgregandā. Quare aut in celo nō in terra thesaurizare debem⁹/ dñs assi/ gnat rōnem: vbi em ē thesaur⁹ tu⁹. i. res a te amata z desiderata: ibi ē z cor tuū z af fec⁹ tu⁹. Hā fm Aug. Amor ē anie pōd⁹ portās eā qcuqz fert. Dia g opa nra in ce lū leuem⁹: qñ si laudē hūanā p iactātiām aut oñsionē qñim⁹/ oia amittim⁹: qz in aia vita nihil iuenim⁹. Exemplū ad pposi/ tū de Ezechia Eia. xxxix. qui oñdit ppter vanā glīam thesauros suos num: qz regis babilonis: ppter qd etiā oia amisit. vide ibi. vnde dñs Job. Congregatio hypocrite ste/ rilis.

¶ Tertius articulus. Audistis zc. Vbi qñpe totus noster thesaurus est vbi intentio rēdit: ideo fatuū est intentionem habere ad laudē tpalem. Nam sic dicit lex Illud est incōueniēs ad qd sequit incōue niēs. l. fieri. L. de testib. Magnū autēz incōueniēs sequit si ppter mundi gloriāz ad aliquod temporale bonum fiant bona opera. sez amissio retributiōis eterne. Nō em considerat deus quid: sed quo animo fiat. xv. q. vj. c. j. i. fine. Aud. Nōne itūte⁹ eēt q thesaur⁹ reponeret in loco vñd velit uolūt i breui est expellēd⁹ z nūqz rediturus

Feria. v. post Cineres

cū posset illū trāsmittēre ad locū ad quem est pfectur? Chrys. Que stulticia illic thesaur. reponere vnde exitur? es: et illuc non pmittere q̄ itur? es. Illuc q̄ substantia tuaz colloca vbi patria habes. h̄ aut faciem? si p amorem ad diuinā dei gl̄iam tendamus Fulgent? Ut in celis thesaurizes: attende qd̄ amas. vis nosse qd̄ amas attende qd̄ cogitas. Ita fiet vt thesaur. tuū ex amore cogitas: et amorem tuū indicio tue cognitionis intelligas. Hec itaq; est saluifera p̄monitio p̄ncipio q̄dragesime. vt opa penitentie in dei laudem ordinem? et sic tandem i celo thesaur. inueniam?

Feria. v. post Cineres.
Sermo.

Ecce ascendi

Emus et. Dispone domui tue Esa. xxxvij. Disponendū est vt ascendam? hierosolymā In epla aut no tūde sunt tres cōsiderationes ad h̄ inductue. P̄ma est cōsideratio n̄re mortalitatz: qz dicelatas ezechie. Dispone domui tue qz morier? tu et nō viues. Hec erat snia cōminatoria et habendo respectū ad causas naturales. Scda est cōsideratio exemplaritaris viz i ezechia q̄ se puerit ad pietem et orauit et. Sic et nos orem? p̄ vita spūali: nos pueriendo ad pietem ad cōsiderādū fragilitatē corpis qd̄ est q̄si paries q̄ icludat aia. Tertia est cōsideratio diuie piculositatz. Quia factū est p̄bū dñi et. seq̄. Audiui orōnē tuā Sufficiant p̄tes eplē p̄ aliquos legationibz et ita in alijs.

Ecce et.

Primus gr̄. An pnia sit scda tabula post naufragiū. Q. nō: qz sic seq̄ret q̄ eēt scdm̄ sac̄m. Cōtra. est Hiero. super Dan. et sumit a Dḡro in. iij. et. iij. dis. ix. Rñ. Bon. ibidē Notādū q̄ mare est mūdus iste. iuxta illd̄ ps̄. Hoc mare magnū et. Nauis p̄ quā hō trāsit sup̄ yndas maris hui? est ḡsa spūali. vel: nauis est eccl̄ia: q̄ iuncta est glutino charitatz. iuxta illd̄ Prover. xxxi. Facta est quasi nauis i stitoris. Naufragium fuit corruptio et fractio i adā: in q̄ fractiōe oēs ei? filij st̄ iacta

ti sup̄ yndas hui? mar? p̄ cūpiscētiā et penā. Ab h̄ aut naufragio p̄mo p̄ baptisimū liberat hō: q̄ restituit innocentia et gr̄az p̄ dīrā: et iō est p̄ma tabula. Et qm̄ p̄les relinquit gr̄az baptismālē nec p̄ illā tabulaz ampli? liberari p̄nt: qz baptism? iterari nō p̄r: iō indigent scda tabula et hec est pnia. Utraq; tñ dī tabula: qz sustinet ne q̄s p̄clitet p̄ culpā. Nō tñ ita ponit i tuto sicut erat hō i statu innocentie. Nec ex his sequit q̄ pnia sit scdm̄ sac̄m qz nō omne sac̄m ē tabula. Nō em̄ omne sac̄m liberat a naufragio. Hec Bon. vbi s̄. in expositiōe lfe.

Pro fun. Cōsiderem? qm̄ mlti naufragiū patiūt i mari hui? secl̄i. Alan? d̄ planctu nature. Heu q̄p̄cipitem passa ruina? p̄tus sub vicio victa laborat: p̄tut? species exulat ois. Laxant vicio frenā furoz. Hoc fraudis fidei nubilat astri. Q̄miserū: q̄ fatuū p̄tutes abjccere: et vicijs succubēdo tātis se piculis exponere. cū dicat Tull? lib. de senectute. Fugiendū est ne nos offeram? piculis sine cā q̄ nihil stulti? esse pōt. Sz quesitū est An p̄ euadendis aie piculis pnia sit scda tabula et. Dic rñ. Ex qua p̄clude q̄ desiderāda est pnia sine qua naufragiū euadere non possum? Iō iōannes dicebat iudeis Mat. iij. Benimīna vici? rapz quis ostendit vobis fugere a ventura ira. facite ergo fructus dignos penitentie. Gregorius. Ventura ira est animaduersio vitionis extreme: quam tunc non valebit fugere qui modo ad lamenta non currit penitentie. Hoc attendite o peccatores periditantes: fornicatores: raptores et. Nec credatis posse ascendere hierosolymā nisi penitentiam egeritis. Figura Non perueniunt filij israel in terram p̄missionis recedentes ab egypto nisi transcendendo mare et procedendo per desertum. vt patet Exodi. xij. et infra pluribz capitulis. Spirituāliter non potest peccator celestem hierusalem intrare nisi recedēdo a peccato: et transeūdo per cordis amaritudinem et desertum penitentie. Lu. xij. Nisi penitentiam egeritis omēs simul p̄lūbitis.

Secundus articulus. In euangelio quod b̄ Matthei. vij. Notande sūt tres p̄ditiones necessarie ad p̄niam p̄ quaz

ascendere oportet hierosolimam.

Prima affectio vere humilitatis

Secda dispositio recte credulitatis.

Tertia consideratio diuine veritatis.

Prima igitur **2c.** **U**t dicitur **Ps.** Humiles spiritui saluabit. Debet autem esse homini humilitas ex recognitione nostre infirmitatis: nostre indignitatis: et diuine sublimitatis. Primum notat ex verbis **Ceturionis:** **D**ne puer meus iam in do. para. et male torquet. **E**t misereabiliter iacet et torquet peccatrix anima. **Osee. xiiij.** Corruisti iniquitate tua. **S**ecundum notat cum dicitur: **D**ne non sum dignus ut intres **2c.** **A**ug. de verbis domini. Dicens se indignum prestare dignum non ut intra ei parietes: sed in ei cor verbum dei christi intraret. **A**ccipit hoc ita decet nisi eum quem timebat in domum intrare corde gustaret. **T**ertium notat spiritus: cum dicitur **D**ne. **H**iero. **U**ltra corporis regimine latente vidit diuinitatem.

Secda est dispositio recte credulitatis. f. fidelis qui apparet primo ex modo interrogationis quia dicitur: **in** die verbo et sanabit puer meus. **C**hrystus. **F**ide ceturionis vide: quod non dicit: **veni et sana eum.** **I**te exemplo huius donationis: quia dicitur. **N**on ego homo sum **2c.** **C**hrystost. **S**ciebat quoniam astabant ei angeli inuisibiliter ministrantes: quod ostendit perit in opus. quod et angeli cessant: in infirmitates preceptis eius viuacibus expellunt. **I**te apparet fides eius ex testimonio domine approbationis. **U**t dicit dominus **Amen** dico vobis non inueni tantam fidem in israel. **D**igne. **J**air? israelis princeps per filio petens non dicit: dicit verbo. sed: **veni velociter.** **N**icodemus de fidei sacro audies: ait **Quo pnt hec fieri.** **M**aria et martha dicunt. **D**ne si fuisses frater meus non fuisset mortuus: quoniam dubitantes quod ubique adesset dei potentia. **I**mitemur ergo fidem huius ceturionis ut ad nos veniat dominus. **N**on ut huius **Eph. iij.** **E**t his bitat per fidem i cordibus nostris. **T**ertia consideratio diuine veritatis. **A**ppet autem in euangelio triplex veritas. **P**rima veritas beatus inuolentia. quod dicitur **Ego venia et curabo eum** **C**hrystus. **I**lle per suo petebat et dominus ire pmi sit: ut nos doceat non colere magnos et consilium tenere modicos. **S**ecda veritas iusticie. quia dicit dominus **Amen** dico v. quod multi ab oriente et occidente **2c.** **F**ilij autem regni eiciuntur **2c.** vide in **onica. iij.** post **epiph. ser. iij.** **T**ertia est veritas. quod dicitur. **V**ade et sicut credidi

sti fiat tibi. et sanatus est puer ex illa hora **C**hrystus. **U**bi velocitatem admirare. neque ei solum curare: sed in momento temporis hoc facere christi proutem ostendebat. **E**t hoc ergo prepedite quod potes est saluare animas nostras: si cum vera fide de humilitate ad eum accedamus. **E**xemplum in magdala. cui se humilanti ad pedes eius et amare flenti dicit. **F**ides tua te saluauit **2c.** **L. u. vij.**

Tertius ar. sicut in do. f. **epiph.** **f**inone primo aut secdo.

Festa sexta post cineres

Sermo primus

Ece ascendi

2c. **E**clama ne cesses. **E**sa. **lvij.** **U**ult dominus populum spiritus horum tari ut se preper ad ascendendum hierosolimam. **E**t in epla **Notanda** sunt tria ad hoc inducenda. **P**rimum saluatoris exhortatio **E**clama ne cesses: quoniam tuba **2c.** **S**ecundum est exhortationis ratio. ibi: me etenim de die in diem querunt et scire vias meas volunt. i. scire se vel le prederunt. **H**ebant enim reputationem de propria iusticia et ieiunabant **2c.** **T**ertium rationis consideratio. cum dicitur: nonne hoc est maius ieiunium quod elegi **2c.** **C**essare videtur a malo et opibus pietatis intendere: sine quibus non valent ieiunia aut alie austeritates.

Ecce ascendimus **2c.**

Primus articulus. **I**n pnia que est via ascendendi hierosolimam sit virtus? **N**on. quod pnia est sacramentum. **C**ontra. **M**att. **ij.** **P**enitentiam agite. glo dicitur. et ponit a magistro i. **iiij.** dist. **ix.** **P**rima virtus est per pniaz primere venterem hominem. **R**uder **B**on. in. **iiij.** dist. **ix.** **N**otandum quod pnia est expulsiua peccati actus quod est macula animam deformans: ad malum inclinans: a bono debilitans: naturam vulnerans perperat per actum voluntatis cum delectatione et delibatione. **D**elere autem culpam ut deformantem est gratie reformans. **U**t ad malum inclinante et a bono debilitante est virtutis habilitans. **U**t vulnerante est sacramenti curans. **U**t actu perperat per actum voluntatis cum delectatione est tristitie sensu passiois dicitur: sic actus detestatiui cui est annexa talis tristitia. ideo pnia recte dicitur gratia: per sacramentum: actus et passio secundum diuersas proprietates

Feria. VI. post Cineres

In ea reptas tñ p ordiez ad vñ. Vñ nō dñ
pnia his modis oino equoce: sed anagogi
ce. **Hec Bona.** Pro fundamēto. **Dis**
virt cōsistit circa difficilia. **Quid** de pon/
to. **Difficile** est fateor: sed tendit in ardua
virt. **Et Arist.** ij. **Erb.** **Mediū** stur: at/
tingere difficile ē. **Cū** g̃ quis An pnia zc.
Dicit n. **Ex** q̃ clude: qm oino opz pctō/
rē penitere et dolēdo z sacm recipiēdo vt
grām recipiat. **Ad** qd vt studeam? mlti/
pliciter nos dñs iuvat. **Vñ** **Eze.** h. xviij.
Et qre moriēti dom' israel: qz nolo mor
tē pctōis: sed vt puertaf z viuaf: dñs.
Reuertimi z viuite. **Vñ** z ipse fili' dei ad
nras miseras vñ: vt silis nob fact' / nos
mag' attraheret: z n̄ p nūcios nec p lras
sed p seipm viua voce taz p̄bis q̄ exēplis
rōnib' z pabolis z miracul' ad pniaz puo
carer. vñ **Esa.** xliij. **Reuertere** ad me: qm
redemi te. **Figura** talis vocatōis **Exo.**
ij. qñ vocauit dñs hebreos de egypto. vt
irēt viā triū diez in solitudine z imolarēt
ei. **Spūal** hebrei interpretant' transientes
qles sūt oēs viatores q̄ vocant' de egypto
id est de pctō. **Et** **Lu.** v. **et** **Mat.** ix. **Hon**
veni vocare iustos: sed pctōres ad pniam.

Ecū dñs art. **In** euāgelio qd scribit
Dat. v. tria ponunt mltū necessaria
ad ascendendū zc.

Primū est veritas exhortationis.

Secundū vtilitas executōis

Tertiū puritas intentōis.

Primū igit zc. cū dñs **Audistis** zc. vsq: et
calūniatib' vos. **glo.** **Sciendū** in toto cor
pore legis nō esse sc̄ptū: odio habebis in/
micū tuū. sed h̄ dñs qntū ad traditiōez scri
bax qd videt' hoc addēdū qz dñs p̄cepit
filijs israel psequi inimicos suos z delere
amalech de sub celo. **Aug.** 3̄ faustū. **An**/
dito igit z nō intellecto qd antiq̄ dictum
est: odēs inimicū. ferebant hoies in hois
odiū: cum tñ nō diceret odire nisi viciū.
Hos g̃ corrigit dñs cū dñ. **Ego** aut' dico
vobis: diligite inimicos vros. l. ipsas pso
nas: non inq̄tates. **Nā** vt dñs **Aug.** **Sic**
diligēdi sūt hoies vt eoz odio habeant' er
rores. **Frē** vt dñs **Bieg.** **Opoz** p̄sare qd
debemus iusticie feriet' z qd ruine pctōz.
Nā cū puerum quēq̄ oipotēs pimit' cō
gaudēdū est iusticie iudic' / z cōdolēdū est
austerie p̄uiz. **ffj.** **moral.** **Sed** forte dicūt

aliq: **Nimis** difficile est diligere in/inicū
Lerte difficile nō est vt dñs p̄cepit. **Chry**
sost. **Sicut** q̄ dictū est: **Nō** p̄cupisces, nō
dictū est ad carnē: sed ad aiām: sic in h̄ lo/
co caro q̄ suū inimicū diligere nō pōt: aiā
aut' pōt. **Qñ** g̃ nocemur ab aliq: et si sentis
mus odiū: nō tñ p̄sentim' / nec exeq' volu/
mus. **Recognosce** qz caro nra odit inimicū:
aiā pō diligir. **Scōs** ponit remedi/
um 3̄ iniuriā locutiōis q̄ fit detrahēdo vñ
male faciēdo: cū dñ. **Orate** p p̄seqntib' et
ca. vos. **Sic** fecit bñs stephan' / vt habeb'
Act. vij. **Tertio** 3̄ iniuriā opatōis: cū
dñ **Bñ** facit his q̄ oderunt vos: etiā vos
p̄seqndo. **glo.** **Cōtra** eccliaz trib' modis
pugnaf. **Odio:** verbis: et cruciatu corpis.
Ecōtra. **Ecclia** diligit: orat: et benefacit.
Sic aut' **Rich.** in. ij. di. xxx. **Bñ** facere ini
mic' bñ si offert oportunitas: cumulus ē
p̄fectiōis: nō necessarie obligatiōis: nisi q̄
ad effect' generales q̄ cōit alijs impēdun
tur: vt orōnes cōes: p̄dicatiōes: elemosy
ne zc. **Dare** in cōi salutatiōes z silia: nisi i
casu in q̄ aliq̄s timeret inimicū ex h̄ mag'
puocari vñ aliō malū oriri. **Qñ** pō necēsi
tas incūbit: tūc inimic' bñ facere ē genera
lis z necessarie obligatiōis. **Sic** itaq̄ ged
nerat' tenet' hō n̄ velle malū inimico: vel
le aut' bonū spūale salutis: bonū aut' tpale
nō nisi in articulo necessitat'. **Jo.** ij. **Quī**
habuerit subam mūdī hui' / z viderit frēm
suū necessitatez h̄ie / z clausit viscera sua
ab eo: quomō charitas dei manet in illo.

Secundū est vtilitas executōis: cū dñ.
vt sitis filij pa. v. zc. **Filij** in quā p bonitā
tis imitationē: p grē adoptionē: z p herē
ditatē adeptiōem. **Beda.** **Nulla** maior p̄
esse merces q̄ filios hoim terrigenas effi
ci filios dei. **Et** subdit: q̄ solē sum oriri zc.
quia. s. nō solū amic' sed etiā inimic' bene
facit. **Et** sic dñs **Aug.** i. ser. dñi. potest p so
lē intelligi sol iusticie: z p plūmā irrigatiō
doctrinē. qz z bonis z malis euāgelizat' ē
ch̄s. **Et** addit dñs. **Si** em diligis. s. tñ
eos q̄ vos diligūt: quā mercedē hēbitis?
Nēne publicani zc. **Et** saluatoris f. c̄s
vros tñ: qd em fa. nōne z et bñci zc. **Erb**
nici inq̄. i. gentiles: vt dñs **Raban.** q̄: qui tā
les sunt vt fuerūt geniti. s. sub pctō. **Erb**
nos em grece: latine dñs gēs. **Notandū** tñ
q̄ diligere amicū est magis debuit. **ucc** a

dilectione amicoꝝ (si ex charitate fiat) excludit dñs meritū: sed ab illa q̄ sola ex naturalī inclinatioe pcedit respectu cui⁹ dilectio inimicoꝝ: multo magis meritoria est q̄ a charitate pcedit. Tādē autē pcludit doctri⁹. Estote ḡ pfecti zc. Remigi⁹. Ipse qdē deus pfect⁹ est vt omnipotens: hō autē vt optate adiuu⁹. Hec autē est pfectio necessaria vt obseruem⁹ totā legē. Iaco. j. Sitis pfecti z integri in nullo deficientes. Terciu⁹ est puritas intēctōis: cū dī. Accēdite ne iusticiam vestram zc. Aug⁹. li. sen. pspēri Quas vires nocendi habeat humane laudis amor: non sentit nisi q̄ ei bellū indixerit: qz cuiq; facile est laudem nō cape dum negat. Difficile tñ est in ea nō delectari dū offert. Sequit⁹. Cum ergo facis elemosinā zc. non facias ppter laudē hoīm. Te ḡ faciente elemosina: nesciat sinistra zc. August. in s̄mone dñi. Sinistra significat laudis affectionē. Dextera autē intencionem implēdi pcepta dei. Sequit⁹: alio q̄n mercedē nō habebit⁹ zc. Chrys. Quid a deo recipies q̄ deo nihil dedisti: Nā qd ppter deū fit: deo dat⁹: qd autē ppter hoīes: in ventos effundit⁹. Exempluz narrat Lesarius. Tpe qdam miles qdā defunct⁹ est. Hoc ēte qdā castriū in q̄ erat eius vxor sic pcessum est vt videret terremotus fuisse. Et ecce ostia camere subito apta sūt. Varr⁹ igit⁹ ei⁹ est. quē cū inq̄sist⁹ d̄ statu suo: respondit: eternis penis dānat⁹ sum. Illa igitur territa nimis: dicit. Ostium nostrum omnibus pegrinis z paupibus patuit: z nō p̄sunt ista: At ille. Nihil mihi p̄sunt ad vitā eternā: eoq; ex vana glia: nō ex charitate a me facta sunt. Cumq; vellet eum vltēr⁹ interrogare: ille ait. Concessum est mihi apparere: sed non licet diu⁹ remorari: quia diabolus stans foris expectat me. cū folia oīm arborū p̄terent in linguas: tormenta mea exp̄mere nō possent. Post hec euocat⁹ est: et impulsu totū concutit castruz: et ciuitatus eius audist. Ecce impletū est in illo quod loquit scriptura. Potentes potenter tormenta patientur. De huiusmodi dicitur Osee. viij. Ventū seminauerūt z turbinē metent. Tercius articulus. Audistis zc. Ne q̄ sit iniuria ei qui laudē hoīm querit q̄ priuē celesti gloria. Nam dicit re-

gula iuris. Scienti et consentienti non fit iniuria neq; dolus. de reg. iur. Bermo. Po ne casum in ingenio qui sciens z p̄sentis contrahit cum serua vlcōuerso. xxi. q. ij. Siq; ingenuus. Et intellige scienti vt sci re debenti. Ad hoc facit. xvj. dist. Qd dicitis. Siq; vestrū haberet merces p̄cio: fas vnde possz habere mille aureos: si vellet libere aliam dare pro ducato: nulla fit ei iniuria si pro illo p̄cio accipiant. Sed credo stultum illum qui sic daret zc. Expone et applica Notando q̄cauenda sit in operibus bonis ostentatio z vana gloria. Augustin⁹ i sermone dñi. Sufficit tibi ad p̄merendū premiū ipsa conscientia: si ab eo premiū expectas qui solus conscientie inspector est.

Sabbato post cineres
Sermo primus

Ecce ascendi

mus zc. Os domini locutū est
Esa. lviij. Os dñi multa locutum est vt doceret nos ascendere zc. In epistola autem hodierna loquit triplicem vtilitatem vere penitentie et conuersionis ad deum. Prima est vtilitas illustratōis et gratie z glie. quia hec dixit domin⁹. Si abstulerz d̄ medio tui carenā scz vicioꝝ zc. Oriez in tenebris lux zc. Secunda est vtilitas fructificatōis: cum dicit. Et eris quasi hortus irrigu⁹ zc. Tertia est vtilitas diuine consolationis: cum dicit. Si auerterz a sabbo pe. zc. tunc delectaberis super domino. Salutatio.

Ecce ascendimus zc.

Primus articulus. An penitētie virtus concipiat ex timore: Q. nō. Timor causat ab amore. ergo prima ratio concipiendi est amor. Contra est magister in iij. dist. xvj. Respondet Bonauē. ibidem. Origo p̄nē virtutis effectiua deus est: sed dispositiua a nobis. Dispositio autem hoc ordine pcedit. Primo necesse est dei bonitatem et iusticiam cognoscere cui displicet omne malū: et cognoscere se aliquid fecisse displicens diuine bonitati. Et hec est cognitio culpe ex qua etiam cognoscit homo se obligatum ad penam. Se

Sabbato post Cineres

cumdo necesse ē cognoscere dei misericordi-
am q̄ parat⁹ est oī petenti indulgere. Ex
pnia cognitione gñat timor: ex scda spes
remissionis: et ex his volūtas reuertēdi ad
deū et satisfaciēdi p̄ gemitū et alias penas.
Ex q̄ patz q̄re pnia dī pot⁹ concipi q̄ ge-
nerari. q̄ gñare ē pncipiū effectiui: p̄cipe
nō receptiui. Et q̄re mag⁹ timorē q̄ amo-
rem: quia pctōr nō habet amorē dei s̄ sui.
amor sui nō causat penitētiā nisi quia ti-
met. Concipit q̄ pnia timore seruili nec p̄-
pter h̄ oportet q̄ vera pnia sit cum timore
seruili sed sufficit q̄ timor p̄parat ad pniaz
Hec Bos. Pro fund. Timor plerūq̄
reddidit hoies promptos ad fugiēdū. Ur-
gilius. vii. en. Pedib⁹ timor addidit alas
Sed heu multi sunt vmbrailes: pl⁹ timē-
tes laborē: sed magis ē timēda mala vita.
Quia vt dicit Senec. ad Lucil. Valius ē
piculū nunc viuēdi q̄ cito moriēdi. Vul-
tū q̄ timere debem⁹. Sed q̄rit An ex ti-
more. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ concludē q̄ ne-
cessarie sunt pctōri p̄sideratiōes timoris
inductiue: cuiusmodi est: p̄sideratiō diuine
seueritatis terribiliter cōminant⁹. Domi-
nus em̄ p̄tēnse vidēs cōminat penas ter-
ribiles. Ps. Nisi conuersi fuerit⁹. et. Atte-
dite bñ qm̄ sic pius pater contumacē cor-
ripiens filiū: ostendit ei mala q̄ fecit vt eru-
bescat: bona q̄ perdidit vt doleat: supplicia
q̄ meruit vt timeat. Sic pius dñs diuer-
sis modis vñ vt pctōrē redimat nolēs eū
perdere. Audite o miseri pctōres luxurio-
si. Timete dei iusticiā q̄ nihil impuni-
tū relinquit. alias nisi timeatis terribilē sen-
tentia incurret⁹. Si p̄o timuerit⁹ agnosce-
tes piculā vñ tunc confidite qm̄ dñs libe-
rabit. Figura **Barci.** vi. in euange. ho-
dierno. Territis discipulis et conturbat⁹ i
mari: dulciter locut⁹ est dñs dicēs. Confu-
dite: ego sum. et. Spūaliter expone notā
do illō Job. xli. Territi purgabunt⁹. Et si-
cut dicit Theophil⁹. Cum hoies vel de-
mones nitunt⁹ mouere p̄ timorē audiam⁹
ebzīm dicentē. Ego sū nolite timere. et.
p̄ Ro scdo ar In euangelo trīa nob̄ p̄po-
nunt⁹ consideranda: quoz p̄sideratiō
debet eē ad pniā inductiua.

Prīmū ē q̄rit piculosa dñi absentia.
Scdm̄ q̄ gratiosa ei⁹ beniuolentia.
Tertiū ē q̄rit fructuosa ei⁹ pnia.

Prīmū igit⁹. et. Cum eēt sero: erat nauis i
medio mari et iesus sol⁹ i terra. et. vsq̄ ibi
Prius eis. Perseuerat quousq̄ dñs iesus
veniat imminēs periculū: ait Hiero. Sunt
autē in euangelio tres notāde p̄sideratiōes
p̄pter q̄s periculosa est dñi absentia. Pri-
ma est tpalis. q̄ sero erat et tps nocturnū.
Nec venit ad eos dñs nisi quarta vigilia
noctis. Hor⁹ signat cecitate et ignorantia
eoz q̄b⁹ deest dñs. Nemo em̄ pot̄ illumia-
ri nisi ab eo. Vñ Joā. i. Erat lux vera q̄ il-
luminat et. Sed heu sic dī Joā. iij. Lux
venit in mundū. et. Scda conditio local:
q̄ vicz erant in mari: p̄ qd̄ intelligit mūd⁹
iste in q̄ sunt multa picula. Eccl. xliij. Qui
navigant mare enarrāt pericula ei⁹. Ter-
tia conditio modalis. s. modi q̄ laborabāt
in remigando habentes ventū Prius sciz
statū malignoz spiritūū. s. difficile ē resiste-
re dño absente. Dan. viij. Ventī pugna-
bant i mari. s. vanū gaudiū: vana tristitia:
vana spes: vanus timor. Hi sunt venti a
demonib⁹ imissi. Scdo iuxta euangelij
considerandū est q̄ gratiosa sit dñi beniuo-
lentia. Quia videns eos laborantes et tñ-
mentes venit ad consolandū eos. Ipe de-
us totū consolationis q̄ consolatur nos i oī
tribulatione nra: vidit labores ipos in re-
migando. In q̄ signat q̄ dñs labores pe-
nitentiū considerat qm̄ statim ad eos nō
veniat: et speciale auxiliū semp est eis p̄sta-
urus: quēadmodū nō statim affuit disci-
pulis. sed q̄rtā vigilia noctis: erudiēs nos
nō statim siue cito aduententiū maloz sol-
lutionē q̄rere: sed ferre viriliter q̄ contin-
gunt. **Dorak.** p̄ has q̄tuor vigilias p̄nt
intelligi q̄tuor vigilēs considerationes:
q̄s poteris videre in octaua aploz. Pe. et
Pau. Allegorice etiā sic dicit **Ebr̄y.** Pri-
ma vigilia est vsq̄ ad diluuiū. Scda vsq̄
ad moyse. Tertia vsq̄ ad aduētū dñi. In
q̄rta venit dñs et locut⁹ est discipulis. Sic
autē dicit euangelij: venit ad eos: et volebat
eos p̄terire: signans in eis defectū fidei. sic
et cum se finxit long⁹ ire. vt bñ **Lūc.** vi. Et
sic dicit Theophilus. Tunc eis maiore ti-
morē incussit cū eoz pericula cōpescere ve-
bebat. Nā putauerūt phantasma eē et cla-
mauerunt. et. **Ebr̄y.** Semp hoc facit do-
min⁹ qm̄ cōsolatur⁹ est: aliq̄ mala difficilia
et terribilia inducit. q̄ etiam fingendo s̄uat

Ece ascendi

agones iustorū z dolens eos ampli⁹ lucrari/ auger eoz certamina: qđ z in abraā fecit. Ultimū certamen tentationē filij pponēs. Cū autē exclamassent discipuli: statim loquutus est di. Confidite/ ego sum nolite time re. Spūalr adest penitentibz corde p tritū po stea qđ territi fuerit. Ps. Cū ipō sum in tribulatiōe. Un ascendit ad eos i nauim.

Tertio p siderādū ē qđ sit fructuosa chri pntia. Quia cū ascendisset i nauim: cessauit vent⁹ zc. Beda. In qcuqz corde adest p grām sui amoris: mox vniuersa viciozū: z aduersarij mūdi: siue spūitū malignoz compssa bella conquiescūt. Ingresso autez dño i nauī applicuerūt i terrā genezareth. Theophilus. Si voluerim⁹ chrim in nauī culā nram suscipe. i. in cordibz nris habita re: statim inueniemur i terra ad quā ire vo lum⁹. i. in celo. Raban⁹. Genezareth iter p ras ortus pncipiū zc. Ampla nob tribu enur tranquillitas qñ paradisi dabit heredi tas ac pme stole locunditas. Percurren tes autē regiones illas: attulerūt in graba tis eos q male habebant z qscūqz zc. In h signat spūalis sanatio penitentū. Hiero. Q. autē dicit/ et quorūqz tangebat illū sal. fie. zc. Qđ implebit qñ fugiet ois dolor z ge mitus. Exemplū igit sumam⁹ in illo ppo genezareth z muliere emorzoissa q tā duo te ad dñm accessit. Chryst. Non solū sim bria aut vestimentū chri habem⁹: s; z cor pus ei⁹ vt comedam⁹. Si qđ simbria ve stimenti ei⁹ tetigerūt/ totā acceperūt p tu tē: multo mag⁹ q totū spm digne sumūt.

P Ro tertio ar. Audistis zc. Cauete ne poti⁹ diabolu qđ chrim sociū et pntem habeat/ cum sit chri pntia tā necessaria. Lex dicit. Qui p socio. i. cū duobz. s. j. Ne mo habet sociū diabolu nisi ppta electione z voluntate. sicut patz. xv. q. j. Non ē. No tate/ qstultus est qz qui se potius associaret multuolo viro q benigno pncipi: cū vel let eum distare et honorare. Aut qui poti⁹ se poneret in nauī alicui⁹ stulti et maligni: q eū: aut faceret in mari: aut traderet eum in manus inimici qđ in nauī prudētissimi naute. Expone et applica notā d illd Ecclēstici. ij. Qui amat periculum peribit in illo.

Dūca. j. qdragesime. Sermo. j.

mus zc. Hortamur vos ne in vacuum grām dei recipiat⁹. ij. Cor. vi. In vacuum esset recepta grā nisi ascenderem⁹ zc. Possum⁹ autē exponere illam autoritatē apli d triplici grā. viz De grā specialis voluntat⁹. i. ad legē chriā. De grā sacramental⁹ remissionis q. i. recti pit in sacramento pnie. De grā qdragesimalis obscuratiōis. Propter primū dicit in epla. Nemini dantes vllā offensionē vt nō vituperet ministeriū nrm/ sed in omni bus exhibeam⁹ nosmetipos sic dei ministros. Propter scdm dicit. In multa patiō entia/ in tribulatione/ in necessitate/ in angustijs/ in plagis/ in carceribz/ in seditioni bus. pseuerando sez in penitentia. Propt certum dicit. In laboribz/ in vigilijs/ in ieiunijs/ In castitate/ in scientia/ in longanimitate/ in spiritu sancto. Hec enim debet ēē nostra exercitatio in tpe qdragesimali.

Salutatio. Ece zc.

P Primus ar. An pnia sit prima pntis. Qñ. Primus act⁹ est viuere: s; iustus ex fide vivit z charitate: qñ ex pnia. Cōtra. Prius est declinare a malo qđ fa cere bonū. Rāder Bonauē. in. iij. di. pñ Prius dicitur dupl⁹. Vel fm substantiam: vel fm vsum. Primo mō oēs sunt simul. Secūdo mō dicendū est. Aut fm imaginatio nis informatiōē. z sic fides ē prima. Aut fm regressum z reparatiōē. et sic act⁹ pnie est prim⁹ qz immediati⁹ est. Sicut etiā grā pus p naturā expellit culpā qđ habilitat ad bonū opus. Cum autē dicit q primus actus zc. Dicendū q viuificare pus est qđ viuere. Un et si fides z charitas faciūt viuere: pnie tamen est viuificare. Hec Bonauē.

Pro fun. Prius est animā purgare a vicijs qđ ornare pntibz. Dacth vindocinē. in Tob. Spinis z tribulis purgare noua lia debet Qui serit: vt semen fructificare queat Per spinas et tribulos intellige vicia que primo ressecanda sunt. Un et dicit Arist ij. ethic. q oportet virtutē adeptū ros primū a magis cōtrario recedere. Recessus aut a pctō fit per penitentiā. Itō qñ ritur An penitentia zc. Dic rñ. vt s. Ex qua concludit q ante oia peccatoribz neces

Dñica. I. Quadragesime

caria est pnia. Qm̄ sicut dicitur Eccl̄. ij. Si pe-
nitentiā nō egerim? incidem? in man? dei
viventes. Audite o miseri peccatores rē. Nec
pōt esse excusatio de non penitēdo ppter pe-
nitentie difficultatem qm̄ facile ē penitere
cū sit actus voluntat̄. Nam sicut declarat
Sco. i. iij. di. xij. Penitere ē pprie act? di-
scipline vñ nolitōis seu detestatiōis pcc̄i. ita
q? nolle peccasse seu velle non peccasse/ vel
edire seu detestari pcc̄m: est penitere. et qm̄
tum ad id qd est pncipale in pnia. Sic au-
tem dicit Aug. Nihil est tam in pñate volū-
tatis q? pñia voluntas. Ad hoc videlz q?
Aug? ait lib. de libero arbitrio de pharaonē
nec nabuchodonosor. Quāvis autē facilis
sit act? penitendi ex se: tñ ex pre sensualita-
tis z ppter diaboli tentationes: ventūt im-
pedimenta multa cū q? pponit aut incipit
penitere. Aug?. Quotidianis discim? ex-
perimētis illos q? conuerti deliberāt: ac rī-
us tentari a cupiditate carnis: z eos gra-
uius in operib? luti/ later?/ z paleaz pmi q?
egyptiū egredi z pharaonē fugere molun-
tur. ex Job. xl. Stringit caudā suā qñ ce-
drum Ubi Greg. Cum vehemōr a cor-
de expellit: actiores tentationū aculeos i/
fligere molit: z ei? tentationis conflictus
mens ab eo impugnata sentit/ q? pñ? pos-
sessa nesciebat. Propter qd in hac pma
dñica. xl. legitur euāgelii de victoriosa pu-
gna ch̄i z diaboli vt penitentes animen-
tur ad pugnā: ex hoc pmoniti q? q? peniten-
tiam aggrediunt impugnant a diabolo: s;
syritiliter resistunt z solationem a bonis an-
gelis recipiunt. Figura Dat. iij. i. euā-
ge. Cum dñs intrasset desertū z ieiunassz
accessit tentator: q? tñ deuictio z z fusio/ ac-
cesserunt angeli z cōgaudētes ei. Spī-
ritualit? Intransi desertū pñie accedit dia-
bolus zc. s; tandē z solationē recipit. Ber-
nard?. Tentationib? superat?/ z tentato-
re fugato: accesserunt angeli z ministrabant
ei. Et tu q? si h̄e vis ministeriū angelorū:
fuge z solatiōes seculi/ et tentationib? resi-
ste diaboli.

s Eccl̄us ar. In euāgelio qd scribit
Dat. iij. Notande sunt due z sidera-
tiones docentes qd faciendū sit vt ascēda-
mus zc. Prima ē virtuose dispositiōis.
Secda est victoriose concertatiōis In h̄
funone dicendū de pma. Ubi z siderandū

qūter disponi debeam? ad pugnā z tenta-
tiones qd dñs in seipso dignat? ē ostendere.
Et notat hec expositio i euāgelio: cū dicit
Ductus ē iesus in desertū zc. vsq; esurijt.
Ubi tria sunt z remplanda.

Primū ē solitudinis aggressio

Scdm ē aggressiōis inretio.

Tertiū est intentionis pparatio.

Primū zc. Quia duct? est iesus a spūs an-
cto/ cui? organū erat hūanitas ch̄i in des-
sertū. qd. s. est inter hierlm̄ z hiericho vbi
incidit qdam hō in latrones. vt dicit Luc. x.
In h̄ ergo docuit nos intrare desertū. qd
s. est inter hierlm̄ z hiericho pñie vt vīca-
mus diaboli. Nā ipse dicit. Ioan. xij. Exem-
plum dedi vob? zc. Conuenient? autē p de-
sertū s; gurg pnia. Tum ppter asperitatem/
q? pnia dicitur esse aspera. Nec est em̄ artavia
q? ducit ad vitā Dat. vij. Tum ppter bel-
litarū crudelitatem. Quia cū q? aggreditur pe-
nitentiā. tunc crudeliores tērationes pati-
tur vt s; dictū est. Tum ppter habitantū
paucitatem. Nam sic in deserto: sic in peni-
tia pauci manēt. Hiere. vij. Nullus ē qui
pñiam agat sup pcc̄o suo. Scdm est ag-
gressiōis inretio. vt vīc? tentaret a diabo-
lo. Iuit q? voluntate pugnādi p qd insinu-
at q? aggrediens desertū pñie forti? anari
debz ad pugnam. Jo dicit Eccl̄. ij. Fili acce-
dens ad seruitutē dei: sta i iusticiā timorē
Et ppara animā tuā ad tentationē. i. ad
resistendū tentationi. Voluit autē dñs ten-
tari vt exēplo suo instrueret qūter vincere
debeam? diaboli. vt ait Aug?. Item fm̄
Chrys. Ut nemo turbet a tentationib? p
ter voluntatē irruentib?. Quia em̄ ch̄i
postq? baptizatus est: z a pte filius appella-
tus/ z spūs sanctus sup eū in columbe specie
mansit postq? celū sibi apertū est: z postq?
ieiunauit tentat? est. Jo nō debz diffidere
aliq? si tentat. Non em̄ ppter hoc min? ē
a pcc̄o mundat?/ nec minus dei filiatione
dign?/ nec min? spūs sancto plenus/ nec mi-
nus celo dignus/ nec minus i sua pnia do-
acceptus. Non em̄ pōt hō esse sine tentati-
onib?. Job. vij. Multitudo ē vita hoīs super
terrā. Tertiū est itentatiōis pparatio ad
expugnandū vīc? inimicū. Nec autē ppara-
tio notat ibi. Eccl̄ ieiunasset. xl. dieb? zc.
Chrys. Ut discas qm̄ magnū bonū est ieiū-
niū z qūter aduersus diaboli scūtū ē max

ma. In hoc g nos docuit qm si volumus
diabolū vincere ieiunio intendere oportet
Amb. Hīs p tua salute famē sustiner et
tu p pētīs tuis ieiunare formidas. Est tñ
ieiunū mstrū necessariū: p diabolo vt s di
rim? superando z p pētō repellendo. In fi
gura hui? iofaphat post ieiunū victorias
habuit. ij. Para. xx. Et iudith valde abs
tinens z castissima holofernē deuicit. vt hē
Judith ij. Propterea dicitur: Hāc. ix. Hoc
genus demonioz in nullo pōt exire nisi ozo
ne z ieiunio Exemplū habem? de nini
uitis q p ieiunū veniā meruerunt. Et pē
pue notandū est exemplū dñi q añ voluit
ieiunare q diabolu superare. Hugo d sū
cto Vici. Parca vita occidit vicia.

t Erius ar. Aud. zc. Notate maius ē
periculū sugari a diabolo q a corpora
li inimico. Dicunt em iura qm vbi maius
piculum pñt eam? z diligent? est agēdū.
In autentica apud eloqntissimū. L. d. fi.
instru. et. vij. q. ij. c. vi. Sic aut dicitur. xlij. dis.
Quiescam? Circa maiora mai? piculum
pñt. Aud. Si miles aliq hñet certā diē
p duello: nōne cū omni diligētia se dispo
neret zc? Applica qm maius ē piculum aie
q corpus. Hōo disponat se vnusq; sic vt
vincere possit. Qd certe nō fieri p sine abs
tinentia z ieiunio. Vñ in pñtione dicitur. Qui
corpali ieiunio vicia cōprimis.

Post meridiē. Sermo.

Ece ascendi

e mus zc. Ecce nūc tps accepta
bile, ecce nūc dies salutis zc. ij.
Co. vij. Ecce in quā tps acceptabile: vt dis
ponam? ascendere zc. Nūc in quā. i. tpe legē
grē plus q in veteri test. Hō nūc vt dic pau
lus debem? viuere in charitate nō ficta in
pbo pñtatis. Nūc zc. i. tpe pñtis miserie et
nō post mortē. Nā vt dic Greg. Discōdie
tps mō est sed iusticie tps post erit. Nunc
pterea. i. tpe q dragesimalis obfuantie pl?
q alio tpe. Vñ canit ecclia Paradisi por
tas aperuit nobis ieiunij tps suscipiamus
illud orantes et deprecantes vt i die resurre
ctōis cum dño gloriemur.

Salutatio Ecce zc.

p Rimus ar. An sit possibile pētōrem
deo recōmendari p pñiam? Q. non.
Dei offensa ē infinita. Corra. Nihil mū
git hōi qd sit impossibile sibi s; hoc ei mū
git vt deo reconciliet se p pñiam. Act. iij.
Penitemi z pueritimi vt delectant vīa deli
cta. Rñdet Bon. in. iij. di. xv. Modus ē
dicēdi sat? pñabil? Q. de oi eo qd fit i pec
cato nō fit deo satisfactio neq; hoc de? exi
git. Quia h est impossibile q aliqd pdonet
p mīscōdiaz: z de aliq requirat satisfactiōne p
iusticiā: vt sit tibi concurrat mīscōdia z veri
tas. Vñ in pētō duo sunt. s. offensa dei q z
infinita z p illa nō fit satisfactio sed dei mī
sericordia remittit. Aliud ē libido de ordi
nata q finita est z p illa p iusticiā deus exi
git penā condignā: z qntū ad h possibile ē
deo satisfacere. Alius est mod? dicēdi sa
tis rōnabilis. St omnia mīscōdia relinq
offensā nō tñ sic oīno qn exigit satisfactio
ne p iusticiā: sed qz hō nō pōt p tanta offē
sa satisfacere. Hōo dedit deus mediatorē q
satisfaciat. In sola fide passiois chñ remit
tit omnis culpa et sine ea null? iustificatur
Hec Bonauē. Pro fun. Si volum? sa
cile est deū placari nobis. Quid? de arte.
Flectit iratis voce rogāte de? et Sene.
ad Lucil. Non sunt dei facti odiosi nō iui
di admittunt? assistentib? manū porrigūt
Lū g querit An sit possibile zc. Dic rñ. vt
s. Et q pclude q securi pñt eē qm chñstī
fide pñiam agunt. Nā et ipe chñs in pñci
pio suaz pñtationū dicitur. Matt. iij. Pñiaz
agite approp. em reg. ce. Pētōres cur ad
tantam pñtationē non festinatis cur ma
culas pētōrum per penitentiā ablueris dis
fertis. Pñtatio enim ē lauatozū quo
peccatoz diluunt macule Psalm. Labora
ui in gemitu meo lauabo per singulas no
ctes lectum meū. id est per singulas pecca
tozū maculas laui conscientiam. Tunc
etiam cum conscientia ablueritis per peni
tentiam: fructuose ieiunabitis et victorias
contra sathane tentationes obtinere pote
ritis. Figura Ista quattuor fuerūt ordi
nata. baptismus desertum ieiunium z ten
tatio. In quo significatur q prius debet
esse ablutio a peccatis. Secundo subtra
ctio a mūdī illecebris. Tercio exercitatio
in ieiunijs. Quarto oppugnatio ab ho
stium mūdij. Unde et filij israel pri
q 2

Unica. I. Quadragesime

mo transierunt mare rubrum. Secundo intrauerunt desertum. Tercio possi famem et sitim. Et quarto hostium insultum quasi deicerentur: ut habet Exodo. xvij. Expone etiam. Sed forte dicitur quasi. Quod vincere poterimus? diabolus qui non est visibilis. Aug. audi li de agone christiano. Hos qui fortis nos impugnat inter? vincimus? vincendo concupiscentias per quas in nobis dominantur.

1 **E**rit? ar. In procedenti etiam. Hinc de secunda quod est consideratio victoriae contra: que tangit ibi. Et procedens tentator: vix post ieiunium. quod vix ad meliora tendit: tibi inuider diabolus? ita quod vides dominum esuriens et in absque esurie ieiunauerat quadraginta diebus quasi dulci? de eo tentandi occasiones accipit. Accessit etiam in forma humana ut crederetur in qua ei loqui et circumducere possit ut exploraret an dei filius esset vel an in peccatum eum deiecere posset. Tentat autem dominus tibi tentationibus in quibus est omnium delictorum materia. iuxta illud. j. Jo. q. d. quod est in mundo aut est concupiscentia etiam. quod est primum hominum ne deiecerat. Unde etiam videtur innuere Aug. quod tentator fuit lucifer qui primum hominem superauerat gula in cibo vetito: vana gloria dicens. Sicut sicut dixi. Avaricia dicens: scietes hominum et malum. Nam avaricia etiam dicitur scire et sublimari? ambitio.

Prima tentatio carnalis concupiscentie.

Secunda spiritualis superbie.

Tertia est temporalis avaricie.

Prima igitur etiam. cum dicitur. Si filius dei es etiam. Filius inquam naturalis: et sic ei in patre equalis. Hilari? Inridebat demonum princeps ex conversione lapidum in panem si deus esset vir? tute sue patris agnoscere. et si homo tunc esset oblectamento cibi patientia esuriens? illudere. Sed non potuit diabolus magister? illudere. Qui sic ridet quod nec veritate ei? cognovit nec eum ad gulam iduxit. Unde auctoritate scripturam eum deus dicitur. Non in solo pane vivit homo: sed in omni verbo etiam. Aug? Tertissime scitote fratres quia quilibet est caro qui multos dies non precepit cibum: talis est anima qui non assidue patitur verbo dei. Quod significat nescium de corpora? sed et de spirituali vita. sicut de moysi qui ieiunavit quadraginta diebus? dei alioquin sustenratus. In hoc autem dominus nos docuit humilitate magis et prudentia quam potentia victoria querere. Item ostendit rationes fugere. Secunda est tentatio spiritualis superbie. Diabo-

lus enim quia per primam tentationem eum viscerem non potuit: cogitavit apud se (sicut ait Chrysostomus). Hic iste factus videtur. facti autem etiam non per gulam: sepe tamen vincunt motu inanis glorie. Assumpsit etiam in secundam civitatem. s. hierlm. Chrysostomus. Et patientia non ex impotentia se permisit assumi. Sicut in lege ait christus ut dicit gloria. ut a nemine videretur. Et statuit eum supra pinna culum templi. Sed magister in historia pinna culum dicunt de ambulatoria que per circuitum erant extenuis in templo tecto quod planum erat ubi sacerdotes et scribe alloquabantur populum: exponendo legem dei. Et ideo secundum gloriam in loco in quo multos per vanam gloriam decepterat? tentare voluit dominum de vana gloria. Dicitur etiam. Si filius dei es mitte te deorsum. quasi dicat: hoc potes per te et propter angelorum ministerium? Vere diabolica vox quod ad alcesum sed ad descensum inivit. Et Chrysostomus. dicit. Non dicitur mitte: ne visum facere videretur. sed mitte te deorsum dicitur: ut ostenderetur quod unusquisque nostrum libertate arbitrii cadit in mortem. Eius quod est suaderet? sed non strum est persuasiones ei? superare. Sed Hieronimus. aut auctoritas qua adducit. s. Angelis suis etiam. non est ad propositum: quia non est de christo capitulum: sed de membris ei? Chrysostomus etiam non portabat ab angelis: sed ipse portabat angelos secundum eundem Hieronimum. Proinde hinc tentationibus hoc agit diabolus ut intelligat si filius dei sit. Sed dominus sic responsione tentaperat ut eum ambiguum relinqueret. Unde Ricardus. dicit. Scriptum est. Non tentabis dominum tuum. quod d. aliter possum descendere. Aug. Huius periculi quantum cauere potest? cauere. hic magis tentaret deum quam in eum speraret. Unde et dominus quibus possit: dicit tamen discipulis suis. Si vos persecuti fuerint in una civitate fugite in aliam: et inde ipse fugit et latuit. Moraliter diabolus multos statuit supra pinna culum. s. in offensa et dignitates eleuat? ut inde ad graviores casum pertrahat. Aug? Quanto quis in loco superior: tanto periculo maiori prestat. Tercia est tentatio temporalis avaricie. Quia assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde et ostendit ei omnia regna mundi etiam. secundum Bern. Quia dominus nihil ostendit divinitus? arbitratus hostis eum esse cum bonamine? tentavit eum tertio ut hominem? ostendit

dens ei oia regna mundi zc. Chrys. Testis manu ostenderet dicens ex illa pre est africa: ex illa palestina: ex illa grecia: z ex illa italia: enarrauit ei in momento. i. i bre ui oia regna mundi. vt hñ Lu. iij. id est oia mundi z cupisabilia. Amb. Bñ in momēto oia ppa mōstrant: qm cōto oia pte reunt: z sepe hora seculi abijt anq̄ viueret Tentauit g dñm de auaricia: arro gātia/ pmittens mēdāre q dare nō poterat dicens. Hec oia tibi dabo si cadēs adoraue ris me. Chrys. Nihil em sic loquitur diabo lo subia facit vt inhiare opib/ atq; mundi amore sugari. Glide bñ: si consideres pnci pium tentationis: auaricia ē: si finē tenta/ tio idolatrie. Et bñ sic iungit. Quia auaricia est idolo z seruit. Eph. v. Spūaliē: Cum vis fieri magn⁹ z ante mentē ocul/ los ista pponis: atq; diabolus tibi ista ppo nit z regna mundi ostendit: q si consēq volu eris necesse est vt peidens adores eū. Cōtra hanc tentationē dñs terribiliter cōmi natus iussit diabolū abscedere vices. Va de sathana. Chīs cū pāstus fuisset tenta/ tionis iūmā: dicente diabolo. Si fili⁹ dei es: mitte te deorsum: Hunc diabolū increp/ pat cū sibi vult diuinū vsurpare honorē: vt nos illi⁹ exēplo discamus nras qdem inu rias magnanimitate sustinere: dei aut inu rias nec vsq; ad audituz iufferre. Deinde subiungit dñs. Scrip tum est. Dñm deū tuum adorabis zc. Deut. vi. Nota bñ cir ca p̄dicta qm dñs semp tentationib/ obui nit in suis pncipijs: qd et nos facere de/ beamus. Hiero. Lubriens est serpens an/ riquus z nisi capite teneat: ita tñ cor illa bit. Attende etiam quō humilitate z scri/ pture auctoritate vinat: nobis exemplū p/ bens. Unde si tentat diabol⁹ de appetitu honoris: dicit scriptū est Eccl. i. Quid su/ p̄bis terra z cinis. Omnis potentat⁹ bre/ uis vita. Si d appetitu diuitiar. dicit Scri ptū est. i. Tim. vi. Nihil inuili⁹ in hūc mū dū zc. Si de appetitu delitiar: dicit scriptū est. i. Eccl. x. Caro z sanguis regnū dei nō possidebunt. Ubi fm Glo. p carnem z sanguinē opa carnalia sūntur. Et si q̄s pa titur tentationes nō p̄pterea desperet: sed magis consolet dū tñ resistat. Quī Jac. i. De gaudio existimare frēs cū i varias te/ tarion es inuaditis. Exemplū in Virasp.

Quidam frater turpiter impugnat⁹ cōsa sus est seni q eum deterruit dicens eū i diu gnum noie monachi q tāviliter tentaret. Ille desperans relicta cella ibat ad seculū sed ei occurrit abbas apoloni⁹. Qui can⁹ sa fuge cognita: solatus est eū di. Ego sē i hac nocte hui⁹ exaratione turbatus sum. Reuersus ē frater in cellā tñc accessit ab/ bas ad ostiū celle senioris vni⁹ z orauit vt fratris illi⁹ bellum sentiret. Quo facto vi dit parū ethiōpē imitrentē sagittas igni/ tas in senē. Qui vehementer accensus ad seculum reuertebat. Qui occurrens apolo/ nio dicit. Reuerrere ad cellam tuā: z re/ cognosce fragilitatē tuam: z comparere p ximis tuis. Et facta orōne liberat⁹ ē. Nō g desperent q tentationes patiunt: sed stu deant resistere: z nō dubiū recedet ab eis diabolus confusus: quē admodū a dño re cessit. Chrys. Diabolus inquam obediēs pcepto recessit: sed diuinitas chīs et spū ritus anct⁹ excurit eū: qd ad nostrā pfecit consolationē. Quia nō tādū homies dei diabolus tentat qd diu vult sed qd diu chīs stus pmittit.

Eruius arti. Audistis zc. Bellum g cū dño aggrediamur z vincere certem/ mus. Nam vt dr. vi. q. j. infames. Cū pnci peps dimicatur⁹ est in bello: vallallus fu/ gens: et dñm dimittens est infamis. Et p̄m legem capite plectendus ē qz cōmiserit crinē lese maicstas. l. ij. ff. ad. l. iulīā. Po ne casum iuxta legem z canonē. Simope timeant pctōres ne hac sententia inuoluan tur. Vnt em chīs q diabolū dimicaturus. Sed heu pctōres obstinati q vicia purgare nolunt. Audistis g qd di. apls. ij. Timot ij. Nō coronabit nisi q legitime certauerit.

Feria. ij. post. primā dñicā
Quadragesime.

Ece ascendi

mus zc. Ecce ego requiram oues meas Ezechiel. xxxij. Quidit benignitatē suā: qm oues suas rel/ quit vt ascendant zc. Requirit autē oues suas triplicē faciens pmissione in epistola Prima pmissio est liberatue visitationis

Feria. II. post Inuoca.

cum di. Ecce ego ipse redam te. vsq; ibi. et caliginis. Secunda est promissio aggregatiue inductionis. s. in gloriam: cum di. Et educas de p. p. vsq; ibidē. dicit dñs de.

Tertia est promissio pfectiue reparationis q. s. fiet in resurrectione generali. Cū dñs. qd pgerat requirā. vsq; in finem

Salutatio Ecce te

Primus ar. An ois agens pñiam suā p culpam inueniat grāz quātūcūq; peccauerit. **R.** non. Ad Heb. xij. Et si inuenit locum pñie qd cum lachrymis inquisisset eam. Contra. Visiō dñi sup. excedit omne pñm intensiue. Rñdet Bonauen. in. uij. dist. xij. Agere pñiam est duplicat. Aut ppter lesionē nature: aut ppter offensionem maiestatis diuine et ipsius iusticie. Prima aut pōt hie aliquis ex sola naturā naturalē cū hō se diligit. et ideo odit omne illud ppter quod malū incurrit. Unde etiā hec pñia in malis est et damnat: et etiam in angelis malis cū absorpti erūt a penis. Alia aut pñia non est sine grā gratiū faciente aut gratiū data. Et hec adeo disponit ad grām q nullus est sic penitēs qn inueniat veniā. Cū aut dñs. Et si te. Dicedum q ppter damnum tpale debebat non ppter offensionem dei. Hec Bon. Pro fin damento. Non dubiū paratus est dñs nobis indulgere si pñiam egerim. Vñ Qui dius de ponto. Crede mihi miseros celestia numina pmunt. Nec semper lesos et sine fine pmunt. Qd intelligendū est de his q pñiam agunt Unde deus ut suā misericordiaz ostendat: peccatores expectat: sed tñ si penitere contemnūt: tandē p iusticiam punit. Secunda in declamationib. Sunt dii imortales lenti qdem sed certi vindices generis humani. Sed querit An te. Dic n. vt. s. Ex qua conclude q desiderabilis est penitentia. Est enim pñia vera: sacrificiū do gratissimū: et ideo ire sue placatissimū. Ps Sacrificium deo spūs contribulat cor: iō tritum et humiliatū te. Debet itaq; peccator de corde suo facere sacrificiū totū: ardore compunctionis: concrematū. Greg. Holocaustū totū succendit: cū tota mens igne compunctionis accendit: et in ara amoris deo offert. In penitentia qppe est simul ardor ignite compunctionis: et aq lachrymose diffusionis: quoz vnum auget et ali-

ud mutat. Figura Sap. xvi. Qd mirabile erat in aq q omnia extinguunt plus ignis valebat. Exponer applica. Ad hoc q sāt agite o peccatores. vt per talem compunctionem gratiā inuani non accipiatis: ad qd hortat Paulus. y. Cor. v. Pro chō legatione fungimur tanq; p nos. Obsecramus vos pro christo. i. loco christi reconciliamini deo.

Secundus ar. In euangelio qd scribitur Matt. xxv. nobis pponit vltimū aduētus dñi: et bonoz retributio atq; maloz punio: de q euāgelio (vt dicit Aug.) Si qs de tota sacra scriptura nihil aliud sciret nisi lectionē istam: hoc solum sufficeret ad salutē. Quia continent hic merita et demerita: premia et supplicia bonoz et maloz. Sunt ibi notande tres pñideratiōes attentissime papiende.

Prima ē pñideratio triūphalē descensionis. Secunda ē pñideratio gratiā puentiōis.

Tertia ē pñideratio finalis diffinitionis. Prima igitur te. Quia dicit. Cum venerit filius hominis in sede maiestatis sue et omnes angeli eius cum eo: tunc sedebit super sedem maiestatis sue. Magna propterea differentia inter primū aduentum qui fuit in humilitate et in forma serui: et istum scz vltimū: quando sedebit super sedē maiestatis sue. Tunc sicut dicit Lu. xij. Qui debunt filium hominis venientes in nube cum potestate magna et maiestate. Tunc manifeste dicit illud Matth. vlti. Data est mihi omnis potestas in celo et tē. Secunda est consideratio gratiā puentiōis. Et congregabunt ante eum omnes gentes te. q. Lorum. v. Omnes nos manifestari oportet ante tribunal christi te. Et separabit eos ab inuicem sicut pastor segreget oves ab hedis. In ouibus signatur innocentia bonozum propter simplicitatem mitatem et fecunditatem. In hedibz autem perueritas maloz propter sterilitatem impetuositatem et feditatem.

Tertia est consideratio iudicialis diffinitionis. Tunc dicit rex his q a dextris eius erunt. id est in requie et gloria te. Et deinde tunc dicit rex his qui a sinistris erūt scz in tristitia tormentozum: De his vide in secundo aduēntu domini quarta et feria secūda tertia quarta et quinta post

pmā dominicā. Et accipe breuiter qđ vobis
lueris alterz istoz videbis.

¶ Tertius articulus. Audistis zc. **U**
dete ne forte impreparati ad iudiciu
accedatis. Sepius enim monemus z hor
tamur vos diligenter preparare z hoc sub
pena mortis eterne. Notate quod dicit lex.
Fines mandati sunt obseruandi. ff. in ada
ri. l. diligenter. et. l. de procuratoribus. l.
Si procurator. Et extra de rescriptis. cum
dilecta Notate si quis gereret signum ad
uersarij regis z rex mandaret se cito ven
turum z illum proditorum in carcerem ir
reuocabiliter detrusurum. nisi ante suū ad
uentum deposuerit signum aduersarij ac
ceperit signum regis. Credo cito depo
neret zc. Et ergo deponite peccatu z qđ
est diaboli signum quoniam hoc mandat do
minus. alias in suo aduentu vos detruget
in infernum. E. de haereticis. xx. vij. Ante in
dicium para iusticiā. Itē ibidem. An iudi
cū interroga teipm.

Feria. iij. post primā domi
nicā Quadragesime.

Ece ascendi

mus zc. Querite dominū dū
iueniri potest. Esa. lxx. Que
rite inquā quoniam sine eo ascendere non
potestis zc. Et notate in epistola tria ad
h. inductiua.

Primū est salutaris exhortatio cum vi
ci. Querite dñm. vsq; ad. de. nrm

Secundum est exhortationis ratio. ibi
quomā multus est ad ignoscendū. Nō em
zc. q. di. Non cogito vindictā sicut vos s; z
miscōiam.

Tertium est rationis confirmatio per
exemplū z similitudinē cum dicit et quod
modo descendit imber zc. q. di. promissio
mea qua penitentib; miscōiam pmitto fir
ma est et secura.

Ece zc.

¶ Quartus articulus. Qm supra dictū est
q omnis agens veraz pñiam inuenit
gratiā et videt arca hoc esse difficultas o
peris in spm sanctū que dicunt irremissibi
lia: deo querit An vez sit illa esse irremis
sibilia. Q. sic. Aug. l. de si. ad Petru. his

qui peccant in spm sanctū ne s; in futuro re
mitti dicimus. Contra Mat. xj. dicit do
minus. Venite ad me omnes q laboratis
z onerati estis zc. neminē volens perire: z
neminē excludens. Rūdet Bon. in. ij. dist.
iij. Notandū q pctm in spm sanctū dicit qz est
contra effectum appropriatū spm sancto q
est grā penitentialis z hmoi sunt sex. s. Des
peratio q tollit spem: Prescriptio q tollit
timorē Inuidētia fraterne grē Impugna
tio veritat; agnitiō: Obstinatio: z final im
penitentia contra ppositū penitendi: Blas
phemia autē reducat ad imp. gnationē ve
nitatis agnitiō. Dicit g. Bern. q dicunt ir
remissibilia magis q; alia: qz non tñ repu
gnant gratie sed etiā dispositioni ad grati
am z veniam suscipiendā. et non qz priuēt
potentiam remissionis. Hec Bon. Dicit
autē magister in. ij. dist. xlv. q pctm in spm
sanctū dicit irremissibile: qz v. r. aut raro aut
difficiliter remittit. Secm autē Alexā. de
ales. in. ij. pre sūme. (vbi tractat de remis
sione pcti ade) pctm dicit tripliciter irremissibi
le. s. negatiue et priuatiue. et cōtrarie. Ne
gatiue qdem nullo mō potest remitti: z sic
est irremissibile pctm luciferi et alioz da
mnatoz. Priuatiue qdem non habet ali
quid dignum vt remittat: et sic omne pec
catum mortale est irremissibile qz non ha
bet aliquid per qđ sit dignum remissione.
Contrarie quia habet dispositionem con
trariam venie cum se. de. et sic est irremis
sibile pctm in spiritum sanctū. Hec Alex.

Pro fundamento Nulli est de deo disti
nicndum. deus em maxime conditōes te
net boni principis: de quo dicit Quidius
de ponto. Sed princeps ad premia velox
z piger ad penas: quicq; dolet quoties co
gitur esse ferox. Et Seneca lib. de benefi
cijs. Nulli preclusa est virtus omnib; pa
ter: omnes inuitat. Cum ergo querit An
peccatum. Dicit rñ. vt supra Et qua conclu
de q de nemine desperandū est qdū viz
uit omnibus vere contritis et vere penitē
tibus qualitercūq; peccauerint datur gra
tia sanans. Psal. Qui sanat contritos corā
de zc. Audite o peccatores si desideratis
sanari laborate diligenter contriti. Vbi est
enim cordis contritio ibi habitat domi
nus qui medicus est animarū. Esne. lv.
Donuuus habitat in contrito: et humili

Feria. III. post Inuocauit

et uiuificet cor p̄tritoꝝ: imo ⁊ ipe est q̄ fa-
cit cor cōtritu: p̄cutiendo ip̄m p̄ timore: et
exarado p̄ amore. Figura in euāgelio ho-
dierno **Hatt. xxi.** Qū introisset iesus hic
rosolymā cōmota ē oīs ciuitas. i. tota aīa
rōnalis ad cognoscēdū ip̄m ⁊ diligēdū.
Utr̄ alit. moꝝ altꝝ p̄ timore ⁊ terroꝝ q̄ illū
nat ad cognoscēdū multitudinē: magnitu-
dinē: ⁊ turpitudinē pctōꝝ suor̄: vt sic di-
catꝝ pctōꝝ illud **Lhren. iij.** Ego vir vi-
dens paup̄ratē meā.

I Ecce dñs articulus. In euangelio qđ
scribit **Hatt. xxi.** notāde sūt tres cō-
siderationes inductiue ad p̄niam ⁊ dispo-
sitiue ad ascendendū hierosolymā

Prima est memorāde benignitatꝝ

Secda est formidāde seueritatis

Tertia est venerāde maiestatis.

Prima igit̄ rē. q̄ intrauit Iesus hieroso-
lymā ⁊ sanauit in tēplo cecos et claudos.
Cōsidera q̄nta fuit ei⁹ benignitas/visitat̄
re tābūliter ciuitatē illā que mortale odi-
um hēbat aduersus eū: cui dicebat **Hatt.**
xxij. hanc illi benignitatem impropane:
Hierlm hierlm q̄ntes volui cōgregare fil-
ios rē. Cōsidera etiā q̄nta ei⁹ benignitas
q̄ tāp̄ te visitare desiderat aīam rōnalez di-
illud **Lan. v.** Alpi mibi soroz meā: amica
meā: columba meā. Per cecos aut̄ ⁊ clau-
dos q̄s sanauit in tēplo s̄gn̄t pctōꝝ: qui
nec clare vident: nec recte ambulāt. **Orig.**
In templo. i. in ecclesia nō sūt oēs vidētes
nec recte ambulātes. Secda est p̄sides
ratio seueritatis. q̄ eiecit oīes vēdētes ⁊
emētes in tēplo rē. In s̄gn̄um q̄ sacerdo-
tes tanq̄ indigni essent eq̄cedi de officio
suo. Sacerdotes em̄tē auaricie p̄sulētes
in attris tēpli p̄ seruos suos hostias vēde-
bāt vt veniētes alōge emerēt q̄ vir afferre
potuissent: et neq̄s p̄p̄ pecunie defectum
excusationē nō offerēdi p̄deret: posuer̄
numularios q̄ mutūā sub cautione vel spe
alicui⁹ doni pecuniaz darēt. Sed q̄ lex nō
patiebat vt a fr̄ibz suis manifeste vsuras
acciperent: ideo qđ nō audebant dare ad
vsurā: dabāt tñ (vt d̄t **Hiero**) noīe colli-
bioꝝ: vt sic p̄ numulariis collibistas face-
rent. Dicunt aut̄ apđ eos vilia munuscu-
la: vt vnepassē ⁊ filia. Sic ⁊ hodie mlti si-
monia ⁊ vsurā sub noīe charitatꝝ palliant
Et **Hilari⁹** d̄t. Obserua p̄pter auariciam

sacerdotū altaria dei/mēsas numularioꝝ
appellari. Idēq̄ dictū vnuq̄sq̄ intelligat
Dicit em̄ apl̄s. Vos estꝝ tēplū dei: nō sit
in domo pctōꝝ negotiatio neq̄ cupidit̄
tas/ne veniat iesus iratus. Audite p̄cipue
vos clerici si secularibz negotiis vosip̄os
implicatꝝ/eiectionē timere debetꝝ. Incre-
pauit aut̄ dñs eos dicens. **Septū** est: vo-
mus mea dom⁹ ordnis vocabitꝝ: vos aut̄
fecistꝝ rē. **Hiero.** Q̄nto est ⁊ tēplū dei in
latrocinij p̄uerit speluncā q̄ lucy de religi-
one sectat. Illi q̄ppe sacerdotes non cura-
bāt de cultu dei: s̄ de excoꝝatōe apl̄. Per
malicias q̄ppe exq̄sitas sic ⁊ hodie pl⁹ cu-
rant de lucro suo q̄ de ecclesie se utio.

Tertia est cōsideratio venerāde maiesta-
tis: quā voluit adorari a puerz clamātibz
osanna. **Chrysost.** Qui ingrediebāt vt hō
laudabat vt d̄t. Et hoc aut̄ indignati sūt
p̄ncipes sacerdotū ⁊ scribe. **Chrysost.** Ho-
nor illi⁹ illis fiebat tormentū. Sic em̄ ies
est q̄ boni in sua p̄eute laudant/mali sua
inuidia cruciant. Exerūt ḡ ei. **Lucas** qđ
isti dicūt. q. d. tale laudē de te nō deperes
sustinere. Et iesus dixit eis: **Uinc** audio
et audire debetis: q̄ h̄ est ex p̄ordinarōe di-
uina. P̄uqđ em̄ legistꝝ q̄ ex ore infantū
et lactētū p̄fuit laudē. q. d. vos debetis
scire. **Chrysost.** Intelligim⁹ q̄ infantes di-
cebant non etate sed simp̄litate cordis.
Infantes em̄ ⁊ lactētes nec intelligere ali-
quē: nec laudare p̄t. Lactētes aut̄ dice-
bant q̄m q̄s lactē suauitate in mirabilium
delectatōe exari clamabant. **Goli** bat
eos dñs saluare: sed ip̄i noluerūt verbis
ei⁹ credere: ideo reuēit eos ⁊ rediit i betha-
niam. In quo s̄gnificat q̄ libenter manet
in verbis obediētibz. **Bethania** em̄ itēp-
tat dom⁹ obediētis. **Lauere** ḡ ne rebelles
sint verbo dei et sic dñs vos relinq̄t.

Exēplū in scribis ⁊ phariseis q̄s p̄p̄ca
reliq̄t: q̄b ⁊ dicebat b. **Stephanus** **Act.**
vij. Dura ceruice ⁊ incuruati cordibus ⁊
auribz vos sp̄ spūitō relinquitꝝ rē.

I **Er̄** aut̄. Audistis rē. **Lauere** ḡ ne
⁊ vos dñs eieciat d̄ tēplo eccle ⁊ vos
reliq̄t s̄p̄nogo s̄athanc. b. **betur** **lxxij.**
di. plurimas. in fine. **Exēpla** p̄ntia nos ca-
uere p̄monēt in futurū. Et hoc est exponē-
dū de exēplis p̄sentibz siue in reali existē-
tia: siue in boim memoria. Et lex dicit. **if.**

locati. Siq̄s domū. s. j. Preuidere debet
q̄s q̄d cōtingere pōt. Siq̄s vestz esset in
seruitio de q̄ sept̄ auduit qm̄ fideles ser-
uos amplissime remūerat: infideles tur-
pissime abijcit z ponit in manu crudelissi-
mi lictoris: nōne tumeret offendere regez?
Expone zc. Timete q̄ offendere deū. Dat
thet. r. Timere eum q̄ potest aiam z cor-
pus pdere in gehennā.

Feria q̄rta post p̄mam dominicā. xl.

Ece ascendi

e mus zc. Venit helias in ber-
sabee iuda. iij. Reg. xix. Ber-
sabee interpretat pute⁹ sarias siue pute⁹ sa-
turat⁹, et sūgt̄ britudinē celestē que z per
hierosolymā iūgt̄ur: ad quā ascēdere debe-
mus. Et in eplā noranda est triplex figu-
ra ad hoc informatiua. Prima est figura
affectuose deuotiōis. Quia p̄cepit helias
solus p̄ desertū. et sedens subter iuniper-
petijt aie sue vt moreret. s. p̄pter petā q̄ vi-
debat in mūdo: et ibi obdormiuit in vmb-
ria. Iuniper⁹ est arbor spinosa z et fruct⁹
medicinalis: et ideo significat arbore cru-
cis. Helias igit̄. i. penitēs p̄gens solus et
solitarius in se recollet⁹ alienat⁹ a cur⁹ ex-
traneis/ petijt mortē s. spūalem a vicijs.
Ro. vj. Exterminate vos esse mortuos pec-
cato. et sedet z dormit. i. toto anio requie-
scit in vmbra cruc⁹ q̄ aspera est: sed fruct⁹
eius dulcis z medicinalis. Scōda ē figu-
ra vigorose refectionis. Quia angelus dñi
teti git eū zc. Et comedit panē subcineri-
cū quē inuenit respiciendo ad caput ei⁹. i.
ad supiorē p̄tē rōnis: et bibit aquā. Quia
vix eos qui i vmbra cruc⁹ obdormiuit v i
sitāt angeli monentes eos vt crucifixo se
cōformet assumētes crucē pnie: que quā-
dam pnia significat per panem subcineri-
cium et aquam. Et hec est anime spūalis
refectio. quia p pniaz reparat anima sicut
corpus per panem. Ps. Lincē tanq̄ pa-
nem māducabā. Tertia est figura fru-
ctuose excitatiōis. Quia ambulauit in for-
titudine cibi illius vsq̄ ad zc. Rhōm. vj.
Liberati estis a peccato: seruī autē facti deo
ba. f. in san. fi. p̄o vitam eternā.

Salutatio.

Ece ascen. zc.

p Rīm⁹ articulus. An necesse sit p pe-
nitentiā resurgere in equali qualita-
te vt maior: s. sic. Rhōm. vj. Scimus
qm̄ diligentib⁹ deū omnia coopant in bo-
num. glosa zc. Lapsis in mortale. Cōtra
Similia charitas potēs est delere omne
culpam. Rñdet Bonauē. in. liij. di. liij.
Dixerūt q̄dam q̄ semp in equali vt mah-
iori. Ratio: quia dñs non pmitteret elc-
ctū cadere nisi videret q̄ ei deberet pdesse.
Uteri⁹ dicit q̄ deus electos semp in me-
liori statu accipit. Tercio q̄ remuneratur
opus q̄ntum meruit radix ex qua prodit.
Sed hanc positionē credo falsam z rōnez
eius minus congruā. Tum qz fundat sup-
per falsum. Tū qz sup incertū. Sup falsū
in hoc q̄ quia remuneratio operis respicit
radicē in qua reuiuiscit. Nunq̄ cū remu-
nerat opus nisi finalis charitas supueni-
ret. nihil em̄ efficaciter est dignū remune-
ratiōe siue finali p̄seuerantiā. Alia p̄o sūt
dubia. s. q̄ de⁹ in meliori statu electos ac-
cipiat: et q̄ semp proficit casus ad augmen-
tum gratie: cum videamus signa ad con-
trariū. Ideo credo q̄ probabilior est opi-
nio alia vix q̄ p̄tōr resurgit in equali et
maiori z minori charitate fm̄ q̄ se melius
p̄parat z diuina largitas disponit. Cū di-
citur fm̄ glosam q̄ z lapsis zc. Dicendū
q̄ glosa loquit non rōne gratie augmētā-
de: sed recuperande cōseruande. Et meli⁹ ē
modicum habere de gratia vsq̄ in finem:
q̄ multū vsq̄ ad rēpus tñ. Hec Bonauē.
uen. Pro fundamento. Damnu turpissi-
mū est in peccati luto remanere. Seneca
ad Lucil. Turpissima est iactura que per
negligentiā fit. Et quāto crescit negligē-
tia: tanto auget iactura. Horaci⁹ in epi-
stolis. Et neglecta solent incendia sume-
re vires. Festinet ergo peccator a peccato
resurgere. Sed q̄rit An necesse zc. Dic-
tū. vt s. Ex qua cōclūde q̄ diligenter cona-
ri debet vnusquisq̄ ad penitendū. Quia
quanto seruentius z diligent⁹ ad hoc co-
nabit: tanto repabit in melius. Argumē-
tum de Hagdalena et de beato Petro z
de scō Germano: z de multis alijs. De h
est certum q̄ omnibus vere penitentibus
datur gratia: q̄busdam maior: q̄busdaz
minor gratia in quantum bñfica. Act. xj.
Bentibus dedit deus pniā ad vitam.

Feria. III. post Inuocauit

Ideo Chrysost. dicit. O penitentia rutilans auro: splendidior sole: quod de te referat: Omnia ligata tu soluis: paradysus aperis: infirmos sanas: tristes letificas: et peccatores ad vitam eternam reuocas. O igitur peccatores quod differtis: gratiam dei amissistis quam non nisi per penitentiam recuperare potestis. Si autem penitentiam agere volueritis: certi estote de gratia. Ideo Ps. Conuertisti planctum meum in gaudium mihi. Planctus. scilicet: in gaudium spiritualis gratie. Figura. Postquam filii israel egressi sunt de egipto: transierunt mare rubrum: dedit eis dominus manna in deserto. Expone spiritualiter Penitentibus postquam transierunt mare penitentiae: dat dominus manna celestis gratie. Aug. de pe. dist. j. Quae penitentia digna est misericordia qui spirituali labore quent gratiam.

I Ecce unus articulus. In euangelio quod scribitur Matt. x. nota de sunt tres considerationes inductivae ad penitentiam.

Prima est consideratio sapientie infallibilis. Secunda est consideratio iusticie inflexibilis. Tertia est consideratio benivolentie inextimabilis.

Prima igitur consideratio ad penitentiam inducitur et ad ascendendum hierosolymam dispositiva est sapientia infallibilis. Quia vix ostendit sic esse perversam phariseorum intentionem quod gentium: Magister volumus a te signum videre: quod increpando respondit. Generatio mala et adultera signum querit. Vide bene sapientiam: quando sibi conuiciabant: dicentes eum in principe demoniorum eggere demonia: mansuete respondit pronem improbas dictum eorum. Nunc autem cum audiant magister vocantes: asper respondit. Generatio mala et cetera. ostendens secundum Chrysostomum. quod utraque passione ratio superior neque conuictus in iram ducit neque adulatione moluit. in quo ostendit magister amplectenda conuictus: et adulationes vitandae. Nam ut dicit Chrysostomus. Sapiens cum laudat in facie: flagellat in corde. et Ecce. vii. Belus est a sapiente corripitur quod stultorum adulatione occipit. Chrysostomus. Eos dicit generatorem malorum: quia ingrati semper fuerunt quod est vitium malicie. Hieronymus. Egredie autem dicit: et adultera. quia dimiserat virum. et iuxta Ezechiel multum se amatoribus copulauit. Sed signum non dabit ei nisi si et cetera. Tu signum celeste peris: sed tamen

dabit tibi signum terrenum propter tuam superbiam. Rabanus. Ostendit iudeos instar niniuitarum criminosos: et nisi peniterent submersiони. primos. Per illos autem signantur criminosi vel curiosi qui supra videtur celestia: rimantur etiam diuina: omissa via per quam veniunt ad illa. scilicet preceptis domini et consiliis. talibus dabit signum Ione quem deglutit cetus Ideo dicit: et sic etiam deglutit et deludit diabolus. Secunda est consideratio iusticie inflexibilis quam ostendit dominus puniando condensationem iudeorum obstinationem. Et hoc tripliciter. Primo propter contemptum penitentiae quam christus predicauit: cum tamen niniuite penitentiam egerint ad predicationem Ione. Ideo dicit Viri niniuite. quod. Ex facie niniuitarum apparebit comparatiue iusta condensationem iudeorum. Illi namque gentiles erant. Iudei autem eruditum in lege. Ionas etiam secundum alios interpretes tamen triduo predicauit niniuitis Christus autem iudeis tribus annis. Item Iohannes simplex prophetia erat. christus dominus prophetarum. Item Ionas nullum miraculum Christus autem multa fecit. Ideo bene dicit. Et ecce plus quam Ionas hic in hoc loco. Chrysostomus. Illi prophetam susceperunt. isti dominum Iesum repulerunt. Secundo propter contemptum sapientie quam eis demonstrabat in terra sua. Cum tamen regina aethiopumurgeret et cetera Chrysostomus. Istud plus fuit quam prius: quia Ionas ad illos abiit: sed regina ista ad salomonem venit. Condemnabit ergo generationes iudeorum non sententia predicatorem: sed compassiuis exemplo: ut dicit Hieronymus. Chrysostomus. Regina faba venit a fimbriae terre audire sapientiam salomonis. et christiani nolunt venire de plateis ad audiendum christi sermonem. Tercio propter contemptum sue scientie de qua non curabant: sed tamen de apparentia exteriori propter quod postea sunt pleni a diabolo possessi. Ideo adducit exemplum arguendo eorum ingratitudinem et simulationem dei. Cum imundi spiritus. Huius oppositio videbitur ostensa. item. Quod multa sunt similes plus de bonitatis apparentia curantes quam de vera existentia. Tertia est consideratio diuine benivolentie quam ostendit dominus habere ad salutem nostram et eos quod doctrinam suam deuote audiunt vocans eos matrem: fratres: et sorores. Adhuc autem colloquente: ecce mater eius et fratres. i. coisani

guinei stabant zc. Unus igitur de turba dicit. Ecce mater tua zc. fm Hiero. iste isrlas tendebat tentans eum. s. si spirituali operi carnem z sanguine pferret. Sic z hodie multis platis pcurat diabolus pinq. r. multitudinē vt carnali affectiōe obscurat eoz sanctitates. Sequit. Que est mater mea zc. q. d. Infantū est mihi aliquis pinq. inq. nrum est spiritualibz actibz inq. tentus. Vira benignolentia: quia seruos indignos vocat matrē: fratres: et sorores si fecerint voluntatē patris zc. Chrysost. Una est nobilitas sola dei facere volūtatē. Sed heu pauci efficaciter attendunt ad verba christi z voluntatem patris faciunt. Multoz em aures claudīt diabolus Exemplum narrat Jacobi de vitriaco Religiosus qdam vidit diabolū in sermone adiurauitq eum vt diceret quid ibi faceret/et qd vocaret: respondit. Ego sum demon z vocor claudens aures. et habeo meū socios. vnus vocatur claudens cor: alius claudens os. tertius claudens burfam ne fiat restitutio. Lauet ergo a diabolo et audite illud Jacobi. iij. Resistite diabolo z fugiet a vobis.

¶ Tertius articulus. Audistis zc. Laute ne sitis vt iudei q sapientiā z penitentiā spnebant: z solam apparentiā exteriū qrebāt. Deus em intuet corda. Vñ xxij. dist. Erubescāt. Et. ij. q. v. Cōsulit. s. Secretorū de iudex est z cognitor. Et sicut dicit. L. de iureiurādo. l. iustit. Solū deū habent vltorem. Quis vestrum auderet in regis iniuriā aliqd dicere in ei? presentia: nisi forte ex stulticia hoc fecerit: nōne erubescet z veniā postulabit: Exponē notando q deus videt secreta cōscientie quicqd exteriū ostēdat. Ideo bñ dicit Paulus. ij. Cor. j. Gloria nostra hec ē testimoniū conscientie nostre.

Feria quinta post pinā dñicam Quasdragesima Bermo.

Ecce ascendi

mus zc. Ecce oēs anie mee sūt. Ezech xviij. Ex h oēs accipiat fiduciā ascēdēdi hierosolymā. qā oēs anie sunt ipsi dei z vniciqz dabit fm opa sua. Vñ in eplā pñstac cōe puerbiū quod

erat in populo israel: vñz Pies nri comederūt vñā acerbā zc. q. d. q filij ipsi p peccatis parentū puniebant. Vbi pmo ponit cōfutatiōis rō. cum dicitur: Vñz ego dicit zc. Ecce omnes anime mee sunt. Sed cūdo rōnis pclusio. Anima que peccauerit zc. etsi fuerit iust? zc. Gal. vi. Vñz qz onus suū portabit. Tercio pclusiōis cōfirmatio: qit dñs oiporens: qui. s. mentiri non porest. Ecce zc.

¶ Primus articulus An pnia restituat homi bona opa prius mortificata p culpam: Q. non. Qd qd verificat est aliq modo: sed opera prius facta nulla sunt.

Contra. Plus pōt gratia pnie qz culpa. sed culpa mortificat opa viua. ergo gratia mortificata viuificat. Rūder Bonauē tura in. iij. dist. xij. Unde est z cōis opniō q opera que prius fuerūt facta in charitate/ q adueniēte culpa mortificant: eoq efficacitā pducendi in glām nō pōt/ grā redeūte viuificant. i. digna sūt remūeratione. Vbi notandū q vt qdā dicit bñqz opa quia bona sunt/ ideo facta sunt i laudem dei: nunc debet de laudari. quia pō in vnitāte corporis mystici z i charitate facta sunt: ideo pntinent ad corp? mysticum. Et quia ex libera voluntate faciētz: ideo pntinet ad eius pmiū. Unde qz iste cadit nihilomin? manent in corp? mystico/ z in de alia membra gaudebunt/ et deus inde laudabit. sed non manent ad gloriam faciētz/ cum cadit a gratia. ipso autē resurgēte/ sibi reuiuiscūt. Et qntum ad hoc intel/ ligi debet illud Apoc. iij. Tene qd habes ne ali? accipiat coronā tuā. Tñ qdā sit d hoc siue remaneāt in corp? mystico siue n: vñz est q manēt aliqñ in memoria ei? q fecit. Et dubiū nō est qn maneat i memoria dei etiā qd diu manet in culpa. s. tūc nō manēt ibi ad remūerādū: nec i mēoria petōz ad gaudēdū: sed mag? ad dolēdū: qz d rātis bonis ad tāta mala duenit. hec Bon.

Pro fundamto. Magnū pfecto dñū incurrit per peccatum cum mortificatur opus bonum in charitate factum. Ideo sine dilatione laborare debet peccator ad recuperādum. Nam sicut dicit Quidius libro meta. Labitur occulte fallitq volatilis etas. Et nihil ē annis veloci. Et Seneca ad Lucillū. Dum fertur vita trans

Dominica. II. Quadragesime

currit. Sed queris An rē dic rñ. vt s. Et
q vide quanta sit dei liberalitas erga peni
tentes qz penitenti restituit q p culpā am
sit. *Ezech. xxxvj.* Restituā vos sic a prin
cipio rē. reddā vobis annos qz comedit
locusta bruchus z erugo. Locusta. i. avari
cia. *Bruchus*. i. superbia. *Erugo*. i. supbia q
omnia pueni z in temp esturit. ideo sūt avari
ciam *Bruchus*. i. luxuria. *Bruchus* em
corrodit germina z flores arbor. Sic lu
xuria ignis est eradicans oia germina sic
germinant. vt hī *Job. xxx.* Germina in
quā bonorum spūalium. *Erugo*. i. supbia q
omnes putes offuscet. *Miseri pētores*
pniam agite vt recuperetis rē. *Figura*
Leuit. xxv. In anno iubileo redibant oēs
ad possessiones suas rē. et. ij. *Para. xxxij.*
Hanasse post multa flagitia in babilo
nem duct^{us} est vincitus. Et postq coangu
status pniam egit. reduxit euz dñs in hie
rusalem in regni suum. Expone spūaliter
notando illud ps. Suavis dñs vniuersis
i. ad se confugientibz. z miserationes rē.
s *Secundus ar.* In euangelio qd scribi
tur *Joan. viij.* notande sunt tres pnci
pales pīates ad pniaz iductiue z ad asse
dendū hierosolymā dispositiue.

Prīa est pītas facilis liberationis.

Scda est pītas seruilis subiectionis

Tertia ē pītas dānabilis filiationis

Prīma igit rē. liberationis a fuitute. i. pec
cati. cū dīc. Si manseritis in fīno meo:
vere discipuli mei eritis: z cognoscetis veri
tatem z pītas liberabit vos. *Aug. de ver.*
dñi. Oportet manere nos: si in illo nō mā
serimus eadem. Breue kbū magnum
ope: manseritis. Quid cū est in verbis do
mini manere nisi nullis tentationibz cade
re. Et sic dicit ipe *Aug. iij. de tri.* Unde
veritas liberabit nisi a morte et corruptio
ne. *Ro. viij.* Ipā creatura liberabit a fuit
tute corruptionis in libertatē glorie filioz
dei. *Scda* est pītas seruilis subiectio
nis qz dñs ondit iudeos pētis obstinatos
suos esse. Ipsi aut post pdicationē iactan
ter dixerūt. Semen abraē sumus z nemi
ni fuitimus vnq. Quō g dicitis liberi eri
tis. *Aug.* Quō verbum hoc dixit. *Jo
seph* non est venundatus. *pphete sancti* in
captiuitatem nō sunt ducti. *Ingati* qd
est qd vobis affidue imputat deus: q vos

de domo fuitutis liberauit. si nemini ser
uistis: vos aut q loquimini: quō solubas
tis tributa romanis si nemini vnq seru
uistis. Rādīt iēsus. Amen dico vobis: q
facit pētin: seruus est pēti. *Chry.* Quia n
ad vanam glām erant q dicebant a dñō:
sed ad salutem: non voluit ondere eos cē
suos hoīs sz pēti: q difficillima seruitus ē:
a qua solus de^{us} eripere pōt. *Aug.* *Miseri*
rabilis seruit^{us}: seruus pēti quo fugit. *Nō*
fugit seipam mala conciciētia. pēterit qdem
de pēto qd delectabat: immanit qd pūgat.
Seruus aut. i. culpe non manet in domo.
id est ecclia in eternū: sz nō ad ipā manē
at. Sed ne desperet pētoz subdit: fili^{us} aut
i. dei naturalis. manet in eternū: sic habz
prātem liberandi alios: vt secum maneāt.
Aug. Solus a pēto liberare pōt q venit si
ne pēto z factus ē sacrificiū p pēto. *Ter
tia* est veritas dānabilis filiationis: q
ostendit eos filios esse diaboli: vbi pcedit
ostendēdo eos nō ēē filios abraē neqz dī.
dixit g *Sao* qz filij abraē estis. i. fm *z ar
nē*: sed qritis me interficere rē. vs qibi. ope
ra pīs vī. *Aug.* sup illud. sermo mē^{us} nō
capit vobis: non capit in cor vestrū: q
non recipit a corde vestro. Sic em est ser
mo dei fidelibz sicut pisci hamus: tunc cap
pit quando capitur. *Alchūm* super illud.
si filij rē. In hoc probatis vos non esse fi
lios abraē: quia facitis opa contraria ope
ribz abraē. Videntes autem iudei q ex
operibz filiationem arguebat: dixerunt se
filios dei cuius legem seruabāt. Unde dī
cunt. Nos non ex fornicatione nati sum^{us}
rē. sz ex gentilitate que fornicat cū mul
tis dīs: sed vnum patrē habemus deum.
Hoc autem excludit dñs dī. Si deus pa
ter vester esset dī. vnq me rē. vsqz ibi. ser
monē meū. *Augustinus.* Ideo audire nō
poterant quia corrigi volebant. Tandem
concludit eos esse filios diaboli: non crea
tione sed imitatione: cum dicit Vos ex pa
tre diabolo estis. Ille homicida rē. vsqz in
finem. *Augustinus.* Nō ferro accinctus
diabol^{us} ad boiem venit: vtz malū seminat
z occidit. Noli g putare non esse homici
dium quando fratri tuo malū persuades.
Q, aut dicit dñs iudeos filios ēē diaboli.
hoc idem inteli gendū est de omnibz pēto
ribz. *Miseri* pec. lubrici avari gulosi. *Ag*

noscite miseriam vestram: qz filij estis diaboli: serui peccati: qz vilissima est seruitus et turpissima. Exeplū legit de Diogene pbo qz cū Alexander diceret se dñatorem orbis. Ille ait. Nequaquā es dñs: sed seruorū meorū seruus. Supbia em̄ dñi tua ē: et hec est ancilla mea. ego em̄ eā suppeditaui. Carnal' concupiscētia et gula et auaricia sūt dñe tue et ancille mee. Io tu es meorū finis. Aug⁹. Peccorū seruus est et nō vnus dñi em̄: sed qd graui⁹ ē tot dñorū qz viciorū.

Et art. Aud. 22. Fugite hanc peccati seruitutē: als nō ascēderis hierosolymā. Nā sicut hī extra de seruis non ordi- nandis et eorū manu missiōibz. ne seruozi. Serui ordinari nō debēt sine licētia dñi orū suorū. Serui qz peccati non pnt admitti ad ordinē angelorū. et miserim⁹ hō qz peccati seruitutē incurrit. Nā etiā de seruitute carnali dr. l. ff. de re. iu. l. Seruitute. Seruit⁹ morti eqgat. Et ex opposito de libertate dr. ff. de pbo. obli. l. liber. Hō extimatōez nō habet. Audite Sigs esset in dura seruitute crudelissimi tyrāni: vlt⁹ te catena- tus ad remigādū in nani pyratay et posset de sacri libari: nōne ad hoc laboraret: cer- te sic. Expone et applica norādo illd qd hī dñe. l. j. Fugite de medio babilonis.

Seria sexta p̄me hebdomade Sermo.

Ece ascendi

mus 22. Nā qz peccauerit ipsa moriet⁹ Ezech. xvij. Ibi patet equitas dñie retributiōis: cū cōsiderā- tio nos inducere debet ad opa faciēda p que possum⁹ ascēdere 22. Et hī mōi eqtas etiā ostendit p totā eplā. Vbi pmo po- nit veritatis conclusio. Nā qz peccauerit 22. vsqz sup eum. Secūdo conclusiōis decla- ratio: cū dr. Si impi⁹ egerit pñiam 22. et si auerterit se iust⁹ 22. vsqz ibi ppe finem: vi- ta viuet et nō moriet⁹. Tertio declaratiōis cōfirmatio: cū dr. alt dñs ops. Ecce 22. p Rim⁹ articulo. An ptingat cadere a vera pñia: Q. nō. Aug. 2 Amb. dis- finit pñiam dī. Pñia est peccata plāge- rez: et plāgeda nō cōmittere. Cōtra. Joā. v. dñs dicit palatice. Uade et noli ampl⁹ peccare. Ite exeplō dauid qz de peccō adul-

terij et homicidij penitēs peccauit in nūe- ratione ppli. Rūdet Bona in. iij. di. ix. Veritas pñie attendit dupl⁹. Vno mo- do veritas essentialis: qz vici⁹ habet vici- pitat⁹ opus: vel nata est hīe vici⁹ detestari pñm cōmissum: et pponere nō cōmittere p futuro. Et ab illa ptingit cadere. Alia est veritas accidental⁹ qz vere pducit in finez. et hec veritas dr pñm statū siue cōtinuatiō- nē. et ab hac nō ptingit cadere. Sed hanc nō est hoim dicere hīe nūi in fine. Cū aut⁹ dr Aug. Pñia 22. debet intelligi nō com- mittere nūc nec actu nec pposito. Hec Bo- nauē. Pro fundamento. Esti magnā sit virtus pñiam agere: nō minor tñ in peni- tētia pseuerare. Vñ Quidi⁹ de arte. Non minor est virt⁹ qz pñia tueri. Vñ nec em̄ libez arbitriū ad malum flexibile. Vñ Sene. ad Lu. Valenti⁹ oī fortuna anim⁹ ē: et ipse res suas in vtrāqz pñe dū- cit: bñqz ac misere vire sibi pñi causa ē. Cū qz qñt An ptingat 22. Dic rñ. vt s. Et qz pñia qz penitētiā magna est cautela et diligentia adhibēda vt p futuro caueant. Non em̄ scribit⁹ qz incept⁹. sed: qz pseuerare rit vsqz in finē hic salu⁹ erit. Bart. r. Hoc etiā docuit chīs in cruce. Vñ Bēf. Nos qz qz segmur caput nostr⁹: nō cessē⁹ tol- lere cruce nram: pseuerantes in ea sic chīs pseuerauit: donec dicat spūs vt requiesca- mus a laboribz nris. Reminē audiamus frēs: nō carnē aut sanguinē: nō spūm quēli- bet descēsum de cruce admonētē. Fugit⁹

ra. 22. iij. 2. viij. pñi⁹ vt nunqz offerret hostia sine cauda. Per caudā intellige fi- nē siue pseueratiā finalē. Ite in euangelio hodierno Joā. v. dr dñs pal⁹. Tolle gra- batū tuū et ambula. Spūali pñia dr. Tu qui pcedēti tpe tollebas grabatū tuū. i. in- clinatiōne viciōsā: nūc tolle illā. i. pans il- lam et vincēs: et ambula spū pseuerādo i bo- nis opibz. q. d. l. difficultatē habeas ppter on⁹ grabatū. i. prauē inclinātiōis: tñ spū pseue- ra. Cū em̄ nauigat mare: pñt ventū. Iūi nō dimittit nauigare i mari. Ancallus ho- nū agit si qñ vire remmū deserat.

Et articulus. In euangelio qd scri- bit Joā. v. tria sunt cōsiderāda. Primū est peccōis pñiosa dispositiō. Scdm est prāt⁹ fruosa repatio. Tertū est saluatoris gratioza affectiō.

Seria sexta
et mēsa

2

Feria. VI. post diē Cinerū

Prīmū igit̃ rē. Hec dispositio significat morē depmētē. Sz isti timori debet adā
p laquidos iacētes in porticibz: de qbz dī
in euāgelio. Iacebat mltitudo magna lā
guentiu: cecoz: claudoz: z aridoz. Petōz
em dī lāquid⁹. Spūalr lāguoz dī infirm⁹
tas spūalis auferens sapōrē spūaliū sic vt
spūalia videant̃ amara. Ps. Dēm escam
abomiata est aia eoz. Hec infirmitas au-
fert sensum z motū spūalē. Itē petōz ē ce-
cus. Thren. xl. De nobis qz peccauim⁹:
ideo obtenebrati sunt ocli nrī. Itē claud⁹
est: nō em recte ambulat. affectio qnqz tra-
hit sursum: tñ cito descēdit ppter pōd⁹ peti.
Ps. Cor aut̃ eoz nō erat rectū cū eo. Itē
petōz aridus est carens hūore grē z deu-
tōis z virore charitatē. Ideo pnt dicere
petōres illud Nūeri. xj. Aia nrā arida est
Sunt em sic palmes absisus de vite. Jo-
an. xv. Siquis in me nō māserit mittet fo-
ris sicut palmes z arefecer. Secundū ē
prāz ptuosa ppatio. Qd significat p h q
infirmi iacebāt in porticibz: i. in ingressibz
piscine: vt sic sanari possent. Piscina illa ē
rat iuxta tēplū probatica probaton qd ē
ouis. qz ibi cadauera pecudū z pcpue oui-
um q vt plimū offerrebant in ea lauabant.
Et hēbat qnqz portic⁹. i. aditus. Piscina
illa significat pnam in q sunt abluēda cor-
da vt deo sacrificent: ad quā ingredit p ti-
more. Eccl. ij. Qui timent dñm ppgabunt
corda: z in ppectu ei⁹ sanctificabunt alas
suas. Est aut̃ hmoi timor qntuplex. et sic
sunt qnqz portic⁹. Prim⁹ est timor oriens
ex cōsideratione diuie scie oia pēplantis.
Job. xxxij. Cōsiderans cū timore sollici-
tor. Secundus est timor ex p̄sideratōe di-
uine iusticie. Apoc. xij. Timere deum qz
veniet hora iudicij eius. Terti⁹ est timor
ex cōsideratōe diuie potētē. Eccl. i. Un⁹
est altissim⁹ creator oim z metuēd⁹ nimis
Quart⁹ ē timor ex p̄sideratōe pprie ne-
dic. Thiere. ij. Arguet te malicia tua zc.
sequit. Satis z vide qz malū z amaz: reli-
q̄s te dñm deū tuū: z nō esse timorē eius
apd te. Et Sap. iij. Veniet in cogitatōe
petōz suoz tim: dī zc. Hun⁹ timor ex cōsi-
deratione infernalis miserie. Qd hōren-
dū est infernū intrare vbi ymbra mortis et
nullus ordo: sed sempitern⁹ horror zc. dī
Job. x. In his porticibz debet iacere pec-
carozes vt ad piscinā pnie descēdant p ti-
more depmētē. Sz isti timori debet adā
iungi spes q significat p expectationē lan-
guidoz expectantiū aq mortū: p quē intel-
ligit̃ influx⁹ aq spūalis grē. Qui etiā anhe-
ret debet volūtaz conar⁹ qz sūtur in hoc q
qlibet lāquidoz conabat descēdere in pi-
scinā post mortē aq. Sic z tu petōz cū
sent⁹ in anio tuo turbatōem cōpūctōis
descēde ibi vt lauer⁹. Illā em mortōem
facit angelus dei in aliqua bona inspira-
tione a deo missa zc. qz vt dicit Paul⁹. ij.
Cor. iij. Nō sum⁹ sufficiens aliqd cogita-
re ex nob zc. Tertiū est saluatoris gra-
tiosa affectio. Nō em vile mortē petōris:
Ezech. xviij. Un⁹ benigne venit hierosoly-
mā z visitauit lāquidos circa piscinam: et
aspectu miseratōis vidit ibi vnū triginta-
qnqz annos hūit in infirmitate. Qui dicit.
Vis san⁹ fieri? Ehyf. Nō qrit vt discat.
hoc em supflūū esset: sed vt oñderet istius
patientia. Et rudit lāquid⁹. Prāz hōiem
nō habeo zc. In hoc signat q petōz amū
gratūo desituit. Dicit q ei ielus. Surge
fessitū: i. ianitati tolle grabatū tuū et am-
bula: ad declaratiōē miraculi. Et statim
san⁹ fact⁹ zc. Hoc p̄cipit dñs in iustifica-
tione petōris Primo q surgat recedendo
a petis. Scdō q tollat grabatū portando
on⁹ pnie p eo. Terti⁹ vt ambulet p̄ficiēti-
do i bonū. Erat aut̃ sabbatū. In q sūgt q
petōz dū curat pōit in qere p̄cie. Ostē-
dit etiā dñs p̄teca gratiosam affectionē
suā: qz cū inuenisset eū in tēplo: informa-
uit eū dicens. Ecce san⁹ fact⁹ es iā ampli⁹
noli peccare ne deteri tibi aliqd p̄tingat.
Attēti. Si p̄am p̄ditoris agnoscere vo-
lum⁹: fugiēda ē turba cogitationū: decli-
nanda sunt prauoz cōuēticia: fugiēdū est
ad tēplū: z nō sipsos studeam⁹ tēplū dei fa-
cere. Notare bñ q hūic dictū est: iam am-
pli⁹ noli peccare: et p̄seuera in bono. qz sine
p̄seuerātia nemo pōt saluari. Exēpluz in
historia de xl. martyribz de eo q nō p̄seue-
rauit q coronā amittit. Bern. Tolle p̄seue-
rantia nec obsequiū mercedē habet.
c. Erit arti. zc. Multo diligenti⁹ ē p
uidēda salus aie qz corpis. Nā vt hī
xxvij. di. sedulo. et. xj. q. j. p̄cipim⁹. z. Et
d sacroscis eccl̄s. i. l. Sāam⁹. Aia ē corpi
p̄ponēda. Audite Siquis esset cec⁹: claud⁹
z aridus: z a lōgo tpe paralytic⁹: an nō tū

meret de morte: Et si esset medicus aliquis
et p[er] q[uod] sciret et velle e[um] curare: nonne ar-
deter p[er]curaret e[um] aduentu[m] r[ati]o[n]is. Applica r[ati]o[n]em.
Multo magis sollicitari debet q[ui]s p[er] cura-
tione anie sue. Et Bar. xvj. Quid p[ro]dest
homi[n]i si vniuersum m[un]du[m] lucret[ur] r[ati]o[n]em.

Sabbato post p[ri]ma[m] d[omi]nica[m] q[uod] dragesime

Ece ascendi

e mus r[ati]o[n]em. Sp[iritus] gaudere: sine iter-
m[un]do orate: in oib[us] g[r]atias agi-
te. j. Theb. vlt. Si hec fecerit: hierosol[yma]
ma[m] ascendet. Vbi notanda s[un]t tria s[er]m[on]is: neq[ue]
p[ri]mu[m] est sp[irit]ualis c[on]sola- (cessaria.
tio. Semp[er] gaudete.

Affidua et deuota oratio. ibi: sine int[er]u-
affectuosa g[r]at[ia] p[er]actio. In oib[us] (missione.
bus g[r]atias agentes.

De p[ri]mo Phil. iij. Gaudete in d[omi]no sp[iritu].
De sec[un]do Rho. xij. Vniuersi istates. Deter-
tio. Aug. Quid meli[us] et anio geramus et
ore p[ri]mam et calamo exp[ri]mam[us] q[uod] Deo
g[r]atias. Nec em[en]t aliqd dici breui[us]: nec audi-
ri lecti[us]: nec itelligi graui[us]: nec agi fructu-
osi[us] p[otes]t. Liberalitas em[en]t dei magnas gra-
tias agentib[us]: magis elargit[ur]. Ecce r[ati]o[n]em.

p[er] R[ati]o[n]em articulus. An c[on]tingat p[er]niam
iterare: Q[uod] n[on]. Ad Heb. vj. Impos-
sibile e[st] eos q[ui] p[er]lapsi s[un]t rursus renouari ad
p[er]niam. Contra Ezech. xviij. Si ip[s]e ege-
rit p[er]niam r[ati]o[n]em. R[ati]o[n]em. Bona. in. iij. dist. ix.
Iterari p[er] p[er]niam q[uod] diu ho[m]i[n]e e[st] in hac vita. s[ed]
post hac vita[m] n[on] p[otes]t iterari. Quare aut[em]
p[er]niam iterat[ur]: n[on] aut[em] baptis[m]us? r[ati]o[n]em e[st] triplex.

Prima: q[uia] i baptizato imp[er]mit[ur] charact[er]:
q[uod] est indelebilis. in penitencia p[otes]t non.

Sec[un]da: q[uia] baptis[m]us e[st] i morbu[m] n[on] itera-
bile. i. i p[er]t[ine]t originale. p[er]niam p[otes]t contra mor-
bum iterabile. i. p[er]t[ine]t peccatum actuale.

Tertia: q[uia] baptis[m]us tota h[uius] efficaciam a
passio[n]e ch[rist]i. p[er]niam p[otes]t n[on] t[ame]n a passio[n]e ch[rist]i:
s[ed] ab actu n[ost]ro. Et it[em] baptis[m]us n[on] iterat[ur]
sic nec passio[n]e ch[rist]i: p[er]niam p[otes]t iterat[ur] s[ed] q[uod] vo-
luntas n[ost]ra p[er]uertit[ur] et reuertit[ur]. et inde est q[uod]
in baptismo ois pena remittit[ur]. in p[er]niam p[otes]t
n[on]. Et si baptis[m]us iteraret[ur] daret nob[is] occa-
sio peccandi. N[on] sic e[st] in p[er]niam: q[uia] p[er]niam punit
L[icet] em[en]t d[omi]n[u]s ap[osto]l[us]. Impossibile est r[ati]o[n]em. p[otes]t si
eri vis in eo q[uod] d[icitu]r impossibile est r[ati]o[n]em. q[uia] n[on]

ex v[er]bis h[um]anis. vel impossibile. i. n[on] pos-
sibile. Hec Bo[n]i. Pro sum[us]. Vultu[m] e[st]
illud notandu[m] q[uod] p[er]niam sp[iritu] fieri p[otes]t fructuosa
an morte: sed n[on] post. Idcirco caueat q[ui]s
q[uod] sibi N[on] sic d[icitu]r Sen. ad Lu. Ignoras q[uod]
loco mors te expectat. Tu itaq[ue] si sapiens
fueris in oib[us] loco eam expectabis. Et in li.
de c[on]ceptu m[un]di d[icitu]r. N[on] igit cesses ea q[ue] bo-
na sunt opari q[uod] diu es i mortali culpa a q[ua]
n[on] potes exire nisi p[er] p[er]niam: de q[ua] q[ui]scu[m]q[ue] est
An p[er]tingat r[ati]o[n]em. Dic r[ati]o[n]em. vt s[ed]. Et q[uod] p[er]clude
q[ui]nta sit benignitas dei erga p[ec]catores. Vn-
de p[er]niam dist. iij. talis. Talis est mihi c[on]s[uetu]do
de erga ho[m]ines dei pietas q[uod] nunq[uam] spernit
p[er]niam si ei pure et simpl[iter] offerat[ur]: etia[m] si q[ui]s
in p[er]futu[m] veniret malo[rum] et inde reuert[er]e ve-
lit lib[er]et e[um] amplecti. Figura. ij. Re.
xiiij. in rec[on]ciliatio[n]e absalonis. vide ibi q[uod]
etia[m] parat[ur] fuit ip[s]e David it[em] sibi rec[on]ciliari:
vt patet. ij. Reg. xvij. q[ui] dicebat:
seruate mihi puer[os]. Expone et applica no-
tando illud. ij. Eoz. xv. Non vult de[us] p[er]ire
aiam hominis.

f Ecce d[icitu]r art. In eu[an]gelio q[uod] scribit
Bart. xvij. notade s[un]t tres p[er]sidera-
tiones ad p[er]niam inductive et ad ascenden-
du[m] hierosol[yma].

Prima est p[er]sideratio imitade p[er]patois
Sec[un]da est p[er]sideratio admirade p[re]p[ar]at[i]o[n]is
Tertia e[st] memorade p[er]suatois. (t[er]tiois
De his vide i sermonib[us] p[er] festo t[ra]nsfigu-
ratiois. et accipe q[uod] volueris.

t Ertius articulus. Aud. r[ati]o[n]em. Si aut[em]
vult[is] ad h[uius]m[od]i gl[ori]am puenire: ch[rist]i
stium imitari studeat[is] vt inter eius mem[br]a
b[er]a inueniri possitis. Nam vt dicit[ur]. xj. di.
Non decet. et de conse dist. iij. Celeb[er]ita-
te. Videte ergo ne diabol[u]m magis q[uam] ch[rist]i
stium imitemini: et sic cum diabolo in in-
fernum detrudamini: quod vobis graui[us]
ter esset imputandum. Nam vt dicit[ur]. ff.
de minoribus. l. cum indigno dato in fi.
imputandum est ei qui talem elegit. Lab[or]
uere ergo ne sitis illi similes qui p[ro]pter ti-
more[m] modici laboris relinquit p[ri]ncip[al]e
penam nobilem qui vult eum vitare et ho-
norare: potius eligit sequi socium p[er]dito-
rem: qui per viam planam et suauem ducit
eum in vallem in qua spoliandus et p[er]ic[u]lo-
bulo affligendus r[ati]o[n]em. Expone notando q[uod]
si diabolum sociaueris in peccatis: ducet

Dominica. II. Quadragesime

re in valle inferni zc. Et sic dicit bñs Gre
go. Quanto quis pl^{us} ei seruerit: tanto pl^{us}
ei torquetur.

Dñica. ij. qdragesime.

Ece ascendi

mus zc. Rogam^{us} vos z obse
cram^{us} in dño vt quē ad modū
zc. vsq^{ue} ibi. p dñm iesum. j. Thef. iij. Ro
gat apls vt ea faciam^{us} q ad ascendendū
hierosolymā necessaria sūt. Et i pñs apli
tria sunt pñsiderāda. vtz

Benignitas affectiōis. Rogam^{us}

Veritas exhortatiōis: vt quē admo. zc

De pmo Ro xij. Obse. vos p mi. dei zc.
De scdo Eph. v. Videte quō caute am
bulet^{ur}: nō q. insipientes. De tertio Luc. xij.
Seruus sciēs vo. dñi z nō facies pla. va
pulabit multis. Ece zc.

P Rimus ar. An sint tres ptes pñie. s.
contritio: pñessio z satisfactio. Q. nō.
Partes alicui^{us} ton^{us} sunt simul s; ista tria
nō sunt sil. Contra Est autoritas Chry.
z Aug. et ponit a m gfo in. iij. dis. xvj. Re
spondet Bon. in. iij. dis. xvj. in expositiōe
textus suie lre. Si loqmur d pñia virtute:
sic pñitio: pñessio: z satisfactio: nō sūt par
tes integri ales: s; potestatiue. Sic em ab
eēntia ale egrediunt^{ur} pñes potentie: sic ab
vno habitu pñes act^{us}. Si autē loqmur de
pñia facto: sic sunt ptes integrales qntū ad
esse pñctū. Vñ rōnabil^{iter} loquit^{ur} m g^o: cūz
di. In pñfectione pñie tria sunt obseruāda
s. cōpñectio cordis: pñessio oris: z satisfactio
opis. Et cū obijc^{it} q nō hñt cē sil. di
cendū q s; nō sint sil in actu: sunt tñ sil vo
ro vl affectu. Vñ qñ qñs contrit^{us} habz cō
fessionem z satisfactiōem in pposito: z qñ sa
tisfacit z contrit^{us}. habet duo pñcedentium
effectū. vnde nullū illoz est pñctū sacm
sine alio. Hec Bon. Pro hñm. Dultūz
sepe de pñia conferēdū ē: s; ab hac pñsidera
tiōe mlti ipediunt^{ur}: qz mortē nō pñsiderant
zō bñ de Sene. ad lu. In hōēs fallimur
q mortē nō pñiciam^{us}: magna pñ ei^{us} pñe
ryt: qz qd erat^{is} nre retro ē mors tenet. festi
nem^{us} g pñiam a gere S; de pñia qñtū est
An sint tres zc. Dic rñ. vt s. Ex q conclu

de q nō sat^{is} est volere de pctō nisi pñctat^{ur}:
nec sufficeret pñctari nisi fiat satisfactio. p
pterea Jo. Bat. iij. Non solū dicebat faci
te pñiam: s; facite fruct^{us} dignos pñie. Au
dite o pctōres zc. S; heu mlti qñqz incit^{ur}
piūt: sed nō cōplēt qz nō satisfaciūt: nec oc
casiōes pctōz fugiūt: nec ad fructū bono
rū opez pueniūt: pñciunt quidē s; nō pa
riūt. De his exponi pōt illud. iij. Re. xij.
Filij venerūt vsqz ad partū z nō fuit pñus
pariēdi. Figura Apoc. xij. Mulier clā
mabat pñit^{is}: z ecce draco q habebat cal
pita septe z cornua decē. z in capiti^{bus} suis
septe diademata volens deuorare filiū cūz
peperisset: mlier g illa peperit masculū: q
raptus ē ad deū: z mulier fugit in solitudi
nē. z cū draco pñeqret eā vate s; et due ale
aqle magne vt volaret in desertū. Spūali
ter: Mulier illa ē aia penitēs. draco diabo
lus: septe capita sunt septe vicia capitalia:
in qb^{us} sūt septe diademata qz vtz regnāt
in mūdo: decē cornua sūt obediētia dei
cē pñceptoz: Diabolus em volēti penitere
suadet delectatiōē pcti: z oñdit difficul
tatē obedieētie vt fer^{at} anie pñctat^{ur} z sterili^{us}
remaneat in pctō: s; aia clamat ad deū pa
rit bonū op^{us} qd statim ad deum rapit. Et
dant mulieri due ale. s. dei timor et amor: q
bus se saluat in deserto pñie. Hec em sunt
duo q a nobis petit dñs. Deut. x. Et nūc
ist^{is} qd dñs deus tuus petit a te nisi vt rñ
meas eū z diligas.

S Secundus ar. In euangelio qd habe
tur Bat. xv. Exemplo mulier^{is} chana
nee notāde sunt tres pñditiones nob^{is} neces
sarie ad ascendēdū hierosolymā z ad inue
niēdū gratiā salutaris.

Prima ē vere fidei firmitas.

Scda ē humilitat^{is} simplicitas.

Tertia ē pñseuerantie stabilitas.

De his trib^{us} de Hiero. Vera hñ^{us} mulie
ris fides: hñilitas: z patiētia: s; dicat^{ur}. Fi
des qz credidit filiū sanari posse. Patiētia
seu pñseuerātia qz tonēs pñcepta i pñib^{us} pñe
uerant. Hñilitas qz nō se canib^{us} sed catel
lis cōparauit. Pñia igit pñditio ē vere fi
dei firmitas q necessaria ē ad ipetrādū mī
sericordiā Ja. vj. Postulet aī i fide m. be.
zc. Bat. x. Quēcūqz petie. in ozo. credē
tes accipie. Contra. Defect^{us} fidei ipedit
impetratiōē. Jac. j. Nō eximet bō ille q

aliquid accipiat a dño. 2. Bart. xvij. hñ exē/
plū de demōe lunatico quē nō potuerit d. v.
scipuli egerē ppter incredulitatē. f. Desi/
de aut mlier' chananee bñ triplex testimo
niū in euāgelio

Prīmū est testimoniū accessiōis.

Secūm est p'fessionis.

Tertiū est approbatiōis.

Prīmū igit qz vicz ad chīm Ro. v. Acces
sum hōmīus p fide ad chīm. Egressa 2 mu
lier heca fimb' tyri 2 sidonis: accessit ad
chīm credēs ab eo obtinere fmedū. Lbry.
Chananei q' expulsi fuerāt vt n̄ puererēt
iudeos hī appuerūt iudeis prudentiores
vt exirēt a fimb' suis 2 terminis suis 2 acce
derēt ad chīm. Orig. Mira res: ecce mu
lier caput pcti: arma diaboli zc. Porat:
hec mlier est aīa peccatit' p pniām a fini
bus pctōz egressa. Tyr' q'ppe interpretat
angustia. Sidon fō venatio: 2 signāt res/
giones pctōz q' sūt fines misabilis angu
stia: 2 venatiōes diabolice. Testimoniū i/
qntuz vere fidei est cū alijs p pniāz a fini
bus pctōz egredit' nec hōi iussit a pctis
egredi nisi fugiat occasiōes. Aug. Finitio
nes pctōz exire ē pctōz cās excludere: 2
suggestiōib' aditū nō indulgere. Inuebe
2 eos q' occasiōes pctōz nolūt fugere: pu
ta p'sortia: aspect' familiaritates zc. Se
cundū est testim' p'fessionis: qz chīm p'fitef
deū et hoiez. glo. deū vbi dñz vocat hoiez
vbi dñ: filiū dñ. Orig. Hec mlier nō fuit
oracul' incitata nec doctis salutarib' ibu
ta: 2 tñ iesū vep deū p'fessa ē dñ. Difere
mei zc. Tertiū ē testimoniū approbatiōis:
qz vicz dñs iesus hui' mlier' fidē appro
bat siue approbauit dñ. O mlier mag' ē fi
des tua: stat tibi sic zc. Lbry. Qz magna
est fides copiosa effusa est tibi g'ra. Qñ pz
qnti meriti est fides apd deū Exēplū hā
bem' in abraā: de q' Gen. xv. Credidit a/
braā deo et reputatū est ei ad iusticiā. Ex
emplū etiā de Leturione. Bar. viij. Idē
de b. p'gine maria: cui dixit helizabet: Be
ata q' credidisti p'ficiē in te zc. Eccl. j. Be
neplacitū est deo fides et māsuetudo.

¶ Tertius arti. Audi. zc. Sed notate
qm̄ nihil pderit fides ous nisi op'
fidel' p'foner. Nā vt iura dicit Verba sūt
cū effectu accipiēda. d. pe. di. j. §. Hec aut
verba. et. ff. qd q'sq' iuris in altēp statuet

rit. l. j. §. hec aut. Nā qd alius pdesset: cre
do firmit' q' hec est via secu. a: et illa picu
losa: 2 tñ piculosa aggredit'. Expone 2 ap
plica: notādo illud Jaco. ij. Fides sine op'
bus mortua est.

Post meridiem

Ece ascendi

e mus zc. Hec est volūtas dei
scificatio via zc. j. Thef. iij.
Hec est volūtas dei. vt ascēdat' hierosoly
mā. In p'bis apli tria sunt p'ceptanda ad
hec obf'uanda. Benignitas diuine volū
tationis: hec est volūtas zc. Veritas speci
ficatiue modificatiōis: vt abstineat' vos
zc. Firmitas p'firmatiuerōis: qm̄ vinder
est dñs zc. De p'mo Leui. xj. Scit estote
qm̄ ego scitū sum. Descēdo ad Tiruz. ij.
Sobrie 2 iuste 2 pie zc. De tertio Eccl.
xij. Cūcta q' fiūt adducet de' in iudiciū p
omni errato.

Ecce zc.

p' Ritus arti. An p'ritio sit dolor vo
lūtarie assumpt' p' pctis. Q. nō. Do
lor est in pre sensitiua: nō aut p'ritio. Ecō
tra. Est auctoritas mg'roz Rich. Bona.
in. iij. di. xvj. sicut pctm̄ p'petrat p' p'sensū:
ecōtra delet p' dissensūz volūtaris rōnalis
Etqz dissensus ab ea re quā ipossibile est
nō esse g'nat dolorē: vt dñ Aug'. 3do di
cendū q' p'ritio est dolor p' essentiā. Sed
notandū q' dolor dñ duplr. Uno mō ipse
dissensus volūtaris. Alio mō passio resul
tās in sensualitate: p' quā hō p'ripit in la
chrymas. Dissensus g' ille est de essentia
p'ritiōis: sed passio illa est effectus eius.
Hec Bona. Pro fund. Volūtarie cas
dit hō in pctm̄. 3do Alan' in puerb'is.
Cur p'prio caput ense secas: cur sponte cay
tenas demonis incurris cū sua iussa subis
Unde 2 p'hs dicit in edictis. In nobis est
vt boni efficiamur aut prauī. Volens er
go malus quicūqz malus est: ideo etiā a
peccato nō nisi volūtarie refurgit homo
Querit ergo An p'ritio p'uenienter diffi
niatur zc. Dic rñ. vt s. q' in p'ritiōe tria
sunt artēdēda Qd p'ritur. s. cor peccato
ris qd est q'si vas fictile plēnū veneno pec
cati. Secundū est ad qd p'ritio terminat

Dnica. II. XL. post

vlez vt cor emollescat: quia durus est: vel
 melius vt peccati delectatio totalis effun-
 datur: ideo dicitur p[er]itio: n[on] fractio. Quia
 fm p[er]m. iij. m[er]eo. fractio est in partes
 maiores: p[er]itio in minores siue i min[us]
 tas: p[er]itio n[on] t[otal]iter amonet pecca-
 ti delectatio que etiā remouet p[er] penā eter-
 nam vbi etiā est p[er]itio: iuxta Eccl[esi]asti.
 p[er]vij. Cōterit cum derelinquente derelictū:
 S; aliter in hac vita est p[er]itio p[er] g[ra]m: r
 aliter in pena eterna. Quia in inferno p[re]-
 ritur q[ui] in puluere: nō vt aliud vas fiat:
 quia de impijs d[icitu]r: nō sic impij nō sic: s; tā-
 q[ua]m puluis que p[ro]ijcit ventus a facie rē.
 Sed cōtritio gratie est ad reformandum
 vas nouū et solidū p[er] humore charitatis
 et lachrymar[um]. Terciu[m] autē p[er]sidera-
 dum in hac p[er]tione est illud a quo cōte-
 ritur cor: et hoc est duplex mola: vna sur-
 sum eleuans: et hec spes venit ex p[er]sidera-
 tione misericordie diuine. Alia deorsum depre-
 mens: vel timor pene ex p[er]sideratiōe diu-
 ne iusticie. pueniens. Et de his molis dicit
 Deuterono .xiiij. Non accipies loco
 pigneris: inferiorem et superiorem molam:
 Hec Bonauentu. Vtraq[ue] ergo mola est
 necessaria. Nam Cain qui solū habuit v-
 nam. s. timore: perijt. Alij autē de dei mi-
 sericordia secluso timore nimis p[re]sumen-
 tes interibunt. Necessaria ergo nobis est
 spes cum timore si volumus p[er] penitentia[m]
 hierosolymā ascendere. Figura Gene-
 xi. Abraam statim vt egressus est de ter-
 ra sua tetendit tabernaculum suū habēs:
 ab occidere bethel. et ab oriente bai. Q[ui]
 homo in aduersis debet habere spem q[ue]
 significat in bethel: quod interpretat dom[us]
 dei. In prosperis autē debet habere timo-
 rem ratione peccator[um] suorum ex p[er]sideratiōe
 diuini iudicii: vel tormentor[um] inferni: q[uo]d si
 gnatur in bai: quod interpretatur vita val-
 lium: q[ue] est vita sordium peccator[um]: vel q[ue]
 stio vite que erit in iudicio: vel abyssus in
 quo notat timor inferni. Unde Psal. Si
 mul iungit spem et timore: cū dicit Bene-
 placitū est domino sup[er] timētes eū et his
 qui sperant sup[er] misericordia eius.

¶ Secundus articulus. In p[re]cedenti rē.
 Hunc de secūda et tertia vbi etiā pos-
 sumus addere tertiā. s. prudentie saga-
 citatem. De his ergo trib[us] dicendū est in

hoc sermone.

Primo de humilitatis sue simplicitate.

Secundo de prudentie sagacitate.
 Tercio de sue p[er]seuerantie stabilitate.
 Primo de sua humilitate: humillime ei sup-
 plicauit ad misericordiam p[er]fugiens. Orig[enes].
 Considera pulcram huius mulieris men-
 tem: vide quid dicat. Non inquit bonum
 in actibus meis: nō mihi de p[er]uersatione
 iusticia: ad misericordiam dei confugio: vbi
 nō seductorie requirit locus saluadi: non
 petit Iacobū: nō rogat Joannē: nō acced-
 dit ad Petru[m]: sed hoc intermitte susce-
 pit in se penitēte parocinū: et sola cucur-
 rit ad dominū et dicit: Miserere mei fili
 David. Ideo carnes suscepisti vt ego lo-
 quar ad te. et cū fiducia petens instat im-
 portunet vocem exaggerat dicens: Miserere
 mei fili David. Ebr[ey]. Miserere mei
 Davidicus sermo: sed immensum benigni-
 tatis p[er]tinet pelagus. Sicut et ania pec-
 cati ad misericordiam debet p[er]fugere: nō
 se iustificando: sicut faciebat phise[us]: sed se
 humiliando sicut publicanus Luce. xviij.
 Et detegendo et miseriam suam: q[uo]d fecit cha-
 nanea di. Filia mea male a demonio vexa-
 tur. Raban[us]. Siq[ue]s habet penitentia[m] au-
 cius vicij sorde polluat: filia habet a de-
 monio veritatem. Ebr[ey]. Grandis demon-
 peccatū est. Idem: Hanc veritatem anima
 quando veratio non sentitur: peius quā-
 do morbus desperatur: pessime q[uā] med[us]
 p[re]mittitur. Secūdo de sue prudē-
 tie sagacitate. Orig[enes]. O prudentia femina
 nō fuit ad homines seductores: nō secuta
 est vates fallaces: nō q[ui]siuit ligaturas ina-
 nes: aut ad falsa p[er]fugit p[re]sidia: sed omnes
 diaboli cultū relinques venit ad dominū
 iesum saluatore[m] omnium et dicit: Miserere
 mei dñe fili David. Apparuit etiā sua pru-
 dentia magna in eo q[uo]d dñs dicit: Nō est
 bonū sumere panem filior[um] et mittere ca-
 nibus: respondit: etiā dñe: Nā et catelli rē
 Ebr[ey]. Atq[ue] cōtradictio causa est neq[ue] cō-
 tristata in alior[um] laudib[us] neq[ue] molestata i
 p[ro]prio conuictio. Unde dicit etiā: Nam et
 catelli edunt de micis que cadunt de mē-
 sa domitor[um] suorum. Ille dicit: nō est bonum;
 et hoc est etiam vtiq[ue] domine. Ipse iude-
 os filios vocat: hec autē domos. Ipse ca-

nem nominavit: hec autē et op^o canis ad-
fecit. Ac si dice. Si canis sum: nō sum ali-
ena: canē me dicas ergo nutri me vt canē
nō possum relinquere mēsam domini mei

Tertio de sue pſeuerantie ſtabilitate: q^o
pat^r. Primo quia non ceſſauit a petitione
ppter chriſti taciturnitatē qui primo non
reſpondit ei verbū. Gloſa. differēdo z nō
reſpondendo patientiā mulieris z pſeue-
rantiam. Nihil reſpōdit. O mirū et inau-
ditum negociū: hec ſcibilis mulier ob-
ſecrat: clamat: plo-^rat: z ſolator omniū lu-
gentium nō reſpondit ei verbum. Beda.
Ideo diſtulit nō: q^o miſere preces deſpice-
ret: cū dicat Pſal. Deſiderium pauperū
exaudiuit dominus. et q^o plus eſt: p^repa-
rationē cordis eoz audiuit auris tua. ſed
ideo tacuit ſons vitē et medicus p^rparat
medicinā vt demonſtraret nobis huius
mulieris pſeuerantiam imitabilem. Frez
diſtulit beneficiū curationis vt cū maio-
ri gratiarū actione recipetur. Item fm
Hieronymū: vt multis deſideriū ampli-
us accenderetur. Quia ſicut dicit Grego.
Sancta deſideria dilatione creſcūt: z ſi di-
latione deſiciunt: deſideria nō fuerūt. Itē
ſecundo nō deſtitit hec mulier ppter reſpō-
ſionem negatiuā domini dī. Non ſum
miſſus niſi ad oues que perierūt zc. quod
eſt intelligendū p^rincipaliſter z regularit^r ad
p^redicandū in p^rpria perſona. Hanc q^ope
reſponſionem dedit domin^o poſtq^o diſci-
puli ignari ſet dicit Hierony. diuini m^r-
ſterij z miſericordia moti rogauerūt dicē-
tes: Dimitte eam quia clamat poſt nos.
Tunc em̄ dicit: Non ſum miſſus zc. D^r.
genes. O domine quid eſt hoc verbum:
que eſt iſta excuſatio: nunq^o fac^t es ho-
mō vt t^rā ſaluare angulum plebis iudai-
ce z integrū mundūz relinq^uas: Et nunc
hec miſera gentilis obſecrat: rogat p^r filia
et tu dicis: Non ſum miſſus zc. Hac ta-
men reſponſione non obſtante acceſſit p^r-
pius cuz maiori deſiderio: et adorauit eū
dicens: Domine adiuua me. Item tertio
nō deſtitit ppter exprobratiōē ſui gene-
ris: quia dicit ei dominus: Nō eſt bonū
ſumere panem filioz zc. imo ipſa humili-
ter et prudenter reſpondit perſeuerās in
prece: Etia domine: nā et catelli edūt zc.
Unde tandē meruit audire vocem ſecū.

ditatis: O mulier cui caro et ſanguis iſta
non reuelauit: magna eſt fides tua. Ma-
ior q^o Harthe que dī. Ioan. xj. Dñe ſi fu-
iſſes hic frater meus nō fuiſſet mortuus.
D^r. tot q^o Reguli Ioan. iij. dices: Deſ-
cende p^riuſq^o moriaſ filius meus: ideo dī
cit ei domin^o: ſiat tibi ſicut vis: et ſanata
eſt filia eius ex illa hora. ſ. corpore z ania.
Ber. Magna fides mag^r meret. Quātūz
em̄ i bonis domi fiducle: ſpeiq^o poſueris:
tantū poſſidebis. Pat^r ergo q^ontum va-
leat apud deum pſeuerantia cum fide et
ſpe. Exemplū huius etiā habem^o. ij. Pa-
lip. x. in Joſaphat q^o dicit: Credite in do-
mino deo et ſecuri eritis: vnde ipſe victo-
riam obtinuit. Exemplū etiā de ſeptē fra-
tribus. ij. Zachab. vj. Vide ibi Pſalm.
P^rotector eſt oim̄ p^rerantū in ſe.

t. Eritus articulus. Audisti zc. Un-
nullatenus eſt diffiniendū de dī mi-
ſericordia ſi volum^o ad deum humiliter
p^rueni. Sed notate: q^om̄ ſicut habet^r o^o pe-
di. j. Deus qui miſereſt omniū: ſed nō aſſi-
due peccare volētū. Sed forte dicūt ali-
qui: etſi voluptates corporis querimus:
ſi bona tēporalia diligim^o z cumulamus:
ſi officia et beneficia nobis p^ruidemus: q^od
iniuſte deo facimus: nō credim^o q^o ppter
huiusmodi nos damnare velit. Notate q^o
lex dicit. In maleficijs voluntas: nō opus
exit^r inſpicit. E. ad l. corneliā de ſicarijs.
I. his qui cum telo ambulant: poſſet poni
cauſa iuxta legem. Sed deſur aliud ex-
emplum de eo qui ſtudet facere prodicto-
nem regis: q^o ſi venerit in regis noticiam:
punitur capite tanq^o reus leſe maietaſ
zc. Ubi rex certus eſſet q^o talis nullam pe-
nitentiam facere poterat. Exponē et
applic^r: notando q^o quicunq^o dei manda-
tum traſgreditur: q^ontum in ſe eſt prodictio-
nem regni dei facit cum obedientiam dō
debitaz diabolo exhibet q^onq^o realiter dō
nullam leſionez et detrimentū facere poſ-
ſit. Sed ſicut dicit Auguſtinus. xij. q. v.
Siquid. deus interrogat cor: nō manum
interrogat.

Feria, ſecūda poſt. ij. do-
minica q^odrageſime.

Feria. II. post Remiscere

Ece ascen

dim^o rē. Ostende faciem tuā sup sanctuariū tu. qđ desertū est. Daniel. ix. Sic debet orare peccator volēs ascendere hierosolymam. Et debet esse in oratione sua triplex cōditio q̄ fuit in oratiōe daniel. Ut patet in epla. Prima est remōratio diuine bonitatis. scz in p̄teritis beneficijs. Un̄ ora/ uir daniel di. Dñe q̄ eduxisti rē. Scđa ē recognitiō p̄prie indignitatis. Un̄ di. pec cauim^o iniquitatē fecim^o rē. p̄pter pecca/ ta ei nostra. Tertia est inuocatio diuī/ ne pietatis cū di. neq̄ em̄ in iustificatiōi bus nr̄is sed in miseratiōibz t. multis rē. Exaudi dñe placare rē.

Ece rē.

P^o Ritus arti. An necesse sit dolorem p̄tritiōis ēē maximū. i. necesse sit pl^o dolere de pctō qđ de q̄cūq̄ alio incōmodo. Q^o nō: Dolor cōtritiōis est mixt^o gaudio. Alius autē est q̄nq̄ sine gaudio. Cōtra. Hierē. vj. Luctū ynigeniti fac tibi plan/ ctū amay. Glo. Docet penitentē qđ de/ beat facere. Et alia glo. Nihil dolentius morte ynigeniti Rader bon. in. iij. dist. xvj. Si loq̄mur de dolore sensualitatis: manifestū est qđ nō ē necesse magis dolere de peccato qđ de re tpali: imo nec necesse ē dolere qđ ē in p̄tate cuiuslibz: talis cōdo/ lor sequit experientiā z cōplacentiā. Si aut loquamur de disciplina rōnis hoc p̄t esse duplicif: aut q̄ntū ad intensiōē mo/ tus absolute z h̄ mō nō oportet dolorem ēē maximū s; pōt ēē paruus dolor z maxi/ m^o (sic z amor charitatz) in se aut in cōpa/ tiōe ad alios dolores. z sic dico qđ h̄re p̄dñū in corde sicut z charitas q̄ nūq̄ est in corde nisi sit dñā qz necesse ē qđ diligat deū sup oia sic qđ p nullo dāno vl cōmo/ do velit offendere deū. Cū aut dī qđ do/ lor rē. Dñdū qđ ex illo gñe dolor intēditur respectū pcti licz mitiget respectū penitēns hec Bon. Pro fūda. Plus volendū ē de pctō qđ de q̄cūq̄ pena qđ ēē sentire vi/ debat Qui. d. pō. di. Cūq̄ sit exiliū magis ē mihi culpa dolori. Et min^o est pena qđ meruisse pati. p̄p̄ qđ ēē di. Sen. ad Lu. Uicia sine fine: sine mō p̄legre. Nā i illis q̄q̄ neq̄ finis est neq̄ mod^o. Cū q̄ q̄rit.

An necesse sit rē. Dic rē. vsup. Ex q̄ con/ clude triplicē rōez ad p̄positū. Prima ois dolor in amore siue amicitia fūdat s; Aug. S; amor charitatz in q̄ fundat p̄tri/ tiōis dolor ē maxim^o igit rē. Scđa do/ lor puenit ex p̄ntia mali. qđ de maiorī ma/ lo maior dolor: sed culpa ē mai^o malū qđ qđcūq̄ malū pene igit. Tertia: dolor puenit ex boni absentia siue p̄uatiōe Sed p culpā hō puat gra z separat a sumo bo/ no: igit. Pars qđ sic de rbo. qđlibeto. j. q. viij. Cōtrit^o magis vellet pati quācūq̄ penā qđ peccare hō decz tñ simplices circa h̄ nimis ad p̄ticularia descendere qz suffi/ cit h̄re bonū p̄positū: z sperare in dei mise/ ricordia z gra qđ bñ acturi eēnt si necessi/ tas adueniret. In necessitatē em̄ articulo multi p̄us in fide exigui/ reperi sūt diuino assistente auxilio martyriū aiosissime ro/ leraffe. Facit ei de^o ex bonitate sua cū ten/ tatiōe pueniū. Aud. itaq̄ pctōres ad p̄tri/ tiōē habendā laborate rē. Hec est em̄ p/ magis vie p quā ascendendū est hieroso/ lyma. Figura Josue. xv. Inuitū ascen/ terre p̄missiōis ē a sumitate marz salissimū. Expone spūalr/ p mare intelligendo amaritudinē p̄tritiōis rē. S; ad illā ama/ ritudinē seq̄t dulcedo p̄solatiōis i fra p̄/ missiōis. i. in celo. Un̄ matt. v. Bñ q̄ lū/ gēt qm̄ ipi p̄solabūt rē.

I^o Cōs arti. In euāgelio qđ scribit Jo. viij. Tria sūt considerāda ad p̄p̄tationē inductiua: z sic ad ascēdendū hierosolymā dispositiua.

Prima ē p̄ritas formidāde seueritatē Scđa ē p̄ritas adorāde diuinitatē.

Tertia ē p̄ritas venerāde auctoritatē Prima igit. i. s; induratos. Nā iudeis induratz dñs di. Ego vado z q̄retz me: z i pctō vfo moriemini: z q̄ ego vado vos n̄ potestz venire. Et dicebat eis. Vos d̄ de orsz estz. i. terrā sapit. Orig. Ad illos di/ cebat qđ sciebat n̄ ēē credifos. Dicebat qđ iudi. Aliqd inficiet seipm qz dixit. Quo ego va. vos n̄ po. ve. Et dicebat. Vos de deor: estz. ego desursū: vos de h̄ mun/ do estis. ego nō sū de h̄ mūdo: dñi s; vobz qz moriemini i pctis vris Orig. Vos de deor: estz. i. terrā sapit: surrū cor n̄ habe/ ris. Sequitur. Si em̄ nō creditis qz ego sū i pctis vris moriemini. Chryso. Nihil aliud

mihi his verbis dixisse videt nisi credide-
ritis quia ego sum: q̄ nisi credideritis q̄
deus sum. Sc̄da est veritas adorande
diuinitatis: quia q̄rentibus eis Tu quis
es? dixit Principius qui et loquor vobis.
Aug. Sic quesierūt q̄ dixerat: nisi credi-
deris q̄ ego sum: nec addiderat q̄s esset.
In r̄sione ostendit et eius sublimitas et
humilitatis pfunditas. Aug. q. di. Hu-
milis ppter vos factus ad ista verba de-
scendi. Heb. j. Multa faciens multis mo-
dis oli de? loquēs patrib? zc. Tertia ē
veritas venerāde auctoritatis. i. iudicia-
rie: cū dicit Multa habeo de vobis loqui
zc: Aug. Aliud est: nō iudico q̄nq̄: z ali-
ud: habeo iudicare. Nō iudico dicit aliqd
pens. Q, aut dicit: Multa habeo de vo-
bis loqui: et iudicare: iudiciū futurū dicit.
Sequit Sed qui misit me verax est: et e-
go que audiui ab eo hec loquor: nī mūdo:
Aug. q. d. Verus in iudicio ero quia fili-
us veritat? veritas sum. Theophil. q. d.
Esi vos infideles estis: pater me? verax
est qui stabilivit diē in qua vobis retribu-
tio fiet. Sequit: Ego q̄ audiui a patre
meo hec loquor: in mūdo. Alchuin. Au-
disse a patre idē ē z esse a patre. Ab illo ei
habet auctoritā q̄a habet essentia. sed
nō cognouerūt q̄ patrē ei? diceret deus.
Sequit: Dixit eis iesus: Eū exaltaueris
filiū hois tūc cognoscetis q̄ ego sum: z a
meipso facio nihil zc. Aug. Videbat ibi
aliqd post passionē credituros Sequitur
Et q̄ me misit mecū est: et nō dī. me solū.
Sed quare: quia q̄ placita sūt ei facio sp̄
Sig. et vos que deo placita sunt faciatis
nō relinq̄t vos. q̄ si aliter feceritis: dolete
de peccatis: q̄ sine p̄tritione necessarii
nec placere deo potestis. Exemplū nar-
rat Esaias: q̄ quidā tuum es canonic-
? Parisien. delicate et incōrīnēter viuens:
grauiter infirmat? p̄fessionē fecit: peccata
desiuit: emendationē pmisit: viaticū ac-
cepit: vincus esset: obijt. In sepultura e?
q̄ p̄ciōsa fuit aer famulari viduas. Post
paucos dies ciuidā familiari apparuit: se
damnatū dixit subiūit: Lic p̄fessio fue-
rim: cōfitecerum: et p̄niam pmiseri: vni tñ
omissi sine q̄ cetera nihil p̄sum. Cui viū?
Et q̄ dē illd? Rōdit mortu? Entitio.
Et em pmiseris p̄nitiā: sp̄ tñ mibi dī

cebat conscientia q si conualescerem non
abstinerem siue continerē: et ad hoc cor
meū magis declinabat. Hoc notate mi/
seri p̄ctores. Principale em in p̄nia est cō
tristio cordis. j. Re.xvj. Nō vider q foris
parēt: de p̄ aut intus cor.

¶ **E**rti⁹ arti. Audi. zc. **E**auete g^{ne} n^{ri}
tis iudeis filies indurati vitz in pec
catie: qz iura dicit: De sibus file est iudi
cū. de elec. Audi. zc. ad. l. falcidia. l. vl.
Notate: si rex terribilis atqz potētissim⁹
semel decreuit oēs iniustos exactores sus
pendi in patibulis: et iā plimos suspendi
sic fecit. **N**onne alij filies timere dñr: et si
possibile esset diligēt⁹ p^{ro} g^{ra} obtinēda lab
borare. **E**xpone et applica: notādo quō iu
deos induratos p^{ro}denauit. **E**auete g^{ne} n^{ri}
sitis similes. **Q**o sicut ait p^{ro}. Hodie si vo
cem dñi audieritis zc.

Feria. iij. post. oñicam. ij. q̃dragesime

Ece ascēdit

e mus zc. facit est fmo dñi
ad helia. iij. Reg. xviij. He
lias interpretatur dei dñatio: aut robustus
dñator. Per huc signat qñlibet ver? peni
tens et ver? dei seru? ad quē efficacit fit f
mo dñi zc. In hac epla tria dñi virtutis
exempla. Prīmū est exemplū austerē
diffidentie: qz vīz pater celestis sp suis p
uidet de necessarijs. Un tpe sterilitat? p
uidit Hellez z mlier vidue ad quā miss?
est. Bar. vi. Nolite solliciti esse zc. Zbidē
Prīmū qñte regnū dei zc. Et nota qz mis
sio est helias ad mlierē viduā pauperē: qz
forte nō erāt potēiores qz digni eēnt tāto
ppha: vt etiā videt dñs dicere Luc. iij.

Nota etiam dñs curā hñit de necarijs cor
poribz: imho magis de his q̄ n̄aria sũt aie
S. dñm est exemplū obfũade parfumo
nie: qz parca victu sustinet? Est helias et
vidua illa: vt patz in tēpt. Hugo de sc̄o
vict. Gaudeat q̄ parca viuere potest.

Tertiu^m est exēplū exercitū mie: q^{ui} v^{id}et
p^{er} hoc nō minui^t sed magis auget^{ur} t^{er}ra
opulētia. Freq^uenter atq^{ue} p^{er} h^{uius}modi bona m^ulti
tiplicant^{ur} q^{ui} intelligunt^{ur} p^{er} farināz oleū v^{id}et
in oīe q^{ui} datur^{ur} ē d^{omi}n^us pluriū. I. oimⁿⁱ ben^{ed}ic^t
abūdātiā in reg^{no} celesti. Ecce zc.

Feria. III. post Remiscere

p **R**im^o articulus. An possibile sit. in dolore peritionis cadere excessum. **S**ic. **O**is mor^o cui ad hoc q^o sit bon^o debet quid de peritio admisceri pot^o esse bon^o. Sed dolor peritiois debz admisceri gaudium. **C**ontra. q^ontum diligenda est alic^o boni p^osentia: tantu est detestanda eius abs^osentia. s^z deū nemo pot^o nimis amare: ap^opetere: igit^o. **R**ideret Bonauē. in. iiij. dis. xvj. q^ontuz ad displicentiā rōnis nō pot^o eē nimia: quia p^octm nulli pot^o nimis displice^ore q^ontum ad passionē: aut redundatiā in sensualitate vix aut nunq^o est nimia: possz esse tācus dolor: q^o nō posset humana infirmitas sine magno detrimento sufferre. **E**t dico q^o tūc temperādus esset. Sed esto q^o nō temperaret aliquis: quia nō aduerterz et capetur a feruore: nō credo q^o peccaret: quia daret operam rei licite. Si autem aduerterit debet tēperare: paucis tamē hoc p^osilum necessariū est. Si autē non tēperaret nūq^o ppter affectionē gaudiij vel ppter p^olationem sp^oel: credo q^o transeend^oderet metas virtutis: et ita contritionis. **E**um autē dicit: Omnis motus rē. **D**icē^o dum q^o si essz dolor sine gaudio: vt in de^o speratiōe: bene esset excessus: sed talis nō est motus contritiōis: qui nō est nisi cum spe de venia. **H**ec Bonauem. **P**ro fun^o damento. **O**mnino sunt detestanda z p^oijcienda vicia. **U**nde Seneca ad Lucillū **P**roijce vicia que cor laniant. nec possunt vicia nimis odio haberi z despici licz do^olor sensualis esse potest excessiuus: q^od ple^orūq^o cōtingit de dolore p^o p^oalibus incommodis. **P**ropter q^od dicit **Q**uidi^o l^o. me^o tamoz. **P**one modū lachrymis. **E**ū ergo queritur **A**n possibile rē. **D**ic rāsiōnē vt sup^o. **E**t qua concludit q^o laborare debz homo p^ocipue peccator ad contritiōnē q^ontuz poterit p^o considerationes convenientes. **S**unt autē maxime tres inductive. **P**rima est consideratio offensionis: quia peccator offendit tā ecclesiam militantem q^o triumphantē: z q^o maius et graui^o est: di^ominā maiestātē. **D**ebet ergo flere ad modū orbat^o patre z matre: quia iam non habet deū patrē suū: neq^o ecclesiam matrem. **L**u. xv. **P**ater peccaui in celum: id ē in totam ecclesiam: et coram te. iam non sum dignus vocari filius tuus. **D**ebz etiā

flere ad modum sponse viduare spōso suo ch^oro. **E**sto q^o mulier lugens vix suū: imo debz flere ad modū q^o occidit vix suū be^onignissimū: **O**ccidit em ch^oim q^ontū in se ē. **S**ec^oda est p^osideratio amissionis. **A**misit em p^octōr vix p^oterite p^ofectionē: diuie grē possessionē: z eterne gl^oie b^ondictionē. **D**ebz ber g^o flere ad modum spoliati **D**ichee. j. **P**langā z vlulabo: vadā spoliat^o z nud^o. **I**tē ad modū spoliati ple^o: q^o orbat^o ē ple^o spūali bonoz ope^oz: sicut noemi lugebat filios suos. **R**uth. j. **N**olite vocare me noemi. i. pulcrā: s^z vocare me mara. i. amarā. q^o amaritudie repleuit me op^os. **I**tē debet flere ad modū e^othereditati: sicut **E**sau p^onatus p^ona b^ondictiōe **B**en. xxvj. **E**t sic filij isrl^o sup^o flumina babylonis mēoria h^ontes sue p^one d^oq^o expulsi erāt. **P**s. **S**up^o flumina baby. illic sedi. z fleuim^o. **T**ercia est p^osideratio obligatiōis seu subiectiōis. **E**st em p^octōr subiect^o diaboli dictioni: p^oue habituatōis: z etne dānatōis. **I**tē d^oz flere ad modū captiuati incarcerationis: sic **D**an. ij. **P**arat. xxiij. **I**tē ad modū obligatiōis: z opp^ossit^o iugo grauissimo. **i**ij. **R**e. iij. **M**ulier clamabat ad helisē: venit credi tor rē. **I**tē ad modū iudicati mortē expectatis. sicut **D**an. xij. **F**lens susanna suspexit in celū rē. **I**tē ad modū pietatis **I**o^one. j. **T**imuerūt naure z clamauerūt ad dñs **D**e his tribz p^osideratiōibz d^o **B**er. **C**ōsi^o derare d^oz p^octōr q^od offendit: q^o deū. quid. amisit: p^o celū. q^od icurrit: q^o infernū. **H**eu heu ppter defectū tp^oaliū p^osideratiōnū m^olti manēt duritifici: z steriles. **T**erra ei illa sp^o est sterilis ad quā nō venit aqua irrigans: sic z ania sine lachrymis p^op^oitiōis fructū bone opationis nō p^oducit: licz etiā assit cultura p^odicatiōis. **F**igura **I**osue xv. **A**re filie caleph postulat^o z vicēti **P**ater: terrā arentē dedisti mihi: iūge z irriguā: dedit pater terrā habentē irriguā superius z inferi^o. **U**n^o spūalit^o: aie clamāt ad dñm cu^oz affectu cordis: repulsa cordis duricia: dat amor celestij: z timor infernorum. **G**reg. in registro. **I**rriguū superi^o accipit cum inferni supplicia flendo p^oime^o scit. **S**ed heu multi possent dicere illud **P**s. **A**ia n^ora sicut terra sine aqua tibi s^o **E**cū^o art. **I**n euāgelio q^od scribit **D**at. b. xxiij. **P**utaret dñs elatiōē z

superbiā q̄ maxime impedit ascensum in hierosolymaz. Unde sup̄bissimo lucifero dicit̄ Esa. xliij. Quomō cecidisti lucifer q̄ mane oriebaris: corruisti in terrā zc. Intra ergo euāgelii tria sunt p̄sideranda p̄ ordinem.

Prīmū est elatiōis p̄futatō.

Scdm̄ est p̄futatōis p̄clusio.

Tertiū est p̄clusionis ratio.

Prīmū igit̄ zc. Cū dicit dñs: Sup̄ cathedram moysi se. zc. ibi: et vocari ab hoibz rabbi. In his verbis manifeste sup̄biam phariseoz p̄futat zc. Chrys. Sicut iac̄ cerdotes z pauci sacerdotes: multi nomines: pauci ope. Videte ergo quomodo se deatis sup̄ cathedrā: quia nō cathedra facit sacerdotē: sed sacerdos cathedrā. Tō cū malus sacerdos de sacerdotio suo crimen acquirit: nō dignitatē. Aug. Bene vocere z male viuere nō aliud est q̄ se sua voce damnare. Hierony. sup̄ illud: Alligant zc. Hic generaliter domin⁹ aduersus omnes magistros loquit̄ qui grandia iubent et minora nō implēt siue nō faciūt. Chrys. sup̄ illo verbo: Omnia opa. f. faciunt vt vi. zc. In omni re nascit̄ quod eam exterminat: sicut ex ligno vermis: et vesti mento tinea. Unde mysteriū sacerdotum qui positi sunt ad edificationē sanctitatis corrūperē diabolus niti: vt hoc ip̄m bonum dum ppter homines fit: fiat malum. Tolle hoc viciū de clero z sine labore omnia resceabis. Et hoc em̄ fit vt difficile clerici peccātes penitentiā agant. Sequit̄: Dilatant em̄ phibleria sua zc. Hierony. Cum em̄ domin⁹ dedisset mādāta: intulit: ligabis ea in manu tua z erunt semper ante oculos. Et est sensus: erūt in manu tua vt ope cōpleas: et ante oculos vt mēditeris in eis. Hoc autē pharisei interpretantes scribebant in mēbranis verba de calogiz: ligabant in fronte q̄si coronā capiti facientes vt semp̄ ante oculos moneantur: z similis in sinistro brachio circūgabant vt semp̄ in manu haberēt. Faciebant autē has mēbranas latiores: z decalogum grossiori littera scribebāt. Iussit ratq̄ moyses vt in q̄tuor angulis palliorum hiacynthinas q̄ cum filis apponebātur: fimbrias facerent ad p̄m̄ israel discernendū in vesteret ponebant in eis vit̄

tas hiacynthinas q̄ cum filis apponebātur vt videntes eas recordarent̄ mandatorū celestiu: et vana nō cogitarēt: quia vnus coloris sūt celum et hiacynthus. Sup̄sticioli autē magistri captātes aurā populis grandes fimbrias faciebant. Sequitur: Amant p̄mos zc. Chrys. Nō v̄stupat eos qui p̄mo loco recubunt: sed eos q̄ amant p̄mos recubitus ad volentē vituperatiōz referens: nō ad factū: sine causa em̄ loco se humilitatis ponit qui corde se p̄fert. Beda. De miseris illis ad quos phariseoz vicia transferūt q̄ per breue curriculū vite quo peccata plangere debent: p̄poratū certare nō metuit. Secundū est vituperanda confutatōis p̄clusio: cū dicitur Vos autē nolite vocari rabbi. Et itez: patrem nō. vocare sup̄ terrā: vnus est em̄ pater vester qui est in celis: nec vocemini magistri: q̄ magister vester vnus est chris̄. Chrys. q. di. Nolite vocari rabbi: ne q̄ deo debet: vobis p̄sumatis. Q̄ sunt homines ambiciosi sicut phariseoz: tra quos Bern. Quē sequimini miseri sup̄bi: nōne videtis sathana q̄si fulgur de celo cadentem: Nōne iste est mons quē ascendit angelus z factus est diabolus. Secundū est conclusio ratiōis: cū dicit: Omnes vos fratres estis: et qui maior est vestruerit minister vester. f. alijs obsequēdo. Unde z papa dicit se seruū seruoz dei. Orige: Si ministrat quis verba diuina sciēs q̄ chris̄tus in eo fructificat: nequaquā se magister sed ministrum p̄fetur. Unde et ip̄s cui esset vere magister: ministrum se esse professus est dicens: Ego sum in medio vestrum sicut qui ministrat. tandē subiūgit: Qui autē se humiliauerit exaltabit: z ecōuerso. Et hec est ratio potissima quare facienda est elatio. Prouerb. xxi. Superbum sequit̄ humilitas: z humilē sp̄ritus suscipiet gloria. Exemplū de p̄mo habem⁹ in angelis sup̄bientibz: in gigantibz q̄ diluuiū perierūt. Gen. vi. In filiis filioz noe volētibz edificare turri Benef. xj. In Pharaōe rege egypti. Exod. xii. et in multis alijs. De scdo in moysē hūilē q̄ dux factus est p̄m̄ Exod. iij. In dō q̄ regnū obtinuit. Et in b̄a virgine Maria cuius humilitatem respexit domin⁹ et facta ē mat̄

Feria. III. post Remiscere

dei. Jac. iij. Superbis deus resistit bñi-
libus autē dat gratiam.

Ertius articulus. Audistis rē. No-
tate qm̄ elatio z superbia maximū ē
penitētie z salutis impedimentū ideo an-
te omnia est auferenda. Dicit em̄. l. Cel-
sante causa impediēte cessat impedi-
mētū. ff. de his q̄ notat infamia. l. liberoz. §.
j. Et cessante causa cessat id qd factū est
ppter causam. j. q. vij. Qd p remedio. No-
tate qd cessabit cordis duricia q̄ causat ab-
elationē z superbiā nisi auferatur ipsa su-
perbia. Notate si esset lignum transuer-
sale in introitu domus impediens in-
gressum: nōne prius esset auferendū si qd
intrare velit. Exponit: z p lignū transuer-
sale supbiā intellige que aditū celestis hie-
rusale impedit. Nam vt dicit Eccle. x. Qd
bilis est corā deo z hoibus superbia.

Feria. iij. post. ij. dñicam. xl.

Ecce ascen-

Hec oratio est penitentū volentiū ascen-
dere hierosolimā. Et in oratiōe illa mar-
dochei quā habem? in epla tria obserua-
tur: q̄ z nos in oratiōe nostra obseruare de-
bemus qm̄ petimus a peccato liberari.

Prīmū est recognitio diuine potētie cū
dicit. Dñe rex oīpotēs in vitiōe tua cūtra
sunt posita rē. Scdm̄ est inuocatio di-
uine misericordie cū dicit: nūc dñe rex regum
deus abraā miserere pplo tuo rē. Ter-
tiū est intentio diuine glie cū dicit. Con-
uerte luctū nrm̄ in gaudiū vt viuētes rē.

Ecce rē.

Primus articulus. An contritio sit mo-
tus successiuus? Qd sic. Dis mor? cir-
ca quē est magis et min? diuturnū: est suc-
cessiuus. Contritio est huiusmodi. Contra: z
tritio est necessaria in iustificatiōe impij q̄
fit in instanti. Rūder bñi. in. iij. dist. xvj.
Est loq̄ de cōtritiōe tripliciter. Primo qn̄
tū ad duratiōē z sic ē successiua cū duret
longo tpe sicut et vita homis. Secūdo
qntū ad esse z sic est in instanti. Qd ē act?
fixus in detestatione peccati. Tertio qn̄
tum ad fieri z hoc dupliciter vel qntū ad
preparationē sic bet est successiua: vel qn̄

tū ad forme introductionē: z sic est instan-
tanea. Ipe em̄ discensus aie a pctō fit in i-
stanti. Hec bñi. Pro fūd. De re loquū-
mur multū nob̄ necessaria: q̄ nō in pñtīvi-
ta hñi p̄ q̄ cito labit. Vñ de Sen. De re
rū fortuna multos vitā differētes moīs
incerta puenit. Et illud Quidij in fastis
Et fugiunt freno non remorante dies.
Tpa labū: tactusq̄ senescim? anis. Feb-
stinemus q̄ p̄terit qm̄ sūme necessaria est
contritio. S; de ipa q̄rit. An contritio rē.
Dic rñ. vt sup. Et q̄cludit: q̄ benignus
ē dñs q̄ sic instāti pctā remittit. Stari ei
cū cor cōterit oīa pctā remittit. Qd fa-
tui q̄ nō accipiūt p̄sideratiōes contritiōis.
In p̄cedenti qppe posuimus tres. In h̄
dicturi sum? de t̄pis p̄sideratiōibus sub
numero septēplīci siue septenario. Qpor-
tet em̄ penitēte simile esse agno quē vi-
dit. bea. Joā. apoc. v. quasi oculū: habentē
oculos septē: p̄ q̄ significant septem
p̄sideratiōes ad cōtritiōē inductiue. De-
bet em̄ peccatoz p̄siderare post se: ante se:
ad dextram: ad sinistram: intra se: infra se
et supra se. Prima ergo est p̄sideratio
post se siue retro. Vbi d; cōsiderare vite
p̄terite p̄auitātē: t̄pis amissi p̄ciositatē
z irrecupabilitatē. Hier. ij. Vide vias tu-
as in cōualle: scito quid feceris. Secun-
da est ante se: Vbi cōsiderare d; peccatoz
dolorose passiōis acerbitatē. quā habere
debet ante oculos: Hortis necessitates:
z diuini iudicij seueritatē. Heb. x. Horrē-
dū ē incidere in man? dei viuētis. Ter-
tia: ad dextrā: vbi cōsiderare d; diuino
rū beneficioz amissionē. Diuine misērdie
vslipensionē: z scōz omnū p̄tra se p̄uoca-
tionē. Quarta: ad sinistram: vbi cōsidera-
re d; hostiū inuisibiliū insidias: astutias:
z fallacias. Quia ē: infra se: vbi d; p̄si-
derare Ignis infernalis sibi parati acer-
bitatē intolerabilē: perpetuitatē intermi-
nabilē: z penaz multiplicatē innumera-
bilē. D; etiā intra se: cōsiderare sui corpo-
ris vilitatē. Septa ē: infra se: vbi d; p̄si-
derare: donoz spūaliū carētiā: pctōz spur-
citiā: z diabolicē futurus misērdia. Se-
ptima ē: sup se: vbi debz p̄siderare: diuine
maiestatis offensas: celestis hereditatē
amissionē: z diuine vltionis expectationē
Inter istas autē cōsideratiōes maxime

dolere debet peccator: cōsiderādo diuine maiestatis offensionē. Hierē. ij. Scito et vide qz malū z amarū est te reliquisse domū deū tuū. Figura zach. ij. Erāt se pte oculi sup lapidē vnū. Spūaliter penitens debet esse vt lapis propter boni propositi firmitatē: z in quo septe oculi. i. septē cōsideratiōes supra posite. Hō bene dicit saluator Matth. xxij. Videte. s. pōdiciat cōsideratiōes ne qd vos seducat.

¶ **Secūda** articulus. In enāg. qd scribit Matth. xx. Notāde sūt tres in formatiōes ad pntāz inductiue: z ad ascensionē celestis hierusalē dispositiue.

Prima est: informatio rememorande passionis.

Secūda est: informatio desiderande pparatiōis.

Tertia est: informatio obseruande humilitatis.

Prima igit rē. qz dñs assumpsit discipulos suos z ait. Ecce ascendim⁹ zc. Pluries pōxit dñs passionē suā vt p. z. Mat. xvj. xvij. z xx. z xxvj. z Jo. xvj. In quo instrumim⁹ qz frequēter ei⁹ remēorari debemus si hierosolymā ascendere volumus. Et qz de his dictū ē in do. l. iō nūc p. rāssim⁹. Scōa ē informatio desiderade pparatiōis: qz postulantiū sedere iuxta eū in regno videlicet filiis zebedei/ cognat⁹ dñi/ per medium necessarium respondit non eē sūū hoc eis dare: sed qbz paratū ē a p. re: vlez pparat⁹ debite. Qm ei dixerat dñs se resurrecturū: vt d. hiero. putauit mulier ilico regnaturū: z quiditate femineā pntia cupit: imēor futuroz. Tūc gacessit adorās z petēs ab eo. Qui d. ei. qd vis. Hō petit ignozās: z qsi nesciēs: s. vt ea rñdēte: cōueniēter manifestaret irratiōnabile eē petitiōnē. At g ei. Dic vt sedeāt hi duo zc. In trīb⁹ deficiebat. Primo i ozdine zc. Perueffitas: qz añ meritū petebat p. m. Dicim⁹ vt sedeāt qz nōdū laborauerunt. Scōdo in intentiōe carnalitas. Credebāt em h sibi deberi lege carnis: iō d. ei. hi duo filij zc. s. cōsobzini tui. Tertiō in materiā vanitas qz pōpā: qrebat. iō snb dicit: vn⁹ ad dexterā zc. Chyso. in homel. Nichil spūale petebāt nec intelligētā regni supioris habebāt. Sup mat. in d. glosa Hō dicim⁹ qz recte peteret hec mulier: s. z

dicim⁹ qz nō terrena: s. celestia filiis suis petebat. Hō em sensit sic cece matres que corp⁹ siue corpa natoz amātraias aut cōtēnāt: desiderant illos valere in h secl⁹: et nō curāt qd passiuri sūt in alio: vt oñdāt qz corpoz sūt parētes. nō aniaz. Dñs aut sciēs matrē a filiis iformatā rñdit eis d. cēs. Nescit⁹ qd petatis. Beda. Desiderabāt ei sublimiter regnare cū chio: s. p. p. erāt passiuri hūiliter pro chio. Hoc attendāt qz regnū celoz petūt z parū ad hoc laborant. Et hac respōsiōe p. z qz bonoz ecclesie nō sūt dispensandi scdm p. p. iniquitatē sanguinis. Et addidit dñs. Potest⁹ b. bere calicē quē ego bibitur⁹ sum: Chyso. in homel. Acti di. Vos mibi de honore z cognatōe loqm̃ini. Ego aut de agonib⁹ z sudorib⁹ loquor. Hō ē em h p. m. iōz tps Idē Passiōe dñi suscepim⁹: omne laborē z molestiā quā patimur. cōtra peccata certātes. Ideo etiāsi gentiles nō habes qui te persequant⁹: habes principem gentiliū diabolū qui hominē persequi nō cessat. Periculosam etiā habes pugnam si incipis resistere desiderijs tuis. Illi autē dixerūt. Possum⁹. Chyso. Inexpertis leuis esse creditur tēratio passionis z moris. Et sicut dicit Chyso. Hoc ex desiderio p. mittunt: expectantes in eo qd petierunt exaudiri. Iesus autē dixit eis Calicem quidem meū bibetis: sedere autē ad dexteram meā in gaudio eternitatis: vel ad sinistram in perfructiōe humanitatis non est ex ordine iusticie (que respondet meritis) dare vobis ratione cōsanguinitatis. Vel secūdū Remigii Vobis talibus quales nūc estis superbis z ambiciosis: sed hūilib⁹ qbz paratū est a p. re. Et finit Rabanum. Hō est meū dare vobis super merito vestro z labore. Tertia est in formatio obseruande humilitatis. Indit⁹ gnati sūt quippe decem ali⁹ de petitiōe istorū. Ideo iesus eos ad se vocans infor mant de hūilitate seruanda dicens. Scitis quia principes gentiū dñantur eozum: z qui potestātē habent super eos benefici vocant⁹: sed non erit ita inter vos: qz videlicet regnū vestrum est spirituale non terrenū. Chyso. sup Matth. Opus quidē bonū desiderare: bonū est. primariū honoris cōcupiscere: vanitas. Reg enī lau

Feria v. post Reminiscere.

dem habebit apostolus qz apls fuit: sed si opus apostolat? bñ impleuit. Conuersatio ergo melior desideranda est: nō dignior gradus. Deinde dicit dñs. Quicumqz voluerit inter vos maior fieri dignitate/ sit vester seruus. i. omniū nouissim⁹ ex bu militate. Chrys. Quicūqz desiderauerit primatū in terris: confusione inueniet in celis. Idem. Nullus sapiens vult vltro se subicere seruituti ⁊ piculo tali vt derationē pro ecclesia: nisi forte quia nō timet iudiciū: abutēs principatu ecclesiastico seculariter. Et quia in moralibz magis mouent facta q̄ p̄ba. iō vt dicit Hiero. dñs proposuit exēplā sui dicēs. Sicut fili⁹ hominis nō venit ministrari. zc. Bern. Bonus minister q̄ carnē suā in cibū: ⁊ sanguinē in potū: animā ministrat in precibz. Templū igitur vere humilitatis in ipso christo capite accipite: qui fuit humilis in ortu suo: humilis in vita: humilis in morte. Chrys. Tu quidē si humiliatus fueris: pro tempore facis: ipse autē p te. Quātūcūqz humiliatus fueris nō poteris tñ descendere sicut dñator tuus.

⁊ Tertius articulus. Audistis. zc. Laue te q̄ a supbia q̄ hoiez diabolo sociat. Jō nō pōt hō cū supbia ascendere hierosolimā: Dñs ei de pe. dis. j. Dis q̄ nō diligit. Bitudo solūmō mēbris ch̄i parat: eis vicz q̄ sūt ei⁹ amici. Dñs autē lex. Qui cum inimicis meis ē: amicus meus non est. ff. de affinitate. l. liberi. Pone casum. Ordinatus rex putū: inuitans fideles ⁊ amicos: venit vn⁹ gerens insignia principis: aduersarij: q̄ iō turpiter cecidit. zc. Et pone ⁊ applica: qm̄ supbia est insigniū diaboli. Ideo greg. Euidētissimū signū reproborū supbia. Et ecōuerso: saluandorū humilitas.

Feria. v. post dñicā scđam. xl.

Ecce ascen

zc. Do vnicūqz iuxta viā suā ⁊ iuxta fructū adinuersionū suā. Hiero. xvj. Nō diffidat⁹ do minor si veram penitentiā egeritis: Hierosolimā ascendetis: quoniam vnicūqz dat iuxta viā suā. zc. Ut autē studeamus vi

as nras facere bonas: tria sūt considerāda.

Primo q̄ miserāda sit diuine pietatis abundantia: cū dñs. Maledictus zc. ⁊ recedat sit siue recedit a dño cor ei⁹. erit eizc. Aug. Magna hominis miseria sine illo esse: si ne q̄ nō potest bene eē. Scđo q̄ sit desideranda diuine bonitatis cōfidentia siue p̄sentia. Cū dñs. Bñdict⁹ vir q̄ cōfidit in dño. Tertio q̄ sit formidanda diuine maiestatis assistentia: cū dñs. Prāuū ē cor hois zc. Ego dñs scrutans.

Ecce zc.

p. Rimus articulus. An homo semp debeat p̄teri. Qz nō. h. de pnia doleat ⁊ de dolore gaudeat q̄ nō semp dolendū. Cōtra. Aug. de pnia vbi dolor finit de/ ficit pnia: si pnia finit nihil relinquit de pnia. Rñdet bonū. in. iij. dñs. xvj. Sicut dñs. Hugo. Cū deus absoluit hoīem a culpa ligat eū vinculo p̄petue detestatiōis peccati: tenet eū semp malū quod fecit detestari: qz talis tēio est p̄cepti affirmatiōis ut qd semp obligat: qz nō ad semp. Jō sp̄ tenet p̄teritū nō ad sp̄: h. p loco ⁊ t̄p̄eriz eū cogitat p̄tā sua. hec bonū. Pro sūb.

Stultissimus est qui potius eligit in hac breuissima vita gaudere: vñ postmodum oportet dolere: q̄ in hac breui dolere ⁊ p̄teriri: vñ postmodū gaudiū habeat sempiternū. In i libello de p̄t̄p̄u mūdī. Qd breuiter durat q̄s prudens q̄rere curat ⁊ p̄trāsibūt ⁊ gaudia vana peribūt. Et paritunt fructū tristē per seclā luctū. Nam vt dñs. ad lu. Ip̄e voluptates in tormētā vertitur. Eligam⁹ pot⁹ amaritudinē ⁊ dolorē in hac vita q̄ in alia. Sed q̄ritur de amaritudine cōt̄rōis. An zc. Dic rñ. vt sup. Et q̄ p̄clude q̄ valde cauendū est ne q̄s in recordatiōe peccatorū iam cōfessoz delectetur: qz sic iā delabēt in illa nō eadē numero h. sp̄. Aug⁹. Nullū scelus deo tā abominabile sit q̄ p̄terita peccata vnicūqz nostrū dimissa reminiscendo gaudere. Aud. o peccatores luxuriosi: fures: gulosi. zc. Sed vñ hoc certe qz nolūt seipsos exercere in consideratiōibz p̄dictis in sermonibz precedentibz: que tamē sunt q̄i canalia quibus adducitur aqua cōpunctiōis in ciuitatē anie. Que quidem canalia semp sagit diabolus obturare. Si gura. Judith. yj. Diruptis carnalibz ⁊

que aq̄ in cluitatē bethulie descendebat: statim filij israel parati fuerūt se tradere in manus olofernis. Spūaliter: Bethu- lia est anima: vbi merita et virtutes sūt in tuto q̄dū fluit ibi aqua cōpunctōis: sed vbi clausis canalib⁹. i. cōsideratiōe glorie celestis: et pene infernalis: cito cadit. Bre. Cogitavi dies antiquos: quib⁹ male vi- xi. et annos eternos in mente habuisti: q̄- lis sit pena gehenne et status celestis glo- rieret pene infernalis. Sequitur: et exercita- bar. scz resistendo pectō: et scopebam spūm meū: scz scoba cōpunctōis.

¶ Eūdus articulus. In euāgelio qd̄ scribitur. Jo. v. Notāde sūt tres cō- sideratiōes.

Prima est: cōsideratio veritatis infor- mativæ.

Secūda est: cōfirmatio auctoritatē cō firmatiue.

Tertia est: cōsideratio necessitatis in- ductivæ.

Prima igit. rē. cū dī. dñs. Nō possum a meipso facere q̄cūq̄: sicut audio iudico. rē. q̄ nō q̄ro voluntatē meā: s; voluntatē eius qui misit me patris. Aug⁹. in smone p̄ra arri. Sicut audio: iudico si ex hūa- na subiectiōe q̄ filij⁹ hoīs est. Sicut fm illā incōmutabilē simpliciēq̄ naturā: q̄ sic est filij⁹: vt tñ ei de p̄re sitū qua natura nō est aliud videre: aliū audire et aliū eē. No- tate si dñs dī. Nō possum a meipso facere q̄cūq̄: qd̄ habent dicere nos q̄ vanitas et nihil sum⁹. Gal. vj. Qui se existimat ali- qd̄ eē cū nihil sirape se seducit. Aug⁹. sup illo p̄bo. Nō q̄ro voluntatē. rē. filij⁹ vnic⁹ dī. Nō q̄ro voluntatē meā: et hoīs facere voluntatē q̄rit. Heu q̄ pauci sunt de dei voluntate curantes: suas inordinatas cō- cupiscentias sequētes: cū tamē dicat dñs Mat. vj. Non omnis q̄ dicit mihi dñe dñe intrabit in re. ce. s; qui facit voluntatē patris mei. rē. Scda est cōsideratio au- ctoritatis confirmatiue. Ostendit enim dñs auctoritatem. scz ex multiplici testi- monio. Primo ex testimonio bti Joānis. Unde dicit dñs. Si ego testimonij per- hibeo de meipso: testimonij mei nō ē ve- rum: s; vt dicit. Aug⁹. q̄ntum ad illorū suspicionem: q̄uis esset in se iudeo dī. Ali-

est. i. Joannes. qui testimonij perhibet d̄ me et scio rē. Sequitur. Vos misistis ad ioāne et testimonij phibuit veritati. Ego autem ab homine testimonij nō accepi. sed hec dico vt vos salui sitis. Chrysost. Eum dicit. Ego quidem deus existens: non indigebā huiusmodi testimonio ha- bendo. Q̄ vero vos ei magis attenditis p̄pter hoc vobis quero testimonij illius qui dicit. Sed hec dico vt salui sitis. Q̄nta fecit dñs et dī. vt salui sim⁹. j. Tim. j. Thustus venit in hunc mundū pec. sal- uos facere. de quoz p̄mus ego sum. Se- quitur. Ille scz Jo. erat lucerna ardens et lucens. vos autem ad horam voluistis ex- altare in luce eius Alchuius. Ardens si- de et deuotione: lucens verbo et actione. Chrys. Hoc autē quod dī. Voluistis ad horam exultare iluce eius facilitatem cre- dendi ostendit et q̄ cito ab illo resiliēt. Scdo ex testimonio diuine operationis. cū dī. Ego habeo testimonij in io. Ope- ra que ego facio testimonij perhibent de me quia pater misit me. Alchuius. Q̄ enim cecos illuminat: aures: ora mutozū soluit: demonia fugat: mortuos suscitāt opera hec testimonij perhibent de ch̄zo: Sequitur. Et qui misit me testimonij p- hibeat de me: s; p̄ vocem in baptismo et in transfiguratione: neq̄ vocem eius audistis neq̄ spiritū vidistis et verbū eius nō ha- betis in vobis quia quē misit ille: huic vos nō creditis Alchui⁹. Vocem eius spūa- lem nō audierant: quoniā eum amare et p̄ceptis eius obedire nolebant. Tercio ex testimonio sacre scripture testimonij de ch̄risto phibentis: nō dicit. scrutamini scri- pturas. Q̄ vos putatis in ipsis v. e. habe- re et ille sunt qui testimonij perhibent d̄ me quia scriptura ve. te. determinat tem- pus aduentus eius. Genes penul. Non auferetur sceptrum de iuda. rē. Et daniel. ix. Determinat enim natiuitatis eius lo- cum. Mich. v. Et tu bethleē terra es- frata rē. Hodum etiam nascendi. Esa. vj. Ecce virgo concipiet pariet. rē. et mo- dum conuerlandi. scilicet in paupertate. Zacharie nono. Ecce rex tuus venit. rē. Et ipse pauper. Hodū moriēdi. Esa. liij. Sicut ovis ad occisionem ducet. rē. Et

Feria. V. post Reminif.

videt quod omnia christi mysteria inveniuntur in vero. te. christi. Huiusmodi prophetia te stimoniu prohibet. Tertia est pidera tio necessitatis inductiue. Ad credendum ipse christus: cum dicit: Et non vultis venire ad me ut vitam habeatis. q. di. Nisi venitis: vitam non habebitis. Beda. Venire p. cre dere. Sequitur: Ego veni in nomine patris mei. Accepistis me: si alius venerit in nomi ne suo illum accipietis. Alchuius. acsi di. Veni ut glorificet nomen patris mei. An tichus autem veniet ut gratiam suam. Ergo iudei noluerunt recipere christum: pena huius peccati congrue ut recipiant antichristum: ut qui noluerunt credere veritati: credant menda ci. Consequenter autem tangit causam infirmitatis eorum. Quod vos potestis credere qui gloriam ab invicem accipitis: et gloriam que a solo deo est non queritis. Alchuius. Magna igitur vitium iactantia et huma ne laudis ambitio. Ideo enim iudei non potuerunt credere: quia superba mens eorum laudari desiderat: et se super alios efferre. Sequitur: Nolite putare quod ego accipiam vos. et vultis in finem. Est autem grauior accusatio in malos christianos vicia legis moysayce et legis euangelice. Ideo bene dicit Iacobus. h. Sic loquimini vobis sicut facite quasi enim legem liber tatis incipientes iudicari. Sed quale remedium? studeatis penitere et conteri ut possitis tales accusationes euadere et misericordiam inuenire. Exemplum notabile refert Celsarius de canonico in Anglia qui cum sanguineus esset episcopi: puellam iudeam ad amorem suum inclinavit: quam cum multum sollicitaret: illa respondit: Pater meus tam sollicitare me custodit: ut nec ego ad te nec tu ad me venire possim? nisi in Parasceue. Tunc enim iudei dicunt labo rare fluxu sanguinis: ideo minus possunt alijs inrendere. Ille ergo christiane religio nis oblitus ad virginem venit: sed pater puelle ante lucem contra lumen ad lectum filie venit: vidensque iuuenem expavit et tremuit: utrumque occidere cogitans: cognoscens tamen quod cognatus esset episcopi manum timore cohibuit decem. Quid hic facis malice christiane? Tibi est fides tua? Tradies diuino iudicio in manus meas: etsi non timeres dominum episcopo tuo occidere te. Ille

timens et veniam petens: confusus exiit. Illa ergo die cum esset episcopus officium celebraturus et iuuenis ipse epistolam lecturus: timeret cum tam inuida conscientia ad sacrum mysterium accedere: et tamen propter notam: timuit committere vicem: et tam turpe peccatum tanquam recent commissum per confessionem aperire: erubuit: victus ergo erubescencia sacris indutus vestibus cum coram episcopo staret: prefatus iudeus iudeorum multitudinem stipatus cum magno strepitu ecclesiam intrauit volens episcopo querimoniam facere de cognato. Quem iuuenis videns timere cepit: intelligens ad quid veniret: et sic in corde suo dixit. Domine deus libera me in hac hora et pro mittito tibi quod de cetero non offendam et de hoc satisfaciam et confitebor. Tunc pusillimus dominus ut peccatorum contritum videret: confusionem quam timuit in caput iudeorum reuertit: mirantesque episcopo quid quererent iudei illa die: inuicem ut starent. Illi ergo amplius sue presentie se ingerentibus: statim ut ora ad accusationem clerici aperuerunt privati sunt vocibus suis et omni mutuerunt. Videns ergo episcopus orationem hanc et nulla verba personam putans quod aduenissent ut diuinis mysterijs illuderent: cum indignatione omnes de ecclesia expelli precepit. Clericus ergo in se expertus diuinam clementiam statim expleto officio: episcopo confessus est peccatum: suscepit penitentiam. Episcopus autem misericordiam admirans: ait: et cognato persuasit puellam per baptismum renouari legitime ducere. Clericus autem non indignatus dei beneficio orationem suam intrauit et eius instinctu filiter puella. Ecce vides quantum bonum operata sit contritio: lapsu erexit: unde os elingues fecit: puellam infidelem ad fidem prouexit. Hec Celsarius. Vere ergo di. Psal. Cor contritum et humiliatum deus non despicies.

¶ Tertius articulus. Audistis et. Necessarium est: itaque et securum in chris tum credere: alias saluari non possumus. Sed diotis: utique credimus. Notate enim iuristas. Plus est facto consentire quam verbo. glo. in ca. i. causis de elec. ar. ff. si quis in ius vocat? non tenet. l. cum si quis. Quid autem de co

sentire. sicut intelligendum est si quod est differ-
tione. Nam si docueris aliquem quomodo possit
evadere si audierit dicentem ille: credo quod
dicatis quod illi perierit si nihil executioni der-

Feria vi. post. ij. officium. xl.

Ece ascen

22. Presto su. Gen. xxxvii
Sic dicitur quod cum vult
ascendere hierosolimam. Et tota autem epistola
notanda sunt tres principales considerationes
ad hoc inductivae: ut primo sit unusquisque dei fa-
cere voluntatem. Prima est consideratio ve-
nerande providentie que sic demonstravit futura
per somnia: et per fratrem ioseph in sua ordi-
navit utilitatem quod per hoc quod vendiderunt ioseph
postea tunc famis salvari sunt. Sap. xiiij.
Tu autem per omnia gubernas providentia. Se-
cunda est consideratio approbationis innocentie. ut
in ioseph que in obedientia patris de fratribus
erat sollicitus. ps. Custodi innocentiam et vi-
de equitatem. q. s. z. h. pa. Et nota quod de per
mittit aliquem innocentem a malis odio habe-
ri. Tertia est consideratio detestande inui-
die. s. fratribus ioseph que voluerunt eum occide-
re et eum vendiderunt: in quo figurata est
christi venditio. Chrysostomus. Fera venenosa est in-
vidia: nequitia omnis excusatione priuata: omni-
causa et mater malorum.

Ecce 22.

p. Rimus arti. An plus oporteat con-
teri de uno peccato quam de alio? Q. si: quod
peccatis delectus culpa est in instanti sed in instanti
non potest esse unum mortem magis et minus inten-
sus. Contra. Greg. Acerbius se de peccatis punire
quod gravius est. Rndz Boni. i. iij. dist. xvj. Est
duplitter loquor de peccatis. Uno modo per
est delictum culpe in instanti iustificationis:
et sic non potest actualiter habere ordinem aut diffe-
rentiam respectu specialium peccatorum quod in instan-
ti sunt et in omne peccatum: hoc tamen habitualiter. Quod
dolor ille habitualiter disponit aliquod
plus: talis quid minus? quod habilitat ad detestanda
dum malum in quantum malum Alio modo in quantum est
delictum pene: et sic hoc maiore intensione
et minore etiam secundum actum. Hec Boni. Pro-
fundamento Plerumque ubi est morbus gravi-
or et tenacior necessaria est medicina amarior
et violentior. Gal. in alexand. Asperior et sa-

nat graviores potio morbos. Unde Arist.
Asperior sanat graviores: Si vicius de
beat fieri periculosus oportet seipsum a noxiis
abstrahere ubi ergo fuit delectatio maior.
debet esse contritio amarior. Cum ergo
quirit. An plus 22. Dicitur. vltus. Ex qua
conclude quod quanto quis gravius et magis peccat
uit tanto amarior de dolere iuxta illud Deus
xxv. Pro mensura delicti erit et plagarum mo-
dus. Unde abundantia gemitus et lachryma-
rum: abundantia peccatorum diluit. Notate quam
do terra diu stetit sine pluvia: vermes ibi
venenosi multiplicantur scorpiones serpen-
tes et dracones qui acrem inficiunt: sed ad-
veniente pluvia moriuntur: et purificat aer.
Spiritualiter cum anima diu stat sine lachrymis
conjunctionis crescunt in ea scorpiones luxu-
rie: serpentes avaricie: dracones superbie et
ceretera vicia quibus inficit anima et morbida-
tur: ideo necessaria est lachrymarum inundatio
ad purgandum eam. Figura. Gen. vi.
Terra infecta est 22. Spiritualiter terra in-
fecta est anima peccatrix que nimis deum offendit
sed adveniente lachrymarum diluvio purgat et
ira dei pacificat. Et ponit arcum federis. i.
signum misericordie: chorda. s. ex parte nostri et lignum ex
parte celi ut virtus nos non feriat. Chrysostomus.
sup. Matt. Sic post vehementes imbres
aer purus efficit sic post lachrymas pluri-
ma serenitas mentis sequitur tranquillitas.
I. Eundem articulum. In evangelio quod
scribit. Matt. xxi. Notanda sunt tria
que consideratio est peccatoris inductiva et ad
ascendendum celestem hierosolimam dispositiva.
Primo inestimabilis clementie benignitas.
Secundo inexcusabilis malicie perversitas.
Tertio inevitabilis iusticie severitas.
Primo igitur 22. cum dicitur homo quidam plantavit
vitam 22. vltus ibi peccatus est Hiero. Pla-
tauit dominus vineam. de qua Esa. v. ca. loquitur. Vi-
nea domini sabbaoth domus israel est secundum Chrysostomum.
Locavit eam agricolis qui constituti sunt sa-
cerdotes et levites qui debent extirpare vi-
cia tanquam spinas et inferre virtutes tanquam
bona semina. Mystice vinea est ecclesia
quam plantavit christus sanguine suo et loca-
vit prelatis et curatis. Spiritualiter etiam vinea
potest dici anima a deo creata et homini
locata ut mediante corpore fructum faciat
bonorum operum. Sepem circumdedit ei. id est
angelorum custodiam. secundum Hieronymum vel

Feria VI. post Reminiscere.

fm Origenes. Sepes est ipsa delictorum custodia sedit in ea torcular Chrysostomus super mattheum. Torcular est verbum dei quod cruciat hominem. Torculari exprimit vinum deuotionis spiritus et lachryme conpunctionis. Et edificauit turrem fm Hieronymum. Turris est ipsius temple de quo dicitur per michaeam. Et tu turris nebulosa sion filie. Vel fm Hilarium. Turris est cuncta legis ex qua speculari potest christi aduentus. In carne per legem euangelicam. In ipsa autem aeternitas potest dici superior portio rationis: que fm Augustinum. intendit eternis conspiciendis et consulendis. Conspiciendis quidem fm quod ea in seipsis speculantur. Consulendis vero fm quod ex eis accipit litteras agendorum. Sequitur quod peregre profectus est Hieronymus. Ad loci mutationem: nec enim alicubi abesse potest quo complent omnia: sed abesse videtur a vinea: ut vinitoribus liberum operandi arbitrium derelinquat. Vel fm Chrysostomum. Peregre profectus est: cum longum esse habuit: non tempus peccatis penam inducens. Secundo consideranda malicie inexcusabilis pueritas. Cum dicitur Cum autem tempus fructuum propinquasset etc. Hieronymus. Ceciderunt quidem quosdam ut Hieronimus. quosdam occiderunt etc. Esaiam: lapidauerunt ut naboth et zachariam quem interfecerunt in inter templum et altare. Similiter et venit in statum ecclesie. Similiter etiam in animam mittit inspirationes bonas que a multis repelluntur per contrarias phantasias. ab alijs occiduntur per voluntates et operationes prauas: Ab alijs lapidatur per inurationem cordis Act. vij. Vos semper spiritus sancti restitistis Sequitur mulier autem filium etc. Hilarius? In fine igitur aduentus domini signatur. Spiritualiter autem mittit in ecclesiam etiam in animam rationalem quam aliquem instigat ad bonum: sed aliquem in gratiam repellit et occidit. Heb. vij. Rursum crucifigentes filium dei. Sequitur. Agricole autem videntes etc. Hieronymus. Per hoc quod dicitur. hic est heres manifeste probat dominus quod iudeorum principes intellexerunt et non per ignorantiam: sed per inuidiam dei filium crucifixisse: intellexerunt enim eum esse illum cui per prophetam dicitur. Postula a me et dabo tibi etc. Hieronymus. Quippe filio dei data sancta ecclesia est: quam non solum mori

rienti pater illi reliquit: sed ipse sua morte mirabiliter acquisiuit. Heu heu sacerdotum modernos parum de hac curant et solliciti tantam hereditatem sibi commissam: de qua tamen redidituri sunt fructus animarum videlicet salutem. Sed sicut dicit Chrysostomus. Hec est cogitatio communis quoniam sacerdotum carnalium qui non sunt solliciti quod viuat populus sine peccato: sed aspiciunt quid in ecclesia offeratur: hoc estimant sacerdotum suum lucrum. Si autem queris iuxta predicta. An scribe et pharisei cognouerunt eius deitatem dei. Ibo. in. liij. parte. q. xlvij. quod si ignorabant erat ignorantia affectata. Nam viddebant eundem signa diuinitatis: sed ex odio et inuidia perueriebant et verba et facta illius qui se filium dei dicebat credere noluerunt. Tercio consideranda est inexcusabilis iusticie seueritas: quod compulsi sunt seipso condemnare. Unde cum quereretur dominus Cum venerit dominus vinee quid faciet agricolis illis: ait. Valos male perdet. etc. Chrysostomus super Mattheum. Veritas ipsius violentia: dominus autem contra illos inducit scripturam testimonium dicit. quod lapidem quem re. edificauerunt: hic factus in caput anguli etc. Chrysostomus. Lapidem christum vocat quem reprobauerunt doctores iudeorum dei. Hic non est a deo. Hic autem factus est in caput anguli: quia ut dicit Rabanus quotquot voluerunt de vitro quod populo fide sibi coniungit. Sequitur. Ideo dico vobis: quia auferet a vobis regnum dei etc. Et qui ceciderit super lapidem istum etc. Hieronymus. Qui peccator est et tamen in illum credit cadit qui de super lapide et confringitur: sed non omni no conteritur: reseruatur enim per patientiam ad salutem. Super quem vero ceciderit: qui scilicet christum negauerit sic conteret eum ut nec quidem restet remaneat: in qua hauriat aqua pusillum. Vel ut dicit Augustinus. nus de quest. euang. Illi cadunt super eum qui illum modo contemnunt qui mundum penitus introeunt: sed non fringuntur et non recti ambulant. Cadet vero super quem projicit. videlicet a facie terre. Sequitur. Et cum audissent principes etc. Chrysostomus super Mattheum. Hec est differentia bonorum et malorum. Bonus enim conprehensus in peccato et non solum penitentia non agit: sed magis

gis aduersus corripientem irascatur. Unde
et isti comprehensi in agis sunt ad maliciā
excitati. Hec ergo supradicta animo pio
et sollicito cogitare et ad cordis compun-
ctionē habendam laborare: ut per eam
possitis peccata diluere et apud deū gra-
tiam inuenire. Exemplū narrat Lesa-
rius de iuvene in studio Parisiensi. qui ca-
lida cōmiserat quod nemini poterat cōfiteri
pre erubescencia: cogitans tamen parata
malis dormera: tūc iudiciū dī quidē su-
per se venire intus torquebatur remorsu
conscientie: et foris tabescebat in corpore.
Quid plura deo miserante timor ille ser-
uili verecundiam vicit: et sicut fera filius:
sic charitatem in cor eius introduxit. Ve-
niens itaq; ad sanctū vicicorem priorem
eiusdem conuentus vocauit gratia cōfite-
rendi. Venit ille et sedit in loco deputato
premissaq; exhortatione iuuenem cōfite-
ri volentem expectauit. Mira res tantā
in illa hora pius dñs: cuius natura boni-
tas: cuius voluntas potestas opus mise-
ricordia est: cordi eius contritionem tan-
tam contulit: ut quotiens confessionē in-
aperet toriens singultibus vox intercipe-
retur: in oculis lachryme suspīria in pecto-
re singultus erat in gutture: Hec ut pri-
or vidit dicit scholari vade scribe pecca-
ta tua et affer mibi: placuit cōsiliū iuue-
ni abijit sic fecit. die altera redijt tentas
iterū cōfiteri defecit ut prius. Scedulā
ergo priori porrexit: legi prior et obstu-
puit dicēq; iuueni. Non solus sufficio tibi
bi dare cōsiliū vis ostendā abbati. Et
licentiauit eum. Venit ergo prior ad ab-
batem scedulaz legendā porrigens et rem-
ei per ordinem exponens. Quid gestum
sit audiant peccatores et consolent despe-
rati. Por ut chartulaz legendā aperuit
totam eius scripturam deletam inuenit:
impletūq; est in eo quod domin⁹ p Lesa-
riam dicit. xliij. Delebo ut nubem iniqui-
tates tuas et ut nebulam peccata tua. Et
ait abbas priori. Quid legam quia nihil
hic scriptum est. Prior etiam introspectit
et obstupens ait. Scias pro certo iuuenē
illum in hac scedula peccata sua scripsisse
que et ego legi: sed ut ego video quod miseri-

cordia dei attendens maximam eius con-
tritionem ea deleuit. Delectio enim scri-
pti ablutiōem signat totius peccati. Quo-
cantes scholare scedulam ostendunt: quā
videns tanto gaudio cor eius perfusum
quā tristitia prius fuerat angustiatum.
Nullamq; satisfactiōē iniungentes mo-
nuerunt de perceptis beneficijs gratias
agere deo et de cetero cauti⁹ vivere. Por-
terat dicere illud ps. Scdm multitudi-
nem dolorū meorū. et tandem applica
illud ps. Lauabo per singulas noctes et.

¶ Tertius articulus. Audistis et. Ca-
uete gñc diuinis bñficijs abutētes
ne iram eius incurrat. Nam ut dicitur
vj. questione. j. quero. h. Si quis: graui-
pena punitur crimen lese maiestatis. Et
l. dicit. Grauius est eternam q̄ tempora-
lem ledere maiestatem. E. de hereticis
l. gazanos. Nonne graui pena plecten-
dus esset miles: qui magna stipendia a re-
ge accipiens manus: in regem inijcit et oc-
cidit. Expone et applica: exponens illud
Chrysostomi super Mattheuz. Homo
malus quantum ad voluntatem suam et
manus immitit in deum et occidit eum.

Sabbato post secundam
Dominicā quadragesime.

Ece ascen

dimus et. Benedixi ei et
erit benedictus. Genes.
¶ Qui vere peniter benedicit ei deus
et erit benedictus quoniam ascendet hie-
rosoly mam. In hac epistola notande sūt
tres conditiones necessarie ad obtinendam
benedictionem patris celestis.

Prima est omnium peccatorum abo-
mi natio: in contritione videlicet et confes-
sione que signantur per duos hedos. He-
dus enim est animal fetidum: sed tamen
habet carnes sapidas. Cum autem bo-
mini feret peccatū suū et illud cōfiteri: h
valde deo et angelis placet. Lu. xv. Bau-

Babbō post dñicaz. II. Reminif.

dium est in celo sup vno pctōre penitētiā agente. Scda est spūaliū bonoz af-
fectio q̄ intelligit p fragrantia vestimento-
rum quibz indutus erat Jacob. Un esau
et alij mali q̄uis habeat benedictionē: tñ
nō habet pncipalē dei benedictionē: quia
spalia pponunt spūalibz. Ideo dictum est
Esau: In pinguedine terre et roze celi erit
bñdictio tua. Unde Esau q̄ interpretat va-
nus vlt frustra: vanitatē terraz signat. Ja-
cob sō et alij boni spūalia pponūt spū-
alibus. ideo dictū est iacob: Dñe tibi deus
de roze celi et de pinguedine terre abundā-
tiam. **Barth. vj.** Pmū q̄rit regnū dei
et Tertia est corpaliū desiderioz mor-
tificatio: qd̄ signat p hoc q̄ lenitas manu-
um et colli iacob circūdata est pellibz he-
doz et ois carnis suauitas coopra et mor-
tificata est p aspiratē carnaliū opez sa-
tisfactorioz. Unde et Jacob interpretat sup
plantator. **Rho. viij.** Si spū facta carnis
mortificaueritis viuetis. Hec aut facta sūt
ex p̄silio Rebece. i. inspiratiōe diuine gr̄e
Sieg. Nihil valet humana industria si-
ne adiuuatē dei gratia.

Ecce et.

p Rimus articulus. Annecessē sit cō-
teri de peccatis p ignorantia factis:
Q. nō: quia quod sit p ignorantia est in-
uoluntariū: et penitētia nō est nisi de volū-
tario. **Cōtra:** Amb. Grauiissime peccas
si ignoras: quia vix talis de facili nō que-
rit medicinā. **Rūder Bonauē. in. iij. di.**
xvj. Conterit de aliq̄ est duplicis. Primo
modo in generali scz dolendo de oī offē-
sa dei. Alio modo in speciali dolendo de
hac vel illa. Primo modo debet hō peni-
tere de pctis p ignorantia pmissis: et dice-
re cū p̄pha: Delicta iuuētur mee et. **Secū-**
cūdo nō nō tenet: s; tenet facere qd̄ in se
est: vt pctā recogitat: Cōmittunt aliq̄ p
ignorantiam iuris: et tūc cognito iure scit se
peccasse. Cōmittunt p ignorantia facti vi-
ligētia debita nō adhibita: tūc cogitāt a
dño fuelāte, vñ tenet orare: vt dñs parcat
ei vel reuelet. Cū aut dñs sic et. **Dicen-**
dū: q̄ nō est oīno inuoluntariū: qz tñ non
pfecta fuit cognitio: sūt tñ cognitio actus
q̄uis nō cogitaret circūstancia deformās.
Hec Bona. Pro fundamē. Ignorantia
aliq̄ excusat vix p q̄nto sit inuoluntariū.

Un Quid? Preterite venia dabit igno-
rantia culpe. et **Aristo. in eth.** Qd̄ fit p ig-
rantia nō est voluntariū: nō excusabile. **Luz**
q̄ qrit et. **Dic rñ. vt s.** Et q̄ clude q̄ tal
et tātus debz esse p̄tritiōis dolor vt omē
pctm displiceat si memoriē occurrat. **Et**
ei p̄cipue vñ hō dolet qz dñz d̄reliq̄t. **Deu-**
te. xxxij. Deū q̄ te genuit dereliq̄st et. **Et**
Hiere. ij. Amaz est te reliq̄se dñm deum
tuū. Audite o pctōres et. talis tñ amari-
tudo in dulcedinē vertit: quēadmodū ē
videm? q̄ vapores ascēdētēs d̄ mari dul-
ces fiūt: et hoc p̄tute celi. **Figura. iij.** **Re-**
gū. xvij. nubecula ascēdebat de mari et
facta pluuia terra fecūdata est q̄ diu sterit
fuerat. ppter siccitatē. Spūaliter mare est
cor pctōis. **Esa. lvij.** Cor imp̄ q̄ mare
feruēs qd̄ q̄scere nō pōt. De hoc ascen-
dit nubecula qñ p̄pungitur et in obtene-
bratur p̄sideratiōe sue vilitatē. **Et ex**
inde gñatur pluuia dulcis lachrymaz q̄ se-
cundat aiam q̄ pus fuerat sterilis et vicijs
occupata: sic q̄ poterat dicere illd̄ **Psalm.**
Aia mea sicut terra sine aqua tibi.

s Ecūdu ar. In euāgelio qd̄ scribit

Luz. xv. notāde sūt tres p̄sideratiōes
ad p̄niam inductiue. Prima est ruinosē of-
fēsiōis. Scda est ḡose recōciliatiōis.
Tertia est p̄suptuose indignatiōis. **P̄na**
est et. qd̄ signat p hoc q̄ fili? p̄dig? in tā-
tā miseriam venit vt pasceret porcos et.
Nora igit i eo q̄ petijt partē sube: q̄ pecc-
cator petijt vsum libertatis sue. q. d. **P̄er**
mitte me de? vti natural? b̄ bonis p volū-
tate mea qz de gr̄a tua nō curo. **Et hoc p**
mittit dñs **Ecci. xv.** De? ab initio p̄stitu-
it hoīem et reliq̄t eū in manu p̄siliū sui. **Et**
Hiere. xij. Ego do corā vobis viā vite et
viā mortis. Abutit q̄ pctōr oib? aīm a dō
separās et in abulum diuitiaz: delictiaz: et
bonoz: **Ado. ille. p. pegre in re. lon.** **Ebr. y.**
Nō locat a dño discedēs s; affectu. **Seq̄-**
tur: Et dissipauit oēm subam suā viuēdo
luxuriōse: qz vix pctōr p̄dit bōa gr̄e: et bo-
na nature inhiat et imp̄iorat. **Hiere. ij.** q̄
vilis facta nimis iterās vias tuas. **Seq̄t.**
Et postq̄ p̄sumauit oia: facta ē fames. i.
desideriū peccādi: **Amb.** Merito cepit eh-
gere q̄ thesaurōs sapie et scie. dñ: diuitiarū
q̄ celestiu altitudinē dereliq̄t. **Seq̄t:** Et
abijt et adhefit vni ciuili ciuitatē. s. diabolo

qui est ciuis in regione vmbre mortis: vt
dicit Augus. et misit illū in vlt. vt pascet
ret porcos. Beda. Pascere porcos est ea
qbus inundi spūs gaudēt opari. Et cupi
ebat imple. vt. s. de li. 22. Amb. Siliq̄ ē ge
nus legumis int⁹ inanis: foris mollis qd
magis est oneri q̄ vsui. iō signat inanē va
nitatē appetitū hui⁹ mūdi quē appetitū
implere nō pōt: iō sequit: Et nemo illi da
bat. s. ad saturitatē. vel s. Aug. Siliq̄ sūt
seclares steriles vanitatē psonātes: in q̄
bus nec solidū ē qd ad beatā p̄ineat vi
tam. Scda est p̄sideratio gratiose reco
ciliatiōis: vbi est p̄siderāda triplex grā re
cōciliatiua. Prima est grā puentiua q̄ est
illūinatiua qn̄ pctōr̄ recogit statū suū.
Un̄ dī: In se at reuerfus dixit: qnti mer/
cenarij 2c. Un̄ in se reuertit q̄ se recessit.
etm̄ q̄ ad deū regredit se sibi reddit: et q̄
recedit a ch̄o se sibi abdicat. Aug. In se
reuerfus est ab his q̄ forinsec⁹ frustra allū
ciūt. Per mercenarios aut̄ intellige deo f
uientes p̄ mercede eterna. Per panes scri
pturas sc̄as: sacra 2c. p̄ritus theologicas
Scda est grā cōciliatiua q̄ est affectiua 2c
leuatiua a pctō. iō dixit: Surga: q̄ in pctō
iaceo: et ibo (q̄ lōge recessi) ad patrē meū:
q̄ p̄ncipi tenebrarū adhesi. Bieg. nican⁹.
Nō pus redit ad p̄stīnā felicitatē q̄ in se
redies sentiret opp̄mentis erūne p̄ntia et
meditaret p̄nie p̄ba: q̄ sunt: surgā 2c. 2c. vi
cam illi (a cui⁹ generositate recessi) pecca
ui in celuz (qd̄ p̄ pctm̄ amisi vel qd̄ feroze
pcti infeci) et corā te (cui oia nuda sunt) iaz
nō sum dign⁹ vocari si. t. sed fac me sicut
vnū de mercē. tuis. i. fac me de vltimis fa
milie tue. Tertia est grā p̄fectiua siue exe
cutiua. Nā sic dī: Phil. q̄. De⁹ opat̄ i nob̄
2c. velle et p̄ficere: iō dī. surgēs: qz si volue
rim⁹ fiet regressus celer 2c. facil dūmō dese
ramus qd̄ nos a domo p̄na eduxit. Est
aut̄ p̄ redentiōibz clemēs: recipit ei velocit̄
iō qz cū vīdisset eū p̄ ei⁹ dīscalciatū 2c. nu
dū: mesto vultu 2c. p̄fusioe plenū: mia mo
tus est 2c. accurrens cecidit sup̄ collū e⁹. Am
bro. Occurrit tibi qz audit te intra mētis
secreta tractantē. Itē recipit dulcit̄ iō dī:
et osculat⁹ est eū. Beda. Redies osculum
charitatis: recipit a p̄e dū p̄ grām certifica
tur de indulgētia. Itē recipit honorabilr̄.
Nā cū indiget p̄siteri dixit: Pater peccauī

in celū 2c. dicit pater ad seruos. i. ad ange
los. Et d̄ p̄ferte stolā primā. i. innocentia
et induite illū: 2c. date illi anulū fidei q̄ aia
ch̄o despōsat: in manu ei⁹. i. fidē ope teneh
at: 2c. calciāmēta. i. sc̄orū exēpla: in pedes
eius. i. affectiōes. et ad. vītū sagi. fm̄ Au
gust. ipm̄ ch̄m: saginatū in gratijs impin
guatū: et occidite. i. occisum oñdite: 2c. inā
du. 2c. epu. qz de sacro altarz: nedū satiantur
hoies: sed etiā hic est panis angelorū. Sel
quit: quia hic est fili⁹ meus 2c. p̄ pctm̄ 2c. re
uixit p̄ p̄nam: p̄erat p̄ amissionē iusticie:
et iuentus est. et ceperūt epulari Tertia
est p̄sideratio p̄sumptuose indignatiōis:
nō q̄ sit in bonis: sed sic legit euāgeliz vt
oñdatur q̄ indignari nō debēt si dñs beni
gne reuertētes recipit. Dicit ē euāgeliz:
Cū frater senior audisset symphoniam et
chorū 2c. cognouisset q̄ de cā ista fierēt: indi
gnatus est 2c. nolebat introire. Amb. Qui
sibi vidēt iusti indignant̄ qn̄ alicui pctm̄
p̄senti ventā laxat. Pater aut̄ egressus
cepit rogare illū. i. interna inspiratiōe. Et
dictis patz q̄ p̄mptus est dñs indulgere
penitenti. Exemplū de David. q̄. Reg.
xij. cū dixit Peccaui. statim Nathan p̄pha
dixit ei: Dñs a te trāstulit pctm̄ tuū. Ber
nar. O que: q̄lis et q̄nta est dei misc̄dia q̄
pctōrem puerum nō min⁹ diligit q̄ eum
qui nullā pcti macām p̄traxit.

¶ Tertius articulus. Audistis 2c. Nul
latenus ergo diffidendū est de dei
misc̄dia. Nā 2c. sicut dicit lex: Bñficia sunt
large interpretanda. s. dignis. ff. de p̄stituti
onibz p̄nci. l. vl. 2c. de verbo. sig. olim: 2c. ecō
trario. Om̄ia denegāda sunt 2c. subtrahē
da indignis. Audite. si p̄nceps alicui mul
ta bona fecerit: qbus abutēs: eū grauiter
offederit si sciret p̄ncipē illū piū esse 2c. be
nignū et etiā in gratiā recepturū si tpe des
bito ad eū redire veller. Done casuz. Ex
pone 2c. Amb. 2c. h̄ de pe. dī. j. Nouit de⁹
mutare sniam si tu noueris emendare de
lictum.

Dñica. iij. xl. Dane sermo.

Ece ascēdi

mus 2c. Estote imitatores
dī sicut filiū charissimū 2c. am

Dñica. III. in. XL.

bulante rē. vsq; in filios diffidētie. *Eccl. v. Notate ibi tria q̄ multū valent ad ascēdendum hierosolymā*

Prīmū est salutaris exhortatio. *Esto te imitatores dī sicut filij charissimi z ambulate in dilectiōe rē.*

Scdm est exhortatiōis ratio: *Hoc aut scitote intelligētes rē.*

Tertiū est rōis p̄firmatio: *Nemo vos seducat rē.*

Ecce rē.

Primus articulus? An de peccatis scilicet enter cōmissis et postmodū oblitis: teneat hō conteri? *Q̄ nō: quia potest esse totalit̄ oblitus z in generali z in speciali.*

Contra. j. Cor. iij. Nichil mihi p̄cius sum rē. Glosa. Quia pōt latere dum nescio: ergo latētia pcti impedit iustificatōz
Respondit Bonauen. in. iij. di. xvj. Dicēdo: q̄ si est oīno oblitus z in generali z in speciali: teneat cōteri in generali nō solū s̄ p̄ditione: sed sub estimatiōe pbabili. Debet em̄ homo pbabiliter credere q̄ in multis offenderit q̄ nō recordat̄: rē ex hac estimatiōe doleat sicut si certus esset: contritus est. Si aut oblit̄ ē in speciali: s̄ tñ in generali recordat̄: dico q̄ teneat p̄teri d̄ peccato in generali z in speciali de negligētia p̄pter quā venit in illā obliuione: z teneat facere qd̄ in se est vt recordet̄ in speciali vel p̄ recogitationē v̄ p̄ orationē. Et si sic p̄teratur: latētia peccati: nō impedit iustificatiōē: quia impedit certitudinē iustificatiōis. Quia aut̄ dicit̄: q̄ pōt esse q̄ totalit̄ rē. Dicendū: q̄ totū qd̄ est oblit̄ certitudinaliter pōt cōgicere pbabiliter. Hec Bonauē. Profundam. Nō ē dubiū si pctā p̄missa cū recogitent̄: amaritudinē causant in animo remordēdo. Vñ culilius. Sollicitat̄ pectus facta nefanda. In multis aut̄ q̄ pctā eos nō sollicitat̄: hoc ē q̄ eoz recordatōz nō recordant̄. Prop̄ea aut̄ nō recordant̄: q̄ nō diligēt̄ scrutant̄. Sene. de bñficijs. Fortasse vicū de q̄ p̄q̄ rer̄ illi te diligēt̄ q̄ster̄ in te inuēles. Quēritur ḡ An de pctis rē. Dic rñ. vt s̄. Et q̄ p̄clude q̄ p̄rito debz esse ḡnāliter de oībz pctis. Sicut em̄ d̄r Tho. in. iij. Cū actualis culpa ex hoc p̄tigat q̄ volūtas legi dī nō redit: vel eā transgrediedo vel omittēdo vel p̄pter eā agēdo. Jō in oī pctō actu

ali duricia quodā est volūtatis: et p̄pter s̄ si curari debeat: necessaria est p̄ritio cōmīnuēs. Ihesū p̄ritio importat displicentiā de pctō ea rōne qua est offensiuū: qd̄ in oī peccato repitur. Nā vt d̄r *Eccl. xij. Alit̄. odio ha. pec. rē. Audite o. pec. Nisi contritiōē verā habeatis nō ascendet̄ hierosolymā celestē. Notate: Domicelli debēt in curia p̄ncipis ministrare p̄t̄ lauari solent z pulcras vestes induere. Sic p̄chiani p̄ius debēt lachrymis detergere maculas pctōz vt digni sint deo ministrare z assistere. Figura Exod. xl. P̄teret p̄tū ē moysi: aaron: z filijs ei⁹ vt iōi aq̄s induere se vestibz sacris vt ministrēt nubi rē. Spūaliter: in ostio tabernaculi. i. in penitētia que est vite eterne portā debēt penitentes ablui sacramētis: z sic induūtur veste nuptiali: atq; sic possunt debitū laudis officiū deo ministrare. Petrus rauenas. Quis in p̄sentēde peccauit enormi paulo: q̄s in negatiōe petro. Jli tñ p̄ lauchymaz penitētiā meruerūt assequi nō solum ministerium: sed z magistrēū sanctit̄tatis.*

Secundus articulus. In euāgelio qd̄ scribit̄ *Luce. xj. Arguit domin⁹ z reprobat iudeoz z suoz filioz duriciā z in credulitatē: p̄pter quā sunt indigni ascendere hierosolymā: ergo aut̄ facit duriter ostendendo suā potentia admirabilē p̄ cuius opus nō sunt inducti ad chūsti reuerentiā: sed magis ad blasphemā. Secundo ostendendo suā sapientiā infallibilem: p̄ cuius opus nō sunt inducti ad scientiam sed magis in errorē et ignorantia*
Primo ostendit potentia suā in euidentis miraculo curatōis demoniaci muti. Vbi in euāgelio tria sunt p̄siderāda.

Prīmū est signoz euidentia irrefragabilis.

Secundum populoz reuerentia laudabilis.

Tertiū est phariseoz blasphemia inexcusabilis.

Prīmū est signoz rē. cū dicit̄: *Erat Jesus efficiens demoniū z illud erat mutus: scz effectiue: quia mutū efficebat quem volebat. Erat aut̄ demoniac⁹ iste cecus: vt habet *Mat. xij Hierony. Tri signa simul in vno homie sunt p̄petrata: cec⁹ vt**

det: mutus loquitur: possessus a demonio liberatur. Quod et tunc quidem carnalis factus est: et quidam propter in uersione fidelium ut ex pulso demonio lumen fidei ipsum accipiant: deinde in laudem dei tacetia pus ora laxentur. Spūaliter autē q̄ in p̄cto est demoniū habz et cec? et mut? est. Aug. Ille tñ vi det q̄ scit deū sibi: q̄ timet et diligit. Qui atorat et psallit et nō facit q̄ laudat: ille cor pore loquitur: nō facit. Scdm est populoz reuerētia: qz exinde admirate sunt turbes: diuina ueritate in chro uidentes: et dicit: ut h̄z Barth. xij. Nunq̄d hic ē fili? David. i. de semine ei? nobis pmissus: q̄si di: Ipse est. Spūaliter demoniū eijat in p̄tione: mut? loquitur in p̄fessione: et admirantur turbe in satisfactioe: q̄n. s. uidet eū bñ opari qui nō solebat nisi malū facere. Exinde autē qdā puerunt. Alij at apli? puerunt opus dei in derisum uertētes: qz ut habet Proverb. xij. Derisanti stultici eos qui in recta sunt via. Tertius est phariseo? blasphemia. cū d̄z: Quidā autē scz pharisei: ut h̄z Barth. xij. l. litterati et maiores inuidia pleni dixerat in corde et cogitatione. Quia ut dicit Chrys. Dum eoz suspitio esset irōnabilis metu multitudinis nō audebāt eā diuulgare. Dixerūt inq̄ In beelzebub p̄ncipe demonioz eijat demonia. rē. q. d. habet p̄ncipē demonioz familiarē cui alij demones obediūt: et sic blasphemabāt in sp̄m sanctū ei? opa diabolo attribuētes: Quia em̄ sanctū negare nō poterāt: ideo modū faciēdi peruerbebāt dicētes uirtute demonis factuz esse. Apparēt autē in iudeis tria derestabilia uicia. Cauete ne sitis eoz imitatores. Prīmū est inuidia q̄ puerit iudiciū et interptat in partē deteriorē. Chrys. Inuidus nō querit q̄ dicat: s̄z ut dicat. Audite detractores: et meliosius et susurratores. Scdm est sua incredulitas et malicia ppter quē q̄rebant signa de celo. glo. Porcissis q̄rebāt descēsū ignis de celo. sicut factū est tpe helie: aut descēsū manne sicut tpe moysi: aut stationē solis sicut tpe iose. Chrys. Cū mltā signa uidissent ac si nō uidissent: ita signa q̄rebāt: nullum em̄ aspectu spūali uiderāt. Sic et multi in creduli septuris et p̄dicationibz nūc signa q̄ runt: cū tñ Greg. nō sit tps miracloz:

sed opoz. Et qdā dicere solēt: Si qdā ex mortuis redirēt: crederem? Quibz b̄ dicendū est qd̄ habet Lu. xvj. Si moysen et pphas nō audiūt: neqz si q̄s ex mortuis resurrexerit: credēt. Tertū est blasphemia qd̄ est p̄ctm̄ horribile. glo. sup̄ illo p̄bo Esaie. xviij. Ad p̄ctm̄ terribilē rē. De p̄ctm̄ blasphemie p̄parū leui? est: s̄ diuersis autē modis: uide ubi de Blasphemia. O p̄ctm̄ sup̄ oia ire dei puocatiū: certe ppter hec uenit ira dei in filios diffidētie. ut in epla. Exemplū de punitiōe p angelū facta de exercitu sennacherib. Esa. xxxvj. vj. et iij. Re. xij. uide. Itē refert Vincē. in spe. mo. li. iij. pre. v. Cū miles quidā in ludo aleaz p oculos dei iuraret: subito ei? oculi in alea ceciderūt. Itē ibidē: q̄ in dioce si remēsi cū miles quidā ludaret ad taxillos et deū enormit̄ blasphemaret: subito cecidit corā oibus et protū diē se discerpēs et se ad terrā allidēs et spumās: aiām miserrā sic euomit. Itē narrat ibidē: q̄ cū qdā q̄drigarius de parisi? iret ad sc̄m dionysii multas psonas h̄ns in q̄driga: cū sibi aliqd aduersi accideret et turpit̄ deū blasphemaret: subito fulgur de celo corruēs et eū pforās occidit: eq̄s pforis ralijs rebo illesis. Itē ibidē. Cū quidā blasphemaret nomē d̄e p̄ginis: man? ei? sinistra diffora est: et cū ppter hoc amplius blasphemaret: dextera ei? p̄stilis facta est: et cū p̄ doloribz desperaret plus et pl? blasphemans in alijs mēbris pl? et pl? p̄cussus est. Cū autē p ventrē ei? iuraret: vētre ei? inflato subigro crepuit medi? Itē Greg. in dialog. de puero q̄nquenni blasphemio q̄ inter man? in p̄tis: sublat? est a demone.

¶ Erti? articul? Studeatis et uos ad equitēdū a uobis demonia: alit̄ nō potestis ch̄m et eius grām recipere. Naz ut dicit. ff. de iurisdicōe oīm iudicū. l. Si p̄ errore. Cōtraria se nō possunt p̄pari in eodem subiecto. Pone exemplū ut uidebitis. Et de iose. di. j. Ecclesia p̄secrāda nō ē q̄ diu infidelis vel pagan? iacet in ea. Pone casum et applica: notādo illd. ij. Cor. vj. Que participatio iusticie cū iniquitate: aut que societas lucis ad tenebras: aut que cōuentio ch̄i ad belial.

Eadē officia post meridiē.

Domica. III. In quadragesima. post

Ece ascen

22. Eratis aliquando tenebre: nunc autem lux in domino
ut filij lucis ambulate. Fructus enim lucis
est in omni bono et iusticia et veritate. Eph.
v. Verba sunt notanda his qui volunt ascen-
dere hierosolimam. Ubi tria sunt consideranda.
Primum est: Commutatio comedabilis si-
ne transmutatio. Eratis aliquando tenebre: nunc autem
lux in domino. Secundum est. Transmutatio: exhortatio
notabilis. ut filij lucis ambulate. Tertium est: Exhortatio
informatio laudabilis: fructus enim lucis est in omni bo-
nitate: qui ad se habet iusticia quo ad primum: et
veritate quo ad deum. De primo Esa. lx. Populus
qui ambulabat in tenebris vidit lucem. 22. Pro secundo Jo. xij. Ambulate dum
lucem habetis ut non tenebre vos comprehendant: et qui
ambulat in tenebris nescit quid vadat. Pro tertio. Jo. j. Si autem in luce
ambulamus: sicut in luce deus est. Societatem
habemus: ad invicem: et sanguis iesu filij eius
emundat nos ab omni peccato.

Ecce 22.

Salutatio.

Primus articulus. An ad iustificationem sit necessaria contritio. Quid non.
Ecclesiastici. j. Timor domini expellit peccatum: ergo
non contritio. Contra. Super illud. Sacrificium
deo spiritus contribulatus. Ut dicit glossa.
spiritus contribulatus et contritus est sacrificium:
ergo peccata solvunt. Rndet bonum in. iij.
dis. xvij. Ad hoc quod gratia iustificativa infundatur:
necesse est quod homo se prepararet consentiendo
gratis: et detestando peccatum: Ideo in iustificatione
impij necesse est ista quattuor concurrere. scilicet gratie infusione: liberi arbitrii
motu: contritione: et peccati expulsiōe
Deus ei infundendo gratiam expellit culpam: nec
gratiam infundit nisi ei qui presentetur: et peccatum de-
testatur. Cum autem dicitur. Timor domini 22. Dominum qui in
peccato tria sunt. scilicet actio mala: iterior macula:
et sequela. Actio mala expellitur timore: macula
la dolore: sequela charitatis ardore. Bonum. h
Pro secunda. Non est fugienda contritio amara
ritudo pro qua habet divine gratie dulcedo. Naz
ut dicitur. Gal. in alexandro. Blanditibus indi-
gnus erit mollis: potius fortuna: quam dura pa-
ti vel amara recusare. Unde et Seneca ad lucil.

Sisypus aliter extrahi nequit: cor ipsum cum
illis euellendum erit. Sic quis autem. 22. Dicitur
vrs. Et qui cludet se diligenter procuranda est
cordis contritio. Per quam aie iustificatio: in qua
nemo ascendit hierosolimam. quoniam dicitur ps. In-
iusti punientur et semine impiorum iterabitur. Puni-
sti autem habebunt terram 22. Item per contritionem fit
dei in anima habitatio. ps. Tu autem in sancto ha-
bitas. Item angelorum letificatio. Luce. xv. Gaudium
est angelis dei super uno peccatore. 22. Audite o peccatores qui potius voluistis
leticiam diaboli dare quam angelis. Quia
22. Unde etiam credendum est quod angeli li-
benter associant penitentes. Videmus enim
quod sistentes vadunt libenter: ubi potius inue-
nire credunt. Christus autem et angeli sitiunt lacrymas
penitentium. Ber. Gaudet angelus de conversione
peccatorum: salutem hominum sistentes: non libenter
currunt ad animas lacrymantem. Lu. xij. Ex
precepto domini discipuli secuti sunt hominem portan-
tem amphoram aquam: et intraverunt cum eo et ibi
paraverunt pasca. Spirituale. Hominem habentem
et cor plenum lacrymis: sequuntur angeli: et in-
trant hospitium anime: ibi facit Christus pascha: con-
ferens abundantiam gratiarum. Ber. Lacryme
penitentium vinum est angelorum: eo quod i illis
est odor vite: sapor gratie: indulgentie gustus
et serenitate sanitas presentie.

Secundus articulus. In precedenti 22. Nunc de
secundo quo. secundum dicitur suam sapientiam. 22.
Quod facit tripliciter.

Primo: per mutationis vivacitatem.

Secundo: per purificationis puritatem.

Tertio: per simplicis devotiois puritatem.

Primo 22. Christus enim ut vidit cogitationes
eorum. scilicet phariseorum. In quo apparet sua di-
vinitas: pluribus rationibus eos confutavit: ostendens
se in spiritu dei: non in beelzebub ejicere demonia.
Prima ratio ponit ibi. Omne regnum
22. q. di. Si in virtute vestri demonis alios
ejiceret: sequeretur et esset divisio inter demones:
et sic non posset diu stare praeus eius. Et qui sequitur
adventus Christi per quem est demonis praeus
auferenda. Unde dicit. Omne regnum in se divi-
sum desolabitur. Hiero. Concordia parve-
res crescunt: discordia maxime dilabuntur
Chrysostomus. Nihil in terra est regno potenter
sed tamen per altercationem perit. Spiritualis regnum
in se divisum: est anima mali hominis: cuius sensus
sualitas repugnat rationi: et etiam voluntas in
intellectu: et hec desolat: quia Christus in eo recedit

meridiē Bernio Fol. CXXXIX.

et diabolus ingredit. Itē regnū in se dūi
sum: est q̄libet cogitatio p̄cordia carēs: in
qua sunt duo aut tres aut plures sathane
quoz q̄libz nīcī partē suā ampliāre: q̄s p̄t
ad se trahendo vt possit alteri p̄ualere: z
talīs cōgregatio durare nō pōt. Sed heu
vix inueniūt q̄ tantā habeant p̄cordiā i bo
no sicut demōes in malo: cū em̄ sint q̄si i/
finitū: oēs in malū p̄cordāt. Scda rō poni
tur ibi. Si ego in beelzebub eijcio demo
monia zc. q. di. Eiusdē prās ē electio de
monū p me z p filios vestros: sed illi fm̄
vos nō eijciūt demonia in p̄ncipe zc. ḡ nec
ego. Filij aut̄ eoz dicunt exo: iste ēz Be/
dam et Rabanū: vel aplū fm̄ Hierony. z
Aug. iō ipsi iudices vestri erūt vos cō/
deinātēs de mendacio. Et deinde ofisa
falsitate ostendit veritatē di. Porro si i vi
gito dei. i. in virtute dei siue in spū: qui a
patre et filio p̄cedit sicut digit⁹ a brachio
et manu: eijcio demonia profecto venit in
vos regnū dei. i. snia diuini iudicij. Aug.⁹.
Regnū dei est prās iudiciaria q̄ dānant
impj z a fidelibz fecernunt. Et p̄ p̄firma/
tiōe ratiōis pbat ch̄s q̄ ipse nō est mini
ster diaboli: q̄ minister nō est potētiōr au
ctore: ch̄s aut̄ est potētiōr diabolo. Qd
pbat q̄ nō potest quisq̄ intrare in atriū
fortis custodiēns z eius bona diripe nisi
rang⁹ fortior alligauerit fortē zc. Diabo/
lus q̄pe fortis est. Job. xij. Non est prās
sup̄ terrā que ei p̄petur. Arma eius sunt
astutie et doli. Atriū eius est mūdus: va/
sa et spolia: homies obfessi vel decepti. q̄
custodiēte omnia erūt in pace. quia nemo
sibi resistebat: sed fortior eo. i. ch̄s supue/
niens arma eius auferet p̄pescendoz astu
tias detegendo: vasa eripit z spolia distri
buit: fm̄ Bedā: in regno ecclie t̄j militāz
q̄ triūphātis: in diuersis dignitatibz ordi
nauit: Juxta p̄dicta notate q̄m nō debē
esse securi: quia aduersari⁹ noster fortis ē
Nec tñ desp̄are debem⁹ quia p̄nceps no/
ster fortior est. Ch̄ys. Nō debet hostē ti/
mere fortē qui p̄ncipē habz fortiorē. Sed
vigilem⁹ vt in fiducia p̄ncipis nostri for/
tioris vincam⁹ aduersariū nostrū. Nam si
p̄tendim⁹ p̄tra eū: fortiores eo sum⁹. Si
negligim⁹: ille fortior inuenit. Fortē enim
diabolū nostra negligētia facit: nō illius
potētia. Grego. Diabol⁹ cū ei resistit: de/
bilis est vt formica: cū aut̄ elus suggestio
recipit: fortis est vt leo Tertia rō ponit
ibi. Qui nō est mecum neq̄ mecum cōgre/
gat: nō ē mecum vt demones eijciat: s̄z ma
gis q̄ mea sunt spargere curat. Tercio
ostendit suā sapientiā p̄ p̄nunciatiōis vet
ritatem quia denūciat eos a demone am
plius possidendos p̄pter suā ingrati tudī/
nem z contemptū doctrine euāgelice: cuz
di. Cū immūsus spūs zc. vbi ostēdit eos
similes homi Primo a demone possessio
et postmodū liberato: et itē p̄pter suam
negligētiā plenius obfesso. Unde ait Cū
immūsus spiritus exierit ab hominē. i. a
p̄plo iudaico vadit p̄ loca iaquosa. i. p̄ loca
gentiliū: humore grē z virore fidei caren
tia querēs in eo requē. i. p̄petuaz mansio
nem z nō inueniēs: quia adueniēte ch̄o:
inde electus est di. Reuertar in domū me
am vnde exiui. i. ad p̄lm iudaicū: Et cuz
vi. e. va. ab opibus bonis scopis munda/
tam fm̄ apparentiā. Quia p̄pls iudaicus
habebat quidam exteriorē mundiciā. Si
cut em̄ scopi nō tollit tenaces sordes: sed
tñ sup̄ficiales: ita ipsi illud qd̄ deforis est
mundabāt: sed intus sordes remanebant
Quia sacrificia quidē exteriora faciebant
ordinata in lege: sed interi⁹ animū nō pur
gabant: sicut etiā nūc faciūt qui p̄ntentur:
remanēte p̄posito peccandi: Ornata p̄ bo
ni assimilationē: tunc vadit et assumit se/
p̄tem spiritus alios secū: p̄ quos intelligit
vniuersitas demonū z vicioz: meiores sc̄
vel p̄pter numez. p̄pter conatū: vel p̄pter
effectum: et ingressi habitāt ibi: et ita oia
cumulantur in eis. Et fiunt nouissima ho/
minis illius peiora p̄onibus. Et vt osten
dat q̄ similitudo p̄dicta intelligit de po/
pulo iudaico: subdit domin⁹ Matth. xij.
Sic erit generatiōi huic pessime: mala fu
it em̄ in deserto quādo vitulū adorauit: z
cōtra dominū murmurauit: peior in terra
promissionis antech̄i aduentū quādo
filios et filias demonibz imolauit: sed pes
sima post ch̄i aduentū quādo eū crucifi/
xit. Similiter timendū est hodie ecclie
ne olim ab ea expulsus diabol⁹ inueniat
eam vacatē a bonis ornata exteri⁹. Quia
multi plus ad corpalez ecclie cultū q̄ ad
spiritualē laborāt. qdā altaria ornāt mul
tipliciter: sed de electione ministroz pap

bilis est vt formica: cū aut̄ elus suggestio
recipit: fortis est vt leo Tertia rō ponit
ibi. Qui nō est mecum neq̄ mecum cōgre/
gat: nō ē mecum vt demones eijciat: s̄z ma
gis q̄ mea sunt spargere curat. Tercio
ostendit suā sapientiā p̄ p̄nunciatiōis vet
ritatem quia denūciat eos a demone am
plius possidendos p̄pter suā ingrati tudī/
nem z contemptū doctrine euāgelice: cuz
di. Cū immūsus spūs zc. vbi ostēdit eos
similes homi Primo a demone possessio
et postmodū liberato: et itē p̄pter suam
negligētiā plenius obfesso. Unde ait Cū
immūsus spiritus exierit ab hominē. i. a
p̄plo iudaico vadit p̄ loca iaquosa. i. p̄ loca
gentiliū: humore grē z virore fidei caren
tia querēs in eo requē. i. p̄petuaz mansio
nem z nō inueniēs: quia adueniēte ch̄o:
inde electus est di. Reuertar in domū me
am vnde exiui. i. ad p̄lm iudaicū: Et cuz
vi. e. va. ab opibus bonis scopis munda/
tam fm̄ apparentiā. Quia p̄pls iudaicus
habebat quidam exteriorē mundiciā. Si
cut em̄ scopi nō tollit tenaces sordes: sed
tñ sup̄ficiales: ita ipsi illud qd̄ deforis est
mundabāt: sed intus sordes remanebant
Quia sacrificia quidē exteriora faciebant
ordinata in lege: sed interi⁹ animū nō pur
gabant: sicut etiā nūc faciūt qui p̄ntentur:
remanēte p̄posito peccandi: Ornata p̄ bo
ni assimilationē: tunc vadit et assumit se/
p̄tem spiritus alios secū: p̄ quos intelligit
vniuersitas demonū z vicioz: meiores sc̄
vel p̄pter numez. p̄pter conatū: vel p̄pter
effectum: et ingressi habitāt ibi: et ita oia
cumulantur in eis. Et fiunt nouissima ho/
minis illius peiora p̄onibus. Et vt osten
dat q̄ similitudo p̄dicta intelligit de po/
pulo iudaico: subdit domin⁹ Matth. xij.
Sic erit generatiōi huic pessime: mala fu
it em̄ in deserto quādo vitulū adorauit: z
cōtra dominū murmurauit: peior in terra
promissionis antech̄i aduentū quādo
filios et filias demonibz imolauit: sed pes
sima post ch̄i aduentū quādo eū crucifi/
xit. Similiter timendū est hodie ecclie
ne olim ab ea expulsus diabol⁹ inueniat
eam vacatē a bonis ornata exteri⁹. Quia
multi plus ad corpalez ecclie cultū q̄ ad
spiritualē laborāt. qdā altaria ornāt mul
tipliciter: sed de electione ministroz pap

Feria II. post Vuli

curant. Contrario fiebat in ecclesia pili-
mitia. Sed heu ut dicit Hiero. Lū ec-
clesia diuitijs creuit: tūc virtutibz minor ē
facta. Moraliter expōi pōt sileudo illa d
homie q post grām penitētie reciduiant.
Et Chrys. Nō solū ad iudeos: sed etiā ad
nos dicta esse intelligam? si a pōtibz eru-
ti māl rursus ab eisde possideamur. Idez
Etenī pharaō si in pma plaga erudit? fu-
isset nō vtiqz accepisset expientia posteri-
orum. Nō vtiqz cū suo exercitu postea sū-
mersus fuisset: Sed nō mare rubz iā p-
transire nūc est: sed pelagus ignis. Id ro-
go vt pungat gehenne sermonē audien-
tes. Tercio ostēdit suā sapiam p simpli-
cis demonstratiōis puritatē: quā vīz ostē-
dit in muliere q dī fuisse sancta Harcel-
la ancilla brē marthe q extollens voces in
chri laudez vocē dedit. Beatus venter q
re portauit zc. Lu. xj. Vnde deuotionē e-
t p fidentiam: nō silenter loquit: sed alte
chri pboz accensa suauitate. Beda. Et
nos igit extollam? vocē cū ecclesia catholi-
ca cuius typū hec mulier gessit. Extolla-
mus et mentē in medio turbaz: dicamus
q saluatori: Beatus venter q te portauit:
et vbera q sumpisti. Et domin? pfirmādo
verba mulier: Mulieri dicit: Quinimo:
beati qui audiūt verbū dei z custodiunt
illud. q. vi. Juxta tuaz sententiā beatus q/
dez est eius venter qui me portauit: z la-
trauit: sed magis quia verbū dei audiuit:
audiendo credidit: z credendo custodiuit
Augusti. Beatior fuit Maria pfitendo
fidem christi: et felicius cōcepit deū men-
te p fidem: q corpore p carnis assumptio-
nem. Ideo nō rē illa beata qnimo etiam
illi beati qui audiunt verbū dei zc. Sed
heu heu rara est et tenuis multoz deu-
tio: audiendo verbū: multoz sollicit? ad
pba vana attendūt. Exēplū in vitaspa-
rium. Senec quidā rogauit deū ne dor-
miret aliquādo cum spiritaliuz sermo
fieret: Si autē detractiōis verba aut odij
causa verba essent: statim corrueret in so-
mnuz ne huiusmōi venenū eius aures ac-
ciperent. Hic dicebat diabolu studiosum
esse vt homines moueret ad verba ociosa:
impugnatorē autē totius doctrine spiri-
tualis: Hoc autē vrebaf exemplo: Lo-

quente me aliquādo de vtilitate salutari
ad quosdā fratres: tāprofundo somno oc-
cupati sunt vt nec oculos aperire possent.
Ego autē ostendere volēs diabolicū esse.
ociosa verba introduxi: ad quod quidaz
gaudentes: statim sunt a somno excitati.
Ego autē ingemiscens dixi: vsqz nūc de ce-
lestibus loqbar et omēs dormiebatis: qn-
do autē sermo ociosus inuentus est: omē-
nes audire cepistis. Propter quod rogo
fratres cognoscētes malignitatē diaboli:
attēdite vobis ipsis cauetes a sōno qn-
do aliquādo spirituale auditis aut facitis.
Sed sicut dicit Petrus. j. Pe. vi. Sobrii
estote et vigilate.

¶ Tertius articulus. Audistis zc. Ca-
ute ne sitis iudeis similes de quibz
sunt illi de quo dicit: Sunt nouissima ho-
minis peiora pōtibz. Sed forte psumi-
tis q deus nō punit: quia iam diu distu-
lit. Audite quid lex dicit. De pētibz im-
peratorij offerēdis. l. quoties. Quod dis-
fertur: nō aufertur. Quāvis q deus non
statim punit peccata: nō tamē remane-
bunt impunita. vt habet de penitē. dist. j.
Dedicina. § primo. Nam etsi rex diu dis-
tulerit punire proditorē: hortās eum per
nūcios vt se corrigat z ad regē veniat gra-
tiam accepturus: z ille semp in malicia p-
seuerat: et ad regē vēire ptenit: nōne tādē
puniendus est: et tanto grauius qnto diu-
tius expectatus est et ammonit? Expone
et applica Notando illud Grego. Brama
illos damnat: quos bīc diu loganimitē
portat.

Feria. ij. post. iij. dñicam. xl.

Ecce ascendi

¶ mus zc. Lavare et mūdabē-
ris. iij. Regū. v. Hoc illi dī-
citur qui ascendere cupit hierosolymam.
Sunt autē tria Notanda in epistola: quo-
rum cōsideratio inducere debet peccato-
rem ad se diligenter lauandū per peniten-
tiam. Prīmū est morbi condicio horri-
bilis: quia Naaman leprosus erat: signās
peccatorē. Ezechielis. xvj. Abominabi-

sem fecisti decorem tuum. Secundū est morbi curatio facilis: quia missus est ut lauaretur septies in iordane. Jordanis ei riuus iudicii interpretatur: et signat penitentiam in quo debet homo seipsum iudicare. Et oportet ibi septies lauari. j. *Coz. ij.* Si nosmetipsos diiudicemus: non veniet iudicari. Et oportet ibi septies lauari propter septem consideraciones ad compunctionem inductiuas: quas supra posui. *Esa. j.* Lauamini mundi estote.

Tertū est egri reparatio desiderabilis: quia restituta est caro eius. *Eccl. p.* paruuli: et mundatus est. Sic per penitentiam mundatur anima et reparatur ad statum innocentie. *Psal. m.* Lauabis me et super niuem dealbabor.

Ecce etc.

Primus articulus. An ad iustificationem necessaria sit confessio. *Q.* non: dicite *Psal. m.* Dixi confitebor aduersus me iniusticiam meam domino etc. *Ubi Cassiodorus.* Magna dei pietas qui ad solam promissionem peccati dimittit: votum ei pro operatione iudicatur. Contra. *Chrysostomus.* Non potest quis gratiam accipere nisi fuerit per confessionem a peccato purgatus. Respondet *Bonaventura.* in. iij. distin. xvj. Ad iustificationem que fit per infusionem gratie non est necessaria confessio: sed sufficiunt illa quattuor. Gratie infusio: Motus liberi arbitrii: Contritio: et Peccati expulsio. *Im* enim recti ordine: confessio sequitur: et tempore et natura contritionem: que non est sine iustificatione: Contritio tamen esse non potest sine proposito confitendi: et per consequens nec ipsa iustificatio. Cum autem dicit *Cassiodorus.* Dicendum sicut dicit *Augustinus.* Quamuis aliquis possit iustificari sine sacramentis: tamen nullus iustificatur contemnens sacramenta. Unde contemnens confessionem: quantum cumque doleat non acquirit iusticiam. Hec *Bonaventura.* Pro fundamento. Si cut ad sanitatem vulneris necessaria est saniei euacuatio: Sic ad curationem peccati necessaria est prius confessio: ad quod pertinet illud *Sen. ad Lucillum.* Omnia vicia in aperto leuiora sunt: morbi quoque tunc ad sanitatem inclinant cum ex abdito erunt

punt: ac visum suam proferunt. Dilecti ergo est desideranda confessio. Nam dicit *Lucanus:* Cupias quodcumque necesse est. Cum ergo queritur. An ad iustificationem etc. Dic responsum ut supra. Ex qua concluditur: quod iustificari non potest qui confessionem contemnit. *Ambrosius lib. de paradoso.* et habetur de penitentia distin. j. cap. Non potest quisquam a peccato iustificari: nisi si fuerit peccatum ante confessionem: Per confessionem quippe recedunt vicia et peccata: et veniunt virtutes. Figura *Exod. xij.* habetur de transitu maris rubri: et recitatur *Magister in historia Scholastica.* Cum filii israel venissent ad mare rubrum habentes post se Pharaonem et eius exercitum: et *Moses* mare rubrum diuisisset in duodecim diuisiones: nulla tribus est ausa intrare mare quousque prius intrauit tribus iuda. Et ex hoc meruit sceptrum inter tribus israel. *Psal. m.* In exitu israel de egypto etc. Sequitur: Facta est iudea sanctificatio eius etc. Spiritualiter. Si vis exire de egypto: id est de tenebris peccatorum: oportet iudam: id est confessionem precedere: et tunc sequuntur alie tribus: id est alie virtutes. *Bernardus.* Ama confessionem si affectus decorem. Ama confessionem ob quam amaris.

Secundus articulus. In euangelio quod scribitur *Luce. iij.* tria proponuntur consideranda: quorum consideratio nos ad compunctionem et penitentiam inducere debet.

Primum est iudeorum infidelitas damnable.

Secundum est diuine iusticie veritas infallibilis

Tertium est inuidie peruersitas inexcusabilis.

Primum etc. propter quam infidelitatem indigni erant miraculis christi. Patet autem infidelitas ex eo quod signa petunt dicentes: Quanta audiuimus facta in Capharnaum: fac et hic in patria tua: quasi dicerent. Si vera essent que a te dicuntur in Capharnaum facta: Tu potius hic deberes facere in patria tua: Non credimus

Feria .II. post Oculi

¶ ibi feceris q̄ in patria nō facis. Cauere ne sitis siles iudeis: certe incredulis: qđ aliqñ pringit p̄p̄ supbiā z elationē: qz vt dicit Bern. Supbo oculo nō lucet veritas. Et Aug⁹. Nūmis inflata facies claudat oculos meos. Sic z multi qz d̄ sua scia nimis p̄sumūt minime curāt de verbo dei. vnde clerici difficili⁹ corrigūt q̄ laici Chryso. sup matth. Clerici si male fecerit inemendabiles sūt: laici facili⁹ corrigunt. Greg Taro a dei luce sūt lōge: q̄nto apđ se hūiles nō sūt. Studeam⁹ hūiliari: qz vt dī Prouer. ij. Ubi hūilitas ibi sapia. Scđm est diuine iusticie seueritas infallibilis qz vīcz cōdit eis dñs qz nō p̄mittēbat in p̄ria. s. facere miracula p̄p̄ odiuz patrie vel defectū potētē s. p̄p̄ eoz maliciā: p̄p̄ quā erant indigni. Iō nō erat iustū vt apud eos faceret miracula. Vñ dī. eis. Amē dī. vo. qz nemo p̄pha accept⁹ ē in patria sua z h̄ vt in plurib. Amb. Non ociose saluator se excusat: qz nulla i patria sua operatus sit: ne fortassis aliqđ vili orē patrienōh ēē debere putaret affectū. Declarauit aut dñs dictū suū p̄ duo exēpla. s. helise z helie: q̄ in maiori honore hēbant apud extraneos q̄ apđ cōpatriotas: z iō plura miracula faciebant apud alienos q̄ suos iō dī. Multe vidue erāt in dieb helie zē. vsqz ibi naamā syrus. Amb. Vñ apparet cōpassiōis exēplo arrogantia ciuiū retro dī inuidioz: dñicūqz factū in scripturis docet veterib cōuenire. Tertiū est inuidie puerilitas inexcusabilis: qz repleti sūt ira i synagoga. hec audietes: his siles sūt q̄ p̄ra pctōres. indignant. Gal. iij. Inimic⁹ fac⁹ sum vobz vep vobia dīcēs. Vñ ē illd vulgare. puerbiū teretij Obsequiū amicos: odiū parit p̄ritas. Ex odio itaqz surreperūt illi z eiecerūt illū extra ciuitatē. Ambro. Nō mirū si p̄diderūt saluatē: q̄ de finib⁹ suis eiecerūt saluatōz Beda. Peiores sunt iudei discipuli diabolo magistro. Ille ei tēras ait Mitte te deorū sum. Illi vero de supcilio mōis precipitare conabant. Sequit. Iesus aut trāsiens p̄ mediū illorū ibat. Descendit ei dñs de monte non vīsus ab his q̄s nō deserebat. In hoc docuit qz de iniurijs nobis factz vīdicam nō q̄ramus Ubi notandū s̄m Bedam Cum dñs de manibus illorū

elapsus p̄ mediū illorū de rupe descendit atqz in ipsa rupe latere vellet: subitō ad tactū dñice vestis: saxū illud subter fugit: z instar cere solutū: quēadmodū si nū quo dñicum corp⁹ recipere effectit: in quo vestigia pedū z vniuersa linimenta z ruga vestis q̄st de manu sculptoris in pressa seruānt. Mira res: lapis emollescit z ipse homo lapidescit. Ibidem etiā ostēditur locus qui dicitur precipitiū z salt⁹ dñi. s. per miliare a nazareth cōtra meridiem versus hierusalē. Notandū autē qz quattuor modis est mors dñi intentata. Quidā enim tentauerūt eum p̄mire gladio sicut herodes. Quidā lapidatōe sicut iudei in templo. Quidā crucifigatiōe sicut iudei in passiōe. Quidā precipitatōe: sicut hic nazarei Spirituali: chris⁹ crucifigit nostra recidiuatiōe: lapidat nostra induratione: gladio perimif blasphematione: z precipitatur n̄ra desperatōe. Q̄ fatui qui desperāt: quonā vt dī. Aug⁹ Quasi scintilla in mari sic omnia peccata cōparata misericōdie dei. Exemplū legit in legenda. b. Basilij. Vir venerabilis heraclius vnicā habebat filiū: quā disponebat dñō cōsecrare. Inslāmavit aut diabolus vñū ex seruis in amore puellē. Qui imposibile iudicās ad amplexus tā nobil⁹ puelle peruenire: accessit maleficiū: cui⁹ consilio pactum cū diabolo inijit: ch̄m abnegans z chirographuz: tradens: instinctu ergo diaboli puella amore iuuenis ita accensa est vt patri diceret: vel mihi iuuenē illū in virū tradas: vel mortuā me cito vīdebis. pater ḡ licz lugēs p̄dicto iuueni desponsauit. Qui post aliquot dies norat⁹ est qz nō esset christianus. Ecclesias em fugiebat: signū crucis horrebat: dei verba spernebat. Multaqz faciebat que bono viro nō cōueniunt. Quod audiens vxor z a viro requirēs vidit veritatē: pertimescens flegit iuuenē vt ad sanctū Basilium pergerent. Ad quē cū venisset omnib⁹ auditis: dicit beatus Basilius iuueni. Vis reuerti fili. Velle inquit sed obligat⁹ sum scriptura p̄p̄ia. Cui basil⁹ nō sit tibi cure benignus est dñs Impressit ergo signū crucis in fronte eius z inclusit ei: z post tres dies vīdit. Quē vides iuuenis dī. Q̄ p̄ terribiles sunt clamores demonū:

qui tenentes scriptū dicunt. Tu venisti ad nos: nō nos ad te. Dicit Basilius? Noli timere fili. Iterum ergo eo recluso p ipso oravit: et post dies aliquot visitavit. Cui iuuenis ait. O pater, alōge audio clamores demonū et nō video ipsos. Quo pforta eo sanctus discessit: et alia die rediit. Cui iuuenis Quō inquit habes pfr. Uidi nāqz hodie in visu te pugnante p me: et vincen- te diaboli. Educens igit eu: clerū et popu- lum cōnuocauit et monuit orare p iuuenē: quē tenens manu ducebat ad ecclesiā. Et ecce diabolus cū sua comitūa conabatur rape iuuenē. Qui clamabat. Sancte dei adiua me. Diabolus pō dicebat Basilius preiudicas mihi: ipse venit ad me: habeo ei? scriptū. Tūc omnes q aderant clama- uerūt kyriel. Et orante basilio: ecce char- ta per aerē delata et ab omnibz visa venit ad manus basilij. Quā ille suscipies dixit iuueni. Cognoscas has lras frater. Et ille. Deē sunt dñe. Et fregit basilius scriptuz in signū remissionis culpe: et bene uiuendi regulā docuit. O amplitudo diuine mise- ricordie. Accedite ergo ad eum o peccato- res qm ipse pfr est misericordiā. Nec sit vobz dux petā cōfiteri. Qm tñ p fessio dux qd videat: et difficile tñ si multo ampliora et grauiora ordinasset et pcepisset deus pro gratia obtinenda et dānatione vitāda: pu- ta quotidie flagell verberari vsqz ad san- guinis effusione etc. Certe libenti animo omnia essent toleranda. Ad quod pñet illud qd serui naamā sibi dixerūt. vt habe- tur in epla hodierna. Pfr et si rem grandē tibi dixisset etc.

t Eritus arti. Audisti etc. Caute ne sitis increduli et obstinati quēadmo- dū iudei et sic hñficijs chñi indigni. Dicis forte. Credim? et obedire dño volumus. Audite qd iura dicūt Allegas p traria nō est audiēd? ca. Sollicitudinē. de appell. 2. L. de furtis. 2. j. et ff. de cōdi. et de l. ti- cio. Quid em valet qd qd regi dicat. Tu rex noster es: et tibi seruire debe n? et etiā dicat. Nō tibi tñ seruire volo etc. Et si pe- rat veniā de preteritis: dicit tñ nō se regi seruiturū: an lit audiendū? Certe nō. Ex- pone: vorando q cor ipsum loquitur deo. Vlos dicatis. Credimus etc. sed nescio qd eo; loquatur: et experientia loquitur quod

opera testantur. Alt em Greg. in homel. De dilectione et fidelitate ad conditorē: in lingua mens et vita regnatur.

Feria. iij. post dñicā. iij. q dragesimo.

Ece ascen

22. Dulser quedam cla-
mabat ad heliscū. iij. Re.
ij. Sic ad deū clamare debet anima vo-
lens ascendere hierosolymā. Et in episto-
la insinuant tria ad hoc necessaria: ad di-
uine grē augmentationē. Prīmū est:
capacis desiderij augmentatio que signi-
ficatur per vasorū multitudinē. Exprimus
Quantū illic capacis fidei afferim?
tantum inde gratie inudantiā haurimus.
Secūdū est: cordis euacuatio. s. ab ex-
terioribus curis. Et hoc intelligit per va-
cuitatem vasorū. Grego. Effunde vt im-
plearis. Tertiū est interior spūs recol-
lectio: que significatur per ostij clausione.
Eccle. xxxj. Contine et congrega cor tuū.
Ecce etc.

p Rimus articulus? Vtrū iam iustifica-
tus p cōtritionem teneatur cōfiteri.
Q. nō. Talis habet quicquid saluti ne-
cessariū est. Cōtra. Gratia nō absolut a
pcepto cōfessionis. Rñ. Bñ. in iij. dist.
xvj. Cōfessio est instituta sub pcepto a
quo non absoluit peccator per susceptio-
nem gratie iustificantis. Et ideo si potest
et non curat: cadit a iusticia: cum cadit a p-
posito cōfiteudi sine quo iustificari nō po-
terat. Nullus enim iustificari potest qui
sacramenta cōtemnit. Cum autē dicitur
Iustificatus habet etc. Dicendū q verū
est si perseveret in iusticia. Nec Bñ.

Pro fund mēto. Magna stulticia est
celare alijs peccata et nolle cōfiteri. Ho-
ratiū in Epistolis Stultorū incurata pu-
dor mal? vlcera celat. Et Sen. ad lucil.
quare vicia sua necessario cōfiteat: quare
is illis est somniū narrare vigilantis: etiā
et vicia sua cōfiteri sanitatis indicij. Luz
ergo queritur. An iustificat? etc. Dñe Rñ.
vrs Et qua conclu de q non potest esse se-
curus peccator nisi confessus fuerit: nec
videtur perfecte cōtritus: qui dolens de
s s

Feria III. post Oculi

peccato fieri proponit: nec tñ requiritur
propositū illud cū habeat opportunitatē
Per cōfessionē autē fit securus: quia p cō
fessionē reconciliat deo z ecclesie. An cō
fessionē quippe peccator est dei inimicus.
cū autē cōfiteri fit amic⁹ dei. Quia tñ vo
luntatē suā cōformat diuine bonitati. 3o
dicit Bern. O beata spes cōfessionū quō
vinctis inuincibilē: q̄ potens es apud oī
potentem. Quicquid tremendū iudicaver
is in clementissimū patre. Notate opti
mū remediū euadendi manus irati prin
cipis. Cum homo fugere nequit: dz fieris
gemb⁹ nudatū gladiū principi porrigere:
z ferebz mortis proclamare. Spūalis sic
faciatis chō peccatores: p̄fundo pecca
ta vestra. Nō est fugere potestis. Aug⁹
sup ps. Nō est quo fugias a deo irato nisi
ad ipsū placatū. denuda igit gladiū.
peccatū. Figura. ij. regū. xxiij. Dauid
videns angelū pcutiente pplm dic. Dñe
Ego sum q̄ peccauī tē. Vide ibi. Spūa
liter Si peccatū p̄fessionē denudes ofis
reponit gladiū i re lue. Ambro. li. de Jo
seph. Effat diuina vindicta si cōfessio p̄
currit humana.

¶ Secundus articul⁹. In euangel. qđ scribit. Matth. xviij. Notande sunt tres instructiones de charitate necessarīa ad ascendendū hierosolymā.

Prima est: instructio charitativae correctionis.

Secunda instructio charitativae unionis.
Tertia: instructio charitativae remis-

Prima 2c. Si peccauerit in te frat tuus.
Aug⁹. d. p. Admonet nos dñs noster nō
negligere iniucē peccata nostra: nō qren-
do quid rephendas sed videndo qd cor-
rigas: si neglexeris peior eo factus es.

Sunt aut circa hoc notande tres regule
 Prima: differere omissionis: quoniam ali-
 quando e omittenda correctio vel ap-
 tum euitandum vel maius bonu assequen-
 dum et hoc maxime in quinq casib⁹. Pri-
 mus est quando nō est spes correctionis.
 Dico. Frustra niti nihil aliud q̃ opus
 extreme dementie. Secund^o defectus p-
 batois et criminalis agis: vbi. s. actor ad ra-
 tionem si in p-atione defuerit obligatur.
 Tertius cum prelati tās iudici: cui notū

est factū. q̄ ille est noratus vel cōiunctus
Quartus cum meliori op̄i vel equē bono
vacat: sicut monachi facere debēt. Quintus
cū multitudine vel prās ē in culpa: vbi
correctio plus noceret ecclesie q̄ p̄desse.
Uñ versus. Rō spēs: nō testis: p̄sul scit s̄
sine mora. Secunda est regula secreta
amōnitōnis quā tradit dñs dī. Si peccā
uerit i tēte. i. s̄. Aug. re scī ēre: corripē
sēs dñleiter z charitatīue: intendens cor
rectioni: parcēs pudōi. Si te audierit lu
cratus scs fratrem tuū: animā eius saluā
do qd̄ est in augmentū tue salutis. Quia
vt dī. Hiero. Per salutē alterius nobis
q̄q̄ adquiri salus. Si autē te non audie
rit adhibe tecū vñū vel duos. Scdm̄ aug.
Primo adhibeat vnus: q̄ velit p̄desse mō
obesse. 2. si nec illi audierit: adhibeatur
alius: vel corrigendi studio: vel cōuenien
tiēū sub testibz. Vel fm̄ glo. Si dixerit
nō esse peccatū p̄bent 2̄riū: vt in ore duo
rū vel triū testū sterōne s̄bum. Tercia
est regula publice denūciatiōis. Si ei
perm̄ est sic publici: debet corripī publice
vt ex eius exemplo alij coerceantur. Et in
alijs que non sunt sic publica z nō p̄p̄ sit
scda via p̄dicata: debet addi tertia q̄ habz
vim coactiuā Uñ dicit dñs. Si eos non
audierit dic ecclīe. i. plaro per denūciatōez
publicā: z tūc s̄i testes adducēdi ad facti
p̄batiōē. Si autē ecclesiā nō audierit: pre
ceptū plati p̄tēdendo: sit tibi sicut ethnic⁹
z publican⁹. i. separet a cōiōne fidelīū per
excoīcationē vt vel saltē pudore corrigat
Ethnic⁹ em̄ d̄ gētiliū. Ethnos em̄ grece
gēs: est latine. Publicanus autē dicitur
q̄ secti lucra p̄ fraude furti: z peruria ac
cumulat: vel q̄ publicoꝝ exactor est vecti
galīū. Proponit autē isti in exēplū q̄ ap̄
iudeos hī excoīcati habent. Et ne q̄s ex
coīcationē p̄tēneret addit dñs. Amē dñs
co vob̄ q̄cūq̄ sup̄ fr̄s alligaueritis in ec
clesia militāte: erūt ligati z in celis. i. in ec
clesia triūphante. Siue itaq̄ iuste siue in
iuste sp̄ est timēda pastoris snia. Ehyso.
q̄. ij. ij. Nemo cōtēnat vīncula ecclīastica
nō est hō q̄ ligat s̄z eb̄s qui potestātē de
dit z dños fecit hoīes tāti honoris. Se
cūda est instructio charitatīue vnīōis.
Ad quā nos inducit dñs. Si duo ex vo
cō. de oi. re. 2c. Orig. Ista est cō p̄p̄ quā

non exaudimur orantes: quia nō consen-
timus vbiq; p oia neq; dogmate neq; cō-
uerfatione possum? z h spūalit intelligere
si aia z corp? cōfenserit z nō inter se bellū
habuerint. Seq̃t. Vbi em̃ s̃ duo ṽl tres
zē. Chryso. Illi sūt pgregati in noie ch̃i
q̃ p̃t ch̃m pncipale cām. f. amicicie h̃nt.
Hierō. Dis sermo supior ad p̃cordiā nos
puocat. igit̃ z p̃mū pollicet̃: cū se dicit int̃
duos vel tres mediū fore. Chryso. Plu-
res videm? alias amicicie occasiōes. Hic
em̃ quomā diligis diligis ille: qm̃ honora-
tus est: ille p̃t aliud tale: z oia p̃serutan-
tes: inuenim? apud multos amicicias poe-
ticas. i. ficticias. Tertia est: instructio
charitatiue remissiois. Qz em̃ dñs d̃ cor-
rectiōe fraterna loquēs: induxit ad h̃ vt
peccanti remitteret̃ iniuriā: ne dubitet̃ d̃
nūero: Querit petr? q̃tēs peccanti sit re-
mittendū: z p̃nt si septies. Et dixit ies?
Nō dico tibi vsq; septies zē. Aug? de p̃.
dñi. Audeo dicere. Est septuagies septi-
es peccauerit ignoscas: zli cēties: z oino
quotiēs peccauerit ignosce. Est tñ no-
tandū q̃ ex iniuria oriunt̃ tria. Primū est
rancor affectiōis: quē tenet̃ q̃libet statim
remittere: et iāsi iniuriāns nō petit veniā
Scdm̃ est signū indignatiōis: qñ sc̃z ali-
q̃s nō loq̃t̃ aut cōicat̃ iniuriātī: z h̃ tenet̃
fmittere pet̃t veniāz p̃ato em̃dare Ter-
tiū est ius p̃secutiōis. p̃ recōpensatiōe da-
mini vel iniuriē: z hoc non tenet̃ aliq̃s re-
mittere: nisi forte vbi iniuriāns nullo mo-
do possit recōpensare: imo qñq; malū eēt
remittere: puta si seq̃ret̃ in reo p̃nitas ad
malū z alioz scandalū. Sic ergo p̃t quō
benigne dimitteḃdū est iniuriāntib; nobis
alias a dño miscōiāz nō p̃sequimur. Exē-
plū d̃ plaga illi? q̃ noluit indulgere. Nar-
rat guillerm? de vitriaco: qd̃ in braban-
tia p̃rigit q̃ cū pacificare volētes qdā die
imortales iniurias/erga iniuriātē nihil p̃-
ficerēt: iniuriā pass? p̃mo simplicit̃. dein
pedib; ei? p̃strat? semel itez z tertio po-
pulo p̃sequēte rogaret. Guillerm? d̃ vitri-
aco dixit ad pplm̃ Credo q̃ i boie obsti-
nato signū oñdet dñs. Nec mora: miser il-
le reuersis oculis sel̃ itez z tertio i terrā cor-
ruit ore cruore spumās. flēte at̃ pplō red-
uerēdus vir fusa p̃ce p̃stratū erexit. Qui
mor̃ sanat? cū lachrymis veniā petijt ru-
dos in ei? oscula quē ip̃e offēdit. Hoc guil-

lerm?. Vñ matth. vj. Si nō dīmiseris hoī
bus peccata sua zē.

Ern? ar. Aud. zē. Notate q̃ lex dīcē
ē. d̃ hereticis. i. p̃uilegia. Qui in legē
cōmittit: p̃uilegia legē amittit. Videte q̃
ne p̃ legē mie faciāt? z sic mie p̃uilegiū ad-
mittat? Nā sic h̃r extra d̃ p̃stitutōib;. Ad
irētiōnē mādāt? recurrēdū ē. Nec at̃ ē in
rētiō dī vt mīaz faciāt eis q̃ mīaz fecerūt.
Videte ne sitis siles hoī q̃ ex nēcitāte trāsī-
tur? ē p̃ ponte als pibit: z tñ ip̃e pōtē illū
destruit z sic perit. Expone de ponte mie
zē. notādo illd̃ Aug. In manib; ei? z s̃ ar-
bitrio ponit de? vnde saluemur dīmisi-
te inq̃t z dīmittetur tibi.

Seria. iij. post. iij. dñicā. xl.

Ece ascen

zē. De celo locut? sum vob?
Exo. xx. Locut? ē nob̃ de?

d̃ celo vt in celū ascēderem?. In illa at̃ lo-
cutiōe in q̃ locut? ē dñs pplō isrl. tria sunt
notāda in eplā. Primū ē p̃sideratio ob-
suade p̃ceptiōis cū dī Honora p̃rem zē.
vsq; oia illi? sūt. Scdm̃ ē p̃sideratio ad-
mirāde p̃cussiois z turbatiois cū dī. Lū-
ctus aut̃ ppl̃s videbat voces zē. vsq; ne
forte moriamur. Tertiū est p̃sideratio
mēorāde institutiōis. Et ait moyses ad po-
Ecce zē. (pulū: nolite timere zē.

p̃ Rim? ar. An prās clauū se extēdat
ad culpā. Qz ñ. Soli? dī ē remitte-
re culpā. Esa. xliij. Ego sū q̃ deleo iniqui-
tes tuas. Cōtra. Jo. xx. Quoz f̃miserit?
zē. Rñ. videt̃ fuisse opio ma. in. iij. dī. xvij
q̃ prās clauū ñ se extēdit ad f̃missionē cul-
pe neq; ad p̃mutatōez p̃ce efne i rpalē. Et
ad h̃ allegat q̃ sacerdotes legales ñ facie-
bāt lepros nec curabāt s̃z oñdebāt aut lep-
ros aut a lep̃ m̃d̃atos: z sic sacerdotes oñ-
dūt mō absolutos l̃ ligatos s̃z merita eoꝝ
vt d̃merita sibi oñsa. Itē gre. z aug. dī. q̃
i suscitatiōe lazari signa fuit suscitatio p̃cto-
ris s̃z lazari? p̃ fuit a dño suscitāt? q̃ dī
scipul? tradere solued?. Inrētiō g̃videt̃ eē
q̃ clauis ñ se extēdit ad remissionē culpe:
neq; ad p̃mutatōez pene efne: aut e? f̃mis-
sionē nisi oñsiue. Sco. at̃ alit̃ loq̃t̃ z rōabī-
liter q̃ sacm̃ noue legis est signūz efficax
grē: nō demonstratiū aut p̃nosticiū: z per
p̃sequēs est signū efficax remissionis cul-
pe: quia gratia nō stat cum culpa mortali

Feria. III. post Oculi

Et etiā cōmutatiōis pene eterne: qz obli-
gatio ad penā etnā nō stat i aliquo cū gra-
tia. Item penitētia sacramētalis est secū-
da tabula post naufragiū: qd nō esset si tūc
ostenderet aliquē a peccato absolutū. Vi-
cendum ē qz absolutio sacramētalis qn-
tum ex se est se extendit ad remissionē cul-
pe et cōmutationē pene eterne in tēpora-
lem nisi prius inueniant. Ista itaqz facta sūt
tute p̄tritiōis sicut etiā de baptismo dicit
qz q̄ntum est de se delet culpam originālē
si inueniat: et etiā remittit penam. Si autē
inueniat culpā remissā: tē auget grātiā: sic
in p̄posito. Auctoritates autē in gr̄i sunt af-
firmatiue qz sacerdos ostendit: sed nō sūt
negatiue qz nō absoluit. Hoc ex Scoto.

Pro fundamēto. Vultū desiderare de-
bemus ingressum ianue celestis que nō
bis apiri potest p̄ clauēs ecclie. Et si de h̄
ingressu securi essemus: iam mortē timere
nō deberemus. Tullius lib. de senectute:
Nō est timenda mors quā immortalitas
sequitur. Hanc immortalitātē sepius p̄side-
rare debem⁹ et ad eam aspicere. Quidius
lib. fastoz. Felicitas anie quib⁹ hec cogno-
scere p̄mū inqz domos supnas ascende-
te cura fuit. Ad hanc ascensionē ordinatē
sunt clauēs ecclie: de quib⁹ querit. An po-
testas clauū zc. Dic rñ. vt s. Ex q̄ cōclu-
de qz secūz et vtile est peccata p̄teriri: q̄a
ibi infundit dei grātia si nō ponat obex ex
parte penitētis. Lauere ḡne p̄cūdia im-
pediat integritatē p̄fessionis: q̄ quidē vel
recūdia ex supbia puenit. sicut de pe. dis.
j. ca. Qui domū. Taciturnitas peccati ex
supbia nascit cordis. Iō ei peccatū suū qd
celare desiderat ne iniquitas sua alijs mani-
festa fiat: Ne talis apud homines reputetur
fons qualē se iadudum diuino exhi-
buit conspectui: qd ex fonte superbie nasci
nulli dubiū est: Sz dicit se excusando: nō
supbiam: sed verecūdiam eos impedire.
Sed certe verecūdia illa ex superbia est.
Bern. O infania nimia: pudet abluī z nō
pudet inq̄nari: pudet sordes abstergere z
nō pudet p̄trahere: Abstergit caliga z cō-
temnit ania. Hec verecūdia p̄cipue pue-
nit ex carnalitatib⁹. Eōra tales dicit Ec-
clesiasti. iij. Ne p̄fundaris p̄ ania tua di-
cere verū. Est enī p̄fusio adducēs p̄tīm: z
est p̄fusio adducēs gl̄iam. Lauere ḡne di-
abolus p̄ verecūdiā vos deuincat. Ro4

tate. Princeps vidēs hostē sibi molestū z
ab eo supari quē supare p̄lueuerat exardē-
scens in euz totis virib⁹ le nixit vindicare
Spūalit: diabol⁹ vidēs peccatōz p̄ p̄fes-
sionē sibi molestū: ita nō sibi obediēte sed
rebellantē: dolore succendit: et ḡntuz p̄p̄e
impedire conat. Figū. j. Dach. vij. Lū-
iudas expugnaret gentē demetrii: iratus
demetri⁹ misit nicanorē zc. vide ibi. Sp̄i-
ritualit: p̄ iudā: p̄teritē itelligit: p̄ demetri-
um: diabolū: p̄ nicanorē ducem: verecūdi-
diā vel appetitū carnalē q̄ petit solū iudā:
id est p̄fessionē legatī sz p̄ iudā icidit caput
eius zc. Expone. et hec oia in signū victo-
rie p̄ntant in celestē hierlm. Iō sicut dicit
Eccl. iij. Ne p̄fundaris p̄tā tua p̄teriri.

s. Eūdus artic. In euāgel. qd scribit
Matth. xv. arguit dñs phariseos z
sibi siles: qz nō tales q̄les oportz ascēdere
hierl̄ymaz. Arguit inqz eos triplicis.

Primo tanqz legis trāsgressores
Scōo tanqz ppli seductores.

Tercio tanqz boni opis simulatores
Primo zc. qz accesserit ad iesuz dī. Quare
discipli tui trāsgre. zc. Hiero. Mira pha-
riseoz scribarūqz stulticia dei filiū arguūt
qz discipli traditiōes hoīm z p̄cepta non
suat. Iltis s̄ siles q̄ pl⁹ zelāt trāsgressiōz
hūanaz traditiōnū q̄ diuinoy p̄ceptoy:
pl⁹ p̄suetudinū q̄ p̄tutū. Iesus at q̄i cla-
uum clauo retūdēs rūt. Quare z vos trāf-
gredimī mādātū dei p̄f traditiōz vīam:
Hā de⁹ dī Honora pa. z ma. Et q̄ male-
dixerit p̄i vt mī morte moriā. Hos at
aduersariū dicit. i. traditiōe vīa falso in-
struit trāsgredit mādātū dei p̄ lucro vīo:
q̄cūqz dixerit. i. dicat vt dicere potit pa. vt
ma. O p̄i aut mī q̄ idiges z p̄t a me sub-
sidiū. Nun⁹ qd cūqz ē ex me. i. ex deuotiōe
mea dō. s. oblatū tibi p̄derit. s. ad vtilitatē
anie mag⁹ q̄ si dāre tibi: qz tūc p̄dest solū
corp⁹: z licitū p̄ ea nō honorificat p̄cem
aut ma. z irritū fecit mādātū dī p̄f tra-
ditiōes vīas. Hiero. Honor i sc̄ptur⁹ nō
tū i saluatiōib⁹ z officijs deferēd⁹ q̄tū in
el̄yis z oblatiōe sc̄rit. Est at itelligēd⁹: q̄
cū p̄i tā nēitate bz: bona de q̄b⁹ fili⁹ p̄i ei
mistrare iā sibi debita sūt. de aliēo at null⁹
debet facere sacrificiū. sec⁹ si bōa sua deo
vouisset anteqz parētes essent in necessari-
tate Nota. Phariseis propter traditiō-
nes suas dei mandata trāsgredientibus

sunt similes: q̄ p̄p̄t ieiunium voluntarium: soli
iunt ieiunium de p̄cepto. Et q̄ p̄p̄t p̄p̄t
gratias dieb⁹ dñicis omittit mīstariū
solēna. Et qui p̄p̄t indulgentias incer
tas in q̄bus pecunias exponit: omittunt
dare pauperib⁹. Et q̄ p̄p̄t vota aut iura
mēta idicreta: omittunt p̄cepta charitatē
nolētes loqui aut p̄uersari cū quibusdā
z sic de similib⁹. Ante oīa ergo sūt dei p̄
cepta obfervanda. Qm̄ vt dī Berni. Nihil
placet deo q̄d cūq̄ obtuleris neglecto eo
ad q̄d teneris. Cōsequēter in euāgelio sa
tisfacit dñs q̄stioni phariseoꝝ. Conocet
em̄ ad se turbis dixit. Audite z intelligite
Nō q̄d intrat in os zc. nisi forte p̄ q̄nto q̄s
inordinare afficit ad cibū. Et deinde exiit
gente petro plen⁹ exponit dicens. Nō in
telligitis q̄z om̄e zc. Scdo arguit eos
tanq̄z populi seductores: ubi dñs planta
tio quā nō plā. p̄ me. zc. Remigi⁹. Falsa
doctrina cū suis auctorib⁹ p̄manere nō p̄t
q̄ a dō p̄re nō est. Pōt etiā illa eradicatō
dici illa excisio arboris de q̄ dī Matt. vij
dñs arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet
zc. Sequitur. Sinite illos: ceci sūt z du
ces cecoz. Cecus autē zc. Grego. Cū pa
stor p̄ abrupta vicioꝝ gradit⁹: p̄ns est vt
grex in p̄cipitiū trahat. Berni. Ridiculo
sa res imo magis p̄culosa speculator ec
clesiastic⁹ cec⁹. doctor insci⁹ p̄curioꝝ clau
dus: platus negligens: p̄co mut⁹. Ter
tio arguit eos tanq̄z boni operis simula
tores: cū dicit Hypocrite. Bñ p̄phetant
de vobis zc. Qz videt⁹ scitātē in verbis
z exteriori p̄uersatiōe fingeant: s̄z corru
pti erant intus mala intentiōe: Hoc etiā
dici pōt de oībus qui bene docent z ma
le viuunt. Sine causa em̄. i. frustra colunt
memō hñtes inde fructū. Remigi⁹. Be
ne hypocrite dicūt: q̄ sub honore dī: terre
na sibi lucra accumulare cupiebāt. Illud
autē q̄ dīxerit dñs phariseis: dici p̄t de oīb⁹
q̄ p̄p̄t mūdī gloriā bona faciūt aut fingūt:
de amicis etiā mūdānis: de oīb⁹ malis
chriānis. Et sp̄alit de his q̄ faciunt p̄fes
siones simulatas. Qd pōt p̄tingere: vel p̄
pter defectū vere integratiōis: v̄l p̄p̄t de
fectū p̄p̄t p̄p̄t: vel p̄p̄t defectū p̄p̄t affe
ctionis: q̄ nō habet affectionē abstinēdi
a p̄cō. De his alibi videre potes exēplū
ad p̄positum: q̄re de eo q̄ voluit audire de

monē: in scdo aduentuali. fer. ij. p. ij. do:
t. Ertius arti. Aud. zc. Lauete ne si
tis similes phariseis: diuine legē rāl
gressores: Nam iura dicūt. Reges ab oīb⁹
bus seruande sūt. L. de legibus. Reges.
Et extra de cōstitutioībus. Canonū sta
tura ab omnib⁹ custodiant. Notate. Si
princeps terrenus offendit: p̄tra sibi res
belles insurgit z eos punit: q̄nto magis
princeps etern⁹ zc. P̄sertim cū p̄cepta
p̄tra nob̄ dedit ad vtilitatē nostrā. Hiero.
ad cellantiam. Quid rā ingratiū quid ve
tam superbū q̄ aduersus ei⁹ viuere volū
tatem q̄ nō imperat nisi vt causaz habeat
remunerandi.

Feria. v. post. iij. dñica q̄dragesime.

Ece ascen

zc. Audite p̄bū dñi oīs iu
da hiero. vij. Audite iq̄z
zc. vt ascēdatis zc. Sunt autē tria notan
da in epla. Primo ponit: exhortat⁹ au
ctoritas: q̄ factū ē p̄bū dñi ad hieremiā
dicēs. Sta in porta dom⁹ dñi zc. vsq̄ ibi.
Hec dī dñs de⁹ exercitū dñs israel.

Scdo subiungit: exhortatiōis vtilitas
cū dī. Bonas facite vias v̄ras z studia
v̄ra z inhabitabo vobiscū zc. Tercio
excludit abusiōis fallacitas. ibi. Polite cō
fidere in v̄bis mēdaci. dī. Tēplū dñi. zc.
q. d. Non oēs ingredientiē templū dñi: z
eclesiastica sacramēta recipiētes: hñt deū
inhabitantem: sed qui bonas faciunt v̄
as suas. zc.

Ece ascendim⁹ zc.

p. Rimus articul. An p̄fessio sit de lu
re diuino: Qz nō: q̄ nō cōtinetur in
aliquo p̄cepto decalogi. Cōtra. Sacerdo
tiū fuit institutū a ch̄o ad absolutionem
p̄cōꝝ. Sacerdotes autē nō possunt ab
soluere nisi sciant a quo absoluūt: q̄d scire
nō p̄nt nisi p̄ p̄fessionē. Rūdet boni. in.
iij. dī. xvij. In p̄fessioe duo sūt. vñū for
male z cōpletū q̄d est absolutio siue po
testas absoluendi: z hanc dñs instituit q̄
potestatem clauū cōcessit. Aliud est ma
teriale q̄d est detectio morib⁹: z hoc dñs
nō instituit in se sed in sinuauit: q̄z sufficē
egrotō exponere medico morib⁹. z postea

Feria v. post Oculi

medicū medicinā p̄stare. Et ulterius qz
cōfessio peccati nō v̄z extorta: sed dz esse
volūtaria. Et hoc est qd dicit Hugo. De
dicis vt vere curaretis infirmis non dē
vt ad medicos irēt. Hoc em̄ q. certū eēvo
luit q. egn. libenter salutē quererēt si me
dicos inuenirent. Hec bonū. Dicit enim
leo. q. p̄ceptū p̄fessionis implicat in illo lo
co Joā. x. Accipite sp̄m sc̄m quoz zc.
Nō em̄ possent sacerdotes iudicare arbi
trarie in causa ignota. Ea autē p̄cōris nō
pōt esse nota nisi p̄ p̄fessionē. Et est simi
le. Nā eodē verbo q. dictum ē aplis. Eū
tes zc. baptizantes zc. Dēs obligauit ad
baptismū: vt habeat p̄mā grāz. Hec leo.

Pro sūd. q. p̄fiteri dūz. forte videat
tū si de necessitate salutis ē v̄a prudentia
ad p̄fessionem faciendā animū inclinare.
Teretius. Porro istud est sapere: vt vbi
q. op̄ fuerit animū flectas. Q. q. aliq̄s
animū sic flectat ad p̄fessionē: est indictū.
Sen. ad lucil. Hoc ip̄m est argumentum
ani in meli⁹ trāslati: q. vicia sua q. p̄u. igno
rabat p̄fiteri z. videt. Sed q̄ritū est. An cō
fessio. zc. Dic tū v̄s. Ex q. concludē q̄nta
denotioe dz p̄cōr. p̄fiteri p̄pter reuerētā
diuini p̄cepti: z. excellētā p̄p̄ij cōmodi: qz
v̄iciz penitētibz z. p̄fiteribz peccata cōdo
nat. Proverb. x. viij. Qui cōfessus fuerit
p̄c̄ta sua z. reliquerit ea: misericordiam cōsequē
Et. j. Joā. j. Si cōfitea. pec. no. re. no. ea
Morate Cadēs i aq̄ nō ē i piculo q̄diu h̄z
os sup aquā: qz p̄terspirare z. respirare Jo
nō suffocaf: sed si aq̄ super os ascendit: ita
tū suffocat: qz p̄pter defectū expiratiois
refrigeratiue: calor sanguinis succendit.
Sili: cadens in p̄c̄m nō est in periculo si
os habz ap̄tū ad emittendū ardorē p̄c̄i:
sz si p̄ cōtēptū os claudicat: nō ē spes. Fi
gura. Exod. xij. Egyptij suffocati sūt in
mari cū reducere sūt super eos aque maris
Spiritualit. P̄cōres clauso ore submer
gunt in p̄cō: z. descēdūt in abyssū. Aug.
Infernus est pfundū qd nō claudet super
te os suū: nisi claueris os tuū.

¶ Scūdus articul. In euāgē. qd scribi
tur Jo. vj. Ponit exhortatio multū
necessaria ad ascēdēdū iherosolēmā. Cir
ca quā p̄siderationē sūt tria p̄siderāda.
Primo ip̄a saluatoris exhortatio.
Secūdo exhortatiois declaratio.

Tertio declaratiois p̄firmatio.
Primo igit saluatoris exhortatio cum dē
Opamini nō cibū q. p̄t zc. Chryso. q. vi.
Vos ex q̄ritis escā tpālē: ego at corp̄a v̄ra
nutriūt: vt p̄ ex q̄ratīs illā escā: nō q. tpa
neā sz etnā tribuit vitā. Idē Opamini cibū
qd nō p̄t ē affici seclatibz rebz. Seq̄t. quē
fili⁹ bois dabit vob. i. par⁹ est dare: hunc
em̄ p̄r sicut dē. i. ad h̄ eū p̄ncipat̄ affiq̄
gnauit: mittēs eū in mūdū. Joā. x. Ego
veni vt vitā hēant: z. abūdātius habeant.

Secūdo ponit exhortationis declaratio.
vbi infirmat seipm eē cibū illū. Sic em̄ dē
alchūm⁹. Iudei intelligētes escā illā que
p̄manet in vitā eternā: eē op̄ dē: interro
gauerūt dī. Quid faciem⁹ vt opemur opa
dī: L̄his ḡ (vt dē theophil⁹) q̄uis cognō
uit nihil eis p̄desse: tū p̄p̄ cōem vtilitātē
rūdīt dī. Hoc ē op̄ dē vt credatis in eū
quē misit ille. Aug⁹. Nō dē vt credat⁹ ei:
sz vt credatis in eū. Nō em̄ oīs q. credit. ei
credit in eū. Nā z. demones credebāt ei: z
nō credebāt in eū: z. nos credim⁹ paulo: sz
nō in paulū. Credere ḡ in eū: est credēdo
amare: credēdo in eū ire: z. ei⁹ mēbz icor
porari. Ip̄a ē fides quā a nob̄ exigit dē:
q. p̄ dilectioez opat. Credere ḡ in eū: ē mā
ducare cibū q. p̄manet in vitā eternā. Ut
qd paras ventrē z. dentē: crede z. māduca
sti.

Tertio ponit declaratiois p̄firmatō
vbi v̄iciz p̄firmat p̄dicta p̄itas. sz q. hoc
op̄ dē ē: credere in illū quē misit ille. Si
cut dicit Aug⁹. Q. dñs inuitabat ad fidē:
Jo q̄rit. Qd ḡ signū tu fac: vt videam⁹
z. credam⁹ tibi. Quid opat⁹. Patres nr̄i
māducauerūt māna in deserto sic scriptū
est. Panē de celo dedit eis māducare. q̄st
dicat. Tu adhuc non fecisti siliā moysi.
Moyses dedit māna: z. anis. xl. tu po pa
nē ordeaceū. z. sel t̄m. Chryso. Dulex sili
gnis facit z. in egypto: z. in mari: z. in deser
to: hui⁹ maxie mēinerūt qd valde p̄cipi
scebāt p̄p̄ v̄c̄r. tyrānidem. Dic ḡ eis ie
sus. Amē amē dico vob. Nō moyses de
dit vob panē d celo: sz p̄r me⁹ dat vobis
panē de celo vez: hic accipit vez: vt dī
uidit q. figurale: z. nō falluz. Illud māna
h̄ figurabat. i. cibū dē q. locut⁹ sum. Seq̄t
Panis ver⁹ ē q. de celo descēdit: z. dat vi
tā mūdō. Alchūm⁹. Hic ē panis ver⁹ q. p̄
assumptā hūanitatē descēdit de celo: z. p̄

assumētē diuinitatē dat vitā mūdo. Hoc ergo audientes iudei dixerūt ad eū. Dñe. semp da nob hūc panē. Tñ iesus euidentē dedit rās veritatē dī. Ego sum panis vite q̄ venit ad me nō esuriēt: q̄ credē in me nō sitiet vnq̄. S; forte obijciēs: qz Eccl. xxiij. dicit diuina sapia. Qui edūt me adhuc esuriūt: q̄ bibūt me adhuc sitiūt. Dicendū q̄ sitis aliqñ accipis p desiderio rei nō hite. Alio mō p desiderio rei iam hite ad plenā habēdū eā. Tercio mō p exclusiōe fastidiū aut deiectionē hite rei. Primo mō hites deū per grām nō sitiūt: s; bene scdo mō. Tercio mō etiā bti dñr sitire vñ in p̄sa. Virant nec deficiūt in illū quem p̄piciūt: fruūtur nec fastidiūt q̄ frui magis sitiūt. Studeam q̄ nūc p verā fidez deo adherere vt ad ei plenā fruitionē valeam puenire: qd̄ certe nūq̄ eē poterit nisi plene p̄fiteamur absq̄ excusatiōibz palliatōibz. Dñe q̄ multi sūt ignorantes in p̄fessionibz faciendis: q̄ poti⁹ volunt se laudare q̄ accusare. Exēplū narrat cel̄sar⁹. Quedā matrona cū deberet p̄fiteri: cepit corā sacerdote narrare quicqd̄ boni gessit z cū phariseo se iustificare dī. Dñe tōt sepius ferijs soleo i panem aq̄ ieiunare: tales elemosynas dare: ecclesias frequentare zc. Cui sacerdos dīc. Ad qd̄ dñā venist? Rndit q̄ i iustis vultis accipe pniām quā re nō dicitis pctā vīr: Rndit: nihil scia sum. At sacerdos: cui⁹ est? officij: Rndit Ferrū vendere soleo. Ad quā ille: soletis ne peiores p̄cūlas mittere melioribz? z totū vendere p bono. Dicite illa. Soleo. Rndit ille. Ecce hoc criminale pctm̄ est: qz volus z fraus. Itēp̄ interrogauit. Soletis ne aliqñ mētiēdo iurare: z aliqñ maledicere emulis vris: z alijs pl⁹ vēden tibi iudicare. Rndit. In his sepe deliq̄. Et sacerdos. Hec oia mortalia sūt. Illa q̄ ter rita se multipliciter peccasse recognouit: z qd̄ de cetero p̄fiteri deberet didic. Itō dī car q̄libz eū ps. Dixi p̄fitebor ad zc.

Et ar. Aud. zc. Cauete ne amor mōi puet vos illo pane celesti. Nota e qd̄ h̄r. xxiij. q. iij. Socrates: Socrates philosophus cū grā studiū p mare pgeret archēas p̄cicit a se magnū pond⁹ auri. dī. Vltio poti⁹ submergere te q̄ submergar a te. Vltio magis subscire dētis oēm scti

amorē ne vos puet aore dī. Forte dicetis. Necessē ē d̄ mūdānis cogitare p̄vita p̄nti dico q̄ vez ē s; moderate. Dicū forte: ḡ paupes erit? nihil accumulabim⁹. Audite qd̄ lex dī. ff. d̄ re. iur. Quoties. De duobz mal⁹ min⁹ malū ē eligēd. Vltio min⁹ eēt bibere medicinā amarā: cui⁹ amaritudo p modico tpe gustū molestāt: q̄ poti⁹ ito xicanū q̄ hōle: p̄p̄ occidit z mortificat. De li⁹ ē q̄ nūc lugere vt panē celestē inuēlam? q̄ i mōdo gaudere z enā vitā amittere quā n̄ possum⁹ h̄re nisi p pniāz p quā liberat hō a pctō. Et sic dī. Ro. vij. Libati a pctō fui at̄ facti dō: hētis fructū i sacrificatiōez sinē p̄o vitā eternā.

Feria. vij. post. iij. dñicā. xl. ser mo.

Ece ascen

zc. Loqm̄ ad petrā z illa dabit aq̄s. Aueri. xx. Loq̄m̄ inq̄ ad petrā. i. cor. duz vt sic disponatis vos ascendere hierlāz. In sept̄a at̄ inuēnuat nob tria nēaria ad educēdū de cord duro lachrymas p̄p̄citiōis. Primū est mēt̄ hūiliatio: qz moyses z aarō corruūt pni in trā zc. Scdm̄ ē deuota oīo qz clamauerit ad dñz dicēs. Dñe d. zc. Tercitū ē cordis duri increpatō: qz dī Loqm̄ ad petrā. zc. Et seq̄. Percuties h̄ga bis sili: cē egressē sē aq̄ largissimē. Bis q̄ pcutit dī cor duz: vicz ex p̄sideratiōe dīne scue ritat⁹ p quā iducamur i timorē: ex p̄sideratiōe dīne bonitat⁹ p quā iducamur ad Ecce zc.

(amorē. p Rm̄ ar. An p̄fessio sit d̄ iure nasa li: Qñ. qz videt spugnare naturalē iclinationē. Cōtra. d̄ iure nase ē q̄ obediā? dō: cōfessio at̄ ē de iure dīno. q̄. Rnd. bon. i. iij. dī. xvij. d. q̄ oia q̄ supaddit lex euāgelica: sūt d̄ dictamine nature in gñali. Itō p̄fessio sacralis ē de dictamine nature i gñali legē. Dictat ei rō natural̄ oibz modis deo re cōciliari debere q̄bus ip̄e irascit. In frēa li aut p̄fessio mētal̄ q̄ est recognitiō offēse dīne ē d̄ dictamine nature adiute per fidē. Vlocat at̄ p̄fessio ip̄i dō faciēda ē de lege nature n̄ simplr s; i casu. p̄nta qñ de ext̄ ḡit: sic z exegit ab adā z cain. Hec bon. Pro sūd. Vltio solliciti eē dēm⁹ ne p̄ negligentia in infernum corruam⁹. Rnd. rāte q̄hod petroni⁹ dicit. Eheu nos mi

Feria. VI. post Oculi

seras q̄ totus homūcio nil est: nil erim⁹
cūcti postq̄ nos auferet orcus. Ergo vi-
uamus dū licz esse bene. Ad hoc q̄ppe tē-
dit oīs doctrina moralis vt bon⁹ efficiat:
sic accipi p̄t ex doctrina An̄i. ij. etb. Quid
sit vir? scrutamur nō vt sciam⁹: s; vt bōi
efficiamur. Hoc est em̄ qd sup oia desidet
randū est. Nō pōt aut pctōr effici bonus:
nisi pus p̄fiteat. Sed q̄rit An̄ p̄fessio zc.
dic. rñ. vñ. Ex q̄ p̄clud q̄ diliget ad p̄fessi-
onē currere dz pctōr. Nā vt d̄t Amb̄ s̄m̄.
xl. Cōfessio aīam a morte liberat: p̄fessio
paciūz apit: p̄fessio spem saluādi tribuit.
Pctōres Aud. zc. Et certe etiā ab initō
mūdi dñs p̄fessionē exegit. Vñ d̄t de pe.
vi. j. s. Deniq; p̄pe. c. Voluissent. Deniq;
vt p̄picue appeat: neminē absq; p̄fessioe
a pctō mūdari ab ip̄ius hūani gñis p̄nci-
pio sumam⁹ exordiu. Trāsgressiōis pctō
p̄mī parētes correpti a dño req̄siti sunt d̄
culpa vt pctm qd trāsgrediēdo p̄miserāt
p̄fessioe delerēt. Serpēs aut de culpa req̄-
situs nō est: qz p̄fessionē non reuocabat
ad veniā. Cain qz cū post p̄uaricatum
fratricidiū addidisset: s̄lt a dño de culpa
est req̄situs. cū ei d̄t Vbi est Abel frater
tuus. Sedq; supbus capiti suo pctm p̄f-
teri noluit: sed pot⁹ mēdacie negādo do-
minū. s. fallere conat⁹ est d̄t. Nūqd custos
frat̄s mei sum ego: indign⁹ veniā iudica-
tus est. vñ i desp̄ndōis pfundū m̄er⁹ ait
Maior est iniquitas mea q̄ vt veniā mere-
ar. Aud. o pec. zc. Accredat; sine p̄fessi-
one veniā obtinere. Figura de Cain Ge-
nes. iij. q̄ nolens p̄fiteri vagus et pfugus
exiit a facie dñi: signās eos q̄ pctm p̄fiteri
dissimulat; respectu diuine miseriādis indi-
gnos haberi. vt h̄t de pe. vi. j. s. supius al-
legato. Sicut aut d̄t Aug. Nō habz qd ti-
meat in futuro q̄ p̄fessionē fecit de pctō

¶ Ertius arti. In euāgelio qd scribit
Jo. iij. ostēditur hūanitas et beniuo-
lentia dñi quā ostēdit erga mulierē samari-
tanā: et oībus eā offert vt possent ascēde-
re hierl̄ymaz. Beniuolentiā aut suā ostē-
dit mulieri samaritane tripliat̄.

¶ Prio ostēdo grām sanatiue resectōis
Secdo p̄fessio grām informatiue istruc-
tionis

¶ Tertiō inferēdo grām desideratiue af-
fectionis.

¶ P̄mo igit zc. h̄mōi sanatiua resectio
signat p̄ aquā viuā zc. Ad hui⁹ intelligē-
tia Horandū iuxta euāgē. q̄ dñs venit in
ciuitatē samarie q̄ vocat̄ sichar. Et cū essz
fatigat⁹ ex itinere sedebat sup fontē siue
puteū z hora erat q̄ti sexta. Sicut Aug⁹
li. re. lxxxiij. q. 2. Venit iesus hora sexta. i.
sexta etate gñis hūani: z p nobis passus ē
sitim: famē: et labores mltos. Aug. Esuri-
uit q̄ oēs pascit. sitiuit q̄ fons est. sepe fati-
gatus est dñs iesus z tora vita sua in pau-
perate z labore fuit. Bern. Quid non erit
liuane cū recordat⁹ fuerz q̄ p nobis ch̄us
exhibuit in carne: laboz q̄s p̄tulit in p̄di-
cando: fatigationū in discurrendo: vigilia-
rū in orādo: rērationū in ieiunādo: lachry-
maz in p̄patiēdo. Cū ḡ esset ibi iesus ve-
nit mlier samaritana haurire aquas. Cui
dñs ḡose loq̄s d̄t. Da mihi bibere. Vñ
de dñi hūilitatē in eo q̄ solus remāserat.
Discipli em̄ abierant in ciuitatē vt cibos
emerēt: Et in eo etiā: cū benigne locut⁹ ē
cū mliere simplici d̄t. p̄mo Da mihi bibe.
Dicit aut ei mlier. Quō tu ui. cū sis poset
a me bibere q̄ sum mlier samar. Nō ei co-
utunt iudei samaritāis Rñt iesus d̄t. Si
scires donū delz q̄s est q̄ d̄t tibi: da mihi
bibere: for. pe. ab eo: et daret tibi aquā vi.
Greg. Dogma est neminē accipere diuinuz
donū ex nō q̄rentib; illd̄. Nā et iubet p̄s
ip̄m saluatozē poscere vt det illd̄. Postu-
la a me z dabo tibi zc. Theoph. Graz spi-
ritus sc̄i d̄t. a quā vi. i. aquā viuificatiuaz:
refrigeratiuā: z motiuā. Mlier aut intel-
ligēs aquā viuā in puteo illo esse d̄t. Neq;
in q̄ hauries hēs: z pute⁹ alt⁹ est: Vñ ḡ
habes aquā viuā: Nūqd tñ maior es p̄e
nfo iacob q̄ dedit nobis puteū et ip̄e b̄t
bit ex eo z filij z pecora ei⁹: Bic. D̄stice
fons iacob sc̄pture sunt. Siqdē instructi i
sc̄pturis bibūt vt iacob z filij ei⁹: simplici-
ces aut et rudes bibūt more pecoz. Rñt
iesus et dixit: Dis q̄ bibit ex aq̄ hac sitiet
itēz: qz. s. nō sedat sitim ad t̄ps. Aug. Qd
qdem vex ē z de aq̄ sensibili: et de ea quā
signat illa aqua. Et em̄ aqua in puteo vo-
luptas est secti in pfunditate tenebrosa: p
hoc ḡ instrumur q̄ reiect⁹ est amor mū-
danoz. s. diuitiaz: delictiaz: et bonoz. Tal-
em non exstinguit sitim: sed auget: Unde
Prouerb. xxx. Sanguisuge due sunt filie.

q̄ semp dicitur affer affer. Sanguiſuga m̄
eſt ſup̄bie que eſt initia ois p̄c̄i. Due aut̄
filie ſūt cupiditas et voluptas: q̄ nunq̄ ſa
tiantur. Sequit̄. Qui aut̄ biberit ex aqua
quā ego dabo ei nō ſitiet in eternū: ſed aq̄
quā ego dabo ei fiet in eo ſons aque ſalie
tis in vitā eternā. Hec aqua eſt gr̄a ſp̄s
ſancti ſeu amor dei q̄ extinguit ſitim diu
tiar: delitiat et bonor. Aug. Qui bibe
rit de fluuiō paradisi cui? vna gutta ma
ior eſt oceanō: reſtat vt in eo ſitis hui? mū
di ſit extincta. Hui? q̄ppe fluuij guttā p̄ce
perat Paul? et ſtatim in eo extingit oēm
ſup̄biam. Percepat Barthē? et in eo ex
tingit oēm auariciā. p̄cepat magdalena: et
mox extingit oēm luxuriā. Sic ait Chry.
Qui fontē habet intra poſitū: nequaquā af
ficiet ſitit̄ et qui hāc aquā habet. Du
lter q̄ illa adhuc carnali ſapiēs et liberari
cupēs a labore veniēdi ad aquā haurien
dā di. ei. Dñe da mihi hāc aquā vt nō ſi
tiam neq̄ veniā huc haurire. Patz q̄ quō
dñs obtulit ei gr̄am ſatiatiue reſectiois.

Secūdo oñdit dñs beniuolentiā p̄ferēdo
gr̄am informatiue instructiois de p̄ſōa. ſ.
ipſi? ch̄i. Primo q̄ppe cognouit eū vt vni
uſ dei cultorē inq̄ntū nouit eū eſſe iudeū:
et hoc nouit ex ſimbrijs veſtimētis: vt di.
de Lira. Iudei em̄ erāt ab alijs diſtincti
in veſte: ſicut nūc clerici et religioſi ex habi
tu cognosci debet. Sz beu vir hodie diſ
cernitur clerici a laicis. Secūdo cognouit eū
eſſe p̄pham. Poſt p̄dicta em̄ dicit ei Jeſus
Glade voca vir tuū et veni huc. Rūdit il
la: Nō habeo vir. Dicit ei ieſus: Bñ dixi
ſti qz nō habes vir: Quinq̄ em̄ viros ha
buiſti: et nūc quē habes nō ē vir tu? hoc
vere dixit. Habuerat em̄ q̄ncq̄ viros legi
timos: et tūc erat ſexti p̄cubinarīa: ſz ab
alijs crederet legitima. Dixit q̄ ei mulier:
Dñe video qz p̄pheta es tu: qz vix occul
ta pandis. An deinceps nihil inendaciū
interrogat: ſed de dubio q̄dā qd̄ inter iu
deos et ſamaritanos p̄tebat: qz dicebant
iudei p̄p̄riū locū diuine adoratiois eſſe tē
plū hieroſolyme: Samaritani ſo montē
garizim iuxta ſichen: in q̄ p̄ſes eor̄ adora
uerūt an̄ tēplū edificatiōe. Di. q̄ mulier:
P̄ſes noſtri adorauerūt in mōte hoc: et
vos dicis qz hierl̄ymis eſt locus vbi ado
rare oportet. Sicut aut̄ d̄r Chry. Ch̄s nō

p̄ſectim ſoluit q̄ſtionē: ſed ad ſaltiora mult
erem trahit di. Mulier crede mihi qz vch
nit hora qñ in mōte hoc neq̄ hierl̄ymis
ado. patrē: qz idolatria gentiū et cerimōia
iudeor̄ p̄uertēda erat in v̄x cultū diuini
m̄. Qm̄ an̄ publicatiōez euāgelij cult? iu
deor̄ erat licit? cultus aut̄ ſamaritanor̄
illicit? qz attribuebāt deo qñ eſſe corpō
reū. Quia vt d̄r Theoph. Samaritano
rū opinio erat q̄ de? loco p̄duderet. Qd̄o
di. dñs: Glos. ſ. ſamaritani adorant qd̄ ne
ſcitis: nos. ſ. iudei adorant qd̄ ſcim? qz ſa
lus ex iudeis eſt: Sed venit hora et nūc ē
qñ verū adoratores adorabūt patrē i ſp̄u
et v̄itate. Nā et p̄ tales q̄rit q̄ a. e. Sp̄s
eſt de? et eū q̄ ado. in ſp̄u et v̄itate oportet
adorare. Aug. Querebas forte montē ad
orandū vt dō eſſes p̄pinq̄: ſed ip̄e q̄ in al
tis habitat: hūilibz appropinquat: q̄ de
ſcende vt aſcēdas. Aſceſſiones inq̄t in corā
de eius in p̄ualle ploratiōis: qz hūilitatez
habz. In tēplo vis orare: in te ora: ſz poſt
eſto templū di. Tertio cognouit ip̄m eſſe
ch̄m. Nā poſt p̄dicta dicit m̄lier Scio qz
meſſias venit q̄ d̄r ch̄s. Lū q̄ ve. ille nob̄
annūciabit oia. Erat em̄ cōs opinio ne
dū ap̄d iudeos ſedetiā ap̄d ſamaritanos:
q̄ aduent? ch̄i erat p̄pinq̄. Jeſus q̄ vi
dens ei? deuotiōez di. ei: Ego ſum q̄ loqr̄
tecū. Chry. Querētibz iudeis: ſi tu es x̄p̄s
dic nobis palam: nō manifeſte ſeip̄m reue
lauit: qz nō p̄ diſcēdo q̄rebant: ſed p̄ inu
riando. hec ſo ex ſimplici mēte loq̄batur.
Cōtinuo aut̄ venerūt diſcipuli eius et m̄
rabant: quia cum muliere loquebat: Nō
en̄ dixit: qd̄ loqr̄is aut̄ qd̄ queris cum ea.
Chry. Mirabant ſup̄abūdantē ch̄i mā
ſuetudinē et humilitatē q̄ cū tanta hūmi
litate loquebat m̄licri inopi et ſamaritāe.

Tertio oñdit dñs beniuolentiā inferen
do gr̄am deſideratiue affectiōis: inferēdo
ſe ei deſideriū externe vilipenſiōis: et ſup
ne deguſtatiōis: atq̄ fr̄ aterne ſaluatiōis
Un̄ ſtatim deuorōe p̄cepta m̄lier relicta
hydria abiit in ciuitatē: oblita aque necē
ſarie ad vitā corpalem vt m̄coraret aquā
ſapiētie neceſſariā vite ſp̄uali. Aug. Opor
tebat vt ch̄s credēs: ſeculo renūciaret: p̄
ſent q̄ cupiditatē et annūciaret veritatē.
Diſcant qui volunt euangelizare vt p̄s
hydria ad puteū p̄ſciant: Hydria em̄ a

Babbō post Oculi

more huius seculi signat. i. cupiditate qua hoies de tenebrosa profunditate. i. de tenebrosa seclari vita et puerfatione hauriunt voluptates. Si. igitur mulier illis de ciuitate: Venite et videte hoiem qd dicit mihi oia qd eum fecit: Nunquid est chiſtus? q. d. sic videtis: magis videtis de? qd hō: qd solus nouit secreta cordis. Videte deuotōes eius: Nō veretur fateri turpitudinē vt eos adducat ad chriſtificationē. Chry. Nō est fecundata hoc dicere Nā em cū ignita fuerit igne diuino: ad nihil eorū qd sunt in terra de reliquo inspicit: neq; ad glām: neq; ad verecundia: sed ad vnā solā qd detinet eā flammā. Exierūt igitur de ciuitate et veniebāt ad eū. Interea rogabāt eū discipuli sui: Rabbi māduca. Ille autē dixit: Ego habeo cibū māducare quē vos nescitis. Chry. Hominū salutē hic cibū vocauit: ostēdēs quātum desiderii haberet nre salutis. Discipuli autē hoc nō intelligētes dicebāt ad inuitē: Nunquid aliq; attulit ei māducare? Rō dñs eos instruit di. Deus cib⁹ est vt factā voluntatē eius qd misit me. i. in p̄p̄o rū puerfioe. Et qd inſerit tps oñdit: Nōne vos dicatis qd quatuor adhuc mēses sunt et messis venit. q. d. h. messis corp̄alis tēporalis adhuc inſerit: tñ messis spūalis. i. vocatiōis hoim ad fidem iā inſtat. Nā seq̄r Ecce dico vobis: leuate oculos v. et videte regiones qd albe sunt iā: ad messēm fidei iā dispositas: qd iā albe sunt candore deuotiōis. Hoc dicebat ppter samaritanos nos ad eū venientes et disponētes se ad fidē qd mlti crediderūt ppter verbū mulieris. Et quia vt dicit Aug⁹. In opus seruebat et oparios mittere festiabat. Rō subdit: et qd metit cō. fru. in vi. eter. vt et qd se. sil. gau. et qui metit. Chryſ. Prophete seminauerūt et ap̄li messuerūt. In hoc em est verbū verū qd al⁹ est rē. Cū venissent igitur samaritani rogauerūt eū vt ibi maneret: qd desiderabant eū amplius audire. Quib; benigne adq̄ſcēs mansit ibi p duos dies: et multo plures crediderūt rē. Exemplū sumite in hac inſerere samaritana qd p spūalib; tpa; lta obliuioni ponit: nec erubuit p̄teriri peccata sua. Sic et vos faciatis: et de? vfi miserēbit. hoc ei est qd desiderat dñs. Aug. Sitis tua dñe iesu sal⁹ meus: qbus tuus redēptio mea.

Ertius arti. Audistis rē. Magna oibus p̄solatio qd nō est p̄sonaz acceptionis apud deū. Hoc lex diuina Act. x. Lex ciuius autē de monachis. colla. j. et xxij. q. iij. Nec qnq; Nōne magna esset p̄solatio simplici p̄p̄o: si p̄ncipes et rectores ita libenter et patienter audirēt paupes sicut diuites rē. Expone: et Hora qd dñs paupes libenter audit apparuit hoc in hac paup̄cla muliere samaritana. Sap. vj. Pusil. et mag. ipse fecit et equit ē ei cura de oib;

Sabbato post. iij. dñicam. xl.

Ecce ascendi

Emus rē. Flens suspexit in celum. Erat ei cor ei⁹ fiduciam hñs i dño Dan. xij. Sic faciat qd vult ascendere hierlymaz. Sūt autē tria notāda p̄nitiō ncaria. Primo: cordis mestitia: flēs. Scdm: mētis iusticia. i. in affectu: suspexit in celū: qd testimoniū iusticie interioris qrens a dño: vl remediū postulās ex merito iusticie. Tertiu: spei fiducia: erat enim cor ei⁹ fiducia hñs in dño. De p̄mo Jac. iij. Miseri estote et lugete: misus v̄r vertet in luctū: et gaudiū in merorez. De scdo. ij. Paral. xx. Cū ignoram⁹ qd agere debeam⁹ hoc solū residui habeam⁹ vt oculos nros dirigam⁹ ad te. De tertio Eccl. ij. Null⁹ sperauit in dño et p̄fusus est. Ecce rē. p Rim⁹ arti. An p̄fessor in q̄cūq; casu teneat celare p̄ctm sibi i p̄fessioe detectū. Q. sic. Qd est ppter charitatē institutū nō debet ptra charitatē militare: fm Bern. de p̄cepto et dispensatione: sed si aliqñ nō deceret sacerdotē reuelare p̄fessioez hoc militare ptra charitatē. puta si p cōfessionē aliqñ scilicet hereticū: vel p̄ne p̄cti torē: vl incestuz vrbē. Cōtra: de pe. di. vj. et bñ in textu in. iij. sen. di. xj. Sacerdos ante oia caueat ne de p̄ctis sibi p̄fessis aliqñ alicui reuelet. Rñr fm Sco. in. iij. di. xj. Sacerdos teneat oīno celare p̄ctm in p̄fessioe sibi detectū: d iure nature: diuino: et ecclastico. Primo de iure nature Tum rōe frātne charitatē: qd sacerdos fm rectā rōem nō velt p̄ctm suū detegi: q neq; p̄xtimi. Cū rōne fidelitatē q exigit celatiōez

et qd p secreto alicui dicitur. Tū rōne pstatz
sej in impletōe pmissi. Cōfites enī nō dice
ret p cōm suū nisi implicite p fessor pmitte
ret nō reuelare. Scdō de iure diuio: quia
christianus tenetur non dare alteri occa
sionez qua retrahat a lege chri: s; p fessio ē
de lege chri. Si aut reuelaret p fessio: da
retur occasio nō pfitendi. Tercio de iure
ecclesiastico extra d pe. 7 re. c. Vis vtriusq;
sexus. vbi dicit: Caveat oīno sacerdos ne p
bo vel signo aut aliquis mō pdat p tōrez
Cū at dicitur: Qd ē ppter charitatē rē. Dicitur
q celare p fessione nūq; pōt ptra charita
tē militare: imo ex reuelatiōe p fessiois in
q cūq; casu charitas grauissime ledere f:
nec oportet q platus apponat remedia p
crimina occulta q nouit in secreto p fessio
nis nisi qntuz pōt in ipa p fessione: s; deo
debet talia refuāri. Hec ex Scoro. Pro
fundamē. fm legē nature cauere d; vnus
quisq; ne alteri faciat qd sibi fieri nō vult
neq; velle debet. Barth. vindocinens. in
Tob. Hec facias alijs q scis tibi pmoda.
nulli fac q facta tibi pnciosa times. Ad
qd etiā p tnet illd Tullij de offi. Funda
mētū iustū ē ne cui noceatur: deide vt cōi
utilitati fuit. Cū q qnt. An p fessio rē.
Dicitur. vt s. Ex qua pcludit q etiā vt dicit
Scoro. neduz p fessor imo nec infpres: aut
quicūq; audies p fessionē siue a casu siue a
pposito: siue etiā ille cui sacerdos reuelat
tenet ad celandū de iure nature et diuino.
Alterius pcludendū q nulli oīno ēt pa
pe reuelandū est secretū p fessiois: nec in h
habz p tatem pceptendi: qz nō hz p tatem
sup ius nase neq; sup ius diuinū. Notādū
etiā q cū qd ab alio petit p fessio: recōmē
dās vt hoc celet aut hoc accipit ad celan
dū: tenet celare nisi aliūde deobligaretur.
Quia vt Th. ij. ij. q. lxviij. Si crimē pge
ret in detrimētū rei publice: tenet hō ad ac
cusatiōz dūmō possit sufficiētē pbare: als
nō tenet ad accusanduz: qz ad h nō tenet
qd nō p t debito mō p ficare. Possz tū sim
pliciter denūciare ppter fratē cōmēdatōz et
ppter bonū cōcōio ppter bonū cōmune nul
lū lz reuelare secretū p tē si penitēs ex reue
latiōe in iūcte pnie pbabilr crederet p fess
sorē ledi: tenet celare illā: qz verēda p tēs
sui coopertens vt cham maledictā. Item
cū qd pceptit ab alio verba q ex natura sua

sunt talis p ditiōis q reuelata nocerēt: te
nerur celare. Itē seruus auscultās a casu
vel pposito secretū qd tractat in curia do
mini sui: tenet celare: et si frāgit secretū: ius
cūtle enī grauit punit 7 ius diuinū. Et dicit
Petrus de palud. q oīa talia sigilla fran
gētes grauit peccant: nisi aliūde sciat: vt
ordo correptiōis frāne: aut psumptiō bo
ni viri cui dicit: aliter fieri deposcat. Et dicit
ctis itaq; p t q secure debeat p tōz: p fite
ri 7 sine palliatōe: etiā oī repulso timore:
ac pudore. Notare: Dignū est vt derisor
derideat. Vñ simia q oēs deridere vult i
suis derisionib; capif: hō enī volēs simiaz
cape p tndit sibi faciē lauare: et fingit in
tingere manū in vase pleno bitumine: Di
missio aut vase: simia volens simiā facere
taliter oculos suos in iūgit: q facto nihil vi
det et in derisiōe sua capif. Spūalr: ficte
p fites derisor est: sed in sua derisiōe capif.
Excecat: enī credit euadere p tē occultā
do vel minuēdo: sed q nouit abscondita cor
dis irrideri nō pōt. Fig. ij. Re. ij. Dicit
Dō nūcios ad regē amō vt enī p solarent
sup morte p tēs sui: q derisit eos: ed tandē
derisus ē et occis. Vide ibi 7 nota. Do
ralit: amō it p tōr onerat 7 fit p tōrez cui p
p tēm tollit libratz arbitriū: qm q facit pec
catū suus ē p tōr: Sed ver? Dō mittit ad
enī nūcios. i. p fessionē offense matestat: a
misse felicitat: 7 debite penalitat: qd cō
pūgi d; Serui aut Amō. i. p tōris. i. pu
dor p fessionis: et timor satisfactiōis: 7 a
mor dilectiōis suadens nuncios illos de
rideri radendo medietatē barbe: 7 vestes
incidendo: peccata. i. excusando: aut tacē
do. Sed tandē mittit Joab. i. diuina sen
tentia q exterminat p tōres: derisores rē.
Audite ergo Paulū dicentē Gal. vj. No
lite errare deus nō irridet. rē.

s Secundus articulus. In euāgelio qd
scribit Joā. viij. tria sunt in saluato
re p fideranda qz p fideratio cōpunctiua
est et ad vere p fitudinē inductiua.

Primum est benuolentia: singuloruz ac
tractiua.

Secundum est sapientia: peruersorum
p futatiua.

Tertium est misericordia: peccatoruz
relaxatiua.

Primus igitur rē. que notatur in hoc

Babbato. post Oculi

q̄ p̄p̄it iesus diluculo in montē oliueti
z c. vsq; docebat eos. Alchui⁹. Unctio
olei fessis z dolentib⁹ mēbris solet afferre
leuamē. Vnde itaq; oliuaz sublimitatez
dīne miseratōis fr. n̄ro q̄q; olei mysterio
ap̄tissime cōgruit. Sup̄fert em̄ oib⁹ liq̄/
rib⁹ z sic ait. p̄s. Miseratōes ei⁹ sup̄ oia
opa ei⁹. In hoc etiā q̄ diluculo venit in
tēplū: ond̄t sua beniuolētia qz semp vole/
bat eos saluare. In hoc autē b̄cat q̄ vult vi
sitare tēplū suū spūale. De q̄. j. Lox. iij.
Nescitis qz tēplū dei est; vos Inhabitan
te autē dñs tēplū p̄ficiētie z in eo sedēte: ois
p̄p̄s. i. ois multitudo potētiaz aīe venit
ad eū: z tūc docet p̄ internā īsp̄rationē.
p̄s. Audiat qd loq̄t in me dñs de⁹. Se
cū dū est sapiā puerorū p̄u. q̄l̄t. f. cōfuta/
uit sibi insidiātes. Scribe z pharisei inter
rogā: nō vt discāt s; vt veritatē laq̄os ne
erant. Adducit em̄ mulierē in adulterio
dēphēaz z c. vsq; actu. eā. Aug⁹. Dixit
em̄ apud se Si eā dimitti senserit: iusticiā
legis nō seruabit. Et autē māuetudinez
non p̄dat in qua iam populo amabilis fa/
ctus est: dimitti eum dicurus est. Sed
dñs in m̄dēdo: z iusticiā fuatur⁹ est: z a
māuetudine nō recessit⁹. Inclinauit er/
go se dñs in signū hūilitatē: z digito scri/
bebat in terrā. Tanq̄ fm̄ Aug. tales in
fr̄ a scribēdos signaret: nō i celo. Alchui
nus. In hoc nos instruit vt auditis ma/
lis p̄ximis: nō statim temere iudicem⁹. sed
p̄ius ad p̄scientiā hūiliter reuerſi: digito
discretionis ea sollicitē disc̄ramus z nos/
metip̄os si sine pctō sumus intus disc̄rta
mus. Quid autē dñs in terra scripsit ad li
terā incertū est. Aug. tñ d̄t q̄ ipse scripsit
illud qd postea voce exp̄essit vīz. Qui si
ne pctō est z c. faciēs fm̄ modū iudiciales
Diero. In q̄dā eplā videt velle eū scripsit
se. Terra terra abſorbe viros istos. v̄l fm̄
Amb. Terra terrā accusas. Vel fm̄ glo.
Scribebat pctā eorū: nō qdē per singu
la: sed potuit facere q̄ p̄ aliqua signa ab
eo p̄tracta quilibet videret pctā sua z nō
aliōrū. q. d. Si ista est peccatrix z vos estis
peccatores. Lū autē perſeueraret interro
gantes erexit se: z dicit eis. Qui sine pec/
cato est: p̄mus in illam lapidem mittat.
Aug⁹. Hec vox iusticie est. p̄unſatur pec/
catix sed nō a peccatorib⁹: z impleat lex

sed non a p̄uaricatorib⁹ legis. Cum autē
relo iusticie p̄cūssisset eos nec dignatus ē
eos attendere sed iterū inclinās se scribes
bat in terra. Illi autē seip̄os respiciētes et
reos se inueniētes vn⁹ post aliū omēs reb
cesserūt: incipientes a seniorib⁹ qui forte
magis rei erāt. Tertiū est misc̄dia: pec
catoz relaxatiua: qz cū remāssisset iesus so
lus: z mulier in medio stans: z erigens se
dixit ei. Mulier vbi sūt qui te accusabāt.
z c. vsq; in finē. q. d. dñs ei. Noli timere: sis
secura. Nec ego te cōdēnabo. Tu. xix. Ve
nit filius hominis q̄rere z saluū facere qd
perierat. Gade ergo absoluta a culpa iā:
z amplius noli peccare. Aug⁹. Nō d̄t: va
de z viue vt vis. Intendant ergo qd amāt
mansuetudinē in dñs: vt z timeant verita
tem. Est enim dulcis z rectus dñs. Con
siderate ergo o peccatores: qm̄ si penite/
re z cōfiteri volueritis mīam recipietis.
Qz si fortasse peccata vestra cōfessori cel/
laueritis saluari nō potestis. Exemplum
narrat vincentius in speculo morali lib.
iij. p. x. q. filia magni p̄ncipis (q̄ virgo erat
purissima) semel iniecit oculos in quendā
seruū a quo corrupta plem habuit. Sed
ne p̄sonam suā: z totā parentelā suāz deho
nestaret: filio cuiusdā vetule fecit aborſū
Et inde cōtristata iam in mūdo gaudere
nō poterat: intrauit religionē in qua auste
rissima vitam duxit adeo vt ceteris exem
plar esset sanctitatis p̄dictū peccatū confi
teri erubuit. Cum autem mortī tandem
appropinquaret z sancta credere: ab ab/
batissa adlurata fuit q̄ eam certificaret o
merito suo. Post mortem ei horribilis ap
paruit asserēs se damnatā quia illud pec/
catū nō fuerat cōfessa. Prover. xviij. Qui
abscondit scelera nō diriget.

¶ Eritius articulus: Audistis z c. Sz
notate quia sicut habet. xxxij. q. ij.
Legatur. Peccati venia nō datur nisi cor/
recto. Et sicut habet. xxxij. q. vij. Q̄admo
dum. Nō pōt gaudere se correctū nisi p̄ri/
us doleat se fuisse p̄uersū. Et lex dīc. De/
licti veniā penitentib⁹ indulgemus. L. d
de hereticis. manicheos. z c. de sum. tri. z
fi. catholica. l. vi. Et de pe. dis. j. Reminez
Et de consecratōe. dis. iij. Omnis q. Au
dite si filius a patre veniam postulet: vī
dens nec se penitere nec velle ab offēsa: pa

eris cauere. Quid vobis videtur: An ve-
niam daret: Eerte credo q non: Expone
et applica: quoniam vt habetur Eccl. iij.
Cor duruz male habebit in nouissimo.

Unica quarta quadrage
sime. Dane.

Ece ascēdi

e mus rē. Scriptuz est q/
Abraam duos filios ha-
buit Gala. iij. Unus eorum figura erat
eorum qui ascendunt hierosolimam. Po-
test autem exponi historia illa de duob; fi-
lijs Abrae tripliciter in sensu mystico. Pri-
mo de duob; testamentis quemadmo-
dum exponit Paulus. Illi qui sunt de no-
uo testamento sunt filij libere: id est eccle-
sie collecte de gentibus et legis euangeli-
ce que est lex libertatis. Secundo de
homine bono et malo. Omnes quidem
tam boni q; mali sunt filij dei per creatio-
nem: sed non per gratiam. Et quemad-
modum Iulmael persequabatur Isaac:
sic mali bonos. ij. Timothei. iij. Omnes
qui pie volunt viuere: persecutionem pa-
rientur. Tercio de operatione peccati
et virtutis que ambo producuntur a volū-
tate: sed opus peccati quasi naturaliter p
inclinationem sensualitatis: Sed opus
virtutis per gratiam. Ideo dicitur: Ecce
ancillam: id est inclinationem sensualita-
tis: et filium eius: id peccatū.

Ece rē.

primus articulus. An sit conside-
randa omnis peccati mortalis dif-
ferentia. Q. non. Sapientie. duodecimo.
Per que quis peccat: per hec et torquetur
Ergo si solo corde peccat: sola cordis con-
tritione est puniendus. Contra. de peni-
tentia et remissione. Omnis. Quilibet fi-
delis confiteatur omnia peccata sua. Re-
sponder Bonauentura in quarto: disti-
ctione. xvij. Omnis peccati mortalis dif-
ferentia necesse est confiteri siue sit latēs
siue manifestum. Peccatum manifestum
oportet confiteri: duplct ex causa: Una

ex parte audientis: qui licet prius nouerit
peccatū illud vt persona priuata: non
tū vt iudex: nisi peccator confiteatur ei.

Alia causa ex parte penitentis. Nunq;
enim dicitur aliquis iustus quando accu-
satur ab alio: sed quādo accusat seipsum.
tunc enim exercet opus iusticie: peccatus
enim latens oportet confiteri Tum ex par-
te audientis: qui non potest aliter nosse
peccatum illud. Tum ex parte confiten-
tis vt qui non erubuit coram creatore: co-
ram sacerdote recitet cum rubore: Ho-
mo enim carnalis plus erubescit oculos
hominis q; dei. Tum autem dicitur: Per
que quis peccat per hec rē. Verbus Sa-
pientis intelligitur per appropriationem
et non precise per proprietatem. Hoc Bo-
nauentura Pro fundamēto. Omne pec-
catum mortale contrariatur gratie. Un-
etiam dicit Aristoteles in postpdicamētis
Bono-malum semp est contrarium. Pro-
pterea est aliquod peccatum mortale in a-
nimo: ubi non potest esse gratia. Horatius
in sermonib; Frustra viciū vitauer; v/
num: si te alio prauus deterfis. Tum er-
go queritur An sit confitenda rē. Dic re/
sponsione vt supra. Et qua concludit: q si
scienter quis omittit confiteri peccatum
aliquod mortale: confessio sua inutilis est
et viciosa: Ideo iteranda. Notan-
dum itaq; q triplici ex causa confessio sua
inutilis est et iteranda. Primo propter
abusionem electōis: quia scienter elegit
eum qui aut nesciuit aut non potuit eum
absoluer. Tunc em discretiori et potesta-
tē habenti confitendum est vt patz capitu-
lo Omnis. de penitentia et remissione. et c.
Placuit. distinctione. vj. Secūdo pro-
pter inordinationem affectionis: quia scz
in confitenti remanet affectio ad peccatū:
aut quia non displicet ei peccasse: aut q
voluntatem habet recidendi. Tunc em
cum sit actu potens fictus est. Tales au-
tem merito dicuntur canes: de quibus
dicit dominus Nolite sanctum dare cani-
bus: id sacramētum penitentie aut eucha-
ristie. Audiant inueterati concubinary taz
sacerdotes q; laici. Audiant mulieres: io-
calia et alia dona amasiorum annis pluri-
mis custodientes. Attēdāt veteres inimi-
ci

Dñica. III. in XL.

cicias habentes: Mercatores a toto tē-
pore fraudes exercentes. Advocati & offi-
ciary deceptionibz vtentes: & generaliter
omnes peccatis assueti abstinere nō pro-
ponentes. Quanta abusu de peniten-
tie medicina intoxicationem facere mor-
tiferam. Tertia propter diuisionem cō-
fessionis. Necessarium est enim vt dicit
Thomas in quarto, distinctione. xvj. q.
homo omnia peccata sua confiteatur ho-
mini eidem sacerdoti: alioquin si aliquod
scienter omittit: nō est confessio: sed con-
fessionis simulatio. Si autem per obliu-
ionem aliquod omittit cuius postea re-
cordatur: sufficit illud dicere & alia in ge-
nerali: dicendo q̄ cum alia multa confite-
retur oblitus est. Et licz d illo obli-
to erit absolutus in priori confessione: tamen
quia absolutio de oblitis hoc modo debet
intelligi/ vt si redeant in memoriam/ di-
cantur in confessione illi sacerdoti qui po-
terit ab illis absolvere: ideo tenetur con-
fiteri. Si quod autem mortale fuerit sci-
enter omissum: nullo modo est absolu-
tus: imo peccat irreuerentiam faciens sa-
cramento: ideo confessio est iteranda. Au-
diant qui peccata et turpitudines in pri-
ma etate commissas nunq̄ saltem plene
confessi sunt: & qui celant inhonestates in
matrimonio commissas: qui furta tacent
res: & huiusmodi. Quid prodest si multa
foramina obstruerent: & vno remanēte na-
vis summerget. Studeatis integre cō-
fiteri: alas ascendere nō potestis in hieru-
solyā &c. Indecē ē ēst ubi omnia mun-
da sunt: aliqd admitti sordidū. Imo tal-
expellendus est cū ruborendo aia p ptes-
sionem est emundāda vlt̄ excludēda a glo-
ria celesti. Figura Le. v. & Num. x. et
alijs multis capi. pcepit dñs purificatiōz
fieri in iudoy &c. Vide. Spiritu immund-
est q̄ t̄git iumentū mortuū: q̄ p̄sentit & eu-
p̄scetie carnz: i q̄ velut i stercore putrescūt
hoies vt iumenta: & p̄ tactū hois mortui. i.
terrene cupiditatē: qz d̄ homo ab humo.
et p̄ tactū fere occise. i. supbie. His aia fe-
data purificāda est. Primo p oblationez
agnū. i. p memoriam Christi passi. et offerendo
par curaturū. i. pectorz gementiū: cū simila
purissima i. p̄fessione clarissima: de qua fit
panis ad esum sacerdotis tñ: qz sol⁹ debz

p̄fessionē suscipe: & hoc p illa die tñ. i. ho-
ra q̄ peccator p̄fitefnece amplius sunt pec-
cata in memoria pducenda. Aug⁹. Qd hō
qui times p̄fiteri: Qd em p̄fessioz sciōr-
min⁹ scio q̄ illd qd nescio. p̄fiteri igitur
peccator homi petōi. Elige qd vis: si nō
p̄fessus fueris: p̄denaberis. Ad hoc deus
erigit p̄fessionē vt liberet hominē peccato-
rē Ad hoc dānat: vt puniat superbū. Aut
si vis aliter dicere Vera iusticia exigit vt
quicqz homo a creditore recipit: tantū red-
dat. Ideo tā creditor q̄ debitor: libru suū
habet in q̄ scriptū est quantum debet ille re-
cipere: et quantum ille dare. Notate. Da-
gnū iudicē debiti cū ch̄so p̄trahim⁹: & dū
peccamus: statim in libro sue iusticie scri-
bimur. Debet igit q̄libet p rōne reddend-
da attendere qd fecit & oia agere p p̄fessi-
nem vt sic deleat d̄ libro iusticie: & deo of-
ferimus sacrificium iusticie sibi acceptū

Figura Lem. viij. Excoriam p̄p̄iebas
aial sacrificij: & totū & diuisus membratim
poni sup altare &c. Et d̄. Spiritu Petōr
volens facere sacrificiū iusticie: debz remo-
uere pellē peccūdie: & cor lauare: & mēbrati-
pectā recitare ad aures p̄fessoris. Ecclij.
Ne accesseris ad deū duplici corde. Dui-
plici q̄ppe corde accedit q̄ vnū pctm p̄fite-
tur et aliud dimittit.

8 Ecclijus arti. Iuxta euangelij qd
scribit Jo. vj. duclūt notāde p̄sidera-
tiones.

Prima est p̄paratiue dispositiōis.
Secda repatiue resectiōis.

In hoc sermone de p̄ma dicendū est. Vbi
vidēdū q̄nter se d̄z p̄parare petōr ad hoc
vt dign⁹ sit spiritali resectiōe. Vbi notāde
de sunt septē p̄diciōes dispositiue q̄ i enā
gelio notari dñt. Prima est Affectiua
resectiō. i. a petō q̄ notat ibi: Abijt Iesus
Et deinde dicit: q̄ sequebatur eum mult-
itudo magna &c. Peccator itaqz in fide
videns signa misericē que faciebat Iesus
curando infirmos: peccatores ad eū rede-
ntes: debet abire. i. a peccato recedere et
sequi dominū. Ecclij. xvj. Quasi a sa-
cie colubz fuge peccatū. &c. Secūda est
transmigratiua p̄gressiō: quia abiit trans
mare galilee: & ibi secute sunt eum turbe.
Sic peccator debet progredi trans mare
huius seculi in quo sunt occasiones pecca-

post meridiē Ber. Fo. CXLVIII

torū. i. debz oēm mūdī affectionē postpo-
nere. Per mase dype cōuenientē intelligit
mūdus. quia dicit Ecclesiastes. j. Omnia flu-
mina intrant in mare &c. Sic in mōdo sūt
omnia genera miseriāz. Tertia est spī-
3 talis affectio: quia subijt in montē Iesus
et multitudo illa venit ad eum ibi. Pec-
catores em penitētes debēt affectū ad ce-
lestia leuare. Iuxta illd Col. ij. Que sur-
sum sunt querite. Et ad hoc spectat qd di-
citur: Erat autē proximū pascha dies fe-
stus iudeoz: quia in festis eleuāda ē mēs
ad celestia: vt dicere possimus illud Phi-
lip. ij. Nostra conuersatio in celis est.

4 Quarta est cordialis humilitatio: que
notatur ibi: q Iesus sedebat cum discipu-
lis suis: & in hoc etiā q sicut dicit Bar-
th. xij. Vespere autē facti secuti sunt dominū
in desertū illū locū. Ps. q magna multi-
tudo dulcedinis tue domine quā abscon-
disti timētibz te. i. humilibz. Quinta
ta audiendī deuotio: quia turbe ille deuō-
tissime audierūt verbum domini vsq; ad
octauā. Unde dicit Barth. xij. Vespere
re facti accesserunt discipuli dicētes: De-
sertus est hic locus & hora iam p̄terijt &c.
Chrysostomus. Turbarū fidem ostendit que
dominū etiam patientes famez expecta-
bant qui vsq; ad octauā sermonē prota-
6 hebat. Sexta est carnalis affectōis mor-
tificatio: que lignat in hoc: quia discubue-
runt &c. i. sup herbaz virentē. Beda. Lō-
gruū est vt sedeat sup fenū peccator: vt do-
mines corpori suo & mortificet carnē: que
p fenū signatur. iuxta illd Esa. xl. Omnis
caro fenūz &c. Nec ad mensam dei digne
sedere poterit q carnē p seruitutē spūi nō
subijcit. Septima est diuine bonitatis

7 recognitio: q Iesus accipiens panes grās
egit aspiciens in celū. vt dicit Barth. xij.
vt oē donū optimū desursum ostenderet.
Et sicut Chrys. vt nos informaret ad agē-
das sp grās deo: pū vlt in carne reficimus
vel in aia. Septimū ad ppositū legit in vi-
tāpa. Quidā deuor? senex cū alijs come-
dēs: vidit aliq; comedētes mel: alios pa-
nēs: alios sterē: cū idē cibo oibz essz apposi-
tus. Intra se q dñm orat dī. Dñe reuela
mibi hoc mysteriū. Et vēit ad eū vox dei
sup dī. Vt mādūcār meli q cū tiore & grā-
mactiōe sedēt ad mēsam: incessant orātes

et eoz oratō ascēdit ad deū. Qui at mādū-
cār panēs: illi q grās agētes p̄cipiūt ea q
donata sūt illis. Illi at q sterē? comedūt:
hi sūt q murmurāt dī. Hoc bonū: malū
est. In oibz q glificem? deū. iuxta illud. j.
Cor. x. Siue mādūcār? siue bibit? siue ali-
qd aliū faciat? oia in glām dei facite.

8 Erit? ar. Aud. &c. Nec putēs q in-
dispositz des spīrital resectio. Nā vt
dicit lex. La dī pcedere effectū. l. Sz neq;
ff. q res pignori obligari pnt. Et sic hī lī-
di. Stramur. in fine. Si absq; merito la-
boris haberi nō pnt tpalia: mltro min? spī-
ritualia & celestia. Morate: Si tot & tātos
labores sumit? p corpis resectiōe: qd mor-
tale est: qd diligēter pūdere debet? p resectiōe
aie imortal. Iuxta illd Deu. iij. Eu-
stodi igit temētīz & aiaz tuā sollicitē sua

Pro eadē dñica post meridiē.

Ece ascendi.

9 &c. Nō sum? ancille filiū sz libe-
q librate chīs nos liberauit.
Gal. iij. Tales sūt q hierlymaz sūt ascēsu-
ri. Notandū autē p ampliori declaratiōe
q triplex est libertas. l. nature: grē et glie.
De pma Hieron. i qōnibz ad Helvidiā.
Hoies suo arbitrio derelicti sunt. neq; ei
bonū nēitate faciūt: sz volūtate: vt credē-
tes coronā accipiant: increduli supplicis
māpētur. De scda. ij. Lōz. ij. Vbi spūs
dñi ibi libtas. De tertia Gal. iij. Illa q
sursū ē hierlm liba ē q ē mī nra Ecce &c.
p Rīm? ar. An teneat hō p̄fiteri oēm
pcti circūstātiā? Sic. Aug. li. d pe.
enarrās mltiplicitā gñā circūstātiāz. Dia-
inqt ista varietas p̄fiterenda est & desīda.

Contra. Circūstātie sūt infinite nobis: &
null? teneat ad illd qd est sibi impossibile.
Rīt Bon. in. iij. di. xvij. Circūstātiāz
pcti tria sūt gñā. Primes? alleuiātes. Ut
siq; peccauerit cū mliere ab ea puocat?
has p̄fiteri nō ē bonū nisi satisfaciēdo inq;
sitōi: vt p vitādo scādalo: vt turbatōi pec-
catorū: puta si timeret p̄fessorē accipe ma-
lū exēplū vt atr scādalizari. Alie sūt aggra-
uātes: nō tñ in aliā pcti specie trahētes: vt
siq; luserit ad taxillos mltū libent? vt pec-
catū cōmiserit ex p̄pria malicia nulla tenē

Dñica. III. in Quadragesi. post

ratione precedente et tales confiteri non est de necessitate sed de congruitate. Alii sunt circumstantie nouam peccati speciem inducentes ut fornicetur quis cum maritata et huiusmodi: et tales confiteri necessariū est. Pro fundamento. In omni opere ut ut rectū fiat requiritur certus modus. *Ubi* Horati⁹ in ser. Est modus in rebus sunt certi denique fines. Quos ultra citra ve nequit consistere rectum. Nec dubium quin in humanis proueniat multa vitia cum per sapientiam ordine debito fiunt. Tullius in rhetorica hinc resp. Veniunt plurima comoda si moderatrix oim rerum presto est sapientia. Et hoc maxime requiritur in his que sunt necessaria salutis cuiusmodi est confessio. Ideo queritur An teneatur homo. Dic respōsio. ut supra. Post responsionē autem dicas quoniam fm dicta sanctorū octo sunt circumstantie considerande. Prima est circumstantia persone cum qua vel contra quam peccatum est commissus. Aliud enim est peccare cum seculari: aliud cum moniali: aliud cum soluta: aliud cum coniugata &c. Aliud percutere clericum: aliud laicum &c. Secunda est circumstantia loci. Nam si comittitur peccatū in loco sacro: inducit aliam speciem peccati: scz sacrilegium, sicut notat Glosa de peni. distinc. v. Consideret. Tertia est modi. Posset enim tali modo peccare qd peccatum traheretur in aliam speciem. ut si quis cum muliere peccet contra naturam. Quarta est tempus: quando enim comittitur in die festo inducit transgressionem tertij precepti ut dicit Nicola⁹ de lyra super. xx. c. Exod. Quinta dicitur numerus: quia quotiens aliquis peccat: distincta peccata committit. Propter hoc oportet dicere quotiens peccatū est commissum. Et si quis non totaliter recordetur: dicat numerus quem potest existimare fm probabilem opinionem. Et si hoc non bene potest: videat et dicat quāto tempore in peccato stetit et qd sepe illo tpe commisit. Sexta dicitur qualitas. Oportet enim dicere si peccatū ē publicū qd inducit scandalū priuati. Septima dicitur inductio: quoniam scz aliquis nequē peccauit: sed etiam alios ad peccatū induxit dās auxilium: philiū: mēdaciū: pūritū

fraus et huiusmodi quia sunt in confessione palanda. Multa ergo est diligentia adhibenda per confessionem bene faciendam oia plene ac etiam debito ordine dicant. *Horatē. dicitur. Utegeius dicitur militari. Nihil iitinerare: nihil in acie magis custodiendum qd ut omnes seruent incedendi ordinē. Quod aliter fieri non potest nisi ut ambulent celeriter et equiter distet. Periculū enim grauissimū ad hostibus sustineri diuisus et inordinatus exercitus. Dum ergo contra diaboli pugnamus per confessionem: et quasi tot armatos mitimus quorū pectus cum lachrymis perfitemur. Necessarius est ordo et adunatio exercitus: ut. scilicet distincti scz putati commissi per singulas agguates circumstantias perfiteamur. aliter a diabolo vinceremur. *Figura. i. Dabachab. viij. Judas machabeus venit cum magno exercitu obuiam timotheo &c. Vide ibi. Spirituāliter iudas qd interpretatur perfitemus: signat animā penitentē: qd contra diaboli visum ad torrentē lachrymarū veniens: pectus per ordinē perfitemus: diabolum et eius exercitū fugat. Si vero taceas: diabolus te accusando vincet. *Aug. sup. Leui. Preuentus diabolus in accusatione: ultra nos accusare non poterit.***

*Ecclusus ar. In pcedenti ser. &c. Nunc de consideratione reparatiue refectionis. Ubi notandū qd legit dñm bis satias se pplm. Semel septe panibus: qd dñr fuisse se triticeis: et signat refectionē glorie qd qua refectione habet. *Barci. xv. et Barth. viij. Aliavice de quinqz panibus hordeaceis de qua habem⁹ in euangelio hodie notat signat refectionē penitentiu. De hac dicit Chrysostomus. Ioānes hordeaceos panes edidit: non inaniter hē enarrās: sed pccositates ciborum erudies nos cōculcare. Non enim solū corpora nutrire volebat sed magis aīas erudire. Per quinqz aut panes et duos pisces signatur nobis septe considerationes necessarie cōfessionibus. Quarū prime dñqz sunt usque ad modū panis hordeacei: et laxatiue siue euacuatue pccatorū. quēadmodū panis hordeaceus laxatus est. Alii vero dñt sunt cordis mollificatiue quēadmodū pisces sunt mollior cibū qd sit caro: et sunt aliarū considerationū qd diuine siue dulcoratiue siue et pisces sunt dulcoratiui pccatis hordeacei. Prīm⁹ igit**

meridiē Bermo Fo. CXLIX

tur panis ē consideratio dolēde de turpatio
nis q. s. de turpat p pētū. **Bren. j.** Egres
sus est a filia lion oīs decor ei⁹. Et ezech
xvj. Abominationē fecisti decorē tuū. Se
cūdi⁹ panis ē consideratio horēde subie/
ctōis q p pētū hō diabolo subijct. ij. pe.
ij. **A. q. s. supat ei⁹ z suus ē dī.** Terti⁹
ē consideratio tremēde obligatiōis q ad pe
nā infernalē obligat. **Un pētōibz dī illō**
ezech. xxi. Constabimini in medio ignis
furoris mei: sic cōstat argētū in medio for
natis z scietis in illa die qz ego dñs cum
effuderim indignationē meam sup vos.
Quart⁹ panis ē consideratio desēde amisi/
sionis: qz vīcz p pētū oīa pcedētia meri/
ta z regnū celeste amisit. **Ezech. xviij.** Si
auerit se iust⁹ q iusticia sua z fecerit ini
q̄tatē zc. oēs iusticie ei⁹ q̄s operat⁹ ē non
recordabū. **Berū.** Ue ve ve vapor ē ad
modicū q eterne felicitat⁹ aditū interclu
dit. **Quint⁹** panis ē consideratio tremēde
offensiois q vīcz diuinā maiestātē z totaz
curiā celeste offēdit. **Hiere. ij.** Sero z vi/
de qz malū ē z amāz reliq̄sse te dñm deū
tuū. **Et Esa. j.** Ue genti peccatrici pplo
gravi inīq̄tate: semini neq̄ filijs scelerat⁹
dereliq̄rūt deū: blasphemauerūt sc̄m isrl
abalienatū sūt retrorsuz sup q pcutiā vos
vltra addētes pvaricatōez. **Sexta** est psi
deratio pmi piscis: q est consideratio dñice
mortis z passiōis in q fūdari dīz spes pen
itē. **Nā** vt dī **Chryso.** **Dis salus homī**
in ch̄i morte posita ē. **Et Ber. dīc.** **O hō**
si vis de p̄tute in virtutē puehi/ de gratia
in grāz promoueri/ de amore in amorē/ d
luce in lucem/ de bono in melius passiōē
ch̄i recordare. **Septima** q ē sc̄s piscis
ē consideratio diuine bonitat⁹ z miseration
nis. **P̄s.** **Bustate z videte q. suauis ē.** **Hi**
sc̄s duo pisces p̄m⁹ ē mar⁹ salissimū. **Sc̄s**
ē fluuij dulcissimū. **De septē** consideratōes
sūt resectio penitētis: qz sic corporalis refe/
ctio repat id qd depēditū ē: et corpus ad
operandū fortificat: atqz sanitatē cōseruat
sic iste consideratiōes sūt reparatiue spūal
dispositiōis aie: q p pētū amissa est. **Et**
fortificatiue ad boni op̄s exercitacionē: z
conseruatiue spiritalis sanitatis: quia vī
delicet aliquē illaruz sunt timoris indu
ctiue. scilicet quinqz prime. **Sexta** autēz

spei: z septima amoris. **Hec** autem tria
scz spes: timor z amor sunt reparatiua for/
tificatiua z conseruatiua spiritalis sani/
tatis anime. **De timore** dicitur in p̄s. **Fir**
mamentum est dominus timentibus eū
De spe. **Esa. xl.** **Qui sperant in domino**
habebunt fortitudinem. **De amore.** **Can**
ticoz. vltim. **Fortis est vt mors dilectio.**
Et principalissimum horum est amor si
ne quo nihil proficeret timor. **Exem**
plum. ij. **Dachabeoz nouo.** **De antio**
cho: qui ex solo timore penitentiam egit:
non amore q̄uis confiteretur: z de pecca
tis doleret: z restitutionem promitteret
atqz satisfactionem. **Tamen de ipso dicit**
Diabat scelestus dominū a quo non erat
miseriordam consecuturus. vide ibi. Au
gustin⁹. **Scriptum est.** **Neminem absqz**
charitate saluari. **Oportet ergo nō solum**
timere iudicem: sed etiam diligere iustū.
Ut habetur de penitentia. distinctōe. vj.
Nullus.

t **Ertius articulus. Audistis. zc.** **In**
his ergo considerationibus sepius
studeatis vt peccatorum horrorem z in
famiā peramplius cognoscatis. **Notate**
quod dicitur de pe. distinctō. iij. **Judas**
Nullum inuenitur tale remedium deli
ctorum: sicut eorum continua in consien
tia consideratio. videlicet turpitudinem
horrorem zc. **Sed pauci sunt qui velint**
huiusmodi cōsideratiōibus animum refi
cere: imo per. inutilia magis euagantur.
Ideo non bene proficiunt neqz fiunt ex
hoc magistri. **Nam sicut dicit lex.** **Ua**
gus scholaris non fiet magister **L. de rē**
ronibus. l. j. li. xij. **Audistis.** **Nōne liben**
ter iretis ad prandium vbi crederetis in
uenire cibum omnis morbi curatiuz: z
ab eo p̄seruatiuum: Libenter ergo debe
tis has rum. nare considerationes: q sūt
zc. Ber. **Bona consideratio ē omnis bo**
ni initium:

Feria secunda post quartā
dominicā quadragesime.

Ece ascen.

zc. Timuerūt regē salo
monem videntes sapien

Feria .iiii. post Letare

tiā dei esse in eo. iij. Reg. iij. Sic debet timere christum qui ascensuri sunt hierosolimam. In epistola autem tanguntur tria propter que timuerunt: et in reuerentia habuerunt salomonem: propter que multo magis timere debemus et reuereri christum. Primum est humilitas beniuolentie: quia humiliter audiuit confessionem illorum malorum etc. Secundum est sublimitas sapientie: quia ubi non haberet aliud testimoniū recurrit ad naturalem inclinationem. patet per textū. Tertium est equitas iusticie: quia ubi veritatem comperit: iussit infantem vitium dari cui pertinebat. Hec tria: multo imo infinites excellentius sunt in deo quā in salomone. Ideo multo magis timendus est.

Salutatio.

Eccē. etc.

¶ Primus articulus An. ista sit cōueniens diffinitio satisfactionis Satisfacere ē peccatorū causas excidere: et eorum suggestionibus aditum non indulgere. Quid non. Illa diffinitio videtur esse nugatiua. Idem enim videtur esse peccatorū causas excidere: et eorum suggestionibus aditum non indulgere. Contra. est Augustini. et habetur in litera distincti. iij. Respondet bonaueñ. in. iij. distincti. xv. Ad satisfactionem completam duo requiruntur. scilicet emenda presens pro culpa preterita: et firmum propositum vitandi futuram. Quantum ad primum dicit peccatorū causas excidere. Ad enim potest pro culpa emendanda melius fieri quā cum a se cū doloris pena remouere quam cum amore perpetravit. Quantum ad secundū dicit: et eorum suggestionibus aditum non indulgere. Et per hoc patet quod non est tibi nugatio. patet etiam differentia huius diffinitionis a diffinitione Anselmi. ubi dicit. Satisfacere est honorem deo debitum impendere: quia hec diffinitio tangit recessum a malo: et illa anselmi. accessum ad bonum. Hec bonaueñ. Pro fundamentis. Multum sunt fugiende peccatorū cause: quoniam videlicet multum nocive. Ad quod spectare potest illud patribus. Causa pusilla nocet sapiens: nocentia vitat. Inter autem alias peccatorum

occasiones una est multum periculosa. quoniam ut dicit Sē. Et conuicti mores formantur candido. Et innouati socio rubiginem. scilicet malignus comes affricit fugiende sunt ergo male societates: et alie malorum occasionēs: alias non erit vera satisfactio. Sed queritur. An illa sit conueniens diffinitio satisfactionis etc. Dic respondēt. vrs. Et qua conclude quod ad salutarem satisfactionem requiritur abstinentia a peccatis. Quoniam ut dicit Ber. Inanis est penitentia quam sequens coinquinat culpa. Ideo querenda sunt remedia contra tentationes et delectationes peccatorum. Attendite. Prudentes parentes attendunt ne paruuli sui nimis rpe sumant lac: fierent enim nimis molles. Ideo cōsuevit mulier apponere aliquid amarum super ubi era ut puer abhorreat: et sic fugat eum ad cibos fortiores. Spiritualiter Puer sugens lac: est homo mundi delictis deditus: qui non potest esse bonus dei seruus. Debet ergo predicator ante oculos talium apponere amaritudinem mortis Eccl. xij. Omnis quā amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis. Item amaritudinem eterni supplicij Isidorus. in soliloquiis. Propone tibi aduersus carnis ardores eterni supplicij ignes: memoria ardoris et amaritudinis gehenne ardorem excludit luxurie. Sic enim per huiusmodi amaritudines abhorrebunt dulcedinem deliciarum et accipient cibum solidiorem penitentie et diuine seruitutis et fiet festum in celo. Item propone tibi amaritudinem diuini iudicij Sopho. j. Vox dei domini amara etc. Figura. Genes. xxi. In ablactatione isaac: abraham fecit magnum conuiuium. Spiritualiter cum peccator per penitentiam separatur a mundi deliciis recipitur in curia celesti. Augustin. lib. soliloquiorum. Quotiens bene agimus gaudet angeli et tristat demones etc.

¶ Secundus articulus. In euangelio quod scribitur. Joānis. ij. tria proponuntur in christo consideranda: quorum consideratio est vere penitentie inductiuā etc. Primum est auctoritas potētie.

Secundum est suauitas beniuolentie

Tertium est claritas sapientie.

Primum igitur et quod se dicit dominum templi: et quod
ciendo videntes et emetres Dicitur Genesim.
Prope erat pascha iudeorum: et ascendit iesus
hierosolymam et inuenit in templo vendentes
et emetres oues et. Hystice. Quia prope
est pascha. i. transitus iudeorum. i. confitetur
tum qui per veram confessionem transeunt
a peccato: tunc venit hierosolymam. id est
in animam penitentem pacificatam in qua
tunc est festum solenne: quia quiescit in domino
et inde eiecit dominus omnem inordinationem di-
cens. Auferite ista hinc. id est peccata de
conscientia Item spiritualiter debemus ascende-
re hierosolymam. i. in animam nostram: in qua
debet esse dei templum. per. Ascensiones in
corde suo disposuit: in valle lachrymarum.
Sed heu pauci animam ascendunt: sed plu-
res corpori descendunt. Nam ut dicit. Sap.
it. Corpore quod corrumpitur aggrauat ani-
mam. Cum ergo iesus intrasset templum in-
uenit vendentes oues et. et facto flagello
de funiculis eiecit eos dicens. Auferite ista
hinc et. Ad huius euidentiam notandum
secundum Nico. de ly. sup. Matthei. xxi. quod princi-
pes sacerdotum propter auariciam suam sta-
tuerunt in templo aliquos de familia sua
ut viderent quod offerri debebant ne venien-
tes a longe occasionem haberent non of-
ferendi. Et qui veniebant etiam aliqui pecu-
nia carentes: Ideo etiam statuerunt
numularios qui sub certa cautione pecuniam
traderent. Vterius notandum quod templum
aliquando dicitur domus templi: quod in duas par-
tes diuidebatur. Una pars vocabatur sancta:
vbi erat altare tympanatis mensa: et can-
delabrum. Et hanc quotidie intrabant sacer-
dotes ad offerendum tympanata et nul-
li alij. Alia pars erat sanctusanctorum vbi
erat arca testamenti: et duo cherubini: et hac
solus summus pontifex intrabat et semel in
anno. Aliquando dicitur templum: quedam platea
quadrata ante domum templi clausa mu-
ro: et dicebatur atrium sacerdotum: vbi sub
diuino erat altare holocaustorum: et illud in-
trabant non solum sacerdotes sed etiam
leuite eos adiuntes in excoctatione hostia-
rum: et ablutione et consimilibus. Vulga-
res autem illud non intrabant: sed ad ostia illius
aialia vbi offerebant sacerdotibus. Ista

autem loca non intravit christus: quia non
erat de sacerdotibus veteris legis neque
de leuitis. Prater hec autem erant alia duo
loca vbi homines erant sub diuino in oratione:
in vno viri: in alio mulieres. Et de hoc dicitur
quod intravit iesus in templum et eiecit ven-
tentes. Hec de lyra. Si ergo sic eiecit eos qui
negociabant in templo quod tamen figura erat
et non in loco sacrificij: sed duxerat in loco
orationis et solum de his que offerenda
erant in templo. Quanta putas animad-
uersione punit eos qui tot irreuerentias
in ecclesijs faciunt et. Nam dicit Augustinus.
Nemo in oratorio aliquid agat: nisi ad
quod factum est a quo et nomen accepit.
Spiritualiter vendunt oues et boues in
ecclesia dei: qui per grege quem alijs regen-
dum tribuunt pretium accipiunt: cuiusmo-
di sunt prelati et curati: qui de grege nihil
curant: sed temporales fructus querunt ab his
quibus gregem committunt. Vendunt co-
lumbas qui sacramenta (in quibus datur
spiritus sanctus: signatus per columbam) vendunt
Sequitur in euangelio. Recordari sunt ve-
ro discipuli eius quia scriptum est. Selus
domus tue comedit me. i. accendit. Aug.
Comeditur zelo domus dei qui omnia que
ibi videt peruersa: corripere satagit: et non
potest emendare tolerat et gemit. Secundum
est suauitas beneuolentie: in eo quod predicat
templum sui corporis pro nobis esse solu-
endum. Dixerunt enim ei iudei. Quod si-
gnum ostendis nobis quia hec facis. id est
quod hinc tanta auctoritate nos expellis. Respon-
dit. Soluite. i. solueris templum hoc: primum
ciatius enim dicit eis: non imperatiue siue
prouocatiue: et in tribus diebus excitabo il-
lud. Iudei ergo intelligentes de templo
inanimato dicebant. Quadraginta et sex
annis et. Sed multo magis derisissent
si passionem sui corporis manifeste pre-
dixisset. Spiritualiter Soluitur templum
spirituale per peccatum mortale: sed ex-
citatur a diuina clementia in tribus die-
bus. id est in tribus partibus penitentie

Tertium est claritas sapientie per quam
ipse nouit omnes: et quid est in homine.
Dicit enim euangelium. Cum esset hie-
rosolymis in pascha multi crediderunt
in nomine eius videntes signa que faciebat.

Feria. III. post Letare

Ipse autem Iesus non credebatur se eis. **Orig.** Iesus non se credebatur creditur in nomine eius: et non in illis. In illis enim creditur: qui angustiam viam vadit ducentem ad vitam. Qui autem signis creditur: non in eis: sed in nomine eius creditur. Sequitur. Et quod ipse nosset omnes: et quia opus ei non erat: ut testimonium quod prohiberet de hominibus. Ipse enim sciebat quid esset in homine. **Beda.** Quapropter monemur ut non quod de scientia nostra securi sumus: sed quod solliciti formidemus: quia quod nos latet: eternum arbitrium latere non potest. Consideratio itaque hominis diuine sapientie omnes inducere debet ad virtutum correctionem: et bonorum operum executionem. **Exemplum in vitaspa.** Fuit thais meretricis formosa: propter quam multi videtis solliciti suis ad ultimam paupertatem diuenerunt: et eius amatores multi mutuo se interfecere: quod cum audisset abbas pasnucius aiaz perditioni dolens: sumpto habitu seculari et vno solido: perfectus est ad eam in quadam egypti ciuitate: deditque ei solidum quod pro mercede peccandi: Illa accepto predo: ait illi: Ingrediamur simul cameram. Cum ergo ingressus stratum ornatu ascendere inuitaret: dixit ad eam: Si est interius cubiculum eamus: Illa dixit: Est quoddam vbi nullus ingreditur. Et ille ait: Nunquid ibi potest videre deus? Et illa dixit: Si deum times: nullus est locus qui sue diuinitati abscondat. Quo audito: dixit senex: Et scis esse deum: Cumque illa rideret se scire deum et regnum futuri seculi: necnon et peccatorum tormenta. Dixit ei: Si hec nosti cur ergo tot aias perdidisti de quibus rationes redditura es? Esi credis deum omnia et vbius videre quod coram eius oculis tantum potest offendere audeas: Illa hac consideratione tacta in trisecus: cecidit ad pedes abbatis cum lachrymis orans et dicens. Scio esse penam pater: et confido remissionem te orante sortiri. Via igitur queque lucrata fuerat: in medio ciuitatis deferens: ibidem populo spectante peribit. **Uel.** nite omnes qui peccastis mecum: et videte quod in peccatis detestatiorem quam mihi dedistis exuro. Quo facto statim ad locum prexit quem sibi perstruxerat. Vbius reclusa in cellula arissima tribus annis penam egit in pane et aqua. Reuelatusque fuit Paulo discipulo antonij quanti esset meriti apud deum: et quam magnam gloriam adeptus: cuius principium penite fuit peridera-

tio diuine sapientie omnia videtis. **Ubi dicitur B.** et in fine libri de consolatione. **Aduersari** ni vicia: colite virtutes: magna enim vobis est indicta necessitas perbitans: si dissimulare non vultis: quam ante oculos agitis cum cetera cernitis.

Erasmus art. Audisti et. **Nec dubites** quoniam iudex ipse omnia videt videtur sit cito: ut omnes defectus puniat: quos in templo ante inuenerit. **Refutatis** ergo penam corripi. **Haec** ut dicit lex in autem. de nuptiis. **h.** **Delius** et ut aliquis seipsum corrigat quod exprobrat ab alio corrigi. **Multum** certe formidanda est eterni iudicis increpatio: coram deo et omnibus sanctis est reddenda ratio. **ut** h. xv. q. j. **Firmissime.** **h.** **Ex** ea. **Notate** si quis recepit regios penitus quibus abusus est: et ratione cito redditur? est coram rege: sic perspicaci: qui falli non potest: nec latet eum mala vita receptoris. Si receptor ille possit puidere sibi pro ratione reddenda. **Nonne** ad hoc diligens laborabit ne capite puniat: **Crede** quod sic. **Expone** et applica: notando illud **Eccl.** xvij. **An** iudicium interroga teipsum.

Feria. iij. post. iij. dominicam. xl.

Ecce ascendit

Erasmus art. Audisti et. **Nec dubites** quoniam iudex ipse omnia videt videtur sit cito: ut omnes defectus puniat: quos in templo ante inuenerit. **Refutatis** ergo penam corripi. **Haec** ut dicit lex in autem. de nuptiis. **h.** **Delius** et ut aliquis seipsum corrigat quod exprobrat ab alio corrigi. **Multum** certe formidanda est eterni iudicis increpatio: coram deo et omnibus sanctis est reddenda ratio. **ut** h. xv. q. j. **Firmissime.** **h.** **Ex** ea. **Notate** si quis recepit regios penitus quibus abusus est: et ratione cito redditur? est coram rege: sic perspicaci: qui falli non potest: nec latet eum mala vita receptoris. Si receptor ille possit puidere sibi pro ratione reddenda. **Nonne** ad hoc diligens laborabit ne capite puniat: **Crede** quod sic. **Expone** et applica: notando illud **Eccl.** xvij. **An** iudicium interroga teipsum.

Ecce et.

Erasmus art. **An** satisfactio fieri debet per opera penalia. **Q.** non. **De** non

delectat in penis nostris. *Ecce. Grego.*
in homel. qdā. Iustū est vt peccator tan-
to grauiora sibi inferat lamenta p penitē-
tiam: qnto maiora intulit damna p culpā
Rñ. bon. in. iij. di. xv. Satisfactio habet
fieri per opa penalia. Ratio quia ibi ē de/
ordinati reordinatio. Deordinatū ei per
culpā: optime reordinat in pena. Itē ibi ē
infirmati curatio. Infirmatus autē p dele-
lectatiōis calore z voluptatē: curat p pe-
nalitatis algore. Itē est ibi debiti solutio
Peccator em est debitor pene. Cū autem
dicit: de? nō delectat in penis zc. Verum
est inqntū sunt pene. sed bene inqntū sunt
curantes culpam nostrā z honorātes di-
uinitatem iusticiā. Hec bon. Pro fūdāmē-
to. Multū valere pōt ad salutē opus pe-
nale z asperū. Un arrige. Aspera ferre de-
cet: maturant aspera mentē. Et bene ma-
tura pleni? vna sapit. Un etiā leges diu-
les. Penas asperas statuūt ad malorum
punitiōē. Un arist. x. Ethic. Inobedien-
tē oportet penas apponere totaliter non
insanabiles extimare. Cū q querit. An sa-
tisfactio zc. Dic rñ. vñs. Et q clude qn-
ta sit eoz facultas qui horēt penā satisfā-
ctionis z qrit delectatiōē peccati. Sz at-
tende o pctor qd est pccī delectationem
amare: nisi ad diabolū currere: ad infernū
festinare. z mortē suā amare: z suū patibū
lū qre: ps. Ut qd diligitis vanitatē zc.
Et puer. j. Stulti ea que sibi noxia sūt q-
runt. Aud. o ptores zc. Sed vñ h: qz mi-
seri aut credunt: aut sperant subterfugere
diuina iudicia: eo q sint aliqui iuuenes.
Aliqñ quia vident robuste cōplexionis. z
hmoī. Vide dñica. ij. post epiphaniē.
Sermo sextus.

I. Secundus ar. In euangel. qd scribi-
tur. Jo. vij. Notandē sunt tres pñci-
pales veritates: qritū Consideratio nos debz
ad penitentiā inducere: z ad ascendendū
hierosolymā disponere.

Prima est veritas doctrinalis instru-
ctionis.

Secunda est rationalis increpationis
Tertia est eternalis pcessionis.

Prima est veritas zc. Jam enim die festo
mediante: ascendit iesus hierosolymā in
templū: z docebat: z mira. iudei ex. Quō
hic itas scit eū nō didicit. Aug? Quantū

arbitro: mirabā: sz nō oēs cōuertebant.
Et vnde admirabant qz multi nouerant
vbi natus: quō educatus. Aliqñ eū vide-
rant litteras discentē: z tñ eū audiebant
de doctrina legis disputantē. Rñdit ergo
iesus z di. Vea doctrina est mea: sed a?
zc. Aug? de trīn. fm aliud suam dic. fm
aliud nō suā dē. fm formā dei suā. fm for-
mā serui nō suā. Dixit ergo. Vea doctri-
na non est mea: q. di. Vea doctrina nō est
humanitus inuenta: sed a deo est. Ideo
certa z secura. O miseri qui eā refugiant.
Sequitur. Si quis volu. voluntatē eius
facere: cognoscat. zc. Chryso. Acti dicat.
Auferte irā: inuidiā: z odiū: qd sine causa
in me habet: et nihil erit qd pibeat vos
cognoscere: qm verba dei sūt que loquor
Sequitur. Qui a semetipso loqitur: glo-
riam zc. Theo. q. d. Verax sum: qz mea
doctrina cōtinet veritatē. In iusticiā i me
non est: quia alterius gloriā nō vsūpo.
Chryso. Causa ppter quā de se humiliā
dicit hec est: vt doceat hoies moderata
sapere: z nihil dicere magnū. Scda est
veritas rationalis increpationis. scz de
legis transgressione eū di. Nōne moyses
dedit vobis le. z nemo ex vobis facit le-
gem. Quid me qritis interficere. Cumq
dixisset turba. Demonū habes: quis te
querit interficere? Rñdit iesus et dixit.
Unum opus feci z omnes miramini zc.
Chryso. Miramini i. turbamini z tumultu-
atis. Sequit. Nolite iudicare fm faciē
sed zc. In hoc instruit non iudicare fm
exteriōres apparetias que frequenter fal-
lunt. Tertia est veritas eternalis pces-
sionis: vbi ostendit chīs suā eternā pcessionē
a patre Dicebant ergo quidam. Nōne h
est quē iudei querūt interficere. Ecce pa-
lam loquit: z nihil ei dicūt. Aug? Nouer-
ant qua sententia qrebat: mirabā qua po-
tentia nō tenebat. Unde dicebāt. Nūq
vere cognouerunt principes quia hic est
chīs. Sed tamē vt di. Chryso. Proferūt
aliā corruptā sententiā dicētes Sz hūc scim?
vnde sit Chīs autē cū venerit nemo scit
vñ sit. Aug? Hanc opinionē generat eis
qd per Esa. dictū fuerat. Generationē ei?
qs enarrabit. Lamabat ergo iesus in te-
plo di. Et me scitis z vñ sim scitis vide-
licet vt di. Aug? fm effugiet hoīs Et a

Feria .III. post Letare

meipso nō venisset sed est verus qui misit me
quē vos nescitis. *Chryso.* Et p̄p̄s s̄mo
nibus eos caput. *Q*uē em dixerat: cū vene
rit ch̄s nemo scit yñ sit. *Q*uēdit se ch̄m
esse: qm̄ a patre venit quē ipsi nesciebant.
Et qz verba eius irritauerāt iudeos: qui
simulabant se scire: tō querebāt eū appre
hendere: sed nemo misit in illum manus:
qz nōdū venit hora ei⁹. i. vt ait *Aug⁹*. qz
nōdū volebat. *Chryso.* Vide furorē eorū
inuisibiliter defrenatum. *D*ulci autē de
turba crediderūt in eū. *I*deo nō fuit fru
stra doctrīna ch̄i. *Aug⁹*. *H*ūiles ⁊ pau
peres saluos faciebat dñs. *T*urba em q̄
suā egritudinē cito vidit: ⁊ illius medicī
nā sine dilatione cognouit. *H*as igit veri
tates p̄siderate et verba dei diligēter ac
tēdite: ⁊ cū hūilitate recipite vt sic medici
nā salutarē a dño capiat⁹. *E*xēplū legi
t q̄ fuit quidā comes lubuc⁹ supbus ⁊ ma
liciosus qui ⁊ in peccatis diu vixit. *C*ōti
git autē die quadā eū intrare eccl̄iaz ⁊ ser
monē audire: ⁊ audiuit p̄dicare illō *Eze
chiel. xviij.* *I*n quacūqz hora. *zē.* *U*nde
ad seipm̄ reuerſus iplozauit dei misericōdiaz
vt sibi indulgeret qz de cetero ei vsqz ad
mortē seruire vellet. *P*ostmodū q̄ mūdū
deseruit ⁊ religionē intrauit ⁊ deo fidelit
seruiuit. *E*t post ei⁹ mortē inuentū est su
per ei⁹ sepulcrū scriptū s̄ris aureis illō di
ctū ps̄. *V*isit dñs verbū suū ⁊ sanauit eū
zē di. ps̄. *E*loquiū dñi inflāmauit eū.
*E*rti⁹ arti. *A*udist⁹ *zē.* *C*auete ne s̄i
tis s̄iles iudeis q̄ d lege gl̄abāt nec tñ
legē seruabant. *N*ā si fueritis in culpa (in
crepationem domini atqz condemnatio
nem simul cum eis habebitis sustinere.
*N*am sicut habet extra de p̄sti. *T*ranslato
qd̄ de vno dī: necesse est vt de alio simili
intelligat. *E*t quoties ex vna radice vi
ciū nascitur: p̄ns est vt vna lege tollatur.
E. de nuptijs. *S*i libertā ⁊ ff. de legib⁹
⁊ senatuscōsulti. *P*one casum de similib⁹
in furto aut homicidio ⁊ applica. *N*ō em
dubit⁹ est quin cōdēnandi sint a dño oēs
diuine legis trāsgressores. *U*nde dicitur
in cano. *I*ude. *E*cce venit dñs facere iudi
ciū ⁊ oēs ⁊ arguere oēs impios de omib⁹
opib⁹ impietatis eor⁹ *zē.*

Feria. iij. post. iij. dñicam. xl.

Ecce ascen

zē. *L*auamini mūdī estote
Etā. j. *U*ridet⁹ digni s̄is
ascēdere iherosolymā. *A*d hanc autē lo
tionē tota horat⁹ epl̄a tria faciēdo. *P*ri
mo ponendo informatiū exhortationē.
E. *L*auamini. vsqz descendite viduā.
S. dō inductiū p̄missionē. cū di. *G*le
nite. *zē.* *S*i fuerit. *zē.* q. d. *Q*uāqz sint pec
cata vestra: delebo ea: ⁊ p̄scientiā lauabo
si feceritis q̄ dixi. *T*ertio ponit ceruicis
catinā cōfirmationē. *E*ū ait. *D*icit dñs
ops q̄ scz mentiri non potest.

Ecce zē.

P. *R*imur arti. *A*n satisfactio exterior
iniūcta p̄ peccatis cōfessis: ⁊ postea
in mortali facta sit iteranda. *Q*. sic: qz nō
reconciliat deo. *C*ōtra. *Q*uia implet p̄ce
ptū sibi iniunctū videt satisfecisse p̄ce
pto. *R*isio s̄m sco. in. iij. dist. xv. *E*ri⁹ in
mortali: de q̄ ⁊ nō penitet: nec actu nec ha
bitu: expledo p̄nam sibi prius iniunctam
pro peccatis de quibus penituit ⁊ fuit ab
solutus: vere satisfacit exteri⁹ p̄ illis. *S*ed
duplex est satisfactio. *U*na reconciliati
ua ad amicitia: ⁊ talis nō est ista. *A*lia ē
adquisitiua pene soluende: ⁊ talis est ista
*E*t ad hanc sufficit q̄ sit voluntaria. *N*am
et i hūanis emendis: sufficit solutio pene:
q̄uis esset inuolūtaria. *H*ec sco. *B*eat⁹
autē bon⁹ dī. q̄ satisfacere de vi nominis
importat diuinā acceptationē: reconcilia
tionē: ⁊ amicitia. *S*ine gratia autē ⁊ chari
tate impossibile est dō placere ⁊ opa eius
acceptari. *I*deo nec satisfacere est possibi
le. *H*ec bon⁹. *P*ro sūb. *N*on possumus
ex nob deo satisfacere. *U*n diē p̄hs. viij.
*E*thi. *D*eo reddi non pōt dignus honor.
*D*e⁹ tamē ex sua bonitate cōtētat si faci
m⁹ qd̄ i nob ē *S*z beu pauci h̄ faciūt. *N*ā
pauci etiā i bono p̄posito p̄seuerāt: h̄ cito
ad peccatū redeūt. *U*n *Q*uid. li. *M*eta.
*E*heu q̄nta hoies rerū incōstantia versat
*I*deo pauci bene satisfaciunt. *S*ed queri
tur. *A*n satisfactio *zē.* *D*ic rñ. *v̄s.* *E*x q̄
conclude q̄ satisfactio completa in morta
li non valet ad ascēdendū iherosolymā:
quoniā oēs in mortali existentes sunt in
odio dei. *p̄s.* *O*disti omnes qui operant

iniquitatem. Eccl. xij. Altissim^o odio hy peccatores. Ideo hec sue operatiōes pos sunt esse grate deo. Figura. Benef. iij. Respexit dñs ad abel z ad munera eius. Hora q^o pmo dñs ad abel: quoniam id muner^u ra eius placuerunt: quia eius psona place bat. Expone et applica notando de pecca toribus illud Esa. lix. Opera eoz inutillia Non enim vtilia esse possunt nisi sit pura cōscientia. Non potest autem esse pura cō scientia sine charitate. Figura in euan/ gelio hodierno. Joā. ix. Cecus lauit oculi los in natatoria siloe: z sic illuiat^u ē. Spi ritualiter siloe interpretatur missus. Et bene signat ignem charitatis qui a deo mittitur. Iuxta illud Thren. j. De celo misit ignem in ossibus meis. Iste est ignis purgatiuus. Grego. Tanto peccati rubi/ go amplius cōsumitur qnto peccatoris cor maiori charitatis igne cōcremat.

¶ Eritus articulus. In euangelio: qd scribit Jo. x. tria sunt cōtemplanda quorū cōsideratio debet nos inducere ad penitentiā vt disponamur ad ascendendūz hierosolymā.

Primū ē christi incōprehēbilis sapia. Scdm est sua mirabilis potētia.

Tertiū est sua desiderabilis beniuolen tia.

Primū igit^u zc. Quā ostēdit rñdendo ad interrogatiōē discipuloz de ceco nato. Nam vt dr. euāgelii. Præteries iesus vi/ dit hominē cecū a natiuitate. Et interro. eū dñs. Rabbi quis peccauit: hic aut parentes eius vt cecus nasceret^u. Rñdit il le. Neq^u hic peccauit neq^u parentes eius zc. q. d. neq^u pctō suo cecus est: neq^u pecca to parentum. Sed ratio cecitatis ei^u est vt opera dei. zc. Unde notandū ēm ma. in. iij. dist. xv. Et greg. in mora. li. j. Aliqñ infligitur aduersitas in cumulū meritoz sicut ad probationē Eccl. iij. in iob. j. z. ij. Itē in paulo naufragante. Act. xxvij Aliquando ad purgatiōē sue correctio/ nem. Exemplo in illo qui dicitur. Joā. v. Ecce sanus factus es: iam noli ampli^u pec care ne deterius aliquid tibi cōfigat. Itē in maria forore moysi. Aueri. xij. Unde notandum ēm Bonauē. in. iij. distinc. j. Pena comparatur ad punitū: z sic nō pla

cet deo: comparatur etiam ad meritū scz punientē culpā: z sic deo placet inqñtū est iust^u. Comparatur etiam ad finē vel ad effectū: puta ad iustificatiōē peccatoris: z sic placet deo inqñtū est misericors. Ad pmo delectat^u de^u in pena fm q^u pena: sz ēz q^u iusta vlt iustificatoriā. Hoc bonū. Ali quando infligit^u ad punitiōē tñm: z hec ē initiū quoddā in infernum. Exēplū in he rode Act. xij. z in antiocho. ij. Sach. ix De huiusmodi dñ. Hierc. xvij. Induc su per eos diē afflictiois z duplici cōrrectione cōtere eos. Aliquādo ad p̄seruationem sicut testat^u paul^u de seipso dicēs. Ne ma/ gnitudo reuelationū extollar me vatus ē mibi i stimulus carnis mee zc. Aliqñ ad diuine virtutis declarationē sicut in ceco nato. De p̄dictis nota istos p. Vt probeat aut purget/ aut punit/ aut tucat. Ut chri sti pateat gloria/ pena datur. De hoc aut ceco dñ. Chrys. Sed nunquid iste iniusta passus est: Sz ego beneficiū accepisse di/ co p cecitatem. Per hanc enim interioribz respexit oculis: qui vero ex nō eē ad esse eū deduxit: potestātē habebat absq^u iniuria z ita eū dimittere. Sequitur De oportz operari opa eius qui misit me donec dies est. Chrys. i. licet hoibz credere in me donec vita hec consistit. Sequitur. venit enim nox quando nemo potest operari. Chrys. Nox dicta ē fm illd. Projicite in tenebras exteriores. Ibi enī erit nox: vbi nemo poterit operari: sed recipere qd hic operatus est. Sequit^u. Qdū sum in mun/ do: lux sum mundi. Aug^u. Dies presentie chusti vsq^u in cōsumationem seculi. Ipse ei dicit. Ecce ego vobiscuz sum vsq^u ad cō sumationem seculi. Scdm est sua mē/ rabilis potentia in ceci illuminatiōe. Cū enim hec dixiss^u expuit in terrā: vt ostēd/ deret hūanitatē suā organum esse di uinitatis. Et fecit lutuz ex spūto z linit lutum sup oculos meos. Spūaliter. Pec cator cecus illuminatur ex linitione luti super oculos mentis. id est ex terrene fra gilitatis cōsideratione et humane vi/ litatis. Iob. decio. Vemento queso q sicut lutum feceris me. Et vade z laua in natatoria siloe: qd interpretat^u miss^u Ab/ ijt g lauit z venit videns. Notādū ē siloa

Feria. v. post Letare

fontis est ad pedē montis sion descendendo in vallem Josaphat qui nō iugibus aq̄s sed certis horis p̄ p̄caua terraz ebullit ter vel quater in ebdomad̄. ex quibz collectis nō longe a fonte fiebat q̄si stagnū: q̄d nō do piscina: modo naratoria dr̄. Spūalit̄ peccator: hiatus p̄sideratiōe sue terrene fragilitatis et sic humiliat̄ mittit ad naratoria siloe. i. ad sacm̄ penitētie in q̄ opatur ch̄s p̄ nobis missus. Aug⁹. Nisi ille fuisset missus nemo nost̄. fuisset ab iniquitate dimissus. Sequit̄. Itaqz vicini q̄ viderant eū prius. zc. vsqz eleuerūt eū foras Scōz Ch̄y. Et ista cecī p̄stantia apparet q̄ forte q̄d sit veritas: z q̄simbecille q̄d sit mendaciū. Tertiu est ch̄s desiderabilis beniuolētia quā ostēdit gr̄a cecū illuminatum a pharisais electū extra synagogā: quia vīcz venit ad eū z dixit ei: tu credis in filiū dei? Ch̄y. Interrogat nō ignorans: sed volens seipm̄ notū facere: z ostēdens qm̄ multū appciatur ei⁹ fidē. Helior est em̄ vnus faciēs volūtate dei q̄ de eius mille iniq̄. Cecus aut̄ nondū dñm̄ no uerat: quia nō euz viderat. Jō dicit: Quis est dñs: vt credā in eū. Et dixit ielus: Et vidisti eū. i. nūc postq̄ te inueni electū: z q̄ loquit̄ tecuz: ipse est. Aug⁹. Vado lauat facie cordis eius. Sequit̄ Et ille ait: Crede dñe. Et p̄cicens adorauit euz. Beda. In quo sumendū est argumentū z exēplū vt nō erecta ceruice q̄s dñm̄ roget: s̄ supplex in terrā p̄strat⁹. Exemplū itaqz bñ p̄sideratis: v̄os affectus excitare vt v̄ia eleuet p̄sciētia a p̄ctis: z sic illūmināmini: q̄d p̄fecto fiet si veracit̄ p̄teamini. Exēplū narrat v̄indat⁹ in q̄dam ser. Quidaz eremite dedit dñs gr̄am cognoscēdi secreta cordiū: hic veniēs ad eccliam in q̄ sacerdos p̄fessōes audiebat: vidit q̄ intrabāt nigri ad eccliam q̄s diaboli cōitabant: angeli p̄o q̄si tristes a remotis ibant. Cum p̄o redirent: alibi demones recedebāt et angeli accedebāt: inter q̄s vidit vnū quez demones catena ad collū posita ducebāt eū gaudio q̄ ad p̄fessionē accedēs nigrior effectus est: et demones eū fortius ligauerūt. Qd̄ vidēs eremita ad euz accessit: et qd̄ viderat dicit. Und̄ p̄ctōr̄ territus ait: Ego inq̄t in multis offendi: et crimē magñū occultauī. Qd̄ dum postmodū p̄fess⁹

fuissent demones abierūt tristes et angeli eū gaudio accesserūt: qm̄ mundus erat.

Bern. Omnia in p̄fessōe lauant̄.

Tertius art. Audisti zc. Heu timē eū est q̄ multi sunt cecī nolētes p̄sderare p̄ncipiū neqz finē. Eū dicat lex. ff. de his q̄ notātur infa. l. qd̄ ḡ inītiū spectādū. L. de nouo. co. cōponēdo. Finis est attendend⁹. l. j. Cauete a t̄li cecitate: qm̄ dr̄ elix. di. ca. v. Cecus nō est ordinād⁹. Po/ ne casum et expone di. q̄ nec cecī spūaliter p̄pter p̄sideratiōis defectū ordinādi sunt in ordinibz angeloz: sed magis ituri vbi ē vmbra mortis et nul. zc.

Feria. v. post. iij. dñicam. xl.

Ecce ascēdi

Emus zc. Venit mulier summis ad heliseū. iij. Re. iij. Sic veniat anima ad ch̄m si velit ascēdere hierlymam. In hac aut̄ historia tres notā tande sunt mystice significatiōes ad hoc dispositiue. Prima est significatiō p̄ctōris: et hoc p̄ sunamitē. Sunamitis ei in/ terptatur misera vel captiua: Jō significat aiam peccatricē: cui⁹ filius. i. op⁹ meritōriū p̄us factū: mortuū est. Scda est significatiō timorē: et hoc p̄ Biezi. Biezi em̄ interptat vallis visio: Jō significat timorē puenientē ex p̄sideratiōe vallis gehenne: a q̄ quidē timorē p̄cedit: sed nō sufficit ad spūalem resurrectiōez. Vel dica/ mus q̄ Biezi fecit legē veterē: q̄ est lex t̄i/ moris q̄ nō poterat aias suscitare a p̄ctō. Vel etiā Biezi: q̄ vt dr̄: eūdo se iactauit q̄ ibat ad mortuū suscitandū: significat op̄ pus qd̄ sit p̄pter laudes hoīm. Tertia ē significatiō amoris: et hoc p̄ heliseū. Heliseus em̄ interptat dei mei saluator: vt dī mei salutare. et fecit amorē p̄ quē anima saluatur et viuificat⁹ opa mortificata. vel significat legē euāgelicā q̄ est lex amoris q̄ suscitāt et facit oīscitare septies. i. resp̄rare et iedere ad vniuersa bona opa: et h̄ etiā dicit p̄pter septiformē gr̄am spūscit. Vel etiā fecit opus qd̄ sit p̄pter laudē dei qd̄ est meritoriū vite eterne.

Ecce zc.

Primus art. An opa satisfactoria extra charitatē facta adueniēte cha/

ritate viuificent. **Q.** sic. **Leui. xxv.** Si at/
tenuat fuerit frater tu? **zc.** **Glo.** exponit:
q fruct? bone puerlationis debet ei pputa
ri ab eo tpe ex quo peccauit. **Cōtra:** Qd
nullo mō uiuit/neg? est a pncipio uiuere/
neg? habz potentia ad uitā: nō pōt uiuifi/
caris: sed tale est opus extra charitatē sc̄m.
Rūder. Bonauē. **m. iij. di. xv.** Duplex est
opinio. Una q hmoi opa impossibile est
uiuificari qntum ad meritū uite eterne: qz
nō ex charitate: neg? pnt esse ex charitate:
sed bene qntum ad meritū remissionis.
Un aliter uiuificant q opa mortificata:
qz illa ad eternā retributionē: hec solū ad
pene dimissionē. Alia est opinio: q omne
opus satisfactoriū est meritorū uite eter/
ne: et oportz illd fieri ex charitate. Prima
opinio est multū pbabilis. Scda pō vide
tur securior. Cū aut dr **Glo. zc.** Dicēdūz
q illud intelligi si statim post pccm ince/
pit cōteri. **Hec Bona.** Pro fundamē/
to. Pax est habere uitā nature si desit bo
na uita. Un dicit **Sene. ad Lucil.** Nō q/
diu sed q bene acta sit uita refert. Sz heu
de uita multoz dicit **Psal. qd dr.** Quid?
lib. fastoz. Vita feris similis: nullos agita
ta p vsus. i. bonos. Sed qritur de opibus
bonis q fuit in peccato: An uiuificent zc.
Dic rñsionē vt s. **Ex q** clude qd deside/
randa sit a nobis charitas. Hā vt dr **Aug.**
gusti. **Ubi** nō est charitas: qd est qd pos
sit pdesse: **Aug. o.** pecca. zc. **Et idē Aug.**
ait: Sola charitas discernit iter filios di
et filios diaboli. Un nemo pmet ad pplz
dei: nemo saluari pōt sine charitate. **Fi**
gura. **ij. Reg. vi.** Abul erat in tēplo qd n
auro tegeret. Spūaliter: null? est i ecclia
tanqz mēbz eius nisi sit ornat? charitate.
Idō monet **Ap̄s. j. Cor. xij.** Via opa
vestra in charitate fiant.

s **Ecū** dus arti. In euāgel. qd scribit
Joā. v. cōtemplāde sunt tres verita
tes quaz p̄sideratio zc.

Prima est p̄itas mirabilis opatiōis
Scda ē p̄itas d̄siderabilis p̄missionis.

Tertia est p̄itas mltiplicz resurrectionis
Prima igit zc. **Q.** vitz eadez est opera/
tio p̄is z filij. Un ipse dicit: **P̄ me? vsqz**
q mō opatur z ego o. **Aug. sup Gen.** In
telligendū est itaqz deū reuēisse a nouis
gēibz creaturaz p̄dendis: deiceps aut vsqz

q nūc z vltra opatur creaturaz adm̄info
strationē. Sequitur: Propterea q magz qd
re. cū iudei interfi. qz nō zc. **Rūder.** **Iesus**
z dixit: Amē dico vobis: nō pōt fili? a se fa
cere qd qz zc. **Aug.** Filio hoc est esse/ quod
posse: Quia q fili? nō est a se: iō nō pōt a se
Sequit: Pater em diligit filiū zc. vsqz et
ma. de. o. vt et vos miramini. **Et q dr:** Pater
nō iū. zc. sz iudiciū oē dedit filio. Sed hoc
dicit: q in iudicio nō in forma dei: sed for/
ma filij hois apparebit. Scda est p̄itas
d̄siderabilis p̄missionis: qz credēbz in eū
uitā p̄mittit o. **Amen amē dico vobis:** qz
q verbū meū zc. vsqz: in uitā. Sicut dicit
Pau. Eph. iij. Per fidē ch̄i bitat in cor/
dibus nr̄is. z **Col. iij. dr:** q ch̄us est uita
nr̄a: iō q audit verbū ei? credēdo fidē for/
mata habz in seipso uitā. l. ch̄im: z hec est
uita eterna vt cōḡscant te solū deū verū
et quē misisti **Iesum ch̄m.** Hec uita in/
choat hic p fidē sed p̄ficiat p gl̄iam. **Sed q:**
Et in iudiciū nō uenit. i. vt dr Aug. in da
minationē. **Joā. iij.** Qui credit in filiū dei
nō iudicat. Sequit: Sed transiet a mor/
te in uitā. **Aug.** Cū p̄solueris mortē veteris
hois: suscipies uitā noui hois. et trās/
itū facies de morte ad uitā: Ad quā uitā:
ad eternā q sola est uita. Si q vt ait
ipse **Aug lib. de ver. dii.** tanto labo: et tan
ta cura agit vt aliquantulū plus uiuat: quō
agendū vt sp uiuat: **Et si sapiētes dicunt**
q oibus modis agūt: vt differāt mortem:
q̄stulsi sunt q sic uiuūt vt p̄dant eternum
diē. Tertia est ueritas mltiplicz resur/
rectionis q fit p filiū di. Un de resurrectionē
ad uitam gr̄e dr: **Amē amē di. vo.** qz uēit
hora et nūc est qm mortui. s. in p̄tis audi/
ent vocē filij dei: z q audierit aure cordis
uiuet uita gr̄e. **Aug.** Quid audiēt nisi obe
diēt: q ei credūt et p̄m uerā fidē agūt: vū
uunt. **Idō ps. dr:** Hodie si vocē ei? audiet
ritis nolite obturare cor. ye. Deinde d re
surrectionē cor: p̄p̄ finalē dr **Venit hora in**
q oēs qui in monumētis sunt audiēt vocē
filij dei. s. vocātis eos ad iudiciū. **Et p̄ced**
dent qui bona fecerūt in resurrectionē vi
te. quia vt dr **Aug.** Viuēt cū angelis dei:
qui p̄o mala egerūt: in resurrectionē iud/
icij. s. condēnationis. **Aug.** Hic iudiciū p
pena posuit. **Q** qm̄ fiera resurrectionē: q hor
ribilis erit reproboz pena: eoz vitz q nūc

Feria. VI. post Letare

penitere negligunt et confiteri nolunt. **Ex**
plū. Duo enim fratres erant: vnus penitētia
ruius pape: alter innocens et pius: q̄ discurs
fentes ad p̄dicandū semel recepti sunt in
castro nobilis matrone. Vñ gaudens il
la cogitauit dī. Nequaquā oportet te verēcū
dari: secure poteris p̄fiteri cū sint pegrini
et ignoti. Dū ergo confiteretur: ad singula
peccata vidit frater ille innocēs de ei⁹ ore
egredi bufonē turpissimū. Tādē dū enor
me peccatū p̄fiteri voluit: horrid⁹ draco ca
pit emittere cepit: exire tamē n̄ voluit: qz
verēcūdia victa: crimē illd celauit: Jō bu
fones omnes p̄us egressi in os ei⁹ cū ora
cone redierūt. Fratrib⁹ ergo recedētib⁹
narravit iunior penitentiario qd viderat.
Vnde territus penitentiari⁹ rediit ad do
minā quā mortuā inuenit. Cōtristati fra
tres: ieiunjs et orōnib⁹ insistūt donec ter
tia die defuncta illis apparuit: draconem
horribilē equitās: cuius collū duo serpen
tes crudeles amplexabant: et vbera eius
sugebant dentib⁹ discerpēdo: oculos eius
duo bufones horribiles possidebāt: et ei⁹
ore ignis sulphur⁹ fetidissim⁹ exhalabat
E⁹ etiā man⁹ a duob⁹ canib⁹ deuorabāt:
aures eius sagittis igneis replebant: Cui⁹
ius etiā caput laserte venenosissime cor
rodebāt: Vnde fratres territi corruerūt.
Quibus illa: Amici dei omnipotētis ne ri
meatis: Ego sum infidelissima p̄dicē vni
vestrum confessā: fite tamē: quia peccatū
quod cum cōsanguineo cōmisi ex peccatū
celauit: ideo p̄petuo damnata sum. Quaz
penitentiari⁹ ex parte dei adiurauit vt di
ceret quid illa penaz diuersitas signaret.
Illa respondit: Lacerte puniūt me pro ca
pitis supfluo ornāmēto. Bufones puniūt
impudicos aspectus. Sagitte nefarios
auditus. Igne sulphureo puniūt os p̄pter
blasphemias et diffamatiōes et varias cā
tilenas et oscula turpia et vaniloquia: insu
per p̄pter impudicos contactus et ample
xus. Serpentes vbera mea sugūt et mor
dent et cingunt collum meū. Canes po
manus meas corroduunt quas ad nutrie
dum canes extendi plus q̄ ad christi pau
peres: et quoniā eas amulas et gemis sup
flue et luxuriose ornauit: et ad impudicos
p̄tact⁹ protendi: Hunc etiā crudelissimū
draconē equito q̄ consubitus luxuriosos

a quo viscera et muliebria intolerabiliter
p̄buruntur cum femorib⁹ et tibys. Req̄
sita autē si suffragijs iuari posset. Horri
biliter respōdit: Nō. Et subito draco ter
ribiliter eam cruciās ad infernū traxit et
euauit. Q̄miserā reprobor⁹ cōdicio: q̄
nam vt cantat ecclesia In inferno nulla
est redemptio.

Et Eruius art. Audist⁹ rē. Cauete ne
sitis de numero eor⁹ qui p̄cedunt in
resurrectiōz iudicij: sed sic nūc viuatis vt
tūc in resurrectiōe vite p̄cedatis: quam
maxime desiderare debemus. qm̄ sicut be
lex. C. de epis et clericis. l. Quisq̄. Post
labores vita quiesca est eligenda, sed vitā
illam quietā eterne beatitudinis q̄s obrū
nebit: Lerte illi tñ qui nūc fideliter deo
obediunt. Nā quicūq̄ est infectus quacūq̄
q̄ labe peccati mortalis: nō est de ecclesia
Vt h̄ de pe. dis. j. ca. Ecclesia. De ecclesia
inq̄ neq̄ militanti neq̄ a fortiori trium
phanti. Audite. An rōnabile esset et iustū
Regis p̄ditores similes fidelib⁹ militib⁹
a rege bonorari: Expone et applica Florā
do illd. j. Cor. ij. Vnusquisq̄ p̄p̄ia mer
cedē accipiet s̄m suū laborē.

Feria. vj. post. iij. dñicam. xl.

Ece ascēdi

Mus rē. Mensus est sup
puerū trib⁹ vicib⁹. iij. Re.
xviij. Sic sp̄ualiter metit ch̄us sup eos q̄
ascēdunt hierl̄maz. Helias q̄ppe interph̄
tatur deus dñs: ideo signat ch̄m. Sicut
autē helias trib⁹ vicib⁹ mensus est sup pue
rum suscitandū: ita ch̄s trib⁹ vicib⁹ men
sus sup genus humanū suscitandū mortu
um. i. tripliciter se hominib⁹ p̄formauit et des
cēdit. Primo i incarnationē p̄ quā vt d̄r
Phil. ij. In similitudinē hominū factus est et
habitu inuentus vt homo. Secūdo in
conuersatiōe. Baruch. ij. Cum hominib⁹
conuersatus est. Tertio in passione qm̄
in cruce quasi omēs amplecti cupiēs. Jo
an. xij. Ego si exaltatus fuero a terra oia
traham ad me rē.
Ece rē.

Primus articulus. An homo p opa
extra charitates facta aliqd mereat?
Quo. Aug. Peccator nō est dignus pa
ne q̄ velat. Contra. Dicit autoritas cōis
Nullū malū impunitū z nullū bonū irre/
munerātū. Rūdet Bonauen. in. iij. dist.
xv. Dicunt aliq̄ q̄ peccator nihil oīno me
retur apud deū neq̄ de cōgruo neq̄ de cō
digno: sed tñ deus rōe abūdantissime lar/
gitat: bona eius opa nō dimittit irremu/
nerata: et bonū est z multū necessariū pec
catori bonū opari q̄uis nō sit iustū ipsum
remunerari: sed magis benignū. Aliq̄ di/
cūt et probabilius q̄ peccator apud deū
nihil de cōdigno mereat: sed bñ de pgruo.
Pecorū em aliq̄ facit bonū opus: puta ele
mōs nā ppter vanā glīam: et ex hoc nō me
retur mei cedē: sed penaz. Aliq̄ ppter dei
glīam et honorē: z hoc nō pōt esse sine dei
grā gratis data: quā de aliq̄ mō acceptat
et ex hoc mereat de cōgruo. Illud tñ meri
tū pparatū merito charitatē est ipropoz/
tiabile: sicut linea supficiet. Hoc Bonus.

Pro fundamē. Nullus labor sine dei p
sentia valere pōt. Iuxta illd Pampbili:
Proficat absq̄ deo nullū in orbe labor. Et
Sene. ad Lucil. Nulla sine deo mens bo
na est. Cū q̄ q̄ritur: An hō zc. Dic rñsōz
vr̄s. Et q̄ p̄cludē q̄ sicut dī Aug. Quicq̄
qd fiat sola charitas discernit inter filios
dei z filios diaboli. Hoc attendite miseri
peccatores zc. Scitote qm̄ quicūq̄ extra
charitatē tepertus fuerit pibit. Figura
Gen. vj. Et iō diluuij tpe nō euaserūt nī/
si qui erāt in arca zc. Spūaliter: p arcam
signat charitas q̄ fert hoīem sup aquas
inundantiū voluptatū: et impedit ne bu/
tismōl aque intrēt ad aīaz et sic saluat: iō
bene hortat Paul. j. Cor. xij. Sectami
ni charitatē: emulamini spūalia. zc.

Secundus arti. In euāgel. qd̄ scribit
Joā. xj. tria sunt cōtemplanda myste
ria diuine bonitatis ostensiuā z ad ascen/
sum celestis hierusalem si bene cōsiderent
inductiua.

Primū est mysteriū pmissionis
Secundum est mysterium pie affectō
nis.

Tertiū est mysteriū suscitatonis
Primū est mysteriū pmissionis: quō de?
aliquando pmittit suos amicos affligi et

languere. Vñ pmissit Lazar languere et
vexari. de q̄ dicit euāgelium: Erat quidā
languens Lazarus zc. Lazarus q̄ inter p
tatur adiutus: signat penitentū vitā quo
quasi cū languore est. Martha interpretat
puocans: z signat vitā actiuā q̄ ad meliō
ra puocat. Maria interpretatur illuminat
rix: et signat p̄emplatiuā vitaz q̄ homo
illuminatur. Tales em̄ visitat dñs libent
Notā dū autē circa p̄dicionē morbi q̄ lan
guor p̄prie dicit morbo incurabilis. Vñ
nota q̄ quādoq̄ illi q̄ plus sūt deo dilecti
grauiora mala sustinet. Sicut em̄ medic
timens ne morbo piculoso et de acuta feb
bre inducit tertianā vt acuta euitet. Sic
ch̄s iducit corpales infirmitates vt mor
bus anie euitet: quia p̄liui sumus ad pec
candū. Hugo. Presciēs dñs q̄idaz mul
ta peccare posse: flagellat ne peccet: quia
vtilius est eis frāgi languoribz ad salutē
q̄ remanere incolumes ad dānationem.
Miserūt ergo sorores eius ad iesum dicē
tes: Dñe: ecce quē amas infirmat. Aug.
Hō dixerūt: veni z sana: nec ausē sunt dice
re sibi Tuber: z hoc fieri: sed tātūmodo: Ec
ce quē amas infirmat: quasi di. Sufficit
vt noueris. Hō ei amas z deseris. Audi
ens aut iesus dixit: Infirmitas hec nō est
ad mortē: s. ibi sistendo: sed ppter resurrex/
ctionē seq̄ntem vt glorificet filius dei: per
eā ostēdendo. s. suā diuinitatē. Ut q̄ audis
uit quia infirmat: tūc quidē masit in eodē
loco. s. trans iordanē duobz dieb. Lbry.
vt. s. expiraret z sepeliret Lazar: vt null
lus possz dicere: qm̄ stupor fuit z nō mors

Secūm est mysteriū pie affectōis: quā
ostēdit pmo. veniēdi denūciatōe. Nā post
duos illos dies dixit dñs discipulis suis:
Eam? in iudeaz itez. Dicit ei discipuli:
Rabbī: nūc q̄rebant iudei te lapidare: et
itez vadis illuc. quasi di. Non est tibi nec
nob securz. Rūdit Iesus eos affecurādo.
Nōne duodeci hore diei sunt: q. d. Si tūc
volūtātē hēbant me lapidādi: mō tñ non
faciēt: qz mutato tpe p̄t volūtās mutari.
Erat aut puerbū apud iudeos ad ostēdē/
dū mutationē p̄positi: dicere q̄ duodeciz
sūt hore diei. Ostēdit etiā alia via q̄ debet
esse securi. Siq̄s aut in die nō offendit: qz
lu. mī. bu. vi. Siquis aut in nocte offen
dit: quia lux in eo nō est: In die inq̄: id est

Feria. VI. post Letare

sancte et iuste, vel in die, i. mecum qui sum
 lux mundi. Lux ergo dicitur ipse christus vel ipsa
 iusticia. Chrysostomus, q. d. Qui sibi nihil con-
 sciens est, verus iustus/nihil habet formidare.
 Sequitur, hec ait: et post hec dixit eis. La-
 zarus amicus noster dormit sed vado et
 revocabo. Non debetis timere quoniam non va-
 do ad disputandum contra iudeos sicut ante
 sed ad lazari excitandum. secundum Augustinum. Dominus qui
 suscitare poterat dormiebat: alius mortuus
 erat. Quam facile imo facilius est christo
 suscitare mortuum de sepulchro quam alteri dor-
 mientem de lecto. Dominus quippe dormit: propter
 spiritus resurrectionis. Dixerunt ergo discipuli.
 Domine si dormit saluus erit. Chrysostomus. So-
 let enim esse somnus egrotantium salutis in-
 dicator: quasi dicit. Si dormit non est opus ut
 vadas. Tunc ergo dixit eis manifeste. La-
 zarus mortuus est et gaudeo quod non scitis am-
 plius confirmemini in fide mee divinitatis
 ex resurrectione sua. Dixit ergo ad discipulos
 thomas: eam? et nos? moriamur cum
 eo. Iste secundum Chrysostomum magis erat timidus
 quam alii. Vel secundum alios hoc dicebat ex ma-
 gna dilectione, q. d. Melius est nos cum
 illo mori quam sine eo vivere. Secundo ostendit
 dominus piam affectionem denunciationis ex-
 ecutionis quoniam venit cum discipulis suis in be-
 thaniam iuxta hierusalem quasi stadiis quin-
 decim et invenit eum quatuor dies habentem
 in monumento. Nota. Bethania domus
 obedientie interpretatur. Per hoc ergo signa-
 tur quod si peccator fuerit deo obediens veni-
 et dominus ad curandum. Et secundum anselmum. In be-
 thania lazarus suscitavit ostendens omnes
 qui bone voluntatis studio huic mundo mo-
 rientes in sinu obedientie resurgunt in vi-
 tam eternam a deo resuscitandos. Quod autem
 voluit dominus eum invenire quatuor dies ha-
 bentem? fuit ad certitudinem mortis: quod etiam
 si positus fuisset vivus: in tanto tempore
 fuisset mortuus. Multi autem ex iudeis ve-
 nerant ut consolarentur mariam et martham
 super fratre suo. Erant enim nobiles domi-
 ne. Cum autem esset adhuc extra castellum
 martha que curam domus habebat cum au-
 disset quod iesus venit: sororem domi dimi-
 tens reverenter occurrit ei. Theodosius. Pri-
 mo non pandit sorori: volens astantes in-
 deos hoc latere. Dixit ergo martha ad
 iesum. Domine si fuisses hic et cetera. Unde ad
 huc imperfecta, quod non crederet quod dominus tan-
 tum posset absens sic presens. Subdit. Sed
 et nunc scio: quod quicquid poposceris a deo da-
 bit tibi deus. Dixit ei iesus. Resurget frater
 tuus. Illa intelligens de resurrectione suo
 nali: dixit. Scio quod resurget et cetera. Ideo iesus
 dixit ei. Ego sum resurrectio et vita: scilicet
 causaliter. qui credit et cetera. Credis hoc? Non
 querit quasi ignorans: sed querit ei confessionem
 ad meritum: quia ore confessio fit ad
 salutem. Romanus, x. Alit illi. Et tunc dominus per
 verba christi plenius fuit edocta. Ideo di-
 xit. Ego credidi quod tu es et cetera. Augustinus. quasi
 dicit. Quando credidi quod tu es filius deitatis
 didi quod tu es vita: et omnis qui credit et cetera. Et
 cum hec dixisset: abiit et vocavit mariam so-
 rorem suam silentio dicens. Magister adest
 et vocat te. Augustinus. Non silentio quod si sel-
 uissent iudei christum advenisse: recessissent
 et non fuissent testes miraculi. Illa ergo ve-
 audit: surrexit cito et venit ad eum: ex ma-
 gna devotione. Iudei ergo cum vidissent quod
 surrexit: cito secuti sunt eam dicentes. Quia
 vadit ad monumentum ut ploret ibi. Ma-
 ria ergo cum venisset ubi erat iesus: cecidit
 ad pedes eius: apud quos scilicet antea ve-
 niam acceperat: dixit. Domine si fuisses hic:
 non fuisset frater meus mortuus. Beda.
 Consuetudine hominum more lachrymarum
 christus. Nam omnia que voluit in animo ha-
 buit proferre potuit. Spiritualiter, per hanc
 quod mariaz martha obviaverit domino non ex-
 pectantes eius adventum datur intelligi quod
 cum volumus deo reconciliari debemus
 ei occurrere per penitentiam et confessionem
 antequam ad nos veniat per vindictam. Nam
 ut dicit Ambrosius. Cessat divina vindicta
 si confessio praecurrit humana. Tercio osten-
 dit dominus piam affectionem executionis solu-
 sione quando sequebatur. Iesus enim ut vi-
 dit eam plorantem et in ploratu infremunt spiritus
 ritu suo sonum lugentis emittens et turbavit
 seipsum: quod sequebatur turbare non poterat hu-
 manum demonstrans affectum in compassione
 amicorum nos erudiens aliorum compari me-
 feris. Et dixit eis. Ubi posuistis eum? In-
 terrogat nec ignorat. in quo mystice innuit se
 huiusmodi peccatorem nescire. cuiusmodi
 per lazari signatur: ut dicit Glossa. Dicunt
 ei. Veni et vide. Sequitur. Et locutus est
 iesus: videns sequebatur locum sepulture. Alchymia.

Quia fons pitatis erat fleuit ex pre hūa/
nitatis quē fufcitare poterat p potentiam
diuinitatis. Hā ſp vbi dñs oñdebat ſuā di/
uinitatē aliq faciebat ad declarādā ſuam
humanitatē zc. Ecōtra: Beda, Quare
fleuit chz: niſi qz hoies flere docuit. La/
chrymemur igit z nos p nobis z oibus il
lis q̄s in fetore vicioz iacere ſentimus: ſi
forte noſtris lachrymis nos et eos dñs re
ſurgere dignet. Aug. Regit chz ſup La/
zarum fleuiſſe: in oronibz pnoctaffe: itine
re fatigatū fuiſſe: nunq̄ aut riſiſſe: aut p/
ſperatū eſſe: Hiero. aut dicit: Fleuit dñs
Lazarū nō mortuū: ſed redituū ppariēs
et ad pñtis vite miſeriā reſurrecturo. Se/
quit. Dixerūt q̄ iudei. Ecce quō amabat
eū. q. d. libent pſeruaſſet eū a morte ſi po/
tuiſſet. Quidā aut ex ipſis dixerūt: volētes
.ſ. annihilare miracū de ceco nato. Non
poterat hic q̄ aperuit oculos ceci natū: face
re: vt z hic nō moreret. Scōz Lbrz. Hi
erant ex inimicis ei. q. d. Ex q̄ nō potuit
hoc: nec illud potuit: nec fecit: Jeſus rur/
ſum fremēs in ſeipō indignat. ſ. ptra eo/
rū murmuratiōē z detractiōē: venit ad
monumentū. Beda. Sepultura dñi mo/
numentū: eo q̄ mentē moneat vt p̄cogi/
ter de morte. Tertiū eſt myſteriū ſuſci/
tatiōis. Vbi p̄mo conſideranda ſepulci
diſcooptō: qz vicz dicit ieſus: Tollite lapi/
dem: ſ. q̄. grandis erat ſuppoſit. ſepul/
cro: ſed p̄tendebat Martha dī. Dñe iam
feret zc. Hoc ex admiratiōe dicebat: non
ex infidelitate. Et dñs ei. Nōne dixi tibi
qm̄. ſ. zc. Tulerūt q̄ lapidem. Sp̄ualit: o
p̄tōres tollite lapidē. ſ. cordis duriciā ſi
vultis ſuſcitari. Scōdo p̄ſideranda ē diſ/
cooptiō ſepulci. Et ieſus eleuatis oculis
ſurſum: dixit: Pater tibi gr̄as zc. In hoc
docuit nos anteq̄ futura petam: de ſam
pceptis gr̄as referre. Hilari. Non prece
eguit: nobis orant: nō em̄ inops fuit auxi
li: ſz nos ſum? inopes doctrine. Hec at
cum dixiſſet: voce magna clamauit: Laza
re: veni foras. Sic clamauit: ne forte dice
rent aduerſarij ne forte inſerpoſuiſſet ali/
q̄ ſb̄a magica. Itē clamor ille ſignat ma/
gnitudinē diuine virtutis q̄ exiit in iuſti
ficatione impij. Et ſin Aug. maius eſt iu
ſtificare impiū q̄ creare celum et terram.
Theoph. Alta ſaluatoris vox qui lazaz

ſuſcitauit: indicū eſt tube magne ſonitu/
re in cōi reſurrectiōe Tertiō ē p̄ſiderāda
vocati reſurrectio: qz ſtatiz p̄dixit qui mor/
tuus fuerat zc. Vñ patz certitudo mira/
culi: qz eo mō exiit quo fuerat poſitus. qd
etiā vt dicit Lbrz. nō minus videbat q̄
reſuſcitare. Dixit q̄ cis ieſus: Soluite eū
et ſinite abire: vt oſtendat vere ſuſcitatus
Alchui. Lbrz ſuſcitāt: qz interi. p ſe/
ipm̄ viuificat. Soluūt diſcipuli: qz p mini/
ſteriū ſacerdotū abſoluūt viuificati. Seq̄
tur: Multi q̄ ex iudeis q̄ zc. crediderūt in
eū. Hec mix: quia vt dicit Aug. Excedit
omne miracū qd ieſus fecit circa lazarū
Eredit autē hoc factū ea die qua in ecclīa
legi ſolet. ſ. feria. vj. añ do. in paſſione. Hec
tanta myſteria deuote p̄ſiderate: z in ſolo
dño gaudete: eius dulcedinē p̄templātes
nō in mūdo de cetero gaudiū q̄rētes: nec
eius vanitatē amātes. Exemplū acci/
p̄te in ipō Lazaro qui poſt ſuſcitatiōem
ſuam poſtea nunq̄ riſit: nunq̄ i riſu ſigna
iocūda oſtendit. Vñ et ip̄e dñs dicit Lu.
v. Ve vobis q̄ nūc ridetis: quia plorabit
et flebitis vos.

t Eri. articulus. Audisti zc. Da/
gna nobis conſolatio: quoniā medi/
cum habemus qui et curare vult et ſuſti/
nere atqz poſteſt: ſed oportet tollere lapi/
dem. ſ. cordis duriciā. Nam vt dicit lex
ſ. ad. laquilāz. l. j. Maleſicia nō debent
manere impunita. Et. xcij. di. ca. Diaco/
ni. Miſeratio dei ac pietas ſolum reditū
noſtrum requirit ac nos petit. ſ. longani/
mitate ſaluari: ſi nō cōuertimur: ſi duri col
li fuerim: ſi in peccatis vſqz ad mortem
p̄duramus: aſſidue peccantiū non miſere
bitur dominus. Notate: eſi rex iulij ceſar/
is pietatem poſſideret qui nullius rei ni/
ſi iniuriarum ſolebat obliuiſci. Vñ tamē
proditori proditiōez continuanti decies
abſolutionem daret. Audi ergo quoties
peccaſti peccator infelix: timendū igit de
damnatiōe. Qd remediū eſt: A peccatis
deſiſte: firmū tene p̄poſitum deinceps nō
peccandi. Plantez la lebourdon. Eſai. j.
Qui eſcite agere puerſe.

Sabbato poſt. iij. dominicā.
quadageſime. Sermo.

Babbō post Letare

Ece ascēdi

mus zc. Consolatus est do-
minus p̄m suū. Esa. xlii.
Consolat dñs eos q̄ sunt ascensuri hiero-
solyā: et hoc ex sua miscōia q̄ in eplā de-
clarat: p̄ qua vicz miscōia z p̄solatiōe de-
bemus laudare deū. Iuxta qd̄ i eplā tria
tangunt. Primū est laudatiōis exhorta-
tio: ibi Laudent celi et exultet terra zc.
Scdm̄ ē exhortatiōis ratio: in principio
eplē cū dicit: In tpe placito exaudiui te zc.
Tēpus illud placitum: est tps noue legis
Et ad hoc applicari p̄nt ea q̄ sequūtur: vñ
q̄ ibi: de terra australi, postea sequit: Eo
solatus est dñs p̄m suū zc. Tercio po-
nitur ratiōis p̄firmatio: Ibi: Et de sion
derelict me dñs zc. q. d. Forte diffidit sio
de miscōia mea. Et oñdit q̄ nullo mō dis-
fidendū est vñ. Nunq̄d obliuisci pōt m̄lier
infatē suū: vt nō misereat fil. vteri sui. zc.

Salutatio.

Ecce zc.

p̄ Rimus arti. An penitētia in extre-
mis valeat ad salutē: Q. nō. Aug⁹.
de pe. di. vii. Et ponit a magro in textu in
iiij. di. xi. Periculosum est et interitui vici-
nū vsq̄ ad mortē p̄crastinare p̄nic remedi-
um. Ido ē idē Aug⁹. Age p̄niam dñs sa-
nus es. Cōtra. Aug⁹. de vera et fal. pe. et
ponit a magro vbi s. P̄nia si in extremo vi-
te biatu aduenerit: sanat et liberat. qd̄ p̄-
bat subdēs: Vltimū fuit sera latronis pe-
nitētia: s; nō fuit sera ei⁹ indulgētia. Rñ
det Sco. in. iiij. di. xi. P̄nia i extremis de-
bite circūstātionata valēt ad salutē: sed si
sic fit: est difficil. Primū ptz: q̄ sp̄ de⁹ est
paratus et potēs etiā in morte iuuare q̄-
bus placz: z nulli vñarōi vere penitēti de-
negat veniā. Scdm̄ p̄bat: Ali p̄mo: q̄a
in extremis ipedit vsus rōis vel liberi ar-
bitrij: vbi est meritū. Tū scdo: q̄ displicē-
tia vt sit meritoria opz q̄ sit circūstātio
nata: z maxime q̄ sit p̄pter deū: qd̄ vñ
facile est tunc Tercio q̄ sunt habituati ad
malū: qd̄ multū impedit p̄uersionē ad bo-
nū. Ido p̄prie tūc bō nō est dñs sui actus.
Et q̄ sequit q̄ sano p̄suadendū est vt san⁹
peniteat: infirmo aut vt laboret ad verā
p̄niam q̄ntum est possibile. Hec Scotus

Pro fundamēto: Nota p̄fatū sit dñs
ferre p̄niam spe lōgioris vite. Vñ Bar-
tholais: Nō est: crede mihi: sapiētis dicere
vnuq̄: Sera nimis est vita crastina: viue
hodie. s. bene. vt oportz. Nā dñs Seneca de
remedijs fortuito. Vltimos vitā disse-
rētis mors incerta puenit. Itaq̄ ois dies
velut vltim⁹ est iudicandus. Cū q̄ querit:
An p̄nia zc. Dic rñsionē vt s. Et q̄cludē
q̄ sit p̄iculosum sic expectare zc. Notādo il-
lud Aug⁹. P̄nia in hoīe sano: est sana. in
infirmo: infirma. in mortuo: mortua. Aug⁹
dico o miseri pec. z nocate: qm̄ vt dñs Eccl̄.
ii. Qui amat p̄iculū: pibit in illo. Attēdit
te. Vñ illa est p̄culosa valde in q̄ interdu
inuenitur aliq̄s passus in solitudine igno-
tus et deu⁹. Aliq̄n em̄ illuc viator veni-
ens: deuīat a recta via: nec ampli⁹ redire
pōt: vbi etiā post a feris z latronib⁹ occi-
ditur. Ido in tali trāsitu debz bō p̄ductorē
habere. Sp̄ualit: Vñ p̄ntis vite ex hoc
nimis est dubia q̄. s. in qdā passu. s. in mor-
te p̄ditur via: nec patet ampli⁹. Job. Se-
mitas p̄ quas non reuertar ambulo. De-
bemus ergo sequi ductorē nostz. s. ch̄m:
q̄ ipse est via zc. alas pibim⁹: a salute de-
uiantes. Figura Hume. xiiij. Filij israel
et nolentes sequi Moysen: imo volētes
eū lapidare: z Caleph z Josue p̄ierūt in
deserto nec ad terrā p̄missionis puenērūt
Sp̄ualit: nolētes sequi ch̄m z corda ob-
turātes nō puenient ad terrā viuēntium.
Et de talib⁹ exponi pōt qd̄ dicit Ps. Vñ
am ciuitatis habitaculū nō inuenerūt.

s Ecūdus arti. In enāge. qd̄ scribit
Joan. viij. notāde sunt tres p̄itates
ad penitentiā inductiue: z ad ascensum ce-
lestis hierlm̄ dispositiue

Prima est p̄itas attractiua.

Scda est veritas illuminatiua

Tercia est p̄itas p̄firmatiua.

Prima igit tangit euz dicit: Ego sum lux
mundi: qui sequit me nō ambulat in tene-
bris: sed habebit lumē vite. Aug⁹. Ergo
mei frēs: q̄ dñs: Ego sum lux mūdī: qui se-
quit zc. In quib⁹ verbis: aliō est qd̄ iussit:
aliō qd̄ p̄misit. Faciam⁹ qd̄ iussit ne im-
pudēt frōre desiderem⁹ qd̄ p̄misit: ne di-
cat nobis in iudicio: Nō fecisti qd̄ iussit: si
q̄ expectes qd̄ p̄misit. Quid q̄ iussit dñs:
Dixi tibi vt sequeris me. Notādū q̄ q̄ se

qui om̃m mltū est desiderabile. Tū q̃a ñ/
hā honorabilis. Nā ip̃e est lux mundi s̃m
diuinitatem q̃ illuminat intus: et s̃m huius
manitatem exteri: tā miraclis q̃ p̃dicatio
nibus: q̃ exēplis: q̃ p̃mū est porētie:
sc̃dm sapiētie: tertū bonitatis et clemētie
Tū etiā: q̃ ñhil securi. Tū subdit: S̃z
habebit lumē vite. Lumē m̃q̃ sūme dele
crabile. Aug. Tāta est iocūditas luc̃s e/
terne: vt etiā nō laceret in ea amplius ma
nere q̃ vni? dicit mori: p̃pter hoc inuēra
biles anni huius vite pleni delicijs et circū/
fluentia bonorū t̃palū: recte merito q̃ cō/
tinnerent. Lumē etiā imp̃m̃abile: quia
vt d̃t Aug. in soliloquijs. Ibi lux sine re
nebris: lumē p̃terea p̃orsus indeficibile.
Ela. l. p̃. Erit dñs tibi in lucē sempiternam
De hoc lumine d̃t p̃s. In lumine tuo vi/
debim⁹ lumē. S̃cda est p̃itas illūinati/
ua: q̃ vix nos illūinat de securitate p̃mis/
sions sue sup̃dicte. Tū cū pharisei calu/
mniātes dicerēt: Tū de teip̃o testimoniū
phibes: testimoniū tuū nō est verū. R̃t
Iesus d̃i. Esi ego testi. ph. de me: testi.
meū verū est: q̃ scio vnde veni: q̃ vado.
q̃ d̃i de hoc certus sū. p̃s. De? sciaz do
minys est: vos aut̃ nescitis vnde venio:
aut q̃ vado. Et cām subdit d̃i. Vos s̃m
carne iudicatz dñs. f. dicit: Tū de teip̃o te/
stīm. phibes. Nō cū venit fili? dei in mū/
dū vt iudicet mundū: sed vt saluet mūd⁹.
p̃ ip̃m. Aug. d̃t: Nō iudico q̃nq̃: nō iudici
um negādo: sed differēdo. Esi ego iudi/
co: iudiciū meū vix est: q̃ nō sum ego so/
lus: sed ego et qui misit me pater. oñdens
vix q̃ nō sol⁹ ip̃e eos p̃dēnauerit. Et ex
hoc oñdit testimoniū suū cē vix. i. pueniēs
et firmū d̃i. In lege ṽia scriptū ē: q̃ duorū
hoīm testimoniū vix est: Ego sū q̃ testi.
phibeo de meip̃o tē. Dixerūt g̃ et Vbi ē
p̃t tu? Theoph. Nō scire volētes: s̃z ten/
tates q̃rebant. Ido dicit Iesus: Neq̃ me
scitis: neq̃ patre meū scis: si me sciret⁹ tē.
Tertia est veritas p̃firmatua. f. p̃cedē
tiū p̃itatu: q̃ vix palaz et in loco publico
loquebat. Tū d̃t euāgelū: Nec p̃ba lo/
cutus est in gazophy. do. in tēploz nemo
app̃hendit eū: q̃ nō dū venerat hora ei⁹.
Beda. In gazophylacio ch̃is loquit⁹: q̃a
q̃i gazophylaciū ap̃ire cepit: q̃i discipulis
uis celestia referant. Predictas p̃itates

phiderate: vt ex eaz phideratōe festinetis
pniam agere: et in ea p̃seuerare: q̃m m/
tis piculosum est penitentiā in mortis ar
ticulo differre. Exemplū Quidā p̃p̃e/
trator multoz scelez et de his nūq̃ ph/
tens semp cogitabat q̃ sufficient phiteret
quādo moritur⁹ esset. Lūq̃ infirmaret
venit ad eū religiosus dicens: vt doleret et
phiteretur de pctis. Qui infirm⁹: Iustus
dñs et iusticias dilexit: Ecce dū phiten po
tuit: p̃tēpsi: misericōie diuine terminū impo
nēs: Hunc diabolus ex dei p̃missione stat
mibi supra pectus: et dū aliqd. p̃ salute co/
gitō dicere: strigit collū meū nō p̃mitēs
me loqui: q̃ peccau in sp̃m̃ sanctū. et hec
loquēs expirauit dñatus. Ideo sicut d̃t
Eccl. v. Ne tardes p̃uerti ad dominū et
ne differas de die in diē.

t Eritus ait. Audist⁹ tē. Si rema/
neatis in via damnatiōis vobis erit
imputandū. Et sicut habet de pe. dist. j. c.
Si agamus, et ca. seq̃nti. f. Quāobrē. Ho/
uit deus mutare sententiā: si tu noueris e/
mendare delictū. Et ibi ponit exemplū d̃
Hinnitis: d̃t Ezechia rege. Vobis er/
go imputandū erit si dannemini. Nā d̃i/
cit lex. ff. de p̃trahenda empti. et vendi. l.
Hec venditō. Quod p̃ me stat / mibi im/
putari debet. Si autē peccatis / p̃ vos sta
bit: cum christus vobis dixerit: Ego sum
lux mundi: qui sequitur me tē. Audite.
Siquis ambulans de nocte supra pontez
periculosum: voluntarie dorsū vertit aut
oculos claudit: et sic in fluiuium cadit: Nō/
ne sibi imputandū est: Expone et applica
Notando illud Joa. iij. Venit lux in mū
dum et dilexerunt homines magis tene/
bras tē.

Dñica in passione.

Ece ascēdi

e mus tē Christus assistēs
pon. su. bo. pam. et p̃fec. ta
bernaculū nō manufactū. i. nō hui⁹ creatō
nis: neq̃ p̃ sanguinē bircoz aut vituloz:
sed per proprium sanguinem introiuit se
mel in sancta: eterna redemptione inuen
v 4

Unica in passione

ra. Heb. ix. Ibi tangit meritū passionis
ubi quo ascendere possumus hierosoly/
mā. Et in illis verbis notanda est triplex
differentia inter legē veterē et nouā.

Prima ē differentia pōtificialis.

Secunda localis.

Tertia victimalis.

Pōtificialis inq̃ qm̃ pontifex ve. te. erat
sim homo. pontifex autē noui de⁹ et homo
Heb. iij. Habentes pontificē magnū q̃
penetrant celos iesum filiū dei. Localis
sc̃et pre celis: q̃ in ve. te. loc⁹ ad quē intra
bat sūmus pōtifer erat tēplū aut taberna
culū manufactū et transitū. Locus po
in q̃ intrat ch̃is est tabernaculū nō manu
factū. Heb. ix. Nō enim in manufacta san
cta iesus introiuit: s̃ in ip̃m celū vt appa
reret vultui dei p nobis. Victimalis qm̃
victima siue sacrificiū veteris le. erat de
sanguine hircorū aut vitulorū nec valebat
nisi ad redemptionē et reconciliationē tem
poralē: sed sacrificiū noue leg̃ est sanguis
iesu christi: per quē h̃ redemptio eterna.
Heb. x. Una oblatiōe p̃sumantur sanctifica
tos in sempiternū.

Ecce. zc.

p̃ Primus articulus. Supra de p̃ma die
ascēsiōis. s. de p̃sideratiōe p̃nialis pur
gatiōis: et sic de p̃mo genere graduū q̃b⁹
oportet ascendere: nūc de secūda die. s. de cō
sideratiōe vnica passionis et de secūdo g̃ne
graduū. Et q̃ per passionē dñi repara
tū est gen⁹ hūanū. Iō primo q̃rif. An cō
gruū fuerit gen⁹ hūanū reparari. Q̃ nō.
Nō decuit angelū reparari. Cōtra. Que
a deo sūt decētissime fiunt. Rūdet bonū. in
iij. di. x. Absq̃ dubio congruū fuit et decēs
genus hūanū reparari et ex pte dei et ex pte
re hoīs. Et pte dei q̃ decet dei potentia et
sapientiā: et misericordiam agnosci. Nullaten⁹
em̃ decet sūmā virtutē p̃mittere seruū. sc̃et
ab alio i sempiternū inultē detineri. Nec
decet iūā sapiam p̃mittere nobilissimā
creaturā vniuersaliter suo fine fraudari.
Nec decet sūmā benignitatem p peccato
vni⁹ hoīs totā posteritatem p̃mittere sem
piternalē dānari vt di. Ansel. li. Cur de⁹
hō. Ex parte vero hoīs est cōgruentia si
cōsideret dignitas hoīs cōditi que tanta
erat vt ppter ipsum condita sint vniuersa.
Etiā p̃sideretur modus labendi quia vi

delz tota natura hūana cecidit. Etsi con
sideretur status lapsi in quo simul cū mi
seria est penitētia: miseria p̃uocat ad mi
sericordiam: et penitētia placat diuinā ir
fictā. Cū autē dicitur. Non decuit angelū
et c. Dicendū q̃ non est simile quia homo
penituit angelus obstinatus fuit. Ange
lus per seipsum cecidit: homo p̃ter ipsum.
angelus particulariter: homo vniuersaliter.
Hoc bonū. Pro fundamento. Quia
dei opera conuenienter fiunt. Unde di.
Aristo. in de celo. Deus nihil facit frustra.
Qd si vez est de cunctis operib⁹ dei
spēaliter tamē i operib⁹ humane repara
tionis. Vbi possumus deuote cōtemplā
do recitare quod habet in libello de con
temptu mūdi. Verus homo verusq̃ de⁹
pius et miserator. Verus saluator nostre
q̃ salutis amator. Quendiq̃ volens no
bis ostendere normā. Se dedit exēplum
rectā per oīa formā. Insuper multos vo
luit sufferre labores: atq̃ labore suo no
stros auferre dolores. Sed querit. An
cōgruū et c. Dic. rñ. vt. s. Ex quā conclu
de q̃ euidenter ostensa est nobis diuina bo
nitas atq̃ dei sapientia in generis huma
ni reparatione. Sed hoc permixtissime no
tandum est q̃ huius reparationis nō pos
sunt peccatores esse participes nisi veraz
penitētiā agant. Nam dicitur. Lu. xij
Nūc penitētiā habueritis simul omnes
peribitis. Audite o peccatores et c. Q̃
multi a penitētia impediunt. Aliquādo
ppter superbiam: vt scribe et pharisei. Ali
q̃ ppter luxuriā que multos a veraz inte
gra p̃fessiōe retrahit. Aliquādo propter
auariciā que plurimos a restitutione ab
latōrū impedit. O miseri peccatores vi
dere ne quid vos a penitētia vera impe
dire possit. Redite ad dñm qui vos rede
mit et celi portam aperuit. Qui in forma
hūana factus pōtifer n̄ sūmus pro nobis
deo obtulit hostiā acceptissimā et in p̃prio
sanguine introiuit iesus fm̃ ordinē mel
chisedech pontifex factus in eternū tem
plum celeste: vt nos secum ibidem intro
ducat. Hebre. vij. Precursor pro nobis in
troiuit iesus fm̃ ordinem melchisedech
pontifex factus in eternum. Figura. Le
uit. xvj. Precipitur q̃ pontifex ingressus
in sancta sanctorū vitulū pro peccato offe

rat et arietem in holocaustū: tunica linea
scz byssina induatur: femoralibus lineis
verenda celer: accingatur zona linea. cyda
rim lineā imponat capiti. Et sequitur Ap
positoq; thuribulo strabit in sancta vt po
sitis super ignem aromaticis nebula eo
rum et vapor operiat ozaculū. id est propi
ciatorū tolletq; de sanguine vituli et asp
get digito septies propiciatorū ad orientē
et similiter asperget de sanguine hirci pro
peccato populi molari. Spiritualiter
hec omnia figurabant modū quo ingres
sus est christus in celeste templū. pro nos
tra reconciliatione et peccatorū remissio
ne. Talis autem ingressus summi pontifi
cis in sancta sanctoꝝ non fiebat regulari
ter nisi in modo in die expiationis per quā
intelligenda est dies vnice passionis: per
viticulum signatur ipse christus: pꝑꝑ iugū
laboris quod subiit. Ipse enim christus
est qui offert et etiam quod offertur. Si
militer etiam per arietem qui est dux ouī
um ac etiam per hircū: propter similitu
dinem carnis peccati. Vestimenta et oz
namēta signant nitorē puritatis in chꝛo
ac etiā humilitatē. Vñ cydaris linea aucto
ritatem christi sub humilitate designat:
per quam etiam figuratur corona spinea
sub qua humiliatus est iesus sumus siue
vapor aromaticus ex thuribulo procedēs
et operiens propiciatorium signat orationē
ex feruentissima charitate christi proces
dentem ad deum vt propicietur peccato
ribus. Sanguis quo aspergebatur propi
ciatorū signat christi sanguinem quo asp
sum est corpus suum. quod vere propicia
torū dici potest cū sit quasi sedes deita
tis quēadmodū et propiciatorū figurale
erat quasi sedes dei. Septies autē asper
sus est christi corpꝰ sanguine suo. s. in circū
cisiōe: in sudore: in flagellatiōe: in corona
tiōe: in manūꝝ delauatiōe: in pedūꝝ trāssixiōe:
in lateris apertione. Facte sūt huiusmodi
asperisiones cū digito summi pontificis. id ē
christi: quia ex eius humilitate et sapien
tia et ad orientē quia valet ad hoc vt ori
ret homo in celo. Sic ergo intrauit chꝛi
stus per pꝑꝑū sanguinē in templū celeste
Et nōs fiduciam habemus illuc intran
di non aliter qꝰ in sanguine christi vt ba

betur Hebre. x.

¶ Secundus articulus. Super euangel
lium: quod scribitur. Ioan. viij. No
tanda sunt duo signa reprobatiōis iudeo
rum et suoz similitū que sunt omnino abij
cienda si volumus ascēdere hierosolymā

Prīmū est iniuriōsa traditio.
Scdm est fructuosa lapidatio.
In hoc sermone dō pmo dicendū vbi notā
dum qꝰ in euangelio inde dicitur.

Primo sue doctrine puritati.
Secdo sue doctrine vtilitati.
Tertio sue doctrine auctoritati.

Primo cōtradiciunt sue doctrine puritati
Prius ergo cōtēplemur sue doctrine pur
ritatē: quia vicz dicebat eis. Quis ex vo
bis arguet me de peccato: qꝰ si di. Non po
testis. Et exinde cōfutat eos dicens. Si
veritatē dico vobis qꝰ non creditis mi
hi. Et subdit causam huiꝰ. Qui est ex dō
verba dei audit: pꝑꝑerea vos nō auditis
quia ex deo non estis. Grego. Terribile
valde quod dicitur. Qui ex deo est verū
ba dī au. pꝑꝑter. zc. Si em̄ verba dei au
dit qui ex deo est: et audire verba eius nō
pōt: quisqꝰ si verba dei in cordis aure perc
pit: et intelligit vnde sit. Celestem patriā
desiderare veritas: carnis desideria cōtē
nere: a mūdi gloria declinare: aliena non
appetere: propria largiri. Penset ergo
vnusqꝰ apud se si hec vox dei in cordis
eius aure conualuerit: et quia iam ex deo
sit cognoscat. Nam sunt nōnulli qui pꝑꝑ
ta dei nec aure corporis percipere dignan
tur. Et sunt nōnulli qui hec quidē corpo
ris aure percipiunt: sed nullo mō ea mentis
desiderio cōplectunt. Et sunt nōnulli qui
libenter verba dei percipiunt: ita etiā vt nō
nunqꝰ fletibus cōpungant sꝑꝰ post lachꝛy
marū tempꝰ ad iniquitatē redeūt. Hi pꝑ
fecto verba dei nō audiunt qꝰ hec opere ex
ercere cōtemnunt. Licet itaqꝰ omnes sint
filij dei per naturā: illi tamen sunt filij dīa
boli pꝰ viciū qui verba dei aure cordis nō
percipiunt. Grego. Utam ergo vestraz
fratres charissimi ante mentis oculos re
uocare: et alta cōsideratiōe ptimescite hoc
quod ex ore pꝑꝑtas sonat. Propterea vos
nō auditis: quia ex deo non estis. Bern.

Unica in passione post

Nonnullos enim sic interdum audientes inuenies: ac si nec ad eos pertineant que dicunt: non intrare cor suum: non discutere mores suos: non cogitare: ne forte quod audiat quod dictum sit propter eos. Magis autem si forte finis dei uiuus et efficax manifeste aduersus uiam illam precessit quibus illi sese sentiunt obligatos: dissimulantes auerunt oculos cordis sui: aut qualibet adinuentione palliant facta sua: et seducunt miseri semetipsos. In his salutis signa non video magis autem uereor: ne forte propterea non audiant uerbum dei quia non sunt ipsi ex deo. Hec uerbum sermo de quadagesima. Preuenisse autem doctrine christi puritati contradicunt iudei dicentes. Nonne bene dicimus nos quia samaritanus es tu et demonium habes. Quidus est malorum cum respondere nesciunt quod ad conuicia se conuertunt. Vulgare erat apud iudeos homines eis odibiles vocare samaritanos quia samaritani erant eis exossi partim lege obseruantes et partim violantes. Unde quia talem iudicabant christum vocabant eum samaritanum. Dicebant autem eum demonium habere propter miracula que faciebat que attribuebant potestati demonis: et quia cogitationes eorum et secreta reuelabat quod etiam demoni attribuebant: cui tamen oculi cordium non sunt nota: uel etiam quia aliquando quedam alta et subtilia loquebatur que ipsi non intelligebant. Respondit autem dominus. Ego demonium non habeo: sed honorifico patrem meum. etc. Uide dominus patientiam. Poterat eis dicere: vos demonium habetis: sed tacuit. Greg. Attendite quod confunditur superbia nostra: que si leuiter agitata fuerit atrociores iniurias reddit quam acceperit: facit mala que potest et minatur quod non potest. Dominus autem qui iudeos sepe docendo uel corripiendo: durum reprehendere consuevit: tamen dura uerba uel facta inferentibus hic nunquam uel alibi asperere respondit. Erudiens secundum Chrysostomum. Que ad deum pertinent vindicare: que uero ad nos despicere. Notandum autem quod domino duo sunt illa: et unum negauit. aliud consensit tacendo. Quia enim samaritanus interpretatur cuius stros: iudeo non negauit se samaritanum esse: negauit autem se demonium habere. Quod probauit: quoniam diabolus honoris dei res-

sistit: quem christus querit. Unde ait. Ego demonium non habeo: sed honorifico patrem meum. etc. Item habens demonium se extollit querendo gloriam suam. Ego autem non sic. Unde dicit. Ego non quero gloriam meam: sed in quantum homo: est qui querat: et iudicet: et discernat a gloria uestra humana: scilicet pater meus qui me glorificauit remunerat: omnes qui non me glorificant damnant. Secundo contradicunt doctrine sue utilitati: quam ipse proponit d. Amen amen dico uobis. Si quis sermonem meum seruauerit morietur non. uel in eternum. secundum Gregorium. Cum malorum peruersitas crescit: non solum prauo frangi non debet: sed augeri. Contradicunt autem iudei d. Nunc cognouimus quia demonium habes Abrahā mortuus est et propheta et tu dicis. Si quis sermone meum seruauerit morietur non gusta in eternum. Nunquid tu maior es pater nostro abrahā qui mortuus est: et propheta te mortui sunt: quem teipsum facis. Videte suam contradictionem: et audite humilem eius responsum. Si ego glorifico me ipsum: gloria mea nihil est. Gloria enim mundi est quasi fumus transiens et uentus tumens ad nihilum rediens et ad infernum deducens. Est pater qui glorificat me quem uos dicatis etc. Tertio contradicunt sue doctrine auctoritati: quam proponit dominus ostendens se maiorem quam abrahā. d. Abrahā pater uester exultauit: sed in spiritu ut uideret diem meum. i. tempus aduentus mei: uidit: sed fide diem eterpnitatis et diem eternalem siue natiuitatis mee et gaudium est ineffabili namque gaudio exultare potuit quando eum de stirpe sua nasciturum prouidit per quem totus mundus saluaretur. Contradicunt autem iudei dicentes. Quinquaginta annos nondum habes et abrahā uisisti qui ante mille annos mortuus est: quoniam dicit. Hoc est impossibile. Lauete ne sitis si miles iudeis: et tradicentes aut uerbo: aut facto his que uobis pro uestra salute denunciant. Exemplum de usurario qui tradicebat curato suo dicens. Ne aurore dum tempus habemus operemur bonum etc. Tertius articulus Audistis etc. Lauete ne contradicatis domino. Nam uer-

ba sua sunt quasi testimonium cui contra dicere non licet. Nam vt dicitur. xij. q. ij. voluntas: et de celeb. mis. Cum marthe: voluntas defuncti seruanda est et vitium testamenti hominis inuolabile pseruat ar. C. de sacrosanctis eccle. l. j. vbi dicitur. Nihil est qd maius debeat hoibus qd vt supme voluntatis liber sit stilus. Audite si pater aliquid ordinauerit in testamento suo: nonne tenet filius implere: qd si preterierit nonne ingratus est. Expone et applica quonia omnia dni verba sunt testamenti eius id in proposito exponere possumus illud Hier. xj. Maledictus q non audierit verba pacti diuini.

Post meridiem

Ece ascen.

Si em sanguis hie. aut vi. aut ci. vit. as. in. san. ad e. car. zc. vsq in finem epistole Hebre. ix. Vbi ostendit quonia non nisi in sanguine christi habere possumus fiduciam ascendi hierosolymam: vbi sunt tria cōtemplanda.

Primum est veritatis saluatoris propositio. Si em sanguis. zc.

Secūm est ppositiōis conclusio. Et id non ul te. me. est.

Tertium est cōclusiōis intentio vt mori te. interce. in re. De. j. Apocal. j. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. De. ij. j. Tim. ij. Unus est dei et hominū mediator: hō christus iesus. De tertio. Heb. x. Habemus fiduciam in introitu scōrum in sanguine christi.

Ecce. zc.

Primus articulus. An necessarium fuerit per christi passionē genus hūanū reparari. Quid. In deo non cadit necessitas. Contra. Jo. ij. Oportet exaltari filiū hois Rñ. Tho. in sum. par. ij. Nō sunt necessarii simpliciter et absolute neque necessitate coactiōis christi pati qd volūtarie passus est sed necessitate finis. Quid qdē pōt tripliciter intelligi. Primo ex pre nri. qd ei passionē liberati sumus. Jo. ij. Oportet exaltari filiū hois vt omis q credit in eū nō pereat. Scō ex pre christi qd p hūili

tate passiōis meruit pmiū exaltatiōis Lu. vi. Oportuit pati christum et ita intrare in gloriam suā. Tertio ex parte ipsi di cuius diffinitio circa passiōē christi pñciata ē in scriptura Vñ Luc. xxj. Filius hominis fin q diffinitum est vadit. Hec Tho. Pro fundamento. Omnia q a deo sunt: ipso volēte fiunt. Vñ de omnib pōt dici in psona dei. Sic volo sic iubeo. sit p ratione voluntas. Scribit ar Seneca ad Lucil. In volente nō est necessitas. Cum q querit An necessitas zc. Dicitur. vt s. Et qua conclude mirabilem dei pietatē et misericordiā erga genus humanū qd per mortē suam a morte liberare voluit Greg. lib. ij. moral. Cū em deus posset nobis etiam nō moriendo sic currere: voluit tñ hominib moriendo subuenire: qz vñ nos min⁹ amasset nec vñ sue dilectionis nobis ostenderet nisi h qd a nobis tolleretur ad tps ipse sustineret. O miseri peccatores et ingrati q durum potestabitis iudicium: lubrici: auari: et hmoi q beneficium passiōis dñice contemnitis. Forte dicetis: quid faciemus nunc peccatis depositis: Lugete cū ecclia compatiētes dño. Hunc enim ecclia specialiter ad memoriā reducit dñicam passiōē. Vñ enim lazaro in precedenti feria. vj. suscitato: quidam de berthania abierunt ad phariseos: narrātes eis miraculū id iudei sabbato sequenti collegerunt consiliū aduersus iesum et ex illa die cogitauerunt vt interficerent eum. vt habet Joā. xj. Ast dei inceptus iesus non palam ambulabat apud eos: qz nondū venerat hora eius. Idō in vespera sabbati quasi post horā cuiusdam consilij/publicum luctum incipit ecclia: suo compatiens dñi vñ capiti mēbra: et extunc recitat Gexilluz regis mysterium crucis: acetum. fel/arundinem/clauos/et lanceā/illusiones quoq inimicōz. Hunc ergo dicere debet quilibet catholicus. Fascicul⁹ myrrhe dilectus meus mihi inter vbera mea cōmorabitur. Fasciculus myrrhe est ipsa dñica passio. myrrha enim est amara. Duo vbera sunt intellectus intelligēs do minice passiōis amaritudine: et voluntas compatiens Heb. xj. Recogitate eum q talem aduersus semetipm sustinuit contradictionem. Quid contradictiones a iudeis sustinuit christus tandē mortē amarā p

Unica in passione post

nobis salvandis. *Figura.* Sanſon a ſu-
deis mltas ꝓtraditōes ſuſtinuit ꝛ tandē
mon voluit vt morte ſua ꝓhilisteos interi-
meret: vt hꝛ Judic. xvj. Expone de chꝛo
Ephe. ij. Per crucem interficiens inimi-
citas ꝛc.

8 *Ecūdus arti.* In ꝓced. ꝛc. Hic dicē
dū de alio. ſ. de furioſa lapidatōe. Qꝛ
vꝛꝑ qñ inſani et furietes voluerūt eū lapi-
dare. Ubi ſunt tria ꝓſiderāda.

Prīmū ē benignitas affectie charitatꝛ.
Scdm eſt ꝓuerſitas iudaice cecitatis.
Tertū hūilitas dñice poteſtatis.

Prīmū ꝛc. qꝛ ſꝑ volebat eos ad veritatis
agnitiōes adducere. Uñ dꝛ: Amē amen
dico vobis Anteqꝛ abraā fieret ego ſum. ſ.
eternalꝛ manēs. In hoc em̄ ondiſ eiꝑ eter-
nitas: qꝛ ꝓiungit verbū ꝓntis tꝓis cū ꝓbo
ꝓteriti. ſ. fieret: qꝛ eternitas oꝛ tꝓi coeꝓſtit.
Uñ deꝑ ſolus habꝑ eſſe ꝓfectū. Illud em̄
eſt ꝓfectū cui niſil de eſt extra ſꝓm. Dñiꝑ
nū ḡ eſſe cū ſit totū ſiml: nec qꝛqꝛ de illo ꝓ
fierit aut futūꝛ ſit: ꝓfectiſſimū eſt. Poſtꝛ
aut eſſe habet aliqd extra ſe: nā de ipſo ali-
qd ꝓteritꝛ et aliqd futūꝛ eſt: idō eſt impꝛ-
fectū. Uñ moꝛſi a dño qꝛenti qd eſſet no-
men eius: dixit dñs Ero. ij. Ego ſum qui
ſum: ſic dices filiꝑ iſrl: Qui ē miſit me ad
vos. Uñ: q eſt: dꝛ eſſe nomē maxime ꝓue-
niens ipi deo. Uñ Bern. v. lib. ꝓſideratō
nū Quid eſt deus: q eſt: merito: qdñi ꝓꝓe-
tentius eternitati q deus eſt: Si bonū: ſi
magñū: ſi beatū: ſi ſapientē: ſi aliqd tale d
deo dixeris: in hoc ꝓbo inſtaurat: qui eſt.
Si em̄ centū talia addas nō reſceſſiſti ab
eē. Si ea ſi dixeris: niſil minuiſti. Solus
ergo deus poteſt dicere ꝓꝓrie Ego ſum:
quia ſolius dei eſſe eſt independēs ꝛ im-
poſſibile aliter ſe habere. Eſſe autē crea-
turarum: ſicut dicit Augꝑ. ſicut eſt ex nihi-
lo: itaqꝛ ad niſilū tēderet niſi deus ſua gra-
tia et manu regiminis ꝓſeruarer. Se-
cūndū eſt ꝓuerſitas iudaice cecitatz: quia
tulerunt lapides vt iacerēt in eum. Inſen-
ſati enim iudei reputantes verba chꝛiſti ꝓ
blaſphemā iuxta legis mandatū volue-
runt eum blaſphemantē lapidare. Augꝑ.
Tanta duricia qꝛ current niſi ad lapides ſi-
miles: Notandū autē qꝛ multi hodie cū
iudeis chꝛiſtum lapidare volunt: cum in
deum culpas ſuas: retorqꝛe contendunt:

et in peccatis ſuis quotidie indureſcunt.
Sed tales attendere debent quod ſcribit
Eccliaſti. ij. Cor dūꝛ male habebit in no-
uiſſimo. Tertū eſt hūilitas dominiꝑ
ce poteſtatis: cum dicit: Jeſus autē abſꝑ
condit ſe et exiit de templo. Dominꝑ em̄
nō poteſtate ſed hūilitate vincere vene-
rat. Legimus: qꝛ dominꝑ aliquādo fugie-
bat: aliquādo occurrebat: aliquādo ſe ocꝓ
cultabat. Fugit cum vellent eū facere reg-
gem: vt habet Ioan. vj. Occurrit ſuis cō-
ꝓrehenſoribꝛ. Joā. xviij. Occultauit ſe iu-
deis furētibus vt occasione ſurendi ſubꝑ
traheret eis. In quibꝑ exemplo ſuo nos
docuit mundi ꝓſperitates et honores ſu-
gere: aduerſa libenter ꝓferre: contentio-
nes et iurgia euitare. Sed heu e contraꝛ
rio facimus: quia honores appetimꝑ: ad-
uerſa fugimus: et iurgꝑ nos immiſcemꝑ
Contra qd ait Hieronymꝑ: Nemo ſe cō-
tra acceptas iniurias ꝛ cōtūelias erigat
Nemo conuiciꝑ conuicia reddat. Imita-
tione enim dei glorioſius eſt iniuriā ta-
cendo fugere qꝛ reſpondendo ſuperare.
Eſt autēꝛ et alia ratio quare dominꝑ ſe a
iudeis abſcondit corpore: quia non mere-
bantur eum videre mente. Grego. Illis
ipſa veritas abſconditur: qui eius conſeqꝛ
verba contemnūt: quia eam quam nō in-
uenit hūilem veritas: refugit mentem.
Et Augꝑ. ait: Tanqꝛ homo a lapidanti-
bus fugit: ſed ve illis a quoz cordibꝛ lapi-
deis fugit. Et ſicut dicit idē Auguſtīnꝑ.
Non ſe abſcondit dominꝑ in angulo aliqꝛ.
ſed celica poteſtate ſe inuiſibilem conſtitu-
ens ꝓꝓ medium illoꝛ exiit: a ſuis tamē
diſcipulis viſus qui ſequebantur euz. La-
uete ergo ne ſitis ſimiles iudeis indura-
tis: a quibꝑ ꝓꝓterea reſceſſit dominus in ſi-
gnum reprobationis: etiam terribilis illi-
us electōis qua reprobos a ſe reſciet: qui
dum viuerent: induratione ſua dominuz
lapidabant. Exemplū narrat Iuda-
rius de quodam nobili qui oppreſſor eſ-
ſet pauperum: et mundi amatoꝛ. Hic dū
qꝛeſceret in lecto: camerariꝑ ſuus iacēs aꝛ
camerā rapiſ i viſiōe aꝛ thronū dꝛ vbi ac-
cuſabat dñs qd duricia ſua erga ꝓauperes
ꝛ iduratiōe ꝑ deūꝛ alios ꝛꝓ qdꝑ iniaz dā-
natōis accepit: acū tripudio māductꝑ ē
a dñmōibꝛ aꝛ Lucif. Tē lucif. ait: Adducitꝑ

te eū ad meryt dez osculū fideli seruitori
meo. Cui eū adductus fuisset dicit. *Quia*
quod sit tibi par in secula seculor. Et ait. *Quod*
suevit balneari: adducite eū ad balneum.
Quia ductus fuisset ad balneū infernale
vnguib⁹ diabolor⁹ penitus laniaret ali
que ignē super eū fuderūt. Eductus de
balneo positus est in lecto infernali de q^o
Esai. xliij. Subter te sternet tinear⁹ optime
tū tuū erūt vermes. Et dicit lucifer. *Da*
te ei post balneum de calice ire dei et pro
pinatus est ei ignis et sulphur que est ps
calicis eor⁹. Qui dum clamasset: suffiat.
Dicit lucifer. Audite. Cōsuevit dulces
symphonias audire surgant symphoniaci
Et ecce duo demones eū tubis igneis sic
in eū ignē sufflauefuit et oclis narib⁹ ore
flāma ignis exiit. Tūc ait lucifer. Addu
cite eū ad me. Et adducto dicit. Cantasti
cāntilenas canta mihi vnam. Et ille dicit.
Quid cantabo nisi maledicta dies in qua
natus sum Et dicit lucifer. Canta melio
rem Et ille dicit. Quid cantabo nisi q^o ma
ledictus sit ipse de⁹ q^o me nasci fecit. Hoc
ait lucifer est hoc q^o volui. Ducite eū ad
sedem quā meruit. Qui p^oiet⁹ est in vñū
puteum et factus est talis strepitus acti
totus mūdus caderet. Ad quē strepituz
euigilans camerari⁹ cūcurrat ad camerā
et dñm mortuū inuenit. Narrata itaq³ vi
sione ordinē intrauit. In illo ergo verificū
tum est illud. Sapientie. vi. Potētes po
tenter tormenta patientur.

p Ertius articulus. Audistis rē. Ca
uete ergo ne cū iudeis signa reproba
tionis geratis: q³ si sic frustra gloriaremi
ni q³ extra facitis bona opera sicut audi
re missas et sermones et huiusmodi. Nam
sicut scribit extra de p^oscriptionib⁹. c. Af
ferre. Propter vehementē presumptionē
pcedi potest ad iudicandū certitudinalit⁹
Et sicut habetur. ff. de. q. l. ij. vbi veritas
alter haberi non potest recurrēda est ad
presumptiones. Legant igit⁹ peccatores
in cōscientiis suis que signa gerāt dāna
tionis vel saluationis. Notate quando vi
detur signa armonū puta crux alba pre
sumit q³ sit d⁹ franciā: crux rubea d⁹ aglia:
crux nigra: de britania: vbi est circulus vl
brando presumitur q³ sit taberna. Sic vbi
sunt signa damnationis presumitur q³ ta

lis erit damnatus. Oh/oh/oh/ dominus
vos custodiat. Signa dānationis sūt: cō
tinuare in peccatis: nunq³ penitere: alios
ad peccandū inducere: hec signa portant
demones et qui sunt ex parte demonis.
De. j. Joannis. viij. Ille homicida erat
ab initio et in veritate nō stetit: sed sē
per in peccatis continuat. Disate. *Quia*
do incepistis peccare: ab initio cognicio
nis. Adulteri: lenones: perituri: fures: et bu
i iusmodi: et sēp cōtinuastis. Ecce signuz
vestre damnationis. De scdo. ps. Super
bīa eor⁹ qui te oderūt ascendit spū⁹ s⁹
penitēdo. De tertio Apo. xij. Proiect⁹
est ille draco magnus: qui vocatur dra
bolus et sathanas qui seducit vniuersum
orbem et trahitur q³ peius facere nequit.
Sunt ne tales seductores puellarū et ad
alia peccata inducentes: Hec sunt signa
damnatiōis. Sicut ergo dicit. Hier. ij.
Fugite de medio babilonis. et.

Feria. ij. post dñicā in passiōe.

Ece ascen.

e rē. Cōuersi sūt de via sua
mala et misertus est popu
lo suo dñs deus noster. Bone. iij. Tales
sunt qui ascensuri sūt in hierosolymā. Ad
hūmōi cōuersionē valent tria in eplā p^ode
randa. Prīmū ē rigorosa diuini iudici
districtio quia vīcz sic cōminatus est do
min⁹ per os pphete. et q³ cōminabat⁹ vti
q³ fecisset si penitentiā nō egissent. Illa er
go nō erat sententia diffinitiuā s³ cōmina
toria: de qua Ambrosi. et habet de pe. dist.
j. Nouit deus mutare sententiā si tu no
ueris emendare delictū. Scdm est fru
ctuosa ppli p^ouersio: q³ crediderunt viri in
niuite rē. Vide textum. Tertiū ē gra
tiosa dei miseratio. Vidit enim de⁹ opa
eorū. rē. ps. Miserationes eius sup oia
opera eius.

Ecce. rē.

p Rīm⁹ artī. An in chō fuerit pass
io timoris. Q. nō. Aug⁹. lxxij. q.
Signū pfectiōis est nullus timor. Cōtra
Ipe dñs dicit. Jo. xij. Anima mea turba
ta est. Rāder bon. in. ij. dist. xv. i expositio
ne līe. Timor est in triplici differētia sēz

Feria. II. post Iudica

gratuitus: libidinosus: et naturalis. Timor autem gratuitus est triplex scilicet timor pene: timor offense: et timor reuerentie. Primus et secundus non fuerunt in christo. p. eo q. perfecta charitas foras mittit timorem. vt patet. Scilicet tertia differentia fuit timor in christo quia talis timor perficitur a charitate. Timor autem libidinosus est multiplex scilicet mundanus et humanus: et nullus istorum fuit in christo neque in viro perfecto: et sic intelligitur verbum Augustini prius allegatum. Scilicet naturalis timor est in triplici differentia. Quidam est sensualitatis pueniens rationem: quidam sensualitatis subiacentis rationi: quidam ipsius partis rationalis. Primus est nature corrupte et quodammodo inordinate: similiter et tertius. Secundus est nature corrupte sed ordinate. Quoniam ergo in christo quis esset defectus passibilitatis non tamen fuit defectus inordinate: timor medio modo non primo vel tertio. Hec bonum. Pro fundamento. In animo forti non videtur cadere timor. Balterus in alex. Nulla rei nouitas puertere fortia debet pectora. imo etiam mors animum fortem non terret. vñ Tullius li. de senectute. Mors terribilis quorum cum vita extinguntur omnia. Non his quorum laus amoueri non potest. Queritur ergo. An in christo. Dicuntur res. Et qua concludit quantum sumus ipsi domino astricti quod voluit in se timore accipere vt nos securos redderet. Quod christi quantum cauere debetis eius offensam qui tantam vobis exhibuit amicitiam et beniuolentiam. Ecce. vij. Amico fideli nulla est conditio paratio. Quis amicus fidelis nisi christus? quod non per sua. sed nostra utilitate nos amauit. Operatores miseri carnales: avari etc: quod cum non amatis sed vilipendiis qui proprium sanguinem fudit vt nos sanctificaret: quod terribile fiet de vobis iudicium nisi etc. Quid ergo faciendum: penitemini et pervertimini et christi sanguine conscientias aspergite per meditationes deuotas. Sic ei sanctificari poteritis. Figura. Exod. xxiij. et Heb. ix. habet quod oia que deo sanctificabatur in vt. te. sanguine aspergebatur. Expone quoniam illa est figura spiritualis sanctificationis que fit per sanguinem christi. Vñ bene dicunt grammatici sanctum quoniam sanguine tinctum. Secundus ar. In euangelio quod scribitur. Jo. vij. triplex notat saluatoris

beniuolentia cuius consideratio disponit ad ascendendum hierosolymam.

Prima est beniuolentia dispensationis.

Secunda est beniuolentia pronuntiationis.

Tercia est beniuolentia inuentionis.

Prima est beniuolentia dispensationis quia vix ostendit ex bona voluntate sua se implere dispensationem sibi creditam. Cum enim misissent principes et pharisea ministros vt apprehenderent eum dixit eis. Adhuc modicum tempus vobis scum sum et vado ad eum qui me misit. Aug. q. di. Quod vultis facere/facuri estis: sed non modo quod nolo. Implere enim debeo dispensationem meam scilicet predicando et miracula faciendo et sic puenire ad passionem. Notandum autem quod puenienter dixit: vado. scilicet spontaneo voluntate non coactus. vado inquit per passionem ad eum qui misit me Aug. Hoc quod dixit vado ad eum qui misit me sufficiens erat ad eos terrenum. Secunda est beniuolentia pronuntiationis quia voluit eis benigne pronuntiare quod ipsi eum quererent eo indigerent. Vñ di. Queretis me et non inuenietis. Aug. Queritur enim erat illum post resurrectionem predicti. Poluerunt enim cum agnoscere presentem et postea quaesierunt cum viderunt in eum multitudinem iam credentem. Vñ multi predicti dixerunt. Quid faciemus? Vñ Chrysostomus. Probabile est multos precipue dum ciuitas caperet meminisse christi miraculorum et per penitentiam querere. Et sicut dicit idem Chrysostomus. Ne quis eum per mortem cui modo abire existimeret: subiungit. Et vbi ego sum vos non potestis. Si per in morte maneret posset ad eum ire. Illuc enim oes abiunt. Aug. Non dixit vbi ero/sed vbi ego sum. Semp enim ibi erat christus qui fuerat reditus. Spualiter quidie implet illud. Queretis me et non inuenietis: quia christum multi quaerunt et non inueniunt. Quare: quia quaerunt vbi inueniri non potest. vix diuitibus: delictis: et honoribus. Unde ioh. xxiij. Non inueniunt in terra suauiter viuendum quo ad deliciosos. Abyssus dicit. non est in me qui ad auaros et cupiditas non habet fundum. Et mare loquitur. Non est mecum quo ad superbos qui tumidi sunt vt mare. Inuenitur autem in humilitate: in paupertate: et asperitate. In his enim tribus christus nasci voluit et viuere super terram. vñ Luc. ij. Inuenietis infantem: et humilem. panis inuolutum. ecce pauperas: et positum in presepio. ecce asperitas. Sic ergo dicit Sap. i. In simplicitate cordis quaerite ill

lum. Tertia est beniuolentia inuitatio
nis: qz vniuersaliter oēs dulciter inuitat
ad gratia suscipiendā. Dicit aut euange-
liū. In nouissimo autē festiuitatis die ma-
gno stabat Ies⁹ z clamabat dicens. Si q̄s
sistit zc. Chrys. Cū recessuri essent domū
celebrata festiuitate dñs dat eis viatica
ad salutē. Stabat ergo z clamabat ppter
turbe multitudinē in quo etiā oñdit fer-
uorē affectiōis. Si quis sistit. loq̄tur gñali-
ter nullū excipiendo cuiuscūq̄ status aut
p̄ditiōis. Chrys. acti diceret. Neinē nēitate
aut violentia trabosq̄ si q̄s sistit. habz de
sideriū multū hūc voco. Ad hāc aut spūa
lem sūm necessariū est q̄ sit hō vacū ab
amore mūdi. Aug⁹. Si habitat in te amor
mūdi nō est q̄ intrat amor dei. Vas es s̄
plenus es: fūde qd habes vt recipias qd
nō habes: fūde amorē seculi vt implearis
amore dei. Sequit. Qui credit in me flui-
mina de ventre ei⁹ fluent aq̄ viue. Chrys.
Flumina dicit z nō flumē: copiositate insi-
nuans viuā aquā dicit agētem sp. Spūs
em̄ sc̄i gr̄a cū in mentē intrauerit z firma-
ta fuerit omni fonte magis manat z neq̄
deficit neq̄ stat. Per venarū aut vt dicit
Aug⁹. intelligitur consēctia cordis. Si
tatis ergo charissimi vt dñs det aquā vi-
uā. Et ad id inf̄ ceta valz p̄sideratio mor-
tis. Exemplū legitur. Cū p̄ edificāda ec-
clesia ap̄iret sepulcr̄ cuiusdā comit̄ appa-
ruit hō: r̄bilibis b̄s sup facie ei⁹ z alij mul-
ti vermes z serpentes ad quos p̄ aspectum
z terrorem homines resiliērūt. Quod au-
diens fili⁹ eiusdē comit̄ accessit: z visa pa-
terna carne z sanie z vermīū diuersitate
horre cepit z mestus cogitare de morte
z q̄ vane essent diuitie mūdi: delicie: et
honores. Vñ relictis omnibus aufugit
cogitans illū fore beatū qui pro ch̄o fie-
ret pauper. Qui omnibus diuitijs z bono-
ribus sp̄etis in extrema paup̄tate toto tē-
pore vite sue vixit ch̄o deuotissime ser-
uēs. Unde tandē rome venies in domo
cuiusdam cardinalis sub gradu sacens m̄
grauit ad dñm. Quo mortuo omēs cāpa-
ne vrbis p se sonuerūt. Undepz q̄ntum
prodest ad mūdi cōceptū p̄sideratio mor-
tis. Vñ Ber. Quid fecidius humano ca-
dauere: quid horribil⁹ morte hominis:
Quid ergo profuit diuitie: quid delicie:

quid honores zc.

¶ Ertius articl⁹. Audistis. zc. Si q̄
reretur singillatim a q̄libz. An vel-
les mori in statu in quo vitam ducis: Cre-
do r̄deret: nō. De q̄nginta milibus vir-
vñ diceret. Iriū. Quid igit expectat⁹: stul-
ta fiducia: dicitis Solo gemitu saluatur
homo. Audite quid dī. l. Qui in carcere
ss. qd met⁹ cā. Extractus initus cū incar-
cerato a detrudente vel eius particeps nō
valet. ideo qz p̄sumitur inuolūtarius. Po-
ne casum z applica notādo illud Aug. li.
de penitētia: qd z habetur de pe. dis. vij.
Nullus expectet q̄ peccare nō potest: ar-
bitrij querit libertatē vt delere possit cō-
missa non necessitatē. Ideo bene dicit vt
Eia. lv. Quēte dñm dum inueniri pōt

Feria. iij. post dñicā in passione. Ser.

Ece ascen

zc. Paueant oēs habitan-
tes in vniuersa terra deus
dant. Dan. xij. Quscūq̄ volunt ascen-
dere hierosolymā multum cauere debent
offensam. ad quod valere potest cōsidera-
tio historie que habet in epistola vbi sūt
tria cōsideranda. Prīmū est malicie p̄-
uersitas qz voluerunt babylonij interfice-
re danielē q̄ innocentissim⁹ erat. ij. Tim.
ij. Vali homines z seductores p̄ficient
in peius. Scdm̄ est innocentie vtilitas
quia daniel ppter innocentia suam p̄ser-
uatus est z ei dñs de necessario victu p̄-
uidit. Ps. Nō puabis bonis zc. Ter-
tiū est iusticie eq̄tas qz illi q̄ pcurauerant
mortē danielis postea in lacu leonū missi
sunt. Prover. xxvj. Qui fodit foueam in-
cidet in eā. z q̄ voluit lapidez reuertet in
eum.

Ece. zc.

¶ Primus articl⁹. An in christo fue-
rit tristitia passionis: Qz non. Pro-
uerb. xij. Non contristabit iustū quicq̄
quid ei acciderit. Contra. Barthel.
xxvj. Tristis est anima mea zc. Respon-
det Bonauētura. in. iij. distinctione. xv.
Triplex est tristitia. Quedam est p̄ter
rōnis imperiū que p̄surgit ex quadam ne-

Feria. III. post Indica

cessitate et surreptione: sicut pmi mor⁹. et
hec quide⁹ cois est sapientib⁹ et insipientib⁹.
Alia est pira recti ratiois iudicii in qua
ratio subicit sensualitati sic vt perturbetur
Tertia est subiecta ratiois imperio et iudi-
cio qm quis cristian⁹ ratione dictate et suadere
talit⁹ et tantu⁹ cristian⁹ debere. Duob⁹ pmiis
modis no⁹ fuit in chzo tristitia: sed tm ter-
tio mo⁹. Hec Bonauen. Pro fundame-
to. In sapiente no⁹ cadit de facili neq⁹ sine
causa magna tristitia: qz vt Ouidi⁹ in tri-
stibus dicit: Fert sapiens omnis casus pati-
enter amarus. Et Macrobi⁹: Fortis ani-
est aduersa fortiter tolerare. Tertiu⁹ est at-
chzm fortissimu⁹ anim⁹ habuisse. Querit g⁹.
An in chzo et. Dic rñsio. vt sup. Et qua-
cludet qoem tristitia qua⁹ chz sustinuit:
ipe ex ronis iudicio pro nobis assumpsit.
Na p nobis: no⁹ p se tristabat. Aug⁹. sup
Bri immaculati. Voles dñe: no⁹ tua vul-
nera sed mea: no⁹ tua morte sed mea infir-
mitate. Un vt dñ Bern. Fleuit p pctis
nris: no⁹ p penis sui corporis. Audite in gra-
tissimu⁹ pctores: vsurarij et hmōi: Pro vob⁹
doler pñssim⁹ iesus: dolere g⁹ et vos cum
eo. Na et ipe iugentib⁹: benedictioez. ridet⁹
tibi po maledictioez dedit. Matth. v. Be-
ati qui lugent et. Et Lu. vi. Ne vobis q⁹ ri-
detis. Figura Joā. vij. in enāgelio heb⁹.
Chz noluit ascendere ad die festu⁹ a pñci-
pio: qñ. s. epulis et vanitatib⁹ vacabāt: sed
circa mediū festivitatis ascendit in occulto
Erat at illa festiuitas tabernaculoz. Spi-
ritualit⁹ po no⁹ vult chz esse cū lenicia mū-
dana: sed magis vbi est tristitia et gemit⁹:
sicut i illis qui recognoscētes se pegrinos
et q⁹ in tabernaculis habitātes p pctis gel-
mūt. Aug. Ascendit in occulto vt significa-
ret seipm esse in occulto. Et in ipso die fe-
sto latebat: qz ipe dies festus mēbra chzi
pegrinantia scabat. Ille em est in taber-
naculis qui se in mōdo intelligit peregrinu⁹
esse In scenophegia aut erat celebratio ta-
bernaculoz.

S Ecclusus arti. In euāgelio qd scribit⁹
Joā. vij. Chz nos docet mudi glo-
ria fugere vt sue passioni pformemur: et
sichierlymam ascendem⁹: vbi sunt Porta
detres pñderatioes.
Puma repositus.
Secda localis.

Tertia psonalis
Puma igit⁹ et. s. repositus vite pñtis: cū dñs
dicit Tps meū nodum aduenit. Pro c⁹
declaratioe Notandū q⁹ sicut dñ euāgelii
Erat in primo dies fest⁹ iudoz scenophe-
gia: qd sic dñs scenos qd ē vmbra: et pba-
gin qd est comedere. quia tūc in vmbra
ramoz comedebāt in memoria tabernacu-
loz i quib⁹ habitauerāt patres eoz. xl. an-
nis in deserto. Dixerūt g⁹ fratres. i. Psan-
guinei dñi ad eu: Transi hinc et vade in iu-
deam: vt et dis. vi. o. q⁹ tu facis et. Chy. f.
Quia humana glām requirebāt: id in eu
no⁹ credebāt. Dixit g⁹ eis iesus. Tempus
meū nondū aduenit. i. tps glie mee mani-
festande. Tps aut vestz. s. mundane glie
semp est paratu⁹: qz vsq⁹ mundani eade a/
mant q⁹ mūdus et mūdo pñtunt. Ideo
gloua mūdi est eis parata in pñti vita: vt
exponit Aug⁹. Ideo dicit: no⁹ pōt mūdus
.i. mūdani odisse vos: me aut odit: qz ego
testimoniu⁹ phibeo de illo: qz opa eius sūt
mala. Chy. g. d. Quā mūdus eos odit
qui eadē cū ipso volunt et p iudem studet:
me aut odit qm ego redarguo eū. In hac
ergo rñsione ostendit dñs qm tpus glorie
maloz est in pñti vita: vbi mali florent
Job. xxi. Ducit in bonis dies suos: et in
puncto ad inferna descendit. Tēpus aut
glorie bonoz erit in fuso. Un Aug⁹. Si-
mus recti corde: tēpus glie nostre nodum
aduenit. Secda est pñderatio localis. s.
loci in q⁹ viuim⁹: in quo no⁹ est qrenda glia
mūdi. Un dñs noluit ad pñsationē Plan-
guineoz ire hierlm vt laudaret ibi. Imo
dixit eis. Vos ascendite ad diem festu⁹ hūc
.s. ad festu⁹ tpalis leticiez glie. Ego aut no⁹
ascendam. s. sicut vultis ppter mudi glām
in pñcio. s. solennitatis qñ magis vaca-
bāt epulis et lenicie: Tūc em no⁹ est tpus
aprtū doctrine. Q⁹ aut dicit: Vos ascen-
dite et. no⁹ pñtendo aut pñlēdo: sed pñ-
nūciatiue et pñssime dixit. Hec aut cū dñ
pñssit: mansit in galilea. Beda. Dyssice p
hoc designat: q⁹ singulis carnalib⁹ glām
humana qñtib⁹ dñs manet q⁹ no⁹ migrat
de vicis ad virtutes. Postq⁹ aut ascende-
runt fratres e⁹: qñ duob⁹ dieb⁹ trasact⁹: et
et ipse ascendit ad diez festu⁹: no⁹ manifeste:
sed quasi in occulto: quia no⁹ querebat glo-
riam tpalem. Beda. Occulte ascendit: qz

omnis gl'ia ei⁹ est ab intus. i. de corde pu
ro z p'sciētia bona. Docuit g' ch'is qm in
hoc mūdo nō est gl'andū. Vō etiā palam
ostēdunt tres p'ditiones hui⁹ mūdi. Tū
quia locus est laboriosus. Vñ Gen. ij. dī
dñs Ade. In sudore vult⁹ tui vescer⁹ pa
ne tuo: z donec zc. Tū quia locus doloro
sus. Est em locus exili⁹: vbi flendū est: nō
gaudendū. Ps. Sup flumina babilonis
illuc sedim⁹ z fleuim⁹ zc. Tum qz loc⁹ pi
culosus: iō mart⁹ p'patur Eccl. xliij. Qui
navigat mare: enarrat picula eius.

Tertia p'sideratio p'sonalis. i. hoim q
frequent⁹ laudant vitupanda: z vitupant
laudanda. sicut p'z in euāgelio de his qui
ch'īm vitupabant. Vñ laus et gl'ia hoim ē
p'temēda: qz fallax. Vñ dicit euāg. Juu
dei q'rebāt eū in die festo: et dicebāt: Vbi
est ille: et murmur mult⁹ erat in turba d
eo. Quidā em dicebāt: qz bon⁹ est: Alij at
nō: sed seducit turbas. Hō tñ palam loq
bat de eo p'pter metū iudeoz. Aug. Qui
qz emicuet in aliq: aliq dicit: bonus est:
aliq dicit: nō: sed seducit turbas. Notan
dū aut fm Chrys. qz tribz modis q's pec
care pōt p'tra veritatē. Primo p'tra ve
ritatē p timore tacēdo. De h'mōi dī Alij
dicebāt: qz bon⁹ est: sed nemo eoz palā lo
quebat. Scdo veritatē in mendacium
cōmutādo. De h'mōi subdit: Alij aut nō.
sed seducit turbas. Aug. Vterqz reus ē.
z qui veritatē tacet qñ. i. dīcēda est: Et q
mendaciū dī: Ille qz prodesse n̄ vult: iste
quia nocere desiderat. Tertio: veritatē
nō defendēdo. De h'mōi dī Vult⁹ erat
murmur de eo in turba. Murmurabant
vtrqz quidā de eo q pharisei ch'īm p'seq
bantur: sed tñ eū nō defendebāt: nec ap
te resistere audebāt. Cū tamē dicat sapi
ens Eccl. iij. Vsqz ad mortē certa p iusti
cia. Patet ergo q nō multū est curanduz
de humana gl'ia. Nam vt dicit Gregori⁹
Quid p'dest si oēs laudēt: z p'sciētia ac
cuset: Aut quid poterit obesse si omnes
derogent: et p'sciētia defendat. Ex omni
bus g' supradictis patz fugiendū munda
nam tericiā aut gl'iam. Vñ Salter⁹ in ale
xand. q'striuola gl'ia mundi: qz rex fugitiu⁹
honos Exemplū legi in li. de donis: q
fm p'suetudinē cuiusdā ciuitat⁹ Iuuenes
equitabant cum gaudio hui⁹ seculi tenen

tes laruas turpissimas chorizando p vil
lā: quos plebanus in ambone plures mo
nuit vt delisterēt: s; noluerūt. Et ecce sub
ito in die festo in specie viroz et mulierū
maria demonū mltitudo se coniūxit illis
chorizādo cū ipis. Tūc vulgo cārāte vox
diabolica audita est: q me amauerūt in
hi seruiert: modo mecu erūt: z subito ap
ta ē terra: cū igne cūctos subito ad ifernū
abforbuit. Patz g' qm vt dī. Eccl. j. Va
nitas vanitatū. zc.

Erri⁹ art. zc. Notare g' qd dī d p'se.
t dist. iij. Celebritatē. Hō decz vt mē
bra a capite discrepēt: aut aliter gerāt Vñ
nō decz xp'ianos mōi gl'iaz amare: cū ch'is
eā fugerit Hā sicut dī: Instituto d re mili
tari. Milites dabēt h're stigma sui pnci
pis. Notare. siqs de exercitu regis gerit si
gnū aduersarij: licz clamet: viuat rex: cēse
tur p'ditor. Expōe z applica notādo illud
Deutero. xij. Dñm deū vrm sequimini: z
cum timere.

Fe. iij. post do.
in passione sermo.

Ece ascendi.

E Ego dñs leges meas custodite
Leui. xix. Hoc audite: si vultis
ascēdere hierosolymā: ad qd nēariū est ob
seruare qd habet in epla. q diuidi p't i tres
pres P'io ponit legalis phibitio. ne. s.
dānū aut nocumētū p'imo inferam⁹ aut
desiderem⁹. Vñ dī Non facier⁹ furtū. zc.
vsqz ibi. nec memor eris iurie ciuitū tuozū
Scdo ponit phibitōis g'nalīs rō. cū dī
Diliges amicū. i. p'ximū tuū sicut te ipm.
Hec em rō est q're p'imo nō est faciēda in
iuria: qz diligere eū debes. Tertio pōit
rōis spalis p'firmatio. cū dī. Leui. ix. Ego
dñs: leges meas custodite. Ego ei sū dñs
de⁹ vt Vñ mibi debetis obedire.

Salutatio.

Ecce. zc.

p Rim⁹ art. An passionēs timor⁹ z tri
sticie z h'mōi defectus fuerint in xp'o a
natura aut a voluntate: Q. a natura fue
rint in eo a p'mia sua origie. Cōtra. m'g' in
lra in. j. dist. xv. Ex sola volūrate miserati

Feria. III. post Iudica

onis i se trāstulit pām iſſſmitatē ſicut ac-
cepit verā carnē. Rñ. Bona. vbi ſup. Si
cur de mgt in lra: ex alia et alia cā fuerunt
iſſi defect? in chzo et in nob. In nobis em
ſunt ex nātate ptractiſed in chzo ex volū
tate aſſumpti. Nos em iſſos defect? trahi
mus a parētibus ppter legē pparatiōis et
pcupiſcētie legē q militat in illis mēbris.
Nā paſſibilis gñat paſſibilē: z habēs legē
pcupiſcētie in mēbris: gñat filiū ſubiectū
pcupiſcētie. Ex cui? pcupiſcētie reatu in
ſunt pl oſſes penalitates: z ppterea dicū
tur in nobis ptracte: qñ ex pcurſu duarū
tracte: vicz pparatiōis nature: z corrupti
onis pcupiſcētie. Chz aut neutro modo
fuit pparat? nec fm pparatiōē legis nā
turalis: nec fm pparatiōē libidinis. Jō
q in carne illa fuerit penalitas: hoc fuit ex
diſpōſitiōe ipſi? aſſumētis pcurrēte ſiml
acceptatiōe illi? anie rōnalis q in pmo i
ſtātū ſue creatiōis habuit vſuz plenū cog
nitiōis et ſibi placuit vniri tali corpī ppter
ſalutē gñis hūani. Eū aut d: q hmoi de
ſectus fuerūt in chzo a pma originē: verū
eſt nō tanq a cā: ſed p pcomitantiā tm.
Hec Bonauē. Pro fundamēto. Illud
maxime ponderare debem? q tābenigne
nobis dignata eſt ſuccurrere maietas di
uina q nobis ſe tā amicā z ppiam exhibu
it. Et certe magnū nobis ſolatiū eſt tādul
citer amari a deo. Nā vt dicit Tulli? lib.
de amicitia: Nō tā vtilitas p amicūz par
ta q amicī ipe amor delectat. Et certe in
pſoſito vey eſt qd ait poeta Virgili? in
bucol. Omnia vincit amor. Amor em dei
in nos vicit indignatiōē ipſius dei cōtra
nos: adō vt aſſumpſit nedū humanā na
turam: ſed z defectus nſos. Sed qñt: An
hmoi defect? zc. Dic rñſio. vt ſ. Ex q cō
clude qñta ſit ad nos chzi benignitas. La
ue q ab ingratitudine o peccator: o avari
zc. Depone miſer homo: depone ſcelera.
Amb. ſup Beati immaculati. Noli tantūz
amittere beneficiū o homo: ppterea chz
dānatiōi mortis ſe ſubdidit: vt te a iu
go dānatiōis e? eriperet. Ille ſuſcepit mor
tis ſeruitutē: vt tibi tribueret eterne vite
libertatē. Hoc attēdite o pctōres z anias
vias a pcti vetuſtate purgate: vt hui? tā
te libertatis pncipes eſſe mereamini. Epb.

iiij. Renouami in ſpū mētis vſe z induſte
nouū hominē zc. Nō em aderit vob chz
niſi hac renouatiōe facta: q tñſieri nō pōt
niſi durate pñci vita: in q ſi fiat: ſtatiz ade
rit chz. Figura Jōā. x. in euāg. ho. b.
Facta ſunt encenia hierlýmiz hyems eo
rat z ambulabat Jeſus in porticu ſalomo
nis. Expōne ſpūaliter iuxta illō Theoph.
Satagas qz tu dū hic hyems iminet. i.
vita pñs turbibz iniquitatē pcuſſa: ſpūa
les encenias. i. innouatiōes tui tēpli cele
bzare: ſp renouādo teipm: z aſcenſiones i
corde tuo diſponas: Tunc ieſus pſto erit
tibi in porticu ſalomonis pacificū ſtātū ti
bi tribuēs ſub regimine pñci. In futuro
autē ſeclo nemo renouatiōis ſolēnia pſi
cere poterit.

s Ecūdus arti. In euāgel. qd habet
Jōā. x. dñs pſurat iudeos: pcpit. p4
pter tria.

Primo ppter originē ſue induratiōis
Scdo ppter ingratitudinē ſue pñciōis.
Tertio ppter falſitatē ſue blaſphemati
onis.

Primo igit ppter originē ſue induratiō
nis: q erat ſupbia ſua. Circa qd nōtādū:
q ſicut habet in euāgelio Judei anio ſu
perbo circūdederūt ieſum vt circūuenirēt
pñci di. Quouſq aiām noſtrā tollis: Si
tu es chz dic nobis palam. Vide q ver
ſute loquūtur. q. di. Peccam? ſi tu es chz
ſtus et tibi nō credim? Aug? Nō verita
tē deſiderabāt: ſz calūniā pparabant: qñ
bant em audire: Ego ſum chz: vt calūni
arentur q ſibi arrogaret regiā pñtem: et
ſic traderēt pñci pñcipis ad puniendum
Etqz dolose loqbantur: iō ſic rñſum tēpe
rauit vt calūniatorū ora pcluderet. Et q
chz eſt: fidelibz paderet: vt dē Alchūm?
Vñ dicit: Loquor vobis: et nō creditis:
Qpa q ego facio in noie pñs mei: hec tel
ſtimoniū phibent de me. Et aſſignās cau
ſam ſue incredulitatis ſue induratiōis dē
Sed vos nō creditis: qz nō eſtis ex ouibz
meis. i. innocētes z hūiles: ſed ſupbi z ma
lignī: Jōd vobis nō reuelat ſapiētia dei
q ſolis humilibz lucet. Matth. xj. Reuel
laſti ea paruulis. i. humilibz. Coſequēter
autē ſicut dē Theoph. Inducit eos vt e
oues efficiant di. Oues mee vocem meaz

audire et ego et. Nam multiplex est vox christi
vocatus oues suas: videlicet exhortatio: iterioz
inspiratio: beneficiorum elargitio: et specialis fla-
gellatio. Sed heu multi non audiunt: quibus
improperabit illud Prover. j. Vocavi vos
et renuistis et. Sequitur: Et ego cognosco
eas. scilicet notitia approbatiua. et sequitur me
Heu qui multi sunt qui christum sequi nolunt.
Quidam autem eum ficti sequuntur: ut hypocri-
te: quidam lente: ut tepidi et negligentes.
Bern. pauci sunt o bone Iesu qui post te
ire velint: cum tamen ad te peruenire nemo est
qui nolit. Sequitur: Et ego vitam eternam do-
eis: et non peribunt in eternum. Aug. Subau-
di. tanquam eis dixerit: Vos peribitis in eter-
num quod non estis ex omnibus meis. Sequitur: Et
non rapiet eas quisquam de manu mea. Et qui
nullus possit rapere. probat dicens: Pater meus
quod dedit mihi maius omnibus est. scilicet dei-
tas que est una patris et filii. Unde sub-
dit: Ego enim et pater unum sumus. Se-
cundo propter ingratitudinem sue perditionis:
quia ei malum pro bono reddebatur. Cum ei
dixisset dominus: Ego et pater unum sumus:
Sustulerunt lapides ut lapidarent eum.
Aug. Iste. More suo duri ad lapides cu-
currerunt. Ipse pro dominum dulciter eos re-
primens et eorum ingratitudinem ostendens
dixit: Multa bona opera ostendi vobis ex pa-
tre meo propter quod eorum opus me lapida-
tis: cum tamen ex hoc me honorare debe-
retis. Notandum triplicem retributionem
boni et mali. vide dominica. iij. per Epiph.
sermone. ij. Tercio propter falsitatem sue re-
sponsionis: quia responderunt: De bono
opere non lapidamus te: sed de blasphe-
mia. quia tu et. Volens autem domi-
nus suum reprobare furorē: ostendit eis
se non esse blasphemum: sed verum dei filium
dixit: Nonne scriptum est in lege vestra:
quia ego dixi: deus estis: Si ergo illos dicit
deos ad quos sermo dei factus est: et non
potest solui scriptura: quem pater sanctifi-
cavit et misit in mundum: vos dicitis: quia
blasphemias. quia dixi: filius dei sum. quasi
dixi. Si filii dei adoptivi dicuntur deum: quare
filius dei naturalis non dicatur deus. Se-
quitur: Si non facio opera patris mei:
volite credere mihi: Si autem facio: et si mi-
hi non vultis credere. scilicet propter verba mea:

operibus credite. scilicet propter opera ut cog-
noscat et credatis quia pater in me est:
et ego in patre. Mira iudeorum insania:
qui neque verbis neque operibus christi cre-
dere voluerunt. Timendum est ne multi
eis sint similes. Multi enim vident lapides
dare dominum: qui quanto plus exhortantur:
tanto magis indurescunt. Exemplum de
Lain qui post dominum correctione durior
fuit. Genes. iij. Unde incurrit horribilem
maledictionem. Simile exemplum de Pha-
raone in Exodus. pluribus locis. Exemplum
etiam de Saule. j. Regum. xvij. cuius
cor non potuit immutari nec per verba Iho-
hannis filii sui: nec per beneficia David. Ber.
Nemo duri cordis salutes unquam adeptus
est.

tertius art. Audistis et. Cavete ne
sitis iudeis similes in culpa: quia ex
consequenti similes essetis in pena: et sic a
christo reprobati. Morate quod iura dicunt
Pena unus debet esse meritis alterius. ff.
de penis. l. Capitalium. §. famosus. r. ij.
q. viij. Quapropter. Forma parabolarum de
sociis latronum iam suspensorum in patibulo.
Qui idcirco multum timere debent: pre-
sertim cum subterfugere non possint. Ex-
pone et. Bern. Qui socii sunt in culpis: e-
runt in penis.

Seria. v. post dominicam
in passione.

Ece ascendi

mus et. In animo pertrito
et spiritu humilitatis susci-
piamur. Daniel. ij. Sic dicunt qui ascen-
surus sunt hierosolymam se conformantes da-
niel. In cuius oratione que pro epistola
ponitur tria observantur que in orationi-
bus omnibus observanda sunt. Primum est
inuocatio divine misericordie: cum dicit:
Domine deus populum tuum et. vsq. ibi
Et fac nobiscum iuxta misericordiam tuam
et secundum multitudinem misericordie tue.

Secundum est cognitio miserie no-
stre: ubi: Quia imminui sumus: vsq. r. q.
rimus faciem tuam. Ne confundamur. Tercium
est intentio divine glorie: ut. scilicet quod petitur

Feria. v. post Judica

ad dei gloriam petat. Jo. vi. Erue nos in mirabilibus tuis: et da gloriam noi tuo etc.

Ecce etc.

Primus articulus. An i. chris fuerit tristitia secundum portionem superiorem. Quod non: quia ibi erat summum gaudium. Contra. psalmus in persona christi. Repleta est malis anima mea. Respondeat doctor subtilis in. ii. dist. xv. Portio superior accipit dupliciter. Uno modo stricte: ut respicit sola eterna. Alio modo large. ut scilicet iudicat de quocumque secundum regulas eternas per intellectum: et voluntas vult: referendo ad eterna. Primo modo portio superior non potest ordinate tristari: quia talis tristitia sequeretur ad nolle deum in se: vel aliquam sibi intrinsecam perfectionem inesse. Secundo loquendo de portione superiori: talis portio de tribus potest tristari. Primo de carentia fruitionis respectu obiecti eterni. Secundo modo de peccato suo vel alterius. Tertio modo de alijs malis suo supposito disconuenientibus et alijs personis dilectis: Quo ad primum anima christi non tristabatur: quia ad secundum non tristabat de proprio sed de alieno peccato puta de infidelitate discipulorum de crudelitate iudeorum de ingratitude hereticorum malorum: Quo ad tertium tristabatur de penis quas sustinuit: et de doloribus nostris et aliorum. Hoc secundo. Pro fundamento. Verus certe amor est qui nos christus dilexit: qui tot penis et doloribus pro nobis se subiecit. Gal. in alexandria. Ille est verus amor: miserum qui non fastidit amicum. Nos itaque christus vere voluit amicos esse non ad suam sed nostram utilitatem. Nam ut dicit Aristoteles. Etiam felici opus est amicum non a quibus beneficii ipse accipiat: sed quibus potius beneficii impendat. Sed queritur. An christus propter nos etiam in superiori portione tristitia accepit. Dicuntur. non. Et qui concludit quod cordialiter christus nos dilexit: qui in se toto tristitia pro nobis sustinere voluit. Jo. beatus dei. Bernardus in sermone de sacramento euangelii charismatis. Doloris christi et passio opus est sine exemplo: gratia sine merito: humilitas sine modo. donum sine pretio. Primum respicit passionis suae acerbitate. Secundum in meritum dei charitatem. Tertium imitabile exemplaritate. Quartum multiplicem fecunditatem. Operores misericordiam superbi: et huiusmodi qui christum non diliguntis qui se totum pro vobis penis exposuit.

Et cur hoc nisi ut nobis ostenderet quod quod sumus in eius obsequium omnino debemus impendere et corda nostra semper ad eum dirigere. Figura in ye. re. Adorabant ad occidentem. Quia secundum totum verbum legis statum orientem adorabat ad occasum. id est ad mortem christi. In nouo autem testamento adoramus ad orientem quia ad christum crucifixum aspicientes. Qui in cruce pendens respiciebat ad occasum. Heb. xij. Aspicientes in a. u. s. i. et c. i. esum. Quidam pro sibi gaudio sustinuit crucem etc. **S**ecundus articulus. In euangelio quod scribitur. Jo. vij. Quidam iduratio et diuina reprobatio iudeorum: et hoc ex tribus.

Primum est populi conuersio.

Secundum est ministrorum responsio.

Tertium est iudeorum execratio.

Primum etc. Nazareth dei euangelium. Quidam de turba cum audissent sermones iesu dicebant. Hic est vere propheta. Alii dicebant. Hic est chris: et tamen pharisaei et scribae increduli remanebant. Nam et ipsi et qui eis adhaerebant dicebant. Numquid a galilea venit christus. Nonne scriptura dicit. quod ex semine dauid: et de bethleem ca. ubi erat dauid venit christus. Dissensio itaque facta est in turba propter eum. Alchuinus. Nouerunt quidem quod de christo predicassent pharisaei ignorabant omnia in ipso fuisse completa. Chrysostomus. Quia maliciose loquuntur. Secundum est ministrorum responsio. quia cum redissent ad pontifices et pharisaeos interrogati sunt ab eis. Quare non adduxistis illum: Vnde fatuitate illorum. Nam ut dicit Alchuinus. Qui eum lapidare volentes tenere non potuerunt: ministros arguunt: quare eum non adduxerunt. Ruderunt autem ministri. Numquid sic locutus est homo sic hic loquitur. Chrysostomus. Ecce scribe et pharisaei miracula videntes et scripturas legentes nihil profecerunt: ministri vero nihil horum habentes ab una sola allocutione sunt capti: et qui abierant vel ligarent redierunt ligati miraculo. Et non dicebant. Non potuimus propter turbam: sed propter sapientiam christi dei. Numquid sic locutus est. etc. Nec tamen longum sermonem audierant. Cum enim mens fuerit incorrupta: non longis sermonibus est opus. Et hoc propter quod sit utile audire verbum dei. Quod habet triplicem effectum. Primo illuminationis fugando tenebras ignorantie et erroris. et hoc patet in istis qui ad christum venerant cecum: et illum

nati redierūt. Ps. Declaratio ser. tuo. ill.
 2c. Scdo inflammatiua amore dei. Psal.
 Ignitū eloquiū tuū vehemēter. 2c. Hoc
 igne accensi fuerunt ministri illi. Tercio
 roboratiua repmēdo culpe opa: et diabo/
 licas insidias: et fortificādo ad bona opa.
 Proverb. xxx. Sermo dei clypeus est spe/
 rantibz in se. Hoc etiā patz in ministris il/
 lis: qui redeūtes intrepidi testimoniū p/
 hibuerūt de sapia chzī. Tercū est ipoz/
 pncipū excecatio. Quid qī ceca rīderunt
 ministris: Nunqd et vos seducti estis: Nū/
 qd ex pncipibz alijs cre. in eū aut ex pha/
 riseis: sed turba hec que nō nouit le. ma.
 sunt. Eryf. Ab argumēto insipiēti ptra
 eos syllogizant di. Nunqd ex pncipibz 2c.
 Quia pō dixerūt: q nullus pncipum cre/
 didit in eum: Ad hoc excludendū dicit nī
 codem? ad eos: ille q venit ad iesum nō
 cte: q vnus erat ex ipis: Nunqd lex nostra
 iudicat hoīem nū pus audierit ab ipo et
 cognouerit qd faciat: Aug. Credebāt em
 q li tūmodo eū vellēt audire pariter for/
 te siles fierēt illis q missi fuerāt tenere: et
 redierūt credētes. Ipsi autē excecati p sua
 sione veritatis nō receperūt: Ij magis in/
 iuriose nico demū qsi scripturas nescientē
 arguerūt di. Nunqd et tu galile? es: qī a
 galileo seductus: Scrutare scripturas et
 vide: quia a galilea ppheta nō surgit. Et
 reueri sunt vnusquisqz in domū suā. Al/
 chuin? Nullo pacto negotio: vacui fidei re/
 uersi sunt in domū infidelitatis et impie/
 tatis sue. Sed qrit: Que est causa tan/
 te excecationis: Dico pmo q sua supbia.
 Supbo oculo nō videt veritas. August.
 Supbia nō meret illuminari. Illi autē erāt
 supbissimi: vt dñs testat Mat. xxiij. Di/
 co scdo q sua inuidia. Sap. vj. Homo i/
 uid? nō erit princeps sapiētie. Pharisei at/
 grauē inuidiā ptra dñm pceperāt: qz eoz/
 vicia arguebat. Dico tertio q sua auaricia
 q terrā interponit int cor humanū et vel/
 rū solē chzīm: Greg. in moral. Sollicitudo
 tpalium mors est et excecatio spiritualiū.
 Ipsi autē pharisei auari erāt. Quid Luce
 xvj. Audiebāt oia hec pharisei q erāt aua/
 ri et deridebāt eū. Qūta est stulticia a/
 uaroz q de solis trāsitorijs cogitabāt qsi
 nō essent morturi: de tpe futuro qd solum
 diuina prāte est: disponere psumentes.

Exemplū Luce. xij. d. dñe q dīcebat:
 Aia mea mltā bona habes reposita in an/
 nos pluri. 2c. Qui dicitū ē. Stulte hac no/
 cte aiaz tuā repetēt a te demōes: q aut pa/
 rasti cui? erūt: Sic ē oīs q thesaurizat: et
 nō ē i deū diues. ps. Dormiēt somnū su/
 um: et nihil inuenerūt omēs viri diuitiaz in
 manibus suis.

Et Erat? articulus. aud. 2c. Cauete ne
 siles sitis phariseis excecatis et indu/
 ratis Horate. Cōtumax ē q veire cōtēnit.
 ff. de re iudicata. l. Cōtuma. Et etiā q im/
 pedit ne citatio possit ad euz puenire. Ex/
 tra: vt lite non ptestata. c. Qm frequēter.
 Done casū iuxta pdicta Et expōe. qui sta/
 tim post pcrīm nō venit ad iudiū cōfessi/
 nis ad qd vocat a deo. Itē qui ipedit ne
 exhortatio salutis et pcrōz detestatio veni/
 ant vsqz ad cor. Qd vtiqz ipedimētū sit p/
 delectatōez pcrī et induratōem cordis. At/
 tendite o miseri: tollite cōtumaciā. qm sic
 habet. ij. q. iij. Quāto: In cōtumacia pū/
 stētibz seueritas est ostendenda.

Feria. vj. post. do. in passione.

Ece ascēdi.

e Dñe. oēs q te derelinquūt
 pfundent. Hiere. xvij. Ca/
 les q nō ascēdēt hierosolimā. Cauete q
 ne derelinqz dñm: ad qd hortant trīa in
 epla notāda. Prim est pcrōz misia. cū dī
 Dñe oēs q te dēre. cō. re. 2c. Scdz ē iusto/
 rū pfidētia. l. in deo. Jo. dī Hiere. ad deū
 Sana me dñe et sanabor saluū me fac vsqz
 ibi. In die afflictōis mee. Tercū est deita/
 tis iusticia. ibi. Cōfundant q me psequi/
 tur. 2c. hoc dī non ex zelo vidicte: sed zelo
 iusticie: et volūtate suā conformādo volūta/
 ti diuie quā spū pphetico cognoscebat.

Ece. 2c.

p Rim? arti. An in chzō fuerit nēitas
 monēdi. Q. nō. Jo. x. Nō tollit aiaz
 meā a me: ego pono eā a me ipso. Cōtra
 Boerī? in li. de duabz naturis et vna pco/
 na dī q chzīs de statu glie assumpsit pco/
 cādī impossibilitatē. de statu innocētie pcrī
 imunitatē. de statu nature lapsē passibili/
 tatē. Rūdet Boñ. i. iij. dīst. xv. vel xvj.

Feria. VI. post Iudica

Sequendo sententiā mgti: dicere possum? qd chris assumpsit nēritatē patiēdi: Quātūm em erat de lege nature corp^o illd erat res solubilis et mortale/et nisi fuissz cōfirmatū miraculose aliqn senio defecisset: Fuit at tal nēritas mouēdi in chzo non ppter reatū pcti origialis vt in nobis: sed ppter qlitatē natura lis ppositiōis. Prefea i nob ē tūc nēritas tam qd ad naturaz qd ad psonā. In chzo pō dūtaxat qstū ad naturā assumptā. In sup ē in nobis patiēdi nēritas tā ex ptena/ ture qd ex pre volūtatis qz nec natura nec volūtas pē in nobis passiōē phibere Pa timur em velim^o nolim^o. In chzo pō fuit nēritas respectu veritatis naturalis nō res pectu volūtatis. Nihil em inuit^o sustinuit nec sustinere potuit. Hec Boñ. Pro fū. Dors ē introducta i penā pcti. Bar. vi. in tob. Dors debita pena pcti. Et qd vī det q nēritas moriēdi est a pctō q nō fuit i chzo. Iuxta tñ doctrinā Az. j. phylcoruz Omne cōpositū ex ptijs ē corruptibile: qz pta sunt inuicē corruptiua. corp^o aut chzi ppositū erat ex ptijs. Querit g An i chzo zc. Dic Rñ. vt s. Et qd cōclud. qstū sibi su mus astricti p morte tāacerba quā p nobis voluntarie sustinuit vt nos a morte redimeret et filios dei efficeret. Augu. in quodā sermone. Multos filios dei fecit vnicus filius dei sibi: fratres redemit san/ guine suo: probauit reprobatus: redemit venditus: honorauit iniuriatus: viuifica/ uit occisus: fusus est sanguis medici/ et fa ctus est medicamentū frenetici. Ut ergo a peccato sanemur: iesum crucifixum me/ ditemur. O miseri peccatores qui nec do mini passiōē meditari vultis: imo eum multipliciter offenditis: luxuriosi: vsuarij et huiusmodi. Recordemini queso dolo/ res saluatoris et sibi cōpatimini vt inter discipulos eius numerari mereamini: et in operibus virtutū abundare: et sic digne/ tur in vobis chzo habitare. — figura Jo an. xj. In eāgelio hodierno in ciuitate effrem iuxta desertum morabat dominus cum discipulis suis: nec dubiū est: loque/ batur de mysterio sue passiōis. Oigen. Vlla dicitur effrem: que interpretatur fer/ rilitas. Fuit autē effram frater manasse senioris populi obligatiōi traditi: post po pulum em obligatiōi traditū pmissū

prodijt ex gentibus abundantia. Disce/ dens ergo a iudeis domin^o: venit in terrā totius orbis terre prope desertū ecclesiāz que dicitur ciuitas fecunda: ubi moratur cum discipulis vsqz nūc. Simus ergo chz/ sti discipuli in fertilitate bono ppep: com morantes iuxta desertūz pntis seculi: et morabitur dominus nobiscū.

Secundus articulus. In euāgelio qd scribitur Joan. xj. habetur: quō iudei conciliū fecerunt ad tractandū de morte christi: cuius consideratio disponere debz ad ascendendū hierosolymā. Vbi triplex est noranda consideratio compassiōis in/ ductiua

Prima est consideratio aduersatiue in/ quilitiois.

Secunda est consideratio sententiati/ ue ppositiōis.

Tertia est consideratio diffinitive con/ clusionis.

Prima est zc. Quia collegerunt pōst/ fices et pharisei ptilium aduersus Iesū et dicebant zc. Augustin^o. Pontifices et pharisei consulebant: nec tamē dicebant: credamus. Plus em pōiti homines cogi tabant quomodo nocerent et perderēt: qz quomō sibi consulerent ne perirent. Qu/ genes. Est pea que dicuntur ab ipsis cō/ siderare eoz insipientiam et cecitatē: quia testificabant illum etiam multa miracu/ la peregrisse: tamē extimabāt se posse ad/ uersus eum emulari. Unde dicebant: Si dimittimus eū: sic omnes credent in eum et venient romani et tollent locum nostrū et gentem. Augustinus. Temporalia per dere timuerūt: eterna nō cogitauerunt: et sic verūqz amiserunt. Nam et Rhomani post resurrectionē gloriosam chrisi tule/ runt eis et locum et gentem expugnando et transferendo. Quot sunt hodie iude/ orum imitatores qui temporalia perdere metuūt et eterna nō attendunt: sicqz vera/ qz nō immerito amittunt. Secūda est consideratio sententiatiue ppositiōis. Nam vnus ex ipsis Caiphas nomine euz esset pontifex anni illius dixit eis: Vos nescitis quicqz nec cogitat quia expedit vobis vt vnus moriatur homo p populo. Licz autē Caiphas hoc intētiōe puerfa dixerit: tamē fm veritatē hoc eis recte di

ebatur: Vos nescitis quicquid dicitur. Dilige. Nihil enim nouerat qui Iesum ignorabat esse veritatem: sapientiam iustitiam: et pacem. Theophilus. hoc quidem aliud quod ait Expedi vobis dicitur. Dicitur intentio peruersa: tamen spiritus sancti gratia ore eius visa est ad futuri peragium. Unde subditur: Hoc autem a seipso non dixit: sed cum esset dicitur. Augustinus. Hic docetur etiam homines malos prophetico spiritu futura predicere: quod tamen ab euangelista diuino tribuitur sacramento: quia pontifex fuit: id est summus sacerdos: Non tamen sequitur quod calphas fuerit propheta: quia ratione dicti sui non intelligebat. Hieronymus. Non quicunque prophetat: propheta est: sicut non quicumque exequitur ius iustus est: sed qui facit bonum opus propter humanam gloriam. Ex hoc credendum est malum prelatum quandocumque exaudiri: forte quia prece est ecclesie et eius voce dicitur. Oremus. Ideo etiam sequitur: quod prelati licet mali sint: in reuerentia sunt habendi propter reuerentiam pontificalis dignitatis. Sed quereretur alii quis An apparentia illa quam pretebat Laiphas dicere: Expedi vobis dicitur. sit rationalis: eo quod videlicet bonum commune est magis eligendum quam particulare: Certe non: quia in nullo casu licitum est interficere innocentem et iustum. Unde manifestum est quod invidia et timor mundanus subueiebant in eis iudicium rationis. per mortem enim innocentis non procuratur: sed magis destruitur bonum commune. Tertia est consideratio diffinitive conclusio: nis: quia ab illo die cogitauerunt ut interficerent eum. Ideo ut dicit Chrysostomus. Hic sententia firmaverunt. Misericordiam agitis: Nonne ipse Iesus quem vultis interficere est in medio vestri quem tamen nescitis: et intelligit omnia verba vestra: Ipse autem humiliter declinauit cedens ad tempus eorum furori. Unde non iam palam ambulabat apud iudeos sed absque in regionem iuxta desertum in ciuitate que dicitur Effrem. Augustinus. Non quia potentia defecerat: sed exemplum discipulis demonstrauit. In quo apparet non esse peccatum si fideles eius oculis persequentium se subtraherent et furorē sceleratorum latere

do potius enitarent: quam se ostendendo magis accederent. Fuit ergo dominus in ciuitatem Effrem et ibi morabatur humiliter cum discipulis suis. Chrysostomus. Qualiter putas turbatos discipulos humane videtes eum solitarios. Ipse enim quando omnes letabantur et festa celebrabant tunc occultantur et in periculis sunt sed tamen permanebant cum eo: iuxta illud Vos estis qui permansistis mecum in tentationibus meis dicitur. Et nos quidem permaneamus cum eo eius passionem meditantibus: tanquam verum eius discipuli ne simus iudeis obstinatis similes eum contemnentibus: plus temporalia quam eterna curantibus. Nam si tales fueritis non mori diuisis beneficiis: non comminationibus: neque permissioibus: nec predicationibus: multum timere debetis: quia prope est flagellum dei. Exemplum de illo obstinato populo iudeorum in quem deus iram suam effudit. Quis explicet sine singulis: quis audiatur sine lachrymis: quis consideret sine timore ciuitatis hierosolyme desolationem et excidium: Refert namque Iosephus lib. vii. de iudaico bello: quod Titus et Vespasianus cum exercitu validissimo romanos in die pasce quando ex circumadiacentibus locis innumerabilis multitudo inerat: hierosolimam ciuitatem obsederunt: foderuntque in circuitu vallum munitissimum: ita ut nullus ciuitatem exiens illud pertransire possit: ob quod in breui ciuitas fame cepit virgeri. Ex quo plura graua secuta sunt mala. Dicit Iosephus Primo quia predones per domos discurrerentes rapiebant quicquid inuenissent comestibile. Secundo quia filii ex ore parentum et contratio violenter stricto gutture etiam masticatum cibum extraherent et velut rabidi comederant. Tercio quia siuum bouum aliarumque vilissima sumpserunt in cibum. Quarto quia multi contederant exire ut herbas colligerent: et capiebantur a romanis: tantusque fuit numerus captiuorum ut turbe custodiri non possent: Quapropter statutum fuit ut euulsi eorum oculis aut manibus amputatis sic compellerentur ad ciuitatem redire. Quinto quia plures dices ne iocalia sua perirent ad manus romanorum illa degluterentur cui rei fama

Feria. VI. post Iudica

cū deuenisset ad aures romanorū: cōmo-
uit eos vt erenterarēt iudeos q̄s capti-
uos habebāt z estimabāt gēmas in ven-
tre habere: quare vna nocte duorū milium
parefacta sūt viscera. Sexto qz multi for-
mosi iuvenes in viam plateis publicis z
domibz fame afflictī subita morte cade-
bāt. Septimo qz inuente sūt mulieres q̄
p̄rios filios comederūt. Quot erāt ibi
lamēta: quot gemitus z suspiria. Claufe-
rat quippe eis deus venam misc die sue.
Tandē post biennū capta est ciuitas: z
in predam data: z muri z edificia q̄libet:
solo eq̄ta. Et vt ioseph⁹ refert vndecies
centena milia iudeorū fame z gladio perie-
rūt. xxx. p vno denario. Quod popule christia-
ne time z tu. Laue ne ppter obstinationē
tuam veniat in te ira dei. Vocat te dñs
multipliciter vel cōtinuā: z tu in dies du-
rior z peior efficeris. Nūc regnant spurcis
simavicia carnis: blasphemie dei perisuria
mēdacia: iniusticie: fraudes: violentie: pau-
perū o p̄ressiōes: odia: z inuidie zc. huius
mōi. Holiz p̄tinere: time ne p̄pinqua sit ira
dei. Recordare qz ppter inundantiā pctō-
rum ad exterminatiōē impiorū imisit do-
min⁹ diluuiū vt pz Gen. vi. 3rē qñ aggra-
uatū est peccatū sodomorū pluit dñs ignē
z sulphurem. zc. vt habet Gen. xix. Trem-
qñ multiplicata sūt z aggravata peccata
chananeorū pcepit dñs filiis israel vt eos
exterminarēt: z qz aliqb⁹ peccerūt: a dño
sūt increpati. vt habet Josue. xi. 3rē post
qz dñs diu sustinuit pctā filio israel post
qz cōplete sūt iniquitates eorū: eiecit eos dñs
trāsferens ad exteriores nationes. Primo
dece z tribus sicut legi. iij. Regū. xvij. z
postea duas alias: post annos aut septua-
ginta ipi regnū irrecupabiliter amiserunt
Qd ergo verebant accidit eis. Sic etiā
exterminata sunt regna chaldeorū medo-
rū: z persarū: necnō z grecorū: q̄ oia p̄f ini-
quitates suas ad nihilū sunt redacta. Ex
quibus omnibus patet quoniā multipli-
catio z aggravatio: z cōtinuatio peccato-
rū signū est propinquitatis ire dei. Time-
te ergo z cōvertimini o peccatores quo-
niā vt dicitur Ecclesiast. v. In peccato
res respicit ira dei.

Etius articulus. Audistis zc. Ca-
uete ne sitis de numero stultorū cū
iudeis qui plus tēporalia q̄ eterna: plus
terrena q̄ celestia cogitauerunt. ideo totū
amiserunt. Attendite qz iura dicunt
Publica utilitas preferenda est puate. vij.
q. j. Scias. Extra de postu. prelato. bone
memorie. ff. p socio actiōe. §. labeo. z. l.
de cadueq tollē. l. vna. §. penultimo Pu-
blica autē utilitas est spiritualis utilitas:
qz ad omnes bonos spectat. Nōne fatuū
diceretis illū q̄ plus timeret p̄dere dena-
rū q̄ centū florenos z plus p denario plu-
beo laboraret q̄ p mille aureis. Expone
z applica norando illud. ps. Filij hoīm vs-
q̄quo graui corde. zc.

Sabbato in Ramis palmarū.

Ece ascen.

zc. Dixerūt impj ad iustū
cem. Venite cogitem⁹ cō-
tra iustū cogitationes. Diere. xvij. Tales
non sūt q̄ ascensuri sūt hierosolimā. Est
aut notandū qz in hac lectiōe hieremias
erat figura saluatoris. Vñ que ibi dicunt
p̄ncipaliter sūt intelligenda de dño: cui⁹
passiōē nūc meditari debem⁹: quō vicē
ipj z eū cogitauerūt. Vbi sūt tria cōside-
rāda. Prīmū Iudeorū malicia qz dixerūt
adiuicē Venite cogitem⁹ zc. vsqz fmo ei⁹
Scdm ē Saluatoris innocentia: ibi at-
tende dñe ad merz. vsqz ab eis. Tertiū
est diuina iusticia ibi: p̄pterea da filios eo-
rū in famē zc. Et hec cōpleta sunt in de-
structiōe ciuitatis hierusalē p tñtūz vespā-
sianū facta.

Ece. zc.

p Rim⁹ articulus. An magis pgruum
fuerit gen⁹ hūanū repari p viā satisf-
factiōis q̄ p aliā viam. Q. nō. Dimittre
re p̄ctm absqz satisfactiōe maioris ē misē-
ricordiē. Cōtra. Illa via est magis con-
ueniens in qua magis seruaf ordo iusticie
Rūdet Boñ. in ij. dist. x. Hoc fuit magis
cōgruū: z ex parte dei: ex pte n̄ri. Et pte
in q̄ dei qz vniuerse vie dñi misericōdia z ve-
ritas z ideo debet pcurrere in repatiōe ge-
neris hūani q̄ ē excellentissimā viā. dī. Jo

decēs fuit vt de^o ab hoīe satisfactionē exi-
geret: nō homo nō posset tūc diuina mis-
ericordia subueniret dando mediatorē. Si
enī oīno deus culpā dimississet nō exigen-
do satisfactionē: nō manifestaret dei iustici-
ā. Si autē oīno vindictā: exegisset nō di-
mittēdo culpā: nō manifestaret ei⁹ misericō-
diā. Lōgruebat etiā ex pte nri: qz repatio nra
ad hoc erat vt nos reduceret a culpa ad
iusticiā. Sicut ergo cū hō peccauit deū in
honorauit: sit cū redit a culpa ad iusticiā:
decēs est vt honoret deū sustinendo pe-
nā. Ex dictis ergo pz qz in reparatiōe hu-
mani gñis fuit maxima iusticia: exigendo
tante satisfactiōis precii: maxima benig-
nitas tradēdo vnigenitū filiū suū. Hoc
bonū. Pro fūdamēto. Ad regē spectat iu-
sticiā seruare in regno suo: vt dī. Arist. v.
pol. Voluit ergo dñs seruare iusticiā in
nra reparatiōe exigendo grauē emēdam
sed z maximā exhibuit misericōdiā qz ipse
met hanc emēdā soluere voluit. Un in li-
bello de pceptu mūdi. Qd non debebat
soluēs ita fons pietatis succurrit nobis
mortali peste grauatis. Pōdera nra ferēs
penitus nos exonerauit. Cū ergo qritur.
An mag⁹ pgruū zc. Dic rñ. vs. Ex qua
pclude qnta sit nobis oīsa dī benignitas
in nra redēptiōe. **3o** Chyso. Nō est aliō
ppter quod magis deo agere grās debeat
mus qz ppter mortē ei⁹. Pctōres ingra-
ti auari: uidēt zc. hmoi. Quid dicturi est
corā dño qui p vobis mortui est: z tā mul-
tipliciter eū ptenitis doctrinā ei⁹ abijciē-
tes. Et vñ hoc: qz pzie voluntati dediti
estis: vanis consolatiōibus: z terrenis di-
uitijs adherentes. Nā teste iacobo. Ja.
iiij. Amicitia hui⁹ mūdi inimica est deo.
Figura. 3o. vj. in euangelio hodierno.
Cū chīs in capharnā de sacramēto cor-
poris sui (quod est sue passiōis recordati-
mū) predicaret: multi ex discipulis abierūt
retro dicentes. Durus est hic fmo. Spi-
ritualiter capharnā interpretat ager pin-
guedinis: aut villa p solatiōis. His quip-
pe qui diuitijs impinguant z vanis gau-
dijs implent: dur⁹ est chīi sermo. Nā cuz
eo pati dedignāt z sic retro abeūt. Deut.
xxxij. In crassatus: impinguitus: dilata-
tus derelict deū factorē suū zc.

2o Secund⁹ articulus. In euangelio qd

scribitur. 3o. vj. de necessaria et fructuosa
eucharistie receptiōe tria sūt pceptanda.

Primū: fructuose sūptiōis ppositio.

Secūm ppositiōis ratio.

Tertiū ratiōis declaratiō.

Primū igit. zc. Cū dicit Amē amen dico
vobis. Nūi māducueritis carnē filiū ho-
minis et biberitis ei⁹ sanguinē: nō habeb-
itis vitam in vobis. Nemo enī habet vi-
tā spūalē nisi per fidei z charitate formatā
p quā spūaliter manducatur caro chīi.
Aug⁹. Hūc itaqz cibū: societate vult in-
telligi corporis z mēbroz suoz: qd est ec-
clesia in pdestinatis vocatis z iustificatis
z glorificatis. Et p maiori declaratione
addit dī. Qui manducat meā carnē z bi-
bit meū sanguinē habet vitam eternā zc.
Aug⁹. Res ipsa cuius sacramentū est: oī-
homini est ad vitam: nulli ad exitū quā
cūqz eius particeps fuerit. Ne autē puta-
rent in isto cibo sic pmiti vitam eternā:
vt q eum sumerent: tā nec corpore morerē-
tur: subiūgit dī. Et ego resuscitabo eū in
vissimo die. **Secūm** est ppositionis ra-
tio cū dī. Caro mea vere est cibus z san-
guis meus zc. Hec enī ē ratio quare dat
z cōseruat vitā. **Chyso.** Hoc dicit vt non
existimēt parabola ēē sed sciant qm omni-
no oportet manducare corp⁹ chīi. Aut
vult docere qz verus cibus est qui saluat
animā. Sequitur. Qui manducat meam
carnē: z bibit meū sanguinē: in me manet
z ego in illo. 3o ille habet: qz chīs est vita
nostra. **Col. iij.** **Aug⁹.** Hoc est ergo man-
ducare illam escam: z illū bibere potū: in
chīsto manere: z chīm manentē in se ha-
bere zc. Sicut misit me p viuēs: z ego vi-
uo ppter patrē: z q manducat me z ipse vi-
uet ppter me. q. d. Etsi nō habet vitā ex se
tū ego ero s bī tā vite. **Chyso.** quasi dī.
qz ego viuo: manifestū ē qz ipse viuet. Qd
intelligendū est nō de vitā simpliciter: s
de approbata. Etenī infideles viuūt: non
manducantes de carne ista. Sequit. Hic
est panis qui de celo descendit: scz per hu-
manitatis assumptionē. Non sicut mā-
ducauerūt patres vestri manna z mortui
sunt: qui manducat hunc panem viuet in
eternū. Beda. Ut ostenderet distantiam
ymbre z lucis: tpyi z veritatis: subiūgit
Nō sicut manducauerūt ptes vestri. zc.

Babbato post Iudica

Plus em̄ potest vitas in veritatem sc̄i in
verā spūalē vitā q̄ figura in corporalem.

Tertiu est rōnis posite explicatio. Q̄
q̄busdā nō bñ intelligētib⁹ ea q̄ supra sūt
dicta: explicauit ⁊ declarauit p̄boꝝ senten
tiā: Multi em̄ audiētes q̄ dicta sūt: dixe
runt. Durus est hic sermo: et quis pōt eū
audire: Chryso. Dur⁹. i. difficile suscepti
bilis. fm̄ Augu. Hoc dñs dispensatiue p
misit: vt bene docentib⁹ causam patiētie
cōtra malignantes: eoꝝ dictis detrahē
tes preberet. Sciens autē iesus apud se
q̄ murmurabāt de hoc discipuli eius: di
xit eis. Hoc vos scandalizat. Si ergo vi
deritis filiū hoīs ascendēte vbi erat pri
us. Aug⁹. Sic apud se ista dixerūt: vt ab
illo non audirent: sed qui eos nouerat in
seip̄is: apud seipsum illos audiebat. Iō
dicitur Sciens autē iesus apud se. Chryso.
Erat hoc deitatis sue signū occulta in me
diū ferre. Vñ sequitur. Si ergo vi. fi. ho.
ascen. vbi erat prius. supple quid diceret.
q. d. Si crederetis qm̄ fili⁹ hoīs de celo
descendit ⁊ illic ascendit facile attendere
tis his que dicunt. Sequit. Spūs ē q̄ vi
uificat: ca. aut nō prodest q̄c̄q̄. Chryso. q.
d. Spūaliter oportet ea que dicta sūt au
di. Qui autē carnaliter audit nihil pro
ficat. Aug⁹. Caro nō prodest q̄c̄q̄. Sed
quō illi intellexerūt carnē: supple: sic intel
lexerūt quō in macello venditur. Sequit
Verba que locutus sum vob̄ spūritus et
vita sunt. Chryso. i. spūalia nihil habent
tia carnale. Sed sunt quidā ex vobis qui
non credunt. Sciebat em̄ ab initio iesus
qui essent credentes ⁊c̄. Et deinde causaz
exprimit quare nō credunt di. Propterea
dixi vobis: q̄ nemo pōt venire ad me nisi
si sit ei datū a patre meo. Et ex hoc multi
discipuloꝝ ei⁹ abierūt retro: sum: ⁊ iā nō
cū illo ambulabant. Aug⁹. Abierūt ergo
nō pauci s̄ multi post sathanā. Sequit.
Dixit ergo ihs ad duodeci. Nūqd ⁊ vos
vultis abire Beda. Sciebat an vellēt abi
re: s̄ tñ eos interrogauit vt fides eoꝝ mō
straret ⁊ alijs imitāda pponeret. Sic autē
d̄t Chryso. Petrus frat̄z amatoꝝ p̄ toto
rñdet collegio di. Dñe ad quem ibimus:
Chry. Verbu h̄ est mīte amicitie ostēsi
uū Et subdit. Verba vite eterne habes ⁊
nos credim⁹ ⁊ cognouimus: q̄ tu es ch̄s

filius dei viui. Chryso. i. quia vita eterna.
tu es: ⁊ nō das in sanguine ⁊ carne tua nī
si quod es. Respōdit eis iesus. Nōne duo
decim vos elegit vn⁹ ex vobis diabolu⁹
est: Ibi fm̄ Grego. membrū censetur nō
mine capitis. Beda. Ad aliud vñdecim
elegit: ⁊ ad aliud vñū. Vñdecim: vt in apo
stolica dignitate personarent: vñū vt pre
dicationis eius officiū salutē operaretur
humani generis. Aug⁹. Sicut ei iniqui
male vtuntur bonis opib⁹ dei: sic eis de⁹
benevtur malis operib⁹ hominū. Quid
iuda peius. Beda malo eius bñ vñus est do
minus. Chryso. Considera ch̄sti sapien
tiā: neq̄ ipsum iudā manifestū fecit: ne in
uerecūdiū faciat: neq̄ enim latere pmissit
ne existimans se latere sine timore opera
retur. Attendite o peccatores his que di
cta sūt ⁊ cauete ne sitis similes iudeis in
credulis: sed simpliciter credite cū petro
⁊ alijs. Nec dubitetis quin hoc ch̄stu sit
gratissimū q̄ corp⁹ eius recipiatis. Exem
plū narrat cesari⁹ q̄ femina quedā deuota
ardentissime desiderans cōicare: hūi
liter a sacerdote eucharistiā postulauit: a
quo repulsam passa est dicere illo. Laicas
feminas nō sic p libito cōicare debere sed
tpe statuto. Que fleuit ⁊ inuenit. Lui⁹
ardorem sūmus sacerdos ch̄stus atten
dens nō diu passus est eam fraudari a de
siderio suo. Eadem enim nocte in stratu
suo facens cū vigilaret ⁊ orationi vacaret
adest ch̄stus: qui multo splendore pyrix
dem in qua corpus dñi in ecclesia recondi
solebat proprijs manibus portans. Erat
q̄ circa eū fragrantia miri odoris ⁊ mul
tudo angeloꝝ. Cūq̄ mulier stupeficeret: ait
dñs. Quia ter sacerdos corpus meū ne
gauit: ego manibus meis te cōicabo: qd
et fecit ⁊ recessit. Et vos igitur oēs para
te conscientia vt cū deuotiōe sumatis eu
charistiā quoniam ipse dixit. Ego sum
panis viuus.

t. Erris articulu⁹. Audistis. ⁊c̄. Et h̄
mandat dñs vt corpus suū mandu
cemus ⁊ sic vitam habeamus. Si ergo
vita careamus: nō per eū stat quia cibum
vite nobis tribuit. Audite quid lex dicat.
Si culpa sua q̄s eget: indignū est ei subue
nire. ff. de positi. bona fides. ar. optimū ad

hoc. lxxx. di. Non satis. Audite. Si rex alicui mandaret: veni mecum ad prandium: et dabo tibi centum marchas auri: si non veneris morte punieris. An recusaret ire? Certe non. Quod si forte recuset: nonne indignus est beneficiis regis et dignus punitione? Epone et applica notando illud Deuter. viij. Peribitis si inobedientes fueritis.

*Unica in Ramispal
maz. Hanc sermo.*

Ece ascendi

dimus etc. Hoc sentite in vobis quod et in Christo Iesu. Phil. ij. Hoc faciunt qui ascensuri sunt hierosolimam. Est autem notanda differentia inter cogitare: intelligere: et sentire de Christo Iesu. Nam etsi multorum est superficialiter cogitare quod est in Christo Iesu: paucorum tantum est perfunde rimari et intelligere. Sed paucissimorum omni non est id sentire. Id enim tantum modo est meritis per charitatem ardorem in Christum transformate. Quod quidem parere potest exemplo. Nam si audires vel videres aliquem cruciari qui nullo modo attinet ad te: potes quidem penam ei commo- gitare et intelligere: non tamen cordialiter sentis. Ad quod ut dicit beatus Bonaventura in quodam opusculo considerare debemus. Quis quisque. et quantus est qui passus est pro nobis? Quis: videlicet unigenitus dei filius creator omnium creaturarum: et dominus angelorum. Qualis: vix innocentissimus: mitissimus: et benignissimus. Quotus: vix potentissimus. eternus atque immensus. Ipse siquidem qui caput est omnium bonorum. Ephe. i. Ipsum deus dicit caput super omnem ecclesiam que est corpus ipsum. Unde notandum quod in corpore naturali tanta est colligatio inter caput et membra propter sanitatem vite quam membra recipiunt a capite: quod caput neque aliquid pati tam parum malum quam omnia membra copatiuntur illi. Iuxta illud Tu caput infirmas cetera membra dolent. Etsi contingat aliquid membrum non sentire dolore capitis: signum est quod membrum mortuum

aut paralyticum. Signum est quod membra Christi non sunt si eius dolores non sentimus. Verum non est de corpore qui non dolet cum capite.

Ece. etc.

per Rim articulo. An modus ille humane reparatois per Christi passionem fuerit acceptissimus? Quod non. Hoc enim fuit optimus maxime crudelitatis cum Christus esset iustissimus. Contra debitum mortis: nullo modo condonatus soluitur quam per mortem gratuitam.

Rider Bonaventura in. lxx. di. xx. Iste modus super ceteros fuit deo acceptissimus? Tu quod fuit ad placandum deum convenientissimus? Quis enim convenienti placare deum posset quam eius unigenitus innocentissimus. sacrus obediens usque ad mortem: Certe nullus: perferimus considerata dignitate personae eius excellentissima charitate Tu quod ad curandum morbum congruentissimus. Primum enim homo peccavit per superbiam: gulam et inobedientiam. Voluit enim assimilari deo per scientie sublimitatem: gustare fructus suavitatis et transgredi divini precepti equitatem. Curatio autem habet fieri per contrarium. ideo modus iste fuit convenientissimus per humilitatem: austeritatem: et divine voluntatis impletionem et obedientiam Phil. ij. Humilavit semetipsum. Tu quod ad vincendum adversarium prudentissimus. Decentissimus enim fuit ut Christus sua prudentia superaret diabolum: sicut diabolus sua astutia superaverat hominem. Unum Augustinus. x. de trinitate. Quid fecit redemptor noster captivatorum nostro: retendit ei muscipulam: sed crucem: posuitque in ea quasi escam sanguinem suum. Tum quia fuit ad attrahendum genus humanum efficacissimus. Quid enim efficacius hominem ad amorem dei attrahere potuit quam pro eo sustinere crucis patibulum. Ideo dicebat Iohannes. xij. Ego si exaltatus fuero a terra omnia traham ad meipsum: sed per amorem. Hoc Bonaventura. Pro fundamento. Opera pietatis sunt maxime deo grata. Quidius libro fastorum. Nostra deo pietas pro munere diuine grata est. Passio autem Christi: opus est maxime pietatis. Et certe multum est considerandum quam pio animo Christus pro nobis mortuus est. Tullius in libro de officiis. Quo quisque anio: studio: aut benivolentia quid fecerit

Diſca in ramis palmaz poſt

s. Ecdus art. In euāg. qđ scribitur
Matth. xxi. habet quō venit dñs in
hierlm: Vbi p̄siderandū qđ hierlm ascen
dere debemus

Eum gfino.

Eum populo.

tionis executione: qz venit sup asina/pau/p
peribz indumentis discipuloz strata. Asina
in qz q vt dr de Lya pauper. Erat necessi
tatis deputata. Hysp. Ecce qbumile et
preceptibile aial dñs mudi elegit ad sededu
cu hierlm ingrederet. Tercio consideran
pcessionis fine siue pclusionē. Na cum
puenisset in ciuitate: et tota die pdicasset:
ieiun? redijt in bethania vnde mane rece
serat. Un Barth. xij. dr: Circūpectis
oibz: siqs eu hospitio lusciper cu iam ho?
a esset vespera: exijt in bethania. Beda.
Hinc intelligendu est q dñs tante fuerit
paupertas: et ita nulli fuit adunatus: vt in
vrbe maxima nulli hospitē: nulli inueni
ret mansionē. attēditē o mudāi zc. Ber.
Magna abusio/z vere magna: vt diues
fieri pmicul? velt: p q dñs maiestatis et
dñs sabaoth paup. esse voluit. Scdo pa
tri obediendo. Ro. v. Sicut p vni? hois
inobedientiā pctōres pstituti sunt multi:
ita p illius obediētiā iusti pstitūturi ml
ti. Obediētiā qpe ostēdit dñs in pcessiois
inchoatioe: qz inceptit a bethania qd itēp
ratur dom? obediētie. Et a bethania ve
nit bethphage: vt inde hierlm pueniret: si
gnat q pctōi qui vult hierlmaz ascēdere
debet incipe viā a bethania. i. domo obe
diētie: et transire p bethphage. i. p domu
p quā pcessio signat. Quo pira mlti faci
unt: pcessores. i. p libito eligētes. Quē in p
cessionis executione: qz sup asina: quēadmo
dū fuerat pphetarū vt ostēderet se hoc fa
cere ex obediētiā ad patrē. Jo dr euāgeli
cū: Hoc aut totū factū est vt adimpleret
qd dictuz fuerat p pphetā dicēte: Dicite
filie sion: ecce rex v? venit tibi mālnetus
sedēs sup asinā. Glo. Adhibet huic facto
pphete testimoniu. vt appareat dominuz
oia q de eo scripta erāt impleffe: sed inui
dia ceccatoz scribas et phariseos: ea q ipi
legebat intelligere noluisse. Raban?. Fil
lia sion historialiter dicit hierusalem ciui
tas que sita est in monte sion: Dyptice ac
ecclesia fidelū pertinens ad supernā hie
rusalem. Item obedire etiā ostēdit d
minus in pcessionis pclusionē: qz vicz ve
nit vbi passurus erat. Bern. Memōre
frēs: chs ne pderet obediētiā: vitā pdi
dit. Tercio miseris ppatiēdo. Nam
sicut habetur Luce. xij. Cum appropin

meridiē **B**ermo **Fo.**CLXVII

quaret hierlin videns ciuitatē fleuit sup illā dī. qz si cognouisses et tu rē. Fleuit at cū sic honoraret a turba gaudēte: hēplū cīratōe. Prima est rō ostēdōis: vt ostēderet qz honor mūdā? z mūdāna leticia ptenē debent. Hūdi em leticia cito puer tūtur in luctū. Prouer. xiiij. Risus dolori miscēbit? z extrema gaudij luce? occupat. In cui? etiā mysteriū: gaudiū hōdierne p cessionis terminat in lectionē dñice passio nis in missa. Ramos etiā z flores qz hō die in pcessiōe deferim? solent in multis ecclesijs cruci affigere: qsi cū aplo dicētes illud Gal. vi. Hūdi aut absit glari nisi in cruce dñi nostri iesu chz. Scda est rō exēplatiōis: vt daret exēplū tēperādī hū māā leticiā. Est em mundana leticia vt vinū vaporosum qd nisi repere? aqua cito inebriat. Jō dr Eccl. xj. In die bonoz ne sis imemor maloz. Greg. Pātis tps (si qua est) ita est agenda leticia: vt amaritū do sequet? iudicij nūqz recedat a memo ria. Tertia est rō cōpassiōis: scz ppter ciuitū imprudētiā z obstinatōez. Jō dr. Si cognouisses z tu subintelligit fleres. Et qdē in hac die tu. qd ad pa. rē. Greg. Qd semel iuxta hīstoriā egit dñs: hoc qridie p electos suos in ecclia agit. Plangit em re ppos qz nesciūt nec plāgūt: s; in mal? exul tant z delectant? qd si damnationē qeis im mīner pūderēt: semetipos cū electoz la thymis plangerēt. Supplicia aut sequē cia hūc ab eoz oculis abscondita sūt: qz futura q talem leticiā pcurbāt refugiūt. Venient aut dies quādo ad vltionem z supplicia inducentur: qz nō cognouerūt tē pus visitatiōis sue. Sic itaqz dñs flens: hūlīter sedens sup asinā: in paupere ap paratu hierosolymā intrauit. In quō do cuit cōtēnere diuitias honores z leticias hū? mundi: si volum? ab eo approbari. Exēplū legim? in hīstoria. Qd cū he rachus imperator deuicto cosdroe rege p sap: lignū venerabile sancte crucis hieru salem reportauit: cum de mōte olīueti de scendens: per portā (qua dñs passurus in) trauerat in equo regio z impialib? indu mentis ingredi veller: repēte lapides por te descenderūt: z inuicem quasi vnus pa rīes se clausērūt. Super quo cūctis stu pentibus angelus dñi signum crucis re

nens sup portam ciuitatis apparuit dī. Cum rex celoz ad passionē per hanc por tā ingredi veller n cultu regio: s; hūlī asel lo ingrediens: hūlītatē z nō pompe exē plū suis cultoribz dereliquit. His dictis angelus recessit. Tūc impator lachryma tus seipm discalciauit: z vestimētaylqz ad camīstā exiit. z dñi crucē accipiēs vlsqz ad portam baiulabat hūlīter. Hocqz mur se aguit: z liberu impatori patefecit in gressuz. Jō bñ Prouer. xxix. Supbum se quitur humilitas: et humilē spiritu sus cipiet gloria.

Ertius articul? Audist? rē. Laue uete ne demeritis vestr? tāto benefi cio pueni. Dicit em reglā iur. Decet pcessum a pncipe bñficiū eē mansurū. xxi q. ij. c. j. z. ij. Et de pbenāis. si cui. li. vj. Et in autēti. Coll. vj. Cōstitutio. Hoc autē verbum decet: qntū ad subditos: necessari tatē importat: qntū pō ad pncipem hone statē. Primū pty de decis c. ij. li. vj. Scd3 pty de elect. qz sepe. li. vj. Aud. Si iuuen cula paup nobilis in carcere inimicor de tentā: visitata fuerit a filio regis. Primo p lras: nūcios: munera: z tandē in ppria p sona venit ille ad ipam liberādū: qui etiā desponsauit eam: dāns ei arras nobilissī mas z pciolissimas expectando diem nup priarū. Nōne illa diligere multū debet filiū regis z regē: z nōne multū sollicitē cu stodire debet bñficiū sibi datum acertam pmissum. Expone intelligēdo per iuuen culam animā chzisti sanguine redemptā z p filiū regis ipm chzm. Jō bñ dr Aug? ad animā loquēs. Dilige eum a q tātuz dilecta es.

Dñica i Ramispalmar p? meridiē fmo.

Ece ascen.

Edicte filie sion: ecce rex tu us venit tibi mansuetus. Zach. ix. z Matt. xxi. Venit inqz tibi vt cū eo ascendas hierosolymā. Hora. solet timeri aduentus alicui? pncipis qñ venit ppter vtilitatē suā. dura oia pplo imposs turus. Sed nō sic venit rex chz qui boz nostroz nō eger: sed venit ad nostraz

Dnica in Ramispal. post

utilitate. Un di. ppheta. Ecce rex tu⁹ ve/
ni tibi. i. ad utilitate tua. Notade si autē
tres pures q⁹ marie decet pnapē: z excelsi/
lerrime fuerūt in cōio. Prima est asse/
ctōis hūilitas. Un saul hūilis elect⁹ est
in regē: z p⁹ sua supbia inde deiecit. Pri/
mi regū. xv. Lū cū esset puul⁹ in oculis tris
caput in tribus israel fact⁹ es zc. Illa se/
pda samuelis ad saulē. Scda ē misera/
tiōiel argitas: in pauperes vicz z p⁹nos
subditos. Ar. de regine pncipiū. Ale/
pander tuis larg⁹ esto. qz ignominia p⁹n/
cipis est paupertas ppli z g⁹ auaricia z ra/
pina sūt ignobilitat⁹ signa. Tertia est
defensiois strenuitas. i. ad defendēdū sub/
ditos. Un de David d⁹. j. Regū. xxi. qz
puenerūt ad eū oēs qui erāt in angustia
pstruti: z opp⁹si suoz pctor⁹ debir. Chri/
st⁹ itaq⁹ hūit pures p⁹dictas excellēssim⁹
me. Fuit em hūillim⁹: iō in p⁹bis p⁹ po/
suz d⁹ māsuer⁹ z sedēs sup alinā. Chryso.
His intelligere māuerudine viciēz. Si/
dera spēm aduēt⁹ ei⁹. Nō sedet i curru au/
reo: p⁹iosa purpura fulgēt: nec ascēdit sup/
equū discordie amatoz z lit⁹: s; sedet sup/
alinā trāq⁹litate z pac⁹ amicā. Nō vides
in circuitu ei⁹ lanceas splēdētes: s; ramos
virētes: testimonia pietat⁹ z pac⁹. Est etiā
mildissim⁹ z largissim⁹ dñs q⁹ de p⁹prio
sanguine soluit p⁹ciū nre redēptōis. Itēz
strenuissim⁹ defēsor est i inimicōz neq⁹cia
zō d⁹ venit tibi. i. ad liberādū z p⁹tegēdū
te. Sic g⁹ d⁹. ps. Noli obliuisci omnes re/
trouitōes ei⁹

Salutatio.

Ecce zc.

p Rim⁹ ar. An sol⁹ fili⁹ q⁹ p nob⁹ pas/
sus ē sit redēptor n⁹: an etiā p⁹z spūs
scūs: Q⁹ nō sol⁹ fili⁹: qz opa trinitat⁹ sūt
indiuisa. Itē p⁹ dedit p⁹ciū redēptōis nre.
fz filiū suū. Cōtra. Sol⁹ fili⁹ p nobis sa/
tisfēc. Rñdet Bōn. in. iij. dī. lxxix. Aliq⁹
d⁹ redēptor: aut ab auctoritate redēptōis
tū: aut ab auctoritate fil⁹ z exēcutōe. P⁹io
mō nō tū fili⁹: s; z p⁹ z spūs scūs d⁹ redē/
ptor. Scdo mō sol⁹ fili⁹: q⁹ vt di. mag⁹ est
redēptor: inq⁹ntū de⁹: p⁹tatis vsu: inq⁹ntū po/
hō: hūilitat⁹ effectū. Hec bō. P⁹io sūo.
S⁹pi⁹ z deuor⁹ ais recordare dēi⁹ bñfi/
ciū redēptōis. Sen. de bñficijs. Narrare
o⁹ bñficiū q⁹ accepit. Qd aut mai⁹ ē bñfi/
ciū q⁹ gñis hūani redēptio: De q⁹ galfre/
dus in sua poetrā nouella. Proditor hūa/
ne nate p⁹ditor: in quāvis: vbi nūc tua vis
vbi mors vt vinda rupit. Rupit vi mira/
tua vincula mors sua: q⁹ mors felix: q⁹ felix
mors illa redēptio nra ē. S; q⁹rit. An sol⁹
l⁹ zc. Dic. n. vrs. Et q⁹ p⁹clud⁹ q⁹mirabile
q⁹laudabile q⁹āabile ē nre redēptōis my/
steriū qd⁹ p⁹rate dei: z hois hūilitate im/
pletū ē. De q⁹. Ber. ser. xxi. sup. lā. Ad/
cumulū pietat⁹ tradidit in morte aiaz suā
z de p⁹prio latere p⁹ulit p⁹ciū nre redēptōis.
Figuratē charitat⁹ z benigni/
tatis declaratiua. Matth. xxi. in euāgel.
hōd. Dñs ex mōte oliueti misit duos d⁹/i/
scipulos ad soluendā alinā sup quā hiezo/
solyā venit. Un d⁹ eis Itē in castellū
qz i vos est zc. Spūat⁹ Dñs oliueti
excellētiā pietat⁹ signat. Scd⁹ aut hiezo.
Dñs iste vocat⁹ mōs oliueti: mōs ch⁹st⁹
matis: z mōs luminis: In q⁹ notat⁹ triplex
effect⁹ dñice passiōis. In oliua: venia in/
dulgentie. In ch⁹stimate: vnctio grē. In lu/
mine: splendor glē. Duo discipuli missi
sūt: amor z amor. Deut. x. Quid dñs de/
tu⁹ petit a te nisi vt timeas eū z diligas.
Per alinam allegorice signat⁹ popul⁹ iu/
daic⁹ q⁹ fuerat sub iugo legis. Per asellū
ppl⁹ gentilis: sedet dñs sup vtrūq⁹: quia
vtrūq⁹ ppl⁹ saluari venerat. D⁹aliter
aut alina sign⁹ aiām: z pullus: affectū lubri/
cū: sup q⁹ vult dñs sedere si a pctor⁹ vincu/
lis soluant⁹. Ligat⁹ aut a p⁹cupiscētis inoz/
dinat⁹: diuitiaz: deliciaz: z honoz. Chry/
so. Ligata erat aia. i. diabolici erroris vin/
culo p⁹pedita vt nō hēret p⁹rate ire q⁹veller
Nā oēs anq⁹ peccem⁹ liberū hēm⁹ arb⁹i/
triū seq⁹ volūtate peccādi an nō. Q⁹ si se/
mel peccantes obligauerim⁹ nos opibus
ei⁹: nā oīno n⁹ p⁹te euadere nō possum⁹
s; sicut naui fracto gubernaculo illuc du/
citur vbi tēpestas ipulerit: sic z hō diuine
grē auxilio p⁹ditō: mō qd⁹ vult agit: s; quod
diabol⁹. Bern. Difficilis quidē res z sol/
li dine virtut⁹ possibilis: susceptum semel
p⁹ci iugū de ceruticib⁹ suis exēcutere. Qm
q⁹ p⁹ci facit: seruus est p⁹ci. Et qd⁹ signat
castellū ad qd⁹ missi sūt discipuli: Dīci po/
test q⁹ signat⁹ cor peccator⁹ palliatōibus z
excusatiōib⁹ q⁹ p⁹pugnacul⁹ deū munitū
Quidā em se excusant carnis infirmitate

meridiē **Bermo.** **Jo. CLVIII**

z hi (qđ nefas ē) pccū in culpa sua inuoluere volūt. Alij ex peccatū multitudīe: qđbus dicit illud Aug. Nō ppter ea min⁹ ardebunt qui cū multis ardebunt. Alij ex inuēture: qđ inuēturē tenerēt diabolo: cum tñ dicat sapiēs. Eccl̃as. xij. Semen⁹ te creatoris in dieb⁹ iuuentutis t. Turri autē huius castelli est elatio ppter quā erubescit hō cōfiteri. In hac turri: angel⁹ factus ē diabol⁹. Aug⁹ sup ps. Supbia angelū fecit diabolū. In hac etiā turri fact⁹ est faul demoniac⁹. i. Reg. xvj. In hac ē nabuch. in bestia mutat⁹ ē: vt videretur sibi leo ēē in posteriorib⁹: z bos in anteriorib⁹. In hac ē turri multi pccōres sūt de moniaci z bestiales z h̃ instinctu diaboli: in hac turri q̃scētis. Sera hui⁹ castelli ē p̃naciā cordis z obduratio: per quā fit vt multi verbū dei p̃enāt in p̃ctis pseuerātes. De qđo Esa. xxiij. Er̃t eis p̃bum dñi mādā remādā: mādā f̃mādā. expecta reexpecta ex. re. modicū ibi: modicū ibi: vt vadat z cadāt retrosum. zc.

P Eccl̃as ar. In p̃ced. ser. dictū ē quō hierosolymā ascēdere dēm⁹ cū dño. Nūc dicēdū quō cū asino z cū pplo. P̃rio cū asino tripliciter.

Onera portando.

Semp laborando.

Pericula vitando.

Primo: onera portando. Asin⁹ em̃ hūilif onera portat: sic ver⁹ penitēs. Greg. Qui vere peniter on⁹ p̃nie nō abhorret: s; qđ qđ ei p culpa iniungit⁹: totū tacita cōscia cōplectit. Scđo: sp̃ laborando. Asinus em̃ ē aial laboriosū: sic z nos vitare debem⁹ m⁹ oia. Hiero. Sp̃ aliqd boni facito: ne diabol⁹ inueniat te ociosū. Tercio: p̃icula vitando. Asin⁹ em̃ p̃iculū cognitū cauet. Nā vbi semel ceciderit vt aliū cecidisset viderit: sp̃ hūc locū horrescit z tutiorē viā q̃rit. Heu heu multi sūt asinis stultiores qđ pccōz occasiones nō fugiūt: imo magis diligūt z se periculis offerūt. Sz autē dicit qđ dñ. Eccl̃. iij. Qui amat p̃iculū p̃ibit i ill. Tercio p̃ncipalr dicēdū quō hierosolymā ascēdere debem⁹ cū populo Et hoc tripliciter.

Primo viam cōstemēdo.

Eh̃m regē cōfītēdo.

Salutē ab eo postēdo.

Primo viā p̃stemēdo. Turbe em̃ pploz cū sciussent dñm aduenire in hierlm exierūt et obuiā reuerēter vsq; ad montē oliueti in magna multitudīe qz puenierant ad diē festū. Et qđā sternerēt vestimēta in viā. Alij ramos virides d arborib⁹ fructiferis: qđ mōs oliueti p̃stus ē: z h̃ faciebāt in signū exultatiōis z honoris. **H**oralif. Vestimēta p̃sternit qđ terrena cōfēnit. Greg. Quid em̃ sūt terrena oia: nisi qđā corporis indumēta. Palmas portat: qđ tentatōes deuincit. Oliuas portat: qđ pietatis opib⁹ intrēdit. Flores affert qđ bonis opib⁹ studer. Eccl̃. xxiij. Flores mei fructus honoris z honestat⁹. Scđo eh̃m regem cōfītendo. Nam sicut bñ David xj. Clamabant benedictū qđ venit regnū patr⁹ ñri dauid. Et Lu. xix. B̃ndict⁹ qui venit rex in noīe dñi. Et Jo. xij. B̃ndict⁹ qui venit in noīe dñi rex israel. Non tñ satis intelligebāt: qz de regno tpali intēdebāt: cū dñs dixerit. Jo. xviij. Regnum meum non est de hoc mundo. Sed quēris forte: quare dñs ad mortē vadens sic honorari voluit z sibi regias laudes impendi: qui prius oblatū regnū fugiēs declinauit: vt habet Jo. vj. Potest assignari ratio triplex. Prima est ratio sp̃ialis significatiōis. scz quia rex esset nō tpalis regnū sed eterni. Luce. j. Regnū ei⁹ nō erit finis: ad qđ qđē regnū triūpho passionis puenit. Scđo ē rō aggrauāde passionis. Ber. Quid ē qđ dñs voluit h̃re p̃cessionē qui futurā nouerat passionē nisi forte vt a maior: esset passio quā p̃cesserat processio: qđ dissimiles rami z crux: flores et spine. qđ dissimiles voces: rex israel est ipse: z Nō habemus regem nisi cesarem. qđ dissimile Tolle tolle crucifige eū: z Benedict⁹ qui venit in nomine dñi. Lut paulo ante vestimēta p̃bebant aliena: iā suis exuit et fors iacit super ea Tercia rō dande exemplationis: videlicet qđ homo in honore cōstitut⁹ debet habere memoriā mortis ne superbiat: sed magis honoris cōtemnat. Unde cum populi dñi clamaret regē: pharisei de morte ei⁹ tractabant. Joā. xij. Sic z frequenter: cum quis letatur in diuitijs: delictijs: honoribus mors eius accelerat. Unde qđ mūdanis gaudet semp cogitare debet qz rendit

Feri. II. post do. in Ramispal.

ad mortē Eccl̃s. xj. Dixi in corde meo va.
et af. de fru. do. et vidi q̃ esset vanitas: r̃i
sum reputavi errõrē: et gaudio dixi: qd̃ fru
stra deciperis. Nā qui nūc in hoc mūdo
floret: cito post i terrā putrescet. Eccl̃. x.
Quid sup̃bis terra et cinis: Tertio salutē
q̃ eo poscēdo. Matt. xxi. Turbe autē
q̃ p̃cedebāt et q̃ sequebant clamabant: O
sanna filio dauid. In quo signat q̃ om̃es
tā p̃cedentes ch̃i aduentū q̃ seq̃ntes sa
lutē habere nō p̃nt nisi a ch̃o. Et addit
Osanna in excelsis: vt p̃ hoc appareat q̃ n̄
de r̃p̃alit̃ sed d̃ celesti salute loq̃rent: q̃uis
pp̃ria vocē non intelligeret. Ch̃y. Puto
q̃ nec ipsi q̃ laudabāt sciebāt qd̃ laudabāt:
s̃ subito sp̃s ingressus i eos p̃tatis t̃ba
fūdebāt. Sed et nos ad eū clamem: osan
na: qd̃ vtiq̃ fructuosi? agere nō possum?
q̃ ipsi dñi passiōē sepi? meditādo et deu
tius honorādo Exēplū in vitaspa. p̃e
dicatoz ff̃ teutume? magne vite: a pue
ricia p̃lucuerat habere passiōē ch̃i et ei
vulnera i magna reuerētia et amore dicēs
q̃nques pater n̄r in reuerētia q̃nq̃ vulnerū
singul̃ dieb̃ rogās ch̃m vt sibi daret
timorē. s. pariter et amorē. Hūc aut̃ sicut
ipse postea narravit: visibil̃ apparuit x̃ps
dās de singulis vulnerib̃ suis sibi bibere
mirā dulcedinē: q̃ p̃cepta: tota mūdi dulce
do erat ei in amantudinē p̃uersa. Hāz vt
dicit Ber. Arbor cruc̃ et ch̃i passio bal
samū fudit sp̃ualit̃ charismatū.

¶ Erit? articulus. Audistis r̃c. Vides
te q̃nta fecit ch̃is mysteria vt aias
redimeret sp̃sas sibi copularer. S̃z no
tate qd̃ lex dicit: Vxor p̃pter adulteriū
om̃ib̃ bonis viri priuāda est: ac etiā do
tem suā p̃dere. L. ad L. iuliam aut̃ adulter
rijs libertatē. et extra de donatiōib̃ inter
virū et vxorē. Plerūq̃. Notate Si puel
lam sic a filio regis redemptā et desponsa
tā. vt in sermo. p̃ced. dixim. p̃t̃ gerit p̃ce
dēte t̃pe nuptiaz fornicari cū vilissimo q̃
dam mancipio: nōne multū vitupanda et
merito a filio regis repudiāda: et bonis oi
bus spoliāda: Certe sic. Expone et appli
ca Notādo illd̃. ij. Parak. xv. Si dereliq̃
ritis eū: derelinquet vos.

Feri. ij. post dñicam in ramispalmar

Ece ascēdi

mus r̃c. Iuxta est qui iust
ficat Esa. l. Necessaria ē no
bis iustificatio si volum? ascēdere h̃ierly
mā. Nec diffidere debem? qm̃ iuxta est q̃
iustificat. i. parat? est nos iustificare si ad
eum puro corde cōuertimur. Ad qd̃ nos
inducere debēt tria q̃ in ip̃o ch̃o oñdunt
esse p̃ eplam hodiernā Primū est prom
pta obedientia: cū dicit: Dñs deus ap̃es
ruit mibi aurē. s. ab instāti p̃ceptionis: re
uelando mibi passiōē quas passus? sum:
ego aut̃ nō p̃tradico. r̃c. ṽlq̃: vt petrā du
rissimā. Scdm̃ est pura innocentia: cū d̃
Scio qm̃ nō p̃fundar: iuxta est q̃ iustifi
cat. i. me iustū oñdit. Tertiū est ampla
misericordia: cū d̃: Quis ex vobis timēs do
minū audies voces serui eius. i. ch̃i q̃ for
mā serui accepit Qui aut̃ in te. r̃c. Speret
in nomie dñi r̃c. q. d. Hoc secure facere p̃e
q̃ magna est eius misericordia. S̃z nota q̃ d̃.
Timēs deū et audiens vocē fui eius r̃c.
quia solis deū timētib̃ et vocē ei? audies
tibus dat misericordia.

Ecce r̃c.

¶ Primus arti. An p̃ ch̃i passiōē fuit
remissio p̃ccōz. Q̃. nō: quia est a so
lo do. Esa. xliij. Ego sum de? q̃ deleo iniq̃
tates tuas p̃pter me. Corra. Apo. ṽj.
Laui nos a p̃ctis n̄ris in sanguine suo.
Ridet Bonauen. in. ij. dist. xix. Quāuis
nec resurrectioni nec passiōi attribui pos
sit pp̃rie causalitas iustificatiōis siue dele
tionis culpe: habēt tñ aliquā causē p̃side
rationē. Attribuit̃ em̃ eis iustificatio n̄ra
p̃ modū meriti interueniētis: et habet re
duci ad causam materialē: p̃ modū exēpli
puocātis et excitātis qd̃ habet reduci ad
mouentē causam et efficacitatē: p̃ modū
exēplaris regulantis: qd̃ habz reduci ad
causam formālē: p̃ modū sibi q̃erātis et h̃z
reduci ad causam finālē. Attamē cā merē
di iustificatiōē attribuit̃ soli passiōi: non
resurrectioni. Rō p̃o terminādi et q̃erādi
et relatio attribuit̃ vtriq̃. Passio enim
nos excitat ad dilectionē dei: et vlt̃erius
ostendit nobis q̃l̃ter debeam? mori pro
ch̃o. Resurrectio etiā nos puocat ad iu
sticiā p̃ quā adq̃ram? illā gl̃iam: et nobis
oñdit q̃l̃t in nouitate vite ambulare dei

benus. Hoc Bonauē. Pro fundanē.
 Vere chris se verū oñdit pñcipē. vi. Aris.
 v. ethi. Pñcipem decz alijs nō sibi labora
 re qre z sibi ab alijs danda ē merces vcz z
 honor z glia. Chis pfecto nō sibi sed nob
 oibz laborauit q sua morte peccata nostra
 destruxit Unde Galfredus i poetria no.
 Hec sua mors aie sanauit vulnera/ lauit
 sordes/ amouit culpas. O q pia chri gra
 qgrata pietas. Querit q. An p chri passi
 one. zc. Dic rñ. vcs. Ex q cōclūde qmisse/
 ri sunt q manēt in petis indurati Prouer.
 xij. Miseros pños facit peccatum Et
 Aug. li. 2. fcl. Quid miser? misero nō mi
 serate seipsū O pños obstinati/ vsurarij
 lubrici. zc. Quare aiabz vñs nō misere
 Timēdum satis q sūt multi tales. Nam
 plures zñ qñqz cū alijs initiū habeāt ali/
 quod pñie: emēdationisqz non tñ pueniūt
 ad fructū. habēt em solū folia extioris ap/
 parētie Ideo maledicēdi sunt a dño Eia.
 pñio Ue gēti peccatrici pñio graui iniqua
 te. zc. Figura. Dat. xij. Maledixit dñs
 ficulnee habēti folia sz nō fructū q pñius
 aruit. vide ibi. Spūaliter expōe de phari
 seis z similibz induratis q folia habēt pñio
 rū et exterioris apparētie Eia. v. Ue qui
 cōtrahitis iniquitatē in funiculis vaitatis.

Ecūduz articls. In enāg. qd scribit
 Joā. xij. Notāde sunt tres pñidera/
 tōes q nos hortātur dñsponere vt ascēda/
 mus hierosolymam. Prima consideratio
 affectuose deuotōis Scda maliciose idig
 natōis Tertia gratiose cōuersiōis Pñia
 zc. Deuotōis in qz quā boni puta lazarus
 mariaz martha habebāt ad chm. Unde
 cū venisset dñs añ sex dies pasche i betha
 niam fecerūt ei cenā ibi z martha misra/
 bat. Lazarus pñio vnus erat et discubentibz
 cuz eo viuebat. loqbatur. epulabāt. vitas
 ostēdebat. infidelitas iudeoz cōfundebat
 Et fm eūdem Lazarus cōmūis interrogāt/
 dñs eum tristia loca penarum indicauit.
 Alchūm. cena dñica fides est ecclie que
 pfecto ez opat Martha mistrat cū fidelis
 aia opa sue deuotōis dño impēdit. Laza.
 i. pñioz a morte pñi resuscitat/ vnus est ex
 discubētibz z bene in bethania celebratur
 Nā ecclia ē obediēte domo. Marā ergo
 accepit libraz vnguēti nardipistici z effu/
 dit sup caput Iesu sicut effundit aqz rosa/
 cea ppter refrigeriū z odorē: et etiā vngit
 inde pedes ei/ z domus impleta est ex odo/
 re vnguēti. Aug. Vnguētū q maria vngit
 pedes Iesu iusticia fuit. et ideo libra fuit.
 Erat at vnguentum nardipistici preciosi
 Pistz grece latine fides dñi Si qñs opa/
 ri iusticia(iustus ex fide viuūt) vnge pedes
 Iesu bene viuendo: dñica sectare vestigia
 Capillis terge: si habes supflua da paup/
 bus z dñi pedes terfisti Capilli ei supflua
 corpis vident. Vñ cōueniēter p caput si
 gñificat ipse chris: per pedes paupes q sūt
 mēbra ei. sequit Et domus impleta ē ex odo
 re vnguēti Aug. i. mūdus impletus ē bod
 na fama Qui ei male viuūt z chziani vocā
 tur iūram chis faciūt. p bonos at nomē
 dei laudat. Audi aplm. Chz inqz bonus
 odor sum? in oi loco. Scda ē pñideratō
 maliciose idignatōis Pñio ipius iude dñi.
 vt qd pñio hec qz. f. nō hēbat pñiū vnguē
 ti. Siles sūt iude q quod deo dat pñituz
 esse dicūt. Sepe etiā cōtingit q p deo nō
 dant res nisi pñs deteriorate. Vñ panē tē
 pestas: vinū conitrua: vestē tinea paup/
 bz dat: postea musca scurellā Et dñi iudas:
 qre h vnguētū non veniūt trecētis denarijs
 et datū est egenis Hoc dñi simulās pñia/
 tē ad coopiedam suā cupiditatē Ideo dñi
 euāgē. Dicit at h non qz de egenis pñi. ad
 eū sz qz fur. zc. Cōsuetudo erat iude acci/
 pere sibi decimā datoz dño: voluit q hoc
 vnguētū vendi trecētis denarijs vt habe
 ret trigita. Ideo voluit eos recuperare in
 veditōe chz. Scdm Aug. Ea que iudas
 furabāt dabat vxori et filijs Peius mlti
 faciūt q bona crucifixi dant meretricibz et
 spurijs Lūg sic murmuraret iudas rñ
 dit ei dñs p maria di. Sinite illā nūc de h
 vnguento facere qd pñt vt in diē sepulture
 mee seruet illud. f. qz tūc pparabit qd non
 poterit in me exponere pñeta acceleratōe
 resurrectōis mee: suabit q illd loco sibi?
 Paupes em semp habebitis vobiscū: me
 at nō semp habebitis. Chz. q. d. Grauis ē
 tibi z onerosus expecta paz et abibo. Se
 quit Cognouit q tur. mul. qz il. est z ve. nō
 pñt Ihm tñ sed vt la. vi. quē suscitauit a
 mortuis. Vñ idignati ampli pharisei co
 girauerūt vt et lazaz interficerēt qz multi
 pñt illū abibāt et credebāt in Ihm Aug.

Feria. II. post palmarum

Stulta et ceca sententia, q. dñs sustinere potuerit mortuūz nō possit occasum. Chrys. Hoc eos mordebat q. festiuitatē instantē oēs dimittētes/bethaniā veniebāt. Un̄ et quādo in crastino viderūt turbas pcedentes obuiam dño/grauius indignatī dicebant ad semetipsos: videtis q. nihil pficiamus. Ecce mūd⁹ totus p⁹ eū abijt. Aug. Turba turbauit turbam: qd aut inuadet ceca turba: q. post eū abijt mūdus p. quez factus est mūdus. Tertia cōsideratio gratiose cōuersionis. s. eoz qui p. dei grāz ad fidem cōuertebant sicut patet de gētilibus q. dicebant: volumus Jesum videre August. Ecce iudei voluit eum occidere et gētilēs videre. Jesus eoz deuotōem videns et in eis gētium cōuersionē inchoari p̄nunciāuit tps sue passionis imminere postq. gens erat ad fidem recipiēda dī. Venit hora vt clarificetur filius hoīs in fide videlicet gētium Verūtamē p. p̄gruūm exemplū ostēdit q. mors sua debeat pcedere. dī. Nisi granū frumētī. rē. Hōis quippe multū fructum attulit. s. fructum remissionis peccatorū: fructum cōuersionis gētium. et fructū glorie regni celozum. Et decide instruit eos qui h⁹ fructus partici⁹ pes esse volūt. d. qui amat aīam suam. rē. Et psequēter confortat ne turbetur p̄p̄nēs exemplum sui. d. Nūc aīa mea. s. sensu alīs turbata est. i. afflicta est in p̄sensitiua: passionib⁹ timoris et tristitie. Et quid dicam. s. in hac et de hac tribulatiōe. q. d. nō habeo qd dicam ereptōem querēs s. scio quid agam: q. pass⁹ sum. Un̄ dī: pater saluifica me ex hac hora: nō dixit in hac hora in qua eum pas morti exponit: s. ex hac hora q. inde eū glouificauit. Sed p̄pterea veni. s. volūtariē i horam. s. passi⁹ omīs: pater clarifica nomē tuū me suscitādo. venit ergo vox de celo dicēs: Et clarificauit. s. multis miraculis p. re factis et iterum clarificabo in tua resurrectione. Turba aut que stabat. rē. Rūdit Jesus. Non p̄per me. s. instruendū sed p̄p̄ vos: Et q. dī vox illa: et iterū clarificabo: nō psequēter dñs ostēdit modum dī. Hunc iudiciū est mūdī. Aug. Iudiciū ei qd in fine mūdī expectatur erit p̄miorū et penarū: hic autē dicitur iudiciū discretōis. hoc vocat hic iudiciū. discretōnez. s. electorū a re⁹

probis: et a suis redemptis diaboli expulsiōem. Unde sequit. Nūc p̄nceps hui⁹ mūdī eijcietur foras. mōi inq. hui⁹. i. maiorū hominū qui habitāt in mūdō Aug. Quid ergo ait d̄sp̄iam q. diabolus eijci foras. iā ergo fidelis neminē tēteat: imō tētare non cessat. Sed aliud est intrinsec⁹ regnare: aliud forinsec⁹ oppugnare. Et cōsequēter declarat modum p. quem eijci tur. s. per mortem crucis. Unde dicit. Et ego si exaltat⁹ fuero. s. in cruce omnia. s. ad salutem p̄destinata traham. rē. per amorē De hinc vt dicit. Chrys. Saluifice ipsūz interrogāt dī. Nos audiuimus ex lege q. ch̄s manet in eternū et quō tu dicis: op̄z exaltari filium hominis. Aug⁹. Hoc eūz dixisse intelligebāt: facere cogitabāt. Nō ergo eis p̄borū istorū obscuritatez aperiuit infusa sapientia sed stimulatā cōscientia. Dicit ergo eis Jesus. Adhuc modicū lūmē in vobis est. Chrysosto. q. d. Adhuc modico rēpoze ego lux vobiscum sum. Aug⁹. Modicū lumen in vobis est: p. hoc q. intelligitis q. ch̄stus manet in eternū: ideo hortat eos ne lucem omnino perdant: dicit: Ambulate dum lucē habetis: id est (vt ait Augusti). dum aliqd veritatis habetis: et qui ambulat in tenebz nescit quo vadat. Chrys. Quāta deniq. iudei nunc agunt: et nesciūt quid agūt: sed vt in tenebz ambulantes putāt rectam incedere viam: et contrariā vadūt. Pro⁹ p̄pterea dicit: Dum lucē habetis credite in lucem. Certe solus ch̄stus lux est illuminans: omnisq. sciētia sine ch̄sto tenebre sunt. Exemplū: Multi litterati et ingeniosi quia ch̄stū nō querebāt: in errorūz tenebz ceciderūt: Patz de hereticis: p̄ta de Arrio: Sabellio: et sic de alijs. Et opposito multi seculares et humanas sciētias fugientes solum ch̄stū querētes: mirabiliter illuminātur. rē. Patet de sancto Antonio qui ex respōsis suis in admirationē cōuertebat viros litteratissimos: vt habetur in Vitali patrū. Un̄ et Paulus dicebat. j. Corinth. ij. Nihil me iudicāui scire inter vos nisi Jesum rē.

¶ Tertius articulus. Audistis rē. Vlti dere ne vos magis inimic⁹ ch̄sti q. amic⁹ conformetis: et memērote hui⁹ quod euangel⁹ dicit: Ambulate dū lucem

Feria. III. post Dñe

Itū aliud q̄ de passiōe dñi iō loqui volu-
m⁹ de fructib⁹ ex deuota meditatiōe dñi
ce passiōis puenientibus q̄ tres sunt pn-
cipales.

Primus est peccatorū destructio.

Secūdo anioꝝ fortificatio.

Tertius bonoꝝ adquisitio.

In hoc sermone dicem⁹ de pmo: qm̄ vici-
oia petā destruit z exterminat affectuosa
dñice passiōis meditatio. Hec est pfecto
medicina peccatorū purgatiua atq; pser-
uatiua. Hoc autē facit p̄cipue tripliciter.

Primo p viā reuocatiōis.

Secūdo p viā oppositiōis.

Tertio p viā remissiōis.

Primo p viā reuocatiōis. Reuocat enim
oberrantes vt ad dñm redeant. Vñ dñs
clamat. Esa. xliij. Reuertere ad me qm̄
redemi te. Christus pfecto de carne sua
sanguine rubicata fecit reclinatoriū ad
reuocandas aues: q̄ de manu nobilis euo-
larant: scz aias peccatrices q̄ ab ipso nobi-
lissimo dño recesserūt. Osee. ix. Effraim
q̄si auis auolauit. Aues autē si forte nimis
impingunt: nō redeūt nec p voce recla-
mātis nec p reclinatorio. Sic aias pecca-
trices passiōis ch̄i meritū nō curantes
solet ipse diabolo dimittere. Proverb. j.
Vocauit vos z renuistis zc. Sequit. Ego
q̄q; in interitu vestro ridebo. zc. Cōside-
ra ergo o pctōr passiōē ch̄i vt a pctis va-
leas reuocari. Vñ cōueniēter ad pcti re-
uocationē ponit imago ch̄i crucifixi i me-
dio eccl̄ie: vt videant oēs z p̄siderēt ch̄i
stū brachijs extēsis in cruce pendentē: q̄si
volentē oēs ad se trahere. Iuxta qd̄ dice-
bat. Joā. xij. Ego si exaltat⁹ fuero a terra
oia traham ad meipsum. Secūdo p viā
oppositiōis: qz videlz in passiōe sua oñdit
dñs virtutes oppositas q̄buscūq; pctis.
Reducit q̄ppe oia pctōz gñā ad tres ge-
nerales radices. Iuxta illud. j. Jo. ij. Vñ
qd̄ est in mūdo: aut p̄cupiscētia carnis
est: aut cōcupiscētia oculoz: aut supbiāvi-
te. In passiōe autē sua sustinuit dñs acer-
bissimas corpis afflictiones p̄ cōcupiscen-
tiā carnis: extremā paupratē p̄ra auari-
ciā: z abiectissimā hūilitatē p̄ra supbiā.
Jō dr dñs Thren. iij. Recordare paup-
tis mee z transgressiōis. i. vilificatiōis: z
absinthij z felis. i. amaritudinis. Q̄ igit

auaritia supbiō carnales: si bñ meditem⁹
ni dñi passiōē videbitis vos inimicos et
aduersarios crucis ch̄i. Tertio p viā
remissiōis: Ch̄s em̄ in passiōe p nob⁹ pe-
nā sustinuit z emendā soluit. Esa. liij. Ge-
re languores nros ipse tulit z dolores no-
stros ipse portauit. Et Heb. ix. Sanguis
ch̄i q̄ p s. s. se ob. ima. deo emi. cō. no. ab-
o. mor. Eū ergo te sentis ab aliq; vicio im-
pugnari: meditare ch̄i sanguinē p te fusu
vt z a pctis z missis emūderis z a futuris
pseruerz. Et qz ch̄s in passiōe sua copio-
se p oibus satisfecit. iō si ei deuore et anio
cōpatiāris: facile plenariā remissiōē tam
culpe q̄ pene p̄sequis. Vñ p̄siderenter dic
Apl̄s. ij. Tim. ij. Si cōpatimur z conre-
gnabim⁹. Salubre itaq; documētū ē q̄ hi
q̄ negligētē viperūt: studeāt recuperare ne-
glectū ex vulnerib⁹ z passiōe ch̄i. Exem-
plū legit de b̄to Bern. clareuall. q̄ cū vi-
sum eet ei q̄ rapt⁹ eet in spū an̄ sumū iudi-
cē: z diabol⁹ eū de multis accusaret: qren-
ti diabolo vñ speraret h̄re regnūz eternū:
Rūdit Scio: q̄ ad hoc merita mea non
sufficiūt: sed dñs iesus ipse dei fili⁹ cui cō-
petit regnū iure hereditario. cōpetit etiā
ei iure emptōis: qz illō emit sanguine suo:
altero iure sibi p̄sent⁹: altero iure de sua
miscētia illud mihi donat. Vñ qd̄ ex me
mibi deest: p̄siderenter vsurpo ex vulnerib⁹
bus dñi: Qd̄ audietis diabol⁹? p̄fusus reces-
sit. Multū ē salubris ē passiōis dñi me-
ditatō. Vñ dr Albert⁹ magn⁹. Simplex
recordatio passiōis ch̄i: magz valz q̄ si se
iunaret q̄s in pane z aq; vt si quotidie fla-
gellis cederet vsq; ad effusiōē sanguinis
vel si quotidie legeret psalteriū.

Tertius ar. Audistis zc. Audite ḡ ne
dñice passiōis meditationē expellen-
tes inimicos succubatis z in pctis moria-
mini: similes facti ei q̄ a se arma abiciēs:
reū se mori⁹ facit. Aud. qd̄ lex dr. Miles
q̄ amittit aut alienat arma illicitē: capite
puniend⁹ est. ff. de re militari. l. desertorē.
§. Miles. Habet autē. xxij. q. j. nisi bella.
q̄ bella corporalia figurā gerunt spūaliūz
belloz. Vñ non dubiū grauisima pena
dignus est qui a se abicit arma crucis. No-
tate. si rex liberans aliquem de manu ini-
micorū: dat sibi vestē quā qñcūq; induerit:
ritico furabit aduersarios: z si forte ab inf

micis fuerit vulneratus: p vestem illam curabitur: Hōne grauitur puniendus est si vestem illam abiecerit zc. Expone: Per vestem dominice passionis recordationē intellige zc. Ideo sicut dicit Paulus. ij. Timo. ij. Labora sicut bonus miles chri/ sti: arma videlicet crucis christi semper ferendo.

Feria. liij. post dominicam in ramispalmaz Bermo.

Ece ascēdi

e mus zc. Hec dicit domi/ nus deus Dicite filie sion. Ecce saluator tuus venit: ecce merces e/ cum eo. Esai. liij. Sed ibi notande sunt tres consideratōnes ad hoc dispositiue vt ascēdamus hierosolymā.

Prima est pceptiue auctoritat: Hec di/ cit dominus deus Dicite filie sion.

Secūda saluatiue benignitat: Ecce sal/ uator tuus venit.

Tertia retributiue equitat: Ecce mer/ ces eius cū eo

De Prima ps. Annūciare de die in diē salutare eius: annūciare inter gentes glo/ riam eius. De secūda Aug^o. sup Ioan. Venit saluator ad mundū. Quare salua/ tor dictus est mundi: nisi vt saluet mun/ dum. De tertia Apocalyp^s. vlti. Ecce venio cito et merces mea mecum est: id est potestas reddēdi mercedem.

Ecce zc.

p Primus articulus. An p christi passi/ nem simus a potestate diaboli libe/ rati? R^o nō. quoniā adhuc potestātē ex/ ercet in hominibz tentando z vexando.

Contra. Imminēte passione domin^o dixit Ioan. xij. Nūc princeps mundi huius ejicietur foras. Respondet Tho. in .iij. parte sum. q. ix. Circa potestātē quaz diabolus in homines exercebat ante passi/ onem tria sunt cōsideranda

Primū ex parte hominis q suo pecca/ to hoc meruerat.

Secundū ex parte dei offensi: qui p suā iusticiam diabolice potestati homines re/ liquerat

Tertiū ex parte diaboli qui sua nequi/

cia hominē a consecutiōe salutis impedi/ ebat.

Quantū ad primū: Homo est a pote/ state diaboli liberatus p passionē christi inq̄ntuz ipsa est causa remissionis omnium peccatorū. Quantū ad secūdū: inq̄ntum nos deo reconciliāuit. Quantū pō ad ter/ tiū: inq̄ntuz diabolus in passione chri ex/ cessit modū potestatis sibi tradite machi/ nando in mortē chri qui meritū mortis nō habebat. Licet adhuc diabolus tentet hominē: tamē cōtra tentatiōes et alias di/ aboli vexationes: pparatum est homini re/ mediū ex passione christi. Hoc Thomas

Pro fundamento. Nobilis cōdicio pñ/ cipis est: clementē esse: p̄cipue subiectis. Seneca. Nullū clementia magis q̄ p̄uñ/ cipes decet. Et Seneca introducit Viri/ giliuz d̄ Anchise sic dicente: Ene he tibi sint artes paciēq̄ imponere morē. Parce/ re subiectis z debellare superbos. Sic fe/ cit domin^o qui ex clementia sua pepit ge/ neri humano pacē eius faciens cū deo et debellans diabolu superbissimū. Que/ ritur ḡ An p chri passionē zc. Dic respon/ sionē. Ex qua p̄clude p̄tēplationē deuo/ tā: vīcē q̄ sicut diabol^o astutia sua hoīem deiecerat: ita chris in sua mirabili pruden/ tia diabolu supauit. An^o. li. Cur deus hō venit redemptor: z victus est tentator? tetendit illi mūscipulā crucem et dedit illi escam sanguinē suū Fuit quippe cruz chri quasi bacul^o p̄scātis/ deitas quasi ham^o/ et caro quasi esca. Grego. in omel. quadā.

In virga crucis trāsglutiēs diabolus car/ nem hūanitatē: transfixus ē hamo diuī/ tatis. Ip̄e em̄ diabolus iudeos iduxit ad procurādum mortem chri. ip̄e etiaz iudā p̄ditore ad chri vēditōem istigauit volēs ambulare chri doctrinā quam chris appro/ pinquante tpe passionis studiosius āplia/ uit. Cōtemplemur itaqz qm̄ die palmaz acriter phariseorūz vicia rephendit: emē res z vendētes de templo eiecit ita vt cō/ fusi iudei ignorabāt quid rīderent. Sicut die lune sequēti et die martis iterū venit in hierusalem/ multaqz d̄sputatiōes ibi habuit. Die aut̄ mercurij ite hierusalem noluit vt p̄ncipibus sacerdotū z iude p̄di/ tori locum daret/ et cū matre de hūana re/ demptiōe tractaret: in bethania igitur illa

Feria. III. post palmam

die remanet. Cōtemplemur igitur dulcissimum Iesū cū matre charissima de myste-
rijs huane redemptionis illa die cōfere-
talijs sba vi. Dulcissima mater scitis q
a deo patre exiit et venit in mūdum. Nunc
instat hora qua reuertat ad euz qui misit
me crudeli morte moriturus qm̄ omnia q
de me scripta sunt in breui cōplebūtur. s3
mater sanctissima consolamini qm̄ die ter-
tia resurgam Beata igitur virgo lugubri
voce respondit Fili carissime et si redem-
p tōnez hūani gñis desidero: tamen in so-
la cogitatione mortis vestre tota cōcutor
Quō ergo potero eam videre Considera
si potes in q̄gravi dolore sunt filius 7 ma-
ter inter hec verba Interi qm̄ dominus nō
iuerat in hierusalem p̄ncipes sacerdotuz
7 leiores ppli p̄gregati sūt i domo caiphe
et consiliu fecerūt vt Iesum dolo tenerent
et occiderēt. Barth. xvj. Putauerūt em̄
eum subterfugisse velle. Conferebāt ergo
de modo vi. Hō in die festo ne fiat tumultus
in populo. Judas igitur insticu diabolus
co dñm relinquens in hierusalem veniens:
effrenat⁹ venit ad eos vi. Quid vultis mi-
hi dare et ego vobis eū tradaz Barth.
xvj. q. vi. Eum scio de quo tractas: scio
quo vadit. Ne facies q̄ aduulser, quid vult
tis mihi dare: Quid qd cogitas: s3 ph/
dolor sicut dicit Leo papa: Anima lucrī
cupida etiā p̄ exiguū perire nō metuit: mul-
tūq̄ in illo corde est iusticie vestigiuz vbi
auaricia fecit sibi habitaculū. Audientes
ergo iudei cogitauerūt hūc modū esse cō-
uenientē 7 mutauerūt p̄siliū: Et gauisi
sunt 7 promiserūt ei triginta denarios. Et
spopōdit. Infelix mercator: similes sunt
qui p̄ sua breui delectatōe dñm relinquūt
Parz ḡ ex dictis quō diabol⁹ astutia sua
p̄ iudā 7 iudeos dñi mortez pcurauit: sed
dñs prudētia sua p̄ ipam suā mortē diabo-
lū deuicit 7 alligauit. Figura Apocaly.
x. Vidi angelū descēdēte de celo. i. ch̄i
stū habentē clauē abyssi. i. inferni: et cate-
nā magnā in manu sua 7 apprehendit dra-
conē ser. ā. q̄ est diabol⁹ 7 sa. 7 alligauit eū
p̄ annos mille. i. vsq̄ ad t̄pus antich̄i fm̄
glo. 7 misit eū in abyssum 7 clausit. i. pote-
statē nocendi limitauit vt nō seducat zc.
Hic victoriā obtinuit ch̄s p̄ crucē. Vñ
Passio. Crux ē victoria xpi: p̄ditō diaboli

s Ecclusiarnē. In pceden. zc. Nunc
de secūdo qui est amoris fortifica-
tio. Fortificat em̄ animos dominice passi-
onis meditatio p̄pue triplici
Primo ad continuandā penitentiā
Secūdo ad obseruandā patientiā.
Tertio ad obtinendā victoriā
Primo ad cōtinuandā penitentiā. Heb.
xij. Recogitate eū qui ad. se. su. Tradidit. vt
nō fatigemini anis v̄ris defici. Corpoream
quippenostriū excitare debēt aculei spina-
rum: flagella: clauic lancea zc. Passio vti
q̄ ch̄i omnē penitētie laborem alleniat.
Bernar. Quid est qd nō suae tibi est si
collegeris animo amaritudines dei tui:
Aug⁹. lib. de virgi. Inspecte vulnera p̄-
dentis: sanguinē mortis: precū redimē-
tis: Hec quāta sint cogitate: hec in statu
ra cordis appendite vt totus vobis figa-
tur in corde qui totus p̄ nobis fixus est in
cruce. Secūdo ad obseruandā patien-
tiam: s3 in tribulatione. Aug⁹. Tēporalis
afflictionis qd nobis p̄pinat aduersitas:
nihil dulcius si cōsiderem⁹ quid pro no-
bis biberit ad patibulum/ qui nos inuitat
ad premiū. In figura huius aqua fluuq̄
in arath/ que amara erat/ p̄ lignū crucis a
Moysē positi ibi facta est dulcis. Vide
Ero. xv. Unde Ecclesiast. xlvij. Nōne a
ligno indulcata est aqua amara: Et q̄rti.
Regū. ij. Vas nouū: id est corpus ch̄isti
in quo positi erat sal diuine sapiētie: pos-
tum in aquis hiericho reddidit eas dū-
ces et potabiles: id est huius mūdi tribu-
lationes fecit leues 7 facili⁹ portabiles.
Tertio ad obtinendā victoriā. j. Cor
inth. xv. Deo gr̄as qui dedit nobis vi-
ctoriam p̄ Iesum ch̄istū. Fortificat autē
ch̄i passio et victoriā tribuit cōtra d̄ta
bolicos insultus tripliciter. Primo ani-
mū excitando. Figura. j. Nachabe. vj.
Ostendebāt elephantib⁹ sanguinē vne et
mori vt eos acuerent ad flum. Sic 7 cō-
templatio sanguinis ch̄isti acuit ad p̄u-
gnādum contra diabolū. Secūdo hostē
debilitando. Pro cuius declaratiōe No-
tandum fm̄ Alexand. in. ij. parte in tra-
ctatu de effectibus passionis. Et Bonaf
uenti. in. ij. dist. xix. Diabolus ante pas-
sionē ch̄isti triplici potestate utebat cōtra
hominē, vicz potestate attractiua: s3

Iustorū ad limbum. Hec manus sibi oīno
fuit amputata per Christi passionē p quaz
deletū est chiroy graphus decreti: vt dicit
Apostol⁹ Col. ij. Potestate impulsua: scz
ad peccatū qua fere in omnib⁹ regnabat
et vix poterat quis ei resistere. Et hec de/
bilitata est per passionē Christi per quā lu/
men veritatis apertur contra diabolicam
violētiā. Item potestate vexatiua: scz
corpali ter: Et hec est sibi diminuta. Per
passionē em non habet potestātē vexandi
nisi tñ excomunicatos z ab ecclesia preci/
sos: nisi forte quādoq; ex speciali diuina p/
missiōe ad exercitiū sanctorū: sicut legim⁹
de beato Antonio qui fuit a demone fla/
gellatus. Tercio passio Christi fortificat
cōtra diabolicos insultus arma defensiua
ministrando. Unde dicit Damascen. lib.
ij. Crux est galea et scutum aduersus dia/
bolum. Exemplū legitur in Barlaā: q
eum Josaphat rex dimississet regnū z pe/
necraret eremū in quo pl⁹ qz p diuos an/
nos oberrant querēs magistrū suū scim
Barlaā. Postq; ei diabolus immiserat
multas tentatōnes de gloria quā dimise/
rat de delictis: de regno: z amicis: nec pua
lere posset ei neq; p asperitatē nec p pau/
pertatē neq; p difficultatē vie. Ad vlti/
mū apparuit ei et euaginatū gladiū tenēs
mortē sibi pminās nisi rediret: z assumēs
diuersay ferarū formas horribiles pterre
re nitebat. Sed omīa dei seruus crucis si/
gnaculū opponens vincebat et demones
fugabat. Sic etiā nos faciam⁹ cōtra de/
monūz tentamenta: et victores erimus.
Alioq; diciturus est nobis Chrs illd Boe
cij. iij. de consolatiōe. Talia tibi cōtulerā
mus arma que nisi prior abiecisses inui/
cta te firmitate tuerent.

Et Erius articūl⁹. Audistis rē. No/
tate qm dñs p suā passiōez nobis tot
bñficia prulit vt ipm amem⁹. Nō credat⁹
q; pte passiōis vicere posse pctā: tribula/
tiōes: z tētatiōes: z hereditatē celestē ob/
tinere: nisi Chm diligat⁹. Nā vt dē lex. Ni/
hil tñ naturale q; vt adq̄sito fiat fm volū/
tatē dñi tradēs. vt bñ in l. Et fac optime
qd hñ c. fi. de simoniag. z i c. Ex trāsmis
sa de decis. Est āc volūtas dñi vt celestē he/
reditatē adq̄ram⁹ merito sue passiōis: tri/
bulatiōes patier sustinēdo: z in pnia pse/
uerādo atq; tētatiōes diuincēdo: qd neq;
possum⁹ nisi p amorē Chm q; in nob magis
feruere debz ex recordatiōe sue passiōis:
qd apparebit euident si attēdam⁹ pabolā
quā Barlaā pposuit Josaphat. Quidā q;
tuor amicos habuerat qz tres pl⁹ qz scipz
dilexerat: p illis pua negocia dimiserat
Pro q̄rto pō valde pauca fecerat. Cū autē
a terribilib⁹ regib⁹ famul⁹ capes p decē milib⁹
talētoz q; debebat: dar⁹ libi inducs vt a/
micos rogaret p debiti solutiōe: z sic a sus/
pēdio libaret. Prim⁹ ab eo rogat⁹ rñdit
q; ex q; in illd discrimē cecidisset: nihil nisi
linetoliz daret q; inuolueret. Scds dē q;
hāc solā grām ei faceret q; eū vsq; ad pati/
bulū pduceret. Terti⁹ q; ipsemet eū sus/
pēderet. Quart⁹ h audies dē: q; p me pau/
ca fecer⁹ qz tñ ad me recit⁹ in nēitate: et
me de ceto diligere pponis: p tene suspē/
dar⁹ me venale exhibeo z suspēdi volo.
Prim⁹ amic⁹ fals⁹ ē mōs a q; nō recipit
nisi ludariū. Scds sunt heredes z amici
mūdi q; pducit vsq; ad sepulcr. Terti⁹ ē
diabol⁹ q; hoiez suspēdit ad inferni patibū/
lū. Quart⁹ q; ver⁹ ē amic⁹: est ipse Chrs q;
p hoiez suspēdi voluit ad crucē lignū. Si q;
(vt dē Aug. li. de cathēzizadis rudib⁹) a/
mare pigebat. saltē redamare nō pigeat.

Seria. v. in cena dñi Sermo.

Ecce rē. Dñs Iesus in q
nocte tradebat ac/
cepit panē z grās agēs fregit z
dixit Accipite z maducate: h ē
corp⁹ meū. j. Coz. xj. Hoc ē mysteriū q; in
celū ascendere possum⁹. In his āc pbs fa/
stē notāda circa xpi passiōz z sacm corp⁹is
ei⁹. Charitas inextimabil: Dñs ies⁹ in q
nocte trade. rē. Exseruēti ei charitate se/
tradi voluit. Liberalitas inexplicabil: Accē/
pa. z grās ag. fre. z dix. acci. z mā. Suanit/
tas incōpabilis: Hoc ē corp⁹ me. Qd em
hoc sumam⁹. De pmo Hierē. xxxj. In
charitate ppetua dilexi te. Et Lūc. viij.
Aque multe nō potuerūt extinguere cha/
ritatē. De scdo ps. Difficilis z misfator
dñs est dē. timē. se. De tertio. Joā. vj.
Caro mea vere est cī. sanguis me. ve. est
potus.

Salutatio.

Ece rē.

Feria. V. in Cena Dñi

p Rimus articulus. An passio chñi fuerit verū sacrificiū? **Q**, non. Passio chñi fuit maxime crudelitatis. **Cōtra.** Eph. v. Tradidit semetipm oblationem z hostiā deo in odore suauitatis. **Rēspo** det tho. in. iiij. pre. q. xliij. Sacrificiū pñe dicit aliqd factū ad honorē dei: z ad eum placandū. **Et** iō Aug. x. de ci. dei dicit. Verū sacrificiū esse omne op^o qd agitur vt scā societate inheream^o deo: relatum scz ad illū finē quo veraciter bñ esse possimus. fuit ergo passio chñi verissimū sacrificiū deo acceptissimū: vtpote ex maxima charitate: licz ex parte iudeoz fuerit opus crudelitatis maxime. **Hec Tho.**
Pro fundamēto. Dulcū dño tenemur qui seipm p nobis gratis offerre voluit. Quid^o sine titulo. **Grā** p rebus merito debetur inēptis. Sed heu qz multi sunt ingrati. Sen. de bñficijs. Inter pla max magz vicia: nihil est frequētius qz ingrati animi. **O** miseri pctōres qz graui pñsione ferendi estis p ingratitudine vřa qui non timetis eū offendere qui se p vobis mortū dedit in sacrificiū imaculatū deo. **Eum** ergo qñt. An passio rē. **Dic** rñ. vt s. **Ex** qz pclude qñta deuotiōe chñi charitatem laudare debem^o qz totū p nobis sacrificiū obtulit. **Et** cū qñtuor pñderent in oī sacrificio. **Ut** dicit Aug. iiij. de trim. l. cui offerat. a qz offerat: qd offerat: z p quo offerat. **Ipe** qz vn^o verusqz mediator: p sacrificiū pacis recōciliat nos deo: vnū cū eo manēs cui offerebat: vnū in se faciēs p qz bus offerebat: vt vn^o ipse esset qz offerebat: et qd offerebat. **Hoc** est igit verissimū sacrificiū efficacā habēs mirabilē: et prorsus inexplicabilē. **Vale** et em ad pctōrū remissione: ad diuine grē recōciliationē z ad dei pñcipuā venerationē. **Figū.** **Le** uit. xxiij. et plib^o alijs locis. **Tria** erāt genera sacrificioz in ve. te. qdā p pctō: qdā p grāriū actiōe de pceptis bñficijs vel pro pñpiendoz postulatiōe: z hmoi dicebant hostie pacifice. **Alia** erant simpliciter pñf dei honorē qz dicebāt holocausta. **Spūa** liter. hec oia figurabāt chñi passiōe: qz h triplici mō habet rationē sacrificij: sacrificiū inqz animoz sanctificatiū. **Heb. x.** Sanctificati sumus per oblationē chñi iesu semel.

s **Ecūd^o arti.** In pñeb. rē. **Hūc** de tertio qz est spūalium bonoz adqñsitiō. **Bern.** Homo si vis de virtute in virtutē puehi: si vis de grā in grām pmoueri: de amore in amorē: de luce in lucē: de bono in meli^o: passiōe chñi recordare. **Ide.** **Ar** bor crucis si est qz colligat: vitā germinat: iocunditatē fructificat: oleum stillat: balsamū fundit spūaliū charismatū. **Non** est arbor siluestris. **Lignū** vite est apphēdētibz eā arbor salutifera lignū crucis. **Pñe** cipue aut ex deuota passiōis meditatione puenit triplex adqñsitiō boni.

Prima est adqñsitiō illuminatiōis vñsōis. **Scda** ē adqñsitiō charitatiue affectiōis. **Tertia** ē adqñsitiō saluariue dispositiōis. **Prima** est rē. **Hoc** est colligū qz inungendi sūt oculi: vt videant. **Apoc. iij.** **Ite** hec est pñga: de cui^o sūmitate gustato metle illuminat ionathas. j. **Regū. xliij.** **Irem** fel pñcis: qz limti oculi ceci curant. **Iob. vi.** **Illuminat** aut passio chñi deuote pñtēpta triplex. **Primo** ad cognitionē dei: p hoc em manifeste cognoscimus qñta sit dei miscōia z grā erga nos. **Per** virtutē em passiōis manifestant thesauri diuine sapiētie. j. **Loz. j.** **Predicam^o** vobis chñi stū crucifixū: audetis quidē scandalū: gentibus autē stulticiā. **Ysis** autē vocatis iudeis atqz grecis chñm dei virtutē z dei sapientiā. **Scdo** ad cognitionē sui: quia per hoc clare videm^o qz pñose sunt anie nostre dei iudicio: qz corpus z sanguinem z vitā pñiā in statera crucis posuit vt animas nostras redemiret: ne de cetero vilissimo pcti pñcio venderent. **Aug.** **Agno** scat hō qñtū valeat: z qñtū debeat: z duz pñciū suū cogitat: sibi vilis esse sinat. **Re^o** itaqz erit nō parui pñci sed sanguinis iesu chñi qui violat z maculat animā chñi sanguine z passione redemptā. **Tertio** ad cognitionē peccati: per hoc luculēter ostēdit deus qñtū odit pctm: pro quo destruet domū: nec pat filio suo pepcit. **quin** illū mortū pñger: nec filius sibi ipsi. **Patet** etiam qñtum debemus detestari pctm z cauere: qz si deus ppter peccata alioz nō pepercit filio: nec nobis parceret pro peccatis nřis. **Esa. liij.** **Propter** scelus populi mei perculsi eū. **Scda** est adqñsitiō charitatiue affectionis. **Leuit^o** em per passiōem

Rane Bermo Fo. CLXXIII

suā marie nos allicit ad amorē suū. Ber.
sup can. Sup oia te mihi amabile reddidit
o bone iesu calix quē p nobis bibisti: op?
redemptōis nre frequenter memoratū: h
sepe excogitatum: facile sibi nrm vendicat
amorē. Nihil deuotionē nostrā blandius
allicit: nullius exigit: artius stringit: vehe
mentius afficit. Vultū q̄ppe ibi p nobis
laborauit: nec in omni machina mūdiali
tantū sibi fatigatiōis assūpsit. Ibi em̄ ha
buit in dictis p̄dictores: in factis obser
uatores: in tormentis irrisores: in morte
exprobatores. Afficit igit̄ ch̄s passio ad a/
mons orationē. Propterea dicit sp̄sa in
Lā. ij. Sub ymbra illius quē desiderauē
tam sedī z fructū eius dulcis gutturi meo
Tertia est adq̄sitiō saluatiue dispositiō
nis q̄ ex duabz p̄dictis sequit̄. Et sicut di
cit Chyso. sup Matth. Nulla res est q̄
magis ad salutē hoīm pertineat q̄ mors
ch̄s. Exemplū narrat cesari? q̄ quidaz
prior de ordine regulariū tpe quodā tan/
to sopore cepit affici q̄ nisi cito dormiret
moreretur. Cum ergo se inclinasset mor ei
qdā puerulus affuit di. Dñe cum licētia
vestra vado. Et ille ait Quidis. Et ait cō
uersus: vado ad deū q̄ mortuus sum in
hac hora. Et prior. Quī multi p̄fecti trans
eant ad purgatoriū: quid est q̄ tā p̄fiden/
ter te dicis itur ad deū. At ille. Habebā
p̄suetudinē vt quoriēs corā crucifixo hāc
orationē dicerē. Dñe iesu ch̄e per illam
amaritudinē passionis quā sustinuisti in
cruce: maxime quādo anima tua egressa
est de corpore tuo miserere anime mee in
egressu suo. Et exaudiuit de? orationem
meā. Et ait prior. Quō fuit tibi morienti
Rūdit. Videbat mihi in agonia posito
q̄ totus mund? esset lapis vnus z p̄me/
ret meū pecc? Propterea bñ dñ Berñ.
Quotidiana ch̄iani lectio dz eē assidua
passionis ch̄i meditatio.

¶ Quartus arti. Audist? zc. ch̄s quī
dē sui sanguinis cōmercio adq̄siuit ce
lestē hereditatē: sz timendū ne reuocetur
talis donatio p̄p̄ demerita nra. Iura eni
dicūt q̄ reuocat donatio p̄pter multas cau
sas: vt colligi potest ex. ll. C. d donat? añ.
z ex. c. si. de dona. Quāz vna: si deficiat cō
dictio appōsita. Altera si donatarius. atro
cē siue grauē iniuriā fecerit donatori. Po

ne casum z applica notando q̄ ch̄s illa cō
dictiōe nobis adq̄siuit regnum celeste:
si eius mandata custodiam? z grauis ei
sit iniuria in eoz transgressiōe. Iō ip̄e di/
cit Matth. xix. Si vis ad vitā ingredi:
serua mandata.

Festa quinta in cena
dñi post meridiem.

Ece ascēdi

dimus zc. Probet autem se
ipsum hō: z sic de pane illo
eda t z de calice bi. j. Corin. xj. vt vide
licet sic comedat q̄ virtute panis illi? hīe
rosolymā ascēdat. Est autē p̄siderāda hū/
p̄bationis: necessitas: vtilitas: securitas.
Propt̄ primū. Ibidē. Qui em̄ mandu
cat z bibit indigne iudicium sibi mā. zc.
Propt̄ scdm. Iō. vj. Qui māducatur hūc
panē. s. digne viuet in eternū. Propter
tertū. j. Corin. xj. Si nosmetip̄os dñi
dicarem? nō vtiq̄ iudicaremur.

Salutatio.

Ece zc.

p Ritus arti. An ch̄s ex obedientia
mortu? sit? Q. nō. Rō legitur hoc
sibi fuisse p̄ceptū. Cora. Phil. ij. Factus
ē obediēs vsq̄ ad mortē. Rūdit Tho.
in. iij. p. Cōueniens fuit q̄ ex obedia pare
ret. Primo quidē q̄ hoc cōueniebat iu
stificationi hūane. vt sicut p inobedientiā
vnus: peccatores sūt cōstituti multi: ita
z p vnus obediētiā iusti cōstituerentur
multi. Ut dñ. Rom. v. Scdō hoc con
ueniebat recōciliatōi: hoīs cū deo. Scdō
illud Rom. v. Recōciliati sum? deo per
mortem filij ei? inq̄ntū. s. ip̄a fuit sacrifici
cū acceptissimū. Obediētiā autē omibus
sacrificijs p̄fertur: vt dicitur. j. Regū. xv.

Tertio fuit conueniens victorie qua
de morte z mortis auctore triumphauit.
Nō em̄ miles vincere pōt nisi obediat du
ci. Prover. xxi. Vir obediēs loquit̄ victo
rias. Q. autē ch̄s accepit mādātū vt pa
teret. p. j. Iō. x. vbi dicit Potestātē habeo
zc. z hoc mandatum accepi a patre meo.
Hec Thom. Pro fundamēto. Bñfi/
cū q̄nto celerius z p̄optius exhibet: tan
to gratius est. Plaut? in autularia. Celeb
ritas: beneficiū grati? facit. Et Sen. Nō

Feria. V. In cena dñi post

tm qd daf aur qd fiat: sz magis qua men-
te refert. **S**ultu ergo deuote recognosce
re debemus qd prompto anio chris p no-
bis se obtrulit. Qui vt hñ Heb. xij. pro-
posito sibi gaudio sustinuit crucē. Sed q
rit an ex obedientia. Dicñ. vs. Et qua
cōclude qd amanda sit obedientia per quā
reparū est genus hūanū z qd detestabilis
inobedientia p qā pñt natura angelica
z hūana. Un obedientia mater est omis
bñdictiois. Inobedientia pō: radix omis
maledictiois. Deuter. xj. En propono in
cōspectu vestro hodie benedictionē z ma-
ledictionē: Bñdictionē si obedieritis mā-
datis dñi dei vestri. Maledictionē: si non
audieritis mandata dñi dei vestri: sed re-
cesseritis de via quā ostendi vobis.

Figura. Gen. iii. Primi parentes manda-
tū dei transgredientes: iniam mortis in-
currunt z a paradiso terrestri expulsi dei
maledictionē susceperūt. Gen. xij. Abraā
obediēti deo pmissa est terra fertilis z da-
ta ei bñdictio. Spūaliter expone qm obe-
dientie viuinoz mandatoz pmittit bene-
dictio celestis hereditatis. zc. Jo Hiere.
xvj. Obediāmus vt bñ fit nobis.

s Ecūdus articulus? In euāge. qd scri-
bitur. Joā. xij. Tria sunt mysteria
cōtemplāda quoz pñtatio nos allicere
debet ad amorē z imitationē chñ p nobz
passi. Prīmū est mysteriū mortue ratio-
nis videlz ppter quā discipuloz pedes la-
uit volēs eis dare singulare exemplū hūi-
litaris. qz videlz ppe erat ips passionis
sue qm recessurus erat ab eis. Un dicit
in euāgel. Ante diē festū pasce sciens iesus
qz venit hora vt transeat ex hoc mundo
ad patrē. r. Theophil? Hoc diē. qz expli-
care voluit qualē ad suos amicitia gere-
ret. Jo pedes eoz lauit: vt pñderet hūi-
litate viā esse salutis. Un sequit: cū dilex-
isset suos qd erāt i mū. in fi. di. e. i. maiora sñg-
vilectōis ostendit: reuocare pñtore iudā:
de quo subditur. Cū diabolus iam misit
set in cor vt traderet eum iudas simonis
scariothis. Chrysost. Hoc qñ stupens in-
terferpit euāgelista qm cū qd iā pdere ista-
tuerat dñs lauit. Scōz est mysteriū ex-
planōis informatiue: qm cena facta: qntū
ad agnū paschalem: surgit. dñs z depo-

nit vestimenta sua z cū acc. lin. p. se. de in-
demi. aquā in peluim z ce. la. pe. dil. z ext.
lin. quo erat ipse pñctus. Vide qd bone-
ste z officiose hūilitatis implet officium.
Venit ergo ad simonē petrū qñter alios
maior erat. Et tūc petrus ex cōsideratio-
ne maiestatis christi territus di. Dñe tu
mibi lauas pedes: Augusti. Quid es tu?
Quis es tibi cogitanda magis sunt hec
qñ dicēda. q. d. hoc indecēs est z nullo mō
sustinendū. quasi di. fm Bedam. Tu de-
deoz: tu rex angeloz: tu fili? altissimi: tu
quē adorant angelice potestates: tu Deus
eterne mibi vermiculo laues pedes. Tu
ante me curuar? ante quē curuant q po-
rant orbē. Tu ante me flecteris ante quē
flectit omne genu celestū terrestriū z in-
fernoz. Rñdens aut iesus dixit ei. Quod
ego facio tu nescis modo: scies āt postea
quō. s. hoc ē exemplū hūilitatē exhibende: z
mysteriū interioris mūdatis. Petr? aut
de tanta hūilitate filij dei territus dixit.
Nō lauabis mibi pedes in eternū. i. nūq
hoc patiar. Sed vt dicit Aug. Cū nō es-
set expedies petro ppositū: nō pmissit do-
min? illud verificari. Jo rñdit iesus. Si
non lauerō te: non habebis partē meā.
scz in bñtudine. Siue hoc intelligat de
lotiōe mystica. s. interioris macule: siue de
lotiōe corporali pedū: q ideo necessaria
erat qz a chō pñciebat. Nō potuit chri-
stus in petrū terribil? intonare q vt cō-
minaretur repulsam. Et iō petrus expa-
uescens sapienter mutat sententiā di. Do-
mine nō tm pedes meos: sz z manus z ca-
put. Dyptice p pedes: affectiōes: per ma-
nus opera: p caput cogitatiōes mentis et
intentiōes intellige. Dicit ei iesus: q lot-
est nō indiget nisi vt pedes lauer: sed. zc.
Aug. Ipsi humani affectus (sine quibus
in hac mortalitate nō viuūt) quasi pedes
sunt: vbi humanis rebus afficimur: vt si
dixerimus qm petm non habemus: ipsi
nos seducimus. Bern. Locus est q gra-
uia peccata non habet: cū caput intentō
z manus. id est opera z conuersatio mun-
da est: sed pedes qui sūt antiā affectio-
nes dum in hoc puluere gradiuntur ex to-
to mundi esse non possunt: quin aliquan-
do vanitati: aliquādo voluptatibz: aliquan-
do curiositati plus q oporteat cedat anti-

meridiē Bernio Fo. CLXXIII

mus vel ad horam. In multis enī offendimus omnes. Deinde dñs subiungit. Et vos mundi estis: sed non omnes. Sciebat enī. rē. Ansel. Et te quidē o bone iesu p̄ditissimi proditoris tui perfidia non latebat quādo in hac cena ablutiōis cā: etiā corā ipso genu flexo procubens maledictos pedes eius veloces ad effundendū sanguinē tuum: sanctissimis manibus tuis attricare: lauare: et extergere dignatus es: et tu adhuc extento collo ambulabas. O terra et cinis adhuc supbia te eleuat: adhuc te impatiētia eragitat: intue re humilitatis et mansuetudinis speculū vniuerse facture creatorem et tremendū iudicem vivōrum et mortuorum ante pedes hominū: etiā traditoris sanguis curuātem. Disce ab eo quā mitis et humilis corde. Confundere in superbia tua: erubescere in impatiētia tua. Tertius est mysteriū inductiue exhortationis quomodo videlicet eos hortatus est et induxit ad simile faciendū. Nam postq̄ lauit pedes eorū accepit vestimenta sua et rediit ad locū cene. Et cum recubuisset iterū dicit eis. Scitis quid fecerim vobis. id est quantam humilitatē vobis exhibuerim. Vos vocatis me magister et dñe: et bene dicitis: sum etenim. Magister: ppter sapiētiā quā vos doceo. Dñs: ppter potentia quā mirabilib⁹ ostendo. Ubi non est periculū superbiendū: nō est vituperiū p̄pria cōmendatio. Sequit. Si ergo ego laui pedes vestros dñs et mgr: et vos debetis alter alterius lauare pedes. id ē inuicem hūiliter ministrare: inuicē iniurias dimittere: p inuicem orare. rē. Sequit. Exemplū enī dedi vobis vt quē admittū. rē. quasi dī. hoc feci ad humilitatē eruditionē. Hanc doctrinā obseruemus charissimū quoniam nō nisi p hūilitatem saluari possumus. Superbia autē radix est damnationis. ps. Tu populū humilē saluū facies et oculos superborū hūiliabis. Exemplū in angelis supbiētib⁹. Unde Esa. xliij. Quomodo cecidisti lucifer rē. Irē in filiis filiorū noe volentibus edificare turrim. Genes. xi. Irē in saul a regno deo secro. j. Regū. xv. Irē in nabucho. Dan. ii. et in multis alijs. Exemplū enī hūi-

litas in abraā habemus qui dicebat. Genes. xviij. Loquar ad dñm meū cum sim puluis et cinis. In iōāne baptista. Joā. j. In beata virgine matre dei q̄ dixit. Luc. j. Respexit hūilitatē ancille sue. Singulārissimū autē exemplū habemus in dño q̄ etiā pedes sui p̄ditoris lauit. Berni. In tolerabilis imprudentie res est vt vbi se exinanīuit maiestas: inflatur vermiculus vilis et intumescat.

t Tertius articulus. Audistis rē. Nec credatis vos cum ch̄o posse regnare nisi et cū ch̄o studeatis vos hūiliare. Dicitis forte ch̄s per hūilitatē sue passionis nobis adq̄siuit regnū. Jam nō possumus illud p̄dere. Notate qd iura dicunt. Heres nō seruans testamentū defuncti: est exheredand⁹. Exheredand⁹ inq̄ ex toto si fuerit heres extrane⁹ dono. de voto. c. liz. et xj. q. j. Siluester. et de testamentis. si heredes. Si vero heres est filius: tūc si hereditas est diuisibilis: amittet: solum reservata sibi legitima. L. de fideicōmissis aut hoc amplius. Si autē indiuisibilis: puta qz ducatus: regnū: et hui⁹modi sic totā perdet. dicto. c. liz. in fi. Pone casus iuxta p̄dicta et expone notando q ch̄us in suo testamēto nobis recōmendauit humilitatē: mansuetudinē et fraternā charitatē: vt patet expresse. Joā. xlij.

Pro die veneris sancta.

Ece ascen

t dimus rē. Cōmēdat dñs suam charitatem in nobis quoniam cum adhuc peccatores essemus christus p nobis mortuus est: multo magis iustificati in sanguine ipsius salui erimus ab ira per ipsum. Romanor. v. In his verbis cōtinetur mysteriū quo ascendere possumus in celum. Sunt autē in illis verbis tria notanda. Prīmū est diuine charitatis cōmendatio. Cōmendat deus suam charitatem in nobis. Secundū cōmendationis ratio: qm cum adhuc rē. Tertium est: rationis con-

In die Passione

cluffio. multo igit magis rē. De primo. j. Jo. iij. Apparuit charitas dei in no. qm filii sui vnige. misit in mundū rē. De secundo. Ro. v. Chis pipis mortuū ē. De tercio. j. Jo. j. Sanguis iesu filij dei emū dat nos ab oī peccō. Ecce rē.

Salutatio.

p Rim^o ar. An dolor: passiois chri sue rit acerbissim^o. Q. nō. qnto pena est magis volūtaria tāto min^o grauis: Sed chis vehemēter desiderabat pati. Corra p s. in psona chri. Omnes fluc^o tuos in duxisti sup me: sed nō oēs induxit qntum ad veritatē: q omnes induxit qntum ad acerbitatē. Rndet Durādus in. iij. di. xvj. q uis dolor stricte sumpt^o sit passio appeti tus sensitiui seqns lesionē tactu pcepta: tñ dolor: large sumpt^o sumit aliqñ p passioē seqnte apprehensionē nociuā facta p quācū q potentia interiorē vel exteriorē sensiti uā vel intellectiua: et sic accipit hic. Hoc pmissio dicendū q dolor: chri pōt pparari ad dolorē dānatoz: et sic nō fuit maxim^o. Sicut em gloria beatoz excedit omē bo nū pntis vite: sic miseria dānatoz ex cedit omes miseras huius vite. Potest etiā cōparari ad dolorē viatoz: et sic fuit maxim^o. Hec Guill. Durā. Pro funda mento. Hec est veri pncipis gloriofa ppi etas: subuente misericorditer in necessi tate cōstitutis. Quid^o in eplis Regia cre de mihi res est succurrere lapsis. Et Ari. viij. etbi. Regis ad subditos amicia est fm supabundantiā bñficij: benefacit sub ditis curam eorū habēs: vt pastor. pro pter qd homer^o agamēnonē pastore po pulorū dixit. Gistit igit summ^o rex regū chis nobis miser^o misericordissime subue nire et se vtz pastore aniaz ostēdere: pro illis aiam suam ponendo: tātoq apparet in nobis ei^o misericōdia et benignitas qnto a cerbiores pro nostra salute dignatus est sustinere dolores. Sed qrit: An dolor rē. Dic rñ. vt s. Et p declaratiōe veritat^o illi us. f. q dolor: chri inter oēs dolores fuit acerbissim^o: iuxta determinationē doctoꝝ adducēde sūt tres pncipales rōnes. Prima ex passionis. causalitate. Secda ex patiendi modalitate. Tertia ex patientis q̄tate. Prima igit rē. Quia vt dicit brūs Tho.

in. iij. par. q. xlvj. Patiebat nō p culpa p priā: sed aliena. nō p amicis: sed inimicis: et p his quos videbat ingratos. Et fm beatū Bernardinū de euāg. eterno. Udit saluator culpas oīm hoīm pntius p teritoz: et futuroz: necnō z culpe grauita tem: ac p q̄libet in speciali genuit z voluit it. Ita etiā q fm Franci. de eximenis pa triarcham hierosolymitanū in lib. de an gel. par. iij. ca. xxiij. Quādo p mundū p dicabat: apostol^o quādoq in agris dormi entibz ipse selōge faciebat ab eis: z ibi clā mans vocibz magnis flendo: supplicabat patri p peccatoz: cum tanta efficacia et virtute q non est mens alicui^o homis in mundo q valeret hoc cogitare. Plorabat inq et supplicabat genu flectendo z se to tum psterndō ac laborādo intantū: q (vt dicit idē doctor lib. z parte p dīc. cap. xxxj) sudauit sanguinē multoties in suis altis oratiōibz: licz nō scribat in euāgel. nisi sed mel. Unde merito poterat dicere illō ps. Torrentes iniquitatis p̄turbauerunt me. Dicit at Huber. in li. ar. crucifi. vite iesu chri. lib. iij. Q. ipse videbat omia peccat ra p̄terita: p̄sentia: et futura clarus z di stinctus q aliq mens humana possit ad singulare cognoscere: que quidē peccata sibi faciebāt quiq dolores excessiue acer bitatis. Imo hoc idē sibi faciebat qdlibet peccatū p se sumptū: ita q qdlibet pecca tū mortale respectu anie chri erat qñ fur ca quinqs dentiu/ vno ictu faciēs quinq vulnez aperturas. Primo qā p̄tū est dei iniuriatiū. Secdo qā diuine vindicte puocatiū. Tercio qā horrendē macule intra animā dei imaginē infictiū. Quar to qā toti^o regni gratie destructiū. Qui to qā pene eterne adq̄stitiū. Chis autē hō fm naturā passibilē habuit ista detestari z ex his dolere qntum exiebat regula p̄fē cte iusticie que in ipso erat: Ita q de istis tantū dolebat qntūz iust^o erat. In eo aut fuerūt qnq nobiles cōdiciōes ex quibus augebat hui^o doloris excessus. Fuit em glorie dei amātoz: pacis mediator: aniaz sponfus: zelatoz regni: gratie restauratoz: z oiz saluādoz f̄deproz. Stetit xps qntū dirat: glō amauit: tātū voluit p̄p iurial p̄i irrogatas q̄s lymphidissime p̄f̄cebat. z q̄tū dilexit pacē if oīū z creatūz tātū do

luit inimicitia ex peccato creatā. Et quā-
tū dilexit decorē aie: tantū doluit turpitu-
dinē maculē. Et quātū diligebat regnū gra-
tie et glorie: tantū dolebat de eius destru-
ctiōe. Et quātū amabat quietem creature
rationalis in deo: tantū dolebat de eter-
no cruciatu ei⁹ et separatiōe. Hec hubert⁹
nūc. Secūda ratio sumit ex patiendi mo-
dalitate. Tū ppter cōtinuationē: qz eius
suspēdiū cōtinuabat: et clauī semp mag⁹
ac magis affligebant pendentē: Imo ab
illa hora q sanguinē sudauit semp in cōti-
nua angustia fuit. Tū ppter doloris puri-
tatē. Nam in alijs patientib⁹ mitigat tri-
sticia interior: et etiā exterior dolor: ex aliq
consideratiōe ratiōis p quādā deriuatiōe
siue redundantiā a superiorib⁹ virib⁹ ad
inferiores qd in chō non fuit. Nam fm
Dām. Unicusq viriū pmissum est agere
quod est sibi ppiū. Ideo pars passibilis
patiebat quātū pati poterat. Tū ppter pas-
siōis generalitatē in oibus actibus suis.
Habuit em in verbis et radictōes: in p-
dicatiōib⁹ cōtrēptōes: in factis obserua-
tōes: in miraculis blasphematores: in pe-
nis irrisores: in morte: exprobratores. Itēz
passus est gñaliter in oibus hominū ge-
nerib⁹. Nā passus ab omni statu: cōditōe:
et sexu. Passus est em a iudeis et gēnibus: a
pncipib⁹ et ministris: a pplarib⁹ et religiosis
ab extraneis et notis: ab ignaris et docto-
rib⁹ et scribis: a masculis et feminis: perrū-
scz accusantib⁹: a fugientib⁹ discipulis et a/
missis: a petro negante: a iuda tradente:
Itē passus est generaliter de oibus que
ad eu pertinebat. De patris offensa p pec-
cata vniuersoz: magis aut iudeoz: et disci-
puloz fugientiu: maxime traditorz: et cru-
cificantiu: de martyrio et dolore matris
assistentis: de tristitia et penis: et omnibus
que inflicta sunt suis discipulis et cunctis
suis amicis. Unde dicit Hubertinus in
libro arboris cruci. vi. le. chxi. q omnes
passiones: labores: et dolores: aut marty-
ria que fuerint sunt aut erunt in quibus-
cunq electis plenissime in corde suo rece-
pit christus. non solū in generali sed etiaz
in speciali distinctius qz qui suscepit passus
est. Item de infamia per tartaron as-
sociatiōe et blasphemā: de inhonorati-
one per irrisiones et cōtumelias. De vel

stimentozum expoliatiōe: de cibo et potu:
myrrhe et fellis amaritudine: de iniusta cō-
demnatiōe: de anime innocentis afflictio-
ne: de vite nobilissime amissione. De qui-
bus oibus tanq de obiectis simpliciter
nolitis: vel excōditiōe: et tamē accidentib⁹
passus est vehementer. Itē passus est ge-
neraliter in toto corpore: in omnib⁹ mem-
bris. In capite coronā spineam. In genis
alapas. In barba vellicatiōes: colaphos
in collo. In dorso duras illudentiu perse-
cutiones. In scapulis grauiā crucis pon-
dera. In manibus et pedibus clauoz vul-
nera. In latere aperturā. In corde pfundū
dam lancee fixurā. In tota corporis sup-
ficie nuditatem ac durissimā flagellatiō-
nem. In ossibus et viscerib⁹ cruribus et
brachijs nervis et venis rigidissimā ten-
sionē. In vitalib⁹ membris omnimodaz
sanguinis preciosi et humoris exractionē
et per consequēs ariditatē liquecentiu ac
nimia siccitatem. Hinc. ps. ait in persona
eius. Sicut aqua effusus sum et dispersa
sūt omnia ossa mea. Factū est cor meum
tanq cera liquefēs in medio ventris mei.
aruit tanq testa virtus mea. et c. In oib⁹
etiam sensibus passus est. In oculis: la-
chrymarū effusionem: in videndo matris
et amicoz angustia turbatiōis: et in morte
colligationē. In auditu peccatoz blas-
phemias cōtumelias: ludibria: insultus
etiā gloriatiōē. In odoratu sputi et loci
feroem. In gustu fellis et aceri amaritudi-
dinē et dolorosam siccitatem. In tactu ro-
tius corporis laceratiōē. In qualib⁹ etiā
anime portioē passus est. In superiore de
offensa patris: in inferiori de matris et di-
scipuloz cōpassione. In parte sensitua
vehementissime doluit: de proprii corpo-
ris mortifera lesione: vt vere diceret Re-
pleta est malis anima mea. Tertia ra-
tio sumit ex patientis qualitate ppter ma-
ximā complexiōis equalitatē et sensus vi-
uacitatē: quia corpus eius fuit optime cō-
plexiōnatū: quia imēdiatē formatū a spiri-
ritu sancto: ideo tenerimūz et sumo sensiti-
uū. Un dicit dñs franciscus patriarcha
hierosolymitan⁹ libro de angelis pre ter-
tia q corpus ei⁹ erat adeo sensibile q gra-
uiorem ei molestiā et dolorē inferebant la-
pilli sup quos impingebat incedens dis-

In die Parasceues

calciatus q̄ nobis inferrent sagitte ocul/ los nostros penetrātes. Si ergo dolebat tantū in pede quid sentire poterat in capi/ te? toto corpore? Ex p̄dictis igitur simul iunctis patet dolorem ch̄isti fuisse grauif/ simū. vnde patet q̄ ardentē nos dilexit qui p nobis tam grauia tormenta sustine/ re voluit. Ideo in persona ch̄i in cruce pē/ dētis exponi potest illud. Thren. O vos omnes qui transitis per viam attendite z videte si ē dolor sicut dolor meus. Hoc profecto toto cordis affectu attendere et cōtēplari debem⁹: qm̄ nihil ch̄o gratius nihil nobis salubrius agere possum⁹. Il/ lud quippe op⁹ hō libenter facit in q̄ mo/ dicuz laborat: z multū percipit de lucro. Ante ch̄isti passiōē: non poterat quis q̄cūq̄ percipere de gloria celestis: omēs etiā sub onere deficiebant: sed veniens ch̄ist⁹ adeo fecit opus z on⁹ leue. sic q̄ nō opor/ tet nisi quasi cū digito tangere z multum lucrabit. Tangas igit corde z animo qm̄/ titatē amoris quō te dilexit: acerbiter passionis z mortis quā p te sustinuit: sic enī sacrificabit anima tua. Figura leui/ tici. dī. Qui tetigerit carnes sacrificij pro/ p̄tō occisi sc̄tificabit. Spūaliter sup isto. Dicit Origen. q̄ hoc nō poterat ad litte/ ram intelligi: sed allegorice de ch̄o cuius carnem qui tetigerit per memoriā passio/ nis ei⁹ sanctificabit. Et Apoc. j. de septē candelabris. Et ex. xxv.

¶ Secundus articulus. Ut cōuenienti or/ dīne dñice passionis angustias z do/ lores contemplari valeamus circa totam passionis historiā septem principales cō/ sideratiōes statuemus tanq̄ septē cande/ labra aurea: lucentia ante thronū crucis: viam nobis ostendentia p quā celestem hierusalem ascendam⁹.

Prima cōsideratio affectuose oblatōis/ Secunda consideratio iniuriōse cōpre/ hensionis.

Tertia cōsideratiō ignominiose repro/ bationis.

Quarta cōsideratio facinorose iudica/ tionis.

Quinta cōsideratiō dolorose crucifixiōis/ Sexta gratiose locutiōis.

Septima miraculose transmutatiōis. Quilibet aut cōsideratiō diuidēda est p

septem articulos: reſeruatis tribus vlti/ mis cōsideratiōib⁹ pro sermone post me/ ridiem. Prima igit cōsideratio est zc. Quomō se pro nobis affectu volūtario morti obtulit dñs iesus. Esa. liij. Oblat⁹ est quia ip̄e voluit. Sūt testimonia hui⁹ voluntarie oblatiōis declaratiua.

Primū est legalis p̄figuratio.

Scdm̄ ē p̄phetas p̄conizatio.

Tertiū ē p̄sonalis denūciatio.

Quartū ē sacramental institutio.

Quintū est localis aggressio.

Sextū est cordialis oratio.

Septimū est realis obuiatio.

Primū est zc. In eo enim q̄ longo temp/ ore ante passionem suā multipliciter p̄e figurauit: euidenter satis ostendit quomō voluntarie passurus erat: qui sic passiōē suā p̄monstrabat. Inter huiusmodi fi/ guras quedā ostendūt oblatiōis obediē/ tiam sicut figura de Isaac. Qui volun/ tarie portauit ignē super humeros suos ligna quibus immolandus erat. Ut hab/ betur. Genes. xxij. Sic enim ch̄ist⁹ port/ tauit lignū crucis cum igne charitatis. Aliē ostendūt passionis angustia sicut fig/ ura de Sansone qui apprehensis dua/ bus columnis dom⁹ dicit. Domatur ani/ ma mea cū p̄philisti. Ut habet. Judic. xvj. Sic z ch̄ist⁹ apprehensis cornibus crucis: percussit demones z cōfregit pos/ tentias eorū. Abacuc. liij. Cornua in ma/ nibus eius. Ibi abscondita est fortitudo eius ante faciem eius ibit mors. Egredie/ tur diabolus ante pedes eius. Aliē autē ostendūt redemptiōis efficaciam sicut figu/ ra agni paschalis cuius sanguine limti/ sunt siue aspersi postes z superliminaria domorū filiorū israel: z sic sunt saluati et protecti ab angelo percutiente z adducti de egypto. Ut habet. Exodi. xij. Et tō cantat ecclesia: protecti pasche vespere a deuastante angelo erepti de durissimo pharaonis imperio. Jam pascha nostruz ch̄ist⁹ est qui imolatus agnus est. Se/ cūdum signum est p̄phetas p̄conizatio. Euidentissime enim se ostendit volunta/ rie passurum qui tam multipliciter p̄ pro/ phetas passiōē suā p̄nunciabat. Vnde Esa. liij. Tang⁹ ouis ad occisionem dui/ ctus est: z sicut agnus coram tondente se

#

In die Parasceues

nes em̄ interpretat gratia: siue in q̄ est gr̄a. Utinā etiā principes: patres magnates sc̄i cū haberēt illos tres focos in suis negocijs pagendis. Petrus vīc. i. viros cognoscentes: sapiētes q̄ eos corrigerēt: vbi habent ignaros et adulatoros. Jacobū. i. viros virtuosos malū odiētes et mūdū supplantātes: vbi habēt iuuenes carnales et inhonestos. Joannem. i. viros honestos: gratiosos: vbi habent excoꝛiatores ppli et p̄datores. Erte ve talibz qm̄ p suis subditis sunt puniēdi tanq̄ eoz fautores. Naz vt d̄ Innocē. extra de sen. excō. c. Quāte. Faciētes et p̄sentientes z a fortiori fauorem dantes: pari pena puniunt. Assumptis itaq̄ illis tribz discipulis cepit Iesus contristari et mestus esse et ait illis: Tristis est anima mea vsq̄ ad mortē. Hec tristitia vt dicit Bonauen. in. iij. dis. xv. fuit omnino subiecta rationi. Propter quod Hieronym⁹ sup̄ Math. Dominus noster vt veritatē p̄baret assumpti hominis: vere quidē tristatus est: sed ne passio in eius animo dominaret: cepit contristari. Aliud enim est contristari: aliud incipere contristari. Considerem⁹ itaq̄ q̄ benigne domin⁹ a tribus illis discipulis eos amplexando: et nunc sup̄ vii. nunc sup̄ aliu dexterā extendendo cum suspirijs et anxietate multa dicebat: Heu filij mei: heu charissimi mei: tristis est anima mea vsq̄ ad mortem. fm̄ Rico. de Lyr. ly vsq̄ pōt ibi accipi dupliciter. Uno modo intensiue quia instanti erat illa tristitia intensa q̄ntum esse poterat vsq̄ ad mortē. Alio modo excensiue: quia durauit vsq̄ ad instās mortis: sed in morte omnis eius tristitia finita est. Est quippe differentia inter bonos et malos: quia angustia bonoz ī morte finitur. Ioan. xvj. Tristitia vestra vertetur in gaudiū. Sed econuerso: gaudia maloz finitur in morte. Prouerb. xij. Extrema gaudiij luctus occupabit. Dein de dominus volens se sequestrare ab illis discipulis: dixit eis: Sustinete hic z vigilate mecum: nō cum mundo: nō cum diabolo: sicut Judas et omnes maligni. ceteros iussit in ingressu horti sedere. Vos at quasi firmiores buculq̄ adduxit vt vnusquisq̄ in gradu sue vocatiōis consistat. Septimum signū est cordialis oratio in q̄

se totaliter obtulit deo patri vt patris voluntas in eo impleret pro humani generis redemptione per mortē suam. Unde dicit Lucas: Auulsus est ab eis q̄ntum iactus est lapidis: et positus genibz prociudit in faciē suam dicēs: Pater si possibile est salua congruentia redemptionis humane transfer hunc calicem. i. passionē a me. Verū tamen nō mea voluntas sed tua fiat. Et venit ad discipulos suos et inuenit eos dormientes. Beda. Somnus corporis figura erat q̄ in proximo erant grauādi somno infidelitatis. et dixit Petrus: Si mon dormis: Non potuisti vna hora vigilare mecum: Quia enim pre ceteris fuerat Petrus gloriatus: ideo p̄ ceteris erat increpandus. Item in eodē defectu p̄eclatus est acius arguendus: Dixit ergo: Non potuisti zc. quasi d. Nō ostendis tantum seruoꝛē facto quātum verbo. Tunc dixit: Vigilate et orate vt nō intretis in tentationē: id est ne tentatio vos superet per consensum. In hoc docet ad resistendum tentationibz precipuū remediū esse orationē. Iñdo⁹ de summo bono. Hoc est remediū eius qui vicioꝝ delectatione exstuat vt quoties quolibet vicio pungiatur: totiens orationē fundat: quia frequē oratio impugnationes vicioꝝ extinguit. Sequitur: Spiritus quidē promptus est ad dicēdū: q̄ parati estis mori ppter me: caro autē infirma ad sustinēdum imminētē tentationē. Hilarius. Itaq̄ q̄ntum confidimus de ardore fidei: tantū de carnis fragilitate timeamus. Deinde secundo abiit et orauit dicēs: Pater mi Si nō potest hic calix transire nisi bibam illum: fiat voluntas tua. In hoc q̄ orationē itez rat: signat q̄ oratio debet esse perseveras. Unde reuersus denuo inuenit eos dormientes. Pre tristitia enim z ex vigiliāz longitudine oculi eoz erāt grauati. Ignorabant autē quid responderēt z ait. Quid dormitis: sc̄i in tantis periculis cōstituti cū sit tps vigilandi ppter instantiam grauissime tentationis vobis imminētis. Abiit autē tertio z itez orauit eundē sermone dicēs. Pater mi: si possibile est trāseat a me calix iste. i. effectus passiois mee transeat ad oēs p̄destinatos vt p̄ me vitam consequantur eternā. Sc̄do spūaliter

mane Bermo Fol. CLXXVII.

p aplos et martyribus transeat. i. diriuet a me calix iste ad aplos et martyres: vt quo a me bibat calix passiois: ita ab illis bibat absqz diffidentia et metu mortis: vt Hila. de sup. Hart. Tertio singularit p seipso sic Traseat a me calix iste sic vt no biba illi si possib. le est et. in qntu. i. rō qñ aduocata sensualitatis (cul? erat desideriu si ad moriendū) pponit deo illd desideriu Pro cul? intelligētia norandū est q ozo illa qñ tū ad materiā ozōis q respicit desiderium petētis: orat petito sensualitatis q mortez refugiebat. vt dt mgr sen. sed qntū ad for mā q respicit discretiōem pponētis. talis oratio fuit rōnis put determinat b. Bona. in. ij. di. xij. Ad qd meli? intelligēdū no/ tandū fm Bona. et Rich. q cū in chzo sint ples nature intellectuales diuina. i. et hūa/ na: necesse ē in chzo ples ēē volūtates: qd etiā in sen. p mltimodas scōz autorita res oñdit. Vñ si numerent volūtates xpi fm naturas: due sunt. i. diuina et hūana: sed fm potētias sūt tres. i. volūtas diuina: vo/ lūtas rōnalis: et volūtas sensualitatis q ex/ tensio note volūtatis dicitur volūtas: qz ppe loqndo volūtas nō inuenit nisi in pte rō/ nali aīe. fm pñm. ij. d. aīa. Dñs igit ielus tanqz ver? hō clare vidēs q in primo sibi parabant supplicia: volūtate qdez pietatē dixit Pñ: si possibile ē trāffer calicē hūc a me: vtrū qñ si est volūtas tua vt p hūa/ no gñe sic patiedo satisfaciā: ecce me pm/ pñmū fiat: nō q ego vōto volūtate se/ sualitatis: sed qd tu vis: qz hoc idē volo vo/ lūtate rōnis. O bone iesu doctor pītatis: cepisti facere et docere: tu em nos docuisti vt orātes dicerem? pñ tuo verbū h qd in orōne tua sepi? replicasti: vīz fiat volū/ tas tua. Leo papa ser. d. passioe. Hec vox oēs fideles instruxit: oēs pfectores accēdit: oēs martyres coronauit. Hāc mōdologia Quis tentatōm turbātes: qd posset pse/ cutor frāgere terrores nñ chz i oibz et p oibz pñ diceret: fiat volūtas tua. Vñ hāc volūtate dēs ecclie filij vt cū aduersi/ tas violent alicui? tentatiōis incūbit: sepa to tremore formidinis accipiat toleratio nē passiois. Norandū q chz exēplo suo docuit triplicē pñciōne orōni necessariā. Prima pñciō est humiliatiōis: qz po/ sitis genibz ac pēdens in facie orauit. pñ.

Resperit in ozōem humillū. Scda pñciō discretiōis: qz nō petebat nisi q deceret Pater (inqt) si possibile est et. pfundendo eos q petūt q de iure nō pñt nec dñt fieri. Preferebat et volūtate pñs di. Vtrū nō sicut ego volo et. pfundendo eos q nō curāt de diuina voluntate: sed tm de sua. Aug. sup. ps: Volūtate tortuosaz hūtes hoies: voluntatē dei etiā tortuosam vo/ lūt facere: volētes qd de? velūt faciat qd volūt. Hec em est in oibz magna et inuisi/ tata pueritas: qz cū debeāt viuere fm vo/ luntatē dei: deū volūt viuere fm volūtate suā. Tertia pñciō est pseueratiōe: qz pse uerāter orauit ptra eos q cito in ecclia et in orōne atcediant: sed nō in mēsa et iocis Sicut aut dicit Lucas. Ipse dñs factus in agonia pñtius orabat: vocēs in maiori necessitate magis et feruent? orōni insi/ stēdū esse. Agonia qppe nō fuit i chzo qñ/ cum ad partē aīe rōnalē fm q importat pcertatiōē voluntati ex diuersitate ra/ tionū pcedentē. Simpliciter em indicabat q meli? erat p suam passiōē voluntates diuina ipleri. Sed fuit in ipso agonia qñ/ cum ad partē sensitīuā fm q agonia ipor tat timorē infortuniū imminētis: vt dicit Damasc. li. ij. Erat igit hec agonia reluc/ catio sensualitatis mortē horētis ptra rōem ipam libētissime acceptantē: qz diu/ na dispensatiōe quibet pars sinebat agere qd erat sibi pñtius. Et ex illa agonia fact? est sudor eius tanqz gutte sanguis decur/ rentis in terrā. O gamara mors cui? so/ la pco giratio sanguinē sudare coegit: fm Huberti. in li. ar. cru. vi. iesu chz. Timor et amor bellātes in corde iesu fuerūt causa tanti sudoris. Dum em attenderet rātuz plūm sic imminēdum/ videret ibonora/ tionem diuinam/ matris dolorē/ peccātū um in tēdūm. ex tali timore et horro re ita pallidus et frigidus est effect? q su it quasi in sudore mortis. Ex illo em timo re fuit sudor sanguineus ad iteriora redat? et? sup quem timorē repmendum fortissi mus amor repcutiēs oēs poros corporis iesu aperuit vt sic de toto corpore fluerēt gutte sanguinis. O quali ardore succēsus erat fornax cordis iesu qui carnem suā to tam tali sudore hūfaciebat In illa igitur agonia pñtius orabat quasi delachrymā

In die parasceues

do. **O** pater eterne vultus q ego moriar p peccatoribus: et certe veniet tps qñ de me nō dignabitur cogitare. **O** pat tātū dūl gitis pccōres: Et sūguis regius fluebat: et ecce āgelus dñi cōfortans eū sicut fuus dñm/milescz dūcē. Apparitio aut illa vt dīc Hyco. de ly. fuit in spē corpali z facta ē triplici de causa. Prio ppter hūanitatē chzī cōfortationē cōtra tristitiam insurgentē in patre sensitua. Scdo ppter discipulozū astatiū pfirmationē in fide scz dei: tātū est ppter nostraz informationē vt vicz doceremur qm orantibus assunt angelibet diuina cōsolatio. Ter. Angeli assūt medi tantibz/assūt ozātibz/interfunt psallē tibz Sed qd dicebat ille āgelus domi/ no: cōtēplari possum? q hec vel sūta ver/ ba: **O** dñe totius creature gaudiū: angeloz recorderis deliberatiōis diuine quaz cū patre et spūsancto decreuisti mori p salute gñis hūani: Hāc mortē tuā expectāt serui tui angeli et anie sanctorz patz: dies vna erit penalis/ sed succedet fructus ppe/ tuus. Et tunc pius dñs potuit hec verba vel similia dixisse: Tantū desidero aniaz salutē q liberrime p eis me offero ad oia tormēta sustinēda. Veniat pccator: veniāt iudei: capiant: ligāt: pcutiant: ad oia para tus sum amore animaz. **O** ania rōnalis vbi es: quid agis: respice regē regum pro te euntē ad mortē: assiste illi rogo orāti: ge menti: lachrymāti: agonizāti: z sudorē san guinis emittenti p salute tua. Noli doz/ mire illi q nō dormit ipse tibi: Inspice mē tis oculo ppassiuo qñta p te passus est a die natiuitatē sue vsqz ad pntē horaz: et nūc vigilās z orans feruens pti p te seipm offert acerbissimā mortē passuz: Cōpate re igit ei o ania dura z collige in corde tuo guttulas illas sanguis: vīde quō ab ora/ tione surgit tot sanguine madefactus: z v de bñ qñta fuerit anie sue angustia: cuius testes sunt gutte sanguinis. Nunq mortu lū aliq ob mortis horrozē audit? est su/ dorē sudasse sanguinē. Hec anxietas de uote ptemplata plurimū pfortare debet pusillanimes et ifirmos: z ad dñm amo re accēdere reptidos z ingratos. His aut pactis surgēs ab orōe dñs venit ad disci/ pulos suos z qñ ppariēs eis dixit. Doz/

mite sū et req̄escite. q. d. Paz poterit? q̄e/ scere. Vīde chzī suauitatē: qñtomagis ap propinqz ad mortē: tātomagis oñdit cōz/ dis sui dulcedinē. Septimū signū est re alis obuiatio: qz realiter obuiā iuit suis p secutoribz: suū etiā pccatorē amicebāt oscu lando: vt postea picturi sumus. Dixit igit discipulis suis eos excitādo: Surgite ead mus: Heu frēs mei statim capiar z liga/ bor: ecce appropinqt qui me tradet. Anē. q̄p̄rompt? fuit bone iesu spūs tuus ad passionē: euidentē ostendisti. Secunda p̄sideratio iniuriōse p̄p̄bensiōis: quomō s. iniuriōse p̄p̄bensus est. Sunt aut septē que ostēdunt p̄p̄bensiōē hāc multā inu riosam fuisse.

Primū est maliciōsa cōuentio.

Scdm est pccatiōsa traditio.

Tertū est virtuōsa obuiatio.

Quartū est amorosa misseratio.

Quintū est gratiōsa allocutio.

Septū est rigoroza ligatio.

Septimū est impetuosa deductio.

Primū est zc. Jude. s. z mltorū armatorū q̄ siml venerūt in loco vbi erat chzī: Dūz em hec sup̄dicta agerent: Judas q a sc̄ra puentiōe discesserat: iuit ad illos maledi ctos cū qbz mercat? fuerat die mercurij p cedēte: quibz dī: Hēo dñi. pmissum argē tū: lūnaria deferant. Judas ḡ sicut habet Joā. xviij. Cū accepisset cohortē: et a pōt tificibz z phariseis mistros venit illuc cuz laternis z facibz et armis. Vīde ei? ma/ liciā: Volebat em in secreto eū inuenire: et de nocte: Ideo venit cuz laternis z facibz zc. Sed ne ppter subitū pcursum turbarū posset de manibz suis eripi: munīuit semī mistris armatis. Job. xv. Terēdit aduer/ sus deū manū suā: z ptra oipotentē roboz ratus ē. **O** grauis iniuria q mistri diabo boli sic puenerūt aduersus deū malestatz.

Scdz ē pccatiōsa traditio: quō vicz tra didit eū iudas pccatiōse: p osculū: dederat em ministrs signū dī. Quēcūqz osculat? fu ero: ipse est tene. eū. Fin glo. ne loco chzī ca/ perēt Yaco. minozē: q chzō sūllim? erat in facie. Accedēs ḡ ille nequā z dñm sub do lo salutās ait: Aue rabbi: z osculat? est eū **O** iuda q̄dū? es quē dñi beniuolētia nō potuit emolliri: o q̄ grauis iniuria q dīabz bolie? bō ille: os sc̄ridissimū auderet ap̄

placare ozi sacratissimo dulcissimi iesu: et
amicicie signo/benignissimū dñm pdere:
amplexat quē volebat relinqre: osculatur
quē volebat tradere: salutatur quē qrebat
occidere. Pñssim⁹ aut iesus ait illi: Ami-
ce ad qd venisti: q. d. Amicitia oñdis sig-
et pditionē ags de facto. **U**l. q. d. p modū
admiratiōis: **I**uda si scires ad quē finē
inde puenies: forte a tua malicia dñsteres
Et ait. **I**uda/ **O**sculo filiū hominis tradis
Ehyf. **P**ropriū nomē ponit qd magis ē
dolētis et reuocātis q. p. uocātis ad iram.
Sp em dñs volebat eū retrahere Aliqn
pudor⁹ pfusio: sic qñ dñ in cena: **U**n⁹ ve-
strū me traditur⁹ ē. Aliqn timor⁹ icussioe
p cōminatōz supplicij: sicut cū dñ: **U**e hoi
illi p quē fili⁹ hois tradet: bonū erat illi/
si nat⁹ nō fuisset hō ille. Aliqn amor⁹ exhi-
bitioe: sicut cū ad mēsam eū recepit: et eius
pedes lauit et. **E**t nūc etiā cū eū amicum
vocat dñ. Amice ad qd venisti: q. d. **U**n⁹
da amice mi quē ad aplatur vocauit: cui
familiarē me exhibuit: cui pedes lauit: osculo
me tradis: **E**t ista q. d. me facis: **A**mice
mi iuda si ad pñiam redire uolueris: ventā
sum pñtare patus: cur me derelinqs: cur a
pposito malo aim tuū nō fuocase: puerter
re ad me ne desperes. Amice (inqt) ad qd
venisti: **S**i ad recōciliatiōez: tā es amic⁹.
si ad pditōez: ad qd venisti: **V**eremā
fuerissimū dñm q. l. z dñm q. l. z dñm q. l. z
sibi iudas faciebat: mltō magis tñ angu-
stabat de dñatiōe eius. Sic se deberent
hñe plati erga pctōres reuocādos/ quē ad
modū dñs erga iudās. **E**tsi arguas: q. non
peccauit iudas tradēdo chñm: q. **R**oma.
viij. dñ: **P**ro pñ filio suo nō peccat de⁹: sed
p nobis oib⁹ tradi. illū. **E**t **E**sa. liij. **T**ra-
didit in mortē aiam suā. **Q** sicut pñ et fili⁹
nō peccauit hoc faciēdo: a fili nec iudas
nec etiā iudei. **R**ndet **T**ho. iij. p. q. lxxx
vij. q. eadē actio iudicat diuersimode vel
in bono vel in malo fm q. ex diuersa radi-
ce pcedit. **P**ater em tradidit filiū ex cha-
ritate: filius tradidit seipm ex humilitate
et obediētia. ideo ipsi laudant. **I**udas ex
cupiditate et malignitate: **P**ilat⁹ ex hñā/
no et mūdano timore: pharisei ex inuidia
et timore: ideo ipsi vitupant: **E**t potissimū
ingratisim⁹ iudas. **C**ōtra quē sic excla-
mat **B**ern. **O** **I**uda mercator pessime: o

pditor amarissime: cur nō petisti a matre
triginta illos argēteos: etq. paupcula ed-
rat: aut mēdicasset: aut poti⁹ seipam ven-
didisset: **D**edissetq. tibi pñciū: ne innocē-
tē pderes filiū. **S**i forte qñs: cū dñs scil-
ret iudā malū: cur eū ad aplatur vocauit:
et cur ei loculos pñisit: **D**icit **E**hyf. q.
qñ sunt a chñ vocat⁹: tūc bon⁹ erat. talis
em vocatio respicit pñentē iusticiā. **E**t qñ
uis sciret eū futur⁹ furē et pditorē: tñ plu-
rib⁹ de causis vocauit eū et ei loculos cō-
misit. **P**ria est ratione exēpli: vt exēplo
sui ecclia malos interdū toleraret. **S**ec-
cunda est ratioe remediij: vt vicz daret iud-
de remediū pñra pñpiscenciā ex loculis
sibi cōmissis. **T**ertia est rōne documēt-
vt doceret spalia parū esse curanda quan-
do bursaz deteriori tradidit. **C**laues autē
ecclie **P**etro cū magna exaltatione tradi-
dit. **N**ō sic faciūt qui suas et alioz aias il-
les sic cōmittunt: quib⁹ equū aut mulum
nō committūt qui sufficientē tēporalē dis-
pensatōez vix inueniūt: sed pro aiaz con-
silio plerūq. simpliciores accipiūt. **B**er.
Habēt epi ad manū quib⁹ aiaz curā cō-
mittant: tēporalē dispensatōez nō inueni-
unt. **T**ertio est virtuosa obuiatio: qñ
vicz de⁹ obuiā psecutoribus pergens ver-
bo suo eos pñtravit: nec tamen ppter hoc
defecerunt. **U**nde apparet qñm iose eū
apprehenderūt. **S**ciens itaq. iesus omnia
que ventura erāt super eū: processit obuiā
am psecutorib⁹ et ait: **Q**uē queritis: **N**ō
qñt ignorās: sed vt p respōsiōe suaz eos
pñtraret. **R**esponderūt: **I**esum nazare-
num. **E**t ait: **E**go sum. **Q**uo audito abie-
runt retro: sum: et ceciderūt retro: sum in
terram. **O** mirabilis potentia verbi chñ/
sti. **A**ugusti. **U**bi nūc militū cohortes: vbi
terror et munimē armorū: vbi vox odijs
ferocem armisq. terribilē sine villo telo p-
cussit: repulit: strauit: deus autē latebat in
carne et sempiternus dies ille mēbris oc-
cultabat humanis: vt cū lateris et faci-
bus qñreret occidēdus a tenebris. **Q**uid
iudicaturus faciet qui iudicandus hoc fe-
ci. **I**ntelligit autē ratiō est: pñderanda eozū
miseria: quia vicz nō ante/ sed retrosum
cecidit: nō vtiq. sine mysterio. **L**adēs aū
vidz vbi cadit: sic cadūt homi i morte et in
orōne **B**er. xviij. **C**ecidit **A**braaz pronus

In die Parasceues

in faciem suā et adorauit. Et Matth. xviij
 Ceciderūt discipuli in facies suas. Cadēs
 autē retro nō videt vbi cadit. Sic cadunt
 mali i lucā peccati et in lucū miserie. Pro
 uerb. iij. Esta improp tenebrosa nesciunt
 vbi corruūt. Gln. i. Regū. iij. Cecidit de
 sella sua et retro: sum et fractis ceruicib;
 erexit autē. Sic et isti ceciderūt. Chrysost.
 Manifeste ostendit eis ea q̄ sufficiebant
 eos reuocare: q̄ in malicia pmanebant.
 Multū ergo cōtēbant ei? potentiā: nul
 lā q̄ tanto miraculo viso facientes reuerē
 t. d. Lū āt a terra tremuli surrexissent: et
 rū eos interrogauit. Quē queritis? Dixe
 rūt vt prius Iesum nazarenū. Nec cū co
 gnoscere nec eū capere poterāt donec vel
 let Iō dixit: dicit vobis qz ego sum q̄ me
 volūtarie offero: si q̄ me q̄ritis finite hos
 abire. Chrysost. q. di. Sime q̄ritis nihil y
 bis ad hos causa est. Ecce meipm trado
 quo et dñs ostendit suā potentiā: cū etiā
 ab inimicis impleret volūtas sua. Aug.
 Inimicis iubet et hoc faciunt qd iubet.
 Simūt eos nūc abire quos nō vult perire.
 Quartū est amorosa miseratio quā vi
 deiz ostendit dñs curando pontificis seruū
 cui? fuerat auris amputata et tñ nūc mī
 nus man? iniecerūt in eū. Vñ p̄z q̄ inu
 riosa fuerit ei? cōprehensio. Pro hui?
 articuli manifestatiōe notandū q̄ petrus
 q̄ p̄ ceteris erat ardentior: cū vidisset ser
 uū illū noie malchū d̄ ppe se ingerere am
 putauit auriculā eius dextrā forte putās
 caput ei? amputare sed diuina dispositiō
 ne tenus declinauit ad aurē. Vñ tūc per
 hoc significat q̄ petrus papa: ep̄: et alij ec
 clesie prelati p̄tatem hñt pcutiendi aures
 dextrā christianoz. i. eos taliter separan
 di ab ecclesia q̄ nō possint audire diuinū
 officiū: qd p̄inet ad aurē dextrā: nec esse
 possunt principes orationū et bonoz eccle
 sie. Vñ hodie orat ecclesia p omnib; pec
 catorib; etiā paganis et iudeis sed nō pro
 excommunicatis. Dñs autē suā mansuetu
 dinem ostendēs dicit petro. Calicē quez
 dedi tibi pat: nō vis vt bibā illū? Dicit
 te gladiū tuū in vaginā. Omēs enim qui
 acceperint gladiū gladio peribūt. Hiero.
 Quo gladio peribit q̄cūq; gladiū sumpse
 rit: Illo nempe gladio qui igneus vertit
 ante paradysum: et gladio spiritus qui in

dei describit armatura. Chrysost. Nō solū
 autē mitigauit discipulos p cōminatio
 nē penes: sed etiā ostendit q̄ volūtarie hoc
 sustinebat. Unde sequit. An putas quia
 non possum rogare patrē meū et exbi. mil.
 mo. plus q̄ duodecim legiones angeloz
 Et subdit. Quomodo ergo implebunt
 scripture que sez loquunt de passiōe ch̄i
 ordinata a deo vt patz. Esa. liij. Dñi. lx.
 et plurib; alijs locis. Et cū terigisset dñs
 auriculam serui illius sanauit eū. Beda.
 Nunq̄ pietati sue obliuiscit dñs. Illi in
 isto mortem inferūt: iste persequentū vul
 nera sanat. Videte ergo dñi benignitatē
 et ex hoc cōsiderate p̄secutorū maliciā
 et iniuriā quā ch̄o faciūt grauitatē: qui ad
 tantā dñi mansuetudinē etiam euidentē
 miraculo nō sunt cōuersi. Similes quidē
 sūt indurati: qui nec p flagella diuina nec
 ppter dei beneficia cōuertunt sic isti: nec
 sunt cōuersi ppter casum retrosum: nec p
 pter auriculē curā. Forte queri. An pe
 trus peccauit percutiendo malchū. Dicit
 dñs scdm Aug. q sic. Nam dñs quidem
 iusserat vt ferrū apostoli ferrent sed nō vt
 ferirent. Sed dices Ad quid ergo dicit
 eis dñs vt ferrent gladiū. Vñ habet. Lu.
 xij. Dicendū q̄ hoc dicit in mysteriū vo
 lens signare spūalem gladiū ecclesie q̄
 etiā gladiū materialis sit p ecclesia. Unde
 Bern. li. iij. ad eugenū. Vterq; gladiū
 scz materialis et spūalis est eccle: sed ma
 terialis p ecclesia spūalis ab ecclesia exercetur
 Vñ executio gladij materialis fuit tradi
 ta iusticie seculari: scz possessio capra est a
 beato petro et alijs aplis dicentib;. Ecce
 duo gladij hic. Et ch̄ist? dicit. Satis est
 q. d. Si sufficit cepisse possessionē. Executō
 dabit alteri. Nō debuit ergo petrus pcuti
 ere gladio materiali: imo peccauit pcuti
 endo. Sed dices hoc minime videt. cū
 phinees laudet ex eo q̄ percussit zambri et
 cozbi in stupro et inde cessauit plaga. Vñ
 bñ Numeri. xxv. Sed dicendū qz tūc erat
 temp? vindicte: tps autē passiōis erat tps
 paciētie: diuersis autē tps diuerse leges
 cōdunt. Quirū est ḡrosa allocutio qua
 vici nō obstante iniqui p̄henderūt eum
 In illa igit hora dicit iesus turbis. Tāq̄
 ad latronē existis cum gla. et su. cōpze. me.
 Remigius. Vñ diceret. Latronis offi/

clum est latitare et nocere. Ego hoc nemini nocui: sed plures sanavi nec latitavi: sed palam docui. Ideo subdit. Quotidie eras apud vos in templo docens et non me tenuisti: sed hec est hora vestra. id est vobis promissa: et potestas tenebrarum. id est potestas tenebris data. id est diabolo et iudeis. Sextum est rigorosa ligatio. Theophilus. Peractis cunctis que sufficere se habebant ad peribendum eos: cum illi hoc nequaquam discernerent: tunc capi se permisit. Unde dicit evangelista. Cohors quidam est multitudo armorum: pretio conducta: et tribunus. id est eorum capitaneus: et ministri iudeorum comprehenderunt se ipsum et ligaverunt eum. Quod crudele spectaculum videre eos sic in dominum seueriores: irruerunt enim in eum frementes: Alii clamabant capite capite: ligate. Alii eum capiebant per capillos: Alii per barbam: Alii per brachia: Alii anteriali retro et violenti piecerunt in terram. Alii gratias eius manus capiunt retro: uerterunt: Alii fimbriis duris illas ligauerunt: Alii quodam (ut quidam dicunt) catenam aut funem in collo eius posuerunt: Alii verbis contumeliosis conuiciabantur ei: Alii denique pugnis et pomis ensium percutiebant eum. Revertitur quoque beatus Bernardus hoc dicens: quod prostrauerunt eum in terram sicut eos prostrauerat: et appropinquauerunt super pectus eius: spuantes in faciem eius: et durissime collum et manus eius ligauerunt. Et quod sudor sanguinis eius adhuc et nimia humiditate defluebat per faciem in os eius: et summi iudeorum sputa de genis: nec ea abstergere ligatus poterat: suffocatus itaque fuisse: extunc nisi diuina virtus eum ad vltiora pro nobis toleranda reseruasset. Quod si ita est: credendum est eum illud per reuelationem nouisse quomodo multe sancte et deuote persone varias circa domini passionem reuelationes meruerunt. Quibus prius est pia fide assentire: sed non temere diffinire. Quod fidelis anima quid agis: quod loquimur de illo: dicimus? quod tanta patiebatur: Nonne ipse Iesus dulcissimus angelorum et hominum rex: cur igitur non ploraret? Ans. Quomodo letabor de libertate mea que non est nisi de vinculis tuis: quod modo gratulabor de salute: cum non sit nisi de doloribus tuis: quomodo gaudebo de vltima mea que non est nisi de morte tua? Secundo est impetuosa deductio. Sic enim

ligatum deduxerunt per vallis iosaphat medium et torrentem cedron per viam asperam nudis pedibus incedentes. Tunc apostoli videbant que circa christum fiebant: eo relicto omnes fugerunt. Quod utique non fuit sine magna angustia cordis magistri sui: et sine magno fletu et planctu ipsorum. Et ut sentit Ignacius: Cum modicum discessissent gressum firmauerunt: et videtes eum in tali afflictione quod sic eum ducebant: trahendo: percutiendo: ipsi plorando et ad terram cadendo dicebant: O magister bone: O Iesu dulcissime: Nunc venit illa hora melissima qua sepe dixisti nobis: O pater piissime quod sine te ibimus. Remigius. In hoc tamen facto demonstratur fragilitas apostolorum. Qui enim ardore fidei fragilitas apostolorum. Qui enim ardore fidei peremerunt se morti cum eo: nunc timore fugiunt immemores sue passionis. Quod etiam implere videmus in eis quod per amorem dei magna se permittunt facituros: et postmodum non implent. Non tamen desperare debet: sed cum apostolis resurgere et per penitentiam resipiscere. Post paululum autem Petrus et Ioannes ceteris feruentiores quam se redarguentes christum alio sequebantur. Alchuinus. Ex deuotione sequebantur magistrum: sed a longe propter timorem: Voluerunt autem maligni capere Ioannem: sed ipse relicta syndone nudus profugit ab eis. Ut dicit Gregorius in Moralibus. li. xiiij. Elapsus tamen e manibus eorum: mox resumpto indumento rediit. Adduxerunt igitur illi ministri diaboli dominum Iesum ad Annam primum: eo quod domus Anne prior occupabatur. Et forte illuc diuertebant ne in via longiori tumultus fieret in populo: vel hoc faciebant de voluntate Caiaphas quod pontifex erat anni illius volens socerum suum Annam honorare. Hi enim duo sacerdotum agentes emebant et per annum vicissim succedebant. Tertia est consideratio ignominiosae reprobationis: quomodo. id est ignominiose reprobatus est a principibus sacerdotum et aliis in domibus ipsorum principum sacerdotum. Psalmus. Lapidem quem reprobauerunt edificantes: hic factus est in caput anguli. Sunt autem circa domini reprobationem et viliam pensionem considerande septem ignominie. Prima est ignominiosa irrationabilis inquisitionis.

Secunda est inexcusabilis percussio.

In die Parasceues

Tertia est detestabilis testificatiois
Quarta est vituperabilis condemnatiois.

Quinta est miserabilis negationis
Sexta est pusillibilis derisionis.

Septima est horribilis despectiois.

Prima est 22. Interrogauit ei eū Annas irrationabilis de duobus. scilicet de discipulis suis et de doctrina eius. quā dicit. Que est doctrina tua quā predicasti. Nunquid sufficit doctrina Moyli et prophetarum. Unde habuisti auctoritate congregandi discipulos. Domine tempore transacto vos faciebatis miracula: nemo audebat loqui uobiscum. Chrysostomus. Quia christo nullum crimen inferre poterant: de discipulis interrogabant fortassis: ubi erant: vel cuius gratia eos collegisset. Hoc autē dicebat Annas quā seduciosum hominē et nouarum rerum factorē arguere uolens. De discipulis autē tacuit dominus: quia tūc de ipsis bonū dicere nō poterat: quia fugerāt. nec malū de ipsis dicere uolebat. Dans exemplū quod mala aliorum etiā uera proferre nō debemus. Chrysostomus. Sicut est mortale peccatū innocentem fallum crimen imponere: sic uerū crimē occultū mala intentione alijs reuelare. De doctrina autē dicit. Ego palam locutus sum mūdo: ego semper docui in synagoga et in templo in quo omnes iudei conueniunt et in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas. Interroga eos qui me audierunt. De quorum uicibus dictis suspicionē nō habebas. Alchuius. Nō ob cognoscēde ueritatis amorē interrogauit pontifex: sed ut causam inueniret qua eū accusare uellet et tradere romano presidē ad damnandum. sed dñs ita tēperauit respōsum ut nec ueritatez taceret: nec se defendere uideret. Unde dicit. Ego palam locutus sum mūdo. In hoc dat nobis formā respōdendi hostib: sic ut nec ueritatez celemus: nec eos propter nos dictis puocem. Secūda est ignominia inexcusabilis percussiois. Cū em̄ hec dixisset dñs: vnus assistens ministrorum dedit alapā iesu dñi. Sic ridens potest fieri. Chrysostomus. Quis est ista percussio. Quid hac alapa stultius. Quid indecēt. Huic siles sunt adulatores: quod ut dñs suis placeant multa propter deū faciūt. Esa. l. j. Quis

tu ut timeas ab hominē mortali et a filio hominū qui quasi fenu ita arescet: et oblitus es dñi creatoris tui. Dñs autē sic crudeliter percussus cū mansuetudine respōdit. Si male locutus sum testimoniū phibere de malo. si autē bene quod me cedis. Chrysostomus. Dulcis iesu compatietur sustines in tempore quod ita dure punis in seruo. Alapā nempe sibi datā patienter portauit. Datā pro apostolo Thoma. Me ita dure puniuit quod canis manū serui quod Thomā percussit in medio aule apportauit. Percussus igitur dulcis Iesus ictu graui adeo ut fūm aliquos dentes oris eius mouerentur: et per os sanguine expueret: nihil tamē presumptiosum est locutus: sed tūc innocentia suā defendit dñi. Si male locutus sum: testimoniū phibe de malo. Augustinus. Quid hac respōsio uerius: mansueti: quod tui us. Qui em̄ accepit alapā nunquid nō iurare poterat euz qui percussit: aut celesti igne sumi: aut terra dehiscēte sorberi: aut correpto a demonio uoluntari: aut etiā alia hōmō quilibet pena uel grauiori puniri. Quid horum per potentia iudicare nō potuisset ille per quem factus est mūdos: nisi nos patientia docere maluisset per quā uincit mundus. Forte dicis. Nunquid fecit dominus contra illud quod dixerat. Mat. v. Siquis te percussit in unam maxillā: prebe ei et aliam. Responso sū Augustini. Ille nō docuit tanquā preceptū absolute. sed sū preparatione animi: ubi uicē uidetur hominē hoc expedire ad bonorē dei: alias nō: imo aliquādo expedit iniuriantibus respondere ad ipsorum et aliorum instructio nem. Sicut hic fecit dominus: qui tamē nō solum alterā maxillā tradidit iterū percutiendam. sed totū corpus prebuit figendum in crucis ligno. Tertia est ignominiosa detestabilis testificatiois que facta est in domo Caiphe. Annas em̄ nihil in eo inueniens misit eum ligatū ad Caiapham: in cuius domo scribe et pharisei et seniores conuenerāt ad examinandum christum et tractandū de morte eius. Ubi cum uenisset dominus quā agnus qui ducit uidebat inter illos lupos feroces copulatus est in terra sedere. Et dixerūt. Heu! seductor populi: tu uidebis quid tui reus portaueris nos iniuriando. Princeps igitur

cur sacerdotū et omne cōsiliū querebāt
falsum testimoniū aduersus Iesum/ vt
eum morti traderent/ nec inuenerūt cum
multi falsi testes accessissent. Origenes.
Falsum testimoniū tñ habet locum quā
do cum aliq colore proferit: sed nec color
inueniebat quo possent cōtra Iesum ad
ducere mendaciū. Refert Nicodem⁹ in
suo euangelio. q̄ cum multi surrexissent/
aliquis eorū dicebat. Ego vidi eum mira
cula facientē. Alter asserēbat. Et ego au
diui eum verba veritatis loquentē: et si
milia pleriq locuti sunt spiritus scō mouē
te linguas eorū cōtra suam voluntatem.
Rouissime autēz venerūt duo falsi testes
dicētes. Hec dixit/ Possum destruere tē
plum dei manufactū/ et post tridū reedi
ficare aliud nō manufactū. Per hoc vo
lētes innuere q̄ diuinā sibi potentiā vsur
parer. Iesus aut tacebat/ quia aperte mē
tiebantur. Nō em dixerat de tēplo mace
riali Salomonis/ sed de tēplo corpōis
sui. vt patz Joan. xij. Neq̄ dixerat Possum
soluere/ sed soluere: quod dicebat nō preci
piendo sed p̄nūciādo quid essent facturī.
q̄i diceret Vos soluētis et ego suscitabo
Augustinū. autē dicit. q̄ aperta mendacia
nō sunt responsiōe digna. Q̄ potestabi
lia sunt falsa testimonia. Iudorus. et ba
bef de crimine falso lib. v. ca. Falsidicus.
Falsidicus testis tribus psonis est obno
xius. Primo deo quē piurando cōtemnit
et in testimoniū falsitatis assumit. Se
cundo iudici quē mentiēdo fallit. Postre
mo innocentī quē falso testimoniō ledit.
Videns autē Caiphas q̄ Iesus tacebat
et testimonia nō sufficere ad condēnatio
nē eius ex impatiētia surgens de solio: vt
(fm Hierony.) vesantiam mētis motu cor
poris demonstraret (ait) Nihil respondes
ad ea que isti aduersum te testificantur?
Beda. Ad r̄sum prouocat vt ex occasio
ne sermonis locum accusandi habeat. Je
sus autē iterū nihil respondit. Augustin⁹
Ubi nō respōdebat nō sicut reus aut do
losus: sed sicut ouis silebat: Ubi p̄o respō
debat/ sicut pastor docebat. Tacens autē
patientia in exemplo docebat/ ostendens
potius patientia ferre q̄ inutiliter defen
dere. Quarta est ignominia vitupera
bilis cōdēnatiōis: quia vīcz cōdēma

uerunt eum reum mortis. Seniores effi
corū: id est iudices ordinarij et pharisei et
scribe interrogauerūt eum dicentes: Si
tu es christus dic nobis: Beda. Hoc ab
eo querebāt/ vt si diceret/ ego sum/ calu
mniarent q̄ sibi arrogaret regiā potesta
tem. Princeps autē sacerdotū magis su
rens dicit: Adiuro te per deū viui vt di
cas nobis si tu es christus filius dei viui.
Et ait Iesus: Si dixerō vobis/ non cre
deris mihi Si autē interrogauerō: nō re
spondebitis neq̄ dimitteris. Veruntā
men dico vobis: A modo videbitis filiu
hominis sedentē a dextris virtutis dei: et
venientē in nubibus celi. Theophil⁹. q̄i
diceret: Non est vobis de cetero tempus
sermonū et doctrine: sed deinceps tēpus
erit cum videbitis me filium hominis se
dentem a dextris dei. Hec em audientes
timere debebant magis: Sed post hec
verba magis insaniunt: Unde dicunt o
mnes: Tu ergo es filius dei: (q̄ ait) Vos
dicitis quia ego sum. Veritatem respon
dit vt inexcusabiles essent: et p̄pter re
uerentiā diuini nominis inuocati: Dans
exemplum tenendi iuramenta licita. Tūc
ergo Caiphas magis insaniens scidit ve
stimenta sua dicēs: Blasphemauit: Quid
adhuc egemus testibus: Ecce nunc audi
stis blasphemiam: Quid vobis videtur?
O miser Caiphas ruipe blasphemias:
non christus. Hieronymus. Pontificem
quem de solio sacerdotali furor excusse
rat: eadem rabies ad scindendas vestes
prouocat. Consuetudinis autem iudaice
est q̄ quando aliqui blasphemiam audiunt
vestimenta scindunt. Cūq̄ dixisset: Ec
ce nunc audistis blasphemiam: Adiecit:
Quid vobis videtur? At illi respondē
tes omnes dixerunt: Reus est mortis.
Nam fm legem Leuitici. xxiij. Blasphe
mi morte puniebantur et precipiebantur
apidari. Beda. Sententia sua se conde
mnauerūt qui eum morti adiudicant quē
et oris et operis sui testimonio deuz cog
noscere possunt. Et Origenes. Quanto
putas fuit erroris illā principalem omni
um vitam ream mortis pronuciare ac p
tanto p̄ resurgētū testimoniā nō respicere
in illū fontē vite. De quo omnibz vluen
tibus vita fluebat.

In die Parasceues

Quinta est ignominia miserabilis negationis. Quomodo vix petrus ter eum negavit. De his autem negationibus varij: vario modo loquuntur. **fm** **en** **Joā.** videtur quod due prime fuerint facte in domo ane. **fm** vero **Matth.** et **Lu.** in domo calphee. **Di-** cendum **fm** **Augustini** de concordia euangelistarum. quod omnes fuerint facte in domo ane. Sic ergo dicam. Cum dominus adduceret ad annam secuti sunt eum duo discipuli petrus scilicet et iohannes ut cibus teneret. Iohannes autem erat notus in domo pontificis: ideo intravit. Petrus autem stabat pauidus ad ostium foris. Iohannes ergo rogabat ancillam ostiariam ut intromitteret petrum. Que cum videret eum pauidum et alteratum. dixit ei. Numquid ex discipulis es hominis istius: quod videtur quod sic. Qui ex timore vix audes loqui. At ille negavit cum dicens. Mulier non novi illum neque scio quid dicis. **Chrysostomus.** Quid dicis petre: nonne prius dixisti. Si oportuerit me mori tecum non te negabo. Non erat miles qui te interrogavit: sed ostiaria vilis: spiritualiter: petrus. id est pastor ecclesie. aliquando introducit per ancillam. id est amicitiam carnalem ac etiam per ancillam vincit et christum negat factis suis. Erat autem petrus torpens torpore infidelitatis et cum alijs se calefaciebat exterius: cui verus ignis exstinguebatur interius. Ille igitur timens diu ibi stare exire voluit: et dum exiret animadvertit eum alia ancilla que dicit ministris: Et hic cum iesu erat. Unde dixerunt petro. Vere tu ex illis es. Nam et loquela tua manifestum te facit. Hoc dici potest cuilibet hominibus turpibus utenti. Turpis ei loquela turpes mores ostendit quod ut habet **Matth.** xiiij. Et abundantia cordis os loquitur. Cum autem hoc diceret petro negavit iterum cum iuramento dicens per magnam deum israel non novi hominem illum. Hic nota periculosa sit mala societas. Dum enim petrus fuit cum alijs apostolis non negavit christum sed quando fuit cum malis ministris pontificis. Et **Hieronymus** dicit. Valde est conuersari in curijs magnatum. Stella enim in curia herodis a magis disputat quibus inde egressis iterum apparuit. petrus etiam in curijs anne et calphee iesum perdidit. Sed heu quid dicemus de curijs platorum ecclesie. An non negat ibi christus: Audi

Berni super. Qui habitat. Omnes que sunt sunt querunt non que iesu christi. ipsa quoque ecclesie dignitatis officia in turpem queritum et tenebrarum negotia transferunt: neque in his animarum salus sed luxur queritum diuitiarum: propter hoc frequentant curias: pro epatibus et archidiaconatibus hodie decernatur: ut ecclesiarum redditus in superfluitatibus et vanitatis viciis dissipentur. Quomodo nempe animarum salus queritur: quia cum sint scelerati viri carnaliter viucentes et huiusmodi diuitiis occupant prece precio: vel obsequio obtinent. Et tales simoniaci se ingerentes ad ordines: sunt suspensi: et postmodum sua officia exercendo irregulares. Quia autem sunt simoniaci pariter expressi. i. q. j. Ordinationes etc. Sunt nonnulli. Nec possunt absolui nisi resignet huiusmodi beneficia. Preterea quod possunt esse sufficientes ammarum pastores considerata eorum vitarum ignorantia ceca: qui nec de minima questione tangente conscientiam scirent respondere. Unde **Grego.** in registro. Recundum nobis est et dicere pudent quod sacerdotes sibi ducatus usurpant qui exordium religiose militie non viderunt. Patet itaque christum nunc negari et contemni in domibus pontificum. Quod et ibi tunc figurabatur cum petrus eum negavit in domo principis sacerdotum. Post supradicta: intervallo facto quasi hore unius dicit unus ex seruis pontificis cognatus eius cuius abscedit petrus auriculam. Vere et hic cum illo erat: nam et galileus est: et dicit petro. Nonne ego te vidi in horro cum illo: Tunc cepit petrus iurare et anathematizare deum. A deo sim maledictus si novi hominem. Rabanus. Hora quod primum ait. Nescio quid dicis. Secundo cum iuramento negat. Tertio cepit detestari et iurare quia non novit. Petrus seuerare quippe in peccato dat incrementum scelerum: et qui minora spernit cadit in maiora. Et continuo adhuc eo loquente cantavit gallus. In quo nota quod gallus. id est diabolus cantat quando plati peccant. Vel scilicet Rabanus per gallum intelligit quod somnolentos in peccatis increpat. De istis negationibus vident euangeliste diuersimode scribere: quod **Matth.** **Lu.** et **Jo.** dicunt ter negasse petrum ante primum gallicantum. **Mar.** autem dicit gallum post primam negationem cantasse. Unde nota **Aug.** in li. de concordia euangelistarum quod ter

tia negatio petri intelligitur qm̄ vna negatio cōtinuata: q̄ totalis inchoata ante p̄mū gallicantū: cōsumata est ante scdm̄: iō Matt. 26. et Jo. loquunt de illa: habēdo respectū ad inchoationē. Mar. p̄o ad cōsumationē: et nō repugnat vt patet q̄ ch̄s dicit (sm̄ q̄ Mar. ponit) de b̄is: alij nō ponūt ad maiorē exaggerationē. Posset etiam intelligi q̄ primū galli cātū petrus nō audiuit sed scdm̄: ita tres dixerē ante q̄ gallus canter: marc⁹ p̄o ante q̄ gallus b̄is canter nō referendo ad petrū.

Forse queris q̄re p̄misit dñs petrū qui tam feruens erat in eius amore ita grauit̄ cadere. Rñsio. p̄pter tria. Primo p̄pter maiorē petri humilationē. Aug⁹. li. p̄m. de ciuitate dei. Audeo dicere sup̄bis vtile esse ruere in aliquod peccatū manū festū apertū: q̄ vnde sibi displiceant q̄ iam sibi placendo ceciderūt. Salubrius enim petrus post peccatū displicuit q̄ sibi placuerat dum p̄sumpsit. Secdo p̄pter generalē oīm informationē vt sic reprimat humana p̄sumptio. Aug⁹. Hic cognoscitur q̄ verū sit illud Sine me nihil potestis facere. Ecce em̄ ad vnus aure pulsus firmisima colūna cōtremit. Tertio p̄pter specialem petri instructionē: vt vix p̄m Gre. dif. l. j. is qui futurus erat pastor ecclesie: in sua culpa disceret q̄liter alijs miseri deberet. Et chrysost. in s̄mone. Idcirco diuine prudentie secretū p̄misit vt ipse prim⁹ laberet petrus q̄ erga peccantes duriores sniam p̄prij casus intuitu temperaret. Idcirco nō angelico arbitrio cōmittere sacerdotij potestātē voluit: ne cū ipsi minime peccarent: p̄ctōres sine misericōdia iudicārēt. Miserabiliter autē cōsumatis negatio: nibo et au dūto galli cantu cōuersus iesus a iusticia in misericōdiam respexit petrū: et tunc recordatus est verbi iesu qd̄ dixerat: p̄ q̄ gallus cāter: ter me negabis. Et egressus foras fleuit amare: p̄cepit q̄ se in quandā foueā que postmodū gallicantus ē appellata: vbi et postea edificata est ecclesia in honore beati petri: vbi gemebat: peccat⁹ rundeabat dī. Heu quid fecisti miser infidelis: dñm tuū negasti. Et in illa fouea videntur aliqui steterē verecūdia vsq̄ ad diem resurrectionis: tantūq̄ huius peccati detestationē habuit q̄ nunq̄ ipsi re

cordabat quā amarissime fletet. Vñ a primo gallozū cantu vsq̄ mane stare in oratione: cōsuevit fletus p̄ illa negatione vt habet in Itinerario Elementis. Cōtigit autē semel vt ibidem dicit: q̄ beatus clemens dicit ei. Pater mi quare sic flet: cum per fletū perdas oculos et vltra cum scias peccatū tuū tibi dimissū. Rñdit petrus. O clemens cum recordor benignitatis dulcissimi tei: et quō vidi eū p̄stratum autē pedes meos: et tam viliter eū negauī: nō possum a lachrymis cōtinere. O miser peccator recognosce quotiens per peccatū deus negasti et reliquisti: cur nō flet cum petro in fouea humilitatis vt sic cū petro veniā cōsequaris. Vide ergo vias tuas i p̄ualle scito qd̄ feceris. Scripta est ignominia cōfusibilis derisiois quomodo vix ignominiose et cōfusibiliter fuit derisus et vilipensus a ministris pontificū. Alij in preciosam eius faciē conspuendo. Qd̄ turpius q̄ in illam clarissimā faciem cōspuere. Bern. Vultū tuū dñe iesu in quē desiderant angeli p̄spicere spūritus inquinauerūt. Esa. l. Faciē meā nō auert ab increpantib⁹ et cōspuentib⁹ in me: Alij barbā eius euellendo iuxta illud Esa. l. Corp⁹ meū dedi p̄cutiētib⁹ et genas meas vellentibus. Alij faciē eius velando et ipm̄ percutiendo sicut p̄cuti solent satiri dicendo. Prophetiza nobis chris̄te q̄s est qui te percussit: deridentes vix eū vt falsum p̄phetam. Scdm̄ aliquos velauerūt faciem eius ne videntes tam gratiosam faciem pietate vincerent. Beda. O infana cecitas iudeoz qui illam desiderabilem faciem quā patres eoz aduenturam tanto desiderio desiderauerūt: ipsi infelices quādo eam presentē habuerunt tam ignominiose velauerūt: nō demeruerūt ne illam cognoscerēt. Chrysost. Celi terre q̄q̄ dñs celsus sustinet et patitur impiorū ridicula: formā nobis patiētie prebens. O iesu benedicte q̄ dura tibi fuit nox illa in qua a principio vsq̄ ad finem quietē ne fecis: s̄ nūc vno nūc alio loco corporis fatigaris. O pie iesu quantū nos dilexisti: quos cum laborib⁹ et iniurijs redemisti. O mens humana cur dura es que dño sic afflicto: sic illuso non cōpateris. Heu quid erat videre illos sentientes trahē

In die parasceues

res capillos: alios faciem conspuentes: alios percutientes &c. **O** dulcis iesu qñtū nos amasti sed heu nos miseri te nō dñs/ gimus. Spiritualiter Illi cōspuunt qui blasphemant quia deo cōtumeliā inferūt. Item fm Gregorij. Illi in faciem christi cōspuunt qui sanctos & iustos cōfutant. Illi velant oculos christi qui veritatem celant & falsitatē fouent sicut falsi iudices & aduocati. Illi percutiūt qui pauperes op/ pñmūt: iuxta illud Matth. xxij. q̄ diuini ex minimis &c. Item fm Bedam. **O**ēs falsi christiani ch̄m colaphizant qui chri/ stū ore fatentur: factis autē negant. vt dī cīf Titij. Septima ē ignominia hor/ ribilis desperationis. scz maledicti iude q̄ ut dicit Hierony. Plus ch̄m offendit o/ sperando q̄ tradendo: qz desperando pec/ cauit cōtra deitatem: cuius miscēia infini/ ta: tradendo contra hūanitatē. Sic ergo dicit euāgelista. Videns iudas q̄ damna/ tus esset: penitentia ductus retulit trigin/ ta: argēteos principibz sacerdotū. **O**rig. Sed quomō vidit iudas quoniā damna/ tus esset: nōdūm em̄ a pilato cōdemnatus erat. Forsitan dicit aliquis qm̄ considera/ tione mentis sue vidit exitū rei. Ali⁹ autē dicit quoniā quod scriptū est: videns iu/ das q̄ damnatus esset: ad iudā refert: tūc enim sensit malū suū & intellexit se damna/ tūm. Iudas enim sic penitentia ductus ppter enormitatē peccati retulit. &c. Chry/ sost. Vide qm̄ penitentiā agit qñ cōpletū est & finem accepit peccati. Non em̄ pmit/ tit diabolus eos qui non vigilant videre malū ante q̄ pficiant. Retulit igit iudas triginta argenteos: quasi eodē p̄cio quo ch̄m vēdidit possz redimere. Dīcēs Pec/ cavi tradens sanguinē iustū. Gratian⁹ de pe. dis. j. c. His penis. Arbitror q̄ etiam iudas potuisset miserationē dñi nō exclus/ di a venia: si pñiam apud iudeos & apud dñm agere voluisset. Sed miser iudas desperatus ex horrore culpe: nō est aul⁹ ad dñm redire: sed ad iudeos iuit qui eū deriserunt dicentes. Quid ad nos scz de peccato tuo. Tu videris. i. ad te spectat videre factū tuū. Sufficit nobz tenere eū. Videns ergo q̄ deriderent eū: p̄cicit argēteos in templo vnde capti fuerāt. Et abiens desperatus laqueo se suspendit: et

suspensus crepuit medius. Ut h̄ Actus j. Leo papa Sceleratio: oib⁹ o iuda atqz infelicio: extitisti: quē nō pñia reuocauit ad dñm: sed desperatio traxit ad laqueuz. **O** nequissime iuda: qd tibi pfuit auari/ cia tua: argenteos reddidisti & animā tuā diabolo. corpus autē laqueo mortis tra/ didisti. **O** miser tu totū pdidisti: corp⁹ et animā & pecuniā. Sic & simoniaci: vsura/ rj: avari totū in fine pdunt. Eccl. x. Euz moriet homo hereditabit bestias serpen/ tes & vermes. Bestie em̄. i. executores et heredes bestialiter viuētes accipiūt pecu/ niā & terrenā hereditatē. Serpentes. i. de/ mones animā: r̄mes autē corpus. Glosa sup Matth. Multi hodie sūt q̄ execran/ tur factū iude: & tñ iude similes sunt. Un̄ multi socij ac fratres iude censendi sunt. Primo qz indignant & murmurāt de his que dño offerunt vel p deo dant qñ cum iuda dicāt. Ut qd p̄ditio hereticētes etiā filios aut cōsanguineos p̄ditos: si diuino officio aut seruitio mancipant. Scdo q̄ verbis aut linguis dilectionē simulant: & tñ cōtrarij in corde gerūt & opere faciunt. Bern. Quādo bonū foris: & corde malū meditaris: oscula que iudas dño dedit tu mihi das. **O**ēs igit tales sūt socij & frēs iude. Tercio illi q̄ signa deuotiōis & reh/ uerētie ad deū hñt tñ exterius. interius autē ppositū gerūt pseuerandī in p̄ctis: h/ cū iuda sub signo reuerentie iniuriā & irri/ uerentiam dño faciūt. Quarto vsurarij: & sacrilegi: decimas & res ecclesiasticas deo/ fraudantes. Et gñaliter oēs auari q̄ pro/ pter auariciā dñm derelinquūt: Hi sūt si/ miles iude q̄ ppter sauariā dñm vendi/ dit. Usurarij etiā vendūt tps qd dñs in sua potestate posuit: iō hoc mō dicūt do/ minū vendere. Sacrilegi etiā res ecclē/ ch̄o p̄nentes accipiūt: quō & iudas pe/ cuniā accepit de tēplo. Acceperant em̄ p̄n/ cipes sacerdotū pecuniā illā nō de p̄p̄is buris: sed de gazophylaco tēpli. Quin/ to spēaliter qdā auari sacerdotes q̄ curaz quidē gerūt pecuniā: sed nō animarū qz de pecunia quidē solliciti: de animabus vero minime. Sexto simoniaci q̄ vel bñ/ ficia simoniace obtinēt: vel q̄ sacramenta vēdūt & p̄cipue q̄ missas pecunia celebrāt. Ad hoc iō aliquādo se offerentes & quasi

cū iuda di. Quid vultis mihi dare et ego
vobis cum tradā: Septimo omēs forni-
catōres q̄ p minima delectatōe aīas suas
ch̄zi sanguine redēptas diabolo vendunt
et fornicatrices que p p̄cio seip̄as ch̄zi san-
guine redēptas p̄sternūt. fautores etiā et
fautrices taliū: et sp̄alit̄ vetule ille india-
bolate que iuueculas decipiūt et vendūt.
Hi oēs fr̄es et sorores iude sūt. Octavo
sp̄alit̄ sacerdotes fornicarij iter quos etiā
sunt aliqui publici et notorij. Hiero. Dic
sacerdos dic clerice quōd iisdē labijs q̄b̄
osculatus es filiū p̄ginis. i. ch̄zm in sacra-
mento altaris audes osculari labia mere-
trici. Et iuda: osculo filiū hoīs tradis. i.
similei es. Nonnulli q̄ p munere sub ali-
qua apparēti virtutis inocētē et decipiūt
et grauat vt falsi testes et q̄ iusticiā vendūt
vel sub ymbria iusticie innocētēs p mune-
re ledunt vt sunt falsi iudices. Illi etiam
qui pro munere iusticiam punitiua impe-
diunt vel omittūt. Ip̄e ch̄is est iusticia et
veritas. Decimo oēs in petis indurati ex
cōicari oēs eccl̄ie auctoritatē p̄tēnentes:
quē admodū et iudas noluit audire corre-
ctiōnē dñi. Undecimo p̄fiteri differētes
qui etiā peiores quodāmodo dici possūt
quia iudas nō multū distulit penitere et
p̄fiteri. Duodecimo oēs indigne cōican-
tes qui q̄ntū est ex seipsis ch̄zm diabolo
tradūt dū ip̄m ponūt in loco qui subiect⁹
est diabolo. Unde de quolibet tali potest
dñs dicere qd̄ de iuda dicebat. Verūt̄
man⁹ tradentis me mecū ē in mēsa. Tertio
decimo oēs recidiuātes in peccatū post cōi-
onē q̄ etiā dñm quē receperūt q̄ntū in se-
ip̄is est diabolo tradūt qm̄ locum in quo
dñm receperūt diabolo subijciūt. Hi er-
go omēs supradicti sunt focij et fr̄es iude.
Quartodecimo mūd⁹ focij ē sp̄s iude. Hi
dus q̄ppe qm̄ dat diuinitas: salutare dñi ē
sp̄s vana et salutes p̄mittere: qm̄ dat deli-
tias et solacia et oscula. qm̄ dat honores
tūc amplectat. His oib⁹ modis q̄m iudas
decipit et morti tradit. Job. xij. Ducunt
in bonis di. suos et in p̄cto ad infer. descē-
dūt. Quirto decimo oēs fures raptōres et
res alienas quis mō inuiste detinētes Ju-
das em̄ fur erat. Jo. xij. Imo mlti sūt iu-
da peiores q̄ multi tales nec penitēt nec
p̄fiter: aut si q̄q̄s p̄fiteant: tū restituerē

nolūt. Iudas aut̄ penituit: seip̄m accusa-
uit et pecuniā restituit: q̄ triginta argenteos
retulit p̄ncipib⁹ sacerdotū. P̄ncipes aut̄
sacerdotū argenteis acceptis dixerūt. Nō
licet eos mittere in corbanā, vbi sc̄z pone-
bāt oblatōes tēpl̄i: q̄ p̄ciū sāguis ē. Aug.
Qual̄ inocētē simulatō pecuniā sanguis
nō mittere in arcā: et ip̄m sanguinē mitte-
re in p̄sciam: Hiero. Vere culicē colātes
et camelū glutiētes. Lōsilio itaq̄ isto eme-
rūt ex ill⁹ aḡz cuiusdā figuli i sepulturā pe-
grinorū: et dicit⁹ ē ager ille acheldemac. i.
ager sāguis: et postea edificata ē ibi eccl̄ia
sc̄rōz. In h̄ notat q̄ ch̄is p̄ suū sanguinē
nō pegrinū emie q̄tē p̄peruā. Aug. Nos
ei pegrini in h̄ mōdo sum⁹ tāq̄ hospites i
hac luce versamur. Quarta p̄sidera-
tio facinorose iudicatōis quō inepte iudici-
cat⁹ ē ad mortē Vbi p̄siderāde s̄t septē im-
p̄ia ip̄ictas d̄testād̄ accusatōis (pietates
Sc̄da ip̄robāde remissiois.
Tertia aboiāde p̄lectōis.
Quarta execrāde flagellatōis.
Quinta vituperāde illusiois.
Sexta p̄denāde refutatōis.
Septia rep̄bāde sentētiatōis.
P̄ia igit̄. et quō iudei accusauerūt eū: cor-
ra pilato et adduxerūt eū vincitū. vt dñ. ma-
nib⁹ a ego ligat⁹ cū mltis iuicij⁹ ad pilatū
tū vt iudicaret eū. Sic aut̄ dñ. Nicodem⁹ in
euāgē. suo Pilat⁹ iussit vni furoz suoz
vt duceret iesum. itra p̄torij Ip̄i ei iudei
nō introierūt vt nō p̄aminaret: s̄z vt man⁹
ducarēt pascha. i. azymos panes q̄s nō li-
cebat edere: nisi mūd̄is. In dieb⁹ aut̄ azymoz
p̄trahēbat imūdia ex ingressu do-
m⁹ aliēgene. Aug. O ip̄ia cecitas aliēi iu-
dicij p̄torio p̄aminari timebāt: et fr̄is ino-
cēt⁹ sanguinē effūdere nō metuebāt. Istis
aut̄ sūt siles q̄ de modic⁹ p̄sciam fac ētes
enormia nō curāt. Iussit ergo pilatus ser-
uo suo vt iesum in p̄torij duceret vt ip̄m
interrogare posset meli⁹ extra tumultuz
iudeoz. Ip̄e em̄ erat medius hinc inde
discurrens. Ille ergo seruus ch̄zm intro-
ducens vt ait nicodemus deposuit suum
fascialet adorans dñm: illud posuit in ter-
ra: vt dñs ambularet supra: qd̄ iudei cer-
nētes grauit̄ indignati sūt p̄tra seruū.
Pilat⁹ ē interrogauit nūciū cur hoc face-
ret. Allegauit em̄ illud qd̄ fecerant pueri

In die parasceues

hebreorū dominica pcedēti quomō pcesse-
rant obuiam ei: z strauerāt vestimēta sua
in via. Et hoc patz aggrauatio scelerz iu-
deorū. Paganus em ille legem ignorās
reuerentiā domino faciebat. Illi pō mor-
tem eius qrebant. Introducto itaqz Je-
su Pilatus interrogauit eos: Quā accusa-
tionē affertis aduersus hominē hūc? Res-
ponderūt: Si nō esset hic malefactor: nō
tibi tradidissim⁹ eū. q̄si dī. Nos qui sum⁹
tante auctoritatis: sic solēt maliciosi se iu-
stificare: et Pilatus q̄si ex eorū rñsione in-
dignat⁹ dicit: Accipite eū vos: z fm lege
vestrā iudicate eū. q. dī. Dicitis q̄ sufficit
examinatio vestra: sufficiat vestra sentē-
tatio. Et dixerūt: Nobis nō licz interfice-
re quēqz. Chryst⁹. vel ideo: qz multū d po-
testate eorū abiciū erat: eis romanis sub-
iacentibus: vel ostēdere volentes pctm ēt
nō esse iudaicū: sed crimē publicū: qz se re-
gem dicit. Quia eū crucifigi cupiebāt
vt etiā modo mortis eū diffamarēt. Non
licz autē eis crucifigere: sed q̄ alio modo
interficiebāt mōstrat Stephan⁹ ab eis
lapidatus. Et ideo subdit: vt impleretur
sermo quē dixit significās qua morte essz
moritur⁹. Hec ille. Leperūt autē eū accu-
sare in multis. De quibz Lucas tria expō-
nit. Dixerūt em: Hunc inuenimus sub-
uertentē gentem nostrā: scz falsam doctri-
nam seminādo: et phibentem tributa da-
ri cesari: et dicentē se chriṣtū regē esse. De
prima accusatiōe nō curauit Pilatus: qz
gentilis erat: de lege Moysi non curans.
Secundā sciebat esse falsā: quia chriṣtū
audierat aliquādo dixisse Reddite q̄ sunt
cesaris cesari: et que sunt da deo. Tñs so-
lum curauit de tertiā que plus eū tange-
bat. quia videbat esse cōtra cesaris hono-
rē. Introiuit ergo in pteroriū Pilatus: et
interrogauit Iesum dicens: Tu es rex iu-
deorū. q̄si diceret: Est hoc verū qd tibi im-
ponitur: quia vics dicitis te regē iudeorū.
Rñt iesus: A temetipso hoc dicitis An ali-
tibi hoc dixerūt de me? Theoph. Innuir
ex hoc pilatū esse vecordē et indiscrete iu-
dicantē. q. d. Si ex teipso hoc loqris: pan-
de signa rebelliois mee At si ab alijs pce-
pisti fac inq̄sitiōnē ordinariā. Rñdit pila-
tus: Nunqd ego iude⁹ sum. q. d. De hoc
a meipso nō loqr. Ses tua z porifices tra-
diderūt te mihi: q̄ te deberēt defendere.

Quid fecisti: Iesus igit ad altiora pilatū
inducere volēs Rñt: Regnū meū nō ē de
hoc mūdo. q. d. Rex sum nō t̄lis vt putas
sed mltō excellēti⁹. Aug. q. d. Audite iu-
dei et gentes nō impedit dñatiōez vīam
in hoc mōdo: sed qd vultis ampli⁹? Certe
credēdo ad regnū qd nō est de hoc mōdo.
O dulcis iesu nō tibi sunt siles mlti tui vi-
carij in pompis et delicijs terrenis pnci-
pibus se eq̄parātes: vere regnū eorū est de
hoc mōdo. Et subdit chris: Si de hoc mū-
do essz regnū meū ministri mei vtrqz de-
certarēt p me vt nō traderer iudeis. Chri-
stus ostēdit regni mūdani ibecillitatē: qm̄
a ministris habz fortitudinē. Seq̄t: Nūc
aut regnū meū nō est hic. Nō ē: nō ē hic
hic em est regnū ei⁹ vsqz ad finē seclī ha-
bēs secū iuxta iysania vsqz ad messē: sed
tñ nō est hinc: quia pegrinamur in h mōdo
Quid em est regnū ei⁹: nisi credētes i eū:
quibz dī: de hoc mōdo nō estis. Dicit ḡ ei
pilar⁹: Ergo rex es tur? Tu dicitis: qz rex
sum ego. Tra rñsum tēperauit ne calūnie
occasione daret. Et subdit: In hoc em na-
tus sum: et ad hoc: veni in mundū vt testi-
moniū phibeā p̄tati: Et ois q̄ est ex p̄ta-
te: audit vocē meā. Qui pilar⁹: Quid est
p̄tate: Theo. Nā fere ab hoibz euāgucrat
et cūctis erat incognita dū eēt incredulī.
Pilar⁹ at statū extitit ad iudeos nec rñsū
expectauit: qz vt dī Alch. idign⁹ erat au-
dire. Nā lz iudiciū in p̄tate ichoauerit: tñ
i pueritate finuit. Tñ p̄t q̄ de p̄tate n̄
mltū curabat. Siles sē mlti pilato q̄ d p̄-
tate q̄rūt: sibi tñ displicz p̄tate audita d vi-
cijs suis. Pilato spūalr sē siles iudices int
q̄ q̄ cū volūt iustā ferre sniaz: pmo qdēz
ab aliq̄ p̄tate icipiūt: sz i pueritate finuit
Pilar⁹ itaqz cū audissz a xpo regnū suū n̄
ēē de h mōdo: accusatiōz illā nō pōderauit
sic nec alias duas. Tō de p̄torio suo extēs
dñs ēt iesu secū vēiente dī ad iudeos: Nul-
lā cūm mortz iuenio i isto hoīe. Ipi at qz
desuebāt i crimibz: tō iualescētibz vocibz
di. Cōmouit pp̄z p vniuersā iudeā: icipies
a galilea vsqz huc. q. dī. Pueritit pplū
turbat pacē cōez. Et accusabāt eū ēt sumi
sacerdotes i mltis. Ies⁹ pō nihil rñt. Am-
bro. Accusat dñs z tacz: qz d̄fēsiōē n̄ idigz
Ambiūt d̄fēdi q̄ timēt vici. Nō ḡ accusa-
tiōez p̄firmat tacēdo: sz d̄spicit n̄ refellēdo
Dic ḡ illi pi. Nō audz q̄ra adūsū te di. re q

Hane Bermo Fo. CLXXXIII

stimonía. Chrysost. Hoc dicebat volens eū liberare dū se excusando responderet. Dignū em̄ videbat ei magno miraclo: vt exhibitus ad iudiciū criminale: iperturbabilis tacet ante mortē: q̄ apud oēs homines terribilis iudicat. Secūda ē impletas reprobande remissionis: q̄lit. s. imple remisit eū pilatus ad herodē: et herodes ad pilatū. Imple inq̄ qm̄ si pia fuisset pilati volūtas nō remississet eū cū sciret eū innocentē. Pilat⁹ itaq̄ qm̄ audierat galileū noīari: cū tetrarcha erat herodes: interrogauit si homo galile⁹ esset: et vt cognouit q̄ de herodis p̄tate erat: misit eū ad herodē q̄ tunc hierosolymis erat p̄pter solēntatē paschale q̄ in dñat⁹ erat. Pater em̄ suus in fauorē vxoris sue: q̄ iudea erat: trāsiens ad ritū iudaismi: se fecerat circūcidī. Sicut dicit ioseph⁹. Vñ fo autē iesu gauisus est herodes. Ex mulro em̄ tpe. s. a decollatiōe iōanis baptiste iesum videre cupiebat: quia multa de doctrina ei⁹ et miraculis audierat. Vñ et sperabat aliqua signa ab eo fieri. Interrogauit ergo eū multis sermonib⁹: nō sicut vxoritaris amator: sed sic curiosus et tentator. Ideo chris̄s nihil respōdit: nec aliquod si gnū fecit. Glo. Herodes nō reputauit chris̄tū saluatore sed incantatore. Iō nō erat dign⁹ neq̄ p̄bis neq̄ miraculis. Grego. Chrs̄t⁹ in hoc nos docuit vt taceam⁹ qm̄ cognoscim⁹ q̄ auditores nostri nostra volunt audire q̄ laudanda: et sua p̄uersa facta nō mutare. Ne dū ostentatiōis studio verbū dei loquimur: et eorū q̄ erat: culpa eē nō demonstrē: et nra q̄ nō erat fiat. Stabant q̄ sacerdotes et scribe p̄stanter accusantes eū corā herode. De illis forte de quibus accusauerūt eū corā pilato: ad quas accusationes tāq̄ indignas rāsiōne dñs nihil rñdit. Qd vidēs herodes spreuit eū reputans eū idiōtā. Sic hodie veri chrs̄i sectatores ab alijs spernūt et idiote reputant. Iesum etiā aliq̄ cū herode spernūt q̄ doctrinā ei⁹ p̄tēnunt: miracula q̄rētes. Cū tamē fm̄ Grego. Nō sit ip̄s miraculorū s̄z op̄erū dicūt. Si q̄s ex mortuis rediret crederem⁹ ei de inferno et de paradiso. S̄z talib⁹ esset notāda respōsio abrae ad diuitē. Lu. xvj. Si moysen et p̄p̄etas nō audiū: neq̄ si q̄s ex mortuis flurrexerit cre-

dent. Nō solū autē illū spreuit herodes s̄z illūsit: veste alba induēdo tanq̄ fatuū: et sic remisit ad pilatū. Probauit se in eius mortē cōsensisse: q̄ em̄ sibi fuerat missus tāq̄ homo sue iurisdicōis: cū nō inueniret in eo causam: debuit eū absolueret et nō alteri⁹ iudicis arbitrio relinquere. Considera o anima quō pius dñs ducit et reducit: cōteplare eū demisso vultu et verecundō incedentē: cōiicia et clamores audientem. Et facti sūt amici herodes et pilatus in illa dñe. Sic sepe cōtingit inter hoies p̄uerse voluntatis q̄ duo inimici amici sūt ad nocendū vni tertio. Facti sūt inq̄ amici: p̄pter mutuā reuerentiā sibi mutuo deuota. Nā antea erāt inimici p̄pter iudā galileū et alios galileos cōplices eius: q̄ erāt de iurisdicōe herodis: q̄s pilatus occiderat ip̄is sacrificiib⁹: miscens sanguinē eorum cum sanguine sacrificiorū: eo q̄ tributū cesaris asserēbant iudeis illicitū. Hoc refert ioseph. xxij. li. antiq̄ratū. De q̄ etiā aliq̄ scribit. Act. v. Dū autē p̄dicata agerent brissima p̄go sollicita de filio v̄it hier⁹ cū magdalea et cū sororib⁹ suis Ingressa igit̄ veniebat p̄sus atriū repli. Et fm̄ cōteplatiōe cuiusdā doctoris neq̄ minē reperiebat: quēdā tñ mendicū reperit in illo loco vbi symeon alias sibi dixerat. Tuā ip̄ius aiām p̄rāhibet gladius. Hūc igitur sic est allocuta. Vbi est magn⁹ p̄pheta. Quid est qd̄ p̄p̄s hodie non cōuenit ad p̄dicationē. Nā dñā (ait ille) nescitis. Certe tam sūt rumores p̄ totam ciuitatem q̄ ip̄e captus sit a iudeis. Heu (inquit) illa qd̄ faciā: quo ibo: et p̄re dolore corruit in trā. Iterū at̄ iōā. euā. volēs qd̄ dñs faciebat virginī intimare: venit ibidē plorās: qui vt dñam vidit nō poterat p̄re cordis angustia os aperire. Quē vt brā virgo cōspexit. Heu (inquit) iōānes charissime: vbi est magister v̄r: Heu dilectissimē: vbi est fili⁹ me⁹. Et ille ait. Nā dñā: dura vobis noua refero. Magister meus fili⁹ v̄r dulcissimus: captus est: ligatus: et tāq̄ latro ductus. Heu dñā nos omēs eū reliquimus in necessitate sua: p̄ totā noctem fuit afflictus in domo ane et calphe et petrus eū publice negauit. Nane autē duct⁹ est ad pilatū et postmodū ad herodē vñ nūc venio. Et iterū nūc reducit ad

In die Parasceues

pilatu vt morte damnet. **D**ñā q̄ grauif
anxietas penetrant cor vestrū. **H**eu di-
cā matres tenere diligentes filios q̄ an-
gustaretur si audirent eos ad mortē duci
Et certe dolor eaz minim⁹ esset: z q̄ si p
nihilō reputand⁹ respectu doloris virgi-
nis sacre. Potuit itaq; dicere illō Thren
j. Posuit me scz passio filij mei desolatam
tota die merore cōfectā. Et tūc vt credi-
mus iōh̄nē rogant z socias vt eā duceret
ad domū pilati. Nos quoq; illuc spū acce-
damus ad cōsiderandas angustias nr̄i re-
dēptoris. **T**ertia est impietas abo-
mināde p̄lectiōis: qz vīz impy poti⁹
elegerūt barabbā q̄ ch̄m. **V**idēs enim
pilatus dñm ad se reductū: scies q̄ p inui-
diā tradidissent eū. **V**idēs qz eos instan-
tes mortē ei⁹ volebat eū liberare. **U**n aut
Obtrūstis mihi hūc hoīem q̄i auertem/
tem pplm z ecce coraz vobis eū interro-
gans nullā causā inuenio in eo ex his in q̄
bus accusatis eū: sed neq; herodes. **N**am
remisit eū ad nos z ecce nihil dignū mor-
te actū est ei. Sed ecce qd faciam vobis.
Est cōsuetudo vobis vt dimittā vnū in
pascha. **U**icet aut sint plures vincit: est tñ
vn⁹ sceleratissimus latro homicida z se-
ditiosus. **V**idete qz nō habebitis nisi al-
terū barrabā aut iesum. **D**eliberate cito
quē vultis de duobus: **N**ecessē eū habē-
bat eis vnū dimittere p diem festū sicut
dicit nico. de li. super. hoc passū. qz in no-
cte pasche angelus saluauit hebreos: z p-
cussit egyptios. **E**xo. xij. **I**deo in memo-
riā hui⁹ bñficij in solēnitate paschali sal-
uabant vnū p̄pinqū mortū: z alios reos
interficiēbant. **E**t hāc cōsuetudinē serua-
ri impetrauerāt ab impatore romano sic
antea fuerat ex antiqua patrū introductō
ne ordinata z seruata. **E**redebāt aut pila-
lar⁹ qz iudei nullomō eligerēt erat⁹ homici-
da. **D**icit aut insignis. **M**artib. xxvij. vt
dicit nico. de ly. **N**ō nobilitate gñis sz ex
famositate criminis: qz etiā bonū ad malum
transferim⁹. **E**t dī. v. meta. **S**icut dī ali-
quis bonus latro: z ita dici pōt insignis.
Tūc aut vt habet **M**artib. xxvij. **S**eden-
te illo p tribunali milit ad eū vxor ei⁹ dī.
Nihil tibi z nullo illi: quasi dī. nullo modo
cōdemnes eū. **M**ulta eū passa suz hodie

per visum ppter eum. **R**abanus. **H**ūc vel
ro diabolus intelligens per ch̄m spolia
sua se amissurū: sicut primū per mulieres
mortē intulerat: ita per mulierē vult ch̄m
stū de manib; iudeoz liberare: ne per ei⁹
mortē: mortis amittat imperiū. **P**ilatus
itaq; querēs liberare ch̄m q̄ sunt quē vel
lent sibi dimitti. **P**opul⁹ ergo simplex re-
cognoscēs barabbē maliciā: volebat ch̄m
stū liberare. **U**n legi⁹ in euāgel. mcode 4
mi qz quidā ch̄io copatiētes flūbāt z reci-
tabant multa miracula ch̄m z bñficia. **Q**u-
audiens p̄ses tremefactus dicit ad pplm
Quid ergo vultis effundere sanguinē immo-
centē. **S**ed p̄bz dolor p̄ncipes sacerdotū
z seniores p̄uaserūt populis vt percerent
barabbā. **E**ssim xpo perderēt. q. di. **V**os
estis simplices ignorantes: vos debetis fa-
cere sicut z nos q̄ sum⁹ legē si melius est
illū retinere faceremus. **N**ota hic de illis
diabolicis q̄ dicūt paupculis mulierib;
putas qz sit malū: putas qz nos q̄ sum⁹ cle-
rici velle⁹ facere. **N**ō non. **N**ota etiā de
iudicib; z aduocatis qui plon gāt causas
z sepe reos absolūūt: z iustos sepi⁹ dāni-
cant ppter amorē pecunie dicētes. se age-
re iuxta leges. **I**bi sunt pharisei similes
simplicē pplm decipiētes. **P**̄ses q̄ ait.
Vultis dimittā vobis regē iudeoz. **J**o.
xviij. **O**ēs ergo clamauerūt. **N**ō hūc sz
barabbā. **N**ō petimus saluatōrē z q̄ mor-
tuos suscitāt: sed filioz nr̄oz interfectōrē
z bonoz nostroz raptorē **L**atrones igit-
tur latronē petierūt. **S**ic z multi in p̄mo-
tionib; officioz aut bñficioz malū bono
p̄ferunt: quasi eū iudeis dī. **N**ō iesum: sed
barabbā. **B**eda ideo iudei pacē habere
nō possunt: qz sediciosum hominē magis
q̄ dñm pacis eligere maluerūt. **I**de. **Q**u-
reliq̄rūt saluatōrē petierūt latronē. **I**deo
vsq; hodie diabol⁹ sua latrocinia exercet
in ipos. **P**ilatus ergo stupēs qz sic barab-
bā petissent: dixit eis. **Q**uid ergo vultis fa-
ciam de iesu qui dī dī. **D**icūt oēs **C**ru-
cifigat. **M**ala mala barabbē p̄lectio: sed
peior hec iniatio. **A**it p̄ses. **Q**uid eū ma-
li fecit. **A**t illi magis crudelitas. **Q**uar-
ta est impietas execrande flagellationis.
Nam pilatus vidēs qz nō posset iesuz oī-
no dimittere liberū eū. **p**ace iudeoz: z ex

Rane Bernio Fo. CLXXXIII

alia parte timens interficere innocentem
ut tunc faceret iudeis christum flagellari
iussit et durissime vulnerari: ut sic faceret
crudelitas iudeorum. Pilate non te excusat
interio tua: quia nullum malum de se potest bona
interitio efficere bonum. Iussit ergo pilatus christum
denudari: nec dubium grauis est facta est in-
iuria cum sic nudatus est. Nam si christus non ac-
cepit peccata nostra: neque infirmitates que sunt
ad peccatum: suscepit tamen infirmitates que sunt
ex peccato cuiusmodi est erubescencia. Denuda-
ri ergo erubuit et tanto plus quanto sua pudici-
cia purior est. Cum ergo fuisset expoliatus
cum ipse: quatuor tortores ligauerunt eum ad
columnam ut cotius esset. Et hoc dicit Beda
super Lucam. Ibidem etiam referes quod huius col-
lume aliquis presens ostendit romae in ecclesia sancte pra-
edis. Maior autem presens fere est in ecclesia mon-
tis sion in qua adhuc vestigia dñici cruoris
apparent. Sed quod vinculo ligatus est dulcis
iesus. Quis inquit potuit ligare deum omnium
potere. Certe teneri non potuit neque fuisse ne-
que ferro. Certe omnes iudei tenere eum non
poterant. Immo si omnes angelus: si totus mun-
dus ad ipsum ligandum affuisset: neque tenere
neque ligare potuissent nisi charitas sua af-
fuisset. Augustinus. tamen in quodam sermone de
passione videtur dicere quod christus in flagellatio-
ne iacuit ante pilatum. Unde sic dicit. Ecce
iam dominus aptatur ad verbera: cupit sancta-
tute violentia flagelli repetitos ictus: cru-
delia verbera scapularum terga cōscindunt.
Proch dolor facit extensus ante hominem
deus: et supplicium patitur reus ille in quo nullum peccati
vestigium potuit inueniri. Hec Augustinus. Tunc
ergo ceperunt quatuor tortores eum flagellis
noculis sacrasimum corpus percutere. Sta-
bant ibidem derisores: percutiebant lictores
nunc super scapulas: nunc super dorsum: nunc su-
per brachia: nunc super latus unum: nunc super
aliud: super totum corpus. Quis inuideret quis
fortis? percuteret: durissime ergo flagellatus a pla-
ta. I pedis usque ad verticem: fuit percussus san-
guis. Iterum plaga super plagam: sanguis su-
per sanguinem: quicquid ea tortoribus inspecto-
ribus fatigatis solui iubet a columna. Et po-
tuit utcumque fieri ut de terra prostratus cess-
suerit ut videtur dicere Augustinus. Et in columna
ligatus. ut dicit Beda. et ut ait Gregorius. nazareth.
Caro christi flagellata plerumque luctuosos:
sanguinem: ex omnibus partibus scaturie-

bat: quo in terra sub pedibus iesu: et colu-
mna ipsa atque flagella madefiebat. Quia
lis putas tunc meror penetravit cor virgi-
neum quoniam videbat vel audiebat filium suum sic
flagellatum. Audi Berni. in eius persona in-
tractatu de lameta. Et cum fuisset eum incu-
ta percutit: cedunt: conspuunt: et probrium homini fieri:
comota sunt omnia viscera mea: et defecit
spiritus meus? et non erat mihi fere neque vox ne-
que sensus. Nunc autem o anima sanguine christi
redempta preceptum deuo te seruberat per
te effusus est regius sanguis. Respice dul-
cem iesum totum sanguine coopertum. Deus si for-
te videres canem in tali statu compassione ha-
beres: et quare non compasseris domino tuo. Audi phi-
lippum cancellarium parisiensem. in persona christi dei.
Dulces amice vides quod pro te porto dolores
nihil pro me patior: in multis crucior ut tu non
putaris has mores proferre penas. Crina quippe
et se mea supplicia. Dignus maledicta peccato-
rum vita: ubi nunc deliciae: ubi nunc carnalita-
tes: ubi vita bestialis. Peccator si prope
res quod agis. Vis scire. Certe quatenus tali
vilitati te exponis sic agis. quod. Placet mi-
hi dare corpus et animam diabolo renunciare
beneficio sanguinis dulcis iesu pro habenda
delectatione. Misericordia quod sic redemptio
nisi vestre peccati purgeditis: peccatum inestimabile.
empti enim estis pretio magno. I. Cor. vi.
Non corruptibilibus auro et argenteis: sed pretio
sanguinis agni inextinguibili. Berni. In
durati filij adam quos non emollit tanta
benignitas: tantus ardor amoris. Idem
Volue et reuolue huc et illuc corpus illud
dñici ubique inuenies dolore ubique cruore
et non compasseris dicte cor lapideum habere
Dicat quod adam as lapis durissimus frangi-
tur in sanguine agni vel hedi calido. Erit ergo
cor adam. ante durum? si non scindat dolore
dñi recogitat effusione sanguinis dulcis iesu.
Accedite o christiani ad sanguinem domini nostri ie-
su christi. Accedite inquit preceptum deuota com-
passione ut se vobis dicat illud Hebr. xij. Ac-
cessit ad sanguinem melius loqueretur quod ab el-
videre ne recuset loqueretur et se melius loquen-
tem quod sanguis abel loquebatur iusticiae
Genesis. iij. Ecce vox sanguinis fratris
tui abel clamat ad me de terra. Sanguis
pro iesu christi loquitur misericordiam pro omnibus peccatis

Quinta est impietas vituperare illud
nos quia dominum sic atrociter flagellatum

In die Parasceues

ducerunt milites in atrium priorum ubi congregaverunt universam cohortem ad illudendum eum. Dicit Aug. Hoc factum esse mandato prescriptum videlicet iudeorum odia magis satiantur. Ipsi quoque induerunt chlamyde cocinea. id est rubra ad modum purpuree quae reges vni solebant ut sic illuderetur ei tanquam falso regitunc ad maiorem derisionem posuerunt eum in quadam sedecet de de Lyra: quod corona illa erat de iudeis marinis ad modum spinarum acutis. Et narrat se audisse a quodam qui fuit cum beato Ludovico francorum rege ultra mare quod senserat pueruras huius iudei per forculares. Unde dicit Bern. Caput illud densitate spinarum usque ad cerebros fixum fuit ita ut sanguis ex capite exiret: fronte: genas et collum perfunderet: per sceptro autem dederunt arundinem in manu dextera eius. q. d. Sicut sceptrum tuum: ita et regnum tuum vacuum est. Et his sic factis genua flecebant derisorie salutantes eum dicendo: Ave rex iudeorum. q. d. Voluisti regnare sed non potuisti. Raban. Eum adorant qui eum credunt: sed pravis actibus despiciunt. Item qui exteri apparet orare et aliquid pro deum unum honore corde vel verbo pertractant. Et illi ministri diaboli sic christo illudentes dabant ei alapas. Et accipientes arundinem de manu eius percutiebant faciem caput eius ut sic aculei spinarum fortius infingerent. et expuebant in eum: secundum Hieronymum. In facie christi spiritus is qui conscientiam tuam sedis cogitationibus et actionibus polluit: imago enim dei et facies in conscientia resultat. Greg. In facie christi conspuitur quoniam iustos et sanctos in presenti vita communi melius afficit: et falsa verba quasi salivas fluentes in eos effudit. Item dici potest quod tu false christiane in christi facie conspuitur quod corpus eius in os tuum sumens salua tua peccata infecit. Pringis et maledicis. Item in facie christi conspuitur quod plures tuos premittis. Aut enim ipse christus: Qui vos spernit me spernit. Luc. x. Et generaliter omnes christiani qui christo illi honores inferunt: siles sunt istis satellitibus diaboli qui sic christo illudebant: in eius facie commutantes et arundine caput eius percutiebant. Sunt autem in partibus illis arundines valde magne et grosse ad modum baculorum. Quod mirari quod tremendum vobis apparebit caput illud in iudicio. Attende nunc o christiane caput illud cunctis angelis venerandum et sanctis

omnibus adorandum a quo venit omnis benedictio crudeliter spiritus coronatus: usque ad cerebros perforatus: alapisatus: spiritus. Unde quod omnia per amore tui sustinet: omnia patienter tolerat qui ipsi voluit qui esset servus: et ad omnia tacet quasi esset mutus. Erne sanguinem per aculeos corone de capite largiter perfunderem: et genas eius periculis rubricaret: atque ex sanguine illius et spiritus malignorum commotione videbatur quasi leprosi facies. Tunc impletum est illud Esai. liij. Non erat ei species neque decore: Vidimus eum et non erat aspectus et quasi absconditus est vultus eius et despectus et nos reputavimus eum quasi leprosum et perisum a deo et humiliatum. Quod peccatores misericorditer has christi illusiones inceptas per vobis sepius recogitate: et de cetero per peccata vestra ne libelludatis cavete. Est autem notandum quod magister Joannes gerson cancellarius parisiensis. in suo monotelero perabili opinatur omnibus his flagellatus: spiritus coronatus: et illusum. Primum vice autem finis pronuntiationis quas describit Joannes. Secunda vice post sententiam latam quam recitat David. et Psalms. Et hunc opinionem non ro faveat. Nam ex duabus causis videtur flagellatus dominus. Una ut ex tali infamia satiet iudei a morte domini desisteret. Ido autem pilatus: Corripit eum et dimittit. et ita correptus precessit finem passionis. Alia quod Romanis legibus sanctum est: ut quicumque crucifigeretur verberaretur: et hec prebatio sententiam mortis preedere non debuit. Nec putandum est illos insatiabiles odij viros peritos fuisse post mortis finem ex prima flagellatione quos etiam nec prima crucifixio satiare potuit. Die itaque credi potest militibus ad perurione iudeorum post mortis sententiam suscepisse iam flagellatum dominum et iterum nudasse et flagellasse: et iterum vestivisse purpuram: spiritus coronasse: arundine percussisse: commutasse: irritoria adoratio blasphemasse. Quod quod gravis dolor tenebrimo illi corpori Nam ex vulneribus iteratis longe maior dolor sequitur quam ex prima verberatione. Sexta et impietas premittit de refutatione siue negationis. Quod. scilicet iudei dominum ipsum refutaverunt et negaverunt eorum Pilato. Pilatus autem Iesum sic flagellatum et illusum adduxit de prono foras ad iudeos dic. Ecce adduco vobis eum foras ut cognoscatis quia nullam inveni in eo causam. Exiit quod iudeus

ex precepto Pilati potans spineā coronā et tunicā purpureā; vicerē quidē et turpē et scep̄trū arundineū. **Auf.** Attende aīa quis sit iste qui egredit̄ habēs imaginē q̄i regis et nihilomin⁹ serui despectissimi cōfusione repletus est coronat⁹ incedit: sed ip̄a coronā cruciat⁹ est ei et mille pūctur̄is speciosū eius verticē diuulnerat. Tūc aut̄ pilat⁹ q̄si pmouēdo eos ad miscēdām di. Ecce homo, q̄si dicat: Nō est canis aut alia bestia: est homo sicut vos: Copatimī sibi. Etm̄ si in aliā male egit: vltra cōdīgnū punit⁹ est. Videte caput ei⁹ pforatū: faciē p̄putā: et totū corp⁹ laceratū. In satiablis tñ sacrilegorū iudeorū furor non cessat: obstinata neq̄cia nō emollit miserī cordia. Iō tumultuose clamauēnt dicētes Crucifige crucifige eū. q. d. Nō sufficit nobis hec pena. Dicit eis pilatus: Accipite eū vos et crucifigite. Hoc indignant dicebat. q. d. Si haberetis pr̄tētem/ cito daretis sententiā: sed mihi licet: Ego em̄ nō iuenio causam. Unde dicit Pilat⁹: q̄ sue mortis causa non in eo/ sed in nobis fuit. **Ber.** p̄ssime iesu Quid tibi et mortis nos peccā? tu luis: nos debuī? tu soluis. Tūc dixerūt iudei: Nos legē habem⁹ et fm̄ legē debet mori: quia filiū dei se fecit. **Naz.** fm̄ legē blasphem⁹ morte puniebat. **Leuit. xxiiij.** Cū aut̄ audisset pilat⁹ hunc sermonē: magis timuit: nō ppter legē iudeorū quā nō obseruabat: sed ne vex esset q̄ esset filius dei: et sic enorme peccatū fecisset eū puniēdo. Facile em̄ credere potuīte pilatus q̄ esset filius dei cū esset gentilis: quia gentiles multos homines: deorū filios arbitrabant̄. Unde pilatus iā op̄natus fuerat q̄ ipse filius dei esset: vt pr̄z in quadā eplā quā misit Claudio imperatori in qua multa de diuinitate narrat. Volens ergo pilatus de hoc secretū inq̄rere: ingressus est pretoriū cū iesu: nec iā amplius interrogauit: quid fecisti: sed Unde es tu: q̄res an haberet originē diuinā an humanā. Iesus autē respōsū nō dedit ei. Q̄ cū esset idolatra: gnationē diuinā nō poterat accipere. Dicit ḡ ei Pilatus: Tibi non loq̄ris. Mirat enim de eius taciturnitate cum esset in pūcto liberationis vel cōdēnationis. Ideo dicit: Nescis quia potestātē habeo crucifigere te: et potestātē ha-

beo dimittere te. **Q.** pilate cur voce te corartas. **Eqz** pilatus de potestāte sua gloriatur. **Iō** dicit ei iesus ad reprimēdum iactantiā: Nō haberes potestātē aduersū me vllam nisi tibi datū esset desup. i. concessum a cesare et a deo pmissum a q̄ est omnis potestas. Et ex hoc arguit eius peccatū si p̄demneret: quia neq̄ a deo neq̄ a cesare accepit potestātē cōdēnandi innoxios. Quia p̄o humano et mūdano timore agebat. Iudei aut̄ ex inuidia. Ideo dicit: Propterea q̄ me tradidit tibi mar⁹ peccatum habet. Exinde ḡ pilatus q̄rebat dimittere eū: quia tanq̄ homo mutus videbatur: q̄ christus pūcerat eū de pctō si p̄demneret eū. Sup̄a q̄ppe tētauerat eū dimittere: sed nūc amio p̄stanti q̄rebat h̄ facere. Unde legit in euangel. Nicodemi q̄ ab ip̄o seorsum p̄siliū querebat d. Quid faciā tibi? Respondit iesus: Sicut datum. Dicit ei pilatus: Quomō datum est? Respondit iesus: Moyses et p̄phete p̄conizati sunt de passione mea et resurrectione, hec ibi. Videntes igit̄ iudei q̄ pilatus parus erat motus p̄dictis accusationib⁹: sed volēbat oīno iesum dimittere: Ideo vertūt se ad accusandū alio mō d̄ quo magis tangeretur cor pilati ingerentes ei timorē de iniuria cesaris di. Si hūc dimittis nō es amicus cesaris: Omnis em̄ q̄ se regē facit p̄tradit cesari. Pilat⁹ aut̄ cū audisset hos sermones magis timuit. **Chrysost.** Facile deuiat a iusticia qui in causis: non deū: sed hominē timer. Timor itaq̄ inordinatus p̄ualuit in pilato: sicut etiā solet in iudicib⁹ iniquis. Primo ex amore officij quod ab imperatore p̄cessum amittere timebat. Secūdo ex fauore p̄p̄li iudaici cui complacere volebat. Tercio ex cupiditate p̄mij p̄missi q̄ p̄uari nolebat: Dulci certe velut alter pilatus q̄rūt fauere p̄ncipib⁹ et dñis: et cū (vt in plurib⁹) officia siq̄ ne p̄cio haberi nequeat: student potius inplendis marisup̄is q̄ innocētū causis defendendis. His sp̄aliter dici pōt illd **A.** pocal. viij. **Ue ve ve habitātib⁹ in terris:** q̄ descendit ad vos diabol⁹. Timēs itaq̄ pilat⁹ q̄lēcūq̄ faceret aliqd qd̄ videri posset contra honorē cesaris: adduxit iesum foras extra pretoriū et sedit p̄ tribunali. i. i tribunali i loco q̄ d̄r l̄r b̄stratos: a l̄r b̄s

In die Parasceues

quod est lapis: et stratos quod est stratu-
ra siue panimentū. Ille autem locus erat
ante domum pilati: et dicitur hebreice gab-
bara. i. collis siue sublimitas ex coacerua-
tione lapidū. Erat em locus sublimis va-
riis lapide stratus. Tūc ergo iussit pilat⁹
iesum sisti in iudicio: et dicit iudeis: Ecce
rex vester: tronice loquit. qñ dī. Virū est
q̄ hunc hominē sic abiectū dicitis vsurpa-
re sibi regnū. Iudei autē qñ furibūdī cla-
mabant Tolle tolle crucifige eum. Gra-
tis em nobis est ad videndū. Pilatus at
allegans in eius crucifixiōe eoz verecun-
diam: dicit: Regē vestrū crucifigam: q. d.
Nō est honor vester q̄ ille qui dicit rex ve-
ster tāturpi morte moriat. Respōderunt
pontifices: Nō habemus regē nisi cesarē.
Uñ p̄z eoz obstinatio ad pcurādū mortē
chri. Septia est impleras rep̄bā de sentē-
tiationis. Pilat⁹ em timore deuict⁹ vidēs
q̄ nihil p̄iceret: sed magis tumultus fie-
ret/ accepta aqua lauit man⁹ suas coram
oi p̄lo dī. Innocēs ego sum a sanguine iu-
sti huius: vos videritis. O pilate mētiris
dicēdo te innocentē. Nā sciebas q̄ p̄ inui-
diā tradidissent eū. Et qm̄ innocēs erat et
tūpe dixisti q̄ poteras eū liberare. Remi-
gius. Dñs erat apud antiq̄s cū veller a/
liq̄s se ab aliq̄ crimine immunē ostēdere vt
accepta aqua laueret manus corā oi p̄lo
Hiero. Iudex q̄ qui cogit p̄tra dñm ferre
sniam/ nō dāminat oblatū: sed arguit offe-
rentes iustū eum. p̄nunciās q̄ crucifigen-
dus est. Sequit⁹ Dñs viderit. q. d. Ego
minister legū sum: vox vestra sanguine sū-
dit. Sequit⁹: Et rñdēs vniuersus p̄p̄s ait:
Sanguis eius sup nos et sup filios n̄ros.
Perseuerat vsq̄ in hodiernū diē hec im-
p̄catio sup iudeos: et sanguis dñi nō aufer-
tur ab eis. Nā q̄ chrii sāguine quē sup se et
sup filios receperūt/ nō possunt etoluere:
Nō sunt et erūt vsq̄ in finē seculi serui chri-
stianoz. Pilat⁹ q̄ vidēs q̄ totū sup se reci-
perēt et cesari facerent se esse subiectos: vi-
ctus timore cesaris et fauore p̄p̄i iudaici dī-
cit. Pulsetis campnā imp̄iale et p̄clamari
fecit cū sonitu tube: Quicūq̄ voluerit au-
dire et videre p̄denand⁹ Jesu nazarenū/
veniat. Facta est aut talis exultatio inter
phariseos et scribas et pontifices hoc au-
diētes qñ esset caterua demonū inferna-

lium. O dñā virgo mater quādo tumultū
illū audistis qz vitz fili⁹ vester p̄denand⁹
erat ad mortē: qd̄ dicere potuistis: Eerte
pie existimo q̄ in terrā corruistis Et res-
uerfa ad cor cū teneris gemitib⁹ vos puer-
tistis ad deū patrē dicēdo. O pater oīpo-
tentissimē respicere dignemini filiū: p̄pter
honore vestrū oīa suffert. Quis sufficeret
dicere lachrymas gloriose virginis: P̄i-
latus itaq̄ sedēs in solio fecit afferri impe-
ratoris vexilla et iussit iesum sibi adduci.
Cū aut accederet iesus/ vexilla se inclinā-
uerunt vsq̄ ad terrā: vt testat⁹ Nicodem⁹
in suo euāgelio: in signū reuerēcie et subie-
ctionis. Quod iudei vidētes clamare ce-
perunt p̄tra eos q̄ vexilla tenebāt. Tūc ex-
p̄cepto pilati fuerūt assignati duodeci viri
ad tenendū vexilla/ q̄ itez dño veniēte
se inclinauerūt. Tunc vniuerso p̄p̄lo ibi cō-
gregato dulcis iesus (vt pie credit⁹) genua
flectens corā illo idolatra: plorare cepit et
patrē p̄ peccatorib⁹ exorare. Et dñs posu-
it in eo inq̄itates omnīū nostruz Esā. liij.
Ite aut miserrim⁹ pilatus anteq̄ senten-
tiam p̄ferret interrogauit sacerdotes dī.
Quā accusationē rē. Respōderūt: Si nō
esset hīc malefactor rē. Secūdo clericos:
qui dixerūt: Nobis nō licet interficere quē/
q̄: ~~Nā habet~~ legem et fm̄ legem rē.
Tercio milites. Si hūc dimittis nō es a/
micus cesaris. Quarto latcos. Cōmouit
vniuersam iudeam rē. Quinto b̄rgen-
ses. Hic phibet tributa dari cesari. Sex-
to mercatores. Nō hunc: sed barabbam
Septimo artifices. Possum destruiere tē-
plum dei rē. Octauo populares. Audistis
blasphemiā. His auditis prulit senten-
tiam dicēs: Ego pontius pilatus aucto-
ritate imp̄iali in hierusalem p̄sidentis au-
ditis accusationib⁹ phariseoz et scribar⁹ cō-
tra Jesum nazarenū: Iubeo illū cruci af-
figi: et in ea morte ignominiosissima mori.
O pilate vbi te: vbi iusticia: vbi veritas.
O miserabilis peccator cur nō resolveris
in lachrymas audiens dulcissimū: innocē-
tissimū: et mansuetissimū agnū p̄ tuis
offensis morte turpissimā condemnari.
Recordare igitur recordare sepius domi-
nica n̄ passionē: et si forte a principio fru-
ctū n̄ sentias: ne desperes tamē: sed semp
perseuera. Narrat Cesarius de quodā sy

Hane Sermo Fo. CLXXXVI.

uene bone indolis cui studium erat semel ad minus dominicā passionē pcurrare in die: In quo p medium circiter annū tam sustinuit difficultatē ut qñ nihil vale re humilitati meditatioz arbitrarē: post modū autē in angulo choz conuersus dī utius ac deuotius orationi incumbens diuinum implorās auxiliū: Eū autē ab oratione cessasset et surgēs ab oratione ad altare transisset: ecce pius Iesus astat ante altare quasi pendens in cruce qui brachia a cruce abstrahens/ seruū suū amplexatus est et tanq sibi precordiale ad peccatus suū attrahēdo strixit. qui in illa hora tantū accepit gratiā lachrymarū ut vir eius oculi sicarent. Postea igit i meditatōe dominice passionis feruebat et tā tam in ea sentiebat dulcedinē ut et palmā martyrii plurimū affectaret. Si ergo (vt ait Bernard⁹) nostra quotidiana lectio: passionis chī meditatio.

c **Ern⁹** articulus pncipalis sed breuissimus. Audistis rē. Et casum horū multū considerare debemus. Iura enim dicunt, Causa semp consideranda ex qua aliquid factū sit. ff. de furtis. l. vey. et de de tractionib. cap. vlti. et v. q. v. Ad omnis. Attendite et notate quoniam ppter vos oia supradicta et dicēda posterius christus sustinuit: et omniū istoz cause est amor quez ad nos habuit: vt et nos eum diligamus. Audite Si quispiā mortis reus iam captus esset et vincus a nuncijs regis et veniret prius fili⁹ regis auferēs manu sua chordam et collo suo imponēs offerens se ad moriendū pro eo: Nonne multum deberet eum diligere? rē. Expone et applica: Notando q obedientia est chorda quam attulit chīs et per eam suspensus est in patibulo crucis pro peccatis nostris. Rom. iij. Traditus est ppter delicta nostra:

Sermo post meridiem.

Ece ascēdi

c mus rē. Hūilauit semetipm factus obediens vsq ad mortē: mortem autē crucis. Philip. ij. Sic se hūilauit vt ascenderemus hie/

rusalem. Sunt autē in illis verbis apostolicis tria cōtemplanda: Virāda redēptoris hūilitatio: Hūilauit se. Comē mendanda hūilitatiōis pfectio: Factus obediens vsq ad mortē. Memorāda pfectiōis ostensio: Mortē autē crucis. De pmo Philip. ij: Semetipm exinaniuit. De secūdo Bern. Vementote fratres/christus ne pderet obedientiā: vitam pdidit. De tertio Sap. ij. Morie turpissima cōdemnē eum

p **Rim⁹** articulus. An de decuerit christum mori in cruce. Q, nō. Dicit Damascē. q nō decuit christū assumere passionē detestabiles: sed mors crucis maxime videt detestabilis et ignominiosa. Cōtra Heb. xij. Sustinuit crucē psumptōe pempta. Rñder Tho. ij. par. Cōuenientissimū fuit chīm pati mortē ppter multas rationes quaz tres tñ notabim⁹. Prima quia hoc erat cōueniēs satisfactiō p peccato puniri parētis. qd fuit ex eo q p omū ligni veriti sumpsit. Unde cantat ecclesia. De parētis proplasti fraude rē. et in pfatione. Qui salutes generis humani in ligno crucis constituisti. Secūda qz hoc nobis ascensum parauit in celum: vt Chrys. dicit. Unde Grego. nazanzenus. Figura crucis a medio pactu in qtuor extrema partita significat virtutē et pudentiā eius qui in ea pependit vbiqz diffusam. Chrys. etiā dicit: q in cruce extensis manib⁹ mori vt altera manu vererē populum: altera eos qui ex gentib⁹ sunt trahat. Cum autē dicit: q nō debuit assumere passionē detestabiles: vey est de illis q ptiuent ad defectū sciētie vel gfe vt virtutis: nō de illis que ptiuent ad iniuriā ab exteriori illatā. Quinimo vt dicit Hebreoz. xij. Sustinuit crucē confusione cōtempta. Hec ex Tho. Pro fundament⁹ ro. Multū est laudabilis patiētia marti/me in aduersis pseuerādis ppter bonū cōmune. Aristo. in Ethic. Laudabilis est fortis circa maxima mortis pericula virilif agens in quib⁹ bonū est mori p salute cōmunitat⁹. Multū ergo laudabile fuit sustinuisse mortē crucis p salute totius generis humani: que vtiq est mors ignominiosissima: acerbissima: sibi hanc acerbitatē vicit chī pietas. Iuxta illō Virg. f. eneid.

In die Parasceues

Uincit inter durā pietas Cū ergo queri-
tur an decuerit zc. dic. rñ. vt supra. Ex q̄
cōclude q̄nta sit ad crucē habēda reueren-
tia Gal. vj. Sibi autē absit gloriari nisi
in cruce dñi nostri iesu ch̄i. Hec est em
scala per quā ascendēdū est in celū. Fi-
gura. Gen. xviij. Uidit iacob scalā sumi-
tas ei⁹ celos tangebāt z dñm innixū sca-
le. zc. Expone de cruce notādo illō Ber.
Quis mīscōie tue o crux bñdicta digne
queat inuestigare longitudinē latitudinē
sublimitatē z pfunditatē. Nam lōgitudō
tua vsq; ad diē nouissimū inuocantib⁹ sub-
ueniet vniuersis: latitudo tua replet orbē
terrarū: sublimitas tua supne ciuitatē in-
uenit restauratiōē: pfūdū tuū sedentib⁹
in tenebris z in ymbria mortis obrinet re-
demptionē.

¶ **Secūdus articulus** in p̄ced. sermo. dī-
xit⁹ de p̄mis quattuor cōsideratio-
nib⁹ p̄positis supra dñicā passionē. Nunc
dicturi sum⁹ de alijs scz quinta sexta z septi-
ma. Quinta ē cōsideratiō dolorose cru-
cifixiōis. Ania igit ch̄i morte redēpta:
nūc si cor habes aperi illud z p̄sidera tui
redemptoris dolores. Sūt autē in hac cō-
sideratiōe p̄siderandi septē dolores.

Prim⁹ est dolor exp̄bratiue eductiōis.

Sec⁹ amaritantiue potatiōis.

Terti⁹ afflictive p̄clauatiōis.

Quart⁹ vituperatiue situationis.

Quint⁹ ē illusiue p̄tensionis.

Sext⁹ p̄fusiue derisiōis.

Septim⁹ est improp̄ratiue com-
minationis.

Prim⁹ igit zc. quō videlz vituperabili-
ter educt⁹ est extra ciuitatē vt crucifigeret
Data quippe sentētia z p̄missis illusiōi-
bus sibi factis spoliauerit eū chlamyde
coccinea siue purpurea: z suis indumentis
eū reinduerūt vt sic ducet⁹ ad mortē ma-
gis cognosceretur: z sic cōfusiōnē ducere
tur. Fuit autē hec ductiō aliunde exp̄o-
brabilis maxime p̄pter tria. Primo ra-
tione oneris impositi qz super humeros
tam doloribus fatigatos imposuerūt cru-
cem multum onerosam. Erat enim crux
quindecim pedū in longitudine. Ut ha-
bent in hystoria. Q̄ tunc mesta dulcis
mater erat z p̄pter populī multitudinem

appropinquare non poterat. Ideo dicitur
aliqui z verisimile est q̄ iussit per viā alias
cum sociabus suis z Ioan. vt posset ei ali-
quantulū appropinquare. Cum autē ex-
tra ciuitatē eū occurrunt obuiuz haberet
cernens eū sic oneratū: p̄re angustia cor-
dis quasi semimortua facta est: nec dño
verbum dicere poterat nec dñs sibi acce-
leratus ab hīs qui eū ducebāt. Q̄ gra-
uis vtriusq; merorū: q̄ dolentes etiā ibāt
sancte mulieres sustentantes etiā dñam
gloriosam: que etiā vt dicitur p̄re dolore
in terra corruit. In cuius rei memoriā
ibi postmodū constructa est capella que
Sancta maria de sp̄salm nūcupat. Zel⁹
ergo videns matrē sic elolatam fatigat⁹
z fractus ex p̄cedenti afflictione tam am-
plius crucē portare non poterat. Eredo
q̄ dña m̄f eius libenter eā portasset si po-
tuisset. Deposuit igit dñs crucē vt pausaret.
Quod videntes illi ministri sathane ho-
lentes nec paululū tardare: forte timētes
ne pilatus sententiā reuocaret: coegerūt
simonez cyrenēū. sic dictum a cyrene ciui-
tate libye patrē alexandri z ruphi discipu-
lorum dñi de villa venientē z euntē ad ci-
uitatē vt crucē portaret post iesuz vsq; ad
crucifixiōis locū. Nam vt ait Augusti.
Nullus aliorū acceptabat crucē bauiare
eo q̄ lignū detestabile videbatur. Esto
itaq; z tu simon: id est obediens vt cru-
cem portes post iesum. Secūdo fuit cō-
fusiōnē eductiō ratioe loci: quia in ciuita-
te hierusalē que erat caput totius iudee
quod sū doctores factū est ratione multū
p̄lici. Prima qz hierusalē locus erat sacrū
fictorū legalū que figurabant passionem
ch̄i. Secūda quia virtus passiōis dis-
fundenda erat per totū mundū. Ideo in
medio terre habitabilis pati voluit scilz
in hierusalē. Ps. Deus aut rex noster
ante secula operat⁹ est salutem in medio
terre. Terti⁹ quia hoc cōueniebat hu-
militati eius vt in loco tam celebri mor-
tem pati non recusaret. Ad quod etiā
pertinet quod tunc in hierusalē erat ma-
xima populī multitudo quia venerāt a to-
ta iudea propter solēntatem pasche. Lō-
cus igit est autē coram multis pati. Erat
autem ibi multiplex turba: vna ministro-
rum qui eum p̄mebant: aliq̄ baculis: aliq̄

pugnis eum percutientes: alij etiā habētes ligamina quibz ligat⁹ erat. Et vt ait H^ubertiū. Funē magnū in collo habēs vt cū maiori opprobrio duceret traheret p illū. Alia autē erat turba iudeoz qui eū irridebant: alia eoz qui ad spectaculū cōuenērant: alia eoz qui euz angie lugebāt: inter q̄s erāt mlires lamētātes ad q̄s se cōuertit dñs z vix potens os aperire dicit eis: Filie hierusalē nolite flere sup me. Nō tamē simpliciter ibi p̄hibet cōpassionez: sed vult p̄dicere etiā lugendi causam. s. p̄pter ciuitatis futurā desolationē. Idō subdit: Sed super vōsipsas z sup filios vestros flere. Quoniā veniet dies anno vicz. xliij. post passionē christi: in quibz dicit: Beate steriles z ventres qui nō genuerūt: z vbera q̄ nō lactauerūt: quia vicz p se soluz erūt angie. Tunc incipiet dicere mōtibus. Eadite sup nos: z collibz opite nos: hoc vicz desiderātes p̄ horrore miserie. Hoc ergo ad litterā impletū est in destructione ciuitatis hierusalē: vbi mlires comederunt filios suos p̄ famis angustia tē. vt dictum est ferā. vij. post dominicā in pas̄sive. Illa autē miseria fuit figura extreme miserie sup incredulos z malos ch̄ianos ventura p̄pter quā in die iudicij oprabunt reprobi abscondi a facie dñi. Pro huius autē miserie euasione sciendū est z orandū ante terminū huius vite. Et subdit dominus: Quia si in viridi ligno hec faciūt: in arido quid fiet: quasi dicat s̄m Bedā. Si ego qui peccatū nō feci z fructuosus sum sine passionis igne de hoc mūdo nō exeo. Que tormēta restant populo iudaico huius more gratie destituto z arefactor omnibz peccatoribz infructuosus et aridus: Ideo Biego. Quoties mortē saluatoris attendo: et patientiā Job: et mortē Joānis baptiste p̄sidero: Paulū occisum gladio: peccatū insensum in paribulo. Dico tibi o peccator quid passuri sunt illi quos deus reprobat: si tanta passi sunt quos deus amat. Tercio fuit exprobrabilis eductō christi rationē termini: quia. s. extra ciuitatem eductus est in locū qui dicit golgotha: quod interpretatur caluarie locus: q̄a ibi erant caluarie. id est teste capit̄ malefactorū ibi occisor. Hoc factū est ex intentione p̄uersa iudeoz vt sic manifeste qua-

si malefactor occideret z s̄samaret. Et diuina autē intentōe factū est vt ostenderetur quia p peccatoribz moreretur. In eo autē q̄ extra ciuitatē passus est voluit innuere q̄ quicūqz volunt consequi passiōis fructū debent p affectum ad eū exire extra munitum. Hebreoz. vlti. Exeamus ad eū extra castra. Et Biego. Tāto deo quis est magis p̄pinquus q̄nto ab amore mundi magis est alienus. Hic locus caluarie certe magnā habet cōpunctiōis veritatē. p̄pter stupenda que ibi operatus est dominus: quibz deuote cōsideratis cor compungitur et q̄si passiōis torculari cōpunctiōis lachryme exprimūtur. Si igit tibi desunt lachryme cōpunctiōis: illuc perge. Si tibi est extinctus deuotiōis ignis: ibi collige de lignis crucis quibz deuotiōis ignem suscitabis. Secundus est dolor amaricatiue potationis: quia ante crucifixionē dederunt ei bibere vinū cum felle mixtum. Matt̄. xxvij. sive myrrhatū vñum Mar. xv. Ambros. Ne tibi amaritudo peccatorū meorū pro qua tollenda tanta fuit passiōis christi amaritudo. Vñ patz q̄ntum debem⁹ odire peccatū. Et exemplum Consueuerunt homines multū odire causam mortis fratris sui vel amici. Notandū autē q̄ sicut refert de Ryra Legitur in quodā libello hebraico quod apud eos intulatur Liber iudicij ordinum: q̄ quia Salomon dixerat Proverb. xxxj. Date sicerā merentibz z vinūz his qui amaro sunt animo vt bibant z obliuiscantur egestatis sue. Seniores iudeorum statuerant vt condēnatis ad mortē daretur vinūz aromaticū vt facilius mortem tolerarēt. In hierusalem autē erant matrone deuote z cōpassiue que dabāt h vinum ex deuotione: iudei aut nimia crudelitate moti: tale vinūz datum christo z duobz latronibz: acceperūt: s̄m q̄ dictum erat Amos. ij. Vinū damnatorū bibebāt et loco eius posuerūt acetum euz felle mixtum. Tercius est dolor afflictive cōclauationis: vicz q̄doloze est cruci affixus: vtqz passio ista omnino esset p̄fusiū his hora circiter meridiana: in loco sceleratorū: in festo pasce: in p̄sentia centū octogintamilū: sicut dicit Francis. s. de eximienis: voluit crucifigi. Sz quō sicut aliq

In die Parasceues post

qui dicunt, proclamāte preconefacta est vox
 Omnis qui voluerit videre Iesum nazarenum
 accedat: quia modo cruci affigetur. **O** dulcis
 uirgo quid tunc dixisti: Heu quod posset cogitare
 cordis vestri anxietatem: Et tunc illi canes
 rabidi disponebant alius crucem: alius clauos:
 alius truncum crucis. Tunc ergo omnino nudauerunt
 eum cum impetu magno ad terram deicientes. **Q**uid
 erat videre corpus illud sacratissimum totum
 rubricatum et deformatum sic ut inhorerent
 satellites in illud respicere: nec tamē cōpariebantur.
 Heu anima hic sta: hic aspice. **Q**uāto erat dolor in corde matris
 videre filium sic deformatum et vulneratum:
 sic nudatum coram omni populo. Et ut dicit
 Anselmus in libro de planctu virginis: velum
 sui capitis accipiens circumligauit lumbos eius
 et partes secretas. Quāuis autē euangeliste hoc
 nō dicant: tamē verisimile est credendum quod
 ita nudatus genua flexit in terram ut se super
 crucem extenderet que super terram extensa erat
 et disposita: atque oculis in celum leuatis in corde
 suo dicit lachrymando: Suscipe nunc sancte
 pater eterne me dilectum filium tuum quem
 tibi offero in sacrificium immaculatum pro salute
 generis humani: et remissione peccatorum. **E**cce
 iam nō offerunt legalia sacrificia vitulorum:
 hircorum: agnorum et similia: sed caro mei
 innocentissimi filij tui. Triginta tres anni sunt
 elapsi quibus hac crucem semper aspiciens in
 illa mori pro generis humani redemptione
 semper concupiui. Accepta igitur tu pater
 sacrificium hoc et amore mei de cetero humano
 generi placabilis esto. Tandem percipiens se
 super crucem manus et pedes liberalissime
 extendit. Tunc ergo illi truculenti lictores
 accipientes manum dexteram magno clauo
 et grosso ligno affigebant. Percutiebant itaque
 iterum iterum et deinde in aliam manum
 sinistram. et nō poterant trahere usque ad
 foramen dispositum in cruce: quia nervi et
 vene se retraxerant ex condensatione alterius
 manus. Sicut enim dicit aliqui: foramina
 na fecerant in cruce prius: ligato fune ad
 brachium atrociter traxerunt. Et dulcissimus
 Iesus plorans dicebat: Dignemini pater
 hoc sacrificium acceptare et suscipere. Tunc
 ergo cum clauate essent due manus pedibus
 nō attrigentibus ad inferius foramen ut
 maiorē sibi inferrent dolorē: ut dicunt
 aliqui: tunc eū eleuauerunt. Sic ergo
 stetit corpus dulcissimum Iesu in cruce: firmatum
 dūtaxat a duobus clauis manus penetrantibus.
 Anima mea cōtemplare dolorē tui redemptoris.
 Tunc ergo scribis et pharisaeis illudentibus crudelissimis
 lictores videntes quod pedes nō attingebant
 ad foramen seu foramina: firmos alios: funes
 sacris pedibus ligauerunt et ceperunt
 violenter trahere quantum poterant iterum
 iterum adeo quod omnes corporis iuncture
 dinumerari potuerunt. Iuxta illud Psalmi.
 Dinumerauerunt omnia ossa mea id est
 dinumerabilia fecerunt. ubi firmus gustum.
 Ad litteram describit extensio corporis
 Christi in cruce. Sic itaque trahentes et
 iungentes unum pedem super alium: clauo
 longo et grosso et duro affixerunt. Vel ut
 alij dicunt: cum duobus clauis ambos
 pedes secorsum. Attende o christiane flagrantis
 dolor: quanta fuit anxietas in hac crucifixione.
 Legit enim quidā deuotus a domino sibi
 apparente in ferro gasset quid dōmibus
 que pro nobis passus est magis doluisset.
 Respondit: quod quādo in cruce extensus
 fuit: ita quod omnia membra mea numerari
 poterant. Et quicumque pro dolore illo mihi
 prestat ac si omnia vulnera vnguēro suauissimo
 deliniret. Hinc cōparies clamat ecclesia:
 Flecte ramos arbor alta tensa laxa viscera
 et rigor lentescat ille que dedit naturas
 ut supni membra regis miti tendas
 stipite. Ecce tensa est ciuitas David in qua
 nēdum David: sed omnes prophetę dulciter
 percinere / sed et verus noster David uidē
 manu fortis. Ipse qui dīre tensus est
 nō tacuit: sed et dulces et saluberrimos redidit
 sonos spiritum malum fugitantes: et re-creantes
 omnes desperata infirmitate laborantes.
 O dulcis iesu gardenti charitate nos dilexisti.
 Attende o anima mea quomā ipsa crux est mensura que ostendit
 quantum est amor dī ad nos qui tantum in ea
 extendit vnguentum suum ex omni parte quantum
 extendi poterat ad dexteram et sinistram
 sursum et deorsum. Cum autē hec fieret
 scripsit titulum Pilatus et posuit super crucē.

meridiē Ber. Jo. CLXXXVIII

Erat autē scriptū: Iesus nazarenus rex iudoꝝ. Et hoc hebraice: grece ⁊ latine: vt diuersarū linguarū homines legerēt. In quo etiā figurabatur q̄ legis iusticia quam hebraici habebāt: ⁊ mundi sapientia qua greci florebant: et imperij potentia terre: in q̄ latini. s. romani gaudebant subijceretur ei qui pendebat in cruce. Posuit ergo pilatus tabulam in qua scriptus erat titulus cum cailla sup crucem. Dicebāt autē pontifices pilato: Noli scribere Rex iudeoꝝ: sed quia ipse dixit: Rex sum iudeoꝝ. Et pilatus respondit: Quod scripsi scripsi. id est idelebiliter scripsi. Ubi exclamatur Augusti. Ineffabile viū diuine operationis est in cordibus ignorantū. Sed qd loquuntur infanti pontifices: Nunqd enim preterea erit verū: quia iesus ait: Rex sum iudeoꝝ. Si corrumpti nō potest quod pilatus scripsit: corrumpti poterat quod veritas dicit: Ideo em pilatus quod scripsit scripsit: quia domin⁹ quod dixit dixit. Cū autē posuit titulum pilatus pro causa crucifixionis: tamē si bene consideretur magis ostendit causam liberationis q̄ crucifixionis. Tum quia Iesus. i. saluator. Tum quia nazaren⁹. i. horidus ⁊ sanctus. Tum q̄ rex iudeoꝝ. i. vere cōfidentū. Quare tuus dolor est vituperatiue situationis: quia vix crux in qua pendebat domin⁹ iesus situata ē inter cruces duoz latronū vt eis similis videret ⁊ ex hoc infamaret. Vnd tunc impleta est prophetia Esai. liij. Et cum sceleratis deputat⁹ est. Ambrosius. q̄precrabilis in facto est iniquitas iudeoꝝ vt quasi latronē crucifigerent omnīū redemptorē. Ipse p̄ hoc voluit ⁊ pmisit cum peccatorib⁹ crucifigi vt se ostenderet pro peccatorib⁹ crucifigi ⁊ pati. Item vt dicit Leo papa sermōe de passione. Duo latrones vnus ad dexterā ⁊ alius ad sinistram crucifigunt: vt in ipsa patibuli specie demonstraret ratio quare in iudicio fienda est bonoz et maloz discretio. ⁊ Augusti. sup Joā. Ipsa crux si attēdas tribu-
nal fuit: In medio em iudice p̄stituto vn⁹ q̄ credidit saluat⁹ est: ⁊ ali⁹ q̄ insultauit damnatus est. Jam em signabat qd factur⁹ est de viuīs ⁊ mortuis: Alios ad dexterā alios ad sinistram posuit. Tūc indicabat: ⁊ iā iudiciū minabat. Nūc o ch̄iani ppen-

dite dolorē ⁊ ignominia ch̄i pro vobis in cruce inter latrones pendētis. O ania rationalis: Ecce rex tuus: saluator tuus pēdēs in cruce: Ecce de⁹ tu⁹ p te morte damnatus: Ecce Iesus dulcissim⁹ totus respersus sanguie: Ecce vita tua morti addiudicata: Interna igit pietate cōsidera q̄ grauitur affligitur: Attende et vide si est dolor similis sicut dolor eius. Vnde bene quomō clauī ferrei sustinent totum corp⁹ et reuera vltra q̄ cogitari posset affligit. Perpende igit cum q̄nto dolore domin⁹ stat in cruce: et non te tēdiat in suo seruitio stare. Cogita etiā mestissime mat̄: dolorem dum eum vidit tāignominiose i cruce pendētem. Audi Bernar. in tra. de la⁹ men. in eius persona loquētem. Aspicietis bam infelix ego dominū meū et filiū pendētem morte turpissima morientē: Tantaq̄ dolore vexabar vt nō possem explicare sermone: Flebam dicens: Fili mi fili mi quid faciet hec mestissima mater: fili mi si li dulcissime noli me derelinq̄re post te. Sed sicut dicit beatus Bernard. Forte quis dicat: Nunqd nō p̄seruauerat eū morturum et indubitanter: Nunqd nō sperabat ⁊ cōtinuo eū resurrecturū ⁊ identē? Sup hec tamen doluit crucifixum et vehementer: Alioqn quis tu: aut vnde ista sapientia tibi: vt plus mireris Mariā cōpatientem q̄ Mariē filium patientem? Ille corpore mori potuit: ista cōmori corde nō potuit. Fecit illud charitas qua maiorem nemo habet. Fecit et hoc carnalitas cui post illam similis altera non fuit. Hec Bern. Sed tu quid dicis? es serue ne quā qui audis patibulū ⁊ pendētem in eo: nec tamē compateris. Dic rogo Si nūc vides iuuenē elegantē sic in patibulo languentē: nūquid nō tu cōpatereris? Audi queso ipsum dominū p os Bernar. dicentem: Homo vis quid pro te patior: ad te clamo qui pro te morior: non est dolor sicut quo crucior. Vnde penas quib⁹ affligior: vide clauos quibus allicior: si tant⁹ est dolor exterior: interi⁹ planctus est grauior: tāngratū dū te experior. Idē Tu in choreis extēdis brachia i modū crucis: p̄ vāitatē gaudiū: ⁊ ego ea extēsa p te p̄p̄ obprobriū. Quir⁹ ē dolor illiusue p̄tōis: q̄n s. milites diuiserūt vestimēta sua in quatuor

In die Parasceues post

tuor partes vt quilibet partem haberet. Erant quattuor milites. id est lictores. Et hec partitio facta est coram oculis chri vñ grauius anxiebat. Et quia tunica sup perior: semdi non poterat vtiliter. Erat em sine futura reticulato ope siue textili ad modū burrorū. Ideo integram ad vnū sorte venire maluerunt. Dicitur autem q̄ beata virgo illā p̄nam manu fecerat: et crescente iesu paulatim creuerat. Aug⁹. Quadrigenta vestis dñi signauit quadri/ peritū ei⁹ ecclēsiā: quattuor: scz pub⁹ in orbe diffusam. Tunica vero incōsutilis: omniū p̄mū signat vnitatē que charitatis vinculo cōtinet: q̄ omniū⁹ supereminet si cut z vestis illa desuper contexta perhibetur. Sexta est dolor cōsueue derisionis q̄nā videlicet multipliciter deriserunt eū in cruce pendentem. Quidā enim de seden tibus: z obseruantib⁹ eū: alij autē de stan tibus: z alij de pretereuntib⁹. Multi eoz blasphemabant z deridendo dicebant. Gal⁹ (quod est interiectio insultantis et deridentis) qui destruis templū dei vt di xisti z in triduo illud reedificas: saluū fac te metip̄m. Si filius dei es descende nunc de cruce quasi di. Non potes: ideo patet tua falsitas. Chrysosto. sermone de pas. Sed ecōtrario: quia filius dei est: nō des cendit de cruce. Nam ideo venit vt cru cifigeret pro nobis. Idem ibidē. Consi dera vocē diaboli: z quō indei imitantur vocem paternā. Diabolus em dicebat. Si filius dei es mitte te deorsum: sed iu/ dei dicunt. Si filius dei es deicide nūc de cruce. Item p̄ncipes sacerdotū stan tes cum scribis z seniorib⁹ dicebant ad alterutrum. Alios saluos fecit seipsuz nō pōt saluū facere. Si hic est christ⁹ fili⁹ dei elect⁹ descēdat de cruce z credim⁹ ei. Hic ronym⁹. Fraudulenta promissio. Quid em plus est an adhuc viuētem de cruce descendere: an mortuū de sepulcro resur/ gere: z tamē resurrexit z non credidistis: ergo z si de cruce descenderet nō credere/ tis. Sed mihi videt⁹ demones h̄ imittere. Statim enim vt crucifixus est dñs sēse runt virtutem crucis: z intellexerunt fra/ ctas esse vires suas: z ideo hoc agūt vt de cruce descendat. Sed dñs sciens aduer/

sariozū insidias permanet in patibulo vt diaboli destruat. Hoc Hieronym⁹. Legit⁹ tur etiā demonē sterisse super brachiū cru cis: z considerasse an aliquid peccati in ipso inueniret. Unde dixerat. dñs discit⁹ pulis in cena. Venit diabolus p̄nceps mundi. id est amatorū mundi: z in me nō habet quicq̄. Propterea di. Grego. Lu/ randū nobis ē: z cū magnis quotidie fle/ tibus ruminandū q̄ terribilis sua in nobis requirit opera in die nostri exitus: p̄nceps huius mundi veniet⁹ z ad deū in carne viuētem venit. Spiritualiter per sedentes intelliguntur delictosi z acti dioli: q̄ delictis carnis intēdūt. Per p̄ter/ eūtes cupidi z auari: q̄ p̄tereūtes sequūt⁹. z vltim iusticie sepius p̄teregrediuntur aut superbi z elati. z hī omnes ch̄o cruci fixo illudunt. Septimū s est dolor im/ properatiue cōuiciatōis: quia scz latrones cum eo crucifixi improperebant ei z cōul ciabantur. Matth. xxvij. et Marci. xv. Sed tamē Aug⁹. di. q̄ plurale ibi ponit⁹ tur. p̄ singlari. Vñ Luc. xxij. Vñ de his qui pendebat latronibus blasphemabat eū dicēs. Si tu es ch̄s saluū fac te ipsum z nos. Vel melius vt videtur scdm Hie ronymū: q̄ primo vterq̄ blasphemauit: sed vltis signis in elemētis z rebus insensibilibus vnus credidit z penituit. Unde cum aliū blasphemando diceret. Si tu es ch̄s saluū fac teip̄m et nos. Iste incre puit eū dicens. Neq̄ tu times deū qui in eadem damnatione es: scz mortis. Et quidē iuste. Nam digna factis recipimus et ita cōfiteatur culpam suam z etiam ch̄i si innocentia dicēs. Hic autē nihil mali gessit. Aug⁹. Quis eum docebat nisi qui iuxta eum pendebat. Erat illi fixus a late re sed habitabat in corde scdm hiero. In duobus latronibus notatur vterq̄ populus scz iudeorum z gentiliū. Vter/ q̄ enī primo dñm blasphemauit: postea signozū multitudine: alter attritus penitētia egit: z vsq̄ hodie iudeos increpat blasphemantes. Moraliter. Q. alter la/ tronū blasphemabat alter non: significa/ tur q̄ aliqui tribulationē patienter susti/ nent: coronam merentur. Alij sunt im/ patientes z damnationē consequuntur.

meridiē Bermo Fo.CXXXIX

De quibus ait Hugo Dicant homines quando penā sustinent. Si meruissimus non erubesceremus: nūc autē iniuste pati mur nobis est ignominiosum. Imo vero si p. culpa patet: erubescere: si sine culpa: gloriare. latro vis magis esse q̄ christus: forte sinister: blasphemator. Sexta ē cōsideratio gratiose locutionis seu fructuose informationis quō scz dñs in crucē pendens septem precipua verba gratiofissima: fructuosissima: et omni dulcedine plenissima protulit. Unde fm Augusti. Lignū pendens factū est cathedra doctoris. Et sunt huiusmodi verba.

Prīmū est verbum specialis miserationis. Secūdū est verbum liberalis promissionis siue donatiōis.

Tertiū est verbum virginalis cōmendationis.

Quartū est verbum totalis afflictōis.

Quintū est verbum cordialis attractionis.

Sextū est verbum prophetalis cōsummationis.

Septimū est verbum finalis cōclusionis.

Prīmū igitur 22. In quo scz specialissime ostendit misericordiā suā etiam erga crucifixos: quando videlz in ipso actu crucifixionis euz lachrymis cepit orando patri dicere. Pater ignosce illis quia nesciūt quid faciunt. Bern. in ser. Vere magna opera dñi qui posuit prodigia super terram. id est christi? flagellis verberatus: spinis coronatus. clauis confossus: ligno affixus opprobrijs illusus: morte damnatus: omnium tamen inemor doloruz clamat. Pater ignosce illis quia nesciūt qd faciunt Beda. Non frustra orant sed p. his qui post passionem crediderunt impetrauit. Unde dicit in actibus apostolorum vna die conuersi sunt tria milia et in alia die quinqz milia. Per hanc etiam vocem multi de turba astantium cōpuncti sunt et penituerunt vt dicitur in euangelio nazareorū. Q. verbum admirande miserationis et inexplcabilis charitatis et patientie indicibilis. Tum quia pro crucifixis orabat. Tum quia cum lachrymis. Tum quia cum clamore valido

Hebre. v. Cum clamore valido et lachrymis exauditus est pro sua reuerētia. Bernardus Ascendit in altum vt magis audiretur: fortiter clamauit vt nullus excusaretur: clamori lachrymas addidit: vt homo cōpateretur. Aug. Cur formica: cū nris: puluis: et fauilla vindictam expetis: cum videas dñm glorie iniurias maximas remittere: Item etiam in hoc verbo apparuit dñi benignitas: quia siue ex auditōis cām allegauit di. qz nesciūt qd faciūt quasi eos excusando. Milites qui dē eum crucifigentes euz gentiles essent eum esse christi nescierunt: principes autē sacerdotum et scribe et pharisei ignorantiam huiusmodi non habuerunt: sed crassam et supinā quia propter inuidiā et odiū credere noluerunt: cum tamen daret eis sufficientem causam cognoscendū ipsum. imo et populum credentem peruerterunt. Vide si vis Feria. vj. post dñicam scbam quadragesime. Arti. q. Sic et in omnibus peccantibus: est ignorantia per defectum actualis cōsiderationis. Non enim attendunt qntam iudicis maiestatem offendunt: qntam patris bonitatē contemnunt: qntam penalitatis voraginem incurrun. ps. Nescierunt neqz intellexerunt in tenebris ambulant. Secūdum est verbum liberalis promissionis quando videlicet latroni paradysum promisit. Cum em laatro pendens ad dexterā credens et confitens orasset dñm dicens. Dñe memento mei dum veneris in regnū tuū: respondit ei dñs. Amen dico tibi hodie mecum eris in paradiso. id est in diuine fructiōis gaudio. Ambro. Pulcerrimū datur affectande cōuersionis exemplū qz tā cito latroni venia laxatur. Cito ignoscit dñs quia ille cito conuertitur: zuberior est gratia q̄ precatio. Semper em plus dñs tribuit q̄ rogatur. Ille rogabat dñm vt memor eēt sui: de dño aut sequit: et dicit illi: sus. Amē dico tibi hodie mecum eris in paradiso. Vita em est esse cum christo et ubi christus ibi regnū. Q. felix promissio. Q. prompta tante promissionis impletio. Aulus ante latronem hoc verbum audierat nec em abrae facta est expressa paradisi promissio nec alijs patribus et prophetis: sed

In die parascenes post

hunc latroni prius dictum est hodie mecum eris in paradiso. Et quid meriti erat in eo: fides eius que magna erat. Credidit quippe deo abraam sed de celo loquenti. Credidit elias sed sedenti super solium. Credidit ezechias sed ei que super cherubin intuitus est. Credidit moyses cum vidit in medio ignis. Sed iste credidit videns eum morientem in ligno crucis. Grego. xvij. moralium. In cruce clausi manus eius pedes ligauerunt. Nihilque in eo preter cor et linguam a penis liberum remanserat. In spirante deo totum ei obtulit quod in se liberum inuenit: ut iuxta quod scriptum est. Cor de crederet ad iusticiam; Ore autem confiteretur ad salutem. Tres autem virtutes quas apostolus memorat: subito repletus gratia: et accepit latro et seruauit. In cruce namque fidem habuit cum regnaturum deum credidit quem secum pariter morientem vidit. Spem habuit qui regni eius aditum postulauit. Charitatem quoque in morte sua uolenter tenuit qui fratrem ei collateralem pro simili scelere morientem de iniquitate sua redarguit. Hec ille. Digne consolationis est verbum predictum pro miseris peccatoribus si conuerti velint. Non huius exemplo differant penitentiam: quia privilegia paucorum non faciunt legem communem. Et pauci sunt qui in morte vere peniteant. Nam sicut monstruosum esset quod lupus caudam ouis haberet: ita monstruosius uideretur quod mala vita bono fine claudatur.

Tertium est verbum virginalis commendationis: quando scilicet matrem virginem discipulo virgini commendauit. Stabat quippe mestissima mater iuxta crucem cum sororibus suis et maria magdalena et ioanne. Mater inquam indicibili confecta merore videns filium suum sic in cruce pendentem plorantem et morientem. Dicitur Albertus in libro de laude virginis. Quando virgo sacra charitate plena filium pendentem aspiciebat: summe gaudebat et dolebat. Etiam summe sic quod nunquam purus homo viator tantum gaudium habuit: nec tantum dolorem quantum beata virgo habuit in die illa. Sed

nunc de dolore eius dicam. Audi Bernardus in persona eius d. in libro de lamentatione. Heu vita mea moritur. Heu cur vis ut mater post filium in dolore. O note benigne misere matris: nihil mihi amariius quam post mortem tuam viuere. Tu mihi pater: tu mihi sponsus: tu mihi filius: tu omnia mihi eras: et nunc me relinquis. O anima vide animum maternum in tanta anxietate positum. Aspice etiam filium pro matris dolore anxium. Bernardus O bone iesu magna exterius patetis in corpore: sed multo maiora intus in corde ex matris dolore et compassione: tecum omnia patientis. Et Augustinus. Cruciat te dolor tuus: sed non minus dolor matris. Non est mirum si doles et condoles: si pateris et compareris bone fili in desolatione tue matris. Et de dolore matris ait Chrysostomus In hoc grauissime compatitur: quia quod patitur filius in corpore: ipsa sustinet in suo corde. O quamare fiebat dulcissima mater. similiter et iohannes et magdalena ac alie mulieres Poterat quippe virgo sacra laetando dicere: Fili mi olim consolatio anime mee et gaudium. nunc mihi amarissimus est aspectus tuus. O fili quem nouem mensibus in utero tenui: quem paruo lacte pavi: quem totiens paruulum inuoluisti. O quam dura: quamara tibi et mihi facta est dies ista. Et quis poterit mitigare angustiam meam cum te videam filium meum Ut leprosum factum qui speciosus eras pre filiis hominum: Ut reum: cum mihi quis deputatus qui sanctus sanctorum es. Ut fatuum et stultum: in quo sunt omnes thesauri sapientie dei: Ut hostem publicum et omnium inimicum: qui omnibus dulcis et benignus semper fuisti. Et super omnia velut oblitum mei potentis matris tue. Nam ecce iam moreris et nihil mihi dicis. O fili dulcissime ad quem confugiam: Quis mihi dabit solacium? O beatissime fili domum non habeo: penuriam non possideo: diuitias non teneo Tu solus meus thesaurus cras: et ecce in cruce moreris. O fili sapientissime loquere matri tue desolate. Videns itaque matrem sic mente consternatam: commenda

nit illam discipulo iohanni: dicens matri:
Mulier ecce filius tuus. scilicet iohannes
qui cum ea iuxta crucez stabat. Quasi di-
ceret. Istum tibi relinq loco mei. Et tūc
vt dicunt doctores non vocauit eam ma-
terno nomine sed cōmuni: ne ex teneritu-
dine nominis materni aggrauaretur an-
gustia animi eius. Et deinde dicit discipu-
lo. Ecce mater tua. id est cui reuerentiaz
et obsequium prestabis sicut filius matri.
In hoc docet filios compari parentibus
afflictis: et eis in necessitatibus subuenire
et obsequium debitum impendere. Et ex
illa hora accepit eam discipulus in suam:
curam scilicet et diligentiam. Vel in suā
scz matrem per adoptionem speciali gra-
tia factam auctoritate summi imperatoris
Bernardus Considera o anima deuota
qualis fuerit cōmutatio illa: et dic ad be-
atam virginem: Ioānes tibi pro iesu tra-
ditur: seruus pro domino: discipulus pro
magistro: filius zebedei pro filio dei: pur-
homo pro vero deo. Quomodo non tuaz
affectuosam animam pertransiuit hec au-
ditio quando nostra/ licet saepe: licet fer-
rea pectora: sola scindit recordatio. Vt
amare flebant ambo illi virgines: maria
scilicet et iohannes. Sicut autē dicit Hu-
go de sancto victore Ex hac commendā-
tione non solum intelligimus iohannem/ sz
et totam ecclesiam virgini matri commē-
datam. Vt pēccator: Ecce mater tua
O dulce verbum et gaudiosum Ecce ma-
ter tua ipsa que est mater dei et hominis
O peccator si maria ē mater tua/ ergo iē-
sus est frater tuus: et pater eius est pater
tuus: et regnum est hereditas tua: ergo et
gratia marie quam inuenit apud deum ē
thesaurus tuus: ergo dilige eam et vene-
rare: et ex hac hora accipe eam in tuam vt
ipsa tandem te recipiat in gloriā suam.
Hec Hugo.

Quartum est verbum totalis afflictio-
nis. In quo videlicet manifestat se tota-
liter affligi quantum erat possibile: quan-
do scilicet circa horam nonam clamauit
pro doloris angustia: dicens voce magna
Heli heli lamia azababani. Ad est: De-
us meus: deus meus quare me dereliqui-
sti. id ē tam acerbis penis exposuisti. Vbi

loquitur humanitas: pene sue grauitatez
ostendens. Ita enim grauiter torqueba-
tur ac si non esset dei filius sed inimicus. Vt
circa ergo se derelictum: non per solutionem
vniōis: sed per subtractionem protectio-
nis vt dicit glosa. Nullum enim iuuamen
doloris sui aut gaudium recipiebat ab eo.
Licet autem multi sancti propter deum
multa passi sint: omnibus tamen aliquid
consolationis deus ministrabat: christus
vero totalis dolori subiecerat. Vt si quis
deuote consideret quantum aggrauatus
est dolor tuus beata virgo quando filius
sic clamantem audisti. Vt si quis deuote
pensaret ex q̄ amaro gemitu pius Iesus
hanc vocem protulit: nullus est/ etiam si
haberet pectus ferreum/ qui non mollire-
tur compunctione: etsi saepe/ q̄ non frā-
geretur compassione. Cum enim sic cla-
masset: quidam illic stantes: scilicet mili-
tes rhomani sū Hieronymū: idioma he-
braicū ignorantes/ dixerunt: Heliam vo-
cat iste.

Quintum est verbum cordialis attra-
ctionis: in quo videlicet ostendit cordiale
desideriū nostre salutis: vt nos ad se cor-
dialiter attraheret: quando videlicet dicit
Sitis. O q̄ dolorosum fuit verbum il-
lud matri sue et alijs cum ea existentibus
Ad litteraz existimare potes q̄ in verita-
te multum sitiebat. Nam propter nimium
laborem et sanguinis effusionem: et quia
humor totus desiccatus et adustus erat.
Hec tamen propter corporalem sitim cla-
mabat/ sed propter spirituales nostre sa-
lutis sitim manifestandam. Augustinus.
Quid sitis domie: Sitis tua/ salus mea.
cibus tuus/ redemptio mea. Et Bernardus
Coronam spineam sustinens de tuis vul-
neribus taces: et p sola siti ais Sitis: id
est salutem hominum desidero. Sitis ait
christus/ non doleo. O domie quid sitis:
fidem vestram: salutem vestram: gaudi-
um vestrum: Plus animarum vestrarum
q̄ mei corporis/ cruciatus timeo. etsi non
mei saltem vestri miseremini. O q̄ gra-
uis dolor animam eius urgebat et torque-
bat cū videbat inuicē futuros q̄ a petris
nō redirent quibz nec sue passiois virtus

In die parasceues post

esset profectura aliquo modo: vt em dicit theologus licet passio fuerit sufficientissima: tamen illius affectum non consequetur qui peccata depocere noluit. Audite ergo o peccatores pro vobis clamat amorosissimus Iesus. Cur saxea corda non rumpitis? Cur Iesu dulcissimo clamati sitio non satissati sitis. verum. scilicet penitentiam sibi offerentes. Et illo autem verbo acceperunt illi ministri diamantem materiam eum ulterius vexandi et dederunt ei spongiam ple. aceto arundi impositam cum fuso ligatam. que est herba amarissima. Ecce qualis cena dabat domino. Quos miseri quid facimus? qui delicias querimus? Bernar. Non est cibus tamaridus qui non efficiatur sapidus si illius aceti quod domino comminatum est. condimento fuerit temperatus. Spirituualiter ch. isto nostra salutem sitienti aceto. scilicet acidia et amaritudine induratiois et nequicie comminant peccatores in vicis perseverantes cum calamo: id est cum voluntate sua omni bono proposito facia: vana et inutili. Sextum est verbum prophetale et legale consummationis. In quo vix ostendit omnia consummata que de sua passione scripta sunt in lege et prophetis: quoniam vix dicit Consummatum est. Quod potest intelligi tripliciter. Primo de consummatione veritatis. scilicet impletionis prophetiarum et figurarum veteris testamenti. Secundum de consummatione charitatis. quod dicitur. Consummatum est signum evidentissimum charitatis mee ad humanum genus. Tertio de consummatione penitentis: qui diceret. Consummati sunt omnes dolores quos suscipe veneram. Tibi notandum quod consummare id est consummare quando omnia sigillatim acta vel passia summantur simul. et in summa colliguntur. Christus igitur omnia premissa colligens quasi in vna summa simul toti patri obtulit dicens: Consummatum est. quasi dicens: Pater eterne sicut ordinasti sic explevi legationem meam: Rogo igitur amore mei aperias huiusmodi generi ianuam paradisi. O anima mea adverte quod hec consummatio non fuit absque cordis angustia In hoc autem habemus documentum quod in fine cuiuslibet operis partes habebis: puta orationis: diuini officij: peregrinationis debemus facere epilogum: et sic in

summa totum offerre deo. Unde officium ecclesiasticum speciali collecta concluditur: que ideo dicitur collecta: quia in ea tota vis officij quasi in summa collecta est. Bern. Ergo in summa collige omnes passiones articulos et per eis gratias age deo: dicendo Consummatum est. Aug. Felix qui dicit cum Iesu: consummatum est. Non enim datur denarius diurnus incipientibus: sed finientibus: et corona non curreribus: sed puenientibus. Inchoa ergo penitentiam et perfice. Septimum est verbum finale conclusionis: in quo. scilicet finaliter moraliter concluditur vita eius. Quando. scilicet. dulcis Iesus morti appropinquans languescens oculos deprensus et declinans caput versus matrem: oculosque in celum dirigens vt ex modo moriendi ostenderet quoniam ex obedientia patris mouebat: concludens vltimum verbum spiritui patri commendauit dicens: In manus tuas. et in potestate tua commendo spiritum meum. Hoc fecit quia non indigeret: sed vt nos instrueret in omni necessitate maxime mortis articulo diuinum auxilium invocare spiritus nostros sibi commendare. Sic itaque clamans dominus inclinato capite tradidit spiritum. Non coactus: sed quando voluit. Chrys. Per hoc quod moriens vocem magnam emisit: apertissime se verum deum esse demonstrauit: quoniam homines quando moriuntur vix vocem emittere possunt. Notandum autem quod eadem die. scilicet feria sexta et eadem hora quod primus Adam peccauit: secundus exprobrauit. Primus enim post meridiem peccauit. quando mori vt peccauit audiuit vocem domini dei ambulantis ad auram post meridiem Genes. iii. Et similiter secundus Adam post meridiem exprobrauit. scilicet hora nona ab ortu solis clamando. scilicet voce magna: In manus tuas domine commendo spiritum meum. In quo per clamorem insinuauit maximum et acceptum: bassimum dolorem quem in ipsa morte sustinuit. Videns autem Centurio quod sic clamans exprobrasset: videns etiam signa que fiebant: de quibus statim dicturi sumus: Dicit enim: Vere filius dei erat iste. Et sequitur. Qui erant cum Centurione custodientes Iesum videntes timuerunt valde et glorificauerunt deum dei. Vere hic homo iustus erat Et multi qui aderant ad spectaculum

reueriebantur percutientes pectora sua: quia decepti fuerant a principibus et senioribus. Scdm Chrysostomū. Centurio gentilis non solum confessor fuit: sed etiam cōfirmatus in fide martyriū suscepit. Et aduerte q̄ centurio gentilis confitebatur ch̄m Iudei vero scripturas scientes ipm negabāt. Sicz mō simplices et illiterati fidē tenēt: clerici sō negāt. Nā et si lingua p̄fiteā: nō tamē factis. Fides autē sine operib⁹ mortua est. Iaco. ij.

Septima est cōsideratio miraculose trāsmutationis videlz de mirabilib⁹ mutationibus q̄ facte sunt in morte dñi: vbi sunt principaliter septem cōsiderande admirationes.

Prima est admiratio obscurationis tenebrosae.

Secunda est admiratio diuisionis serie.

Tertia est admiratio cōmotiōis impetuosa.

Quarta est admiratio scissōis luctuose.

Quinta est admiratio apertōis gratiosae.

Sexta est admiratio profluxionis copiosae.

Septima est admiratio intumulationis gloriose.

Prima igit̄ zc. qz ch̄o pendente in cruce sol obscuratus est et tenebre facte sunt sup̄ terrā vniuersam ab hora sextay scq̄ ad horā nonā. Hiero. Hoc dicit factū fuisse per retractionē radiorū solis virtute diuina Origenē. aut per interpositionē nubium densarū. Sed in hoc magis credendū est dionysio ariopagite: qui dicit in epistola ad polycarpū hoc fuisse p̄ interpositionē lune inter solem et terrā: Et ibidem dicit se hoc vidisse cū eēt in egypto vbi ē serenitas aeris: quia rarissime fiunt ibi nubes et pluit: ppter qd potuit ibi talia perpendere. Vidit ergo (vt dicit) lunā ab oriēte ascendentē versus meridiē: et supponentē se soli. Hiero. autē et Origenē. non loquūf asserendo sed quod sic potuit fieri. Unde illa eclipsis fuit multipliciter miraculosa. Tū ex parte temporis quia tunc nō erat temp⁹ ad talē interpositionē cū esset luna. xv. Propter quod sicut habet in histo-

rijs scholasticis: philosophi q̄ erant athēnisi: causam naturālē talis eclipsis nō inuenientes: ad hoc adducti sunt vt dicerent. Aut deus nature patitur: aut tota mundi machina dissoluit. Tū ex parte ipsius lune eclipsantis: q̄a primo obscurauit partem orientālē: et itez vltimo ab ea recessit non sic autem in eclipsi naturali. Item luna fuit quasi immobilis sub sole per tres horas: in eclipsi autem naturali cōtinuē mouetur sub sole. Item quia transacta eclipsi: luna redijt ad orientē. Tum etia ex parte loci: quia fuit vniuersalis super vniuersam terrā: licet aliqui velint intelligi super vniuersā terrā iudee tantū. Et dictis em̄ dionysij apparet q̄ fuit in egypto. Et his que dicuntur in historia scholastica apparet q̄ fuit athēnis: et fm̄ Dionysii fuit rome cū maximo terremotu. Eusebius etiam asserit q̄ tunc in bithiniā (que est in asia) fuit magnus tremotus et maior solis obscuratio q̄ vnq̄ fuerit: ita vt stelle viderentur in celo. Sed quare facte sūt tenebre illae. Respondet q̄ multiplici ratiōe. Tū ad ostendēdū quia tūc patebatur dñs celozū: cuius iniuriā sol videre non poterat. Nec dignum erat q̄ ad interficiēdū creatorē illis iniquis creatura celestis inferuaret. Tū vt natura insensibilis ch̄sto cōpaties: corda lapidea ad cōpassionē emolliret. Tū vt per hoc docerentur homines omnē vanū ornatū deponere Iuxta illud. Ephe. iij. Jam nō ambuletis sicut gentes qui ambulant in vanitate sensus sui. Secūda est admiratio diuisionis seriose: quia videlicet velum templi scissum est in duas partes a summo vsq̄ deorsum. Erat autē hoc velum vt dicit Chrysost. preciosissimū de purpura et bysso auro et serico contextū: quod in diebus celeberrimis suspendebatur inter sanctū et sanctāsanctorū: facta est diuisio illa ad vocem ch̄sti clamantis in cruce quando emisit spiritū vt videtur dicere Barth. et Marc. Signabat autē huiusmodi diuisio impletionem et elucidationē veritatis in morte ch̄sti: q̄ latebat in figura veteris testamēti: et amotionem obstaculi impediētis claram visionem dei in celo: quod per sanctum san-

In die parascenes post

etorum significat. Item p hoc ostendebatur q iudei non erant digni habere dignitatem sacerdotalem. Item per hoc innuitur q timor malus aut pudor (qui est quasi velu interius cordis impediens confessionem z detectione peccatorum) debet totaliter scindi z diuidi.

Tercia est admiratio comotionis impetuosae: quia videlicet terra mota est: et hoc in signum detectionis horribilis peccati iudeorum: qui propter hoc erant a terra sua abijcendi. Per illuz enim terremotu significatur q terra non poterat creatoris sui mortem sustinere. Unde nisi misericordia dei adfuisset ipa terra se apuisset viuos eos infernus deglutisset. Item in signu compassiois: vt christo creature insensibilis exemplo inclinaret creatura rationalis ad compassionem christi morientis. Item in signu compassionis: vt per hoc ostenderet q corda dura z terrena tremere debent per compassionem in consideratione dñice passionis. Sed nota q in naturali tremotu: contruunt alta edificia z campanilia: sic moraliter si corda terrena bene z virtuose tremunt superbi cadent z superflui ornatus.

Quarta est admiratio scissionis lucetuosae: quia videlicet petre scisse sunt quasi in signu lucet. Unde dicit Hieronymus q tunc saxa in montibus scissa sunt. Et dicunt q adhuc videntur scissure: et deponunt ibi peregrini cruces suas. Hec autem scissio petrarum facta est in signum conuersionis gentilium: z in signum etiam q corda nostra quacumq dura debent christo morienti compati z scindi per compassionem.

Quinta est admiratio apertionis gratiosae: quia monumenta aperta sunt: eorum scilicet ex q speciali gratia cum domino resurrexerunt. Facta est igitur hec apertura monumentorum ad declarandum q christi resurrectio z aliorum qui cum eo resurrexerunt erat propinqua: z in figuram resurrectionis generalis que futura expectatur. Luz autem dicit euangelista: multa corpora sanctorum qui dormierant resurrexerunt: intelligitur tanq testes sue resurrectionis. Unde subditur et eximies de monumentis post resurrectione

eius scilicet christi: venerunt in sanctam eluitarem z apparuerunt multis ad testificatione dñice resurrectionis. Mystice per hoc significatur q conscientie fetide que sunt peccatorum monumenta debent in confessione aperiri: z peccatrices anime (que in peccatis dormierunt) per penitentiam suscitari. De quinq predictis sic ait Hieronymus. Omnis anima christo morienti compatitur: sol obscuratur: velum templi diuiditur: terra mouetur: petre scinduntur: sepulcra aperiantur: z solus miser homo non compatitur pro quo solo christus moritur. Considera nunc o anima christi sanguine redempta: quis qualis et quatus qui pro te pendit in cruce: cuius transitum celum lugeat: terra plangit: petre descent: velum ostendit: et monumenta protestantur. O cor humanum omni saxo durius si ad tanti rememoratum mysterij nec terrore concutis nec compassionem scinderis. Ambrosius. O duriora saxis pectora iudeorum iudei arguit: minister credit: latro confitetur: proditor scelus suum morte condemnatur: elementa fugiunt: terra concutitur: monumenta referuntur: z tamen immobilitas iudeorum manet duricia orbe toto concusso.

Sexta est admiratio profusionis copiose: videlicet sanguinis z aque. de aperto christi latere: Ad cuius manifestationem notandum q iudei (vt habetur in euangelio quonia parascene erat) nolebant corpora remanere in die subbati propter reuerentiam illius diei seu magis vt dicit. Simon de cassia ne propter signa facta populus moueretur ad exhibendum christo reuerentiam si adhuc penderet in cruce: videbant enim multos signorum nouitate mutatos. Nolentes igitur q corpora remanerent in cruce: rogauerunt pilatum vt frangerentur crura crucifixorum vt sic citius morerentur z de cruce tollerentur. Venerunt ergo milites z frangerunt crura latronum. Ad iesum autem cum venissent vt viderunt eum iam mortuum: non frangerunt eius crura vt impletur scriptura. Exodi. xij. Os non comi

nuerit ex eo scilicet agno paschali qui christum prefigurabat. In hoc significatur quod fortitudo veri agni incotaminati iesu non est fracta per passionem. Nam iudei credentes frangere christi doctrinam per eius mortem: amplius eam roborabant. In hoc apparent blasphemii iudeis quod dammodo crudeliores: iurantes nunc per caput: nunc per pedes: nunc per dentes: nunc perventem: et alijs multis modis christum demembrantes. Unus vero militum lancea latus eius aperuit in quo nuntia eorum crudelitas patet quia nec mortuo parcebant. Quod licet vulnus lateris non sensit: quia iam anima in corpore non erat sed iam ad patres in limbo exsistentes descenderat. beatissima tamen virgo mater eius inde gravissime anxiosa est. Tunc impleta est symeonis prophetia. Luce. ij. Tuam ipsius animam pertransibit gladius. Sicut autem dicit Augustinus. In die iudicii improperebit omnes peccatoribus vulnus illud laterale dicendo. Ecce miseri ostium vite quod pro vobis apertum est: et intrare nolueris per amorem scilicet et devotionem. Ex latere igitur christi sic aperto continuo exiit sanguis et aqua in lavacrum nostrae regenerationis. Ista est aqua de qua dictum erat. Ezechiel. xlvj. Vidi aquam egredientem de latere dextro templi: quae tante virtutis erat ut omnia vivificaret: ad quae attingere poterat scilicet omnem animam quam attingit per fidem et charitatem. Hoc autem fuit multum miraculosum quod sicut de latere domini sanguis et aqua: quia in homine mortuo sanguis est totus congelatus. Sed quicquid diceretur de sanguine: de aqua columnari non potest quin fuerit miraculosa quia fuit purissima. Secundum autem quod dicunt historici: iste qui lanceavit dominum longinque erat: vocabatur: qui iam pre senectute caligantes habebat oculos: et cum de sanguine per lanceam defluente oculos terfisset illuminatus fuit: sic in christum credidit. Et secundum Hieronymum fuit martyr et episcopus in cesarea cappadociae: ubi monasterium vitam duxit. Hunc etiam deuota ani-

ma oculos erige ad contemplandum illius omnia corporis in cruce dispositionem. Unde Bern. Quis non rapietur ad spem et impetrandum confidentiam: si attendat in cruce corporis christi dispositionem? Vnde caput inclinatum ad osculum: brachia ad amplectendum extensa: manus perforatas ad largiendum: latus apertum ad amandum: pedes affixos ad nobiscum commanendum: totum corpus extensum ad se totum nobis impendendum. Septima est admiratio intumescens gloriose: iuxta quod propheta tum erat. Esa. xj. Erigetur sepulchrum eius gloriosum. Hoc quippe dignum est admiratione quod statim post mortem tam ignominiosam: habuerit sepulchrum tam honorabile et gloriosum et quod maior reuerentia sit ei exhibita mortuo quam fuerat vivo. Hoc quippe decebat quia sicut de lyra passibiliter et humanitate assumpsit propter nostram redemptionem: ideo ipsa redemptione facta et morte eius: debuerunt talia cessare: reque sequebantur: quodammodo ad resurrectionis gloriam pertinere. Patet autem honor et gloria sepulchri christi precipue ex parte trium. Primo ex parte sepelientium: qui erant viri magni nobiles et potentes scilicet ioseph et nicodemus. Ioseph inquam dictus ab arimathia ciuitate iude: quae secundum Remigium est ipsa ramatha ciuitas belcane et samuelis. Erat autem iste vir magne nobilitatis: quia decurio. id est de ordine curie et officio curie administrans: ut dicit Beda. Et magne potestatis quia diuites. Vir magne virtutis: quia audacter accessit ad pilatum: et erat vir bonus et iustus: discipulus iesu: occultus tamen usque tunc propter metum iudeorum: sed nunc manifestus adeo etiam: ut mortis periculo se traderet amore christi: ut dicit Chrysostomus. Nicodemus autem vir erat sapiens et legisperitus: qui princeps erat iudeorum et discipulus etiam christi iesu: ut ioseph. Hi ergo duo licentia obtenta a pilato quia secundum leges humanas corpora mortua damnatorum non debent sine licentia sepeliri. Venerunt ergo ad crucem: ut credis genua flectentes adora-

In die parasceues post

uerunt dominū. Erat autē iuxta crucem
mestissima mater eius cum Maria ma-
gdalena et Maria iacobi et matre filio-
rum Sebedei et Iosanne euangelista ceteris-
que mulieribus quod dominum secute fuerant a gali-
lea ministrantes ei ut Mat. refert. Eū igitur Ioseph
et nicodemus dominum adorantes beatis signis re-
uerentē salutassent lachrymantibus oculis dixerunt
Hūc venim⁹ o mater ut filiū tuū et magi-
strum nostrū deponam⁹ de cruce et hono-
rifice recondam⁹ in sepulcro. Pleras et
deuotio laudabilis viroꝝ horū nobilium
Videte etiā virtutē sanguinis christi fusi.
Prius enim cum viveret christus fuerat e⁹
discipuli occulti: sed nunc statim post eius
mortē manifesti. Illi ergo reuerentē de-
posuerunt corpus de cruce. Quo deposi-
to domina nostra mater suscepit caput cū
scapulis in gremio: Maria magdalena
pedes apud quos tantā gratiā inuenerat
Alij circūastāt et omnes amarissime plan-
gūt. Quāto lachrymis flebat virgo ma-
ter lauit et terxit eius vulnera cruenta et
deosculabatur ea: et facie eius sacratissimā
cōspiciebat: et aspiciēdo flendo satiari non
poterat. omnes etiā astantes amarissime
flebant ita ut vix quisq; eorū loqui posset.
Secūdo apparet gloria sepulture christi
ex parte loci: quia corpus christi accipien-
tes portauerūt reuerentē ad monumentū
quod distat a monte caluarie passibus quā-
quaginta. Erat autē illud monumentum in
horto loco ameno: ut per hoc significaretur
quod per eius mortē et sepulturā liberamur a
morte quā incurrim⁹ propter peccatū Ade
in horto commissū. Illa etiā sepultura si-
gnat: quoniam per eius mortē nobis adquisi-
uit quietē in horto paradisi. Erat autem
monumentū novū in quo nōdū quisq; po-
situs fuerat. Augustin⁹. Sicut in Ba-
rie virginis vtero nemo ante eum: nemo
post eum concept⁹ est: Ita in monumen-
to hoc nemo ante illum: nemo post illum
sepultus est. Et Theophil⁹. Per hoc va-
tur intelligi quod per christi sepulturā omnes in-
nouamur morte destructa. Erat monimen-
tum illud sumptuosum excisum in petra:
nō de laterib⁹ vel de terrā: ne forte diceret
defossat⁹ et corpus christi sublatū. Ut vi-
dit Aug⁹. Sed tamē quā magnificus esset

sepulcrū: attēde tamē quoniam alienū erat.
Et hoc sicut Augustinu. quia pro nostra
moriebatur salute. Et Theophil⁹. Attē-
de per nobis ab indantiā suscepte paupre-
tis: Nunquā domū in vita habuit Post mor-
tem solum in alieno sepulcro recōditur. Ter-
tio apparet gloria sepulture christi ex mo-
do sepeliendū: quia fuit corpus domini a
romantibus cōditum. Quā libris centū myr-
rhe et aloes sicut mos erat iudeis sepelire
quia hec virtute sua arcent vermes: et diu
seruant corpora ne putrefiant. Et licet hoc
fecerint ex deuotione: nihilo min⁹ tamen
nō indigebat corpus: quia corrupti nō po-
terat. Psalm. Nō dabis sanctū tuū videri
re corruptionē. Prēsepultus est in syndo-
ne munda: id est in panno lineo mūdo qui
significabat innocentia christi: et aduolu-
tum est saxum magnū ad ostium monu-
menti: ut sic appareret omnimoda veritas
mortis et sepulture sue. Et ne de facili pos-
set discoperiri et corpus inde distrahi: ut
ait Hieronym⁹. In hac autē christi sepul-
tura docemur qualiter dominici corpus
in nobis sepelire debemus: ipsum sacramen-
taliter recipiendo. Debemus enim ipsum po-
nere in hortū id est in mētis amenitate. Et
saie. lviij. Eris quasi hortus irrigu⁹. Un-
sponsa sponsum inuitat Cant. v. Veniat
dilect⁹ meus in hortū suū: etc. In syndo-
ne munda. id est in conscientia pura cū mixtu-
ra myrrhe et aloes: id est cū amaritudi-
ne cōpassionis respectu passionis sue: et cō-
punctionis atq; penitētie. In monumen-
to nouo: id est in corde puro et renouato
per gratiam. In monumento inq; la-
pideo id est corde stabili in fide cū lapide
firmo pposito sēper bene viuendi et cū
charitatis soliditate. Itaq; o fidelis ani-
ma ne obliuiscar⁹ amaritudinē mortis do-
mini tui: eius gratias age corde deuotissi-
mo: dicens cum Bernardo. O bone Iesu
quod dulciter cum hominib⁹ cōuersatus es:
quod magnā abundantissima eis largit⁹ es:
quod dura et aspera pro eis passus es: Dura
verba: duriora verbera: durissima crucis
tormenta. Hanc igitur passionē domini
deuotissimis animis sepius reuoluamus
Hec est via ascendendi hierosolimam.

Illia dñice pas-

Exemplū narrat Eſan² de qdā abba
tissa multū religioſa: q̄ cū moritura eēt paſ
ſionē dñi corā ſe legi faciebat. Eū aut̄ ven
tum fuisset ad locū illū In man² tuas dñe
cōmēdo zc. Illico expirauit. Que cū poſt
mortē cuidā ſcrimoniaſi apparuiſſet z d̄ ſta
tu eius ſciſcitaret/ait: ſtatim in illa hora q̄
ania mea egreſſa eſt de corpe euolauit ad
celum. Aliq̄s ſorori in oſione exiſtenti ap/
parēs inſperato: z ſciſcitātī d̄ ſtatu ſuo ait
canēdo illū p̄ſiculum dauiticiū Sic audiui
mus ſic vidim² in ciuitate dñi p̄ſentū. Al/
bilq̄s aliud loq̄ns oculis ſororis ſubtracta
eſt. Zugiter q̄ hanc paſſionē dñicā medi/
temur: oia p̄dicta amore n̄ri p̄ſim² ielus
portauit. Non ſit q̄ nobis dux ea p̄ amo/
re p̄ſim² et ſalutē n̄ra ſepiſſime recordari.
Ad h̄ nos hortat Bern. Vide hō q̄ amo
re dilexit te deus tu² vt ei² veſtigia ſequa/
ris: p̄ te ligatus ē: vt a p̄ctōz vinculis ab/
ſoluaris: p̄ te flagellat² eſt: vt te a flagellis
eternē ire erueret: p̄ te iudicat² ē: vt te a iu
dicio dānationis liberaret: p̄ te coronat² ē
ſpinis: vt te coronaret in celis: p̄ te mortu
us eſt: vt te a mortuis ſuſcitaret: p̄ te ſepul
tus: vt in te vicia ſepeliret Hec ille.

Er̄ti² ar. Cauete ne p̄uemi heredita/
te celeſti quā vob̄ tanto p̄cio adq̄ſiuit
dñs ielus. Diceris forte. Et q̄ tanto p̄cio
nob̄ eſt adq̄ſita: n̄ſa eſt: ea p̄uiri nō poſſu
mus. Audite Dicit lex. Filius ferēs auxi
lium p̄ris aduerſario: meret̄ exheredari. p̄
legem liberi. L. d̄ in oſſi. teſtamēto. Simi
lis ſn̄ia h̄z extra de iureiur. c. Quinca val/
lis in gloſa. Pone caſum iuxta legem: z ap
plica notādo q̄ cauendū eſt ne confedere/
mur diabolo q̄ ch̄i eſt aduerſari². Sic ei
iuste p̄uaremur celeſti hereditate. Expone
ſi vis parabolā de ſponſa: cui ſublata ē he/
reditas p̄ tyrannū: recuperatā p̄ ſponſū in
illa q̄rela morientē. Poſt cui² mortē: ſerua
tur cauiſſa cruentata vt oñdāſ filijs ne cō
federent̄ aduerſario p̄ris. Expōe zc. Spō
ſus eſt ch̄is / tyrānus eſt diabolus / ſponſa
natura hūana / hereditas paradīſus. La/
miſia recitatio paſſionis dñice. Hanc er/
go frequent² recitem² vt in p̄ctōz odio: z
ch̄iſti amore ſemp in dies p̄ficiamus am/
plius. Nam vt dicit Aug² in lib. de carhe
tizandis rudibz. Si amare pigebat ſaltez
red amare nō pigeat.

ſionis p̄ſitio ſeu diuiſio.

Ed ſi volueris aliam tenere for
mā iuxta paſſionis h̄ſtoriā p̄
pone tria p̄templāda.

Prīmū eſt ſaluatoris cōprehēſio.
Scdm̄ eſt cōphēſi iudicatio.
Tertiū eſt iudicati executio.

Circa primū.
Oblationis beniuolentia.
Traditionis neq̄tia.
Cōphēſionis violentia.

Beniuolentia oblationis patet in tri/
plici ſigno.

Prīmū eſt multiplex p̄nūciatio figuralis
viz p̄phetalis z p̄ſonalis.

Scdm̄ eſt ſacramental iſtitutio.

Tertiū eſt realis expoſitio.

Ubi eſt triplex p̄templatio. viz

Localis aggreſſionis.

Coſidialis orationis

Et actualis obuiationis. qz obuiā ſuit p̄
ſecutoribus.

Traditionis neq̄tia triplex.

Neq̄tia p̄uentionis oſculi.

Neq̄tia ſilationis oſculi.

Et neq̄tia indurationis oſculi. qz neq̄
p̄pter retrogreſſionem: neq̄ p̄pter malchī
curationem: neq̄ p̄pter benignā allocutio/
nē a p̄poſito deſtiterunt.

Cōphēſionis violentia triplex.

Violentia ſiue crudelitas obſtinationis.

Ligationis.

Et deductionis.

Circa ſcōm p̄ncipale qd̄ eſt cōphēſi iu
dicatio tria ſunt p̄templāda.

Judicandi examinatio.

Examinati accuſatio.

Accuſati condēnatio.

Circa iudicādi examinationē factaz. ſ.
in domo anne z caiphe notanda eſt tri/
plex contemplatio.

Prima eſt iniurioſe inquiſitionis. vbi ē cō
ſideranda triplex iniuria. In terrogatiōis/
p̄uſſionis: et teſtificationis

Secunda opprobrioſe negatiōis: vbi z no
tanda vituperanda negatio: mirāda p̄miſ
ſio: imitāda compunctio.

In die parasceues post

Tertia ē ignominiose conclusionis vbi est consideranda ignominia triplex vitz Ignominia reprobationis. qz dixerunt eum reū mortis. Ignominia illudis. Et ignominia desperationis. i. iude.

Circa examinati accusationē corā pila/ro facta tria sunt pteplanda. vitz

Presentati accusatio.

Accusati interrogatio.

Interrogati excusatio.

In his apparet Iudeoz inuidia.

Judicis recordia. Hec sunt mixtim ptra ctanda Christi innocentia.

Circa accusati condemnationē tria sūt cōsideranda.

Iudeoz duricia q potius barabbā q̄ iesū perierunt. neq̄ ppter flagellationē: neq̄ ppter illusionem a malicia cessauerunt. In dicitis auaricia. Et christi saluatoris innocentia. Hec tria sunt mixtim sūt iuxta hīstoriam tractanda.

Circa tertium pncipale (qđ est iudicati executione) tria.

Executoz neq̄tia.

Saluatoris beniuolentia.

Signoz euidentia

Executoz nequitia patet.

In opprobriosa chri educatione.

Dolorosa educti crucifixio.

Vituperosa crucifixi illusione

Saluatoris beniuolentia patz.

In verbis in cruce platis: in quibz ostendit Pietatem compassionis erga crucifixos: latronem: et matrē. Accerbitatē passionis: cū dicit heli. Charitatē affectionis i alijs tribz verbis.

Signoz euidentia i triplici differentia.

Quedā in creaturaz trāsmutatio.

Quedā in lateris aptione.

Quedā in ei⁹ intumultatione.

Applicare potes de facili passionis hīstoriam ad p̄dicta.

De condemna

tione christi

Secundū legem debet mori Jo/

an. xix. Omne tempus ab initio

mundi vsq̄ ad finem: in tria tpa

distinguit. scz

In tps legis nature.

In tps legis scripture.

Et in tps legis grē

Lex primi tps dicitur lex nature. qz p iudiciū rōnis mund⁹ regebat sine q̄cunq̄ scriptu/ra. Et talis lex durauit ab adā vsq̄ ad moysen. Lex secundi tps vocat lex scriptu/ra. eoq̄ mund⁹ regebat per legem scriptaz a deo moyse datā: et durauit a moyse vsq̄ ad aduentum chri. Lex terti tps vocatur lex gratie. qz offert grām et glām ob seruantiā ei⁹: qđ alie due non poterant facere: sed generalit̄ q̄ ad introductionē glōrie. Et durabit a chro vsq̄ ad finem mudi. Et in qualibz istaz legum facta est mētio de christi passione et morte. In lege ḡ nature sūt pfigurata. In lege scripture ppheta. Et in lege grē completa. Ita q̄ vtrūq̄ simile de eo pōt dici. Scđm legem debet mori. Pro q̄ notandum q̄ in lege hūana qñ agit de morte alicui⁹: q̄ de crimine vlt̄ offensa accusat pmo dat aduocat⁹ cui libet parti et auditis rōnibz. Aliqñ cā ponitur in consilio assistentiū. deinde assignat iudex. Ad videndū igit vtrum chris fm legē nature debeat mori. ponat sua cā i curia et assignem⁹ ei aduocatū. s. innocentia. Et aduocatus hūani generis sit charitas. Consiliarij sō sint duodecim filij iacob: et loquat ioseph p omnibz. Iudices aut̄ sint q̄tuor patriarche legis nature. Adā noe: abrahā: iacob. Incipiat ḡ innocentia aduocatus christi. Chis fm legem nature nec debet mori nec interfici. Probo sic. Null⁹ iustus et innocens fm legem nature debet mori: sed chis est bñdō: ḡ zc. Baro: prz. Quia ppter pccm̄ introiuit mors in orbē terraz. Sap. ij. Et ipse est qui pccm̄ nō fecit. Surgat aduocat⁹ humani generis. s. charitas di. Chis p salute humani generis fm legem nature debet mori. Ad pbo sic. Quilibz fm legem nature ex charitate vñ alteri facere qđ sibi vellet fieri. vt habet Lu. xj. Et. j. dist. c. j. Jus naturale zc. Sz si chis sic fuisse et eet pccōr et capti⁹ tenere tur: merito vellet redimi et liberari. Luz ḡ ipse sit sūme charitatus: debet velle redimi gen⁹ humanū fm legē nature. Sed h non pōt decenter fieri nisi p mortē. vt vii debet postea: ḡ zc. Charitas valde bñ locuta est. Sed quid mdebit ad rōnem innocentie q̄ nullus iustus innocens vñ mo

ri. Rū. charitas. q. nullus fm legē nature
 oꝝ interficere innocentē nisi velit: sed tñ nō
 obstat qñ innocens p salute multoꝝ non
 possit z debeat velle mori fm legē nature
 Nam multi h voluerunt p salute reipubli
 ce. Nam legē cū romani semel qdam pe
 ste vniuersaliter immaniter grauarent: volu
 erunt sup hoc deos pfulere. Qui rñdēres
 vixerūt q nullo mō pestis illa cessaret: ni
 si aliq̃s ipoz p redemptione ppli se libere
 morti traderet. Ad audis qdam miles
 assumptis armis equū ascendit: z in quā
 dam foueā ex alto se projiciēs a terrā la
 tu sūmersus est: z se libere morti tradidit
 z sic pestis illa cessauit. Videam⁹ audite
 rōmbo diffinitionē consiliarioꝝ. Tunc io
 seph p omnib⁹ loqbat⁹ dicens. q chīs de
 bet a disciplo suo tradi. qz ego figura chī
 sti in lege nature: sed sic ego fui proditus a
 fratrib⁹ z vendit⁹ p̃cio triginta denarioꝝ.
 Gen. xxxvij. g chīs debuit tradi et vendi
 z mori. qz veritas debet cōrespondere fi
 gure. Vñ iudices audistis aduocatos
 chīi z hūani generis: audistis z diffinitio
 nē consilij. Nunc iudicate si fm legē debet
 mori. Adā p̃mo loquit⁹ dī. Ego (in q̃r)
 adam p̃ncipiū totius hūani generis pecca
 ui in ligno Gen. ij. vt g̃ punitio cōrespon
 deat culpe: punitio debet fieri in ligno fm
 illud Sap. xj. Per q̃ q̃s peccat p hec z tor
 quet. Item Chīs vult vincere diabolū
 qz diabolus hōiem viciat: sed diabolus vi
 cit hōiem p lignū: g̃ debet in ligno mori p
 salute mea: z totius generis mei fm illud
 Prefationis. Qui salutes hūani generis
 zc. Hoc fēss iudex postea dicit q chīs
 debet mori nudus z derideri fm legē na
 ture dī. Quia chīsti sui figura in lege na
 ture: sed postq̃ bibivinum nudat⁹ fuit: z a
 filio meo maiori derisus. g̃ chīs qui est ve
 ritas debet sic nudari z derideri z a filio
 s. maiori. s. a iudeis Etia. j. Filios enu
 triui z exaltavi zc. Et in hui⁹ signū hodie
 altaria denudant⁹: z saluator noster hodie
 nudus in cruce pependit. Ab̃aam terti
 us iudex dicit q in cruce debet mori. Rō
 est. fili⁹ me⁹ isaac cum debuit imolari: po
 tuit lignū sup humeros suos sup montē
 caluarie: q̃ ligna fm glo. posita fuerūt i mo
 dū crucis in figurā passionis chīsti: sed fi
 lius meus fuit figura ei⁹: g̃ p̃p̃iam debet

ferre crucē in qua imoletur. Jacob q̃r
 iudex dicit. Vidi semel vnam scalā cuius
 sūmitas celū tāgebat: z in figurā hui⁹ edi
 ficavi ibi altare. Hec scala figurabat crucē
 qz mons caluarie est iuxta montē sion: et
 ibi debebat fieri altare z sacrificiū p salute
 humani generis. g̃ fm legem nature chīs
 debet in monte caluarie imolari z mori. Vñ
 dñe iesu chīs aduocatus vester vt video
 est victus. et fm legem nature debetis mo
 ri. Et his auditis chīs conuertit se ad ma
 trem suā dicens. O charissima mater mea
 hec habeo p te sustinere. In carne em̃ do
 minna mea de te traxi qz debeo mori: qz hō
 mō sum. Et snia vniuersalis fuit q omēs
 homines morerent⁹. Hec pia mater audi
 ens fletus z suspirans: loquit⁹ ad adā z eua
 Heu p̃ceptum dñi p̃teristis et filius me
 us morit⁹ pro vobis. Vtinā illud lignū
 nunq̃ fuisset: vt filius me⁹ mortē illā eua
 deret. Et adā. O regina misericordie dul
 cis mater: vos estis de progenie mea: pie
 tatem habere de nobis: q̃ quinq̃ milibus
 annis fuimus in tenebris cum patrib⁹ tu
 is: vt p amorē filij tui hic vna die exeam⁹:
 qz nec tu posses domina celum intrare: ni
 si filius tuus moreret⁹: nec forte mater ei⁹
 tu fuisses: nisi p̃p̃t nos peccatores. Et ma
 ter ancīa nesciēs ad quā partē obaudiret:
 in secreto mentis iude p̃ditionem cogno
 scens: ad eum conuersa dixit. O iuda p̃di
 tor sceleratissime qd tibi fecit filius me⁹:
 Nonne aplm suum z p̃curatorem te fecit/
 z peccatum tuū tibi remisit: O proditor q̃
 re tradere disposuisti: O qualis ē ista sen
 tentia vt fm legem nature filius meus de
 beat mori. Certe ad superiorem legem ap
 pello sez ad legeꝝ scriptam. lz dictum sit q
 in illa lege mors filij mei fuerat p̃phetata.

Secunda lex.

Sit igitur aduocatus chīsti fidelitas/
 et aduocatus humani generis p̃tās. Cō
 siliarij vero duo decim minores prophete.
 Et iudices/ David Hieremias Salomō
 et Etia. Dicat ergo aduocatus chīsti.
 scilicet fidelitas. An debeat mori: Et di
 cit q non fm legem scriptam. Quia p̃s
 ditio et infidelitas est: interficere dominū
 suum. naturalem sine culpa: sed chīstus
 est dominus omnium: eo q̃ omnis creatu
 ra ipsi obediat/ et est sine culpa. igitur zc.

In die Parasceues

Aduocat? aut hūm gener? vīc? fītas d.
Fidelis amīc? v. verax debet suare inuola-
biliter. pmissū. sed dñs q̄ est summa fītas
infallibil? pmissū. fē in lege. quā? Dñs i tra-
didit p salute hoīm mori: qđ patz. E. i. a.
E. solami cōsolami ppe me? dñs dñs de-
vz. In fortitudine veniet rē. q̄ debet mori.
Et nōdet ad rōnem advocat? dñs q̄ p b i
q̄ p dñto z infidelitas est inficere z.
cendū q̄ vep? mīsi vclit. sed ipemet se libe-
re reprimisic morituz. igit. Rñd. aut cōz
siliarij. Dic Osee dñō. Remanu mō-
tis liberabo eos: de morte redimā eos. ca.
xij. Zachar. Appēderit mercedē meā tri-
ginta argēteis. ca. xj. Dich v. ca. Virga
pūnent maxillā iudicis iust. Tale testimo-
niū dant oēs ceteri pphē. sed pp̄ pūritatē
omittunt. Vos igit dñi iudices iudicetis?
Aductis advocatos z piliariōz diffinitis?
Oñē: Dñs igit sniam. David pīm iudex
donās sniam: Ebz pforaz? manib? z pe-
dib? fm legē sc̄pture debet mori in cruce.
q̄a sc̄ptū ē. Foderit man? meas z pedes
meos zc. Irē. Redimet dñs aīas seruoꝝ
suoꝝ. Et tu Hieremia dic testimoniiū qđ
nostri. Ego inq̄ dico. iij. ca. Dedit. i. da-
bit pculsionē maxillā z saturabit oppo-
sitos. Salomō Sap. ij. Morte turpissi-
ma z dēncm? eū. Esai. Faciē meā nō auer-
ti ab increpantib? z pspuentib? i me. Idē
liij. Propter scel? ppli mei pculsi eū. O bo-
ne iesu ecce advocat? vī vīc? est. Iudices
iudicāt q̄ fm legē sc̄ptā debet mori p sa-
lute gener? hūmī. Tūc dñs naturalit? mo-
rē fugiēs ad matrē potuit dicere sic. Heu
mī charissima q̄re an istos iudices appel-
last? Si mortu? fuisset fm pīmā lege in-
nocēne: multi credidissent me inocēte: sz
fm legē sc̄ptā rigorosam forte aliq̄ credē-
rent me reū z morte dignū. Tūc mī me-
stissima potuit ita dicere voce flebilī Heu
qđ fecit fili? meus vt sc̄ptura eū ita cōde-
mnet. O iudei q̄dā nābiles erit? si ita cru-
deliter z dēncr. O filij iust? attēdite Hōne
vros de seruitute egypti liberavit. vos do-
cuit: vob? p dīcavit: i fimos vīos curavit:
Fuit ipē latro: seductor: aut illusoꝝ? Vos
dixist? Dat. xij. Scim? q̄ verax es z vī
am dei i fūitate docēs. Et Joā. vj. Nun-
q̄ sic locuto? est hō. Heu cur talē sniam con-
tra eū pferz? Ecce tertio ab ista snia appel-

lo p parte filij mei ad legē gratie q̄ maior
est vestra. Tertia lex.

Tertia lex.

Ad ita ergo pcedam? et sit advocat^r
chri iusticia fratra filio p^ritas dⁱuie. Ad
uocat^r p^o humani generis sit benignitas
adiuta pacis consilio v^l p^ridico. Consilia q^u
sunt duodeci apli. Iudices p^o q^u uo: euas
geliste. Iusticia igit exosa est fratra consi
lio p^ritas dⁱ. Sed nulla lege iustu est m^u
terficere bñfactorē rē sed chris ē h^umōi. g^o
Tūc benignitas adiuta pace dⁱ. q^u fm leg
gem dⁱ mori. Qu^o rō est. Nō deest dñm
sūme bonū r^o sūme benignū dimittere p^o
pūlū suūm ppter pctm vnius captiū ppeh
tuo. Sed chris ē h^umōi. g^o debet p^lim suūz
de manu diaboli liberare: qd nō pōt de en
ter fieri nisi moriat. Igit fm legē g^o d^e
bet mori. Nec vrgēt articulus iusticie. scz
q^u nō est iusticie interficere innocentē. Tūc
est ex pte occidentū. tñ ex pte finis iustu
est vt bñfactor moriat^r z ne tot^u p^lte pda
tur. sicut ppherauit caiphas Joā. xj. Et
pedit vobis vt vn^u moriat^r zc. Itēz iu
sticia replicauit. Iustu est vnicuiq^u qd su
um est tribuere. sed hō p pctō penā eternā
adq^uisuit. et de^o sua iusticia nihil multū re
linq^ut. igit nec hō p mortē dñi redimū debu
it: nec chris ppter hoīem mori. Rūder
benignitas. Quā de^o sua sūma bonitate ho
mine ad imaginē z silitudinē suam fecerit
Ben. j. indignū videt^r vt tādigna creatur
ra pereat: z dens suo pposito fraudet^r: qm
ppter ea fecit hoīem vt eū cōgiceret: z cog
itū dīligeret: z dilectū hēret: z hūo fru
eret. Si g^o in toto ipm puniret: nullo p^oz
sus benignitas: nulla misericōdia: imo crudel
litas videret^r. Ps. Nō obliuiscet^r misereri
de^o: nec p^onebit in ira sua misericōdias suas.
Dīnia aut sapia cogitās cogitationes
pacē z nō afflictionis vidēs tales alitatio
nes: vidēs q^u iusticia ledere^t nīst sufficiens
pena p oib^u solueret^r. z misericōdia desperet^r
q^ulibet sufficiens penā puniret. Nā iusticia
petit vt fiat digna satisfactio. misericōdia p^o
requit vt hō cetera miserā remittat^r. et fiat
ei pcti remissio. Ideo q^u ad redēptionē mi
sericordia z p^ritas obuenerūt sibi: qm vt
dīnia sapia z misericōdia z iusticie satisfaceret
posuit hāc cām in manu p^risiliarioz z iudi
cum. Dicit g^o Consiliarij duodeci apli
qd vobis videt^r: Et petr^u loquit^r p oib^u. j.

Meridiē Bermo Fo. CXCv

De ij. Ebis dz mori p nobis vobis relin
quens exemplū vt sequimī vestigia eius.
Et tunc iudices etiā sic audis partib et
consilijs: maxime Dat. xvj. Bar. xv.
et Joan. xij. magna voce intonat. Rē est
moris. et hoc est conueniēs fm legem grē
i p m mori. Et tunc lucas vlt. c. cludit o.
Oportuit chīm pati: et ita intrare gliaz su
am. Audiens hec diuina sapia adiudij
cauit q ppter redemptionē humani gene/
ris penas z crucē assumeret p omnib: et p
mortē suam gliaz daret. Et q iusticia et
pax osculante sunt. O pie iesu nūc vt video
fm omnē legē debetis mori. Nonne pa/
stor bonus animā suā ponit p ouib suis.
Joan. x. Tūc pia mī potuit hec dicere. O
pī omnipotentissime intende nunc in cam
filij tui orphani: ptem non habent in ter/
ris: et vidue ancille tue paupcule in terra re
manentes. Ad vos vtiq de cā filij p leges
inferiores condemnati appello: et ad tribu
nal diuini iudicij peto audientia. Ad quaz
deus pī ridens ait O filia mea quis ino
rentia z iusticia filij mei audientia in iudij
cio requirant: tū cā est in ea satisfactionem
pcti requirens. Et dñā O dñe Astitērūt
reges terre: ppli z pncipes conuenerunt in
vniū ad. rē. Si g leges humane hoim q fa
ciliter dedinare possunt a recto: statuerūt:
vt nemo esset iudex in facto suo. hoc tū cir/
ca vos locū nō habet: cui iusticia nō obli/
gat sed recta in vobis ē. Item. vos estis
summū imperator nec subiectū legib hūa/
nis. Item fm iura illi de familia impera
toris ad iudiciū ipsi deduci possunt. Jō
hmoī pcessus vici filij ad vos ē deriuād
Rñs. pīs. Audi filij mei mater charissi/
ma quis vera loquar: tū non est oim nos/
se tpa vel momēta rē. Nam quis p nuno
fz vera dispositionē pmittā hoies vti libe
ro arbitrio: nec de oib exigo nūc rōnē: nec
punitiōē ne hoies timore pene seu vindi/
cte tū: et nō amore iusticie dimitterent ma
la agere. Et lz nunc qdē mala nō pūniā
vt putāt aliq: q non sit mibi cura de regi/
mine mundi. teneas p certo q cū accipero
rps: ego iusticias iudicabo. i. si recte iudica
uerint examinabo. Et filio tuo dedi oē iu/
diciū facere. Jo. v. Et mater. O rex imen
se maiestaz ne displiceat: pcor si acilla tua
aliqd dicat ad dolorē intmū exprimendū

vt itelligant et cōpungant cor: da filioz ho
minū p qz pctis delendis tantū exigit de
bitū. Et quis p iudicia tua sint abyssus
multa: et nob incognita. tū aliq tua clemē
tia reuelasti. vt pīz. O pī sancte licz ada m
mortē ex pctō meruisset: ipsum tamen tua
miscdia circa mille annos viuere pmisisti:
qnto magis filiū tuū q nūqz tibi displicu
it. Dat. xvj. Vt sanguis abel te cōmo
uit iusticiā iterpellādo et tū frēm suūz rōi
moris diu sustinuisti. Noe iustum a di/
luuiū saluasti. Abrahā de igne chaldeoz
seruasti. Israel de egypto z de mari rubro
liberasti: et pharaonē sūmerlisti. Regi da
uid culpā indulsisti: ppter belia defenden
dū bis ignē de celo descendere fecisti. Tres
pueros in fornace seruasti: et danielē in la/
cu leonū. Et susannā inter falsos accusato
res pseruasti. O dñe Nūc miseratiōes tue
defecerunt. mali regnant sup iustū: qui tot
bona eis fecit. Rñsio pīs. O pia mater
aspicio compunctiōes tuas ex sincera dile
ctione. pcedere (et si grauissima tolerantia)
pīderanda ē tū hois redemptio: cella aper
tio: filij mei in celoz in terraz in eternū glo
ria duratiua: igit patientiā habero. Et pia
mī. O dñe fons bonitatz vniuerse: gratias
ago ex q sic oportet fieri. Salte fiat sic qñ
dam de isaac factū sunt: q ex sola pmpriu
dine voluntatis mori voluit ex q fuit cō
tent. vel sic legit d multis quoz mors di
uturna non fuit: si videt meliori mō fieri
aut moriar cū ipso in cruce. Et dñs pat. O
maria p magnis licz magna facere qz nego
ciū p q agit magnū est. i. p gloria dei. Re
stauratio angelica/redemptio mōi/victo
ria diaboli/et remissio pcti. Jō passio ei
non tantū dz esse volūtaria: sed etiā in effe
ctu acerbissīma. Et lz vna gutta sanguis
ei? foret sufficiens ad mūdi restauratiōez
seu reparatiōē. tū vt copiosa sit apud deū
redemptio: et sue charitatz pfectio oñdaz/
et multi p ei? amore ad filia inuident: tole
randa rāta effusio sanguis ei? fieri: et tādū
et tā acerbe patiet. vt videar eū totatū reli/
quisse. Item tot et tanta miracula fient in
morte ei? q sufficerent ad oēs hoies puer
tēdos: et in charitate incendēdos: Tū nul/
lus ad bonū vltra libez arbitriū astringit
Sic etiā n resuscitatio lazari sufficeret ad
persionē toti? mōi. Ergo pia mī tibi sup

Babbato in vigilia pasce

plicat fili? tu? vt ipm pati pmittas z cruci eius assistas: z mihi vltim? nō pcedas. Tibi supplicat angeli vep illi restauret ruinap: ptes in limbo expectantes. Trez supplicat oēs pscientes z futuri vt p filiū tuū subiciant eoz saluti p qua re eū incarna/ sti z nutritiū.

Lamentatio p gntis.

O oēs angustie z fletus dolores z la/ chryme z contorsio viscerū si vnq; alicubi fuisse. hic assistat p solatione pte mris z p compassionē rānobilissimū filiū z amā/ tissimū iuuenis cui nunq; fuit filis. O eoz/ da deuota q d deo aut amore materno vn/ q; aliqd sensistis vna meū flete: suspirate: inuolachrymaz deducite. Imo si lachry/ me mare magnū excederent: adhuc nō suf/ ficarent. Sed q sic ē voluntas tua dñe et bñplacitū tuū. ecce humil' ancilla tua: fiat mihi fm pbiū tuū. Et tūc pñat pñit feni/ tensā di. Ego ponā pilatus auctoritate imperiali. in hierl'm pñdens/ audiet accu/ sationib; phariseoz z scribarū z iesū naza/ renū. iubeo illū cruci affigi z in ea mori/ te ignominiosissima mori.

Sabbato sancto pasce Sermo.

Ece ascendi

e mus rē. Complent de? die se/ pmo op? suū qd fecerat. Gen. ij. Non erit completū opus huius ascēderi/ mus hierosolimā. Ad qd nob pdesse po/ tent si considerem? triplex cōplēmentū ope/ rā de q facit hodie ecclia mentionē. Pri/ mū est cōplēmentū nature. de q facit ho/ die ecclia mentionē in pma lectione q est de mundi z pcpue hois pductione. Se/ cundū est cōplēmentū grē de q fit mentio in cerci z ag bñdictione. Tertiū est cō/ plēmentū gl'ie: de q fit mentio i missa cele/ bratione. pcpue in euangelio qd est d glo/ ria resurrectōis. De pmo Gen. ij. Per/ feci sunt celi z terra et oīs ornat' eozū. De sēdo. j. Lōz. xv. Gl'a dei sum id qd sū.

De tertio. Deus oīs grē qvocauit nos in eternā gl'iam suā. ipe pñat qfirmabit p solidabit q. De. xli.

Ece rē.

Rum? ar. In chris descendit ad inferos: nō Aug. ad dardanū. z etiā

sup Gen. ad lras: Non facile in scripturaz no/ men inferi i bono iuentis: chris autē nihil ma/ li ē attribuedū. Contra. in simbolo apo. Descēdit ad inferos. Rñ. Gen. in. ij. dist. xxij. Romie inferni aliqñ intelligit pena. Aliqñ loc? pene. Prio chris nō cōuenit de/ scēdere ad inferos: sed bñ sēdo mō. Descē/ dit em ad illā ptem in q ei at iusti detēti q cōuenit appellari limbus. Descēdit in quā nō cōpulsus necessitate s; sua volūtate et pātē. Rō aut grē voluit ad illos eripen/ dos descēdere eū etiā h possz facere nō de/ scēdēdo ē duplex. Prima p p solationēz victoz quā eis exhibuit d pntia sua. Ma/ gna fuit i h dignatōis onis q psonaliter descēdit ad eos. Sēda ē rō p p fustione aduersarioz vt ipi demones cōfunderent ex sua pntia: z sic eos vinceret i terra i assū pra natura: sic d eis triūpharet apd iferos ipos iustos spoliādo. Hec Bon. Pro/ fum. Multū h canere debem? ne descēda/ mus ad inferos. Nā sicut Grg. vi. cñ. Sa/ culis descēdit auerni. Pocres atq; dies pa/ tet atri ianua dirz: S; reuocare qdū supas q; euadere ad auras. Hoc op? hic labor ē: pauci q; equ? amant. Supsternant ardēs eueit ad ethera vt. Dys geniti potuere. Expōe hec oia Et senec. i. tra ge. Ingens vorago faucib; vastis patz latiq; pber oī/ bus ppls iter. Querit q de chris An illuc descenderit rē. Dierñ. vt s. Ex q pclude/ qnta sit erga hoies beniuolētia chris qnta pñda ei? hūilitas. Vtē sic dr Bern. De/ scendit qntū potuit z decuit: z tūc pno/ bis vt nos d inferno eriper z in celū subli/ maret. Aud. pñtes auarit' labia rē. La/ uete ne decetero chm. derelinqris z dia/ bolo fūctes: tādē eū eo ad iferū descēda/ tis. Torz g virib; chis sp adherete. Ipse em sol? p ab inferno erige. Ipse sol? p sal/ uare. Vñ z pperca ad iferna descēdit z pa/ tres veteres illuminauit atq; idē liberauit.

Figura Ero. rñij De? in colūna nubis eduxit filios isrl' de egypto d manu pha/ raonis. Expōe spūali p colūnā ignis: ani/ mā chris gl'iosam: q ad pñes descēdit. Vñ/ cantat ecclia hōd. Hec nox ē in q pñi pa/ tres nros filios isrl' eductos d egypto ru/ bā mare sicco vestigio trāsire fecit. Hec/ igit nox ē q pñoz tenebras colūne illam/ nat idē p purgauit. Hec nox ē q destructi

vincul mortis chris ab inferis victor ascendit.
 Secunda ar. Supra dixim? d chri pas
 sione. In h ser. breuit aliqd dicem? de
 ei? ad inferos descensu. Sed aut? distin/
 guat? triplic? infern? **U**bi d? anatoz i qd pe/
 na ppetra iensu? z dani. Scds e sup istu
 .i. limbo pueroz in qd ppetua pena dani s?
 no sensus. Terti? sup huc est loc? purgato
 ry: in qd e pena dani z sensus ad tps tm: et
 ibi snt tenebre exteriores z no interiores q
 snt dant. .i. puatio gte. Quare? z supm?
 est limbo patz: in qd fuit ad tps pena dani
 s? no sensus. Ad huc qd descendit chris iuxta
 que descendu tria se offerunt? contemplanda.

Primu? puenientia laudabil.
 Scdm miscdia desiderabil.
 Tertiū iusticia terribil.

Primu? igit? zc. Que qdē puenientia appa/
 ret ex resoluōe qōnis. Sic itaqz dñs suā
 pātē ondit in terra vivēdo z mortēdo:
 ita etiā puenies erat vt eā i inferno onderet
Un i ps. Attollite poz. pn. ve. Glo. i. pn
 cipes inferni auferre pātē vram qvscqz nūc
 hoies i inferno detinebat. De h descensu pul
 cre loquit? Aug. in qda ser. **H**oc inquit vt
 chris pmi tradidit vniūta sue diuitari ania:
 ad inferoz pfūda descendit. Quqz tenebray
 tminū q. qdā depdator? splendit? z terri/
 bilis apphendisset: aspiciētes eū tartaree
 legiones territe pquire ceperūt. **U**n est
 iste tā fort? / tā terribil? / tā pēlarus. Quid?
 ille q nob subdit? fuit: nunq nob talē mor
 tuū misit? Ecce q solebat nobis eē subditi:
 nō solū tā nihil verent? s? insup nob minā?
Ut qd huc istū adducere voluisti. **O** pn?
 cept n? perijt ois nobis leticia: dū tu chri
 stū suspendis i ligno. Ignoras qnta dāna
 sustineas i inferno post istas crudeliū voces
 Ecce innumerabiles scōp? ppli lachrymabili
 voce clamabāt. **A**duenisti quē desiderātes
 qtidie expectabam? descendisti p nob ad i/
 feros. Hec ille. **O** qingenti leticia pfuse
 sunt scōp? aie cū viderūt beatissimū iesuz
 tādiū expectatū. Sic aut? dicit **T**ho. in. iiij.
 pre. q. li. ar. iij. Credendū aiām chri tan/
 tūde fuisse i inferno sic fuit corp? in sepul/
 cro: vt simul ania ei? eriret de inferno z cor
 pus de sepulcro. Scdm aut? miscdia desi/
 derabil? respectu. .i. eoꝝ q fuerūt liberati.
 Sicut enī dicit Aug? ser. de pas. omes iu/
 stos q ibidem tenebant absoluit. Sicut q

comunitē teneb. Appropināte hora reh
 surrectiois dñs scōs ptes ab inferis edu/
 cenz: posuit eos in paradiso voluptat?. vt
 ibidē gaudētes expectarēt diē dñice ascen/
 sionis. Circa qd notandū q sic dicit **T**ho.
 vbi s. Sic virt? passionis chri applicat? vi/
 uentib? p sacra nos configurātia chri passi/
 onis: mortuis applicata ē p descensū chri
 sti ad inferos. Propt? qd dicit **S**ach. ix. Tu
 qz in sanguine testamenti tui victos tu/
 os emisisti d lacu. Tertiū ē iusticia terribē
 lis vtz respectu eoꝝ q liberati nō fuerūt.
 Et isti sunt i triplici differētia. Prima ē
 differētia purgandoz d qbz dicit **T**ho. m.
 vbi s. ar. viij. q illi q tunc erant tales qles
 nunc sunt q adhuc i purgatorio detinent? nō
 fuerūt liberati. Passio enī chri h? pntem
 sempiternā nō tpalem: iō non tunc habuit
 maiore efficacā qz nūc. Si q aut? inuēti snt
 tales qles snt: q nunc pitate passiōis libe/
 rant? illi fuerūt liberati. Scda est diffē/
 rētia pueroz. .i. q cū solo originali pctō re/
 cesserunt qz null? fuit liberat?. **R**ō sic dicit
Tho. vbi s. ar. viij. qz tales pueri nullo mō
 fuerūt passioni chri coniuncti p fidē z dile/
 ctionē neqz p aliqd sacm. Sceti autē ptes
 quis tenerent? adhuc astricti reatu origi/
 nalis pcti inquantū respiciēt naturā: tñ qn
 tū ad psonas suas liberati erāt p fidē chri
 ab oi macula pctis: o capaces fuerūt libera/
 tionis qd nō sic de pueris dici pōt. Ter/
 tia differētia dānatoy qz nullū penit? cri/
 puit. Nam sic **T**ho. vbi s. ar. vi. Illis ioh/
 lis liberationis fructum obtulit q fuerūt
 passiōi coniuncti p fidē charitate forma/
 tam: cuiusmodi nō sunt illi dānat. **I**do
 bene dicit **O**sec. xij. **O** mors ero moꝝ z
 moꝝus t. ero inferne. glo. Electos ide ab/
 ducendo. Reprobos vero ibidem relin/
 quendo. **O** qantia amaritudo fuit eis re/
 manentib? in igne inextinguibili in teneb/
 ris. **U**n dicebant. **E**lenobis miseris q
 remanem? in tormentis. **E**ur vnq? nati su/
 mus q manem? in tenebris nunq lumen
 visuri: nunq gaudium habituri. **M**ultoz
 nobis ad mundi contemptū pdesse posset
 illarum penarum terribiliū consideratio: z
 sic ad nos disponēdo vt i ierosolymā afce/
 damus. **E**xemplū tñ iust? iō dānis q
 fuit general? ptoꝝ ordis pdicatoꝝ mltā vi/
 xist? ad pueritē dū nobilē iuuenē filiū comi

In die sc̄to Pasce mane

his nec ex his tāgeret. Tandē cepit q̄m ro-
gādo sibi dicere. O iuuenis pulcerrime h̄
salte te rogo q̄ q̄m respies pulcra membra
tua: sp̄ cogites q̄ magnū dānuz erit si tā-
formosa mēbra fiat pabulū ignis et n̄i: i
eo sine fine crement. Qd̄ cū ille sepe fecis-
set: cepit oīno diuitias: honores: et delicias
p̄tenere et ordinē intrare. Recm̄p: nam si
p̄f̄ mundū dānemur: sic d̄t. H̄et. i. medi.
Quid illis p̄fuit ianis gl̄ia: breuis leticia:
mūdi potētia: carnis voluptas: false diui-
tie: magna familia: vbi risus: vbi ioc̄: vbi
iactātia: vbi arrogātia.

¶ Erit̄ ar. Aud. 2. c. Caute ne ibi de-
scēdar. Dicit̄. Quid q̄ faciem? Di-
co vob q̄ p̄ totā. xl. vob p̄dicam̄ p̄niam: in
ea p̄seueret: et sic securi cr̄it̄. Jura em̄ di-
cūt. Bona fides nō patit̄ vt semel exactū
iter exiga. hec regl̄a sūpra ē ex. l. bona fi-
des. ff. d̄ re. iur. Et h̄z etiā locū hec regl̄a
m̄penis. Ad hoc. xij. q. ij. c. vlt. Pone ca-
sum sine exēplū iuxta regulā: et expone no-
tādo illd̄. Eze. xviij. Si ip̄i egerit p̄niam
et oīm iniquitatū ex nō recordabor.

Pro die sc̄to Pasche

Ece ascendi

¶ mus 2. c. Expurgate ver̄ fer-
mentū vt sit̄ noua p̄sp̄io sicut
est̄ azym̄. j. cor. v. Ascēdim̄ si expurga-
mus. In ill̄ aut̄ p̄bis apl̄i tris sūt notāda

Prīmū est purgatiōis exhortatio. Ex-
purgate ver̄ fermentū. Scdm̄ est exhor-
tatiōis p̄clusio. vt sit̄ noua consp̄io. i. no-
ue consp̄ioni s̄lēs: p̄ verā p̄niam reuocati.
Cōsp̄io em̄ est farina aq̄ cōglutinata sine
fermēto. Tertiū est p̄clusiōis cōfirma-
tio. sic est̄ azym̄. De p̄mo. j. cor. v. Re-
scit̄ q̄ modicū fermentū totā massā cor-
rūpit. De sc̄do. Ep̄b̄ iij. Renouami in
sp̄m̄ mēt̄s v̄re. De tertiō Phil. j. Sūz sin-
ceres sine offensa in diē iesu ch̄i.

Saluatiō. Ecce 2. c.

¶ Rim̄ ar. An necesse fuerit ch̄m re-
surgere? nō. In deo nō cadit ne-
cessitas. Cōtra. Necesse est diuinā por-
tionē impleri. sed sic p̄ordinatū erat q̄
deo vt etiā ip̄e dñs p̄nūciat̄. Matt. xvj.
et p̄t̄ plēn̄s alijs loc̄. R̄nō fin̄ tho.

et alios doctores. Resurrectio ch̄i n̄ erat
necessaria necessitate coactiōis neq̄ neces-
sitate simpl̄ dicta: q̄ tal̄ in deo nō est. sed
necessitate iustitabilitat̄ et p̄sūptiōe diuine
p̄ordinatiōis: siue necessitate cōter dicta:
put aliqd̄ d̄t esse necessariū qd̄ est p̄ueniē-
tissimū fieri. et sic ē h̄ fin̄ doctores. Pro
fundamēto. Focūdisima ē paschalis fe-
stiuitas p̄f̄ nouitatē dñi resurrectiōis. Nā
vt d̄t. Quid de p̄oro. Est q̄q̄ cunctarū no-
uitas gratissima rez. Eo aut̄ gratioz hu-
ius festi iocūditas q̄ immediat̄ p̄cessit pas-
sionis dolor. Nā vt d̄t p̄bs. ij. Elenē. et. ij.
rhetor. Opposita iuxta se posita maḡ elu-
cescūt. In ip̄a aut̄ dñi resurrectiōe que ad
passionē sequit̄ est mirāda oppositiō eppo-
sitiōz iuxta se iniūc. Vñ Aug. Post illu-
siones et p̄bera: post aceti et felis pocula mi-
xta: p̄ supplicia cruc̄ et vulnera: et postre-
mo post ip̄am mortē surrexit. de suo fune
re caro noua redit ab occiduo latens vita
et in morte salus reseruata resurgit pulc̄-
or reditura. post fun̄ igit̄: post materiam
maḡi doloris sequit̄ matia maximā gau-
dij p̄pter resurrectiōē saluatoris. S̄z q̄rit̄
An necesse fuerit ch̄m resurgere? Dic̄m̄.
vt s̄. Post quā dicas q̄ i ch̄i resurrectiōe
declarat̄ diuina bonitas q̄ ad eq̄tatez iustit̄a-
cie ad quā p̄tinet exaltare illos q̄ p̄f̄ deu-
se hūiliter: s̄m̄ illd̄. Lu. j. Deposuit potē-
tes de sede et exalt. bu. Vñ in persona ch̄i
d̄t in p̄f̄. Lu. cōgūsti. i. p̄basti sessionē me-
am. i. hūilitatē et passionē meā: et resurre-
ctionē meā. i. gl̄ificationē in resurrectiōe: sic
glo. exponit. Tū q̄ ad claritatē sapie q̄ ap-
paret in hoc q̄ tāta hūilitatiō passiōis or-
dinata est ad tantaz gl̄iam resurrectiōis.
Tū q̄ ad suauitatē beniuolētie: qm̄ i hoc
ōndit̄ q̄nta sit̄ dei beniuolētia circa iusta et
sacra. q̄ sic voluit sacri ch̄i corp̄ gl̄ifica-
re: et naturā hūan̄ generis sic magnificare.
Vñ etiā patet q̄ sit iocūda ista festiuitas
de q̄ carat ecc̄lia. Hec dies quā fecit dñs:
exultem̄ et letemur i ea. Sed notate qm̄
v̄ez gaudiū esse nō pōt nisi in puntate cō-
scie. Nā vt d̄t. 3. d̄. li. de sū. bo. Nulla est
grauior pena q̄ mala p̄scia. Et Amb. li.
de offi. Que pena grauior q̄ vuln̄ p̄scie.
Et itēz. 3. d̄. de sū. bo. Vis nunq̄ cē tr̄i-
stis: sp̄ bñ viuē. R̄nāq̄ anim̄ nunq̄ est
secur̄. Secura p̄o p̄scia sp̄ gaudiū habet.

Audite o chāiani. Spero q nūc purgati
estis a supbijs: auaricijs: odijs: et alijs pec
catjs vris. sed nō satis est nisi pſeueretis et
a recidiuo caueatjs. Sicut eqdē clemēs sibi
iniuriatibz aliqñ pdonare offensam: s; ex
iterata iniuria ampli⁹ excitat ad iram.
Nā pl⁹ fecerit iteratū vuln⁹ q nouū. Sic
et chīs libēter ignoscit penitenti: sed caue
dū est a recidiuo ne magis exasperet et acri⁹
puniat. Figura. iij. Reg. ij. Smer qui
peccauerat in David ipetrauit indulgētiā
a salomone tali pacto q edificaret domū i
hierlm et non trāsiret torrentē cedron. qui
paucis diebz trāfactis de pcepto imemor:
trās torrentem transiuit. sicq salomonis
iussu interfectus est. Spūalr petōr lachry
mis apud ep̄m indulgētiā obtinet. sed p
cipit ei vt domuz sibi stabiliat in hierlm. i.
in visione pac⁹ p pniā: nec inde p pctm
recedat: als moriet. Ido etiā dī. dñs mu
lieri in adulterio dephēse Joan. viij. Glā
de et iam amplius noli peccare.

Secūdus ar. Supra dixim⁹ de duobz
bus p̄mis diebus qbz ascendendum
est hierosolimā iuxta qd a p̄ncipio p̄posu
imus: et de duobz p̄mis generibz graduū.
Rūc de tertio die et de tertio genere gra
duū dicendū. i. de consideratione triūphal
resurrectionis de q loquit euāgelīū hodie
rum. In q mystice tria designant.

Prīmū est q̄rentium dñm desideranda
condicio.

Secūm est pueniēdi imitāda dispositio
Tertū inuēti dñi admirāda cognitio.
Prīmū rē. que significat in his tribz mul
ieribz fm̄ tres stat⁹ q̄rentiū dñm. Incipien
tiū p̄ritoz. Proficientiū actiuoz. Perfe
ctoz cōtēplatiuoz. Hi significant p tres
mar̄as iuxta triplicē huius nois exposi
tionē. Prīm⁹ est status penitentū siue
incipientū q significatur in mar̄a magda
lena cui cōpetit hoc modo hoc nomen put
amaz mare interpretat fm̄ etymologiā lati
nā. vel fm̄ desuatiōne hebraicā mara qd
est amaz latine. Un⁹ Ruth. j. Ne vocetis
me noemī. i. pulcrā: sed vocetis me mara. i.
amarā: qz amaritudine repleuit me dñs.
Vnguentū istoz conficit ex myrba que
valde amara est: et significat dolorē cōtri
tionis: et ex aloes qd est etiā amar⁹: et va
let contra retētiōne mēstruoz. et significat

pudorē cōfessionis: et ex thure cuius odor
cum fumo ascendit. et significat laborem sa
tisfactionis q p rectā intentionē in deū di
rigit. His itaqz addito oleo diuie miseri
cordie vnguentū efficit optimū et aroma
ticū. et hoc est vnguentū penitētjs marie: cū
q ad exemplū marie magdalene debem⁹
q̄rere dñm et vngere spūalr in monumento
cordis nr̄i. Secūdus est stat⁹ p̄ficiētū
sigt⁹ in mar̄a iacobi. his cū p̄ner supplā
tare vicia. cui et cōpetit alia interpretatio
hui⁹ nois maria put syriace dictū interpre
tat dñā latine. Vnguentū hui⁹ marie cōfi
cit ex myrba que ardet p̄mes: et significat
patiētiam q ardet p̄mes q mordere solent
cor hois tribulationē sustinētis. et ex gur
ta q pellit oēs inflaturas: et significat hui⁹
litatē. et ex casia q etiā fistula dī: et signifi
cat p̄seuerantiā siue lōganimitatē q aliqis
sp̄ redit in meli⁹. Casia em̄ vt dī glo. sup
illud ps. Myrrha et gurta et casia rē. in lo
cis aq̄is nascit et crecit in imensū. Ter
tius est status cōtēplatiuoz: et signifi
cat in mar̄a salome que postulauit regnū
Un⁹ et salome interpretat pacifica. Cui etiā
cōpetit hoc nomē maria. put interpretat il
luminata. Un⁹ anie cōtēplatiue dī illud
Esa. lx. Surge illuminare hierlm qz venit
lumē tuū. Vnguentū hui⁹ marie conficit
ex myrba: cinamomo: et balsamo. Ecce
xxiij. Sicut cinamomū et balsamū aroma
tizans odorē dedit qm̄ myrba electa rē.
Per myrba accipit. totalis mortificatio
carnis ab omī rebellione. Cinamomū qd
valet ad bonum odorē oris spirat odorez
deifice cōuersionis. Per balsamū autēz
qd dulciter sp̄ fragrat: intelligit chāritas
q foras mittit timorē pene. Sed qui vult
vnguenta supradicta h̄re: debet ea emere
cū istis mulieribz. Ille emit q dat de suo et
accipit de alio. Sic in opibz p̄tiosiss opoz
tet aliqd ponere de nro. i. conati et v olun
tatem: et aliqd accipere de deo. i. operandi fa
cultatem. Ro. viij. Velle adiacet mibi: p
ficere aut bonū nō inuenio. Itē p has tres.
significant tres p̄ditiones necessarie ad in
ueniendū iesum. Prīma cordis compū
ctio: q significat p mar̄a magdal. Car
nis supplātatio: p mar̄a iacobi. et Cōscie
ntie pacificatio: p mar̄a salome. Has igit
tur cōditiones habeam⁹. et sic vngētis spū

In die scđo Pasce

alio dñm q̄ramus. Greg. Et nos in eū q̄ mortu⁹ ē credentes si odore p̄tū referti cū opatione bonoz opoz dñm q̄rimus: ad monumētū p̄fecto ei⁹ venim⁹ cū aromati⁹ bus. Scđm est pueniendi imitāda dñi p̄positio: q̄ t̄ḡit ibi. Et vald̄ mane vna zc. vsq̄ magn⁹ valde. Debem⁹ ḡ venire ma⁹ ne. i. diligēter. Ps. Dane astabo zc. qđ ē p̄ paganos. Debem⁹ etiā venire vna sab baroz. i. q̄ere z pace cordis. Seq̄t. Et dñi t̄ebant ad inuicē. Quis reuoluet nob zc. Per lapidē intelligit impedimētū siue dīficultas ad bonū: qđ impedimētū sepi⁹ reuoluet ad solū desiderū. Noniter q̄ppe cōuersi dīfficultatē sentiūt. sed nō debēt recedere: sed cū illi mulierib⁹ p̄cedere: z q̄at⁹ videbūt lapidē reuolutū. descedet em̄ an⁹ gel⁹. i. ḡa spūsc̄i q̄ totū pōd⁹ subleuabit. De q̄ exponi pōt illud Prover. xj. Equ⁹ parat ad diē belli: dñs autē salutē dabit.

Tertū est inuēti dñi admittāda cognitio: cū dñi Et itroēntes zc. Pūmo em̄ viderūt ostiū monumētū aptū z deinde inueniūt zc. Vbi norandū q̄ incipitib⁹ dñs appet sub forma ostiū apti. Perōres em̄ velamē h̄nt an oculos. sed qñ p̄uertunt/auferit velamē: vt dñ ap̄s. ij. Cor. iij. Proficiētib⁹ autē appet qñ sub forma iuuenis videret⁹ cretē. Proficiētēs em̄ sūt in cōtinuo crem̄to p̄tū. Perfect⁹ autē appet qñ sub forma angeli. Vñ dñr. Batt. angelū descedisse zc. In hui⁹ figura Jacob cū angelū vidisset etiā d. Vidi dñm facie ad facie zc. qz. f. formā illaz angeli viderat in q̄ se ei dñs oñderat: vt dñ glo. Sequit. Et obstupuerūt. Spūat⁹ confurget stupor ex innouatiōe hoīs p̄ ḡam. sed ip̄e dñs nos p̄solat si in simplicitate animi q̄rim⁹ illū.

Exptā itaq̄ mulier accipite q̄rētes dñm vt inueniat⁹ eū. et nō sit⁹ sicut ena q̄ p̄ inobediētiā deū amisit. Si vis etiā pone exēplū mulier. Vñtes in saporiā cū habēret sermo de culpa eue: et vroz ei⁹ eam de incōstantia vituparet: dñ. ei. Tu forte sile fecisti: p̄aptā tibi qđ minus est: qđ forte nec amore in ei custodieris. R̄idēte illa. Quid. Et die q̄ balneara eris paludē curie n̄ in tres nudis pedib⁹. alijs dieb⁹ si libet itres. Erat em̄ aq̄ putrida z fetosa. Illa subridēte subūxit miles. Si obediens fueris z. marchas argēti a me recipies. si autem

nō: totidē mibi solues. Et placuit ei. Ille igit⁹ secretos ei custodes adhibuit. Mira res: ab illa hora mlier honesta nunq̄ p̄curiam transibat q̄ ad paludē respiceret: et q̄ciens balnearē de illa palude tentabat. Die igit⁹ qđam balneū appetēs: dñr pedit⁹ seque sue. Pūsi ingressa fuero hāc paludē moriar. Statim ḡ aquā fetidā vsq̄ ad genua intrauit. qđ statim nūciat⁹ est miliri. Ille em̄ gaudens mor vt eam vidit: ait. Quid ē dñā: fuisti ne hodie balneara: rñ dñdo adiecit: in volio vel in palude: Cōfusa autē tacuit. Tunc ille ait. O dñā vbi ē vestra p̄stātia: vbi vīa obediētia: iactātia vīa: Eua vili⁹ tērata fuisti: z turpius cecidisti. Reddite ḡ qđ debet⁹. Cū ḡ nō haberet vñ solueret: alle oīa vestimēta tulit p̄ciosā z diuersa p̄sonis distribuit: volēs p̄ aliq̄ tps eā tōzāri. Patet itaq̄ mlier in cōstantia. Sed certe nescio an cōstātiōres sint viri: imo forte incōstātiōres z sp̄ p̄cepto resistētēs: iuxta illud. Ricur in vetitū semp: cupimusq̄ negata:

Et ar. Aud. zc. Studeat⁹ ḡ dñm q̄rere: et q̄lto si inuenit⁹ p̄seuerant adherere. Nec diffidat⁹: qm̄ generaliter ip̄e dñr Lu. xj. Quis q̄ querit inuenit. Audi⁹ te ḡ qđ iura dicunt. Qđ generalr dñr generaliter est intelligēdū. de cō. di. iij. vt ostēderet. z. ff. de p̄cura. l. p̄curator cui. Notat⁹ te si rex mādaret generalr. Quicūq̄ generalr veniet ad me z voluerit eē mecum: multis diuitijs z honorib⁹ euz dotabo. Nōne ad eum multi current zc. Expone notando quō nos dñs hortat dulcissime dicēs. Manete in me z ego in vobis.

Alius Sermo

Ece ascendi

mus zc. Pascha n̄m imolat⁹ est ch̄s: itaq̄ epulemur nō in fermēto veteri: neq̄ in fermēto malicie: s̄ in azymis sinceritat⁹ z veritat⁹. j. Cor. v. Si pascha nostz deuote celebrā: hierusalē ascendim⁹. Ad quod nobis p̄desse debet p̄boz p̄dictoz sententia. Vbi sūt tria. Pūmū memō: āda p̄pō. (p̄siderāda. scđo. Pascha n̄m imolatus est ch̄s. Scđm p̄positiōis p̄clusiō. itaq̄ epulemur

Tertiu cōclusionis specificatio. Nō in fermento veteri zc.

De pmo cārat ecclesia. Jā pascha nostz imolē chīs zc. De scō Lu. xv. Epula/ri z gaudere oportebat qz hic frater tu. i. christus mortu⁹ erat z reuixit. De tertio Eto. xij. Qui comederit fermētatu⁹ pibit aia ei⁹ de cetu isrl. Ecce zc.

p Rīm⁹ articl⁹. An oēs resurgem⁹? Q, nō p̄s. Nō resurgēt impj in iudicio zc. Cora. j. Cor. xv. Dea qdē resurgem⁹. Rñder Lho. in. iij. q. ea qru rō sumit ex natura speciei oportet sū esse in his q sunt eiusdē speciei. talis est resurrectio. hec em est ei⁹ rō q aia in pfectione vltima speciei hūane esse nō pōt a corpore sepata. Un nūllā aia in ppetuū remane/ bit a corpore sepata. Qd aut dī p̄s. Nō resurgēt impj in iudicio. intelligēdū est de spūali resurrectione. Hec tho. Pro fūda/ mento. Dis aniarōnalis immortalis est: et fm q vicerit passiōes vel victa fuerit pmi abit vel puniet post hāc vitā. Hec Plato in Timeo. Et outd. d pōro li. meta. Dōz te carēt aie. Querit f. An oēs ante tātē futis corpib⁹ reuient p resurrectionē? Dic rñ. vt s. Ex q clude q nūc multū sollici ti esse debem⁹ de spūali resurrectione. qd ad vitam glōsam non poterim⁹ resurgere nī/ si p̄s spūali in aia resurgam⁹. Nā vt hī Joā. v. Procedēt q bona fecerūt in resurre ctione vite. q p̄o mala egerūt in resurre ctione iudicij. Spero qdē q in hac solen/ nitate oēs spūali surrexistis. Et si adhuc mortui p̄tis sunt aliq/ ve illis. Vos autē q surrexistis caute ne recidiuēt: vigilateg sup custodiā vestrā. Et notate: fugiēs gla diū aduersariōz debet hīe oculū ad viā p quā pgit: ad turrim ad quā tendit/ non ad turrim a q recedit. Nam voluens se retro aut oportet eū stare: aut si pcedat optz eū cadere. et vtroqz mō p̄equentes euz appzō/ pinqnt: z ē in piculo. Spūali penitētes q fugiūt gladiū diaboli. i. p̄tm: iam sp de/ bent hīe oculū ad viā pnie z ad turrim et ne viret: nec retro aspiciere p recordationem p̄cti cū delectatiōe: qz cito diabolus capet eos p p̄sensum. *Fratria Bēn. xij. An gelus p̄cepit Loth z familie sue exire dō domis z saluari in monte. sed vxor ei⁹ re/ tro aspiciens / versa est in statuam salis.*

Dōaliter p̄ctōz fugiens ignē diuine tu sticie/ saluari debet in mōte. i. in celestium cōsideratiōe. et si retro aspiciat p affectum: p̄t in statuā salis: vt nulla in eo remanen te p̄tate efficiat terra p̄dita z d̄serta. Jo bñ dī Lu. iij. Nemo aspiciēs retro apus est regno dei.

I Ecūdus ar. De resurrectione dñi tri plex est notāda consideratio.

Prima vtilitatis fructuose.

Scda iocunditatz copiose.

Tertia p̄tatz gratiose.

Prima igit zc. Per hāc ei⁹ p̄firmat z certi ficat fides diuinitatz chī. ij. Cor. vlt. Et si crucifix⁹ ē in infirmitate nra: s; resurrexit vi uens nūc ex p̄tate dei. Et. j. Cor. xv. Si chīs nō resurrexit/ inanis est p̄dicatio nra: inanis ē fides nra. Itē p hanc hēm⁹ spem resurgēdi in futuro. Phil. iij. Reformabit corp⁹ hūilitatz nre cōfiguratiū corpi clari/ tat⁹ sue. Et. j. Cor. xv. Si chīs p̄dicatur qz resurrexit a mortuis: quō qdā dicūt i vo bis q resurrectio mortuoz nō est. Item p resurrectionē chī i formamūi qliter ad vi tā spūalem suscitati de ceto vluere debeat mus. Ro. vj. Quō chīs resurrexit a mor tuis p glām p̄tis: ita z nos i nōuitate vi te ambulem⁹. Et sic chīs resurgēs ex mor tuis iā non morit⁹ zc. ita z vos existimate mortuos qdē eē p̄ctō: viuētes p̄o dō. Un sic chīs mltā sustinuit morēdo vt nos li/ beraret a mal⁹: ita glificatus ē resurgēdo vt nos p̄moueret ad bona. Scda ē cōside ratio iocunditatz copiose. Tū p̄t exaltatio nē nature hūane sic in chō glificare. In h em cōpleta ē glificatio z honorificatio na ture assūpte. qd petebat ip̄e dñs a p̄e Jo. xvij. di. P̄ clarifica filiū tuū zc. Tū p̄t p̄formatōez ad chī discipulos q mltū ga/ uisi sunt de m̄gri sui resurrectione. Joā. xx. Gausi sunt discipuli viso dño. Un z q de dñi passiōe doluerūt/ nūc gaudēt ei⁹ resur rectionē p̄eplātes. Tū p̄ter certā expe/ ctationē nre future resurrectionis: qz vīz v i demus caput nostrū resurrexisse. Ideo dī cebar Job. xij. Scio p certitudine fidei q redēptor me⁹ viuit. s. chīs a mortuis resur gens: z idco in nouissimo die de terra sur/ rectur⁹ sum zc. Sequit. Reposta est hec spes mea i sinu meo Tertia ē consideratio p̄tatis gratiose. s. historie resurrectionis:

In die pasce

marie quantū ad ea q̄ legunt in euāgelijis
facta eodē die resurrectionis. Venies enim
dñs dñico diesūmo mane cū multitudinc
angeloz ad monumētū z recipies corp⁹ p
pua p̄tute resurrexit. Et ecce terremot⁹ fa
ctus ē magn⁹ vicz in signū leticie sic in ei⁹
morte fact⁹ fuerat in signū tristicie. Bed.
Q, terremot⁹ fact⁹ ē dño resurgēte. sicut
dño moriēte significauit trena p̄t⁹ corda
p passionē ei⁹ z resurrectionē concutienda
fore ad p̄niam. Maria autē magd. z maria
iacobi z salome emerūt aromatare veniē
tes vngerēt iesum. Mat. vl. Et valde ma
ne vna sabbatoz. i. añ solis oriū morte sūt
q̄ claritate apparēte. fm Aug. Veniūt ad
monumētū. d. Quis reuoluet nob lapidē
ab ostio monumētū. Et cū appropiāssent:
viderūt reuolutū lapidē. Erat q̄ppe magn⁹
valde. Sz sciētes iudeoz odiū timuerunt:
credētes q̄ iudei in loco illi posuissent. Jō
reuerse ecurrerūt nūciare suis ardētiōib⁹
.i. petroz iōāni di. Tulerūt dñm d monu
mētō z nescim⁹ vbi posuerūt eū. Tunc sic
hī Jō. z. Joānes p̄curretes petroyenit citi⁹
ad sepulcrū z inclinās caput vidit lintea
mina posita nec intrauit. Petr⁹ p̄o postea
venit: intrauit z vidit zc. Et tūc etiā iōānes
intrauit zc. vt alias dicem⁹. Vñ isti discipuli
tristati abierūt. Post q̄ p̄o mliheres reuer
se sunt ad sepulcrū intrauerunt. Et viderūt
vt dr Mat. iuuenē sedentē in dext⁹ coo
sto. cā. z obst. Qui dic illis. Nolite expaue
scere: iesū q̄ritis na. cru. sur. non ē h. s. p̄ p̄e
tiā carnis. Ecce loc⁹ vbi posuerūt eū. Sed
ite dicite discipul⁹ ei⁹ zc. Quo audito exte
rūt z q. disponēbāt recedere: sz amore iesu
attracte: itēz introcūtes viderūt duos an
gelos stātes vt dr Luc. q̄ dicūt eis. Quid
queritis viuentē cū mortuis. Non ē h sur
rexit. Quo audito cōsternate mente abie
runt. Maria tñ magdalena seruēt⁹ amās
stabat ad monumentū foris plorās Jō. xx
vbi hī quō sibi apparuit dñs / z dic ei. Va
de z dic ad frēs meos. Ascendo ad patres
meū zc. q. d. In p̄ximo est vt videant me
ascendentē. Luncz disparuisset dñs: illa l
diabill gaudio repleta: mandatū implere
p̄bauit. Et adhuc in itinere reperit duas
foeas: nunc lento gradiētes vestigio: nūc
p̄o sedentes p̄ cordis tristicia Magdal.

igit p̄perans leto vultu dicat eis. Vidi do
minū zc. Et tunc illis trib⁹ festinantib⁹ ire
hierlm occurrit iesus vt hī Mat. vl. di.
Aucte. Illi autē agcesserunt z tenuerūt pe
des ei⁹. Et ait illis. Nolite timere. Ite nū
ciate fratrib⁹ meis zc. Vide dñi benigni
tatem qui discipulos frēs vocat. Venit q̄
magdalena cū alijs marijs annūciāns di
scipulis qz vidi dñm z hec dixit mibi. Pe
tro igit in q̄dam loco segregato: ceterz fer
uentius dñi resurrectionē expectanti z orā
ti apparuit dñs: qd̄ ip̄e cū gaudio alijs nū
ciāuit. Quo audito aliquib⁹ spes / aliqb⁹
turbatio de singularitate apparitiōis fa
cte petro: alijs desiderii videndi crescebat
fm Bedā. Vñ et Lhy. inter viros p̄tō
apparuit petro. Tum qz caput oim. Tum
nē p̄pter negatiōē desperaret. Tum p̄
exemplū miscōie ad pctōres reuertentes.
Dehinc apparuit duob⁹ discipul⁹ euntib⁹ i
emaus vt p̄t⁹ Lu. vl. et mar. vl. Sero autē
discipulis apparuit z gregatis absente tho
ma. De his apparitiōib⁹ dāte deo dictu
rum in sequentiōib⁹. Sic q̄ apparet ordo
q̄nqz apparitiōnū q̄s scribunt euangeliste
factas in die resurrectionis. Estote z vos
christi discipuli z spūaliter ch̄ustus vobis
apparebit z vobiscum erit. Vñ aut sunt
christi discipuli q̄ christo obediunt. Sed
heu multi magnā obedientiā p̄mittunt ce
tū nihil soluunt. Exemplū de filijs israel.
Ero. xir. dixit vniuersus popul⁹ isrl. Cū
cta que locutus es nobis dñs faciem⁹. Et
tñ cito post: p̄rium fecerunt. non sic vos fa
ciatis. Sed vt dicat paulus Heb. xij. In
disciplina p̄seuerate.

t Ertius ar. Audistis zc. Non sufficit
celebrare festum pasce: z cōfessum cē:
z corpus domini suscepisse nisi corrigant
peccata. quia vt habet. xxiij. q. c. Prodest
hoc solum bene agif vt vita hominū cor
rigatur. Et. c. de secundis nup̄ijs lib. j. di
cit imperator. Legibus nostris mores in
rendim⁹ corrigere. Audite / si rex statuerit
talem legē. Quicūqz die coronatiōis mee
venerit ad me mecū p̄asur⁹ / etiā si me q̄
uiter offenderit: oīa iudulgeo: z venerit q̄
piā p̄dior ad mēfā illā: sz inf p̄adētes ex
p̄bis suis p̄pedit p̄seuerās ip̄ditiōis p̄posi
to: qd̄ dicat an gaudere debeat p̄uilegio lo
gis. Lette n̄ zc. qz n̄ fuit itētiōne legillato

ris. Applicat ad positū notādo q̄ animus loquit̄ deo. Quid ḡ valet q̄ lingua dicat: peccavi. et cor dicat: peccabo. Laueat ḡ q̄ h̄ p̄fiteant: tñ animū peccāgī retinēt. Nā sicut h̄. j. Reg. xvj. De^o intuet cor.

Feria secunda post Pascha.

Ece ascendi

e mus zc. Dedit eū manifestum fieri. Act. x. Si deuote p̄fide/ remus dñi resurrectionē: z quō dedit euz dñs manifestū fieri: ascēdem⁹ hierosolimā. Ubi p̄siderādū est q̄ solis bonis apparui/ it post resurrectionē ppter triplicē rōnem.

Prima p̄tinet ad sensum historicū quia vīz mlti noluerūt sibi mortali adherere cū eū viderēt: iō indigni erāt eū imortales videre. Ideo dī. Esa. xxxij. Ne q̄ spernis nōne etiā ip̄spernerz. Scda p̄tinet ad sensum tropologicū ac etiā allegoricū: ad designādū q̄ solis bonis se spūalr reuelat. ij. Parat. xv. Si dereliq̄rit eū z ip̄se vere/ linq̄t vos. Tertia p̄tinet ad sensū ana/ gogicū: ad designādū q̄ i vita imortali bo ni cū solis bonis cōcabūt. ij. cor. vj. Que societas lucē ad tenebras. Ecce zc.

p Rīm⁹ articulus. An debuerit ch̄s appere discipulis in alia effigie: Q. nō. Corpis solidi (cuiusmodi ē corp⁹ ch̄i) est determinata figura siue effigies. Eou/ tra. Mar. vl. ostensus est in alia effigie.

Rūder Thom. in ij. q. lv. Resurrectio ch̄i manifestāda fuit hoibz p modū q̄ eis diuina reuelant. Innotescūt at diuersimo de diuina hoibz fin q̄ sunt diuersimode af/ fectati. Nā illi q̄ h̄nt mentē bñ dispositam fin p̄tatez diuina p̄cipiūt. Illi autē q̄ habēt mētē nō bene dispositā/ diuina nō p̄cipiunt nisi cū q̄dam p̄fusiōe dubietatz vel erroris j. Cor. ij. Animalis hō non p̄cipit ea q̄ sunt spūs dei zc. Et iō ch̄s q̄busdā ad creden dū disposit/ post suā resurrectionē in sua effigie appuit. His autē in alia effigie qui circa fidē videbant rep̄scere. Un̄ ipsi dice bāt. Nos autē sp̄abam⁹ q̄ ip̄e esset redem/ ptur⁹ p̄stl. q̄ iā euaniisset spes illoz. Un̄ Brego. Talē se exhibuit in corpe qualis ap̄ illos erat in mētē. Nō est tñ intelligē dū q̄ ch̄s se trāsf̄ormauerit i alienā effigie

em: q̄uis h̄ posset. sed vt dī. Lu. oculi eoz tenebant ne eū aḡcerēt. Poterat em̄ for/ mare in ocul eoz formā q̄lecūq̄ differētē sufficere ad h̄ q̄ videret appere in illa effi gie absq̄ tñ mutatione sui. Hec Tho.

Pro fundamēto. Passiōes ani: puta tri/ sticia: mer⁹ z h̄mōi: mltū impediūt cogni/ tionē p̄tatz. Un̄ dī. Claudian⁹. Est ma lus interpres rex mer⁹: z trahit oē Augu nū: peiore via. Et Arist. li. d som. z vi. Fa cile decipimur circa sensus cū in passiōibz existim⁹ veluti trepid⁹ in timore z amās in amore. Querit ḡ An ch̄s sic debuerit appere discipul⁹ suis vt p̄t passiōes suas ip̄edirent a cognitione ip̄si⁹. Dic tñ. vt s. Ex q̄ p̄clude q̄ si voluerim⁹ dona spūalia a deo recipere/ debem⁹ cogitatōes z affectū/ ones mūdanas z corpales abiq̄cere. Nam vt dī. Joā. xij. Sp̄m p̄tatz mūd⁹ nō pōt accipere. Audire o mūdani zc. Si ḡ fuerit⁹ assueti cogitatōibz z affectōibus carnis z mūdi: studere ad cogitatōes oppositas et affectōes spūales assueheri. Un̄ Sēn. de remedys fortuitoꝝ. Bona p̄suetudo de/ bet excutere q̄d mala instruit. Ad h̄ vigi/ late qm̄ p̄suetudo mala nisi diligēter extir pet mltū est p̄iculosa. Notate: siq̄s veller porcū in loco mūdo ponere/ hoc porc⁹ non sustineret: sed iūero stercore vltuto statim ibi se p̄iceret: q̄ talia sūt sibi p̄naturalia. Sic petōr sepe iterās pctm̄ p̄ lōgā p̄suetu dinē facit q̄s sibi p̄naturale peccare. Fi/ gura. Filij iūrl p̄pter veterē p̄suetudinē ar/ det⁹ desiderabāt cepe z alia h̄mōi q̄ mā na. Vide. Spūalr: seruīetes diabolo in lu to culpe vlt in ferore pcti plus delectant q̄ in decore z odore celestz grē zc. Greg. i q̄ dā hom̄. Ubi mens sponte p̄stat: ibi etiā cū voluerit surgere cadit.

Ecūdu ar. Sup eūā gelii duo sunt p̄siderāda. Primū associatio grati/ osa. Scdm̄ cōmunicatio fructuosa

In h̄ smone dicendū de p̄mo. vīz q̄t dñs se gratiosissime associauit duobz disci pulis eūtibz i emans. et nobiscū etiā ade/ rit si fuerim⁹ vt discipuli illi. Ip̄se em̄ no/ biscū esse desiderat. Prouerb. viij. Delitē mee cē cū filiis hoim. Ad h̄ at necarie sūt tres p̄dicatōes q̄s iuxta euāgelium notare

Prīa ē p̄dicatio deuote affectōis (possi⁹ Scda est p̄dicatio scē recordatōis.

Feria. II. post Pasca mane

Tertia est p̄dictio pie lamentatiōis.

Prima est cōdictio deuote affectiōis. Hoc dat intelligi ex hoc q̄ isti duo discipuli ibāt in emaus. qd̄ interpretat̄ desideriuꝝ consiliū. Sc̄m̄ q̄ppe desideriuꝝ disponit aiam vt dignificet h̄re dñm̄ iesū secū. Sap. v. Preocupat eos q̄ se preoccupant. Ideo d̄t Aug⁹. Tota vita boni chr̄iani sc̄m̄ desiderium. qd̄ desideras nō vides: sed desiderādo capax eris. Et certe sic d̄t Ber. Bonū desideriuꝝ seu bona volūtas origo ē t̄ m̄ oim bonoz. Ex opposito aut̄ defect⁹ boni desiderij reddit boiem ipotentē ad bonum. Vñ ip̄e Ber. Fortasse iō nō possum⁹ q̄a nō m̄ltū volum⁹. In his ḡ pascaliū gaudijs studeam⁹ sc̄is desiderijs incallescere. Ad qd̄ nos hortat̄ Greg. vi. Ecce pascalia solēnia pagim⁹. sed ita nob̄ viuēdū est vt p̄uenire ad gaudia et̄na mereamur. Trāseunt cūcta q̄ t̄pali festiue celebrant. Cura re ḡ q̄ his solēnitatib⁹ interest ne ab et̄na solēnitate se pemini. Quid p̄dest interesse festis boim si decesse p̄tingat fest⁹ angeloz. Vmbra future solēnitatis ē solēnitās p̄ns. Frequentatione ḡ t̄palijs gaudijs ad et̄na gaudia mēs incalēcat. Si sic fecerim⁹ ibimus in emaus. i. i desiderium p̄siliū. i. implēdi.

Secda ē cōsideratio sc̄te recordatiōis q̄ notat in h̄ q̄ isti duo discipuli de morte dñi loq̄bant̄: ad memorias reducētes passio⁹ nē ei⁹. Ideo venit ip̄e dñs z iuxit se illis. Et nos igit̄ si deuote recordemur amaritudines q̄s p nob̄ passus ē libet̄ p̄fecto nobiscū adierit. Ip̄e em̄ d̄t Exo. xx. In oī loco vbi fuerit memoria nois mei veniam Vñ Ps. Demor sui dei z delectat⁹. sū. i. p̄pter p̄ntiā diuine gr̄e. Tertia est p̄dictio ratio pie lamentatiōis q̄ intelligit̄ ex hoc q̄ isti duo discipuli tristes erāt loq̄ndo vicijs de chr̄i passioe. Bar. v. Vbi q̄ lugent qm̄ ip̄i p̄sol. sc̄z a dño ei spūali p̄nte. Cū itaq̄ p̄solic ambularēt dolētes iuxit se dñs illis: corpali sc̄z z spūali: z ibat cū eis tanq̄ socii itineris. Sed cur h̄: Ut (fm̄ Bedā) sc̄de sue resurrectiōis astrueret z qd̄ factuz p̄ miserat̄ ipleret: vicijs Vbi sc̄ duo v̄ tres cōgregati i no. m. ibi sū i me. coꝝ. Et q̄z int⁹ dñm̄ amabāt: sc̄z tñ d̄ ei⁹ resurrectiōe dubitabāt: iō dñs for̄ i corpe eis appebat: sc̄z q̄s eēt n̄ cōgicebāt. Greg. De se loq̄ntib⁹ dñs p̄ntiā exhibuit. sed de se dubitantib⁹

cognitiōis sue sp̄s abscondit. Cōsidera dñi benignitatē: non potuit ei⁹ amor si. sc̄tinere sic suos tristari z errare. Preterea cōsidera ei⁹ hūilitatē: quō hūilit̄ vadit cū eis tanq̄ socii: neq̄ dedign⁹ ē hos discipulos inferioris grad⁹. Nō em̄ erāt de aplis. Nō sic faciūt elati q̄ nolūt nisi cū papuis viris ambulare z p̄ueriari. Ex dict⁹ itaq̄ instrumur vt se/pe dñicā passionē recolentes dño cōpatiamur: vt ip̄e dignet̄ manere nobiscū. Ine/pra nāq̄ leticia sepe est cū efficiendi dñm̄ a societate n̄ra: z sic amittēdi oīa spūalia bona. qd̄ i m̄ltis sepe p̄tingit p̄ pasca q̄ ad hēdos currunt z spectacula vana: z cor suū relaxant ad gaudia ext̄iora. Id̄ bñ d̄t saluator Lu. v. Ue vobis q̄ ridez q̄z lugebitis

Exēplū figurale. iij. Reg. xx. Misit merodach rex babiloniorū lras z munera ad Ezechia regē iuda. Letat⁹ ē aut̄ Ezechias in aduētū eoz: z ostēdit eis oīa q̄ h̄re poterat in thesauris suis. Non fuit quod non ostēderet eis ezechias i domo z p̄tate sua. Venit ḡ Esaias ad regē z dixit ei. Quid dixerit viri isti aut vñ venerunt ad te: Qui Ezechias De babilone venerūt. Et Esaias. Quid videt̄ in domo tua: Aut Ezechias. Dia q̄cūq̄ in domo mea sūt videt̄. Nihil ē qd̄ nō monstrauerim eis. Dixit ḡ Esai. Audi s̄monē dñi. Ecce dies veniūt z auferent̄ oīa q̄ i domo tua sūt: z portata erūt in babilone: nō remanebit quicq̄ ait dñs. Lauete nūc ḡ charissimū a vana leticia. Vbi q̄ppe recepit̄ p̄ciosissimū iocale vicijs corp⁹ dñi qd̄ p̄ualer oib⁹ m̄di thesauris: q̄ flos ē amenissim⁹. de q̄ Esai. xj. Flos de radice ei⁹ ascēdet. Spero etiā q̄ in vob̄ habeat̄ flores boni p̄positi. Nūc ḡ floridi sunt horti ecclesie. i. p̄scie iustoz. Sed cauē dū est ne pluuia vane voluptat⁹ aut venet̄ mūdane leticie z vanitat⁹ ledant̄ z n̄ afferant fructū. Q̄ aut̄ m̄di gaudia sūt nociua z fruola: patet ex tali exēplo. Narrat Greg. in dialo go de q̄da puella cui nocte q̄dā appuit p̄ visionē br̄a dei genitricis cū m̄ltis p̄gib⁹ ab ea req̄rens an vellet secū esse. Cui cum puella diceret: Volo. ab ea mādātū accepit vt nil leue vltra ageret: a risu z ioc⁹ abstineret: sc̄is q̄ ad ei⁹ obsequiū tricesima die veniret. Erūt ḡ puella in morib⁹ oīno est mutata. vnde mirabantur donec illa retulerit qd̄ viderat. Post

Vicesimū q̄ z q̄ntū diē febre correpta est. et die tricesima appropinquante hora sui exiit brām dei genitricē cum virginibz mltz ad se venire p̄cepit. Cui se vocati cepit r̄ndere: dep̄ssis reuerēter oculis: ap̄ta voce claman̄s. Ecce dñā venio: Ecce dñā venio. In q̄ etiā voce ania ex virgineo corpe habitatura cū seris p̄gimibz exiit. Contēnat q̄ gaudia mōis: q̄ vult h̄re gaudia celi. Nō ḡ in mūdo: sed i dño sp̄ gaudente: vt hortatur ap̄ls Phil. iij. Ip̄m dñm in p̄scia v̄za sollicitē z deuote custodiētes. Nā vt dicit Quid? in tristibz Turpius eijcit q̄ non admittit hospes.

¶ Er̄t ar. Audistis r̄. Agnoscite qm̄ in h̄ seculo vt p̄grini estis. In q̄ p̄grinatōe mltū est vobz necaria dñi p̄ntia. Cauete q̄ ne ip̄m repellat. Si em̄ vos relinq̄t: et lic p̄ueni bonis sp̄ualibz: non ipsi sed vobis imputandū erit. vt patet. xj. q. ij. Audite. Nā z reglā iuris d̄r. Dñū qd̄ q̄s sua culpa sentit: sibi/ n̄ alteri d̄z imputare. ff. de re. iū. l. Qd̄ q̄s. Audite: si q̄sp̄ia p̄grinans a se abijcit fidelē sociū potētē sibi succurrere z eū ab inimicis defendere: et sciēter se latroni associet: q̄ ei oia auferat z eū occidat. Cui est imputandū: Certe sibi. Expone p̄ fidelē sociū ch̄m. z p̄ latronē dīa bolū intellige. Audite q̄ dñm dulcē inuitantē Joā. xvj. Manete i me: z ego i vobz.

¶ Feria. ij. post pasca p̄ meridie Sermo.

Ece ascendi

¶ mus r̄. Ip̄e est q̄ p̄stitur? est a deo iudex viuoꝝ z mortuoꝝ. Huic oēs p̄phete testimoniū phibent: remissionē pctōꝝ accipe p̄ nomē ei? oēs qui credūt in eū Act. x. Si igit debite cōsideram? ad ascēdēdū hierosolymā nos dīspōnim? p̄bis. In ill' aut tria sūt p̄cēplādz Primū auctoritatē celsitudo. Ip̄e ē q̄ cōstitit ut? a deo iudex viuoꝝ z mortuoꝝ.

Scdm̄ veritatē celsitudo. ibi Huic oēs Testiū sua/ p̄phete testimoniū phibēt. iustitā plenitudo. et remissionē pctōꝝ.

De p̄mo Joā. v. P̄ oē iudiciū dedit filio. De scdo Joā. j. Quē sc̄psit moȳses z p̄phē in lege inuenim? iesum r̄. p̄ba sūt philippi. De tertio Joā. ij. Sic de?

dilexit mōm r̄. vt ois q̄ credit in eū r̄.

¶ Ecce ascen. r̄.

p̄ Rim? ar. An ch̄is p̄ resurrectionē debuit p̄tinue cū discipulis p̄uentari? Sic. q̄ p̄ hoc maiorē p̄solatiōē eis de dīffer. Lōtra. Lu. vi. Statim vt cognouerūt eū discipuli/ euanuit ab oculis eoꝝ.

R̄ndet tho. i. ij. p̄te. q. vi. Circa resurrectionē duo est declarāda. f. Veritas resurrectionis. z B̄lia. Ad p̄tate ar̄ resurrectionis manifestādā sufficit ei q̄ p̄tes eis appuit: z cū eis ē locut? familiarit? z comedit z bib̄it: z se palpadū tribuit. Ad gl̄iaz ar̄ resurrectionis manifestādā oportuit q̄ n̄ p̄tinue cōuersaret cū eis sic an̄ fecerat: ne videret ad talē vitā resurrexisse q̄le p̄t? habuerat. Lōsolatiōē autē d̄ p̄tinua p̄ntia sua eis in alia vita repromissit: p̄m illd̄ io. xvj. Itēz ar̄ vī debo vos z gau. cor. v. z gau. v̄m n̄eo tollet a vo. In q̄b̄ ar̄ loc? illo in medio erat: incognitū est: cū h̄ scriptura nō tradat: z in oi loco sit dñatio ei? Hec tho. Pro fūd. In oibz opibz vt bñ fiat cauēd? ē excessus Terent? in and. Id app̄me arbitroz i vīta esse vīle: vt neqd̄ nimis. Et Tull. i rhe toz. Hinc adhuc ad rēpublicā plima veniēnt cōmoda si moderatrix oim̄ rez p̄sto ē sapia. Et Arist. ij. eth. ponit in medio cōsistere p̄tutē. Cū q̄ q̄rit An ch̄is r̄. Dic r̄n. vt s. Ex q̄ p̄clude q̄ p̄ oia z i oibz dñs sp̄ oñdit benignitatē suā erga hoies q̄ taz in incarnatiōe q̄ in n̄tate: passiōe: resurrectionē: z resurrectionis declaratiōe oia cōueniētiissime fecit. Cōueniētiissime inq̄ p̄tutē nostre vtilitati cōgruebat. Jo bñ d̄r Hie remie. xxxj. In charitate p̄petua dilexi te. Voluit q̄ resurrectionē suā manifestare eo modo quo nostre salutē p̄ueniens erat Ideo ostēdendo resurrectionis veritatem voluit ostēdere illius vīte quam p̄ resurrectionē assumpsit immortalitatem. In quo etiā illud cōmune q̄dem sed p̄necellarium documētū fundare debemus q̄ si cū ch̄risto resurrexerimus sp̄ualiter: per bona opera ostendere debemus hui? resurrectionis p̄tate. iuxta illd̄ Gal. vj. ca. Si sp̄ vīuimus sp̄ū z ambulemus. et p̄ verā p̄seuerātiā: oñdere talis vīte resurrectionis sp̄ual' immortalitē. Nā vt d̄r Bieg. j. mora. In cassum agis si an̄ vīte terminū deferat. Ad p̄positum exponi pōt illud Prouerb. xxx.

Feria. II. pasce post

Tria sunt q̄ bñ gradiunt: r quartū icedit feliciter. Tres pres pñie sunt tria q̄ bene gradiunt: sed non q̄sunt. Nisi em̄ semper pcedant frustra sunt. Tunc em̄ deficit q̄r tum q̄b feliciter incedit. s. p̄seuerantia. Nō em̄ q̄ inceperit sed q̄ p̄seuerauerit vsq; i finem hic saluus erit. Figura Leuiti. xix. Fructus q̄ quarto anno nascebant sanctifica bant r laudabiles erant dño. Spūaliter: opa p̄seuerantie: r p̄ ea bñficamur rē. Gre. Ia moī. Frustra velocit̄ currit q̄ p̄ q̄ ad metā venerit deficit.

s Secundus ar. In p̄cedēti ser. rē. Nūc de scdo q̄b est cōmunicatio fructuosa Fructuosa inquit p̄pter tria.

Primo p̄pter increpationē incredulitatis. Secdo p̄pter informationē p̄ritatis.

Tertio p̄pter recognitionē dñice maiestatis.

Primo igit rē. qz increpauit eos de tarditate credendi. Vbi considerandū q̄ cū dñs se sociat̄ cis ait. Qui sunt hi f̄mōnes q̄s confertis adinuicē ambulātes r estis tri/ stes: Non querit ex ignorantia: sed vt p̄ue nient ex eoz r̄sione sua incredulitas ar/ guat vt dicit Greg. Et r̄ndens vn⁹ cui no men cleophas: dicit. Tu solus pegrin⁹ es in hierl̄m: r nō cognouisti q̄ facta sunt in ea his dieb. Iy solus nō facit exclusionē alio/ rū peregrinorū. cū multi aliq̄ pegrini tūc es sent in hierl̄m: sed notat exclusionē cogni/ tionis ab illo sic apparēte: vt sit sensus. Lū multi pegrini venerint in hierl̄m his die/ bus: mixtū est q̄ tu solus inf̄ eos ignoras q̄ facta sunt i ea. Beda. Peregrinū putabāt cur⁹ vultū nō cognoscebant. Et dñs inter/ rogauit. Que. s. sunt illa q̄ facta sunt. Et di/ xerunt. De iesu nazareno q̄ sunt vir p̄phe/ ta potens i ope r f̄mōne p̄dicationis. Et quō tradit⁹ fuisse r crucifix⁹. Beda. Pro p̄berā fatent⁹: filiū dei tacēt: vel nō dū cre/ dentes: vel solliciti ne inciderent in manus iudeoz: qz nesciebāt q̄s esset. Et subiūgit qz sperabam⁹ ip̄m redempturū esse isrl̄. q̄si iā euāsceret spes illoz. Cui⁹ cā subdit. qz iā tertia dies ē ab illis fact⁹ q̄ se resur ge re p̄dixerat. Et addit. Et iā qdā m̄lires ex ur̄is terruerūt nos de ablatione corpis ei⁹ nō inuēti. Tunc ḡ dñs increpauit eos di. Stulti p̄pter cecitātē intellect⁹: r tar/ di corde p̄pter tarditātē affect⁹ ad credēdū his q̄ locuti sunt p̄phete d̄ ch̄i morte: r re

surrectione. Considera dñi benignitātē quō eos instruit d. Stulti rē. Stultū maxie charitatis. o q̄ mult⁹ nūc dīa pōt. Stul/ ti r tardi cor dē: ad inq̄rēdū p̄cepta dei: et tardiores ad implendū. Stult⁹ benignē recti p̄dē sūt h̄mōi increpationes correctiue. Eccl̄s. vij. Stult⁹ ē a sapiētē corripit: q̄ stul toz decipi adulationib. Secdo p̄pter in formationē p̄ritatis. cū dīc. Nōne oportet bat ch̄m pati: r ita intrare rē. Bern. La put n̄m p̄ tribulationes r angustias celū intrare videm⁹: r nos ei⁹ mēbra alia trine ra somniam⁹. Pudeat sub spinato capite mēbra ferre delicata. Nā si pati oportuit eū cui⁹ naturalr est regnū: multo mag⁹ eos q̄ rum nō regnū: nisi de grā sp̄ali. De h̄ exē plum habem⁹ in omnib⁹ elect⁹ q̄ p̄ viā tri bulationis venerunt ad regnū dei. Iudith vij. Dies q̄ placuerunt deo p̄ multas tri/ bulationes transierūt fideles. Et incipi/ ens a moyse r oib⁹ p̄phetis interpretabāt il lis in omnib⁹ scriptur⁹ q̄ de ip̄o erāt: indu cēdo scripture testimonia: r aperiēdo my/ steria quantū ad p̄positū sufficiebat: ad du cēdo nūc vnā scripture autoritatē. Dehinc aliā exponēdo: r illi paulatim mag⁹ ac ma gis p̄ficiēbant: r ampl⁹ audire desiderā bant: et in ch̄i amore feruebāt. Greg. Ex audito q̄pe diuino f̄mōne iardescit anim⁹: corporis frīg⁹ recedit: fit mēs in supno de siderio anxius: p̄cupiscēt⁹ s̄ terrenis alie/ na: audire ei libet p̄cepta celestia. Tery tio p̄pter recognitionē dñice maiestatis. Ad cui⁹ considerationē notādū q̄ cū appropin q̄rent castello emaus dñs se finxit longi⁹ ire: ad designādū ei⁹ distantia ab eoz cor dib⁹ p̄p̄ fidei defectū. Aug. Non oē q̄d fin gim⁹ mendaciū est. s. q̄n id q̄d fingimus nihil f̄git. Sic autē sine falsitate nō pōt fin gi aliqd̄ p̄bū vt in pabol⁹ ve. ac no. te. ita r fact⁹ vt in p̄posito. Et coegerūt eū inuitā do di. Hanc nobiscū rē. Morat⁹: Hec recepist⁹ dñm iesū. Nūc ḡ inuitate eū dicē tes. Hanc nobiscū. Uel⁹ amic⁹ ip̄e est q̄ nō ad p̄p̄nū cōmodū: sed ad p̄p̄ios sumpt⁹ nos dilexit. Imo de seip̄o fecit sumpt⁹ Jo an. vj. Caro mea vere ē cib⁹: r sanguis me⁹ vere ē pot⁹. Lib⁹ q̄pe p̄tiosus trahit su/ mentē ad vnū l̄ ex natura inclinē ad p̄ri um. Pōnit exemplū Aug. de adā quē na tura inclinabat ad debilitatē mortē: r de

Dederat ei cibū ligni vite tante virtutis q
eū pseruare poterat a morte. Libi iste spi
ritualis. vitz caro chriti est cib vite Jo. vi.
Ego sum panis vite. Eos em q deu ore cū
sumunt a debilitate z morte pcti pseruat.

Figura Ero. xvj. s. illis iust datus ē cib
de celo. s. manna qd sic dicitur. Nec. ix. Tante
virtutis fuit q dum ipm sumeret filij isrl.
non erat i tribubz eoz infirm? vestimēta
qz eoz non sunt attrita Sic corp? dñi spi
ritualiter ab infirmitate z attritione pser
uat. Rogate g dñm cū discipul illis. Na
ne nobiscū zc Intrauit g dñs cū illis: z dū
recumberet accepit pane: z apti sunt oculi
eoz z cognouerūt eū in mō frāgēdi. Sic
em frangebatur sola manu: ac si scinderet euz
cultello. Greg. Audiēdo dei pba nō sūt il
luminati: faciendo sunt illuminati. qz seprū
est. Non auditores legi iusti sunt apd de
um/ s. factores legi iustificabunt. Dñs at
cognitū statim euauit ab oculis eoz. vt
eoz desiderū augeret: z te glōsum corp?
hē auderet qd p dotem agilitatis subito
disparere pōt. Unde iā certi de resurrectione
dixerūt ad iuicē. Nōne cor nrm ardēs
erat zc. Quare eū nō tenuim? Nā sic dicit
Orig. Prolati smones a saluatore ac
cenderant audientiū cor ad amorē diuinū.
Unde patz qvile sit pbum dei audire.

Exemplū Act. x. Loquēte petro cecidit
spūsanctus sup oēs q audiebāt pbum. Et
actū. ij. Cōuersi sūt tria milia i vno fmōe
petri. Legit etiā de quodaz milite lubrico
supbo z malicioso q semel ad se reuersus
cū audisset pdicari illud Ezech. xviij. In
quinqz em hora igemuerit pctōr: z implo
rat dei misericōdiam/ veniā petens z emenda
tione pmittens: oim pctōz suoz nō recoz
dabo. Qui postmodū tantā a deo gratiā
accepit q mundū deserens religione intra
uit z deo fideliter fuit: z post mortē eius
inuentū est sup sepulcrū suū scriptū illō ps
Hic pbum suū z sanauit eos Sed notā
dū est illud Jac. j. Estote factores pbi zc.

Tertius ar. Aud. zc. Caueam? gne
p negligentia dñm amittam? dist. l.
Vigilantibz z nō negligentibz fm iura sub
ueniendū ē. ff. ad valerianū. l. ij. s. pba. Et
de rez pmutatione. Cū vniuersoz. Et de
donationibz. Inter dilectos. Audite. De
regim solliciti sint z vigilent sup custodiā

suā: semp ad patriā suā redire cupiētes: se
pe sumpt? computātes: z de termino vie
cogitantes. Expone sic mane dixim? In
hoc seclō peregrini sum? iō frequent sum
ptus cogitem? qntū a deo accepim?: z qd
p deo vel p deum facim?/ et de fine cogite
mus. Nā vt dicit Boet? lib. de consol. Nō
qd ante oculos est suffecerit intueri: reruz
exitus prudentia metit Si aut volue
ris totū euangeliū claudere in vno fmōe.
pone tria mysteria.

Prīmū gratiose associatiōis.

Secūm fructuose iformationis.

Tertiū gaudiose recognitiōis.

Feria. iij. post pasca.

Ece ascendi

e mus zc. Qui ex vobis timent
deum: pbi salutis hui? missus
est. Act. xij. Soli g timentes deuz dicere
possunt. Ece ascendim? hierosolimā Nā
timor dei est cā pagende pnie: impetrāde
miscōdie: z continuāde pseuerantie. De p
mo Eccl. j. Timor dñi expellit pctm. Ecce
plū i minuit? Yone. iij. De seclō ps Quō
miseref p? zc. De tertio ps. Firmamentū
est dñs timentibz eū zc.

Ecce zc.

p Rimus ar. An chrs puenient expel
tauerit diem tertū ad resurgendū
Q. non. Indecens videt tā notabile corz
pus tādiū iacuisse in sepulcro. Contra
Lu. xxiij. Oportuit pati chrm z resurge
re a mortuis die tertia. Rñ. Alex. de ales.
in. iij. pre. tract. de resurre. Non fuit pueni
ens vt statim resurgeret: sed in die tertiū
expectaret triplici rōne. Prima est rō signi
onis. Vñ sup illud Luc. xxiij. Resurgere
a mortuis die tertia die glo. Merito vna
die z duabz noctibz iacuit in sepulcro: qā
lucē. i. grām sue mort? q tñ i carne erat te
nebz nre duple mort? (q i carne erat z aia)
opposuit: ad signū vitz q lux sue mort?
duplā nram mortē curauit. Secda est rō p
bationis. Vñ sup illud. j. Co. xv. Resur
xit tertia die. Glof. vic. Probata s. vera
morte. Si em statim resurrexisset nō vere
mortu? crederet. Tertia est rō onitionis. s.
ad onēdū magnificētiā sue pātis q cui/
L

Feria. III. pasce

denti? p h oñdit q̄ si statim resurrexisset.
 Surrexit ḡ tertia die cū tribus diebus d̄r ia/
 cussit i sepulcro. Qd̄ fm̄ Aug. d̄r accipi sy/
 necdochice. Fuit em̄ dñs in sepulcro p̄ ex/
 tremā ptem parasceues p̄ quā iā dies p̄re/
 rita cū sua nocte accipit̄ z p̄ totū sabbatū
 qd̄ noctē z diē integrā cōplectit̄ z p̄ p̄maz
 p̄tē dñice. s. p̄ noctē seq̄ntē sabbatū p̄ quā m̄
 tota dies dñica ad quā p̄tinet intelligitur
 Sunt ḡ synecdochice tres dies naturales
 q̄z q̄libet h̄z suā noctē p̄cedētē. Tunc em̄
 sic diē Aug. Durat̄ est ordo natural̄.
 Dies em̄ p̄cedebat noctē q̄z p̄mo creata ē
 dies z subsequēta est nox s̄z deinceps tēpōz
 creator fecit vt nox p̄cederet diē. Aug. Sic
 p̄us cōputabat dies p̄tē hoīs p̄diti lapsū
 a luce ḡre i noctē culpe. ita nūc p̄tē hoīs re/
 parationē a tenebris culpe in lucē ḡre me/
 rito posteri cōputat. Hāc autē cōmutatio
 nē voluit dñs p̄figurare in legalibz cerimo/
 nijs vbi p̄cepit obf̄uatiā sabbati z legaliiū
 a vespere in vesp̄rā. Hec ex Alex. Pro/
 fun. In oibz rebz vt debite fiat suandū ē de/
 bit̄ ordo z mod̄. Horaci⁹ in ser. Est mo/
 dus i rebz sūt certi deniqz fines. Quos vl/
 tra citra ve neqz p̄sistere rectū. Iuxta qd̄
 etiā diē Arist. q̄. ethic. q̄ vult sup̄abundā/
 tia z defectu cor̄rūpt̄a medietate aut sal/
 uat. Non dubiū ḡ q̄n ch̄is suauit̄ debi/
 tū modū z ordinē. Cum ḡ q̄nt̄ An p̄ueni/
 enter expectauerit zc. Dic rñ. vt s̄. Et q̄
 p̄clude q̄ntū deo obligamur q̄ sic oia p̄no/
 stra vtilitate fecit vt sic oino ad suū amozē
 alliceret. Hō hñ d̄r Joānes. j. Jo. iij. Vi/
 ligam⁹ deū q̄m̄pe p̄or dilex. nos. Lanca/
 mus ḡ p̄tē amorē ne iā vltē ip̄m of/
 fendam⁹ ad p̄tā redeuntes. Nā grauior ē
 offensa in recidino p̄tē in gratitudinē. Ve/
 re irrisor z n̄ ver⁹ penitēs q̄ adhuc agit qd̄
 peniteat. Si vīs ḡ ver⁹ penitēs ē: a pec/
 cato cessa. q̄z manīs est p̄nia quā seq̄ns co/
 ſignat culpa. Sūt autē fm̄ aliq̄s doctores
 tres obf̄uande regule p̄ recidivū p̄ti. Pri/
 ma ē regula inferēde punitiōis siue afflic/
 tiōis. Qñ em̄ q̄s stetit in gravi p̄tō a q̄ sa/
 nari desiderat sibi firmit̄ statuat obf̄uare
 aut ad ips̄s voueat q̄ p̄ q̄libz vice recidivā/
 tiōis vnā vel plures de p̄tibus satisfacti/
 onis velit implere: puta q̄ ieiunet vel di/
 cat p̄ s̄ aliq̄s aut bñ oī Scda regula p̄fe

rende hūiliariōis. Qñ scz aliq̄s se sentit p̄/
 nū ad aliqd̄ vitiiū statuat firmit̄ vl̄ ad ips̄s
 voueat q̄ si cōtingat eū tam vehemēter
 tētari de illo p̄tō q̄ etiā deliberaret intra
 se sic agere tñc hūiliōm̄ antea dicere vel
 lit se p̄tē p̄s. aut toties flectere genia corā
 cruce. vl̄ dicere aliquā orōnem b̄re marie
 p̄gini vel alij sc̄to añq̄ opus nesciū p̄fici/
 at. Rō q̄ sic fieri p̄t q̄ de⁹ cū tentatione
 faciat etiā p̄uentū p̄pter orōnes z humilia/
 tiones: z q̄ hō cesset a malo ope Tert̄a re/
 gula est trāsferēde imaginatiōis. Qñ. s.
 p̄tōr de aliq̄ vicio tentat̄ ad hoc se assuefa/
 ciat q̄ qñ se sentit ad illud p̄tē inclinari
 mox animū trāsferat ad aliqd̄ rei ribile si/
 bi futurū. p̄ tali p̄tō: puta ad dānationem
 eternā: amissionē consortij angeloz: z aso/
 ciationē demonū z h̄mōi. Per illa em̄ ter/
 ribilia rō q̄s s̄pita cū sensualitate non po/
 tens tūc solidā h̄re cognitionē de deo z ho/
 nestate p̄tūm: excitari p̄t q̄si ad fugien/
 dū tanti mali causā. Sed heu q̄ pauca ta/
 lia remedia q̄runt: p̄tō pauci nō recidivātes
 iuvenunt vt post pasca rei crebro p̄bat eū
 tus. V̄ igit̄ p̄muli paupes remedia nō
 spernūt. et si consurrexiss̄ cū ch̄io: a recidi/
 uo caueret et in bono p̄seuerate. Figura
 ad hoc dñs post resurrectionē oñdit discip/
 pulis man⁹ z pedes. vt h̄z Lu. xl. In euā/
 gelio hōd̄. qñ vīcz dixit. Videte man⁹: q̄
 bus fideliter p̄ vobis pugnaui. has oñdo
 vt vos fidelit̄ pugnetis. Videte etiā pedes
 q̄ p̄ vobis affixi sunt cruci: z vos discat̄ si
 xi z immobiles ēē in bonis peragendis z la/
 boribz sustinendis. Heb. xij. In disciplina
 p̄seuerate: tāq̄ filijs se dñs vob̄ offecit.

Sc̄da ar. Sup̄ euang. qd̄ scribitur
 Lu. xl. duo sunt p̄templade p̄solatio.
 nes gratie: q̄s dñs dedit discipulis ex sua
 apparitione.

Prima ē amorose apparitionis.
 Scda ē fructuose allocutionis.
 In hoc ser. dicendū de p̄ma q̄ in p̄ma p̄te
 euangelij describit̄: cū d̄r. Stetit iesus in
 medio discipuloz suoz z dix̄ eis. Pax vo/
 bis. Ego su nolite timere. Q̄nta consola/
 tio cū viderunt eū p̄ntem in medio sui.
 In hac autē contemplatione contēplanda
 est triplex dulcedo.

Prima ē dulcedo iocūdiffime p̄ntie.

Secda est suauissime beniuolentie.
Tertia e securissime pfidencie.

Prima est rē. Quia stetit in medio discipulorū suorum vt se vix mediatorē ostēderet. j. Tim. ij. Unus ē dei et hoim mediator hō chūs iesus. Sim? aut et nos veri chūi discipuli et statim aderit nob p grām. Sed quō erimus ei? discipuli? Audi ipm dicentē Jo. vij. Si manseritis in sermōe meo: vere dī scī mei erī. Ample h dilatare potes. Secunda est dulcedo suauissime beniuolentie qz dixit eis Pax vobis. Saluatio dulcis et gaudiosa: in q princeps et mediator pacis pacē annūciat inf deū et homines Ro. v. Iustificati igit ex fide pacē hab. ad deū. Tertia ē dulcedo securissime pfidencie qz dixit. Ego sum nolite timere: vbi ei dñs: ibi securitas. Qui dei grām habet: nō hz qd timeat. Spūaliter et allegorice adest dñs filiis ecclie p dicitas eis dulcedies offerēs Ps. Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe: quā abicō disti timentibz te. Anagoge aut stat dñs in medio amicorū suorū in regno celesti: dās eis plenissime dulcedinē sue pntie: pacē conferendo sempitē: nā: et securitatē imperturbabilē: dicēs. Ego sum ille quē dilexistis et cui seruistis rē. Jam non habetis qd timere debeat. Aug. Felix illa anima q terreno resoluta carcere libera celū petit / que te dulcissimū dñm facie ad faciem cernit / que nullo metu mortis afficit: sed de incorruptione ppe tue glie letatur. tranquilla est et secūra: nō timet hostem neq mortē: habet iam te pīum dominū quē diu quesuit et semp amauit. Quodulcis consolatio et q fructuosa hmoi gaudia celestia contemplari. Ideo bñ dī Paul. ij. Cor. iij. Nō pteplantibz nob q vident: sed q non vident: que enim vident: temporalia sunt. que pō non videntur: eterna. Exēplū in Utaipa. Beatus arsenius cū moreretur a fratribz requisitus vt eis relinqueret vnum edificatoriū et memoriale pbum: dixit eis. Ibi vbi Quo dicto emisit spm. Post cuius transitum solliciti fratres de intelligentia verbi: miserunt ad alium quendā sanctū qui rescriptis eis: hec est puto verborum intelligentia. Ibi fixa sint corda vbi vera sūt gaudia. Vñ Hierony. ad Eustochiū. Quo-

tiens vana seculi te delectat ambitio: qtiens in mundo aliquid videris glōsum: ad paradysum mente transgredere: esse incipe qd futura es: et audies a sponso tuo. Pone me vt signaculū i brachiis tuis.

1. Tertius ar. Audistis rē. Dulcē certe est diligenda amici presentia qui beniuol? est: et potens ab omni malo defendere. Sed nota q tñ amicis suis sic adest. Forte dicitis. Christiani sumus: sō amici christi. Notate iura dicunt Nomina debēt esse consona rebus. xij. dist. Cleros et. xvj. q. j. Si cupis: de prebendis et dignitatibz: Cum fm aplm. Et Insti. de dona. s. est et aliud. Dicite quid valet q qs dicere? miles regis: et pro regis aduersario militaret. Non ergo ppter hoc est aliquis amicus christi si christianus dicitur: sed si fac opera boni christiani. Greg. Probatio dilectionis exhibitio est opis.

1.
Feria tertia pasche post meridiē.

Ece ascendi

e mus rē. Nos vobis annunciamus eam que ad patres nros repromissio facta est quoniā hanc de? adimpleuit filiis vestris resuscitans christuz iesum dñm no. Act. xij. Hec est annunciatio mysterij per qd ascendere possumus hierosolymā. In his autē verbis tria sūt consideranda. Primū saluatoris repromissio. Nos vob annunciamus. Secundū re promissionis adimpletio. qm hanc deus adimpleuit rē. Tertium adimpletiois declaratio. iesum chm. De primo. ij. Pe. j. Magna et preciosa vobis promissa dona uit: vt per hec efficiamini diuine consortes nature. De secundo Luce. iij. Hodie impleta ē hec scriptura i auribus vestris. Itē de secundo Actuum. ij. Deus qui prenūciāuit per os oim prophetarū pati christū suū impleuit sic. De tertio Lu. vi. Surrexit dñs vere.

Ecce rē.

p Remus articū? Quā hora resurrexit. videt q d die qz resurrectio fuit

Feria. III. Pasce post meridiē

tota luminosa. Contra. Joā. xx. Maria magdal. venit ad monumentū cum adhuc essent tenebre sup. terrā z iā chūs resurrexerat. Rñ. Alexā. de Ales. q. ipa resurrectio fuit inter horā medie noctis z mane dñice. Et qz mediū denotat ab extremis: ideo dicit aliq. cā fuisse media nocte: aliq. pō mane. Cōter tñ dicunt oēs qz distulit resurrectionē suā p. triginta sex horas: vti hoc signaret liberatio z victoria perfecta. Ille em̄ nūer⁹ est ex senario in se ducto q. est nūer⁹ pfectus s̄m arithmetici. Sz dñi uersi diuersimode incipiūt nūer⁹ illaz horarū. Quidā ab hora in q. crucifix⁹ ē. Alij aut ab hora in q. sepult⁹ ē. aliq. aut ab hora q. mortu⁹ est: et ille videt esse puenientior modus. Hec ex Alexandro. Pro fun. damēto. Nō est in oibz eqliter considerāda certitudo. Aristo. in pēnio et h. Nō est q. rēda siliter in oibz certitudo pitarz quēad modū neq. ars silr i oibz opat: sed s̄m materia subiectā. In dubijs aut secur⁹ ēē videt tenere mediū: iuxta illd. Qui. ij. meta. Inter ytrūq. tene mediū tutissim⁹ ibis. Eū g. q.rit Qua hora zc. Dic rñ. vt s. Ex q. p. clude q. cōueniēt z p. nob. valit facta se nre redēptiōis mysteria. iō mlti solliciti esse debem⁹ ne tantorū mysterioz fructu puenimur. Si g. spūalr surrexistis: cauete a reciduo. Nā si ad pēni redieritis: infelici⁹ q. anteā dānificabimī. Quia q. qd. cū labore pnie adq. sists: totū p. pēni vilitate simul amittitis: etiāsi haberetis tot merita q. sūt in litore maris arene. Ezech. xvij. Si auerterit se iust⁹ a iusticia sua z fecerit iniquitatē zc. oēs iusticie ei⁹ q. opat⁹ est nō recordabunt. Talis g. remanet oī bono spūali pnat⁹ z aridus. Joā. xv. Si q. in me non māserit: mittet foras sic palmes z arecet et in ignē mittet z ardet. Hoc attēdite diligēter o. miseri pccōres zc. Heu mlti sūt sicut veteres forulares aut pellicū vetus q. tenere futurā nequeūt. ideo in lutū inferni p. iūnt. Notate g. bñ q. nō sufficit bñ cepisse nisi p. ueretur vsq. in finem. Quid em̄ valet existenti in plio ipetuose bis aut ter p. cussisse hostes: si postea terga vertit et capis ab hostibz. Nullus g. de cāpo p. nitentē exire debet nisi victoria cōpleta: si non velit capi vitz in morte. Figura. j. Reg. xij. Jonathas p. tra philisteos pu.

gnauit vsq. ad vespam: et quasi defecit oculi eius: sed gustato melle/ visum recepit. Spūalr penitēs p. ueretur vincit tētaiones demonū. Sicut g. dicit Ps. Exibit hō ad opus suū z ad opationē suā vsq. ad vespam.

T. Scidus ar. In p. cō. zc. Nunc de secunda que est fructuose allocutiōis: que est triplex.

Prima est increpatie redargutiōis

Scda est declaratiue manifestatiōis.

Tertia est illuminatiue iformatiōis.

Prima igit. zc. Cū em̄ turbati z cōterriti existimaret se spm̄ videre: dixit eis. Quid turbati estis z cogi. ascē. in cor. re. q. d. Ab infimo veniūt tanq. false z phāstice: nō desup. de celo descendentes tanq. vere z bone. Leo papa nostre ambiguitat⁹ dētergēdam caliginē trepidantiū: corda increpat et in eis arguit dñs cogitatiōes a veritate discordes. Ps. Dñs scit cogitatiōes hominū qm̄ vane sunt. Scda est allocutio declaratiue manifestatiōis. quia declarat eis veritatē sue resurrectionis. Primo p. vi sum: dicēs Videte manus meas z pedes meos qz ego ipse sum. Q. q. deuote videre debem⁹ in hac fidei vulnera manū z pedū iesu chrii atq. vuln⁹ illud laterale. Q. q. nos ad amorē chrii inflāmare debet talis cōtemplatio. Nā vt dē Aug. Per foramina corpis mihi patent arcana cordis Patet magnū pietat⁹ sacramentū: vuln⁹ra iesu chrii plena sunt nunc dulcedie z charitate. Per has rimas placet mihi gustare q. suauis est dñs. Scdo p. tactū: cum dicit: palpate z videte qz spūs carnē z ossa nō habet sicut me videris habere. Tertio p. gustū: qz illis adhuc nō credentibz et mirantibz p. gaudio: dicit. Habetis h. ne aliqd. qd. māduceat: At illi obtulerūt ei parrem piscē assū z fauū mellis. et cū manducasset coram eis: sumens reliquias dedit eis. Conueniēter oblata sūt ei illa duo Ipse erat piscē assus p. nature humane passionem: et fauus mellis per nature diuine dulcedinē. In fauo etiā mellis vtrāq. natura significat. Fauus enim est mel in cera. In quo significat dulcedo diuinitatis in humanitate. Moraliter chriso offert⁹ mus piscem assum per carnis mortificationem: z fauū mellis per mētis deuotio-

nem: Aliter: chm̄ resurrexisse vident discipuli. i. q̄ resurrectionis eius gl̄iam meditant. Ip̄m tangunt ⁊ palpant: q̄ sibi charitate copulant. Discem a sum offerunt: q̄ patientia igne tribulationis decocta habet p̄ nomine christi: sed illi offerunt fauū melis qui mēbris ei⁹ exhibent opa charitatis. Sequit̄. Et cum manducasset corā illis: sumens reliquias dedit eis. i. ad maiore p̄bationē q̄ manducasset partē: ⁊ ad innuendum q̄ passionē suā eis imitandā p̄poneret: que imitatio amara est in dolore corporis sed dulcissima in spe remunerationis.

Tertia est allocutio illuminatiue informationis cū dicit. Hec sunt verba ⁊c. verba in quā. i. res verborū q̄ locutus sū vobis. Mat. xx. Ecce ascendimus hierosolymā ⁊ filius hominis tradet̄ ⁊c. cui⁹ adhuc esset vobiscū: carne mortali ante passionē qm̄ necessaria sunt impleri ⁊c. Tunc aperuit illis sensum vt intelligerent scripturas. id ē mysteria in scripturis inclusa. Tunc enim agnus q̄ occisus est indicatus est eē dign⁹ accipere librum ⁊ soluere septem signacula ei⁹. Apoca. v. id est vniuersaliter oīa mysteria: que scripta sunt de redemptione humani generis ⁊ de redemptore q̄ non possunt intelligi nisi ille aperiat q̄ habet clauē dauid q̄ aperit ⁊ nemo claudit: qui claudit ⁊ nemo aperit. Apoc. iij. Et dicit eis: qm̄ scriptum est: oportebat pati chm̄ ⁊ resurgere a mortuis tertia die. Beda. Predicauerat christus fructū passionis ⁊ q̄ esset veritas sue resurrectionis: ⁊ predicari i nomine eius penitentiā ⁊ remissionē peccatorū in omnes gentes. j. Joā. ij. Remittuntur vobis peccata vestra p̄ nōmē eius. Hoc dicit vere penitentib⁹ q̄ etiam p̄ nōmē iesu vitā eternā ⁊ salutem consequunt̄ si in penitentiā p̄seuerent. Si autē ad diabolum redeant multū timere debent ne dñs eos diabolo relinquat. Iuxta illud Hier. xvij. Dñe omnes q̄ te derelinquunt confundent̄. Exemplū de canonico recedente qd̄ h̄t in lib. de apib⁹. Vide in scdo aduentuali feria. iij. post primā dñicam.

¶ Tertius ar. Audistis ⁊c. Quo mō p̄ius dñs suos consolatur. Cauere ne ip̄m expellatis a domo conscientie ⁊ diabolum introducatis. Et considerate q̄ deceptus est diabolus, videatis genus fraudē ⁊ ca-

ute ne cū eo pactum faciatis p̄ consensum q̄cquid vobis p̄mittat. Nā vt h̄t de elect. ⁊ electi potestate. c. iij. de vitāda. futur⁹ casib⁹ est obuiandū. ar. Insti. de suspect. tuib⁹. §. Nouissime. Ubi h̄t q̄ fraudulenter tutor est amouend⁹: etiā si velit dare fideiussores aut aliam cautionē. Audite si esset vnus famosus deceptor volens vob⁹ qd̄ vendere: nonne timeretis ⁊ diligenter res suas inspiceretis anteq̄ emeretis. Esi venderet vobis rem aliquā p̄mittens p̄ciū restituere si reperiat viciosa. Nōne erit melius viciū considerare ante solutū p̄ciū ⁊ illam recusare q̄ postea p̄ precio recuperando contendere. Sic melius est tentatum de delictis aut iustis diuitijs aut honorib⁹: cogitare q̄ diabolus a p̄ncipio mudi p̄ tales honores decept⁹: ⁊ q̄tidie decipit q̄ talia sic a diabolo emere p̄ ania sua. Nam vt dicit Apo. xij. Ip̄e diabol⁹ ⁊ satanas seduxit vniuersū orbem.

Feria. iij. post pasca

Ece ascendi

¶ mus ⁊c. Qui timetis deū audite. Act. ij. Si timetis deū dispositi estis ad audiendū vbum dei ⁊ ascendendū hierosolymā. Sunt autē i eplā tria notanda q̄ sunt a timentib⁹ deū audienda. Prīmū est annunciatio p̄tatis q̄ aperit⁹ ens pet⁹ os suū di. ⁊c. vsq̄ ibi cuius testes nos sum⁹. Scdm̄ excusatio iniquitatis cū dicit. Et nunc fr̄es scio q̄ p̄ ignorantia fecistis ⁊c. Vide s̄ feria. vj. post dñicam. iij. xl. ar. ij. Tertium conclusio necessitatis cum dicit Penitemini i ḡt ⁊ conuertimini ⁊c. Non est em̄ alia via recuperande salutis. Luc. xij. Nisi p̄niam habueritis oēs sūt perib⁹.

Ece ⁊c.

¶ R̄mus ar. An resurrectio dñi debuit erit omnib⁹ indifferent̄ immediate manifestari. Q̄, sic. Qd̄ em̄ ē ad cōmunē omnib⁹ utilitatē omnib⁹ manifestari debet. Contra Act. ij. Dedit eū manifestū fieri non omni p̄lo sed testib⁹ p̄ordinatis. R̄ndet Tho. in. iij. pre q. liij. Eoz q̄ cōgiscunt: q̄dam cōgiscunt ex cōi lege: q̄dam autē ex sp̄ali munere gr̄e sic ea q̄ diuinit⁹ reuelatur: quoz vt dicit Dion. li. de celesti hierar.

Feria. III. post pascha

Hec est lex diuinit? constituentay a deo im
mediate supiorib? reuelent qbz mediātib?
deserant ad inferiores. Expo q ptinent ad
futurā glām: cōmunē hoim cognitionem
excedunt. fm illud Esa. lxiiij. Oculi non
vidit deus absq? te q pparasti expectantib?
te. Et iō hmoi ab hoie nō cognoscunt ni?
si diuinit? reuelata sic dic apls. j. Cor. ij.
Vobis reuelauit de? p spm sctm Quia igi
tur chūs resurrexit resurrectione glōsa:
iō ei? resurrectio: non oī pōlo manifesta est
sed qbusdam quoz testimonio deferretur
ad alioz noticiā. Hec ex 2. ho. Pro fun
damento. Ut aliq? bñ fiant oportet ea or/
dinate fieri ad qd ptinere videt illd? Hora
rij i poetria. Singla qsq? locū teneat forti
ta decenter. Et arist. xij. meta. Bonū vni/
uersū pñstū i ordine. Cū q?rit An resur/
rectio rē. Dic rñ. vñ Et q? conclude qō
cunda qsq? festina est pascalis solennitas:
in q? habem? contēplari nre future resurre
ctionis glām in capite nro iam glōse re/
suscitato Si q? consurrexistis cū chō que
sursū sunt qrite rē. Col. ij. Qd si nūc fe
ceritis tandē in corpe z ania exultabitis.
In celesti conuiuiō vbi glōsam dñi faciem
cum v? leticia videbitis. Figura Ioan.
vñ. in euang. ho d. qñ venerunt discipuli d
mari ad iesum: viderūt prunas positas et
pñcem suppositū z panem. Spñali Ana
gogice. Vñ veri chñam de mari hui? mū
di exibunt z puenient ad iesum: erunt cū
eo in conuiuiō celesti: vbi ignis ē diuinitas.
Heb. xij. De? noster ignis cōsumens ē.
Piscis afflus est humanitas chñi: q? passa
est p nobis z qñ affla ardore sine igne affli
ctionis. Panis est beatoz societatis: que ex
multis consistit sic vnus panis ex multis
grauis. Hec enī sunt tria qbz reficiunt be/
ati: Et ip illos septem discipulos q? cū do/
mino erant: intelligunt oēs q? in celesti cō
uiuio cū dño sunt eternali reficiendi Bre.
Cur cum septē discipul? vltimū hoc conui
uiū dñs celebrat nisi q? eos tantūmō qui
septiformi grā ipñscti sunt pleni: futuros
secū in eterna refectione denūciat. Septez
q? dieb? oē hoc tps enotuit: z sepe septena
rio nūero pfectio significat. Illi q? in eter/
no conuiuiō d? pñsentia pñtatis epulant q?
nunc pfectionis studio terrena transcendūt

Hec Bre.

¶ Ecund? ar. In euang. ho d. qd scribi

tur Jo. xltimo. describit apparitio: q? se deo
monstrauit dñs ad mare tyberiadis: vbi
tria sunt pñderanda: qz consideratio dñi/
ponit ad ascendendū hierosolimā.

Primū q? sit dñosa saluatorz absētia.

Scdm q? sit fructuosa saluatorz pñtia.

Tertū q? sit gaudiosa saluatorz noticia.

Primū itaq? in euāg. ostendit q? sit rē. q? cū
illi discipuli tota illa nocte anq? dñs veni
ret laborauerant z tñ nihil prendiderant.
Allegorice In nocte. i. tpe. te. anq? chñ
stus veniret nihil prendiderunt. q? omēs
in infernū descenderunt. Vel aliter In no
cte. i. absente luce grē: nihil acceperunt pñ
carozes. Bre. Nisi dñs sua grā cor illustra
uerit auditoris: in vanū laborat fmo do/
cto? Tropologicē. In nocte pñi nihil me
riti prendit Jo. ix. Venit not. s. pñi qñ ne
mo pōt opari. s. merito vñ Anagogicē. In
supna ciuitate non ē nox. Apo. xxi. Nox nō
erit illuc. Comparatione aut luminis illi? ro/
ta vñ pñs dñi: in q? nihil prendit q? lz
boni in pñi aliqd d bonis dñi degustent:
hoc enī nihil est respectu illoz bonoz cele/
stis glie qñ videt dñs claravisione. j. Co.
xij. Videm? nunc p tpe. in enig. tñc aut fa/
cie ad faciē. Scdm ostendit q? sit fructuosa
dñi pñtia q? dñs pñente copiosa pñtum
multitudine prendiderit. Dicit g euang.
Hanc aut facto stetit iesus in litore Bre.
Q. d. Jam vob? in mari non apparo: quia
vobiscū in pñurbationis fluctib? non luz.
Per soliditatē aut litozis: ppetuitas eter/
ne vite figurat. Non aut cognouerūt euz
discipuli a pñcipio. Dicit g eis iesus. Pu/
eri: munqd pulmentariū habetis: Rñdēt
ei. Non. Dicit g eis iesus. Vñtite in dex/
terā nauig? rete: z inuenietis. Per dexte
rā semp intelligit porior pars. Allegorice
Vñtite in dexterā rē. i. in pñtatem euāg
gelice doctrine z in sacra no. le. z inuenietis
meritoz multitudinē. in figuris enī z cert
monis vete. lc. nihil inueniebat Gal. iij.
In lege nemo iustificat apud deum. nihil
enī tunc merebat nisi. in fide chñ venturi.
Tropologicē. Vñtite in dexterā rē. id ē
Vñtite voluntatē (per quā accipim? sic
p rete) ad spñalia: non ad terrena: ad ani/
mā z non ad corpus: z inuenietis merito
rū multitudinē q? sic d? Ro. viij. Si fm
carnem vñ. mouem? si aut spū facta carnis
mortificaueris viues. Item Vñtite afq?

fectū z voluntatē in dextera. i. in glām et laudem dei: non in glām humanā: z inuenietis: z non aliter: qz nihil est meritorius nisi fiat ppter dei glām. Anagoge. Hic tite in dextera zc. i. in bona vite eternez i/ uenietis qm talis consideratio z affectio vite eterne puocat animū ad bona opa ex/ercenda z aduersa patienter toleranda. sequit. Diserunt g z non valebant illō tra/here p multitudinem. Nota qz simplr precepro dñi obediunt multū inuenerūt. Hi de g qz sit vtilis obedientia. Hierem. xliij. Obediam v' bñ sit nobis. Tercio ostēdit qz sit gaudiosa saluatoris noticia. Hic aut pactis dixit discipulus ille quē diligebat iesus petro. Dñs est. Simon petr' cū audisset qz dñs est: tu. suc. se. Erat ei nud' z misit se in mare. Alij aut discipuli nauigio venerunt. non em longe erant a terra zc. Nota. Joānes pmo cognouit: qz puritas virginat ad diuinoz cognitionē disposit. sed petrus citius puenit ppter excellentiorē feruorē charitatis. Hugo sup Joā. Maior est dilectio qz intelligentia. Intellectus foris stat vbi charitas intrat. Dixit g iesus Afferte de piscibz qz prendidistis nunc. Accēdit aut simon petr' zc. rete impleto magnis piscibz centum qnqginta tribz. z cum tanti essent non ē scissum rete Allegorice Per h figurabat copiosa hoīz piscatio fienda p aplos z discipulos. Hic re. xij. Ecce misit eis pesca. mul. z pesca/ bunt eos. Tropologice. Ascendit simon. i. qz liber fidelis deo obediens inter aqs. i. tribulationes hui' seculi: z accepit copiosam meritorū multitudinē. ppter qd dicit. Ja. j. Omne gaudiū existimate fratres cū in varias tentationes. i. tribulationes inciditis. Anagoge. Sic piscatio (Lu. v.) signat ecclia militante qual nunc est: ita piscatio chri descripta hinc signat eccliam triumphante: qual est in celo: z erit completa post resurrectionē. Un ibi dñs ascendit in nauem qz adhuc in fluctibz vite corruptibilis erat. Hic autē in litore stetit. Ibi etiā nō determinate ad dextera aut sinistra sed indifferenter. Lazare inqt retia vā in captura: vt p hoc signet bonos z malos i ecclia militante includendos. Hic autē mite in dextera zc. vt signet eos q ad dexteram stabunt. i. solos bonos. Ibi autē nō po

nif nūer' pisciū qz innumerabilē maloz multitudo. Hic autē ponit nūer' determinatus. Per qnqgenariū em conuenienter intelligit iubilus. Un per tres qnqgenas: triplex iubilus. i. triplex remissio: q necessaria est anteqz qs pueniat ad glām. i. remissio culpe original: venialis: z mortal. Et additur numerus ternarius propter mysterium trinitatis quia in fide trinitatis saluant oēs. Jo autē dicunt magni qz oēs electi magni sunt in regno celoz. Ibi rūpebat rete: ppter signa scilicet q sunt i ecclesia militanti. Hic autē nō ē scissum rete zc. qz in ecclia triumphare pfecta ē concordia. Sequit. Dixit g eis iesus. Venite prādere qz nemo audebat discubentū eū interrogare zc. Qntū letificati sūt cū dñm cōg/uerunt. Qz reuerent respiciebat desiderabile illā faciē. Et iesus accepit panē z dabat eis: z piscē similiter sic an passionē consumuerat. Spūalr Piscis afflus ē fides formata charitate. Sic em piscē generat in aq: sic fides infundit in aq baptismat: et cre/ scit in aqs tribulationū. Panis autē ē spes q solidat animū Heb. vj. Spem habem' sic ancorā aie zc. Exemplū habem' de soliditate spei in iob: q tā grauitur afflictus dicebat Job. xij. Et si occiderit me sperabo in eum. Et Esa. xl. Qui sperant in dño mutabūt fortitudinē.

Et ar. Aud. zc. Cauete gne cū relinqtis. Nō em vos derelinqt nisi p us eū derelinqt. Sz dicit. Et qs ē q vellet eū derelinqre: nūqz velle ab eo separari. n sat ē sic dicere nisi dicit facta pcedere. Sz notate qm iura dicit. Nō pte venire p factū suū. ff. d adeptōibz p mortē. et. xij. q. ij. Honem'. Audite Si rex aliquē a manu latronis eripert ereptū ad se vocaret vt secū honoraret/ z latrone psequente/ ille sic erept' terga regi pteret: reuertēs ad latronez ille tñ regi diceret. Qz neqz volo te reliqre. qd ligua diceret facto dissentiret/ et stultissim' z ingratissim' cēsēdus ē. Expōer applica notādo illō gal. vj. Noli. et. d. n. ir.

Seria. v. post pasca.

Ece ascendi.

Ibat viā suā gaudēs. act. viij. si a peccō purgati sum' ibi gaudētes hierlmā

Feria. v. post Pasca

quēadmodū de eunūcho illo puerſo z ba/
ptizato dicit. Ibat viā ſuā gaudens. Circa
cuius cōuerſionē tria ſunt notāda in eplā.

Prīmū vtilitas ſacre lectiōis. qz vīcz le/
gēdo Eſa. diſpoſit⁹ ē ad fidē ſuſcipiendā.
Uide textū. Scdm diuitias benignē mi/
ſeratiōis. qz dñs p angelū trāſtulit Phi/
lippū ad illū inſtrūdū z baptizādū. Ter/
tiū ſocietas eterne puerſiōis. qz vīcz ille
poſt ſuā puerſionē z baptiſmū ibat viām
ſuā gaudēs. Nec mir⁹ qz recepat ſp̄m ſan/
ctū cordis letificatiū. Gal. v. Fruct⁹ autē
ſp̄ſſſſi charitas: gaudiū zc. Ecce zc.

P Rīm⁹ ar. An p̄us marie magdale/
ne q̄ Marie p̄gini m̄ri ſue ch̄s ap/
paruerit. Sic. Mar. vi. Surgēs ieſus
mane p̄ma ſabbati appuit p̄mo marie ma/
gdalene zc. Cōtra. Fernētior erat beata
virgo in fide z amore ch̄i q̄ magdal.

Rūſio. Dicit Amb. li. d. p̄ginitate. U/
dit Maria p̄go reſurrexiōē dñi p̄ma: vi/
dit z credidit. Udit maria magd. Quis
iſta adhuc nutaret. Euangeliste tñ de h̄ n̄
faciūt mētiōē. Officiū ei eoz erat teſtes
inducere. matrē autē ad teſtificādū p filio
iducere nō decuit. Nihil q̄ ad h̄ dixerūt ſz
p cōſtātī relinquit. quā p̄tatē approbare
videt ecclia rhomana/que ip̄a die reſurre/
xiōis ſtationē celebrat apd ſctām mariā
maiorē. vbi tpe magni Greg. dū ip̄e in die
paſce miſſam celebraret z Pax dñi zc. p/
nūciaret: angel⁹ dñi alta voce rñd. Et cū
ſpū tuo. Ob h̄ cū ip̄e papa ibidē celebrat i
hui⁹ memoriā (qz ſic voluit ſacrū corpus
ch̄i gl̄ficare z naturā hūanī corpis cum
d̄r Pax dñi zc.) nihil ſibi rñdē. Rōne etiā
fulgere poſſum⁹ p̄dictā p̄tatez. Rōnabile
em̄ fuit vt fili⁹ de ſua reſurrexiōē p̄us ma/
trē letificaret: quā ampli⁹ ceteris p̄ſtat de
paſſiōē voluiſſe. Pro fundamēto. Sicut
d̄r Ariſt. tr. Etb. Amic⁹ ē inuicē p̄gau/
dere. Nō dubiū q̄ qn ch̄s gaudiū ſue re/
ſurrexiōis ſtati cōſcauit m̄ri ſue quā p̄ ce/
ter⁹ diligebat. Et tūc certe mutat⁹ eſt ois
dolor ei⁹ in gaudiū: imo mai⁹ fuit gaudiū
q̄ dolor p̄cedēs. Gal. in alex. Prīmū vint/
ant noua gaudia luctū. Sed q̄rit An p̄/
n̄s zc. Dicit rñ. vt ſ. Poſt quā dicas. Cō/
teplari poſſum⁹ q̄ brā p̄go nocte reſurre/
xiōis oīdī z p̄teplatiōi intēta filiū quem
ſepulcro clauſum reliquit videre ardentiſſi

me cupiebat. In corde vel etiā ore dicere
poterat. O p̄ eterne ecce tps inſtat vt ſi/
liū tuū z meuz a morte ſuſcites. Suſcita
q̄ illū z mitte ac me. O dulciſſime fili quē
vidi plag⁹ repletū zc. qn te videbo ſuſci/
tati: Surge veni vt videā te. Tūc q̄ cum
ingenti lumine: decora facie appuit ei dñs:
Salue ingens m̄r z de cetero regina miſe/
ricordiē. Eſſent amodo laeta. Ecce ego
ip̄e q̄ in vſo tuo ſteri quē pepiſti zc. Ego
ſum ieſus fili⁹ tuus q̄ iſernū ipolanti: inde
p̄tes eduxi: et nitar⁹ aditū reſerant. Gau/
de o m̄r venerāda: qz ē mihi data p̄as in
celo z in terra. Tu p̄o poſt me in regno ce/
loz ſup oēs exaltaber⁹. Non poſſet p̄fectō
mens n̄ra inueſtigare q̄ benigna fuit illa
viſiō: q̄ dulcia p̄ba m̄ris z filij: q̄ iocūduſ
aſpect⁹. Poſt q̄ oia diſceſſit fili⁹ a m̄re: i le/
ticia z deſiderijs ſil remanente. Letemur
z nos z cū ea deſiderātes videre dñm Je/
ſum gl̄ioſe ſedentē ad dexterā p̄ris. Sed
vt ad h̄ pueniam⁹ necceſſe ē vt p̄us cū ch̄o
paſſo doleam⁹. Roma. viij. Si tñ cōpati/
mur vt z ſim⁹ gl̄ificemur. Figura Jo.
xx. et in euāgel. hōd. Marie magd. q̄ am/
pli⁹ de paſſione voluerat p̄us appuit dñs
di. Aſcendo ad patrē zc. In q̄ ſig⁹ q̄ ſi cū
eo patimur ſic fecit magd. ſcū eo aſcende/
mus. Orig. Seq̄mur q̄ hui⁹ ſerē mulier⁹
affectū vt pueniam⁹ ad effectū. O hō pec/
cator a muliere peccatrice diſce flere: diſce
plorare dī abſentiā ac itime deſiderare ei⁹
p̄ntiā. Diſce a mariā amare ieſum z ieſuz
indefinēter q̄rere: nulla aduerſa formida/
re: nullā p̄ſolationē extra ieſum recipere: oia
p̄pter eū p̄tenere. Diſce a mariā q̄rere Je/
ſum in monumēto cordis tui: reuolue la/
pidē ab oſtio monumēti.

S cūduſ ar. In euāgelio qd̄ ſcribit
Joā. xx. h̄z quō appuit ch̄s ip̄a die
reſurrexiōis marie magd. Circa quā ap/
paritiōē triplex eſt contemplanda ſpecia/
lis excellentia.

Prima eſt excellentia p̄rioritatis.

Secda eſt excellentia ſocunditatis.

Tertia eſt excellentia auctoritatis.

Prima eſt excellentia p̄rioritatis. qz p̄us ſibi
q̄ alijs mulierib⁹ appuit ac etiā q̄ alijs dī
ſcipul. Ubi p̄mo notāda eſt rō triplex in
generalī q̄re p̄i mulierib⁹ q̄ vir⁹ apparuit
Prima eſt rō p̄uade p̄portionabilitat⁹ inē

annūciationē mortis z vite. Cū illi. Femina qd dāmo fuit mīlta mortis: venerāde re/ surrectionis mysteriū pma pēpīt z nūciat. Adeptū est igitur femineū gen^o z ignomi/ nie absolutionē: z maledictōis repudiū.
Scda est rō manifestade equitatē int^{er} virz et mulierē qd statum glie: vbi mulieres si maiori charitate feruebūt: maiori glia po/ ruerūt. Nulla ē diuersitatē faciet fer^o diuer/ sitas. sed oēs tam mulieres qz viri sicut hē. Dat. xxi. erūt sic angeli dei in celo. Ter/ tia est rō imitade charitatē. qz feruentius dñm diligebāt: inter qz feruentior erat ma/ ria magd. qd dolētiō circa monumētū vi/ uti^o p̄stebat. Un^o dē euange. Maria sta/ bat ad monumētū foris plorās: in horto/ sez extra domiciū in qd monumētum erat. Orig. Amor faciebat stare. dolor cogebat eā plorare. Dolor autē renouat^o erat ei: qd quē pri^o doluerat defunctum: nūc volebat ablatū. Plorabat itaqz vehēmter: qm do/ lor addit^o erat sup dolorē. Et Greg. Pen/ sandū est: hui^o mulier^{is} mētē qnta vis amo/ ris accenderat que a monumento domini discipulis recedētibz nō recedebat. Unde p̄tigit vt sola eū tūc videret q remāsit so/ la vt qreret: qz vir^o boni opis pseuerātia est. Dum ē fletet inclinauit se z p̄spexit in monumentū. Jā q̄ppe cū alijs mulieribz inspexerat. Sed vt dē Bre. Amāti semel inspexisse nō sufficit. qz vis amoris inten/ tionē multiplicat inq̄sitiōis. Idē Actūqz est vt desideria dilata cresceret et crescētia caperent qd q̄siuissent. Scdā em̄ desideria dilatiōe crescūt: si aut dilatiōe deficiūt/ de/ sideria nō fuerūt. In h^o ē docemur q sepe cū hūilitate z cōpassiōis merore debem^o mortē p̄spicere. Scda est excellentia so/ cunditatē q tāto fuit maior qnto p ceteris volebat de dñi absentia et ardēt^o eū qre/ bat. Nā sicut dē Prover. xxi. Desideriū si cōpleat delectat aiam. In hac autē appari/ tione p̄cessit iocūditas magdalene fm tri/ plicē gradū. Primo incepit ab angelica apparetia. Cū em̄ se inclinasset z p̄spexit: vidit duos angelos in albis sedentes sup sepulcr. vñū ad caput: z aliū ad pedes. p/ pter reuerentiā loci. Et feruore em̄ deuo/ tiōis meruit illā visionē. Et dicit ei ange/ li. Mulier qd ploras: Chryso. Angeli la/ chrymas phibebant: et futurū qdāmodo

gaudiū nūciabāt. Ita em̄ dixerunt. Quid ploras: q. d. Plorare noli. Et dixit maria Quia tulerūt dñm meū z nescio vbi posu/ erūt eū. Aug^o. Hec erat causa maior^{is} do/ loris: qz nesciebat qd iret ad cōsolādū dolo/ rē. Orig. Spūs marie mag^{is} erat in corpe dñi qz in suo. ideo nesciebat cogitare vt lo/ qd vel audire nisi de eo. Scdo fuit iocūdi/ tās magdalene a dñi p̄ntia. qz cū hec vi/ xisset cōuersa est retrozsum: z vidit Iesum stantē: z nesciebat qz dñs est. Chryso. Sz qre ad angelos loqns z nondū ab eis ali/ qd audies cōuertit retrozsum. Vibi vi/ det q hec ea dicente/ chīs post eā appuit: et angeli p̄siderantes dñatorē inspectiōe z motu pariter oñderūt qz dñm viderent. z hoc est qd mulierē p̄uertit fecit retrozsum Grego. Quia amabat z dubitabat: vide/ bat z nō cognoscebat. Bern. O delectabi/ le pietatē spectaculū: qui q̄rit z desiderat occultat se vt manifestet: occultat se vt ar/ denti^o qrat: z req̄sit^o cū gaudio inueniat. Dicit illi Iesus. Q̄lier qd ploras: quē queris: Grego. Interrogat doloris causa vt augeat desideriū: q̄rit^o cū noiaret quē qreret: in ei^o amorē ardenti^o estuaret. Jū/ la existimās qz hortolanus esset: dixit ei. Dñe si tu sustulisti eū: dicito mihi vbi po/ suisti eū: et ego eum tollā. Vnde quō sup/ pliciter exorat O mirabilis mlier^{is} auda/ cia. O mulier iam nō mulier: nullū locum excipit: nihil aūponit: sine timore dīc: ab/ solute p̄mit: Dicito mihi vbi posuisti eū: et ego tollam eum. O maria magdalena magna est constantia tua. Tertio p̄fecta sua iocūditas de certissima noticia. qz dīc ei Iesus. Maria. Cōuersa dē ei. Rabbo/ ni/ qd interpretat mag^{is}. q. d. Quare tādiu ceclasti mihi: O beati oculi q̄bus regē se/ culi morte iam deposita prima est intuita. Orig. Mutatio dextere excelsi. cōuersus est subito dolor maxim^o in maximū gau/ diū: mutata est lachryme doloris in lachry/ mas amoris z exultationis. Ansel. Quo rogo affectu/ mētē dīderio clamasti: Rab boni Nā plura dicere lachryme phibuerunt cum vocē excludit affect^o. oēs qz aīe z cor/ poris sens^o nīmī^o amor absorbuerat. O vox delectabilis cū dictū est ei: Maria. O qn tū blādimēti: qntū sapuit amor. Gre. Jā qd ab euāgelista nō subdit qd mlier fecit:

Feria. VI. post Pasca

sed ex eo innuit qđ audiuit. Sequitur em.
Dicit ei Iesus. Noli me tangere. In his
enim vbi ostenditur qđ Maria volebat am-
plecti eius vestigia. sed cur tãgi nō debe-
at: rō subdit. Nōdū ascendī ad patrē meū
volēs. s. et animū ad celestia eleuare. Nā
vr ēt Chrys. Volebat adhuc cū chris esse
sicut 2 an passionē. Sic em dicit Aug. Ad-
huc em eum credebatur carnalē quē sicut ho-
minē flebat. Prohibita ē g oſculari pedes
dñi: qđ ppter fidei defectū indigna. Ideo
subdit. Nōdū em ascendī ad patrē meū. i.
ad equitatē pñis in corde tuo. vr qđ me ad-
huc vides i terra: hoc nō est qđ cōuersatu-
rus sum cū hoibz sicut an passionē quē ad-
modū existimas. sed qđ nōdū ascēdi ad pa-
trē meū: sed in primo est vr ascēdā. Nota:
si mlier ista qđ tantū dñm diligebat phibi-
ta est ne tangeret pedes dñi: qñtū timere
debem? cū polluta pſcia dñicū tāgere cor-
pus. Tertia est excellentia auctoritatis
quē. s. a dño data ē. qđ fecit eā aploz apo-
stolā: cū eā misit ad nūciandū aplis resur-
rectionē suā di. Glade ad frēs meos 2 dic
eis: Ascēdo ad patrē meū 2c. Singularis
benignitas dñi qđ seruos suos etiā pu-
giles frēs vocat: vr vicz ad sui dilectioez
alliceret: et fiduciā societatz sue in heredi-
tate possidēda pberet. iuxta illud Roma.
viij. Heredes qđ dñi dei: coheredes at chri
Dicit g. Glade ad fratres meos: 2 dic eis
Ascēdo ad patrē meū 2 patrē vestrū. q. d.
In prio est vr videāt me ascendentē. Au-
gust. Nō ait: ad patrē nrm. sed: patrē me-
um 2 vrm. aliter g meū: alit vestz. natura
meū: grā vestz. neqđ dñi: deū nrm: sed deū
meū sub qđ est hō: et deū vestrū. inter qđ et
ipm mediator sum. Sequitur. Venit g ma-
ria magdalena annūciās discipulis: qđ vi-
di dñm 2c. Qñler āter: qñlacriter inu-
ctā sibi legationē impleuit. In qđ hz Bed.
monemur: ea qđ ad hoim salutē spectāt siq
nobis fuerint a dño inspirata studiose pri-
mus p̄tinere. Exēplū istū scē mulieris
sp̄ habeam? an oculos in recordatiōe dñi:
et mortz cū ea ingemiscētes 2 dñm toto
corde pſeuerāter qñres: 2 nob spūalit ap-
parebit 2 mentē letificabit. Ps. Quente
dñm 2 pfirmamī: qñte facie ei sp̄.
Erit an. Aud. 2c. Exēplo gis Da-
rie in bonis desiderijs pſeuerate: ne

gras vobis a deo datas inutiliter amitta-
tis: 2 tanqđ eaz p̄tē tores p̄ncipat graue
inde opprobriū in dei iudicio accepturi in
quo estis de oibz a deo p̄cellis rōnem red-
dituri. Nā sicut hz. xvj. q. ij. Sane. rōnes
tenent reddere inferiores superioribz sibi
p̄cellis. Et. L. de epis 2 cle. l. p̄bi. Qui
plura cōmittunt: ab eo plā exigunt. La-
uete ne bona diuine grē parimpedat. Au-
dite: si i ex alieu donaret lapidē p̄ciōsū ta-
lis p̄tutis qđ qđcū tāgeret cōuerteret i au-
rum. Homine multū diligenter custodiret.
Si aut ex negligētia vel p̄tēptu cum ami-
serit: et rex p̄ interim ei p̄tēti similitu-
lā p̄idē dederit. Nōne mltū stult? esset si lu-
tū p̄tēteret: et gūter a rege arguēd? ēet 2c.
Expone 2c. Intellige p lapidē p̄ciōsū dei
grām quē oia bona opa cōuertit in aurum
qđ facit ea p̄ciōsa. et sine illa nihil boni age-
re possum? vr dicit Aug. li. de correct. 2 grā
Unde patet qñsollicitē eam seruare debe-
mus: in bonis pſeuerando

Feria. vij. post Pascha Sermo

Ecce ascendī

e mus 2c. Chis semel pro pec-
catz nris mortu? est. Iust? p iij
iustis: vr nos offerret deo mor. qđcē carne:
vi. aut spū. j. De. iij. ca. Snam illā deuote
cōtemplādo ascendam? hierosolymā. Nā
2 ad hoc passus ē chis vr hierosolymam
ascēdamus. In illa aut sententia tria sunt
Primū ppositio memo- (notanda
randa. Chis semel 2c.
Secundū cōclusio desideranda. vr nos
offerret deo 2c.
Tertiū cōdicio obseruanda: mortifica-
tos qđem carne 2c.
De pmo Roma. iij. Mortu? est ppter
petā nrā. De scdo Aug. in qdam fmōe.
Multos filios dei fecit vni? filius dei. s.
fratres. redemit sanguine suo. De tercio
Rom. viij. Si spū facta carnis mortifica-
uerit? viuet. Ecce 2c.
p Rom. arti. An resurrectio chri sit cā
nrē resurrectionis: 2. nō. Si christ?
nō resurrexisset nihil omi? mortui resurge-
rent. qđ necesse erat bonos remunerari et
malos puniri in ania 2 corpore. Cōtra.

Ro. i. Ex resurrectione mortuorum iesu christi.
de Glo. Christi resurrectio nostra efficit ge-
neralem resurrectionem. Rñder Bo. i. iij.
di. xliij. In christo est assignare nostre resurre-
ctionis duplicem causam. scilicet efficientem et forma-
lem. Efficientem dupliciter. Aut sic principium efficien-
s: et sic christus secundum divinitatem et tota trinitas
est causa. Aut sicut instrumentum: et sic vox
christi (quod ad christi platiōem mortui resurgit)
est causa resurrectionis. Sicut causa formalis ex-
planis est duplex. Una in qua res cognoscitur
et disponitur: et hec est tota trinitas. Alia ē
in qua res inchoatur et explicatur. et hec ē re-
surrectio christi in qua nostra est inchoata causa me-
broz in capite. Hec bona. Pro fund.
Dulci liberet studere debemus ad cognoscen-
das res causas: precipue quod ad nos magis
attinet. Perit. Diserte o miseri causas cog-
noscere res. quod sumus: aut quodnam victuri ge-
gnimur. In rebus aut eiusdem generis primum est
scire quod posterior: ut dicit Aristoteles. q. meta. Re-
surrectio autem christi prior est resurrectione nostra et
tempore et dignitate. Et ideo quoniam an ipsa sit causa
nostre resurrectionis. Dicunt in v. s. Ex quo concludi-
de quod si in resurrectione generali volumus con-
figurari resurrectioni christi: necesse est ut nunc
efficiamur membra christi adherendo vicibus christi
suo per fidem et charitatem. Hinc gaudemus. dominum iu-
stos dulciter invitante Joa. xv. di. Da-
nete in dilectione mea. Lauete ergo dominum a
vobis expellat: ad portam redeuntes. quia si
relapsi fueritis: turpi. Quod antea anias vestras
vilis facietis: et membra diaboli puantes ea
pulcherrime geretis. Ideo aie peccatrici dicit il-
lud Hier. ij. Quia vilis facta es nimis: ite-
rans vias tuas. Et Proverb. x. xvj. Quasi
canis qui reuertitur ad vomitum: sic homo impius
dens qui iterat stulticiam suam. Beatus in medio.
Vle tibi quicumque es qui desideras reuerti ad
vomitum: redire ad lutum. Aug. Quid vis
rursus ingerere quod inimicus tibi fuerit. canis
reuertens ad vomitum: et sus lora in voluta-
bro luti. Bruta aialia et vage aues in eadem
pedicas et eadem retia rursus inhiadunt. Acci-
dite peccatores et a readino caute: ne propter ve-
stri vilitatem indigni sitis christi portio: quod non con-
cedit nisi purgatus a vicibus et celestia deside-
rantibus. Figura Bar. x. xviij. et euang. ho.
Christus apparuit discipulis galilee et in monte.
Spiritu sancto. Bre. i. home. Galilea transmigrationis
interpretatur. Ita quippe redeptor noster a passione in
refectionem: a morte ad vitam transmigrationem.

et nos resurrectionis eius gloriam per leti vide-
bimus si modo a vicibus ad celestitudinem futurum
transmigrare. Et raban. In morte domini appu-
it ut admodum fideles si illic celestitudinem re-
surrectionis eius cupiunt videre: habebant istis vo-
luptatibus ad superna studeant desideria trans-
ire. Locus ar. In euang. quod habet Bar. (re-
vl. describit appetitio fidei in morte galile-
lee. Vbi se preplada duo mysteria quod pre-
platio disposit ad ascendendum hierosolimam.
Primum est mysterium desiderabilis visionis.
Secundum est mysterium notabilis instructionis.
Tertium est mysterium delectabilis promissionis.
Primum igitur dicitur quod dicit euang. Undecim disci-
puli abiit in galileam in morte ubi christi. Iesus
et vi. c. et adorauerunt. quod autem dubitauerunt
Sciendum quod propter mortem oliueti ex parte boze
li ad unum miliarium est mons qui appellatur galile-
lea. Et dicitur quod ille est mons ad quem disci-
puli abiit. Alii vero (quod magis videtur) di-
cunt habuisse in morte thabor: in quo discipuli trans-
figurati sunt: et quod vere in galilea consistit in quo pri-
us pauci discipuli considerat gloriam sue resurre-
ctionis: et tunc coplerat resurrectione omnibus ibi
de ostendit. Unum etiam probabile creditur quod ibi fu-
erunt quingenti fratres preter undecim apostolos: et quod
illa fuit appetitio. de qua Paulus loquitur. i. Cor.
xv. di. Deinde visus est per quod quingenti fratribus
sit. et habet Eusebius. Sed quoniam quod ibi fu-
erunt tot fratres ibi: cum apte dicat in actibus apostolo-
rum quod omnes discipuli in hierosolimam in cenaculo congregati
non erant nisi. cxx. Erant tamen alij de alijs
ciuitatibus discipuli. Potest etiam dici quod credentes in
hierosolimam cum apostolis non erant nisi. cxx. Discipuli ergo
videntes dominum viuere adorauerunt adoracione
scilicet latrice: et ante eum se humiliauerunt credentes
ipsum esse deum et hominem mortalem. Quid autem
dubitauerunt propter rei nominatam: quod dubitatio
ut ait Hieronymus. nostram auget fidem. Ex quo etiam
patet quod ibi erant alij quam apostoli qui tamen omnes erant cer-
tificati de resurrectione etiam thomas. Sic autem
videntes eum adorauerunt: sic et nos si lumine fidei
dei vix deum aspicerem? prout adoramus.
Et vnde tot irreuerentie deum nisi propter defe-
ctum cognoscendi deum. vicibus propter defectum considerandi
dei suam potentiam. suam sapiam: suam iusticiam et c.
Secundum est mysterium notabilis instructionis.
Ibi et accedes iesus locus? est eis di. Data
est mihi potestas in celo et in terra. Id quod ad
deitatem ab eterno habuerit hanc potestatem.
tem. et quod homo ab instanti acceptiois aucto-
ritative: tunc executiue non habuit ante resurrex-

Sabbato in albis

rectione: s; voluit passioni subiectus eē p/ ppter nrām redemptionē. Sequit. Euntēs docete omnes gentes. i. oia genera genti/ um baptizantes eos In noie p̄ris z filij z sp̄s sancti. Ista ē ḡ forma baptismita ch̄o instituta: sed familiari sp̄s sancti consilio fuit q̄dāmodo mutata in p̄mitiua eccl̄ia/ q̄n apli baptizabant in noie ch̄i. vt nomē ch̄i q̄d tunc erat odiosuz publicaret z ma gnificaret p ambitū mundi. Et nota q̄ p̄ri us dicit. Et euntēs docerēt: z postea ba ptizarent. Et s̄o cathecismus debz bapti/ smū p̄cedere. Sequit. docentes eos fuare omnia q̄cūq; mandauit vobis. Forte di/ cetis/ hoc est difficile. Sed attendite. q̄m charitas omnia sustinet. Rom. viij. Ple/ nitudo legis est dilectio. Aug. Si non va cat omnes paginas sanctas p̄scrutari tene charitatē: vbi pendēt oia. Ille ḡ habz z te net q̄d patz/ z q̄d latet in codicibz diuinis: q̄ charitatē tenet in moribz. Ibidem. Mem. Quanta est charitas: q̄ si desit: frustra ha bent cetera. Si affit habent oia. Est etiāz charitas tantū donū vt non solū defectus nros suppleat: sed etiā aliena bona nra fa/ cit. Greg. Ecce alioz bonoz nra sunt ope ra: q̄ si imitari non possum: in alijs ame/ mus: z amantū sunt q̄cūq; amant in no bis. Tertiū est mysteriū delectabil pro missionis: cū dic. Ecce ego vobiscum sum vsq; ad consumationē seculi. Chrys. q. di. Redicatis difficile inuentū esse negociū. Ego sum vobiscū. q̄ leuia facio oia. Non aut cum illis solū sed etiā cum omnibz qui post illos credituri sunt vsq; ad consuma/ tionē seculi. Chrys. q. d. Magna pmissio z magna nobis securitas. Sic autem dic Chrys. Rememorat eis p̄sumationē vt n̄ solum p̄ntia inspiciant sed futura bonaz si ne sine p̄mansura. q. d. Tristitia quā susti nebitis: s̄l cum p̄nti vita consumabitis: sed futurū seculū in consumatione pueniet: bo/ na etiā q̄bz potiemini sunt in eternū pman sura. Hec sunt bona q̄ desiderare debem? z solliciti laborare p̄ illis. Exēplū Qui/ dam deuotione mor? cū vitā austerā du/ ceret: z sanguinei sui h̄ co gnito ad eū re/ darguendū venissent: tale eis dedit n̄sum cordi z mēorie cōmēdandū. Tāta z talia audiuit z legi de vita eterna z de bonis re/ gni celestis q̄ nō curo q̄ntū mihi cōstentz

qd expendā p eis. S; heu heu miseri! z ce ci mudant t̄m laborant p vita mortali: sed puum p vita eterna. Berni. Sic stulti ex/ timatores de p̄mis maximā: z de maxi/ minimā curā gerunt.

Et ar. Aud. zc. z illa oia nos hoz rant cauere a reciduo pcti. z ad h̄ so/ lert vigilandū Lex h̄ppe di. Quilibet vxp suis negocijs vigilare. ff. d. pac. l. sūma. Uli gilantibz cū iura subueniūt. vt h̄ extra d p̄sue. Ex p̄c. in glo. Aud. Si q̄s h̄ret corā iudice magnā causā z astutū aduersarium Nonne tal solerter vigilaret ne causā pde/ ret. Sic ḡ vigilate q̄ magnā causā habet in q̄ pendent oia: z aduersariū astutū. l. vi/ abolū. Iō sic dicit saluator. Mat. xxv. Vi gilare/ q̄ nescitis diē neq; horā.

Sabbato in albis.

Ece ascendi

mus zc. Vos estis gen? electi: regale sacerdotiū: ges sc̄a: po/ pul? ad q̄stōis vt p̄tutes annūciētis ei? q̄ d tenebz vocauit vos i admirabile lumē su um: Qui aliqñ n̄ p̄p̄s desinūt at p̄p̄s di: q̄ aliqñ n̄ p̄secuti m̄sc̄diaz/ nūc at p̄secuti j. De. ij. Tales sūt q̄ ascedūt hierlm. In il lis aut p̄bis tria sūt p̄replāda. Primū p̄li ch̄iani cōmēdatio. Vos estis gen? elec. zc. Scdm cōmēdatōis int̄ctio. vt p̄tutes ei? annūciētis. l. ch̄i. Tertiū ē itēndōis rō. q̄ de te. vo. zc. De p̄mo Apoca. v. Fecisti nos do nro reg. z sacer. z regna. sup terrā. De scdo Ps. Annūciare d̄ die in diē salu. ei? annūciate inf̄ gētes gl̄iam ei? S; notare q̄m hec annūciatio plus ē faciēda opibz q̄ p̄bis. De tertio. Eph. v. Erat aliqñ tene bre. nūc aut lux in dño.

Ecce zc. p Rimus ar. An ch̄is sit p̄m? resurgē/ tiū: Q. n. q̄ i euāg. d̄ q̄ ipe ch̄is cū p̄dicaret m̄ltos suscitauit Legit etiā mat. xxvij. q̄ tpe passiois ch̄i monumēta apra sunt z m̄lta corpa sc̄oz q̄ dormierāt sur/ reperunt. Contra Apo. j. Ch̄is d̄ p̄ri/ mogenie mortuoz. Et. j. Loz. xv. Ch̄is resur. a mortuis p̄mitie dormitūm. Ubi dic glo. q̄ p̄mus tpe z dignitate surrexit Rū. Tho. i. ij. p. loquendo d̄ resurrectione

perfecta q̄ est de morte ad vitā penitus im-
mortalē et gloriā hīs est p̄m̄ resurrexerunt
tū. Rho. vj. Eubusius resurgēs ex mortu-
is iam nō mori. Et resurrexerunt imperfe-
cta q̄dam resurrexerunt an̄ ipm̄ ad vitam
mortalē: et h̄ ad p̄m̄strandā resurrexerunt
christi. Un̄ legunt aliq̄ suscitari p̄ Helī et
p̄ Helīcū: et etiā p̄ ipm̄ ch̄m. De illis au-
tē de q̄b̄ h̄t Bar. xxvj. varie loquuntur
doctores. Nā Hiero. sup̄ Bar. videt sen-
tire q̄ resurrexerunt atq̄ n̄ moriuri. In ser-
p̄o de assumptione: sub dubio relinq̄t. Re-
migi? p̄o ait. Indubitate credere debe-
mus q̄ q̄ resurgente dño a mortuis surre-
xerunt: illo ascendente ad celos et ipsi pa-
riter ascēderūt. Et h̄ sustineri possit q̄ an̄
ch̄m iterū moriuri: tñ videt maḡ cōso-
num esse pietati dicere q̄ post ch̄m surre-
xerunt nō ampli⁹ moriuri. Tū q̄ mors
est pena peccati: et illi erāt ab oī peccō vltima-
te purgati. Tū q̄ corporib̄ eorū vnite sūt
anie gloriificate. Et q̄ vnioe s̄m̄ Aug. ad
Dioscor. efficiunt corpora ipassibilia et glo-
riosa. Resurrectio aut̄ eorū ponit p̄q̄ndaz
anticipationē ante resurrectionem ch̄m pro
resurrectione. Pro fundamēto. Vita p̄-
sens nō est vera vita cum sit mortalitati et
mutabilitati subiecta. Quid. in. ij. li. de fa-
stis. Ipa labunt faciesq̄ senescimus an-
nis. Et celer admissis labit annus equis.
Et Sene. ad Lu. Quotidie morimur: q̄-
tidie demit aliq̄ pars vite nre. et tūc h̄q̄s cū
crescim⁹ vita nra decrescit. Un̄ patet q̄
resurrectio ad vitā mortalē non est resur-
rectio simplr. Cū q̄ q̄nt An ch̄s et. Dic-
rū. vt s̄. Ex q̄ p̄clude q̄ etiā spūalis resur-
rectio si ad p̄m̄ redierit n̄ est resurrectio
simplr: sed inanis. Cauete q̄ ne de cetero
p̄ p̄m̄ moriamini. Nā etiā redierit ad pec-
cata morib̄: et: difficultioris curatiois: sicut
infirmas corporalis vl̄ vuln⁹ curatum q̄n̄
renouat postmodū difficulti⁹ curat. Jo. di.
dñs lā Guido curato Joā. v. Ecce san⁹ fa-
ctus es: itā ampli⁹ noli peccare ne deteri⁹
tibi cōtingat. Hoc dici pōt cuilibet peni-
tenti. Itē recidiuans maḡ incidit in dia-
boli potestate q̄ an̄ et fori⁹ ab eo detinet.
Sicut miles q̄ p̄didit castz et recuperat illō
postmodū cauti⁹ custodit: sic facit diabo-
lus q̄ hoīem p̄pniam p̄didit et recuperat eū
p̄ recidiuū. Et de tali recidiuatioe dici po-

test illud Lu. xj. Sunt nouissima hoīs il-
lius peiora priorib̄. Hoc notare et cauere et
forti anio estote ad pugnādū p̄tra diabo-
lum: q̄ si in cētādo et repugnādo p̄s̄t̄ erat:
vos etiā in resistēdo p̄seuerate. Notate: q̄
dā sunt ita incepti in bello q̄ statim vt au-
diunt vociferantes inimicos et impetuose
venientes: et de suis vident aliq̄s percussos:
statim fugiūt: q̄ si remanētes in acie forti-
ter cerneret: vincerent hostes. Spūaliter
Sunt aliq̄ formidolosi in cāpo p̄nie et dū
videt aliq̄d q̄ diabolū p̄d̄d̄t: statim fu-
giunt et nō aduertūt q̄ hūanū est peccare
sed diabolicū est perseuerare. **Figura.**
Reg. xj. Cū ioab obsedisset filios amon
in rabathap̄si filij amon impetū fecerunt
et plures occiderūt. sed ioab p̄seuerās, si-
naliter obrinuit victoriā et. vide si vis.
Spūalr: penitens p̄seuerans finaliter vi-
ctoriā obtinebit. Jo sicut dz. j. Nach. iij
Impetū inimicorū ne timuerit: s̄ memo-
res estote quō salui facti sunt p̄es nostri.
I Ecūdus ar. In euāgē. qd̄ scribit Jo
an. xx. etia sunt cōsiderāda: quoz p̄si
deratio valet ad ascēdēdū hierosolymā
Primū est magdalene deuotio
Secundū est discipulorū affectio.
Tertū est resurrectionis declaratio
Primū igit et. Quia vna sabbati Ma-
ria mag. vēit mane cū adhuc tenebre eēnt
ad monumētū. Hora oēs alios dies ime-
diatē seq̄ntes hebrei dicebāt vnā vel p̄mā
sabbati: aliam secundā sabbati: et sic cōse-
quenter. Beda. Una sabbati. i. altera die
siue p̄ma post sabbatū. Aug. sup̄ Joan.
Una sabbati est quā iam diē dñici mos
ch̄rianus appellat. Spūaliter fideles do-
minū querētes debēt mane venire. qd̄ est
p̄tra pigros. Debent etiā venire vna sab-
batoz: p̄ qd̄ q̄es et pax cordis s̄ḡtur. qd̄ ē
p̄tra discordes. Debēt etiā venire ad mo-
numētū qd̄ est ip̄a mens hūana. Sequit̄
Udidit lapidē sublatū a monumēto. Aug.
de p̄cor. euāgē. Jam factū erat qd̄ solus
Hatt̄h. cōmemorabat de terremoto et la-
pide reuoluto: conterritisq̄ custodib̄. s̄m̄
Beda Reuolutio lapidis mystice s̄ḡt re-
uelationē sacramento. Moraliter recde-
at sepius penitens ad mentē q̄res dñm et
videbit lapidē sublatū. i. difficultatē siue
grauitatem oneris. Sequit̄. Lucurnt ḡ et

Dominica in albis

venit ad simonem petrum et ad alium discipulum quem amabat Iesus: et dixit illis. Tunc ruit dominum meum et nescio ubi posuerunt eum. Unde devotionem magdalene: et eam per viribus imitare quod dominum: et de ipso domino cum alijs sepe referendo. j. Pe. iij. Si quis loquitur quod sermones dei. Secundum est discipulorum affectio quod venerunt statim ad monumentum: et currebant duo simul: et ille alius discipulus percurrit petro citius: et venit prior ad monumentum. Greg. Illi pre ceteris cucurrerunt quod per ceteros amaverunt. Idem. Qui amat ardentem: currit velocius et pervenit citius. Eodem. Specite bene quod currunt ad quod dominum multum ardenter. Curre et tu cum eis. Bern. Alia amans fert votis: trahit desiderijs. Sic ergo dicit Paulus. j. Cor. ix. Sic currite ut non prebedatis. Tertium est resurrectionis declaratio. Cum enim venisset iohannes et se inclinasset: vidit linteamina posita: non tamen introivit propter Petri reverentiam quod expectavit: quod senior et iter apostolos principalior erat. Cum autem venisset petrus et introisset in monumentum: vidit linteamina posita. id est disposita: et sic. quod super. super caput eius: non tamen cum linteaminis posita: sed separatim involutum in unum locum. Tunc ergo introivit ille alius discipulus et vidit et credidit corpus esse sublatum. Chrysostomus. Considera linteamina posita et sudarium separatim involutum in unum locum: quod erat resurrectionis signum. neque enim si qui furati essent corpus huius rei sollicitudinem habuissent. Nos itaque certi de resurrectione quam cum non alibi quam in monumento cordis nostri Timeamus ne forte in nobis sit aliquid quod ei displiceat et sic a nobis discedat. Sed heu heu multo forte plures sunt qui student placere mundo quam qui student placere christo. Exemplum in vi. pa. de pelagia meretricis cuius ornatum et curam venandi. scilicet anias diabolo cum videret veronem episcopus Eliopo leos in concilio episcoporum alte suspirans: de misso capite gravissime fleuit: causam reddens: quia unius diei meretricis huius ornatus superavit omnem vite mee industriam placendi deo. Ideo bene dicit Bern. Quid ignavia est frater ardentem appetunt homines perniciosa quam nos vtilia: alacrius currunt ad mortem quam nos ad vitam.

¶ Tertius ar. Aud. 22. Et hec bene considerata nos hortant cavere a recidi-

uo: quod per maxime fugiendum est. Nam videtur. Alius debet magis velle mori quam peccare. ff. quod de heretico. l. isti quidam. §. penult. Nec mirum: quia per magis deo separat et ad penam eternam obligat. Unde Aug. de pe. dist. vij. c. vlt. in fine. Qui peccato moritur eternam cruciatur. Cavete ne per recidivum similes sitis illi qui se astringit laqueo a quo per aliquem liberat et postmodum ad laqueum rediens merito moritur. Regressus enim ad laqueum: est peccati recidivum. Proverb. v. Iniquitates sue capiunt impiam: et funibus peccatorum suorum constringitur.

Dñica in albis Sermo

Ece ascendi

mus 22. Quasi modo geniti infantantes rationabiles sine dolo lac concupiscite. j. Pe. ij. Si tales estis hierosolyma ascendetis. Ubi iuxta verba posita tria sunt notanda. Primum simplex innocentia: quia esse debemus quasi modo geniti infantantes. Unde etiam ad hoc nos hortatur denotatio huius dominice: quia de dominica in albis. quia debemus esse in albis et mundis conscientijs. Quondam quippe baptizati in pascha hac die in ecclesia conveniebant in albis vestimentis: que designant mundiciam mentis. Secundum est innocentia prudentia: quia rationabiles. id est prudentes sine dolo et sine mala astutia. Ideo dicit dominus Matth. x. Estote prudentes sicut serpentes: et simplices sicut columbe. Tertium prudens concupiscentia. Ideo subdit: lac. id est doctrina vobis concupiscentia sapientie producit ad regnum perpetuum.

Ece ascendimus 22.

¶ Primus articulus. Quia in evangelio hodie. ter salutat discipulos salutatione pacis. et hierosolyma interpretatur pacifica: ideo tamen ratione evangelij quam thematis primarij tangemus questionem de pace. Primo An pax sit effectus charitatis? Quod non. Pax invenitur in aliquibus que non sunt in charitate: puta in gentilibus. Contra. Ps. Pax multa diligentibus legem tuam. Respondet Tho. in. ij. q. xxiij. Duplex est unio de ratione pacis. Una secundum ordinem priorum appetituum eiusdem hominis in unum. Alia pro secundum

unionem ppi appetitus cum appetitu al-
terius. et hanc vltiorē vmonē efficit cha-
ritas. Prima qđdem vmo est fm qđ de/dis-
ligit ex toto corde vt. s. omnia referam in
ipsum: et oēs appetitus nē tri in ipsum se-
runt. Alia pō put diligimus primum sicut
nosipios. Ex quo cōtingit qđ hō vult im-
plere voluntatem primum sicut supius. et
ppter hoc inter amabilia vni pōmīden-
tias electionis. pbs i cth. Hec ex Tho.
Pro fundamēto Amicitia est causa cō-
cordiē. Tm tulli? li. de amicitia. Amicorū
est idem velle et idem nolle. Ad qđ etiam
satis patet qđ dicit Prudentius h de pu-
gna virtutū et viciorū. Pax plenū virtutis
opus. Cum ergo qñt An par zē. Dic rñ.
vt s. Ex qua cōclūde qñecessaria sit nob
charitas si volum? hierosolimā ascende-
re et pacem habere. Aug. Dilectio sola
discernit inter filios dei et filios pđitōis.
Attendite o miseri zē. Quicqd aliudē te-
netis nihil est nisi charitatē habentis. Nō
em in vobis manebit dñs tanq̃ in tēplo
suo nisi per charitatē. Figura. iij. Reg.
vi. Nihil erat in templo qđ non auro tege-
ret. Spūaliter. In tēplo spūali qđ est ani-
ma omnia debēt esse ornata charitate. In
celesti pō templo ciuitatis supne hierusa-
lem nihil oīno recipit nisi vestitum chari-
tat? auro. Ideo dicit Apoca. iij. Suadeo
tibi emere aurum ignitum et pbatū vt lo-
cuples fias.

Secūdus articulus. In euāgelio ho-
dierno qđ scribit Jo. x. describit ap-
paritio chñ facta discipulis pgregat? ab-
sente thoma. et alia appitio facta post di-
es octo pſente thoma. In quo euāgelio
ter salutat dñs discipulos suos. s. saluta-
tione pacis: ter dicēs Pax vobis. Et hoc
ppter triplicem pacem

Primo ppter pacem generalis humane
reconciliationis.

Secdo ppter pacem spūalis interne re-
formationis

Tertio ppter pacem supnalis eterne
beatitudinis.

Primo ppter pacē generalis hūane re-
conciliationis quā dñs discipulis nunciā-
bat. de q pace Ephe. ij. Ipse est pax nra q
fecit vtrāq vni zē. sequit? faciens pacē vt
reconciliat deo p crucē mīficiēs inimicitias

in seipso. et veniēs euāgelizauit vobis pa-
cem q lōge fuistis: et pacē his qui ppe: q-
niam p ipm habem? accessum in vno spū
tu ad patrē. In hmoi aut pacis annūcia-
tione tria in euāgelio notant mysteria.

Primum mysteriū pūose dispositiōis

Secdm mysteriū glīose vīitatiōis.

Tertium mysteriū gaudiose certificatiōis

Primum igit est mysteriū virtuose disposi-
tioni: qđ ibi notat. Cum esset sero die il-
lo vna sabbatorū. Ibi notanda est triplex
condicio dispositiua conueniēs ad hoc vt
dñs ad nos veniat nūcians pacem.

Prima est condicio temporalis.

Secunda est psonalis.

Tertia est localis.

Prima igit zē. Cum esset sero die illo vna
sabbatorū. Ubi spūalr ex pte tps ibi no-
tati significat triplex cōdicio ad hoc neces-
saria vt dñs nos spūaliter vīitret. Prima
est requies siue cessatio a pctis/que significa-
tur p hoc qđ dicit? vna sabbatorū. Sabbato-
rū em interpretat requies. Eccl. i. Quiescite p-
uerse agere. Secda excitatio bonorū ope-
rū que notat cū dicit? die illo. Bona ei ope-
ra habent rōnem diei siue lucis. iuxta illd
Mat. v. Sic luceat lux vīa corā hoib? zē.
Hiere. vii. dicit. Bonas facite vias vias
et studia vestra et inhabitabo vobiscum.

Tertia est finalis pſeuerantia necessaria
ad hoc qđ chñs nobis appareat in gloria
q intelligit per hoc qđ dicit? cum esset sero.
Ibid. Tunc deo placet nostra bona cōuer-
satio quando bonū qđ inchoam? pſeuerā-
ti fine implemus. Secunda est condi-
cio psonalis. quia vīcz discipuli erant con-
gregati ppter metum iudeorum. vt qđ dñs
nobis appareat/chrusti discipuli doctrinā
eius seruantes simus. Ad quod nos dul-
citer inuitat dñs Joan. xv. dicēs. In hoc
clarificatus est pater meus vt fructū plu-
rimū afferatis: et efficiamini mei discipuli.
li. Sumus inuicem cōgregati per charita-
tem et pacem. j. Joan. iij. Si diligam? in-
uicem deus in nobis manet. Sumus etiā
timorati sicut erant discipuli dñi: vt nota-
tur in illo verbo: ppter metum iudeorum.
ideo dicit Eccl. ij. Fili accedens ad seruū
tutem dei sta in iusticia et timore. Ter-
tia est conditio localis que. s. sumit ex pte
loci: cū dicit? et fores eēt clausē. Fores inq̃

Dominica in albis

oris cauendo inordinatā locutionē. Eccl. xxiij. Attende ne labaris in lingua et ne cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi. Item fores aurium: cauendo puerā auditionē. Debemus itaque facere ad similitudinem serpentis et aspidis surde et obturantis aures suas terra, id est consideratione nostre fragilitatis: et cauda, id est consideratione finis. Eccl. xxiij. Sepi aures tuas spiritibus et ne audias linguā nequā. et Hieronymus prologo. super Iosue. Nos ad patriā festinantes syrenarum mortiferos cantus debemus surda aure transire. Item clausē debent esse fores oculorum cauendo indiscretā visionē. Eccl. ix. Ne respicias mulierē multiuolā ne forte incidas in laqueos illius. Et Gregorius super illud Genesim. iij. Vidit mulier lignum et ceterum. Deprendendi sunt oculi a lasciuia voluptatis quod dem raptiores ad culpā velocissimi sunt. Vis enim corruptio tam corporis quam anime ab eis sumpsit exordium. Vultus quoque periculosus est incautus aspectus et curiosus. Exemplum Genesim. xxxiij. Diana egressa est ut videret mulieres regionis illius corrupta est a sibi filio amoris. Ipe enim cum vidisset eā adamauit et rapuit. et Hefenes. xxxix. Iniecit dominus oculos in Ioseph. Et ait dormi mecum. et ij. Regum. xj. David vidit Bethsabee lauante se et missis nuncijs tulit eam. propterea bene dicit Hieronymus. ix. Ascendit mors per fenestras nostras.

¶ Secundus. Aud. 22. Cauete quod ne portas aduersario apertis ut intret in locum ubi receperitis dominum. Et notate finem ius ca nonicum. vj. q. j. Infamis. Infamis est ille capitaneus qui frequenter relinquit dominum bello et finem. l. ff. de re militari l. desertore. §. i. bello. Digne dignus qui domino existeret in castro: portas aperit aduersario et eum introducit quod manibus eius tradens dominum suum. Cauete quod ne sitis siles sibi. Et sic dicit apostolus. Nolite locum dare diabolo.

Sermo. ij. Quasi mō.

Ece ascendi

mus 22. De quod natus est ex deo vincit mundum. I. Jo. vl. Ut hierosolyma ascendam necesse est vincere mundum: mundum inquam. id est carnis voluptatem, diuitiarum cupiditatem: et superbie vanitatem. quoniam ut

dicit Iohannes. j. Jo. ij. De quod est in mundo aut est concupiscentia carnis: aut concupiscentia oculorum: aut superbia vite. De primo Gal. v. Spiritus ambulate et carnis desideria non praecedetis. De secundo. Jo. ij. Si quis diligit mundum: non est charitas patris in eo. Et Augustinus. Qui vera fide habet de deo: non cupit in his miseris diues fieri: nec pro est ei denarius quam dominus. De tertio Augustinus in epistola. Quae superbum videris: filium diaboli esse non dubites. Ex quo satis sequitur quod qui natus est ex deo superbiam vincit.

Ece 22.

¶ Primus. ar. An pax sit effectus iustitiae: Non: quia est effectus charitatis. Contra Ista. xxxij. Opus iustitiae pax. Rndet Itho. ij. q. xix. quod vera pax directe quidem est a charitate: indirecte pro est a iustitia in quantum iustitia remouet prohibens: sed ipsa charitas finem ipsam rationem causat pacem. Est enim amor vis unitiva ut dicit Dionysius. iij. ca. de diuis nominibus. pax autem est unitio appetituum inclinationum. Hoc ex Itho.

¶ Pro fundamento. Quod multa sunt in iustitia ex quibus pax perturbatur. Quidius. vij. meta. Irripit vene peioris in eum. Ome nefas fugere pudor: verumque fides quod. In quod rum subire locum fraudes quod doli quod insidie quod et vis et amor scelerum habendi. Quis ex rapto: non hospes ab hospite natus. Non socer a genero fratrumque gratia rara est. Filius ante diem patrios inquit in annos. Ubi era facit pietas. Et Salustius. Plurima fuere quae maiores nostros magnos fecerunt: quod in nobis nulla sunt: domi industria: iustitia foris: animus in consulendo liber neque delicto neque libidini obnoxius. Pro his nos habemus luxuriam: auariciam: publice egestatem: prauitatem opulentiam: inter bonos et malos discrimine nullum: omnia praemia peritumque ambitio possidet: domi voluptatibus: foris autem pecunie seruit aut gratie. Vultis quod modis offendit iustitia unde pax perturbatur. Sed quid An pax 22. Dicitur. vt s. Ex qua concludit quod necessaria est nobis iustitia si volumus ascendere hierosolymam. Unde de iustis dicit Sap. v. Iusti autem in perpetuum viuunt. et apud dominum est merces. eo. et cogit. eorum apud al. Ideo accipiunt regnum decorum de manu domini et diadema speciei de manu dei. De iustis pro dicit Psalmus. Iusti

dingen mercklich on schaden an
 mit wasser in einem iars in dē
 gen. niderung der sun
 Abbei vns gaten mit
 gen. on allen das zusu
 heit vnd hyz an vil dā
 dys mit gezogen auß de
 sem iars auffsteigend. de
 vollarung des iars in f
 sei. 22 Abbaa abazovist
 gutter wachsung der frū
 heit sein gelt. aber an vil
 schaden thut. gessen gut
 truckēheit in schaden bi
 gelts. guter wachsung.
 sen. schaden thut. saffran
 bei vns gutter wachsung
 el. bym / castanee / gute
 oft trost schaden thut vil
 se. tur / die milch gesūn
 ge ander wyrt dan das in f
 n in seynem gelt / golt g
 m. ns gelts / Suein gut g
 sung / Schaff / hirsē / hu
 wider / zigen / selber guts
 teuer wirdt / Vifch auß wa
 machen / so sie gegeben wei
 achten winckel in einem ves
 tig qualitet anzuferend.

Das lunt cap

Christen. vnd machometis
 Das iudisch volck im le
 en. gluck erfinden. von l
 coa. n. mit geßig. der gl
 ch. ier gutter mit betru
 ehū. g. et in in guttern
 welchs im herbst erfüllen.

unazar Mercurius
 wur wenig fruchte
 erbung des weins.
 gut wachsung erlä
 eitten die trucken
 den eintrage ward
 n von orient in di
 mo vnnnd marre in
 n tzeichen begriß
 ichē vñ feurige zu
 len korn bei vns be
 ind regen grossen
 ng. habern teur.
 lynsen. hirs guts
 t an vil endē gros
 zunipt. der wein
 idirbt. nuss. op
 ts / vngestumme
 re / gut ol dys iars
 d wasser gekocht
 bley teurer wyrt.

02. 186

02. 186

E. VI. 19

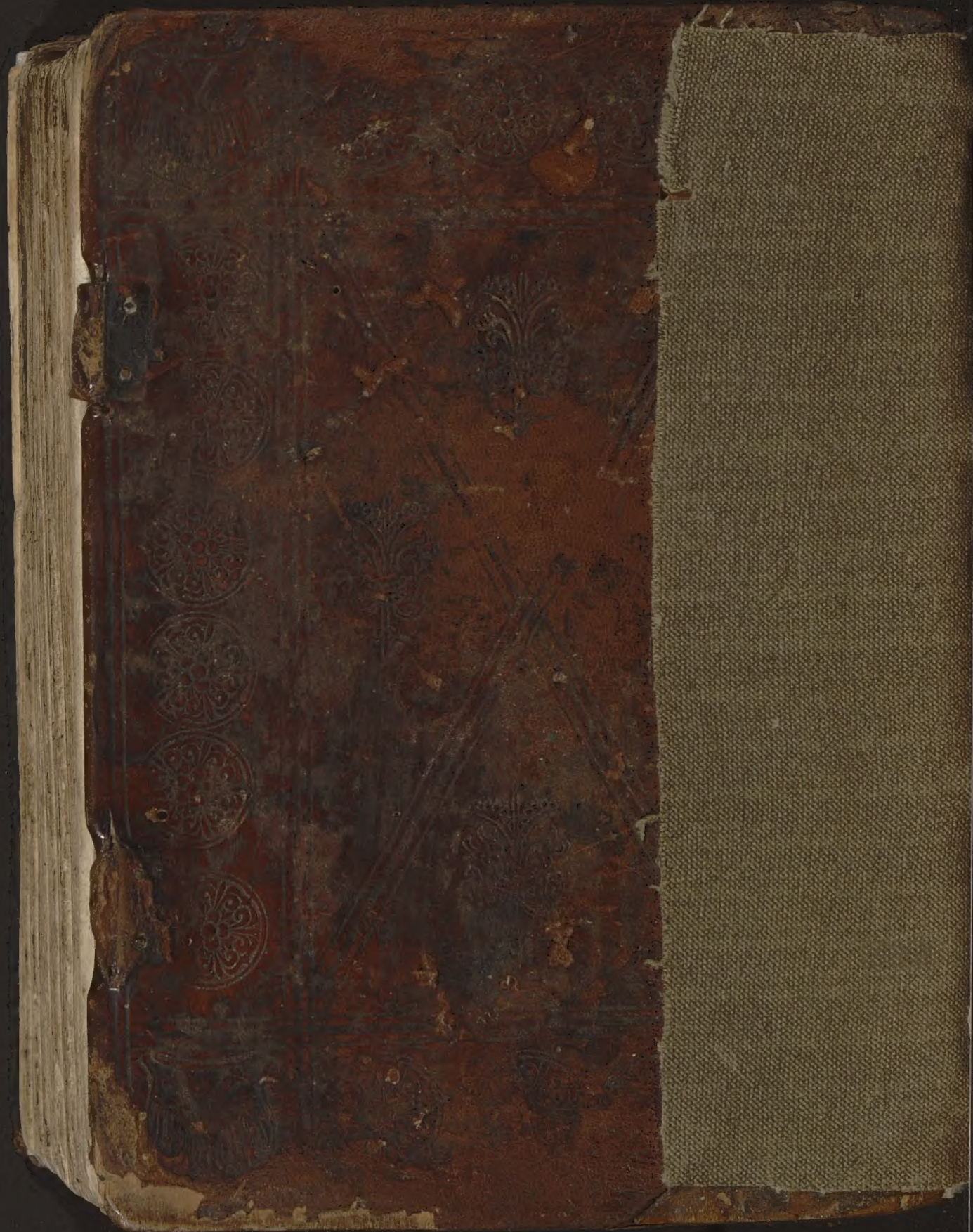

747392 Bibliotheca 10000 d.
 P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

04664

E - VI - 19